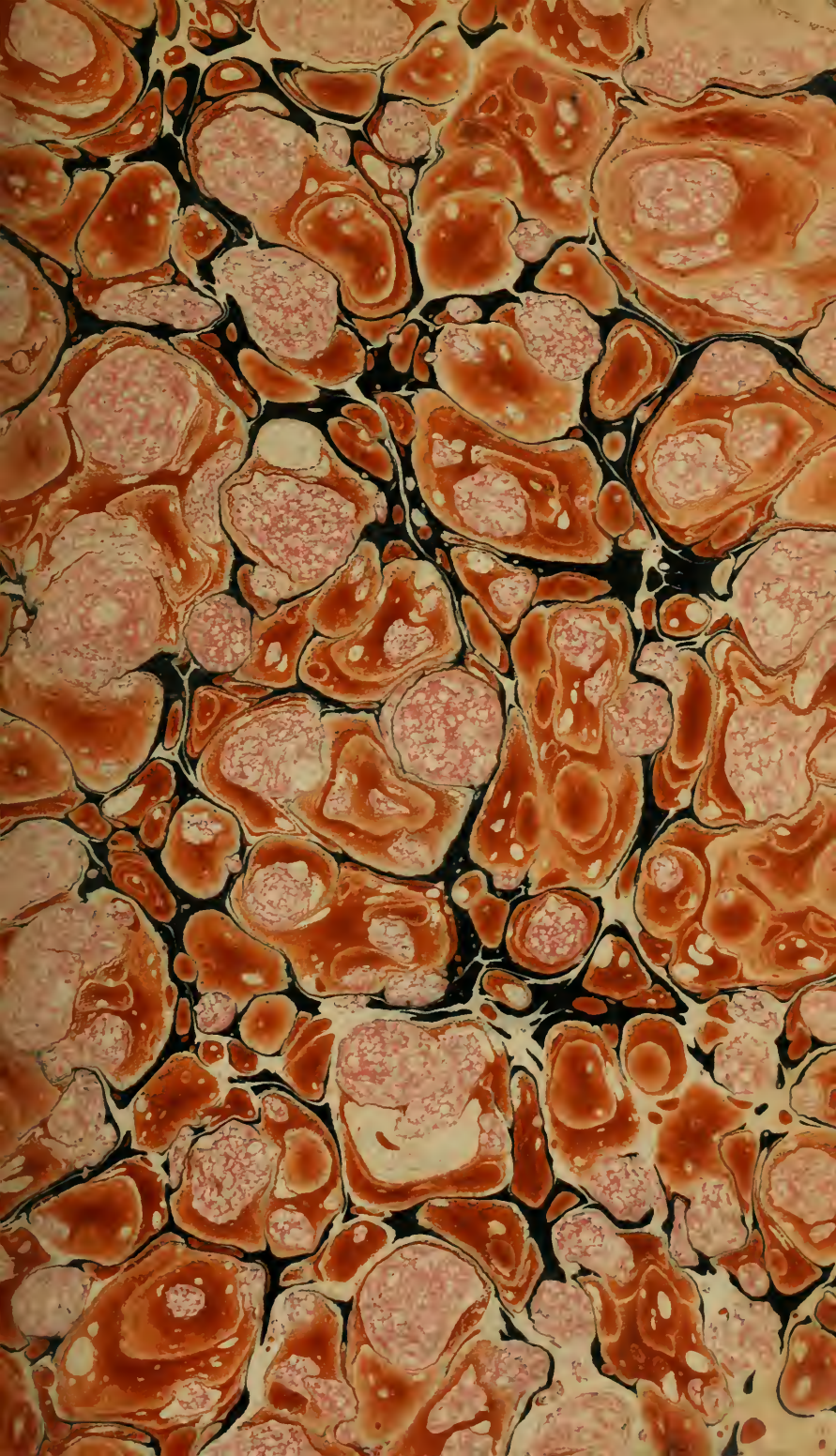

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

(ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.)

HOMERI
...

OPERA OMNIA.

EX RECENSIONE, ET CUM NOTIS,

JO. AUG. ERNESTI.

VOLUMEN QUINTUM:

COMPLECTENS

HYMNOS, EPIGRAMMATA, FRAGMENTA.

UT ET

INDICES LOCUPLETISSIMAS

RERUM MEMORABILIIUM, ET VERBORUM

IN CONTEXTU, NOTISQUE.

ANNEXA SUNT

. PROLEGOMENA AD HOMERUM,

SCRIPTORE F. A. WOLFIO:

ET VITA HOMERI, AUCTORE PLUTARCHO.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus:

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

1814.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

500 N. 5TH ST. NEW YORK

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

18300

H O M E R I
OPERUM APPENDIX:

COMPLECTENS

HYMNOS, EPIGRAMMATA, FRAGMENTA.

EX RECENSIONE, ET CUM NOTIS,

JO. AUG. ERNESTI.

UT ET

INDICES LOCUPLETISSIMAS

RERUM MEMORABILIUM, ET VERBORUM

IN CONTEXTU, NOTISQUE.

~~~~~

ANNEXA SUNT

PROLEGOMENA AD HOMERUM

SCRIPTORE F. A. WOLFIO:

ET VITA HOMERI, AUCTORE PLUTARCHO.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~
1814.

1871

OPPOSITE ALPHABET

OF THE ALPHABET OF THE

ITALIAN LANGUAGE

OF THE ALPHABET OF THE

ITALIAN LANGUAGE

OF THE ALPHABET OF THE

ITALIAN LANGUAGE

OF THE ALPHABET OF THE

ITALIAN LANGUAGE

OF THE ALPHABET OF THE

OF THE ALPHABET OF THE

OF THE ALPHABET OF THE

OF THE ALPHABET OF THE

OF THE ALPHABET OF THE

OF THE ALPHABET OF THE

OF THE ALPHABET OF THE

CAROLO PHILIPPO GESNERO
CONSILIARIO IN AULA EL. SAX. ET ARCHIATRO

JO. MATTHIÆ

VIRI INGENIO, DOCTRINA, MERITIS ILLUSTRIS

FILIO ILLUSTRIS

S. P. D.

JO. AUGUSTUS ERNESTI.

CUM primum Homerici operis Volumen e manibus dimittebam, *Vir illustris*, utcumque vel auctum a me vel emendatum, recreationem quandam animi e molestia in eo labore exhausta petebam, exponenda Parenti Tuo totius instituti ratione, et cum eo veluti super iis, quæ fecissem destinassemque, colloquendo. Id, non dicam, quam jucundum ipsi fuerit, et dixi alio loco: sed quid operi huic profuerit, dicendum videtur. Etenim cum consilii ratio hæc esset, ut illa modo quatuor Volumina exempli Clarkiani repeterentur, quæ minori forma in Britannia prodissent, haberentque Iliados et Odysseæ Carmina, ut quæ sola sine dubitatione Homeri essent, et sola vel legerentur, vel legenda juventuti putarentur, et ad literarum græcarum scientiam comparandam, et ad ingenium fingendum alendumque, ipse me hortatus est, ut absolverem hoc, ut ille appellabat, veluti munus, adderemque Volumen quintum, in quo reliqua Carmina essent cum illis edi solita, et Barnesianæ Appendicis bona,

denique Index Græcus in Contextum Homericum, minor ille quidem Seberiano, etiam Barnesiano, qui profecto nullo certo consilio e Seberiano factus est, in utramque partem, et copia et inopia, vitiosus, cæterum ad usum cognoscendi Homericæ sermonis accommodatior. Non ignorabam, quantum mihi oneris imponeretur. Sed et rei ipsius utilitate, et prope magis amore in Parentem, *Vir illustris*, Tuum commotus, promisi me ita facturum. Liberasse me illius promissi necessitate videbatur mors ejus: sed urgebat amicitiae religio, cujus vim etiam auget desiderium mortuorum. In ipsa autem laboris molestia, quam in primis in Indice digerendo sæpe ita expertus sum, ut non procul res esset ab impatientia, non tantum illo Ulysseo, τίλαδι δὲ κρηδίν, me sustentavi; quantum memoria et cogitatione Parentis Tui, quo impellente primum id laboris suscepissem. Atque utinam vivi memoriam mihi usurpare licuisset, interdum etiam consilio, fortasse et plenius quid et melius perfecissem: certe hoc tempore, in fine operis, hunc primum fructum caperem laboris, ut ei, sicut in prima parte feci, exponerem, quid et quomodo actum esset.

Enimvero cum TE, *Vir illustris*, nominis, animi, studii sui, juris denique omnis heredem reliquerit, sisque TU mihi non modo TUIS virtutibus, multis sane et magnis, sed etiam paternæ amicitiae et conjunctionis caussa, longe et carissimus et jucundissimus, TE, feci, mente et cogitatione ut in illius locum hoc tempore substituerem, et TE cum, tanquam cum Ipso colloquens, exponerem Tibi rationem hujus Appendicis Homericæ; si judicio Tuo, quod et in talibus rebus habes rectissimum et elegantissimum, operam tali de caussa a me navatam possem probare.

Primos igitur hoc Volumen habet *Hymnos*, sub *Homeri* nomine, ut scis, edi solitos, cæterum cujusvis alius potius auctoris, quam *Homeri*, antiquissimos tamen, ut quos vetustissimi scrip-

tores, eum, qui in Apollinem est, etiam *Thucydides*, memorent. De quibus dicere hoc tempore, quæ ab doctis hominibus super eorum auctoribus disputantur, nec necesse est, nec ad institutum opus multum profuerit, præsertim cum in manibus sint libri, quibus legendis abunde satisfieri incertas opiniones scire aventibus possit. Eos cum ipsius Homeri Carminibus statim in principio editos esse satis constat, et ab iis, qui post *Demetrium* fuere, editoribus ita repetitos, ut nihil iis emendationis per librorum scriptorum auxilia accesserit. Itaque varietas antiquarum editionum fere est in spiritibus, accentibus, et aberrationibus operarum typographicarum. Causa est, opinor, hæc, quod exempla scripta sunt longe rarissima, ne in instructissimis quidem Bibliothecis reperiuntur. Itaque nec in Barnesianis codicibus fuit, qui hymnos haberet, nec quemquam scio, qui in iis edendis libro scripto se usum profiteatur. Primus in iis corrigendis elaboravit *Bernh. Martinus*, Divionensis, in Variarum Lectionum elegantissimis libris, ante hos novem annos in Batavis recusis, ab eoque non unus locus pulcherrime est correctus. Ante annos autem non multos, ingenium et doctrinam in iis corrigendis feliciter expertus est *Davides Ruhnkenius* V. C. in Epistola Critica ad *Valkenarium* V. C. Idem tentavit clarus Homericorum Carminum editor *Barnesius*, usus *Martini* inventis et ingenio suo, sed ita, ut non multum profecerit, interdum etiam temere suas conjecturas receperit in textum. *Clarkii junioris* opera in his hymnis fere consumitur in congerendis locis Homericis, e quibus vel integros versus, vel modos loquendi, sumpserunt Auctores hymnorum; quæ res non est inutilis studiosis, cæterum non consultum nobis fuit visum, iis in hac editione repetendis supra modum augere Volumen, potiusque nostris in notulis vel commemoravimus aliorum inventa, vel ipsi lucis aliquid afferre tentavimus: quod scimus esse non multum, nec id fateri erubescimus, qui sine

libris scriptis nec moliri multa in scriptis veterum sustinemus, nec multum profici posse existimamus.

Hymnis subjiçuntur *Epigrammata*, et alia parva *Poëmata*, ex Vita Homeri, quæ cum *Herodoti* libris edi solet, repetita; quod institutum est ab *Henrico Stephano*, imitatie sunt, qui post eum *Homeri* Carmina edidere. Itaque emendandi in his Carminibus fons est in hujus libelli editis et scriptis libris, itemque in *Suida*, qui in Vitam Homeri, a se concinnatam, magnam eorum partem, ex eodem libello, ut opinor, derivavit, et *Certamine Homeri et Hesiodi*, in quo pariter quædam occurrunt. Eos libros nos usurpavimus pro copia, quæ tum erat, cum eam particulam Voluminis parabamus prelo. Quæ post observata nobis sunt, accepto præsertim *Herodoti* Wesselingiani exemplo, ea in *Addenda* retulimus.

In his (nam de *Fragmentis* dictum est in eorum capite) et correximus subinde vitia, quæ ab operis venerant, et vero etiam interdum notulas nostras, quas etiam auximus: inprimisque dedimus *Excerpta Codicis scripti*, quem nobis e Bibliotheca Elisabethana apud Uratislavienses suppeditavit Theologus eruditissimus, annisque et meritis in Ecclesiam et literas venerandus, *D. Jo. Frider. Burgius*. Is liber, quia manu *Michaëlis Apostolii*, eruditi hominis, scriptus est, ab expugnatione patriæ, Constantinopolis, in Creta insula exulantis, et propter paupertatem libris græcis scribendis victum quærentis, ut sua ipse manu subscripsit, putavi accuratiorem hujus libri scripturam fore, et propterea dignum Codicem, qui a me diligenter cum exemplo Clarkiano compararetur. Enimvero vidi, quod ipsa *Excerpta* docebunt, vel per incitiam, vel per negligentiam hominis, festinantis scilicet in describendo, propter eam, quam dixi causam, sæpe vitiosissimam esse scripturam, nec modo, aut maxime, in raris et difficilioribus verbis, sed etiam in maxime vulgaribus, et ubi leges metricæ, vel ad puerilem modum cognitæ, ei poterant

a lapsu cavere. Et sunt tamen non pauca in illo libro, quæ vel firmare bonas lectiones, vel conjecturis materiam præbere, et prodesse Homero possint. Cæterum Volumen alterum, quod Odysseam habet, diversum est ab eo, in quo est Ilias. Nam hoc totum manifeste scriptum est una *Apostolii* manu; illud non pariter. Nam liber primus totus, et secundi versus 1—27. scripti sunt alia recentiori manu ad explendum opus mutilum. Rursus eadem illa manus scripsit in η' . a v. 240. reliqua illius libri, initio facto in media pagina, in qua desinit *Apostolii* manus. In θ' . porro est lacuna a v. 557. sed modo in charta, duarum paginarum. Nam post has sequitur v. 558. et in fine paginarum scripsit sua manu Odyss. $\lambda\epsilon\iota\pi\epsilon\iota$, quod lacunam operis indicat, quæ hic nulla est. In sequentibus denique libris passim inserta sunt vel singula vel plura folia, alia antiquiori et meliori manu scripta: quæ, quia ad iudicium Excerptorum prosunt, indicabimus: Od. α' . 147—204. et 567. μ' . 43. ν' . 59—170. Sed in hoc loco omisi sunt a scriba illo versus plures, a v. 78—128. qui manu recentiori, cujus sunt initia operis, in margine scripti sunt, a quo etiam lacuna in ξ' . a 142—192. expleta est. In $\omicron'$. ab 196—316. π' . 1— ϕ' . 145. est rursus pulchrior illa manus: reliqua sunt *Apostolii*. Atque etiam in capite Voluminis sunt folia quædam ejusdem illius pulchrioris scripturæ, cujus etiam chartæ sunt meliores, quæ habent locum Od. τ' . a versu 192— υ' . 62.

Ilias porro scripta est latioribus versum intervallis, ad capiendas glossas, quæ rubro liquore verbis superscripta sunt: Odyssea angustioribus spatiis, et sine glossis. In illis autem glossis non modo sunt interpretationes verborum, quarum exempla quædam commemoravimus, quæ vel ad intelligendum vel ad judicandum aliquid valere posse videbantur, sed etiam ellipsium supplementa, itemque articulorum, et nominum propriorum a communibus per lineolas superductas distinctiones.

Notabile est etiam discrimen scripturæ, primum in hoc, quod

in Iliade consonæ, pronuntiatione duplicandæ ad moram syllabæ augendam, in futuris, aoristis, satis constanter, sæpe etiam aliis locis, sine duplicatione, in Odyssea plerumque bis scriptæ sunt: deinde in aliis, ut, quod in Iliade fere est πόλις, πόλεμος, πολεμίζεν, ποτι, in Odyssea plerumque cum editis πτόλις, πτολ. προτί. Quæ res cum similibus, quæ perspiciendis Excerptis nostris facile observabuntur, clare docent, primum, diversorum librariorum exempla fuisse, e quibus *Apostolius* Homeri Carmen utrumque duceret, deinde, non suum in scribendo iudicium, nec certam legem, sed exempla, quæ ante oculos haberet, secutum esse. Omnino Ilias antiquioris scripturæ plura vestigia habet, ut, in ο pro ω, elisionibus negligendis, omittendo ἡφελκυσιῶν, ubi per cæsura syllaba producit: quamquam in hoc etiam Odysseæ scriptura accuratior est libris vulgatis, sæpeque ita vel demit vel addit, ut nos conjeceramus. Observabunt etiam lectores, Odysseæ scripturam valde consentire cum Codice Benteleiano, cujus Excerpta in Clarkianis notis sunt, ubi ille stat contra scriptorum cæterorum et editorum lectionem.

Cæterum de bonis horum Codicum, quæ supra tetigimus, illud etiam restat commemorandum, quod eorum, præsertim alterius, qui Odysseam habet, indiciis, vel oritur suspicio (Il. ο'. 562.) vel firmatur opinio, de versibus quibusdam spuriiis, et posthæc in editione accurata e textu in notas rejiciendis, recipiendisque contra nonnullis lectionibus, quæ adhuc in notis tantum et inter Varias Lectiones commemoratæ sunt. Nec contemnendum est hoc, quod lectiones quasdam novas ex iis proferre licuit, ante nondum in Codice MS. repertas, quæ vel recipiendæ in textum videantur, ut ἐνέπρηθεν Il. χ'. 374. ut ἀντρεψ. pro ἀντρ. ψ'. 436. etc. Od. ε'. 145. τήν δε, 170. κρήναι, pro κρήναι, δ'. 735. ὀτρυνῶς, κ'. 326. ἀποξύναι etc. vel alia commoda habent, ut Il. ω'. 481. ἄλλων, 771. θρήνους, quod hic Codex solus cum Lip-

siensi habet, servitque saltem illustrando et firmando loco *Suidæ*, in h. v. item v. 318. *καλῆς ἀρ.* cum glossa *καλῆσιν*, etc.

Omnino hujus Codicis Excerpta suspicionem faciunt, multa adhuc latere in libris manuscriptis, quæ prodesse *Homeri* Carminibus possint: estque optabile, ut Viri docti, quibus est facultas eorum, conferant cum editis, et Excerpta in lucem proferant vel ipsi, vel per alios, atque etiam sic prosint *Homero*. Etenim satis habeam, profuisse literis communibus, idque refert: utrum sub meo ipsius an alterius nomine fiat, nihil refert, nec reipublicæ, nec mea, ut qui mea causa id nec facio, nec facere debeo. Superiores quidem editores, qui post *Demetrium* fuere, aut nullos MSS. Codices habuere, aut paucos, nec valde bonos. Oportet igitur investigare, quicquid reliquum est librorum, quæ reperta sunt, proferre in lucem, ut aliquando aliquis idoneus iudex ex ea materia et copia deligat, quæ *Homero* prosint, omnia, tandemque poetæ principi contingat, quod ei ante alios debet contingere, ut integer omni parte et purus ab omnibus maculis reddatur, quas ei vel incitiae vel alia causa adpersit. Res est sane magni laboris, et longi, vel unum utriusque Carminis Codicem accurate comparare cum textu edito: sed oportet industrium esse et strenuum in agendo, et adiutores assumere. Si tres aut quatuor alii posthæc fecerint, quod ego non totis quinque annis inter tot alias occupationes efficere potui, satis magna copia parata erit.

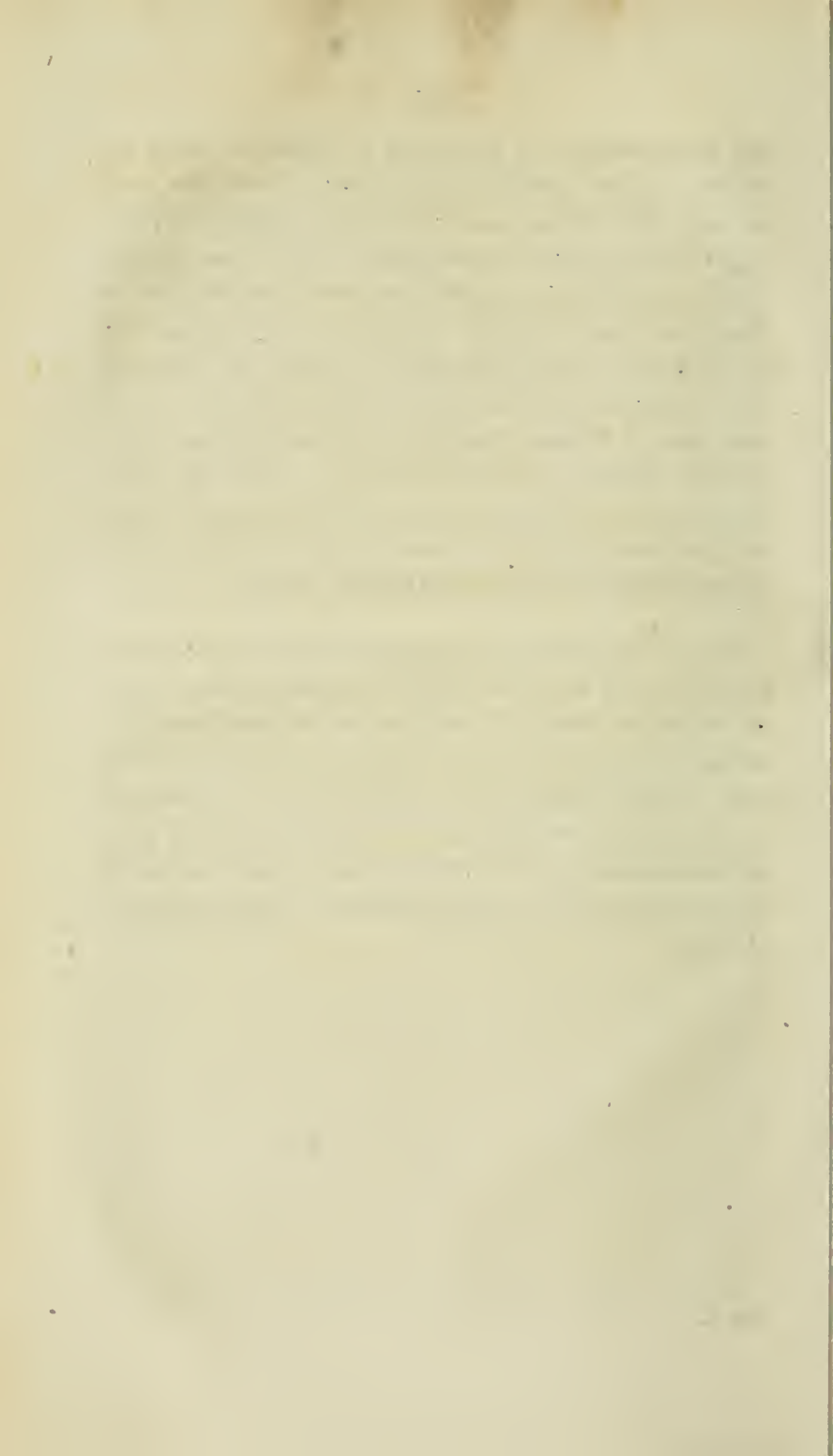
Locum in hac Appendice feci etiam libello incerti Auctoris *de Vita Homeri*, sive potius *de Poësi Homérica*, non modo quod, antiquo instituto *Demetrii*, adjunctus est editionibus *Homeri* antiquioribus omnibus, sed etiam, et multo magis, quod ejus lectio plurimum ad utiliter legendum *Homerum* prodesse potest, mihi quidem olim juveni lectus multum profuit.

Restat, *Vir illustris*, ut de *Indice Græcorum Verborum* dicam, quem de Patris Tui voluntate addidi, ejus ratione, delectu, or-

dine et modo universo. Nempe quoniam hic Index comparabatur ad usus non modo quærentium verbum aliquod Homericum, quibus Seberianus paratus est, sed etiam consuetudinem Homericam in verbis usurpandis vel ad intelligentiam vocabulorum, vel ad usum interpretandi et emendandi; faciendum fuit, ut iis rebus accommodaretur Indicis ratio. Itaque primum in delectu verborum, etsi supervacua Seberiani Indicis resecare animus fuit, tamen necesse habuimus, etiam vulgaria vocabula ponere, præsertim, quæ semel aut raro occurrerent, aut alio, quam in cæteris scriptoribus, sensu, ut ὕμνος, ἐπαύρις, et alia; item, quæ modo in Hymnis extant, ut ὠδή, τύχη, τόπος, τραχὺς etc. et hæc etiam semel modo aut parcius; quod est accurate cognoscere cupientibus græca necessarium. Tum, etsi secuti sumus hujus editionis lectiones, quarum sunt quædam novæ; tamen non negleximus etiam exhibere veteres et vulgatas, ut tamen reperiri loca possent, si cui esset opus, nec putet, ea verba temere esse neglecta et prætermissa. In ordine porro ita moderati sumus rem, ut nec plane servaremus Seberianam rationem, nec desereremus, consuleremusque tironibus in primis, qui, si omnia sub uno veluti capite suo posuissemus, difficiliter reperirent, quæ quærent. Itaque κίσκετο v. c. ἑρραδντ' non ad suum thema retulimus, sed iis, ad Glossariorum modum, loca sua assignavimus. Quæ autem in eadem veluti vicinia essent, ea ad unum caput retulimus, fecimusque etiam sæpe indicia partium cæterarum, ut tamen quodammodo disjecta veluti verbi ejusdem membra copularentur. Interpretati etiam sæpe sumus vocabula, quæ vel rariora essent, vel nude posita ambiguitatem haberent, nomina an verborum vim haberent, aut cujus temporis essent. Denique etiam usus varios verborum, ab varietate formarum, activarum et mediarum, vel structuræ, omninoque modos loquendi varios notavimus. In quo veremur, ne non satis constantes nos judicent, qui attenderint. Et ipsi in hoc nobis displicemus.

Sed excusationem dabit hoc, quod ab initio hac ratione aut omnino non, aut parcissime uti placebat. Verebatur enim, ne major fieret Index, quam libri modus ferret. Post, cum aliquot plagulae essent expressae formis, videremusque, quantum numerum caperet una plagula, mutavimus consilium, et ea diligentius notare coepimus. Itaque studiosis reliquum erit, quod observent ac notent: habebitque, qui post nos Homerum edet, quod agat, supplendo, addendo, quae a nobis casu praetermissa sunt, et fortasse etiam detrahendo, ut perfectior Index reddatur, et plane aptus studiosis literarum. Nunc hac nostra opera, quae nobis permolesta fuit, nec aliud habuit gratiae, quam quod uno tenore universam Homeri graecitatem lustrare et perspicere potuimus, ut contenti sint studiosi, rogamus.

Haec sunt, *Vir illustris*, quae de hoc Volumine dicenda habui. Extremum illud est, ut TE rogem, primum, ut in his omnibus facilem ac lenem TE mihi iudicem praebear, deinde hoc munusculum benigne accipias, et pignus mei erga TE animi putes, denique existimes, TE, quoad Parentis TUI meminero, hoc est, ad finem usque vitae, vel Ipsius caussa, mihi, ut es, carissimum futurum. TU vicissim facies, ut mihi eadem de caussa amorem erga me TUUM conserves. Scripsi Lipsiae d. VI. Maii.

HOMERI
HYMNI, EPIGRAMMATA,
ET FRAGMENTA,

RECENSUIT

VARIAS LECTIONES, NOTAS,
INDICEM DENIQUE GRÆCUM,

IN CONTEXTUM,

ADDIDIT

JO. AUGUSTUS ERNESTI.

THE

LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF

CHICAGO

1010 SOUTH MICHIGAN AVENUE

CHICAGO, ILL. 60607

1968

1968

1968

ΟΜΗΡΟΥ ὝΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

- ΜΝΗΨΟΜΑΙ ἐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
Ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέεσσι νιόντα,
καὶ ῥά γ' ἀναΐσσεσσι ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
5 Λατὼ δ' οἷα μίμνε παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἣ ῥα βίον τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην,
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεσσιν ἐλῆσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο,
Πασσάλα ἐκ χρυσέας· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγασα.
10 Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατρὲς δέπαϊ χρυσεῖῳ,
Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι

MEMOR ero neque obliviscar longe jaculantis Apollinis,

Quem et Dii ipsi per domum Jovis metuunt euntem,

Et utique assurgunt prope advenienti

Omnes a sedibus, quando præclaros tendit arcus.

5 Latona autem sola manet apud Jovem fulmine gaudentem,

Quæ et arcum remittit et occludit pharetram,

Et illius ab fortibus humeris manibus capiens

Arcum, suspendit ad columnam patris sui

Clavo ex aureo; ipsum vero ad sellam ductum jubet considerare.

10 Huic autem nectar dat pater poculo aureo,

Excipiens clarum filium: postea vero Dii alii

Ver. 1. ἐδὲ λάθωμαι] Imitatus est *Calimachus* H. in Di. 1. in Del. 8.

Ver. 11. Δεικνύμενος] Verti *excipiens*, quod est h. l. aptum, et in tali tempore

usitatum. Sic autem verbum hoc et similia dici, pro *δεικνύμενος*, docet *Hesych.* in h. v. Cæterum *Homerum* cum Dativo hoc verbum hoc sensu struere ait *Clarki-*

- Ἐνθα καθίζεσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ
 Οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
 Χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
 15 Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
 Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
 Ἀγχοτάτω Φοῖνικος, ὑπ' Ἰνώποιο ρέεθροις.
 Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐῦμνον ἔοντα;
 20 Πάντῃ γάρ τοι Φοῖβε νόμος βεβλήσεται ῥῶδης,
 Ἡ μὲν ἂν ἥπειρον πορτιτρόφον ἦδ' ἄνὰ νήσους.
 Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
 Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλαδε προρέοντες,
 Ἀκταὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
 25 Ἡ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάσμα βροτοῖσι,
 Κλινθεῖσα πρὸς Κύνθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,

Ibi consident; gaudet autem veneranda Latona

Quoniam arciferum et fortem filium peperit.

Salve o beata Latona, quoniam peperisti præclaros liberos,

- 15 Apollinemque regem et Dianam sagittis gaudentem,

Hanc quidem in Ortygia, illum vero aspera in Delo,

Inclinata ad longum montem et Cynthium collem,

Proxime palmam, sub Inopi fluentis.

Quomodo enim te laudabo prorsus laudabilem?

- 20 Penitus enim tibi, o Phæbe, lex attributa est cantus,

Et per continentem vitulos nutrientem et per insulas.

Omnes autem speculæ tibi placuere ac vertices summi

Altorum montium, omnesque ad mare profluentes,

Littoraque ad mare protensa, portusque maris.

- 25 An ut te primum Latona peperit gaudium mortalibus,

Procumbens ad montem Cynthi aspera in insula,

us Il. i. 196. Odys. δ. 59. quod non est. Τὼ ibi est accusativus, sed qui ad προσέφη referri potest.

Ver. 12. καθίζεσιν.] Scr. καθίζεσι, et post ἔτικτε.

Ver. 16. Τὴν — Δήλῳ,] Versus hic est etiam apud Pseudo-Orphea, H. in Laton. 5. De dissensu Poëtarum, aliis Delum et Ortygiam unam insulam facientibus, aliis diversas, et rursus semel aliis, aliis his peperisse Latonam dicentibus, Span-

hemius videndus ad Callimachi H. in A. 60. Del. 255.

Ver. 19. Πῶς γάρ etc.] Imitatur Callim. H. in Del. init. et aliis locis. Pro πῶς γὰρ commemoratur lectio πῶς τ' ἄρ, vel πῶς δ' ἄρ, quod melius.

Ver. 20. βεβλήσεται] Sorte tibi cecidit, vel data est. Sed quia βεβλήσεται semper pluralis numeri est, etiam in substantivo v. hic numerus requiritur, ut judicat Barnesius, et quidem νομῶν. Illud placet, non

- Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαινὸν
 Ἐξήκει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
 Ἐνθεν ἀπορνούμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
 30 Ὅσους Κρήτῃ ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηναῶν,
 Νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείτῃ τ' Εὐβοίᾳ,
 Αἰγαί τ' Εἰρεσίαι τε, καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάρηθος,
 Θρηϊκίός τ' Ἀθώως, καὶ Πηλῖς ἄκρα κάρηνα,
 Θρηϊκίῃ τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκίοεντα,
 35 Σκύρος καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺν,
 Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
 Λέσθος τ' ἡγαθέη, Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος,
 Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτῃ εἰν ἀλὶ κεῖται,
 Παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκx ἄκρα κάρηνα,
 40 Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺν,
 Καὶ Σάμος ὕδρηλῇ, Μυκάλης τ' αἰπείνῃ κάρηνα,

Delo in circumflua: utrinque autem unda nigra

Prodebat ad terram dulce spirantibus ventis.

Hinc omnibus mortalibus imperitas

- 30 Quoscumque Creta intus habet et populus Athenarum,

Insulaque Ægina, navibusque incluta Eubœa,

Ægæque Iresiaque, et finitima mari Peparethus,

Thraciusque Athos, et Pelii summi vertex,

Thraciaque Samus, Idæque montes umbrosi,

- 35 Scyrus et Phocæa, et Autocanæ mons altus,

Imbrusque bene habitata, et Lemnus importuosa,

Lesbusque valde divina, Macaris solum Æolionis,

Et Chius, quæ insularum fecundissima in mari jacet,

Saxosusque Mimas, et Coryci summi vertex,

- 40 Et Clarus splendida, et Æsageæ mons altus,

Et Samus aquosa, Mycalæque alti vertex,

hoc; nec sufficit ratio allata. Barnesium sequitur Clarkius.

Ver. 22. ἄδον] Hæc est vera lectio, quæ consuetudine poetarum in tali re firmatur. Interpretatio vetus cantabant nata est ex ἄδον, quod est in edd. vet. nostris omnibus.

Ver. 31. Αἰγίνη] Sic cum Barnesio rescripsi pro Αἰγίνα, ut syllaba ultima producat; nisi cæsura sufficit.

Ver. 32. Εἰρεσίαι] Ruhnkenius V. C.

corrigit Πιρεσίαι, urbs Magnesiae, de qua vid. Holsten. ad Steph.

Ver. 33. Ἀθώως] Ita bene Barnesius. Nam Ἀθως verum corrumpit. Stephanus in Ἀθως docet, duplicem formam esse in Nominativo, ut in Κῶς, pro quo etiam Κῆος et Κῶως dictum est.

Ver. 36. ἀμιχθαλόεσσα] Hesych. ἀ-προσέμιστος; ἐκ θαλάσσης καὶ ὕδατος. U-
sus est ipse Homerus in hac insula Il. ω'.
755.

- Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
 Καὶ Κνίδος αἰπρινή, καὶ Κάρπαθος ἡνεμόεσσα,
 Νάξος τ', ἥδ' ἑ Πάρος, Ῥηναῖα τε πετρήεσσα.
 45 Τόσσον ἐπ' ὠδίνεσα Ἐκχεόλον ἵκετο Λητῶ,
 Εἴ τίς οἱ γαίεων υἱεῖ θέλει οἰκία θέσθαι.
 Αἰ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, ἐδέ τις ἔτλη
 Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιστότερη περ ἔσσα.
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλῃς ἐβήσατο πότνια Λητῶ,
 50 Καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλεις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἐμοῖο
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηὸν,
 Ἄλλος δ' ἔτις σείῃ πόθ' ἄψεται, ἐδέ σε λίσσει,
 Οὐδ' εὖβων σε ἔσεσθαι οἶομαι, ἐδ' εὖμηλον,

Miletusque, Cousque, urbs Meropum hominum,
 Et Cnidus alta, et Carpathus ventosa,
 Naxusque et Paros, Reneaque saxosa.

- 45 Tam late parturiens Apollinem vagata est Latona,
 Si quæ sibi terrarum filio velit habitacula concedere.
 Hæ vero valde tremebant et timebant, neque aliqua sustinuit
 Phœbum suscipere, fertilis quancquam esset.
 Nisi quum utique Delum ascendit veneranda Latona,
 50 Et illam interrogans verba alata dixit;
 "Dele, si enim utique vis solum esse filii mei
 "Phœbi Apollinis, et struere opulentum templum,
 "Alius nemo te accedet, neque te rogabit,
 "Neque bobus te fore puto, neque ovibus opulentam,

Ver. 37. *Μάναρος*] Nomen proprium esse patet ex Il. ω'. 544.

Ver. 38. *ἡ νήσων — κείνται*,] Imitatus est Callim. H. in Del. 3. α' νήσων ἡρώταται ἐν ἀλλ' κείνται.

Ver. 40. *Αἰαγίης*] Ruhnkenius V. C. corrigiit Αἰαγίης, qui est mons Asiæ. Illud nomen nuspiam memoratur.

Ver. 42. *Μερόπων ἀνθρώπων*,] Holstenius ad Steph. p. 186. b. reprehendit interpretes, qui vertant *mortalium hominum*, cum *Μερόπων* sit nomen proprium, quod incolæ insulæ dicantur *Meropes*. Hoc secutus est etiam Barnesius, deditque *Meropum hominum*. Sane debet esse aliquid proprium urbi: *mortalium autem hominum urbs* potest unaquæque alia dici.

Sed tamen cum Substantivo ἀνθρώπων solenne est appellative intelligi. Itaque nos semper offendit. Idem sensit Cl. Piersonus, qui vitium esse iudicavit in ἀνδρ. corrigiitque ἀγερώχων.

Ver. 45. *Τόσσον ἐπ' ὠδίν*,] Sic rectissime correxit Barnesius. Ordo est ἐπὶ τόσσον ἵκετο, tot terras obiit. Et posset quidem ἵκετο τόσσον etiam sine præpositione dici, ut fit centies: sed verbum ἐπωδίνου nihil est, atque adeo e Lexicis tollendum.

Ver. 46. *οἰκία θίσθαι*,] Non habitacula ponere, sed sedem, domum præbere, ubi posset partum edere: mox νηὸν θέσθαι est alicui struere ædem, ut alibi.

Ver. 51. *εἰ γάρ κ' ἰθίλεις*] Sententiam negativam desiderari, patet e consequente.

- 55 Οὐδὲ τρύγην οἴσεις, ἔτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις.
 Αἱ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργε νηὸν ἔχρησθα,
 Ἄνδρωποί τοι πάντες ἀγινήσας' ἐκατόμβας
 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ,
 Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἳ τε θεοί κε σ' ἔχωσιν
- 60 Χειρὸς ἀπ' ἄλλοτρίης, ἐπεὶ ἔ' τοι πῖαρ ὑπ' ἔδας.
 Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσεήδα·
 Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλη Κόιοιο,
 Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν Ἐκάτοιο ἄνακτος
 Δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχῆς
- 65 Ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
 Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, ἐδέ σε κεύσω·
 Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα

- 55 " Neque vindemiam feres, neque plantas innumeras produces.
 " Si autem utique Apollinis longe jaculantis templum habueris,
 " Homines tibi omnes ferent centum boum sacrificia
 " Huc coeunt, nidor autem tibi immensus semper,
 " Diu regem si alueris, deique te tuebuntur
- 60 " Manu ab aliena, quoniam non tibi fertile solum."
 Sic dixit: gaudebat autem Delus, respondensque ait;
 " Latona, inclytissima filia magni Coëi,
 " Lubens quidem ego genituram jaculatoris regis
 " Reciperem. Nimis enim vere sum male audiens
- 65 " Apud homines: sic autem utique admodum honorata dicerer.
 " Sed hunc tremo, Latona, sermonem, neque te celabo:
 " Valde enim quendam dicunt insolentem Apollinem

Itaque legendum videtur εἰ γ' ἔκ ἐθέλεις. Et ni fallor ita correxit jam alius. Sed nihil a me notatum reperi. Ei respondit v. 56. hæc: Αἱ δέ κ' Ἀπόλλ.

Ver. 53. ἐδέ σε λίσσει,] Merito offendit hæc vox Cl. Ruhnkensium. Corrigit σ' ἀτίσσει, contemnet. Sed contemptus ab h. l. alienus videtur. Malim τίσει, nec te honore, beneficio adficiet. Scripsere, litema temere, ut centies alibi, duplicata, v. c. infra 443. τίσει, inde λίσσει natum videtur.

Ver. 57. ἀγινήσας' ἐκ.] Sic Barnesius correxit e locis hujus hymni aliis. Edd. vett. ἀγινῶσιν. quod defendi posset utique: sed illud melius. De verbo ipso diximus ad Callim. H. in A. 82.

Ver. 59. Δηρὸν ἄνακτ' etc.] Barnesius e mera conjectura versum sic refluxit et correxit: εἰ βόσκης σὸν ἄνακτα, θεοί κε σε δηρὸν ἔχωσι etc. Facile credo, versum esse vitiosum, qui et cæsura caret; sed non tamen imiter Barnesium sine libris. Edd. vett. omnes carent τῶ οἳ τε, et legunt ἀναξ.

Ver. 62. Κόιοιο,] Sic verissime correxit Barnesius veterem lectionem Κρόνοιο, quæ falsissima est. Latona est Coëi, non Croni, filia; unde apud Callim. H. in Del. dicitur Κοιηῆς, ut ibi pro Κοιηῆς reposuimus.

Ver. 64. δυσηχῆς] Est alias epitheton ventorum vehementiorum, hibernorum

- Ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρξαν.
 70 Τῷ ῥ' αἰνῶς δειδοῖκα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Μὴ ὁπότεν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπεὶ κρανάηπεδός εἰμι,
 Ποσὶ καταστρέψας, ὥσῃ δ' ἄλως ἐν πελάγεσσιν.
 Ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
 75 Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἥ κεν ἀδῇ οἱ,
 Τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δεινδρῆεντα.
 Πελύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
 Οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
 Ἄλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεᾷ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 80 Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
 Ἑμμεναι ἀνδρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Πάντας ἐπ' ἀνδρώπας, ἐπεὶ πολυνύμμος ἐσιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη. Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν·
 Ἴσω νῦν τάδε γαῖα καὶ ἔρανός εὐρύς ὑπερθεν,
 85 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅς τε μέγιστος

“Fore, magnum autem imperium gesturum immortalibus,

“Et mortalibus hominibus super alma tellure.

70 “Cujus rei causa utique graviter timeo mente et in animo,

“Ne cum primum viderit lumen Solis,

“Insulam aspernetur, quoniam asperi soli sum,

“Pedibus evertens, pellatque maris in Pelagum.

“Ubi mihi quidem magni fluctus caput copiose semper

75 “Inundabunt: hic autem ad aliam terram veniet, quæ placuerit ipsi,

“Constructurus templumque et lucos arboribus densos,

“Polypodes autem in me thalamos Phocæque nigræ

“Domicilia facient vilia ob inopiam populorum.

“Sed si mihi sustinueris utique dea magnum juramentum jurare,

80 “Hic illum primum constructurum præclarum templum,

“Quod sit hominum oraculum, ac postea

“Omnes ad homines, quandoquidem multa nomina habet.”

Sic utique dixit. Latona autem deorum magnum juramentum juravit:

Sciat nunc hæc terra et cælum amplum superius,

85 Et inferne fluens Stygis aqua, (quod maximum

- "Ορκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν)
 Ἦ μὲν Φοῖβος τῇδε θυώδης ἔσσεται αἶεν
 Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σε γ' ἔξοχα πάντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 90 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ Ἑκάτοιο ἀνακτος.
 Δητὰ δ' ἐννῆμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοισ
 Ὀδίνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοδι πᾶσαι,
 "Οσσαί ἄρισαι ἔσαν, Διώνη τε, Ῥεῖη τε,
 Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάσωνος Ἀμφιτρίτη,
 95 Ἀλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένης Ἥρης.
 Ἦσο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Μένη δ' ἐκ ἐπέπυσο μογοςόκος Εἰλείθυια·
 Ἦσο γὰρ ἄκρω ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
 Ἥρης φραδμοσύνη λευκωλένης, ἥ μιν ἔρυκε
 100 Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 Δητὰ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
 Αἱ δ' Ἴριν πρῆπεμψαν ἑκτιμένης ἀπὸ νῆσς,
 Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον,

Juramentum gravissimumque est beatis diis)

Certe utique Phœbi hic odoriferum erit semper

Altare et templum, honorabit autem te utique maxime omnium.

Sed postquam jurassetque finiissetque jusjurandum,

90 Delus quidem valde gaudebat nativitate jaculatoris Apollinis:

Latona autem novem dies quidem et novem noctes insperatis

Partus doloribus torquebatur: deæ autem erant intus omnes

Quæcunque optimæ erant, Dionaque, Rheaque,

Vestigatrixque Themis, ac valde gemens Amphitrite,

95 Aliæque immortales, excepta candidis-brachiis decora Junone:

Sedebat enim in domibus Jovis nubicogi.

Sola autem non scierat faciens laborem in partu Lucina:

Sedebat enim summo in olympos sub aureis nebulis,

Junonis consilio albis-ulnis decoræ, quæ illam detinebat

100 Invidia, quod utique filium bonumque fortemque

Latona parere pulchricoma tunc futura erat.

Hæ autem Irim misere a bene-habitata insula,

Ducturam Lucinam, pollicentes magnum monile

- Χρυσείοισι λίνοισιν ἐεργμένον, ἐννεάπηχυν.
 105 Νόσφιν δ' ἥνωγον καλέειν λευκωλένης Ἥρης,
 Μῆ μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἴσσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
 Βῆ ῥα θεῖιν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλύμπον,
 110 Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάραιο δῦραζε
 Ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δάματ' ἔχουσαι.
 Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 Βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 115 Εὖτ' ἐπὶ Δῆλῳ ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
 Τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι·
 Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχες, γῆνα δ' ἔρεισε
 Λειμῶνι μαλακῶ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν,
 Ἐκ δ' ἔθορε προφῶωςδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 120 Ἐνθα σε, ἦϊε Φοῖβε, θεαὶ λούον ὕδατι καλῶ

Aureis filis contextum, novemcubitale.

- 105 Seorsum autem jusserunt vocare ad albiulna Junone,
 Ne ipsam postea verbis averteret venientem.
 Sed postquam hoc audierat ventipes velox Iris,
 Abiit utique currens: velociter autem transmisit quicquid in medio spatii est.
 Cæterum ubi pervenit ad Deorum sedem, altum olympum,
 110 Statim utique Lucinam domo ad januam
 Evocans, verbis alatis allocuta est,
 Omnibus omnino sicut jusserant olympias domos habentes.
 Huic autem animum persuadebat, in pectoribus caris:
 Iverunt autem columbis timidis gressu similes.
 115 Ubique in Delum venerat faciens-dolorem-parturiendo Lucina,
 Hanc tunc utique partus cepit, prompta autem erat parere:
 Circa autem palmam jecit manus, et genua fixit
 Præto in molli: subrisit autem terra subtus,
 Prosiliitque in lucem: Deæ vero ulularunt omnes.
 120 Ibi te, o jaculator Phœbe, Deæ lavabant aqua limpida

Ver. 119. Ἱσογε] V. de h. v. ad Callim.
 Hymn. in Del. v. 256.

Ver. 120. Ἐνθα σε, ἦϊε Φοῖβε,] Ἡῖε quasi
 ἡῖε, unde Aristarchus ἦϊε scribi volebat,
 vid. Etym. M. in ἡῖε φοῖβε, ubi affertur
 hemistichion simile: ὥς ῥα συ ἦϊε φοῖβε.

Ibid. λῶν] Barnesius correxit λόον, ut
 conjecerat H. Stephanus; quod et ipse
 melius puto: sed vulgatum tamen et ip-
 sum defendi potest similibus exemplis.
 Nempe pronunciando contrahi verbum
 debet in unam syllabam, quasi esset λῶν.

- Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρει λευκῶ,
 Λεπτῶ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσειον στρόφον ἤκαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίν ἐρατεινὴν
 125 Ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητώ,
 Οὐνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ' ἄμβροτον εἶδαρ,
 Οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
 Οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα.
 130 Αὐτίκα δ' Ἀθανάτοισι μετῆυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
 Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βελήν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 135 Θάμβεον ἀδάναται· χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
 Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
 Γηδοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θείσθαι

Caste et pure, fasciaverunt autem veste candida,

Tenui, pulchra: circa autem auream fasciam injecerunt.

Neque utique Apollinem ensem habentem aureum lactavit mater,

Verum Themis nectarque et ambrosiam amabilem

125 Immortalibus manibus præbuit; gaudebat autem Latona,

Quoniam arciferum et fortem filium peperisset.

Cæterum postquam, Phæbe, comedisti immortalem cibum,

Non te utique amplius retinuerunt aureæ fasciæ palpitantem,

Neque vincula detinere, solvebantur autem vincula omnia.

130 Statim autem immortales allocutus est Phæbus Apollo:

Sit mihi citharaque cara et curvi arcus,

Vaticinaborque hominibus Jovis verum consilium.

Sic cum dixisset, descendebat a terra lativia

Phæbus intonsus longe jaculans, hæ autem omnes

135 Stupebant immortales, auro igitur Delus universa

Onerabatur, aspiciens Jovis Latonæque progeniem,

Gavisa, quoniam illam Deus elegisset domum facere

Ver. 125. *θήσατο μήτηρ*,] Hoc verbum alias de infantibus dicitur, ut apud Callimachum H. in Jov. 48. ubi auctores de h. v. laudati, in his Eustath. ad Odys. p. 1485.

Ver. 125. *ἐπήρξατο*.] Idem quod *κατήρξατο*, de quo ad Od. γ'. 445. diximus. Est

autem h. l. *præbuit, bibendum et edendum dedit*.

Ver. 132. *Χρήσω* — *βουλὴν*.] Absolute alias dicitur *χρήν* in significatione oraculi. Possis etiam accipere: *copiam faciam consilii divini*, cf. vers. 252. 253.

- Νήσων ἡπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
 "Ἡνθῆσ' ὥς ὅτε ρίον οὖρεος ἄνδρῃσιν ὕλης.
 140 Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἄναξ ἐκατηβόλ' "Απολλον,
 "Αλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθῳ ἐβήσαο παῖπαλόεντος,
 "Αλλοτε δ' αὖ νήσας τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
 Πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δενδρῆεντα,
 Πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τε φίλαι καὶ πρῶνες ἄκροι
 145 Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλλαδε προρέοντες.
 Ἀλλὰ σὺ Δῆλῳ, Φοῖβει, μάλις' ἐπιτέρπειαι ἦτορ,
 "Ενθα τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγερέθονται
 Αὐτοῖς σὺν παῖδεςσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
 Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ
 150 Μνησάμενοι τέρπασιν, ὅταν εἴσωνται ἀγῶνα.
 Φαίη κ' ἀθανάτῃς καὶ ἀγῆρως ἔμμεναι ἀνῆρ,

Insularum continentisque: amavitque ex animo magis.

Floruit sicut quando vertex montis floribus sylvæ.

- 140 Tu autem habens argenteum arcum rex longe jaculator Apollo,

Interdum quidem Cynthum ascendisti saxosam,

Interdum autem rursus ad insulasque et viros fugisti.

Multa tibi sunt templa lucique arboribus densi,

Omnes autem speculæque caræ et vertices summi

- 145 Altorum montium, amnesque ad mare profluentes:

Sed tu Delo, Phœbe, maxime oblectas animum,

Ubi tibi trahentes vestes Iæones congregantur

Suis cum liberis ac venerandis uxoribus.

Hi autem te pugilum certamine et tripudio et cantu

- 150 Memores exhilarant, cum constituerunt certamen.

Dicat aliquis, immortales et semper juvenes esse,

Ver. 138. Νήσων] Refer ad μιν, quod ipsam ex omnibus insulis et terræ continentis locis potissimum delegerit, quæ sedem præberet.

Ver. 139. "Ἡνθῆσ' ὥς] Claudicat versus. Fulcire tentavit Barnesius, inserto τῇ ante ρίον. Si versus non est spurius, scripserim ἦνθῆσ' δ' ὥς ὅτε τῇ ρ. ut connectatur cum præcedentibus, quod et vidit Barnesius. Nec aliena nimis est sententia ab hoc loco. Cl. Ruhnkenio autem totus versus spurius videtur.

Ver. 146. 147. 148. Hos versus ut ex Homeri H. in Ap. commemorat Thucy-

dides L. III. c. 104. cum varietate aliqua.

Ver. 148. Αὐτοῖς etc.] In quibusdam Thucydidis exemplaribus est versus hic: σὺν σφίσι καὶ τεκέεσσι τε σὴν εἰς ἀγυιάν. vid. Hudson ad Thuc. l. c.

Ver. 152. Οἱ τότ' ἱπαντία σιῶ τ' ἰ. ἀ. εἴ.] Vocem ἱπαντία esse vitiosam, nemo dubitet. Male in Lexico Stephani et Scapula ἀπαντία hinc profertur. Si scripseris ἱπαντία σιῶ, tolerabilis existit sententia: qui tum apud te congregantur: ἱπαντία σε est in conspectu tuo, apud te. Martini III. 25. corrigat, ὅς τότ' ἱπαντιάσι' ὅτ'

- Οἱ τὸτ' ἐπαντία σείῳ τ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.
 Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
 "Ανδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνες τε γυναῖκας,
 155 Νῆας τ' ὠκείας, ἥδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
 Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅτε κλέος ἔποτ' ὀλεῖται,
 Κῆραι Δηλιάδες Ἑκατηβελίταο θερᾶπναι·
 Αἶ τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,
 Αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεριν ἰοχέαιραν·
 160 Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν,
 Ὕμνον αἰῖδουσιν, θέλγῃσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
 Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιασὺν
 Μιμεῖσθ' ἴσασιν. Φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἑκάστος
 Φθέγγεσθ'· ἔτω σφιν καλὴ συνάρησεν ᾠοιδή.
 165 Ἀλλ' ἄγε δὴ Λητώ μὲν Ἀπολλόν τ' Ἄρτερίδι ζῶν,

Qui tunc Iacones congregati essent.

Omnium enim videret gratiam, delectaret autem animum,
 Virosque inspiciens beneque cinctas mulieres,

- 155 Navesque veloces, et ipsorum opes multas.

Ad hæc autem magnum miraculum, cujus laus nunquam peribit,
 Puellæ Deliades procul-jaculantis Apollinis ministræ :

Quæque postquam primum quidem Apollinem laudaverint,
 Rursus autem Latonamque et Dianam sagittis gaudentem,

- 160 Mentionem facientes virorumque antiquorum atque mulierum,
 Hymnum canunt, demulcentque genus hominum.

Omnium autem hominum voces et modulationes
 Imitari norunt, dicat utique ipse quisque

Se loqui: adeo illis pulchra concinnatur cantio.

- 165 Sed age o Latona, Apolloque cum Diana,

ἴ. ε. ζ. quam recepit *Barnesius*. Sed non satis apta hæc sententia loco. Non enim tam videtur hic requiri descriptio videntis, quam eorum, qui immortales videntur spectatori.

Ver. 157. Ἑκατηβελίταο θερᾶπναι] *Barnesius* edidit ἑκατηβελίταο· alii malunt θερᾶπναι. Alterutrum necessarium. Nam θερᾶπναι pronunciari τρισυλλάβως, durum est.

Ver. 159. Distinctionem mediam feci in fine hujus versus. Sententia est: ubi Deorum honores celebrarunt, tum hominum veterum laudes canunt suaviter.

Ver. 162. κρεμβαλιασὺν] Vertunt stre-

pitum, quod nemo intelligere potest. Sane nulla vox latina est, quæ ei satis respondeat: cæterum modulationis verbum proxime accedere putavi.

Ver. 163. Μιμεῖσθ' ἴσασιν.] Secutus sum *Barnesii* exemplum, qui ita edidit pro μιμεῖσθαι, quod corrumpit versum, nisi pronunciendo elidatur ultima diphthongus.

Ver. 165—172. Hi versus sunt apud Thuc. l. c. cum nonnulla varietate, ut 165. ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήκοι etc. unde *Berglerus* corrigebat: ἀλλ' ἄγεθ' ἰληθι μὲν Ἄπ. etc. Eleganter sane. Post hunc versum, alium deesse putat *Martini* l. c. cui assentitur *Barnesius*. Sed versus ab eo propo-

- Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
'Ενθάδ' ἀνείρηται ξείνος ταλαπείριος ἔλθων.
^Ω κῆραι, τίς δ' ὑμῖν ἀνὴρ ἠδιστος ἀοιδῶν
170 'Ενθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεισθε μάλιχα;
'Υμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἅφ' ἡμέων·
Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσση,
Τῷ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
'Ημεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσπον ἐπ' αἶαν
175 'Ανθρώπων σρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεπαώσας.
Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν εἰ λήξω ἐκηβόλον 'Απόλλωνα
'Υμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
^Ω ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν,
180 Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύσης μέγ' ἀνάσσεις.

Salvete vos omnes: mei autem et postea

Memores este, quando utique aliquis terrestrium hominum

Rogaverit hospes ærumnosus huc veniens:

O puellæ, quis vero vobis vir suavissimus ποῦτάρων

170 Hic versatur, et quo delectamini maxime?

Vos bene omnino omnes respondeatis a nobis:

Cæcus vir, habitat autem Chium saxosam,

Cujus omnes in precio postea sunt cantiones.

Nos autem nostram laudem feremus, ad quicquid in terra

175 Hominum versamur urbes bene habitatas.

Deinde id illi credent, quoniam et verum est.

Verum ego non desinam procul-jaculantem Apollinem

Laudare argenteo arcu decorum, quem pulchricoma peperit Latona.

O rex, et Lyciam et Mæoniam amabilem,

180 Et Miletum habes, maritimam urbem, optabilem,

Ipse autem Delum circum inundatam magnopere imperas.

sitos non probat, quos nec ego probem. Ipse inserit versum hunc: *Δηλιάδες δὲ σε κῆραι 'Απόλλωνος θειράπαιναί.* Mihi non necesse nimis videtur aliquid inseri. Nam puellæ Delicæ intelligi possunt in *χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι*, etsi non nominatim compellantur.

Ver. 171. *ἅφ' ἡμέων*] A nobis, ut ego vobis nunc præscribo, vel subjicio; si lec-

tio sana est. In libris autem *Thuc.* est *ἅφ' ἡμῶς*, quod vertunt *favescentes*, tanquam idem esset quod *εὐφῆμῶς*, ut videtur etiam innuere glossa *Hesychii*: sed melius *Cl. Ruhnkenius* *ὑποκρίνασθ' ἰσφῆμῶς*.

Ver. 173. *ἀριστεύουσιν*] *Barnes.* edidit *ἀριστεύουσιν*: et hoc est melius, ob *μετόπισθι*.

Ver. 174. *'Ημεῖς* etc.] Si huius versus non pertinent ad responsionem puellarum, quod

- Εἴσι δὲ φορμίζων Λητῆς ἐρικυδέος υἱὸς
 Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρήεσσαν,
 "Ἀμβροτα εἶματ' ἔχων τε θυώδεια· τοῖο δὲ φόρμιγγς
 185 Χρυσέε ὑπὸ πλήκτρῳ καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
 "Ἐνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονός, ὥστε νόημα,
 Εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μελεῖ κίθαρις καὶ ἀοιδή.
 Μῆσαι μὲν δ' ἄρα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ
 190 Ὑμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἡδ' ἀνθρώπων
 Τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ζώεσ' ἀμφιδέες καὶ ἀμήχανοι, ἐδὲ δύνανται
 Εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήρως ἄλκαρι.
 Αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠρεῖ,
 195 Ἀρμονίῃ δ', Ἥῃ τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτῃ,
 Ὅρχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
 Τῇσι μὲν ἔτ' αἰσχυρὴ μέτα μέλπεται, ἔτε λάχεια,

It autem ludens Latonæ inclytæ filius

Cithara cava ad Pytho saxosam,

Immortales vestes habens odoriferas: hujus autem cithara

185 Aureo a plectro sonum habet amabilem.

Hinc autem ad olympum a terra ut mens

Contendit in Jovis domum, deorum cætum aliorum.

Statim immortalibus curæ est citharaque et cantio.

Musæ quidem omnes respondentes voce pulchra

190 Cantant utique Deorum dona immortalia, et hominum

Ærumnas, quantas habentes ab immortalibus Diis

Vivunt desperati ac inopes consilii, neque possunt

Invenire mortis medelam et senectutis remedium.

Cæterum pulchricomæ Gratia et bene-sapientes Horæ,

195 Harmoniaque, Hebeque, Jovisque filia Venus,

Tripudiant, invicem e carpo manus tenentes.

Cum his quidem neque turpis canit, neque pusilla,

non videtur, legendum: ὑμίτιον, ut sit promissum poetæ. Nam illa verba, ἡμεῖς — οἴσομεν, vix conveniunt puellis, sed potius poetæ. Sed Clar. Ruhnkenius cum præcedente et duobus seqq. spurium judicat. Sane commodius abessent, nec sunt probabiles valde.

Ver. 184. *τε θυώδεια*] In edd. vett. una vox esse videtur. *Τε* particula h. l. est a-

liena. Barnesius fecit *τιθυωμένα*, melius Piersonus *ιυώδεια*. Sic H. in Merc. 232. *σπάργαλα θυώδεια*.

Ver. 186. *ὥστε νόημα*] Bene celeritatem exprimit, qua in cælum de terris attollitur Apollo cum vult.

Ver. 190. *Ὑμνεῦσιν ῥα*] Scr. h. l. *ὑμνῖσι*.

Ver. 192. *ἀμφιδέες*] Barnes. correxit,

- Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτῃ
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 200 Ἐνθ' αὖ τῇσιν Ἀρης καὶ εὖσκοπος Ἀργεϊφόντης
 Παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
 Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει,
 Μαρμαρυγαὶ τε ποδῶν καὶ εὐκλώσαιο χιτῶνος.
 Οἱ δ' ἐπιτέρπονται, θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες,
 205 Λητῷ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 Ὑῖα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω, πάντως εὖνυμον ἔοντα;
 Ἦε σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰδῶ καὶ φιλότῃτι,
 Ὡς ποτε μνώμενος ἔκies Ἀζανίδα κέρην,
 210 Ἴσχύ' ἅμ' ἀντιδῶ Ἐλατιονίδῃ εὐῖππῳ,
 Ἦ ἅμα Φόρβαντι, Τρίοπῳ γένος, ἢ ἅμ' Ἐρευνδεῖ,
 Ἦ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
 Πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; ἔ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
 Ἦ ὥς τὸ πρῶτον χρησέριον ἀνδρώποισι
 215 Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἐκατηβόλ' Ἀπολλων;

Sed valde magnaue visu et forma admirabilis

Diana sagittis gaudens, educata simul cum Apolline.

200 Ubi rursus cum his Mars et bene speculans Argicida

Ludunt: sed Phœbus Apollo citharam pulsat

Pulchre et sublimiter gradiens: splendor autem illum circumlucet,

Splendorque pedum ac bene concinnæ tunicae.

Hi autem delectantur, animum magnum inspicientes,

205 Latonaque aureos habens capillos ac dans consilia Jupiter,

Filium carum ludentem cum immortalibus Diis.

Quo pacto igitur te laudabo, omnino dignum laudari?

An te inter procos laudem et in amore,

Quando proci adisti Azanida puellam,

210 Cum Ischye præstantissimo Elationide, equite præclaro,

Aut simul cum Phorbante, Triopo genere, aut simul cum Ereuthe,

Aut simul cum Leucippo et Leucippi conjuge

Pedes, hic vero cum equis? neque tamen Triopus deerat.

Aut ut primum oraculum hominibus

215 Quærens super terram incessisti procul jaculans Apollo?

bene, ut opinor, ἀμφραδίης. Nam illud
 prudentibus et beatis magis convenit.

Ver. 197. οὐτε λάχεια,] B. vult. ἔτ' ἐλά.

χεια, ut aliis locis Odysseæ volebat ἰ.
 116.

Ver. 209. Ὡς ποτε μιν.] Sic correxit hunc

- Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' ἐλύμποιο κατήλθες,
 Λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέσιχες, ἢ Μαγνήτας,
 Καὶ διὰ Περρῆαιβές· τάχα δ' εἰς Ἴωλκὸν ἴκανες,
 Κηναίς τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Εὐβοίης.
- 220 Στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι ἐχ' ἄδε θυμῷ
 Τεύξασθαι νήον τε καὶ ἄλσεα δενδρέηεντα.
 "Ενθεν δ' Εὐριπον διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Βῆς ἀν' ὄρος ζάθεος χλωρόν· τάχα δ' ἴξας ἀπ' αὐτῆ
 'Ες Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
- 225 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη·
 Οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 Οὐδ' ἄρα πάποτε ἦσαν ἀταρπῖτοί ἐδὲ κέλευδοι
 Θήβης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
 "Ενθεν δὲ προτέρῳ ἔκεις ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
- 230 "Ορχησον δ' ἴξες, Ποσιδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
 "Ενθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ,
 "Ελκων ἄρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ
 'Εκ δίφροιο θορῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν

Pieria enim primum ab Olympo descendisti,
 Lecton arenosam transmisisti, aut Magnetas,
 Et per Perrhæbos : celeriter autem in Iolcum pervenisti,
 Cenæumque accessisti navibus inclytæ Eubœæ.

- 220 Stetisti autem in Lelanto campo, qui tibi non placebat animo
 Construere templumque ac lucos arboribus abundantes.
 Hinc autem Euripum transiens longe-jaculans Apollo,
 Ascendisti super montem divinus viridem : celeriter autem pervenisti ab ipso
 Mycalessum ac Teumessum herbosam.

- 225 Thebæ autem adiisti solum vestitum sylva :
 Nondum enim aliquis habitat mortalium sacra in Theba,
 Neque igitur adhuc erant semitæ nec viæ
 Thebæ in campo tritici ferace, sed habebat sylvam.
 Hinc autem ulterius processisti, procul-jaculans Apollo,
 230 Onchestum autem pervenisti, Neptuni splendidum lucum :
 Ubi nuper domitus pullus anhelat onere gravatus,
 Trabens currus pulchros, humi autem auriga præstans
 E curru decussus iter facit: hi autem tunc quidem

versum Martini IV. 5. Pro Ἀζάντιδα, veteri lectione, restitutum, Ἀζανίδα, quæ est Coronis Plegyæ filia, in qua rivalis

Apollinis fuit Ischys. Apollodor. III. 10. 3. Martini etiam conjicit εἰς Ἀθαντίδα

- Κεῖν' ὄχρεα προτέεσσιν, ἀνακτορίην ἀφίεντες.
 235 Εἰ δέ κεν ἄρματ' ἄγῃσιν ἐν ἄλσει δεινδρῆεντι,
 Ἴππευς μὲν κομέεσσι, τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.
 Ὡς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὅσῃ γένεθ', οἱ δὲ ἀνακτεῖ
 Εὐχονται, δίφρον δὲ θεῶ τότε μοῖρα φυλάσσει.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις ἑκατηβόλ' Ἀπολλων.
 240 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχῆσαι καλλιρέεθρον,
 Ὅστε Διλαίηθεν προχέει καλλιῖρρον ὕδαρ.
 Τὸν διαβὰς ἐκάεργε καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον,
 Ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
 Βῆς δ' ἐπὶ Δελφῆσσης, τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων,
 245 Τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεια δεινδρῆεντα.
 Στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
 Δελφεῶ, ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
 Ἀνδρῶπων τεῦξαι χρησέριον, οἳ τε μοι αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ἀγινήσῃσι τελέεσσας ἑκατόμβας,
 250 Ἡ μὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείριον ἔχουσιν,

Vacua vehicula jactant imperio excusso.

- 235 Cum autem currus duxerit in nemore arboribus pleno,
 Equos quidem comunt, hos autem reclinatos omitunt.

Hæc enim prima religio fuit; hi vero regi
 Supplicant, currum autem Dei tunc Parca servat.
 Hinc autem processisti, procul jaculans Apollo:

- 240 Cephisum utique deinde assecutus es pulchre-fluentem,
 Qui ex Lilæo profundit pulcherrimam aquam.

Hunc transiliens longe-operans et Ocaleam turritam,
 Hinc utique in Haliartum venisti herbosam.
 Ivisti autem ad Delphusam, ubi tibi placuit regio innocua

- 245 Ad construendum templumque et lucos arboribus plenos.

Stetisti autem valde prope ipsam, ac sic allocutus es:
 Delphusa, hic utique habeo in animo præclarum templum
 Hominum construere oraculum, qui mihi semper
 Hic sacrificabunt egregias Hecatombas,

- 250 Et qui Peloponnesum pinguem habent,

χώραν. Sed melius κέρην, quod refertur
 ad μονόμυκτον.

Ver. 217. Μαγνήτας,] Vulg. Μαγνηίδας.

Ver. 227. πρώτοις ἦσαν] Edd. vet. inserunt γ'.

Ver. 228. ἀλλ' ἔχεν ὕλην.] Barnesius

dedit ὕλην. Sed mera silva obtinuit. Sed
 illud quoque hoc significare potest.

Ver. 236. τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.] Versio
 vulgata: hos autem currus flectentes omit-
 tunt: quod ne intelligo quidem. Immo,

Ἦδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρῦτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βελὴν
Πᾶσι θεμιτεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

᾽Ως εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων

- 255 Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδῶσα
Δελφῶσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ δῆσω·
Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τευῆσαι περικαλλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνδράποισι χρησέριον· οἱ δέ τοι αἰεὶ
260 Ἐνθάδ' ἀγινήσῃσι τελέεσσας ἐκατόμβας·
Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
Πημανεῖ σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων,
Ἀρδόμενοί τ' ἐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,
Ἐνθά τις ἀνδρώπων βελήσεται εἰσορᾶσθαι
265 Ἀρματὰ τ' εὐποίητα καὶ ἀκυπόδων κτύπον ἵππων,
Ἦ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
Ἄλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, (σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρεῖων

Et qui Europam, et qui circumdatas mari insulas,
Sciscitaturi: his autem ego verum consilium
Omnibus vaticinabor, oracula edens in opulento templo.

Sic dixit et ponere cœpit fundamenta Phœbus Apollo

- 255 Ampla et valde longa continua serie. Hac autem cum videret
Delphusa, ira exarsit dixitque sic:
Phœbe rex longe jaculans, verbum aliquod tibi in mentem ponam:
Hic quoniam in animo habes construere præclarum templum,
Esse hominibus oraculum: qui tibi semper
260 Hic sacrificabunt egregia sacrificia centum boum:
Sed tibi dicam, tu autem menti impone tuæ,
Nocebit tibi strepitus equorum velocium,
Aquantisque muli meis sacris ex fontibus,
Ubi aliquis hominum malet inspicere
265 Currusque benefactos ac velocipedum strepitum equorum,
Quam templumque magnum et opes multas quæ inerunt.
Sed si utique obtemperaveris, (tu autem fortior et melior

currus solutis equis reclinatos relinquunt.

Ver. 243. Ἀλάρτων Certissima correctio Martini III. 4. pro Ἀμαρτων. Sic et volebat Is. Casaubonus.

Ver. 244. χῶρος ἀπήμων,] An ἀμύμων?

Ver. 251. ἀμφιρ. κατὰ νήσους,] Hoc aut separatim accipiendum, οἱ κ. ἄ. γ. aut in κατὰ intell. ἔχουσιν.

- Ἔσσι' ἀναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐςὶ μέγιστον)
 Ἐν Κρίσση ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο·
 270 Ἐνθ' ἔθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, ἔτε τοι ἵππων
 Ὠκυπόδων κτύπος ἔσαι εὐδμητον περὶ βαμόν.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς προάγοιεν ἱηπαιήονι δῶρα
 Ἀνδρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγῆδώς
 Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
 275 Ὡς εἰπῶς Ἐκάτε πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
 Δελφῶσση κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μῆδ' Ἐκάτοιο.
 Ἐνθεν δὲ προτέρῳ ἔκies ἐκατηβόλ' Ἀπόλλων.
 Ἴζες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβρίζων,
 Οἱ Διὸς ἐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
 280 Ἐν καλῇ βήσση, Κηφισσίδος ἐγγύδι λίμνης.
 Ἐνθεν καρπαλίμως προξέβης πρὸς δειράδα θύων·
 Ἴκεο δ' ἐς Κρίσσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόνετα,
 Κνῆμον πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Πέτρῃ ὑποκρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
 285 Τρηχεῖ. Ἐνθα ἀναξ τεκμήρατο φοῖβος Ἀπόλλων

Es o rex me, tua autem vis est maxima)

In Crissa tibi strue sub sinu Parnassi :

270 Ubi neque currus pulchri agitantur, neque tibi equorum

Velocipedum strepitus erit bene structam circa aram.

Verum et sic adducent Iopæani dona

Hominum inclytæ gentes : tu autem mente gavisus

Suscipe sacra pulchra finitimorum hominum.

275 Sic locuta longe jaculantis Dei persuasit menti, ut sibi ipsi

Delphusæ laus esset super terram, non autem procul jaculantis.

Hinc autem primum te recepisti longe mittens Apollo :

Pervenisti autem ad Phlegyorum virorum urbem contumeliosorum,

Qui Jovem non curantes super terram habitabant

280 In pulchra caverna, Cephissidem prope lacum.

Hinc velociter ascendisti ad jugum festinans.

Pervenisti autem ad Crissam sub Parnaso nivoso,

Inferiori parte ad zephyrum versus, at desuper

Petra suspensa est, cava autem porrigitur caverna

285 Aspera. Ibi rex statuit Phæbus Apollo

Ver. 284. Πέτρῃ ὑποκρέμαται,] Quomodo superne ὑποκρέμαται rupes? Scr. ἱπικρέμαται vel ὑπικρο. Vitium ortum videtur a sequente ὑποδίδρομι.

Ver. 291. ἀμφιγέτης κατὰ νήσους,] Quia Homerus fœminina forma uti solet, et sic est ver. 251. hic quoque sic edidit *Barne-*

- Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἴπῃ τε μῦθον·
 Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
 Ἐμμεναι ἀνδράποισι χρηστήριον, οἳ τε ποι αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ἀγινήσῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 290 Ἡ μὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρῃαν ἔχουσιν,
 Ἡδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
 Χρησόμενοι. Τῇσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βελὴν
 Πᾶσι θεμισεύσοιμι χρέων ἐνὶ πύονι νηῶ.
 Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια φοῖβος Ἀπόλλων
 295 Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 Λαῖνον ἐδὸν ἔθηκε Τροφῶνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
 Ὑἱέες Ἐργίνας, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀδέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
 Κτισοῖσιν λάεσσιν αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 300 Ἀγχι δὲ κρήνη καλλιῖρρος, ἔνθα δρύκαιναν
 Κτεῖνεν ἀνάξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
 Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
 Ἀνθρώπους ἐρδεσκειν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτὲς,

Templum facere pulchrum, dixitque:

Hic utique decrevi construere præclarum templum,

Quod sit hominibus oraculum, qui mihi semper

Hic sacrificabunt eximias Hecatombas,

290 *Et qui Peloponnesum opulentam habitant,*

Et qui Europam et mari circumdatas insulas,

Sciscitaturi. Hi autem ego certum consilium

Omnibus vaticinabor, oracula edens in opulento templo.

Sic cum dixisset, disposuit fundamenta Phœbus Apollo

295 *Ampla et valde longa omnino, at in ipsis*

Lapideum limen imposuit Trophonius, ac Agamedes,

Filii Ergini, amici immortalibus Diis.

Circum autem templum struxere innumerabiles copiarum hominum

Cæsis lapidibus celebre semper futurum.

300 *Prope autem fons pulcherrimus, ubi draconem*

Necavit rex Jovis filius ex forti chorda arcus,

Crassum, magnum, monstrum horrendum, qui mala multa

Hominibus faciebat super terram, multa quidem ipsis,

*sus, secutusque est Cl. Clarkius: idque to ξεστοῖσι λ. de more Homérico. Nam
melius videtur. κτισοῖσι λ' ἔσθαι nihili sunt.*

Ver. 299. Κτισοῖσιν λ.] Scribendum pu-

- Πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφονόν.
 305 Καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνῃς ἔτρεφεν Ἥρης
 Δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
 "Ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρὶ·
 Εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 Ἐν κορυφῇ, ἣ δ' αἰψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
 310 Ἥ δὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε δέαιναι.
 Ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν,
 Καὶ νῦν νόσφιν ἐμείο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 315 Ἥ πᾶσι μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 Παις ἐμὸς Ἥφαιστος, ρικνὸς πόδας, ὃν τε κεν αὐτῇ
 Ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἔλῃσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
 Ἀλλὰ ἐ Νηρῆος θυγάτης Θέτις ἀργυρόπεζα
 320 Δέξατο, καὶ μετὰ ἥσι κασιγνήτησι κόμισσεν.

Multa autem ovibus extensipedis: quoniam erat nocumentum cruentum:

- 305 Et olim cum suscepisset auream sedem habentis nutriebat Junonis
 Gravemque difficilemque Typhaona, damnum mortalibus,
 Quem olim utique Juno peperit, irata Jovi patri.
 Quando utique Saturnius valde inelytam genuit Palladem
 In vertice, statim autem irata est veneranda Juno,
 310 Et ad aggregatos immortales dixit:
 Audite me omnes Dii omnesque Deæ.
 Quod me injuria afficere incipit nubicogus Jupiter
 Primus, cum me uxorem fecerit castam,
 Et nunc sine me peperit cæsius oculos habentem Palladem.
 315 Quæ inter omnes beatos decora est immortales:
 Verum hic debilis factus est inter omnes Deos
 Filius meus Vulcanus, mutilus pedibus, quem ipsa
 Projeci manibus correptum, et dejeci in amplum pontum:
 Sed illum Nerei filia Thetis argentipes
 320 Suscepit, et suis sororibus duxit.

Ver. 304. ταναύποδα] Sic edd. vett. quod non vidit Barnesius, qui se putat de ingenio sic correxisse. v. ad Od. i. 464.

Ver. 305. 306. Hoc duos versus deletos vult Cl. Ruhnkenius: sed ita series turbatur. Non sunt admodum concinni, sed nec magna pars totius Carminis.

- Ὄς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
 Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
 Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην· καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
 325 Ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 Καὶ νῦν τοίγαρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
 Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 Οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος, ἔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
 Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
 330 Τηλόθεν ἔσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
 Ὄς εἰπῆς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωρμένη περ.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾱτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Χεῖρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὕπερθεν,
 335 Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 Τάρταρον ἅμφι μέγαν τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
 Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκέσατε, καὶ δότε παῖδα

Utinam aliud diis gratificarere beatīs.

Improbe, versute, quid nunc adhuc excogitabis aliud?

Quo pacto sustinuisti solus parere Palladem?

Non utique ego peperissem, et tua tamen dicebar

325 Inter immortales, qui cælum amplum habitant.

Et nunc utique aliquid moliar ut nascatur

Filius meus, qui utique inter Deos decore sit immortales,

Neque tuum pudore afficiens sacrum cubile, neque mei ipsius.

Neque tecum in cubile itabo, sed abs te

330 Longe ens, cum diis ero immortalibus.

Sic dicens, procul a diis secessit irata.

Statim deinde precabatur magnis oculis veneranda Juno,

Manu demissa autem impulit terram, et dixit verbum:

Audite jam me terra et cælum amplum desuper,

335 Titanesque dii, qui sub terra habitatis

Tartarum circa magnum, ex quibus virique diique:

Ipsi nunc me omnes audite, et date filium

Ver. 306. τυφάονα,] Sic edd. pr. Post fecere τυφαίονα velut versum fulturi.

Ver. 309. Ἐν κορυφῇ,] Barnes. malebat ἐκ κορυφῆς.

Ver. 310. Ἦ δὲ καί,] F. A. ἡ δὲ καί.

Ver. 317. ὃν τι κεν αὐτῇ] Sic bene correxit Barnes. vulgatum, ὃν τίκον αὐτή.

Ver. 331. χωρμένη περ.] Barn. dedit κῆρ, quod verum puto.

- Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνῃς·
 Ἄλλ' ὃ γε φέρτερος ἦ, ὅσον Κρόνῃς εὐρύοπα Ζεὺς.
 340 Ὡς ἄρα φωνήσας ἴμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
 Κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδῆσα
 Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
 Ἐκ τέττε δ' ἥπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
 345 Οὔτε ποτ' εἰς Δῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκειτο βελάς·
 Ἄλλ' ἡ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίσοισι μένεσα
 Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 350 Ἄψ περιτελλομένη ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἔτε θεοῖς ἐναλίγκιον ἔτε βροτοῖσι,
 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
 Αὐτίκα τόνδε λαβῆσα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Δῶκεν ἔπειτα φέρεσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο,

Absque Jove, nihil vi inferiorem illo:

Sed hic præstantior sit, quantum Saturno amplioculus Jupiter.

- 340 Sic effata pulsavit terram manu crassa:

Mota est igitur terra vitifera: hæc autem cum vidisset
 Oblectabatur suo animo: putabat enim perfectum esse.
 Ex hoc autem deinde per totum annum

Nunquam ad cubile Jovis venit multa consilia habentis,

- 345 Nunquam ad thronum varium, sicuti antea,

Cum ipso sedens sapientia consultans consilia:

Verum hæc in templis optatissimis manens

Oblectabatur suis sacris bovinos oculos habens veneranda Juno.

Sed quando jam noctesque et dies perficiebantur

- 350 Rursus perfecto anno, et venerunt horæ,

Hæc autem peperit neque diis similem neque mortalibus

Gravemque difficilemque Typhaona, damnum mortalibus.

Statim hunc suscipiens grandes oculos habens veneranda Juno,

Dedit deinde ferens malum malo: hæc vero eum suscepit,

Ver. 356. φέρεισσί μιν] Barn. correxit, φέρειν δὲ μιν, sine idonea caussa. Immo δὲ alienum est.

Ver. 353. 354. 356. Hos versus tolli vult Cl. Ruhnkenius, ut languidam et im-

peditam efficientes orationem. Sane ita molliora omnia. Sed ita de Typhaone erunt accipienda, quæ ad Draconem pertinere, indicat tota sequens oratio. Ego unum v. 355. tollendum puto, qui seriem

- 355 "Ος κακὰ πόλλ' ἐρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.
 "Ος τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἵσιμον ἤμαρ,
 Πρίν γέ οἱ ἰὼν ἐφῆκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Καρτερόν· ἥ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
 Κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνεσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον·
- 360 Θεσπεσίῃ δ' ἐνοπὴ γένετ' ἀσπετος· ἥ δὲ κατ' ὕλην
 Πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
 Φοινὸν ἀποπνέισ'· ὁ δ' ἐπηύξατο φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐνταυθοῖ νῦν πύθει ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
 Οὐδὲ σύ γε ζωῶσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
- 365 Ἔσσειαι, οἳ γαίης πολυφόρβας καρπὸν ἔδοντες
 Ἐνθάδ' ἀγινήσεσι τεληέσσας ἐκατόμβας·
 Οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' ἔτε Τυφωεύς
 Ἀρξέσει, ἐδὲ Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτῆ
 Πῦσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἡλέκτωρ Ὑπερίων.
- 370 "Ως φάτ' ἐπευχόμενος· τῇ δὲ σκότος ὕσσε κάλυψε.
 Τὴν δ' αὐτῆ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἡελίοιο.

355 Qui mala multa faciebat inclytas gentes hominum.

Quisquis huic obviam iret, auferebat eum fatalis dies,

Antequam quidem illi telum misisset longe jaculans Apollo

Forte : hæc vero doloribus vexata acerbis,

Jacebat valde anhelans, involuta per terram :

360 Magnus autem strepitus ortus est immensus, hæc autem super materia

Frequenter valde hinc atque hinc volvebatur, reliquit autem animum

Cruentum spirans. Increpuit autem Phœbus Apollo :

Hic nunc putresce super terram viros pascentem.

Neque tu utique vivis malum damnum mortalibus

365 Eris, qui terræ almæ fructum comedentes

Hic sacrificabunt eximias hecatombas :

Neque tibi mortem tristem neque Typhæus

Arcebit, neque Chimæra infausti nominis, sed te utique hic

Putredine afficiet terra nigra et excitator Hyperion.

370 Sic dixit increpans ; hujus autem tenebræ oculos obtexerunt.

Hunc autem hic putredine affecit optabilis vis Solis :

turbat, ut cohæreat ἡδ' ὑπὲρδρακο· Draco
 recepit Typhaonem alendum. Hinc redit
 ad Draconem, et ejus fatum.

Ver. 371. ἱερὸν] Sic restituit Barnes. pro
 ἱμῖον, quod ab h. l. alienum, et sic est in

ed. Amst. 1650. Sed Cel. Ruhnkenius
 hunc et tres sequentes insititios putat, et
 additos ab eo, qui nomen explicare vel-
 let, admonitus a verbo πῦσι. Sed tales
 explicationes optimis poetis usitatae.

- Ἐξ ᾧ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθειον καλέεσιν ἐπάνυμον, ἔνεκα κείθι
 Αὐτῇ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἡελίοιο.
- 375 Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φοῖβος Ἀπόλλων,
 Οὔνεκά μιν κρήνη καλλιῖρρος ἐξαπάφησε.
 Βῆ δ' ἐπὶ Δελφάσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
 Στῇ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δελφῶσ', ἐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφεςα,
- 380 Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλιῖρρον ὕδωρ.
 Ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, ἐδὲ σὸν οἴης.
 Ἦ, καὶ ἐπὶ ρίον ὥσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Πέτρῃσι προχυτῆσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
 Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δεινδρήεντι,
- 385 Ἄγχι μάλ' αἰ κρήνης καλλιῖρρος· ἐνθά δ' ἄνακτι
 Πάντες ἐπὶ κλησὶν Δελφασίῳ εὐχετόωνται,
 Οὔνεκα Δελφάσῃς ἱερῆς ἥσχυνε ῥέεθρα.

Ex quo nunc Pytho vocatur: hi autem regem
 Pythium vocant cognomine, quoniam illic
 Putredine affecit monstrum vis acuti Solis.

- 375 Et tunc utique cognovit sua in mente Phœbus Apollo
 Quod se fons pulchrifluus decepisset.
 Ivit autem ad Delphusam iratus, celeriter autem pervenit:
 Stetit autem valde prope ipsam, et illam verbis allocutus est;
 Delphusa, non utique eras meam mentem fallens,
- 380 In regione amabili emittere pulchrifluam aquam.
 Hic jam et mea laus erit, neque tua solius.
 Dixit, et cacumen impulit rex longe jaculans Apollo
 Petris aquam fundentibus: occultavit autem fluenta,
 Ac templum fecit in luco umbroso,
- 385 Prope fontem valde pulchrifluum: hic regi
 Omnes cognomento Delphusio vota faciunt,
 Quoniam Delphusæ sacræ fœdavit fluenta.

Ver. 372. οἱ δὲ] Nullum Substantivum præcessit, ad quod οἱ δὲ referatur. Intelligendum est e κικλήσκεται. In Πύθειον media producit, ut aliis in verbis similibus apud Homerum, necessitate: Barnesius tamen malebat Πύθειον.

Ver. 380. προρέειν] Barnes. dat προρέειν. Sic καλλιῖρρον ὕδωρ est ipsa Delphusa. Vulgatum ferri potest. Nam προρέειν non

active capitur, sed sensu ordinario: tibi non fatum erat profluere, manare aquæ li- quida modo.

Ver. 385. Πέτρῃσι προχύτησιν,] Intelligo locum petrae, ubi profunderetur aqua e rupe prosiens: i. e. scaturiginem ipsam in petra. Huic injecit Apollo verticem, rupem superiorem. Locum hunc manifeste imitatus est Callimachus II. in Del.

- Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο φοῖβος Ἀπόλλων
 Οὔσιν ας ἀνθρώπους ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο,
 390 Οἱ δὲ ραπεύσονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι.
 Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα Δοῆν' ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ,
 Κρηῆτες ἀπὸ Κνωσσῆς Μινωῖτες, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 Ἰερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι Δέμους
 395 Φοῖβος Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ,
 Χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.
 Οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
 Ἔς Πύλον ἡμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
 Ἐπλεον' αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο φοῖβος Ἀπόλλων
 400 Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρεσε, δέμας δελφῖνι ἑοικώς,
 Νηὶ Δοῆ, καὶ κείτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,
 Πάντοδ' ἀνασσεύσασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δῆρα.

- Et tunc utique animo cogitabat Phæbus Apollo
 Quosnam homines sibi ministros sacrorum ascisceret,
 390 Qui sibi ministerium exhiberent Pytho in saxosa.
 Hæc igitur in animo agitans vidit in cæruleo ponto
 Navem velocem : in ipsa autem viri erant multique et boni,
 Cretenses ex Cnosso Minoio, qui utique regi
 Sacraque faciunt, et enunciant leges
 395 Phæbi Apollinis aureo ense succincti, quodcunque dixerit,
 Oraculo edens ex lauro in vallibus Parnasi.
 Hi quidem ad res gerendas ac pecuniarum gratia cum navi nigra
 Ad Pylum arenosam Pyligenasque homines
 Navigabant : verum eis obviam ivit Phæbus Apollo :
 400 In ponto autem impetum fecit, corpore delphini similis
 Navi veloci, ac jacebat monstrum magnum graveque.
 Horum autem quicumque auderet aspicere,
 Valde commovebat, concutiebaturque navis ligna (navem totam)

133. 134. 135. qui locus comparatus huic lucem dat. Nam et ibi Mars minatur revellere Pangæi καρήατα, et ἐμβαλεῖν δίσκῳ, ἀποκρύψιν δὲ ῥέεδρα. Si προχύτης dicitur de vase, quo libamus, aut profundimus vinum etc. quidni de scaturigine dicatur? Et sic arbitror hanc lectionem defendi posse contra conjecturam Cel.

Ruhnkenii, qui corrigit ingeniosissime πρώτῃσι προχύσει.

Ver. 390. Οἱ δὲ ραπεύσονται etc.] Hic verus suspectus esse potest, cum nihil habeat nisi otiosam explicationem τῶν ὀργιόνων. Sed passim apud Poëtas tales explicationes, præsertim in verbis rarioribus, subjiciuntur. Si genuinus est, scripserim δὲ ραπεύσονται.

- Οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθεύατο δειμαίνοντες.
 405 Οὐδ' οἳ γ' ὅπλ' ἔλυνον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Οὐδὲ λύνον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο·
 Ἀλλ' ὥς οἱ τὰ πρῶτα κατεσῆσαντο βοεῦσιν,
 "Ως ἔπλεον, κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
 Νῆα Δοήν· πρῶτον δὲ παρημεΐβοντο Μάλειαν·
 410 Πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἀλυσέφαννον πτολίεθρον
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότε' ἡελίοιο,
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαδύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἥελίοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔδελον νῆα σχεῖν, ἥδ' ἀποβάντες
 415 Φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλῳρον,
 Ἥ εἰς οἶδμ' ἄλλιον πολυῖχθρον ἀμφὶς ὀρέσει·
 Ἀλλ' ἔπηδαλίοισιν ἐπέιδετο νηὺς εὐεργῆς,
 Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχεσσα

Illi autem silentes in navi sedebant timentes.

- 405 *Neque arma solvebant cavam super navem nigram,
 Neque solvebant velum navis habentis nigram puppim:
 Sed quemadmodum qui primum rudentes tractarunt,
 Sic navigabant, frequens autem notus a tergo excitabat
 Navem velocem: primum autem præternavigarunt Maleam.*
 410 *Ad Laconiam autem terram, mari cinctam urbem
 Pervenere, et locum oblectantis homines solis,
 Tænarum, ubique oves densis velleribus insignes pascuntur semper
 Solis regis, habet autem amœnum locum.
 Hi quidem hic volebant navim sistere, et egressi
 415 *Aspicere magnum miraculum, ac oculis videre
 Si maneret in navis cavæ pavimento monstrum,
 An in mare piscosum aperte impetum faceret:
 Cæterum non clavis obediebat navis bene fabricata,
 Sed ad latus Peloponnesum pinguem habens**

Ver. 595. οἳ ῥά τ' ἀνακτι etc.] Hic aliquid sententiæ deest, si mera est narratio, qui isti homines fuerint. Nec medetur *Barnesii* correctio v. sq. ῥίξωσι et ἀγγέλωσι inducentis: quæ sane non apta est. Itaque sic ceperim: et hi sunt illi ipsi, et eorum posteri, qui regi sacra faciunt; hi sunt jam ejus ὀργάνοις.

Ver. 407. κατεσῆσαντο βοεῦσιν,] Qui primum navigarunt, qui primi vela tractarunt. *Odyss. β'. 426. ἐῤῥεπτοῖσι βοεῦσι: bene tortis rudentibus cf. δ'. 291.*

Ver. 408. Ὡς ἔπλεον, — νότος κατόπισθεν ἔγειρε] Ἐπλεον pronunciandum ἔπλεον, vel ἔπλεον. Pro ἔγειρε, legendum ἔπειγε, pul-

- 420 Ἦεν ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Ῥηϊδίως ἴθυσ' ἥ δὲ πρήσσεσσα κέλευθον,
 Ἀρήνην ἴκανε καὶ Ἀργυφέν ἑρατεινήν,
 Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἶπυ,
 Καὶ Πύλον ἡμαδόεντα πύληγενέας τ' ἀνδρώπας.
- 425 Βῆ δὲ παρὰ Κρενέες, καὶ Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
 Ἦδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέσιν Ἑπείοι.
 Εὖτε Φεργὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς ἔρῳ.
 Καί σφιν ὑπὲρ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δελίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
- 430 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
 Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 "Ὅστε δι' ἐκ Πελοπόννησον πείραν ἔεργει,
 Ἦλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας, αἴθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
 Λάβρος, ἐπαγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιςα
- 435 Νηῦς ἀνύσειε θέεσσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

420 Pergebat viam: vento autem rex longe jaculans Apollo

Facile dirigebat: hæc autem faciens viam,

Arenam pervenit ac Argipheam optabilem,

Et Thryum, Alpei tractum, et pulchrum Æpy

Ac Pylum arenosam Pylogenasque homines.

425 Ivit autem præter Crunii accolæ et Chalcidem, et præter Dymen,

Et præter Elidem divam, ubi imperant Epei:

Tum Pheras appulit, oblectata Jovis vento secundo.

Et illis e nubibus Ithacæ mons altus apparebat,

Dulichiumque, Samosque, ac nemorosa Zacynthus.

430 Sed quando jam Peloponnesum præteriit omnem,

Ac jam quoniam Crissæ apparebat sinus infinitus,

Quique Peloponnesum pinguem separat,

Venit ventus zephyrus magnus, serenus, e Jovis consilio,

Impetuosus, spirans ab æthra, ut celeriter

435 Navis perficeret currens maris salsam aquam.

ehre vidit Cel. *Ruhnkenius*. Od. μ'. 167.
 ἴπυγι γὰρ ἔρος ἀπῆμων etc.

Ver. 417. ἀμφὶς ὁρᾶσι.] Ἀμφὶς capiunt
 extra e navī. Mollius fuerit, si corrigas
 αὐθις an rursus in mare ruat, unde in
 navem irruerat. Sic et *Piersonus* Veris.
 p. 19.

Ver. 420. Ἦεν ὁδόν.] *Barn.* ἦεν ὁδόν, ex

Od. γ'. 496. eleganter, nec tamen neces-
 sario.

Ver. 425. Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον.] *Ad Al-*
phei tractum. v. ad *Iliad*. β'. 592.

Ibid. εὐκτίμενον Αἶπυ.] *Barnesius* ex
Iliad. β'. 592. corrigit καὶ εὐκτιτον Αἶπυ.
 Recte. Nam est ille ipse versus hic re-
 petitus.

- "Αψορροί δ' ἤπειτα πρὸς ἧν τ' ἡέλιόν τε
 "Ἐπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 "Ἴξον δ' εἰς Κρίσσην εὐδέειλον, ἀμπελόεσσαν,
 "Ἐς λιμέν· ἥ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηὺς.
 440 "Ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρεσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 "Ἀσέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι, τῷ δ' ἀπὸ πολλαὶ
 Σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς ἔρανὸν ἦκεν·
 "Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 "Ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαΐε, πιφαισκόμενος τὰ ἄ κῆλα,
 445 Πᾶσαν δὲ Κρίσσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Κρυσσαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε Δύγατρες,
 Φοίβη ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἔκαστον.
 "Ἐνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημι ὥς, ἄλτο πέτεσθαι,
 "Ἀνέρι εἰδόμενος αἰζῆσσι τε κρατερῶ τε,
 450 Πρωθήβη, χαίτη εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
 Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ὦ ξείνοι, τίνες ἐσέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;

Retrogradi deinde ad ortumque solemque

Navigabant, dux autem erat rex Jovis filius Apollo.

Pervenere autem ad Crissam serenam vitibus abundantem,

Ad portum: arenis autem appulit pontigrada navis.

440 Hic e navi impetum fecit rex longe jaculans Apollo,

Astro similis medio in die, ab hoc autem multæ

Scintillæ evolabant, fulgor autem ad cælum usque venit;

Ad adytum autem subiit per tripodas valde venerandos.

Flammam autem accendebat, ostendens sua signa,

445 Totam autem Crissam occupavit splendor: ulularunt autem

Crissæorum conjuges beneque cinctæ filiæ,

Phœbi ab impetu: magnus enim timor cepit quemque.

Hinc iterum ad navem ut mens saltu volavit,

Viro similis juvenique fortique,

450 Pubescenti, coma involutus amplos humeros:

Ac illos allocutus, verba alata dixit:

O hospites, qui estis? unde navigatis uvidas vias?

Ver. 443. κατέδυσε] Vett. Edd. κατί-
δυσε.

Ver. 444. δαΐε, πιφαισκόμινος etc.] Sic
bene ex Iliad. μ'. 280. restituit Barnesius.
Vulg. δαί' ἐπιφ.

Ver. 446. Κρυσσαίων] Sic bene restituit

Barnesius pro corrupto κρυσσαίων (nisi
quod κρυσσαίων facit) quod et alibi male
irrepsit; et sic voluit ante Holstenius ad
Steph. in κρίσα. v. nos ad Callim. H. in
Del. 177.

Ver. 447. ὤλειν ἔκαστον.] Barnesius non

- Ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Οἷά τε λήϊσῃρες, ὑπεῖρ ἄλλα; τοί τ' ἀλόνονται
 455 Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
 Τίφθ' ἔτως ἦσαν τετιηότες, ἐδ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐκβῆτ', ἐδὲ κατ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθισθε;
 Αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφεισάων,
 Ὅππότεν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 460 Ἐλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
 Σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.
 Ὡς φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
 Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
 465 Οὐδέμας, ἐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβια δοῖεν.
 Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκγεγάασιν;
 Ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,

- An ad rem gerendam, aut temere vagamini,
 Qualiter latrones, super mare? qui vagantur
 455 Animas exponentes, malum exteris afferentes.
 Quid ita sedetis stupidi, neque in terram
 Descendistis, neque arma nigræ navis deposuistis?
 Hic enim mos est virorum inventorum,
 Ubi ex ponto ad terram cum navi nigra
 460 Pervenerint labore defessi, statim autem ipsis
 Cibi dulcis mentem desiderium capit.
 Sic dixit: ac illis audaciam in pectoribus posuit.
 Cui et respondens Cretensium dux e contra dixit:
 Hospes, quoniam non quidem mortalibus similis videris,
 465 Neque corpore, neque indole, verum immortalibus diis,
 Salveque et valde gaude, Dei autem tibi felicia dent.
 Et mihi hoc dic verum, ut recte sciam,
 Quis populus, quæ terra, qui homines te genuerunt?
 Aliud enim cogitantes navigabamus magnam undam,

necessario corrigit *ἐκάστην*, quod de mulieribus sermo. Nihil impedit, quo minus his verbis timor et cum maribus communicetur.

Ver. 456. *ἦσαν*] *ἦσθον*. Dualem hic

plurali jungi pro *ἦσθε*, durum est: sed et infra sic 487. 501.

Ver. 460. *Ἐλθωσιν καμάτῳ*] Scr. *ἔλθωσι*. Ibid. *ἀδδηκότες*] V. ad Od. μ'. 281.

- 470 Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
 Νῦν δ' ὧδε ζῦν νηϊ κατήλθομεν ἔτι ἐκόντες,
 Νόσς ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέκλευθα.
 Ἀλλὰ τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν ἐκ ἐθέλοντας.
 Τὸς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 475 Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
 Τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν ἐκ ἔθ' ὑπότροποι αὐθις ἔσεσθε
 Ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δῶματα καλὰ ἑκάστος,
 Ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 Ἐξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τιτιμένον ἀνθρώποισιν.
 480 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι·
 Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 Ἐξετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
 Βελάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
 485 Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἥματα πάντα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πείθεσθε τάχιστα·
 Ἰσία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·
 Νῆα δ' ἔπειτα Δοὴν ἐπὶ ἠπείρῃ ἐρύσασθε,

470 Ad Pylum ex Creta, unde genus gloriamur habere :

Nunc autem hic cum navi venimus non volentes,
 Reditum capientes, aliam viam, alia itinera.
 Sed aliquis immortalium huc duxit nolentes.

His respondens dixit longe jaculans Apollo :

475 Hospites qui Gnossum nemorosum incolebatis

Antea, sed nunc non amplius reduces iterum eritis
 Ad urbemque amabilem et ad domos pulchras unusquisque,
 Ad carasque uxores : sed hic opimum templum
 Habebitis meum, multis honoratum hominibus.

480 Sum autem ego Jovis filius, Apolloque gloriior esse :

Vos autem duxi huc super magnam undam maris,
 Non malo animo, sed hic opimum templum
 Habebitis meum, omnibus valde honoratum hominibus :
 Consiliaque immortalium cognoscetis, quorum voluntate

485 Semper honorabimini omnino dies omnes.

Sed agite, ut ego dicam, parete celerrime :
 Vela quidem primum demittite, solutis rudentibus :
 Navem postea velocem in continentem subducite,

- Ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσῃς·
 490 Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες·
 Εὐχέσθαι δ' ἥπειτα παριζάμενοι περὶ βωμὸν.
 Ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροιδέϊ πόντῳ
 Εἰδόμενος δελφῖνι δοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρεσσα,
 495 Ὡς ἐμοὶ εὐχέσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
 Αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.
 Δειπνῆσαι τ' ἄρ' ἔπειτα δοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπείσσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἕξ ἔξρον ἦσθε,
 500 Ἐρχέσθαι δ' ἄμ' ἐμοί, καὶ ἱππαιῶν ἀεΐδειν,
 Εἰσόκε χαῶρον ἱκησθόν, ἵν' ἔξετε πῖονα νηόν.
 Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Ἰσία μὲν πρῶτον κάθισαν, λῦσαν δὲ βοείας·
 Ἰσὼν δ' ἰσοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.
 505 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐκ δ' ἀλὸς ἥπειρόνδε δοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
 Ὑψὲς ἐπὶ φαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τανύσαν·

Et res efferte et arma ex navi æquali:

490 Et aram facite in littore maris,

Ignem incendentes, posteaque farinas albas sacrificantes:

Precamini postea prope stantes circum arcam.

Ut quidem ego primum in æreo ponto

Assimulatus Delphino velocem ad navem impetum feci,

495 Sic mihi supplicate Delphinio: sed ara

Ipsa Delphia et viscenda erit semper.

Cœnate postea celerem apud navem nigram,

Et libate beatis Diis, qui cælum incolunt.

Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,

500 Venite simul mecum, et Iopæana canite,

Donec ad locum perveneritis ubi habebitis pingue templum.

Sic fatus est: hi autem illum omnino audierunt, et paruerunt.

Vela quidem primum demiserunt, solveruntque rudentes:

Malum autem ligno, quod ipsum continere solet, ad propinquarunt rudentibus

505 Egrediebantur autem et ipsi in littore maris:

[submittentes.

Ex mari autem ad continens velocem navim subduxerunt

Alte super arenas, sustentaculaque longa extenderunt:

- Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥήγμῳ θαλάσσης,
 Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες,
 510 Εὐχονθ' ὥς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 Δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Βάν ῥ' ἴμεν· ἤρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 515 Φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,
 Καλὰ καὶ ὕψι βιβιάς· οἳ δὲ φρίσσοντες ἔποντο
 Κρηῖτες πρὸς Πυθῶν, καὶ Ἰηπαιήων ἄειδον,
 Οἳοί τε Κρητῶν παιήνες, οἳί τε Μῆσα
 Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
 520 Ἀκμητοὶ δὲ λόφον προξέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἴκοντο
 Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
 Οἰκῆσιν πολλοῖσι τετιμένους ἀνθρώποισι·
 Δεῖξε δ' ἄγων αὐτῇ δάπεδον καὶ πόνα νηόν.
 Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
 525 Τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα·

- Et aram fecerunt in littore maris,
 Ignem autem accendentes, superque farinas albas immolantes,
 510 Vota faciebant, ut jusserrat, stantes apud aram.
 Cœnam postea sumpserunt velocem apud navem et nigram,
 Et libarunt beatis Diis, qui olympum habitant.
 Sed postquam potus et cibi amorem exemerunt,
 In viam se dederunt: dux autem erat illis rex Jovis filius Apollo,
 515 Citharam manibus habens admirabile ludens,
 Pulchro ac magno gradu incedens: stupentes autem sequebantur
 Cretenses ad Pythum, et Iopæana canebant,
 Ut Cretensium Pæanes, quibusque Musa
 In pectoribus imposuit Dea suavam cantionem.
 520 Indefessi autem collem ascenderunt pedibus, cito autem venerunt
 Ad Parnasum et locum optabilem, ubi erat
 Habitaturus a multis honore habitus hominibus:
 Ostendit autem ducens hic solum ac pingue templum.
 Horum autem excitabatur animus in pectoribus caris,
 525 Quorum et interrogans Cretensium dux e contra dixit;

Ver. 510. *περὶ βωμόν.*] Edd. vett. *παρά.*
 Sed et supra 481. *παρὰ* requirit *βωμόν.* v.
 ad Callim. H. in Del. 185.

Ver. 521. 522. *ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν* — *τετι-*
μένους ἀνδρ.] Nescio, an aptius sit contex-

tui, hæc ad Cretas referri, et sic corrigi:
ἔμελλον — *τετιμένοι*, vel *τετιημένοι ἀνδρ.*
 Sensus consentit v. 480. Sic placebat
 etiam *Piersono* Veris. p. 155.

- ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 Ἦγαγες· (ἔτω πε τῷ σῷ φίλον ἐπλετο θυμῷ)
 Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
 Οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, ἔτ' εὐλείμων,
 530 ὦς τ' ἀπό τ' εὖ ζῶειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
 Τῆς δ' ἐπιμειδίσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἱ μελεδῶνας
 Βέλεσθ' ἀργαλέες τε πόνας καὶ στείνεα θυμῷ·
 Ῥηϊδίον ἔπος ὕμν' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
 535 Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
 Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσαι,
 "Οσσα ἐμοί γ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
 Νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
 Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύνετε δαῖτα,
 540 Ἦέ τι τηϋσίον γ' ἔπος ἔσσεται ἢ τι ἔργον,
 "Υβρις θ', ἥ θέρμις ἐςὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλοι ἐπειθ' ὕμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
 Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἡματα πάντα.

O rex, quoniam longe ab amicis et a patria terra

Duxisti, (sic utique tuo carum fuit animo)

Quo pacto et nunc vivemus, hoc te dicere jubemus.

Neque uvæ ferax hæc amabilis, neque pratorum copiosa,

530 Ut ex ea bene vivamus simulque hominibus ministremus.

His autem subridens dixit Jovis filius Apollo :

Infantes homines, ærumnosi, qui curas

Vultis difficiles dolores ac gemitus in animo,

Facile verbum vobis dicam, ac in mentem ponam :

535 Dextra quisque habens in manu cultrum

Jugulet semper balantes : ææ autem copiosæ semper aderunt,

Quasunque mihi duxerint inclytæ gentes hominum.

Templum custodite, suscipite autem gentes hominum

Hic congregatas, et curate epulas meas,

540 Sive quod incassum verbum erit, sive opus,

Injuriave, qua fas est mortalium hominum.

Alii deinde vobis rectores viri erunt,

Quorum necessitati parebitis diebus omnibus.

Ver. 525. Τὸν καὶ ἄν.] Sic cum *Barne-*
sio rescripsi. Edd. vulg. τῶν e. v. præc.

Ver. 529. ἐπήρατος,] *Barnesius* conjici-
 cit ἐπάρτος. Sed repetendum foret ἔττι.

Non est autem necessarium, omnia ge-
 nera cultus memorari. Sensus est: sed
 hæc amabilis utique et veneranda terra,
 non est vitifera, nec pascua habet bona.

Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
 545 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητῆς υἱέ,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Dicta sunt tibi omnia; tu autem mente in tua serva.

545 Et tu quidem sic salve Jovis ac Latonæ fili,

Verum ego et tui et alterius memor ero cansionis.

Ver. 539. ἰθύνει δαῖτα,] Hunc versum sic restituit *Martini* III. 25. Vulg. ἰθύνει μάλισσα nullo sensu.

ὍΜΗΡΟΥ ὙΜΝΟΣ

ΕΙΣ ἙΡΜΗΝ.

- ἙΡΜΗΝ ὕμνει Μῆσα Διὸς καὶ Μαριάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλες,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐρίετιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
5 Αἰδοίη μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ' ὄμιλον,
Ἄντρον ἔσω ναῖσσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
Νύμφη εὐπλοκάμῃ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
Ὅφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους.
Ἄλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,

- MERCURIUM lauda Musa Jovis ac Maiaë filium,
Cyllenes dominum et Arcadiæ pecoribus abundantis,
Nuncium immortalium quam utilem, quem peperit Maia,
Nympha pulchricoma, cum Jove in amore mixta,
5 Veneranda: beatorum autem deorum subduxit se e commercio,
Antrum intus habitans umbrosum, ubi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis in medio,
Dum dulcis somnus haberet candidis ulnis Junonem,
Latens immortalesque Deos mortalesque homines.
10 Verum cum magni Jovis consilium perficiebatur,

Ver. 1. ὕμνει] Vulg. ὕμνει, velut narrantis: quod est contra morem Poëtarum in principiis carminum, atque etiam hymnorum.

Ver. 4. Διὸς ἐν φιλ. μιγεῖσα,] Homericæ consuetudo fert Διὶ ἐν φιλ. μ. Cæterum hic quoque locus docet μίγνυσθαι etiam dici de fœmina, contra decreta Gramma-

ticorum. cf. Il. σ'. 161. 165. Herodot. I. p. 5. Ἰὼ ἐμίσητο τῷ ναυκλήρῳ. Sic et Josephus A. XVI. 15.

Ver. 6. Ἄντρον ἔσω] Ἔσω contra Grammaticorum placita pro ἔνδον, ut alii poëtæ, dixit. v. Cl. Valkenar. ad Eurip. Phœniss. 727. Debebat ex iisdem esse ἄντρον ἔσω, cum præsertim in quiete dicatur.

- Τῇ δ' ἤδη δέκατος μείς ἔβρανῶ ἐσήμετο,
 Εἷς τε φώως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο,
 Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην
 Ληϊσῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
 15 Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον· ὃς τάχ' ἔμελλεν
 Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἡῶος γεγωνὸς μέσῳ ἥματι ἐγκιθάριζεν,
 Ἑσπέριος βῆς κλέψεν ἐκῆσόλα Ἀπόλλωνος,
 Τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
 20 Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυνίαν,
 Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ,
 Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐζας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
 Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο,
 Ἔνθα χέλυν εὖρῶν, ἐκτήσατο μυρσίον ὄλβον.
 25 Ἐρμῆς τοι πρώτισα χέλυν τεκτῆνατ' αἰοιδόν,

Huic autem jam decimus mensis in cælo agebatur,
 Inque lucem duxit, insigniaque opera construebantur,
 Et tunc genuit filium vaftrum, blandiloquum,
 Prædonem, abactorem boum, ducem somniorum,

- 15 Noctis speculatorem, janitorem: qui statim erat
 Editurus inclyta opera inter immortales Deos.
 Mane natus, medio in die citharam pulsabat,
 Vespertinus boves furatus est longe jaculantis Apollinis,
 Quarta prima, qua illum peperit veneranda Maia.

- 20 Qui et postquam ab matris immortalibus saliit membris,
 Non amplius diu jacebat manens sacra in cuna,
 Verum hic surgens quærebat boves Apollinis,
 Solum transgrediens prærupti antri,
 Ubi testudine inventa, possedit infinitas opes.

- 25 Mercurius utique primum testudinem construxit canoram,

Ver. 8. Ὅφρα — ἔχει] Ὅφρα h. l. est
dum, quod desiderat imperfectum ἔχειν
 vel ἔχει h. l. etiam præsens ἔχει locum ha-
 bere videtur.

Ver. 15. Νυκτὸς ὀπωπητῆρα,] Vox ὀπωπ.
 suspecta est *Piersono*, reponenti ὀπηδη-
 τῆρα. Significatio speculantis noctem ad
 opera furtiva valde convenit Mercurio.
 Si ὀπωπητῆς displicet, forte melius ὀπηπιευ-
 τῆς fuerit.

Ver. 19. Τετράδι τῇ προτέρῃ,] Quarta
 ineuntis mensis.

Ver. 20. ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυνίαν,] De
 θόρε vid. ad H. in Ap. 119. γυνία de mu-
 liebribus, ut κῶλα, ἄρθρα.

Ver. 21. ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ,] V. Intt. ad Cal-
 lim. H. in J. 48.

Ver. 22. Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐζας] V. ad Iliad.
 γ. 409.

Ver. 25. Hunc versum pro spurio et

- Ἦ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείησι Δύρησι,
 Βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθλέα ποίην,
 Σαυλὰ ποσὶν βαίνεσα. Διὸς δ' ἐρίνιος υἱὸς
 Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
- 30 Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· ἐκ ὀνοτάζω.
 Χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα, χοροῖτύπε, δαιτὸς ἐταίρη,
 Ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
 Αἰόλον ὄτρακον ἐσσὶ χέλυσ ὄρεσι ζώεσα;
 Ἀλλ' οἶσω σ' εἰς δῶμα λαβάν· ὄφελός τί μοι ἔσση,
- 35 Οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ Δύρηφι.
 Ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ
 Ζώεσ'· ἦν δὲ θάνης, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν αἰείδοις.
- Ἦ ὧς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν αἰείρας,
- 40 Ἀψ εἶσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄδυρμα.

Quæ utique illi occurrit in atriensibus januis,
 Pascens ante domos ex valde florida herba,
 Tarde pedibus incedens. Jovis autem utilis filius
 Videns risit, et statim sic dixit :

- 50 Signum nunc mihi valde utile: non aspernor.
 Salve natura amabilis, chorisona, convivii socia,
 Fausta quæ apparuisti: unde hoc pulchrum ludicrum,
 Varium ostracum es testudo in montibus vivens?
 Sed seram te in domum capiens: utilitas quædam mihi eris,
- 55 Neque non honorabo: tu autem me primum juvabis.
 Domi melius est esse: quoniam noxium quod foris.
 Certe enim adversus impetum noxium eris telum
 Vivens: si vero moriari, tunc utique pulchrius canas.
- Sic utique dixit: et manibus simul ambabus illa sublata,
- 40 Continuo introbat in domum, ferens amabile ludicrum.

alieno loco inserto repudianti *Ruhnkenio* non refrager.

Ver. 37. ἐπηλυσίης — αἰχμὰ] Sive: viva tu testudo arcere potes incursum, s. impetum noxium: sive incantationis noxiæ es munimen. Nec tamen vidi, qui doceret, testudinem prodesse contra incantationes. *Barnesius* rescripsit ἀκμή sine libris, nec explicat quid sit ἀκμή ἐπηλ. v. 38. edd. τότε ἄν.

Ver. 41. ἀναπηλήσας] *Barnesius* levi mutatione fecit ἀναπειρήσας; sed sine commodo sensu. Nec commodius *Stephanianum* ἀναπειρήνας e. v. 48. Mihi nihil melius succurrit quam ἀναδινήσας. cf. v. 119. nisi malis ἀναψηλήσας: deceptæ vitæ scalpro exterebravit: venusta sententia. Infra v. 67. est φληητῆς a φηλέω, et v. 159. φληητεύειν, quanquam usitatus est φηλέω.

- "Ενδ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρεα
 Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκάοιο χελώνης.
 'Ως δ' ὁπότε ὤκν' νόημα διὰ σέγνοιο περήσει
 'Αιέρος, ὃν τε θαμιναὶ ἐπιστρῶψι μέρμυλαι,
 45 "Η ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
 "Ως ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμῆδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
 Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,
 Πειρῆνας διὰ νῶτα λιθορρίνοιο χελώνης.
 'Αμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πρᾶπίδεσσιν ἐῆσι,
 50 Καὶ πῆχεις ἐνέδηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
 Ἐπὰ δὲ συμφώνως οἶων ἐτανύσσατο χορδαῖς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε φέρων ἐρατεινὸν ἄδυρμα,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ χειρὸς
 Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδεν
 55 Ἐξ αὐτοσχεδῆος πειρώμενος, ἥ τε κῆροι
 Ἦεθται δαλίῃσι παραιβόλα κερτομέεσσιν,

Ubi scalpens scalpro cani ferri

Vitam eripuit montanæ testudinis.

Ut autem quando celer cogitatio per pectus transit

Viri, quem frequentes versant curæ,

45 Quæ quando voluntur ab oculis flammæ,

Sic simul verbumque ac opus curabat inclytus Mercurius.

Fixit autem ad certam mensuram sectas arundines calami,

Perforans per dorsa testudinis dura pelli loricatæ.

Circa autem pellem bovis duxit perite,

50 Ac cubitos imposuit, jugum autem aptavit ambobus:

Septem autem concordēs ovium extendit chordas.

Verum postquam construxit gestans amabile ludicrum,

Plectro tentabat singulas chords; hæc autem sub manu

Graviter insonuit: Deus autem pulchre accinebat

55 Extempore conans, veluti pueri

Puêres in conviviis se invicem petunt dicteriiis.

Ver. 47. ἐν μέτροισι ταμῶν] Sine sensu vertunt in mensuris. ἐν μέτροις est ἐμμέτρως, ad certum modum et mensuram, pro ratione testudinis.

Ver. 47. 50. Ad hunc locum fere respexere, qui lyram describere, Lucian. D. D. 7. Philostr. Imagg. p. 777.

Ver. 48. διὰ—ρίνοιο χελώνης.] Διὰ ῥι esse vitiosum, nulla dubitatio est. Barnesius

recepit elegantem conjecturam Vigeri ad Euseb. Præp. Ev. v. 21. κραταιρίνοιο. Ego prætuli Piersonianam Correctionem Veris. p. 156. ut propius ad vulgatum accedentem λιθορρίνοιο, ex Empedoclis versu apud Plutarch. Symp. I. p. 618. B.

Ver. 56. παραιβόλα κερτομέεσσιν,] Sensus idem, qui Iliad δ'. 6. κερτομοῖσι ἐπίεσσι παραιβλήδην ἀγορεύουσιν.

- Ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
 Ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότῃτι,
 Ἦν τ' αὐτῇ γονεὴν, ὄνομα κλυτὸν ἔξονομάζων,
 60 Ἀμφιπόλεις τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δάματα νύμφης,
 Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανύς τε λέβητας.
 Καὶ τὰ μὲν ἔν' ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἐρῶ ἐνὶ λίκνῳ
 Φόρμιγγα γλαφυρὴν· ὃ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
 65 Ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεις ἐκ μεγάροιο,
 Ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
 Φιλῆται διέπασσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ᾠρῃ·
 Ἥλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
 Αὐτοῖσιν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 70 Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκίοεντα,
 Ἐνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
 Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίς, ἐρατεινός.

- De Jove Saturnio et Maia pulchra habente calciamenta,
 Ut olim consueverant amore furtivo,
 Suosque ipsius natales, nomen inclytum nominans,
 55 Famulosque celebravit et præclaras domos Nymphæ,
 Ac tripodas per domum, durabilesque lebetas.
 Et hæc quidem canebat, alia autem mente cogitabat.
 Et tunc quidem deposuit sacra in cuna
 Lyræ pulchram; carnes autem expetens
 60 Procurrit ad montem odorifera ex domo,
 Movens dolum altum in mente, quemadmodum homines
 Insidiatores agitant obscuræ noctis in hora.
 Sol quidem occidebat in terram ad Oceanum
 Cum ipsisque equis ac curribus: verum Mercurius
 70 Pieriæ pervenit currens in montes umbrosos,
 Ubi deorum beatorum boves immortales stabulum habebant,
 Depascentes prata recentia, optabilia.

Ver. 58. ὠρίζεσκον ἑτ.] Sic edd. pr. ea-
 que est vera scriptura, non modo spiritu
 (est enim pro ἁριζ.) sed etiam termina-
 tione; nam refertur non ad Mercurium,
 sed ad Jovem et Maiam.

Ver. 63. κατέθηκε φέρων] Φέρων h. l.
 accipe, ut eleganter redundans, more op-
 titimis Græcorum usitato, de quo Perizon.
 ad Ælian. V. H. VIII. 14. Cel. Hemster-

hus. ad Lucian. T. I. p. 449. etc. Aut
 sic expone, ad cunas delatam deposuit:
 quod forte melius.

Ver. 67. Φιλῆται] Edd. φληταί. Secu-
 tus sum constantem traditionem Gram-
 maticorum, φιλήτην esse fraudulentum,
 φιλητὴν amatorem: de cætera orthogra-
 phia scripsi et φιλήται pro φληταί, v. ad
 v. 159.

- Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς εὐσκοπὸς Ἀργειφόντης
 Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βῆς ἐριμύκας.
 75 Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαδάδεα χῶρον,
 Ἴχνη ἀποσρέψας· δολίης δ' εἰ λήθετο τέχνης,
 Ἀντία ποιήσας ὀπλὰς τὰς πρόσθεν ὀπίσθεν, [νευ.
 Τὰς δ' ὀπίσθεν πρόσθεν κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαι-
 Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν·
 80 Ἄφρας ἤδ' ἀνόητα διέπλεκε θανυματὰ ἔργα,
 Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζυς.
 Τῶν τότε συνδήσας νεοδηλέος ἄγκαλον ὕλης,
 Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κῆφα
 Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
 85 Ἔσπασε πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
 Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.
 Τὸν δὲ γέρον ἐνόησε δομῶν αἰΐθεσαν αἰλῶν

Horum tunc Maiaë filius bene collimans Argicida

Quinquaginta gregis abstulit boves mugientes.

- 75 Vagas autem agitabat per arenosum locum,
 Vestigia reflectens: dolosæ autem non oblitus est artis,
 Contrario modo faciens ungulas priores, posteriores,
 Verum posteriores, priores: contrario autem modo et ipse incedebat.
 Sandalia autem statim eiecit in arenas marinas.

- 80 Ineffabilia et inexcogitabilia complicabat mirabilia opera,
 Commiscens myricas et myricis similes ramos.
 Ex his tunc colligans frondescantis fasciculum sylvæ,
 Absque damno sub pedibus ligavit sandalia levia
 Cum ipsis foliis, quæ inclytus Argicida

- 85 Avulsit a Picria iter declinans,
 Ut properans longam viam, ut in procinctu.
 Hunc autem senex animadvertit colens apricam vineam,

Ver. 69. αὐτὰρ ἄρ' ἔρη.] Barn. corr. ὄγ'.

Ver. 75. υἱὸς εὐσκοπός.] Hoc epitheton proprium est tela aut sagittas mittentium, bene collimans: quod est ab hoc loco alienum. Arbitror verum esse ἐπίκλοπος, quod est aptum Mercurio et huic loco epitheton.

Ver. 75. Πλανοδίας.] Prima producitur necessitate propter multitudinem brevium syllabarum, ut usurpari in versu possit.

Adjuvat etiam initium versus. Exempla frequentia in notis Clarkianis vidimus. Barnesius bene comparat, errabunda bovis vestigia e Virgil. Ecl. VI. 58.

Ver. 76. Ἴχνη ἀποσρέψας.] Imitatur Cacus apud Virgil. Æn. VII.

Ver. 84. Αὐτοῖσιν πετάλ.] Scr. αὐτοῖσι π.

Ver. 87. δομῶν αἰΐθ. ἀλ.] Barnesius male reposuit δέμων, quod de ædificiis dici-

- Ἰέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχησὸν λεχεποῖν·
 Τὸν πρότερος προσέφη Μαΐης ἐρικυδέος υἱός·
 90 ὦ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμῃς,
 Ἡ πολὺ οἰμήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.
 Καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκέσας,
 Καὶ σιγαῖν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῇ.
 Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
 95 Πολλὰ δ' ὅρῃ σκιοέοντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινῆς,
 Καὶ πεδὶ ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
 Ὀρφναίῃ δ' ἐπὶ κερὸς ἐπαύετο δαιμονίῃ νύξ·
 Ἡ πλείων, τάχα δ' ὅρθρος ἐγίγνετο δημοιεργός·
 Ἡ δὲ νέον σκοπιῇ προσεβήσατο ὅττα Σελήνη
 100 Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμνηδεῖο ἀνακτος·
 Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱός
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης·

Petentem campum per Onchestum herbosum:

Quem prior allocutus est Maiæ inclytæ filius;

- 90 O senex, quique plantas fodis incurvus humeris,

Certe multum ambulabis. quando hæc omnia fructum tulerint.

At videns non videns sis et surdus audiens,

Et taceas, quando quid nil nocuerit tibi ipsi.

Tantum locutus concussit boum fortia capita:

- 95 Multos autem montes umbrosos et valles sonoras,

Et campos floridos transiit inclytus Mercurius.

Obscura autem adjutrix cessabat divina nox

Plurima, forte autem Aurora orta populos ad opera excitans:

Recens autem in speculam prodiit divina Luna

- 100 Pallantis filia Megamidæ regis:

Tunc ad Alpheum amnem Jovis potens filius

Phœbi Apollinis boves agitavit latifrontes:

tur, non de cultura hortorum, aut vinearum, præsertim quæ v. 207. ponatur maxime in fodiendo. Vetus interpres reddidit *domans*, tanquam esset *δαμών*, quod et ipsum durum est. Vera lectio esse videtur *κομών*, unde *κομιδὴ* Laërtæ tribuitur colenti hortum Od. ω'. 244. Sic placet et Martino II. 12.

Ver. 91. Ἡ πολὺ οἰμήσεις,] Non se expediunt in h. v. Interpretes. Glossa vetus interpretatur *ὠφελήθησιν*. Cel. *Ruhn-*

kenius corrigit ingeniose *δολήσεις*, quod locis idoneis illustrat. Desiderem verbum, quod propius ad interpretationem *ὠφελήθησιν* accedat. Nam hæc sententia h. l. aptior.

Ver. 92. κωφὸς ἀκέσας,] Ammonius Homero tribuens significationem κωφῶ, ut sit mutus, non surdus, videtur hunc hymnum Homero abjudicare. De hac significatione verbi v. Cl. *Valken.* ad Ammonium p. 136.

- Ἀδμήτεις δ' ἴκανον ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον,
 Καὶ ληνὸς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 105 Ἐνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βῆς ἐριμύκας,
 Καὶ τὰς μὲν συνέλασεν ἐς αὐλῖον ἀθρόας ἕσας,
 Λωτὸν ἐρεπτομένης ἥδ' ἐρσήεντα κύπειρον.
 Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
 Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἔλawn, ἐπέλειψε σιδήρῳ
 110 Ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς αὐτμῆ·
 Ἐρμῆς τοι πρῶτις πυρῆϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατεδαίω ἐνὶ βόθρῳ
 Οὔλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 Τηλόσε φύσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 115 Ὀφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτῇ Ἥφαιστοιο,
 Τόφρα δ' ὑποβρυχίας ἑλικας βῆς εἴλκε θύραζε
 Δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δὲ οἱ ἐπλετο πολλή.

Indefessæ autem pervenere ad stabulum altum,

Et ad lacus prope pratum pulcherrimum.

- 105 Ubi deinde bene herba pavit boves mugientes,

Et has quidem simul egit ad stabulum universas,

Lotum comedentes et roscidum cyperum.

Congestis autem lignis multis ignis quærebat artem :

Itaque lauri pulchro ramo sumto, eum nudat ferro

- 110 Aptum palmæ : sursum autem spirabat ignis vapor :

Mercurius utique primum focum ignemque dedit.

Multa autem sicca ligna in humili fovea

Dense sumpta imposuit copiosa : emicabat autem flamma

Procul crepitum mittens ignis valde ardentis.

- 115 Dum autem ignem incendebat inclytus Vulcanus,

Interca mugientes varas boves traxit foras

Duas prope ignem : vis autem ei erat multa.

Ver. 99. 100. Hos versus non capio.

Ver. 106. ἀθρόας ἕσας.] Melior lectio
 Barn. ἀθρό' ἰσας.

Ver. 110. Ἄρμενον ἐν παλάμῃ.] *Tritum manu.* Descriptio rei concisior est. Bacilla laurea trita, ignem dare dicuntur, idque inventum esse Mercurii.

Ibid. ἀνὰ δ' ἄμπνυτο] Durum est ἀνὰ ἄμπν. an τάχα: statimque emicabat igneus vapor.

Ver. 111. Ἐρμῆς] Hunc versum spurium judicat Cel. Ruhnkenius, simillimum

superiori 25. Non refragor. Sunt tamen similes multi in talibus poetarum narrationibus, ut ap. Callim. H. in Ap. 64. qui tamen et ipse suspectus est.

Ver. 115. ἐπηετανά.] Pronunciandum ἱσητανά, ut edidit Barnesius.

Ver. 114. Τηλόσε φύσαν] Felicissime Hemsterhusius corrigit φύσαν, vel φύσαν. Φύσα πυρός est etiam ap. Apollon. Rhod. IV. 763. Hoc etiam Clarkio in mentem venit.

Ver. 116. ὑποβρυχίας] Barnesius hæsit

- Ἀμφοτέρως δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας.
 Ἐγκλίναν δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνάς τε τορήσας.
 120 Ἔργω δ' ἔργον ὅπαζε· ταμῶν κρέα πίονι δημῷ,
 Ὡπτα δ' ἄμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δερατέοισι,
 Σάρκας ὁμῶ καὶ νῶτα γεράσματα, καὶ μέλαιν αἷμα
 Ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτῶ κείτ' ἐπὶ χώρης.
 Ῥινὲς δ' ἐξετάνουσσε κατασυνφέλω ἐπὶ πέτρῃ.
 125 Ὡς ἔτι νῦν τάμεθ', ἄσσα πολυχρόνιον πεφύασι,
 Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
 Λεῖω ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δῶδεκα μοῖρας
 Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάσῃ.
 130 Ἐνθ' ὅσῃς κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἐρμῆς.
 Ὀδμῇ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἑόντα
 Ἥδη· ἀλλ' ἐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,

Ambas autem in terga humi dejecit spirantes:

Inclinans autem volvebat atque jugulans.

- 120 Opus autem operi præbebat, incidens carnes crassæ pinguedinis,
 Assabat verubus infixas ligneis,
 Carnes simul ac terga venerabilia, et nigrum sanguinem
 Detentum in intestinis: hæc autem ibi jacebant super terram.
 Pelles autem extendit super asperam petram.

- 125 Sicut adhuc secamus quæ annosæ sunt,
 Diu utique ac immenso pene tempore post. Verum deinde
 Mercurius gaudifer traxit pinguia opera
 Leni in planitie, et scidit duodecim partes
 Sorte distribuendas: perfectum autem honorem addidit unicuique.

- 130 Ibi religionem carniū adamavit inclytus Mercurius.

Odor enim illum percusserat, quamvis immortalem,

Jam: verum neque sic illi obediebat animus superbus,

in h. v. accepitque occultas, velut demersas. At ὑποβρύχως idem est quod βρύχως, fremens, mugiens, quomodo et *Æschylus* Pers. 397. ἄλμην βρύχων dixit: *Stanleius* recte vertit, *frementem*.

Ver. 120. Ἔργω δ' ἔργον ὅπαζε.] Forma proverbialis de continentibus laboribus. Ἔργον ἐπ' ἔργω est apud *Theocritum*.

Ver. 122. νῶτα γέρασμα,] Respici ad Il. η'. 321. bene notat *Barnesius*.

Ver. 123. Ἐργμένον] Ut dedit *Barnes*, habent edd. vett. Post inductum ἐργμένον

eliso γ. ut, opinor, lenior esset pronuntiatio, non ut aliud verbum esset.

Ver. 124. ἐπὶ πέτρῃ.] Sic e v. 404. dedit *Barn*. nec tamen ἐν falsum aut vitiosum, quod edd. omnes habent.

Ver. 125. πολυχρόνιον] Sic recte edidit *Barnesius* pro πολυχρόνιοι, quod non convenit τῷ ἄσσα.

Ver. 127. χαρμόφρων] Vulg. χαρμόφρων, quod est ab analogia abhorrens.

Ver. 130. Ἐνθ' ὅσῃς κρ.] Sensus est; tum primum captus est Mercurius amore

- Καί τε μάλ' ἱμείροντι περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλίον ὑψιμέλαθρον,
 135 Δημόν καὶ κρέα πολλὰ· μετέθορα δ' αἰψ' ἀνάειρε,
 Σῆμα νεοσφαγίης, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἰείρας,
 Οὐλόποδ' ἐλοκάκηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
 Σάνδαλα μὲν πρόεηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
 140 Ἀνθρακὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
 Παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὖτις ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 Ὀρθριος, ἐδὲ τις οἱ δολιχῆς ὁδῷ ἀντεβόλησεν
 Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 145 Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐρείνιος Ἐρμῆς
 Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
 Αὔρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥ ὑτ' ὁμίχλη.

Ac valde cupienti trajicere dapes per sacrum collum.

Sed hæc quidem deposuit ad stabulum altum,

- 135 Pinguedinem et carnes multas. In sublime autem statim sustulit,

Signum novæ cædis : adhæc autem ligna sicca arripiens,

Integros pedes integraque capita ignis consumpsit vapore.

Sed postquam utique omnia rite perfecit Deus,

Sandalia quidem projecit in Alpheum vorticosum :

- 140 Carbones autem depavit, pulveremque confecit nigrum

Pernox : pulchra autem lux splendebat lunæ.

Cyllenes autem rursus adiit divos vertices

Matutinus, neque aliquis illi in longa via fuit obviis factus

Neque deorum beatorum, neque mortalium hominum :

- 145 Neque canes latrarunt. Jovis autem saluberrimus Mercurius

Incurvatus per seram domus ingressus est,

Auræ autumnali similis, veluti nebula.

carnium e victimis, ut illam religionem sibi præstari vellet, eaque delectaretur.

Ver. 131. Ὀδμή — μιν ἔπειρε] Sueton. Claud. 35. *nidore prandii ictus*.

Ver. 135. περᾶν] Vulg. πέρην a *περαίνω*: quod est ab h. l. alienum. Cl. *Clarkius* dedit *περῆν* pro *περῆναι*, quod ad vulgatum propius accedat, habeatque eundem sensum, quem *περᾶν*.

Ver. 134. Ἀλλὰ τὰ μὲν etc.] Recte monuit Cl. *Ruhnkenius*, ὅψιν hanc ad v. 152.

ita esse corruptam multis locis, ut sine MSS. medela vix speranda sit.

Ver. 136. Σῆμα νεοσφαγίης,] recepi correctionem Cl. *Ruhnkenii* pro *νέης φονῆς*, quia in codice antiquo fuisse docet versio latina in edd. vett. *novæ cædis*.

Ver. 137. Οὐλόποδ' ἐλοκάκηνα] Cl. *Clarkius* refert ad *ξύλα*, sed non docet ea epitheta lignis convenire posse, et sunt necessario animalium epitheta.

Ver. 155. πῶθεν τὰδε v. i. ὦ.] Sic edd.

- Ἰθύνας δ' ἄντρα ἐξίκετο πίονα νηόν,
 Ἦκα ποσὶ προβιβῶν· εἰ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' ἔδει.
 150 Ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς,
 - Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥύτε τέκνον
 Νήπιον, ἐν παλάμησι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων,
 Κεῖτο, χέλυν ἑρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔεργων.
 Μητέρα δ' ἐκ ἅρ' ἔληθε θεὸν θεός, εἴπέ τε μῦθον·
 155 Τίπτε σὺ, ποικιλομήτα, πόθ' ἐνθάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
 Ἑρῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 Ἦ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα,
 Λητοῖδ' ἐκ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,
 Ἦ σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φιλητεύσειν.
 160 Ἐρρεῖ πάλιν, μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

Recta autem antri pervenit pingue templum,
 Pedetentim incedens : neque enim strepebat, ut in solo.

- 150 Festinanter autem ad cunas ivit inclytus Mercurius,
 Fascia circa humeros involutus, veluti modo natus
 Infans, manibus circa poplites tegmine ludens,
 Jacebat, testudinem amabilem læva manu tenens.
 Matrem autem non utique latebat Deam Deus, dixitque verbum ;

- 155 Quid tu, versute, unde ista noctis in hora
 Venis impudentia indute? nunc te puto
 Profecto celeriter arcta vincula circa latera habentem,
 Latonii sub manibus per vestibulum transiturum,
 Aut te acceptum interim in ulnas decepturum.

- 160 Pereas iterum : magnam te pater sevit sollicitudinem
 Mortalibus hominibus ac immortalibus Diis.

Huic Mercurius respondit verbis fraudulentis ;

vitiose et sine sensu. Correxī τοῦ ἐνθάδε
 v. l. ὦ. "Ε. nec id recipere dubitavi. Ἑν-
 θὰδ' ἐκάνω, huc venio infra v. 192.

Ver. 157. "Η τάχ'] Forte melius ἦ. v.
 ad v. 159.

Ver. 159. "Η σε — φιλητεύειν.] Sic con-
 stanter edd. ut supra eadem φηλ. nisi quod
 v. 445. habent φιλ. Variant Grammatici
 in scriptura. Hesych. et Suid. utramque
 habent. At Eustath. p. 1888. 1889. u-
 nam per iota, ut et Etym. M. ut est ap.
 Hesiod. ἐργ. 375. (ubi tamen Moschopu-

lus φηλ. atque ita apud Hesych. corrige-
 bat Palmerius) Æschylum Choëph. 1001.
 Euripid. Rhes. Hæc ergo scriptura se-
 quenda. Quod ad sensum attinet, male
 versio vulgata vertit osculaturum, immo
 decepturum : Pertinet ad Mercurium.
 Aut Apollo te vinctum ducet, aut tu eum
 amplexus per blanditias decipies. Quan-
 quam aliquid ambiguitatis inest.

Ver. 160. Ἐρρεῖ πάλιν.] Ruhnkensius V.
 C. corrigit πάλλειν. Vulgatum verti et ac-
 cipi potest : abi iterum.

- Μῆτερ ἐμὴ, τί με ταῦτα τιτύσκειαι, ἥντε τέκνον
 Νήπιον, ὃς μάλα παῦρα κατὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
 165 Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδεύδοικεν ἐνιπᾶς.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
 Βελεύων ἐμὲ καὶ σε διαμπερές· ἐδὲ θεοῖσι
 Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδάρητοι καὶ ἄπασοι
 Αὐτῇ τῇδὲ μένοντες ἀνεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις.
 170 Βέλτερον ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι δορίζειν,
 Πλῆσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 "Αντρω ἐν ἡερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 Καὶ γὰρ τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι, ἥσπερ Ἀπόλλων.
 Εἰ δέ κε μὴ δάησι πατὴρ ἐμὸς, ἥτοι ἔγωγε
 175 Πειρήσω· δύναμαι φιλητῶν ὄρχαμος εἶναι.
 Εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Διτῆς ἐρικυδέος υἱὸς,
 "Ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον οἶομαι ἀντιβολήσειν.
 Εἴμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
 "Ενθεν ἄλλης τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας

Mater mea, quid ita me increpas tanquam natum

Infantem, qui valde pauca in mente æqua novit,

- 165 Timidum ac matris formidat mandata,

Verum ego arte utar, quæ optima erit,

Consulens mihi et tibi perpetuo: neque Deos

Nos inter immortales sine muneribus et jejuni

Hic manere tolerabimus, ut tu jubes.

- 170 Melius est omnibus diebus cum immortalibus versari,

Divitem, copiosum, multiplicædam, quam domi

Antro in obscuro sedere: honorem autem

Et ego sacrum assequar, quem Apollo.

Si autem utique non dederit pater meus, at ego

- 175 Tentabo: possum fraudibus princeps esse.

Si autem me scrutetur Latonæ inclytæ filius,

Aliud quid illi et majus puto eventurum.

Adibo enim Pythona, magnam domum perfossurus,

Unde affatim multos tripodas præclaros et lebetas

Ver. 165. *τιτύσκειαι*,] Si vera est lectio, significat: *increpas, accusas*. Sed longe melius est Ruhnkenianum *πινύσκειαι, tones*.

Ver. 165. *καὶ μητρὸς*] Intell. c. v. præc. 89.

Ver. 167. *Βελεύων ἐμὲ καὶ σε*] Insolenter pro *ἐμοὶ καὶ σοί, mihi tibi que consulens*.

Ver. 177. Hunc versum etiam sic accipere licet: *Alia re, eaque majori, me puto cum aggressurum*.

Ver. 188. *Κνώδαλον*] *Silicernium* ver-

- 180 Πορδήσω, καὶ χρυσὸν, ἄλλισ τ' αἶθωνα σίδηρον,
 Καὶ πολλὴν ἑσθῆτα· σὺ δ' ὄψαι αἶψ' ἐδέλυσθα.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Υἱὸς τ' Αἰγιοόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
 Ἦς δ' ἡριγένεια φόως θνητοῖσι φέρεσσα
- 185 Ὡς γὰρ ἀπ' Ὀκεανοῖο βαθυρρόος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ὀγχησὸνδ' ἀφίκανε, κίων πολυήρατον ἄλσος
 Ἀγνὸν ἐρισφαρέγχε Γαιήοχος· ἔνθα γέροντα
 Κνώδαλον εὔρε νέμοντα παρ' ἑὸν ἔρκος ἁλῆς·
 Τὸν πρότερος προσέφη Λητῆς ἐρικυδέος υἱός·
- 190 ὦ γέρον, Ὀγχησοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
 Βῆς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτὰς
 Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκειτο μῆνος ἀπ' ἄλλων
 Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπιςθεν ἔποντο
- 195 Τέσσαρες, ἥν τε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
 Οἳ τε κύνες ὅ, τε ταῦρος· (ὃ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκται)

180 Furor, et aurum, affatimque splendidi æris,

Et multas vestes : tu autem videbis si velis.

Sic hi quidem utique invicem loquebantur,

Filiusque Ægiochi Jovis ac veneranda Maia.

Aurora autem aëre genita lucem mortalibus afferens

185 Surgebat ab Oceano profundo ; verum Apollo

Onchestum pervenit, petens amabilem lucem

Et purum gravistrepī Neptuni : ubi senem

Decrepitum invenit, struentem prope viam sepem viridarii :

Quem prior allocutus est Latonæ valde inclytæ filius :

190 O senex, Onchesti rubos colligens herbosi,

Boves a Pieria quærens huc adsum,

Omnes fœminas, omnes cornibus varas

A grege : taurus autem pascebatur solus seorsum ab aliis

Niger : horrendi autem canes a tergo sequebantur

195 Quatuor, tanquam homines unanimes : hi quidem relictī sunt,

Canesque et taurus : (quod utique mirum est)

tunt. *Barnesius* putat, Lexicographos veteres non habere hanc significationem verbi. Ego vero mallet docuisset, quomodo id verbum habere hanc significationem possit. Nam nonnisi e contextu h. l. intelligitur. Sed lectio sana est, den-

tium vitium senibus usitatum notat : vel raros et exsertos dentes habentem, vel edentulum.

Ibid. νέμοντα] *Barnesius* corr. *δέμοντα*, placetque *Clarkio*. Sed non vult dicere, senem illum struxisse septum, sed incolu-

- Ταῖ δ' ἔβαν, ἡελίοιο νέον καταδυόμενοι,
 Ἐκ μαλακῆ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
 Ταῦτά μοι εἶπὲ, γεραίε παλαιγενὲς, εἴπου ὅπως
 200 Ἀνέρα ταῖς δ' ἐπὶ βεσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
 Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
 Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσειν ὀδίται,
 Τῶν οἱ μὲν κατὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
 205 Φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἐστὶν ἕκαστον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἡμᾶς ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἔσκαπτον περὶ γενὸν ἁλῶνς οἶνοπέδοιο·
 Παῖδα δ' ἔδοξα, φέρισε, σαφὲς δ' ἐκ οἶδα νοῆσαι,
 Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βεσὶν εὐκράϊεσσι νῆπιδι
 210 Νήπιος· εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
 Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῶ.
 Φῆ ρ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε φοῖβος Ἀπόλ-
 Οῖωνόν δ' ἐνόει τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω [λων·

- Illæ autem abierunt, Sole modo occidente,
 Ex molli prato, a dulci pascuo.
 Hæc mihi dic senex olim nate, sicubi vidisti
 200 Virum has ad boves facientem iter.
 Huic senex verbis respondens dixit;
 O amice, difficile quidem, quæcunque quis oculis viderit,
 Omnia dicere: multi enim viam faciunt viatores,
 Quorum alii quidem mala multa cupientes, alii autem valde bona,
 205 Irant: difficile autem discere est unumquodque.
 Verum ego totum diem usque ad Solis occasum
 Fodiebam circa collem vineæ:
 Puerum autem vidi, o optime, manifeste autem non novi intelligere,
 Quinam simul boves pulchricornuas sequebatur
 210 Infans, tenebat autem virgam, ac flexuose incedebat.
 A tergo autem coliebat, caput autem habebat contrarium sibi.
 Dixit utique senex: hic autem celerius viam ibat Phæbus Apollo;
 Avem autem vidit alatum: statim autem agnovit

isse prædium, vel hortum. Verbum ἥκος non debet nimis urgeri, aut ad id solum sententia referri.

Ver. 196. ὁ δὲ περὶ θαῦμα τίτυκται] Edd. pr. μέγα θαῦμα.

Ver. 202. ἴδοιτο,] Aut τις intelligendum, aut scr. ἴδοιτο, quæ videris.

Ver. 208. Παῖδα δ' ἔδοξα,] Intell. ἀπὸ κοινῆ νοῆσαι.

Ver. 210. ἐπιστροφάδην δὲ βάδιζεν.] Flexu-

- Φιλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίανος.
 215 Ἐσσυμένως δ' ἥϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 Ἐς Πύλον ἡγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βῆς,
 Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.
 Ἰχινιά τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἵπέ τε μῦθον·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 220 Ἰχνια μὲν τάδε γ' ἐσὶ βοῶν ὀρδοκραιζάντων,
 Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 Βήματα δ' ἔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, ἔτε γυναικὸς,
 Οὔτε λύκων πολιῶν, ἔτ' ἄρκτων, ἔτε λεόντων·
 Οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενός ἐσιν ὁμοῖα,
 225 Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
 Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
 Ὡς εἰπὼν ἥϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλη
 Πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθυσκίον, ἔνθα τε νύμφη
 230 Ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίανος.

Impostorem, natum Jovis filium Saturnii.

215 Celeriter autem ingressus est Jovis filius Apollo

Ad Pylum divinam, quærens flexipedes boves,

Purpurea nebula coopertus latos humeros.

Vestigiaque vidit procul jaculans, dixitque ;

Papæ, certe magnum miraculum hoc oculis video:

220 Vestigia quidem hæc sunt boum recta cornua gerentium,

Verum iterum conversa sunt ad herbosum pratum:

Gressus autem neque viri hi sunt, neque mulieris,

Neque luporum canorum, neque ursorum, neque leonum:

Neque centauri hirsutæ cervicis sunt similia,

225 Qui talia monstra facit pedibus velocibus,

Gravia quidem hinc viâ, verum graviora hinc viâ.

Sic fatus ivit rex Jovis filius Apollo:

Cyllenæ autem pervenit ad montem jacentem in sylvâ

Petræ in latibulum profundæ umbræ, ubi nympha

230 Ambrosia pepererat Jovis filium Saturnii.

ose, i. e. circumspiciens in omnes partes.

Ver. 211. *κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.*]

Contrarium sibi, i. e. conversum in aliam, quam iret, partem. v. v'. 78.

Ver. 225. *πέλωρα βιβᾶ*] Qui tam monstrosa vestigia facit pedibus. Sequens versus intelligendus cum actione ac demonstratione manus: hinc, versus locum,

- 'Οδμὴ δ' ἰμερόεσσα δι' ἔρεος ἡγαθέοιο
 Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
 "Ενθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον ἔδον
 "Αντρον ἐς ἡερόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς 'Απόλλων.
 235 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
 Χωόμενον περὶ βεσὶν ἐκηβόλον 'Απόλλωνα,
 Σπάργαν' ἔσω κατέδυσε θυήεντ', ἥντε πολλὴν
 Πρέμνων ἀνδρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει.
 "Ὡς Ἐρμῆς ἐκάεργον ἰδὼν ἀλείπειν ἐαυτόν.
 240 Ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χειρᾶς τε πόδας τε,
 Δή ῥα νεόλλετος, προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
 "Αγρης, εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
 Γῶ δ', ἐδ' ἡγνοίησε Διὸς καὶ Λητῆς υἱὸς
 Νύμφην τ' ἔρξειν περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
 245 Παῖδ' ὀλίγον δολίῃσ' εἰλυμένον ἐντροπήσιν.
 Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μέγαλοιο δόμοιο,

Odor autem jucundus per montem divinum

Spargebatur, multæ autem oves longipedes pascebantur herbam.

Ubi tunc festinans descendit lapideum solum

Antrum in æreum longe jaculans ipse Apollo.

235 Hunc autem cum vidisset Jovis ac Maïæ filius

Iratum ob boves procul jaculantem Apollinem,

Fascias intro ingressus est odoríferas, ut multos

Ramorum carbones ligni cinis circumtegit :

Sic Mercurius videns longe operantem subtraxit se sibi :

240 In breve autem coëgit caput manusque pedesque,

Quippe nuper lotus, procurans dulcem somnum

A venatione, recentemque testudinem sub ala tenebat.

Cognovit autem, neque iguoravit, Jovis et Latonæ filius

Nympham montanam præclaram et carum filium,

245 Puerum parvum dolosis involutum versutiis.

Circumspiciens igitur omnem recessum magnæ domus,

unde abiit, hinc, versus locum, quo abiit.

Ver. 239. ἀλείπειν ἑαυτὸν.] Quasi se sibi subtraxit, se fugit. Quod dixit ad exprimendam speciem subtrahentis se conspectui. Hinc tamen non sequitur, ἀλείπειν per se significare contrahere, et hanc sig-

nificationem Lexicis inferendam, ut vult Barnesius. Cl. Clarkius ἀλείπειν mavult referri ad ἐκάεργον, ut ordinariam significationem habeat; sed quid fiet τῷ ἑαυτὸν, unde pendebit?

Ver. 241. 242. Δὴ ῥα — "Αγρης, εἰνέτιόν τιχ.] Hunc locum Barnesius sic correxit

- Τρεῖς ἀδύτεις ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
 Νέκταρος ἐκπλείεις ἢ δ' ἀμβροσίης ἑρατεινῆς.
 Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἐνδον ἔκειτο,
 250 Πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυρα εἴματα νύμφης,
 Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
 Ἐνδ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχὰς μεγάλαιο δόμοιο
 Λητοῖδης, μῦθοισι προσήυδα κύδιμον Ἑρμῆν.
 ὦ παῖ, ὅς ἐν λίκνῳ κατὰκεισαι, μήνυέ μοι βῆς
 255 Θᾶπτον' ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' εἰ κατὰ κόσμον.
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς τάσταρον ἡερόεντα,
 Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· ἐδέ σε μήτηρ
 Ἐς φάος, ἐδέ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 Ἐρρήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
 260 Τὸν δ' Ἑρμῆς μῦθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
 Λητοῖδῃ, τίνα τέτον ἀπήνεα μῦθον εἶπες;
 Καὶ βῆς ἀγρὰύλης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;

Tria penetralia aperuit, sumta clave splendida,

Nectare plena et ambrosia amabili.

Multum autem aurum et argentum intus jacebat,

250 Multæ autem rubentes et albæ vestes nymphae,

Qualia Deorum beatorum sacræ domus intus habent.

Ubi postquam perscrutatus est recessus magnæ domus

Latoniæ, verbis allocutus est inclytum Mercurium;

O puer, qui in cunis recubas, indica mihi boves

255 Citius: quoniam cito alias nos dissidebimus non decore.

Deturbabo enim te jaciens in tartarum æreum,

In tenebras tristes et intolerabiles: neque te mater

In lucem, neque pater educet, sed sub terra

Peribis, paucis in viris regnans.

260 Huic Mercurius verbis respondebat versutis;

Latoniæ, quem hunc durum sermonem dixisti?

Et quare boves agrestes quærens huc venis?

φῆ βα—ἡγήσασιν ἱερὰν τε χ. post Marti-
 num, qui legebat φῆ—ἡγήσων ἱερὰ. Vo-
 lebat videri—vigilare etc. qui sensus est
 bonus: nisi quod non satis intelligi po-
 test, quomodo voluerit vigilare videri,
 qui tectus totus jacebat. Tum εἰσίοισιν,

non videtur esse a librariorum inscitia,
 nec corrigendum. Itaque malim, γήσ-
 σων, si tamen vigilæ locum habent.

Ver. 248. ἐκπλείεις] Barn. ἐμπλείεις
 melius, nam ita Homerus. Sed et illud
 rectum,

- Οὐκ ἴδον, ἐ πυθόμην, ἐκ ἄλλε μῦθον ἄκεσα.
 Οὐκ ἂν μνηύσαιμ', ἐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
 265 Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.
 Οὐκ ἐμὸν ἔργον τῷτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν.
 Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
 Σπάργανά τ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
 Μή τις τῷτο πύδοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη.
 270 Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
 Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
 Βεσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 Χθρὲς γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθάν.
 Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὄρκον, ὁμῆμαι,
 275 Μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
 Μήτέ τιν' ἄλλον ὅπῃα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 Αἵτινες αἱ βόες εἰσὶ· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκέω.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύνσων,
 Ὅφρ' ὅσι ρίπτάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 280 Μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκέων.

Non vidi, non audivi, non alterius verbum audivi:

Non indicare possim, non indicii præmium accipere.

265 Neque boum abactori forti homini similis sum.

Non meum opus hoc, dudum vero mihi alia cordi sunt.

Somnus mihi cordi est ac nostræ matris lac,

Fasciasque circa humeros habere, ac calida lavacra.

Ne quis hoc sentiat, unde hæc contentio orta sit.

270 Et utique magnum miraculum inter immortales foret,

Puerum modo natum per vestibulum transisse

Bubus cum agrestibus: hoc autem parum apte dicis.

Heri natus sum, molles autem pedes, aspera autem subest terra.

Si autem vis, patris caput magnum juramentum juro,

275 Neque quidem ego, neque ipse profiteor me auctorem esse,

Neque aliquem alium inspexi boum furem vestrarum,

Quæcunque boves sunt: famam autem solam audio.

Sic utique dixit, et frequenter palpebris micans,

Superciliis jactabat, hinc et illuc vertens oculos,

280 Longe exsibilans, tanquam vanum verbum audiens.

Ver. 279. Ὅφρ' ὅσι ρίπτάζεσκιν,] Cel. Alberti, nuper literis ereptus, elegantissi-

me corrigit ὀφράζεσκιν, rugas contraxit superciliis, velut iratus.

- Τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ὦ πέπον ἡπεροπευτὰ δολοφραδῆς, ἥ σε μάλ' οἶω
 Πολλάκις ἀντιτορῶντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Ἐννυχὸν ἔχ' ἕνα μῆνον ἐπ' ἔδει φῶτα καδίσσαι,
 285 Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου· οἱ ἀγορεύεις.
 Πολλὰς δ' ἀγραύλας ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 Οὐρεας ἐν βήσσης, ὁπότεν κρειῶν ἐρατίζων
 Ἀντήσεις ἀγέλησι βοῶν καὶ πάεσι μῆλων.
 Ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 290 Ἐκ λίκνης κατὰβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἐταῖρε.
 Τῷτο γὰρ ἔν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις,
 Ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσῃαι ἥματα πάντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε φοῖβος Ἀπόλλων.
 Σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργεифόντης,
 295 Οἶωνόν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
 Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 Ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Ἐκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

Hunc autem molliter ridens allocutus est longe jaculans Apollo;

- Heus tu deceptor dolos cogitans, profecto te valde puto
 Sæpius perfodientem domos bene habitatas,
 Per noctem non unum inopem humi hominem collocaturum,
 285 Rimantem domum absque strepitu; qualia dicis.
 Multos autem agrestes dolore afficies ovium pastores
 Montis in convallibus, quando carnes cupiens
 Occurres gregibus boum et armentis ovium.
 Sed age, ne ultimum ac postremum somnum dormias,
 290 Ex cunis descende, nigræ noctis amice.
 Hunc enim postea inter immortales honorem habebis,
 Princeps impostorum vocaberis in diebus omnibus.
 Sic effatus est, et puerum capiens ferebat Phæbus Apollo.
 Sed consilio capto fortis Argicida
 295 Augurium emisit elevatus in manus,
 Miserum ventris famulum, improbum nuncium.
 Mox autem post ipsum sternutavit: hunc autem Apollo
 Audiens, e manibus humi projecit inclytum Mercurium.

Ver 284. Ἐννυχὸν etc.] Hæc ita vertuntur, *z. p. z. est, hominem exspoliare vel nudare*
 ut, ut intelligi non possint: *μῆνον ἐπ'* *bonis.* Theocrit. I. 49. *ἀ δ' ἐπὶ πύμα*

- Ἐξέτο δὲ προπάραιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 300 Ἑρμῆν κερτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Θάρσει, σπαργανῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 Εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
 Τῆτοις οἰωνοῖς· εὖ δ' αὖτ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
 Ὡς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' αἰόρεσσε θεῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 305 Σπεδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' ἕατα χερσὶν ἰώθει,
 Σπάργανον ἄμφ' ὥμοισιν ἐλιγμένους, εἶπε δὲ μῦθον·
 Πῇ με φέρεῖς ἐκάργε, θεῶν ζαμενέσατε πάντων;
 Ἥ με βοῶν ἔνεχ' ὥδε χολέμενος ὀρσολοπέυεις.
 Ὡς πόποι, εἴδ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· ἔ γάρ ἔγωγε
 310 Ὑμετέρας ἐκλεψα βόας, ἔδ' ἄλλον ὄπαπα,
 Αἴ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκέω.
 Δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινεν
 Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητῆς ἀγλαὸς υἱός,

Sedit autem ante, et, quamquam properans viam ire,

500 Tamen Mercurium convitiāns, illi sic dixit;

Bono animo esto, fasciate Jovis et Maiaē fili;

Inveniam et postea boum fortia capita,

His auguriis: recte autem rursus viæ dux eris.

Sic dixit: hic autem rursus impetum cepit Cyllenius Mercurius

305 Studiose incedens: ambas autem ad aures manibus impellebat

Fasciam circa humeros involutus, dixit autem;

Quo me fers longe jaculans, Deorum suavissime omnium?

Certe me boum causa sic iratus conturbas.

Papæ, utinam periisset boum genus: neque enim ego

310 Vestras furatus sum boves, neque alium inspexi,

Quæcunque sunt boves: famam autem solam audio.

Da vero jus et accipe a Jove Saturnio.

Verum postquam singula propalam dixerat

Mercuriusque solitarius et Latonæ præclarus filius,

πάντα δόλον τεύχουσα, τὸ παιδίον ἔπειν
 ἀνάσειν φασι, πρὶν ἢ ἀκράτισον ἐπὶ ζηροῖσι
 καθίξαι.

Ver. 296. Τλήμονα γ. ἔριθον.] Creptum
 ventris.

Ver. 299. Ἐξέτο δὲ πρ.] De Mercurio
 accipienda, conf. v. 304.

Ver. 305. Τῆτοις οἰωνοῖς· εὖ δ'] Barn.
 correxit, τ. οἰωνοῖσι, σὺ δ'. intelligendum
 autem Mercurium ab Apolline correptum,
 ut surgeret.

Ver. 305. χερσὶν ἰώθει, etc.] Sensus
 est σπάργανον, quibus humeros involutus

- 315 Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνήν,
 Οὐχὶ δίκην ἐπὶ βεσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
 Αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 Ἦδελεν ἑξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἔων πολυμήχανον εὔρεν,
 320 Ἑσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάδοιο βάδιζε
 Πρὸς Δην, αὐτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητῆς υἱός·
 Αἶψα δ' ἴκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,
 Ἑς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
 (Κεῖθε γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.)
 325 Εὐμυλὴ δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον· ἀθάνατοι δὲ
 Ἀφθιτοὶ ἠγερέδοντο ποτὶ πτύχας ἐλύμποιο.
 Ἔσθησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Πρὸς Δε Διὸς γένων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 330 Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληϊδ' ἐλαύνεις,

315 Diversam sententiam habentes, hic quidem confessionem,

Non jus de bubus exigebat ab inclyto Mercurio:

Verum hic artibusque et blandis sermonibus

Volebat decipere Cyllenius argentiarcum.

Verum quoniam callidus versutum invenerat,

320 Festinanter postea per arenam ibat

Ante, sed a tergo Jovis et Latonæ filius:

Statim autem venerunt ad vertices odorati Olympi,

Ad patrem Saturnium, Jovis præclari nati.

(Ibi enim ambobus judicii positæ erant trutinæ.)

325 Rumor habebat Olympum nivolum: immortales autem

Immortales aggregabantur ad fastigia Olympi.

Steterunt autem Mercuriusque et arcu argenteo Apollo

Ante Jovis genua: hic autem interrogavit eximium filium

Jupiter altitonans, ac illi verbum dixit;

330 Phœbe, unde hanc mitem prædam agis,

erat, manibus trudebat versus caput, ut id quoque involueret.

Ver. 312. Δὲ δὲ δίκην καὶ δέξο] Hic plane aliter δῆναι δίκην dicitur, quam volebat *Perizon*. ad *Ælian*. Var. Hist. III. 38. Nam non est h. l. de reo, sed de actore ut δέξασθαι δίκην. Est ergo utrumque

experiri judicio. Nam etiam cum accusamus, nec vi utimur, jus reddimus ac tribuimus reo.

Ver. 319. Αὐτὰρ — εὔρεν,] Videtur integra sententia esse, nec coire posse hic versus cum sequente *ἑσσυμένως δὴ πείτα*. Forte legendum αὐτὰρ ὁ δὴ.

- Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
 Σπερδαῖον τόδε χρεῖμα θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἦλθε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκέσσαι ἐκ ἀλαπαδνόν,
 335 Κερτομέων, ὡς οἷός ἐγώ φιλολήϊός εἰμι.
 Παῖδά τιν' εὖρον τόνδε διαπρύσιον κεραιῖσιν
 Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,
 Κέρτομον· οἷον ἔγωγε θεῶν ἐκ ἄλλον ὅπωπα,
 Οὐδ' ἀνδρῶν, ὅπόσοι λησίμβροτοί εἰς' ἐπὶ γαίῃ.
 340 Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βῆς ᾗχετ' ἐλαύνων
 Ἑσπέριος παρὰ Δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Εὐθὺ πόρον δ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἵχνια δοιὰ πέλωρα,
 Οἷά τ' ἀγάσσεσθαι, καὶ ἀγανῆ δαίμονος ἔργα.
 Τῇσιν μὲν γὰρ βεσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 345 Ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
 Αὐτὸς δ' οἷος ὅδ' ἐκτὸς ἀμήχανος, ἔτ' ἄρα ποσσὶν
 Οὗτ' ἄρα χερσὶν ἐβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·

Puerum nuper genitum, speciem præconis habentem?

Gravis hæc causa Deorum ad conventum venit.

Huic autem rursus dixit rex procul jaculans Apollo;

O pater, profecto statim sermonem audies non inanem,

335 Reprehendens me, tanquam solus ego prædo essem.

Puerum quendam inveni hunc manifestum latronem

Cyllenæ in montibus, multum spatium emensus,

Conviciatorem, qualem ego Deorum non alium vidi,

Neque virorum, quotquot impostores sunt super terram.

340 Furatus autem a prato meas boves abiit agens

Vesperī apud littus multisoni maris,

Recta ad vadum agens, vestigia autem duplicia monstrosa,

Qualia admireris et illustris dei opera.

Bubus enim ad herbosum pratum

345 Contrarios gressus habens pulvis ostendebat niger:

At ipse solus extra callidus, neque adeo pedibus

Neque manibus incedebat per arenosum locum:

Ver. 342. Εὐθὺ πόρον δ'] Edd. vett. εὐ-
θύπορον. Quod edimus est a Stephano. Cl.
Clarkius malit Πύλονδε c v. 355.

Ver. 346. Αὐτὸς δ' οἷος] Edd. pr. αὐτὸς
δ' ὅτος: non male: ὅτος ὅδ' habet fortio-

rem vim demonstrandi: ἐκτὸς vertunt su-
pra modum, nempe ad sensum, intellige:
ἐκτὸς ψάμμου, ut ἐκτὸς ὁδοῦ, quo refertur
ἄρα, adeo. Repetitio τῷ ἄρα non est sine
venustate.

- Ἄλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
 Τοῖα πέλωρ', ὥς εἴ τις ἄραιῃσι θρυσὶ βαίνοι.
 350 Ὅφρα μὲν ἔν' ἐδίωκε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον,
 ῥεῖα μάλ' ἵχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κοινήσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάδοιο μέγαν σίβον ἐξεπέρησεν,
 Ἄφρατος γένετ' ὦκα βοῶν σίβος, ἥδ' ἐκαὶ αὐτῆ,
 Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
 355 Εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
 Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμνησεν ὁδῶν, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἐνθα,
 Ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ῥοικῶς,
 Ἄντρω ἐν ἡρόεντι κατὰ ζόφον· ἐδὲ κεν αὐτὸν
 360 Αἰετὸς ὅξ' ὑπὸ λᾶων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 Αὐγὰς ὠμάρταζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν,
 Οὐκ ἴδον, ἐπυθόμην, ἐκ ἄλλης μῦθον ἄκασα·
 Οὐδέ κε μηνύσαιμι, ἐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.

Verum aliud quoddam consilium habens terebat vias,
 Talia monstra, tanquam si quis tenuibus quercubus incederet.

- 350 Donec igitur pergebat per arenosum locum,
 Facillime vestigia omnia conspiciebantur in pulveribus:
 Verum postquam arenæ magnum callem pertransiit,
 Invisibile factum est protinus boum vestigium atque ipsius
 Locum per firmum: hunc autem animadvertit mortalis vir
 355 Ad Pylum statim agentem boum genus latifrontium.
 Verum postquam has quidem in quiete confecit,
 Et ignem penitus divisit per viam, huc et illuc,
 In cunis jacebat nigræ nocti similis,
 Antro in obscuro in tenebris: neque utique ipsum
 360 Aquila acute videns inspexisset: multum autem manibus
 Lumina fricabat, dolum cogitans.
 Hic autem statim verbum præcise dicebat,
 Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui:
 Neque utique indicem, neque nuncii mercedem auferam.

Ver. 348. διέτριβε κέλευθα,] Forma lo-
 quendi inusitata Græcis. In Odys. β'.
 401. est μὴ—διατρίβωμι· ὁδοῖο· sed et
 constructio alia est, et sensus ab hoc loco ali-
 enus. Cl. Piersonus eleganter corrigit

διέπρησσε κ. quod usitatissimum Homero
 esse constat.

Ver. 354. ἐφράσατο] Edd. quædam
 ἐφράσσατο, vitiose et contra metrum. In
 v. sq. εὐθὺς videtur esse pro εὐθὺ, recta.

- 365 Ἡ τοι ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἤυδα,
 Δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων·
 Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ σοὶ ἀληθεῖην καταλέξω·
 Νημερτῆς τε γὰρ εἰμι, καὶ ἐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
 370 Ἦλθεν ἐς ἡμετέρας διζήμενος εἰλίποδας βῆς
 Σήμερον ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας ἐδὲ κατόπτας.
 Μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
 Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς τάρταρον εὐρὺν,
 375 Οὐνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνδρος ἔχει φιλοκυδῆος ἥβης,
 Αὐτὰρ ἐγὼ χθιδιζὸς γενόμην· τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός·
 Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἰοικώς.
 Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὐχεται εἶναι)
 Ὡς ἐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, (ὥς ὄλβιος εἶην)
 380 Οὐδ' ὑπὲρ ἐδὼν ἔβην· τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·

365 Sic utique dicens sedit Phœbus Apollo.

Mercurius autem rursus ab altera parte respondens verbum dixit,
 Direxit autem orationem ad Saturnium Deorum rectorem omnium;

Jupiter pater, certe ego tibi veritatem dicam:

Verax enim sum, et non novi mendax esse.

370 Venit ad nos quærens flexipedes boves

Hodie Sole modo oriente:

Neque Deorum beatorum duxit testes neque spectatores.

Indicare autem jubebat vi multa.

Multum autem me minatus est ejectionem ad tartarum latum,

375 Quoniam hic quidem mollem florem habet gloriøsæ juventutis,

Ego vero heri natus sum: hæcque novit et ipse.

Neque boum abactori forti viro similis.

Crede (etenim meus pater carus diceris esse)

Quod non domum abegi boves, (sic felix sim)

380 Neque limen transii: hoc autem verissime dico:

Ver. 357. Καὶ διὰ πῦρ etc.] Sensus esse videtur, ignem, quo coxerat carnes, ab eo dissipatum et extinctum penitus esse.

Ver. 360. λάων ἰσκ.] De verbo λάων videndi interpretes ad Odys. τ'. 229.

Ibid. πολλὰ δὲ χ. etc.] Oculis fricabat, velut a somno recens, fallendi caussa.

Ver. 365. Ἡ τοι ἄρ'] Barnesius edidit

ἦτοι ὅγ' ex Iliad. α'. 67. sed tamen citra necessitatem.

Ver. 367. Δείξατο δ' εἰς Κρ.] Elegans usus verbi δείξασθαι, os suum in dicendo ad aliquem, atque adeo ipsam orationem convertere ac dirigere.

Ver. 370. ἐς ἡμετέρας] Barnesius edidit ἐς ἡμετέρας, secutusque ejus exemplum est

- Ἡελιον μάλα αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλας,
 Καί σε φιλῶ, καὶ τῆτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς,
 Ὡς ἐκ αἰτίος εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον·
 Οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,
 385 Καί ποτ' ἐγὼ τέτω τίσω ποτὲ νηλέα φωνήν,
 Καὶ κρατερῶ περ ἰόντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.
 Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος ἀργειφόντης·
 Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, ἐδ' ἀπέβαλλε.
 Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
 390 Εὖ καὶ ἐπισαμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
 Ἀρφοτέρης δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
 Ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμνεύειν,
 Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσι νόοιο,
 Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
 395 Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
 Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο.

Solem valde veneror et deos alios,

Et te amo, et hunc observo: nosti et ipse

Quod non causa sum: magnum autem addo juramentum:

Non per hæc immortalium pulchra vestibula,

385 Et aliquando ego rependam crudelem vocem,

Forti quamvis: tu autem junioribus auxiliare.

Sic dixit innuens oculis Cyllenius Argicida:

Et fasciam habuit in ulna, neque abjecit.

Jupiter autem valde risit, videns versutum puerum,

390 Recte ac scienter negantem de bobus.

Ambos autem jussit concordem animum habentes

Quærere, Mercurium autem nuncium ducem esse

Ac ostendere locum innocentia animi,

Ubique celasset boum fortia capita.

395 Annuit autem Saturnius, obediebat vero præclarus Mercurius.

Facile enim persuadebat Jovis mens Ægidiferi.

Cl. Clarkius, nixus Odys. β'. 55. ε'. 534. ubi ita est. Sic ergo textus corrigatur.

Ver. 377. φῶτ' ἰοικώς.] Barnesius corrigit ἰοικα. Sed si verba, τὰ δὲ οἶδε κ. α. in parenthesi accipimus, ἰοικώς ferri potest, ut ipse agnoscit.

Ver. 385. ἐπιδαίομαι ὄρκον.] Barnesius conjicit ἐπιδώσομαι, quod propius ad vulgatum accedit, quam Stephani ἐπομώσο-

μαι. Sunt alia insolentia in his hymnis Quidsi ἐπιδαίομαι dictum est pro addo, adjicio: quia in verbo δαίομαι est distribuendi significatio.

Ver. 384. εὐκόσμητα] Sic edidi non ἑκούσμη· per ea, qua de hac forma ad Iliada dicta sunt.

Ver. 385. Καί ποτ' ἐγὼ — ποτὶ] Repeti-

- Τὰ δ' ἄμφω σπεύδοντο Διὸς περικαλλέα τέκνα
 Ἐς Πύλον· ἡμάθόεντα δ' ἐπ' Ἀλφειῖ πόρον ἴζον,
 Ἀγρῆς δ' ἐξίκοντο καὶ αὖλιον ὑψιμέλαθρον,
 400 Ἦχ' ἔδῃ τὰ χεῖματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ᾧ.
 Ἐνθ' Ἐρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
 Εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
 Λητοῖδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
 Πέτρη ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἐρμῆν·
 405 Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα δύω βόε δειροτομῆσαι,
 ὦδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἐγῶ γε
 Δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κρέατος· ἐδὲ τι σε χεῖ
 Μακρὸν ἀέξεσθαι κυλλήνι Μαιάδος υἱέ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίσρεφε καρτερὰ δεσμὰ
 410 Ἀγνῆ· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἵψα λύοντο
 Αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐσραμμέναι ἀλλήλησι,

Hi autem ambo festinabant Jovis præclari filii

Ad Pylum : arenosum autem ad Alphei vadum pervenere,

Ad agros autem pervenere et stabulum altum,

400 Ubi utique opes augebantur tempore noctis.

Ibi Mercurius quidem deinde iens ad lapideum antrum,

In lucem egit boum fortia capita :

Latonius autem seorsum videns, agnovit boum pelles

Petra in alta, cito autem interrogavit inclytum Mercurium;

405 Quo pacto potuisti, versipellis, duorum boum cervicem secare

Sic modo natus et infans? ipse ego

Timebo posthac tuam vim : neque te oportet

Multum crescere Cyllenie Maïæ fili.

Sic utique dixit, et manibus circumdedit fortia vincula

410 Ex vitice : hæ aut sub pedibus in terram statim solvebantur

Ibidem, quamvis fortiter tortæ invicem,

τίο τῷ ποσὶ non est sine aliqua efficacia in
minando, infra v. 452. bis ᾤδε.

Ver. 396. Hunc versum nemo desideraret, si abesset : est similis sententiolæ adscriptæ in margine.

Ver. 407. Δειμαίνω] Olim θαυμαίνω absurde. Correxerit Stephanus.

Ver. 410. ταὶ δ'] Mutat repente genus neutrum in fœmininum, intelligendum ἄγναι, vincula e vitice. Λύοντο est e correctione verissima Martini pro λύοντο. Elegans est ὑπὸ ποσσὶ λύοντο soluta vincula

ad pedes ceciderunt. Tum ἀμβ. ἐστ. est, quamvis vitices valde tortæ, atque firmissima adeo vincula essent v. ad v. 425.

Ver. 412. ῥεῖά τι κ.] Hunc versum Martini post 415. ponit. Sane hic turbat seriem orationis, et illic non apparet, quo referatur ἐγκρύψαι. S est suo loco, intelligendum est hic, Apollinem idem in bubus fecisse, idem evenisse.

Ver. 415. πυκνὴ ἀμαρύσσων,] Ita Martini recte e v. 278. rescribi voluit pro vulgato πῶρ, quod ab h. l. est alienum. Nam

- ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγρὰύλῃσι βόεσσιν,
 Ἑρμῆα βελῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργεῖφόντης
 415 Χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πυκνὴ ἀμαρύσσων,
 Ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητῆς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἐκηβόλον, ὥς ἔδειλ' αὐτὸς,
 Καὶ κρατερόν περ ἰόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἢ δ' ὑπὸ χεῖρὸς
 420 Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 Γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωή
 Θυμῷ ἀκκάζοντα· λύρη δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 Στῇ ῥ' ὄγε θαρσύνσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
 425 Γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δὲ οἱ ἔσπετο φωνή,
 Κραίνων ἀθανάτες τε θεὸς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,

Facileque et omnes ad agrestes boves,

Mercurii consiliis versuti: verum Apollo

Admiratus est adspiciens: tunc vero fortis Argicida

- 415 Locum torve inspexit, crebro micans oculis,

Occultare cupiens. Latonæ autem valde inclytus filius

Facillime sedavit longe jaculantem, sicut volebat ipse,

Fortem licet: capiens autem sinistra manu (citharam)

Plectro tentabat chordas singulas: hæc autem a manu

- 420 Stupendum sonuit: risit autem Phœbus Apollo

Gavisus, amabilis autem mentem pervasit vox

Cupide audientis: lyra autem amabile ludens

Stabat utique sine timore ad lævam Maïæ filius

Phœbi Apollinis: mox dum sonoram cytharam pulsat,

- 425 Canebat voce sublata (amabilis autem illum sequebatur vox)

Celebrans immortalesque Deos et terram tenebrosam,

πῶρ ἀμαρύσσειν quidem bene dicitur, dixit-
 que Hesiodus Theog. 827. unde vulgatum
 defendit Cl. Clarkius: sed ut πῶρ sit sub-
 jectum, et ἀμαρύσσειν dicatur ex oculis.

Ver. 419. κατὰ μέρος] Barn. cum
 Martino κατὰ μέρος, ut supra 53. Eo-
 dem modo legatur in utroque loco necesse
 est.

Ver. 421. ἤλυθ' ἰωή] Edd. pr. ἦλθ' ἰωή
 vitiose. Est imitatio versus Homeri Il.

κ'. 139. — τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλθ'
 ἰωή.

Ver. 425. Γηρύετ' ἀμβολάδην,] Γηρύεσθαι
 de cantu fidium dixit Pindarus, hic de
 cantu vocis: dum ille citharam pulsat,
 ipse canit voce: ἀμβολάδην vetus interpres
 vertit exorsus, ex ἀναβάλλειν, quod in O-
 dyssea dicitur pro incipere cantum. Vul-
 go vertunt alternis, nullo, ut opinor, tes-
 timonio antiquo nixi, quam Schol. Cal-
 lim. H. in Dian. 61. qui interpretatur
 ἀμβολάδης, ἐκ διαδοχῆς. Sed ad illum lo-
 cum ostendi, analogiam et usum veterum
 potius suadere, ut accipiamus magna vi,

- Ὡς τὰ πρῶτα γίνοντο, καὶ ὥς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν αἰοιδῇ,
 Μητέρα Μουσῶν· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
 430 Τὴς δὲ κατὰ πρέσβην τε καὶ ὥς γεγάασιν ἕκαστος,
 Ἀθανάτης ἐγέραιρε θεὸς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
 Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
 Τὸν δ' ἔρος ἐν σήθεσσι ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 435 Βεφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἐταῖρε,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀντάζια ταῦτα μέμηλας.
 Ἦσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέσθαι οἴω·
 Νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 "Ἡ σοί γ' ἐκ γενεῆς τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα,
 440 Ἡέ τις ἀθανάτων, ἡὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε δέσπιν αἰοιδήν.
 Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκέω,

Ut a principio facti fuere, et ut sortitus est partem quisque suam.
 Mnemosynem quidem in primis dearum honorabat cantione,
 Matrem Musarum : hæc enim sortita est Maïæ filium.

- 430 Alios autem secundum ætatem, et ut geniti sunt singuli,
 Immortales honorabat Deos Jovis præclarus filius,
 Omnia dicens ordine et in ulnis citharam pulsans.
 Illius autem pectus dulcedo insatiabilis cepit animum :
 Et hunc allocutus verba alata dixit ;

- 435 Bovicida, versute, laborans convivii socie,
 Quinquaginta bubus digna ista excogitasti.
 Placide jam litem compositum iri puto :
 Nunc autem age mihi hoc dic, versute Maïæ fili,
 Nunquid te a nativitate hæc simul secuta sunt admirabilia opera,

- 440 An quis immortalium aut mortalium hominum
 Donum illustre dedit, et docuit divinam cantionem.
 Admirabilem enim hanc novam vocem audio,

contentis viribus : Ita h. l. erit sublata
vocē, quod convenit citharædo. De Arione
 Gellius ait, eum cecinisse carmen orthium
vocē sublatissima.

Ver. 426. *Κραίνων*] Frustra vocem hanc
 tentavit Martini, rescribi jubens *αἰνέοντ'*
 vel *ὑμνέοντ'* ut referatur ad *οἱ*. Est autem
τιμῶν, γυραίρων, quo verbo post utitur ποῖ-
 τα, vid. Hesych. et Etym. M. in h. v.

Ver. 432. *ὑπωλίον*] Vetus interpres :
sub cubito : ὑπωλίον legisse videtur. Ita
 malebat Barnesius. Nec displicet. Sic
 pharetra ὑπωλίνος, cum gestatur sub bra-
 chio, ut tela promantur : alias cum in ter-
 go est, *παρωλίνος* : ὑπωλίνος quidem dici
 posse cithara videtur. Infr. v. 496. *ἱπ' ἀ-*
ριστερὰ lyram ponit Apollo : sed pro ὑπωλ.
 stat. v. 507. ὑπωλίνον κιθαρίζειν.

- "Ἦν ἐ πώ ποτέ φημι δαήμεναι, ἔτ' ἐ τιν' ἀνδρῶν,
 Οὔτ' ἐ τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
 445 Νόσφι σέθεν, φιλήτα, Διὸς καὶ Μαιιάδος υἱε,
 Τίς τέχνη, τίς μῦσα ἀμυχανέων μελεδῶν,
 Τίς τρίβοις· ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
 Εὐφροσύνην καὶ ἔργα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ μέσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδῶς,
 450 Τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν καὶ ἀγλαὸς οἶμος αἰοιδῆς,
 Καὶ μολπὴ τεθαλυῖα, καὶ ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν.
 Ἄλλ' ἔγω τί μοι ᾧδε μετὰ φρεσὶν ᾧδε μέλησιν,
 Οἷα νέων θαλῆς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
 Θαυμάζω Διὸς υἱε τάδ', ὥς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
 455 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μέγιστα οἶδας.
 Σοὶ δ' αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 Ναὶ μὰ τόδε κρᾶνειον ἀκόντιον· ἧ μὲν ἐγὼ σε
 Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,

Quam nunquam dico didicisse neque aliquem virorum,
 Neque aliquem immortalium, qui olympicas domos habent,

- 445 Præter te, impostor, Jovis ac Maïæ fili,
 Quæ ars, quæ musa difficilium curarum,
 Quæ exercitatio: vere enim simul tria adsunt,
 Lætitiæ et amorem ac somnum capere.
 Etenim ego Musarum olympiacarum sum sectator,
 450 Quibus choreæque curæ sunt et præclara via cantionis,
 Et cantus florens, et amabilis strepitus tibiæ.
 Sed nondum mihi in mente sic curæ fuit,
 Qualia juvenum convivii apta opera sunt.
 Admiror Jovis fili hæc, quam amabiliter citharam pulsas.
 455 Nunc autem quoniam parvus præclaras artes nosti,
 Tibi ipsi et matri hoc vere dicam,
 Næ per hoc corneum telum, certe quidem ego te
 Inclytum inter immortales et beatum ducam,

Ver. 446. ἀμυχανέων μελεδῶν.] Intel-
 ligo μελεδῶνας de carminibus et cantu, quæ
 sunt curæ poetarum et cantorum. Si in
 deteriore partem quis malit capere, in-
 telligendum erit, quæ Musa, quæ ars etc.
 sit depellendarum miserarum curarum.
 Forma ἀμυχανῆς insolentior est. Barne-
 sius ait esse vocem Xenophonteam. Ἀμυ-

χανῆν, ut poeticum, observavi Hist. VI.
 extr. non ἀμυχανῆς.

Ver. 452. ᾧδε — ᾧδε] Vide ad v. 385.
 Nondum tale quid exercui aut feci.

Ver. 457. μὰ τόδε κρᾶνειον ἀκόντιον.] Per
 hoc corneum telum. Primum in κρᾶνειον
 natura brevem tono produci judicat Bar-
 nesius, quod fieri non potest in tali verbo,
 ut in multisyllabis, in quibus prima pro-

- Δάσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος ἐκ ἀπατήσω.
 460 Τὸν δ' Ἐρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 Εἰρωτᾷς μ' Ἐκάεργε περιφραδὲς· αὐτὰρ ἐγώ σοι
 Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι ἔ τι μεγαίρω.
 Σήμερον εἰδήσεις· ἐδέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 Βελῆ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 465 Πρῶτος γὰρ Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαύσσεις
 Ἡῦς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
 Ἐκ πάσης ὀσίνης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
 Καὶ τιμὰς σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς,
 Μαντείας θ' ἑκάεργε, Διὸς πάρα, θῖεςφατα πάντα.
 470 Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.
 Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅ ττι μενοινᾷς.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,

Daboque præclara munera, et nunquam te decipiam.

- 460 Huic autem Mercurius verbis respondebat astutis;

Interrogas me Apollo scienter: verum ego tibi
 Artem nostram attingere non invideo.

Hodie scies: volo autem tibi placidus esse

Consilio et verbis: tu autem in mente omnia nosti.

- 465 Primus enim Jovis fili inter immortales sedes

Bonusque fortisque: amat utique te consultor Jupiter,

Summo jure, dedit autem tibi præclara dona:

Et honores te aiunt didicisse ex Jovis consilio,

Vaticiniaque procul operans a Jove, fata omnia.

- 470 Et nunc ipse ego filium opulentum cognovi.

Tibi autem promptum est discere quodcunque cupis.

Sed quoniam tibi animus cupit citharam pulsare,

ducitur, cum sunt omnes breves. *Martini* II. 12. malit *καρνεῖον* nam Apollo *καρνεῖος*. Quod durius videtur. *Cornea* jacula nota sunt. Putem primam in hac voce ancipitem fuisse, nec ejusdem apud omnes græcos quantitatis, ut in aliis vocibus videmus variare quantitates syllabarum quarundam.

Ver. 468. Καὶ τιμὰς σέ — ὀμφῆς,] *Martini* l. c. interpungit post *τιμὰς*, quas conjungit cum *δώροις*, deinde corrigit *ὀμφῆς*, quod sequitur *Barnesius*. Sed illa interpunctio mihi durior videtur, et vulgata quoque defendi utunque potest: dedit tibi *τιμὰς ὀμφῆς* ἐκ Δ. hunc honorem præ-

cipuum, ut fata prædicas. ex v. 515. Magis tamen placet Cl. *Piersoni* ratio, qui *φῆμας* corrigit, *φῆμας* ἐκ Διὸς ὀμφῆς δαήμεναι. Hic cæterum locus firmat id, quod docet *Broukhusius* ad Tib. III. 4. 47. Apollinem vaticinari, non nisi quæ Jupiter ei prædiceret.

Ver. 470. παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.] Longius ab hac scriptura recedit *Martini* conjectura *παῖς, σ' ὀζύνοον* ipse quamquam puer etc. Verbum *παῖδς* bene locum habet in Apolline, propter perpetuam ἡβην: et potest intelligi *Διὸς*. Divitiarum autem mentio apta Apollini v. Callim. II. in Apoll. extr. Et sane Mercurius divi.

- Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
 Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὅπαζε·
 475 Εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
 Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισαμένως ἀγορεύειν·
 Εὐκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα δάλειαν,
 Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
 Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος· ὅστις ἄρ' αὐτὴν
 480 Τέχνη καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνη,
 Φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
 Ῥεῖα συνηδείῃσιν ἀδυρομένη μαλακῇσιν,
 Ἑργασίην φεύγεσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
 Νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελαῶς ἐρεείνη,
 485 Μὰ ψ αὐτὼς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυαλίζοι.
 Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐσι δαήμεναι ὅ, τι μενοινᾷς.

Cane et citharam pulsa, et gaudia exerce

Discens a me: tu autem mihi care gloriam præbe:

475 Recte cane in manibus habens dulcivocam sociam,

Pulchre et bene ac ornate scite dicere:

Securus deinde ferto ad convivium floridum,

Et choream amabilem, et ad gloriosam commissionem

Lætitiam noctisque et diei: quicumque ipsam

480 Arte et sapientia edoctus interrogarit,

Sonans multa variaque menti grata docet

Facile consuetudinibus ludens mollibus,

Operationem fugiens ærumnosam: quicumque autem ipsam

Imperitus primum vehementer tractaverit,

485 Stulte deinde vana garrierit.

Tibi autem promptum est discere quodcunque cupis.

tias ejus norat, supra v. 178. etiam e copia pecorum cognorat.

Ver. 472. *ἐπιθύει κιθ.*] Secunda in *ἐπιθύει*, si esset ex *ἐπ* et *θύω*, insolenter produceretur: quamquam ejus generis alia exempla occurrunt apud Homerum, de quibus suis locis admonitum est, in quibus pronunciando præpositio sejungitur a verbo, ut ultima ejus sit in cæsura, per quam producit. Nam duplicatio sequentis consonantis hic locum non habet. Sed hoc remedio non est opus. Nam verbum est potius ex *ἐπ* et *θύω*, cujus prima longa est, ut apud Apollonium Rhodium III. 354. ubi Scholiastes

interpretatur *προαιεῖσθαι*, cupere, exoptare. Simplex *ἰθύειν* est ibid. II. 327. ubi male in editis *ἰθύειν*, quamquam vetere scriptura, ut patet e Scholio.

Ver. 476. *ἐπισαμένως ἀγορεύειν*] *Barnesius* sine dubitatione correxit *ἐπισαμίην*, ut ad citharam *ἑταίρην λιγύφωνον* referratur. Adverbium certe alienum est. Nam satis est in *καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον*.

Ver. 478. *φιλοκῆδία κῶμον*] *Barnesius* edidit *φιλοκῆδία* id jam versio vetus expressit, *gloriosum ludum*. *Φιλοκῆδία*, *rituosum*, non habet hic locum, ubi omnia læta commemorantur *εὐφροσ.* v. τ. κ. η̄. commune est præcedentibus omnibus,

- Καί τοι ἐγὼ δάσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὰ κῆρε.
 Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἵπποβότα πεδίοιο
 Βασί νομῆς Ἐκάεργε νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 490 Ἐνθεν ἄλλης τέξασσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
 Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· ἐδὲ τί σε χρεὶ
 Κερδαλέον περ ἔοντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, ᾤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἐρμῇ δ' ἐγγυάλιζεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
 495 Βεκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 Γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀρσιερά χειρὸς
 Λητῆς ἀγλαὸς υἱὸς ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
 Ἰμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶεσε.
 500 Ἐνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
 Ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
 Ἀψορροὶ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
 Τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς·

Et tibi ego dabo hanc Jovis præclare puer.

Nos autem vicissim montisque et equipascui campi

Bubus pascua procul jaculans distribuemus agrestibus.

490 Hinc copiose parient boves cum tauris mixtæ

Mixtim fœminasque et masculos: neque te oportet

Lucricupidum licet vehementer irasci.

Sic locutus, præbuit: suscepit autem Phœbus Apollo,

Mercurio autem præbuit scuticam præclaram,

495 Boumque curas commisit: suscepit autem Maïæ filius

Lætus: citharam autem suscipiens manu læva

Latonæ præclarus filius rex procul operans Apollo,

Plectro excitabat cantum: hæc autem sub manu

Amabiliterque sonuit: deus autem pulchre accinit.

500 Ibi boves quide mdeinde ad valde divinum pratum

Versæ sunt: ipsi autem Jovis præclari filii

Retrogradi ad olympum valde nivolum contenderunt,

Oblectati eithara: gavisus est igitur consultor Jupiter:

non uni commissationi. De κῶμαι, πάντα π. π. L. Bos in Exerc. ad N. T. Rom. XIII.

Ver. 485. φεύγουσα] Ita bene Martini pro φθίγγουσα: non quod tristitia non apta citharæ: nam et Phemius Trojani belli

mala canebat, et Horatii lyra flebiles modos habebat: sed quia Mercurius non nisi læta ei tribuit, et φθίγγιν non dicitur.

Ver. 494. ἐγγυάλιζεν ἔχων] Martini corrigit ἰκῶν, probante Barnesio. Non

- Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς
 505 Λητοῖδην ἐφίλησε διαμπερές, ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 Σήματ' ἐπεὶ κιθάρην μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 Ἱμερτήν, δεδαῶς ὁ δ' ὑπ' Ἀλκίονος κιθάριζεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρῃς σοφίῃς ἐκμάζατο τέχνην·
 Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκασήν.
 510 Καὶ τότε Λητοῖδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δεῖδ' ἰδὲ Μαιάδος υἱεῖ, διάκτορε, ποικιλομήτα,
 Μὴ μοι ἀνακλέψῃς κιθάρην καὶ καμπύλα τόξα.
 Τιμὴν γὰρ παρ' Ἰννὸς ἔχεις, ἑπαμοίβια ἔργα
 Θήσῃν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πελυβοτέρειαν.
 515 Ἄλλ' εἴ μοι τλαίῃς γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Ἡ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδαρ,
 Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
 Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
 Μὴ ποτ' ἀποκλέψῃν, ὅς' Ἑκηβόλος ἐκτεάτῃσαι,
 520 Μηδὲ ποτ' ἐμπειλάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων,

Ambos autem in amicitiam conduxit: et Mercurius quidem

- 505 Latonium amavit omnino, sicuti adhuc et nunc,
 Pronus postquam citharam procul jacienti dederat
 Amabilem, hic vero doctus sub ulna sonabat cithara.
 Ipse autem rursus alterius sapientiæ fingebat artem:
 Fistularum vocem fecit procul audibilem:

- 510 Et tunc Latonius Mercurium verbis afflatus est;
 Metuo Maiæ fili, minister Deorum callide,
 Ne mihi furto auferas citharam et curvos arcus.
 Honorem enim a Jove habes, alterna opera
 Facere hominibus in terra multos nutriende.

- 515 Verum si mihi sustinueris Deorum magnum juramentum jurare,
 Vel capite annuens, vel per Stygis fortem aquam,
 Omnia utique meo in animo grata feceris.

Et tunc Maiæ filius promittens annuit

Nunquam se furaturum quæcunque procul jaciens possideret,

- 520 Neque unquam appropinquaturum ad pulchram domum: at Apollo

est necesse: ἔχων sæpe sic, præsertim apud Poëtas, redundat. Παίζεις ἔχων Theocr. XIV. 8. vid. inpr. Cl. Valkenar. ad Eurip. Phœniss. p. 268.

Ver. 498. ὑπὸ καλὸν ἱμῶν] Barn. edit χιμῶν e. v. 53. et v. seq. καλὸν, rectis-

sime: nam μίλος versum perimit, ortumque est e χειρὸς, quod permutatum erat cum καλὸν versus superioris.

Ver. 500. 501. βόις — Ἑτραπίτην] Vid. ad H. in Ap. 456.

- Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἄρ' ἔμῳ καὶ φιλότῃ,
 Μὴ τίνα φίλτερον ἄλλον ἐν Ἀθανάτοισιν ἔσσεσθαι
 Μῆτε θεὸν, μῆτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον
 Σύμβολον Ἀθανάτων ποιήσομαι, ἥδ' ἅμα πάντων,
 525 Πισὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 "Ολβε καὶ πλῆτε δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
 Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἥ σε φυλάξει,
 Πάντας ἐπικραίνεσα θεῶς, ἐπέων τε καὶ ἔργων
 Τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημί δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
 530 Μαντεῖην δὲ φέρισε διοτρεφεῖς, ἣν ἐρεεῖνεις,
 Οὔτέ σε Δέσφατόν ἐστι δαήμεναι, ἔτε τι ν' ἄλλον
 Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Πισωθείς, κατένευσα καὶ ὥμοσα καρτερὸν ὄρκον,
 Μὴ τίνα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰεγενετῶν
 535 Ἀλλόν γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βελήν.
 Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόρραπι, μή με κέλευε

Latonius annuit in concordia et amicitia,
 Neminem sibi magis carum inter immortales fore
 Neque deum, neque virum, Jovis fœtum: perfectum autem
 Signum immortalium faciam, ut præ omnibus

- 525 Fidum meo animo et carum: verum postea
 Felicitatis et divitiarum dabo præclaram virgam,
 Auream trium foliorum, integram, quæ te servabit,
 Omnibus perficiens Diis verborumque et operum
 Bonorum quæcunque dico me didicisse ex Jovis consilio.

- 530 Divinationem autem, optime Jovis fili quam expetis,
 Neque te fas est discere, neque aliquem alium
 Immortalium: hoc enim novit Jovis mens: verum mihi
 Cum traderetur, annui ac juravi grave jusjurandum,
 Nullum præter me Deorum immortalium

- 535 Alium scitutum Jovis sapiens consilium.
 Et tu, frater habens auream virgam ne me jubeas

Ver. 504. καὶ τὸ μὲν 'Ερμ.] Scribendum
 ὁ μὲν 'Ε. nam τὸ hic nullum sensum habet,
 et sequitur v. 507. ὁ δ' ὕπ' κ.

Ver. 506. 507. ἐγγυῶντιζεν 'Ιμερτήν, δι-
 δαῶς ὁ δ'] Hæc non possunt intelligi.
 Quid est ἱμερτήν διδαῶς? ἱμερτήν referen-
 dum ad citharam, διδαῶς ad Apollinem.

Ver. 528. Πάντας ἐπικραίνεσα θεῶς, ἐπί-
 ων τε καὶ ἔργων τῶν ἀγ.] Versiones absurde

et obscure: Omnes perficiens Deos, dicto-
 rum — bonorum. π. i. θ. est omnibus
 Diis perficiens, et sequentia referenda
 ad ὅσα, quæcunque dicere et facere didici
 etc.

Ver. 537. πιφύσκειν.] Prima hujus vo-
 cis etiam alibi producitur ab Homero, non
 per cæsura, ut putat Barnesius: nam
 Il. κ'. 478. etiam extra cæsura produci-

- Θέσφατα πιφάσκειν, ὅσα μῆδετα εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
 540 Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
 Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν.
 Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, εἰδ' ἀπατήσω.
 "Ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
 Μαντεῖην ἐδέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεΐνειν
 545 Ἑμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἶεν ἑόντων,
 Φῆμ', ἀλίην ὁδὸν εἴσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
 "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω Μαΐης ἐρικυδέος υἱέ
 Καὶ Διὸς Αἰγίοχοιο, θεῶν, ἐριένιε δαΐμον.
 Μοῖραι γάρ τινες εἰσὶ, κασίγνηται γεγαυῖαι
 550 Παρθένοι, ἀκείησιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
 Τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμένα ἄλφιστα λευκά,
 Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο

Fata detegere, quæcunque in animo habet altisonus Jupiter.
 Hominum autem alii nocebo, alium juvabo,
 Multas obiens magnorum gentes hominum.

- 540 Atqui meo vaticinio juvabitur, quicumque venerit
 Voce atque alis perfectarum alitum:
 Hic a meo vaticinio juvabitur, neque prætermittam.
 Quicumque autem vaniloquis fretus avibus,
 Divinationem voluerit præter mentem consulere

- 545 Nostram, intelligere autem diis plus æternis,
 Is, edico, vanam viam it, ego autem utique dona suscipiam,
 Aliud autem tibi dicam Maïæ inclytæ fili
 Et Jovis Ægive hi, Deorum, valde utilis deus.
 Parcæ enim quædam sunt sorores natæ

- 550 Virgines, velocibus gaudentes alis,
 Tres: super caput autem conspersæ farina alba,
 Domicilia incolunt sub valle Parnasi

tur: nec in media voce potest esse cæsu-
 ra, sed tantum in ultima syllaba.

Ver. 540. ὅστις ἂν ἔλθῃ etc.] Aut hic
 intelligendum e sequentibus πιθήσας, qui
 consuluerit cantum et volatum avium fa-
 tidicarum: οἰωνοὶ τεληέντες sunt aves au-
 gurales; quæ opponuntur μαψιλόγοις, et,
 ut Callimachus ait, quæ ἡλιδα ποτῶνται;

aut interpungendum post ἔλθῃ, et φωνῇ
 etc. referendum ad ἀπονήσεται: mea divi-
 natione fruuntur omnes per cantum et
 volatum avium auguralium. Versum
 autem 542. spurium puto. Interpolator
 credidit consequens decesse τῷ ὅστις ἂν
 ἔλθῃ.

- Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βεσὶ
 Παῖς ἔτ' ἐὰν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς ἐκ ἀλέγυνεν.
 555 Ἐντεῦθεν δὴ "πειτα ποτῶμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
 Κηρία βόσκονται, καὶ τε κραίνουσιν ἔκαστα.
 Αἱ δ' ὅτε μὲν θυῖσασιν ἐδιδυῖαι μέλι χλωρὸν,
 Προφρονέως ἐδέλχσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
 "Ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
 560 Πειρῶνται δὴ "πειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
 Τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
 Σὴν αὐτῷ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
 Πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακέσεται, αἴκε τύχῃσι.
 Ταῦτ' ἔχε Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγρὰύλας ἑλίκας βῆς,
 565 Ἴππας τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργῆς·
 Καὶ χαροπόισι λέεσι καὶ ἀργιόδοσι σύεσσι,

Vaticinii seorsum magistræ, quod apud boves

Puer adhuc meditatus sum: pater autem meus non curabat.

555 Hinc deinde volantes alias alio,

Mella depascunt, et perficiunt omnia.

Hæ autem quandoquidem bacchantur edentes mel recens

Prompte verum dicere sustinent:

Si vèro privatæ fuerint Deorum suavi cibo,

560 Conantur deinde extra viam ducere.

Has tibi postea do: tu autem accurate inquirens,

Tuam ipsius mentem oblecta: et si mortalem virum cognoris,

Sæpius tuum vaticinium exaudiet, si acciderit.

Hæc habe Μαίᾱ fili, ac agrestes flexipedes boves,

565 Equosque cura et mulos patientes laboris:

Et horribiles leones et albidentes sues,

Ver. 553. Μαντείης ἀπάνευθε διδ.] Ἀπά-
 νευθε referendum ad οἰκία ναιετ. Ma-
 gistræ hæ divinationis, remotæ ab fre-
 quentia hominum, sedes habent in Par-
 nasi vallibus.

Ver. 556. Κηρία βόσκονται,] Depascunt
 mella, s. legunt mella, ut Poëta ait, cepe-
 rimque non modo de melle jam in favis
 posito, sed materia, quam ē floribus le-
 gunt, ut suadet versus præcedens; ποτῶ-
 μιναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ. Tum sequentia,
 καὶ κραίνουσιν ἔκαστα de operibus artis, de
 mellis confectione ceperim, non de eventu
 vaticiniorum, de quo post dicit poëta.

Ver. 557. μέλι χλωρὸν,] Proximum est

capere mel recens, ut τυρὸς χλωρὸς, apud
 Theocritum, et ἄδαμας χλωρὸς ap. He-
 siodum, ferrum recens; sed potest esse
 etiam liquidum, purum: illud tamen me-
 lius.

Ibid. θυῖσασιν] V. Hesych. in θυιωθεῖς
 et viros doctos ad θύων.

Ver. 558. ἐρίλωσιν] Ut mox v. 560. πει-
 ρῶνται. Male edd. vett. ἐρίλωσι, quod
 recte correxit Barnesius. Alias etiam
 ἐρίλωσιν ferri posset: tum utique velint,
 non detrectent verum dicere.

Ver. 560. παρὲξ ὁδὸν ἡγεμ.] In fraudem
 inducere, non dicere verum.

Ver. 562. εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης, Πολ-

Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών,
 Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν.
 Οἷον δ' εἰς αἶδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·

570 Ὅς τ' ἄδοτός περ ἑὼν, δώσει γέρας ἐκ ἐλάχισον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ' ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 Παντοίῃ φιλότῃτι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίαν.

Πᾶσι δ' ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.

Παῦρα μὲν ἔν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπέυει

575 Νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Et canes, et oves, quæcunque nutrit ampla terra,
 Omnibus autem ovibus imperet inclytus Mercurius :
 Solus autem in Orcum verus nuncius sit :

570 Qui donandi nescius licet, dabit donum non minimum.

Sic Maïæ filium rex amavit Apollo
 Omni amicitia : gratiam autem adjecit Saturnius.
 Cum omnibusque hic mortalibus et immortalibus versatur.
 Parum quidem ille juvat, at sæpissime decipit

575 Noctem per obscuram gentes mortalium hominum.

Et tu quidem sic salve Jovis et Maïæ fili :

Verum ego et tui et alterius memor ero cantionis.

λάκι — ἐπακύνεται,] Hæc non intelligo, veris, sc. prædictionibus tuis, tum utique
 et vulgatæ versiones nihil expediunt. sæpe te consulent.
 Sensus videtur requirere: si mortales ju-

ΟΜΗΡΟΥ ὝΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΜΟΥΣΑ' μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρῦσα Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὤρσει,
καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνὸς τε διῖπετέας, καὶ θηρία πάντα,
5 Ἡ μὲν ὅσ' ἠπειρος πολλὰ τρέφει, ἥδ' ὅσα πόντος·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖσεφάνης Κυθερείης.
Τρισσὰς δ' εἰ δύναται πεπιθεῖν φρένας εἰδ' ἀπατῆσαι,
κέρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην.
οὐ γάρ οἱ εὐάδεν ἔργα πολυχρῦσα Ἀφροδίτης,

- * MUSA mihi dic opera aureæ Veneris
Cypridis, quæque diis dulcem amorem excitavit,
Atque domuit gentes mortalium hominum,
Avesque cælestes ac feras omnes,
5 Quascunque continens multas nutrit et quascunque pontus:
Ovibus autem curæ sunt opera pulchram coronam habentis Cythereæ.
Tres autem non valet flectere animos neque decipere,
Puellamque Ægidiferi Jovis cæsiam Palladem.
Non enim illi placuere opera aureæ Veneris,

Ver. 4. οἰωνὸς διῖπετέας,] Barnesius miratur epitheton, quod h. l. sit: *in aëre volantes*. Sed etiam poetis latinis *aves cælo lapsæ dicuntur cælestes* etc.

Ver. 11. καὶ α. ἔ. ἀλγύνειν.] Intell. ἄδεν

ex ἄδον, v. 10. aut εὐάδεν e v. 9. εὐάδεν α. ἔ. α. post ἀγλαὰ ἔργα dicuntur de telis, quæ arte Minervæ texuntur, ut patet e v. 14. 15. item mox v. 18. τῇ ἄδι τόξα, καὶ ἔρσει θῆρας ἐναίρειν.

- 10 Ἄλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης,
 Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
 Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίης ἐδίδαξε
 Ποιῆσαι σατίνας καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
 Ἦδε τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
- 15 Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάσθη.
 Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδαινὴν
 Δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ.
 Καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα, καὶ ἔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
 Φόρμιγγές τε χοροὶ τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
- 20 Ἀλσεά τε σκιοέντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
 Οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κέρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
 Ἰσίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης·
 Αὖτις δ' ὀπλοτάτην, βελῇ Διὸς Αἰγιοόχοιο,
 Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
- 25 Ἡ δὲ μάλ' ἐκ ἔθελεν, ἀλλὰ σερεῶς ἀπέειπεν·
 Ὡμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,

- 10 Sed utique illi bellaque placuerunt et officium Martis,
 Præliaque pugnaeque, ac præclara opera curare.
 Prima fabros terrestres docuit
 Facere plaustra et currus varios ære.
 Hæcque virgines mollicarnes in domibus
- 15 Præclara opera docuit, in mentem ponens unicuique.
 Nunquam Dianam habentem auream colum sonoram
 Domat in amicitia subridens Venus.
 Etenim huic placuere arcus, atque in montibus feras necare,
 Lyraeque choreæque, celebresque ululatus,
- 20 Lucique umbrosi, justorumque urbs virorum.
 Neque quidem venerandæ puellæ placuere opera Veneris
 Vestæ, quam primam peperit Saturnus versutus:
 Rursus vero etiam postremam, consilio Jovis Ægiocchi,
 Venerandam, quam procabantur Neptunus et Apollo:
- 25 Hæc autem noluit, verum rigide respuit:
 Juravit autem magnum juramentum, quod utique perfectum est,

Ver. 13. *σατίνας*] Sic cum *Barnesio* correxi, ob consensum veterum, Euripidis, Athen. XII. 9. Hesychii, pro *σάτινα*. Videndum autem, an hic quoque sit pro *ἀρμαμάζῃ*, ut in fr. Anacreontis ap. Athe-

næum. v. Casaub. Cl. Clarkio obstat, quod ap. *Hesychium* est *σατῆναι*, mediaque longa h. l. sit aliena. Sed unius libri *Al-* lius scriptura non nitur, et in verbis barbaris quantitas non est satis certa.

- Ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἥματα, δῖα θεάων.
 Τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
 30 Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζητο πῖαρ ἐλῆσα.
 Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἔστι,
 Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τίτυκται.
 Τάων ἔδύναται πεπιθεῖν φρένας ἔδ' ἀπατῆσαι·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τι πεφυγμένον ἔς' Ἀφροδίτην,
 35 Οὔτε θεῶν μακάρων ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Καί τε παρὲν Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραῦνα,
 "Ὅς τε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
 Καί τε τῷ, εὖτε δέλοιο, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφῆσα,
 Ῥηϊδίῳς συνέμιξε καταβνητῇσι γυναιξίν,
 40 Ἥρης ἐκλελαθῆσα κασιγνήτης ἀλόχῃ τε,
 Ἥ μέγα εἶδος ἀρισὴ ἐν ἀθανάτησι θεῇσι.
 Κυδίσην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Μήτηρ τε Ῥεῖη· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

Tangens caput patris Jovis Ægiochi,

Virginem fore omnibus diebus diva dearum.

Huic autem pater Jupiter dedit pulchrum donum loco nuptiarum,

- 50 Namque media domo sedet pinguedine fruens.

Omnibus autem in templis deorum primum honorem habet,

Et ad omnes mortales deorum honoratissima est:

Harum non valet flectere mentes neque decipere.

Ex aliis autem nemo est, qui fugiat Venerem,

- 35 Neque deorum beatorum neque mortalium hominum.

Quin et Jovis mentem adimit, qui oblectatur fulminibus,

Quique maximus est, maximumque sortitus est honorem:

Et hujus, quando voluerit, sapientem mentem decipiens

Facile miscet cum mortalibus mulieribus,

- 40 Junone clam, sorore uxoreque,

Quæ magna forma pulcherrima inter immortales deas.

Inclutissimam igitur illam peperit Saturnus versutus,

Materque Rhea: Jupiter autem prudentissimus

Veneraudam uxorem sibi fecit, pulchra doctam.

Ver. 34. *πιφυγμένον*] V. ad Odyss. α'. intelligit, Junonis oblivionem adferens, ex
 18. Il. β'. 599. 600. non male.

Ver. 40. *Ἥρης ἐκλελαθῆσα*] Clarkius

- 45 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἄνδρ' καταθητῶ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
 Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη·
 Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἶπη μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 Ἥδ' ὑγελοῖσάσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 50 Ὡς ῥα θεὰς συνέμιξε καταθητῇσι γυναιξί,
 Καί τε καταθητὲς υἱεῖς τέκεν ἀθανάτοισιν,
 Ὡς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθητοῖς ἀνθρώποις.
 Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 Ὅς τότ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκκῃ Ἰδῆς
 55 Βεκολέεσκεν βῆς, δέμας ἀθανάτοισιν εἰοικώς.
 Τὸν δὲ πειτα ἰδῆσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 Ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἥμερος εἶλεν.
 Ἐς Κύπρον δ' ἔλθῃσα, θυάδεια νηὸν ἔδυνεν,
 Ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυάδης·
 60 Ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθῆσα θυῖας ἐπέθηκε φαεινάς.
 Ἐνθα δέ μιν Χάριτες λῆσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 Ἀμβρότῳ, οἷα θεὰς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἰόντας,

45 Huic vicissim ipsi Jupiter dulcem amorem injectit animo,
 Viro mortali ut misceretur, ut quam celerrime
 Ne ipsa quidem humani concubitus expers esset:
 Atque aliquando jactans diceret inter omnes deos
 Dulce subridens risum amans Venus,

50 Quod utique deos miscuerit cum mortalibus mulieribus,
 Et mortales filios pepererit immortalibus,
 Quodque deas immiscuerit cum mortalibus hominibus.
 Anchisæ igitur illi dulcem amorem imposuit animo,
 Qui tum in summis montibus multifontis Idæ

55 Pascebat boves, corpore immortalibus similis.
 Hunc autem postea cum vidisset risum amans Venus
 Amavit, horrende autem mentem amor cepit.
 Cyprum autem cum venisset, odoriferum templum ingressa est,
 Paphi: ibi autem illi templum est ara que sacra:

60 Ubi hæc ingressa januas imposuit lucentes.
 Ibi autem illam Gratulæ lavarunt, et unxerunt oleo
 Immortali, qualia diis gratiam addunt immortalibus,

Ver. 41. μέγα εἶδος ἀρίστη] Μίγα ad ἀρίστη
 referendum, non ad εἶδος.

Ver. 51. Καί τε — τέκειν &c.] Si sensus
 non potest esse hic, et fecit parere (τέκειν)

- Ἀμβροσίῳ, ἱανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
 Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ εἵματα καλὰ,
 65 Χρυσῶ κοσμηθεῖσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιπῆσ' εὐώδεια Κύπρον,
 Ὑψι μετὰ νεφέεσσι Δοῶς πρήσσεσσα κέλευθον.
 Ἴδην δ' ἱκανεν πολυπίδακα, μητέρα Διτῶν.
 Βῆ δ' ἰθὺς σαθμοῖο δι' ἔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
 70 Σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
 Ἀρκτοι, παρδάλιές τε Δοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
 Ἦσαν· ἡ δ' ὁρώσα μετὰ Φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
 Καὶ τοῖς ἐν σῆθεσσι βάλ' ἥμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκίοεντας ἐναύλας·
 75 Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτας ἀφίκανε.
 Τὸν δ' εὗρε σαθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,
 Ἀγχίσην ἥρωα, Δεῶν ἀπο κάλλος ἔχοντα.
 Οἱ δ' ἅμα βεσὶν ἔποντο νομῆς κατὰ ποιήεντας
 Πάντες· ὁ δὲ σαθμοῖσι λελειμμένος οἷος ὥπ' ἄλλων

Ambrosio, suavi, quod utique illi odoratum erat.

Induta autem recte omnia circa corpus vestimenta pulchra,

65 Auro ornata, libenter ridens Venus,

Contendebat Trojam, derelinquens odorem Cyprum,

Alte per nubes velociter faciens iter.

Idam autem pervenit multifontem, matrem ferarum:

Incessit autem ad stabulum, per montem: cum ipsa autem

70 Blandientes canes lupi terribilesque leones,

Ursæ, pardique veloces cervorum insatiabiles

Ibant: hæc autem adspiciens in mente oblectabat animum:

Et his in pectoribus imposuit amorem: hi autem simul omnes

Bini dormierunt circa opacos recessus:

75 Ipsa vero ad tabernacula pulchre facta pervenit.

Invenit autem in stabulis relictum solum ab aliis

Anchisen heroa, a diis pulchritudinem habentem.

Cæteri autem una boves sequebantur per pascua pinguia

Omnes: hic autem ad stabulum relictus solus ab aliis

corrigendus est versus sic, α' γι — τίκον, aut ejiciendus, ut placuit Piersono, quod malim.

Ver. 59. 61. 63. Sunt et in Odyss. 9'. 362.

Ver. 63. Ἀμβ. ἱανῶ, etc.] Totus versus est Iliad. ε'. 172. nisi quod ibi est ἱδανῶ, quod tamen hic reponere non est necesse, nam et ἱανῶ recte et eodem sensu dicitur. Possit autem aliquis suspicari, versum

- 80 Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον καθαρίζων.
 Στῇ δ' αὐτῇ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Παρθένω ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Μὴ μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὁρώων ἐφράζετο θαύμαίνεν τε
- 85 Εἶδος τε μέγεθός τε καὶ εἴματα σιγαλόεντα.
 Πέπλον μὲν γὰρ ἔεσο φαινότερόν πυρὸς αὐγῆς,
 Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἑλικας κάλυκας τε φαεινάς.
 Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
 Καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιοι, ὥς δὲ σελήνη,
- 90 Στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἦνυδα.
 Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δαίμαθ' ἰκάνεις,
 Ἀρτεμις, ἥ Λητώ, ἥ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ἥ Θέμις ἡϋγενής, ἥ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
- 95 Ἦπε τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἶ τε θεοῖσι
 Πᾶσιν ἐταιρίζεσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·

80 Versabatur hinc et hinc clare citharam pulsans.

Stetit autem ipso coram Jovis filia Venus,

Virgini integræ magnitudine et forma similis;

Ne ipsum terreret ante oculos videns.

Anchises autem videns perpendebat mirabaturque

85 Formamque magnitudinemque et vestes stupendas.

Peplo etenim induta erat splendidiore ignis radio,

Habebat autem flexos capreolos calycasque lucidas.

Catenæ autem circa molle collum perpulchræ erant,

Pulchræ, aureæ, omnivariæ: tanquam autem luna

90 Pectora circa mollia splendebat, mirum visu.

Anchisen autem amor cepit, verbum autem illi contra dixit;

Salve regina, quæcunque beatorum has domos accedis,

Diana, vel Latona, aut aurea Venus,

Vel Themis generosa, aut cæsia Pallas,

95 Vel utique aliqua Gratiarum huc venisti, quæque Diis

Omnibus sociantur, ac immortales vocantur:

hunc inde ab interpolatore tractum, quia ἄμβροστον in vers. præc. idem est cum ἄμβροσιον. Stulte vetus versio ambrosio peplo vertit. Non tamen nihili est Cl. Clar-

kii ratio pro ἰδανῶ, quod in ἰανῶ media ap. Homerum semper longa est.

Ver. 86. ἔεσο] Bene Barnesius correxit pro ἔετο, ex Iliad. μ'. 464.

- "Η τις νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 "Η νυμφῶν, αἱ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάσσι,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσσεια ποιήεντα.
 100 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
 Βωρὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 "Ωρῆσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχεσσα,
 Δὸς με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἐμμεναι ἄνδρα·
 Ποίει δ' εἰς ὀπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸν
 105 Δηρὸν εὖ ζῶειν καὶ ὄρεᾶν φάος ἡελίοιο,
 "Ολβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος ἐδὸν ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύδιζε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;
 110 Ἀλλὰ καταβηθή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
 Ὅτρεις δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἶπε ἀκέεις,
 "Ὅς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτοιο ἀνάσσει.

Vel aliqua Nympharum, quæ lucos pulchros habitant,
 Aut Nympharum, quæ pulchrum montem hunc habitant,
 Et fontes fluviorum et valles pingues.

- 100 Tibi autem ego in specula, in loco conspicuo,
 Aram faciam, sacrificabo autem tibi sacra pulchra
 Horis omnibus: tu autem benevolum animum habens,
 Da mihi inter Trojanos insigne esse virum:
 Fac autem postea floridum factum: verum me ipsum
 105 Diu bene vivere et videre lucem solis,
 Beatum inter populos, et senectutis ad limen venire.

Huic respondit postea Jovis filia Venus;
 Anchise inclytissime in terra genitorum hominum,
 Non aliqua Dea sum: quid me immortalibus æquas?

- 110 Sed mortalis, mulier autem me genuit mater.
 Orteus autem est pater nomine, si forte audivisti,
 Qui omni Phrygiæ bene munitæ regnat.

Ver. 98. "Η νυμφ.] Cl. *Ruhnkenius* hunc versum ὑβελίζει. Non desiderem, si absit. Sunt sane tria genera Nympharum, silvestres, montanæ s. Oreades, et fontanæ. Itaque hactenus nil incommodi; sed illa repetitio ἢ νυμφῶν valde languet. Sed major ratio est e parallelismo, de quo ad v. sq.

Ver. 99. ῥήσσεια ποιήεντα.] Verissime

hunc versum correxit idem Cl. *Ruhnkenius*, rescribens πείσσεια τ. nempe versus 97. 99. πείσσεια hic etiam conjecit *Clark*. sunt ex Il. v. 8. 9. ἔτ' ἄρα νυμφῶν, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται, καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῆσαι ποιήεντα. posterior recurrit *Odyss.* ζ'. 723. 724. v. aliud de his versibus apud *Ruhnke*. Ep. Crit. I. p. 26. In edd. pr. est

- Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
 Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφει· ἡ δὲ διαπρὸ
 115 Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἔλκεσα.
 "Ὡς δὴ τοι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
 Νῦν δέ μ' ἀνῆρπαξε χρυσόρραπς Ἀργεϊφόντης
 Ἐκ χορῆ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτε, κελαδεινῆς.
 Πολλαὶ δὲ Νύμφαι καὶ παρθένοι Ἀλφεισίβοιαι
 120 Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐσεφάνωτο·
 Ἔνθεν μ' ἤρπαξε χρυσόρραπς Ἀργεϊφόντης·
 Πολλὰ δ' ἐπ' ἡγαγεν ἔργα καταβνητῶν ἀνθρώπων,
 Πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ Δῆρες
 Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλεις·
 125 Οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκεν φυσίζος αἴψα.
 Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
 Κεριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὃ γ' αὖτις

Linguam autem vestram et nostram aperte novi.

Trojana enim in domo me nutrix alebat: hæc autem

- 115 Parvam filiam educavit cara a matre cum accepisset.

Sic utique linguam et vestram bene novi.

Nunc autem me rapuit habens auream virgam Argicida

Ex cœtu Dianæ auream colum habentis, sonoræ.

Multæ autem Nymphæ et virgines Alphisibææ

- 120 Ludebamus, multitudo autem infinita circum summa erat.

Inde me rapuit auream virgam habens Argicida:

Multa autem duxit me ad opera mortalium hominum,

Multam autem incultam et non ædificatam, quam feræ

Crudivoræ frequentant per umbrosas valles.

- 125 Neque pedibus tangere videbar flantem vitam terram.

Anchisæ autem me dicebat ad cubilia vocari

Virginem uxorem, abs te autem perpulchros filios parere.

At postquam ostendit et dixit, hic quidem rursus

βίσεια. Nempe licet etiam scribas *πέσεια* vel *πίσεια*.

Ver. 102. "Ὀρχσιν πάσ.] Scr. ὄρχσι π.

Ver. 105. Διπρὸν ἐυζώειν] Sic vulg. At quia *εὐζώειν* uno verbo non dicitur, sed divisum est *εὐ ζώειν* Od. τ'. 79. hic quoque edidi *εὐ ζώειν*.

Ver. 114. Τρωὰς — με τροφὸς τρέφειν]

Correxī Τρωὰς, nisi quis malit Τρωίς, Trojanæ nutrix: nam Genitīvus e Τρωίς h. l. alienus.

Ver. 116. "Ὡς δὴ τοι] Spuriū h. v. judicat Ruhnkenius. v. dicta ad H. in Mercur. 25.

Ver. 119. Πολλαὶ δὲ] Δι per cæsuram produci potest. Sed melius δὲ edidit Bar-

- 'Αθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 130 Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 'Αλλά σε πρὸς Ζηνὸς γενάζομαι ἥδ' ἐτοκῆων
 'Εσθλῶν, (ἐ γάρ τοί γε κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν)
 'Αδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότῃτος,
 Πατρί τε σῶ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυῖη,
 135 Σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
 Οὗ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
 Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἥε καὶ ἐκί.
 Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπῶλῃς
 Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη περ.
 140 Οἱ δέ τε μὲν χρυσὸν κεν ἄλις, ἐσθλὰ δ' ὕφαντῃν
 Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 Ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἡμερόεντα,
 Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 'Ὡς εἰπέσσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ.
 145 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Immortales ad gentes ivit fortis Argicida:

130 Verum ego ad te veni, fortis autem mihi fuit necessitas.

Sed te per Jovem oro ac per parentes

Bonos, (neque enim mali talem peperissent)

Indomitam me ducens et inexpertam rei venerē,

Patrique tuo ostende ac matri praeclara scienti,

135 Tuisque fratribus, qui tecum simul geniti sunt.

Non illis indigna nurus ero, sed digna.

Si quid indigna mulier ero, nec ne.

Mitte autem nuncium celeriter ad Phrygas aquis abundantes,

Qui dicat patrique meo et matri sollicitae.

140 Hi autem aurum affatim vestemque textam

Mittent: tu autem multa et praeclara accipe dona.

Haec autem faciens celebra nuptias amabiles,

Honorabiles hominibus, et immortalibus Diis.

Sic cum dixisset Dea dulcem amorem inject animo.

145 Anchisen autem amor cepit, verbum autem dixit, atque nominabat:

nesius, quod usitatum in principiis nar-
randi.

Ver. 125. ἀκλήρων] Insolentius pro non
divisam cultoribus, scilicet ἀκλήρωντων, a-
deoque incultam. Sic Euripid. Troad.
ἀκλήροις de foeminis, quæ non divisæ sunt

cum cæteris captivis. Nec alterum ἀκ-
τιτος, in qua urbes nullæ conditæ sunt,
obvium est.

Ver. 136. 137. Alter sane versus alie-
nus. Olim v. 137. spurium putabam.
Cl. autem Ruhnkenius ex uno duos per

- Εἰ μὲν Διητὴ τ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρεα ἐνθάδ' ἰκάνεις
 Ἐρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα.
 150 Οὐτίς ἔπειτα θεῶν ἔτε Διητῶν ἀνδράπων
 Ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότῃ μιγῆναι
 Αὐτίκα νῦν· ἐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 Τόξῃ ἀπ' ἀργυρέας προΐῃ βέλεα σονόεντα.
 Βελοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
 155 Σῆς εὐνῆς ἐπιβάς, δύναι δόμον αἴδος εἶσω.
 "Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλορμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
 Ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλῆσα
 Ἔς λέχος εὐστρωτον, ὃ, τι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
 Χλαίνῃσιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
 160 Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
 Τῆς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν ἔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,

Siquidem mortalis es, mulier autem te genuit mater,
 Otreus autem est pater nomine inclytus, ut narras,
 Divini autem jussu ministri utique huc venisti
 Mercurii, mea autem conjunx vocaberis diebus omnibus.

- 150 Nemo deinde Deorum neque mortalium hominum
 Hic me tenebit, quo minus tibi in amore miscear
 Statim nunc: neque si utique procul jaciens ipse Apollo
 Arcu ab argenteo emiserit jacula tristia.
 Velim utique postea, mulier similis deabus,

- 155 Tuo cubili ascenso, ingredi domum Ditis.

Sic fatus, cepit manum: risu gaudens autem Venus
 Ibat versa, oculos pulchros dejiciens,
 Ad lectum bene stratum, ubi antea erat regi
 Vestibus mollibus stratum: at insuper

- 160 Ursorum pelles jacebant, gravivocumque leonum,
 Quos ipse occiderat in montibus altis.

Hi autem postquam lectos bene constructos ascenderunt,

glossas factos putat, verumque esse hunc,
 εἴ σφιν ἀνικλήν νοὺς ἴσσομαι καὶ καὶ ἐκί, quod
 prætulerim.

Ver. 141. Πιμψυσίν· οὐ] Scr. πίμψυσι.

Ver. 151. με σχήσει, πρὶν σοι φ. μιγῆναι
 Ἀυτίκα νῦν] Legitima ratio et usus postu-
 lat, μὴ σῇ φ. vel μὴ σοι φιλ. μιγ. τὸ πρὶν sic

dici et post ἔχειν in significatione impe-
 diendi, nondum reperi.

Ver. 157. Ἔρπε μεταστρεφθεῖσα,] An in
 ἔρπιν tarditas, sexum decens et pudorem,
 indicatur?

Ver. 159. Χλαίνῃσιν μαλακῇ.] Scr. χλαί-
 νῃσι.

- Κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἴλε φαεινόν,
 Πόρπας τε, γναμπτὰς δ' ἑλίκας, κάλυκάς τε καὶ ὄρ-
 165 Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα [μυς.
 Ἐκδύε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλα.
 Ἀγχίσῃς· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
 Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεῶν βροτός, εἰ σάφα εἰδώς.
 Ἥμος δ' ἄψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνεσι νομῆες
 170 Βῆς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων·
 Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
 Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροὶ ἔννυτο εἴματα καλά.
 Ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροὶ δῖα θεάων,
 Ἔση παρ κλισίῃ εὐποιήτοιο μελάθρῃ.
 175 Ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειῶν ἀπέλαμπεν
 Ἀμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὖσεφάνε Κυθερείης.
 Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὅρσεο Δαρδανίδῃ· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
 Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
 180 Οἷν δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.

Ornatum quidem illi primum a corpore abstulit nitidum,
 Fibulasque, flexilesque helicas, calycasque et monilia.

- 165 Solvit autem illius cincturam, et vestes stupendas
 Exuebat, ac deposuit in sedem aureis clavis confixam
 Anchises: hic autem postea deorum sententia et fato,
 Cum immortalī concubuit dea mortalis, pene nescius.
 Quando autem rursus ad stabulum redeunt pastores

- 170 Bovesque et generosæ oves pascuis e florentibus,
 Tunc utique Anchisæ quidem dulcem somnum inspirabat,
 Suavem, ipsa vero corpore induebat vestes pulchras.
 Induta autem recte omnia circa corpus diva dearum,
 Stetit apud lectum bene constructæ domus:

- 175 Sustulit caput: pulchritudo autem genarum splendebat
 Immortalis, qualisque est bene coronatæ Cytheræ.
 A somno autem excitavit: verbumque dixit, atque nominabat;
 Exurge Dardanide: quare inexpergibilem somnum dormis?
 Ac dic si quid similis ego videor esse

- 180 Qualem me primum oculis inspexisti.

Ver. 162. εὐποιήτων] Edd. pr. ἰῦπ. male. ἦρε κάρη] Omnia optime fluerent, si 174.
 v. ad Odyss. γ'. 434. 175. 176. abessent. Sed plura sunt ap.

Ver. 174. 175. Non bene coeunt ἔση —

- "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπείως ὑπάκκυσεν.
 Ὡς δ' εἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
 Τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλη.
 Ἀψ' δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
 185 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αὐτίκα σ' ὡς ταπρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' ἔ' νημερτὲς εἶπες.
 Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γενάζομαι Αἰγίοχοιο,
 Μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἑάσης
 190 Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ ἐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
 Γίγνεται, ὅς τε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύδιζε καταβνητῶν ἀνθρώπων,
 Θάρσει, μηδὲ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δειδίθι λήην.
 195 Οὐ γάρ τοί τι δέος, παδέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
 Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσί θεοῖσι.
 Σοὶ δ' ἔσαι φίλος υἱὸς, ὅς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται,

- Sic dixit hic autem a somno valde prompte exaudivit.
 Ut autem vidit collum et oculos pulchros Veneris,
 Timuit et oculos declinatos vertit alio.
 Iterum autem retro veste cooperuit pulchram faciem,
 185 Et illam precatus verba alata dixit:
 Statim te ut primum dea vidi oculis,
 Cognovi ut dea esses: tu autem non verum dixisti.
 Verum te per Jovem oro Ægiochum,
 Ne me viventem debilem inter homines sinas
 190 Habitare, verum miserere: quoniam non longævus vir
 Fit quisquis cum deabus concumbit immortalibus.
 Huic autem respondit deinde Jovis filia Venus:
 Anchise inclytissime mortalium hominum,
 Confide, neque tuo in animo timeas valde.
 195 Neque enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
 Neque ex aliis beatis: quoniam amicus es diis.
 Tibi autem erit carus filius, qui Trojauis regnabit,
 Et filii filii perpetuo nascentur.

Homerum loca, ubi omissio copulæ hanc speciem efficit. In ἡρεῖ καὶ ἄρη int. δι.

Ver. 176. οἷόν τ' ἐστὶν ἱϋς. Κνδ.] Sc. cum

est Dea ipsa, nec latet sub specie humana, ad cujus modum se demiserat.

Ver. 197. V. ad Iliad. v. 307.

- Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, ἔνεκά μ' αἰνὸν
 200 Ἔσχεν ἄχος, ἔνεκα βροτῷ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνή.
 Ἄγχι θεοὶ δὲ μάλισα καταβητῶν ἀνθρώπων
 Αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φύην τε.
 Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 Ἠρπασ', ἐὼν διὰ κάλλος, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη,
 205 Καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοεῖοι,
 Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
 Χρυσέες ἐκ κρατῆρος ἀφύσσαν νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, ἐδὲ τι ἦδει,
 Ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε Δέσπιν ἄελλα.
 210 Τὸν δὴ πειτα γόασκε διαμπερές ἤματα πάντα.
 Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδε δέ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 Ἴππας ἀργίποδας, τοί τ' ἀθανάτης φορέεσι.
 Τῆς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἵπέν τε ἔκαστα
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
 215 Ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.

- Huic autem et Æneas nomen erit, quoniam me gravis
 200 Habuit dolor, quod mortalis viri incidi in lectum.
 Prope dii autem maxime mortalium hominum
 Semper a vestra natione formaque ingenioque.
 Ergo flavum Ganymedem consultor Jupiter
 Rapuit suam propter pulchritudinem, ut cum diis versaretur,
 205 Et Jovis in domo diis vinum funderet,
 Mirabile visu, ab omnibus honoratus immortalibus,
 Aureo ex cratere hauriens nectar rubrum.
 Troëm autem luctus perpetuus habebat præcordia, neque noverat
 Quo illi carum filium rapuisset divina procella:
 210 Hunc deinde lugebat omnino in diebus omnibus.
 Et illius Jupiter misertus est, dedit autem illi filii dona
 Equos velocipedes, quique immortales ferunt:
 Hos illi dono dedit habere: dixitque singula
 Jovis consiliis minister Argicida,
 215 Quod esset immortalis et juvenis in perpetuum.

Ver. 200. ἔνεκα] Barnesius, quia ἔνεκα modo præcessit, corrigit ἴνα κεν. frustra.

Ver. 201. Ἄγχι θεοὶ etc.] Barnesius edidit Ἀγχιθεοί. Semper e vestro genere maxime inter cæteros mortales quidam

sunt diis similes pulchritudine. Qui sensus etsi in se bonus et verus, tamen non convenit sequentibus, in quibus exemplis docet, Deos maxime omnium amasse homines e gente illa. Itaque videtur potius

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
 Οὐκέτ' ἐπειτα γόασκε, γεγῆθει δὲ φρένας ἔνδον,
 Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀλλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
 Ὡς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἥως,
 220 Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσασα κελαινεφέα Κρονίωνα,
 Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήνηεν ἐέλδωρ.
 Νηπίη, ἧδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 225 Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοῖόν.
 Τὸν δὴ τοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος Ἥβη,
 Ἅοι τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἥριγενεΐη,
 Ναῖε παρ' Ὀκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαί κατέχυντο ἔθειραι
 230 Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐγενέος τε γενεΐς,
 Τῇ δὴ τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα

At postquam Jovis hic audivit nuncium,
 Non amplius postea lugebat, gavisus autem est mentem intus,
 Lætus autem equis velocibus vehebatur.

Similiter Tithonum habens auream sedem rapuit Aurora,

220 Vestrae nationis, similem immortalibus.

Ivit autem oratura nigrinubem Saturnium,
 Immortalemque esse ac vivere diebus omnibus.
 Huic autem Jupiter annuit, et perfecit votum.

Insana, neque intellexit in mente veneranda Aurora

225 Pubertatem petere, atque senectam perniciosam.

Hunc autem donec quidem habebat a multis amata pubertas,
 Aurora oblectatus aurithrona ab aëre genita,
 Habitabat apud Oceani fluxum ad terminos terræ:
 Verum postquam primi canī affundebantur capilli

230 Pulchro ex capite et ex generosa barba,

Hujus quidem a lecto abstinebat veneranda Aurora,
 Ipsum autem rursus nutriebat in domibus habens

dixisse, Deos semper maxime expetiisse
 Trojanæ gentis homines ob pulchritudi-
 nem. Ἀφ' edd. vet. omnes, non ἰφ' ut
 posteriores.

Ver. 225. ξῦσαί τ' ἀπὸ etc.] Vid. Il. ι'.

446. ὀλοῖόν ex Homericā ratione erat scri-
 bendum ὀλόν. Sic enim ille semper, et
 tamen secundam producit, de quo v.
 Clark. ad Iliad. α'. 342. Veterem tamen
 pronunciationem et scripturam vocis esse

- Σίτω τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἴματα καλὰ διδᾶσα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν συγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
 235 Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' ἐδ' ἀναεῖραι,
 Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή.
 Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θυρᾶς δ' ἐπέθηκε φαιινᾶς.
 Τῷ δὴ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, ἐδὲ τι κίχυς
 Ἔσθ' οἷα πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 240 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
 Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα.
 Ἀλλ' εἰ μὲν τοῖστος ἐὼν εἰδός τε δέμας τε
 Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 Οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
 245 Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
 Νηλεῖς, τό γ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
 Οὐλόμενον, καματηρὸν, ὃ, τε συγέεσι θεοῖ περ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἔσσεται ἥματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,

Ciboque ambrosiaque, et vestes bonas dans.

Verum quando utique omnino ad odiosam senectutem properabat,

- 235 Neque aliquid membrorum movere valebat neque attollere,

Hoc autem illi in animo optimum videbatur consilium:

In thalamum deposuit, januas autem imposuit lucidas.

Hujus utique vox fluit immensa, neque vis

Est qualis antea fuit flexibilibus membris.

- 240 Non utique ego te talem inter immortales caperem,

Immortalemque esse et vivere diebus omnibus.

Sed si quidem talis formaque corporeque

Viveres, nosterque vir vocatus esses,

Non utique deinde me luctus secundum densam mentem cooperiret.

- 245 Nunc autem te quidem celeriter senectus similis cooperiet

Sæva, quæ postea atast hominibus,

Perniciosa, laboriosa, quam et dii odio habent.

At mihi magnum probrum inter immortales deos

Erit diebus omnibus causa tua,

ὁλαὸς arguit Hesychius, qui habet ὁλοιῶ-
 σιν.

Ver. 253. *στοιχαχίσεται*] Hæc vox
 nullum hic sensum commodum habet.
 Eleganter Martini II. 25. *σώμα χίσι-*

ται, *hiscet os*, s. *ego hiscam*. Clarkius
 tamen malit *σώματ' ἔσσεται*.

Ver. 255. *ἀνότατον*,] Vitiosa scriptura,
 quæ versum perimit, nec sensum habet
 aptum h. l. propter negationem. Mar-

- 250 Οἱ πρὶν ἐμὲς ὁάρες, καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
 Ἀθανάτας συνέμιζα καταδνητῆσι γυναιξί,
 Τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 Νῦν δὲ δὴ ἐκέτι μοι σوناχῆσεται ἐξονομῆναι
 Τῷτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσδην,
- 255 Σχέτλιον, ἐκ ὀνότατον, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο,
 Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐδέμεν βροτῶ εὐνηθεῖσα.
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκηῶι, βαθύκολποι,
 Αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζῆδεόν τε,
- 260 Αἶ ῥ' ἔτε δνητοῖς ἔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται,
 Δηρὸν μὲν ζῶσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ' ἔδουσι,
 Καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 Τῆσι δὲ Σιληνοὶ τε καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
 Μίσγοντ' ἐν φιλότῃ μυχῶ σπείων ἐροέντων.
- 265 Τῆσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἢ δρύες ὑψικάρῃνοι
 Γεινομένησιν ἐφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανέειρη,

- 250 Qui antea meas conversationes, et consilia, quibus olim omnes
 Immortales commiscui cum mortalibus mulieribus,
 Timebant: omnes enim meum domabat consilium.
 Nunc autem utique non amplius mihi licebit gemendo nominare
 Hoc inter immortales: siquidem ingenti incommodo affecta sum,
- 255 Duro, nec tolerando, aberravi autem mente,
 Filium autem sub cinctu concepī cum mortali mixta.
 Hunc quidem ubi primum viderit lucem Solis,
 Nymphæ illum nutrient montanæ, vestes sinuosas habentes,
 Quæ hunc habitant montem magnumque divinumque,
- 260 Quæ utique neque mortales, neque immortales sequuntur,
 Diu quidem vivunt, et immortalem cibum comedunt,
 Atque cum immortalibus pulchram choream instaurant.
 Cum his autem Silenique et bonus explorator Argicida
 Miscuntur in amore in recessu speluncarum amabilem.
- 265 His autem simul aut abietes aut quercus altæ
 Genitis natæ fuere super terram almam,

ini l. c. rursus eleganter ὀνομασθὲν, in-
 fandum. Vetus interpres aliud in Co-
 dice habuerit necesse est, qui vertit non
 tolerandum. Clarkius corr. ὀνοταστὸν ab
 ὀνοτάζω; sed sensus inde non oritur,
 qui h. l. requiritur.

Ver. 260. Αἱ ῥ' ἔτε θν. — ἔπονται,] Quo
 sensu hoc dicatur, non video. De amo-
 ribus intelligere, sive de abstinentia a
 concubitu Deorum non licet per v.
 265.

- Καλαί, τηλεθάσσαι, ἐν ἔρρεσιν ὑψηλοῖσιν
 Ἐσαῖσ' ἡλίβατοι· τεμένην δέ ἐ κικλήσκουσιν
 Ἀθανάτων, τὰς δ' ἔτι βροτοὶ κείρεσι σιδήρῳ·
 270 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα πάρεσθήκη θανάτοιο,
 Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
 Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτει δ' ἀπ' ὄζοι,
 Τῶν δὲ χ' ὁμῆ ψυχὴ λείπει φάος ἡελίοιο.
 Ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
 275 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη,
 Ἀξουσι σοι δεῦρο θεαί, δεῖξέσι τε παῖδα.
 Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 Ἐς πέμπτον ἔτος αὐτὶς ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγασα.
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἰδὼς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
 280 Γηθήσεις ὀρόων· μάλα γὰρ θεοεικέλος ἔσαι·
 Ἀξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 Ἦν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνδρώπων,
 Ἦ τις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,

Pulchræ, florentes in montibus altis

Stantes altæ: lucos autem vocant

Immortalium: has vero non mortales tondent ferro;

270 Sed quando utique Parca astiterit mortis,

Siccantur quidem primum super terram arbores pulchræ,

Cortex autem circum quamque corrumpitur, cadunt autem rami,

Horum autem simul anima relinquit lumen Solis,

Hæ quidem meum nutrient apud se filium habentes.

275 Hunc quidem cum primum ceperit amabilis pubertas,

Ducent tibi huc Deæ, ostendentque puerum.

Tibi autem ego, ut hæc accurate omnia peragam,

In quintum annum rursus veniam filium ducens.

Hunc quidem ubi primum videris florem oculis,

280 Gaudebis videns: valde enim diis similis erit.

Duces autem statim illum ad Trojam ventosam.

Si autem aliquis interrogarit te mortalium hominum,

Quæ tibi carum filium sub cinctu conceperit mater,

Ver. 274. Αἱ μὲν] Scribendum ταὶ μὲν, *Hæ igitur etc.*

Ver. 276. Ἀξουσιν σοι] Scripsi ἄξουσιν ex edd. pr.

Ver. 277. ὄφρα ταῦτα] Versus non constat. *Barnesius* inserit τς post ὄφρα. Sed alia in hoc et sequente versu dubi-

tatio est. Nam in antecedentibus Nymphae dicuntur adducturæ puerum, ubi puber factus sit: in his Venus eum se dicit adducturam anno quinto, quo nondum puber esset, jubetque adducere Trojam. Fortasse spurii sunt.

Ver. 285. ἐγγονον] *Barnesius* secutus

- Τῷδε σὺ μὴθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
 285 Φασὶν τοι νύμφης Καλυκώπιδος ἔγγονον εἶναι,
 Αἶ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταείμενον ὕλη.
 Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ,
 Ἐν φιλότῃ μιγῇναι εὖσεφάνῳ Κυθερείῃ,
 Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει πολόεντι κεραυνῷ.
 290 Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
 Ἴσχεο, μὴδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
 Ὡς εἰπῶσ' ἥϊξε πρὸς ἔρανὸν ἡνεμόεντα.
 Χαῖρε θεὰ Κύπριον εὐκτιμένης μεδέεσσα,
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Huic tu dicere memor sis ut te jubeo :

- 285 Dicunt Nymphæ Calycopidis natum esse,
 Quæ hunc habitant montem indutum sylva.
 Si autem utique rem ipsam enunciaris et jactabis dementi animo,
 In amorem mixtum esse cum bene coronata Cytherea,
 Jupiter te iratus feriet ardenti fulmine.
 290 Dicta sunt tibi omnia : tu autem in mente tua intelligens,
 Cohibe te, neque nomina, deorum autem observa iram.
 Sic effata abiit ad cælum ventosum.
 Salve dea Cypro bene habitata regnans,
 A te autem ego exorsus transibo aliam ad laudem.

observationem Grammaticorum corrigi iit. v. ad Odyss. γ'. 125. et ἔγγονον εἶναι
 ἔγγονον. Sed ea non est certa. Nec ta- est Homericum (ex Il. ν'. 206.) ut ob-
 men spreverim ἔγγονον. Est enim hoc servavit Clarkius.
 sensu usitatus, et centies in ἐγγ. trans-

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Αἶδοι' ἔην χρυσοσέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
 Ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρῃ κρήδεμνα λήλογχεν
 Εἰναλῆς, ὅθι μιν ζεφύρε μένος ὑγρὸν ἀέντος

VENERANDAM auream coronam habentem pulchram Venerem
 Canam, quæ totius Cypro munimenta sortita est
 Maritimæ, ubi illam zephyri vis molliter spirantis

- Ἦνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 5 Ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι
 Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσαν·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ σεφανῆν εὐτυχτον ἔθηκαν,
 Καλὴν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
 Ἄνθεμ' ὀρειχάλκεα χρυσοῖό τε τιμῆεντος·
 10 Δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ σήδεσιν ἀργυφίοισιν
 Ὅρμοισι χρυσείοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
 ὦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅππότε ἴοιεν
 Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δάματα πατρός.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
 15 Ἦγον ἐς ἀθανάτας· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες,
 Χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο· καὶ ἡρέσαντο ἕκαστος
 εἶναι κεριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἀγέσθαι,
 εἶδος θαυμαζόντες ἰοσεφάνε Κυthereῆς.
 Χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δός δ' ἐν ἀγῶνι
 20 Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἐντυνον αἰοιδὴν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Tulit per undam multisoni maris,

- 5 Spuma in molli: hanc autem auro comam religatæ Horæ
 Susceperunt hilariter, immortales autem vestes induere:
 Caput autem super immortale coronam bene constructam posuere,
 Pulchram, auream: perforatis autem auriculis
 Donum orichalci aurique preciosi:

- 10 Collum autem molle ac pectora candida
 Monilibus aureis ornabant, quibus ipsæ
 Horæ ornatae fuere auro comam religatæ, quando irent
 Ad choream amabilem Deorum et domos patris.
 Verum postquam omne circa corpus ornamentum posuere,
 15 Duxere ad immortales: hi autem amplectebantur cum viderent,
 Manibusque excipiebant et unusquisque optabat
 Esse sibi virgineam conjugem, et domum ducere,
 Formam admirantes ex violis coronam habentis Cythereæ.
 Salve nigra supercilia, dulciloqua: da autem in certamine
 20 Hoc victoriam ferre, meam autem adjuva cantionem.
 At ego et tui et alterius memor ero cantionis.

Ver. 10. ἀργυφίοισιν] Sic edd. pr. aliæ non tam esse hymnum, quam præfatio-
 nem carminis agonistici.

Ver. 19. ἐν ἀγῶνι] Hinc patet, hunc

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΣΤΑΙ.

- ἌΜΦΙ Διώνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
 Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ Δῖν' ἄλως ἀτρυγέτοιο,
 Ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι, νηνίη ἀνδρὶ εἰκλὺς
 Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 5 Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ σιβαροῖς ἔχεν ὅμοις
 Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες εὐσσέλμῃ ἀπὸ νηὸς
 Λήϊσθαι προγένοντο Δοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Τυρσηνοί· τὴν δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἳ δὲ ἰδόντες
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλας τάχα δ' ἐκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες
 10 Εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
 Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφῶν βασιλῆαν
 Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔδελον δεῖν ἀργαλείοισι.
 Τὸν δ' ἐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἐπιπτον
 Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
 15 Ὅμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,

DE Baccho Semeles inclytæ filio

Dicam, ut apparuit apud littus maris, sterilis

Acta in projecta, juveni viro similis

Puberi: pulchri autem concutiebantur capilli

5 Cyaneî, vestem autem circa robustos habebat humeros

Purpleam: mox autem viri bona transtra habente e navi

Latrones ruebant velociter in nigro ponto

Tyrrheni: hos autem duxit malum fatum: hi autem videntes

Annuere sibi invicem, velociter autem prosiliere: statim autem eum capientes

10 Abiere ad suam navem læti animo.

Filium enim illum dixere divinatorum regum

Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.

Hunc autem non tenebant vincula, vimina autem procul cadebant

A manibus et a pedibus: ipse subridens sedebat

15 Oculis cæruleis: gubernator autem videns;

Ver. 1. Ἄμφι Διώνυσον] Forma solennis
 initis hymnorum, vid. Schol. ad Aristoph.
 Nub. 505.

Ver. 3. Ἀκτῇ ἰ. προβλήτι,] Cum versu
 2. jam littus memoretur, ἀκτῇ locum ha-
 bere non videtur, legendumque potius

Ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι, in promontorio pro-
 jecto. Verba hæc et alibi confusa do-
 cet Pierson. Verosim. p. 56. Nonnus
 ait XLV. p. 1164. αἰγιαλοῦ παρ' ἐφεύσιν.

Ver. 10. Melius veritas: imposuere suæ
 navi ut Berglerus, ut Clarkius.

- Αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύειδ' ἐλόντες,
 Καρτερόν; ἐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὐεργής.
 "Ἡ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἡ ἀργυροτόξος Ἀπόλλων,
 20 "Ἡὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ ἐ δνητοῖσι βροτοῖσιν
 Εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 "Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
 Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθείς
 "Ὀρσῇ ἀργαλές ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
 25 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς συγερωῖ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Δαιμόνι, ἔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰσίον ἔλκεο νηὸς,
 Σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσιν μελήσει.
 "Ἐλπομαι, ἡ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἡ ὄγε Κύπρον,
 "Ἡ ἐς Ὑπερβορέας, ἡ ἐκασέρω· ἐς δὲ τελευτῇ
 30 "Ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτῆ τε φίλεις καὶ κτήματα πάντα,
 Οὓς τε κασιγνήτας· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
 "Ὡς εἰπὼν, ἰσὼν τε καὶ ἰσίον ἔλκετο νηός.

Statim suos socios hortatus est, dixitque;

Miseri, qualem hunc Deum ligatis capientes,

Fortem? neque ferre illum potest navis operosa.

Aut enim Jupiter hic est, aut argenteo arcu Apollo,

20 Aut Neptunus: quoniam non mortalibus hominibus

Similis est, at Diis qui Olympicas domos habent.

Verum agite, hunc dimittamus ad continentem nigram

Statim: neque in eum manus conjicite, ne iratus

Excitet difficiles ventos ac turbine multum.

25 Sic dixit: huic autem dux odioso respondit verbo;

Infelix secundum ventum vide, simul autem velum tolle navis,

Omnia arma capiens: hic autem viris curæ erit.

Spero, aut Ægyptum veniet, aut hic in Cyprum,

Vel ad Hyperboreos, vel ulterius: tandem autem

30 Aliquando dicet suos amicos et possessiones omnes,

Suosque fratres: postquam nobis eum obtulit Deus.

Sic locutus, malumque et velum attollebat navis.

Ver. 28. ἡ ὄγε Κύπρον,] V. ad Iliad. γ'. Metam. III. 606. Propert. III. 15. 25.
 409. et quæ nos ad Callim. H. in Dian. Senc. Œdip. 449.

150. Ver. 41. τηλιθάων,] Barn. edidit τηλι-

Ver. 54. seqq. Hinc pendent Ovid. θίων, quod magis Ionicum est. Sed et

- Ἐμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱσίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλα
 Κατάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματα ἔργα.
- 35 Οἶνος μὲν πρῶτις αἰὼν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 Ἠδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὠρνυτο δ' ὁδμῇ
 Ἀμβροσίῃ· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱσίον ἐξετανύσθη
 Ἀρπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
- 40 Βότρυες· ἀμφ' ἱσὸν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσὸς
 Ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
 Πάντες δὲ σκαλμοὶ σεφάνες ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 Γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἐνδοθὶ νηὸς
- 45 Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσ-
 ῳ Ἀρκτον ἐποίησεν λασιαύχεναν, σήματα φαίνων· [ση
 Ἄν δ' ἔση μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρῃ
 Δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα

Flavit autem ventus in medium velum, circum autem arma
 Expediebant: cito autem illis apparebant admirabilia opera:

- 35 Vinum quidem primum velocem per navim nigrum
 Dulce fluebat odorum, excitabatur autem odor
 Divinus: nautas autem stupor cepit omnes videntes.
 Statim autem in summo velo expansa est
 Vitis huc atque huc, pendebant autem multæ
- 40 Uvæ: circa autem malum volvebatur hedera
 Floribus virescens, gratus autem fructus surgebat.
 Omnes autem scalmi coronas habebant: videntes autem
 Mediden tunc deinde gubernatorem hortabantur
 In terram appropinquare: ille autem leo factus fuit in navi
- 45 Sævus in summa, valde autem rugiebat, in media vero
 Ursam fecit hirsutam cervice, signa ostendens:
 Surrexit autem acris: leo autem in sede summa
 Graviter torve videns: illi autem in puppim fugere,
 Circum autem gubernatorem sapientem animum habentem

sic editur Il. ε'. 55. χ'. 423. et alibi in
 his hymnis, et hac forma alia quoque oc-
 currunt, ut mox μειδιάων H. in Ven. et
 alia, quæ omnia sine libris non corrigam.

Ver. 43. Μηδείδην] Sic edd. pr. (non μη-
 δειδην) ut edidit Barnesius.

Ver. 48. πρύμνην] Sic semper Homerus
 et alii Poætæ Ionici, non πρύμναν. recte
 correxerit Barnesius.

- 50 Ἦσαν ἄρ' ἐκπληγόντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορεύσας
 Ἀρχὸν ἔλ'. οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόνον ἐξαλύνοντες,
 Πάντες ὁμῶς πῆδῃσαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλλα δῖαν,
 Δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
 Ἔσχεθε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον·
 55 Θάρσει δῖε κάτῳ, τῷ μᾶ κεχαρισμένε θυμῷ.
 Εἰμὶ δ' ἐγὰρ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμυῆς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα.
 Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐάπιδος· εἰδὲ πῃ ἐστὶ
 Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμήσαι αἰοιδήν.

50 Stetere utique stupefacti: ille autem repente impetum faciens
 Ducem cepit: illi autem foras malam mortem fugientes,
 Omnes simul saliere, cum vidissent, in mare divum:
 Delphines autem facti fuere: gubernatorem autem misertus
 Retinuit, et eum fecit beatissimum: dixitque verbum:

55 Confide dive rector meo grato animo.
 Sum autem ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater
 Cadmea Semele, Jove in amore mixta.
 Salve nate Semeles pulchros habentis oculos: haudquaquam licet
 Tui oblitum, suavem parare cansionem.

Ver. 51. ἐξαλύνοντες,] Frustra Barnesius
 mutat in ἐξαλίοντες. nam utroque modo
 dicitur, ἀλίω et ἀλύω, proprie idem sunt,
 unde ἀλύσκω erro etc. de v. ἀλύειν pro-
 pria vi, h. e. errandi significatione, v. Pe-
 rizon. ad Ael. IX. 25. et Dorvill. ad Cha-
 rit. p. 47.

Ver. 55. κάτῳ,] V. Martinum IV. 3.
 qui pro κάτῳ a κάζω dictum putat, ut
 θαυματὸς pro θαυμασιός, ut sit κοσμήτωρ,
 i. e. gubernator. Nihil adhuc melius vi-
 di.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ἌΡΕΑΣ ὑπερμένετα, βρυσάρματα, χρυσεοπῆληξ,
 Ὀμβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυσά,
 Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος ὀλύμπου,

MARS perrobuste, curru vecte, auream galeam gerens,
 Magnanime, clypeifer, urbium servator, aere armate,
 Fortimane, indefesse, hasta valens, munimentum olympi,

- Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρῶγέ Δέμιος,
 5 Ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέ Φωτῶν,
 Ἥνορέης σκηπτῆχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 Αἰδέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἐνθά σε πῶλοι
 Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι
 Κλυθὶ βροτῶν ἐπὶ κερε, δοτῆρ εὐθαρσείας ἥβης,
 10 Πρὸν κατασίλβων σέλας ὑψόθεν εἰς βιόττητα
 Ἥμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον ὥς κε δυνάϊμην
 Σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ’ ἐμεῖο καρῆνα,
 Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμηνα,
 Θυμῷ τ’ αὖ μένος ὅξυ κατισχέμεν, ὅς μ’ ἐρέθισι
 15 Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ Δάρσος
 Δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι Δεσμοῖς,
 Δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆρᾶς τε βιαίης.

- Victoriae felicitis pater, auxiliator justitiæ,
 5 Adversariis tyranne, justissimorum dux hominum,
 Fortitudinis princeps, ignitum circulum volvens
 Ætheris inter septem errantia astra, ubi te equi
 Flammantes tertio super curru semper habent:
 Audi mortalium auxiliator, dator audacis pubertatis,
 10 Bene fundens lumen desuper ad vitam
 Nostram, ac fortitudinem Martialem: ut possim
 Depellere malum amarum a meo capite,
 Et animi fallacem cohibere mente impetum,
 Animique iram gravem, quæ me incitat
 15 Ad pugnam horrendam errore: sed tu audaciam
 Da beate, pacisque manere in illæsis legibus,
 Hostium fugientem virum fataque violenta.

Ver. 5. Ἀντιβίοισι τύραννε,] Schol. Sophocl. in Argum. Œdipi Tyr. negat τυράννην vocem esse veterem et Homero usitatam. In Iliade et Odyssea non est. Cæterum hoc argumento non fidam in his hymnis Homero negandis. Antiquissimus poëta ea utitur, quod sciam, Æschylus.

Ver. 7. ἐπταπόροις ἐν τείρεσι,] Ἑπτάποροι τείρεα, eleganter, sed valde poëtice, Planetæ: inter septem errantia sidera. Similiter τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος etc. tertio loco inter planetas equi te vehunt, nempe initio numerandi superne facto ab Saturno.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

"ΑΡΤΕΜΙΝ ὕμνῃ μῆσα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
 Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 "Ἡ δ' ἵππευς ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
 ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
 5 Ἐς Κλάρον ἀμπειλόεσαν, ὃν ἄργυροτόξος Ἀπόλλων
 ἦσαι μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι, αἰοιδῇ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ γε πρῶτα καὶ ἐν σέθεν ἄρχομ' αἰεΐδειν.
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

DIANAM cane Musa sororem procul jaculantis,
 Virginem sagittis gaudentem simul nutritam cum Apolline,
 Quæque equos lotos in juncoso Melete
 Perniciter per Smyrnam totum aureum currum agit

5 Ad Clarum vitibus copiosam, ubi argenteum arcum gerens Apollo
 Sedet expectans longe jaculantem et sagittis gaudentem.
 Et tu quidem sic gaude, deæ autem simul omnes, cantione.
 At ego primum et a te incipio cantare.
 A te autem ego exorsus transibo alium ad hymnum.

Ver. 5. ἵππευς ἄρσασα — Μέλητος,] Hunc locum pulchre correxit et explicavit Martini I. 58. ἄρσασα (ab ἄρδω) est lavit, sive etiam potu recreavit. Hesych. ἄρσαι, ποτίσαι. Et Meles intelligendus est fluvius prope Smyrnam, a quo Home- rus Melesigenes dictus. Cæterum hanc

nominis correctionem etiam fecit Holsten. ad Steph. qui tamen et Μελήτε scribi posse ait. Est enim utraque forma legitima. Sed Μέλητος propius accedit vulgatæ scripturæ, et sic est in Oraculo apud Pausan. VII. p. 405.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΚΥΠΡΟΓΕΝΗ Κυρθέρειαν αἰέισομαι, ἥ τε βροτοῖσι
 Μίλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ δὲ προσάψω

CYPRO genitam Cytheream canam, quæque mortalibus
 Blanda dona dat, amabili autem facie

Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.
 Χαῖρε θεὰ, Σαλαμῖνος ἑυκτιμένης μεδέεσσα,
 5 Καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἡμερόεσσιν αἰοιδῆν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Semper subridet, et amabilem fert florem.
 Salve dea, Salamine bene habitata regnans,
 5 Et tota Cypro: da vero amabilem cantionem.
 At ego et tui et alterius memor ero cantionis.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' Δ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' αἰεῖδεν
 Δεινὴν, ἣ σὺν Ἀρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
 Περθόμεναί τε πόλεις, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε·
 Καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
 5 Χαῖρε θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

PALLADEM Atticam, patronam urbium, incipio canere
 Sævam, cui cum Marte curæ sunt bellica opera,
 Dirutæque urbes, clamorque bellaque:
 Quin et liberat populum euntemque redeuntemque.
 5 Salve dea, da vero nobis fortunam felicitatemque.

Ver. 4. Καί τ' ἐρρύ.] Hic versus nec
 apte coit cum præcedentibus, et languidus
 est: nec ἰόντα τε νισσόμενόν τε placet. ἰόντα
 ad bellum intelligo, non, quid sit νισσόμε-
 νον. Redeuntem video verti, sc. e bello;
 sed hoc verbum id non significat.

Ver. 5. τύχην] Macrobius Sat. V. 16.
 Fortunam Homerus nescire maluit —
 adeo, ut hoc vocabulum τύχης in nulla
 parte Homerici Voluminis nominetur.
 Similiter tradit Eustath.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ἭΡΗΝ αἰείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη

JUNONEM cano aurithronam, quam peperit Rhea,

Ver. 1. Ἥρην αἰείδω] Αἰείδω prima producta. Sic est rursus in Merc. 1. et in
 Lun. 1.

Ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
 Ζηνὸς ἐριγδῆποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 Κυδρεήν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
 5 Ἀζόμενοι τίεσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

Immortalem reginam, præstantissimam formam habentem,
 Jovis gravisoni sororem uxoremque
 Inclytam, quam omnes beati per longum olympum
 5 Venerabundi honorant simul cum Jove gaudente fulminibus.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

ΔΗ' ΜΗΤΡ' ἡΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' αἰεῖδειν,
 Αὐτὴν καὶ κῆρην περικαλλέα Περσεφόνειαν.
 Χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

CEREREM pulchricomam, venerandam Deam, incipio canere,
 Ipsam et puellam perpulchram Proserpinam.
 Salve Dea, et hanc serva civitatem: et rege cantum.

Ver. 3. τήνδε σάω πόλιν] Sic bene pro mam hanc esse arguit Callimach. H. in
 σάω Barnesius edidit. Formulam legiti- L. P. extr. et in Cer. extr.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗΤΕ'ΡΑ μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Ὑμνεί Μῆσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 Ἥ· κροτάλων, τυπάνων τε ἰαχῇ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν

MATREM mihi omniumque deorum omniumque hominum
 Cane Musa suavis, Jovis filia magni,
 Cui crepitaculorum, tympanorumque strepitus, simulque sonus tibiaram

Ver. 3. βρόμος αὐλῶν] Rectissime sic edi- usitatum in αὐλοῖς, qui et βαρύβρομοι di-
 dit Barn. pro vulg. τρέμος. Illud verbum cuntur, et infra Bacchus εἰρίβρομος.

- Εὐαδεν, ἥδ' ἐ λύκων κλαγγή, χαροπῶν τε λεόντων,
 5 Οὐρεά τ' ἠχήμεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

Placet, ac luporum fremitus terribiliumque leonum,

5 Montesque sonori, et sylvosi recessus.

Et tu quidem sic gaude, deæque simul omnes cantione.

ΕΙΣ ἩΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

- ἩΡΑΚΛΕ΄Α Διὸς υἱὸν αἰέσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 Γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
 Ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσα κελαινῆϊ Κρονίῳ.
 Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀδρέςφατον ἥδ' ἐ θάλασσαν
 5 Πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυστῆος ἄνακτος,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
 Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόμεντος ὀλύμπου
 Ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
 Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ, δίδε δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

HERCULEM Jovis filium canam, quem longe præstantissimum

Genuit terrestrium Thebis in amœnis

Alcmena, mixta cum nubium coactore Saturnio.

Qui antea quidem per terram immensam ac mare

5 Errans jussibus Eurysthei regis,

Multa quidem ipse fecit ærumnosa, et multa tulit:

Nunc autem in pulchro solo nivosi olympi,

Habitat oblectatus, et conjugem habet pulchros pedes habentem Heben.

Salve rex Jovis fili, da vero virtutemque et felicitatem.

Ver. 9. δίδ. ἀ. τ. κ. ζ.] Eodem modo Callimach. H. in J. 96.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

ἸΗΤΗΡΑ νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ’ αἰεῖδεν,
 Υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγγείνατο δῖα Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κέρη Φλεγύε βασιλῆος,
 Χάρμα μέγ’ ἀνδρώποισι, κακῶν θελκτῆρ’, ὀδυνάων.
 5 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἀναξ· λίτομαι δέ σ’ αἰοιδῆ.

MEDICUM morhorum Æsculapium incipio canere,
 Filium Apollinis, quem genuit diva Coronis
 Dotio in campo, puella Phlegyæ regis,
 Gaudium magnum hominibus, malorum delinitorem dolorum.
 5 Et tu quidem sic salve rex: precor autem te cantione.

Ver. 1—3. Hos versus ex Homericis in loco Hesiodi habet, idque malim hic hymnis adfert Schol. Pindari ad Pyth. rescribi, et pronunciari φλεγύω, quam C. 4. qui pro φλεγύε habet φλεγύα, vi Barnesii φλεγύω.
 tiöse, opinor, pro φλεγύα. Nam sic ante

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΚΑΨΤΟΡΑ καὶ Πολυδεύκε’ αἰεῖδεο μῆσα λιγεία,
 Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίε ἐξεγένοντο.
 Τῆς ὑπὸ Τηϋγέτε κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
 Λάτση ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφέϊ Κρονίωνι.
 5 Χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων,

CASTOREM et Pollucem cane Musa suavis
 Tyndaridas, qui a Jove Olympio geniti sunt.
 Quos sub Taygeti vertice peperit veneranda Leda,
 Clam subdomita a nubium coactore Saturnio.
 5 Salvete Tyndaridæ, velocium vectores equorum.

Ver. 3. Ταϋγίτε] Homerus et alii Ionici ποιῆται Τηϋγέτη, quod et hic melius puto.
 Sic est et infr. H. in Diosc. 4.

ΕΙΣ ‘ΕΡΜΗΝ.

- ‘ΕΡΜΗ^Ν ἀείδω Κυλλήνιον ἀργειφόντην.
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλε,
 Ἄγγελον ἀθανάτων ἐρίνιον, ὃν τέκε Μαῖα
 Ἀτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
 5 Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,
 Ἄντρω ναιετάεσσα παλίσκίῳ· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
 Λάνθανε δ’ ἀθανάτες τε θεὸς θνητές τ’ ἀνθρώπους.
 10 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
 Σεῦ δ’ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
 Χαῖρ’ Ἑρμῇ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

MERCURIUM cano Cyllenium Argicidam.

Cylenæ regnantem et Arcadiæ pecudibus copiosæ,

Nuncium immortalium valde utilem, quem peperit Maia

Atlantis filia, Jovis in amore mixta,

5 Verecunda: beatorum autem Deorum vitabat commercium,

Antrum habitans opacum: ubi Saturnius

Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis in medio,

Quando dulcis somnus tenebat albiulnam Junonem:

Latebat autem immortalesque deos mortalesque homines.

10 Et tu quidem sic salve Jovis et Maiæ fili:

A te autem ego incipiens transibo aliam ad laudem.

Salve Mercuri gratiarum dator, minister, dator bonorum.

Ver. 2. sqq. Idem fere omnes versus sequentes cum hoc sunt in hymno longiori in Mercur. in princ.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

‘ΑΜΦΙ’ μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε μῦσα,

DE Mercurii mihi caro filio dic Musa,

Ver. 1. Ἀμφί μοι Ἑρμ.] V. ad H. in Bacch. 1.

- Αἰγοπόδην, δικάζωτα, φιλόκροτον, ὅς τ' ἀνὰ Πίσση
 Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῖδεσι νύμφαις,
 Αἶ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης σείβεισι κάρηνα,
 5 Πᾶν ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαΐδειρον,
 Αὐχμήενδ', ὅς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
 Καὶ κορυφὰς ὄρεων, καὶ πετρήεντα κάρηνα.
 Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 "Αλλοτε μὲν ρείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
 10 "Αλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
 Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
 Πολλάκι δ' ἀργινόμεντα διέδραμεν ἔρεα μακρὰ,
 Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι δίηλασε θῆρας ἐναίρων,
 Ὅξεια δερκόμενος· τότε δ' ἐς σπέος ἤλασεν οἴας
 15 Ἀγρῆς ἐξανιών, δονάκων ὑπὸ μῦσαν ἀδύρων

Capripede, bicorni, amatore cantus, quique in Pissa
 Arborifera simul incedit cum Nymphis saltatione gaudentibus,
 Quæque per præruptæ petrae incedunt capita,

- 5 Pana invocantes, pastorem Deum, pulchricomum,
 Squallidum, qui omnem collem nivolum sortitus est,
 Et vertices montium, et saxosa cacumina.
 Itat autem huc atque illuc per virgulta densa :
 Interdum quidem fluentis pellectus mollibus,
 10 Interdum rursus saxa altissima obambulans,
 Summum verticem ovium speculam ascendens.
 Sæpe autem canos percurrit montes longos,
 Sæpe autem in collibus agitat feras cædens,
 Acute cernens : tunc autem in antrum agit oves,
 15 A venatione egrediens, arundinibus carmen ludens

Ver. 2. Πίσση] Frustra Barnesius correxit *πίση*. Immo *πίση* vult Clarkius cum Steph. et Bergl. ex Il. v. 9. et vertit *valles*, quibus *δενδρήεντα* bene convenit. Jam ibi quidem MSS. nostr. et edd. veteres consentiunt in *πίση*, quod est aliis locis: nec tamen displicet *πίση* hic (pro *πίση*) legi, quod alias *δενδρήεντ'* non potest commode explicari.

Ver. 6. Αὐχμήεντ',] Martini IV. 18. corrigit *αἰχμήεντ'* intelligitque instructum armis pastoralibus. Ingeniose sane, nec tamen aut hoc, aut *αἰχμήτην* Barnesii recipiam. Vulgata sensum satis commodum habet. Pastores sunt *αὐχμηροὶ* vel

αὐχμήεντες, *squalidi*, et ille squalor ipsis non est indecorus.

Ver. 12. ἀργινόμεντα] Hanc vocem vitiosam esse facile patet. De correctione quaeritur. Martini IV. 18. conjecit ingeniose *αἰγινόμεντα*, *agilo consila*. Melius Barnesius, opinor, correxit ex Homer. Il. β. 647. 656. *ἀργινόμεντα*, quod secuti sumus. Nam quod Clarkius profert locum Pseudo Orphei, in quo Pan dicitur *χαίρειν αἰγινόμοις*, id nihil valet.

Ver. 14. Ὅξεια δερκόμενος] Picersonus malebat *κεκλόμενος*, p. 160. quod est sane aptum venatori, sed non minus aptus acutus visus in indagando.

- Νήδυμον· ἐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 Ὅρνις, ἥ τ' ἔαρος πολυανδρέος ἐν πετάλοισι
 Θρῆνον ἐπιπροχέεσσα, χέει μελίγηρυν αἰοιδήν.
 Σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεσιάδες λιγύμολποι
 20 Φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
 Μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιζέει ἔρεος ἡχώ.
 Δαίμων δ' ἐνθα καὶ ἐνθα χορῶν τότε ἐς μέσον ἔρπων,
 Πυκνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
 Λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
 25 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἥδ' ὑάκινθος
 Εὐώδης θαλέων καταμίσγεται ἄκριτα ποίην.
 Ὑμνεῦσιν δὲ θεῆς μάκαρας καὶ μακρὸν ὄλυμπον·
 Οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριένιον ἔζοχον ἄλλων
 Ἑννεπον, ὡς ὅγ' ἀπασι θεοῖς θεὸς ἀγγελός ἐστι·
 30 Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα μητέρει μῆλων

Suave: non hunc præcurrerit in cantibus

Avis, quæ vere multiflora in foliis

Lamentum effundens, emittit suavam cantum.

Cum ipsis autem tunc Nymphæ montanæ suaviloquæ

20 Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigræ aquæ

Canunt, verticem autem circa montis sonat Echo.

Deus autem tunc huc atque illuc chorearum in medium vadens,

Dense pedes movet: pellem autem in tergo cruentam

Lyncis habet, suavis oblectans animum cantibus,

25 In molli prato, ubi crocus et hyacinthus

Odorus virens admiscetur innumeræ herbæ.

Celebrant autem deos beatos et longum Olympum:

Veluti Mercurium utilem præter omnes

Canebant, quod hic omnibus deis velox nuncius est:

30 Et ille in Arcadiam copiosam fontibus, matrem ovium,

Ibid. τόσι δ' ἐς σπείος ἤλασεν οἶας Ἀγρῆς
 ἱξανιών, δ.] Sic rescripsimus e certissimis
 emendationibus Martini l. c. Ruhnkenii
 Ep. Crit. I. p. 30. et Piersoni p. 160.
 Huic ἁγρῆς debetur. Comparat Apollo-
 nii Rhod. III. 69. θήρης ἱξανιών.

Ver. 19. Σὺν δέ σφιν] Non video, quo
 σφιν referatur. Non profecto, ad Nym-
 phas v. 5. Nam hæ sunt ipsæ ὀρεσιάδες,
 quæ statim memorantur.

Ver. 20. πυκνὰ] Barnesius edidit πύκα.

Potest etiam πυκνὰ ferri; cujus prima
 natura brevis est. Si πύκα legimus, sen-
 sus erit: pedibus concinne ingredientibus:
 sin πυκνὰ, pedibus crebro pulsantes ter-
 ram, in utroque est periphrasis saltan-
 tium.

Ver. 23. Πυκνὰ ποσσὶν διέπει.] Versio,
 frequenter pedibus assequitur, nihili est,
 nec sensum habet. Ποσσὶν διέπειν est sal-
 tant js

- Ἐξίκετ'· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος Κυλλήνιον ἔσιν.
 Ἐνθ' ὄγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν
 Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· δάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπειθὼν,
 Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃ μιγῆναι.
 35 Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
 Ἑρμείη φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατεινὸν ἰδέσθαι,
 Αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
 Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τίθῃν.
 Δεῖσε γὰρ, ὥς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡϋγένειον.
 40 Τὸν δ' αἰψ' Ἑρμείας ἐρίνιος εἰς χέρσα θῆκε
 Δεξάμενος χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 Δέρμασιν ἐν πυκινόϊσιν ὀρεσκήοιο λαγῶ.
 Πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 45 Δεῖξε δὲ κῆρον ἰόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
 Ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ βάκχειος Διόνυσος.

Venit: ibi autem illi locus Cyllenius est.

Ubi ille, licet Deus, squalido vellere oves pascebat

Virum apud mortalem. Vigebat enim amor mollis, qui eum invaserat

Cum Nympha pulchricoma Dryopis amore coëundi.

- 35 Perfecit autem nuptias lætas: peperit autem in domibus

Mercurio carum filium statim monstrosus visu,

Capripedem, bicornem, studiosum cantus et dulce ridentem.

Fugit autem surgens, reliquitque puerum nutrix.

Metuit etenim, ut vidit faciem inamabilem hirsutam.

- 40 Hunc autem statim Mercurius utilis in manu sua posuit

Acceptum, gaudebat autem animo admodum deus.

Confestim autem ad immortalium sedes cucurrit, puerum cooperiens

Pellibus in densis montani leporis.

Apud autem Jovem sedit et alios deos:

- 45 Ostendit autem puerum suum: omnes autem animum oblectabant

Immortales, in primis autem Bacchius ille Dionysius.

Ver. 32. ψαφαρότριχα μῆλα] Sordida vellera aut squalida tribui ovibus, nil mirum: et sunt sane talia: quanquam ψαφαρόν potius de squalore locorum et agrorum iuculorum dicitur. Si quis quid desideret, quod in laude ponatur, legat ἀπαλότριχα. Sed non est opus, præsertim cum vix intelligi possit, quomodo alicui in mentem venerit, id in ψαφαρό-

τριχα mutare, nec Ruhnkeniano, quamquam ingenioso, ταρρύτριχα.

Ver. 34. Νύμφη — Δρύοπος] Barnesius corrigit Δρύοπης, perperam. Deberet esse Δρύοπη. Nympha Dryopis est illa ipsa, cujus amore ardebat, filia Dryopis. Si alii Dryopem filium faciunt, nihil impedit. Variant enim in his tradendis poetæ.

Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἄναξ, λίσομαι δέ σ' αἰοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Pana autem illum vocarunt quod animum omnibus oblectavit.
Et tu quidem sic salve o rex, supplicabo autem tibi cantu.
At ego, et tui et alterius memor ero cantus.

Ver. 38. ἀνάξασα, λίπιν] E correctione Martini IV. 18. quam et Barnesius secutus est. Vulg. ἀναΐζας λίπιν.

Ver. 39. ἡγύνειον.] Valde barbatam aut hirsutam. Est ap. Homerum epithetum leonis et pardī.

Ver. 45. Δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν] Malim πυκνοῖσιν.

Ver. 48. λίσομαι δ. σ' ἄ.] Λίτομαι, quod

hic ex H. in Æsc. reposuit Barnesius, melius puto, ut mox H. in A. est ἴλαμαι δὲ σ. α. etc. Sed quia tamen et λίσομαι sine vitio est, recteque dicitur, ut μνήσομαι αἰοιδῆς, non sustinui mutare vulgatum.

Ver. 49. Αὐτὰρ] Hunc versum hic delendum puto. Clausula est in v. 48. ut in bymnis pluribus seqq.

Εἰς Ἥφαιστον.

ἭΦΑΙΣΤΟΝ κλυτόμητιν αἰείδω μῦσα λιγείᾳ.
Ὅς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ἀνθρώπων ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τοπάρους περ
Ἀντροῖς ναιετάασκον ἐν ἔρεσιν, ἥντε Δῆρες.
5 Νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαίνετες,
Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὐκηλοὶ διάγασιν ἐνὶ σφετέρησι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἴληθ' Ἥφαιστε, δίδε δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

VULCANUM artificem cane Musa suavis.

Qui cum Minerva cæsia præclara opera

Homines docuit in terra, qui antea

In antris habitabant montium, veluti feræ:

5 Nunc autem per Vulcanum artificem artes docti,

Facile ævum totum per annum

Quietē degunt in suis domibus.

Sed propitius esto Vulcane, da autem virtutem et felicitatem.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΦΟΙΒΕ, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἰεῖδει,
 "Οχθὴ ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δινήεντα
 Πηνειόν· σὲ δ' αἰδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγεῖαν
 Ἦδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶεν αἰεῖδει.
 5 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἄναξ, ἴλαμαι δέ σ' αἰοιδῇ.

PHOEBE, te quidem et cygnus plaudens alis suaviter cantat,
 In ripam insiliens amnem apud vorticosum
 Peneum: te autem cantor habens citharam suavem
 Dulcicanus primumque et postremo semper canit.
 5 Et tu quidem sic salve rex, placo autem te cantu.

Ver. 1. ὑπὸ πτερύγων] Vertunt *sub alis*, quod intelligi non potest. Intelligo *cum plausu alarum, applaudens cantui*.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

'ΑΜΦΙ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ' αἰεῖδιν,
 Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 Πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 Διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 5 Ἴππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρὰ τε νηῶν.

NEPTUNUM Deum magnum incipio canere,
 Terræ motorem ac sterilis maris,
 Marinum, qui Helicon et latas habet Ægas.
 Duplicem tibi, o terræ motor, dii honorem diviserunt,
 5 Equorumque domitor ut esses servatorque navium.

Ver. 3. Ἑλικῶνα] Martini III. 4. corrigit ἰλίκην. Item Holstenius ad Steph. p. 111. quod Helice et Ægæ fuerunt urbes Peloponnesi, in quibus Neptunus colebatur, id quod satis constat multis veterum testimoniis, Homeri ipsius Il. 9. 204. mihiq; hæc correctio sane valde aridet. Quia tamen et infra, ut Barne-

sius bene monet, Neptunus dicitur μεδίαν ξανθῷ Ἑλικῶνος, nihil mutare audeo sine libris. Et potuit urbs nomen utrumque habere, præsertim cum conditor Helicon fuerit, et incolæ urbis Heliconi dicti, auctore Stephano. Atque etiam Homerus ipse Il. v. 404. Neptunum ἰλιώνιον ἄνακτα appellat, ubi. v.

Χαῖρε Ποσειδάων γαίηοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλάσσειν ἄρηγε.

Salve Neptune terram tenens, cæruleis crinibus decore,
Et beate, benignum animum habens, navigantibus auxiliare.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΑ θεῶν τὸν ἄριστον αἰέσομαι, ἥδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅς τε Θέμισι
Ἐγκλιδὸν ἐζομένη πυκινὰς ὁάρας ὁαρίζει.
Ἴληθ' εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιζε, μέγιστε.

JOVEM deorum optimum canam, et maximum,
Late sonantem, validissimum, fructiferum, qui cum Themide
Acclini sedente prudentes sermones miscet.
Sis propitius late sonans Saturnie inclytissime maxime.

Ver. 2. Θέμισι] Ante Barnesium male edebatur Θέμιτι. *tes, quam crebros. Respicit enim prædicationem futurorum.*
Ver. 3. πυκινὰς] Malui vertere pruden-

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ἼΣΤΙ'Η, ἥ τε ἀνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφοιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Ἐρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,
5 Σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἄμ' ὅπασσον ἀοιδῇ.

VESTA, quæ regis Apollinis procul jaculantis
Delphis divinis sacram domum curas,
Semper ex tuis crinibus distillat liquidum oleum:
Veni hanc super domum, accede animum habens,
5 Cum Jove sapiente: gratiam autem simul præbe carmini.

Ver. 4. ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,] Hunc locum vitiosum esse, dubio caret. Quomodo corrigendus sit, pro certo non dixerim. Barnesius rescripsit ἐνεία θ. ῖ. sensu com- modo, sed sine libris. Conjectura viri docti, quam Clarkius recepit, ex H. in Ven. I. 102. ἐϋφρενα, valde probabilis est.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΟΥΣΑ'ΩΝ ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Δίος τε.
 Ἐκ γὰρ Μεσάων καὶ ἐκηβόλῃς Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
 Ἐκ δὲ Δίος βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μῆσαι
 5 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
 Χαίρετε τέκνα Δίος, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

A MUSIS incipio, Apollineque Joveque.

Ex Musis enim et procul jaculante Apolline

Viri poëtae sunt in terra et citharædi:

Ex Jove autem reges: hic autem felix, quem Musæ

5 Diligunt: suavis illi ab ore fluit vox.

Salvete proles Jovis, et meum honorate cantum:

At ego et vestri et alterius memor ero cantus.

Ver. 1—4. Hi versus sunt et in Hesiodi Theog. 94. s. Homeridæ videntur e poëtis melioribus decerpisse loca ad laudem Dcorum pertinentia, et ex iis hymnos composuisse.

Ver. 5. Φιλεῦνται.] Contra consuetudi-

nem *Homeri* prima syllaba in hoc verbo producitur: quod etiam hanc lectionem suspectam facit. Edd. primæ Fl. Aldd. et Lov. habent φίλωνται, quod, sive φίλονται, præfero.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

ΚΙΣΣΟΚΟ'ΜΗΝ Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' αἰεῖδεν,
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
 Ὅν τρέφον ἡῦκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
 Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
 5 Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκητι

HEDERA coronatum Bacchum sonorum incipio canere,

Jovis ac Semelæ valde inclytæ præclarum filium,

Quem alebant pulchricomæ Nymphæ a patre rege

Suscipientes sinibus, et accurate nutriebant

5 Nysæ in vallibus: hic autem crescebat patris cura,

- Ἄντρω ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολὺῦμον ἐθρεψαν,
 Δὴ τότε φοιτίζεσκε καὶ ὑλήεντας ἐναύλεις,
 Κισσῶ καὶ δάφνη πεφυκασμένοι· αἱ δ' ἄρ' ἔποντο
 10 Νύμφαι· ὁ δ' ἐξηγεῖτο, βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε πολυσάφυλ' ὧ Διόνυσε·
 Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτὶς ἰέσθαι,
 Ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τὰς πολλὰς ἐνιαυτὲς.

Antro in bene olenti, in numero positus immortalium.

At post hunc Deæ multilaudem aluerunt,

Tunc itabat ad nemorosos recessus,

Hedera et lauro ornatus : hæ autem simul sequebantur

- 10 Nymphæ : hic autem dux erat, sonus autem habebat immensam sylvam.

Et tu quidem sic salve uvis copiose o Bacche :

Da autem nos gaudentes ad horas rursus venire,

Ex horis autem rursus ad multos annos.

Ver. 5. Νύσσης] Edd. pr. omnes Νύσσης, ut Il. ζ'. 133. Νυσσῆιον, atque etiam alibi libri duplicant σ, ut apud Steph. v. *Holstenius* ad Steph. Sed tamen MSS. meliores fere Νυσσ. habent, ut ap. Homerum l. c. MS. Lips. et, quem nuper inspexi,

Uratislaviensis, Mich. Apostolii manu scriptus. Itaque hoc prætuli.

Ver. 12. ἐς ὥρας αὐτὶς ἰέσθαι,] Sensus est, ut opinor, sine nobis lætis hoc anni tempus, autumnum, redire, et vindemiam, atque ab hac anni tempestate ad multos annos sequentes venire.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

- ἌΡΤΕΜΙΝ αἰεῖδω χρυσηλάκατον, κελαδαινὴν,
 Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφιβόλον, ἰοχέαιραν,
 Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρεσ' Ἀπόλλωνος·
 Ἡ κατ' ὄρη σκίοεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
 5 Ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει,
 Πέμπεσσα σονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα

DIANAM cano, auream colum habentem, sonoram,

Virginem verecundam, cervos jaculantem, sagittis gaudentem,

Germanam sororem aureo ense insignis Apollinis.

Quæ per montes umbrosos et cacumina ventosa

- 5 Venatione oblectata aureum arcum tendit,

Mittens lethifera tela, tremunt autem capita

- Ὑψηλῶν ὄρεων, ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
 Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
 Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἢ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
 10 Πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκεσσα γενέθλην.
 Αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
 Εὐφρομένη δὲ νόον, χαλάσας' εὐκαμπέα τόξα,
 Ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πῖονα δῆμον,
 15 Μοσέων καὶ χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
 Ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰεῖς,
 Ἥγειται χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα,
 Ἐξάρχεσσα χορῆς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσαι
 Ὑμνεῦσι Λητῷ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας
 20 Ἀθανάτων, βελῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητῆς ἡυκόμοιο.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

- Altorum montium, resonat autem umbrosa sylva
 Valde a clangore ferarum: horret autem terra,
 Pontusque piscosus: at hæc fortem animum habens,
 10 Omnia obit ferarum perimens genus.
 At postquam oblectata est feras jaculans, sagittis gaudens,
 Delectavitque animum, laxans flexilem arcum,
 Venit in magnam domum fratris sui cari
 Phæbi Apollinis, Delphorum in pinguem populum,
 15 Musarum ac Gratiarum pulchram choream instaurans.
 Ubi suspendens reflexum arcum et sagittas,
 Dux fit gratiosum circa corpus ornamentum habens,
 Instaurans choros: illæ autem ambrosiam vocem emittentes
 Laudant Latonam pulchris pedibus ut peperit filios
 20 Inter immortales consilioque et operibus longe optimos.
 Salvete nati Jovis et Latonæ pulchricomæ:
 Verum ego vestrum et alterius memor ero cantionis.

Ver. 8. ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν] Κλαγγή
 etiam in H. in matr. D. 4. de feris dici-
 tur. Itaque possis intelligere, feras per-
 cussas terrore ululare. Sed tamen non
 displicet, propter contextum, correctio Cl.
Ruhnkenii ὑπὸ κλαγγῆς νύμφων de quibus
 proprie κλαγγή dicitur.

Ver. 18. Ἐξάρχεσσα χορῆς.] Cl. *Pier-*
sonus corrigit ἰζανέχουσα, vitandæ, ut opi-
 nor, tautologiæ caussa, ut exprimat illud,
supereminet omnes sc. Nymphas. Sed
 vereor, ut ἰζανέχουσα sic dicatur. Et tau-
 tologia tollitur, si veritas *instaurans choros*.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

- ΠΑΛΛΑΔ’ Δ’ Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ’ αἰεΐδειν,
 Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχεσαν,
 Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκῆεσσαν,
 Τριτογενῇ τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
 5 Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε’ ἔχεσαν,
 Χρύσεια, παμφανώντα· σέβας δ’ ἔχε πάντας ὀρῶντας
 Ἀθανάτεις, ἣ δὲ πρὸς θεὸν Διὸς Αἰγίοχοιο
 Ἑσσυμένως ὤρυσεν ἀπ’ ἀθανάτοιο καρῆναι,
 Σείσας ὅζυν ἄκοντα· μέγας δ’ ἐλελίζετ’ Ὀλυμπος
 10 Δεινὸν ὑπ’ ὀμβρέιμης γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον ἰάχῃσεν· ἐκινήθη δ’ ἄρα πόντος
 Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔσχετο δ’ ἄλμῃ
 Ἐξαπίνης· ἤσεν δ’ Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Ἴππεας ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κέρη
 15 Εἶλετ’ ἀπ’ ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη

- PALLADEM Minervam inclytam incipio canere,
 Cæsiam, multi consilii, implacabilem animum habentem,
 Virginem verecundam, patronam urbium, robustam,
 Tritogenam: quam ipse genuit consultor Jupiter
 5 Venerando ex capite, bellicosa arma habentem,
 Aurea, splendida: stupor autem habebat omnes videntes
 Immortales, hæc autem celeriter Jovis Ægiochi
 Magna vi prosiluit ab immortalī capite,
 Concutiens acutam hastam; magnus autem concutiebatur olympus
 10 Graviter sub forti Minerva: circum autem terra
 Fortiter sonuit: motus igitur est pontus
 Undis purpureis turbatus, constitit autem mare
 Repente: stitit autem Hyperionis præclarus filius
 Equos veloces diu, donec puella
 15 Detrahit ab immortalibus humeris diis similia arma

Ver. 7. πρὸς θεὸν Διὸς etc.] Quid est ante Jovem, ut vertunt? Ego πρὸς θεὸν retulerim ad ὤρυσαι, et Διὸς αἰγ. ad καρῆναι. illa autem celeriter e Jovis Æg. immortalī capite pro-ruit. H. in Lunam. 10. ἑσσυμένως προτί-ρωσ’ ἰλάσῃ etc.

Ver. 10. ὑπ’ ὀμβρέιμης γλ. etc.] Vertam:

sub forti Pallade, sc. quassante hastam, qualis vis tribuitur et Ægidi ejus concus-sæ ab Homero. In ὀμβρέιμης, media con-tra morem producit, non a tono, ut vult Barnesius, sed fortasse a duplicatione τῆς μ.

Παλλὰς Ἀθηναίη, γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε Διὸς τέκος Αἰγίοχοιο·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Pallas Minerva, gavisus est autem consultor Jupiter.

Et tu quidem sic salve Jovis nata Ægiochi :

Verum ego et tui et alterius memor ero cantionis.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

ἼΣΤΙ' Ἡ, ἥ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
 Ἐδρην αἰδῖον ἔλαχες, πρεσβήδα τιμὴν,
 Καλὸν ἔχσας γέρας καὶ τιμὴν· ἔ γὰρ ἄτερ σῆ.
 5 Εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' ἔ πρώτη πυμάτῃ τε
 Ἰσὶν ἀρχόμενος σπένδει μελιθήδεα οἶνον·
 Καὶ σύ μοι ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
 Ἀγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἰάων,
 Ναίετε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν·

VESTA, quæ una omnium in domibus altis

Immortaliumque deorum, humique ambulantium hominum,

Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorem,

Pulchrum habens donum et honorem : neque enim sine te

5 Convivia mortalibus, ubi non prima postremaque

Vestæ incipiens delibat suave vinum :

Et tu mihi Argicida, Jovis et Maïæ fili,

Nuncie beatorum, auream virgam gestans, dator bonorum,

Habitate domos bonas, cara mentibus invicem :

Ver. 1. Ἰσὶν,] Sic h. l. Ald. pr. v. 6. Edd vett. omnes v. 11. Flor. sola : adeo variant libri in hac scriptura.

Ver. 2. ἐρχομένων] Barnes. in V. L. ponit ἐπομένων, nescio unde.

Ver. 3. 4. πρεσβήδα τιμὴν, Καλ. ἔχ. γέρας καὶ τιμὴν.] Verba πρ. τιμὴν vitiosa esse puto : nec sensus commodus existit. Nam et alii Dii habent perpetuam sedem (in cælo) et antiquum honorem. Et statim post de honore sermo est. Legerim πρεσβήδα γαῖαν. Vesta sedem æternam nacta est terram antiquam.

Sic post H. in Matr. Omn. 2. dicitur πρεσβίτη.

Ver. 5. 6. ἵν' ἔ — σπένδει] Varias super h. l. conjecturas Martini I. 27. Davisi ad Cic. N. D. II. 27. et Barnesii, videat apud Piersonum p. 162. qui volet ; nec enim admodum probabiles sunt. Melius Piersonus corrigit ἰσὶν εὐχόμενοι σπένδον, sc. θνητοί. Si vulgata servetur, intelligendum τις, vel ὁ σπένδων. Post οἶνον scripsi colon. ἔ γὰρ — οἶνον sunt in parenthesi, coherentque ἰσὶν, ἢ etc. καὶ σύ etc. ναίεσι. Ver. 9. φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν.] Hæc

- 10 Ἴλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
 Ἰσίῃ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ δ’ ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.
 Χαῖρε Κρόνος Δύγατερ, σύ τε, καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ’ αἰοιδῆς.

- 10 Propitius auxiliare cum verecundaque caraque
 Vesta : ambo enim terrestrium hominum
 Scientes opera pulchra, mentemque sequimini et pubertatem.
 Salve Saturni filia tuque et aurivirga Mercurius :
 At ego vestrumque et alterius memor ero cantionis.

sensum non habent. Scribam: φίλα φρο-
 νίοντ’ ἀλλήλοις, vel lenius cum *Martino*,
 φίλαι φρεσ. ἀλλήλ. Quamquam potius
 totum versum deleverim, quem addidisse
 videtur, qui consequens deesse putaret,
 quod est in v. 13. ut v. 10. 11. ponerentur
 ante 9. Nam *Martini* quidem I. 27.
 transpositione voluit consulere sententiā,
 quem secutus est *Barnesius*. Sed quid
 est, *utrique mortalium habitatis pulchras*
domos, i. e. templa etc. scientes opera pul-

chra etc. Sed ita sententia satis bene
 procedit: et tu Argicida, Jovis et Maïæ
 fili, minister Deorum, aurea virga insig-
 nis, dator bonorum, propitius auxilium
 fer cum veneranda et cara Vesta. Nam
 vos ambo hominum nostis pulchre facta,
 et prosequimini nos animo et juvena.
 Relinquitur tamen aliquid duri: nec sa-
 nari satis posse hunc hymnum sine libris
 scriptis puto.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

- ΓΑῖ' ἈΝ παμμήτειραν ἀείσομαι ἡϋδόμεθλον,
 Πρεσβίστην, ἣ φέρβει, ἐπὶ χθονὶ πάντ’ ὅπόσ’ ἐσὶν,
 Ἥ μὲν ὅσα χθόνα δῖαν ὑπέρχεται, ἡδ’ ὅσα πόντον,
 Ἡδ’ ὅσα πατῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὀλβη.
 5 Ἐκ σέο δ’ εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελέεσσι,
 Πότνια· σεῦ δ’ ἔχεται δῆναι βίον, ἡδ’ ἀφελέσθαι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὃ δ’ ὀλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ

TERRAM omnium matrem canam, bene fundatam,
 Antiquissimam, quæ nutrit in terra omnia quæcunque sunt,
 Et quot terram divam incedunt, et quot pontum,
 Et quot volant, hæc nutriuntur ex tuis divitiis.

- 5 Per te autem fecuudi et fertiles sunt,
 Veneranda : in te autem positum est dare vitam et auferre
 Mortalibus hominibus : at hic felix, quem utique tu in animo

- Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεσι.
 Βρίθει μὲν σφιν ἄρετρα φερέσβιος, ἥδ' ἐ κατ' ἀγρὺς
 10 Κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν.
 Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
 Κοιρανέεσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλεῖστος ὀπηδεῖ.
 Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθλεῖ κνυδιόωσι,
 Παρθενικαὶ τε χοροῖς περυσανθίσιν εὐφροني θυμῷ
 15 Παίξεται χαίρεσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
 Οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε θαῖμον.
 Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' ἔραν' ἄσερόεντος,
 Πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἑς βίοτον θυμῆρ' ὅπαζε.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Prompte honorabis: huicque copiosa omnia sunt.

Abundat quidem illis arum victum ferens, et per agros

- 10 Jumentis abundat, domus autem impletur bonis.

Ipsi autem bonis legibus per urbem habentem pulchras mulieres

Dominantur, felicitas autem multa et divitiæ sequuntur.

Filii autem lætitia juvenili gloriantur,

Virginesque choreis florigeris læto animo

- 15 Ludentes gaudent per flores molles herbæ,

Quos utique tu honorabis veneranda copiosa dea.

Salve deorum mater, uxor cæli stellati,

Prompta autem loco cantus vitam lætam præbe:

At ego et tui et alterius memor ero cantionis.

Ver. 9. Βρίθει μὲν σφιν] Pluralis succedit singulari, qui sensum multitudinis habet.

Ver. 10. Κτήνεσιν εὐθηνεῖ.] Quid? an ἄρετρα? non opinor. Scripserim κτήνεα εὐθηνεῖ.

Ver. 14. χοροῖς περυσανθίσιν] Facile est corrigere cum Barnesio πολυανθίσιν, quod

cuilibet in mentem veniat, vel περιανθίσιν ex Anacreonte. E vestigiis literarum judicanti, nihil propius est, quam φερυσανθίσιν, florigeris. Epitheton est aptum choris, quia coronatæ saltant puellæ. Περιανθίσιν habet Seberus, nescio unde: recepit Cl. Clarkius.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

"ΗΛΙΟΝ ὕμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο μῦσα

SOLEM laudare rursus, Jovis nata, incipe Musa

- Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ ἔρην ἄσπερόεντος.
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
5 Αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
Ἡῶ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἡελίον τ’ ἀκάμαντ’ ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὅς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἴππες ἐμβεβαῶς· σμερνὸν δ’ ὃ γε δέρεκεται ὄσσοις,
10 Χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ’ ἀκτῖνες ἀπ’ αὐτῆς
Αἰγλήεν εἴλβρσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχρσι πρόσωπον
Τηλαυγές· παλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθος
Λεπτεργές· πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ’ ἄρσενες ἵπποι.
15 Ἐνθ’ ἄρ’ ὃ γε σῆσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
Ἐσπέριος πέμπησι δι’ ἔρην ὠκεανόνδε.
Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε’ ὅπαζε.
Ἐκ σέο δ’ ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν

Calliope splendidum, quem Euryphaëssa bovinos oculos habens
Peperit terræ filio et cæli stellati.

Duxit enim Euryphaëssam valde inclytam Hyperion

- 5 Germanam sororem, quæ illi peperit pulcherrimos filios,
Auroramque roseis brachiis, pulchricomamque lunam,
Solemque indefessum, similem immortalibus,
Qui lucet mortalibus et immortalibus Diis,
Equis vectus : horrendum autem hic inspicit oculis,

- 10 Aurea e galea : clari autem radii ab ipso
Splendore relucent, ad tempora autem genæ
Nitidæ a capite gratiose obtinent os
Lucidum : pulchra autem circa corpus fulget vestis
Tenuiter contexta flatu ventorum : sub autem masculi equi.

- 15 Hic ille sistens aureum currum et equos,
Vespero mittit per cælum in Oceanum.
Salve rex, benigne autem vitam suavem præbe.
A te incipiens celebrabo mortalium genus virorum

Ver. 11. παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ etc.]
Quid παρειαῖς cum κροτάφοις. Eleganter
Pierzonus p. 164. περὶ κροτάφοις τ’ εἴθιραι.
quem vid.

Ver. 16. Θεσπέσιος] Ruhnkenius V. C.

verissime correxit ἐσπέριος, quod recepimus.

Ver. 18. κλήσω] Vett. edd. quædam
κλήσω; unde vetus versio vocabo, male.
Scripserim κλήσω, quod διςσυνάβως pro-
nunciatur.

‘Ημιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Semideorum, quorum opera Dii mortalibus ostenderunt.

Ver. 19. ἔδειξαν.] Est commendarunt, nempe iis propterea in numerum suum recipiendis.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

ΜΗ’ΝΗΝ αἰεῖδεν τανυσίπτερον ἔσπετε μῦσαι,
 ‘Ηδθεπεῖς κῆραι Κρονίδεω Διὶς, ἴσορες ὠδῆς.
 ‘Ἡς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται ἑρυνόδεικτος
 Κρατὸς ἀπ’ ἀθανάτοιο, πολὺς δ’ ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 5 Αἴγλης λαμπέσης· σίλβει δ’ ἀλάμπειτος ἄηρ
 Χρυσέας ἀπὸ σεφάνης, ἀκτῆρες δ’ ἐνδιάονται.
 Εὖτ’ ἂν ἀπ’ Ὀκεανοῖο λοισσαμένη χροά καλὸν,
 Εἴματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα σελήνη,
 Ζευξαμένη πάλῃς ἐριαύχενας αἰγλήεντας,

LUNAM canere alatam dicite Musæ,

Suaviloquæ filiæ Saturnii Jovis, peritæ cantus.

Ex quo splendor terram ambit a cælo fusus,

Capite ex immortalī, magnum autem ornamentum ortum est

5 Fulgore splendente: enitescit autem tenebrosus aër

Aurea ex corona, radii autem volvuntur:

Quando ab oceano ubi lavit corpus pulchrum,

Vestes induta procul lucentes divina Luna,

Jungens equos latæ cervicis, fulgidos,

Ver. 1. τανυσίπτερον] Insoleus epitheton Lunæ. Solem τανύπεπλον vocat Hymnus in Solem in Orphicis.

Ver. 5. 6. σίλβει δ’ ἀλάμπειτος ἄηρ] Vox ἀλάμπειτος est abhorrens ab analogia, nec uspiam occurrit alibi, nisi apud Schol. Soph. (Ed. Col. 1728. pro varia lectione vocis ἀλύπητον, nec hic metro convenit. Nam Barnesianum additamentum δι’ τ’ nihili est. Non displicet Piersoni conjectura σίλβει δι’ μελάντατος ἄηρ. In versu autem sequente pro ἀκτῆρες rescribit λαμπτήρες. Ita commoda oritur sen-

tentia: niger aër illuminatur ab aurea (Lunæ) corona et faces incrant vel insunt. Sed pro λαμπτήρες lenius est ἀκτίνες. Et sic legit haud dubie vetus Interpres, qui radios vertit. Ἐνδιάονται accipiunt inerrant, vel insunt, nec refrager. Illustrem ex Arato 497. τὰδ’ ἐνδια σείφεται, i. e. in conspectu, super terram. Nam pro ἐνδια v. 508. est ὠψῆ, et Theocrit. XVI. ἐνδιος est, qui sub dio versatur. Ita ἀκτ. ἐνδ. erit, radii funduntur de cælo in terram s. per aërem.

- 10 Ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
Ἐσπερίῃ διχόμηνος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεζομένης τελέδωσιν
Οὐρανόθεν, τέκνω δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.
- 15 Ἦδ' ὑποκυσσαμένη Πανδείῃν γείνατο κῆρην,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε, διὰ Σελήνη,
Πρόφρων, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
Ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργατ' αἰοιοῖ,
20 Μασάων θεράποντες, ἀπὸ σομάτων ἐροέντων.

- 10 Celeriter præ se agit pulchricomos equos,
Vespertina semimenstrua, quando plenus est magnus globus,
Clarissimique splendores tunc crescentis sunt
Caelitus, signum autem mortalibus et indicium est.
Cum hac olim Saturnius mixtus est amore et lecto.
- 15 Hæc autem prægnans Pandiam peperit filiam,
Decoram forma inter immortales Deos.
Salve regina Dea candidis bracchiis, diva Luna,
Benigna, pulchricoma: a te incipiens laudes hominum
Canam semideorum, quorum celebrant opera poetæ,
20 Musarum ministri, oribus amabilibus.

Εἰς Διοσκουτροῦς.

ἌΜΦΙ' διοσκῆρας ἐλικώπιδες ἔσπετε μῆσαι
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρες ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστωρ δ' ἰππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα.
Τῆς ὑπὸ Τηϋγέτῃ κορυφῇ ὄρεος μεγάλου,

DE Jovis pueris nigroculæ dicite Musæ
Tyndaridis, Ledæ pulchræ præclaris natis,
Castoreque equorum domitore, et irreprehensibili Polluce.
Quos sub Taygeti vertice montis magni,

- 5 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ κελαινεφέϊ Κρονίῳ
 Σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Ὀκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωνσιν ἄελλαι
 Χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 Εὐχόμενοι καλέεσσι Διὸς κέρας μέγαλοιο,
 10 Ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 Πρύμνης, τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
 Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 Ξεθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἰΐξαντες.
 Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄελλας,
 15 Κύματα δ' ἐσόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
 Ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Γῆθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
 Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

5 Mixta in amore cum nigrinube Saturnio
 Servatores peperit pueros terrestrium hominum,
 Velociumque navium, quando urgent procellæ
 Hiemales per pontum implacabilem: hi autem e navibus
 Vota facientes vocant Jovis pueros magni,

10 Agnis albis, fastigiis conscensis
 Puppis, hanc autem ventusque magnus et unda maris
 Fecerunt submersam: hi autem repente apparuerunt
 Flavis alis per æthera vibrantes.
 Statim autem difficilium ventorum placant procellas

15 Undas autem sternunt spumosi maris in fluctibus
 Nautis, quæ iis signa læta laboris sunt; videntes autem
 Gaudent, cessant autem ab ærumnoso labore.
 Salvete Tyndaridæ velocium vectores equorum:
 At ego vestrum et alterius memor ero cantionis.

Ver. 10. Ἄρνεσσιν λ.] Scr. ἄρνεσσι.

Ξεθῆσι πτ. quod restituendum putavi. ξαν-

Ver. 15. Ξανθῆσι πτερύγεσσι] Edd. pr. θῆσι est glossa illius.

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

‘ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I. ΕΙΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

ΑΙ ΔΕΙΨΘΕ ξενίων κεχρημένον ἤδ' ἐδόμοιο,
 Οἱ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην, ἐριώπιδα κέρην,
 Ναίετε, Σαρδηνῆς πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδαρ Δεῖς ποταμοῖο,
 5 Ἐρμῆς δινήεντος, ὃν Ἀδάνατος τέκετο Ζεὺς.

REVERĒMINI hospitalium munerum indigum et tecti,
 Qui urbem altam Cymen, pulchram puellam,
 Habitatis, Sardenes ad radicem extremam comantis,
 Divinam bibentes aquam sacri fluminis

5 Hermi profundi, quem immortalis genuit Jupiter.

Ver. 2. Cl. Pauw volebat οἱ π. αἰπεινὴν, Κύμης ἐρ. κ. Cumæ formosam filiam, ut intelligeretur colonia Cymæ, in qua, Auctor Vitæ Hom. tradit, hoc carmen factum; placetque Cel. Wesselingio. Id sane mollius, et melius vulgato. Et idem auctor ait, hanc coloniam esse ad Sardenem et Hermum.

Ibid. ἐριώπιδα κέρην,] Refer ad Cymen, a qua urbs nomen habuit, non ad urbem.

Ver. 3. Ναίετε, Σαρδηνῆς etc.] Felicissima est correctio Martini IV. 17. pro

vulgato ναίειτ' ἐς Ἀδην, ἥς, cujus sensus nullus est. Sardene est mons Æolia, ad cujus radices Cuma fuit, vid. Steph. in h. v. ad cujus cives hi versiculi pertinent. In Vit. Hom. vocatur Σαρδηνή. Cæterum σαρδηνῆς jam editum est in ed. Amst. 1650. ex Herodoti vita.

Ver. 4. Δεῖς] Al. ξανθῆ, quod melius puto. Fluvius aurifer bene flavus dicitur.

Ver. 5. Ἐρμῆς] Al. Ἐβρεῶ, male.

II. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

ΑΓΨΑ πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν.
 Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων, καὶ μῆτις ἀρίστη.

MOX pedes me referant ad urbem bonorum virorum.

Horum enim animus benignus et prudentia eximia.

III. ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

ΧΑΛΚΕ'Η παρθένος εἰμὶ, Μίδε δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
 Ἡέλιος τ' ἀνιῶν λάμπῃ, λαμπρὰ τε Σελήνη,
 (Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα)
 5 Αὐτῇ τῇδε μένεσσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἀγγελέω παρῖσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

ÆNEA sum virgo, Midæque in sepulchro locata sum.

Quoad autem aqua fluxerit, et altæ arbores virescant,

Solque oriens luceat et nitida Luna,

(Et fluvii labantur, ferveatque mare)

5 Hoc ipso in loco manens, in tumulo lugubri,

Narrabo prætereuntibus, Midæ hic sepulchrum esse.

Ver. 2. ῥέῃ, — τεθήλη, — λάμπῃ,] Al. ῥεῖσι, τεθήλοισι, λάμπῃσι, male. Optativis hic locus non est. Hi versus a multis veterum laudantur. v. Barnes.

Ver. 4. Καὶ — πλήθωσιν, etc.] Male alii ῥεῖσι, quod verum perimit. Sed totus

versus a multis libris abest, et arbitrari esse spurium. De aqua jam est v. 2. Atque in Vita Hom. a multis Codd. abest: v. Var. Lect. in ed. Wessel. Vere igitur conjeci.

IV. ΟΛΟΦΥΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

ΟΙ'Ηι μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι
 Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γένασι μητρὸς ἀτάλλων;
 Ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βελῇ Διὸς Αἰγιοόχοιο

CUI me fato pater Jupiter voluit incidere

Infantem cum caræ in matris gubus me nutritet?

Quam olim munierunt, Jovis Ægiocchi consilio,

Ver. 2. μητρὸς] Patriam intelligi, contextus docet, Smyrnam.

Ver. 5. Cel. Wesselingius conjicit; ἢ π. ἢ. ubi quondam. Dubitatio relinquitur,

quod ita ἐπύργωσαν nullum accusativum haberet: id autem nude poni, pro, urbem condiderunt, durius videtur. Ego accepi illam matrem de ipsa urbe, de qua ut de

- Λαοὶ Φρίκωνος, μαργῶν ἐπιβήτορες ἵππων,
 5 Ὀπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρινόντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα, ποτνιανάκτον,
 Ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος·
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι κῆραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἦδελέτην κληῖσαι δῖαν χροῖνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
 10 Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὅπα, φημὶ αἰοιδήν.
 Ἀφραδίην τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖτις·
 Ὅσφιν ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
 Κῆρα δ' ἐγὰ, τήν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένῳ περ,
 Τλήσομαι ἀκράαντα φέρον τετλήοτι θυμῷ.

Populi Phriconis, velocium vectores equorum,

- 5 Fortes, igneo cernentes Marte,

Æoliam Smyrnam, marinam, * * *

Per quam pellucida labitur aqua sacri Meletis.

Inde profectæ Jovis filiæ, pulchræ puellæ,

Volebant celebrare sacram terram, et civitatem.

- 10 At illi repudiabant divinam vocem, h. e. carmen.

Et dementia horum quidem quis perpessus cogitet rursus.

* * * * *

Fortunam autem ego, quam mihi nascenti Deus destinavit,

Sustinebo, ferens forti animo;

persona loquitur poëta, uti acceperam epigr. primo ἱερώπ. κέρην. Ita Allatii dubitatio in ἦν tollitur, quam Vir Cel. illa correctione quærebat. Λαῖς Φρίκωνος recte docet esse Cumanos e Locrensi monte Φρικίῳ, quem auctor versuum Φρίκωνα vocat, profectos in Asiam.

Ver. 5. Ὀπλότεροι.] Fortes. Eustath. docet, ὀπλοτίεες non modo juniores dici, sed vel maxime μαχίμους καὶ ὅπλα αἶρειν δυναμένους, ad Iliad. δ'. 325. qui huic significationi et usui locum dedisse videtur.

Ver. 6. ποτνιανάκτον.] Nihil melius correctione Piersoni Veros. p. 66. ποτνοτίνακτον, quod est idem cum ἀλιγείτονα apud Callimachum, epitheto urbis maritimæ; idque bene convenit cum ἀλιγείτονα. De ποτνιανάκτος vid. Spanh. ad Callim. II. in Dian. 259. Barnesius conjiciebat ποτνιανάκτα; cur non potius ποτνιανάκτα, quæ imperium maris habet: quod non absurdum sit urbis mari potentis epitheton, præsertim si Smyrna forte fuit olim inter

θαλαττοκράτορας civitates, de quibus Eusebius in Chron.

Ver. 9. Ἦδελέτην.] Dualis pro Plurali, de quo contra Clarkium diximus ad Iliada. Sic mox ἀνηνάσθην pro ἀνήναντο.

Ver. 10. φημὶ αἰοιδήν.] Mihi nimis languere in carmine, imprimis tali, videtur hoc φημὶ, i. e. αἰοιδήν. Probo Scaligeri conjecturam, ἱερὰν ὅπα, Φήμι', αἰοιδήν. Sacram vocem, Phemie, carmen, ut sit nomen Musici Homeric: quæ mihi in mentem venit ante, quam eam Scaligeri esse cognossem. In Epigrammatis Callimachi et aliis non rara est allocutio ejus, ad quem Epigramma. Et talia sunt in his quoque.

Ver. 12. Hunc versum nec ipse intellego, nec quisquam intelligat. Itaque nec latinum feci. Nec sine libris medela speranda.

Ver. 14. ἀκράαντα] Bene Barnesius sic fecit ex ἀκράαντον, quod versum perimit; sed non explicavit, aut in versione

15 Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὀρμαίνεσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἵεναι ὀλίγον περ ἑόντα.

15 Neque vero cara membra manere sacris in viis
Cymes cupiunt, sed me valde impellit animus
Populum ad externum ire, quamvis tenuem.

expressit. Nempe sensum commodum exprimere. Ἀκράντα e Cod. Barocc. edit non reperiebat. Itaque nec ipse potui dit etiam Cel. Wessel. in Vit. Hom.

V. ΑΡΧΗ ΙΔΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

ἼΛΙΟΝ αἰίδω καὶ Δαρδανίην εὐπωλον,
ἥς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

ILIUM cano et Dardaniam equis aptam.
Propter quam multa passi sunt Danai, Martis ministri.

Ver. 1. εὐπωλον] Al. ἱππωλον.

VI. ΤΩΙ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΙ.

ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολλῶν περ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νοὸς ἀνδρώποισιν.

THESTORIDE, cum multa sint hominibus obscura,
Nil tamen obscurius hominibus est ipso animo.

VII. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

ΚΛΥΘΙ Ποσειδάων, μεγαλοσθενές, Ἐννοσίγαιε,

AUDI Neptune, validissime, telluris quassator,

Εὐρυχόρῃ μεδέων ἡδὲ ξανθῇ Ἑλικῶνος.
 Δὸς δ' ἔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόσον ἰδέσθαι
 Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἀρχοὶ ἔασι.

- 5 Δὸς δ' εἰς ὑπάρειαν ὑψικρήμοιο Μίμαντος
 Αἰδοῖον μ' ἐλθόντα βροτῶν ὀσίων γε κυρῆσαι
 Φῶτά τε τισαίμην, ὅς ἐμὸν νόον ἡπεροπέυσας
 Ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

Lato imperans flavoque Heliconi :

Da auram secundam, et felicem reditum contingere

Nautis, qui navem agunt atque gubernant.

- 5 Da vero etiam me ad radices præcipitis Mimantis

Venientem, sanctum haberi et justis hominibus incidere.

Hunc autem ulciscar, qui mentem meam deceperit,

Et læserit Jovem hospitalem, et mensam hospitalem oderit.

Ver. 2. ξανθῇ Ἑλικῶνος.] De hac re supra vidimus H. in Nept. 2. Epitheton ξανθῆς quomodo conveniat urbi huic, non video. An fuit καὶ ἀλγάντῃ Ἑλικῶνος.

Propius ad scripturam accedit Cel. *Ruhnkenii* correctio ἡδὲ ζανθῆς, quod est frequens montium epitheton.

VIII. ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

ΠΟΤΝΙΑ γῆ, πάνδωρε, δότεῖρα μελίφρονος ὄλβε,
 Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖοχδος ἐτύχθης,
 Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ, οἷς ἐχολώθης.

VENERANDA Terra, munifica, suaviū divitiarum largitrix,

Ut tu aliis quidem hominibus profunda (fertilis) contigisti,

Aliis autem tenuis et aspera, quibus scil. irasceris.

Ver. 1. Hi tres versus mihi non epigramma, sed pars epigrammatis aut Carminis in Erythram videntur esse. Nam

in his nondum est, quod ad Erythram pertineat proprie.

IX. ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

ΝΑΥΤΑΙ ποντοπόροι, συγερεῖ ἑναλίγκιοι ἄτη,
 Πτωκάσιν αἰδυίησι βίον δύεζήλον ἔχοντες.
 Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
 Δεινὴ γὰρ μετ' ὅπῃς ξενίᾳ Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.

NAUTÆ marivagi, invisæ similes noxæ

Timidis mergis æmulam vitam habentes.

Reveremini Jovem hospitem, regnatorem.

Gravis enim Jovis hospitalis ultio sequitur, si quis læserit.

Ver. 1. ἑναλίγκιοι ἄτη,] Sensus vix commodus est in his verbis. Immo homines dicuntur impliciti, ἐνδεσμένοι ἄτη. Arbitror εἰλημμένοι ἄτη, aut simile quid ab ποῖτα datum esse. Cæterum Suid. συγερεῖ ἑναλ. αἴση male.

Ver. 2. αἰδυίησι βίον δύεζήλον] Similis sententia est apud Callimachum Epig. 62. conf. Fragm. III.

Ibid. Πτωκάσιν] Sic pro vulgato πτωχάσιν e Suida dedit Barnesius, quod est sane melius. Cæterum cum et epitheton hoc ipsum non satis aptum sit, aut proprium mergis, quibuscum piscatores et nautæ, non propter paupertatem aut timorem comparantur, sed propterea, quia semper in fluctibus feruntur; forte melius

sit πλωάσιν, natatilibus. Scriptum forte in libris erat πλωτάσιν, unde factum πτωχάσιν, signo illo pro littera accepto, ut sæpe factum est. Ap. Hesych, πλωάδες, videtur legendum πλωάδες, quod habet Etym. M. in συμφοαῖδας, quarum est Epitheton ap. Apoll. Rh. II. 1055, ubi tamen πλωάδας male legitur pro πλωάδες. Suidas. πλωάδες, εἶδος ὀρνίθου.

Ver. 3. 4. Αἰδεῖσθε etc.] Hos duos versus non esse epigrammatis ad nautas mihi persuasum est. Quid enim nautis cum hospitalitate? Soli duo priores versus possunt epigramma absolvere, ut alterum in piscatores. Cæterum Suidas: αἰδεῖσθαι — μετόπισθεν ὅπῃς ξενίᾳ Διὸς ἀλίτῃται, ut intelligatur δεῖ.

X. ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

"ΑΛΛΗ τίς σευ, Πεύκη, ἀμείνονα κάρπον ἴησιν
 "Ιδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε, ἡνεμόεσσης.
 "Ενθα σίδηρος "Αρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν

ALIA te, Picea, arbor meliorem fructum fert

Idæ in verticibus vallosæ et ventosæ.

Ibi ferrum Martis hominibus terram colentibus

Ver. 1. καρπὸν ἴησιν] Suid. καρπὸν ἀνθή-

Ver. 3. "Αρης] Suid. ἄριστος.

Ἔσσεται, εὔτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Continget, cum primum Cebrenii eam tenebunt.

Ver. 4. Κεβρήνιοι] Vid. Steph. de Urb. in Κεβρήνια.

XI. ΕΙΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

ΓΛΑΥΚΕ, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τόδ' ἐνὶ φρεσὶ θήσω.
 Πρῶτον μὲν κυσὶ δειπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι
 Δέναι· ὡς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκέει
 Ἀνδρὸς ἐπερχομένῃ, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

GLAUCE, pecudum curator, dictum hoc tibi commendabo.

Primum canibus memento victum ante aulæ januam

Dare: Sic enim decet. Nam canis et primus audit

Hominem accedentem, et bestiam septum intrantem.

Ver. 1. βοτῶν ἐπίοπτα,] Sic e *Kusteri* correctione ad Suidam in Ὅμηρος correctum est, ubi in vulgg. erat βοτῶν. Hic Vulgg. Γλαῦκε πίπον ἐπιὼν τὸ ἔπος τὸ etc. Suidas etiam ἔπος τί σοι, quod non spreverim.

Ver. 2. κυσὶ] Arbitror scribendum κυνί.

Unus enim ad ostium stabuli, et v. 3. ἰ γὰρ etc.

Ibid. αὐλείοισι θύρῃσι] Sic e Suida rescripsi pro αὐλείῃσι. Αὔλειον θύραν apud Græcos dici, notissimum est.

Ver. 3. ὡς γὰρ] Suid. τῶς, quod lenius.

XII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

ΚΛΥΘΙ' μοι εὐχομένῃ, Κροτοτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
 Ἢ δ' ἐπιτερπείσθω πολιοκροτάφοισι γέρεσιν,

AUDI me precantem, Alme Apollo, da autem mulierem

Hanc juvenum amores et lectum renuere:

Delectetur autem canis senibus,

Ver. 1. Cl. *Clarkius*, ad Venerem esse preces putat, et κροτοτρόφε vertit *Dea altrix*, quia femina sacerdos: quod est speciosum.

ᾧ ὦραι μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Quorum vigor fractus est, animus tamen appetit (*Venerem*).

Ver. 4. ᾧ ὦραι μὲν ἀπήμβ.] Sic edidi e Suida, nisi quod pro ἔραι servavi honestius ὦραι. Nam vulgatum ἀπαμβλύνει-
ται versum perimit, nec ullo modo verum esse potest.

XIII. ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΕΡΩΝ.

ἌΝΔΡΟΣ μὲν σέφανος παῖδες, πυργοὶ δὲ πόληος,
Ἴπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
Χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾷσθαι.
5 Αἰδομένους δὲ πύρρος γεραρότερος οἶκος ἰδέσθαι,
(Ἥματι χειμείρῳ, ὅποταν νίφῃσι Κρονίων.)

VIRI decus liberi, urbis autem turres,

Equi porro campi et naves maris.

Divitiæ vero ornant domum : sed augusti sunt reges,

Cum sedent in foro, aliis pulchri spectatu.

5 Sed multo augustior est videri domus ignis lucentis,
(Die hiberno, cum nives fundit Saturnius.)

Ver. 5. Χρ. δ' οἶκ. ἀέξει.] Sic MS. Lips. rectissime pro vulgato αἰζει οἶκον. Sed sic jam edidit *Barnesius*.

Ver. 4. κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾷσθαι.] *Cel. Ruhnkenius* me monuit, legendum esse κόσμος λαοῖσιν ὀρᾷσθαι.

Ver. 6. Ἥματι etc.] Hunc versum primus addidit *Barnesius* e Certamine Ho-

meri et Hesiodi. Itaque et nos servavimus: cæterum sine eo epigramma mutilum esse, non audemus dicere. Versus est Homericus et notus. Itaque potuit hic adjungi explicandi causa. Suidas quidem et Herodotus non habent; quibus potius credam.

XIV. Ο ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰίσω, ᾧ κεραμῆες·

SI dederitis mercedem, canam sic, o filii :

Ver. 1. Auctor hujus poematis apud Veteres in incerto fuit. Quidam tribue-
runt Hesiodo, ut docet locus Pollucis X. 85. ubi vid. *Cel. Hemsterhus*.

- Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καρίνε.
 Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κανάσρα
 Φρυχθῆναι τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
 5 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
 Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
 Συγκαλέω δὴ πειτα καμίνῳ δηλητῆρας· [την
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβετον ἠδὲ Σαβάκ-
 10 Ὀμόδαμόν θ', ὅς τῃδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζει.
 Πέρθε πύρ' αἴθεσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος

Huc ades age Minerva, et tuere caminum :

Pulchre nigrescant calices, et omnia canistra

Torreantur pulchre, et magno pretio potiantur,

5 Multaque vendantur in foro, multaque in viis,

Multumque lucentur ipsi : nos autem iis concordēs simus.

At si ad impudentiam versi mentiamini :

Tum vero convocabo vastatores fornaci,

Syntriba pariter et Smaragum, et Asbetum et Sabactem

10 Omodamumque, qui arti plurimum mali afferat.

Vasta igni porticum et domum ipsam, unaque caminus

Ver. 5. Εὖ δὲ etc.] Pollux, X. 85. exhibet, εὖ δὲ περιανθεῖν — πάντα κανάσρα. De περιανθεῖν dubitabat Cel. Hemsterhusius, utrum melius sit, an μελανθεῖν, quod utrumque conveniat rei et loco, sed magis tamen inclinatur ad περιανθεῖν. Mibi autem non dubium est, quin legendum sit περιανθεῖν, ut placet Cel. Ruhnkenio. Nam id est verbum proprium in hac re, ut Latinorum coquere apud Propertium, qui de murrhinis ait, esse Parthis focis cocta, IV. 5. 26. et ὀπτησις σκευῶν est apud Lucian. in Prometh. p. 26. T. I. Suidas habet μελανθεῖν.

Ibid. πάντα κανάσρα] Sic sine dubitatione reposui ex eodem Polluce, l. c. Nam πάντα μάλ' ἱερὰ, quæ est vulgata lectio, nihili esse, sponte apparet, et Barnesianum, πάντα μάλ' εὖρω, nullis libris nititur, nec structuræ reliquæ carminis aptum est. Hesychius: κανάσρον, ὄσρακον, τρύβλιον, κανῶν at ὄσρ. et τρ. sunt sane figulina, et κανῶν reperitur ex omni materia, etiam argenteum, non modo lignum et textum e vimine. Cel. Wesselingius unice laudat κανάσρα et περιανθεῖν, item σύντριβ' ὁμῶς.

Ver. 6. ἡμῖν δὲ δὴ etc.] Verti ita, ut de concordia intelligatur inter Homerum et figulos, et amicitia. Possis tamen et ad Deam referre, ut Homero æque ac figulis propitia sit. Aliis lectio vitiosa videtur; sed conjecturis nihil admodum extricant. Scaliger corregebat: μῆτιν δὲ Διός σφε νοῆσαι, vel μῆτιν δὲ Διόσφι νοῆσαι. Suidas ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφιν αἰεσαι: nobis autem contingat ut ipsis canere, quod præfert Barnesius.

Ver. 8. Συγκαλέω] Mel. συγκαλίσω.

Ver. 9. Σύντριβ'] Etiam hoc est nomen proprium effectum ex genere nocendi. Σύντριβ' est, qui confringit ac comminuit, ad analogiam aliorum compositorum e verbo τριβω et substantivis, in quibus et syllaba τρι corripitur, ut in τριβades. Ἀσβετος porro est pro ἄσβετος, extrito σ, ut metro consuleretur, quod in nominibus fictitiis fieri posse, vix negari potest. Itaque non opus est cum Barnesio reponere Ἀσβολον. MSS. Vitæ Homeri exhibent ἠδὲ γ' Ἀβακτος, quod Cel. Wesselingius interpretatur detestabilem ὁ Glossis Hesychii et Cyrilli.

- Πᾶσα κυκηθεΐη, κεραμέων μέγα κυκυσάντων.
 ὦς γνάθος ἱππεΐη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμιнос,
 Πάντ' ἐντοςθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιῆσα.
 15 Δεῦρο καὶ Ἥελίς θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκῃ δ' αὐτὴς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους,
 Οἱ δ' Ἡρακλείδης χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 Τύπτοιεν τὰδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμιнос,
 20 Αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 Γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 Ὅς δέ χ' ὑπερκύψει, πυρὶ τέττε πᾶν τὸ πρόσωπον
 Φλεχθεΐη, ὥς πάντες ἐπίσαιντ' αἷσιμα ῥέζειν.

Totus conteratur, testis multum crepantibus.

Ut malæ equinae crepant, sic crepet caminus

Omnis intus testas comminuens.

- 15 Huc ades et Solis filia, venenis dives Circe,
 Dira sparge venena, et ipsos et opera eorum perde.
 Huc et tu Chiron ducito multos Centauros,
 Quique Herculis manus effugerunt, quique perierunt,
 Male tundant hæc opera, concidatque caminus,
 20 Ipsi autem plorantes videant facta tristia.
 * Ego vero ridebo videns infelicem artem.
 Quicumque autem propius inspicere volet, ejus omne os igni
 Aduratur, ut omnes discant recte facere.

Ver. 25. ἐπίσαιντ'] Suid. ἐπίσωνται.

XV. ΕΙΠΕΣΙΩΝΗ.

ΔΩΜΑ προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 Ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
 Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλᾶτος γὰρ ἔσεισι

DOMUM adimus viri potentis,

Qui multum quidem potest, multumque superbit semper dives.

Ipsæ pateſcite fores: Divitiæ enim adsunt

- Πολλὸς, σὺν πλέρῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
 5 Εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄγ γεα, μετὰ μὲν εἴῃ,
 Κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπῃς ἔρπειο μάζα.
 Τῷ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν,
 Ἑμίονοι δ' ἄξισι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
 Αὐτὴ δ' ἰσὺν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 10 Νεῦμαί σοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
 Ἔσηκ' ἐνπροθύροισι· καὶ εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ,
 Οὐχ ἐσῆζομεν· εἰ γὰρ συνοικήσοντε ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Multæ, cumque divitiis lætitia recens

- 5 Et pax bona. Omnia autem vasa plena fiant,
 Turgida autem semper mactram repleat maza.
 Filii autem uxor carpento vehatur vobis,
 Mulique ferant in curru ad hanc domum veloces,
 Ipsa vero texat telam electro insistens.
 10 Redeo tibi, redeo quotannis, ut hirundo.
 Sto vero ante fores. Quod si quid dederis: sin minus
 Non stabimus diu, non enim cohabitatum huc venimus.

Ver. 2. Ὅς μέγα etc.] Hunc versum spurium esse arbitror. Nam prima pars friget sane post ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι, et reliqua, ultima inprimis parte, languent, nec sententia conveniunt reliquis. Kusterus ad Suidam corripbat ὅς μέγα μὲν γ' αὐχέῃ etc. e vestigiis lectionis apud Lucianum. Sed et γ' friget, et sententia non bene convenit.

Ver. 3. Αὐταὶ ἀνακλ.] Sic pro vulgato αὐτὰρ ἀνακ. ut placebat elegantissimo Piersono Verosimil. p. 39. idque imitatus ei videbatur Callim. H. in Apoll. 5. αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνσθαι θυράων. ad quem locum v. dicta a nobis.

Ibid. ἔσεισι.] Suidas ἔπεισι.

Ver. 6. Κυρβαίῃ — μάζα.] Si lectio sana est, videtur esse tumida, elata supra mactram, ut solet esse massa subacta, cum a fermento attollitur. Nam et Schol. Aristophanis ad Nub. 447. κύρβεις dictas legum tabulas ait, ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως (leg. ἀνατάσεως). Suidas autem, qui hæc excerpit, addit, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι. Idem in hoc versu habet κυρκαίῃ, quod recte monet Barnesius esse posse a κυρκαῖν pro κυκαῖν, ut κυρκαῖν apud Hesych. et Suidam. Sed nil certi est, nec juvat exercere conjecturas. Mazæ genera

multa habet Pollux VI. 75. in his nullam vel κυρβ. vel κυρκαίην.

Ver. 9. βεβαυῖα.] Βεβαυῖα, non debebat verti *insistens* electro, sed *sedens*. Nam inter texendum matronæ sedebant, ut e monumentis priscis patet. v. Gesnerus T. III. Comment. Soc. Gotting. p. 85.

Ver. 11. 12. Ἔσηκ' etc.] Hos versus, quos sic habet vita Homeri, quæ Herodoto tribuitur, vitiosos esse patet, correctionis certe modus latet. Quatuor pro duobus habet Suidas, sed et ipsos corruptissimos, nec sine melioribus libris corrigendos. Adeat, qui volet, Kusterum ad Suidam et Barnesium ad h. l. His versibus tandem medelam attulit, post inanes aliorum conatus, Cel. Valkenarius ad Herodot. VIII. 62. p. 646. ubi monet, finem Iresiones esse in versu Ἔσηκ' ἐν προθύροισιν, deinde aliud fragmentum sequi constans duobus Senariis, quod conjungi cum Iresione per καί. Senarii sunt hi:

Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, ὃχ ἐσῆζομεν,
 Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Post εἰ μὲν τι δώσεις intelligendum esse, εὐ ἔχει, cuique patet, nec id opinor ignorabatur. μὴ ὃχ contrahendum pronunciando: συνοικήσοντες habet Suidas.

XVI. ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙ.

ΤΟΙ'ΩΝ γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, ἔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

TALIUM enim parentum sanguine nati estis,
Nec agris divitum, nec pecorum greges pascentium.

FRAGMENTA

HOMERICA.

ADMONITIO

DE

FRAGMENTIS HOMERICIS.

FRAGMENTA Homerica non modo versiculos appellamus, qui a veteribus commemorantur e libris deperditis sive Homeri, sive Homero tributis, sed etiam, qui ex superstitionibus pro Homericis proferuntur, nec in exemplis scriptis et editis reperiuntur, olim tamen vel in exemplis recensionum variarum, et Zenodoti, legebantur, vel ab nonnullis ferebantur, vel a scriptoribus antiquis denique in proferendis locis Homericis exhibentur. De hoc genere fere dictum est in notis. Sed eos, ex instituto et exemplo *Barnesii*, uno loco hic ponere consultum visum est: omissis tamen iis, qui in scriptis libris ita inseruntur, ut pateat, esse aliis ex locis Homeri vel additos, vel cum iis, qui erant, permutatos; ex quo genere nos etiam quosdam in MSS. reperiimus, ut in MS. Uratislaviensi *Iliad.* η'. 234. pro eo, qui in editis est, *Ἄϊαν ἀμαρτοπέες, βρυγαίε, ποῖον ἔειπες*, qui editur *Il.* γ'. 824. Nam hos pro fragmentis Homeri cum Barnesio adnumerare vix convenit. Cæterum satis constat, plures particulas versuum, et versus, apud veteres Grammaticos aliosque scriptores, commemorari

sub Homeri nomine, qui Homeri non sint, sed in quibus vel memoria scriptorum, vel manus librariorum aberravit; cujus generis quosdam adfert exempli causa *Barnesius* in præloquio fragmentorum: in eoque genere posuerim etiam illud ἀελλοπόδων δρεμόν ἴππων, quod pro Homérico adfert *Lucianus* pro Imagg. c. 20. latuitque *Barnesium*.

FRAGMENTA.

ILIAD. A'.

Καὶ μὲν Τιτήνων πολὺ φέρτερος ἦεν ἅπαντων,
Ὅπποῖοι ναῖεσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα.

Post v. 404. editio Zenodoti. v. *Eustath.*

ILIAD. B'.

Ἡνώγει σὲ πατὴρ ὑψίζυγος, αἰδέρι ναίων,
Τρῶσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν.

Sic contractos exhibuit v. 64—70. Zenodotus ap. *Eustath.* v. ad locum.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἐκ τε Πολίχνης,
Ἐκ τ' Αἰγείρης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε.

Sic v. 557. 558. Megarenses proferebant. v. ad l.

Ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐσιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοδάρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

V. 568. habet Auctor *Certam. Hom. et Hesiod.* extr.

Πηλέγονός θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστροπαῖος,
Ὑσερον ἀντιόων πολέμῳ· ἔδ' ἥλυθε πρῶτον.

Post v. 848. addebant quidam. v. not. *Πηλεγ.* vel *Πηλαγ.* scribendum.

Καύκωνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμειβος,
Οἱ περὶ Παρθέριον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον.

Ita pro v. 855. 856. alii legebant. v. not.

Τρῳάλῳ ὑπὸ νιφόεντι, ὕδης ἐν πῖονι δῆμῳ.

Hic post 866. addebatur a nonnullis. v. not.

ILIAD. Γ'.

Μηδέ τι γένασιν οἶον ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν.

Post v. 40. Dionysius ponebat. Eust. v. not.

ILIAD. Ε'.

Ἄλλοτε δ' αὐτὸν ἔσω δύνεν θεὸς ἄνδρα κορύσσων.

Hic additur post v. 595.

ILIAD. Θ'.

Ἐρδον δ' ἀθανάτοισι τελέσσας ἐκατόμβας.

Post v. 547. et sequentes.

Ἡδεῖαν· τῆς δ' ἔ' τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο.

Post v. 549. profert Plato Alcib. sec. extr. recepit in textum Barnesius v. not.

ILIAD. Ι'.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, ἧδ' Ὀρέσην.

Hunc v. habet Etym. M. pro eo, qui est Iliad. ι'. 82. interpolatum ex μ'. 139.
v. Barnes. not.

Ἡ οἴῳ μεθύων, ἧ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοί.

Ab Athenæo profertur I. 9. post v. 119. v. Clark.

Τὸν μὲν ἐγὼ βέλευσα κατακτάμεν ὅξέϊ χαλκῷ.
Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ρ' ἐνὶ θυμῷ
Δῆμξ θῆκε φάτιν, καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνδρώπων·
Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

Hos versus ex hoc libro post v. 457. profert Plutarch. de audiend. Poët. (et de Discrim. Amici et Adul.) et omissos ait ab Aristarcho, et Zenodoto. v. not.

Οὐδὲ ἐώκει

Θηρί γε σιτοφάγῳ· ἀλλὰ ρίῳ ὑλήεντι.

Sic ultimam partem v. 535. et 536. profert Aristoteles. v. not.

Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

Additum post 623. reperit *Barnes*.

ILIAD. Ν'.

Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

In MSS. quibusdam additur post v. 218. v. not.

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν, καὶ Πανδῶς υἱᾶς,
Πριαμίδας δ', οἱ Τρῶσιν μετέπρεπον ἵπποδάμοισιν·
Αὐτόν τ' Αἰνείαν, ἐπιείκελον Ἀθανάτοισιν·

Ἔως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κέρριον ἄνδρος.

Post v. 433. libri quidam olim habuere, teste *Eustath.*

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα καρτερόθυμον.

Post v. 792. additur. v. *Barnes*. not.

ILIAD. Ξ'.

Ἀνδράσιν, ἡδὲ θεοῖς· πλείεσθιν δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

Post v. 246. additur a nonnullis. v. *Barn.* not.

Ὡμυνε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

In quibusdam libris addebatur, teste *Eustath.* *Barnes*. corrigit πίτρηφι, ut versus constet.

ILIAD. Ο'.

Πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μυδρὲς δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Hos post v. 50. addebant olim quidam, teste *Eustathio*, recepitque *Barnesius*.

ILIAD. Π'.

Κάδδ' αὐτῶν λῖνα χεῖναν ὑπ' ἡλακάτῃ τανύσαντες.

Hunc v. ad 183. profert *Pseudo-Didymus*, et Homero adscribit *Stephanus*.
Sed est ap. *Apollonii Rhod.* I. 565. cum levi tamen mutatione: Κάδδ' αὐτῶν
λῖνα χεῖνον ὑπ' ἡλακάτῃ τανύσαντες. add. Etym. M. in ἡλακάτῃ.

Ἄλλ' αὐτὸς μόνος, ἡδὲ Μενoitίς ἀγλαὸς υἱός.

Post v. 226. reperitur v. *Barnes*.

ILIAD P'.

Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾷθ', ὅς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Hunc versum habet *Aristot. Rhet.* II. 9. eum h. l. post 99. inserit *Barnes*. v. not.

ILIAD. Σ'.

Ὦς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰδέει' ἵκηται,

Pro v. 207. habuit editio *Aristarchi*, teste *Eust.*

Νηρῆος πολιοῖο θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

Hic versus reperitur post v. 398. v. *Barn.* ad h. l.

Καρπὸν Ἐλευσῖνος Δημήτερος ἀγλαοδώρεα.

Post v. 551. legebatur in exemplis nonnullis, teste *Eust.*

ILIAD. Τ'.

Ἦ οἴνω μεθύων, ἢ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοί.

Post v. 157. reperitur, ut *ι.* 119. recepit *Barn.*

Ἀντίλοχόν δ' ἤρωα καὶ ἀντίθεον Θρασυμήδην.

Post v. 258. additus reperitur. v. *Barn.*

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Post v. 561. in MS. reperit *Barn.* v. not.

Ἐξομένε δ' ἄρα τοῖο μέγ' ἐβραχε χάλκεος (φήγινος) ἄξων
Βριθουσύνῃ, δῶρων τε θεῶ καὶ καρτερεῶ ἀνδρός.

Post v. 599. reperit *Barnes*. factos ex *ι.* 859. unde et patet, pro δῶρων scr. δεινῶ τε θ.

ILIAD. Υ'.

Δὴ τότε θηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Etym. M. in δῆρις. post v. 67. inseritur a *Barnesio*. v. notam nostram.

ILIAD. Χ'.

Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

Pro v. 588. reperitur, estque et in MS. *Uratislav.* v. not.

ILIAD. Ψ'.

Ἡ τόγε σκῆρος ἔην· νῦν δ' αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς.

Pro v. 532. 533. edidit *Aristarchus*, teste *Eust.* Ignoravit h. v. *Etymologus*, alias commemorasset in σκιδωθῆναι.

Ὅππότερός κεν πρῶτον ἐπιγράψας χροῖα καλὸν
Φθῆῃ ἐπευξάμενος διὰ τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός.

Ab *Aristarcho* positi pro v. 805. 806.

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέθηκατ' οἷζόν
Τόξω· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὥς Ἴδυνεν.

Pro v. 870. 871. editio *Massaliotica* habuit, aliter *Antimachus* ap. *Eust.* v. not.

ODYSS. Α'.

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπᾶεσσι.

V. ad v. 147. s.

Φημίω· ὅς τε νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, αἰείδων.

Herodotus Vit. Hom. quem *Barn.* una cum v. 154. dedit, velut optionem lectoribus daturus. v. not.

ODYSS. Ζ'.

Ἀνδρώπων ἀπάνευθε πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ.

Plutarch. de fuga h. v. addit octavo, unde recepit *Barnes.* v. not.

ODYSS. Ι'.

Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, καὶ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγὰς;

Hunc versum a *Diog. Laërtio* VII. 163. prolatus hic post v. 404. inserit *Barnesius*, certe alienissimo loco. Nec nominatum Homero ap. *Diogenem* tribuitur: nec in tota rhapsodia locum habet.

ODYSS. Λ'.

Ὡς δὲ Κλυταιμνήστρη, λείπῃσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,

Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, καὶ εἴλετο χεῖρον ἀκοίτην,

Ὡς Ἑλένη δ' ἥσχυνε λῆχος ξανθῆ Μενελάε.

Schol. Eurip. Orest. 249. v. not. ad v. 438.

ODYSS. Ο΄.

Βὰν δὲ παρὰ Κρενῆς, καὶ Χαλκίδα καλλιζέεδρον.

Hunc post v. 294. profert bis *Strabo*. v. not. Repertus etiam est in MS. *Mori*. Recepit *Barnes*.

ODYSS. Π΄.

Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

Apud *Eustath.* additur post v. 412. v. not.

BATRACHOMYOMACHIA.

Υἷέα μοι πρῶτον δορπήσατό τις Μυόφορβος
Θῆρ μεγάλη, πτέρνας σιάλῃ κλονέοντα τυχεῖσα.

Hi in MS. apud *Barnes*. substituuntur v. 112. 113.

Ὡς γάρ τοι Βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν, εὔτε Γιγάντων
Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι.

E tribus MSS. recepit *Barnes*. post v. 170.

Ὡκιμίδην δ' ἄχος εἴλε, καὶ ἤλασεν ὅξείῃ σχοίνῳ
Ὡκιμίδης ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς·
Ἄλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθη δὲ καὶ αὐτῷ
Τρωγλοδύτη ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤλασε δ' ἔγχος·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὥς δ' ἐνόησε
Κωσοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

E MSS. notati versus post 208. sed cum varietate v. not. ad v. 208.

Ἄρτοφάγος Σευτλαῖον ἐνήρατο, χῳόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωνον ἀνακτα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψας.

Pro v. 209. e MSS. dat *Barnesius*.

Αὐτὸς δ' ἐσήκει γαυρέμενος, ὥς κατὰ λίμνην
Οὔτος ἀναπάρξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
Ἀγχεῖ δ' ἐσήκεν, μενεαίνων ἴφι μάχεσθαι.
Καὶ ῥήξας κηροῖο μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοῖρας
Φρᾶγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε.

E MS. profert *Barnes*. post quinque a *Lycio* jam editos ante v. 254.

Κινεῖσθω· ἔτω γὰρ ἀλώσεται ὅστις ἄριστος·

"Ως ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα,
Καὶ μέγαν Ἐγέλαδόν τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.

Post v. 273. profert Barnes. e MS.

HYMN. CERERIS.

Δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίπῳ,
Εὐμόλπῃ τε βίῃ, Κελεῷ δ' ἡγήτορι λαῶν,
Δρησμοσύνην ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν.
Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππῃ, Φαινῶ τε, καὶ Ἡλέκτρῃ, καὶ Ἰάνθῃ,
Μηλόβοσῖς τε, Τύχῃ τε, καὶ Ὠκυρόῃ καλυκῶπις.

Hi versus ex Homero in Cererem, proferuntur a Pausania Corinth. I. c. 14. Messen. c. 30.

HYMN. IN BACCHUM.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσση
Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδιήνεντι,
Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, Ἄναξ, σε λέγασσι γενέσθαι,
Κυσαμένην Σεμελὴν τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ψευδόμενοι· Σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
Ἔσι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνδρόν ὕλη,
Τηλεῖ Φοινίκῃς, σχεδὸν Αἰγύπτῳ ρόων.

Hos versus ex Homeri hymnis profert Diodor. Sic. III. 66. Ex hymno in Bacchum esse res docet, etsi non ex eo, qui editur. MSS. v. 1. habent *σε, οἱ*. quod certe sic pronunciandum ut editur. Quantum versum addidi, quod optimi Codd. habent, nec in eo est, quod rejiculum faciat, ut et Cel. Wesselingius judicat. v. 8. edidimus, ut habent MSS. et Diodorus ipse aliis locis, I. 15. IV. 2. Sed Schol. Apollon. Rhod. II. 1215. ὕπατον κίρας, quod alii præferunt, ut et ἄβατον pro ὕπατον. v. Wesseling.

Ἵμέας, ᾧ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν.
Ἄλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὕμμιν.

Herodotus Vit. Hom. hæc sic profert: ὕμᾱς αὖ ξεῖνοι ἔλαβεν ἄνεμος ἀντίος γενόμενος, ἀλλ' ἵτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ὑμῖν ἔσται. unde ad numeros redegit Barnes.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας, Ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἐχομένῃ τι·

"Οσσ' ἔλομεν λιπούμεσθ', ὅσα δ' ἐχ' ἔλομεν, φερόμεσθα.

In *Certam. Homeri* et alibi cum varietate quadam reperitur.

Μεσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλῃς Ἀπόλλωνος.

Schol. *Aristoph.* et *Av.* 914. e *Margile.*

Τόνδ' ἔτ' αὖ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἀροτῆρα,
Οὐτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Aristot. Eth. VI. 7.

Πόλλ' ἠπίσατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίσατο πάντα·
'Εσθλὸς μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακός.

Prior versus profertur a Socrate ap. *Platonem*, alter ab *Andronico Rhodio* ad *Aristot. Eth.* II. 5. sed ἐσθλοὶ—κακοί, sed sine auctoris nomine.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
"Αρμυρίδῃ· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπάλαλκε.

Ab Socrate apud *Platon.* *Alcib.* Sec. veteri poetæ attribuantur.

"Αργος αἶιδε, Θεὰ, πολυδίψιον· ἔνθεν ἀνακτες ———
Εἶματα λυγρὰ φέζων, σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ.

Prior versus in *Certam. Hom. et Hes.* alter ap. *Pausan.* *Arcad.* 25. e *Thebaide* profertur.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀσχώμεθα, Μῆσαι.

Certam. Homer. et Hes. ex Epigonis.

"Ιλιον αἶιδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπωνλον·
ἥ τις πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρης.

Herodot. Vit. Hom. ex Iliade parva.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
'Εκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα δ' ἔλawn ἐκ κόλπε εὐπλοκάμοιο τιθήνης,
'Ρίψε, ποδὸς τεταγάν, ἀπὸ πύργῃ· τὸν δὲ πεσόντα
'Ελλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ·
'Εκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἡϋζωνον παρὰκοῖτιν
'Εκτορος· ἦν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες παναχαῖων
Δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ ἥρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν·
Αὐτόν τ' Ἀγχίσαιο γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,
Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,

Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἕξοχον ἄλλων.

E Tzetzē ad Lycophr. 1263. ubi v. Var. Lect. *Potteri*. sed ibi *Ilias Parva Leschæ* tribuitur.

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε, καὶ ἔκφερε δηϊότητος,
Ἦρω Πηλεΐδην· ἔδ' ἦδελε δῖος Ὀδυσσεύς.

E Schol. Aristoph. Equ. 1053.

Πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς ἔκατὰ κόσμον εἶπες
Ψεῦδος;

E Schol. Aristoph. l. c.

Νύξ μὲν ἦν μεσάτη, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

E Schol. Eurip. Hec. 914.

—— Ἀεὶ Θεῶν εὐχέ' ἀνακτι,

Ἦ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.

A Clement. Alex. tribuuntur Homero: alter est apud Hesiod. O. et D. 327.

Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται.

Etym. M. tribuit Homero in ἀγαίεται, sed est ap. Hesiod. l. c. 331.

Ψυχρὸν δέος εἶλεν ἕκασον.

E Porphy. Quæst. Hom. 12.

Ἦροζέην ὑπέροπλον ἀγάμενος.

Ex Etym. M. in ἀγάμενος, ubi tamen non est sub Homeri nomine.

Δωρήσω τρίποδα χαλκέατον.

E Vita Homeri, quæ Dionys. Halic. tribui solet.

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.

Æschines in Timarch. sub Homeri nomine profert. Barnesius putat esse ex Ἀλώσει Οἰχαλίᾳ.

Ἐβδομάτη δ' ἦ πεῖτα κατήλυθεν, ἱερὸν ἦμαρ. καί,

Ἐβδόμη ἦν ἱερά. καί,

Ἐβδομον ἦμαρ ἦν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. καί,

Ἐβδομάτη δ' ἦ τοι λίπομεν ῥόον ἐξ Ἀχέροντος.

Hi versus a Clemente Alex. Strom. V. et Euseb. Præp. Ev. XIII. 13. profertur. Sed videntur ab Aristobulo Judæo, ut sequentes Callimachii, conficti.

Ἥμος δ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι.

Auctor Vitæ Homeri.

Χαλκῶ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας, τάμ' ἀτειρέϊ χαλκῶ.

Aristotel. Poët. c. 21.

Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Suid. φοινικικῶν.

Βελῆ, καὶ μύθοισι, καὶ ἡπεροπήϊδι τέχνη.

Strabo I. p. 32. Sed non clare Homero tribuitur.

Γρεκὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

Tzetz. ad Lycophr. 86.

Συρίζεσσα λόγχη.

Servius ad Æn. XII. 69.

Βαρύβρομα θωύσσοντες.

Suid. in θωύσσοντες.

Υἱοὶ δ' ἐτέρωσε κάδιζον.

Auctor Vit. Homeri.

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.

Aristot. Polit. III. 14.

Ἄπὸ ξυσῆ.

Suid. in h. v.

— ἥτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκῶπιον ἵζει.

Schol. Hom. ad Il. ε'. 422. cf. Casaub. ad Strab. p. 459.

Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι ποτὶ ζόφον.

Pro Homericō laudat Steph. in κάρπαθος, male. v. Holsten. ad locum.

— Ἀριστεῖες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο.

Etym. M. in συνηβ. tribuit Homero, cum sit Apollonii II. 1161.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὀμηρος ἔδωκα
Σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὁπάζοις.

Ap. Tzetz. ad Lycophr. in Prolegom. et in Certam. Hom. et Hes.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄρῃσιν.

Φύντα δ', ὅπως ᾤκισα πύλας αἶδαο περῆσαι.

Οὐδέποτ' ἄμφι Διὸς τύμβῳ (καναχήποδες ἵπποι)
Ἄρματα συντρίψουσιν, ἐρίζοντες περὶ νίκης.

Ἐκλυον ἰδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

Ἀνδράσι ληϊσῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

Μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.

Καλλισῶ κατέφηνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Σύλλεγον ὅσέα λευκὰ βοὸς κατατεθνεῖωτος.

Ἡμεῖς δ' ἀμπέδιον Σιμόντιον ἥμενοι ἔτως.

Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

Ἄσμενοι ἐσσυμένως δέ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν.

Φεῦγον· ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέσιον ἢ δ' ἀδέμισον.

Ποντοπορεῖν ἤμελλον εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Μηδέποτ' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα.

Οἴκαδε νοσήσειε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
Πημανθεῖς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάσῃ
Πεντήκοντ' ὀβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
Τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἀνέρες ἦσαν.
Τόσσοι ἄρ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί.

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίε, ἐκόντα μὲ ταῦτα κελεύεις
 Εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοὶ πρόφρων ἀγορεύσω.
 Κάλλισον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσαι, Μέτρον εἶναι
 Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθισον ἅπαντων.

Εὖναι εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ, χρόνον εἰς τὸν ἅπαντα·
 Ἄλλο δὲ πᾶν ὅ, τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐδέλοιεν·
 Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέειη.
 Εὖχεσθαι δὲ θεοῖς ὅ, τι πάντων ἐστὶν ἄρεινον.

Ὡς μὲν ἐμὴ γνώμη, Φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπεσθαι.

Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἐπιηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχισα θανεῖν, ἥσθέντα τε πλεῖστα.

Hi versus omnes e Certam. Hom. et Hes. sumti.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

Auctor Certam. Hom. et Hes. extr. hoc sibi sepulchri epigramma scripsisse tradit. Aliter Auctor Vit. Homeri in princ.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεῦσαι ἅπαντες
 Κέρκωπες.

Harpocrat. in Κέρκωψ.

Παμμερόπην, καὶ Σαισάρην, καὶ Διογένειαν.

Pausan. Attic.

PROLEGOMENA

AD

HOMERUM.

PROLEGOMENA.

I.

DUPLEX in primis genus est emendationis, quod libris veterum admoveri et potest et solet, ut a vitiis et maculis, quas ex longa peregrinatione in barbariem varias plurimasque traxerunt, liberati, propius ad antiquam et suam formam revocentur. Alterum plus negotii et, pæne dixerim, ærumnæ habet; alterum plus otiosæ delectationis: utrumque, recte si adhibetur, utile est; at alterum utilius. Nam qui optimis subsidiis vel minime instructus, scriptorem nobis emendatorem reddit, sive ingenio suo, sive paucorum librorum usu; quamvis vix triginta nævos sustulerit, centum relinquat, eum tamen nemo de bonis litteris bene mereri neget. Itaque res fieri solebat tum maxime, quum libri calamo scripti non ita pridem prelis subjici cœpissent, inque dies summa novorum subsidiorum exspectatio esset. Quem morem postea plerique sunt imitati ad nostram ætatem, etiam in iis scriptoribus, qui critica materia et omni genere adjumentorum abundarent. Nimirum pauci novarum recensitionum auctores ita agunt, aut eam laboris patientiam afferunt, ut ex locis satis sæpe reconditis et disparatis, in primisque ex veteribus exemplaribus, omnem varietatem lectionis contrahant, qua deinde cum vulgatis comparata, constantem emendationem aggrediantur. Immo consistunt fere tum demum, ubi impeditior sensus vel ipsa specie manifestum vitium objicitur; jam ad varias lec-

tiones aut ad vetus exemplar confugiunt, surda plerumque oracula, nisi constanter consulentibus. Neque multum diversa ratio est eorum, qui, quantumvis interdum docti ac sollertes, omnem emendationem ex aliquot librorum MSS. fide suspensam esse volunt, aut qui texta, quæ vocantur, plane edunt ad unius exemplum; velut isti tandem libri ad scriptoris salutem fati destinati essent.

Ab hoc levioe et quasi desultorio genere plurimum discrepat justa, perpetua et certis artis legibus nixa recensio. In illo nihil prope aliud, quam passim exstantia aliquove libro prodita vulnera sanare volumus; transmittimus plura, ad sensum quidem bona et tolerabilia, sed ad auctoritatem nihilo meliora pessimis. Justa autem recensio, bonorum instrumentorum omnium stipata præsidio, ubique veram manum scriptoris rimatur; scripturæ cujusque, non modo suspectæ, testes ordine interrogat, et quam omnes annuunt, non nisi gravissimis de causis loco movet; alia, per se scriptore dignissima, et ad veritatem seu elegantiam sententiæ optima, non nisi suffragatione testium recipit; haud raro adeo, cogentibus illis, pro venustis infert minus venusta; emplastris solutis ulcera nudat; denique non monstrata solum, ut mali medici, sed et latentia vitia curat. Hac in ratione tametsi ingenio et arti conjectandi minime locus deest, tamen quoniam omnis veteris scripturæ fides ab incorruptis monumentis pendet, ante omnia est elaborandum, id quod fieri certe nequit sine ingenio, ut fontium, unde cujusque scriptoris textus hauriatur, proprietates et singularem naturam scrutemur; varios testes, per classes et familias dispositos, ex sua quemque indole metiamur, atque calliditate quadam, nec illa tamen cupida, eorum tanquam voces et nutus excipere discamus. Etenim in plurimis rebus et Critico, et quicumque sibi rem historicam exquirendam sumpsit, imitanda est boni judicis consuetudo et prudentia; qui prius, quid testes afferant, lente explorat, et omnia veritatis argumenta colligit, quam rei gestæ conjecturam suam interponere audeat. Ac ne potest quidem fieri, ut qui paucis co-

dicibus, quales vulgo occurrunt, fretus conjecturam quamvis sagacissime exerceat, in multis veterem ac germanam scripturam assequatur. Nam ut in rebus judicandis tabularum et litterarum penuriam ingenium compensare nullum potest; ita acerrima ejus vis, non temperata et subacta assiduo usu librorum, in historicis et criticis rebus frustra laborat. Quippe hæ utræque res magis nomine quam genere inter se differunt, nec diversis tenentur judicandi regulis. Itaque ut ingenium, sicut par est, membranaceis thesauris longe præferas, plurimum tamen interest ipsius ingenii, quam plurimos codices comparari, quorum testimoniis judicium de vera lectione nitatur, et multis modis adjuvetur divinatio. Quare quo frequentius scriptor aliquis ad codicum collationem vocatus est, eo magis justa illa et constans recensio locum habet: in cæteris, qui adhuc paucitate subsidiorum laborant, haud scio an multiplicandis textorum formis hæc studia, nimis per se operosa, impediuntur potius quam ornentur. In tales nempe *recognitio* quædam, non veri nominis *recensio* cadere videri potest.

II.

Sed de his in universum nemo ambigat: in Homero autem, antiquissimo vate, id ipsum dubitari video, tantine tam novorum codicum auctoritas facienda sit. Nam nullus eorum ne postremorum quidem Latinorum scriptorum tempora attingit; pauci sunt et rari, qui XII. vel XI. sæculum excedant. Quæ dubitatio si eam vim habeat, ut poëta nobis ex his fontibus ad veritatem et integritatem textus, primum divino ejus ore fusi, redigi nequeat, dicam posthac, quam libenter hanc sectam rationemque sequar. At quum veterum librorum fata cogito, nonnunquam præter spem prospera, atque animadverto, quam prope germano nitori redditos habeamus Herodotum, Platonem, Xenophontem, alios ævi ejusdem, quos ex eorundem librariorum manibus accepimus; nisi forte priscorum ἀοιδῶν pes-

sima ad nos exemplaria venerint, non reperio, cur his tanto minus quam illis confidendum sit. Accedit huc, quod Criticorum Alexandrinorum, qui deinceps exstiterunt, opera contigit, ut nos haud dubie Homerum multis locis rectius scriptum legamus, quam illi ipsi legere possent. Denique in iis scriptoribus, qui Homeri versus apponunt, pauciores sane, quam quis speret, diversitates lectionis sunt, quæ quidem alicujus momenti sint, nec infida memoria vitiatæ, quas non ex istis codicibus pæne easdem recipiamus. Novitas enim codicum non majus vitium est, quam hominum adolescentia: etiam hic non semper ætas sapientiam affert; ut quisque antiquum et bonum auctorem bene sequitur, ita testis est bonus. Etsi igitur Scholiorum et Glossariorum apparatus aliquanto plus quam nudis membranis tribuo; pluribus tamen exemplis sæpe perspexi, hæc Carmina non nisi utrisque conjunctis copiis ad eam scripturam revocari posse, quæ neque ipsis sit indigna, nec a doctæ antiquitatis præceptis abhorrens. Et hoc in loco ita nobis acquiescendum erit, ut, si purum putum *ῥοιδόν* quæramus, nec idem nobis, quod Plutarcho, Longino vel Proclo, satis esse putemus, aut ad inania vota, aut ad effrenatam divinandi libidinem res reditura esse videatur.

III.

Abjecta ergo spe, fore unquam, ut Carminum Homericorum quæ primitus fuerit forma, alibi quam in mente nostra, et id quidem rudibus lineis, fingi queat, experiendum videbatur, quo nos in expoliendis his æternis et unicus Græci ingenii reliquiis vestigia antiquitatis ducerent. Quam curam quum inter tot diversa, quæ melior earum illustratio poscit, primam et maxime necessariam esse censerem, hac editione ad eam ita animum applicui, ut accuratioris recensiois, cujus modum supra designavi, specimen darem. Id Homero nondum contigisse, inter eruditos constat. Nam instrumentorum idoneo numero carentes antehac edi-

tores ne poterant quidem, si voluissent, tale consilium inire: itaque plerumque, nisi eos forte aliquis pannus Scholii vel Eustathii codicisve varietas commoveret, obviæ perspicuitati sententiarum secure indormiebant. Adeo Homero insignis sua laus tenuitatem attulit et maciem, quum alii vitiis suis pinguescerent. Lycophronis tenebras si objecisset, mirum ni ei toti greges bajulorum jam dudum lucem undecunque apportassent. Non ego cuiquam eorum, qui poëtam olim ediderunt, vitio vertam, tam parum studiose ab iis membranas et reliquias Scholiorum ex bibliothecis conquisitas esse: id fortunæ magis est quam ingenii aut industriæ: quamquam nonnulli, ut Berglerus, etiam oblatas ejusmodi opes spreverunt; aliis autem, ut Italicis editoribus, earum utendarum facultas in vicinia erat. In his rebus, ut dixi, casus dominatur. Sed quod ne hæc quidem, quæ apud vulgatos scriptores, Grammaticos et Lexicographos in promptu erant, nec congesta ab ullo eorum, neque ad constituendum textum adhibita sunt, id soli negligentiae ac levitati imputandum dixeris. Nam quis primum evolvat v. c. Apollonium Dyscolum, Etymologicum M., Hesychium, quin statim viderit, multas ibi lectiones et *διπτολογαφίας* latere? ut hujus certe rei monitore nemo egeret. At minoris operæ est, virgulæ cuidam divinæ fidere, si quid ea inter ipsam curam edendi offerat, quam tot tam tetricæ doctrinæ libros tractare, animo ad unum opus intento. Quid? quod eos ne Eustathium quidem, cui omnes interpretationis Homericæ palmam dabant, totum constanter pervolutasse, et quæ huic insunt utilia excerptisse, quævis Rhapsodia arguit.

Henr. quidem Stephanum Barnesius non immerito accusat Eustathio negligenter usum fuisse: nisi laboriosissimum virum, quum subitarias notas scriberet, ea dicas afferre noluisse, quibus non ad corrigendum usus esset. Illis enim sæculis impune dissimulabantur labores, quos hodie mutatis moribus in lucem proferre cogimur. Ita ab Aldina inde secunda pluribus priorum editorum, quamvis tacentibus, hunc Grammaticum prorsus neglectum non credam, ex quo eos etiam re-

cepisse video nonnulla, quæ vix aliunde sumere possent: sed constantiam comparationis non reperio. Eamque ne Romana quidem editio plane probat, illa quæ textum juxta et illius Commentarium continet. Ipse vero Barnesius, qui Eustathii *intima scrinia se compilasse* jactat, quam in hac et reliquis professionibus suis vanus sit, et alii viri docti, et unus de paucis, qui Eustathium gnaviter perlegerant, Valckenarius monuit. Neque tamen Barnesius, cætera ineptus homo, et parum accurate doctus, hac laude fraudandus est, eum fuisse primum, qui ex antiquis scriptoribus aliquid ad insequentium usum expromeret, aliquid ipse etiam ex his fontibus bene corrigeret. Temerarias ejus correctiones, numero plures, qui rursus expunxit, Clarkius, vir grammaticæ doctrinæ peritissimus, ingenium ubique prodit tali labori et omni severitati criticæ operæ alienum. Is igitur auctoritatem lectionum, quæ quidem ex vetustis exemplis peti debebat, omisit, contentus fere parva illa varietate, quam Appendix vulgarium olim editionum, et Stephanus Barnesiusque dederant; ad Eustathium vel Scholia rarius devertit, ubi alii hæserant, aut ipse sententiæ suæ quærebat auctorem; reliqua leviter, et leniter, miraue moderatione, ut nonnunquam vel in meris ineptiis Barnesii nihil nisi *idoneam rationem* desideret. Alio animo et doctrinæ apparatu ad repetendum Clarkianum exemplum accessit Ernestius, etsi non sponte, sed librarii sui voluntate. Quam ob rem eum magis admirandum puto in ornando hoc alieno opere, quam in propriis quibusdam, quæ contentiori studio perpolivit. Hic tamen, qui et conferendis pluribus libris et vero etiam judicando, id quod multis locis acutissime facit, omnium optime de lectione Homerica meruit, idem videbat significabatque in Præfat. Vol. V., quantum porro laborandum esset, dum contingere posset poëtæ, ut ab omni parte purus et emendatus prodiret. Tantum aberat ille a perversa opinione eorum, qui hodieque hunc textum, qualis paullatim forte fortuna factus est, genuinum ac prope *Μουσόπνευστον* habere videntur; istorum exemplo Buxtorfianorum, qui eandem rem olim prædicabant de He-

braico codice suo, quum ab eó omnem ingenii et tantum non rationis humanæ usum arcerent, ea quoque tanquam *Διόπνευστα* reveriti, quæ nunc a doctis vitiosissima putantur.

IV.

Nec vero Ernestius quidquam minus sperare potuit, quam tales exornando Homero tantasque copias superesse, quantæ his demum septem annis obtigerunt. Jam hic paucis verbis delibandum nobis est insigne meritum Villoisonii, qui primus duos Iliadis codices Venetos in publicum protulit cum ea Scholiorum congerie, quæ antiquarum et ad horum Carminum fata et textus conditionem perspiciendam utilium rerum copiam multo majorem, quam cæteri in unum collati libri omnes, suppeditat, atque omnino criticis et grammaticis divitiis non modo Eustathio, sed omnibus omnium poëtarum Scholiastis longe antecellit. Ignoscenda sit forsitan cupiditas quædam in laudando libro, quem longa et operosa tractatio nobis carum fecit. Verum ita de illo quemque existimare cogat levis comparatio eorum, quæ in hoc genere erant prius vulgata: secus qui sentiebant, vel non recentes erant a Scholiastarum lectione, vel editoris prima promissione in nimiam spem erecti, speratis mox minora se accepisse ægre ferebant. Videntur adeo fuisse, qui quum Zenodoti, Aristarchi, Cratetis, Alexionis, tot aliorum Alexandrinorum, nomina ibi sæpe afferri, lectiones etiam editionum, quarum tenuis ad nos memoria venisset, atque multorum singularia de Homero scripta laudari audivissent, continuo has ipsas commentationes et *διορ-
Δώσεις*, in unum corpus compactas, nobis oblatum iri opinarentur. Tandem prodiit liber, longa exspectatione doctorum celebratus, plus dimidio minor quam Eustathius. Et attulit tantummodo ex illis criticorum et interpretum operibus Excerpta, non eo instituto facta, quod quis nostrum nunc sequatur in excerptendo, modo uberiora, modo contractiora; plurimis quidem

referta lectionibus, sed iis nec primorum fontium, nec rationum explicatione satis munitis; postremo multa, quæ ad doctrinam et litteraturam Homericam, pauca, quæ ad sensum poëticarum virtutum informandum faciant, admodum nihil, quod vatis ætatem suis opinionibus, moribus et omni sentiendi et cogitandi tenore repræsentet; ne quid de auctario nugarum doctarum et indoctarum dicam, quo hæc quoque Scholia ævum suum testantur.

Quare, ut nunc se res habet, ex quo Græcorum ac Latinorum litteræ in popularem gyrum coartari cœperunt, valde verendum est, ne operi, quod maxime deficit in iis, quæ vulgo cupidissime anquirimus, vix aliqui contingant e longinquo venerantes, lectores perpauca. Neque id, ut hodie loqui solent, legi potest; assidue tractari, excuti, cum reliquis omnibus, quibus vetustas pepercit, subsidiis curiose conferri poscit. Quod quo quis fecerit studiosius, eo magis intelligat oportet, ex quanto naufragio in hoc doctrinæ orbe quam pauca ad nos perlapsa fragmenta sint, instar forulorum aliquot ex bibliotheca ingenti. Qua de re postea, si locum de Homericæ lectionis fontibus attigero, pluribus dicendum erit. Sed quamvis ne unius quidem celebrium Criticorum veterum integras animadversiones aut recensionem recuperemus, quas propter varias causas mihi verisimile non est, genuino suo habitu in V. et VI. sæculum perdurasse; passimque in vulgato textu scripturæ sint jure suspectæ, quas nobis nulla notatio sollicitet; alia prorsus deserta, quæ a veteribus diverse illustrata esse aliunde discere vel suspicari liceat; quum nonnulla, quæ interprete non egebant, obruat moles commentariorum: sed quamvis hæc et majora desideres, tamen eorum, quæ docte, acute, ingeniose notata, quæ utiliter animadversa aut ex antiquissimo ævo propagata sunt, adeo superat copia, ut quisque videat hoc thesauro recluso tantum adjumenti Homero ad accuratam, et criticam et historicam, interpretationem allatum, quantum ad aliorum poëtarum, quos iidem Alexandrini tractaverunt, habemus nullum. Ergo desinant aliquando Orientalium litte-

rarum magistri, Masora sua superbi, dolere fortunam nostram, quod nobis scripturæ Homericæ auctoritas posita sit in tam novorum codicum fide, plerisque veterum recensione vestigiis sic obtritis ac deletis, ut textus nostri conformatio pæne in obscuro lateat. Habemus nunc, si omnia undique excerpta componimus, Masoram etiam Græcam quandam, tum vetustate, tum variæ eruditionis copia multo præstantiorem, multoque melius servatam. Atque hac utraque, et Græca et Hebraica, farragine comparanda, nunc demum altius perspicere licebit, a quibus principiis olim omnis emendatio librorum et critica ars profecta sit, cum aliis rebus pluribus, quibus litteratæ antiquitatis cognitio continetur: cui studio etiam ad intelligendum poëtam sæpe plus debemus, quam hic locus capiat. Quod autem inprimis notabile est, et Venetis his codd. eximium pretium addit; accepimus in illis normam et quasi amussim, ad quam codicum nostrorum, et eorum qui posthac conferentur, qualitas et conditio firmiter exigi possit.

Illud jam nunc nos docuit usus variantium, quas ex quinque codd. Vindobonensibus edidit Alterus, vir doctissimus et indefessa industria. Sed hæ lectiones, cum Venetis cæterisque copiis comparatæ, mihi parum spei relinquunt, fore ut ad Iliada quidem ex codicibus multa nova et præcipua usquam prodeant. Nam ipsi meliores libri Vindobonenses nihil aliud fere nisi cognita et alibi reperta confirmant, quum ex iis appareat, quæ lectiones alicui posteriorum temporum Grammatico vel librario præstabiliores visæ sint. Cujusmodi auctoritates quoniam nec ipsæ per se, nec numerus et multitudo earum quidquam momenti faciat, præsertim si non nominatæ, auctorum gravitate careant; haud paullo plus accessurum putem huic apparatusui lectionum, si viri docti plura Glossaria et Scholia inedita excusserint, quam si nos ditaverint decem vel viginti novorum codicum scripturis. Quidni autem illud unius Homeri gratia operæ pretium sit? quando aliorum librorum veterum, sacrorum quidem, critica illustratio admodum nuper tot equos viros exercuit, ipsos

adeo Europæ fines egressa, tantumque hausit nummorum, quorum tertia parte pauper Homerus contentus esset. Nunc ille adhuc Kennicottum suum exspectat, ut denique constet, quid omnino in deperditis numerandum, cujus adhuc quasi ex quisquiliis corradendi spes reliqua sit.

V.

Gaudebo, si falsus fuero: mihi vero paratis opibus acquiescendum putanti, quum Odysseæ tantum novos codices quærerem, statim ab eo tempore, quo poëta primum in hac urbe usui scholarum aptaretur, ipsa tunc curæ meæ festinatio quodammodo extorsit hoc consilii, ut colligendo, quodcunque textus rationibus ullo modo profore videretur, strenue me ad hunc recensionis laborem pararem. Quidquid interea egi, etsi nonnulla me satis occupatum tenebant, subsecivæ operæ fuerunt; Homerum nunquam diu ex animo et conspectu amisi. Nam plurima videbam mihi non solum colligenda sed etiam discenda et ab initiis pertractanda esse, quippe qui tum, quum primum ederem, doctam interpretationem vix attigissem. Itaque exorsus ab Eustathio, grammaticam partem ejus diligenter excussi; mox excerpsi lectiones, quas ille aut in vulgatis exemplis suis, aut in marginibus eorum, vel alibi reperisse se proderet. Adjunxi deinde, præter cætera tum vulgata Scholia, bonum numerum variantium et notarum critici generis, quas mihi duo nunc desideratissimi amici ex cod. Lipsiensi Paullino assignaverant, in recensu Ernestiano omissas. Paulo post proprio studio pervolvi Lexicographos, Scholiastas et alios Grammaticos veteres, tum, prout tempus meum ferebat, reliquos scriptores, quoscunque ullum Homericæ scripturæ vestigium servare sperabam. Neque inter hæc neglexi poëtas Græcos, in primis Alexandrinos, imitationes Homeri consecrans, non ut, quomodo flores olerent in alienum solum translati, adverterem; etsi ejus studii, suo loco adhibiti, non despicio

elegantiam; sed sicubi isti usu verborum et genere loquendi, ad principem artis suæ conformato, significant, quid in optimis exemplaribus illius legissent, aut legendum ipsi censuissent. Cujus animadversionis, ne quis eam longius evagatam putet, satis magnum fructum percepi, præsertim ex iis poëtis, quos ambiguum est poëtasne verius an literatores dicamus. Ita vero lustratis Græcarum et Latinarum literarum latebris omnibus, quæ uspiam susceptæ rei adjumentum ostenderent, grandique lectionum et criticarum notationum apparatu contracto, aucti sumus Venetis illis et Vindobonensibus præsidiis. Novus hic campus apertus novum laborem objecit in iis ipsis, quæ absoluta putaram. Videbam enim bonam partem confectæ viæ mihi iterandam esse, ut primam messem cum novis opibus contenderem, et, si forte aliquid utile antea prospico nequam omissem, id ex contentione rectius æstimatum reprehenderem. Qua in opera quo progressus sum longius, eo mirabilius sentire cœpi de Venetorum Scholiorum præstantia, sine quibus multarum lectionum et versuum auctoritas nobis prorsus incomperta esset. Neque hoc nobis solis dolendum erat, qui in his studiis tam sero versamur. Nam etiam Eustathium, quem deinde iterum tertiumque comparavi, quum antiquissimi codicis Ven. CCCCLIII. notitia caruisset, ista in re cognovi haud multo meliore fortuna usum, quam quemvis recentiorum editorum cum proletariis codicibus suis. At ille, qui in Homero nihil præter pulchrum poëtam mirabatur, priscorum ejus factorum minus curiosus, et rhetoricos potius quam criticos interpretes sectatus, omnino ab hac parte non tantam, quanta vulgo fruitur, laudem meruit, plurimam debet jacturæ doctiorum Scholiorum.

Postremo retuli me ad cognoscendum, quidquid bonæ frugis allatum esset ex manu scriptis exemplaribus, curamque conferendarum primarum editionum, institutam ab Ernestio, usque ad Stephanianam persecutus sum; longe quidem minore fructu quam labore. Paucae enim his editis libris propriæ sunt lectiones; et quæ in eo numero bonæ sunt et textu dignæ, earum

quoad fontes ignoramus, non ita gravis auctoritas esse potest; quum codices quidam, præcipue Venetus ille, propter testimonia Scholiorum plerumque etiam ibi mereantur fidem, ubi cæterorum librorum consensus non accedit. Qua in re sæpe mihi usu venit, ut longo circuitu pervenirem ad eas correctiones, quas eximii libri primus adspectus frustra obtulerat. Nam quæ magna est hujus mei ac Veneti textus convenientia, eam sponte natam habui, non quæsivi. Quoniam enim me constanter ad fidem testatæ antiquitatis contuleram, nihil tribuens vulgari levitati, quæ dum scripturæ veritatem elegantia vel simili specie metitur, nova et antiqua fere nullo discrimine arripit; etiam principes editiones perraro, et ne Venetum quidem codicem neque Eustathium nisi de fontibus suis monentes, audientes esse duxi. Itaque si in hujus verbosissimi hominis voluminibus nihil aliud quam variantes lectiones quæsissem, quum ex iis, quæ ipsi propriæ sunt, paucissimas receperim, minima pars emendationis meæ mihi maximo tædio et dispendio temporis redimenda erat.

VI.

Sed nequaquam me pœnitet hujus studii, quod per hanc occasionem in tractatione veterum Grammaticorum consumpsi. Immo tantum eo me adjutum sentio, non modo ad hoc opus, sed ad omnem facultatem linguæ Græcæ, neminem ut arbitrer in ullo Græco scriptore edendo proficere posse, nisi simili cursu lectionis præcepta illorum collegerit, et ad optimas rationes examinaverit. Neque id molestum negotium est ei, qui assiduus et alacri animo idoneas rei horas carpere consuerit. Credo sane facilius esse, Grammaticorum minutias ridentem, de Homericæ sæculi barbarie et horrido sive erudito cultu sermonis, de fabulari historia et insipientia mythica, vel de epici Carminis virtutibus ex Aristotelis decretis philosopho molimine disputare. Nempe tædet in ista lectione doctos indoctarum quarundam et minutarum argutiarum. At primum mo-

destia vetat ullam rem contemnere, priusquam eam probe cognoveris. Et, ne dicam, quam multa illi nobis soli ex vetusta memoria servaverint, iidem argutuli sæpe etiam sensum verborum optime expediunt, quippe quos usus linguæ nondum penitus amissus tutos præstabat a pluribus erroribus, quos hodie male tegimus novæ interpretationis deliciis. In Homero porro singularis oblectatio quædam et dignitas illius operæ accedit ex eo, quod variarum lectionum et canonum technicorum, quos libri grammatici et Scholia præbent, conquisitione et censura in vetus et plerisque antiquis scriptoribus antiquius ævum ac quasi in societatem vocamur doctissimorum Criticorum, quorum judicia et præceptiones, quibus olim Ciceronis, Virgilii, Horatii adolescentia alebatur ^a, quamvis de Græca, id est patria ipsorum, lingua scriptas, nos barbari ὀψιμαδεῖς passim non absurde refingere posse videamur. Talem conditionem critici muneris, nullus est scriptor aut poëta antiquitatis, qui perinde atque hic noster offerat. Quum vero plurima ex illorum Criticorum commentariis, tanquam per manus tradita, alia in alias ætates, vetustissima partim in novissimas, devenerint, omnes istius generis reliquias colligere plane oportuit eum, qui integriorem textum requirebat. Quodsi illud industrie feci, atque nullum neglexi locum, unde hanc recensionem limatiorem redderem, nihil mihi laboravisse videor, præterquam quod res ipsa exigeret. Minime ergo querar, quantum molestiæ exhauserim in hoc tam diversarum rerum paratu, in tot scriptoribus pervolvendis, in legendis et partim reconcinnandis Scholiis, atque in conquirenda et excutienda tanta et persæpe inutili farragine glossarum et lectionum. Navavi libens, quod, quaecunque navavi, et ad meam ipsius utilitatem. Ac ne hæc quidem de studiis meis præferar, nisi mihi ratio ejus operis reddenda esset, in quo alienis laboribus frui non liceret. A jactatione industriæ tantum absum, ut non tam laudi mihi dari

^a Non ambitiose hoc dici, plures loci Ciceronis, Senecæ et aliorum docent, atque omnis ratio grammaticæ et liberalis institutionis apud Romanos.

cupiam, si necessariam operam non detrectarim, quam vitio, si vel minus recte in ea sim versatus, vel quidquam certæ emendationi profuturum omiserim.

VII.

Etenim illud mihi unum propositum fuit præcipue, ut textum Homeri ad normam eruditæ antiquitatis emendarem, atque eum verbis, interpunctione, accentibus, prope talem exhiberem, qualis ex recensionibus olim probatissimis refictus, si tantum sperare fas est, Longino alicui seu alii veteri Critico, qui copiis Alexandrinorum perite moderateque uti sciret, satis placiturus fuisse videretur. Hoc quid rei sit atque consilii, et quas in eo rationes secutus sim, Commentarii materia est, non Præfationis. Nam si non solum indoctorum calumnias amovere, sed ipsas causas instituti ad liquidum perducere velim, multa, quæ vulgaribus erroribus implicantur, ad verum revocanda sint; alia, quæ tot librorum interitus obscurat, alte repetitis historicis conjecturis illustranda, omniaque confirmanda exemplis, ad communem intelligentiam delectis. Ut vero clarius appareat, quibus potissimum præceptis regatur HomERICA emendatio, maximo studio in tralaticii textus mutationes inquiri oportet, recensendis fontibus et rivulis earum, qui vel olim manaverunt, vel etiam hodie patent. In hac infinita copia rerum nunc eo utar temperamento, ut gravissima quæque et utilissima paucis exsequar, nec ipsum, quem ingressus sum, cursum, sed extremos tantum fines ejus et summam proponam. Igitur quum vulgatæ scripturæ conditionem et ejus reformandæ necessitatem attigero, primas lineas dabo disquisitionis, qua per *sex ætates* disparis intervalli et ingenii interior historia critica horum Carminum ad nostrum usque tempus deducatur. *Primam ætatem* ponimus ab *origine ipsorum*, h. e. tempore cultioris poësis Ionum, (circiter ante Chr. 950.) ad *Pisistratum*, tyrannum Atheniensem, cui a veteribus duorum corporum, quæ nunc obtinet, dispositio tribuitur; II. e *Pisistrato*

ad *Zenodotum*, qui primus ex Grammaticis criticæ Homericæ celebriorem viam aperuit; III. a *Zenodoto* ad *Apionem*, propter artem interpretandi poëtæ, ut Seneca scribit, tota Græcia circumlatum; IV. ab hoc inde ad *Longinum* ac discipulum ejus, *Porphyrium*, a quo utroque lectio et interpretatio Homeri quodam modo adjuncta est; V. a *Porphyrio* usque ad auctorem editionis principis, *Demetrium Chalcondylen*, Atheniensem; VI. horum trium proximorum sæculorum, quibus Homerus variis modis ingenia virorum doctorum et officinas typographorum exercuit^a. Hæc prior pars erit hujus Præfationis; posterior in causis, quibus HomERICA emendatio nitatur, gravissimisque et propriis ejus legibus atque in ratione consilii nostri reddenda versabitur.

P A R S I.

VIII.

Jam primum subeat mirari, cur, quum tam raro in Homero graviora vitia offendant, tantum tamen operæ in correctione ejus ponendum statuam. Apollonium Rhodium contende, quomodo ante Brunckium legebatur, vel Quinti Smyrnæi etiam nunc mendosissima exemplaria; sane non poterit tot sæculis antiquior vates non et integerrimus videri et emendatissimus. At

^a Hæc una postrema ætas, quam in cæteris scriptoribus historia literaria raro egreditur, tantum proventum habet omnis generis librorum, ut titulos eorum percensere magnum negotium sit. Curavit id nuper novus Editor Bibliothecæ Fabricianæ copiose et accurate; neque ille tamen in judicandis instrumentis rei criticæ et indice editionum aliis nihil mutandum et augendum reliquit. Nobis vero iterum monendi sunt lectores, ne quid aliud expectent quam uberioris scriptionis adumbrationem, et eam magis in interiore usu criticæ silvæ quam in rebus literariis occupatam. Quapropter antiquos potissimum fontes anquiremus, non hos novitios editorum librorum: quibus quæ factæ sunt vicissitudines textus, si cum illis comparentur, vix dignæ sunt occupati hominis indagatione. Omnino in hac parte antiquarum literarum plurima sunt, quæ ne te lateant, sedulo curare debeas; sed ita, ut statim cognita vel chartis mandata libenter obliviscare, saltem dissimules ea, quæ frustra collegeris. Si quid autem ab aliis jam dudum collectum repetam, communi materia utar novo modo. Qua in re me admodum sollicitum habent angustiae hujus libelli, unde brevitatis existet parum apta talibus rebus, et interdum immodestiae speciem habitura. Sed parendum erat necessitati, etiam cum incommodo quodam.

qualem integrum librum dicimus critico quidem sensu? Haud eum profecto, qui absque offensa legi possit, et in quo nihil sit eleganti consuetudini sermonis et reliquis recte scribendi legibus contrarium. Ut nihil ejusmodi sit in vulgato textu, non continuo pro puro et emendato habendus erit; immo nonnunquam ob id ipsum, si ejusmodi nihil insit, tanto magis germana integritate sua fraudatus esse videatur. Non dubito fore, qui hoc subabsurde dici opinentur. Sed si textum scriptorum veterum supra recte retuli ad *factorum historicorum* spectationem, in eo constituendo nullam speciem probabilitatis ex sensu elegantiae ductam, verum proba et satis antiqua exemplaria principatum habere necesse est. Longe autem aliud est, in optimorum testium fide spectanda leges historiae conjungere cum usu linguae, cum rerum doctrina atque sensu pulchri; aliud, hoc volatico sensu tanquam ventulo impelli, ut, quaecunque lectio venusta et commoda objiciatur, eandem veram et germanam esse credamus. Sæpe enim severiore judicio, quod a veterrimarum auctoritatum collatione ducendum est, plane efficitur, ea omnes numeros veritatis habere, in quibus maximæ offensæ sint, alia autem incertæ aut nullius fidei esse, quæ perquam probabili et festivo sensu niteant.

Quid vero, si ne nitent quidem vulgata, quæ antiquiorum librorum consensui adversantur? Sed nolo statim ejus generis exempla proferre, qualia jam olim quædam, satis gravibus de causis, textu ejeci: ut Il. β'. 451. ἐκάστου, ή'. 337. ἐν πεδίῳ, θ'. 563. (559.) σέλας, κ'. 328. βάλε, μ'. 343. Αἶαντε, ν'. 346. τετεύχατον, ξ'. 168. τόν, π'. 463. μέν intrusum ante ἀγακλειτόν etc. in quibus factam correctionem Venetus et alii postea collati codices confirmant. Primum potius causam meam tenebo iis exemplis, quorum vitia non orationis vel sententiæ pravitate, sed solis testimoniis et auctoritate librorum arguuntur. Quis enim verbi causa Il. α'. 91. ἐν στρατῷ mutet in Ἀχαιῶν, β'. 865. Πυλαιμένεος in Ταλαιμένεος, γ'. 220. ζάκοτόν τινα ἔμμεναι in ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι, δ'. 435. ἀκούσασαι in ἀκούουσαι, ε'. 159. υἱοὺς in υἱας, ζ'. 380. et 385. ἐϋπλόκαμοι in ἐϋπλόκαμον, ή'. 284. Ἐκτορα in Ἐκτορι,

(quem versum duplici errore pervertit Ernestius,) θ'. 4. ἄμα in ὑπό, ι'. 680. (676.) ἄμ' Ἀργείοισιν in ἐν Ἀργ., κ'. 256. νηυσί in νηΐ, λ'. 466. αὐτή in φωνή, μ'. 9. τῷ κ' οὔτι in τὸ καὶ οὔτι, ν'. 791. Πολυφοίτην in Πολυφήτην, ξ'. 506. ὑπὸ χλωρὸν δέος εἴλε in ὑπὸ τρώμος εἴλαβε γυνῆα, ο'. 510. αὐτοσχεδὴν in αὐτοσχεδὴ, π'. 510. αἰνῶς in αὐτόν, ρ'. 266. τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετο in τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχὴ ἴσαν, σ'. 63. ἴδω τε in ἴδοιμι, τ'. 393. ζεύγνυσαν in ζεύγνυον, υ'. 308. παῖδες παίδων in παίδων παῖδες, φ'. 33. κατακτάμεναι in δαϊζέμεναι, χ'. 59. ἐλέαιρε in ἐλέησον, ψ'. 362. ἵπποισιν in ἵπποισιν, ω'. 526. ἀχρυσμένους in ἀχρυσμένοις—quis, inquam, hæc et similia multa ita mutare ausit, quum, utra utris præsent, ex ipsis vix intelligatur, nisi has mutationes vel Eustathius et Scholiastæ, vel scriptores Græci, qui partem illorum versuum afferunt, vel exemplaria plurima et optima fieri jubebant? Hanc legem si valere negaris, negamus vicissim esse quenquam ullius nationis aut ætatis scriptorem, qui non probabili conjectura a nobis corrigi eleganter atque interpolari queat.

Interpolatorum quidem versuum hic modo quatuor specimina dabo, Π. α'. 265. β'. 168. φ'. 480. Odyss. β'. 191. Horum priores duo apparet bonos esse et locis suis aptissimos, alterum etiam plane Homericum, nimirum repetitum ex principio libri; tertium non minus Homericum, et tam bene cohærentem structuræ, ut expunctum prope doleas; quartum denique nec numeris malum neque sententia, si modo cum Clarkio refingas δυνήσεται. Sed hi versus omnes ut vel maxime videantur Homerici esse, non tamen sunt Homeri: nisi forte illius est, quidquid 1000 annis post fortasse æmulo spiritu effictum esse fide librorum constat, aut si quos Homeri similes versus Rhodomannus fecit in Palæstina sua. Nam primus illorum a plerisque probatis libris abest, neque eum ullus Schol. nec Eustathius usquam agnoscit, ut sero adscriptum putes ex Scuto Herc. 182. Alterius nihilo major auctoritas est ab optimis Scholiis et codicibus. Illa enim maximam interpunctionem requirunt inter v. 167. et 169. cujus ἀσύνδετον σύνταξιν, quæ nunc exempto medio versu rudem offendat, si veteres

Critici duram putassent, facile ita lenire potuissent, *εὖρε δ' ἐπειτα*. Tertium jam alii summoverunt, quem et Eustath. et plures boni codd. rejiciunt cum edit. principe et Romana. Neque quarto versui fides est apud Eustathium et alios libros, qui eum partim habent variatum in clausula, quæ scilicet non simul trahi poterat ex Il. α'. 562. Hos igitur et aliquot alios versus, etsi minime ineptos, nemo profecto non rejiculos putet, si eos nuper Rhodomannus fecerit aut Barnesius, (nam hic interdum aliquid offert *οἴκοθεν*, ut ait:) at a sepultis ingeniis abhinc plura sæcula profectos non licebit rejicere? Discere velim, quo jure nobis cæteri retinendi sint.

IX.

Aliud genus est vulgarum lectionum multo frequentius, quod librorum quidem et recensione veterum assensu minime careat, nec tamen vel propter usum hujus poetæ, vel propter conformationem et tenorem sententiæ, vel aliam talem causam non expellendum et ad meliores libros revocandum videatur. Verum in hoc genere, sicut etiam in priore illo, dubium facit interdum penuria bonorum fontium, quo lectio quæque referenda sit, utrum ad incuriam editorum, an ad codicum, quibus illi usi sunt, adeoque ipsorum veterum auctoritatem. Ut vulgata *Παρίη β'*. 766. unde nobis in omnes edit. venerit, ignoro; neque vero ex Hymno in Merc. 70. sqq. aut aliunde defendere possum. Ibi enim non *pastoris ab Amphryso*, sed armentorum diis sacrorum mentio fit. Plerique autem boni codd. ^a cum Eustath. servant nomen pæne inauditum in geographia, sed hoc ipso ad corruptionem pronum, *Φηρίη* s. *Πηρίη*, idque haud dubie ex hoc loco præbent Stephanus Byz. et Hesychius pro regione Thessaliæ Pheris vicina. Sed alia-

^a Nonnulli eorum, ut Venetus, initium et quasi omen quoddam depravationis habent, *Πηρίη*. In Scholiis nihil est ad h. v., neque in illis vulgatum assertur nisi uno loco *ψ'*. 583. Sed hanc auctoritatem non graviolem, puto, quam Macrobiani, habuisset Valckenar. quem vide ad Ammon. III. 12.

ruin multo plurium lectionum testes exstant minime obscuri; quorum tamen nec numerus nec alias spectata bonitas fidem facere potest iis, quibus eam istarum aliqua causarum derogat. Qua ex classe hæc exempla ei, qui Homeri ingenium et consuetudinem loquendi calluerit, quid velim, uno conspectu ostendant: Π. α'. 20. λύσaiτε φίλην τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι mutatum in λῦσαι τε φ. τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι, β'. 293. ἦν in ὄν, γ'. 42. ἐπόψιον in ὑπόψιον, δ'. 24. Ἡρη in Ἡρη, ε'. 227. ἀποβήσομαι in ἐπιβήσομαι, ζ'. 51. ἔπειθε in ὄρει, η'. 277. μέσσω in μέσσω, θ'. 454. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται in τὸ δὲ κεν τετ. ἦεν, ι'. 632. (628.) φόνοιο in φονῆος, κ'. 88. εἴσαι in γνώσαι, λ'. 51. μεδ' ἱππῶν in μέγ' ἱππῶν, μ'. 382. χεῖρεσιν ἀμφοτέρῃς (s. χεῖρὶ γε τῇ ἐτέρῃ) φέροι in χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι, ν'. 485. ἐνὶ θυμῷ in ἐπὶ θυμῷ, ξ'. 414. ῥιπῆς in πληγῆς, ο'. 379. νόον in κτύπον, π'. 732. ἔπεχε in ἔφεπε, ρ'. 365. πόνον in φόνον, σ'. 531. ἰράων in εἰράων, τ'. 19. ἐτάρπετο in τετάρπετο, υ'. 35. κέκαστο in κέκασται, φ'. 493. ἔπειτα in ὑπαιδα, χ'. 326. μεμαώς in μεμαῶτα, ψ'. 280. σθένος in κλέος, ω'. 793. κασίγνητοι ἑταροὶ τε in κασίγνηταὶ θ' ἑταροὶ τε.

Ex illis nunc a me rejectis lectionibus nonnullæ satis antiquos et idoneos auctores habent, partim in Scholiis nominatim appellatos. Sed ne dicam, diversarum lectionum optione data nobis proprii iudicii necessitatem imponi; quid est, quod nos adigat in verba Criticorum veterum, ubi eos Homero indecora interdum melioribus jam tum receptis prætulisse, aut ex importuna conjectura intulisse reperimus? Ridetur *cor Zenodoti* et *jecur Cratetis*; an Aristarcho ea ubique acies mentis et iudicii fuit, ut ab eo dissentire sit nefas? Auctoritatem profecto non faciunt magna nomina; quibus adeo si ipsius poetæ repugnat ingenium et aliunde exploratus usus, utra major auctoritas sit, illius an multis sæculis posteriorum Criticorum, per se ne quærendum quidem vel dubitandum videtur. Utinam modo singulis locis constaret, quid illorum quisque primus invexerit in textum, et qualem eum acceperit a superioribus.

Pertinent huc etiam integri quidam versus, quos vel optimorum exemplarium conspiratio a suspitione

interpolationis non defendat. Ex hoc numero infra plures, nunc unum afferam maxime notabilem Il. v. 731. qui in omnibus adhuc collatis codd. præter Vindob. CXVII. et, quod maxime mirere, in ipso Veneto offertur sine obelo. Nam sententiam, qua se Polydamas cum Hectore comparat, isto versu illepide ultra propositum trahi, facile sentias. At paullo disertior est nonnunquam Homerus quam sententia postulat, neque ille ex frigidis regulis castigatæ eloquentiæ judicandus est. Quid multa? Versum Eustathius suo loco prætermittit; mox ex commentariis veterum narrat, fabricatum esse a Zenodoto Mallote. Cur ergo huic versui plus auctoritatis tribuamus, quam illi Dioscoridis Isocratici, quem Athenæus l. p. 11. A. affert, post v. 119. vel ubicunque assueris, incommodo et inepto,

Ἡ οἶνω μεθύων, ἥ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοῖ,

aut Cratetis huic apud Plutarchum de Fac. in orbe Lunæ p. 938. D., post ζ'. 246. adjecto,

Ἀνδράσιν ἡδὲ θεοῖς· πλείστην ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,

aut similibus apud alios conservatis?

X.

Haud scio an his vulgarum lectionum et sordium exemplis aliquantum de vulgati textus gratia apud homines recti iudicii detraxerim. Exemplis certe hac in re plus efficitur, quam iis, quæ de ea gravissime sæpe in universum monuerunt viri doctissimi. Probari ista solent, dum leguntur; ubi ad rem præsentem ventum est, redit iners superstitio. Et in Homero quidem ea superstitio magnos patronos habet inter ipsos veteres, ex quibus unus præ cæteris ingeniosus est Lucianus ^a. Is poëtam ipsum apud inferos interrogatum a se de iis versibus, qui subditicii a Criticis haberentur, refert simpliciter respondisse, *omnes suos esse*. Quo responso tametsi perhumanus senex non nisi eos versus agnovisse putandus est, quæ ante hoc

^a Veræ Hist. II. 20. p. 117.

suum cum Luciano colloquium in ordinem recepti essent, uti Zenodoteum illum, quem idem Lucianus non obscure probat in alio libello ^a: tamen non videmus, quare non eadem optima auctoritate reliquas omnes alienarum manuum adjectiones et lusus et vitia tueamur. Unam hanc quæstiunculam discedenti Homero proponere oblitus est facetus fabulator, quænam ex tot diversis recensionibus probanda esset ei, qui illum cum apparatu librorum legere, aut ipse de his rebus judicare non curaret. Nimis enim temerarium esset et inconsideratum, unice eam scripturam, quæ suo ævo forte casuque vulgata ferretur, pro recta et genuina habere. Numne hoc aliud est, quam ejus, qui inter plures novissimus locutus sit, assentiri sententiæ? Ita nimirum qui sentit de scriptis, si vita ejus in aliud ævum incidisset, aliam vulgatam comprobendam haberet; quin si textus ab initio prolatus ex iisdem libris esset, quorum fidem sequendam esse negat, magno studio amplecteretur ea, quæ nunc spernit ac rejicit.

Neque vero denique quisquam menda librariorum vel typothetarum, quæ sæculo suo in vulgatam lectionem irrepserunt, tam sancte conservanda putet. Velut nuper in multis editt. vulgari cœptum est λ'. 545. ὁμίλῳ pro ὁμίλου, μ'. 340. αὐτὰ p. αὐτάς, ε'. 750. ἴσχειν p. ἴσχει etc. Hasce leves maculas, credo, abstergi sinunt. Utemur ergo permissu, quando similia se leni correctioni offerent, licet aliquot sæculis antiquiora. Quid autem ea dicam, quæ Μουσοπνευστίαν illam manifeste produnt humana negligentia et inscitia vitiatam, barbarismis et solœcismis, iisque depravationibus sententiæ et orationis, quas nemo in ullo scriptore, nedum in hoc omnium principe, æquo animo ferat? Hujus quoque notæ pauca subjiciam, et talia maxime, quæ exiguo ductu calami ad præstantiorum librorum nutum refingi poterant. Nam ε'. 416. ἰχῶρ abjecta una litera præbet verissimam scripturam ἰχῶν, quam Eustath. doctissimo cuique olim placuisse tradit, ad mo-

^a De Saltat. 25. p. 282.

dum formarum, ἰδρῶ, κυκεῶ et similium. Illam enim vulgatam nemini unquam neutro genere adhibitam esse, centena loca medicorum docent; neque id voluerunt ii, a quibus eam accepimus, ad quorum mentem utique apostrophus addendus fuerat. Sed hoc vitium jam Barnesius sustulit. In eodem libro v. 394. idem ex codd. suis corrigere debebat ineptum κεν. Quo admisso sententia prave imitatur hypothesin versus 388. quum potius ejusdem generis sit ac proxima v. 395. sqq. Est enim hæc, τλῆ Ἡρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀ. οἷστῶ βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν. Alibi contra particula κε obliterata constructionem corruperat, ut ε'. 629. Simile ex una literula vitium est ζ. extr. ἐλάσαντες, nominativo nihil habente, unde pendeat. Durissimum sit, eum retrahere ad ἀρεσσόμεδα, vel ex seqq. αἱ κέ ποδι Ζεὺς δάη, spectato solo sensu, aliquod verbum primæ personæ exprimere. Harum grammaticarum venerum exempla adhuc quæro apud Homerum præter ea, quæ ipsa suspecta sunt; ut Odyss. δ'. 263, ubi aliquot codicum optimam scripturam νοσφισσαμένην etiam ex veteribus affert Eustathius, mutatam, opinor, ab iis, quos cumulati iidem casus diversi generis offenderent, tanquam Il. γ'. 109. Vix enim veterum aliquis vulgatam vulgari modo accipere potuit. K'. 57. legunt vulgo κείνου γὰρ κε μάλιστα πυθόιατο, in quo πυθέσθαι putant esse *obedire*. Quod quum ne Glossographi quidem nobis obtrudant, uno certe exemplo probandum erat. Eustathius, quid in libris suis legerit, quærentem frustratur molesto illo καὶ ἐξῆς. Enimvero, si ita legisset, tam inauditam significationem non omissurus, aut alibi ad eam rediturus fuisset; id quod nullo facit loco. Nam etsi p. 1013. l. 55. ad ο'. 224. πυθέσθαι cum genitivo constructum ita notat, ut et alibi de eo genere monuisse significet, id non pertinet ad vim *obediendi*, sed *cognoscendi* seu *audiendi*, de qua sane dixerat p. 655. l. 42. Igitur etiam Eustathius correctionis nostræ auctoribus addendus est. Clarius idem confirmat nostram lectionem λ'. 11. ubi in vulgata verbum αὔειν cum dativo jungebatur. Id in similibus, γεγωνεῖν, κέκλησθαι, κελεύειν solitum, an in illo quoque usitatum sit,

vehementer dubito; Homero autem usitatum non esse video. Neque hac una insolentia laborare versum, numeris assuetæ aures docent. Ex alio genere falsæ analogiæ forma erat ὕ. 485., hinc in indices dialectorum relata, γεγενοίμεθα. Nos, et usu et sententia poscente, ex pluribus codd. dedimus γε γενοίμεθα. Scilicet codices nobis expectandi erant majore numero, ut ineptissimas scripturas et maxime proclives lapsus nonnullorum librariorum corrigeremus, ut π'. 380. ἀνὰ in ἄρα, σ'. 405. ἔσαν in ἴσαν, υ'. 409. πᾶσι in πασι mutaremus. Adde his facillimam et late patentem confusionem modorum, in primis subjunctivi et optativi, quorum legitimum discrimen ipsi Græculi postremorum sæculorum parum recte tenuerunt. Notavi quidem mihi ad quindecim exempla hujus confusionis, quibus ad regulam corrigendis et metrum et libri omnes obstant: at in longe plurimis non est dubium, quin antiquiores libri cum grammaticis et metricis regulis congruentes sequendi sint. Saltem id, quod vulgo fit sæpissime, ut consequentia modorum perturbetur in junctura æqualium membrorum, vel ut particulæ ἄν s. κε addatur indicativus instanti tempore, nemo nisi indoctus propagatum velit, præsertim in tanta, quæ multis pro ratione est, mutandi facilitate.

XI.

Atque hæc ex magno numero non studiose excerpta specimina vulgaris textus emendati, et quæ non ingenium, sed meliores libri suggerebant, cuivis persuadeant, purioribus fontibus adeundis veram formam Homericæ scripturæ revocari hodieque posse. Neque hanc spem eripit nobis longinqua vatis vetustas. Nam falsa est eorum opinio, qui sola longinquitate temporis vel universæ historiæ fidem infringi, vel scriptorum corrumpi integritatem, et, ut quidque novissime gestum sit aut scriptum, ita verissimum maximeque genuinum habendum putant. De rebus gestis dicere omitto: tempus ac dies optime dedocet credulos de iis

ipsis, quæ propemodum suis oculis geri viderunt. Scripta autem quum nihil vitii trahant, loco a blattis et tineis tuto condita in scriniis; quid obstat, ne, si diligens et non nimis frequens descriptio adhibeatur, etiam amissis autographis longissimas ætates durent sine majore noxa? Ejus vero generis mendorum, quod ex crebra et indiligenti descriptione subnasci solet, remedium paratum est in critica arte, codices diversarum manuum inter se comparante. Sed bonæ huic fortunæ scriptorum plerorumque omnium anne confidere licebit in Homericis?

Licebit haud dubie, nisi hæc proprias quasdam depravationes multoque plures et graviore vicissitudines experta sunt. Verum si vel ex ea re, quod emendatio illorum maturissime apud Græcos nata est et celebrata, intelligitur, ipsos jam antiquitus caruisse satis genuinis exemplaribus, unde, qui vellent, nova exscriberent; si primæ statim recensione, artis criticæ nondum cultæ meditamenta, mire inter se discreparunt plurimis rebus, vulgatamque in eruditore Græcia conformationem textus demum post Aristotelem aliquot Grammatici introduxerunt; nos autem ne illius quidem textus, quem diu maxime antiquitas probavit, Aristarchei exemplum habemus integrum, sed proximis a Chr. nato ætatibus denuo recognitum et ad variorum Criticorum judicia refictum, postremo novis maculis per ingruentia barbara sæcula adpersum: nonne ex his rebus colligendum est, quod jam olim confidenter dixi^a, multo aliam Lucretii vel Virgilii atque Homeri esse integritatem? De diversa autem priscarum illarum et Alexandrinarum editionum conditione nunc id unum tangere sufficit, quod apud Hippocratem, Platonem, Aristotelem et alios istius ætatis scriptores non solum singulorum verborum varietates, sed etiam plures insignes versus legimus, quorum nec in textu nostro, nec in Eustathio veterrimisque et doctissimis Scholiis ullum indicium superest^b. Atque hactenus

^a Ad Hesiodi Theog. p. 57.

^b In libro *περὶ ἰσχυρῶν*, qui nisi Hippocratis, Hippocrateæ certe aut proximæ ætatis est, attingitur T. I. p. 785. Ποῦς. longior *ἔστις* Homeri de bubus, uno posito

facilem assensum videor mihi habiturus omnium, qui oculis suis credere didicerunt. At vero, si nonnullorum probabilis est suspicio, hæc et reliqua Carmina illorum temporum nullis literarum mandata notis, sed primum a poëtis memoriter facta et cantu edita, tum per rhapsodos, in iis ediscendis propria arte occupatos, canendo divulgata esse; ex quo, antequam scripto velut figerentur, plura in iis vel consilio vel casu immutari necesse esset; si hanc ipsam ob causam, statim ut scribi cœpta sunt, multas diversitates habuerunt, mox novas subinde adsciverunt temeritate et conjecturis eorum, qui ea certatim expolire, et ad optimas leges poëticæ artis ad suamque consuetudinem loquendi corrigere studebant; si denique totum hunc contextum ac seriem duorum perpetuorum Carminum non tam ejus, cui eam tribuere consuevimus, ingenio, quam sollertiæ politioris ævi et multorum conjunctis studiis deberi, neque adeo ipsas *αἰοιδάς*, ex quibus Ilias et Odyssea compositæ sunt, unum omnes auctorem habere, verisimilibus argumentis et rationibus effici po-

hoc versu: 'Ως δ' ὁπότε ἀσπασίον ἔατο ἥλυθε βουσὶν ἔλιξιν. Cujus nihil simile hodie usquam apud illum legimus. Notior res est de versibus, quos Plato et Aristoteles ex Homero suo laudant, non nostro. In iis adeo sunt, quibus nemo nunc aptum locum conjectura assequatur. At illis quatuor, a Platone Alcib. II. allatis, in Il. 9. extr. suam sedem inventam, neque ex variis locis collectos esse, pro explorato habeo. Quare eos ibi inserui, non tamen sine uncis, quia probabili de causa ab Alexandrinis Criticis una cum vulgato v. 548. rejectos censebam. Illorum autem et similibus versuum, qui a scriptoribus Græcis passim Homero tribuuntur, nullum apparet vestigium in Scholiis nostris. At hæc omnino hujus generis prope nullum proferunt aliunde incognitum; multo plures Eustathius habet, et quorum rursus scriptores non meminerunt. Hoc reputans, quantumvis rudis in historia textus, vix suspicetur, memoriam fefellisse eos omnes, qui tales versus Homeri nomine laudarent, aut male a nobis ad Iliadæ et Odysseam referri, quæ forsitan olim in aliis huic poëtæ tributis operibus legerentur. Ita Barnesius hemistichium illud ap. Æschinem in Timarch. p. 141. Reisk. *Φύμη δ' ἐς στρατὸν ἔλθει*, temere an divinando, Thebaidi adscribit, etsi id disertè traditur in *Homeri Iliadæ* esse, atque adeo sæpe repeti in *Iliadæ*. Ego aliquando Iliadem parvam significari putabam. Nempe in neutro Carmine nostro nunc talis versus usquam aut sententia est. Nec vero quidquam est in verbis Oratoris, quod labem redolet. Nam tentanda sunt omnia, ne aut Æschinem tam obliviosum vel literarum expertem, aut tantam mutationem multorum locorum in Homero factam credamus. Sed quod hemistichii illius nemo veterum Intpp. meminit, non Eustathius, non ullus Scholiastarum, id quidem minus mirum videtur. Carent illi etiam insignibus versibus, quos duobus locis Plutarchus docet ab Alexandrinis expunctos esse in oratione Phœnicis l. 458. sqq., repositos a me aliorum exemplo et judicio Valckenarii Diatr. in Euripidis Reliq. p. 264. Cæterum ex his omnibus apparet, quam vere jam dudum Giphanius senserit, textus, quo Alexander M. usus sit, exemplum in nostro non superesse. Id ex uno Aristotele intelligi licebat.

test; si, inquam, aliter de his omnibus, ac vulgo fit, existimandum est: quid tum erit, his Carminibus pristinum nitorem et germanam formam suam restituere?

Paucis verbis significavi ea, de quibus paullo post et accuratius alio loco disseram. Quoniam enim video, in his mihi antiquitatis pæne omnis firmatam opinionem convellendam esse, quo incorruptius meæ rationes ponderentur, nunc duntaxat potiora momenta earum summatim et suspensa manu tractabo. Quæ quum intellexero eruditibus non placere, id est contrariis momentis et rationibus elevari, hæc primus ipse retractabo, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταβάλλειν θεῖν. Nam et nihil in his literis, quod contra communem opinionem sit, expavescendum puto esse veri studioso, et, ubi historia tacet vel mussitat, facillime cuique patiendum se vinci ab iis, qui obscuram famam et incerta rerum traditarum vestigia versutiore acumine interpretari sciant. In hac enim prima ætate, in qua Homerici textus origines quærendæ sunt, vix tenue lumen habemus; quo tamen aut perite utendum, aut pleraque insecutis temporibus facta perperam existimari necesse est.

XII.

Ipsam ingressum obstruit nobis proposita nuper vel potius renovata gravissima quæstio de primis initiis scribendi apud Græcos. Sed hanc quidem ut minore offensione repetam et, si potero, profligem, in primis Woodii^a ingeniosa audacia fecit. Nam si proavi nostri

^a In celebratissimo libro: *An Essay on the original Genius of Homer*, sec. edit. 1775. capite eo, quod est de oratione et doctrina poetæ. Ibi, ut in toto libro, plura sunt scite et egregie animadversa, nisi quod subtilitas fere deest, sine qua historica disputatio persuadet, non fidem facit. Igitur illud caput potissimum nuper a pluribus viris doctis reprehendi et vulgarem opinionem adjuvari vidimus, singulari studio a Wiedeburgio Humanist. Magaz. T. I. p. 143. sqq. et Harlesio Bibl. Gr. Fabric. T. I. p. 353. Quorum iudicio non prætulerim eorum levitatem, qui ingeniosi Angli sententiam, seu, ut ipse dicit, conjecturam simpliciter repetierunt, vel in eam ablati sunt propriis erroribus, tanquam auctor libelli: *Conjectural Observations on the Origin and Progress of Alphabetic Writing*, p. 99. Quanquam hic artem scribendi tantum heroum Homericorum sæculo, non Homero ereptum ibat; ille eam tandem circ. 554. a Chr. vulgatiorum factam esse putabat. Docte autem atque eleganter

serio dubitatum audissent, num princeps scriptorum Homerus scriptoria arte usus esset, amatoribus παραδόξων nullum pudorem superesse clamavissent. Jam ingenia vetustorum monumentorum altius inspiciere cœpimus, servataque severissima lege historiæ, ut nec vera et incorruptis testibus firmata in dubium vocemus, nec quoquo modo relata aut cujusvis auctoris nomine ornata pro compertis habeamus, unamquamque rem ex temporis ac loci sui rationibus et moribus judicare. Ita etiam hæc Carmina paullo diligentius cognita admirandam ostendunt vim naturæ atque ingenii, minorem artis, nullam reconditæ doctrinæ et exquisitæ. Quamvis enim hebeti sensu surdisque auribus sit, qui artem in iis nullam sentiat, utpote quam ne in versuum quidem numeris doctissimi imitatores assequi potuerint; omnem tamen artem illam naturæ quodammodo propiorem esse apparet, neque ex disciplinæ cujusdam formula perscripta libris, sed ex nativo sensu recti et venusti delibatam. In hoc et aliis vates ille tantum distat a silvestrium cœtum cantoribus, quantum a poëtis eruditarum ætatum^a. Qua quidem rectiore existimatione velut suo loco repositus, et multis exutus impedimentis, quibus eum docti olim honoris causa oneraverant, qui optimum auctorem pulcherrimæ artis nollent quidquam nescire, quod suo ipsorum ævo ad cultum artium et munditiem ci-

Woodii argumenta percensuit ac novo acumine defendit philosophus literator, Merianus, in Dissertatione Gallicis scriptis Academiae Berolinensis præterito anno inserta, quæ mihi, hanc plagulam ad typographum missuro, commode ab amico offertur. Ea raptim lecta peropportune me impulit, ut rationes meas magis adstringerem et in breve cogerem, pluraque penitus delerem, quæ in eandem sententiam disputaveram. Eruditis enim hæc scribuntur, qui et illum legent, et apud quos singulis momentis amplificandis non multum proficitur in tali re.

a Ipsum hoc nomen ποίητα, ignotum olim ἀιδόις, vim habet operosioris laboris. De vulgari usu nominis libenter accipimus notationem Platonis Sympos. p. 205. C. Steph., multum præferendam illi, ex qua nuper Francogalli quidam poëticæ naturam docebant. Vocabulum vero posterius videtur ipso Hesiodo, nec ante receptum, quam musica ab arte pangendi carminis vulgo divelli cœpisset. Qua de re alibi quæram. Sed Hesiodum quum dico, omne illud tempus intelligo, in quod Hesiodæorum quæ nunc feruntur operum confectio incidit. Non uni enim illa tribuenda esse patet; et multo plura nomine ejus ferebantur apud veteres. In Ἔργοις loci sunt multi πινυ venerandæ vetustatis signati. Theogonia autem et Scutum Herc. et maxima pars eorum, quorum brevía fragmenta supersunt, Homerum toto certe sæculo subsequuntur. Hujus rei argumento est, quod in iis plures notiones novæ exstant et imitationes locorum Homericorum, in primis terrarum et populorum auctior et exactior notitiâ.

vilis vitæ referretur, apud gnaros rerum et intelligentes novo decore et gratia effloruit.

Neutiquam apud omnes, aiunt aliqui; et facile credimus. Nondum enim prorsus ejecta et explosa est eorum ratio, qui Homerum et Callimachum et Virgilium et Nonnum et Miltonum eodem animo legunt, nec, quid uniuscuiusque ætas ferat, expendere legendo et computare laborant. Reimmannorum quidem nugæ rident isti, sed iidem ægerrime ferunt, deum poëtarum rudem fuisse credi in ipsis elementis doctrinarum, quas qui nostro tempore prope cunctas complectuntur, Iliadas tamen pangere non audent. Tantone ingenio ut denique cum ipsis illis elementis adimantur ea,

Quæ nunc suspensi pueri instrumenta lacerto
Ludos incedunt!

Sed nolo irridere eos, quos dedocere hoc loco alienum est et parum modestum. Nam sunt in iis homines Græce Latineque doctissimi. At illud mihi concedi puto a plerisque, in scientia linguæ Græcæ non omne præsidium inesse ad Carmina ultimæ vetustatis ex indole et ingenio auctorum intelligenda. Atque hac intelligentia qui carent, eos jure meo rejicio judices in his omnibus, quæ de ratione illorum temporum dicturus sum. Cæterum mihi, spero, minus succensebunt, ab Homero non tam cognitionem literarum quam usum et facultatem abjudicanti. Est in ea re quiddam, quod ad novam laudem trahant. Nimirum tanto magis admiramur veteres navigatores, quod illos cursus suos regere potuerunt sine pyxide nautica; nec forsitan omni militi hodie credibile fit, ante pulveris nitrati inventionem Alexandrum vel Cæsarem tantas res egisse, tot munitissimas urbes cepisse. Attamen habuerunt illi, quod pulveris nitrati vicem satis valide expleret. Quanto admirabilius erit fuisse poëtam, qui eam artem, sine qua nullum paullo longius Carmen videatur confieri posse, quum cognita esset, ne discendam quidem sibi nec necessariam duxerit!

Etenim, ut serio rem aggrediar, in Woodii argumentis multa sunt infirma, multa cupide quæsitæ. Philoso-

phorum etiam ad Socratem usque apud veteres pauca scripta constitisse ait; in ipso Homero memoriam ferri unicum custodem rerum; eandem Musarum matrem; ipsas Musas cantrices. Quasi vero vati licuisset fabulas refingere semel receptas firmatasque, aut postea quisquam eorum, qui papyro et calamo usi sunt, pro Mnemosyne novam papyriferam deam in Carmen induxisset. Manent talia, etsi res et mores mutantur; quemadmodum in linguis verba manent, significationes flectuntur ad temporum et rerum vicissitudines. Verbo *πεμπάζειν* quum utitur Apollonius Rhodius (II. 975.) hunc nemo sane credat quinque digitis numerasse; ne Homerum quidem, qui id vocabulum prior adhibuit. Nam *τῇ κατὰ δεκάδα ἀριθμήσει* usus usque ad 10,000 numerat, et exercitum Græcum ferme 100,000 hominum recenset. Contrarius, sed ejusdem loci error esset, si quis ex moribus suæ ætatis *ἐὺνομίην* Homeri vel ipsum *νόμον* Hesiodi ad scriptas leges, sive *ᾠρην* ad hanc nostram divisionem diei referret, seu, quod nunc maxime agimus, ex verbo *γράφειν* aut nomine *σῆμα*^a scriptoriam artem jam tum, quum illa in usu essent, vulgatam fuisse colligeret. Hoc vago genere sermonis non est ita abutendum in scrutanda potestate vocabulorum, quorum cuique sua quædam historia est, quæ non ex ipsis vocibus et locutionibus, sed ex temporum et morum aliunde cognita conditione pendet. Illæ quidem talem quæestionem ad exitum non adducunt.

XIII.

In hac dubitatione si auctoritatem veterum requiras, tenebræ occurrunt communes plerisque celeberrima-

a Constat verbum *γράφειν*, ut *χαράσσειν* et similia, ex numero factitiorum (*ἰνοματοποιουμένων*) esse, et proprie *fodiendi* s. *scalpendi* significationem habere. Schol. Theocrit. VI. 18. *Γράψαι τὸ ξίσιαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον*. Hesych. *Γράψαι ξύσαι, χαράσαι, ἀμύσαι*. Hic usus manifeste deprehenditur in his locis omnibus, II. δ'. 139. λ'. 588. ν'. 553. ρ'. 599. φ'. 166. Odyss. χ'. 280. ω'. 228. Etiam in nostris linguis verbum *scribendi* scabritiem scalpri fabrilis similisve instrumenti sonat. Neque illud Græcum significationem *pingendi* habet apud Homerum. *Σημάτων* autem sive *σημείων*, quatenus ita vocantur siglæ et alia compendia scribendi, prima vestigia ostendit ætas Sophistarum; in prioribus temporibus ea inepte quæsieris. Vide Lipsii Epist. ad Beigas I. 27.

rum artium originibus. Quota enim quæque ars est, vel ex iis, quæ nuper i. e. ante aliquot sæcula repertæ sunt, cujus initia et incrementa a bonis auctoribus testata legamus? Atqui multo plura vetus illa ætas nasci vidit paullatimque vigescere, quorum tenuia primordia pauci observarent, utilitatem apud posteros nemo curaret. Sero autem gens adulta respexit incunabula sua, quum memoria primarum inventionum longo intervallo obscurata ac dissoni rumores variis opinionibus et novis fabulis locum præberent, nec adhiberetur ab historicis hæc sollertia philosophandi, qua nos ingenii humani in rebus inveniendis progressus et mensuram indagavimus, postquam orbem terræ latius circumspicere, atque plurium populorum, simili cultu vitæ utentium, habitus et consuetudines comparare didicimus. Quippe nova hæc lux est nostrorum temporum, Græcis negata aut incuriose habita.

Sed commodis hujus lucis perpaucos eorum frui vidimus, qui erudite loca veterum de auctoribus alphabeti Græci collegerunt. Quo factum est, ut multis de rebus inter se dissentirent viri gravissimi, et partim sententias parum probabiles sequerentur. Nam post principes vulgaris sententiæ, Scaligerum et Salmasium, non defuerunt, qui etiam aliquanto ante Cadmum Pelasgorum cascis gregibus tam necessariam, ut putabant, artem tribuerent; eaque opinio nunc quoque multis probatur et eximiis viris^a. Maxime autem vulgo falluntur in eo, quod, quo tempore primum literas Græcis allatas memorari vident, eodem tempore simul usum earum omnes Græciæ fines pervagatum esse, et libris scribendis occasionem dedisse existimant; de mutationibus et gradibus, per quos tale inventum ab initiis suis deducendum fuit, quærere negligunt. Itaque de vatibus illis, quos diu ante se plures fuisse ipse Homerus perhibet, ne quærendum quidem putant, an

^a Boherio in Dissert. subjuncta Montefalconii Palæographiæ Gr., Wesselingio ad Diod. Sic. T. 1. p. 236. Swintono, Jacksono, Biancono, Monbodo, Astleo, Larchero, aliis. Quanquam ne veteribus quidem hæc opinio ignota fuit, in quibus tamen nullus auctor est gravis et idoneus, qui incolas Græciæ Cadmo priores literis vel alia ulla pictura vocum usos prodiderit. De singulis auctoribus et fabulis exponere non est instituti mei.

utilissima arte uti voluerint, si jam tum reperta erat. Quem errorem auxerunt fabulæ rudium quorundam in ipsa sua antiquitate scriptorum Græcorum. Celebrantur enim magna volumina Carminum, immo, si Musis placet, prosæ eloquentiæ, item leges et instituta, tanquam primis temporibus scripta: cui fraudi in illa ἀκρίβεια veterum etiam doctissimi homines sese faciles præbebant^a. Adeo nihil est in his, quod colorari non possit ratiunculis quibusdam et simulacris probabilitatis, si modo temporum rationes et auctorum fidem ad libitum et ingenium tuum fingas. *Mirum est*, inquit Plinius, *quo procedat Græca credulitas: nullum tam impudens mendacium est, quod teste careat.*

XIV.

Non placet historia tali modo ementita. Igitur mitamus falsi Herodoti Phemium, Diodori et aliorum Pronapiden, commenticios Homeri γεγραμματοδιδασκάλους, cum ludis suis librisque, et ea expromamus, quæ nos adducant et prope cogant, ut, etiamsi literæ ante Homerum in Græciam importatæ essent omnes, tamen facultatem et usum earum usque ad initia Olympiadum fere nullum fuisse credamus. Hujus rei causa nobis

^a Loquor potissimum de temporibus liberæ Græciæ, quum longe alia studiorum conditio esset, quam quæ deinde successit inducta πολυμαθεία Alexandrina. Illi superiores, in foro, non in secretis literariis viventes, falsarum tabularum et suppositorum testamentorum fraudibus odorandis occupatissimi erant, suppositorum librorum curam fere omittebant. Nam quæ ex hoc genere prodierant scripta, in iis non tam illud quærebant, an eorum essent, quibus vulgo tribuerentur, quam quid utile et lectu dignum ferrent. Ut Demostheni Orat. I. in Aristog., si tamen illa Demosthenis est, sententiam quandam nomine Orphei excitare licuit ex Hymno, qui fortasse duobus sæculis ante se scriptus erat. Itaque Ciceroni et aliis, quum veterum librorum auctores nominant, non tantum tribuendum est, quantum plerique nostrorum hominum faciunt, nisi ubi illi rem accurate se explorasse aut sagacium Criticorum judicia sequi affirmant. Quam leviter autem hoc omne genus a doctissimis viris olim tractatum, et quantum in facillimis hujusmodi quæstionibus erratum sit, ipsorum veterum plures inde a Dionysio Halic. docent, certiusque constaret de ea re, si πίναξ et alii critici libelli Alexandrinorum superessent. A quibus moniti posthac optimi scriptores sæpe dubitationes interponere solent de auctoritate librorum, quorum locis et testimoniis utuntur. Sed faciunt id rarissime ea cura, qua nunc in his rebus opus esse censemus. Quidam etiam simpliciter et nulla suspitione indicata afferunt veteres libros, quorum fraudes jam dudum patefactas æquævi testantur. Quin etiam sunt, qui libros passim vulgaribus titulis et nominibus afferant, quæ iidem alibi, nonnunquam in iisdem scriptis, ut errores vulgi ex industria arguunt.

hærendum non erit in occultis primordiis inconditæ artis, quæ longam disputationem poscunt, a Phœnicum, Ægyptiorum, Hebræorum, Latinorum literis non sejungendam. Sed ex hisce populis eum, quem primo loco nominavi, rem vel apud se inventam vidisse, vel ita excoluisse et ad alios populos, nominatim Græcos, pertulisse, ut auctor ejus dici et haberi posset, tum admodum constans fama, tum ipsa figura literarum Græcarum vincit. Quo tempore autem illa tria facta sint, incertissimum est propter tam multa ludibria fabularum. Teneremus aliquid, nisi vetusti illi scriptores Phœnicum ad Phemios et Pronapidas ablegandi essent, aut si ullo auctore constaret, quando hæc gens et cui rerum generi scripturam adhibere cœperit. Verum hujusmodi nullum usquam exstat vestigium, ac ne in commerciis quidem et mercatura adhibitæ a Phœnicibus artis suæ mentio fit. Hoc qui mecum miratus, tot alia indicia tardioris culturæ literarum perpendat, forsitan statim in hanc concedet sententiam, ut, quidquid a nonnullis de vetustate frequentati usus earum narratur, tanquam commentum Græcorum Græca fide censendum esse arbitretur.

Improba semper huic genti cupido fuit, clarissima quæque instituta ex ultimis temporibus repetendi, et tantum non omnium rerum, quibus serior humanitas constabat, utilitatem inventioni heroum suorum consecrandi. Id tum aliarum multarum tum hujus quoque artis primos cultores obscuravit. Nam sicut Atlanti, Cepheo et multis illorum æqualibus notitiam siderum tribuerunt, antiquam famam detorquendo, sic poëtæ videntur pluribus, quos ab scientia utilissimarum rerum laudari audissent, aut quorum merita in humanum genus extollere vellent, præclaræ hujus artis seu inventæ seu insigniter emendatæ percultæque laudem tribuisse. Itâ, quum illos progressus non distinguerent, Æschylus rem Prometheo suo, alii Cecropi, alii Orpheo, alii Lino, plerique Cadmo, nonnulli Palamedi assignaverunt^a. Hæc dissi-

^a Sic Euripides in nobili Fragm. Palamedis ap. Stobæum Florileg. T. LXXXI,

dia postea historici et literatores non æquius tollere se posse putarunt, quam si eam gloriam quodammodo partirentur inter omnes. In quo unum mihi maxime dignum notatu videtur, quod Euripides toto invento ad Palamedem transferendo communi judicio Attici theatri insolenter illusisset, si jam tum de antiquiore cultu artis et Cadmi munere constitisset. Neque Euripides illud facere potuit primus; nec fingeant ita Tragici. Jam vero si oblitteratas istas fabulas jure ad poëtas auctores rejicimus, ecquid accurati judicii est, uni earum, ex iisdem fontibus ductæ, ideo quia cæteris celebratior est, addicere credulitatem?

At magnum auctorem habet munus Cadmi Herodotum. Video; et alium addam non minorem, certe paullo antiquiorem: nec propterea desino dubitare, num magnam auctoritatem ipsa fabula seu fama habeat. Nam temerarium puto, in tanta auctorum dissensione, uni aut paucis assentiri, præsertim in re, quæ quum vulgo recte Phœnicibus accepta ferretur, facillime a Phœnice, clarissimæ in Græcia coloniæ conditore, nomen adoptare potuerit. Alter quidem auctorum illorum Dionysius Milesius est, scriptor historiæ mythicæ^a. Non id affero, quod eum spernam propter hanc materiem scribendi: neque adeo poëtas sperno, ex quibus is totus pendebat: attamen illud non assequor, cur a nobis, veritatem, non *Φοινικιστὰ ψεύδη*^b quærentibus, in hoc genere locupletior testis, quam in cæteris, quæ narravit, haberi debeat. Sed locum ejus nobis Diodorus transmisit; Herodotum ipsum legimus. Enimvero hic veri amantissimus pa-

Nam de sensu horum versuum, item de Æschyli loco Prom. 459., dissentiendum putavi ab opinione Hemsterhusii ad Lucian. T. I. p. 88. poëtarum sermonem nimium prementis. Accedit, quod nec Tacitus gravissimo loco Ann. XI. 14., nec Hyginus, nec Dio Chrysostomus, Palamedi candem inventionem tribuentes, ex uno Euripide id sumpsisse videri possunt. Omitto Declamatores duos in Oratt. Gr. Reisk. T. VIII. p. 74. et 118., etsi illi antiquos rumores in argumentis suis secuti sunt. Ab his omnibus Palamedes non paucarum quarundam literarum, sed universi inventi auctor perhibetur.

a In magno opere, *Κύκλῳ*, cujus loci sæpe laudantur a Grammaticis; is, quo hic utimur, a Diodoro Sic. III. 66.

b Locutio proverbialis est apud Eustath. ad Odyss. p. 1757. de miris et incredibilibus.

riter et fictorum cupidus narrator hoc quoque loco tenet morem suum, quum se non certam et vulgo creditam rem, sed famam quandam sibi probatam afferre significat^a. Non potuisset magis ingenue; neque par putanda est culpa eorum, qui talem rumorem pro certo amplexi sunt, atque ipsius historici, si hunc forte ratio fefellit, quod illi et alibi accidit, et in nota sententia de Homero et Hesiodo, primis conditoribus theogoniæ Græcæ^b. Itaque ipse Herodotus cavet, ne cui mythicam rem pro comperta habere libeat. Pluribus autem id agere possem, prolatis similibus exemplis fabularum, ut celebre nomen Cadmi temere ad Phœniciam inventionem traductum arguerem. Sed quid hoc nostra refert? Ut Cadmus invexerit literas, ut barbaris Bœotiae stupendam artem ostenderit; docilitatem largimur iis et otium: quamvis Amphion, integro sæculo posterior, qui Thebanæ arci ædificandæ lapides cantu movisse fertur, edicto commodius potuisset cives monere, ut lapides aggererent: sed ut pauci paucorum gratia in scribendo jam tum periculum fecerint, vel brevibus versibus et epigrammatis æra, nuper conflari cœpta, signaverint; quam longe hæc rudis opera ab expedito usu et facultate artis discrepet, quisque sine admonitione nostra intelligit.

a V. 58. Οἱ Φοῖνικες οἱ σὺν Κάδμῳ ἀπικόμενοι — ἄλλα τε πολλὰ, οἰκίσαντες ταύτην τὴν χώραν, ἐξηγάγον διδασκαλία ἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμματα, οὐκ ἴοντα πρὶν Ἕλλησι, ὡς ἡμοῖ δοκεῖν κ. τ. λ. Ex his clarum est, Herodotum dijudicare inter eos, qui rem Cadmo antiquiorem putabant, et inter eos, qui ab illo putabant inventam. Sed in eandem hanc posteriorem opinionem Herodotum trahit Larcherus, aliquot tantum literas a Cadmo inventas tradi putans propter articulum omissum ante γράμματα. Quod a diligentissimo viro dictum nollem. Nam legitima ista est omissio in eo sensu, quem sequimur; illum, qui Larchero placet, inferret demum adjectio articuli. Taceo, quantum turbaretur reliqua narratio, si in ea de paucis quibusdam literis ageretur. Herodoti sententiam deinde plerique probarunt, quorum rationes in occulto sunt, nomina et loca cumulare nihil attinet. Ac pæne omnes posterioris sunt ætatis: ex deperditis superioribus si unum haberemus Ephori excessum historicum hac de re proprie scriptum, cujus auctoritate in Cadmo ornando utitur Clemens Alex. Strom. I. p. 506. D. Paris., fortasse plura commenta nobis refellenda essent. Cæterum haud scio an temere cum Herodoto conjungantur ii scriptores, qui Phœniciam originem artis, non inventorem Cadmum tradunt. Huc, nisi fallor, pertinet locus Sophocl. in Pastoribus, quem tangit Hesych. v. Φοινικίοις, qui mox ipse hoc habet: Ἀνδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοινικίος τινος (Ἰλαβον).

b II. 53. Perperam ibi Wessel. verba, οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες Θεογονίην "Ἕλλησι, sic accipit, ut illi duo primi versibus exposuisse theogoniam, non condidisse dicantur. Sane ita ponitur ποιῶν; sed dativus in hac significatione verbi additus luce exemplorum egebat, qualia mihi quidem incognita sunt. Etiam Athenagoras cum vulgo sentit in Apol. pro Chr. p. 129., laudato illo loco et in sententiam suam verso.

Magis autem Herodotum miror in eo, quod tria illa epigrammata, quæ ibidem ex anathematis Ismenii Apollinis apud Thebanos transcripsit^a, proxime ad Cadmi ætatem retrudit, et Homero tribus quatuorve sæculis priora facit. Acceperat, opinor, ita a monstratoribus; refert ex more, quod acceperat; et inusitata forma literarum fecerat fidem: nec ingenia illo tempore subacta erant harum rerum iudicio. Sed quod ne hodie quidem illa fraus eorum ulli suspicionem movit, qui cujusque ætatis orationem subtili arte distinguere consueverant, id satis mirari nequeo. Nam acrius mihi, quæso, animum intende ad illorum versuum sonum, eumque compara cum Homero; aut nihil in Orphicis adulterinum reperiēs, aut illos ad Homericum h. e. cultioris Ionici sermonis imitationem factos esse, et ab ista, quæ fertur, vetustate longius abesse concedes. Non movet me, quod nihil tam antiquum exstat, cujus contentione res deprehendatur. Quis enim, primum videns adultum hominem et integra magnitudine, discere cupiat ex ipso, quali, mensura fuerit, quum in cunabulis esset? Quocirca tantum abest, ut cum I. G. Vossio^b cæteris scriptoribus oblivionem aut ignorantiam objiciam, quod hæc tam insignia monumenta scripturæ transierunt silentio, ut etiam ex hoc ipso dubitandum putem, an Herodotus illud iudicium suum Criticis suæ nationis probaverit. Idemque de reliquis inscriptionibus, quas nonnulli ex eodem templo produnt^c, statuendum esse arbitror.

a Subjiciam ea, ut, quid velim, ex hac pagina appareat:

- I. Ἀμφιτρούων μ' ἀνέθηκεν, ἰὼν ἀπὸ Τηλεβοάων.
- II. Σκαῖος πυγμαχίῳν με ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
νικήσας ἀνέθηκε τίτῃν περικαλλῆς ἄγαλμα.
- III. Λαοδάμης τρίποδ' αὐτὸν εὐσκόπῳ Ἀπόλλωνι
μουνασχεῖων ἀνέθηκε τίτῃν περικαλλῆς ἄγαλμα.

In primo versu pro vulg. ἰὼν reposui cum nonnullis ἰὼν i. e. ἀνιὼν. Cæteris conjecturis vix locus est; minime ei, quam post Bentleium nuper plures fecerunt, ἀνέθηκε ἰέων. Dandi primum erant auctores hujus formæ activæ præter Grammaticos quosdam et corruptum versum Hymn. Hom. in Cer. 595.

b De Arte gramm. I. 10. p. 50.

c Ut Pausan. IX. 11. Illorum versuum novitatem plane prodit una contractio ἰαυτῶ. Nec antiquius est epigramma illud ap. Aristot. Mirab. Ausc. 145. An aliter iudicandum sit de inscriptionibus aliorum templorum, quas veteres passim tra-

Igitur hoc unum videtur recte colligi ex Herodoto, artem scribendi jam dudum ante illum cognitam celebratamque fuisse, ut ultimis temporibus assignari posset. Quo ipso destrui putes Woodii opinionem. Nam si illud tam paucis annis ante Herodotum fieri cœpisset, *ιστορικώτατος* auctor non ita, ut facit, judicaturus erat. Cæterum vereor, ne tritissima fabula de Cadmo referenda sit potius ad antiquitatem ipsius inventi, quam ad eum tractum temporis, quo notitia ejus ad Græcos pervenerit. Talis enim inventi vagus rumor haud dubie apud illos præcurrit accuratæ notitiæ; hanc longo interjecto spatio rudium manuum imitamina, atque hæc postremo vulgaris usus et conscriptio librorum secuta est.

XV.

Hic non dubito, quin futuri sint multi, qui talium progressuum significationem sub illis nominibus latere, nec frustra tot auctores artis dilaudari suspicentur. Ac fuit quidem, quum ego quoque hanc rationem sequerer, et Orphei temporibus saltem titulos et epigrammata abjudicare non auderem. Sollicitabant me præter alias causas quædam literarum monumenta, quæ antiquiora Homero vel olim constitisse dicuntur, vel hodie ab eruditis cupide perhibentur^a. Verum ab ea via plane me averterunt plura vestigia historica, earumque rerum, quibus istius ætatis cultus continebatur, et ipsorum illorum monumentorum curiosa et subtilis existimatio. Itaque maneo in ea sententia, ut, etiamsi ista omnia tempore præcedant Homerum, (malo enim illud nunc in medio relinquere, quam deflectere de cursu meo,) tamen inde nihil constare de vulgato usu artis putem. Nam superato operoso labore,

dunt ex antiquissima ætate, alii viderint. Mihi videtur in toto hoc genere primum sancta fraus grassata esse.

^a De his satis fuerit nominare unam celeberrimam inscriptionem ex Amyclæis a Fourmontio repertis: de illis Thesei stelen lapideam ap. Demosth. c. Neær. p. 873. D., ipsius Cadmi donarium ap. Diod. V. 58. æneam tabulam ap. Plin. VII. 58. etc. etc.

ut peregrinæ notæ patriis sonis aptarentur, novæque subderentur vocalibus et iis literis, quibus Phœnicum scriptura caruisset: quo negotio perfecto demum res ad inscriptiones lapidum similisve materiæ traduci potuit: verumtamen ut illa meditamenta jam Iliacis temporibus satis perfecta fuerint, longum hinc et multis modis impeditum iter restabat, donec artem habilibus instrumentis aptam cultior doctrinis populus ad brevium paginarum, tum ad justam librorum scriptionem adhiberet.

Tribus verbis indicavi, quæ, ut tum tempora erant, forsitan sex sæculis non potuerint ad effectum venire. Diu enim illorum hominum vita et simplicitas nihil admodum habuit, quod scriptura dignum videretur: in aliis omnibus occupati agunt illi, quæ posterī scribunt, vel, ut de quibusdam populis accepimus, etiam monstratam operam hanc spernunt tanquam indecori otii: Carmina autem, quæ pangunt, longo usu sic ore et fundere et excipere consueverunt, ut cantu et recitatione cum maxime vigentia deducere ad mutas notas, ex illius ætatis sensu nihil aliud esset, quam perimere ea et vitali vi ac spiritu privare. Qua de re infra dicam, quum de munere rhapsodorum explicabo. Nunc ad impedimenta prævertimur, quæ ætas ad opificia minus sagax non potuit non objicere, ne cito talis res, tam per se parum apta sensibus, ab obscuritate rudimentorum ad promptam facilitatem perduceretur. Etenim quantum et quam diu in hoc genere laboratum sit olim instrumentorum penuria, singulatim persequi ipsum labor est. Eum tamen laborem non omnino defugiam eorum gratia, qui nimis assueti pennarum suarum chartarumque levitati difficultates hujusmodi a me præter modum augeri putent.

Percurrant ergo mecum ea, in quibus graphium Græcorum ab antiquis scriptoribus traditur miserrime hæsisse ad sæculum fere VI. ante Chr., quo primum biblus seu papyrus majorem commoditatem attulit^a.

^a Vulgarem opinionem de papyro invento Alexandriæ, profectam a M. Varrone ap. Plin. XIII. 11. 21, plures jam pridem viderunt falsam esse. Enimvero locutus

Sed folia et librum arborum Sibyllis, item fabuloso Dareti et amantibus relinquimus, etsi illius moris vestigium quoddam videri possit esse in ἐκφυλλοφορία et in petalismo Syracusano. Neque adeo in testulis aliquando scribi solitum quisquam docuit ex eo, quod per illas quædam suffragia fierent Athenis. In lapidibus autem, in lignis et laminis metallorum prima tentamina facta esse, minime dubium est: certe optimis auctoribus accredimus, leges ligneis tabulis et axibus a Solone aliisque incisas. At huic materiæ alias quam publicas literas mandavisse Græcos, nemo temere credat, nisi cui Bœoti persuaserint de plumbeo suo exemplari Ἑργων Hesiodi, quod juxta fontem Heliconis vidit Pausanias^a, sed vetustate plurimis partibus corruptum videtur legere non potuisse. Ut vero publica monumenta ligno atque metallis, ita utraque, in primis privata, linteis inscripta esse, perquam credibile foret, si modo omnino hoc genus voluminum apud Græcos ullo tempore usitatum fuisset. Quod quum secus sit, idque genus solis Romanis tribuatur^b, ac si cui forte placebit ejus copiam præbere Mosi, ut ipse Pentateuchum contextat^c, ne linteam quidem Iliada nobis confingere licet. Itaque admodum inconditam artem mansisse apparet et rarissimum usum ejus, antequam eam in ovillis vel caprinis pellibus procedere animadversum erat. Id autem ab Ionibus institutum luculento loco, quem aliquoties memoravi, refert Herodotus; eaque fuit una res, quæ scribendis libris opportunitatem haberet antiquiorem fortasse papyro.

videtur Varro de commodiore quadam ratione faciendæ chartæ papyraceæ, quali ætas sua utebatur. Cujus rei simile quiddam notabitur paullo post in charta Pergamena. Contra nihili sunt rationes, propter quas scriptorium usum papyri ipsis sæculis vatum assignat Guilandinus Comment. in 3 Plin. capp. de papyro M. II. p. 17. sqq. At quinti a. Chr. sæculi testimonia videmus, Comicorum poetarum, Cratini et Platonis ap. Pollucem VII. extr. atque Herodoti l. l. Primus illorum βιβλιογράφον, alter χάρτας habuit; tertius, et is minus quidem ambigue, βίβλους aliisque locis βιβλία, atque in illo satis significat, sua ætate non novum fuisse usum papyri.

^a IX. 31. p. 771.

^b Sic intellige Plinii l. l., quo usi sumus in his omnibus, quæ de instrumentis priscae scripturæ disputamus. Reliquos locos hac de re, et singulares libros virorum doctorum, testes excitare nihil attinet.

^c Vide præ cæteris Eichhornii Introd. in V. Test. T. I. p. 136. II. p. 213.

Nam quod idem auctor mentionem facit ceratarum tabularum ^a, ex his certe volumina et libri confici nullo pacto potuerunt.

XVI.

At vero, si diu ante chartam Pergamenam radere pelles et ad scribendum aptare cœpit Ionia, idemque populus, qui primus Carmina perpolivit, expeditiorem materiam scribendi commentus est, quid quaerimus, quale genus rerum exarandis suis Carminibus usurparit vates Ionicus? Videlicet

Οἷῶν πῶτα καλὰ καὶ αἰπόλῃα πλατέ' αἰγῶν.

Vellemus tantummodo id adjecisset Herodotus, quo tempore ea consuetudo Ionum frequentari cœperit. Quanquam non videtur valde frequentata fuisse, si quidem facillime cessit chartæ papyraceæ. Enimvero illum, si modo aliæ rationes siverint, non cupide interpretabimur, si hunc usum pellium sub epocham Olympiadum inductum credamus, et petatum ab Orientalibus, apud quos, ut alias quasdam barbaras gentes, invaluit penitus et diutissime viguit. Sed ut illud sumpseris, quod te facere cogent collecti calculi reliqui, tamen ne tunc quidem expeditam rem et vulgarem factam esse, ipsarum literarum ratio ostendit. Non amplius moramur Cadmi literas 11 vel 16, nec Palamedis 3 vel 4, aut quidquid discrepat historica interpretatio vetustæ fabulositatis. Certior quidem historia adhuc sæculo VI. et V. ante Chr. Simonidi Ceo atque Epicharmo Siculo, antiquæ Comœdiæ principi, satis insignes partes tribuit in literis complendis et inveniendis novis ^b, quas deinde cum prioribus in aptam se-

^a VII. extr. in historia Demarati, regis Spartanorum. Sed illud ibi non affert ut novum. Ceram autem etiam in pellibus adhibitam esse a Cypriis, ingeniose conjecit Hemsterh. ad Polluc. X. p. 1214.

^b Vide Hygini Fab. 277. Plin. VII. 56. Tzet. Chil. XII. 398. Schol. in Villos. Anecd. Gr. T. II. p. 187. Conf. Spanhem. de U. et P. Num. Diss. II. p. 85. Gænsii de Simonide IV. 1. Mongitoris Biblioth. Sic. T. I. p. 181.

riem collectas a Callistrato quodam, ante alios Ionica Samos publice usurpavisse fertur^a. Atque hoc Ionicum alphabetum 24 literarum a populo Atheniensi tandem Euclide Archonte Olymp. XCIV. 2. ante Chr. 403 receptum, nec ibi ante hoc tempus usum duarum longarum vocalium publicatum tradunt plures et ex probatis auctoribus^b.

Adeo sero literatura Græcorum absoluta est et redacta in ordinem, primum, ut multis de causis conjicio, in iis civitatibus, quæ Siciliam et Magnam Græciam tenebant, tum in illa posthac literarum confici-entissima urbe, Athenis. Sed cavendum est rursus, ne tam serum usum scribendi credamus, aut in omni Græcia eodem tempore institutum. Iones quidem quum tot aliis rebus Europæ cognatæ exemplum nitidioris cultus darent et humani et civilis, matureque variis artibus et commerciis flourerent, vel tacente historia verisimile esset, eos hujus quoque præclaræ rei utilitatem primos animadvertisse et ad eam studium et ingenium contulisse suum. Quippe illis exspectandus non fuit Callistratus Samius, ut aliquid scripto consignare tentarent: jam ante hunc papyro usi sunt; immo ante Simonidem et Epicharmum fuerunt lyriici poëtæ, et Ionici et Æolici, qui illo adminiculo faciendorum

a Eo pertinuit dicterium Aristophanis in Babyloniis, fabula circ. 427. a. Chr. LXXXVIII. Ol. acta. Vide Suid. v. *Σαμίων ὁ δῆμος* coll. v. *Ἀττικισμός*, Schol. Ven. Cod. B. ad Il. η'. 185. Tzetz. Chil. XII. 61. sqq. Quod Callistratus apud hunc vocatur Grammaticus, facit ineptissimus homo, ut solent eruditi istorum temporum, quum antiquiores digne laudare volunt. Gravius est, quod ex illo Scholio, tum inedito, Spanhemius docuit l. l., operam Callistrati auctoritate Ephori traditam esse. Suspicio præterea, hunc scriptorem in ultima parte historiæ suæ, ubi ad novam recensionem legum Atticarum ejectis XXX. viris factam venisset, hanc omnem rem copiose tractasse, indidemque excerptum esse locum Clementis supra p. 184. n. a.

b Nominatim Ephoro, Theopompo, Androne Ephesio, fortasse aliis pluribus. Pro his adeundi sunt nobis turbidi rivuli, Euseb. Chron. ad Ol. XCIV. 4. Cedren. et Pasch. Chron. ad XCVI. 4. cum Schol. ad Eurip. Phœn. 688., ubi vetus varietas notatur ex pristino more scribendi, *σὺ νῦν ἐκγόνῳ* et *σοί νῦν ἐκγονοῦ*. Ibi v. Valcken. p. 260. et 688. I. G. Voss. de Arte gramm. I. 50. p. 113. Salmas. Add. ad Inscrip. Herodis Att. p. 252. Boherii Diss. §. 66. Wessel. ad Petiti LL. AA. p. 194. Corsini Fast. Att. T. III. p. 276. Huic postremo laudatus locus Syriani ad Hermog. p. 17. parum explicitam notitiam habet, quam omnino ab istis compilatoribus non expectes. Satis est, convenire omnes in re summa. Cæterum hinc apparet, quæ dicta sit apud Athenienses *ἡ μετ' Εὐκλείδην γραμματικὴ*. Prius usitatæ literæ vocantur *ἡ γραμματικὴ ἀρχαία* seu *Ἀττικὰ γράμματα*. Etsi de his diversæ sunt sententiæ doctorum: v. Intp. ad Harpocrat. v. *Ἀττικοῖς γράμμασι* etc.

Carminum carere vix possent. Denique in ea civitate, quæ antiquum alphabetum diutissime retinuit. Olymp. XXXIX. minor numerus literarum suffecit Draconis legibus ponendis. Quidni idem numerus suffecerit maximis voluminibus, si modo ea tum usitata fuerunt, sive ex pellibus, sive ex papyro Ægyptia? Et jam aliquot annis ante Draconis magistratum beneficio Psammetichi Ægyptus patefacta erat commerciis Ionum, ut facultatem papyri habere potuerint. Cui conjecturæ ne historica fides deesset, quam paucis verbis opus fuisset Herodoto, nisi Græcis scripsisset solis! Nunc in primis molesta est obscuritas duorum sæculorum, octavi et septimi ante Chr., in quibus illa gens igniculos politissimæ humanitatis dudum susceptos egregie protulit, et ad omnem excellentiam artium admirabiles progressus fecit. Nam, ne de aliis plurimis institutis dicam, quorum semina in istis tenebris jacta sunt, in illa maxime sæcula, a Lacedæmonio Lycurgo proxima, artis scriptoriæ primum notabiliorem publicum usum et ultra inscriptiones progressum incidisse, tum conjectari non temere, tum ex nonnullis vestigiis historiæ ita intelligi licet, ut perspicuis testimoniis minus ægre careamus.

XVII.

Sed hæc ipsa vestigia historiæ arguunt, inter illa publici usus initia et vulgarem consuetudinem scribendi librorumque conficiendorum curam multo longius, quam nunc quisquam existimet, intervallum interjectum fuisse. Hic primum maximi momenti est, quod nullum usquam literarum ex isto genere monumentum commemoratur Lycurgei aut proxime insequentis ævi, non epistola, non poëma, non liber ullus, cujus exemplum vel certe notitia exempli ad posteriores ætates pervenerit. Nisi forte fabulas, de quibus §. XIII. dixi, audire volumus, eosque scriptores, qui priscas res ad suas consuetudines atque libidinem fingunt, quorum

riem collectas a Callistrato quodam, ante alios Ionica Samos publice usurpavisse fertur^a. Atque hoc Ionicum alphabetum 24 literarum a populo Atheniensi tandem Euclide Archonte Olymp. XCIV. 2. ante Chr. 403 receptum, nec ibi ante hoc tempus usum duarum longarum vocalium publicatum tradunt plures et ex probatis auctoribus^b.

Adeo sero literatura Græcorum absoluta est et redacta in ordinem, primum, ut multis de causis conjicio, in iis civitatibus, quæ Siciliam et Magnam Græciam tenebant, tum in illa posthac literarum confici-entissima urbe, Athenis. Sed cavendum est rursus, ne tam serum usum scribendi credamus, aut in omni Græcia eodem tempore institutum. Iones quidem quum tot aliis rebus Europæ cognatæ exemplum nitidioris cultus darent et humani et civilis, matureque variis artibus et commerciis florerent, vel tacente historia verisimile esset, eos hujus quoque præclaræ rei utilitatem primos animadvertisse et ad eam studium et ingenium contulisse suum. Quippe illis exspectandus non fuit Callistratus Samius, ut aliquid scripto consignare tentarent: jam ante hunc papyro usi sunt; immo ante Simonidem et Epicharmum fuerunt lyrici poætæ, et Ionici et Æolici, qui illo adminiculo faciendorum

a Eo pertinuit dieterium Aristophanis in Babyloiiis, fabula circ. 427. a. Chr. LXXXVIII. Ol. acta. Vide Suid. v. *Σαμίων ὁ δῆμος* coll. v. *Ἀττικισμός*, Schol. Ven. Cod. B. ad Il. η'. 185. Tzetz. Chil. XII. 61. sqq. Quod Callistratus apud hunc vocatur Grammaticus, facit ineptissimus homo, ut solent eruditi istorum temporum, quum antiquiores digne laudare volunt. Gravius est, quod ex illo Scholio, tum inedito, Spanhemius docuit l. l., operam Callistrati auctoritate Ephori traditam esse. Suspicio præterea, hunc scriptorem in ultima parte historiæ suæ, ubi ad novam recensionem legum Atticarum ejectis XXX. viris factam venisset, hanc omnem rem copiose tractasse, indidemque excerptum esse locum Clementis supra p. 184. n. a.

b Nominatim Ephoro, Theopompo, Androne Ephesio, fortasse aliis pluribus. Pro his adeundi sunt nobis turbidi rivuli, Euseb. Chron. ad Ol. XCIV. 4. Cedren. et Pasch. Chron. ad XCVI. 4. cum Schol. ad Eurip. Phœn. 688., ubi vetus varietas notatur ex pristino more scribendi, *σῶ νιν ἐκρόνω* et *σοί νιν ἐκρόνοι*. Ibi v. Valcken. p. 260. et 688. I. G. Voss, de Arte gramm. I. 30. p. 113. Salmas. Add. ad Inscrip. Herodis Att. p. 252. Boherii Diss. §. 66. Wessel. ad Petiti LL. AA. p. 194. Corsini Fast. Att. T. III. p. 276. Huic postremo laudatus locus Syriani ad Hermog. p. 17. parum explicitam notitiam habet, quam omnino ab istis compilatoribus non expectes. Satis est, convenire omnes in re summa. Cæterum hinc apparet, quæ dicta sit apud Athenienses *ἡ μὲν Εὐκλείδην γραμματική*. Prius usitatae literæ vocantur *ἡ γραμματικὴ ἀρχαία* seu *Ἀττικὰ γράμματα*. Etsi de his diversæ sunt sententiæ doctorum: v. Intp. ad Harpocrat. v. *Ἀττικοῖς γράμμασι* etc.

Carminum carere vix possent. Denique in ea civitate, quæ antiquum alphabetum diutissime retinuit. Olymp. XXXIX. minor numerus literarum suffecit Draconis legibus ponendis. Quidni idem numerus suffecerit maximis voluminibus, si modo ea tum usitata fuerunt, sive ex pellibus, sive ex papyro Ægyptia? Et jam aliquot annis ante Draconis magistratum beneficio Psammetichi Ægyptus patefacta erat commerciis Ionum, ut facultatem papyri habere potuerint. Cui conjecturæ ne historica fides deesset, quam paucis verbis opus fuisset Herodoto, nisi Græcis scripsisset solis! Nunc in primis molesta est obscuritas duorum sæculorum, octavi et septimi ante Chr., in quibus illa gens igniculos politissimæ humanitatis dudum susceptos egregie protulit, et ad omnem excellentiam artium admirabiles progressus fecit. Nam, ne de aliis plurimis institutis dicam, quorum semina in istis tenebris jacta sunt, in illa maxime sæcula, a Lacedæmonio Lycurgo proxima, artis scriptoriæ primum notabiliorem publicum usum et ultra inscriptiones progressum incidisse, tum conjectari non temere, tum ex nonnullis vestigiis historiæ ita intelligi licet, ut perspicuis testimoniis minus ægre careamus.

XVII.

Sed hæc ipsa vestigia historiæ arguunt, inter illa publici usus initia et vulgarem consuetudinem scribendi librorumque conficiendorum curam multo longius, quam nunc quisquam existimet, intervallum interjectum fuisse. Hic primum maximi momenti est, quod nullum usquam literarum ex isto genere monumentum commemoratur Lycurgei aut proxime insequentis ævi, non epistola, non poëma, non liber ullus, cujus exemplum vel certe notitia exempli ad posteriores ætates pervenerit. Nisi forte fabulas, de quibus §. XIII. dixi, audire volumus, eosque scriptores, qui priscas res ad suas consuetudines atque libidinem fingunt, quorum

conscribendorum librorum quæris, illud removendum non esse a Thaletis, Solonis, Pisistrati et eorum, qui Sapientes appellantur, ætate, i. e. ea qua oratio metro solvi cœpit, ita significat nobis historia artium Græcarum omnium, ut infantiam suam obliti populi testimonium minime desiderandum videatur.

De cultura prosæ orationis, ineunte sæculo ante Chr. VI. a pluribus et ipso Solone inchoata, deque causis novi incepti nihil hic habeo dicere: et quæ ex veterum locis hauriri possunt, dicta sunt omnia: at unam rem, etsi in conjectura positam, afferam, nisi omnia me fallunt, utilissimam huic quæstioni nostræ. Nam videtur plane necesse esse, ut tum, quum Græci impetum caperent vincula metrica revellendi et prosam condendi, satis jam expedita fuerit scriptoria ars suppetente copia instrumentorum, quibus ad eam uterentur sine molestia. Non quod in ista copia ullam vim fuisse putem, ut novum genus cogitata eloquendi nasceretur; uti docti quidam, quum poëticam tam mature natam mirarentur, neque, cur ita factum esset, viderent, causam ejus rei præcipuam hanc attulerunt, quod rudis populus acute præviderit, eximium præsidium memoriæ fore in numerosa moderatione versuum: verum tamen non intelligo, qua tandem ratione cuiquam in mentem venire potuerit aliquid prosarium componere, nisi aliam custodiam compositi in promptu haberet quam memoriam suam. Obruitor enim memoria, animusque vagatur et errat in hac libera continuatione verborum, quæ nullis certis numeris adstricta est, nullis velut spatiis distincta, quibus oratio orbem suum conficiat. Atqui quum Homerica dictio longe longeque reducta sit ab eo sono, quem in infantia gentium horror troporum et imaginum inflat, atque in verbis et locutionibus castigata admodum, æquabili verecundoque tenore suo quasi prænunciet pedestrem dictionem proxime secuturam, quam tamen amplius tria sæcula a nemine tentatam reperimus: ita mea fert opinio, ut non cultum ingeniorum, sed alia quædam maximeque difficultatem scribendi arbitrer in mora fuisse, quo

minus poëticam prosa eloquentia tam celeri, quam natura ferret, gradu sequeretur.

Quam ob rem scripturam tentare et communi usui aptare plane idem videtur fuisse, atque prosam tentare et in ea excolenda se ponere. Neque enim tum primum nascebatur: cultura modo defuerat et conformatio quædam, in ligno, metallis, lapidibus non melius procedens quam in familiari sermone, in epistolis, in concionibus. Ex quo illud quoque mihi videor pulchre perspicere, cur nemo veterum eos in scriptoribus prosæ numeret, qui nondum portabili materia ad scribendum usi erant, uti ipse Solon in legibus suis. Multo minus in hunc numerum admitti potuit Hipparchus propter breves sententias et præcepta morum, quæ is 70 fere annis post Solonem publicis monumentis insculpenda curavit^a. Jam si novi generis scribendi auctores perhibentur ii soli, qui justa volumina condere instituerunt, ut Cadmus Milesius, Pherecydes Syrius et alii, Pisistratidis æquales, (in hoc enim manifeste omnis antiqua fama convenit:) id magno est argumento, *librorum confectionem* et apud Iones et apud reliquos Græcos hac ipsa ætate priorem non fuisse.

XVIII.

Hactenus experiri voluimus, quo progredieremur in hac controversia, universæ historiæ testimoniis adhibitis, non auctoritate Homeri et antiquorum interpretum ejus. Nunc age attendamus animum, quid demum hi afferant, rejectis tamen, sicut par est, iis, qui vetustatis incuriosi de operibus Homeri, Hesiodi et æqualium perinde loquuntur tanquam de quibusvis libris bibliothecæ suæ, vel scribendi vocabulo utuntur vulgari errore stili, non animi judicio. Ita ipse mihi, qui ἀοιδὸς

^a Noti Ἰππάρχου Ἐγραῖ olim quidem e Comicis, hodie in primis ex auctore Platonici Dial. qui Hipparchus inscribitur. Plura v. in Meurs. Att. Lectt. V. 7. et Pisistr. 12. Ne vero ex his inscriptionibus colligas, eo tempore quemvis Athenis legere scisse. Id aliquanto post etiam paucorum fuit ex magnanimis Cecropidis. Potuerunt tamen ii ad discendum invitari illo instituto, non pejore, opinor, elementariis libellis nostris.

illos non scriptores sed αἰδοῦς fuisse contendo, facile passus sim quandoque illud verbum excidere, ne alterius sæpe repetiti insolentia offendat. Cui rationi subijcienda sunt permulta loca veterum, similia istis, quæ mentionem scripturæ habent in legibus Lycurgi, quas nemo doctus olim scriptura latas credidit. Eodemque referrem notum locum Apollodori, in quo de exitiosis illis mandatis Præti Il. ζ. 168. nomen ἐπιστολῆς ponit, præsertim quum ibi parum aptum fuisset exoleti moris indicium, negaremque Apollodori hac de re sententiam eo loco quærendam esse, nisi ipsa verba a significatione justæ epistolæ prorsus abhorrerent^a.

Quo pertinent igitur ista verba? Eo, in quo doctissimos Grammaticos Alexandriae fere consensisse statim apparebit. Mirationem faciet, quod dicam; et ipse id sæpenumero miratus sum propter late patentem ἀνιστορησίαν antiquitatis: nullus fuit in Græcia eruditus interpres Homeri, qui in istis versibus scripturam veri nominis, nullus, qui eam artem in Carminibus illius alibi usquam memoratam censuerit. Hoc si cui temere pronunciari videbitur, eripiat mihi, quæso, hunc errorem alia, quam recentioris cujusdam Scholiastæ auctoritate, quam deinde suo loco proponam. Ex Eustathio et antiquioribus fontibus facere non poterit. Quodsi ullus veterum, quorum copias Eustathius ad commendandum congesserat, alicubi contrariam rationem attulisset, qui fieri potuisset, ut eam vir priscorum verbo-

a II. 5. 1. Πρῶτος ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγίγραπτο Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπίταξεν κ. τ. λ. Quæ duo verba in h. l. pertinere videntur ad scripturam literarum, talia esse dico, ut de notis seu signis accepta optime habeant et prudenter posita sint. Nam ἐγγράφειν tum per se incertæ potestatis est, tum est illud ipsum verbum, quod apud poetam legitur. Pone pro illo ἐγγλύφειν, ἐγκολάπτειν, ἐγχαραῖσιν; importunum studium variandi senties. At πίνακα Homeri mutavit in ἐπιστολήν. Bene hoc quoque et ita apte cuivis signo, ut, si rem universe, non modum rei et desuetum morem narraturus esset, Græca lingua nihil aptius haberet. Constat enim ἐπιστολήν propria significatione plane esse ἐντολήν, *mandatum*; ex quo etiam ap. Sophoclem sunt λόγων ἐπιστολαί. Cf. Intpp. ad Hesychn. T. I. p. 1590. Sed magis huc referendum est, quod posthac clarius intelligetur, monitum Eustathio p. 632. l. 9., τὴν πίνακα Homeri esse τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιστολήν. Omnem vero dubitationem tollit verbum ἐπιγνῶναι, agnoscere, non legere, quod est ἀναγνῶναι, nusquam illud. Illud autem Græcis usitatum esse de epistola, aut docendi erimus iis, qui secus accipiunt; et, ut citius doceant, ne Planudis quidem et Eustathii sæcula excipimus; aut ipsis concedendum erit, vix fuisse genus loquendi significantius, quo mythographus uteretur, si ipsam rem, ut solet, breviter et prosaria dictione persequi, nec antiquarium inepto loco agere vellet.

rum quam morum peritior, et qui forsitan ne homilias quidem suas sola memoria tenebat, nullo in loco longissimi Commentarii effutiret, atque heroibus poetæ facultatem scribendi assignaret? Nam in hunc numerum saltem non venit is locus, etsi magni æstimatus ab antiquariis nonnullis, in quo disciplinam literarum a Pelasgis servatam ex diluvio mentitur^a. Commentum hoc est aniliter fabulantium historicorum, geminum illi de Noacho, qualia libenter arripuit ista ætas. At in Eustathio non Eustathii opiniones quærimus, sed vetustiorum literatorum, quorum Scholia ante oculos habebat. Ex his autem Scholiis eum ubique et in iis versibus maxime, ubi rem non obiter tractat, alia omnia referre, paullo mox viderimus.

Num vero Homerus ipse ignotam heroibus suis artem scierit, nusquam nec Eustathius nec, quantum ego reperio, quisquam Scholiastarum quærit: ita res ab iis nec affirmatur nec negatur præcise. Ac quanti faciamus illorum voces, si eas mendacii convincant eventa, quæ ne extrema quidem ætas plane dissimulavit? Ne multa: etiam Alexandrinos Criticos haud dubie exercuit hæc quæstio: nec aliunde quam ex disputationibus eorum manavit, si quid auctoritatis in tanta jactura librorum veterum ambiguo silentio Scholiorum nostrorum objicere possumus. Ita sentiendum est de memorabili loco Josephi, ubi perspicue dicit, *Homerum tradidit scriptura usum non fuisse in pangendis Carminibus, eaque primo memoriter prodita in vulgus et propagata, postea literis mandata hanc formam et tenorem adscivisse*^b.

a Ad Il. β'. p. 358. Ex tanto merito Pelasgos ab Homero appellari *δῖους*. Nonne mirum est, egregium commentum ab Eustath. sileri ad *κ'*. 429. et *Odys.* *τ'*. 177. An forte non fuit in Scholiis ejus? Certe nostra id non afferunt, nec Diod. Sic. V. 57., ubi similia fabulatur de monumentis literarum absumptis in diluvio. Transcurro aliud quiddam in loco Eustathii, quod docti, quibus ille familiaris est, etiam non admoniti animadvertent; ceteri modo crederent, aut, minus natura creduli, in cupiditatem meam traherent. Neutrum periculum hic subire libet.

b Contra Apion. I, 2. p. 439. Ὅψι καὶ μόλις ἔγνωσαν οἱ Ἕλληες φύσιν γραμμάτων. Οἱ γὰρ ἀρχαιοτάτην αὐτῶν τὴν χρεῖαν εἶναι θίλοντες, παρὰ Φοινίκων καὶ Κάδμου σιμνύονταί μαθεῖν· οὐ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου δύναιτό τις ἂν δεῖξαι σωζομένην ἀναγραφὴν, οὐτ' ἐν ἱεροῖς, οὐτ' ἐν δημοσίαις ἀναθήμασιν. (Miratur hoc I. G. Vossius propter nobilia epigrammata Herodoti. Aliter nunc sentient ii, qui supra a me scriptum probarint. Nimirum Josephus operæ pretium non duxit, illis et similibus fabulis refutandis immorari; et fecerant id ante eum alii multi, ut hic ipse locus ostendit. Jam diligenter

Unica quidem hæc est de hac quæstione auctoritas disertâ, sed eo gravior, quod scripta est adversus doctissimum interpretem Homeri, et nemo veterum exstat diversæ seu contrariæ sententiæ defensor. Quare, utcumque reliqua fides Josephi existimetur, locus ille tantum valebit, quantum perspicua verba valent. Denique accessit ei nuper Scholiastes quidam^a, adjutor minime dignus ille mentione, nisi narrationem suam ex iisdem Alexandrinis reliquiis sublegisset, vitiatam mox fabellis seriorum Grammaticorum. Ex Josepho enim illos eam non sumpsisse manifestum est. Cæterum quantumtribuendum sit tali judicio veterum, pro se quisque expendat: mihi etsi gravissimum videtur partim per se, partim quia illis plura Homericæ ætati proxima Carmina in manibus erant, in hac quæstione præjudicii potius quam judicii loco esto. Quoniam enim ipsos versus habemus, in quibus vates de scriptoria arte aut silere aut testari putatur, utrum verum sit, ex certis interpretandi legibus dijudicare nostrum est.

XIX.

At occurrunt nobis nonnulli, opposita ancipiti vi silentii in hoc historico genere. In quo isti sane dicunt aliquid, sed non tantum, quantum sibi videntur dicere. Est haud dubie silentium quoddam nullius momenti et in neutram partem trahendum; contra aliud est argutum et, ut ita dicam, vocale, quod si non expugnatur

consideres, quæ addit:) "Ὅπου γὰρ καὶ περὶ τῶν ἐπὶ Τροίαν τοσούτοις ἔτεσι στρατευσάντων ὑπὲρον πολλὴ γέγονεν ἀπορία τε καὶ ζήτησις, εἰ γράμμασιν ἐχρῶντο καὶ τάληδες ἐπικρατεῖ μᾶλλον περὶ τοῦ τὴν νῦν οὖσαν τῶν γραμμάτων χρῆσιν ἐκείνους ἀγνοεῖν. Ὅλως δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὐρίσκεται γράμμα τῆς Ὁμήρου ποιήσεως πρεσβύτερον. Οὗτος δὲ καὶ τῶν Τρωϊκῶν ὑπὲρον φαίνεται γινόμενος. Καί φασιν οὐδὲ τοῦτον ἐν γράμμασι τὴν αὐτοῦ ποίησιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ διαμνημονευμένην ἐκ τῶν ἀσμάτων ὑπὲρον συντεθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐν αὐτῇ σχεῖν τὰς διαφωνίας. Tironum gratia cum Meriano notandum est, illud φασιν de rebus vel certissimis usurpari in fama minime obscura, non de iis, quæ a nonnullis sive paucis traduntur. De his Græce est φασὶν ἔνιοι, φασὶ τινες. Eadem ratio est Lat. verborum dicunt, ferunt, tradunt, perhibent. Neque vero per se hoc multum proficit. Quam multa perhibet fama, quorum falsitatem ratio et tres testes doceant!

a Ad Dionys. Thracis Gramm. ap. Villos. Anecd. Gr. T. II. p. 182. Ἦν γὰρ, ὡς φασιν, ἀπολόμενα τὰ τοῦ Ὁμήρου τότε γὰρ οὐ γραφῇ παρεδίδοντο, ἀλλὰ μόνῃ διδασκαλίᾳ, ὡς ἂν μνήμονι φυλάττειντο κ. τ. λ.

diversum testantium auctoritate, vel ea, quæ omnes omnium auctoritates frangit, ratione, apud prudentissimum quemque semper plurimum valuit. Jam si forte tale non fuerit illud Homeri, libenter audiemus eos, a quibus remittimur ad alios poëtas, quos quum liqueat tritissimam habuisse artem scribendi, eorum plures tamen nusquam illius mentionem jacere videmus. Quamquam paullo diversa conditio videtur esse horum et Hesiodeorum Carminum. Nam quum in tanta longitudine illorum tot consuetudinum et celebrium artium picturæ intextæ sint, in primis earum, quæ illo tempore aliquam admirabilitatem ex novitate haberent, in Hesiodeis autem magna pars domesticæ disciplinæ tradatur, jure meritoque mirere, si neuter utilissimæ rei meminerit. Neque vero satis firmum per se esset hoc argumentum, aut dignum, in quo tantopere se jactarent viri docti. Quod enim ita se credere fatentur nullam artem Homero fuisse cognitam, quæ apud eum non inveniatur, retunditur hæc ratio exemplis variarum artium, quas nullo loco laudat, quarum tamen talis natura est, ut aliæ, quas sæpe celebrat, sine illis exsistere et cohærere non potuissent.

Pergamus ad aliud, quod magis continet causam. Dubitatum est olim ^a, an usum elixarum carniū norit Homerus. Non enim habet verbum ἐψειν, non aliud potestatis ejusdem; nonnisi assa apponit mensis. At vero qui illa Il. φ'. 362. Odyss. μ'. 237. cecinit et similia de lebetibus igni imponi solitis, num is coquinariam rem penitus ignorare potuit? Nec id, opinor, dubitabant veteres, qui illam quæstionem movebant. Pingendi artem, quæ eo nomine digna sit, Homerus nullam novit ^b; textilia et cognatarum artium opera memorat multa, picturam nullam. Nam quis nomen hoc imponat rubricæ navium aut pigmentis Caricæ mulieris ^c, quamvis per illa veris picturis prolusum sit?

^a Vestigium superest ap. Athen. I. p. 25. D.

^b Ita recte Plin. XXXV. 5. extr. Cui loco non adversatur, ut quidam putant, alius ejusdem operis, XXXIII. 7., etsi fortasse ex diverso scriptore petitus. Confirmat rem historia artium apud Græcos, ad cujus scriptores amandamus lectorem.

^c Il. γ'. 141. sqq. Νῆες μέλαιναί, μιλτοπάραι, φοινικοπάραι notissimæ sunt ex multis versibus.

Neque militiæ neque domi usitatam heroibus fuisse equitationem, utraque poësis clare loquitur: nam negligenda nobis est auctoritas unius cujusdam loci Il. ζ. 513. sqq. pluribus de causis: sed inauditam Homero rem videri fuisse minime sinunt similitudines Il. ο. 679. sqq. et Odys. ε. 371. Usus sum his exemplis potissimum, quia luculenter ostendunt, quid inter ignota et vulgo usitata intersit, et quam considerate cauteque conjectandum sit de primarum inventionum et morum successibus. Finge igitur vatem alicubi de invento Cadmi seu Palamedis diserte locutum, vel commercia epistolarum, primum, ut plerisque videtur, rudimentum scribendi, tanquam vulgatam rem testatum esse: num ex eo satis appareat, etiam volumina Carminum scribi moris fuisse?

Sed qui duo sunt apud Homerum loci, in quibus simile quiddam scripturæ reperitur, accurata interpretatio facile vincet, eos non magis de scriptura accipiendos esse, quam celebrem illum Ciceronis^a de typographia nostra. Atque in altero quidem loco, Il. η. 175. sqq. cito conventurum arbitror inter omnes, nihil inesse, quod alterutri parti proficiat. Describitur ibi modus sortiendi illustri quodam exemplo, sed ita, ut omnis narratio reclamet, ne animum subeat cogitatio literarum. Nam *σήματα*, quibus utuntur heroës, *χαράγματα* esse, sive signa arbitraria, ligno vel alii inutili rei addita, manifestum est ex eo, quod sors, quæ galea exiit, a circumeunte præcone unicuique agnoscenda demonstratur^b. Quare verbi *ἐπιγράφειν* v. 187. eadem significatio sit necesse est, quæ alibi ubique est, fodiendi seu scalpendi. Sensus alterius loci, ζ. 168.

^a De Nat. Deor. II. 37.

^b Hic subnotanda est paullo ante promissa ratio recentioris Scholiastæ in Ven. Cod. B. ad v. 185., suavissimi hominis. Nos unum alphabetum moleste quærimus; ille tot habet diversa, quot fuerunt populi Græciæ, in eoque causam videt, cur unusquisque heroum nonnisi suam manum agnorit. Rectius dudum editus brevis Schol., a melioribus h. l. edoctus, οὐ γράμματα sed γραμμάς τινας intelligi jubet. Optime antiquior Schol. Cod. A. ad v. 187. Οὐ γράμμασι τῆς λείξεως, ἀλλ' ἐγχαράξας σημεία· εἰ γὰρ κοινῶς ᾔδεισαν γράμματα, εἶδει τὸν κήρυκα ἀναγνῶναι καὶ τοὺς ἄλλους, οἷς ἐπιδείκνυτο ὁ πῆλρος. Item Eustath. p. 674. 35. Οὐ γράμματα νοητίον ἐξ ἀνάγκης τὰ τοιαῦτα σήματα, εἰδῶλα δὲ τινὰ ἢ ἀπλῶς ἐκτυπώματα ἐν ὑποκειμένῳ ὑψέλῃ, λιθιδίῳ τυχόν ἢ ξυλη-
φίῳ ἢ ταιούτῃ τινί.

sqq., impeditior factus est ab iis, qui mores Homericos non discere ab illo, sed in eum inferre, et vaga vocabula ad consuetudinem sui sæculi torquere solebant. Ac certe hoc loco ut epistolam exspectes, inducit quodammodo ipsa res; inducunt *σήματα*; (quis nescit Φοινικικὰ *σήματα* Κάδμου?) inducit *πίναξ πτυκτός*, *tabella complicata*, vel, si quid elegantius quæris, *obsignata*^a. Ita vero magnopere mirandus erat consensus antiquorum interpretum, qui verbum *γράφειν* hic quoque voluerunt esse *χαράσσειν* s. *ξέειν*, *σήματα* nativa vi *εἰδωλά τινα*, *πίνακα* denique *σανίδα* s. *ξύλαριον*^b. Permirum est, inquam, eos, qui alias tanto studio novam suam sapientiam illinunt Homero, nunc repente tam sui dissimiles prodire. Quippe tales habemus et auctores antiquissimorum Scholiorum, et ipsum Eustathium, ex quibus cætero-

a Sic fere optimi Intpp. Francogalli plerique, *des lettres bien scellées*; Popius, *a sealed tablet*; alii similiter. Quasi Latina illa in textu vertissent e Cicerone, aut descriptionem plicatilis tabulæ sumpsissent ex Herodian. Hist. I. 17., apud quem VII. 6. *πτυκτὸς πίνακας* Politianus bene vertit *litteras obsignatas*. Num etiam Pollux audiendus erit IV. 18. ubi in una serie cum recentioribus *τριπτύχοις* et *πολυπτύχοις* Homericum *πίνακα* affert? Num Tragici? apud quos leguntur *σανίδες*, *πτυχαί*, *διαπτυχαί γραμμάτων*, ut ap. Euripidem, tum alibi, tum Hippol. 856. Alc. 970. Scilicet, ut nihil dicam de more Tragicorum, novas consuetudines in heroicum ævum transferendi, plicari poterunt tabulæ omni tempore, sicut nos plicamus chartam: id unum quæritur, an illæ notis literarum et vera scriptura consignatæ fuerint. Id nos nec Pollux, nec Herodianus, nec Tragici docent.

b Accuratissime hæc persequitur Eustath. p. 652. sqq. *Γραμμάτων χρεῖσις νεωτέρα ἐστίν· ὡσαύτως καὶ τὸ ἄξιστα σημεῖα διὰ χρωμάτων ἐντυποῦν ὕστερον εὑρεταί· καὶ ἡ τῶν χαρτῶν διὰ χρεῖα τοῦ κάτω χρόνου εὑρημα. Οἱ δὲ γε παλαιοί, ὅσοιόν τι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ποιοῦν, ζωιδία τινα ἱερογλυφούντες καὶ λοιποὺς διὰ χαρακτῆρας εἰς σημασίαν ὧν λέγειν ἱβούλοντο, οὕτω καὶ αὐτοί, καθὰ καὶ τῶν τινες ὕστερον Σκυθῶν, ἐσήμαινον ἃ ἤθελον, εἰδωλά τινα καὶ πολυειδῆ γραμμικὰ ἔξοματα ἐγγράφοντες ἥτοι ἐγγλύφοντες πίναξι τουτίσσι σανίσιν, ἀλλοδαίς τε καὶ ταῖς ἐκ πύξων, ἐξ ὧν αἱ λεγόμεναι πυξίδες. — Σήματά φησιν ἐγκεκολλημένα πίνακι πτυκτῷ τῷ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην χρεῖσιν. — Πίνακα πτυκτὸν, ὃ φασιν ἡμῖς δέλτον ἦτοι βιβλίον ἢ πιττάκιον. — Ἐχοῖ ἂν τις καὶ τοῦτο εἰς μαρτυρίαν τοῦ ξύλοις ἐγχαράσσεσθαι ποτε γράμματα, ὃ μάλιστα ἐπὶ μαρμαρῶν λιθῶν περχειρήθη, ἐφ' ὧν καὶ ἡ τοῦ γράφειν ἀρμόττει ὀνοματοποιῶν· εἰ δὲ καὶ συνήγιστο ἡ τοιαύτη δέλτος ἢ ἐκ πυξὸς τριγωνοειδῆς, κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικοὺς ἄξοντας, ἐν οἷς ἐπινακογραφούντο νόμοι, κυριολεκτοῦτο ἂν ἐπ' αὐτῆς καὶ ὁ καθ' Ὁμηρον πίναξ καὶ ἡ παρὰ τοῖς μετ' Ὁμηρον δέλτος. — Χρήσιμον δὲ εἰς τὰν παρόντα τόπον καὶ τὸ παλαιὸν ἔδος, καθ' ὃ δένδροι ὅσα καὶ πίναξιν ἐνεκόλαπτον· οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν φιλομυμένων ὀνόματα, ὡς εἴπερ Ἐρωτῆς ἢ Νύμφαι ὀρεῖναι τοῦτο ποιοῦν· οἶον, ἡ δεινα καλῇ, ὁ δεινα καλός. — Ἐκ τούτων δὲ καὶ παροιμία παρέξισται ὕστερον τὸ, Βελλεροφόντης καθ' αὐτοῦ γράμματα κ. τ. λ. Conf. ad Odys. p. 1926. l. 49. p. 1959. l. 57. Qui novit Eustathium, statim videt, quibus auctoribus ista omnia adscribenda sint; laudatque ipse suos Παλαιοὺς. Itaque antiquissimus Schol. Cod. A. notat, *videri* hic vocum et verborum scripturam significari, sed non ita esse, *σημεῖα* esse *εἰδωλά*, οὐ γράμματα. Idem etiam breviter servavit Apollon. Lex. v. *γραφῆς*. Neque alio pertinet locus Plinii XIII. 13. ubi, quum scripsisset, *pugillarium* usum etiam ante Trojana tempora inveniri apud Homerum, addit Bellerophonti *codicillos* (i. e. *pugillares*) datos, non *epistolas*. Quamquam hoc ex moribus Romanis dictum parum utile nobis esset sine reliquiis Grammaticorum Græcorum.*

rum, si non omnium^a, at certe plurimorum et optimorum Intpp. olim consensus emergit.

Quam ob rem, ut pleraque in hoc loco ambigua sint, videri tamen queat in eo latere aliquid, quod neglectum adhuc ab eruditis, impulerit veteres illos atque coëgerit, ut ibi quoque notas seu signa quædam viderent, non veram scripturam literarum. Atque ex hoc genere est in primis verbum δειξαι, cujus ea est vis, ut vel acerrimum adversarium sententia sua dejiciat. Nam si de perlato et reddito scripto loqueretur Homerus, aut equidem ejus proprietatem et consuetudinem loquendi penitus nescio, aut eum alio quovis quam illo verbo usurum fuisse contendo. Neque vero hoc tantum contendo, sed nego præterea, quenquam poetam, nec Græcum nec Latinum, ne amantissimum quidem audacium vocabulorum, *monstrandi* seu *ostendendi* verbum posuisse de epistola reddenda. Minus me offenderet σῆμα ιδέσθαι v. 176. in lectione scripti, etsi nec hoc satis Homericum putarem: nunc utrumque ejusdem generis esse apparet. Addere plura tædet. Unum quæram: torquerene potius et pervertere decebit sermonem Homeri, quam interpretationem veterum, quæ et illorum et nostrorum temporum usui repugnet, amplecti?

Qualis tamen ille mos fuerit, qualia signa Proeti, Iobatæ monstrata, quærere est alius loci. Veteres Grammatici quid conjecerint, ignoramus, nisi quod pauci illorum videntur ea in numero ἱερογλυφικῶν habuisse, quemadmodum plures hodie fecerunt^b. At Apollodori locum illum cum Scholiis nostris comparanti haud ægre persuadeam, πίνακα πτυκτὸν ab illis habitum esse ligneam *tesseram* vel *symbolum* aliquem, qui notas mortíferas rudi arte incisas habuerit^c. De tabula cerata

^a Eustath. p. 653. l. 9. Τινὲς φασὶ δύνασθαι τὰ μὲν γράμματα ἰνταῦθα σήματα φιλοσοφώτερον καλεῖσθαι· σημεῖα γὰρ φωνῶν καὶ νοημάτων καὶ πραγμάτων εἰσὶ τὰ γράμματα. Ex illis τισὶν est Schol. Cod. B., σήματα explicans vulgari modo γράμματα: ne Plutarchum et alios scriptores memorem, qui modo Bellerophonream ἱστολογὴν, modo γράμματα garriunt.

^b V. c. Bachetus Mezir. ad Ovid. Epp. Heroid. T. I. p. 328. Hujus tamen rationis quoddam vestigium est in exsignato loco Eustathii.

^c Schol. Cod. A. ad v. 169. Γράψαι ἐστὶ τὸ ξῖσαι· οἷον οὖν ἐγχαράξας ἰδωλα, δι' ὧν ἴδωι γυνῶναι τὸν πινυτὸν τοῦ Προίτου. Circumlocutio hæc est verbi, quod Apollod. ad-

cogitare vix sinit consuetudo poëtæ, artificiosam ejusmodi operam aliquo certe epitheto aliave adjectione ornaturi.

XX.

Docet ergo locorum illorum explicatio, non ex peregrinis opinionibus captata, sed instituta diligenter ex Homericæ orationis proprietate, mentionem scripturæ in iis fieri nullam. Ac profecto si aliter se res haberet in posteriore loco, non temere is alicui suspicioso interpolatus vel aliquo modo vitiatus videri posset. Quæ suspicio quum ipsam speciem tolleret vulgati moris literarum, (speciem dico *unius exemplum epistolæ*,) nullumque apud poëtam vestigium earum relinqueret; nihil omnino præsidii supereset contrariæ opinioni, nisi ex ipsa hac tanta longitudine duorum Carminum, quæ nullo modo credibile videatur sine illius artis auxilio aut perfici aut ad posteritatem prodi potuisse. Ea autem ratiuncula quam levis sit et primis legibus historiæ repugnans, docti indoctique sciunt.

Jam vero non modo nullum tale in Homero exstat testimonium rei vel vestigium, nullum ne tenuissimorum quidem initiorum legitimæ scripturæ vel Cadmei muneris ^a indicium, sed, quod longe maximè

hibnit, *ἰσχυρός*; ut perspicuum sit, eandem utrumque sententiam sequi. Eustath. l. c. *Εὐριπίδης πρὸς τὰ Ὀμηρικὰ σήματα εἰς ἑξήβολα μεταλαβὼν φησὶ Ἕνοις τε πίπτειν σύμβολα, οἷ δ'ράσσει σ' εἶ.* (Medea v. 613.) Mihi veri persimile videtur, jam tum inter cognatos obtinuisse notas quasdam symbolicas, quibus de nonnullis gravissimis rebus sensa animorum inter se communicarent, in primisque hoc genus *Θυμοφθόρων σημάτων*, inventum fortasse ea ætate, qua ultionis cædium et inimicitiarum dira sævitia vigeat. Sed hæc accuratius explicanda sunt in singulari quæstione de *symbolis veterum*. Interim neminem pœnitebit comparare similia apud Merianum p. 523. sqq., in quibus etiam sunt facetissima hæc: “Si c'étoit là véritablement une lettre écrite en caractères d'alphabet, il seroit extrêmement singulier, qu'une invention si utile et dès-lors si connue, eût disparu deux générations après, dans des conjonctures où son usage devenoit d'une tout autre importance. N'étoit-elle donc bonne que pour des lettres de recommandation, qui tendoient à faire dévorer les gens par la Chimère?”

a Semper mihi maxime mirum visum est, qui fieri potuisset, si fabula ista de Cadmo tam vetusta esset quam volunt, ut eam tot Græci poëtæ prorsus intactam relinquerent. Id vero fecisse omnes, non modo eos, quos adhuc in manibus habemus, significant nobis silentia poëtarum Latinorum et Apollodori, qui ex mythicis

momenti est, contraria etiam omnia. Nusquam vocabulum *libri*, nusquam *scribendi*, nusquam *lectionis*, nusquam *literarum*^a: nihil in tot millibus versuum ad lectionem, omnia ad auditionem comparata; nulla pacta aut foedera nisi coram; nullus veterum rerum famæ fons præter memoriam et famam et illiterata monumenta^b; ex eo Musarum, memorum dearum, diligens et in Iliade enixe repetita invocatio; nullus in cippis et sepulcris, quæ interdum memorantur, titulus; non alia ulla inscriptio; non æ signatum aut facta pecunia; nullus usus scripti in rebus domesticis et mercatura^c; nullæ geographicæ tabulæ; denique nulli tabellarii, nullæ epistolæ, quarum si consuetudo fuisset in patria Ulyssis, vel si *πυκτοὶ πίνακες* percontationibus procorum et Telemachi suffecissent, procul dubio Odysseam aliquot libris brevior, aut, ut Roussavius conjiciebat^d, omnino nullam haberemus.

XXI.

Hæc omnia colligata inter se, et in uno conspec-

poëtis celeberrima quæque collegit. Est hoc eo admirabilius, quod reliqua historia Cadmi nobilissimis fabulis causam dedit. Itaque tantum certe ex ea re colligendum esset, obscura primordia artis per plura sæcula neminem mythicorum poëtarum ad ornandum ejus auctorem excitare potuisse. Verum magis in promptu erit recta ratio, si ipsa illa primordia apud Græcos non priora fuerunt sæculo IX. ante Chr.

a De verbo *γράφειν* satis dictum est. Nusquam id apud antiquiores illos idem valet, quod inde ab Æschylo et Pindaro vulgare est. Deducta inde nomina, *γραφῆ* et *γράμμα*, ipsa quoque sunt posteriora. Annotarunt hoc veteres in loco illo Hom., ubi eos *σῆμα* ter positum offendit. Variaturum fuisse poëtam putabant, si illa ei nota fuisset. Eustath. l. c. *Τὸ γράμμα οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής· εἰ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ ἦν ἐν χρήσει, καὶ δὲ καὶ ἡ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ γραπτὺς, οὐκ ἂν τοῖς εἴποι τὸ σῆμα, ἐπιμείνας τῇ λήξει διὰ τὸ μνηστῆρας καὶ καίριον.* *Γράμμα* primum reperiō apud Erinnam. Neque *ἀναγνῶναι*, *legere*, aut simile aliquid, ibi ubi id maxime expectes, invenias; etsi alio sensu dicitur *σῆματα ἀναγνῶναι* Odys. τ'. 250. ψ'. 206. ω'. 545. Denique vocabulum *δίλτος*; non est antiquius Æschylo et auctore Batrachomyomachiae, temporibus Æschyli, id quod etiam nonnulli ex veteribus viderunt, æquali.

b Vide loca in I. E. Kochii libello: *Literar. Magazin* I. p. 76.

c Talia quæras in Hesiodi *Ἑργοις*. At Odys. 9'. 165. in navi commemoratur *φόρετον μνήμων*. Jam conferat aliquis, si poterit, Romanos homines a memoria. Nos antiquum usum sequimur Odys. φ'. 95. Neque curamus Eustathii explic., *ὁ γραμματικὸς ἦτοι ἀποσημάντωρ διὰ γραμμάτων ἢ καὶ ἄλλως, λογιστής, ἱππομνηστής*. Tametsi hæc quoque satis produnt veterum Intpp. sententiam. Cæterum riderent, si hoc legerent, institores et propolæ nostri. Ex quo ordine ego ipse aliquando audivi mulierem quandam illiteratissimam nec cætera valentem ingenio, quum enumerationem faceret mercium, quas variis in oppidis conditas haberet, adeo longam, ut fortasse cum *μνήμωνι* Phœniciae navis certare potuisset.

d Dignissima est acutissimi viri sententia, quæ tota huc transcribatur ex Opusculo ejus *sur l'Origine des Langues*, Œuvres posth. Genev. edit. 1782. T. XVI. p. 240. "Quoi qu'on nous dise de l'invention de l'alphabet Grec, je la crois beau-

tu posita, num fortuita silentia sunt? an is, qui ita silet, loquentis et clare testantis personam gerit? Mihi quidem, etsi non sum nimis credulus, illa per se plane persuaderent, vulgarem autem opinionem defendere dementissima pervicacia videretur. At erunt, opinor, qui dicant, effici quidem ex illis, ut literæ vel obscurissimæ vel prorsus ignoratæ fuerint Trojanis temporibus, non item hoc, ut vates duobus post sæculis ipse quoque illiteratus fuerit. Extremam hanc latebram si obstruere vellem, necesse haberem longam disputationem ingredi de omni ratione, qua Homerus in descriptione heroicæ vitæ versari solet. Non enim apud illum nisi bis terve hoc genus reperio eruditæ artis, quod poëtæ cultiorum ætatum affectant, quum superiorum fabulosa gesta scenæ reddentes cavent sedulo, ne priscam sinceritatem novis moribus infucent, quo facilius lectoribus vel spectatoribus, propter antiquitatis peritiam incredulis, imponant, eosque rebus ac personis, quibus cummaxime volunt, interesse et tota mente quasi cum illis vivere cogant^a.

coup plus moderne qu'on ne la fait, et je fonde principalement cette opinion sur le caractère de la langue. Il m'est venu bien souvent dans l'esprit de douter non-seulement qu'Homere sût écrire; mais même qu'on écrivit de son tems. J'ai grand regret, que ce doute soit si formellement démenti par l'histoire de Bellerophon dans l'Iliade. Comme j'ai le malheur aussi bien que le P. Hardouin d'être un peu obstiné dans mes paradoxes, si j'étois moins ignorant, je serois bien tenté d'étendre mes doutes sur cette histoire même, et de l'accuser d'avoir été sans beaucoup d'examen interpolée par les compilateurs d'Homere. Non-seulement dans le reste de l'Iliade on voit peu de traces de cet art: (ne mireris, quod pauca vestigia dicit esse, quæ nulla sunt; ita loquuntur, qui non certi sunt sententiæ suæ:) mais j'ose avancer que toute l'Odyssée n'est qu'un tissu de bêtises et d'inepties qu'une lettre ou deux eussent réduit en fumée, au lieu qu'on rend ce poème raisonnable et même assez bien conduit, en supposant que ses héros aient ignoré l'écriture. Si l'Iliade eût été écrite, elle eût été beaucoup moins chantée, les Rhapsodes eussent été moins recherchés et se seroient moins multipliés. Aucun autre Poète n'a été ainsi chanté, si ce n'est le Tasse à Venise; encore n'est-ce que par les Gondoliers qui ne sont pas grands lecteurs.—Les Poèmes d'Homere restèrent long-tems écrits seulement dans la mémoire des hommes; ils furent rassemblés par écrit assez tard et avec beaucoup de peine. Ce fut quand la Grece commença d'abonder en livres et en poésie écrite, que tout le charme de celle d'Homere se fit sentir par comparaison. Les autres Poètes écrivoient, Homere seul avoit chanté, et ces chants divins n'ont cessé d'être écoutés avec ravissement que quand l'Europe s'est couverte de barbares, qui se sont mêlés de juger ce qu'ils ne pouvoient sentir."

† a Hinc vocabula ex hoc civili cultu tam rara sunt in optimis poëtis. Hinc Virgilius in Æneïde, etsi Homericam sinceritatem naturæ in plurimis rebus non assequitur, omniaque habet fucatiore, nusquam scripturam, et quæ ad eam pertinent, memorat. Neque tamen uno loco satis cavet levem errorem, in Sibylla, *Carmina in foliis describente notis et nominibus* III. 443. VI. 74. I nunc, et Georgiæ, Ovidio, Tragicis, Virgilium adde gravissimum testem, quippe perpetuum Homeri imitatore.

Qua ex re etiam talia quædam manarunt solennia apud poëtas, quæ orta primum e certa *persuasione* vatum, nunc sacrata *consuetudine* se tuentur. Ita hodieque longiorum Carminum conditores eundem, quem prisci illi credebant, afflatum Musarum et Apollinis ementiuntur, et ab iis numinibus, quæ nemo esse credit, doctos se *edere cantum*, non humano more *loqui* vel *scribere* simulant: ex quo jam ii quoque *canunt*, qui ne *pronunciare* quidem recte possunt, atque *auditores* sibi futuros sperant versuum, qui nonnunquam soli typographo *scribuntur*, et ab illo duntaxat syllabatim *leguntur*. Sed hæc et multo plura, quibus nostræ poëtica ratio et ars ab antiqua *γνησιότητι* differt, ab aliis magistris cognoscenda sunt. Spernant licebit has argutias nostras, quicumque Homerum judicare nequeunt nisi ex nostris ingeniis, modo fateantur, diversis sententiis addictos nos non temeritate duci ad aliter judicandum.

Nec vero nobis ipsis credibile esset, Carmina a vatibus et memoriter composita et unius memoriæ ministerio propagata esse, (nonnulla enim non sunt credibilia, quæ historia cogit credere,) neque mirarer, si quis vel uni Homero quendam usum scribendi *ἐν ἀπορρήτοις* fuisse fingeret, nisi vulgatissimus olim mos recitandi et omnis historia rhapsodorum argumentationes et rationes nostras gravissime confirmaret. In illa autem est maxime, quod scrupulos, quibus assensus cohibetur, penitus ex animis evellat. Docet enim, quo pacto fieri potuerit, ut ætas *ᾠιδῶν* scriptoriam artem vel non desideraret, antequam Græcæ linguæ aptata esset, vel, quum jam coli cœpisset, ligno et aliis operosioribus massis æquo animo relinqueret.

XXII.

Hic prorsus obliti scrinia nostra et bibliothecas, quibus nunc studiorum immortalitas constat, transvolemus hinc in alia tempora et in alium orbem rerum, ubi tot inventa, quæ nobis videntur ad beate viven-

dum necessaria esse, a sapientibus omnibus et stultis ignorabantur. Quid? quod ne nominis quidem immortalitas tum quenquam impellere potuit, ut ei duraturis monumentis prospiceret; idque de Homero credere, optare est, non fidem facere. Nam ubi is tali studio se teneri significat? ubi professionem ejusmodi, cæteris poëtis tam frequentem, edit, aut callide dissimulat? Carminibus quidem scelera et præclara facinora famæ tradi sæpe prædicat, at idem novissimum Carmen ab audientibus maxime celebrari fatetur^a. Omnino autem satis habuit illa ætas, quasi sub nutrice ludendo^b et divini ingenii impetum sequendo, res pulcherrimas experiri et ad aliorum oblectationem prodere: mercedem si quam petiit, plausus fuit et laus æqualium auditorum, præmia, si poëtis credimus, amplissima, longeque gratiora papyracea immortalitate. Etenim quanta admiratione tum et ipsi vates et cantus eorum excepti sint, apparet partim ex iis locis Homericis Carminis, ubi Phemius et Demodocus canentes inducuntur^c, partim ex jucundissimo illo sermone Platonis, in quo Io rhapsodus munus et scenam suam describit. Nam sicut hic arte quadam efficere se jactat, ut tota theatra quocunque affectu ferantur, ut nunc lacrimas fundant, nunc torvis oculis circumspectent, nunc gaudium prodant vultu^d; ita hoc multo magis et naturæ propiore arte effectum est a vatibus ipsis. Sed quum fere omnia, quæ de rhapsodis accepimus, plurimum conferant ad cognoscendam vitam *αἰοιδῶν*, utpote quorum in locum illi successerunt, pauca nobis de insigni ordine dicenda sunt, maximeque ea, de quibus viri docti adhuc minus sollerter existimarunt^e.

a Odyss. α'. 351.

b Conf. egregius versus Hor. Epist. II. 1. 93. sqq. in quos commentarii usum præbet sagacissimi Garvii Disp. *Betrachtung einiger Verschiedenheiten in den Werken der ältesten und neuern Schriftsteller*, repetita in Collectione Lips. 1779.

c Odyss. α'. 326. sqq. θ'. 62. sqq. ε'. 518. sqq. etc.

d Καθ' ὃν ἐκάστοτε αὐτοὺς ἀνῶθεν ἀπὸ τοῦ βήματος κλαίοντάς τε καὶ δεινὸν ἰμβλίποντας καὶ συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις. Pag. 555. E. et alibi in eo Dial.

e Optime de iis putatur scripsisse S. F. Dresigius in Comment. Lips. 1734. 4. Et quæ quidem manu congeri poterant, congestit ille pleraque omnia; sed judicium rerum lectori reliquit. Hoc qui quærit, adeat saltem Gillies' History of Greece, Vol. I. c. VI.

XXIII.

Nam ex iis, quæ a Salmasio et aliis disputata sunt de rhapsodis, non intelligitur, eorum potissimum curæ deberi, quod etiam nunc HomERICA tractamus, arteque rhapsodica actioni Græcorum omni, et scenicæ et oratoriæ, viam munitam esse^a: immo hos, quos insignem ordinem appello, pro levissimis hominibus habendos multi docuerunt ex Platone et Xenophonte. Sed hic primus est ex tribus erroribus, qui hujus rei veritatem pervertunt, quod priscæ illius atque Socraticæ ætatis rationes confunduntur. Alterum errorem jam sublatum puto, quo ex falsa notatione nominis *ῥαψῳδοῦ*^b collegerunt quidam, versatam esse operam eorum in versibus passim excerptendis et consarcinandis ad modum Centonum, quales ex Homero a sanctis animis facti exstant, ridiculæ ineptiæ in summa gravitate rerum. Atque absurdum illud commentum etiam turpius ornatum est ab iis, qui circulatorios cantores sui temporis rhapsodis similes rati, res, quas illi cecinerint, in tabula pictas et bacillo demonstratas fingeabant. Tertius error latissime patet, hoc loco nobis in primis coarguendus. Nam quod ante usitatam scribendi artem commune erat Carminibus omnibus, singulare Homero institutum fecerunt, eumque vatem, quem ingenii sui monumenta scripto consignasse non dubitabant, unum

a Inde *ὑποκρίνισθαι* sæpe dicitur de cantu rhapsodorum, ipsique *ὑποκρίται* *ἑπῶν* vocantur tum a Lexicographis, Hesychio et Timæo, tum a Diodor. Sic. XIV. 109. XV. 7. Plures autem *ῥαψῳδοὺς* et *ὑποκριτὰς*, *ῥαψῳδίαν* et *ὑπόκρισιν*, ut diversa, ponunt, usu magis proprio. Proprie enim *τὸ ῥαψῳδεῖν* ad omnia genera Carminum pertinuit, a quibus vera actio abesset, i. e. ea qua etiam orator caret.

b Παρὰ τὸ *ῥάπτειν ᾠδὴν*, consuere s. connectere Carmen. Quæ quidem vera est etymologia, sed ex antiquiorum temporum ingenio interpretanda. Quippe aliud est, breviora Carmina modo et ordine publicæ recitationi apto connectere, seu, ut Pindari Schol. ait, *εἰς μὲν τινα καὶ ῥαφὴν* adhibere, aliud centonem consuere. Quod vero his postremis sæculis fuerunt viri docti, qui *ῥαψῳδὸν* atque *ποιητὴν* ipsa vi nominis eundem putarent esse, falsa illos analogia fefellit. Non enim *ῥάπτειν* aut *ὑφαίνειν* ita de componendis versibus dici solet, ut de struendis dolis et consiliis. Adversatur etiam Pindarus Nem. II., ubi ignavissimum in illa ratione epitheton esset in verbis, *ῥαπτῶν ἐπῶν ἀοιδοί*. Neque eo, sed simpliciter ad *cantum rhapsodicum*, trahenda est locutio *ῥάπτειν ᾠδὴν* in verss. Hesiodo tributis ap. Schol. Pind. l. c. Sed hic attingi tantum possunt ista omnia.

vel in paucis cantitari et memoriter vulgari solitum putarunt. Cui rationi et ipsa res et veterum auctoritas prorsus repugnat. Neque enim unius Homeri, sed et Hesiodi et aliorum Carmina, omneque epicum genus, mox lyricum quoque et iambicum, complexa est ars rhapsodorum ^a, fuitque diu hæc unica via publice prodendi ingenii, ut etiam Xenophanem poemata sua ipsum ῥαψωδῆσαι legamus ^b. In Homericis autem, omnium præstantissimis, plurimorum studia hæsisse, et quasi *familiam* quandam exstitisse *Homeridarum*, quæ primum apud Chios, deinde alibi hanc artem exerceret ^c, multorum testimoniis confirmatur.

Quamvis vero artis hujus nomen videatur posterius esse Homero, ipsa ars et professio jam antiquissimis temporibus viguit, ac multo tum quam posthac fuit illustrior. Quoad enim paucorum erat, memoria complecti majorem numerum Carminum, nondum apertis ludis, quibus illa pueri docerentur, unoque genere eruditorum, sacris vatibus, tota Græcia circumlatis, etiam eos, qui illorum opera in notitiam vulgi perferebant, præcipuo honore haberi consentaneum fuit. Quanquam primo quidem vatem quemque fere nonnisi sua divulgasse, vel ex eo apparet, quod rhapsodicæ professionis Hesiodus aut aliquis alius suppari ætate auctor nuncupatur ^d. Mox autem inde a Terpandro Lesbio Olymp. XXXIV. usque ad Cynæthum Chium, excellentem in primis in arte sua Olymp. LXIX., eosdem non aliena tantum sed etiam propria cecinisse, nullumque prope

^a Vide Plat. de Legg. II. p. 658. D., in Ione p. 550. B. Athen. XIV. p. 620. C.

^b Ap. Diog. Laërt. IX. 18. Quem locum Rossius nuper in Commentat. Laërt. non melius accepit quam Feverlinus in Diss. de Xenophane p. 21.

^c Familiam dico ea significatione, qua familiæ appellantur sectæ vel scholæ philosophorum, non tanquam stirpem et progeniem Homeri. Hanc interpretationem relinquamus vanitati Chiorum ap. Strab. XIV. p. 645. a qua fortasse ipsi Homeridæ abfuerunt. Qui si vere genus suum, non artem, duxissent ab Homero, paullo certiora de natalibus et vita ejus tradere debebant. Neque vero argumentum est in locis Pindari, Acusilai et Hellanici (ap. Harpocr. v. Ὀμηρίδαι), quod vulgarem illam famam confirmet; multo minus in usu nominis apud Platonem, Isocratem aliosque scriptores. Exstincta enim celebri familia, translatus est nomen ad quosvis Homeri cantores, interpretes, studiosos, uti ap. Ælian. Nat. Anim. XIV. 25. extr. Cæterum quam mature hæc res tota obscurata sit, veterum Grammaticorum dissensus ostendit ap. Harpocr. Suid. et Schol. Pind. II. cc.

^d Nicocl. ap. Schol. Pind. I. c. et Athen. I. c. Exploratoria haberemus de hac omni re, si scripta Dionysii Argivi, Timonachi, Hippostrati, Aristoclis, Menæchmi aliorumque, ab illis duobus laudata, superessent.

fuisse rhapsodum, quin idem probabilis poëta esset, manifesta historiæ vestigia arguunt. Atque ex hoc factum esse puto, ut tam multa Carmina illorum temporum, oblitteratis rhapsodorum, a quibus confecta essent, nominibus, quum ab aliis et aliis subinde repeti sole-
rent, tandem falsis auctoribus assignata et ad extremum ὁδίσποτα circumferrentur.

XXIV.

Jam etsi Homeri ævo perpaucæ artes et opificia a certis hominibus tractabantur, attamen ars ἀοιδῶν tum non minus peculiaris fuit quam fabri aut figuli, quam medici aut harioli ^a, honorem autem publice privatimque habuit longe maximum. Sive enim in oppidis suis manebant, sive varia loca, populorum conventus regumque epulas obibant, cari diis et venerabiles hominibus habebantur. Eadem rhapsodis dignatio, eadem vita fuit, donec res sensim cum studiis et moribus hominum immutata, et, argento certaminum præmio proposito ^b, ad levem quæstum deducta eviluit. Verum hoc alias: nunc illud quæramus, utrum ex libro an memoriter cecinerint rhapsodi, et quali discendorum Carminum modo usi sint, quando libros non haberent. Qua in re nemo nisi veteris Græciæ plane hospes dubitet, quin illi memoriter pronunciaverint omnia: ita jam fecerant prisci vates omnes, trium Musarum, Μελέτης. Μνήμης, Ἀοιδῆς, cultores; quin adhuc Socratis ætate, quum scripta exemplaria Homeri a rhapsodis maxime conquirentur ^c, ipsa recitatio non est facta de scripto ^d.

Stupes fortasse ad tantam capacitatem memoriæ, quæ totum Homerum complecti potuerit? Mihi vero

a Vide Odys. ε'. 385. sqq. Hesiod. "Egy. 25. Hymn. in Apoll. 165. sqq. etc.

b Io ap. Plat. p. 535. E. 'Εὰν μιν κλαίοντας αὐτὸς καθίσω, αὐτὸς γιλάσομαι, ἀργύριον λαμβάνων· ἴαν δὲ γελῶντας, αὐτὸς κλαύσομαι, ἀργύριον ἀπολλύς.

c Xenoph. M. S. IV. 2. 10.

d Ineptus videor mihi ipse, qui talia doceam. Sed ne illud quidem assecuti sunt multi; immo ex Platonis Ione opinionis suæ præsidium captarunt, ubi tamen rhapsodo maxime necessarium esse dicitur memoria valere p. 539. E., nihilque aliud inest,

id etiam parum videtur, multoque plura nonnunquam bonos rhapsodos tenuisse suspicor. Etenim si etiam tum, quum multiplex doctrina, ad lectionem librorum revocata, cultissimæque vitæ negotia obruebant memoriam, Athenis fuerunt liberaliter educati, qui universam Iliada et Odysseam tenerent^a; quid ambigis de iis hominibus, qui in tali re assidue operam locabant, et illis in sæculis, ubi brevior orbis discendorum ingeniis quasi vacuitatem dabat, sapientiæque fama longe aliis studiis parabatur? Quid? Plato^b quidem atque alii veteres philosophi judicaverunt, hanc facultatem animi nostri metiendam non esse eorum temporum modulo, quum apparatus subsidiorum illius culturam impediret; inventas literas profuisse disciplinis, sed obfuisse discentibus, adeo ut quæ inventio medicamen memoriæ dicta esset, eadem non immerito noxa ejus et pernicies diceretur. Quod verissime monitum esse, illiteratorum hominum et doctrinæ nostræ expertium populorum contemplatio docet. Neque enim nobis opus est afferre singularia specimina validioris memoriæ, ut Hortensii oratoris, quem Cicero narrat ea, quæ secum commentatus esset, sine scripto omnia reddere potuisse iisdem verbis, quibus cogitavisset, sive poëtarum, tum *αὐτοσχεδιαζόντων*, qui Italis *improvisatores* vocantur, tum aliorum multorum, quos constat, præsertim interdictos usu scripturæ, plura milia versuum et fecisse in animo, et memoriæ infixæ sæpius repetiisse. Quippe non agimus de raris quibusdam miraculis naturæ, verum de *ordine hominum, per totam vitam huic uni arti vacantium, ut vel pangerent Carmina, quæ mox canendo divulgarent, vel divulgata ab aliis discerent.*

Atqui tales fere ordines hominum in aliis quoque populis reperimus, apud Hebræos *scholas*, quas dicunt, *Prophetarum*, tum cognatiores nobis *Bardos, Scaldros*,

quod ad usum exemplarium spectet. Denique adde, quod in verbis, quibus rhapsodorum recitatio notatur, nullum est, quod illuc pertineat. Dicunt Græci de ea *ᾄδιν, ψάλλειν, μιλιεῖν, μνημονεύειν, ἀπαγγέλλειν, διατρίβειν*, similia, nusquam *ἀναγιγνώσκειν* aut *ἀναλέγειν*.

^a Xenoph. Sympos. III. 5.

Phædro p. 274. F.

Druidas. De his quidem postremis Cæsar et Mela referunt ^a, propriam eorum fuisse disciplinam, in qua nonnulli ad vicanos annos permanserint, *ut magnum numerum versuum ediscerent, literis non mandatorum* ^b. Quam vellem tantillum nobis Græci tradidissent de vatibus et rhapsodis suis! Nam et horum propriam quandam disciplinam et singulare studium artis fuisse, pro comperto habendum arbitror. Age igitur, rhapsodicæ *διδασκαλίας* modum, antiquitatis tenebris obscuratum, similium rerum comparatione eruamus. Fuit is, si quid video, idem, qui diu adhibitus est in scena, et tragica et comica, in variis generibus chororum, denique in scholis et ludis, priusquam scribendi legendique facultas vulgo frequentari cœperat. Is autem modus qualis fuerit, ipsa vocabula testantur. De poëtis enim proprium est et ex re ductum, *διδάσκειν δρᾶματα*, Latine *docere*; de actoribus, *μανθάνειν*, *discere partes*: hinc *διδάσκαλοι*, *ὑποδιδάσκαλοι*, *ἀντιδιδάσκαλοι*, *διδραμβοδιδάσκαλοι* et alia hujuscemodi ^c. Nimirum, ut chironomiam, ut reliquos motus corporis, ut totam saltationem actores discebant adspectu præmonstrantium magistrorum, ita etiam verba, præcinente ipso poëta, auditione, non, sicut hodie, e libellis arripiebant. Itaque hoc instituto usi videntur rhapsodi, ut alter alterum doceret coram, mox exercitatio et frequens recitatio artem pararet. Neque sane est, quod hanc rationem incommodam vel memoriæ molestiorem putemus hac nostra: certe id quisque nobis concedet, eam non potuisse non multo efficaciorē esse ad optimam pronunciationem atque verborum sententiarumque omnium veram vim et sonum assequendum. Huc accedit, quod acerrima studia auditorum cum summo amore

^a Ille B. G. VI. 14. hic III. 2.

^b Simile quiddam et alias sæpe et nuperrime de natione Ossiani narratum est a G. Thorntono in Transact. of the Americ. philos. Society at Philadelphia, Vol. III. p. 514. sqq. In illa natione etiam nunc senes esse, qui tantam copiam antiquorum Carminum memoria custodirent, ut velocissimum scribam per plures menses dictando fatigaturi essent.

^c Post ea, quæ ex Harpocr. et Hesych. v. *διδάσκαλος* a nonnullis viris doctis breviter, et a Casaub. in Athen. VI. 7. didascaliarum causa notata sunt, nemo, quod sciam, in hanc rem accurate inquisivit, exspectatque ea adhuc lucem suam cum multis aliis, quæ ad ludos scenicos Græcorum pertinent.

domesticæ historiæ in antiquis ἔπαισι haud dubie operam istam facilem et jucundam efficiebant. Quæ omnia, ex illorum temporum ingeniis ac moribus existimata, locum non relinquunt dubitationi, qui fieri potuerit illud, quod factum esse historicæ rationes per vicerunt.

XXV.

Hæc autem reputanti mihi vehementer errare videntur ii, qui putant literis non usum Homerum statim totum immutari et sui dissimilem reddi necesse fuisse. Id scilicet effecisset vaga auditio, non legitima et bene composita διδασκαλία. Verumtamen ipsi veteres a rhapsodis repetebant originem variarum lectionum, in eorumque creberrimo cantu præcipuum fontem videbant corruptionis et interpolationis Homericæ. Atque hoc iudicium, ab Alexandrinis Criticis profectum^a, ejusmodi est, ut natura rei cogitantem facile eodem perducatur. Neque enim ne tenacissima quidem memoria, a scriptis exemplaribus destituta, non vacillat interdum, et paullatim longius a fide desciscit. In primis vero recitatio ipsa, vivido impetu et ardore animi peracta, infirmaverit oportet memoriam, multisque mutationibus causam dederit, in eo præsertim sermone, qui quasi sponte concluderet versum, neque hanc artificiosam concinnitatem haberet, quæ aliunde illata respueretur, quum omnia tanta simplicitate sententiis verbis conferta sint, omnia ita membratim et incisim decurrant, ut mutandi, detrahendi, addendi ubique maxima facilitas sit. Postremo mirum fuisset, nisi rhapsodi generosioris spiritus, et qui ipsi poëtæ essent, passim aliquid a se melius dici posse, alia etiam in auditorum gratiam clarioribus verbis exprimenda, alia denique intertexenda pluribus Carminibus uno filo nectendis putarent. Ut enim ab omnibus intelligerentur et cum voluptate audirentur, summa illorum cura esse debuit, non

^a Servatum ap. Joseph. extremo loco, quem supra descripsi p. 197.

hæc, ut Carmina sincera servarent, qualia primum fuerat vates. Itaque nominatim Cynæthi familia insimulatur illum tum aliis modis corrupisse, tum proprios versus inculcavisse^a. Quare equidem crediderim, si ex talium rhapsodorum ore exceptum hodie exstaret exemplum Homeri, ab insequentibus Criticis non limatum, eandem illius faciem futuram esse, quam majores nostri *Hymni Homeridarum* habent.

Admonet me hoc nomen Hymnorum, ab Hemsterhusio et aliis eruditis inductum, ut adjiciam aliquid de interpolatione rhapsodorum, ex quo plane appareat, quam illi non alieni fuerint a poëtica facultate, et quam sine fraude talis interpolatio facta sit. Prius quidem etiam nullo auctore verisimillimum esset, nisi adeo frigida putes illorum ingenia, ut usu pæne quotidiano optimorum poëtarum non incaluerint ad aliquid simile tentandum. Verum, etsi hujus ævi tam lacunosa historia est, Pindarus tamen et Plutarchus^b satis clare tradunt, compositos a rhapsodis esse Hymnos, quibus sollenni recitationi Homericorum et aliorum Carminum præluderent. Itaque posteriore in primis auctore fretus jam olim Hemsterhusio duce conjeci, ex talibus procemiis et fragmentis procemiorum hanc nostram farraginem Hymnorum conflata esse, addita causa, non improbabili fortasse, cur illa sensim cum Homericis Carminibus confusa sint^c. Nihil enim, ut opinor, interfuit theatrorum istorum, exploratum habere, cui quidque deberent, quod auditu dig-

a Schol. Pind. l. c. et ex eo Eustath. ad ll. p. 6. inf.

b De Musica p. 1133. C. loquens de modis citharædicis et rhapsodis antiquioribus: *Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, ὡς βούλονται, ἀφοσιωσάμενοι, ἑξέβαινον εὐδὺς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου καὶ τῶν ἄλλων ποίησιν* ὅλον δὲ τοῦτ' ἐστὶ διὰ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων. Ex hoc uno loco discimus, non in Jovem solum et Musas, sed in cæteros quoque deos procemiarum solitum fuisse. Neque tamen ex Pindaro recte colligas, semper a Jove principium factum. Comparatio illius, uti Lyricum decebat, ducta est a genere maxime illustri, i. e. a more celeberrimorum festorum et πανηγύρεων. Cæterum ut Pindarus dicit *προοίμιον Διὸς*, sic Thucydides III. 104. partem majoris Hymni in Apoll. sub Homeri nomine laudans, vocat *προοίμιον Ἀπόλλωνος*: quo nomine et alii plerique utuntur de Hymnis. Quippe vocabulum ὕμνος latius patet, et saepe omne genus ἐπῶν complectitur. Unde illud in fine trium Hymnorum, manifestum istius moris vestigium:

Σὺ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

c Ad Hesiodi Theog. p. 60. Conf. Mitscherl. ad H. in Cer. p. 101. et Groddeck Comment. de Hymnorum Hom. reliquiis p. 21.

num esset: Alexandrinorum autem tempore, quorum maxime interfuit, nihil videtur superfuisse nisi varia et obscura fama, ut de tot aliis ἀδασπότοις, quorum partim jam apud Herodotum mentio fit.

Denique de sollennis justæque recitationis ratione in publicis conventibus et certaminibus paucissima sunt, quæ certa rerum fide tradantur. Unum inter omnes constat, utrumque epos Homeri nonnisi particulatim ac diverso ordine decantatum esse, et particulæ cuique vulgo proprium nomen fuisse^a. Ea nomina exstant tum apud Ælianum et Eustathium in principiis rhapsodiarum, tum apud alios scriptores quam plurimos, qui passim HomERICA loca ad illum modum excitant. Sed eæ partes ab initio fere longiores fuerunt, neque, ut ex Eustathio colligas, cum Aristarchea descriptione librorum congruentes. Ita Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος IV. vel V. libros Odysseæ complectebatur^b; quod pensum in una sollennitate commode absolvi potuit. In aliis Carminibus, ut in Καταλόγω νεῶν, in Κόλῳ μάχης, artem rhapsodi spectatam puto, præsertim in legitimis certaminibus, ut cum cæteris apte coirent et elegans ῥάφη efficeretur: in quo tamen haud dubie plura per sæcula nihil certum et constans fuit, quum res modo a locis ac temporibus recitandi, modo ab ingenio et iudicio rhapsodorum penderet.

XXVI.

Hæc omnia, quæ accurate exposui de tempore receptæ primum apud Græcos scripturæ, de prisco pangendorum prodendorumque Carminum more, de rhapsodis, unicis illorum depositariis, quædam quasi πρότελαια sunt diversæ et altioris, quæstionis. In hac re-

^a Instar omnium nobis est auctoritas veteris scriptoris, quem excerptis Ælian. V. H. XIII. 14.

^b Conf. recte monentem Twiningium in Notis ad Aristot. Poët. p. 365. Addo simillimum exemplum ap. Herodot. II. 116, ubi II. ζ'. 289. sqq. laudantur ex Διομήδους ἀριστεία, quo nomine a Grammaticis appellatur II. E'. Quod ipsum una cum tenore constructionis valde adversatur obelo Valckenarii, delentis verba, ἰν Διομήδους ἀριστεία.

pente omnis campus disputationis mutatur, evanescunt ferme vestigia historica, et in locum eorum trepide succedit conjectura et ratiocinatio, non quærens illa, quid Herodotus, quid Plato, quid summus Aristoteles afferat, sed quid ex principiis bene provisus cogatur et efficiatur, id severo iudicio persequens et cum ipsa natura comparans. Conjecturas huiusmodi hodie vulgus infamare solet nomine hypothesium. Dura conditio: nos tamen diu cunctati et expectantes, dum præfidentior alius hoc auderet, non metuamus diutius famæ, planissimeque statim dicamus, quod res est.

Videtur itaque ex illis sequi necessario, tam magnorum et perpetua serie deductorum operum formam a nullo poëta nec designari animo nec elaborari potuisse sine artificioso adminiculo memoriæ. Cœlo demissum ingenium demus Homero, altissimarum capax cogitationum, quibus divinarum et humanarum rerum omnium scientiam exhausserit; sit ille nobis, ut Velleius ait, sine exemplo maximus et sine æmulo: ac sane nunquam illius luminis splendor iterum exorietur, nisi alteram Græciam nascentem viderit orbis: sit ille, qui ingenio supra omnes eminet, quod præter naturam est, limatissimus idem et omni arte perfectissimus: ne tali quidem homini tribui potest id, quod prorsus humanitatis captum superat, et cui mente complectendo locus et materia et fundamentum desunt. Etenim si priora ἐπη omnia breviora fuerunt, eorumque vulgandorum, etiam ipsius ætate et diu postea, unicus modus fuit publica recitatio, talis videlicet, quali rhapsodos ad Cynæthum usos vidimus; si porro minime credibile est et nulla auctoritate nixum, plures cantores per aliquot dies sive hebdomades dierum coactos unquam esse ad tanta Carmina auditoribus ingerenda; quæ una ratio fuisset, ut magnitudo et summa eorum, non dicam comprehenderetur, sed ad extremum audiretur^a: cogitur, inquam, et efficitur

^a Aristoteles quum εὐσύννοπτον μῆκος vidit in Iliade (Poët. 25.), etsi ipsa longitudo ejus apud veteres in proverbium cessit, de lecta sic judicavit, non de audita. Quamquam hoc parvi momenti est. Sed notabile est, quod Dacer. ibi ad c. 24. narrat, Iliada commodè perlegi posse uno die. Hoc ego legens sæpe ad Judæum Apellam

necessario, illi universi operis descriptioni, rei per se forsā non nimis arduæ, arduam maxime et plane ineluctabilem vim naturæ obstitisse. His omnibus nihil detractum volumus sollertiæ vatis, quæ quam parva sufficiat magnis voluminibus, innumeris documentis constat; sed necessarium fuisse tantis operibus designandis contendimus ministerium manuum et instrumenta, quibus illa notata aliquo modo, statim vulgo aut saltem paucis familiaribus integra traderentur. Id Homerus efficere non potuisset *decem linguis, ferrea voce et æneis lateribus*^a; hic ipsi graphium opus erat et tabulæ. Quid? quod, si forte his instructus, unus in sæculo suo, Iliada et Odysseam hoc tenore pertexuisset, in cæterarum opportunitatum penuria similes illæ fuissent ingenti navigio, quod quis in prima ruditate navigationis fabricatus in loco mediterraneo, machinis et phalangis ad protrudendum, atque adeo mari careret, in quo experimentum suæ artis caperet. Non commemorabo, quam apte sint in artibus Græcorum omnes gradus et successus nexi inter se et alii aliis præmuniti, ut, cur quisque sequatur deinceps, ex superiore via et antecessione causarum intelligi possit. Exempli gratia, pronum fuit ingenio Græco, ex epicis ἀοιδαῖς mutanda forma serere scenicam fabulam, et fastidio quodam, ut fit, ejusdem cantilenæ ea, quæ in illis narrata erant, personis dicenda dare, quasi ante oculos agerentur: illud nullius nationis ingenio fac-

remittebam. Similiter Twiningius: *For a wager, indeed, I will not say what might be done, if we had reading races at Newmarket.* Not. p. 478. At si hic doctissimus vir locum Aristotelis inde a verbis, *Εἴη δ' ἀντὶ τοῦτο*, recte interpretatus est, etiam Iliada et Odysseam εἰς οὐνοῦ ποσειδάς fore putavit criticus philosophus, ad tertiam partem versuum contractas. Quod quidem argumentationibus nostris accommodatissimum esset. Nec ea sententia omnino indigna est Aristotele, neque reliquis præceptis ejus contraria, probataque nuper etiam alteri interpreti illius operis, Pyco in Comment. p. 458. Neque nunc doctus quisquam, summariis Cypriorum et parvæ Iliadis magno emolumento harum literarum publicatis, ad Dacerii sententiam accesserit, qui nomen *veterum* l. c. ad illa Carmina referebat. Sed duo interpretationem illius loci dubiam faciunt, primum quod de reliquorum ἱπῶν, ante Aristotelem proxime editorum longitudine incerti sumus, tum quod nescimus, quid in tragica scena fuerit μία ἀρχαῖος. Nam Diogenis L. III. 56. auctoritas post emendationem eximii viri, ista quatuor nomina festorum ad marginem relegantis, adhiberi non debebat; alia vero auctoritas deest, qua sine erroris periculo nitaris. Conf. Bartholemii Diss. in Memor. Acad. Inscriptt. T. XXXIX. Hic autem ad conjecturas confugere, etsi summæ rei nostræ profuturas, non vacat.

a Il. β. 489.

tum est, nec potuit fieri, ut quis ad talem ludum prodiret sine spectatoribus, aut longitudo ejus ultra 15,000 versus excurreret. Eodem pacto si Homero lectores deerant, plane non assequor, quid tandem eum impellere potuisset in consilium et cogitationem tam longorum et continuo partium nexu consertorum Carminum. Sæpius eadem repeto: sed identidem repetendum est illud *posse*, cujus ex ipsa humana natura vis tanta est et firmamentum causæ nostræ, ut, nisi illud tollatur, nemo aliis difficultatibus, quibus ea fortasse laborat plurimis, angi et sollicitari debeat ^a.

a Jacta est alea, ad quam certe non imparatus accessi. Superstes adhuc sunt, (et utinam diu sint!) memineruntque fortasse duo literatissimi viri, quid ego annis 1780. et 1781. de hac re secum et sermonibus et literis egerim. Ab illo inde tempore ad alias curas digressus, raro mihi inter amicos passus sum verbum excidere, quo silentium et firmatam opinionem doctorum interpellarem. Etiam in prælectionibus meis multos annos imitatus sum interpretes doctrinæ sacræ, qui edictorum metu territi non id docent, quod sibimet ipsis placet, sed quod ecclesiæ olim ex tempore probandum præscriptum est; neque publice quidquam de dubitationibus istis prodidi. Reposui præterea subinde et abolevi, quidquid illarum mihi notaveram, si forte iis ex memoria et animo elapsis succedens alio tempore nova cogitatio scrupulos tolleret. Semel adeo puduit me et tædium plane viæ vel erroris mei, lecto Perralti libro de Comparat. vett. et recentt., ubi T. III. p. 35. in contemptionem antiquitatis refert, aliquid simile a quodam popularium suorum commentatum esse et aliquando proditurum. Paulo post accipio opusculum, quod ille minabatur, hominis, Homerum negantis unquam fuisse, utrumque autem *συνάριον* conflatum esse docentis ex *tragædiis et variis canticis de trivio, mendicorum et circulatorum, à la manière des chansons du Pontneuf*; cætera in eundem modum: et in Proëmio omnino nihil se ex Græcis literis operæ pretium didicisse confirmat. Quod unum est ex paucis, in quibus facile apud omnes fidem inveniatur; reliqua somnia sunt et deliramenta. Hominis alioquin non obscuro neque insulsi, aliisque libris etiam in Germania noti, (*Fr. Hedelin Abbé d' Aubignac*.) libellus ita inscriptus: *Conjectures académiques ou Diss. sur l'Iliade*, quum diu latuisset apud Charpentarium et alios, qui, incertum amici an veterum amore, illius editioni moram nectebant, tandem mortuo Hedelino prodit Par. 1715. 8. Is aliquoties mihi perlectus, ut dixi, tædium attulit opinionis meæ, in cujus similitudinem quandam levissima temeritas et inscitia antiquitatis delapsa esset; serioque cæpi vulgari quamvis male cohærenti rationi argumenta conquirere. Nam ne Hedelino quidem a Boilavio, Dacerio et aliis bene responsum videbam. Ita varie anisus, ut historicis difficultatibus alia atque alia via occurrerem, mox denuo vexatus illis, denuoque coactus cedere, conscius mihi sum, nihil me nec vanitati cupiditatis nec sententiæ novitati indulsisse, et omnes intendisse nervos, ut ab erroris laqueis caverem. Testes rei habeo multos familiarium meorum, quibuscum per hos proximos annos laborem meum communicavi, provocando eos ad quærendum verum, et omnia, quæ in ipsis Carminibus mihi adversari viderentur, studiosè colligenda et sub unum adspæctum cogenda. Ac ne nunc quidem hæc disputo, ut cuiquam persuadeam, cui non ipsa res persuadeat, sed ut, si quid erraverim aut in falsum detorserim, erroris convincar ab acutioribus.

Ne vero Rudbeckianum ingenium induisse videar, quippe qui vel in minimis historiceæ veritatem sacram rem habere soleam, duorum summorum hominum auctoritatem afferre possum, Is. Casauboni et R. Bentleyi, in quorum scriptis non ambigua vestigia exstant ejusdem opinionis. In Casauboni scriptis plura sunt; Bentleyi unum est in primis insigne in libro adversus Collinum anglie scripto: *Remarks upon a late Discourse of Free-thinking, in a Letter to N. N. by Phileleutherns Lipsiensis*, cujus primam edit. 1713. et septimam 1757. præ oculis habeo. In utraque harum

XXVII.

Difficultates illas, quas mirifica forma et descriptio horum ἐπῶν partiumque dispositio objicit, singulatim expendendas et omnibus viribus atque opibus augendas aliis mandabo. Feci quidem et ipse utrumque pro virili parte, sedulo cavens, ne quid mihi dissimularem aut cupide agerem; sed hæc complurium et diversa via ingredientium studiis digna cura est, in primis eorum, qui vim humani ingenii in hoc genere metiri possunt ex suo ingenio, et iudicium artis subactum habent antiquarum literarum cognitione, Klopstockiorum, Wielandorum, Vossiorum. Nam vulgaribus Gallofrancorum præceptis et formulis epici Carminis faciendi nihil ad summam rei proficimus. Neque enim satis est, artificia utriusque corporis admirari, quæ nunc insunt, primariam quandam et simplicem περᾶν, in maxima varietate rerum et eventorum ubique conspicuam, unum actum ex universa historia Trojani belli, unum heroem selectum, reliqua ad exornandum scilicet callide interposita; hic omnia ad iram Achillis relata, illic ad Ulyssis reditum; nihil non

iisdem verbis §. VII. hæc leguntur: *Homer wrote a sequel of Songs and Rhapsodies, to be sung by himself for small earnings and good cheer, at Festivals and other days of Merriment; the Iliad he made for the Men, and the Odyssey for the other Sex. These loose Songs were not collected together in the Form of an Epic Poem, till about 500 years after.* Quid clarius est hisce verbis? Eaque et satis cogitate scripta, nec ardore digladiandi elisa esse, ex totius loci contextu apparet. Neque tamen hæc professio principis Criticorum, tam aperta tamque meinorabilis propter ipsum tempus, quo eam edidit, i. e. paucis annis post famosum opus Perralti, seu quod ea in libro potissimum theologis scripto latebat, seu quod multis temere jacta videbatur, ab ullo viro docto ad disceptationem vocata est; immo a plerisque penitus neglecta, ut a Moneta ad Bailletum T. III. P. I. p. 277., Hedelini cæcum impetum narrante, ab aliis, ut a Clarkio, frigide aut tribus verbis transmissa, a Popiis adeo derisa fortasse. At ipse Bentleius, qui senectuti suæ criticam recensionem Homeri seposuerat, in illa, id quod ex quibusdam iudiciis colligo, huic rei ex industria lucem daturus erat. Quapropter valde miror, nihil, quod ad hanc quæstionem spectet, reperiri in criticis libris Anglorum, qui de illius editionis consilio mentionem faciunt. Digamma Æolicum eum reducturum fuisse, Dawesius et alii operose docent. Hæc autem narratio de digammate mihi sæpe dubitationem injecit haud levem, quid Bentleium conjiciam de antiquitate scripturæ Græcorum sensisse, et quibus causis, si Homerum scripsisse putarit, hanc Carminum ejus epicam formam tanto posteriorem ponere potuerit. Velim de his certiores nos faciant ii, qui aditum habent ad ejus adversaria et notas Homericas, quæ in manus Cumberlandi venisse dicuntur in Biographia Britann. edit. sec. Vol. II. p. 244. Nihil est, de quo potius Bentleii iudicium cognosce cupiam: et quis non idem cõpiat, qui Phalaridæ controversiæ judicem norit? Id dubites, an illius emendationi Homerus tantum debiturus fuisset, quantum Horatius debet et Comici.

bene continuatum, nihil præposterum, nihil perturbatum, nihil hians. Plura horum vere dilaudari^a, quis neget? de Odyssea maxime, cujus admirabilis summa et compages pro præclarissimo monumento Græci ingenii habenda est. Nam in Iliade nondum deposita sunt certamina virorum doctorum de rerum capite et argumento primario. De quo utcunque existimabitur, et ut sensus προεκδέσεως longissime pateat, (quippe suffecissent illi aliquot præliorum absente Achille factorum descriptiones:) nunquam tamen certis argumentis docebitur, septem illos versus quidquam ultra promittere quam XVIII rhapsodias. Reliquæ non iram Achillis in Agamemnonem et Græcos continent, sed novam, a priore longe diversam minimeque illis gravem, id est ejus iræ, quam solam isti versus designant, appendicem. Quodsi omnia Græcorum ad Trojam gesta omnesque rhapsodias uni proposito subjicias, ad *gloriam* quidem Achillis magis quam alius cujusquam Græci aut Trojani herois tota Ilias, ad *memorem iram* ejus major tantum pars spectat; ut admodum mireris, quod in nullo codice adhuc pro isto exordio hoc vel aliud melius inventum sit:

ΚΥΔΟΣ ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ὅςδ' εἶως βασιλῆϊ κοτεσσάμενος ἐνὶ νηυσὶ
κεῖτο, Ἀχαιοῖσιν τε καὶ αὐτῷ ἄλγ' ἔδωκεν,
αὐτὰρ ἀνιστάμενος Τρῶσιν καὶ Ἑκτορι δίω.

Subabsurdum foret, talem diligentiam subtiliorem esse dicere quam pro Homérico sæculo: nec id dicere auint ii, quibus προεκδέσεις Odysseæ ab ipso Homero præ-

^a Continuo falsum est, quod poetam in Iliade universo bello artificiose usum putant ad oriandum et amplificandum argumentum suum. Repetunt hoc ex vet. Grammaticis, in pr. Eustath. p. 7., qui ineptissima in hanc sententiam affert, contraria etiam, etsi hoc non capitale duco, Aristoteleis in Poët. c. 23. Immo illi partim non obscure significant, totum bellum in Iliade describi. A talibus magistris non profectus neutrum in ea fieri data opera fatebitur, nec aliam artem apparere, nisi eam, quam plures historici quæsiverunt, qui breves partes historiæ singularibus operibus complexi sunt, vel quam Cicero Luceio, sperato rerum suarum scriptori, commendat festinationis causa, rogans, ut a continentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complecteris, secernas hanc quasi fabulam rerum eventorumque notitiorum. Scriptori hujus generis adeo sæpe necesse est, finitum orbem egredi et priora intexere.

posita videatur: facerent enim illum adeo infantem, ut quam artem primus ingeniosissime quæsivisset, vel prudens certe ex natura et ordine fabulæ cepisset^a, eam ne agnoscere quidem et verbis exprimere potuerit.

Immo vero illud quoque dubium est, an Homerus Achillis sui personam eodem loco habuerit, quo eam omnes fere artis magistri habent. Nam quum ille seriem gravissimarum rerum non finxerit, sed fama acceperit^b, num illa veri parum similia videntur, heroëm fortissimum cum copiis suis ab exercitu secedentem desiderium sui movere, ipsumque otiantem Agamemnoni et Græcis plurimum negotii et curarum exhibere, mox audacius irruentibus Trojanis revocari, at asperum et inexorabilem virum negare primum et tergiversari, deinde communi periculo concedere amicum, tandem, illo Hectoris manibus cæso, ipsum ulciscendi causa redire ad pugnam, votique compotem jure belli in Hectorem sævire? Num, si Thucydides vel Xenophon hunc annum in annales retulisset, Achillem, quum secessionem fecisset, describere poterat minus desideratum, aut, quum revocaretur, minus honoratum minusve pertinacem, aut denique, quum veterem iram nova expulisset, minus insignem, acrem, fortem, generosum? An tu mirum putas, et non naturæ, sed artis, in tot mythis illius belli unum fuisse, qui continuatione quadam concinnum et partibus suis absolutum Carmen exhiberet? Anne, illis concessis, opinaris, multo diversum opus exiturum fuisse, etiam si quatuor poëtæ telam detexuissent? Felicem dicas populum, utpote magnorum gestorum fecundissimum, cui Carmina prope sponte nascantur, quæ aliorum populorum intentissimis studiis et artibus non proveniunt! Rideas licet: verum ita plura nata sunt ingenio

^a "Ἡ διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν. Aristot. Poët. c. 8.

^b Nam nec omnia ad veritatem vel ex corrupta veritate narrat illorum temporum poësis, neque omnia fingit, ut olim putabant viri docti. Sed frustra plerumque laborant, qui utraque discernere volunt. Prædixerunt Musæ:

"Ἰδμεν ψευδῆ πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖ τ' ἐθέλωμεν, ἀληθεία μυθήσασθαι.

Græcorum, quibus profecto careremus, nisi illi existissent.

XXVIII.

De Odysea major est dubitatio et propriæ curæ. Non quia omnia in illa ad reditum Ulyssis referuntur: quis id miretur in *ἀοιδᾶς*, quæ errantem et patriam quærentem et reducem Ulyssem proponunt? sed quod Penelopæ et Telemachi fortuna domesticæque calamitates herois congrua ratione temporum ac tenore rerum sic junguntur cum externis casibus ejus, ut statim a limine in medias res abstracti semper ad exitum festinemus, atque redeuntem eum et quiete post tot labores exantlatos pacatoque regno fruentem maxima animi sollicitudine videre cupiamus. Unde fit, ut Odyseam nemo, cui omnino priscus vates placeat, nisi perlectam e manu deponere queat. At illa ars id ipsum est, quod vix ac ne vix quidem cadere videtur in vatem, singulas tantum rhapsodias decantantem, quippe qui, ut ad cogitationem talis artis accingi potuisset, vel apud exquisitissimos auditores Aspendii citharistæ modo intus cantaturus fuisset. Igitur Telemachi iter ad Nestorem et Menelaum, Ulyssis secessus in Ogygia insula, item pulcherrimum Carmen, in quo errores ipse suos Phæacibus denarrans inducitur, eodemque modo etiam reliqua, h. e. seorsum et nulla spectatione universæ formæ, ab Homero composita videri possunt, diuque decantata esse, priusquam aliquis politiore et abundantiore artibus ævo animadverteret, ea paucis recidendis, addendis, mutandis ad perpetuitatem unius magni corporis redacta, novum quasi et perfectius splendidiusque monumentum fore.

Eandem rem forsitan frustra experti fuissent Græci in aliis *Νόστοις*, quo nomine plura exstabant antiqua Carmina, quorum ne auctores quidem nobis satis noti sunt ^a. Sed nullius error tam longus tamque disjunc-

^a Qui enim a Casaub. in Athen. IV. 14. extr. aliisque laudantur, fere sunt recentiores, et ab illis Homeri æqualibus materiam suam petierant.

tis in locis fuerat quam Ulyssis, nullius tam mirabiles terra marique casus et ludibria fortunæ fama divulgaverat, ut jure liceat suspicari, tantam copiam hujus generis Carminum de alio nullo suppetiisse. Jam et hic et in Iliade eo fere omnis redit dubitatio, an, si ex toto quatuor vel quinque majores rhapsodias excerpteris, unamquamque trium pluriumve librorum, in iis seorsum positis ejus summæ, quam nunc omnes admiramur, vestigia vel tantummodo vincula magnæ compagis primitus designatæ deprehendas. Scio quam difficile sit, Aristotelem et cæteros scriptores artium oblivisci, qui multo post, quam partes hæ firmiter coaluerant, inde præcepta sua duxerunt: at quidni jucundum sit, semel et iterum ex illarum contemplatione antiquissimæ poësis specimen capere? quam inter omnes convenit ad Homerum usque nullum longius et hujus formæ opus protulisse¹. Mihi quidem, fateor, quoties in illud priscum ævum, quantum possum, animo redeo, minime displicent isto modo lecta hæc Carmina, neque in ingeniosissimo adolescente senilem sapientiam desidero. Quanquam non tam sapientiam et præstantiam artis, quam tantæ et tam varie episodiis distinctæ perpetuitatis cogitationem ab Homeri loco et indole alienam esse contendo. Nam neque ars et junctura illa, etsi summas laudes meruit, ita callida est et subtilis, ut eam ingens ingenium, necessariis subsidiis instructum, vel sine exemplo assequi non potuisse; neque vero eadem, ut opinor, in maximo olim numero rhapsodiarum, ita difficilis repertu fuit, ut posterioris ætatis studiis et elegantiae non tribuenda videatur. Atque hæc ratio eo probabilior fiet, si ab ipso primo auctore filum fabulæ jam aliquatenus deductum esse apparebit.

¹ a De Aristotele quid audeam, video. Sed in eadem pæne hæresi sum, quam nuper professus est auctor elegantis libelli: *Parallelen*, p. 14. sqq. Deinde quod convenire dixi de poësi ante Homerum, id non sola conjectura nititur, sed ipsorum veterum auctoritate, qui illorum canticorum argumenta et nomina satis multa profecerunt. In oculis est, præter Velleium et tot similes laudatores, Aristoteles c. 24., qui aliquot virtutibus epici poematis enumeratis apponit: οἷς πᾶσιν Ὅμηρος κίχεται καὶ πρῶτος καὶ ἰκανῶς. Ita plerisque ille est et primus et omnibus numeris absolutus.

XXIX.

Sed illud forsán ludere est, non ratiocinari, præsertim in tanta auctoritate vulgaris persuasionis. Quid ergo, si Aristotelis leges epicas, quatenus illa persuasione nituntur, obturbemus vocibus Grammaticorum veterum omnium, quorum nullus superest, qui novis acuminibus de primaria actione Iliados proludat? Consentiant enim omnes, in Iliade contineri *gesta Græcorum et Trojanorum ad Ilium*, et, si quid addunt, *fortia facta Achillis*. Ita in primis clare auctor libri de Homeri poësi, qui sub Plutarchi nomine editur; ita Eustathius ubique^a. Hic tamen illud prius solum constituit summam Carminis, insuper absurde docens, Achillem in eo præ cæteris heroibus tantopere ornatum esse, quia Homerus hunc præ cæteris dilexerit. Absurde, inquam, hoc, et ex vetusto errore, qui poëtam omnis fere materiæ rerum suarum inventorem faciebat. Verum quis, qui Grammaticorum fontes norit, non impense demiretur, ne Alexandrinos quidem Criticos veram vim argumenti Homerici perspectam habuisse, quam nostra ætas, quanquam non eodem modo, jam dudum assecuta sit? Inepti sunt Alexandrini isti, inquit, defixi in vocabulis et syllabis, videlicet nati ante inventam philosophiam, quam dicimus, artium. At ne vates quidem ipse fuit philosophus, quem tantam artem summæ actionis per ambages episodiorum volvendæ abscondisse narrant. Nam absconditam illam esse oportet, quandoquidem præter Aristotelem et ante eum paucissimis veterum suboluit^b.

a Ut in Procem. p. 8. "Οτι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀρξάμενος κήνιδος, ἀφηγῆσεται τὰ ἐν αὐτῇ συμβεβηκότα κακὰ, οὐ μόνον τοῖς Ἀχαιοῖς, εἰ καὶ τοῦτοις ἐπὶ πλεον, ἀλλ', ὡς εἰκὸς, καὶ τοῖς Τροσίν. Pertinet hoc cum aliis, quæ ibidem disputantur, ad celebrem quæstionem, cur narrationem demum ab ira Achillis exorsus sit Homerus. Diversa fatuæ superstitionis quæstio fuit, cur splendidissimo operi fædum et infaustum nomen κήνιδος præfixerit. Alterutram aut potius hanc, quam nuper ex Scholiis didicimus, ridet Lucian. T. II. p. 117., ubi Hedelini somnia acerbè exagitantur a Mose Solano.

b Novum hoc ausum est, cui tuendo una plagula non sufficiat. Plerique sibi id videbuntur ex Horatio satis refutare posse. Quod quemadmodum sint facturi, ipsi viderint. Nos nunc de *communi opinione antiquitatis* quærimus, quæ cognoscenda est ex antiquis Intpp. Iliados, ex rhetorum et similium scriptorum locis. Hac omnia conferant illi necesse est, antequam aliquid gravius in meam audaciam statuunt. Omnino vero utilissimum esset, undecunque collecta unum in locum habere, quæ in libris veterum vel præcepta de arte poëtica, vel iudicia de poëtis suis sparsim legun-

Gravis hic in primis haberi debet auctoritas Cyclicorum poëtarum aliorumque, qui Homero ætate proximi fuerunt. Pauca sunt, quæ de illis constant^a, etsi eos magnam partem adhuc Nonnus cum aliis antiquitatis studiosis gnauiter tractavit. In illis paucis, quæ scimus, hoc est maxime memorabile, quod Cyclici omnes hæc Homerica artificia vel non animadverterunt, vel ab æqualibus animadversa imitari aut noluerunt aut non potuerunt. Etenim legat nobis aliquis epitomas illas Cypriorum et aliorum quinque Carminum nuper editas^b, et experiatur, an in ullo eorum primarium heroëm, aut primariam actionem, aut repetitam ex mediis rebus narrationem, qualis in *Odyssea* est^c, reperiatur. Percense item reliqua illius ævi epica Carmina sive Carminum argumenta, *Genealogias* deorum et heroum, *Dionysiaca*, *Thebaidas*, *Epigonos*, *Nau-pactica*, alia; unum quidem heroëm in nonnullis, (nam fuerunt plura perbreuia,) in nullo unam vel primariam actionem, episodiis ad modum *Iliados* intertextam, deprehendes. Magno auctore id affirmo, non conjectura ductus. Ita enim *Aristoteles* ubique prædicat de Homero, ita eum propter istam ipsam rem cæteris in eodem genere omnibus anteponebat, ut nullus eorum hac in re ducem et principem suum imitatus esse videatur, ne *Pisander* quidem aut *Panyasis* aut *Antimachus*, qui secundum *Homerum* optimi numerati sunt, nedum antiquiores et Cyclici. De quibus novum argumentum ducendum est ex ipsa ratione Cyclici, qualem eum ex loco *Lycii Procli* apud *Photium* cognovimus. Quippe fuit ille multorum ἐπῶν, ab initiis rerum usque ad

tur. Docerent ea, ni fallor, cum optimis, quæ exstant, Carminibus comparata, quam sero Græci in poësi didicerint totum ponere, ac ne *Horatium* quidem, qui illud præcipit, ejus præcepti eosdem fines ac nostros philosophos constituisse. Erunt hæc præcipue ei disquirenda, qui dramata Græcorum ad antiquæ artis leges exigere volet. Quodsi in his sæpius ab historica ratione deflexit *Aristoteles*, tanto magis admiranda est viri perspicacitas, qua sæculum suum præcurrit.

a Collecta hæc, vel, ubi viri docti collegerint, indicatum in *Fabric. B. G. T. I.*, cujus præc. vid. p. 379. sqq. nov. ed. et *Heynii* copiosissimum *Exc. I.* ad *Virg. Æn. II.*

b In ineditis *Fasc. I. Bibl. antiq. litt. et artium* novissimæ *Goetting.*

c Nam in *Iliade* naturalis est ordo rerum gestarum, nec initium primæ rhapsodiæ lectorem aliter ducit in medium cursum rerum, atque ut fit in cæteris rhapsodiis plerisque: v. c. in *Ἀριστῆαις*, in quibus illud quoque notabile est, quod heroës plane sic producantur, quasi antea non comparuissent. Vid. in *pr. A.*

mortem Ulyssis deductorum, collectio, omnem prope fabularem historiam *perpetua et naturali serie* complectens. Ex quo uno satis apparet, Cyclicos poëtas res suas eodem ordine, quo deinceps consecutæ essent, non ad formam Odysseæ nostræ, narravisse.

Quæ quum ita sint, quis putet illos omnes eam artem, quæ tam eximiæ perfectionis causa est, si ab Homero adhibitam vidissent, aut non intellexisse, aut intellectam æmulari noluisset? Nam ne non potuerint, ne ingenium tali præstantiæ impar attulerint omnes, vereri nemo jure potest. Ac ne Hesiodus quidem, quem tamen Critici præcipuo loco in numerum retulerunt, quidquam ad illum modum cecinisse putandus est. Arguunt hoc *Ἑγχα*, nec cum Alexandrinis, nec cum Lucretio aut Virgilio comparandum opus, neque multo absolutius quam Theognideæ sententiæ^a; arguunt alia, eidem olim dubio rumore tributa. Denique etiam postremorum temporum poëtæ quodammodo ostendunt, se de artificioso contextu Iliados a Grammaticis non dissensisse. Quam inepto enim consilio is, quem vulgo Quintum Calabrum vocant, rhapsodias suas velut maturius abruptæ Iliadi supplementum attexuisset, nisi exempla priorum temporum ante oculos habuisset! Culpamus quidem eum, tanquam rudem præceptorum, quæ nunc pueri ex Batteusio discunt: num minus culparemus, si forte Iliada in reditu Achillis finitam, atque inde ad Hectoris funus ab illo suppletam haberemus? Accommodare et subjungere se rebus scit philosophia artis, non raro etiam fortuitis. Catalogum copiarum si non legeremus Il. B', illa nihil, puto, omissum quereretur; forsitan adeo eam partem historici, non poëtæ esse docuisset, ridendumque esse, qui heroum notitiam absque ea mancam existimaret^b.

^a Legitimi Carminis didascalici, id est ejus, in quo una ars sive doctrina sive aliquod argumentum unum continenti tractatione partium absolvitur, prima specimina reperimus in Xenophanis, Parmenidis, Empedoclis opp. *περὶ φύσεως*, quorum utinam fragmenta edant, qui collecta servant. Mox neglectum id genus ab Atticis, qui prosæ ad doctrinarum usum excolendæ utilius studebant, perfecerunt Alexandrini, a quibus venit ad Romanos, et ab horum ingenio nova ornamenta accepit. Huic generi prolusum est, non exemplum datum ab Hesiodo et Gnomicis.

^b Hic nobis in mentem venit argumentorum ridiculorum, seu, ut Gell. III. 11.

XXX

At licet veterum plerique artificium structuræ et compositionis Carminum Homericorum vel assecuti non sint, vel minus accurate, quam hodie solemus, existimarint, tamen quin insit in iis aliquod, dubitari nullo pacto potest. Sin autem dubitamus, Homerine id sit, an ab aliis ingeniis, invitante ipso argumento eorum et ordine fabulæ, adscitum, quaestio hæc est ejusmodi, in qua non, quid poëticis legibus consentaneum aut poëtæ honorificum putemus, spectandum sit, sed quid ex historicis et criticis rationibus verisimile esse videatur. Etiam hanc quæstionem pono tantum, non pertracto: est enim immensæ materiæ, nec necessaria proposito nostro. Interim duæ res hic paucis attingendæ sunt, quæ vel solæ suspicionem compagis manibus alienis factæ in utroque Carmine commoveant.

Alterius generis sunt eminentes aliquot et hiantes commissuræ, quas per vices sæpissime repetitæ lectionis reperire mihi visus sum, et easdem et iisdem in locis, tales, ut eas non cum primo opere fusas sed posterioribus curis illatas esse, ubi uno aut altero exemplo demonstravero, quemvis statim concessurum, seu potius ipsum plane sensurum arbitrer. Qua in re si per tot sæcula nemo offendit eruditissimorum lectorum, quum neminem mediocri sollertia in ea offendere non posse putem, hæc fortasse una causa fuit, quod perpetua series Carminum, tum præconiis multorum scriptorum tum sua specie fallens, ejus rei cogitationem longe amovebat, et quia omnes prope natura sic comparati sumus, ut dissoluta conjungere libentius quam juncta dissolvere studeamus.

Quo tempore igitur hæc primum cum amicis quibusdam communicabam, probe memini, quantum illi diffiderent suspicionibus meis, totque sæculorum præ-

ait, admodum levium, per quæ Attius ostendit Hesiodum Homero natu priorem. Quod Homerus, inquit, quum in principio Carminis Achillem esse filium Pelei diceret, quis esset Peleus, non addidit: quam rem procul dubio dixisset, nisi ab Hesiodo jam dictum videret etc. Hæc quomodo illuc pertineant, unusquisque videt.

scriptionem et silentium opponerent. Paulo post in uno locorum illorum, in quo suturam adventitiæ artis latere suspicatus eram, ex insperato qualiscunque auctoritas veteris Grammatici conjecturæ meæ succurrit. Est is locus Il. σ'. 356.—368., ut lenissime dicam, frigide et inepte jacens inter res Trojanorum Græcorumque et inter Thetidis adventum in Olympum. De istis versibus in accuratioribus Scholiis longa disputatio excerpta est Zenodori cujusdam, unde præcipuum quod tollam, hoc est, eos versus non ex vulgari interpolatione, nec a Grammatico aliquo, sed a primis διασκευασταῖς duabus rhapsodiis nectendis adjectos esse^a. Atque ejusdem modi emblemata in Odyssea videre mihi videor plura, et unum adeo manifestum, ut ex iis, quorum judicio hoc specimen spectandum subjicio, adversarios mihi perpaucos fore sperem.

Odyss. δ'. 620. ubi citius, quam velis et exspectes, a dulci colloquio Menelai abstrahimur, redituri ad illud libro XV., qui Telemachi reditum describit, quatuor sequuntur versus ipsa orationis insolentia et ambiguitate durissimi, nihilque Homerici coloris habentes. Cujus culpæ quidem in omni reliqua parte IV. libri aliquammulta vestigia notavi, quibus non absurde leviori hoc periculo præludatur. Nam de illius loci ambiguitate, culpa minime Homerica, præsertim in rebus tritissimis, nemo doctus dubitabit, et jam olim in ea laborasse et dissensisse putarim interpretes, quorum copiis in Odyssea nunc sæpissime caremus. Eustathius quidem, nimis contractis in ea Scholiis usus, δαιτυμόνας non, ut Homeri et omnium scriptorum consuetudo poscit, *convivas*, sed *convivatores*, τοὺς τὴν δαῖτα ἐτοιμάζοντας^b, interpretatur; (idque fieri necesse est, si, quod auctor procul dubio voluit, proximum οἱ pertinet ad δαιτυμόνας;) tum ἀλόχους, non minus invito usu

^a Διασκευασμῖνον τοῦτον τὸν τόπον. De hoc verbo διασκευάζειν, quod male accepit Mer. Casaub. de Hom. edit. Hack. p. 167. collect. Almélou., paullo mox videbimus. Scholion, unde illud didicimus, Porphyrii est, primum nobis e Cod. Leid. oblatum a Valckenario in Diss. cum Ursino edita p. 157., (nam Barnes. Excerpta MSS. nihil certi attulerant,) nunc in ordine vulgatum ex Ven. B. Sed hic in primis desideramus antiquiorem A.

^b Et hanc rationem vulgo olim traditam puta. Ita brev. Schol. οἱ ἰστιάτορες, Hesyech. h. gl. extrema, μάγειροι, similiter Etymol. M. p. 252.

loquendi, *ancillas*, utpote concubinas procorum: omnemque locum sine ulla hæsitatione ad aulam Ulyssis refert, non Menelai. Plerique contra recentiores Intpp. non ita facile se a Menelao abduci patiuntur. In quibus Barnesius humane, ut ait, lapsum condonat Eustathio, quem equidem in sua opera compilandi ne labi quidem tali modo potuisse credo; ipse vero ἀλόχους uxores nescio quas *filiorum Menelai et amicorum* accipit, de altero vocabulo tacet. Daceria, in utroque Eustathium sequens, tamen et ipsa adhuc Spartæ moratur. Ac forsitan hos et alios plures illud movit, neque sine causa, quod Δεῖος βασιλεὺς in hoc contextu ita dictum videtur, ut aliquis ab Ulysse nominatim appellato distinguatur. Sed rursus μῆλα ἄγειν in memoriam revocat procos αἰεὶ μῆλ' ἀδινὰ σφάζοντας, servisque vel famulis, cœnam apparantibus, ipsi μνηστῆρες v. 625. bene juncti videri possunt. At quidquid horum verum est, et ubiubi fit transitio ad res Ithacesias, perplexe illa fit et ingratissime, neque hic Homerum canentem audimus. Itaque nisi scirem, quam facile in tanto opere minores offensiones obumbrentur magnarum, partium nitore, mirarer nullum Criticorum, vates hos ad vulgarem normam emendantium, adhuc exortum esse, qui quatuor molestis versibus deletis locum similem faceret illi γ'. 166., seque primis politoribus horum Carminum adjungeret. Qui si illud olim fecissent, uti eos alibi sæpe fecisse credibile est, vel etiam v. 625. initium novi libri posuissent, certo credo futurum fuisse, ut tantulum acumen ingenia omnium temporum deluderet. Jam præter opinionem res cecidit. Nam etsi vetustissima ætas Græcorum in edolando, ornando comendoque hoc poëta omne studium collocavit, reliquit ea tamen Pylæmenem nimis cito fati sui oblitum, et similia plura, quæ Critici postea, unice quærentes, quid ἐποποιίας tenori et arti conveniret, obelis et emendationibus suis ad ordinem et concordiam redigere conati sunt ^a.

a Nonnunquam minus feliciter vel constanter. Ut in illo Pylæmene, filio Harpalioni in funus prodeunte Il v. 658., quum ipse occisus esset ε'. 578 De quo nobis plures rationes illorum propinant Scholl. et Eust. Earum nulla, si quid video, vera est, una longe ineptissima, qua corrigitur, μὲν δ' οὐ σφί πατρὸς κίε. Hanc tamen Barn. ornavit proprio versiculo. Alii nuper ipsum poëtam oblivionis accusabant: quod commentum nulli, puto, Aristarchorum veterum probatum fuisset. Nam alius

XXXI.

Fuerunt aliquando philosophi, qui hanc omnium rerum ac corporum compagem et universitatem non mente numineque divino factam, sed forte et casu natam atque concretam esse statuerent. Non metuo, ne quis me similis temeritatis accuset, quum vestigiis artificiosæ compagis et aliis gravibus causis adducar, ut Homerum non universorum quasi corporum suorum opificem esse, sed hanc artem et structuram posterioribus sæculis inditam putem. Neque enim id repente fortuito factum, verum conjuncta in hoc plurimum ætatum hominumque studia reperimus. Ut autem ea, quæ fieri non possunt, facta credere stultissimum est, ita cavendum etiam illud, ne oculorum nostrorum acie naturæ et rerum fines metiamur, et quod non ipsi fieri viderimus, id fieri omnino non posse opinemur. Sed pergendum est nobis ad alterum genus argumentorum, ex quo, etiamsi reliqua omnia tollerentur, inexplicabilis dubitatio nasceretur de universa forma horum Carminum. Est ea nunc, inquit, talis, ut nec addere quidquam nec demere salvis legibus elegantiae liceat. Audio, et ex parte plane video, illisque διασκευασταῖς habeo gratiam. At nonne omnibus erit manifestum, eos his operibus conformandis propriam artem adhibuisse, quum demonstratum fuerit, in utroque non modo, quod ante ostendebam, particulas quasdam, sed totas rhapsodias inesse, quæ Homeri non sunt, id est ejus, a quo major pars et priorum rhapsodiarum series deducta est?

Constat jam olim dubitatum esse ab Aristophane Byz. et Aristarcho, non nimis audacibus in hoc genere Criticis, de auctoritate extremorum Odysseæ inde a

quidem in his rebus aliam famam, aut idem in diversis scriptis diversam sequi potest, non idem in eadem variare, et quidem brevi intervallo unius operis. Denique tale quid excidere potest recentiori ποῦτᾱ, fabulas operose colligenti, non ἀοιδᾷ, qui in hac doctrina habitat. Melius certe olim quidam utrumque versum expungebant, quæ brevissima sane via est ad omnem discrepantiam et difficultatem tollendam. Aliis vero locis illos sive incuria sive prava religio deterruit, quo minus omnia ejicerent, quæ rerum summam et æquabilem tenorem turbarent. Ut, ne alia nunc congeram, in ipsa chorographia agri Trojani aliquid relictum est discrepantiæ, nec sublatum ab istis, ejus causa nemini auctor sim, ut denuo longum iter suscipiat.

ψ. 297. Eademque dubitatio injecta est etiam de Iliados Ω'.^a Neutrius quidem dubitationis causæ in neutram partem adhuc a quoquam explicatæ sunt, illorum autem veterum disputationes parum fideliter nobis traditæ: nam eos historicis rationibus et antiqua fama ad confirmandam rem usos esse verisimillimum est: tamen aliquid dictum est ab iis, qui dubitationes attulerunt, nihil ab his, qui eas discutere volebant. Etenim illi inusitata Homero et ingenio ejus indigna plura se in his duobus libris deprehendisse affirmabant, hi vel antiquitatem eorum et pulchritudinem probabant Virgilio et æqualium scriptorum auctoritate, (quasi non longe antiquiores, Plato et Aristoteles, eos pro Homericis laudarent,) vel necessitatem ad justorum operum formam et mensuram implendam. Quod argumentum quale sit, facile apparet, pudetque nos, illud refellere. Eo enim nihil aliud docent, nisi quod ipsi parati essent hæc complementa addere, si nondum exstarent: etsi de Iliade non demonstrant ex regulis suis, cur ea potissimum in tumultuaria descriptione Hectorei funeris terminetur. Nam de Odyssea, quod volunt, plane efficiunt. In hac suus quemque sensus docet, si extrema illa deessent, sollicitos nos abituros esse de Ulysse, tantarum difficultatum victore, quandoquidem ei tum maxime metueremus a parentibus et cognatis cæsorum 108 nobilium juvenum, nisi amnestia et pax fieret deorum interventu et subita *μηνιν*.

Quid ergo, si eam ipsam partem cum aliis nonnullis, quibus justa compositio Carminis carere nequit, Homeri non esse, sed ab aliquo ingenioso rhapsodo proxime insequentis ævi compositas, omnibus, quæ in hocce genus rerum cadunt, argumentis doceri potest? Quid, si idem potest de VI postremis rhapsodiis Iliados? Equidem certe quoties in continenti lectione ad istas

^a De Odyssea vide Schol. ad v. c. et Eustath. p. 1948. 47. ibidemque Clarkii, Daceriæ et Popii Nott., ubi Aristarchea sententia et novi adjutores ejus refelluntur, Casaubonus et Rapinus: de Iliade Jensii Obs. de stilo Hom. p. 290. et Dawes. Miscell. crit. p. 152. sqq. contraque hos Ern. ad ω'. 1. Quamquam Dawesius primus etiam II. γ'. totam vel magnam ejus partem Homero indignam judicaverat. In Odyssea præterea codd. aliquot indicium habent illius suspicionis, ut Clarkianus a Th. Bentleio collatus, et duo Vindob. V. et CXXXIII.

partes deveni, nunquam non in iis talia quædam sensi, quæ, nisi illæ tam mature cum cæteris coaluissent, quovis pignore contendam, dudum ab eruditis detecta et animadversa fuisse, immo multa ejus generis, ut, quum nunc Ὀμηρικώτατα habeantur, si tantummodo in Hymnis legerentur, ipsa sola eos suspicionibus νοθείας adspersura essent. Sed hunc sensum meum nemini pro ratione venditabo, satis gravi nuper exemplo edoctus. Quem enim Hymnum plerique præ lætitia novi ἐγμᾶίου tam similem Homero quam ovo ovum putabant, eum alii indignum vate, at antiquissimum et Homeridæ alijus fetum, Pindemontius haud priorem Alexandrinis, Ignarra centonem Moscoviticum vocabat, e Pausania et aliunde corrasis antiquis versibus infima ætate conglutinatum. Ruhnkenius quidem, optima sententia dicta, res, inquit, a peritis sentiri potest, imperitis, quid sit, explicari non potest. At hoc utrumque multo difficilius est in iis Carminibus, quæ unius vel duorum sæculorum spatio disjuncta, æquabili in universum et cæteris simillima facie fallunt. Quippe *in universum* idem sonus est omnibus libris, idem habitus sententiarum, orationis, numerorum. Quare necesse erit excutiat aliquando accuratissime, quid illa extrema legentem unum ex multis isto sensu imbuerit, quæ insolentia sit in vocabulis et locutionibus, et qualis, (nam ipsa Il. A'. quædam habet ἀπ᾽ λεγόμενα,) quid diversum et disparis coloris in sententiis et conformatione earum, quæ vestigia lateant alienæ imitationis in iis, quæ expressa sunt ex Homero, ubi nervi deficient ac spiritus Homericus, quid jejunum et frigidum sit in locis multis, ut Il. φ'. 273. sqq. et in magna parte τερατολογίας hujus libri, ut in proximo X'. ubi tamen pluram nitent, (ita nitent etiam multa in Theogonia et in Scuto Herc.,) ut ψ'. 88. sqq., ut ω'. 247. sqq. 602. sqq., ut Odys. ψ'. 310. sqq., ut ω'. 24. sqq. De his et aliis pluribus disputandum erit alias singulatim et intensissima cura, qua res tanta digna est. Nunc hæc subnotasse satis habeo, nihil curans, quantum inde momenti ad superiora argumenta accesserit.

XXXII.

Pergamus ad ea, quæ Græci consensu tradiderunt de vetustissima historia horum Carminum, tenues et obscuras per se reliquias, nec illis ipsis satis intellectas, nobis autem jam non omni luce carentes.

Primum Homeri poësis a Lacedæmonio Lycurgo ex Ionia in Peloponnesum illata esse dicitur. Quatuor nobis exstant hujus rei testes ^a, in his primus et ætate et auctoritate Heraclides Ponticus, qui Carmina a Creophyli posteris accepta refert. Hic Creophylus, quamvis homo fabulosus, quum in antiquissimis Epicis et amicis Homeri numeretur, ejus posteros conjicias fuisse familiam *ᾠοιδῶν* sive *ῥαψωδῶν*, qui Carmina rogatu Lycurgi docuerint Lacedæmonios, vel revertenti comitem dederint, qui ea teneret et caneret. Nam quod Plutarchus apud illam familiam literis mandata et a Lycurgo descripta narrat, id non magis ad rem pertinet, quam addita ratio, cur legislator ea in civitatem suam importanda curaverit. Addunt talia historici ex ingenio suo, ne res nude et exiliter narrare videantur. Ac ne illud quidem Æliano crediderim, (qui enim is scire potuit?) jam Lycurgo cognita fuisse hæc omnia, ex quibus posthac Ilias et Odyssea constabant. Quare abjectis, quæ afficta sunt ad mythicam famam, hoc solum nudum relinquitur, ante Lycurgum Spartanis tantum paucas rhapsodias innotuisse, plures temporibus illius vel ipsius cura additas, poëtamque deinde illic semper in maximo honore fuisse ^b.

Per tria proxima a Lycurgo sæcula nihil constat de his Carminibus, nisi quod a rhapsodis particulatim divulgata sunt, qua de re supra diximus. Itaque ea etiam ante Solonem recitari morem fuisse, vel sine testimonio veteris scriptoris crederes ^c. Quod autem

^a Heraclid. Fragm. *περὶ πολιτείων* in Gron. Thes. AA. GG. T. VI. p. 2823. B. Dio Chrysost. Or. II. p. 87. Reisk. Plut. in Lycurgo p. 41. D. Ælian. V. H. XIII. 14.

^b Plat. de Legg. III. p. 680. C. Plut. Apophth. Lac. p. 223. A. Ælian. V. H. XIII. 19.

^c Dieuchidæ ap. Diog. Laërt. I. 57. *Τὰ Ὀμήρου ἐξ ὑπεβολῆς ἔγραψεν ῥαψωδίσσαι*, Vol. V.

a Solone novatum dicitur in recitatione, τὸ ἐξ ὑποβολῆς ῥαψωδεῖσθαι, ejusmodi est, ut eum rhapsodos non primum invitavisse Athenas, sed in consuetudine eorum aliquid mutavisse appareat. Jam quæ illa fuerit mutatio et institutio, positum est in conjectura propter brevitatem Diogenis Laërtii. Nam si forte antea in publicis sollennibus unus modo rhapsodus canere consueverat, Solon convocandis pluribus, qui se invicem excipiendo majorem numerum rhapsodiarum canerent, novum rei splendorem addidisse videri queat. Sed huic rationi parum tribuo. Non enim in illa memorabile meritum novæ institutionis intelligitur, nec verba Diogenis, etsi sæpe balbutientis, illuc pertinere possunt. Istorum igitur verborum sensum pressius sequenti, veteremque morem rhapsodorum, quem supra descripsi, comparanti videtur mihi Solon hoc instituisse, ut, quum prius singulares rhapsodiæ sine ullo ordine rerum et temporum canerentur, id est ut in uno conventu primum Ulyssis Νίπτρα (Odys. T.) aut Μνηστροφονία (X.) mox Νεκυία s. Νεκρομαντεία (Δ.) tum τὰ ἐν Πύλῳ vel τὰ ἐν Λακεδαίμονι (Γ. Δ.) itemque ex Iliaco orbe Ἀγών ἐπιτάφιος (Ψ.), deinde Ὀπλοποιία (Σ.) tum Λιταί (Ι.), postremo Λοιμός (Α.) caneretur, ita partes distribuerentur pluribus rhapsodis, ut alio alium excipiente deinceps perpetua et commoda ῥαφή efficeretur. Memorabilis profecto institutio legislatoris, qui idem poëta fuit, sine qua fortasse hæc omnia non disputarem. Nec vero illum in ea usquam legimus scripto exemplari adjutum esse; quod si tum fuisset ullum, non sane a Solone demum rhapsodi dedocendi fuissent. Cæterum hæc res ad unam Atticam referenda est, non ad Græciam universam. Neque enim ullo modo credibile est, Solonem fuisse primum omnium, qui tali ratione elegantiori dispositioni et collectioni

οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκείθεν ἀρχίσθαι τὸν ἐχόμενον. Illud ἐξ ὑποβολῆς idem est quod alibi ἐξ ὑπολήψεως, ita ut alius alii succederet, seu, ubi unus desiisset canere, alter inde, quod sequeretur, auspicaretur; sicque unum Homerica poëseos conflaretur corpus: quæ verba sunt Leonis Allat. de patria Hom. c. 5. De re conf. Fabric. B. G. II. 2. 11. et Dresig. de Rhapsodis p. 35., qui illum refutat. Equidem neutrius horum sententiam probo, (et eos fere secuti sunt reliqui omnes.) Fabricium tamen a vero propius abesse censeo.

Homericorum operum occasionem daret, neque ea in Ionia et alibi tam dissolute, ut nonnullis nuper placuit, tamque confuse et permixte cantitata esse, ut eorum omnis tenor penitus corrumpetur.

Immo, si præsidium nobis in sola conjectura esset, ubi alias quam in patria Homeri primum institutum illius elegantioris dispositionis quæreremus? Adde etiam scriptionis: cujus prima tentamina a cultissima gente facta viderentur illo tempore, quo confectionem voluminum inchoatam esse docuimus §. XVII., h. e. Pittaci vel Solonis ætate. Etsi enim perantiquus et celeberrimus mos canendi propter summam jucunditatem, et quia plane in artem abierat, minus desiderabilem facere potuit scriptionem, atque adeo fortasse huic negotio moras objecit, tamen, postquam id semel tentari cœperat, vix ullum Carmen priorum temporum exstitisse putes, quod Græcos æque incitaverit ad perscribendum.

XXXIII.

Nunc vero nihil opus est conjecturas capere. Historia loquitur. Nam vox totius antiquitatis et, si summam spectes, consentiens fama testatur, *Pisistratum Carmina Homeri primum consignasse literis, et in eum ordinem redegisse, quo nunc leguntur.* Hoc posterius Cicero, Pausanias et reliqui omnes, qui mentionem rei faciunt, iisdem prope verbis et ut vulgo notissimum perhibent ^a. Sed quomodo hanc famam inter-

^a Cic. de Orat. III. 34. *Quis doctior iisdem illis temporibus, aut cujus eloquentia literis instructor fuisse traditur, quam Pisistrati? qui primus Homeri libros, confusos antea, sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus.* Pausan. VII. 26. p. 594. Πισιστρατος ἱπὴ τὰ Ὅμηρου δισπασμένα τε καὶ ἀλλαχθὺ μνημονεύμενα ἡθροΐζειτο. Joseph. c. Apion. I. 2. Φασὶν οὐδὲ Ὅμηρον ἐν γράμμασι τὴν αὐτοῦ ποιήσιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ διαμνημονευμένην ἐκ τῶν ἀσμάτων ὕστερον συντιθεῖναι, videlicet a Pisistrato. Ælian. V. H. XIII. 14. Ὅσπερ Πισιστρατος συναγαγὼν, ἀπίφνει τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν. Liban. Panegy. in Julian. T. I. p. 170. Reisk. Πισιστρατον ἱπαινοῦμεν ὑπὲρ τῆς τῶν Ὅμηρου πιστοποιημένων συλλογῆς. Suidas v. Ὅμηρος: Ὅσπερ συντίθη καὶ συντάττει ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Πισιστρατεύ, τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. Eustath. p. 5. Ὅτι ἐν μὲν τι σῶμα συνεχὲς διόλου καὶ ὑάκμοστον ἢ τῆς Ἰλιάδος ποίησις: οἱ δὲ συντίθενται ταύτην, κατ' ἱπταγὴν, ὥς φασι, Πισιστρατεύ — Anonymi ap. Allat. l. c. Tὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀλλοθί, (sic. cod. Lips.) σποράδην πρότερον ἀδόμιντα, Πισιστρατος Ἀθηναῖος συντάττει

pretando torserint nonnulli recentiorum ^a, longum est et mirum narratu. Etenim illi fere Pisistrato dare videntur codices singularum rhapsodiarum, a poëta forte, ut Suidas docet, in variis urbibus, quas obierat, relictos dicam an oppigneratos: his codicibus instructum illum credere videntur, (nam affirmate loqui non audent,) confusionem paullatim a sarcinatoribus Carminum factam sustulisse, ac non tam novum ordinem designasse quam pristinum et genuinum restituisse. Huc ergo trahunt Carmina illa *confusa*, διέσπασμένα, διξηρημένα, σποράδην ἀδόμεινα, velut disjecta et turbata vitio rhapsodorum; omninoque tantum in hoc negotio relinquunt homini, qui ex eo ipso maximam famam eruditionis consecutus est ^b, quantum hodie interdum negligentiores scriptores relinquunt curæ typographorum.

Bene se haberent hæc omnia, si de opere nostri tem-

— Περίων τὰς πόλεις Ὅμηρος ἦδε τὰ ποιήματα ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὥς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ, Ἀθήνησιν ἐπιγεγραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου

Τρεῖς μὲ τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
 δῆμος Ἐρεχθεϊδῶν, καὶ τρεῖς ἐπισπάσατο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον· ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν αἰδόμενον.
 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσιος ἦν πολιότης,
 εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπακίσταμεν.

^a Nam transcurrunt eam plurimi, quasi rem parvi momenti. Alii ridicule de ea loquuntur ut de nova editione. At nemo magis ingenue quam Kusterus *Histor. crit. Homeri*, posito illo Eustathii loco, p. 99.: *Non caret quidem, fateor, hæc sententia difficultatibus; attamen ob totius fere antiquitatis consensum aliter statuere non licet.* Consensus vir historię reverens dicit eum, qui Pisistratum σώματος συνεχούς καὶ ἰσαριθμοῦ auctorem facit, non Homerum. Leviter, et vitiata Kusteri sententia, Dresig. p. 54.: *Ob totius fere antiquitatis consensum concedendum videtur, ipsum quidem Homerum conscripsisse una serie utriusque poematis libros, posterisque suis perpetuos nec dispersos reliquisse, sed vivum non nisi cantilenas, quas in oppidis victus gratia cantavit, dispersas edidisse.* Particula fere Latine utimur modestię causa, non ut mendacium tegamus. Itaque qualis ille sit totius fere antiquitatis consensus, docere nos debebat. Ne Suidas quidem l. c. concinit, quem unum ibi habebat præ oculis: "Εγραψε τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην ῥαψωδίαν γράφας καὶ ἐπιδείξας ἐν τῷ περισσῶτιν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν, ἀπέλιπεν. Sic Pisistrato demum nihil reliquum fit, quam ut rhapsodias in totidem libros, quot nunc habemus, dividat. Itaque hanc divisionem ab Alexandrinis inductam esse, ignorabat vir bonus.

^b Eodem pertinere arbitror famam de prima bibliotheca a Pisistrato condita, etsi satis recenti scriptori memoratam, Gellio VI. 17. Non enim reperio, qui alii præter Homerum inesse potuerint scriptores, quam aliquot poëtae, nuper demum vel ipsius jussu perscripti. Idemque sentiendum fortasse de Polycrate Samio, quem propter librorum parandorum studium cum Pisistrato conjungit Athen. I. p. 3. A. Nimirum bibliothecę illę similes fuerunt, ni fallor, earum, quę in templis nonnullis, etiam in Hierosolymitano, depositę feruntur, paucis constantes scriptis et nomine suo, prout hodie usurpatur, parum dignę; similis forsitan etiam illa Smyrnęa, cujus una cum Homereo meminit Strabo XIV. p. 646.

poris quæreretur, aut si olim scripti libri fuissent ante Pisistratum, rhapsodique tales, quales ab istis finguntur, si denique ullus vetus auctor hujus interpretationis exstaret. Namque ineptissimum sit illud argumentari, quod non vulgo veteribus, quum de pulchra compositione horum Carminum prædicant, Pisistratus laudatur pro Homero. Persæpe id evenit in historia, ut tralaticię voces redarguantur factis, et ut rebus, quas nemo non pro veris habuit, longe alia consequentia sint, quam ii animadvertebant, qui illas attulerunt. Ambiguitas vero, quam huic mentioni confusorum Carminum inesse putant, continuo evanescit comparatione eorum scriptorum, qui rem paullo aliter narratam reliquerunt, Josephi et Æliani, seu potius comparatione illorum omnium. Collecta, non recollecta Carmina, et adscitam artem compositionis, non critico studio revocatam, in illis omnibus reperiet mecum unusquisque, qui modo attente legerit, neque cupiditate et temere captis opinionibus occæcatus libenter careat luce veritatis.

Atqui hujus famæ constantiam, cujus vel ista tot indicia satis mirere ex iis temporibus, quibus dudum nova forma horum Carminum invaluerat; idque tum apud Græcos potuit fieri intra duas tresve ætates; ejus ergo famæ constantiam ne postremum quidem ævum penitus obscuravit. Notabilis ex hoc genere narratio est in Scholiis Lipsiensibus et Eustathio ^a, *Δολώνειαν* i. e. rhapsodiam X. Iliados ab Homero pro singulari opusculo factam esse, a Pisistrato autem receptam in collectionem corporis sui. In primis vero huc pertinent absurda commenta Grammaticorum, qui curam Pisistrati explicare conati, quum priscos mores nescirent, ad corruptos rumores et proprium ingenium confugerunt. Animi causa in hac ima pagina ipsum locum dabo Diomedis cujusdam, ut cum primum Allatius et nuper Villoisonius e MSS. edidit ^b. Ibi fabu-

^a Eust. p. 785. 41. *Φασὶν οἱ παλαιοὶ, τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι, καὶ μὴ ἐγκαταλειγῆναι τοῖς μέρεσι τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πυρρῶτος τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν.*

^b Ille l. c. pag. 93. hic Anecd. Gr. T. II. p. 182. sqq. *Ὅτι ἔν τινι χρόνῳ τὰ Ὁμήρου ποιήματα παρεφθάρησαν, ἢ ὑπὸ πικρῶς, ἢ ὑπὸ σιτισμοῦ, ἢ ὑπὸ ὑδάτων ὑποφθορᾶς, καὶ ἀλληλό-*

lantur infimæ ætatis Grammatici, postquam Homeri opera periissent, incertum igni an motu terræ an a quis absumpta, edixisse Pisistratum, ut ex omni Græcia deferretur ad se, si quid Homericum uspiam lateret. Ita inventum passim esse, qui centum versus, alium, qui mille, alium etiam, qui majorem numerum conferret. Quibus omnibus receptis collectisque ipsum statim congregasse LXXII Grammaticos, (Aristeæ fabulam audis de LXXII interpretibus Bibliorum,) eosque jussisse hanc farraginem in justum ordinem redigere. In hoc consensu Grammaticorum præ cæteris Zenodoto et Aristarcho locus est, errore turpissimo, a quo tamen nec Eustathius nec recentiores quidam docti recesserunt^a. Atque hujus unius fabulæ auctoritate se tueantur ii, qui Pisistratum non prima

λως τῶν βιβλίων διασκεδασθέντων καὶ φθαρέντων, ὕστερον εὗρίθη ὁ μὲν ἔχων ἑκατὸν στίχους τυχὸν Ὀμηρικούς, ὁ δὲ χίλιους, ἄλλος διακοσίους, ἄλλος ὅσους ἂν ἔτυχι, καὶ ἔμειλε λήθῃ παραδίδοσθαι ἢ τοιαύτη ποιήσιν· ἀλλὰ Πεισίστρατος, Ἀθηναίων στρατηγός, θέλων ἑαυτῷ δοῦσαν περιποιήσασθαι, καὶ τὰ τοῦ Ὀμήρου ἀνανεῶσαι, τοιοῦτόν τι ἐβουλεύσατο. Ἐκῆρυξεν ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι, τὸν ἔχοντα Ὀμηρικούς στίχους ἀγαγεῖν πρὸς αὐτόν, ἐπὶ μισθῷ ὀρίσμενον καδ' ἕκαστον στίχον· πάντες οὖν οἱ ἔχοντες ἀπέφερον, καὶ ἱλάμβανον ἀδιαστρόφως τὸν ὀρισθέντα μισθόν. Οὐκ ἀπεδίωκε δὲ οὐδὲ τὸν φέροντα οὐς ἤδη προειλήφει στίχους παρ' ἑτέρου, ἀλλὰ κακείνῳ τὸν αὐτὸν ἐπέδιδον μισθόν· ἵνα οἱ γὰρ ἐν αὐτοῖς ἕνα ἢ δύο στίχους εὗρισκε περιπτοῦς, ἵνα οἱ δὲ καὶ πλείους· ὅθεν τις ἴσθ' ὅτι καὶ ἰδίους παρεπιθήκει, τοὺς νῦν ὀβελιζομένους. Καὶ μετὰ τὸ πάντας συναγαγεῖν, παρεκάλεσεν οὐβ' (ὁ Allat.) γραμματικούς συνθῆναι τὰ τοῦ Ὀμήρου, ἕκαστον κατ' ἰδίαν, ὅπως ἂν δοῖν τῷ συντεθῆναι καλῶς ἔχῃν, ἐπὶ μισθῷ πείσονται λογικοῖς ἀνδράσι καὶ κριταῖς ποιημάτων, ἑκάστῳ διδωκῶς πάντας τοὺς στίχους κατ' ἰδίαν, ὅσους ἦν συναγαγόν· καὶ μετὰ τὸ ἕκαστον συνθῆναι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, εἰς ἐν συνήγαγε πάντας τοὺς προελχθέντας γραμματικούς, ὀφείλοντας ἐπιθεῖναι αὐτῷ ἕκαστον τὴν ἰδίαν σύνθεσιν, περὶ ὧν ὁμοῦ πάντων. Οὗτοι οὖν ἀπροσάμεινοι, οὐ πρὸς ἔριν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀληθές, καὶ πᾶν τὸ τῇ (πάντῃ Allat.) τέχνῃ ἀρμόζον, ἔκριναν πάντες κοινῇ καὶ ὁμοφώνως, ἐπιπρατῆσαι τὴν σύνθεσιν καὶ διόρθωσιν Ἀριστάρχου καὶ Ζηνόδοτου· καὶ πάλιν ἔκριναν τῶν δύο συνθεσίων τε καὶ διορθώσεων βελτίονα τὴν Ἀριστάρχου. Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν συναγαγόντων τοὺς Ὀμηρικούς στίχους πρὸς τὸν Πεισίστρατον, διὰ τὸ πλείονα μισθὸν λαβεῖν, καὶ ἰδίους στίχους, ὡς προείρηται, σκεψάμενοι προσέθηκαν, καὶ ἤδη ἐν συνθείᾳ ἔγινοντο τοῖς ἀναγινώσκουσιν· οὐκ ἔλαβε τοῦτο τοὺς κριτὰς, ἀλλὰ μὲν διὰ τὴν συνήθειαν καὶ πρέληψιν ἀρῶσαν αὐτοὺς κείσθαι, ὀβελιζομένους δὲ ἑκάστῳ τῶν ἀδοκίμων καὶ ἄλλοτεριῶν καὶ ἀναξίων τοῦ ποιητοῦ στίχων παρατιθέμενοι, τοῦτο αὐτὸ ἐπεδείξαντο, ὡς ἀνάξιοι εἶσι τοῦ Ὀμήρου. Non indocta sunt, quæ in his postremis leguntur de suspectis versibus in sua sede relictis: qua de re infra dicam in Zenodoto. Brevius aliud Schol. cujus initium in not. 39. dedi, sic narrat de Pisistrato: Ἐστίν τις τὴν Ὀμήρου ποιήσιν ἔγγραφον διαφυλάττεσθαι πρὸς τοὺς δι' ἀγῶνα δημοτελεῖν, καὶ κηρύττας, καὶ δούς ἄδειαν τοῖς εἰδοσὶ καὶ βουλομένοις τὰ Ὀμήρου ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μισθὸν τᾶς στίχου ἑκάστου ὀβελόν, συνήγαγεν ὁλοσχερεῖς τὰς λίξεις, καὶ παρέδωκεν ἀνθρώποις σοφοῖς καὶ ἐπιστήμοσιν. Hic unus est e Grammaticis, qui primum exemplar a Pisistrato paratum diserte confirmat. Antea non scripturam, sed solum didascaliam rhapsodorum conservando Homero adhibitam esse dicit. Tam diserte hæc nemo docet præter Josephum; at eadem tamen docent omnes.

a Post magnos compilatores Historiæ universalis istum errorem, vix Anacharsidi Scythæ ignoscendum, omissis tamen nominibus Grammaticorum repetiit Barthelem. in Introd. ad illius Itinera P. I. extr., ubi cætera quoque historia Hom. operum ad vulgarcum modum narratur.

scriptura collegisse et disposuisse Carmina, sed distracta, dissipata et divulsa restituisset contendunt^a. Nos, qui scire nobis videmur, quid inter fabulam et historiam intersit, illic historiam sub fabula occultatam agnoscimus, simili eruendam modo, quo versati sunt viri docti in Judaico commento de LXX interpretibus^b.

XXXIV.

Quodsi ex sententia veterum nemo ante Pisistratum de hac coagmentatione operum Homericorum serio cogitavit, quis credat, eam, quamvis meditatam ante et instructam, statim tum omnibus partibus absolutam prodiisse, et talem plane, qualem nunc videmus? Oportet illum satis habuisse, si pleræque rhapsodiæ apto ordini redderentur, sepositis iis, quæ tenori summi argumenti officerent, licet passim aliquid dissideret et hiaret, vel lacinia hæreret ex forma priore. Ad quærendum illum tenorem præter alias causas impellere potuit ipsa cura continuæ scriptionis, in qua Carmini cuique suus locus assignandus erat: verum perpolire et quasi ad unguem complanare omnia, operosius videbatur fortasse, quam ut illud prima experientia assequi liceret. Sed cur maxime nolim hanc artem uni Pisistrato tribuere, duo argumenta in promptu habeo, horum temporum tenebris assueeto clara satis et manifesta. Primum Græcos ad ætatem usque Ptolemæorum constanti quadam constitutione textus caruisse, vidimus supra iis in locis, qui a Platone et æquævis laudantur ex Homero, nec tamen hodie apud eum comparent. Itaque ex hoc textu, quem hodie manibus terimus, nemo existimare potest, quomodo primum scriptus fuerit; immo, si post

^a Plane hoc traditur uno parvo Scholio, in Anecd. Gr. ibidem edito: *Δίχιστα ὅτι συνῆράφθησαν ὑπὸ Πεισιστράτου τὰ Ὁμήρου ποιήματα, καὶ κατὰ τὰς εἰς συντίθεσαν τὰ πρὶν σποράδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἀναγινωσκόμενα, διὰ τὸ τὴν ἀρμονίην αὐτῶν τῷ χρόνῳ διασπασθῆναι.*

^b Ut acutissime omnium Eichhorn. in Repert. bibl. et orient. litt. T. I. p. 266. sqq.

Pisistratum alii atque alii rhapsodi ad scribendum adhiberentur, necesse erat formam ejus subinde variari et mutari, priusquam in manus Zenodoti et Aristarchi veniret. Qua de re commentarii horum haud dubie plura indicia servaverant, in quorum jactura nunc se speciose tuetur vulgaris opinio. Quid vero illud est? Ante munus Villosionii unus in Scholiis erat locus, qui mentionem faceret *διασκευάσεως* cujusdam antiquioris Alexandrinis illis: rem nemo, quod sciam, quo referret, habebat: jam et illam et nomen *διασκευαστῶν* perspicue nobis Venetus Scholiastes attulit aliquot locis, in quibus traditur aliquid suppositum esse a *διασκευασταῖς*, quod Critici deinde vate indignum et tollendum putaverint^a. Ea res quum antehac solo isto tenuissimo vestigio nota fuerit, et ne nunc quidem ratio ejus usquam accurate explicetur, difficile est de ea aliquid certi statuere. Attamen comparata illa indicia manifesto docent, *διασκευαστὰς* non ignotos quosdam auctores criticarum recensione habendos esse, de quibus alia vocabula in usu sunt, sed exactores seu politores, qui vel una cum Pisistrato vel paullo post eidem operi manum admoverint^b.

Sed omnino dubium esse arbitror, num ipsi veteres uni Pisistrato tribuerint negotium illud, an, ut sæ-

a Locus in brev. Schol. est ad Odys. λ'. 583., qui comparatus cum Schol. Ven. ad Catal. 104. et ad Pind. Ol. I. 97. docet, Aristarcho ibi plures versus de interpolatione *διασκευαστοῦ* suspectos fuisse. Et si quid fidei habet nota codicis Vindob. CXXXIII., magnam lacunam in pulcherrima parte libri fecit suspicio illius. Hoc autem uno loco, si recte memini, Eustath. affert rem illam, sed petitam ex eodem Schol., et sic, ut eam non melius videatur intellexisse, quam quisquam doctorum ante editionem muneris Veneti. Quare mittamus Mer. Casaubonum, qui Scholio lucem affundebat ex Eustathii rhetoricis notis, in quibus memoratur *σχῆμα διασκευαστῶν*. Jam vero conf. Scholion Venetum δ'. 208. (referendum ad γ'. 396 — 418.) ζ'. 441. θ'. 73., tum illud ε'. 356. quod paullo ante indicavi, ε'. 327. et 400. (referendum ad θ'. 185.) tum υ'. 269. et ω'. 133.

b Vulgo ignota est vis illius vocabuli, de qua quærimus, neque allata a Stephano et Scotto. At satis eam declarant Scholia ad unam Aristophanis fabulam, Nubes v. 552. et 591., tum locus in præclaro Argumento, quod quartum est in Kusteri edit. Ex his collatis apparet, *διασκευάζειν* a veteribus magistris adscitum esse in potestatem verbi *ἐπιδιασκευάζειν*, ut in Scenicis prope idem esset quod *ἀναδιδάσκειν*, h. e. *repetito committere fabulam, sed mutando, addendo, detrahendo emendatam, refectam et secundis curis elaboratam*. Id enim facere solebant illi poëtæ sæpissime, mox etiam alii, ut Apollonius Rhod. Neque aliter Plato fecit in optimis dialogis suis; quam ob causam exquirere non licet, quando quisque compositus sit, quum in scenicis fabulis saltem ex didascaliiis plerumque notum sit tempus, quo editæ sunt. De ipsis igitur auctoribus libri usitatum est verbum, sive de iis, qui limam alienis libris adhibebant, non de Criticis posteriorum sæculorum.

pe faciunt, ad eum auctorem retulerint, quod hortatu ejus et auctoritate factum sit. Hipparcho quidem, Pisistrati filio natu minori et in illa Athenis saluberrima tyrannide cum fratre successor, a scriptore dialogi Platonici, qui nomen illius pro titulo habet, tam magnificæ partes assignantur in celebrando Homero, ut patrem in labore colligendi et disponendi vel in primis adjuvisse, vel consilium paternum exsecutus esse, atque id cum amantibus literarum communicasse videri possit^a. Nam quod is potissimum Homerum novo ordine a rhapsodis decantari Panathenæis quinquennialibus jusserat^b, id non potuit ei hanc famam conficere, ut primus diceretur illum intulisse in Atticam. Jam in utriusque ætatem incidit pulcherrimus flos poësis lyricæ et ethicæ cum novis incrementis tragœdiæ et comœdiæ: in tot poëtis forsitan fuerint plures, qui Pisistrato et Hipparcho in illam rem adiutorium facerent, præsertim quum uterque, uti artium, ita doctorum hominum amantissimus esset. Nominatim enim feruntur cum iis conjunctissime vixisse Orpheus Crotoniates, scriptor Argonauticorum, Onomacritus Atheniensis, ab Hipparcho civitate ejectus postea, Simonides Ceus et Teïus Anacreon^c. Horum igitur quempiam conjiciebam illis ad ordinanda Carmina operam præbuisse suam. Ipse certe Pisistratus suarum rerum satagebat, his vero otium erat et pris-

^a Notus locus est p. 228. B. de Hipparcho: ὅς ἄλλα τι πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὅμηρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί, καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψωδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διίεναι, ὥσπερ νῦν ἐτι οἶδε ποιοῦσιν. In quo permirum est, ea ipsa simpliciter tribui filio, quæ ab aliis patri tribuuntur et Soloni. Quauquam hæc discrepantia major est specie quam re, si nostram sententiam sequare, vel, quæ prope eadem est, Kusterianam p. 101., et simul cogites, illud dici in scripto, quod ad laudem Hipparchi compositum est. Cæterum hunc dialogum non genuinum esse Platonis, sed ab Attico scriptum istius familiæ, quæ etiam Oratoribus tot μελιτήματα subjecit, dubitatio veteris Critici apud Ælium VIII. 2. (conf. supra p. XLIX.) et Valckenarii assensus in Herodoto Wessel. p. 398. mihi plane persuasit. Quæ conjectura si viris doctioribus probabitur, (eademque aliquando et alios quosdam minores dialogos Platoni eripiet, et ad Demodocum et Sisyphum rejiciet,) nemo mirabitur, cur Hipparchum non cum Meursio majorem natu quam Hippiam appellaverim, victus gravissima auctoritate Thucydidis et quodammodo etiam Herodoti.

^b Lycurg. in Leocr. p. 209. Reisk. Οὕτω ὑπίλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπονδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥς τε νόμον ἔδειντο, καὶ ἰκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψωδίσθαι τὰ ἔπη, ἐπιδειξὶν ποιοῦμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο.

^c Herodot. VII. 6. Plato l. c. Suid. Tom. II. pag. 719.

corum operum magna familiaritas; ut Onomacrito, cuius celebres interpolationes Orphei et Musæi ad ipsa primordia scriptiōis retrahendæ sunt.

Temerarium puto, ex quoque deverticulo fabularum vestigia historiæ exsculpere: alioquin his conjecturis colorem et fidem quærerem ex eo, quod in istis commentis Grammaticorum et apud Suidam Pisistrato complures socii operis adscribuntur. At memoratu dignissimus est locus Pausaniæ ante allatus, ubi quum de varietate nominis Π. β'. 573. agit, diserte mentionem facit *Pisistrati amicorum et adiutorum in Iliade literis mandanda*^a; ut clare appareat, rem a nobis renovatam Pausaniæ ætate nondum plane obscuratam fuisse.

XXXV.

Hæc quum ita sint, sub imperio Pisistratidarum Græcia primum vetera Carmina vatum mansuris monumentis consignari vidit. Talemque ætatem sub incunabula literarum et majoris cultus civilis apud se viderunt plures nationes, quarum comparatio accurate instituta iis, quæ hic disputamus, multum lucis afferre possit. Nam, ut duas obiter tangam, et inter se et Græcis omni parte dissimillimas, constat inter doctos, in Germania nostra, quæ domestica bella et principum ducumque suorum gesta jam ante Tacitum Carminibus celebraverat, has primitias rudis ingenii a Carolo M. tandem collectas esse et libris mandatas; itemque Arabes non ante VII. sæc. inconditam poësin priorum ætatum memoria propagatam collectionibus (*Divanis*) comprehendere cœpisse, ipsumque Coranum diversitate primorum textuum similem Homero fortunam fateri. Præter hos et alios populos comparandi erunt Hebræi, apud quos literarum et scribendorum librorum usus mihi quidem haud

^a Ἡ αὐτὸν Πισίστρατον, ἢ ΤΟΝ ΤΙΝΑ ἙΤΑΙΡΩΝ, μεταποιῆσαι τὸ ὄνομα ὑπὸ ἄλλοις.

paullo recentior videtur, quam vulgo putatur, et minus adeo genuinum corpus scriptorum, præsertim antiquiorum. Sed de his et Arabicis illis collectionibus viderint homines eruditi literis Orientis.

Ad Græcos revertimur. Qui posteaquam Homerum suum collegerant, perquam verisimile est, eos eandem curam statim ad reliqua præstantiora Carmina supparis ævi traduxisse. Qua in re equidem minus miror silentium antiquitatis. Nam semel proposito exemplo opera ista non potuit admodum difficilis esse; neque in alio ullo Carmine tam artificiosam structuram quæsitam videmus. Itaque nec cæteris reliquiis Homericis nec Hesiodicis defuerunt, ut opinor, διασχευασταί, qui singulares rhapsodias connecterent, sive eas, quæ ab ipsis auctoribus ad eandem formam compositæ erant, uno volumine complecterentur, ut Καταλόγους γυναικῶν vel Ἡοίας μεγάλας. Idemque non multo post Pisistratidas factum suspicor in cyclicis et aliis multis Carminibus, quæ, hodie vix nomine nota, non pervenissent ad sæculum Ptolemæorum, nisi tum ab interitu vel novis corruptelis servata essent.

Ex eadem ætate denique repetendæ videntur plurimum operum falsæ inscriptiones, quum, quidquid ejusdem fere soni et argumenti esset, uni auctori tribueretur, Homero in primis et Hesiodo, qui fulgore claritatis suæ cæterorum luminibus offecerant. Quid? quod interdum etiam maximarum rerum diversitate nihil movebatur antiqua credulitas. Ita tandem Herodotus primus est conatus duo Carmina familia HomERICA summovere, Cypria et Epigonos^a, alii deinde Hymnos et alia, donec judiciis nonnullorum Alexandrinorum vulgo omnes acquieverunt. De hoc genere quædam non protrita apponerem, si mihi potius eo, quo invitat materia, quam quo ducit, sequi liceret^b.

^a II. 117. Alterum locum dubitanter addo, IV. 52., ubi mihi interdum visus sum in his verbis, ἀλλ' Ἡσιόδῳ κ. τ. λ. annotationem legere veteris Grammatici, non Herodoti. De ipsa re conf. §. XXIII. extr.

^b Unum hic afferam paucis verbis, longa dignum explicatione, ex quo intelligetur, quo progressæ sint dubitationes Græcorum ipsorum jam ante Alexandrinos. Quæ res simul excusabit quodammodo audaciam nostram, simul novo argumento erit, nul-

Sed priusquam alterum spatium ingredior, velim pro se quisque animo colligat omnia, quæ hactenus explicavi, retexendo fila argumentandi sæpe subtiliora, ut appareat, quid singulæ rationes, quid universæ valeant. Etsi enim in junctis et quasi conglobatis probabilitas est, sicut in junctis membris corporis pulchritudo, tamen singula momenta per se oportet eam vim habere, ut aliquid addant lanci. Si in nonnullis plus tribui verisimilitudini, quam severa lex historiæ poscit, non id mea culpa factum est, sed penuria testium, quorum ne tantum quidem numerum exspectares in tam antiquis et occulto crescentibus rebus: certe ego nullum locum veteris auctoris sciens detorsi in aliam sententiam, quam quæ vera et genuina videretur sine ullo respectu hujus quæstionis. Quam rem facile me probaturum spero doctis omnibus, etiam iis, quibus ductas ex illis locis ratiocinationes non probabo, præsertim postremam hanc, qua artificii, quod tantopere admirantur, gloriam Homero ex parte auferre ausus sum. Hoc nimirum perpauca erit credibile, forsane tum quidem, quum argumentorum omnium pondere obruentur. In his enim opus est sensu quodam, quem illa non afferunt. Mihi vero, sive ipsorum Græcorum sive aliarum gentium progressus intueor, illud minime credibile videtur, quod credere assuevimus, hæc talia duo opera unius ingenii repente ex tenebris splendescere et nitore partium et multis magnisque virtutibus summæ perpetuæ.

ta gravissima oblitterata esse stabilitis sententiis atque decretis illorum sæculorum, ex quibus fere nostra Scholia habemus. Apud Senecam de Brev. vitæ c. 13. in quæstionibus Græcorum inutilibus, ad vivendum scilicet beate, hanc quoque jam dudum legebamus, *Ejusdemque auctoris essent Ilias et Odyssea*. Hujus quæstionis nuper nullum usquam vestigium erat aliud. Sed ecce! nunc plura apparent in præstantissimis Scholiis Ven. codicis A., ubi res commemoratur ut doctis notissima, proprioque nomine refutantur aliquoties *οἱ χωρίζοντες*, i. e. ipsi illi, qui negabant eundem utriusque Carminis auctorem esse. Vide ad β'. 356. Catal. 156. γ'. 354. κ'. 476. λ'. 147. 691. μ'. 96. ν'. 365. τ'. 747. φ'. 416. 550. quibus versibus diple pura apposita est propter τοὺς χωρίζοντας, seu, ut in Fragmento de notis criticis legitur, πρὸς τοὺς λίγοντας μὴ εἶναι τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν. Illos autem priores fuisse celeberrimis, scholis Grammaticorum, ex multis indiciiis colligo. Quare videndum est, ne forte primum vestigium illius suspicionis lateat in mutilato loco Vitæ Homeri, quæ a Tychsenio accuratius quam antea edita est in Append. Fasc. I. Bibl. Goetting. p. 11.: Γίγρῃ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιρῶσιν αὐτοῦ.

XXXVI.

Altera ætas a Pisistratidis ad Zenodotum non multo plus lucis habet quam illa prima. Quod nobis est valde dolendum, quoniam in ea origines quærendæ sunt omnis interpretationis, quæ quidem apud veteres in usu fuit. Nam antequam eam refertissima literis ætas majore apparatu aggrediebatur, Philosophi, Sophistæ et alii liberaliter eruditi specimina dederant interpretandi Homeri; mox studium multiplicandorum exemplarium, necessitatem afferens e diversis scripturis, quas rhapsodi suppeditaverant, optimas quasque diligendi, viam munivit ad accuratiorem κρίσιν. Verum de his paullo distinctius tradendum est.

Ac primo quidem tempore et pæne ad Periclis usque ætatem Græcia Homerum et cæteros αἰοιδοῦς suos adhuc auditione magis quam lectione cognoscebat. Paucorum etiam tum erat cura scribendi, lectio operosa et difficilis; itaque rhapsodis maxime operam dabant, captique mira dulcedine cantus ab illorum ore pendebant. In clarissimis hujus sæculi rhapsodis memoratur circa Olymp. LXIX. Cynæthus, Pindaro æqualis, qui Chio commigravit Syracusas, vel ibi maxime artem factitavit^a. Atque hujus professionis homines quum omne tempus consumerent in ediscendo poëta, eosdem ejus primos interpretes fuisse putes. Sed nullo id confirmatur certo testimonio scriptoris. Quod enim a nonnullis affertur Platonis, illud in isto contextu ad quemvis actorem scenæ transferri potuerat^b. Quocirca non dubito, quin antiquissimi philosophi auctores interpretationis habendi sint, et initio quidem πραγματικῆς. Nam verborum obscuritas illis

a Schol. Pind. ad Nem. II. pr.

b Ione p. 530. C. Οὐ γὰρ γίνοιτό ποτε ῥαψῳδός, εἰ μὴ συνή τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Τὸν γὰρ ῥαψῳδὸν ἐμπνέει διὰ τοῦ ποιητοῦ τῆς διανοίας γίνεσθαι τοῖς ἀκούουσιν. Speciosius est, quod respondet Io, posse se ἀλλίστα ἀνθρώπων λέγειν περὶ Ὁμήρου, eaque in re certare cum interpretibus optimis. In cæteris quidem hic pulchellus interpret nihil profert tanto hiatus dignum: sed potuerit id facere, ut Sydenhamius censet, non quærimus de rhapsodis ætatis Platonice, sed de antiquis successoribus αἰοδῶν, Cf. p. 535. A.

sæculis admodum nulla erat, quando eadem forma orationis usurpari solebat ab optimo quoque poëtarum. Verum philosophi quum viderent, sacra haberi Carmina, celebrarique omni populo, ex iisque vitæ recte instituendæ præcepta sumi, neque tamen in iis non animadverterent multa falso, ridicule et indecore fingi de natura deorum et rerum, interpretatione sua corrigere fabulas, atque ad physicam et moralem doctrinam suæ ætatis accommodare, denique historias et reliqua fere omnia ad involucra exquisitæ sapientiæ trahere cœperunt. Hoc in genere jam circa Olymp. LXIII., in qua Pisistratus decessit, elaborabat Theagenes Rheginus, mox Anaxagoras Clazomenius, Metrodorus Lampsacenus, Stesimbrotus Thasius aliique ævi ejusdem ^a. Pauci contra alii, ut Pythagoras, Xenophanes, Heraclitus ^b, non verebantur Homerum impietatis accusare propter tot ficta seu pulcherrimis versibus ornata mendacia. In quo hi quidem posteriores magnum quiddam videntur mihi fecisse et liberalissimæ gentis indole dignum, quod sanctitate vatis ab omnibus et quodammodo a se ipsis credita non sunt deterriti, ne palam reprehenderent, quæ in eo abhorrere putarent a vera sapientia et ab optimis moribus. Sed nec prioribus illis, sive allegorica et anagogica somnia sua ipsi crediderunt, sive ab aliis duntaxat credi voluerunt, idonea deest excusatio. Ita enim ratio comparata est, ut libris, quos a teneris statim annis cognoscimus, omnes prope nostras nostræque ætatis opiniones subjiciamus; ac si illi populari usu jam pridem consecrati sunt, ipsa obstat veneratio, quo minus in iis absurda et ridicula inesse credamus.

^a Plato Ione l. c. Xenoph. Symp. III. 5. 6. Diog. Laërt. II. 11. Tatian. adv. Græc. 37. 48. Conf. Bayle Dict. v. Anaxag. et Monbodo Ancient Metaphysics, Vol. III. p. 108. Ex quatuor illis Theagenes bis laudatur in Scholiis, item bis Anaxagoras, semel Metrodorus ad κ' . 252. p. 251., Stesimbrotus ter λ' . 635. ϕ' . 195. ϕ' . 76. bis in Schol. Apollonii Rh. et in Etymol. M. p. 277. 465. Additur a Platone Glauco, forsân ille Teïus ap. Aristot. Rhet. III. 1., qui de tragica seu rhapsodica actione scripserat. Nisi potius placuerit Sydenhamii corr. $\Gamma\lambda\alpha\upsilon\kappa\omicron\varsigma$; propter Schol. ad λ' . 635., ubi Glaucus subjungitur Stesimbroti. Minus etiâ novimus Anaximandrum Xenophontis. Nam clarus discipulus Thaletis ex ratione temporum non potuit esse Nicerati magister: cognominis filius illius potuit esse; at ne de hoc quidem tale quidquam legitur.

^b Diog. Laërt. VIII. 21. IX. 1. 18. ibique Intpp.

Lenimus ergo atque adeo ornamus interpretando, quidquid proprio sensu non ferendum videtur; idque quo doctius et subtilius facimus, eo religiosius facere videmur. Atque ita factum est omni tempore in libris iis, qui pro sacris habiti sunt. Quod si fit eo consilio, ut cognitioni eorum sua utilitas constet in vulgus, nihil in eo video reprehendendum. Nam ad veram i. e. historicam interpretationem paucis in locis revocari potest major numerus illiteratorum. Neque illam satis norant Græcorum doctissimi: alioquin Homerum suum et lenius vituperassent, nec tanto consensu ei omnium maximarum rerum scientiam tribuissent.

Hoc qui fecerint et quomodo, per omnia sæcula persequi, fontesque et rivulos allegoricæ interpretationis indagare, longæ historiæ materia est. Socrates quidem, sapiens in primis sobrius, illam non nisi ludendo attigit; quem deinde quodammodo secutus est Plato, ubi populariter philosophatur^a. At idem in eo opere, in quo morum optimorum et civitatis omnibus partibus perfectæ exemplar deformavit, clare significat, sibi ea non videri verè inesse in Homero, quæ allegorica ista ratio ostentaret. Jam quum philosophus ille, primus, ut nobis videtur, ex aliquot generibus, maxime scenico, poëticæ arti naturam affingeret *μίμησιν*, leves autem putaret et fluxas res esse, in quibus illa *μίμησις* versaretur, (stabilitatem enim et veritatem solis ideis suis tribuebat,) hanc artem, utpote tertio gradu remotam a cœlesti veritate, ipsam quoque vanam contemnendamque et pravam magistram vitæ esse demonstrabat^b. Itaque et Homerum et Tragicos cum omni grege *ῥαψωδῶν, χορευτῶν* et musicorum ex nova civitate eduxit. Primariam illius sententiam de arte poëtica suscepit Aristoteles in celebratissimo libello, correctam quidem passim a se, verum ne sic quidem explicatam, ut cuique generi Carminum satis

a De Socrate insignis locus est in Xenoph. Memorab. I. 3. 7. Ex Platone plures laudat Schowius ad Heraclid. Alleg. p. 225. quibus præter alios multos addendus est Alcib. II. p. 147.

b Præcipue legendi sunt studiosis tres libri de Rep. II. III. X. maxime a p. 605. cum II. de Legg. a p. 668.

conveniret: adeo didascalicum genus ab eo prorsus excluditur. Neque post Aristotelem quisquam philosophorum veram vim illius artis aut historicam interpretationem recte assecutus videtur. Nam dum Epicurei omnem poësin et musicam rejiciebant, negabantque sub Homeri fabulis latere doctrinam, cæteræ sectæ magno studio ad veteres ὑπονοίας recurrerant, Stoici in primis, Zeno, Cleanthes, Chrysippus, ex quorum scriptis maximam partem ea sunt hausta, quæ Heraclides s. Heraclitus, Cornutus, Eustathius afferunt. Illis autem se opposuit Aristarchus, verbis poëtæ ubique fideliter inhærendum, et istam doctrinam meras nugas esse putans^a. Neque vero Aristarchi auctoritas a nugatorio studio deduxit philosophos, quorum etiam insequentibus sæculis fere nullus fuit, qui non Homero ἀπόρρητα quædam vel certe decreta sectæ suæ obtruderet. Hinc facete Seneca^b: Apparet nihil horum esse in illo, cui omnia insunt; ista enim inter se dissident. Eodemque pertinet quæstio, an philosophus fuerit poëta, tractata illa Favorino, Longino, Cœnomao et aliis. In qua quomodo versatus sit Porphyrius, ex ejus Scholiis et seorsum editis opusculis apparet. Nempe ex hoc tempore maxime relabuntur Græci in illum morbum, ut ubique allegorias sive anagogicas sive historicas captent. Hisce armis Homerum Proclus defendebat contra Platonem; ita Simplicius in fabulis παραπετάσματα veræ sapientiæ videbat; ita denique infima ætate, ne plures appellem, Mich. Psellus, Eustathii amicus, et Nicephorus Gregoras, ille utrumque Carmen, hic Ulyssis errores explicabat.

XXXVII.

Sed de antiquis illis, (redeundum enim nobis eo, unde digressi sumus,) parum constat, quomodo reliquis interpretis functi sint officiis. Quippe eos non in una

^a Vide Eustath. p. 5. 40. 561. 614.

^b Epist. LXXXVIII. non l. a. pr.

ista re operam lusisse, sed etiam artem poëtæ et alia quædam illustrare aggressos esse, ex Platonis Ione et memorabili quodam loco Aristotelis conjicio, in quo οἱ ἀρχαῖοι Ὀμητικοὶ notantur, tanquam nobilis ordo doctorum hominum, in minutissimis hærentium quasi Masorethica cura^a.

Paulo melius ætate Periclis in interpretatione Homeri elaborasse videntur Sophistæ, qui omnia, quæ tum liberali studio digna habebantur, ad disciplinam suam redigere soliti, ne grammatica quidem præcepta et optimorum poëtarum lectionem sibi negligendam putaverunt. Ita Prodicum legimus de veris potestatibus vocabulorum et causis earum subtiliter disputasse^b, itemque Protagoram et Eleum Hippia^c ea plane instituisse tractare, quæ propria sunt doctæ interpretationis^c. Quam feliciter illi, quærere nihil attinet. Nam primi conatus tales res ad præceptionem artis revocandi adeo sunt difficiles, ut summis ingeniis in iis labi liceat honeste, quæ uno sæculo post vix tirones impune nesciant. Quo ex genere illud est, quod de usu imperativi modi verborum præcepit Protagoras, reprehendens poëtam, quod Musam immodestius invocarit. Hippia^d vero etiam in suis ἐπιδειξουσιν apud Platonem in cognomine dialogo ita disputantem videmus de Homero aliisque poëtis, ut ad dubitationes et quæstiones de illorum sententiis, virtutibus et vitiis responderet. Unde perspicuum est, προβλήματα seu ἀπορίας et λύσεις illas, in quibus postea eruditi alumni Alexandria tantopere laborabant^d, jam in philosophorum et Sophistarum scholis celebrari cœpisse. Nec aliunde ducenda sunt initia critici studii, quod ipsæ illæ ἀπορίαι multis in locis commovere poterunt.

Duæ hujusmodi emendationes supersunt Hippia^e

a Metaphys. XII. p. 450. B. Duval. (XIV. extr.) Puto enim cum Sylburgio, locum hunc de enarratoribus, non de imitatoribus Homeri intelligendum esse. Sic et Eustath. p. 260. ponit τοὺς Ὀμητικούς.

b Plato Charm. p. 163. D. Men. p. 75. E. Cratyl. p. 384. B.

c De Protagora v. Aristot. Poët. 19. Contra quod scripsisse deinde Grammaticos, arguunt Scholl. et Eust. p. 10. De Hippia Plat. Hipp. II. pr. Cic. de Or. III. 32., ubi illi tribuitur cognitio poëtarum, universeque de Sophistis Isocrat. Panæthen. p. 436. 446. T. II. Auger.

d Porphyrii Schol. ad Il. 1. 684.

Thasii, quarum alterius ne locum quidem inveniremus, (adeo mutatus est textus noster,) nisi eum Aristoteles in transcurso indicasset ^a. Est ille II. β'. 15., ubi tum pro verbis, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται, legebatur fere ut φ'. 297., δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι. Impium putabatur, Jovem his verbis id plane promittere, quod eventurum non esset; quasi in cæteris Jupiter secus ageret cum Agamemnone quam Jehova cum Achabo I Regg. XXII. Sed Hippias, acumine artibus Loyolæ digno, verbum δίδομεν mutavit in διδόμεν, infinitivum pro imperativo accipiendum, ut transpositus accentus culpam fraudis a Jove rejiceret in Somnium. Alter locus est ψ'. 328., ab illo ita correctus ut hodie legitur. Ubi si Hippias primus olim vulgatum οὗ expulit, æqualesve ejus alias tales scripturas in exemplis suis propagarunt, qualis nuper ex πολιτικοῖς cognita est in φ'. 454. Δηλυτεράων pro Aristarchea τηλεδαπάρων, facile intelligitur ex his speciminibus, quam turpia vitia hæserint in exemplis hujus ætatis. Sed de illis plura licet suspicari quam scire. Quum autem eos quoque locos Homeri, qui ab Herodoto et aliis antiquioribus scriptoribus laudantur, non raro a librariis ad vulgarem formam textus mutatos esse ex ipsorum codicum hodieque exstantibus lituris appareat, quam diversum illum habituri essemus, si ex bibliotheca alicujus Sophistæ vel pulchri Euthydemī ^b descriptum accipere-mus!

Nam illis jam temporibus vigente libraria quadam mercatura, haud dubie copia exemplarium fuit apud literatum quemque, in primis apud magistros scholarum, qui antea memoriter omnia præierant discipulis. Hinc est nota ira Alcibiadis in hominem illius ordinis, apud quem quum ne unam quidem rhapsodiam Iliados invenisset, colaphum ei inflixisse dicitur ^c. Ergo postulari tum poterat, ut in schola bene instituta

^a Ibid. 25. et præc. Elench. sophist. p. 284. C., ubi v. Pacii Comment. analyt. ad Organon p. 485. In illo cap. Poëtices plura sunt firmandæ nostræ opinioni de antiquitate Homericorum προβλημάτων et λύσεων.

^b Xenoph. M. S. IV. 2. 1.

^c Plut. in Alcib. p. 194. D. cf. Apophthegm. p. 186. D. Ælian. V. H. XIII. 38. ubi v. Perizon. collatis quæ supra monui p. CVIII. Minus ambigue Plut. dixit βιβλίον Ὀμηρικόν.

exemplar Homeri esset; si minus universæ poësis, at aliquarum certe partium. Quocirca mox alius magister sese obtulit Alcibiadi dicens, habere se Homerum, et quidem a se ipso emendatum. Tum ille, Itane? inquit: tu Homerum emendare scis, et tamen pueros doces, ac non potius adolescentes!

XXXVIII.

Hæc narratio nobis occasionem offert in universum dicendi nonnulla de ortu studii critici, ex quibus existimare liceat de conditione earum recensioneum, quæ hoc sæculo feruntur factæ esse. Nunc enim nemo, puto, mirabitur, Græcos jam tum, quum prosperrima forte sua ingeniosiores essent quam doctiores, et ab illa πολυμαθείᾳ, cui reges deinde otium præbuerunt, alienissimi, animum paullatim applicuisse ad eam artem, quæ tota collecta est ex multiplici doctrina literarum et antiquitatis. Etenim quæ causæ maxime perduxerunt veteres ad criticam artem, jam tum eadem existerant omnes. In quibus primo loco posuerim modum illum conservandorum olim Carminum ope unius memoriæ, proximo errores et fraudes in prodendis auctoribus eorum, tertio varios facillimosque lapsus rudium manuum in primis exemplaribus parandis. Sed etsi hæc postrema causa ejusmodi est, ut post aliquot sæcula istius artis desiderium necessario fuisset allatura, tamen qui Græcos norit, facile intelliget, ad tam minutulas curas ingenium eorum nec tam mature nec tanto studio potuisse descendere, si sola omni scripturæ communia menda libros corrupissent. Maneat igitur, singularem fortunam Homericorum et supparum monumentorum extudisse quodammodo philologam criticen, idque etiam antea, quam nomen Critici aut Grammatici vulgo auditum esset^a.

a Hac II. ætate vocabulum γραμματικὸν non professionis erat, sed scientiæ. Priusquam enim magnitudines artium, ut Cicero ait, diminui cœperant partium distributione, ἀγέμματος dicebatur is, qui scribendi et legendi facultate carebat, qui eam tenebat, γραμματικὸς; ars ipsa γραμματική, quæ proprie erat γραμματιστῶν ἢ γραμματισ-

Nam fac, quod ne aliter quidem fingi per historiam licet, decem vel viginti exemplaria post primum illud scripturæ tentamen a viris privatis, ut puta a rhapsodis, facta esse: annon in ea statim plurimas variationes inferri oportuit, partim ex variis recitandi modis, partim ex ingeniosa libidine describentium? Quanquam enim nullo tempore evanuit apud Græcos persuasio de divina origine Homeri sui, tamen in ejus oratione, sicut in interpretatione, nunquam desierunt summa levitate mutare quidlibet, corrigere, fingere ad libitum, ut dignissima demum numinis afflatu profæretur. Neque hoc profecto mirum est, quum multo graviores populum Judæorum satis diu eandem rationem tenuisse videamus. Jam si nova subinde exemplaria fierent ex illis, nisi indoctus librarius proximum quodvis arreptum fideliter describeret, ii qui illa curabant, collatis pluribus exemplis, rem vix aliter aggredi potuerunt, quam ut judicando eligendoque, quod cuique loco videretur aptissimum, formam textus multis partibus aliam facerent. Talis autem novus textus, ut tum erant tempora, neque perferri potuit in publicam notitiam, (quippe privatus labor erat,) neque alios revocare ab simili instituto et opera scilicet emendandi. Sic aucto sensim numero codicum, fons ille Pisistrateus, si modo is unus fons fuit, in plures diversi velut saporis rivulos diductus mox impediēbat accuratæ lectionis studium. Ergo si intelligentior aliquis, et qui idem esset poëta, aut certe non alienus a poëtica facultate, (nec quisquam alius,

διδασκάλου. Hic usus est Platonis (Phileb. p. 18. D.) Xenophontis (M. S. IV. 2. 20.). Aristotelis (Top. VI. p. 247. 5. B.) Atque illa quidem postea a nonnullis ἀπὸ τῆς γραμματικῆς dicta est, quando latiores fines occupaverat Grammatica τέλειος s. ἑντελέως, (cf. Sextum Empir. c. Math. I. §. 44. 75.) cui ad Cratetem usque Critice tanquam pars subjecta erat. Sed hujus sive partis sive propriæ doctrinæ nomen non legitur ante ævum Alexandrinum, nisi in dialogis Æschinis et Cebetis, quos spurios esse, nuper Meiners optime docuit. Rem igitur, non nomen et professionem spectavit Dio Chrysost. Or. LIII. dicens ab Aristotele τὴν κριτικὴν τε καὶ γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν: etsi ne hoc quidem in jactura tot exotericorum librorum Aristotelis a nobis satis firmari potest. Ac minus etiam clarum est, quod de Apollodoro Cumano traditur a Clemente Alex. Str. I. p. 309. seu de Autodoro in Theodosii Schol. ap. Burn. ad Vales. Emendd. p. 146. et Villos. Anecd. Gr. p. 173. Neutrius enim, si tamen diversi sunt, ætatem tenemus. Relinquitur ergo, ut rei, non nominis, primordia exquiramus. Reliquam historiam Grammaticæ et Criticæ docte persequuntur præter Vales. l. 1. Maussacus, Wowerius, Fabric. ad Sextum, Walchius singulari libello.

quod constet, ante Aristophanem Byz. talem curam suscepit,) sed si quis intelligens et studiosus antiquæ elegantiae, sibi suisve amicis paraturus novum exemplar^a, optimos, quos alicubi servari audisset, codices comparaverat, persæpe in maxima difficultate judicandi, quid verum esset et genuinum, nullum videtur habuisse præsidium promptius meliusque ingenio suo.

Penitus hic nobis tollenda est opinio, qua Criticos illius ætatis ad hanc novæ artis formulam fingimus. Ne ipsum quidem Aristarchum ex hac formula judicandum esse, paullo mox demonstrabo. Nimirum primum artis ingressum vagum in primis et temerarium fuisse reperimus, sive materiem ejus in antiquis *διαφωνίαις* rhapsodorum et codicum, seu Græci ingenii indolem, seu horum temporum conditionem, seu denique ipsas reliquias artis spectemus. Ut repræsentarent Homerum fide integra et suo habitu, laborabant forsitan nonnulli, quantum poterant; at debebant etiam magis laborare, ut nusquam non similis sui seque dignus appareret, detrahendis sæpe multis versibus, alibi addendo nitore, ubi nitor nullus esset. Quemadmodum igitur hodie elegans homo et ingeniosus, sed abnormis Criticus, in prisco poëtico monumento nostræ linguæ versaretur, quod lacerum forte reperisset, et a multis lectoribus in margine variatum, ita ferme primos illos emendatores in corrigendis et concinnandis vatibus suis operam navasse contendo. Adeo longe abfuerunt illi ab hac severitate, quæ cavet, ne quid aliud quam ab ipso auctore operis scriptum inducatur: tametsi ne nunc quidem illum scopulum satis fugiunt, qui ingenio valent. Denique omnis hæc ars profecta est potius ab æsthetico, quod nostrates vocant, quam critico judicio, vel, ut ita dicam, a poëtica potius quam diplomatica fide. Præter reliqua hujus rei argumenta, quæ ex universo libello nostro facile ad perfectam inductionem colligi poterunt, ipsa illuc ducit ratio, quam

^a ἰδίως γεγραμμένον, i. e. *privato studio descriptum*, quale exemplar utriusque Carminis Cassander Macedo fecisse fertur ap. Athen. XIV. p. 620. B. De hac regia cura tamen non dissentio a Fabric. Bibl. Gr. p. 361. Non *γεγράφειν* dixisset Athenæus, ex more Grammaticorum Græcorum, sed *διορθῶν*, si emendatio accessisset.

vel optimos Alexandrinorum in emendando secutos esse videbimus.

XXXIX.

Atque hoc, quidquid est, longe manifestius ostendere liceret, nisi antiquiora illa meditamina critices prope omnia obscurasset insequens ævum, obscuratum deinde et ipsum multis modis. Attamen ante Zenodotum octo diversæ scripturæ exempla, Græci διορθώσεις vocant, nominatim ad nos perlata sunt. Duæ harum διορθώσεων nomina gerunt celeberrimorum virorum, Antimachi, Colophonii poëtæ, et Aristotelis, cujus ingenium ferax beatissima rerum maximarum copia nullum venustiorum Musarum opus dedignabatur. Et has quidem recensiones putet aliquis præ cæteris numerandas esse in iis, quæ in Scholiis dicuntur αἱ κατ' ἀνδρα^a. Distinguuntur ab his αἱ πολιτικαὶ, s. αἱ κατὰ πόλεις, αἱ ἐκ πόλεων, ignotis auctoribus. Earum duas, quasi clarissimæ famæ, jam dudum Eustathius ad Iliadem una cum Aristotelea nominaverat, Massilioticam et Sinopicam; nuper ex Lipsicis et Venetis Scholiis quatuor aliæ accesserunt: quarum si, ut quæque numero pluribus lectionibus innotuit, ita cuique honoratior locus debetur, (nullum autem videmus certum ordinem,) ita illæ ordinandæ sunt, *Massiliotica*, *Chia*, *Argiva*, *Sinopica*, *Cypria*, *Cretica*. Ex Massiliotica, quam propter originem hujus civitatis quodammodo Ionicam dixeris, lectiones ad viginti, ex Chia ad duodecim, et ita deinceps pauciores, e Cretica ex Seleuci notatione unam accepimus.

Quoniam vero de his recensitionibus omnibus præter Scholiastas illos omnis silet antiquitas, non solum id incertum est, a quibus curatæ, et utrum publica auctoritate an rogatu privatorum factæ sint, sed etiam cui sint ætati assignandæ. Sed eas huc a me reponi

^a Duobus tantum his locis novorum Scholiorum, χ'. IOS. ψ'. 88. Scholiorum nomen hic et alibi simpliciter tribuo Venetis.

nemo mirabitur, quum idem videantur fecisse et alii; at quæ earum ratio et conditio fuerit, conjectura magis in ambiguo est. Nam vetustatem earum omnibus in locis, ubi commemorantur, illud satis ostendit, quod vel præponuntur Zenodoto, Aristophani horumque æqualibus, vel certe cum his componuntur; ne de aliis indiciis dicam, quæ passim vel in Græculorum negligentissima oratione agnoscas^a. Quæ omnia consideranti mihi sæpius venit in mentem, ut recensitionibus his primos statim Criticos, qui verius appellantur, usos esse, atque earum auctoritatem et nomina in bibliothecis Ptolemæorum quærenda conjicerem. Notissimum est, quantum cupiditatis et curæ hi reges impenderint in illum thesaurum suum, coëmendo libros undecunque, ac modo precibus, nunc vi, nunc aliis modis conquiendo antiquissima et rarissima exemplaria scriptorum Græcorum. Ergo si forte Antimachi heres, qui Homerum circumferre in animo et nummos in oculis amaret, codicem obtulerat manu Colophonii poëtæ scriptum vel ingenio ejus elimatum, Ptolemæos haud dubie cupidissimos emptores habuit. Ita ex pluribus locis et urbibus Alexandriam, etiam ad privatos, paullatim confluisse videntur codices Homerici, le-

^a Quia raro una quædam harum editionum seorsum laudatur, ne eundem locum necesse habeam ter et quater notare, omnes hic in unam seriem conferam. Pleraque illorum soli præstantissimo cod. A. deberi, evolventi apparebit: ad α'. 97. 298. 332. 381. 424. 435. 585. 598. β'. 258. γ'. 10. 51. μ'. 281. ν'. 363. ξ'. 349. 418. ο'. 44. π'. 127. ρ'. 133. σ'. 39. 502. τ'. 56. 76. 86. 96. 117. 386. υ'. 62. 188. 308. φ'. 11. 86. 88'. 162. 351. 454. 535. χ'. 51. 93. ψ'. 77. 206. 870. 879. ω'. 30. 109. 192. 332. Lectoribus adhuc ægre carentibus indice Scholiorum illorum, hanc operam nostram in reliquis quoque gratam fore speramus. Hic vero in primis eos numeros, qui lineola signati sunt, dignos sua cura habeant studiosi. Sic enim notavi eos, qui aliquid promittunt in utramque partem insignius, vel quod disputationem meam de illis διορθώσεις illustraret. In Lipsico cod. hic nihil est, quod desideremus in Venetis, nisi quod in illo ad ε'. 461. notatio codicis B. legitur auctor mentione Sinopiceæ et Cypriæ et Antimacheæ, in quibus tribus editt. Schol. narrat fuisse ΤΡΩΙΑΣ i. e. Τρωάς, cum iota adscripto seu subscripto, quod tamen in exemplo suo non invenerat Lesbonax σπερ σχηματων ed. Valcken. p. 183. Neque vero hic Lesbonax magis quam Eustathius in isto versu vidit vulgatam adhuc scripturam, sed eam, cui in eodem Lips. Scholio unus patronus affertur Ptolemæus Ascalonites: ἡ μὲντοι κοινὴ ἢ συντίθεται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, Τρωάς ὡς Κῆρας. In textu ibi syllabæ posteriori Τρωάν ab alia manu vetere superscriptum est ἄς. Redimus ad Veneta Scholia. In quibus, si quis reputarit, per 8 libros ne unum quidem apparere exemplarium illorum, intelligat oportebit, id quod in his conjecturalibus quæstionibus magni momenti est, quam parum integris tabulis uti nobis contigerit, neque in his tamen nihil esse, unde probabilitas duci queat.

gitima mox materies curiosioris emendationis. Minime autem mirum est, si de multis eorum nihil aliud constabat, nisi unde quisque domo esset, non, a quo esset exaratus. Qua in dubitatione præfecti bibliothecæ id unum referre potuerunt in catalogos suos, codicem hunc ex Chio, illum Massilia, alium aliunde allatum. Eodem plane modo tradit Galenus adeo ex navibus Græcorum, qui ad Ægyptum appulissent, ablatos esse regio jussu libros, qui, confestim apographis factis et ad dominos remissis, repositi essent in magna bibliotheca cum hac inscriptione, ΤΩΝ ΕΚ ΠΛΟΙΩΝ^a. Cui titulo quid similis est quam hic, quo editiones illæ notantur, ΑΙ ΕΚ ΠΟΛΕΩΝ, ΑΙ ΑΠΟ ΠΟΛΕΩΝ?

Quodsi hæ editiones tali modo discernebantur ab iis, quarum noti erant auctores, facilior existimatio est de auctoritate earum. Publico jussu illas factas esse vel servatas publice, cave cuiquam ante credas^b, quam probabili argumento demonstratum fuerit, ejusmodi instituta olim in civitatibus Græciæ obtinuisse, quæ res, meo quidem judicio, non cadit in ista tempora. Quum autem antiquitus, ut prædixi, vix quisquam alius quam poëta aut rhetor sese dederit ad hæc critica studia, forsitan eadem harum πολιτικῶν διορθώσεων auctoritas fuerit, atque illa, quam in Antimachea et cæteris hujus ævi amisimus. Verum licet in variis scripturis illarum, tam fortuito ad nos transmissis, nonnullæ sint satis bonæ, duæ tres etiam præstantiores vulgatis, multo tamen major numerus confirmat id, quod ante suspicatus sum, accuratiorem formam Homeri prodiisse tandem e museis Alexandrinis. Atque nemo, re diligenter cogitata, dubitet, quin urbis hujus Critici eorumque discipuli an-

a Illustris locus est in historia Hippocratici III. libri Epidemiorum ap. Galenum Comment. ad illum librum ὑπόμν. β. p. 411. inf. T. V. Basil. Φιλότημον περὶ βιβλία τὸν τε βασιλεία τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖον εὖτω γενέσθαι φασίν, ὡς καὶ τῶν καταπλεόντων ὑπάντων τὰ βιβλία κτείνεσαι πρὸς αὐτὸν κομίζεσθαι, καὶ ταῦτα εἰς καινοὺς χάρτας γράφοντα, δίδοναι μὲν τὰ γραφέντα τοῖς δεσπόταις, ὧν καταπλευσάντων ἐκομίσθησαν αἱ βίβλοι πρὸς αὐτὸν, εἰς δὲ τὰς βιβλιοθήκας ἀποτίθεσθαι τὰ κομισθέντα, καὶ εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς αὐτοῖς, ΤΩΝ ΕΚ ΠΛΟΙΩΝ. ^Εν δὲ τι τοιοῦτόν φασιν εὐρεθῆναι, καὶ τὸ τρίτον τῶν Ἐπιδημιῶν ἑπιγραφημῖνον, ΤΩΝ ΕΚ ΠΛΟΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΗΝ ΜΕΜΝΟΝΑ ΣΙΔΙΤΗΝ. Sed legendus est totus locus, in primis ea quæ sequuntur, quibus usi sunt viri docti plerique, qui de bibliotheca Alexandrina scripserunt.

b Vide Villoisonii eruditissima Prolegomena ad II. suam p. XXVI.

tiquæ scripturæ fontes omnes adire studuerint, unde textus videretur purior hauriri posse^a. Judicent igitur eruditi, qui gnari sunt hujus divinationis, annon in iis quoque recensionibus, quæ in Scholiis vocantur αἱ ἀρχαῖαι, αἱ πλείους, αἱ πλείσται, αἱ πᾶσαι, lateant quædam ætate priores Alexandrinis: ex quo simul intelligas, cur illarum mentio tam parum explicita sit: etsi plerisque locis et illæ et αἱ χαριέστεραι s. χαριέσταται manifesto sunt Grammaticorum, Scholiastis nostris ex Tryphonis, Didymi aliorumque ὑπομνήμασι cognitæ^b. Istos enim compilatores nihil tam antiquarum opum habuisse in manibus, infra planius fiet. Quare mirandum non est, carere nos pleniore notitia illarum omnium: quippe ad plures rhapsodias vix ulla animadversio exstat ex hoc genere; ac, si decem quindecimve Scholiis pauperiores essemus, ne his quidem conjecturis locus esset relictus.

XL.

Ita nunc demum ex iisdem optimis Scholiis innotuit

a Jam huc pertinet locus Diog. Laërt. IX. 113., ubi quærenti Arato, poëtam correcturo, πῶς τὴν Ὅμηρον ποίησιν ἀσφαλῶς κτήσειτο, respondet Timo Phliasius εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντιγράφοις ἐντυγχάνοι, καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρδωμένοις. Ibi Casaubonus: Si verum est quod Josephus ait, Homerum sua poëmata scripta non reliquisse, sed διαμνημονεύμενα multo post scripta fuisse; non video, quomodo satis emendata possint ea haberi, vel si antiquissimos habeamus codices; siquidem verisimile est, non paullo aliter ea fuisse scripta, ac essent ab ipso composita. Mox Menagius, mentem Casauboni, non verba spectans: Recte hoc loco observabat Casaub. ex Josepho, Homerum sua poëmata scripta non reliquisse, sed διαμνημονεύμενα, multo post scripta fuisse.

b Ad ἰ. 653. sunt πολλὰ τῶν ἀρχαίων, uti fere, ζ. 4. ἰ. 222. ex ipsius Aristarchi commentariis: ad ἰ. 83. semel οἱ ἀρχαῖοι Κριτικοί, in quibus alicui forsitan οἱ ἀρχαῖοι Ὅμηρικῇ Aristotelis in memoriam redibunt. Ἀπάσας advocant Scholia ad α'. 117. 124. 434. 522. 531. 567. 585. 598. β'. 163. 196. γ'. 171. ἰ. 394. 635. κ'. 546. λ'. 439. μ'. 67. ζ'. 112. 259. δ'. 18. 114. 272. 307. τ'. 95. φ'. 106. 122. ψ'. 548. etc. Alibi sunt αἱ πλείους, et aliquoties junctæ illis αἱ χαριέστεραι, h. e. elegantiores, majore doctrina et cura expolitæ; ἀκριβεστέρας appellat Eustath. Vide β'. 12. 53. 164. 192. 196. 415. γ'. 18. 51. 292. δ'. 213. κ'. 291. 341. λ'. 503. μ'. 318. 382. σ'. 499. υ'. 50. χ'. 251. 315. ω'. 97. Eodemne referendæ sint αἱ κοιναὶ s. κοινότεια, αἱ εἰκασιτέρας, αἱ μέτεια, τὰ φαῦλα s. φαυλότεια τῶν ἀντιγράφων, pluribus de causis constitui non potest, præsertim apud Eustath. Sed nunc tantum vide mihi Scholl. ad β'. 53. γ'. 406. ἰ. 797. ἰ. 324. ἰ. 50. 197. ρ'. 214. σ'. 100. 376. τ'. 95. υ'. 255. 384. φ'. 587. χ'. 468. 478. ω'. 214. 344. etc. In quibus modo est instans tempus, modo præteritum, γράφουσιν, ἰγίγραπτο. Præterito autem fere semper utuntur Scholiastæ de Zenodoti et aliis edit., quarum dudum oblitterata erat memoria. Cæterum haud multum diversas ab his κοιναῖς etc. esse puto τὰς δημώδεις, ἰ. 881. ς'. 349. ζ'. 125. 235. Πολιτικάῖς vix conveniebat nomen δημώδεις seu δημοτικόν.

nobis recensio Antimachi. Etenim qui loci sex antea de eo legebantur apud Eustathium, ii non erant ejusmodi, ut inde certius aliquid disci posset, quam Eustathius ipse se scisse prodit. Quocirca facilem veniam apud eruditos habuit error olim meus, fidem negantis Eustathio et Suidæ, qui Antimachum simpliciter in Grammaticis numerant, aliumque putantis poëtam Thebaidos, alium Criticum Homericum^a. Nunc vero quam Antimachus in novis Scholiis semel modo laudatur nomine Colophonii, atque ibi ut unus τῶν μετ' "Ομηρον, (i. e. poëtarum inde ab Archilocho, ex quorum usu sermonis Homericum apparebat, quomodo ipsi hunc intellexissent,) pluraque ex Carminibus illius quam ex recensione Homerica afferuntur^b, omnibus tamen collatis reliquiis plane effectum puto, unum ubique poëtam Colophonium, Socratis æqualem, intelligendum esse. Cæterum specimina ista haud magnum nobis desiderium movent hujus exemplaris. Tametsi etiam hic animadvertendum est, de universo corpore judicium fieri non posse ex tam minutis articulis, et ea ipsa, quæ nobis vitiosa et absurda videri debent, olim plurimis exemplaribus fortasse communia fuisse.

Sed quantum cæco casui debeatur in conservandis his articulis et frustulis, memorabile documentum videmus in eo, quod ejus recensione, quæ vulgo ad Aristotelem refertur, τῆς ἐκ τοῦ νέεθης, ne semel quidem mentio fit in Scholiis nostris. Apponitur quidem Aristotelis auctoritas in quadam varietate lectionis, non sic tamen, ut id ex recensione illa enotatum esse ap-

^a In Epist. ad Schellenbergium meum Collect. Reliq. Antimachi p. 119. sqq. Illic a me scripta refutavit deinde Villos. Prolegg. p. XXIV. ego autem rem retractavi in edit. illius Censura, quæ inserta est Ephemerid. univers. litter. Jenæ produntibus A. 1791. N. 51. Inde nunc repetenda sunt, quæ rerum ordo poscit, alia corrigenda et diligentius persequenda.

^b Posterioris, ad crisin propius spectantis, generis loci sunt ad α'. 298. 424. 598. φ'. 607. χ'. 536. ψ'. 604. (ubi perperam scriptum αἱ pro οἱ primo ad spectu famam duplicis editionis Antimacheæ spargebat,) 871. α'. 71. quibus add. Eustath. ad φ'. 397. p. 1243. Prioris sunt hi loci: ad α'. 1. β'. 2. γ'. 197. δ'. 400. 439. (cf. ad γ'. 299. δ'. 119.) ε'. in brev. Schol. 389. ζ'. 200. λ'. 753. ξ'. 499. 500. ρ'. 135. ψ'. 845. α'. 23. Plura in his indigna sunt docto poëta, et e quibus de disciplina Stesimbroti cujus ille discipulus fuisse fertur, non optime existimes. Sed in iis immorari nunc non vacat.

pareat ^a. Neque vero aliunde subvenit certior notitia celeberrimi monumenti, quod, teste Plutarcho, solam Iliada continuit. Præterea comparati inter se Plutarchus et Strabo significant, in ea plurimum hominum doctorum et ipsius Alexandri M. emendatrices manus occupatas fuisse ^b. Quodsi uterque horum scriptorum fidos duces secutus est, Alexander primum a magistro Stagirita acceperat librum illum, quem mox comitem expeditionis secum duxit in Asiam, perque intervalla negotiorum una cum Callisthene et Anaxarcho ^c lectum suaque manu notatum, tanquam *pretiosissimum humani animi opus* in exquisitissimo Persico scrinio reposuit. Qui codex an postea venerit in bibliothecam Ptolemæorum, et a quo Critico adhibitus sit ad emendandum, incertissimum est; adhibitus enim esse videri potest. Sed multo frequentiore usu interpretibus trita reperimus ejusdem philosophi Ἀπορήματα seu Προβλήματα Ὀμηρικά et Ἀπορήματα ποιητικά, ex quorum operum priore, maxime in Scholiis Porphyrii, plura supersunt, unde non fragmenta quidem et ipsa verba Aristotelis, sed tamen ejus rationem interpretandi cognoscere licebit ^d. Nobis vero, in historia textus unice occupatis, omittenda sunt hæc et similia, quum unum hoc iterum monuerimus, quod ipse titulus illorum librorum indicat, jam ante conditum museum Alexandrinum προβλήματα s. ζητήματα et λύσεις oblectasse otium doctorum, ex iisque curiosiorem omnem interpretationem sententiarum ortum cepisse.

a Vid. ad β. 53. ubi in α'. 187. ἔντα scribitur. Fide digniora sunt, quæ traduntur ad φ. 252. et in Theocriti Scholiis ad Odys. π'. 176. ubi v. Barnes., longeque plura ex hoc genere in ipsis Opp. Aristot. Ac talia in iis libris ejus, qui perierunt, aliquam multa fuisse credibile est, etiam illustrationes lectionum, cujusmodi illa est ap. Ælian. N. A. XV. 28. In Venetis ad β. 447. et ι'. 21. cuius apparet, Aristotelis nomen mutandum esse in Aristophanis.

b Strab. XIII. p. 594. (888.) Plut. in Alex. p. 668. D. De Alexandri studio Homericorum Carminum vide viri accurate docti Ste Croix Examen des historiens d'Alexandre le Gr. p. 113., de editione autem τῇ ἐκ τοῦ νάεθης dissidentes Giphian. Præf. ad Il. et Kuster. ad Suid. T. II. p. 8. et Burmann. Sec. ad Vales. Emend. p. 155.

c De hoc vide loca ap. Menag. ad Laërt. IX. 58. Callisthenes satis notus.

d Vide ad β. 53. 169. 183. 305. Catal. 156. γ'. 276. 277. δ. 88. 93. 297. ε'. 741. 778. ζ'. 234. η'. 93. 228. ι'. 17. κ'. 98. 153. 252. ρ'. 295. σ'. 233. τ'. 108. ψ'. 269. ω'. 15. 569. Præterea loca, ubi aliquid ex Politis, ex Hist. natur. laudatur, aliaque ut ad λ'. 115. π'. 149., et ex Rhetoricis petita illa ad α'. 303. 481. Omnino in his omnibus perparum adjumenti est ad tollendam obscuritatem sententiarum et verborum, etsi nonnulla satis sunt ingeniosa et ad historiam interpretationis utilia.

XLI.

Enumeravi octo exemplaria, quorum nomen celebre fuit apud vetustissimos Grammaticos. Quippe in hoc numero ponendum non est Euripideum quoddam, de quo unus Suidas mentionem facit parum accuratam^a: quamvis hæc quoque res habeat hanc vim, ut jure suspicetur aliquis, plura istiusmodi rudimenta critices admodum mature obscurata fuisse. Ac si omnia pervestigaveris, forsitan etiam alios invenias emendatores Homeri, qui Zenodoto traditum a Suida principatum ereptum eant. Attamen huc trahere nolim Nessum Chium, Democriti discipulum, sub cujus nomine una observatio fertur in re metrica^b; aut Æschrionem, a quo unum rectiorem accentum accepimus^c; aut Lysaniam Cyrenæum, in Scholiis bis laudatum, licet is, quum alius Cyrenæus illo nomine nullus notus sit, sane pro Eratosthenis magistro habendus videatur^d; multoque minus Telephum, Coi Philetæ patrem^e, et alios, quibus an recte tribuatur Grammatici munus, hodie non satis liquet. Sed ipsum, quem dixi, Philetam, magistrum Zenodoti, ex optimis poëtis elegiacis, paullo post Aristotelem aliquid ad corrigendum Homerum contulisse, e tribus locis intelligitur^f. Ne

a Etiam genere loquendi, in hac re minime usitato, T. I. p. 906.: "Εγγραψε (Εὐγραψῆς, τοῦ πρωτοῖου, incertus sum cujus, ἀδιελφιδούς) Ὀμηρικὴν ἔκδοσιν· εἰ μὴ ἄρα ἱστῶν ἐστίν.

b Ad *l.* 378. in vocabulo καρὸς, ut jam Ruhnken. in Præf. ad Hesych. p. VII. docuit, primis statim temporibus varie accepto.

c Nam Æschriones plures fuerunt clari. V. Ionsii de S. H. P. II. p. 147. Neque doceri potest, illum, qui a Schol. et Eust. ad *κ.* 239. laudatur, Mitylenæum esse, amicū Aristotelis et patrem Lysaniæ ejus, de quo mox. Illius scripturam λῖς, a Brunckio Anal. III. p. 85. merito prælatam vulgatæ λῆς, in uno isto loco tam diu fugisse editores, sane quam mirum est. Sed plures in Homero sunt tam antiquæ vel in levissimis discrepantiæ.

d Conf. Ions. l. c. Scholl. ad *l.* 378. *κ.* 558. ibique Eust. p. 1075. Quanquam ad priorem tantum versum a patria cognominatur.

e Certe quæ ad *δ.* 153. et *κ.* 545. leguntur, equidem potius Pergameno illi Grammatico assignaverim, qui Romæ docuit, et quem Fabric. p. 525. ab illo bene distinguit. Nec, quo illud Schol. ad *α.* 420. referas, facile dixeris. Dissentire hic et a libi licebit interdum a viro doctissimo, quicum mihi convenit de multo gravioribus rebus.

f B. 269. *φ.* 126. 252. Cf. Scholl. ad *ζ.* 459. *χ.* 308. Porphy. Q. H. 8. extr. Eust. p. 1255. At nihil attinet Eustathium ejusque similes nominare, ubi fontes patent in Scholiis. Ipsæ emendationes vel animadversiones illius Critici salivam nobis non movent. Prima longe ineptissima est, nec duæ alteræ valde dignæ sunt relatu.

tantum quidem reliquum habemus ex Arati editione Odysseæ, cui ut Iliada adderet, a *plurimorum corruptelis* liberatam, invitatus dicitur fuisse a rege Syriæ, Antiocho Sotere ^a. Quod quum exitum non habuisset, si bene conjicimus, eam operam suscepisse videtur Rhianus, nobilis et ipse poëta, cujus recensionem nobis pauca fragmenta desiderabiliorem faciunt ^b, quam quidquid in hoc genere lusit Apollonius Rhodius ^c.

At tribus his poëtis superior ætate fuit *Zenodotus* ille, *Ephesius*, qui majoribus librorum copiis majoreque audacia, quam quisquam postea, ad recensendum accessit. Ab illo ad *Apionem* hujus historiæ *tertiam periodum* constituimus; in qua demum Criticorum et Grammaticorum meritis, qui fungorum modo Alexandriæ et Pergami succrescebant, *constantior forma textus* inducta est. Jam multis rebus penitus conversa erat facies Græcarum literarum, uti ipsarum civitatum. Pro foris, pro pulpitis et scenis et celebritatibus publicis musea et bibliothecæ, pro ingenio, propriarum opum divite, trepida et mediocribus ausis se committebat imitatio, pro poësis et eloquentiæ concitatissimo spiritu sobria, sæpe frigida eruditio, in omnesque partes doctrinarum diffusa lectio, pro inventionis solertia sedulitas et cura et nitor quidam dispositionis poëticique sermonis, pro artium denique omnium magnifico et nativo flore corollæ ex undique decerptis

^a Res a nemine attingitur præter Suidam T. I. p. 309. et auctorem vet. Vitæ Arati in Petavii Uranol. p. 270. A. Posteriori tamen admove aliam vet. Vitam in Ernestii Callimacho primum vulgatam T. I. p. 591. Ubiunque Aratum laudant Scholl. et Eustathius, ablegant nos ad nota Poëmata. Sed notabile est, quod jam tum dicebatur Homericum Carmen *λελυµέναι ὑπὸ πολλῶν*, quum vix ullus Criticorum, excepto Zenodoto, ad corrumpendum de industria prosiluisse. Etiam hoc confirmat ea, quæ superius dixi de rhapsodis et primis descriptoribus, sponteque in memoriam revocat monitum Timonis n. 42. recte, ut opinor, acceptum a Fabricio p. 368.

^b A'. 97. 553. π'. 559. ς'. 10. 11. (non lecti in τῇ 'Ριανῶ) τ'. 41. υ'. 188. 331. φ'. 607. ψ'. 81. ω'. 85. Duo vel tria ex his speciminibus habent quod valde displiceat; cætera modestum viri ingenium produnt. Atque fortasse hæc recensio (id nomen ei vindicat loquendi modus ille, ἡ 'Ριανῶ, ἡ κατὰ 'Ριανόν) fuit in apparatu Aristarchi.

^c Ejus tres afferuntur lectiones, α'. 3. κεφαλὰς pro ψυχὰς, (scilicet ex λ'. 55. ubi v. Scholl.) et ι'. 657. ἀναθίντες p. ἀνίσαντες; posterior ἐκ τοῦ (συγγραµµατος) πρὸς Ζηνόδοτον i. e. ad s. potius *adversus* Z. Tertia lectio, non mala, β'. 436. ἰγγραλίζει, Apollonio communis fuit cum Aristoph. et Aristarcho. Scholiastæ verbum ibi, *πρὸς εἰρεταί*, omnibus locis, ni fallor, ad singulares libros criticos pertinet, non ad justas *ἐκδόσεις*.

flosculis collectæ conspiciebantur ^a. In his autem studiis, quæ nunc maxime amor antiquorum imitandorum excitabat, *ars fuit interpretandi et emendandi*, lentius commota antea, cui nullus veterum poëtarum largiora pabula præbebat quam Homerus. Mox eadem ars traducta est ad alios poëtas, præcipue lyricos, tragicos, comicos, item ad historicos, oratores, medicos, et ut quodque genus insigne erat præstantia rerum et obscuritate verborum. Ad illum usum latissimos campos *ποιρίτης φιλολογίας* aperuerunt Grammatici, cœperuntque accuratæ interpretationis silvam colligere ex cognitione historiæ, chronologiæ reliquarumque partium antiquitatis, simul ipsam linguæ Græcæ naturam et rationem scrutari, eamque ad leges analogiæ et consuetudinem bonorum auctorum exigere, vocabulorum varias classes describere, *τῶν πολλὰ σημαίνοντων, ὁμοίων* et *διαφόρων* dialectorumque differentias definire, et alia de hoc genere agitare plurima, quibus multum mutatis subinde, misere truncatis, in alias atque alias formas refectis, hodie quoque in doctiori studio linguarum sæpe inscii fruimur ^b.

Etenim de sexcentis eorum, qui per hæc sæcula illustrando, corrigendo depravandoque Homero incubuerunt, vix triginta nobis satis noti sunt. Omitto magnam turbam eorum, qui alterutram rem obiter et aliud agendo fecerunt in diversissimis scriptis, philosophos, mathematicos, astronomos, medicos, historicos, geographos, mythographos, rhetores. Innumerus horum vel ipsam nominis memoriam abstulit vetustas. Nullam enim ætatem habet historia veterum literarum, in qua majorem jacturam fecerimus. Quotusquisque est in his 250 scriptoribus, qui excitantur

^a Erudite hæc persecutus est Heynius in Diss. de genio sæculi Ptolemæorum, Opusc. acad. Vol. I.

^b Quam multis in rebus etiam nunc pendeamus ab Alexandrinorum judiciis et lucubrationibus, singulatim exemplis demonstrare operæ pretium fuerat. Sic omnis fere vulgata chronologia horum est Alexandrinorum, sic innumerabilia in subtilitate veterum linguarum, sic alia. Unus ille *delectus classicorum scriptorum* et in quoque genere principum, quem lib. X. Quintilianus et quodammodo tota antiquitas sequitur, omnium sæculorum studia et librorum manus direxit ad id, quod optimum erat in infinita copia. Absque illo delectu esset, profecto nos non hæc monumenta antiquioris Græciæ, et haud scio an minus præstantia haberemus.

in Venetis Scholiis, quem nos accuratius norimus^a! Hic laboriosa messis objicitur literatoribus, quæ laborem tamen sæpissime frustratur. Nam ut omnia minutissimis vestigiis indagaris et excusseris cum pulvisculo, vix obscuram quandam adumbrationem, non expressam imaginem proponere licebit ejus doctrinæ, quæ bibliothecas Criticorum Homericorum impleverat temporibus Apionis. Sed nobis non est animus, illarum vacuos forulos ostendere singulis deperditis operibus dinumerandis, aut impensius conqueri iniquam sortem, seu quocunque illud nomine appellare placet, quod tantam stragem et ruinam fecit in rebus, quæ sempiterno usui eruditorum destinatæ viderentur. Huc sæpe literatos nos decet animo regredi, ut famæ nostræ conditionem discamus, et ex tot clarorum scriptorum miserrima fortuna solatium quæramus nostris sive cito interituris, seu aliquando acris censoris carbone notatis. Illic quanta uno in loco cadavera et busta voluminum ante oculos jacent!

XLII.

Redeo ad viros doctos, qui adhuc vivunt in superstitiis scriptoribus et Scholiastis. Quanquam plurimorum ex illis precaria vita est. Ipse quidem Zoilus, famosissimis fabulis ludibrio omnium temporum objectus, quibus potissimum in rebus allatravit Homerum, parum constat^b. Ita nonnullorum, qui dicuntur uni rei seu vo-

^a Ut Antigonus ad ψ . 319. Antodorus seu Autodorus ψ . 638. (idem f. quem sub n. 36. memorabam) Aretades α . 110. Aristas ν . 137. Clitopbo ν . 404. Demo, mulier allegoriæ studiosa, β . 205. ϵ . 722. Cf. Eust. p. 1154. Ero Delius et Hermo α . 274. Hagno δ . 101. Licymnius β . 106. Nemesio α . 397. Polyclethus ϕ . 126. p. 468. Sextus λ . 155. Staphylus π . 175. Xeno μ . 435. alii, qui nobis deinde occurrent non quæsi. In illo numero plura sunt nomina obscurissima, partim plane ignota, partim corrupta etiam a librariis. Sed insunt tamen, qui perantiqui videantur, unus et alter Aristarcheus, et assiduus forsitan interpres Homeri. Omnino in novis Scholiis pauci reperiuntur, quibus ætatem Apione posteriorem assignet certa ratio temporum.

^b Si nihil de Zoilo superesset præter illa ad α . 129. ϵ . 4. 20. κ . 274. σ . 22. et Eust. ad Odys. p. 1614., invisam ei poësin omnem fuisse dices, planeque ignoratam prisca ævi rationem sentiendi loquendique. In quo tamen nihil admodum præter cæteros peccavit: modo rabiem addidisse videtur profectam ab acerbitate et pravitate animi. Similia illis sæpe multi nostris temporibus adversus Vet. Test. scripse-

cabulo poëtæ totam vitam insumpsisse, ne hæc quidem tam ærumnosa inventa plene excerpta legimus^a: alii adeo una prava correctione, alii una interpretatione, ne, alii uno accentu istam, quam diximus, immortalitatem adepti sunt^b.

Neque vero eos omnes, quorum auctoritates a Scholiastis et Eustathio expromuntur in lectionibus et observationibus, perpetuam emendationem Homeri aut interpretationem (διόρθωσιν aut ἐξήγησιν) professos esse, jam alii recte monuerunt; idque et res ipsa et modus, quo laudantur, saepe non obscure arguit. Multi enim singulares partes utriusque muneris tractandas sibi sumpserunt singularibus scriptis, in quibus vel latentes sententiarum scrupulos tollerent, e quo numero erant

runt impune. Cæterum Zoilorum historia, etiam post Hardionem, non paucis difficultatibus impedita est. Sed celeberrimus eorum haud dubie *rhetor* fuit, quem tamen ubi Strabo appellat VI. p. 271. (417.) in marginem releganda puto verba, ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον.

a Ut Neotelis, ignoti scriptoris ἔλιν βίον (minus bene Valck. ἔλιν βίβλον) γράψαντος περὶ τῆς κατὰ τοὺς ἥρωας τοξείας, compil. ad 9'. 323. 325., et Dorothei Ascalonitæ, περὶ τοῦ κλισίου (in loco Odys. ω'. 207.) ad ι'. 90. Qui posterior certe non ante Aristicum et Tryphonem, sed diu ante Athenæum vixit, cui laudatur tum alibi tum VII. p. 329. E. ex grandissimo opere, eodem, ut puto, cujus mentio fit ad κ'. 252. Ita etiam Neoteles iterum occurrit ω'. 118. Aliud est igitur, per totam vitam cogitare de aliqua re, aliud, nihil præter hanc unam rem tractare.

b Exemplo sint hi, quos, quamvis aliquanto posteriores Zenodoto plerosque, tanto lubentius hic anticipo, quia ita nobis area perpurgatur, tot obscuris hominibus dif-ferta: Leptines ψ'. 731. ἐν mutans in ἐν, quod putabat esse ἔτερον; Attalus, forsân is qui in Aratea commentatus est, cui ο'. 444. ἰοδόκον debemus παροξυστόνως, aliis παροξυστόνως scribentibus: ita Euphranori ξ'. 372. παναίδησιν pro aliorum παναίδησιν, ut ex Euphranoris discipulo Apione tradit Eustath. p. 992. Ptolemæus Evergetes II. rex Ægypti, discipulus Aristarchi, pro ἰου Odys. ε'. 72., corrigens σίου; Lesbocles, f. rhetor Mitylenæus, II. τ'. 90. leniter et satis leviter corrigens θεὸς δ' ἴα (h. e. μία), ibidemque Hellanicus, quem Sturzus a vetusto historico bene distinxit, etiam inep-tius θεὸς δία; Aristodemus Nysæus ι'. 455. corr. τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα, etsi piæ con-jectura gloriola transfertur ad antiquiorem quendam Sosiphanem; Democrius Cata-251. corr. Αἰδιόπισσι; Antigonus ψ'. 319. ob insolentem structuram corr. ἄλλος; Agathocles ξ'. 598. corr. ἱεροφροσιν; neque hominem ex Scholl. ad α'. 591. σ'. 259. magis admirari discas; Zopyrus ἐν Μιλήτου κτίσει cit. κ'. 275. πᾶλλον Ἀθηναίην, lau-datus in grammatico opere ad ω'. 159.; Dionysius Scytobrachion post γ'. 40. novum verum inserens; Archias ad τ'. 79. uni memoratus Apollonio Lex. v. ὑββάλλειν in lectione ἱστατόως, quam si recte assecutus est Tollius, cui equidem assentior, mire-ris eam in copiosissimis Scholiis sub nomine illius non laudari, ejusdemque fere ra-tionis auctorem ibi prodi Epaphroditum, discipulum Archiæ. At nihil tale miran-dum est in fortuna harum reliquiarum: immo ipse Eustathius nonnullas illarum unus præbet. Ita vanam conj. in Odys. λ'. 14. Χειμερίων p. Κριμμερίων unum Ety-m. M. p. 513. proponit auctoritate Proteæ Zeugmatitæ, ejusdem haud dubie, cujus le-vis interpretatio exstat ad σ'. 410. Eodem modo semel ab Apollonio illo laudatur seu potius notatur Demetrius δ Πύκτης, λ'. 495. verbum ὀπαζόμενος interpr. πληροῦ-μενος. Sed in semel nominatis interpretibus nullus magis ridiculus est quam Agal-lias Aristophaneus, cui conjectando an somniando in mentem venerat, duas urbes a Vulcano in Scuto factas σ'. 490. Athenas et Eleusinem esse.

ἐνστατικοὶ et λυτικοὶ ^a vel mores heroicorum temporum, vel consuetudinem Homericī sermonis in universum ^b, vel rariora et ab usu abhorrentia vocabula et locutiones explicarent ^c.

Sed plerosque horum librorum situs dudum et tineæ occupaverant, quum Scholiastæ nostri commentarios suos conscribebant. Quin etiam principum Criticorum, *Zenodoti*, *Aristophanis*, *Aristarchi*, *Cratetis*, recensioni et interpretationes jam tum non erant in doctorum manibus integræ. Tametsi per illa sæcula totumque medium, quod vocant, ævum in aliqua bibliotheca liber potuit incorruptus latere, quem vulgo in deperditis numerabant, vel in frustula dissectum lege-

a Vide Wower. de Polymath. c. 10. Ions. de S. H. P. II. p. 247. Valcken. de Scholl. in Hom. ineditis p. 145. etc. Jam supra attuli locum Porphyrianum, e quo apparet, hanc omnem rem apud Alexandrinos a disputationibus et colloquiis viatorum doctorum profectam esse. Illa mox una cum solutionibus referri solebant in literas, faciebantque quasi quosdam Commentarios sodalicii, inspiciendos forsā Ptolemæis, cum conquirerent. Atque de his commentariis (*Dubia vexata Homeri* dicas biblico vocabulo) nunc plura nobis innotuerunt ex novis Scholiis, sed paucissima Zenodoti Ephesii, ut ad α'. 21. β'. 12., (nisi hic est minor Zenodotus, cui Suidas Ἀδύσις Ὀμηρικῶν ἀπορημάτων tribuit,) longe plurima tamen sine nominibus auctorum. In his igitur leguntur fortasse nonnulla ex operibus trium Peripateticorum, Heraclidis Pontici, Chamæleontis, Megaclicidis, et aliorum. Et Chamæleon quidem ter laud. ad μ'. 251. ψ'. 94. 454. ex libro περὶ Ἰλιάδος, ut suspicor; Megaclicides quater ex libro περὶ Ὀμήρου, ad κ'. 274. π'. 140. χ'. 36. 205. In celeberrimis autem λυτικοῖς fuit sub Ptolemæo Philadelpho Sosibius Laco, de quo lepidam fabulam narrat Athen. XI. p. 495. F., unde semel memoratur Eustathio, sed nusquam in Scholiis. Docet illa fabula, quam curiosus illarum rerum fuerit Philadelphus. Notissimum est simile studium Tiberii e Suet. c. 70.

b De moribus quidem perpauca scripta commemorantur, nisi eo referre velis τὰ περὶ τῆς καλῆς ὁμοιοῦν τακτικῆς ap. Ælian. Proœm. Tact. vel τὰ περὶ οἰκονομικῆς τῆς καλῆς. O. in Scholl. ad β'. 305. quorum auctorem, puto, unum novimus ex Suida, Polletem, aliaque similia a philosophis et rhetoribus commentata. De altero genere, orationis Homericæ proprietatibus, paullo celebriores sunt libri, ut Ptolemæi Pindarionis, περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος, Aristonici, περὶ τῶν τῆς Ἰλ. καὶ Ὀδ. ἀσυντάκτων ὀνομάτων libb. VI. de quibus v. Suid. T. I. p. 326. III. p. 224. tum Basilidæ, περὶ Ὀμηρικῆς λίζεως ap. Etym. M. p. 142. et Zenodori in πρώτοις, περὶ τῆς Ὀμήρου συντάξεως libb. X. laud. in Scholl. ad σ'. 356. 22. ε'. 265. Apollon. Lex. v. ζῶστρον. His enim locis plus tribuo quam Suidæ, librum hoc titulo ad Zenodotum minorem referenti. Alios ejusdem argumenti libros, neque tamen omnino satis certi, sub auctoribus suis notabo.

c Γλῶσσας s. λίζεις. Inde paullatim Glossaria et Lexica facta esse apparet, etiam, quod temere dubitant nonnulli, ipsa hac ætate Alexandrina. Sed primum, ut videtur, res institui coepit ad seriem quandam rerum, sicut est in Onomastico Pollicis. Cujusmodi antiquissimum specimen Strato (al. Strattis) ap. Athen. IX. p. 382. sqq. commemorat Philetæ, ποῦτ' illius, ut docti putant, Ἀτακτα sive Γλῶσσας, quo posteriore titulo afferuntur ad Apollon. Rh. IV. 989. Etym. M. p. 330. Cf. Valcken. a. Koppiersii Obs. philol. p. 36. Fuerunt in illis glossis, μέροπις, οὐλοχύνται, μῆλα aliaque, etiam δαιτυμῶν, in quo laborabamus p. 229. Qui Philetam secuti sunt in hoc genere, indocti plerique et inepti, notantur sæpius in Scholiis. Verum ad hos redeundi infra erit locus.

bant^a. Nimirum sub Augusto et proxima ætate, quæ cito literas Alexandrinas ad tenuitatem compendiorum redigere cœperat, lectiones et emendationes illorum aliorumque vario consilio excerptæ a multis per Lexica et Commentarios et Scholia dispersebantur. Atque utinam ullum ex istis libris, utinam duntaxat unum Apollonii Lexicon integrum haberemus! Nam qui postea ad compilandum venerunt minuti Grammatici, sæpe dedita opera neglexerunt, quidquid reconditoris doctrinæ esset, sive a vulgato textu sui temporis alienum. Itaque accidit tandem, ut ne de primariis quidem Criticis illis, a quorum auctoritate primum hic textus noster manavit, tantum nobis supersit, quantum ad cognoscenda eorum ingenia et emendandi artem sufficiat. Hoc autem est illud, in quo nunc maxime elaborare cupiam, cæteris opportuniore loco reservatis, quæ ad accuratam notitiam Homericorum interpretum pertineant.

Sed etsi mihi eruditorum venia opus est, eam tentaturo rem, in qua callidissimum conjectorem sæpissime destituat servata fractis lacerisque tabulis materia, haud ingratum tamen fore arbitror, si, quæ passim dissipata feruntur, adhibito quodam de gravissimis rebus judicio ad brevem conspectum revocare potuero. Ita etiam crescent quodammodo copiæ, quæ nec ipsæ per se contemnendæ sunt. Gauderent, puto, magistri Orientales, si tribus locis certo constaret, quid Gamaliel aut alius superioris ætatis doctor Judæus in Mose et Prophetis legerit: nos in Homero quid Zenodotus legerit, 400 fere locis, quid Aristophanes, fere 200, quid Aristarchus, plus millies scimus.

^a Videlicet in antiquitate versanti cogitandum semper est, illam caruisse iis subsidiis notitiæ literariæ, quæ nobis hæc bonarum artium publica lux et mercatura parat. Eustathio, Παρεκβολὰς suas scripturo, videri potuerunt optima quæque et antiquissima Scholia in promptu esse, dum antiquiora et meliora cod. Veneti latebant forsitan in vicinia ejus. Indagare igitur licet, quo sæculo liber aliquis veterum desierit in manibus vulgi esse, non, quo esse desierit; et ut quisque scriptor vetustior est, eo facilius ei id, quod de Eustathio dicebam, accidisse putandum est. Levius in speciem res est, sed cujus olim magna vis fuit ad ipsam rationem tractandum literarum.

XLIII.

Antiquissimi illorum, Zenodoti Ephesii, quem epicum poëtam et primum διορθωτὴν Homeri fuisse Suidas refert ^a, fama semper fuit perquam ambigua. Nam alii ab ingenio ejus primum meliorem cultum horum Carminum repetunt ^b; alii, in his infimæ ætatis Scholiastæ, illum levitatis et studii ineptiarum acriter accusant. Ac sane plurimæ lectiones ejus tam sunt improbabilis, et a tanta temeritate judicii profectæ, ut ita emendare vel tironem hodie pudeat ^c; ἀδετήσεων autem tanta est

a T. II. p. 8. Ibi quomodo accipiendum sit, quod *primus* dicitur, nemo quærat post Küsterum et Fabricium p. 362. Quoniam autem, eodem Suida auctore, alius Zenodotus fuit Alexandrinus, Aristarcho suppar et adversarius, necessarium est, hujus quæ sint, quæ illius, distinguere. Addunt præterea Scholia in Arat. Phæn. 55. et Eustath. p. 957. 1006. tertium ejus nominis, Malloten, eundem fortasse, qui Κρατήτειος vocatur in Scholl. ad ψ. 79. Sed ut dicam quod sentio, ne hunc quidem ab altero illo diversum habuerim, ut ab aliis a patria Mallotes, ab aliis ex more ætatis illius Alexandrinus a domicilio dictus sit, fueritque in iis Cratetis discipulis, qui magistri sui contentionem cum Aristarcho, ut fit, suam facerent. Jam quum in Ven. Scholiis tot locis, excepto uno isto, quæ Zenodotus appelletur simpliciter, compositus etiam vel præpositus Aristophani et Aristarcho, omniaque illi tributa ad eandem rationem et formam ingenii referantur, plane non dubito, ubique fere apud Intpp. Homeri *Ephesium Criticum* intelligendum, et si qua alterius *Mallotæ* supersunt in iis, quæ passim adversus Aristarchum monentur, ea sine nomine ad nos perlata esse. Equidem sex septem locis Scholiorum aliquando in dubitationem me adductum memini; verum diligentius explorata res primum ad spectum confirmavit. Eodemque nos alii scriptores ducunt, Strabo, Athenæus, Apollonius Alex. etc.

b Celebres in hanc sententiam versus sunt Ausonii in Ludo VII Sapientum,

Mæonio qualem cultum quæsivit Homero
 Censor Aristarchus normaue Zenodoti.

Neque alium ab eodem poëta significari puto Epist. XVIII. 28. ubi præter Varro-
 nem et alios Latinos in numero Criticorum ponuntur Crates, Aristarchus,

Quique sacri lacerum collegit corpus Homeri.

Pisistrato hic locus non est, multo minus Cynætho, ut nuper vir doctus putabat.

c Speciminis loco hic paucas quasdam ex immenso numero subjiciam lectiones, easque non eo consilio excerptas, ut pessima pars Zenodotei textus cognoscatur. A. 68. dedit ἐκαθίζετο, ubi Schol. Οὐκ ἔα Ζ. ἑλληνίζον τὸν Ὅμηρον. 80. κείσσω, quam formam etiam in similibus tenuit, ut 249. γλυκίω. 351. χείρας ἀναπάς. γ. 56. Τρῶες ἐλεήμονες. (v. ad 455. et η. 590.) 275. Ἀργῶν ἐκ κεφαλαιῶν ap. Etym. M. p. 507. ε. 53. χρῆσιμον θανάτοιο πέλωσα. ζ. 112. Ἄνδρες ἴστε θεοὶ, καὶ ἀμύνετον ἅσπεϊ λάβην. θ. 128. Ἐρասιπτόλεμον, relicto tamen 312. Ἀρχιπτόλεμον. 501. ἐπὶ Διὸς ἱεράπετο φρόν ex κ. 45. ubi v. Scholl. 558. Μυρία δ' ἐν πεδίῳ. ι. 637. Ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν. κ. 506. Αὐτοὺς οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. λ. 27. Ἐριδισσιν. μ. 34. ὡς ἤμελλεν. Ἔστι δὲ βάρβαρον, addit Schol. 75. ἄγε τῶς ἀν. 153. λάισσιν. 444. ἵπυ θεοῦ ἔκλυον αὐδὴν. ζ. 177. καλὸς καὶ μεγάλους. δ. 154. Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις θίς

multitudo ac licentia, ut nonnullis visus sit Homerum prope ex Homero tollere. Quippe sæpe præclarissimos et optimos versus expungit, interdum totas ῥήσεις contaminat, alia contrahit, alia addit, omnemque sibi in Iliada, velut in proprium opus, arrogat potestatem^a. Quodsi ita primus facere ausus est, procacissimum hominis ingenium mirere; sin aliorum exemplo fecit, etiam hinc apparet, quanta libidine et vi in vetustis monumentis grassata sit critica incipiens. At minime credibile est, ea omnia excogitasse Zenodotum, quæ ad ejus auctoritatem referuntur, atque adeo Zenodoteas

μέγα πῆμα φυγεῖν. 459. τίκισσι. 716. οὐκ ἐμειδίει. π'. 202. μητιάσθαι. 697. ἔλεις. ρ'. 51. Χαρίτεσσι μέλαιναν. 153. κύνον ἔπλης. 582. Ἐκτορα δὲ φρένα διὸς Ἀρης ὤτρυνε μετελθάν. σ. 585. 424. ἡμιστερόνδς. Lectiones voco hæc, non correctiones. Quis enim hæc omnia a Z. primo in textum illata esse crediderit?

a Statim hic indicem dabo utriusque generis versuum, primum eorum, quibus ut suspectis notam suspicionis suæ apposuerat, (v. supra p. 258.) tum eorum, quos omnino non posuerat in textu. De utroque satis distincte traditur in Scholiis, de prioribus verbis ἀδειπειν, περιγράφειν, περιαιρεῖν; de posteriore modo est, Ζηνόδοτος τοῦτους οὐκ ἐγράφειν, οὐδ' ὁλως ἐγράφειν, modo, οὗτοι οὐκ ἐφίροντο παρὰ Z. Prioris generis sunt: Α'. 4. 5. 46. 47. 65. 80. 117. 145. 159. 160. 208. 209. 225 — 253. inclus. 596 — 406. 488 — 492. β'. 220 — 223. 227. 228. 251 — 234. Catal. 55. (vulg. 528. cf. Eust. p. 276.) 60 — 62. 86. 87. 119 — 121. (vulg. 612 — 614.) 148. 149. 180 — 182. 195 — 201. (vulg. 686 — 694.) 251. 252. γ'. 18. ε'. 187. 249. 250. 906. η'. 195 — 199. 255 — 257. 445 — 464. 475. ap. Eust. p. 692 — 482. θ'. 1. (quem versum mox inter 52. et 53. ponebat) 495 — 496. ι'. 688. (692.) κ'. 547 — 556. (ὧς — ἦϊε) 795. 794. ξ'. 114. 504 — 506. π'. 95 — 96. 140. 452 — 458. 668. cum sqq., seu totum locum aliter δις κελεύαζε. ρ'. 260. 261. σ'. 59 — 49. φ'. 558. 559.

Ii versus, qui a Zenodoto penitus sublatis dicuntur, hi sunt: Α'. 490. β'. Catal. 181. θ'. 284. 371. 572. 585 — 587. (cf. ad ε'. 754. 755.) 528. 532 — 554. 555. 554. ι'. 23 — 25. 416. 684. (688.) cum aliquot seqq. ut 690. (694.) κ'. 240. 253. 498. λ'. 15. 14. 78 — 85. 179. 180. (cf. π'. 379. 699. nam nulli sunt alii versus, quos Schol. illo loco respicere potuerit) 556. 515. 704. (705.) μ'. 175 — 180. 450. ν'. 18. cum tota κολάσει Junonis. 55. 64 — 77. ο'. 141 — 144. (v. ad π'. 387.) ρ'. 154 — 156. σ'. 77. φ'. 195. ω'. 269. Lineolæ numeris impositæ hic quoque aliquid insigne, aliquid in malam bonamve partem notabile indicant. Insunt enim in utroque genere etiam bona quædam, maxime in posteriore, probata partim Aristarcho, nunc a me uncis notata: in aliis autem multis versibus vix conjectura assequare, quid reprehendendum senserit.

Sed ineptissime versatur passim in transponendo, et in lacunis, quas temere facit, suo ingenio explendis. Ut reprobatu versu γ'. 555. reliquos sic collocavit, ut continuo post 555. poneret 556. 557. 558. tum 554. extremis verbis sic mutatum, βάλειτ' ἄσπιδα Δυσσυνόνοισσαν. Mox versibus 422. et 427. hunc interponebat,

Ἀὐτὴ δ' ἀντίον ἵζειν Ἀλκιῶνδρος ἀνακτος,

sublatis quatuor illis 425 — 426. Sic κ'. 522. præponebat antecedentibus duobus, ubi Schol. bene, Πρῶτα δὲ ἰδόνπα ἔδει κλαίειν. Alibi contractiones versuum afferun-

scripturas, magnam certe partem, non alias esse, quam antiquiorum plerorumque librorum. Idque quum et conjectura probabile sit, et aliquot idoneis argumentis intelligatur^a, circumspecte nobis judicandum erit de principe Criticorum, ne ipsi imputemus vitia, quæ ei forsitan communia fuerint cum doctissimo quoque illorum temporum.

Nam de iis vitiis et erroribus, quibus omnem et Homericæ et Græcæ orationis veram rationem pervertere videtur, aliter in sæculo grammaticis præceptis abundante, aliter in illo statuere convenit. Ante enim

tur in primis ridiculæ. Ita egregios illos α'. 219. 220. contrahebat in hunc unum :

“Ως ἐπὶ πάλιν ὅς τε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησι.

Eodemque in libro pro 446. 447. hunc habebat :

“Ως ἔπειν τοὶ δ' ὅκα θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην.

Β'. 60. sqq. tertia repetitio eorundem versuum ei adco displicebat, ut pro 65 — 70. hos duos daret,

Ἡνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Τρωσὶ μαχίσσασθαι προτὶ Ἴλιον. “Ως ὁ μὲν ἐπὶ πάλιν.

Cf. Eust. p. 173. Similiter ineptiebat in π'. 89. sqq. et aliis locis. At in pluribus horum, maximæ ibi, ubi aliquid plane omisit, cuius nascatur suspicio, partem culpæ in mala fide antiquorum exemplarium, non in Zenodoti ingenio solo, quærendam esse.

a Trinum omne perfectum, aiunt. Β'. 196. pluralem affert Aristot. Rhet. II. 2. 7. Διοτρεφίων βασιλῆων. Ubi numerus sententiæ causa a philosopho poterat mutatus videri. Sed ecce! eandem scripturam nunc ex Scholiis discimus Zenodoti fuisse. Magis notabile hoc est, quod idem duobus aut pluribus vss., certe β'. 144. ζ'. 499., vocabulum absurdum et nobis plane ignotum dedisse traditur, φῆ pro ὤς. Φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης, ὅ δ' ἐφ' ἡ κώδιαν ἀνασχών. Sed istius monstri usus ex τοῖς μετ' Ὀμηρον, nominatim Antimacho et Callimacho, demonstratur in Scholiis. Num id ergo Zenodoteæ monetæ putabimus? Ita de vss. ab eo rejectis semel notatur, ρ'. 134. et proximos duos etiam a Chiorum exemplo abfuisse. Addere his multa, facillimum est. Α'. 216. σφωίτερον in secunda persona singularis numeri adhibuit Z. Infra videbimus, id et aliis poetis Alexandrinis placuisse, quos nemo dixerit ab uno Z. deceptos. Ξ'. 442. Ὀϊλῆα male mutavit, inquit, in Ἰλῆα. Statim et huius formæ antiquum usum demonstrabimus. Β'. 484. dedit Μοῦσαι βαθύκολποι. Rident epitheton, ab Homero Barbaris modo dari solitum. At auctoritatem lectioni conciliat Pindarus Pyth. I. 23., quum veterum exemplarium fidem ignoremus. De hac autem quærendum fuerat veteribus, priusquam Zenodoti insignem audaciam et ignorantiam riderent.

Ἡμεῖς γὰρ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν.

Nihil scimus, nisi quid in illius recensione lectum fuerit olim; de iudicio viri parum constat; sed ipsa res arguit, plurima vitia eum ex antiquioribus fontibus traxisse, quæ vel doctissimis poetis, quales Antimachus et Callimachus fuerunt, imponerent.

quam lingua ad subtilitatem præceptorum curiosius revocari cœpta erat, etiam ingenioso labi licuit et inconstanti esse in hoc genere, quod ingenio minus quam arte regitur. Ipsa vero ars quam exiguis in rebus titubet cursum ingrediens, quamque ei pronum sit, dum inter consuetudinem scriptorum et legitimam rationem dijudicare studet, ab utraque norma imprudenter aberrare, nemini intelligenti obscurum esse potest. Itaque fuerunt interdum eruditi, qui Varronem, et si qui hujus æquales de causis sermonis Latini anquirunt, contemptim invitarent ad scholas suas, ut quæ olim frustra quæsivissent, facillime et accuratissime discerent. In primisque sæpe periti linguæ Hebraicæ, cujus tamen quantillam partem complectantur, viderint ipsi, deridere solent Philonem Judæum, Origenem, Hieronymum, utpote quorum cognitio florentis adhuc linguæ longe remota erat ab ea subtilitate, quam professio Grammatici exigeret ^a.

Atque ad hanc ætatem Græcæ linguæ retorquendus est animus noster, ut de primis artis auctoribus recte et cum æquitate judicemus. Ipsæ quidem Zenodoti scripturæ diligenter excussæ manifesto ostendunt, multas observationes et regulas sermonis tempore illius nondum constitisse, quas nunc docti indoctique vulgo sequimur. Ut de dualibus non ponendis vice pluralium ^b, de Homérico usu articuli ^c, de potestatibus plu-

^a Cui ignotus est Scioppius, *cloacinam Grammaticam* Romanorum ubique crepans? Nec levius Jos. Scaliger questus et alii de ineruditis olim studiis linguæ Hebraicæ. Contra quos breviter sed accommodate ad hunc locum nostrum disputat Ernest. Opusc. philol. p. 296. sqq.

^b Vide ad γ'. 279. 459. ubi Z. scribebat ἀποτίνετον. (Cod. ἀποτίνεσι. Sed satius est menda Scholiorum tacite corrigere.) ζ'. 112. λ'. 348. ν'. 627. δ'. 547. δ'. 287. ψ'. 753. add. ω'. 282. ubi in societatem hujus erroris adducuntur Crates et Eratosthenes, θίλοντες συγχύσθαι τὰ διῆκὰ παρ' Ὀμήρου. Ac plures a nobis addi possent poëtæ Alexandrinæ et posteriorum ætatum, qui illam confusionem, quam et ipsi imitabantur, in Homero fortasse ad exquisitum sermonem sive ad licentiam æνι ᾠδῶν retulerunt.

^c Accurata nostra præceptio de hac re, sicut alia hujusmodi plurima, Aristarchi est, qui docuit, Homerum συνήθως ἠλλείπειν τοῖς ἄρθροις. V. Apollon. Alex. de Synt. I. p. 84. Plutarch. Plat. Quæst. p. 1010. D. et passim Scholl. Zenodoto igitur, apud poëtam usum sui sæculi quærenti, multas lectiones mutandas videri necesse fuit. Ita illi Ὀϊλέως facile fiebat ὁ Ἰλέως: v. ad Catal. 54. μ'. 365. ν'. 203. 694. 712. δ'. 333. ψ'. 759. Etym. M. p. 346. Eust. p. 101. etc.: quum eum unus locus λ'. 95. ad verum ducere debuisset. Verum hujus quoque formæ, ne eam in criticis nugis annumeres, auctores laudantur Hesiodus et Stesichorus. Ob eandem necessita-

rium vocabulorum, de discriminibus dialectorum, de constructionibus poëticis et multis aliis rebus ejusdem generis ^a. Huc adde honestissimam causam alucinandi, quum Grammaticus provinciam suam egressus constantiam usus inflecteret ad speciem quandam analogiæ, et in ipsum dominum linguæ affectaret imperium ^b. Adde denique, id quod identidem computandum est, si forte exemplaria, quibus utebatur, mendis inquinata

tem articuli Zenodoto scribendum videbatur ἄλλοι, ubi ἄλλοι est οἱ ἄλλοι, cæteri. V. laudd. in Reiz. de prosod. Gr. accentus inclinatur. p. 75. cum Etym. M. p. 821. Scholl. ad β. 1. et κ'. 1. Quo posteriore loco sic narratur et alii scripsisse, uti nunc satis constanter facit Apollonius Brunckianus. Æque facile articulus addi aut demi potuit aliis vocabulis multis. Saltem versus non reclamatur, sive scribas στῆ δ' ὁ γέγων, ἀνὰ δ' ὁ ποτολίπορος Ὀδυσσεύς, sive διέ γέγων, διέ ποτολίπορος Ὀ. II. β'. 278.

a His apponamus quædam per saturam, ob quæ Z. sæpe vituperatur et *dipla* notatur in Scholl. Α'. 729. confudisse dicitur δόρπον et δεῖπνον, γ'. 610. μάχαιραν et ξίφος, σ'. 247. τ. 14. φῆσον et δέος. Α'. 56. 198. scribebat δρῆτο pro δρῆτο, 550. κρητὸς p. κρητὸς, in quibus propter confusos dialectos reprehenditur. Γ'. 459. notatur, quod infinitivum potestate imperandi ignoravit; ζ'. 162. quod ἑαυτὴν pro uno vocabulo habuerit; (ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν αὐτὴν φησιν Ἀρίσταρχος: cf. Reiz. ad Theog. Hes. 470.) α'. 395. ο'. 158. τ. 342. α'. 528. 550. quod dederit ἑοῖο p. ἑῷος; β'. 502. γ'. 280. ζ'. 274. quod μαρτύρους in μάρτυρας mutavit, de certo exemplo Odys. π'. 425. securus; γ'. 244. κ'. 142. quod neglexerit veram vim pronominum σφῶς et ἑῷς, quæ quidem post ipsum unice legitima ponebatur; ζ'. 469. quod verbo γεγῶνεν addiderit casum quartum: in quo certe non potuit constans esse, quum illa, Δαναοῖσι γεγῶνώς, Τρώεσσι γεγῶνώς, et similia plura talem mutationem respuerent: γ'. 71. 92. η'. 114. quod ἀμείνων, γλυκίων et alia hujus formæ scripserit sine ultima litera, ἀμείνω, γλυκίω: quo sane nihil absurdius est et analogiæ magis repugnans: β'. 56. quod verba singularis numeri ubique cum nominibus neutris pluralis junxerit, ex vulgari consuetudine, quam in aliis quoque rebus perperam secutus videtur. Ut in anacoluthis expellendis, qualis pessima ejus emendatio est ζ'. 511. ῥίμφ' ἰὰ γούνα φέξει, de qua cf. ad ο'. 405. ρ'. 709. σ'. 148.; ut in membris orationis ad prosaicam συνάφειαν vincendis per particiπia, tanquam β'. 187. Σὺν τῷ βᾶς, ζ'. 169. ἐπιείσα, ubi bene monet Schol. Idem notatur, quod nescierit Homerum παραλλήλως τάπτειν τὰς ἰσοδυναμούσας λέξεις; σ'. 666. ρ'. 17. et alibi, quod figuram κατὰ τὸ σιωπώμενον non custodierit, notam etiam e Lat. Scholiastis etc. Nam satis illa docent, quam multa debeamus Grammaticis, Zenodoto posterioribus, qui hæc omnia, quæ ad grammaticam ἀκρίβειαν et bonam interpretationem spectant, ad rectoria præcepta revocarunt. Ac nonnulla illorum profecto permira sunt in Critico, præsertim eo, qui ipse versus pangeret, maxime ἀμτρα quædam, ut Catal. 27. 165. ζ'. 54. γ'. 172., qualia tamen non sunt in tribus Epigrammatis, quæ sub ejus nomine exstant in Brunckii *Analectis*, T. II. p. 61.

b Ex hoc fonte manasse videntur errores plures ex superioribus, et hi maxime, in declinandis pronomnibus commissi a Z. Quos quum notant Scholiastæ, insolentia rei facit, ut hos ipsos primum legens monstra fingere putet. Nam β'. 239. τ'. 384. tradunt illum dedisse ἐὼν pro genitivo primitivi pronominis ἔν, γ'. 377. ζ'. 216. νῶν pro accusativo νῶι, α'. 536. σφῶν pro acc. σφῶι, μ'. 366. σφῶς pro nominativo secundæ personæ σφῶι, item in tertia persona α'. 8. κ'. 546. σφῶι pro σφῶι, quod postremum, ut valdius mirere, a Seleuco probatum ac refutatione dignum habitum est ab Apollon. Alex. de Synt. II. p. 167. Ex eodemque discimus, id quod varietati in α'. 486. Odys. τ'. 358. et alibi, tum Ammonio v. ἐμῖο et σοῖο explicando prodest, Zenodotum possessiva ἐμῖο et σοῖο mutasse in primitiva ἐμῖο et σοῖο. Vide Apollon. l. c. p. 165. ubi quod dicit τὰς γραφὰς εἰς Ζ. ἀναφύεσθαι, plane docet, scripturas Zenodoteas jam Antoninorum ævo doctissimis hominibus non nisi ex aliorum excerptis cognitais fuisse,

erant et vitiis, qualia nonnulla paullo ante cognovimus^a. Numne igitur absurdorum omnium, quæ Zenodotea dicuntur, unus nobis Zenodotus reus agendus erit?

At interpolavit ipse quædam, mutavitque poëtam ad libidinem suam et priscæ orationis morumque heroïcorum inscientiam. Id utique accusant Scholiastæ; nec quisquam dubitet: etsi nusquam satis distinguunt, quid ipse de suo invexerit, quid olim vulgatum invenerit^b. Contra iidem quædam etiam præclara ejus afferunt, partim Aristarcho et reliquis antiquis auctoribus nostri

a Pag. 259. sqq. In primis huc refer menda antiquissimæ scripturæ, continentis et imperfectæ notis literarum, tum oscitationes librariorum in codd. *εις πράσιν γεγραμμένοις*, quos Strabo dicit noto loco XIII. p. 609. (907.) Posteriori generi adscribenda sunt haud dubie multa, quæ ex aliis libris in alios olim translata, nunc honorem *variarum lectionum* obtinent. Prioris sunt permutationes longarum et brevium vocalium, de quibus v. ad λ'. 104. ζ. 45. σ. 198. φ. 127. χ'. 236. ubi v. Valcken. et varietates hujusmodi, μ' *ειρόμενος*, *μειρόμενος*, η'. 127. cf. ad ι'. 612. — *ἔξελόμην*, *ἔξ ἐλόμην*. ι'. 130. — *ἔξήλατον*, *ἔξήλατον*, μ'. 295. etc.

b Nonnunquam illi quidem ita loquuntur, ut ipsum Z. lectionum suarum auctorem seu emendatorem facere videantur; nonnunquam etiam perinde, quasi exemplar ejus in manibus habuerint. Ut quum ad ι'. 131. narrant, duos versus σ'. 245. sq. eum sic male correctos exhibere,

Ἐκ δ' ἄγον ἐπὶ τὰ γυναικας, ἀμύμνα ἔργ' εἰδυίας,
ἔξ, ἀτὰρ ἐβδόματῃν Βρισηίδα καλλιπάρηον,

dicunt ibi, et paucis aliis locis, *γράφει Ζηνόδοτος*, instanti tempore, cujus legitimus usus est in libris, qui vulgo in manibus sunt. Sic est *Ζηνόδοτος* (cod. *σύνδοτος*) *ὑποτάσσει*, ex. gr. ad ι'. 808. cui versui hunc addidit,

Λίην γάρ σφιν πᾶσιν ἐκέρκτο θάρσει πολλῶ,

ut versui ζ. 136. hunc, æque ineptum,

Ἀντιθέω Φοίνικι, ὁπάων Πηλείωνος.

vel *πεποίηκε* Z., ut χ'. 378. quem sic legit,

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοις ἀριστῆσι Παναχαιῶν.

vel *τίταχεν*, ut δ'. 125. cui eum, qui ordine proximus est, præposuit, ut ζ'. 394. quem eum sequente post 399. collocavit: vel denique *μετίγραψεν*, ut Catal. 188. (681.) cujus loco si Zenodoteum legeremus, per se minime malum,

Οἱ δ' ἄργος εἶχον τὸ Πιλασγικόν, οὗθαρ ἀρούρης,

periisset nobis *peculiare artificium* Clarkii et Dominæ Daceriæ. — Sed quis fidem habeat istis vocabulis, qui sæpe alibi viderit hos Scholiastas Zenodotea haud dissimulanter tradere ex auditione et fama et conjectura, non ex inspectis libris veteribus?

textus probata, partim fortasse, me suffragante, probanda in posterum^a. Neque enim nihil est in illis, quod ex auctoritate bonorum librorum fluxisse videatur^b, ut potius reprehendendus sit, quisquis id suis conjecturis quantumvis venustis postposuit, quam qui veteres scripturas repetiit, temerarius conector habendus. Nam et insequentes Criticos sæpe sine idonea causa a fide librorum recessisse, posthac apparebit. Itaque huc redeunt omnia, ut ex reliquiis illis Zenodoti communis antiquior forma Homericæ textus æstimetur^c, intelligaturque, quam tenuia primordia fuerint

a Vide ad α'. 169. β'. 258. 448. γ'. 57. 126. 259. δ'. 304. μ'. 295. ζ'. 285. 522. 400. π'. 188. ψ'. 507. etc. Aliquoties ejus ratio etiam Scholiastis laudatur, ut η'. 428. ζ'. 229. σ'. 198. 499. etc. etsi temere interdum. Quam sæpe Aristophanes Byz., tum in lectionibus, tum in ἀφιστάσεις, cum Z. consenserit, paullo mox videbimus. Ex iis autem lectionibus Z., quas nunc tandem in textum revocavi, quærendi labore fessus harum tantum quatuor memini, α'. 260. ε'. 227. μ'. 428. ν'. 425. conf. cum δ'. 354. ubi tacent magistelli, quibus Z. tam ridiculus est ad priorem versum.

b Talia sunt fortasse hæc, aut, si ex priscis διπτογραφίαις deleta sunt, certe haud pravi judicii specimina judicabuntur. Α'. 54. ἀχέων p. vulg. ἀκίων — 47. νυκτὶ ἐλυσιθεῖς p. vulg. νυκτὶ ἰοικῶς (cf. ad μ'. 465.) — γ'. 152. δένδρει p. δένδρεω — δ'. 359. φαιδιμ' Ὀδυσσεύ, quod qui improbant, immemores erant versus α'. 122., aut ibi vim voc. κύ- διστε pervertebant. — ε'. 898. ἐνέριτες — δ'. 166. πότερον ἐφῆσω p. inusitata formula, δαίμονα δώσω — ι'. 158. καμφθῆσω — 656. ἐγκοινοῦσαι — 660. (664.) Τῷ δὲ γυνὴ παρὲς λεπτο Κάσιρ', ἦν Λ. ἦγε, ubi Scholiastas fugiebat historia captæ Chryseïdis α'. 366. — λ'. 840. σὲ ἀμελήσω — ν'. 107. ἐκὰς πόλιος — ζ'. 40. ἐταίρων — π'. 156. πάντη p. πάντας — σ'. 565. ἐς αὐτήν — υ'. 158. ἄρχῃσι. — Jam fac, ea ad Zenodotum auctorem referri, quæ illorum loco substituta sunt, nonne statim, ingrato nomine posito, omnem, quam nunc habent, gratiam perdiderint? Ac plura tamen vulgata non antiquiora videntur iis Grammaticis, qui Homericæ orationis formam elegantioribus legibus adstrinxerunt, et, quidquid his contrarium esset, sedulo oblitterarunt. Nonnihil tamen forte casuque in his quoque rebus relictum est, quod, subtractis pluribus exemplis ejusdem formæ, perantiquam fraudem proderet, quum id mirarentur postea Critici, et varie vexarent. Ut illud Ἰλιον αἰπὺν δ'. 71. cujus causa centies dipla posita est in Scholiis, ut unicum scilicet exemplum neutrius generis in illo nomine locum suspiciorem faceret. Sed ex Zenodoto etiam alii duo versus notantur, ubi legit Ἰλιον αἰπὺν, π'. 92. σ'. 174.

c Hic reliquos locos omnes, in quibus Zenodoti mentio fit et apud Scholl. et apud alios scriptores, numeris suis in parva tabula subnotabo; quo simul brevitatibus mihi impositæ et commoditatibus legentium rationem habeam. Itaque conferant ipsi, qui, quantum licet, totum Z. cognoscere cupient: Α'. 5. (Athen. p. 12. F.) 24. 42. 60. 69. 75. 83. 86. 91. 97. 100. 129. 163. 169. (cf. Schol. Wassenb.) 204. 212. 216. 251. 271. 299. 400. 404. (cf. Eust. p. 124. et Hesiod. Θ. 734.) 434. 559. 567. 598. 609. 611. β'. 4. 12. 55. 53. (cf. Schol. Wassenb.) 55. 56. 89. 111. 156. 161. 226. 297. 299. 314. 318. 455. 448. Catal. 9. 14. (cf. Strab. IX. p. 413.) 59. 78. 123. 153. 141. 174. 197. 201. 204. (cf. Steph. Byz. v. Ἀντρωῶν) 225. 234. 248. 308. 359. (cf. Strab. XII. p. 543. 553.) γ'. 18. 28. 51. 74. 99. 100. 155. 206. (cf. Apollon. Lex. v. ἀγγελῖν cum Tollii Exc. II.) 211. 244. (cf. Apollon. Alèx. II. p. 159. et Eust. p. 410.) 539. (ἀναφορὰ ad v. 334.) 561. 564. δ'. 3. (cf. Eust. p. 438.) 88. 137. 139. 161. 277. 282. 478. ε'. 31. 128. 132. 146. 156. 162. 265. 323. 329. 638. 708. 807. ζ'. 54. 70. 71. 121. 155. 226. 266. 514. (ἀναφορὰ ad v. 511.) η'. 32. 153. 451. θ'. 10. 53. 56. (ἀναφ. ad v. 558.) 139. 207. 213. 290. 349. 378. 448. 503. 526. ι'. 3. 14. 29. 36. 88. 271. 404. 447.

artis corrigendorum priscorum monumentorum et ipsius grammaticæ interpretationis. Quanquam veris nominis interpretationem ei adeo nemo veterum tribuit, ut nonnisi inita ratione emendandi interpretem egisse videri queat ^a.

XLIV.

Zenodoto magistro discipulus successit in edendo poëta emendandoque, Aristophanes Byzantius, Philopatore, qui et ipse *φιλόμνητος* fuit ^b, atque Epiphane tum maxime imperantibus illustris. Is secundum Callimachum et Eratosthenem princeps acerrimo studio cognitionem poëtarum et omnes literas antiquitatis am-

502. 555. 560. (Schol. Horn.) 590. 608. 634. (referendum ad errorem paullo ante ex Schol. 151. memoratum in *ζ*. 245. cf. Eust. p. 741.) *κ*. 10. 25. 98. 127. 175. (ref. ad *ζ*. 259.) 291. 317. 315. 345. *λ*. 32. 86. 94. 101. 106. 111. 125. 219. 222. 368. 415. 437. 459. 451. 458. 528. 588. 676. (hic unus e paucis locus est, in quo haud dubie Malloten Zenodotum intelligas rectius.) 755. 781. 830. 837. *μ*. 59. 66. 79. 127. 251. 296. 340. 342. 346. 348. 359. 368. 423. *ν*. 2. 68. 71. 148. 166. 191. 198. (Eust. p. 927.) 222. 229. 237. 245. 257. 315. 374. 450. 485. 546. 551. 645. (Eust. p. 953.) 692. 702. 824. *ξ*. 16. 36. 40. (Eust. p. 966.) 89. 135. 208. 236. 249. 259. 276. 285. 299. 310. 349. 351. 366. 400. 412. 427. 437. 485. 505. *ο*. 86. 159. 169. 192. 207. 301. 307. 353. (Eust. p. 277. 1018.) 556. 577. 459. 469. 470. 480. 587. 625. 640. *π*. 10. 93. 150. 161. 223. 233. (Steph. Byz. v. *Δωδώνη*.) 243. 507. 515. 666. 677. 710. 748. 807. *ρ*. 7. 15. 54. 103. 149. 171. 173. 215. 268. *σ*. 142. 155. 160. 210. 222. 250. 564. 400. 466. 502. 565. 570. 576. 579. 581. 584. *τ*. 26. 118. *υ*. 11. 114. 261. (cf. Apollon. de Synt. p. 164. 273. 283. 331. 346. 484. *φ*. 95. 169. 335. *ψ*. 461. 527. 553. *ω*. 47. 110. 293. 512. 725. Præter hæc nihil in adversariis habeo, quod ad Zenodotum pertineat, nisi nugæ quasdam, quas unus Eustathius servavit, ut p. 289. scripturam *Ἑλληροφόντης* pro *Βελληροφόντης*, p. 1014. ὅτι ὁ ἀλλαχοῦ ῥηθεὶς Παιήων ὁ Ἀπόλλων ἐστὶ, cum aliquot lectionibus in *Odyss.*, p. 1394. (ad *α'*. 93. cf. p. 1470.) p. 1478. 1490. 1500. 1773. 1841. (cf. Ammon. v. *οὐδὲν*) 1885. etc. Si quid fuerit, quod omisisse me pœniteat, reprehendetur mox alio loco.

^a Nullus est in Scholiis locus, ubi *ὑπόμνημα* s. *Commentarius* Z. excitetur, ut fit in Aristophane et Aristarcho. Ac perraro aliquid illius affertur, quod istuc spectet, et modo ex conjecturis Grammaticorum, scripturas Zenodoteas interpretantium, modo, si conjectura me non fallit, ex libro, in quo Z. difficiliora vocabula explicaverat ad morem glossographorum, qualem librum Zenodoti laudat Schol. Apollon. Rh. II. p. 1007. Cf. Athen. I. p. 12. D. et Schol. Theocrit. V. 2. ubi ex *Odyss.* *ξ*. 550. hæc lectio citatur, *νάκος ἔλκετ' αἰγὸς ὀμπρόφρου*, cum Scholl. ad II. *β*. 89. *ι*. 447. *λ*. 106. Etymologici M. locos de industria prætermisi, quorum plerosque haud majori jure ad hunc Ephesium referas, quam commentariolum illum a Valckenario editum in *Animadv.* ad Ammon. p. 228. sqq. Verum antiquiori confidentius adscripserim *Ἐπιτομὰς μυθικὰς*, ab Athenæo memoratas X. p. 412. A.

^b *Ælian.* V. H. XIII. 22.

plexus^a, ad exemplum philosophorum et rhetorum grammaticam scholam aperuit, ex qua et alii Homerici prodierunt, e quibus hodieque tres noti sunt^b, et ille omnium longe clarissimus Aristarchus. Sed Aristophanis in cæteras partes philologiæ multo luculentiora videntur merita fuisse, quam in Homerum; siquidem in quadraginta locis, in quibus a veteribus celebratur, vix semel aut iterum mentio fit horum Carminum ab illo recensitorum vel illustratorum^c.

Etenim ille, ut summas res generatim persequar, præter delectus et censuras scriptorum cujusque classis optimorum, quas ab Aristophane utilissime institu-

a Studii pertinacia intelligitur maxima fuisse ex locis Cic. de F. B. et M. V. 19. et Varronis de L. L. IV. princ. ubi Aristophani *lucerna* tribuitur, etiam ex ridicula narratione Vitruv. Praef. VII., qua *omnes libros ex ordine quotidie summa diligentia perlegisse* fertur. Quod nemo aliorum (nam pinguius loquitur Architectus) quam ad assiduam lectionem classicorum scriptorum docendique operam trahet. Hic mihi in mentem venit viri docti ferventioris ingenio, quem nuper audiui, quum prædicaret, adolescentulum se tota Biblia sacra inter prandium et potionem caldæ Arabicæ perlegere solitum esse.

b Agalliam Corcyraeum jam alibi produxi. Ejus condiscipulos novimus duos, Diodorum, cujus inepta correctio Odyss. δ'. 18. καὶ αὐτὸς improbat ab Athen. IV. p. 180. E. et hujus compilatore, Eustath., qui et p. 1504. Διόδωρον Γραμματικὸν laudat, ab illo, ut puto, et eo, cujus Schol. Pind. Isthm. II. 54. meminit, non diversum, atque Callistratum, qui ap. Athen. I. p. 21. C. Aristarchum acriter castigat, non ob malam emendationem, sed quod ei *pallium dissedisset impar*. Idem Callistratus est, cujus commentarii olim ferebantur ad Homerum, Pindarum, Euripidem, Aristophanem, laudati Scholiastis nostris et alibi et ad Il. in sex lectionibus (γ'. 18. ζ'. 454. μ'. 25. φ'. 126. ω'. 154. 215.) ex operibus tribus, quæ omnia vel ad interpretationem vel ad emendationem Horn. pertinuerunt. Quamquam ad γ'. 18. ejus *recensio* affertur ἐν ταῖς χειρογράτοις. Unam conjecturam ejus, μ'. 25. ἐν δ' ἡμῶν, deorum numine quam Homero digniorem, etsi lenissimam, antequam auctor Callistratus innotuerat, ex Mosaicis rationibus rejectit Barnes. Aliam etiam leniorem conjecturam ejus v. in Schol. min. et Eust. ad Odyss. ε'. 455. At ut longe istis pejora luserit, potuerunt tamen et ejus et priorum duorum alia merita esse in Homerum, quæ nunc penitus ignorantur. Cæterum quod *scholam* Aristophanis tanquam novum institutum commemoravi, non puto idem de Zenodoto vere dici posse. Hujus enim disciplina nusquam laudatur, nec quisquam *Zenodotæus* proprio nomine, nisi forte huc referre velis aliquoties in Scholiis dictos τοὺς περὶ Ζηνόδοτον, ut η'. 452. δ'. 86. Sed hæc formula loquendi potius adstipulatores significat quam sectatores. Hos appellarent Scholl. τοὺς ἀπὸ Ζηνόδοτου, sicut τοὺς ἀπ' Ἀριστάρχου, Aristarcheos, s. ut Varro vertit, ab Aristarcho Grammatico, τοὺς ἀπὸ Κωῦτος etc. Ante Aristophanem tamen hoc occurrit institutum videri potest placuisse Callimacho, quem ipsum quoque ille audit. Quippe *Callimachei* nominantur apud Athenæum Hermippus et Istrus, idem Istrus, ut opinor, cujus duo errores refutantur in septem locis Scholl., ad β'. 110. γ'. 491. κ'. 298. 459. ι'. 629. δ'. 250. τ'. 34. Ipsius Callimachi 30 locis laudati nihil occurrat, quod proprie scriptum sit ad emend. aut interpr. Hom. Ex alio enim genere sunt, etsi utroque pertinentia, ad Catal. 532. et ad Odyss. δ'. 1. ap. unum Eustath. cui cf. Apollon. Lex. v. κητώσαν.

c Vide Meurs. Bibl. Gr. p. 1254. T. X. Thes. Gron. Sed Meursii et cæterorum industriam brevi superabit doctus juvenis, Bredovius, in Comment. de vita et scriptis hujus Aristophanis.

tas absolvit Aristarchus^a, majore diligentia primus inquisivit, quid genuinum aut spurium esset in monumentis priorum temporum^b; primus idem Grammaticen linguæ Græcæ, maxime analogiam et reliquas partes, quæ discretis nunc professionibus a philosophis tractantur, acutius rimatus est^c, varietque omnem hanc artem instruxit, inventa etiam notatione accentuum, et interpunctione, quum ad id tempus inflexio et sonus vocis nullo usu signorum regeretur, unusque ac perpetuus ductus literarum lectionem valde impediret^d. Quam propter unam rem Aristophanis nomen perpetua memoria dignum habendum esset, nisi memoriam talium quotidiana consuetudo exstingeret. Præter hæc in multos et gravissimos scriptores commentatus est, recensuitque ac disposuit eorum opera, ut Hesiodi, Alcæi, Pindari, Platonis^e. Præcipuum vero studium impendit in scenicos poëtas, maxime in Comicum cognominem suum, neque sic, ut in obscuris seu elegantibus vocabulis hæreret, sed ut universam vim et artem et tempora fabularum exponeret^f.

Homerum autem quomodo tractaverit, et quasnam rationes ejus emendandi sit secutus, æque obscurum est, quam erat in Zenodoto. Nam etsi recensio Aris-

a Ita interpretor Quinctil. X. 1. 54. 59. De re, quam modo attigi p. 262. n. b. accuratissime disputantem Rubnkenium vide in Hist. Oratt. Gr. extr.

b Vide Quinctil. I. 1. 15. et vet. Scholion Hesiodico Scuto ab Aldo et Steph. subjectum, in quo Fragmento auctoritate Aristophanis dubitatur, an Hesiodi id Carmen fuerit. Quæ suspicio haud dubie ad totos Καταλόγους pertinuit. De extremis Odysseæ ab eodem Critico in dubium revocatis dixi supra p. 250. 251.

c Studiose legerat illa Varro, de L. L. scribens. Vide IV. edit. Bipont. p. 51. VIII. p. 129. IX. p. 177. Quorum locorum altero confirmatur id, quod paullo ante suspicatus sum de consuetudine sermonis veritati analogiæ posthabita a Grammaticis.

d Vide Fosteri Essay on Accent and Quantity p. 182. sqq. et eos, quos laudat Villos. in Append. ad Epistt. Vinarr. seu potius diu desideratum scriptum Arcadii Antiocheni περί τῆς τῶν τόνων εὐρίσεως etc. ibidem ab illo primo editum. Ex ea doctrina Aristophanis passim aliquid de ratione accentuum afferunt Grammatici, primus omnium Ἀπολλων. Alex. IV. p. 504.

e Vide Schol. ad Hesiod. Θ. 68. Hephæst. Enchir. p. 74. Diog. Laërt. III. 61. Pind. Vitam a Th Magistro collectam, ubi legimus, "Ἀριστον μὲν ὕδωρ προτιτάχθαι ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συνταξάντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἰγκώμιον καὶ τὰ περὶ τοῦ Πίλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἡλίδι ἠγωνίσαστο. Similia, puto, et majora horum Criticorum merita sciremus in Lyricos, præsertim in metrica doctrina, nisi ruina ingens hic optima quæque opera absumpsisset.

f Res apparet ex Summariis vel Argum. aliquot Sophoclis, Euripidis, Aristophanis, ad quos nonnunquam etiam laudatur in Scholiis, tum ex Athenæi loco VI. p. 241. F., ubi Machonî, claro tum poëte comico, operam dedisse dicitur, de partibus comædiæ præcipienti. Fuitque Aristophanis nostri proprius commentarius de larvis, eodem teste Athen. XIV. p. 659. B. Cf. Bentl. de Epistt. Phalar. p. 25.

tophanea nunc nuper satis multis lectionibus innotuit^a, quoniam tamen earum nec rationes traduntur, quas ipse attulerat in Commentariis^b, neque fontes, unde eas hausit, quantum ei sive meriti sive culpæ assignandum sit, plerumque incertissimus hæreas necesse est. At illud nobis facile largientur docti, ut in hujus quoque recensiois fragmentis pleraque ad παράδοσιν quandam et scripturam tum vulgatam referamus, præsertim inepta illa, quæ cum Zenodoto et aliis antiquioribus communia habuit, neque igitur primus adscivisse putari potest^c. In his ergo non tam illud patet, quid probarit ipse aut poëta dignissimum judicavit, quam quid non improbarit, quid loco non moverit. In cæteris autem, in quibus nulla antiquior auctoritas affertur, tametsi Excerpta Scholiorum apud me quidem minime habent hanc fidem, ut ea ad diligentiam accuratæ orationis interpretari aut ex quovis silentio aliquid extundere audeam; sed in cæteris tamen, quæ Aristophani proprie tribuuntur, majorem doctrinam et modestiam facile agnoscimus. Ac reperiuntur in eo numero plura, quæ partim non rejicienda Aristarcho visa sint, partim, vel invito hoc, ab insequentibus Criticis in vulgatum textum recepta^d. Alia autem, quæ deinde

a Ἡ Ἀριστοφάνειος διόρθωσις, ἡ κατὰ Ἀριστοφάνη. Eum utrumque Carmen complexam esse, ex Athenæo et Eustathio satis intelligitur. Sed cave putes, eam integram venisse in manus Grammaticorum nostrorum. Ii enim hic quoque in lectionibus inde excerptis vocabulo φασὶ utuntur, alibi auctorem suum produnt Callistratum, Aristophanis discipulum. Illic igitur lectiones magistri sui vel ipse receperat in textum, vel in libris suis, ἐν τῷ περὶ Ἰλιάδος, ἐν τοῖς διορθωτικαῖς, ἐν τῷ πρὸς τὰς ᾠδῆς (f. contra obelos Aristarcheos) servarat. Callistratum hunc rursus excerptit Didymus; Didymi autem opera in hisce rebus plurima fruimur. Vide ad β'. 111. 455. τ'. 76. 327. etc.

b Ὑπομνήματα enim addidisse illum recensioi suæ, multas ob causas certum est. etsi nusquam ea nominatim memorantur in Scholiis, nisi forte ad β'. 133. et φ'. 150. ubi παιγμάτων in ὑπομνήματων mutandum esse recte vidit Bredovius meus. Inde sumptus est, ut opinor, locus de versu Odysseæ ap. Athen. VI. p. 228. D. et illa Porphyr. Q. H. 8. in quibus ὁ βέλτιστος Ἀριστοφάνης laudatur ὁλητῶς. Ac Porphyrius fortasse volumen oculis usurpaverat; at Scholiastas illud usurpasse non crediderim.

c Zenodotea sunt hæc, e quibus tamen perpauca eas sordes olent, quas modo ridebamus: sed satis erit numeros ponere: Α'. 91. β'. Catal. 308. (vulg. 801.) γ'. 57. 126. δ'. 137. ζ'. 121. η'. 452. θ'. 290. 304. ι'. 158. κ'. 306. μ'. 66. 79. 127. ν'. 2. 71. 107. 245. 246. 551. ξ'. 36. 177. 208. 229. 259. 276. 299. 310. 400. 412. 505. ε'. 159. 301. π'. 223. σ'. 198. 400. 466. 502. ψ'. 461. — Aliis 9 locis notatur Aristophanis consensus cum aliqua edit. urbicarum, α'. 298. 424. 585. 598. γ'. 51. δ'. 44. τ'. 86. υ'. 188. ω'. 30., bis cum una Rhianea, τ'. 41. et ψ'. 81.

d Vide ad α'. 108. 298. 553. β'. 53. 164. 436. 447. γ'. 18. 55. (ubi licet dubites, παρὰ ne prætulit Aristarchus an παρὰς: nam in Ven. textu, sicut in Lipsiensi,

mutarunt vel rejecerunt editores veteres, non sunt omnia ejusmodi, ut mutandi causæ videantur satis graves fuisse, si solam commoditatem sensus et usum Homericum spectes: quo ulterius progredi nequeas, quandoquidem nunc de testimoniis antiquorum codicum non constat^a. Sed ut plures illarum lectionum vulgatas nostras æquiparant, ita insunt etiam in illis, quæ plane præstent^b. Quas si Aristophanem con-

legitur παρὰ: idem certe utrique placuisse perspicuum est, et cf. ad χ'. 491.) 227. ε'. 638. (ubi post ineptissimos dissensus Criticorum de voc. *δῖον* in Aristophanis scripturam recte conventum est,) ζ'. 148. μ'. 26. ξ'. 40. 45. 256. 285. δ'. 49. 53. 154. 601. π'. 175. τ'. 76. 77. φ'. 126. ψ'. 463. In nonnullis quidem horum Aristarchi nomen non legitur, quæ tamen ad auctoritatem illius referenda esse paullo post probabiliter ostendam. Quod si eruditis probavero, Aristophani celeberrimus discipulus in his ἀθετήσεων adstipulatus est: Θ'. 164. — 166. 189. 233. ι'. 684. — 688. κ'. 387. 597. — 599. λ'. 766. — 784. (νῶϊ—νῖός) ξ'. 95. 215. 517. — 527. ο'. 56. — 77. 147. 148. π'. 261. δ'. 597. 598. τ'. 527. ψ'. 824. 825. ω'. 6. — 9. 614. — 617. Quibus in locis, si paucos exceperis, egregia critices specimina esse, et partim imitanda mihi putabam uncis expediendis, quorum defensionis alius locus destinatus est.

Hic et cæ ἀθετήσεων addendæ sunt, in quibus Aristophanes Zenodotum secutus est quatuor modis. Etenim aliqui versus aberant ab utriusque textu, ut duo hi: (nam plures non notantur:) κ'. 498. et δ'. 55. Talibus ergo levis fides est ab antiquissimis libris: ut, si de vss. hujus generis accurate moneremur in Scholiis, non dubium est, quin vulgo nunc multo aliter et rectius de antiqua hac audacia ἀθετήσεων sentiremus. Sed pauca illa, quæ accepimus, manca sunt interdum et turbata, tanquam in priore istorum exemplorum, κ'. 498., cui versui unus saltem ex proximis comes addendus videtur. Tum alii versus a Zenodoto ἠθετημένοι erant, quos plane omisit Aristophanes. Verum tantum unus talis notatur, ξ'. 114. Item unum exemplum legitimus versuum ab utroque ἠθετημένων, η'. 195 — 199. Longe plures, quibus notam rejectionis appinxerat, ex eo genere erant, quod ne scripserat quidem Zenodotus, οὐδὲ ἠγγράφει. Quales, si Scholiastis credimus, hi potissimum erant ab Aristophane ἠθετημένοι i. e. *notis compuncti*: Θ'. 284. 585 — 587. 553. 554. ι'. 25 — 25. 690. κ'. 253. λ'. 15. 14. 78 — 83. 180. 556. 515. μ'. 175 — 180. 450. Uno denique loco φ'. 150, ubi hunc et seqq. 5 versus compunxisse dicitur Aristophanes, unus hujus auctoritas laudatur seorsum.

Jam summam ini versuum omnium, huic Critico suspectorum; et minime mirare, cur ille a veteribus nusquam reprehendatur ob nimias ἀθετήσεις. Immo satis modeste fecit, quod eos quoque versus, quos Z. vel deleverat vel in codd. suis non invenerat, apposuit, ne quid fraude videretur subtraxisse, quod alius forsan Homericum judicaturus esset. Cæterum etsi de his et aliis rebus timide conjiendum est propter reliquiarum hujus generis paucitatem, illud tamen verisimillimum est, Zenodoteum textum Carminum Homericorum, quod hodie dicimus, fundum fuisse Aristophanei.

a Certe per se spernenda non fuerat maxima pars harum lectionum: β'. 192. γ'. 575. δ'. 52. 258. ι'. 203. 547. κ'. 506. 549. λ'. 105. 545. 685. μ'. 40. 68. ν'. 8. 12. 51. 364. 615. 753. ξ'. 44. ο'. 10. 197. π'. 25. σ'. 55. τ'. 96. 105. 386. Immo erunt, opinor, quibus nonnullæ earum nunc quoque textu dignæ videantur, quam ab iis discessum videri queat potius per libidinem et operosam sedulitatem, quam melioribus libris consultis.

b Tales esse duxi receptique in primis has duas, μάχην pro μάχης ο'. 459., "Ὅσπον δ' ἰνὲάχιλοι pro ὄσ. τ' ἰνὲάχ. ξ'. 148., tertiamque, ni fallor, a vulgata non longius abhorrentem, cujus nunc non memini. Ac forsitan recipere debuisssem aliquam ex iis, quas Scholl. probant formulis suis, οὐκ ἀχαρίστως, et μήποτε ἄμεινον, (b. e. melius fortasse, haud scio an melius fuerit,) ut ν'. 502. πρὸς δὲν p. πρῶτος etc.) aut

jectando indagasse pro absurdis et falsis prioribus putemus, haud male de ingenio ejus critico existimandum erit. Quanquam ultro fateor, me ne in his quidem, quæ paullo certius ad ejus conjecturam referri possunt, robustiorem conjecturalis artis infantiam quam in Zenodoto intelligere^a. Quo magis augetur exspectatio, quid tandem Aristarchus dignum allaturus sit fama, quam ob emendatum et quasi restitutum poëtam consensu omnis antiquitatis adeptus est celeberrimam.

XLV.

Incredibile dictu est, quanta Aristarchi^b olim auctoritas fuerit non solum apud homines ejusdem professionis, sed apud eruditos omnes, et Græcos et Latinos. Nimirum quum plerique Grammatici, artem docentes Alexandriæ et Romæ, in quibus ad

hasce non inelegantes scripturas, οὐδὲ μὲν ἰδρύειν p. οὐδέ τ' αἰδρύειν ἡ'. 198., τοὺς p. δὴ μ'. 68., ἴππῳ p. ἴππων δ'. 142. Nam Scholiastæ non credo, Aristophanem ibi ἴππῳ legisse dualiter. Sed his in locis vulgatæ defendi bene poterunt.

a Videlicet hoc sensu diligens cogitatio imbuat comparantem omnia sub uno aspectu. In singulis enim, ut sæpe dixi, parum certum, quid quisque conjecerit primus. Quodsi conjecturæ a veteribus lectionibus dignosci a nobis conjectura possent, in illis potissimum numerarem has, γ'. 13. κοινῶλου ὄρουτ' αἰλλη, (si modo ita Schol. voluit, ac non αἰλλῆς, uti scriptum est. Substantivum autem isto modo scribebant olim, non αἰλλα. Cf. V. L. ad π'. 374.) ζ'. 148. τηλεθρώντα, mox ὄρη, casu tertio, cum similibus nonnullis. Qualia, qui acutius movetur, quam plurima chartis illudat quavis hora. Postremum illud, ὄρη, receptum est ab omnibus, oblitterato antiquiore nominativo, quem nunc tandem revocavi, quia ex eo haud paullo aptior sententia efficiebatur et constructio Homero propria, ἴαρος δ' ἐπιγίγνεται ὄρη, vere oriente. Et nunc ipsum audio de Buttmanno, præstantis ingenii viro, ei jam dudum eandem rationem et correctionem in mentem venisse.

Præterea age etiam reliquos locos hic notemus, ubi Aristophanis crisis apponitur in Scholiis nostris: A'. 124. γ'. 12. δ'. 17. ἡ'. 456. θ'. 10. 513. ι'. 4. κ'. 153. 391. λ'. 26. 94. 219. μ'. 54. 59. ν'. 29. 60. 92. 348. 713. ζ'. 45. 58. 416. 474. π'. 188. 313. 633. ρ'. 178. 234. 264. σ'. 576. υ'. 506. φ'. 127. 249. 446. In quibus quam levia et minutula insint, viderit statim, quicumque molestissimo labore nostro uti volet. Idemque inconstantiam et negligentiam Excerptorum vel sponte intelliget inde, quod illic plane ommissa est Aristophanis varietas in α'. 122. φιλοκτηανέσταται, quam ii, qui prope nihil istiusmodi præbent, Eustathius et brevior Schol. ad Odys. β'. 190. servarunt, quum eximia Scholia adeo accurate prodant, illum ν'. 713. σφιν σταδίη, non σφι σταδίη, ζ'. 203. Πείας, non Πείης etc. legisse.

Ad Odysseam denique nihil superest præcipui ex variis scripturis Aristophanis, nisi ap. Athen. et Eustath., qui longe plura illius grammatica habet, ex Ἱερογλίμασι, Γλώσσαις et similis generis libris excerpta, quæ diutissime per manus virorum doctorum tradita videntur. Indidem aliquid in Venetis affertur septem locis ad interpretandum. α'. 5. 567. ι'. 378. κ'. 534. λ'. 4. φ'. 126. ψ'. 104., alibi ad prosodiam s. accentus, ε'. 289. ρ'. 606. υ'. 30. φ'. 419. α'. 84. coll. ad σ'. 10.

b Sub Ptolemæo Philometore, circ. Olymp. CLVI. Vide Bayle Dict. v. Aristarque et C. L. Matthesii Diss. de Aristarcho Grammatico, 1725.

XL erant profecti ab ipsius disciplina ^a, alique ab Aristarcheis instituti hunc Pythagorica quadam superstitione uno ore velut deum suum colerent, ut profiterentur etiam, malle se eo duce errare potius quam vera sentire cum cæteris ^b, paullatim ad eos omnes qui, scholas illorum frequentabant, studiisque literarum et poëtis interpretandis, aliquam partem ætatis impertiebant, (id autem per ista sæcula liberaliter educandus quisque faciebat,) ingens viri dimanavit existimatio, nomenque quodammodo traductum est in ipsam artem explicandorum et castigandorum scriptorum ^c. Ita factum est denique, ut, quamvis vitam et libros ejus multo minus quam Aristophanis norimus, ipse hodieque in vulgus celebrior sit et Aristophane et reliquis omnibus, qui olim in hoc minime illustri genere doctrinæ elaborarunt ^d.

Dicitur Aristarchus amplius DCCC Commentarios grammaticos et criticos conscripsisse, ac, si Suidam recte intelligo, nihil aliud quam Commentarios ^e. Ve-

a Paucorum accurata memoria exstat, nonnullorum nil nisi obscura nomina, apud Suidam prodita passim, ut Aperi. Dicæarchi Lacedæmonii etc. Eorum, qui aliquid ad Homerum commentati sunt, posthac mentio fiet. Hic et alibi valde desideramus diligentissimi Ionsii promissum opus de Grammaticis Gr.

b Apparet hoc ex multis locis Scholiorum, in quibus hi maxime ridiculi sunt, ad β'. 516. Ἐπειδὴ οὕτως δοκεῖ τῷ Ἀριστάρχῳ, παιδόμεθα αὐτῷ, ὡς πᾶν ἀρίστην Γραμματικῶν, et ad δ'. 255. Μᾶλλον τισιν ἐν Ἀριστάρχῳ ἢ τῷ Ἑρμαίῳ, εἰ καὶ δοκεῖ ἀληθεύειν.

c Eximie de Aristarcho laudes sunt æqualis philosophi, Panætii, ap. Athen. XIV. p. 654. C. vocantis illum μάντιν, διὰ τὸ ῥαδίως καταμαντεύσθαι τῆς τῶν ποιημάτων διανοίας, et Sexti Empir. c. Math. IX. 110. qui eum Platoni aliarumque artium summis ingeniis comparat. Notiores loci sunt Latinorum, in primis Horatii Art. poët. 450. Ciceronis Epp. ad Att. I. 14.

d Cur grammaticam doctrinam minime illustrem appellem, probe intelligent, quibus antiquarum, præsertim liberarum, civitatum mores et studia cognita sunt. De quibus verbo monui ad p. XLVIII. Sed in utroque populo, ut quæque ars et scientia subtilior erat et ex additioribus fontibus haurienda, ita minus gratiæ et honoris habebat in vulgus. Itaque vel utilissimarum rerum periti, Geometræ, Astronomi, Medici, Grammatici et Critici pæne contemnebantur præ Oratore et rerum civilium prudente: ipse Archimedes humilis homunculus est ad Platonem et Archytam. Quanquam fastus hic est Romanorum, qui magis, quam unquam Græci fecerunt, liberalia studia ad lucellum rei publicæ et popularem gloriam revocabant. Conf. Mureti Var. Lectt. VI. 1. ubi quæ de philosophia dicuntur, multo etiam veriora sunt de grammaticis studiis.

e Nam ambigua sunt verba Suidæ v. Ἀριστάρχος: Λίγιστα γράφει ὑπὲρ ὧν βιβλία ὑπομνημάτων ἦν. Sed nusquam in tot locis veterum ullum proprium opus Aristarchi memoratur, ut huc potissimum pertinere putem a Porphyrr. in Hor. Epist. II. 1. 257. servatum dictum Aristarchi, qui quum multa reprehenderit in Homero, (interrogatus, puta, ab aliquo, cur non ipse Carmen componeret ad optimas leges artis,) aiebat, Neque se posse scribere, quemadmodum vellet, neque velle, quemadmodum posset. Ilud absurda profecto vox, et prudentiæ modesticiæque plena; similisque est sententia poëtae, *Fungar vice colis* etc.

rum illi, in quibus exemplo præceptoris sui præstantissimorum poëtarum et multarum Grammatices partium explicationem et censuram complexus erat, jam dudum itaperierunt, ut ne formam quidem ullius eorum, neque ex ipsis quæstionibus, quas tractaverat, et quibus etiam nunc magna pars literaturæ nititur, quidquam præter dispersas quasdam et misere laceratas sententiolas reliquas habeamus. Ut ex iis libris, quos defendendæ analogiæ causa contra Cratetem scripserat, quantillæ hodie sunt reliquiæ^a! Illustraverat idem Archilochum, Alcæum, Anacreontem, Æschylum, Sophoclem, Ionem, Pindarum, Aristophanem, Aratum, alios. Horum partem cum ipsis Commentariis ætas Misis invisa abstulit; ad plures eorum, qui exstant, nihil superest, certe quod constet illius esse; ad Lyricum quidem et Comicum aliquid, sed nihil ad id, quod olim fuerat. Quid? quod *recensionem* ejus *Homerica* admodum nuper tam parum noramus, ut, quatenus hæc vulgata nostra ad eam accederet, a viris doctis frustra quæreretur. Cui quæstioni etsi ne nunc quidem satisfieri a nobis potest, tamen Venetorum Scholiorum beneficio tot tantæque Aristarchi copię patuerunt, ut is unus nobis plus operis præbeat, quam alius quisquam Grammaticorum Græcorum. Qua in abundantia materiæ hoc loco vix gravissima quæque complecti conor, satis habiturus, si universe quædam percurrando, observationibus, ad singulos locos Homeri afferendis, idonea fundamenta jecero.

XLVI.

Hanc ad rem necessarium est disputare diligentius de omni ratione critices veterum, veramque ejus animo capere speciem. Nondum enim satis refutavimus^b

^a Vide Varr. de L. L. VII. p. 119. 121. VIII. pr. p. 126. 151. IX. p. 170. collato Gellio II. 25. Illis locis si addideris Quinctil. I. 4. 20. Charis. I. p. 94. Priscian. XVII. p. 1065. 1106. Putsch., habebis omnia, quæ Latini ex hoc genere conservarunt.

^b § XXXVIII. præcipue p. 253.

vulgarem errorem, quo facile ducimur omnes, ut Criticos antiquitatis horum, qui nunc sunt, similes, atque Aristarchum in primis Bentleii seu Valckenarii, seu quisquis antiqua scripta pari ingenio expolit, longe simillimum putemus. Idque nobis persuadere volunt allato elogio Horatiano, *Fiet Aristarchus*, cui elogio etiam Panætianum addere poterant.

Sed, ut a posteriore ordiar, illud ad interpretem pertinet manifeste, non ad emendatorem. Horatii vero tota sententia talis est, in qua si pro *Aristarcho* substituat *Ramlerus* noster, acerrimus alienorum Carminum castigator, mutationem juxta ferant ii, qui hujus judicia laudant, et qui ea adspernantur. Inde apparet, Criticum ibi hac significatione nostra non dici. Jam quod minus ambigue, licet per jocum, scribit Cicero ^a, *Aristarchum Homeri versus negavisse, quos non probaverit*, num hoc certius significat, principem Criticorum artem corrigendi ad hunc nostrum modum et accuratæ disciplinæ formulam exercuisse? an potius credere nos cogit, illum neglecta prima lege historiæ mutasse et expunxisse ea, in quibus Homerus peccare, labi, dormire videretur? Seneca quidem eos versus, quos Aristarchus negaverat, *alienos* dicit ^b, Ausonius etiam *spurius* ^c, planeque vetus interpres Horatii, *versus quos judicavit Homeri non esse*; neque equidem dubito, quin ii maxima ex parte tales visi sint Aristarcho: (nam varii modi corruptelarum et interpolationum, quas Homerum expertum supra exposui, multo clarius tum cognosci potuerunt, quam ex tanto intervallo temporum:) attamen non credo, istam rem ab illo in magno discrimine positam esse. Immo quum horum temporum et hominum ingenia intueor, et clara veterum testimonia accurate comparo, videri mihi

^a Epp. ad Famil. III. 11. Conf. earundem IX. 10. et Orat. in Pison. 50.

^b Epp. LXXXVIII. extr. *Aristarchi notas, quibus aliena Carmina compunxit, recognoscavi?* Nempe id fecerant faciebantque Senecæ ætate plures, infra nobis indicandi.

^c Epp. XVIII. 29. Hoc enim versu,

Quique notas spuriiis versibus apposuit,

minime debuit dubitari, quin Aristarchus describatur. Majori jure dubitari potuisset, annon idem etiam proxime antecedente versu Ausonii laudaretur.

solet Aristarchus non aliter tractavisse Homerum, ac Cato ille Lucilium, cujus *male factos versus emendabat*, atque Varius et Tucca Virgilii imperfectum poemâ tractaturi fuissent, nisi morientis amici et Augusti voluntas intercessisset ^a.

Quippe illo Græcorum ævo, quamvis in minutiis grammatici generis occupatissimo, non potuit non vilis et eruditi hominis acumine parum digna haberi hæc cura libros dividendi in partes, præponendi summaria, codices inter se comparandi, librariorum menda tollendi, vocabula signis distinctionum et accentuum notandi, et si qua alia sunt, quæ partim assignantur *Grammatistis*. Ab his diversos constat fuisse *Grammaticos*, verborum et sententiarum interpretes, ac multo magis eos, qui a nonnullis subtiliores et nobiliores Grammatici vocantur ^b, *Criticos*, quorum munus erat, auctoritatem et *γνησιότητα* veterum scriptorum exquirere, et sua cuique vindicare, maxime vero virtutes illorum et vitia percensere, ut discerent auditores, quid in iis imitandum, quid veris scribendi legibus contrarium esset. Illa est ἡ τῶν λόγων κρίσις, πολλῆς πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα, ut ait Longinus, non hæc in restituendo genuino habitu librorum et in aucupiiis literularum occupata doctrina. Ex illa qui Κριτικοὶ Græcis, iidem Latinis *judices scriptorum* usurpantur, habenturque in hoc numero vel in primis ii, quos nemo dixerit laborasse illud, ut manus auctorum collatis codicibus seu conjectura indagarent, sicut Mæcius Tarpæ, fabularum Romæ in commissionem productarum auditor æstimatorque ^c.

Tali igitur emendatione vel potius censura certarunt

^a Notissima est historia ex Donati Vita Virg. §. 52. 59. et lusibus poetarum. Ad rem non male congruunt versus Eugenii Præf. ad Dracontii Hexaëm. a Fabricio allati:

Quodsi Virgilius, et vatum summus, Homerus,
Censuram meruere novam post fata subire,
Quam dat Aristarchus, Tucca, Variusque, Probusque —

^b Δοκιμώτατοι Γραμματικοὶ apud Athen. III. p. 116. D. Τινες Κριτικῶν, ὃ ἔστιν ἀκριβοσιτέρων Γραμματικῶν. Eustath. p. 773.

^c Cic. Epp. ad Famil. VII. 1. Hor. Sermon. I. 10. 38. A. P. 387. Ibi eundem Tarpæ Scholiastæ Criticum et emendatorem, et, quod modo posui, *severum doctumque auditorem et æstimatorem Carminum* vocant.

olim in Homero et quasi cum Homero Critici omnes, impellente ipsa præstantia Carminum, ut nihil omitterent, quo augeri ea posset, et perfectissimus sermonis et poëticæ artis nitor induci. Qua in re, quo quisque ingeniosior erat, eo plerumque immodestius videtur versatus esse, textumque sæpe depravasse corrigendo. Scilicet is critico iudicio maxime pollere putabatur, qui optimum poëtam proprio ingenio emendare poterat. Alii autem emendationes tales vel in Commentariis suis proponebant, vel in scholis, ex quibus mox ab auditoribus colligebantur. Totam autem rem primo non displicuisse, ostendit memoratus paullo ante literator Atheniensis, qui emendandi Homeri facultatem et studium suum Alcibiadi venditabat, minime, si quid video, diversum ab eo, quod hic describimus. Post aliquanto quam Zenodoti et aliorum, in optimos versus et universa Carmina grassantium, libidinem nimium sensissent vetusta monumenta, ars ista jure cœpit in crimen et reprehensionem modestorum et prudentium incurere, notarique a multis *ensoria insolentia* et *acerbitas* et frigida cura rerum minutissimarum^a, sed nusquam hoc genus *levitatis* et *audaciæ*, quod hodie Criticis objici solet. Neque tamen ullus illorum Criticorum, quod quidem constet, unquam ita versatus est in textu tragicorum aut aliorum recentiorum poëtarum: soli vetustiores *ᾠοῖδοι* petebantur omni licentia mutationum, correctionum, interpolationum, liturarum^b; ex quo plane apparet, eam licentiam tum temporis non novam fuisse, atque adeo ex nota fortuna *ᾠοιδῶν* auctoritatem quandam et speciem rationis traxisse.

a Vide Herodici Babylonii, et supparium Horatio poëtarum, Antiphanis Maced. Philippique Thessalon. Epigramm. in Brunck. Anal. II. p. 65. 205. V. p. 225. XLIII. XLIV. (Anthol. Planud. II. 10.) ubi ridetur *Γραμματικοὶ Μῶμου τέκνα, Ζηνοδότου σκύλακες, οἱ περὶ Καλλίμαχον, οἱ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆντες ἀκανθολόγοι, Ἀριστάρχειοι γωνιοβάμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμνηε τὸ ΣΦΙΝ, τὸ ΣΦΩΙΝ καὶ τὸ ΜΙΝ ἢ δι τὸ ΝΙΝ etc.* Similiter alii post, tanquam Lucianus, notans τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνοδότον καὶ Ἀριστάρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν Ver. Hist. II. p. 117.

a Non unus Homerus: etsi rem apud hunc inmaxime idoneis et certis indiciiis tenemus. Verum qui de Hesiodo dubitet, nec ipsarum ejus reliquiarum specie moveatur, meminerit modo loci illius in Theogonia, 18 versibus aucti ex libro veteris Chrysippi apud Galen. de Hippocr. et Plat. Dogm. III. extr. T. I. p. 275.

XLVII.

Verum ista omnia sic accipi nolim, quasi bonos et accuratos emendatores negem antiquis et exquisitis codicibus usos esse, iisque comparandis genuinam formam textus quævisisse. At genuina illis fuit ea, quæ poëtam maxime decere videbatur. In quo, nemo non videt, omnia denique ad Alexandrinorum ingenium et arbitrium redire. Quamobrem in tanta tamque calamitosa ruina antiquitatis prosperrime evenit, ut is potissimum manus admoveret operi, probareturque maxime, qui certe non esset in audacissimis, qui sæpe Zenodoteam, temeritatem coërceret, qui veras sermonis Græci leges acutissime omnium intelligeret. Sed de his rebus paullo post, ubi exemplis propositis probatissimi Critici ingenium et artem describam.

Ea exempla sumpta sunt ex reliquiis *duarum recensio-
num*, quæ olim ad Aristarchum referebantur. Idque statim post mortem ejus factum arbitror. Nam quum Ammonius, Aristarchi auditor et successor in schola Alexandrina, librum scriberet, *περὶ τοῦ μὴ γεγενῆσθαι πλείονας ἐκδόσεις τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως*^a, perquam credibile est, jam tum duplicem editionem seu duplex exemplum Aristarcheæ recensio-
nis in museis circumferri cœpisse, Quæ opinio et fama etiam deinde mansit apud Grammaticos, ex quibus in Scholiis sæpe consensus scripturæ utriusque notatur^b, alibi quid altera ab altera differat^c, rarius ita, ut *προέκδοσις* ab *ἐπεκδόσει* distinguatur^d. Neque vero per se improbable est, eandem rem

a Vide præclarum Schol. e Didymo exc. ad x'. 597. Liber is haud dubie idem est, qui ad τ'. 365. citatur, *περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως*, et hæc fortasse vera inscriptio.

b Verbis αὖ Ἀριστάρχου, αὖ Ἀριστάρχου, ut α'. 91. β'. 221. γ'. 292. ε'. 808. ζ'. 288. ι'. 576. μ'. 404. ς'. 681. pluribus locis, quos mox ad alios usus laudabo.

c Ibi est ἐν τῇ ἐπίπλυν τῶν Ἀριστάρχου, alibi διχῶς, semel iterumque διήλλαπτον αὖ Ἀριστάρχου. Vide ad β'. 151. Catal. 24. 86. γ'. 416. δ'. 282. 527. ε'. 152. 181. ζ'. 115. 174. θ'. 213. 405. ι'. 655. 677. κ'. 159. λ'. 631. ν'. 359. 627. ξ'. 36. 67. 427. ο'. 450. π'. 450. ς'. 579. ψ'. 275. etc. Eodem i. e. ad alteram editionem Villosion. refert τὰς ἱζητασμένας Ἀριστάρχου η'. 130. Cæterum fama hæc de duplici exemplo Aristarchi nobis jam olim nota erat ex duobus Scholl. ad ι'. 510. et 655. et ex Lipsicis: apud Eustathium eam non meminisse me legere.

d Ut ad π'. 613. τ'. 386.

fecisse Aristarchum, quam fecit Apollonius Rhodius et alii postea non pauci, scriptis suis iterum limandis et castigatioribus edendis. Quanquam, quum præcise id negasse videatur Ammonius, gravis auctor, fieri etiam illud potuit, ut vel ex adnotamentis exemplaris, hereditibus relictis, vel ex libris Commentariorum, vel ex scholis, in quibus sententias suas secundis curis retractarit, concinnaretur recensio nova et passim diversa a priore, quam ipse publicaverat. Hæ probabiles conjecturæ sunt doctissimi Villoisonii ^a, quibus libenter acquiesco. Nec operæ pretium puto hærere in eo, quod Ammonius iste vel Posidonius, familiaris et anagnostes Aristarchi, vel Ptolemæus Ascalonita vel Didymus paucis verbis nos docerent, si exstarent, nobis autem, ut similia multa, cogitando et divinando ad liquidum perducere non licet.

Pergimus ad descriptionem recensionis Aristarcheæ, in quantum illa ex tam paucis indiciis, adhibita conjectura et animo in ista tempora converso, a nobis fieri poterit. Etsi enim, ut dixi, nullum veterum Criticorum melius cognoverimus Aristarcho, tamen, si non aliquot particulas sed universa corpora spectes, tam parum etiam in hoc pleni sunt fontes nostri, ut ne brevissimam quidem rhapsodiam Iliados ad mentem ejus reconcinnare et restituere ex illis liceat. Habemus ejus multas et egregias lectiones, partim vulgo receptas ab omnibus ^b, partim præferendas his, quæ receptæ

a Proleg. ad Il. p. XXVII.

b Locis innumeris, ubi id prorsus nescimus; aliis, in quibus, collatis omnibus instrumentis, tantum verisimile fit, Aristarcheam rationem in vulgato textu nostro esse; multis denique, in quibus rem nunc tandem comperimus. Verbi gr. β'. 397. γένανται (alii scribebant γίνηται v. p. 271.) δ'. 299. ἱλασσειν (al. ἱεργιν.) ε'. 797. πείρετο (al. πρίβητο.) ή'. 213. βιβιάς (alii βιβῶν, quod ipsum tamen ο'. 307. tribuitur Aristarcho.) ι'. 310. φρονέω (al. κρανέω.) μ'. 30. ἐποίησιν (al. f. ἐποίησαν.) 142. ἰόντες (al. ἰόντας.) ν'. 246. θεράπων εὔς (al. δουρίκλυτος. Ex illo, qui ante A. inepte scribebatur Θεραπωνεύς, sicut Ἐπειωνεύς, Harles. in Bibl. Fabr. nobis facit Grammaticum Eteoneum, ut Xenodocum ex Eustath. ad γ'. 354.) 415. ἰόντα (al. f. ἰόντα.) 446. δὴ τι ἱσχομιν (al. δὴ τι σ' ἱσπ.) ζ'. 40. πτῆξε (al. πῆξε.) 157. ut υ'. 59. et alibi πολυπιδάκος (al. πολυπιδάκου.) ο'. 64. ἀνστήσει ὃν ἱταῖρον (al. ἀνστήσειεν ἱτ.) 187. σ' ἰκ Κρόνου (al. τε Κρόνου.) 621. αὐτὴν (al. ἀκτὴν.) π'. 31. Αἰναρέτη (al. Αἰναρίτης.) 261. ἔχοντας (al. ἔχοντες.) ρ'. 637. δεῦρ' ὁρώντες (al. νῦν ὁρώντες.) υ'. 28. τί μιν (al. τί μιν.) 114., ut ο'. 127., ἡ δ' ἄμυδις (al. ἡ δι.) ψ'. 18. ἀνδροφονοῦς (al. ἀνδροφόνου.) ω'. 125. κλισίη (al. plur. κλισίης) 344. Ἰήλι (al. ἰήιλη.) 546. Τῶν (al. Τῶ.) etc. Levia, fateor, sunt ista magnam partem, nec qualia a Bentleio Alexandrino exspectes, sed bona tamen et appositis scripturis merito prælata. Sumpsit autem hæc, non elegi.

sunt ^a; videmus eum ex discrepantia plurium lectionum eam fere elegisse, quæ Homérico ingenio et consuetudini ipsique loco optime conveniret; videmus multa ab eo erudite et sagaciter animadversa: sed quod primo loco quærendum est, quid ille in summam Carminum novi induxerit, qua religione antiquos libros excusserit, quomodo usus sit Zenodoti, Aristophanis et cæterorum, quos supra nominavi, recensionibus ^b; hæc et alia certis aut probabilibus argumentis hodie perspicere nequeunt. Et enim ex quo Aristarchea ἀνάγνωσις facta erat παράδοσις, (*vulgata lectio, vulgatus textus* dici solet, et satis commode,) id quod mature factum videtur ^c, ad illam potissimum novæ emendationes et notationes annexæ et compositæ sunt, omissis fere primis auctoribus lectionum, nisi forte ubi illi inter se dissentirent. Isque mos servatus est a Grammaticis maxime, postquam ex Cratetis ac reliquorum Aristarchi adversariorum censuris et animadversionibus multæ novæ vel ex antiquioribus revocatæ scripturæ in *textum tum vulgatum* illatæ erant; donec sæc. III. aut IV. ex iisdem fontibus, denuo instituta recognitione, prodiit ea *recensio*, quam per omnes, qui nobis supersunt, libros scriptos similem in

a Hoc a me sæpius factum est, modo constantiæ causa, modo propter manifestam præstantiam earum. Ut δ'. 235. ψυδίσσι pro ψυδίσσι i. e. ψυσταῖς p. ψυδῆσι. ι'. 317. et ρ'. 148. ἐπ' ἀνδράσι p. μετ' ἀνδράσι. λ'. 40. ἀμφιστρεφίεις p. ἀμφιστεφίεις. 672. βονλασίη p. βονλασίης vel βονλασίην. ζ'. 235. ἰδίω p. ἰδίω. ο'. 114. δ' ἔπος νῦδα p. δὲ προσνῦδα. 450 ἱμίνων p. ἱμίνων, (quanquam etiam huic ineptæ scripturæ, hodie vulgatæ, Aristarchi auctoritas additur, ex priore forsitan editione.) ο'. 24. θυμόν p. θυμός. π'. 633. ὀρώρει p. ὀρωρεῖν. υ'. 35. κίκασται p. κίκαστο. 77. μάλιστ' α'. p. μάλιστ' γε. ψ'. 287. ἄγειρεν p. ἔγειρεν. Et sunt alia, in quibus admodum vereor, ne futuri sint multi, qui tarditatem meam mirentur. Ut β'. 462. ἀγαλλόμενα p. ἀγαλλόμεναι. η'. 420. ὠτρύνοντο (s. ὀτρύνοντο) νέκυς pro ὠτρυνον νέκυας. ι'. 505. εὐχομένοιο p. εὐχαμένοιο. ζ'. 175. κατὰ p. ποτί. τ'. 95. Ζῆς p. Ζῆνα. φ'. 587. οἱ καὶ p. οἱ κεν. ω'. 241. ὀνόσασθε p. οὐνεσθε, &c.

b Usum enim illis esse Aristarchum, et ipsa res et Scholia passim significant. In quorum uno et altero affertur aliquid de Zenodotea editione ex notationibus Aristarchi: ν'. 808. ζ'. 162.: alibi sæpius is dicitur aliquam ex antiquioribus lectionibus προκρίναι: ζ'. 4. η'. 127. ι'. 212. υ'. 158. φ'. 265. etc. In primis v. ad ι'. 222. De nostra tamen quæstione nunquam laborasse videntur veteres.

c Huc spectant verba in Scholiis, ἐπίσθη ἡ παράδοσις Ἀριστάρχει, ut δ'. 138. ε'. 289. υ'. 357., vel ἐπίσθησαν αὐτῷ οἱ Γραμματικοί, π'. 415., vel ἐπικράτησεν ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ, α'. 572. ε'. 69. ζ'. 150. η'. 289. χ'. 67., vel. οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως, λ'. 651. ψ'. 387. cf. Apollon. de Synt. II. p. 158. III. p. 222. Contrarium perraro notatur, οὐκ ἐπίσθη ἡ παράδοσις, ut φ'. 162. ω'. 316. etc. Jam audi insignem locum Etym. M. p. 815. Διαφέρει χρῆσις παραδόσιως· χρῆσις μὲν γὰρ λίγεται ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία, παράδοσις δὲ ἡ τῶν Γραμματικῶν· οἷον, τὰ μὲν Ὁμήρου καλεῖται χρῆσις, τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ Γραμματικοῦ, παράδοσις. Et quidem κατ' ἐξοχήν.

summis rebus atque unius exempli, *hodie vulgatam* usurpamus.

Quæ quum ita sint, cavendum nobis erit, ne temere mediocria multa, quæ ex Aristarchi textu afferuntur, pravæ sollertiæ emendantis imputemus^a. Atque idem fortasse sentiendum erit de omnibus ineptis et maximam partem jam olim rejectis lectionibus ejus, quas ego quidem Zenodoto potius aut alicui priorum editorum quam Aristarcho assignaverim^b. Nempe aliud est, retinere aliquid in textu, aliud, adsciscere primum vel ex conjectura reponere. Nemo autem ignorat, quam in hoc genere difficile sit, omnes maculas unum videre et eluere, præsertim in libro antiquitus depravato, et cum ipsis depravationibus sæpe in imitationem tracto; idque ætate ea facere, quæ grammaticam et criticam ἀκριβειαν vixdum natam viderat.

XLVIII.

In tanta igitur obscuritate textus Aristarcho antiquioris valde est admirandum, vel tantillum adhuc reperiri in Scholiis, ex quo de virtutibus et vitiis principis

a A'. 106. 108. ἔπας. 157. σκιάωντα. 241. τότε δ' οὐτι. 447. ἱερόν. 523. μή τι. β'. 266. ἔφυγε. γ'. 552. δαμῆναι. 562. αὐτῇ. δ'. 170. πότμον. 426. ἰόν. ε'. 272. μήστωρε pro μήστωρι. 881. ὑπερφίαλον ζ'. 76. μάντις τ' οἰονοπόλος τε. 288. Ἡ δ' εἰς οἶκον ἰούσα παρίστατο φωριαμοῖσιν. η'. 75. δ' ἐν γὰρ ἑασιν. 240. δῆτων. 481. πέμναι. ι'. 36. ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες p. ἡγήτορες ἢ δὲ μίδοντες. 128. et alibi ἀμύμονας. (Zenod. ἀμύμονα. cf. Hesiod. Theog. 264.) 152. Κούρη Βρ. ἐπὶ δὲ μ. δ. ὁμοῦμαι (propter construct. cf. Odys. β'. 120.) 322. πολέμειζεν, al. opinor πολέμίζων. κ'. 341. Οὐτός τις. υ'. 384. ἦλθ' ἐπαμύντωρ. ξ'. 223. μέσῃ. ο'. 252. ἔξεσθαι. 594. ἀκίσματ' ἔπασσε. σ'. 506. ἀμοιβηδόν. φ'. 126. ἐπαίξαι. 265. οἰμήσει. χ'. 416. κηδόμενόν περ. 468. βάλλε δίσματα ψ'. 361. δρόμου. Hæc et similia mediocria dixi, quod non admodum mutant sententiam, cæterum ferenda utique, si olim in omnibus libris fuissent. Nunc vero insunt quædam illorum in vulg. textu nostro, quæ me etiam pœniteat reliquisse, maxime illud μήστωρε ε'. 272.

b Etiam hujus generis lectionum brevem indicem dabo: A'. 454. ἀφέντες vel ἰφέντες. 518. Ἥρη nominat. γ'. 526. ἐκάστου. 348. et ε'. 44. et alibi sæpe οὐδ' ἑρῆξεν χαλκός. δ'. 17. αὖ πῶς. ε'. 874. δ' ἀνδρῶσι. η'. 64. τόντον. 197. ἱλῶν. 304. ἰὺκμήτωρ. θ'. 109. κομείτην. 449. τοῖον. ι'. 18. μίγας (cf. Didym. ad β'. 111.) 66. φυλακτῆρας. 214. ἀπαίρας. 297. σιμήσανται. 576. ψιλῆς. 601. τιμῆς genit. κ'. 225. εἴπερ τι. λ'. 72. ὑσμίνη — ἐχεν. 439. τέλος. ξ'. 72. ὅτε. 202. με σφοῖσι. ο'. 439. τέκισσι. σ'. 658. Σαρπηδὸν δίχ. 775. δ' δὲ στεροφάλλιγγι, quod remansit adhuc Odys. δ'. 39. — ε'. 27. οὐδέ τι. 202. αἶ ὅν. 681. ἴδουτο. σ'. 485. ἐστιφάωνκι. υ'. 228. ἄλλοσι. 255. πολλὰ τὰ τε καὶ οὐκί. φ'. 252. μέλανός του (τινός. cf. ad δ'. 315.) χ'. 475. ἡμπνυτο. Plura in his quoque sunt manifesta menda scripturæ.

Criticorum judicare possimus ^a. In virtutibus ejus prima fuit acumen eximium, quo grammaticam rationem omnem, doctrinam accentuum et reliquam orthographiam ad leges constantis analogiæ constituit. Quod quale meritum fuerit, illam, quam modo dixi, ætatem linguæ et Zenodoteos errores recogitanti clarissime apparebit ^b. Quid quæris? Ab Aristarcho maxime repetenda sunt *initia omnis subtilitatis grammaticæ*, incognitæ antea optimis scriptoribus, nec ab ipso Aristophane satis accurate investigatæ. Neque vero in gravioribus

a Deberi id puto maxime Dionysio Thraci, amantissimo Aristarchi discipulo Parmenisco, Tryphoni et aliis Aristarcheis, qui in scriptis suis lectiones et interpretationes illius notaverant, unde congestæ sunt deinde in corpora Scholiorum. Vide ad β'. 111. Catal. 169. ἰ. 299. (cf. Eust. p. 556.) Σ'. 515. ἰ. 460. σ'. 207. Ex istis et similibus scriptis nonnunquam ipsa verba Aristarchi legere videmur: ut ubi est φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, α'. 554. β'. 2. ἰ. 401. σ'. 385. σ'. 77. τ'. 81. φ'. 344. χ'. 440. ψ'. 525. 826. vel σισσημῖωνται Ἀρ., α'. 219. Catal. 344. ν'. 257. σ'. 86. Ipsa autem opera Aristarchi, Ἑρμηνεία, τὰ πρὸς Φιλητᾶν, τὰ πρὸς Κομανόν, τὸ περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσίας, Scholiastæ non habuerunt ante oculos integra, fortasse ne integram quidem *re-censionem textus*. Vide α'. 97. 423. 524. β'. 111. 125. 555. 397. 420. 423. 435. Cat. 305. ἰ. 349. κ'. 397. λ'. 40. 391. ρ'. 373. ω'. 110. etc. In nonnullis horum locorum etiam Λίξεις Aristarchæ afferuntur, et multo plures in Lexico Apollonii, excerptæ omnes ex illis libris et Commentariis ejus, etsi per se vero non est absimile, propriam Aristarchi collectionem fuisse glossarum Homericarum. Conf. brev. Schol. ad Odys. η'. 24. ζ'. 29. τ'. 229. Etym. M. p. 509. 27. etc.

b Conf. p. 270. sqq. Nam errores, quos notis ibi perstrinxi, prope omnes correctorem habuerunt Aristarchum, etsi is raro nominatur ab iis, qui decreta ejus secuti sunt, ut apparet ex Apollonio Alex., Herodiano, aliis. Sed v. in primis Scholl. ad β'. 397. δ'. 400. ζ'. 434. κ'. 408. λ'. 128. ν'. 617. ξ'. 1. (cf. ad Apollon. Rh. I. 299.) 208. etc. Ad prosodiam s. accentus pertinent ea, quæ leguntur ad α'. 214. 396. β'. 262. Catal. 99. γ'. 20. 128. 344. δ'. 158. 308. ἰ. 269. 656. ζ'. 239. 244. 422. 518. η'. 240. 355. ἰ. 150. 256. κ'. 242. λ'. 259. 270. 454. 480. 495. 676. μ'. 20. 55. 158. 195. 201. 357. ν'. 103. 191. 545. ξ'. 38. 596. 463. σ'. 10. 302. 320. 365. τ'. 125. 185. 211. 324. 422. 542. 548. 558. 827. σ'. 552. τ'. 359. υ'. 55. 357. φ'. 110. 331. χ'. 67. ω'. 84. 134. 228. 235. 247. 566. in quibus bona fundamenta sunt accuratioris prosodiæ. Adde pauca de anastrophe, ad β'. 150. Cat. 30. 346. 384. γ'. 240. δ'. 94. σ'. 191. Etiam in orthographia, quæ propriè dicitur, Aristarcho debemus plurima, jam olim vulgo accepta: ut quod conjunctim scribuntur παλιμπλαγχθεῖς, παλιννομήνους, ἰπίνεα, Κηρισσέφρητος, ἰονμάκλυτος, non πάλιν πλαγχθεῖς etc., α'. 59. 572. ἰ. 178. Σ'. 527. ἰ. 147. λ'. 326. χ'. 51. cf. Hymn. in Ven. 111. 147., contra disjunctim, καὶ κύνος, καὶ κύνθι, non κακύνος etc. γ'. 402. ζ'. 200. etc., quod consonantes passim non geminantur in codd., qua de re nuper dixi in Præf. ad Odys. Vide Scholl. Apollon. Rh. I. 769. III. 37. et nostra ad ἰ. 203. Σ'. 425. ἰ. 154. 299. 570. κ'. 258. μ'. 26. σ'. 31. etc. Eodem pertinet quodammodo, quod, ubicunque per metrum licebat, veteris Ionismi causa verba truncavit augmentis suis, scripsitque non πόλλ' ἴπαδον καὶ πόλλ' ἰμόγησα, sed πολλὰ ἴπαδον καὶ πόλλα μόγησα, σπλάγχνα πάσαντο, ἄλγιστα θῆκεν, Γλαῦκος τίκτηι, ἰχθυαίρι, ἔλακε, item ἱέρθει, κύνος, non ἱερεθεῖ etc. α'. 598. ζ'. 157. ἰ. 488. σ'. 94. τ'. 648. et alibi sæpissime; interdum adeo cum incommodo aliquo numerorum. Denique alia istius grammatici generis v. ad α'. 365. δ'. 245. 410. ἰ. 746. ζ'. 432. Σ'. 296. (ψ'. 273.) 441. κ'. 332. 515. λ'. 441. μ'. 318. κ'. 103. σ'. 240. τ'. 379. ρ'. 20. 95. 688. τ'. 27. φ'. 573. χ'. 451. ω'. 8. 331. ex quibus omnibus apparet, in quam minutulis quæstionibus illa ætas hæserit. Sed mittenda sunt hæc et plura, de quibus in his angustiis, quibus urgemur, monere non licet.

tantum partibus Grammatices aliquid relictum erat Aristarcho, sed etiam in levissimis quibusdam, ut in formarum discriminibus ad certam regulam revocandis^a: quæ quum post illum ita pervulgata facta sint, ut cum ipso Græco sermone nata videantur, suppres et posteriores poëtæ arguunt, vulgo non observata neque in constanti usu fuisse. Ac fuerunt olim haud dubie, qui putarent, in prisco poëta anomala quædam istiusmodi ferenda esse, nec indigna repetitu, quæ ille ad præcepta sua rigide mutaverat. Sed obscurius est hoc totum genus rerum, quam ut hoc loco illustrari queat^b.

a Vix hoc suspicabamur antea: nunc ex Scholl. rem clare perspicimus. Nam quod nusquam in Hom. *Θέλω, στεναχέω* legimus, pro *ἰθέλω, στενάχω*, nusquam *ἥδυμος* pro *νῆδυμος* (Hymnum in Merc. nemo curabat; neque omnino ullus doctorum Intpp. Alexandrinorum ista Carmina ingenio Homeri tribuit:) quod nonnulla etiam præter legem proportionis declinantur, ut *Κάλλχαν, Θόαν, Πουλυδάμα, α'*. 86. β'. 1. μ'. 231. γ'. 222. γ'. 688., id cum similibus multis Aristarchei iudicii putandum est.

b Unam rem breviter attingam, formas et potestates pronominum ab Aristarcho accuratius constitutas. Nam hoc quoque ad eum referendum est, quod *σφῶς* a *σφῶϊ, εἴω* ab *ἔω* distinguitur, quod *σφίν, σφός, σφέτερος* communi usu de pluribus usurpat in tertia persona, *ἑός* de uno etc. Cf. Scholl. ad *α'*. 216. κ'. 546. λ'. 142. Apollon. II. p. 159. 169. alibi passim. Nimirum ea, quæ leni correctione in poëtis mutari poterant, mutavit ille; quæ autem tali correctioni repugnabant, pro interpolatis habuit, ut κ'. 397 — 399. propter illud *μετὰ σφίσιν, inter vos*. Sed hac potestate pronominis hujus offensum non videtur Apollon. Rh., quum eandem formam posuerit etiam in 1 persona de pluribus II. 1277. Ita lapsa sub Cæsaris græcitas accusativos *σφῶς αὐτούς* vel in prosa ad 1 personam revocavit; ne quid dicam de vetusto auctore Argonaut. Orphic., cui *σφίν* ferme instar est Protei. — *Σφέτερος* porro est *vester* in Proem. "Egy. Hesiod., quod proœmium ut incerti sit auctoris, vetustatem tamen redolet minime spernendam. Verum eam insolentiam non sine nota dimiserunt veteres magistri, de sententia Aristarchi, opinor: at imitati eam sunt poëta in Theocriteis XXII. 67., Apollon. IV. 1527., Quintus Smyrn. et alii. Quid? quod poëta in Theocr. XXV. 163. idem pronomen posuit pro *ἑμός*. Quod exemplum quum nunc unicuique sit, certatim id mirantur docti, etsi minus displicet illis *σφέτερος* de uno in 3 pers. usurpatum ap. Hesiod. Sc. H. 90., Pindarum aliosque, atque ista insolentia forsitan sic defendi possit, ut, quoniam *ἡμέτερος* ab optimo quoque ponitur pro *ἑμός*, et rursus *σφέτερος* seu *σφός* p. *ἡμέτερος*, ut ab Orpheo et Apollonio Rh., ab hac analogia progressus videatur illius Carminis auctor ad usum suum, si modo id fecit primus. — Simillime Græci torserunt pronomen 3 personæ sing. *ἑός*, ut id quoque in omnes personas utriusque numeri adsciverint. De prima singularis exemplum superest in Odys. γ'. 520., notatum ab Aristarcheis, ut suspicor, certe ab Apollon. Alex. III. p. 197. Attamen hunc quoque usum in cultissima Carmina sua transtulerunt Apollon. Rh. IV. 1015. et Moschus IV. 77. De secunda persona singularis nunc unum exemplum præbet Odys. α'. 402., aliud, neque id plane certum, Hesiod. "Egy. 581., sed plura Batrachomyomachia et posterioris ætatis Epici. Excepisse autem Aristarchus videtur anomalam formam *ἑῶς*, quam olim male confundebam cum *ἑῶς*, genitivo adjectivi *ἑῶς*, de quo tamen ne nunc quidem satis certus sum sententiæ, præsertim inspecto Apollonio Alex. p. 157. — In 3 pers. plur. *ἑός* legitur semel in Hesiod. "Egy. 58., bis in Batrachom., sæpius ap. Alexandrinos, etiam ap. Hom. vulgo II. λ'. 76., sed equidem id mutavi constantiæ causa. Atque ita Epici quidam id pronomen etiam in 1 et 2 pers. plur. traxerunt. Jam cum illis

At brevius etiam dicendus nobis Aristarchus interpres. De quo tamen ut nihil sciamus, nisi quod allegoricam rationem interpretandi improbavit, et doctrinam Homeri angustioribus finibus inclusit, de ipsius sobrio judicio bene existimandum sit^a. Atque omnino hac ingenii vi eum valuisse, indeque etiam, ut fit, quædam vitia ejus manavisse, multis argumentis intelligitur. Nam et grammaticam diligentiam jejunijs, quam necesse erat, quæsit, et audaciores generosioresque sententias poëtæ corruptit non raro, quo eas propius ad naturam et veritatem reduceret. Paucas quidem ejus emendationes et conjecturas in Homero et Pindaro certo cognovimus; nec tamen in hoc numero desunt specimina ψυχρολογίας, in emendatore poëtæ nequaquam ferendæ^b. Quocirca si ex illis exemplis solis

vss. Il. κ'. 311. 398. et Odys. α'. 117. 402. confer Apollon. Rh. IV. 1327. 1353., et auctore Δολωνείας hand male locutum senties; neque releganda omnia putabis ad barbarismos et solecismos, quæ Aristarchus compunxerat. Abusus vero analogiæ ille in possessivis pronominiibus tanto facilius fuit, si ea ad obscuram notionem τοῦ ἰδίου referebant, uti Grammatici faciunt. Vide Tzetz. ad Hesiod. "Eργ. 152. Canteri Nov. Lectt. V. 13. Brunck. ad Æschyl. Prom. 9. Alteri Præf. ad Odys. p. 41. sqq.

a Hoc posterius ex Strab. I. p. 31. similibusque vestigijs colligo. Quæ autem in Scholl. ad interpretationem spectant, pæne omnia minus gravia sunt, multa adeo in facilibus glossis occupata. Vide ad β'. 271. Cat. 316. quod sæpissime repetitur. δ'. 345. (cf. Apollon. Alex. II. p. 166.) ι'. 90. κ'. 351. λ'. 631. sqq. μ'. 258. ν'. 82. 564. ξ'. 216. ρ'. 59. ς'. 570. υ'. 357. φ'. 319. 344. ψ'. 365. 387. 638. 826. 870. ω'. 315. 316. etc. Æsthetica, quæ vocantur, in illis insunt perpauca, ut ad ρ'. 170. (ubi dissentit a Thuc.) et λ'. 468. De Aristarchi explicatione vocabulorum alibi ex industria agendum erit, adhibito Hesychio, Etymol. M. et cæteris Lexicographis, qui illius Commentarios studiose compilant.

b Non quidem plus ter aut quater illius correctiones afferuntur ita, ut conjecturas esse liquido constet, v. c. ad γ'. 235. "Ἦσαν ἂν φησιν Ἀρίσταρχος ἀνιδίστικον εἶναι, εἴπερ οὕτως ἐγγράπτω, "Εκτορος ᾧ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάζει, et ad ρ'. 636. "Ἀμεινον ἂν εἶχαι, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγγράπτω, βοῶν εἰ ποιητῶν, sine copula, quam etiam Eustath. non agnoscit. Sed errare mihi non videor, si huic generi has quoque emendationes annuero. Θ'. 253. jactant Græci inter pocula, unumquemque suæ gentis solum cum 100 vel 200 Trojanis congressurum esse in prælio. Nam hunc sensum habent verba, ἂνδ' ἑκατὸν τι διηκοσίῳ τε, i. e. ἄντα adverb. pro quo sæpe ἀντίον s. ἀντία dicitur. Sed hæc Aristarcho nimia videbatur jactantia, vel in ebrijs, soloque tenore abstracto correxit, leniter scilicet, ἂνδ', i. e. ἀντὶ præpos., ut modestius minarentur, verbo tenuis, unumquemque 200 Trojanorum fortitudinem æquaturum, ἰσοβαρῇ ἑκάστον γενήσεσθαι ἑκατὸν ἢ διηκοσίῳ. Hic et multis alijs locis ex Schol. lucem accipit Apollon. Lex. v. ἀντί. Ο'. 417. pluralis νῆας displicuit Aristarcho, quia modo dictum esset, τῷ δὲ μῆτις περὶ νηῆς ἔχον πόνον; ideo scripsit νῆα. Ω'. 636. eidem verbum παραμέμεθα male convenire videbatur fortunæ Priami, correxitque παυσώμεθα, quod deinde receptum est a multis. At nullum ejus acumen frigidius est, quam illud, explosum ab ipso Eustathio, ι'. 860. et ξ'. 148., ubi Martem et Neptunum non ut ἐννεαχίλους ἢ δεκαχίλους vociferari volebat, sed ut ἐννεαχίλους ἢ δεκαχίλους. Cui conjecturæ simillima est ista in Pind. Pyth. III. 76., ubi saltus, ab Apolline facti, granditatem horrens, pro βάματι ἐν πρώτῳ correxit βάματι ἐν τριτάτῳ. Prætermitto alios versus multos, in quibus minutiores ratiunculas sequitur, ut quum β'. 415. et ι'. 242. præfert πλῆσαι, γ'.

spectandum nobis esset Critici hujus ingenium, locus esset mirandi, quid ei unquam apud doctos homines tantam nominis gloriam confecisset. Neque vero res ex totidem bonis conjecturis illius intelligi satis potest, quippe quum earum, quæ traduntur, nulla eo emineat acumine, quod in felicioribus nostri temporis Criticis admiramur ^a. Quare fateamur ingenue, quidquid undique corraseris, non tamen eam vim habere, ut Aristarchi merita in Homerum explore, et nostro potius quam veterum judicio ad verum revocemus.

XLIX.

Eadem fortuna conquerenda nobis est in iis, quæ ad celeberrimum *obelum* Aristarchi pertinent. Illo enim armatum eum severissime omnium munere suæ artis functum, talique signo usum esse ad versus poetæ splendore indignos, sive, ut olim loquebantur, *παρεμβεβλημένους* confodiendos, universa antiquitas testatur. Atque ii quidem veterum scriptorum, qui hanc rem paullo attingunt diligentius non ambigue significant, obelum ab Aristarcho *primo* ad notationem istius generis adhibitum ^b; nisi forte putas, similes superiorum Criticorum notas obscuratas et oblitteratas esse Aris-

406. ἀποικίε κελεύθου, δ'. 260. κρητῆρι, 456. πόνος, ι'. 19. τίς, 401. ἐμοί, μ'. 161. βαλλομένω, ψ'. 306. ἐδιδάξεν etc.

a Longa opus sit inductione exemplorum, ut illud plane probem lectoribus. Ergo, ut præcidam, nec anticipem ea, quæ locum poscent in proprio Commentario, conjecturam afferam unam omnium, quæ Aristarcho tribuuntur, scitissimam et elegantissimam, in σ'. 207. Ibi quum et ipse in textu vulgatam scripturam nostram dedisset, mox vel in scholis vel in ὑπομνήμασι versum correxisse sic dicitur:

Ὡς δ' ὅτι πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὶς αἰδέει' ἵκηται.

Ita ignem dedit pro fumo; et quis non eum ineptissimum diceret, qui, si hic versus vulgo lectus esset, ab antiquo fictus rhapsodo, alterum, qui nunc legitur, nobis offerret? Criseos hoc specimen sit, quod doceat simul, quam reverens ille fuerit codicum suorum, quam interdum haud lenis corrector.

b Ne repetam paullo ante memoratos, sufficiat duo testes dare, Galenum in Hippocr. de Nat. hom. 2. T. V. p. 17. Σημείον, ὃ καλοῦσιν ὀβελόν, οἷα σημεῖα καὶ Ἀρίσταρχος ἐχρήσατο πρὸς τοὺς ὑποπτυνόμενους ὑπ' αὐτοῦ στίχους, Lucianum pro Imagg. 24. T. 11. p. 504. Ὁ τὰ νόθα ἐπισημηνάμενος τῶν ἐπῶν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν. Hic ne nominatim quidem appellatur, qui illud fecerit: adeo fuit res celebris. Cæterum de hoc et reliquis signis criticis in universum erudite post alios multos disserentem vide Villos. Prolegg. p. XIII. sqq.

tarcheis. Quod ut facillime concedo, ne inepte pertinax sim in re obscura, ita minime dubitandum arbitror, quin obeli frequentissimus et technicus usus auctoritati Aristarchi tribuendus sit. Nam etsi et Zenodotus et Aristophanes sæpius dicuntur aliquid ἀθετῆσαι, et prior etiam infamiam inde cepit maximam, horum tamen neutri illud signum ἀθετῆσεως plane tribuitur ab ullo scriptore, excepto uno loco, quem propter aliam quoque causam pro mendoso habeo ^a. In primis vero hæc ratio firmatur eo, quod plures Grammaticos adversus obelum Aristarchi potissimum scripsisse reperimus, non adversus Zenodoteum aut Aristophaneum ^b.

Jam de re ipsa nemo exspectabit ut pluribus demonstrum, obelum ab Aristarcho non tam iis versibus esse præpositum, quos crederet Homeri non esse, quam his omnibus, qui ei viderentur digni reprehensione minusque digni loco suo vel absolutissima arte principis poetarum. Ac mihi quidem hic posterior usus obeli videtur tempore primus et significatione maxime proprius fuisse. Quanquam enim vir ille cum doctissimo quoque æqualium cognoverat, versus παρεμβεβλημένους in priscis vatibus legi quam plurimos, et interpolationis hujus fontes prope una cum Carminibus ipsis pruruisse, tamen non, quid cecinerit Homerus, sed quid canere debuerit, spectare debuit emendaturus. Nam si ex iis, quæ hactenus dicta sunt, capienda species est veterum codicum, quos ille adhibuerit, ii in Iliade et Odyssea inter se haud minus dissenserunt, qua conformatione et toto habitu singularum partium, qua numero

^a In Fragm. Annotationis, præposito olim codici Ven., quod editum est in Bibl. Goetting. vett. lit. I. p. 69. Τὸν ἔβελον ἐλάβομεν ἐκ τῆς Ζηνοδότου διορθώσεως. Etiam quæ ibi sequuntur de duobus vss. ἀθετουμένοις, pertinent, si quid judico, ad Aristarchum, non ad Zenodotum.

^b Ut Zenodotum minorem in libro πρὸς τὰ ὕψ' Ἀριστάρχου ἀθιτούμενα τοῦ ποιητοῦ, item supra memoratum Callistratum, Demetrium Ixionem, Pium, alios ἀπολογουμένων πρὸς τὰς ἀθετήσεις (Ἀριστάρχου puta) seu πρὸς τοὺς στίχους ἠθετημένους; fortasse etiam Cleanthem, nobilem Stoicum, ἢ τῷ πρὸς Ἀρίσταρχον. Vide Diog. Laërt. VII. 174. Scholl. ad α'. 424. ζ'. 437. μ'. 175. Serv. ad Virg. Æn. V. 735, quo loco Pius, Homeri commentator, qui in Scholl. etiam ε'. 638. λ'. 100. ϕ'. 55. 147. 293. laudatur, dicit descriptionum Elysii sive potius insularum fortunatarum, quas Sallustius scripserat inclutas esse Homeri Carminibus, sublatam esse i. e. ἐξηρημένην. Putabam aliquando, id pertinere ad Odyss. δ'. 565 — 569. Nunc opinor, locum non esse in Illo nostro.

versuum, quam codices Batrachomyomachiae hoc sæculo congesti, cum vulgari textu. Hos excute, quæso, et experire, an poëmatium extundere ex iis possis, quale fuerit primum! Tum etiam illud cogitemus, juveniliter ludenti populo, quantumvis acuto, contingere non solere conjunctam judicii subtilitatem cum divina ingenii vi ac spiritu ^a, ubique vates fuisse ingeniosos ante artem sollertius percultam, atque adeo plurimum polluisse sine illa. Nolo Homerum i. e. antiqua Carmina Ionum comparare cum Ossiani Carminibus Celticis, quæ tamen nec unius ætatis nec genuina nobis tradita esse puto: sed de Ariosto et Shakespeario nemo ita senserit, ut eos cum ingenio et arte Homeri comparandos neget. At nonne in his multa sunt, quæ Lessingius, Wielandus, Vossius mutanda et recidenda putarent, si criticam facere vellent ad Græcorum morem? Quid? si diversos illorum poëtarum et discrepantes codices haberemus, nonne id vel summam modestiam ævi nostri ad Græcam audaciam invitaret? Quid adeo? si e discordibus testimoniis cantorum et librariorum Aristarchus ne potuerat quidem, quamvis voluisset, eoque unice animum intendisset, germanum et, ut ita dicam, primigenium αἰοιδὸν reducere; quandoquidem, quid inter hunc et egregium rhapsodum, atque rursus, quid inter rhapsodum mediocri ingenio et Homerum dormitantem subinde et suo abutentem ingenio interesset, nulla hominis sagacitate dignosci potuit.

Sic denique apparet, quam anceps conditio rei fuerit tum, quum Aristarchus Homero summam manum imponeret. Videlicet hunc Criticum *absolvisse demum hanc politam et concinnam διασκευὴν* 'Ομηρικὴν, in qua nec medium primo, nec imum discrepat medio, eundemque fortasse hæc opera duo in has, quæ nunc numerantur, rhapsodias divisisse, Commentatoribus et Grammaticis Homericis facile credimus ^b. Quamobrem, si de uni-

^a Longe alia ætas producit scriptores, pari excellentes ingenio et arte, eosque, qui, nihil peccant, nisi quod nihil peccant, ut apte Plin. ait Epp. IV. 26.

^b Vet. Grammat. de poësi Hom. 2. Εἰσὶν αὐτῷ ποιήσεις δύο, Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια, διηγημένη ἑκατέρᾳ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων, οὐχ ὅτι αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ὅτι τῶν Γραμματικῶν τῶν περὶ Ἀρίσταρχον. Cf. Eustath. p. 5. extr. et Jensii Lucubratt.

versa facie et habitu Carminum quærimus, non est dubium, quin recte divinarit Giphanius, *vulgatam nostram recensionem esse ipsam Aristarcheam*. Melius hoc dijudicabitur, saltem justæ tractationi hujus quæstionis produdetur per ea, quæ nunc additurus sum de ἀδείτησιν atque lituris illius.

Multum enim differt inter obelum sive ἀδείτησιν, quæ vere dicitur, et inter lituram. Aristarchum autem in correctionibus suis non ubique ista nota usum, sed plura etiam funditus sustulisse ac delevisse, tum mos priorum Technicorum credibile facit ^a, tum Ammonii clare docet auctoritas ^b. Quo discrimine fecerit utrumque, incompertum habemus. Litura seu falce eum usum credas in iis versibus, quos vel nimis luxuriosos judicaret, vel modis et numeris Homericis absonos, vel contrarios sententiæ sermonisve Græci legibus aut quos in optimis exemplaribus non reperisset ^c;

Hesych. p. 284. Similiter fecerunt Grammatici Græci in Herodoto et Thucydide, multisque aliis; mox Latini, tanquam Octavius Lampadio in Nævii Bello Punico. De reliquo, quod Aristarchum hujus διασκευῆς nostræ confectorem appello, cur ita credam, alio volumine explicabo. Est illud paullo diversum a quæstione de auctore recensionis nostræ. Quanquam nec hæc quæstio pertractari hic potest, ut debet.

a Vide supra p. 268. et 278.

b Schol. ad κ'. 397 — 399. Ἀμμόνιος δ' Ἀριστάρχιος πρῶτον μὲν στιγμαῖς (i. e. obelis) φησὶ τὸν Ἀρίσταρχον παρασημειώσασθαι αὐτούς, εἴτα τέλειον ἔξιλειν, τάχα διὰ τὸ ἐπὶ δευτέρου προσώπου τὸ σφίσι τετάχθαι, καὶ ἄνωθεν μετενηνίχθαι. Ex simili fonte derivatum videtur id, quod ad ε'. 808. legitur: οὐ καθόλου εὐρέθη παρὰ Ἀριστάρχου τὸ ῥηιδίως κ. σ. λ. Quem versum, ineptissimo loco repetitum ex δ'. 390., ibidem discimus, appositum esse a Zenodoto; an ab hoc uno et primo, non constat. Ad idem genus lituræ spectat fortasse verbum ἰκκρίνειν in præclara nota Aristonici ad 9'. 555. Ἐγκρίνει δὲ μάλλον ὁ Ἀρίσταρχος τοὺς διωτέρους. (vss. 555 — 557.)

c Isidor. Orig. I. 20. Obelus apponitur verbis aut sententiis superflue iteratis. Huc pertinent recidentia ambitiosa ornamenta ap. Hor. At gravior locus est Apollon. de Synt. I. 11., ubi postquam monuit de abundantibus literis, syllabis et dictionibus (λίξιςιν), addit, interdum etiam in tota oratione esse aliquid supervacaneum, ΚΑΙ ΛΟΓΟΥΣ ποτὶ παραλείπειν, πρὸς οὐδὲν συντείνοντας· εἴγε πλείους ἀδείτησις, Ἀριστάρχου διὰ τοὺς τοιοῦτους λόγους ἰγίνοντο. Hæc plenam lucem expectabant ex Scholiis Venetis. Ut δ'. 39 — 49., longus recensens Nereidum, confluentium ad plorantem Thetidem, quem recensum et ab Argolico exemplo abuisse Callistratus prodiderat, a Zenodoto primum, tum ab Aristarcho nimis putabatur (ambitiosum ornamentum) et ἡδεύετο, ὡς Ἡσίοδιον ἔχων χαρακτηριστὰ κ. σ. λ. Ubi obiter vides, spectari Theogonium, tanquam genuinum Carmen vatis Ascræi. Mansit tamen hic locus in textu Aristarchi, unde eum in imitationem suam traxit Virgilius. Nam ab illo Critico pendebant Latini omnes. Ita Ciceroni Epp. ad Famil. X. 13. et Straboni. I. p. 17. non excidisset illud de Ὀδυσσῆϊ πολλοτέρῳ, nisi pueri in scholis audissent, Aristarchum ἡδεύεσθαι versus prope omnes, qui nunc Ἀχιλλῆα πολλοτέρῳ habent. Quo nos probabili ratione ducunt Scholia ad 9'. 571. et prox., tum ad ε. 56 — 77., obelo notatos propter τὰ ἐκτὶ οὐκ ἀναγκαίως παλιλλογούμενα, et alias causas, in quibus hæc extrema est: φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, ὅτι οὐδὰμῃ τὸν Ἀχιλλῆα πολλοτέρῳ εἴρηκεν, ἀλλὰ ποδάρεκα καὶ ποδώκη. Neque Aristarchus, ut suspicor, id epitheton putavit convenire Achilli, qui bellum

virgula, modesto signo, in iis, qui ei ob minora vitia viderentur indigni poëta, at tolerabiles tamen. Sed conjectura hæc est admodum parvi momenti in illa infantia artis. Quocirca rem tenere satius erit, et argumentis pluribus confirmare, eum non tantum notandis nævis, verum etiam urendo, amputando, luxata, quæ quidem putabat, suis locis reponendo, Homericum corpus curavisse. Ac primum quis existimet, versus eos, quos Eustathius et Scholiastæ passim ex aliis recensionibus addunt, posteriores omnes esse Aristarcho^b? ne quid dicam de his, quos vulgares librarii nostro textui inculcant. Nam quid illos afferam, qui apud Hippocratem, Platonem, Strabonem, alios leguntur, tanquam olim lecti in ordine^b? Atqui horum ver-

Trojanum non confecerit. Ignorabat ergo aut spernebat veriore interpr. ap. Eustath. p. 91. 220. At etiam φ'. 550. Achilles πολίπορος est. Ibi mire Schol. "Ὅτι πλειονάζει ἐπ' Ὀδυσσείας τὸ πολίπορος· νῦν δὲ ἄπαξ ἐπ' Ἀχιλλεύως. Ἡ διπλὴ πρὸς τοὺς χωρίζοντας· ταύτοις γὰρ χρῶνται. Τινὲς δὲ Ἀχιλλείᾳ Πηλείωνά ποιοῦσι (corrigit) ξεινοδίν- τις πρὸς τὸ ἐπίδετον. His igitur, qui ita sentiebant, idem faciendum fuit in ω'. 108. et fortasse Catal. 255. (728.) et υ'. 384.

a Sunt adeo in illis vss. nonnulli, quos rhapsodis eadem specie veri tribuas, vel majore, quam aliis auctoribus. Ut quatuor hos ap. Eust., quorum Ruhnk. meminit ad Hymn. in Cer. 108., injectos post υ'. 433., et duos post φ'. 30., Hesiodicis Theog. 498. et aliis fabulis satis similes; tum miserrimos tres post Odys. λ'. 458., quos servavit Schol. Euripid. Plures hujus notæ, vel sola fide diobolarium codicum, adscivit BARNESIUS, priores quidem in υ'. et φ'. etiam Daceria, librorum totos versus omittentium negligentiam querens et prava judicia Criticorum. Recte utrumque: nisi sub unum adspectum posita indicia rerum aliorum flecterent animum suspicacem. Jam vellem audire, quid docta mulier judicatura fuisset, si omnes olim a Criticis rejectæ interpolationes nunc essent in textu. At quærebat ea *poëtam integrum*, quem nos requirimus. Quod autem librarii culpat, quos dicit? quorum temporum? Nam illæ omissiones multo sunt vetustiores librariis nostrarum membranarum, quarum nulla dum, etsi undique contractæ sunt, ne unum quidem versum protulit novum, quem in recensione Aristarchi fuisse locuples testis confirmat, licet additi versus partim boni sint, partim tolerabiles. Nam addendo interdum non infelicitè luserunt, perinde ut sæpius peccarunt omittendo, singuli in singulis; non omnes de compacto. Ita versus, quem Barn. ex Grammatico infimæ ævi (Herodoto de Vita Hom.) post 155. ω'. Odysseæ infersit, omissus videri potest in codd. omnibus ob principii similitudinem cum proximo; qui error frequentissimus est in ὁμοισιγλεύτοις, maxime in codd. Vindobb. Barnesium tamen probabiliter reprehendunt Clark. et Wesseling p. 756. At vero istum versum a nullo veterum ibi lectum esse, teste vincam tota cohorte Grammaticorum, qui constanter et uno ore præcipiunt de figura ἐπαναλήψιος s. παλλιλλογίας: "Ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς ταῖς ἐπαναλήψιοις κέχρηται, ἐν τε Ὀδυσσείᾳ ἄπαξ, α'. 25. Αἰθίοπας — v. Scholl. et Eust. ad Il. ζ'. 154. υ'. 372. etc. Notarunt hoc quoque Intpp. in Aristarcheo Homero versati Masorethica cura, notarunt hoc, inquam, ni fallor, propter τοὺς χωρίζοντας, qui non spernebant argumenta talia, quum graviora suppeterent. Cæterum nemo videat, cur Barn. versum habuerit *necessarium* ob *œconomiam*. An, ut iterato Phemii nomine poëta nos mature adducat ad misericordiam cantoris, quem imperiis procorum coactum cecinisse dicit? Scilicet, ἵνα σωθῇ ἐν τῇ Μνηστειροφονίᾳ, ut ait br. Schol. Hem œconomiam poëtæ et nasos Græculorum!

b Certe ex recognitione vel potius ex fabrica Callisthenis, quem supra cum Aristotele junximus, laudatur versus a Strab. XII. p. 542. (817.) in Catalogo post 362.

suum omnia vestigia deleta sunt in doctissimis Scholiis et ad Aristarchi maxime recensionem adornatis. Age- dum porro, Plutarchi evolve locum, ubi docet, quatuor versus in Phœnicis oratione ab Aristarcho sublato esse et restituendos ^a: ne hi quidem in Eustathio aut Scholiis nostris memorantur. Jam convocatis cunctis, qui conjectores perhibentur et interpretes priscæ vetustatis et famæ sepultæ, si verum amas, consulta nobiscum, utrum is, qui tot versus, forte casuque ad nostram ætatem delatos, loco movit, aut, si id forte in quibusdam illorum ante ipsum jam Zenodotus vel alii fecerant ^b, utrum qui in Homero sic versati sunt quasi exasciando et poliando, integra opera ejus edidisse queant videri, an aliquid præter illa recidisse, quod hodie nusquam supersit; denique num textum vel habeamus vel norimus adeo Aristarcho superiorem. Quippe ad hunc in primis auctorem referendas esse lituras istas, collata inter se et pensitata omnia rerum momenta docent. Verum istæ lituræ ut defendi possint omnes, (ac mihi quidem etiam Phœnicis versus uncis digni videbantur, nisi me gravium et acutorum virorum consensus deterruisset,) minime tamen probabilis est illa Aristarchi ratio, qua, si fides est Athenæo, versu in Iliade deleto sententiam pervertit, eundemque versum cum quatuor aliis alieno loco transtulit in Odysseam ^c. Tametsi de probabilitate hujus

(855.) *δισκουασμίνος*, ut arbitror, *œconomix causa*, ne Cicones abessent, memorati κ'. 429. et υ'. 329. Ac sane eum populum omitti mirabantur posthac Iutpp. Sed qui poterant omnes quæstiones solvere, hunc scrupulum leviter evellebant, aut callide occultabant. Vide Scholl. ad ll. cc. et Eust. p. 359. Etiam antiquior esse videtur alius versus ap. Strab. XIII. p. 626. (929.) additus eidem Catal. post v. 373. (866.) Quem enim Strabo *προςγενεαμίνος* dicit *ὑπὸ τινῶν*, eum Eustath. p. 366. ex Scholiis suis, hic quidem plenioribus, ad recensionem Euripidis (*τὴν κατ' Εὐριπίδην ἔκδοσιν*) refert. Atqui hic Euripides haud dubie is est, quem tetigi p. 260. An denique illi versus, qui a Megarensibus in celebri contentione fraudi Solonis opponebantur pro Catal. 65. (558.) ap. Strab. IX. p. 394. (604.) unquam venerint in scripta exemplaria, dubitari fortasse licet. Sed quod eos hodie non in ordine legimus, vix alii Critico debetur quam Aristarcho.

^a De aud. poetis p. 26. F. Ὁ Φοῖνιξ διὰ τὴν παλλακίδα κατάρματος ὑπὸ τοῦ πατρὸς γινόμενος, τὸν μὲν ἰγὰ, φησὶ κ. τ. λ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἔξιλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθεὶς etc. II. i. 458. sqq.

^b Hoc Kusterus opponebat Giphanio, Histor. crit. Hom. II. 5. 3. Sed neuter causam cognoscere potuit tum propter penuriam tabularum.

^c Athen. IV. pag. 180. seq. quo loco nullus est omnium, qui sunt de Aristarcho, memorabilior. Quapropter sæpe sum miratus, cur, quum is locus doctis editoribus

totius criticæ rationis non quærimus; nec materia exstat quærendi. Nam et hic quodammodo *ruinæ perierunt*. Habemus nunc Homerum in manibus, non qui vixit in ore Græcorum suorum, sed inde a Solonis temporibus usque ad hæc Alexandrina mutatum varie, interpolatum, castigatum et emendatum. Id e disiectis quibusdam indiciis jam dudum obscure colligebant homines docti et sollertes; nunc in unum conjunctæ voces omnium temporum testantur, et loquitur historia.

L.

At historiæ quasi obloquitur ipse vates, et contra testatur sensus legentis. Neque vero ita deformata et difficta sunt Carmina, ut in rebus singulis priscæ et suæ formæ nimis dissimilia esse videantur. Immo congruunt in iis omnia ferme in idem ingenium, in eosdem mores, in eandem formulam sentiendi et loquendi. Eam rem quisque intime sentit, qui accurate et cum sensu legit: ac ne id sentias tantum, sed causis suis

satis notus fuerit, atque bene explicitus a Casaubono, (Clark. etiam verba apposuit,) tamen a nullo illorum adhibitus sit ad vulgarem textum emendandum. Numne Athenæo minus quam Plutarcho fidem habendam putabant? At uterque sua retulit ex Commentariis veterum, Plutarchus forsitan ex Stoicorum, ille ex Grammaticorum. Nam Scholia hic quoque tacere, non mirum est, quoniam ea in tota Σ. et proxime seq. rhaps. admodum manca sunt et interrupta vitio codicis. Jam ut paucis rem persequar, Aristarchus in Scuto 604. post verbum *τερπόμενοι* seu *τερπόμενος* delevit mentionem *cantoris*, Μετὰ δὲ σφιν ἐμίλπιτο θείος ἀοιδὸς Φορμίζων, sed reliquit rursus hunc versum in Odyssea, quum illos tres, *τερπόμενοι* — *μίσσους*, in quarti libri principium transferret, additis adeo, nescio unde, duobus, qui nunc numerantur proximi 15. 16. Quanquam hac in re forsitan erravit Athenæus, sive is, quem ille exscripsit. Tum Criticus ibi insinulatur pro genitivo *ἐξάρχοντος*, qui olim constanter lectus ad cantorem pertinet, fecisse nominativum *ἐξάρχοντες*: quasi saltatores dici possent *ἐξάρχιν μολπήs*. Nam proprium id est ejus, qui cithara vel tibia canit, seu præcinit choro. Ut nunc ap. Pindarum sunt *ἀναξίφορμιν γγες ὕμνοι*, ita olim apud eundem erant *ἀγασίχορα προήμια*, et apud Stesichorum *ἀρχισίμολος Μούσα*. In quo licet Aristarchus conjecturam suam forsitan tueri potuisset doctiore significatione *μολπήs*, (v. Apollon. Lex. v. *μέλπεσαι*), non dubito tamen multis de causis assentiri reprobatoribus illius. In Odyssea vero illis versibus vix locus erat propter ea, quæ verissime monet Athen. p. 181. E. Et quod ἐκ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξέλειν, hujus rei probabilem rationem nullam comminiscor, audaciam autem corrigendi et limandi nemo non intelligit insignem esse. At etiam majorem, utpote certe pluribus et pulcherrimis versibus minantem, adhibuit Diodorus Aristophaneus, delenda tota *γαμοποιία*, Odys. 5 — 20. Verum hoc aliter accepit apud Athenæum Casaub. quem vide p. 326. ubi recte etiam ex hoc loco colligendum dicit, nostros hodie *codices Homeri ad editionem Aristarcheam magna ex parte fuisse emendatos*. Plura de utraque *ρήσει* a me in aliud tempus reponuntur.

cognoscas, sæpe tibi ab his Carminibus ad Apollonium Rhodium, ad alios Alexandrinos poëtas et ad eum, qui vulgo Homeri imago putatur, Quintum Smyrnæum transcurrendum est. Quid autem? si mirificum illum concentum revocatum in primis Aristarchi eleganti ingenio et doctrinæ debemus. Quid? si hic ipse Zenodoti et antiquiores interpolationes multosque absonos versus sustulit; tales dico, quales paullo ante notavi ^a: quos qui forte erutos nobis postliminio restituere vellet novus editor, rideretur, ut opinor, ab iis ipsis, qui nunc Aristarchi acumen rident. Quid? si Aristophanes et Aristarchus comparandis vetustatis monumentis omnibus proprium ætatis cujusque sonum et legitimas antiquæ orationis formas calluerunt, et iidem Hymnos cæterosque libros, olim magno numero Homeri nomine venditatos, tanquam spurios HomERICA familia summo-verunt, primique in hoc genere altioris ac subtilioris judicii, sed hominibus Græcis minus difficilis, excelluerunt atque præclara exempla dederunt ^b.

Fateor, hæc omnia a nobis non posse confirmari ob egestates fontium: et clarorum temporum lucem expectanti sensim subrepat tædium conjecturarum: at unam rem non debeo omittere, ad iudicium nostrum de hoc vulgato Homero gravissimam. Nam ut Aristarchus a pluribus veterum partim clare partim tectius insimulatur maximæ temeritatis in corrigendo, in tol-

a In not. a. et b. p. 296. Illisque addenda videtur maxima pars versuum eorum, qui in vulgari nostro textu adhuc hærentes, mihi plerique uncinati, plane absunt ab optimo codice Veneto. Numero sunt 46. Nec horum magis quam illorum ab Eustath. servatorum indicium fit in Scholiis nostris.

b Neque solum in Hymnis, ut puto. Nam ad illos potissimum Criticos vel discipulos eorum retulerim, quod eruditioribus ætatibus nullum ferebatur *ὁμολογούμενον γράμμα τῆς Ὁμήρου ποιήσεως πρεσβύτερον*, ut ait Joseph. Sed de Hymnis prope compertum habeo, quod modo dixi, nullum doctorum Alexandrinorum eos pro Homereis habuisse. Etiam hic silentia loquuntur. Non quod talibus significationibus multum tribuam, qualis est ap. Apollon. Lex. v. *Φιλογηλίδης*; etsi istæ non de nihilo sunt. Nusquam in tot Scholiis ad Iliadem et Odysseam, ne semel quidem, auctoritas Hymnorum asseritur, quum ejus rei occasio esset. Immo cum exemplis *τῶν νεωτέρων* s. *τῶν μὲν* *Ὁμηρον*, poëtarum Homero posteriorum, quæ asseruntur ab illis, convenit nonnunquam plane hic usus Hymnorum. Quæ si vera sunt, facile potest conjici, qui factum sit, ut olim nulla celebris fuerit collectio Hymnorum, parata ab erudito Grammatico. Nimirum si fuisset talis, aut equidem Scholiastarum consuetudinem ignoro, aut alicubi saltem ejus nomen exstaret. Nunc Hymni ab optimis scriptoribus antiquitatis neglecti, præter Pausaniam et similes antiquarios, ne desiderium quidem nostrum moverent, nisi rara fortuna aliquot codicum foliis peper-

lendis et excernendis bonis versibus^a, ita nemo unus reperitur, qui ipsum narret aliquid insigne subjecisse poëtæ, aut a se compositos versus inculcasse. Atque id ab illo non esse factum, etiam verisimile est propter ea, quæ de ingenio ejus diximus, apto illo quidem et trito judicandis carminibus, haud scribendis. Itaque, ut omnia summa tribus verbis complectar, Aristarchus id, quod audacia ætati suæ propria, atque adeo rei consentanea, nimiaque sobrietate acuminis deliquit, pensavisse videtur religione et cura et omni cautione, ne quidquam in exemplum suum admitteret, nisi quod Homericæ aut certe priscae monetæ esset.

Revertamur ad propositum. Est enim reliquum, ut de ἀθετήσεαι Aristarchi proprie dicamus. Macrobius quidem scribit, tria hæc ex æquo impossibilia judicari, vel Jovi fulmen, vel Herculi clavam, vel versum Homero subtrahere^b. Hoc is recte, sensu illo quo dixit: sed perperam transfertur ad hanc rationem criticam. Nec jam loquor de versibus, quos dudum oblitteravit Aristarchi recensio. Subtracti sunt illi; Homerus passus est; nemo sentit. Sed nullum est omnino genus scriptorum, cui facilius et cum minore dispendio sententiarum aliquid demi possit, quam his αἰδοῖς, quippe quorum oratio juvenili ubertate per longas ambages deducitur, et apud quos sæpe levium, ad nostrum quidem sensum, ac minutarum rerum imago spirat. Neque apud eos comprehensio et ambitus verborum sic terminatur artificiose, ut perpetuitas contextus tollatur dempto aliquo versiculo; quin contra ita nonnunquam

^a Vide supra p. 282. sqq. et 293. sq. At fortasse nonnulli etiam ἐξαίρεσιν (*lituram*) subjecerunt vocabulo ἀθετήσεως. Nam ista duo confundi videntur interdum; et fuit facile confundere, præsertim verba περιγράφαι et ἰξελεῖν. Cujusmodi certum exemplum præbet Eustath. ad Odys. p. 1480. 19. collato loco Athenæi. Cæterum libidinem corrigendi, quæ proprie dicitur in verbis et sententiis singulis, veteres rarissime reprehendunt in Aristarcho, etsi non raro recedunt a decretis ejus. Præter hæc singulares sunt in Scholiis loci duo, unus ad *ι*. 222. alter ad *π*. 466. In priore Aristarcho etiam reverentia veterum recensionum tribuitur et περιττῇ εὐλάβια: in posteriore constantia emendationis eorum, quæ præceptis suis contraria putasset. Quum enim ibi aliquid tale sit, enarrator conjicit, in exemplari illius aliam scripturam olim fuisse: οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ἀπαρμύθητον ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν, non *relicturus fuisset illud sine medela aut fomento*. Doctum hoc est et vetustum Scholion, sed cujus auctor textum Aristarchi non viderat.

^b Saturn. V. 3.

ad doctas aures gratior currit sententia. Sed nolo nunc causas hujus rationis emendandi persequi; quid Aristarcho placuerit, breviter et simpliciter tradam.

Enimvero primum nobis fons indagandus est, unde ἀθετήσεως exempla petamus. Namque celeberrimi illius obeli tam rara vestigia exstant sub Aristarchi nomine, ut congesta ex Scholiis, ex Eustathio, ex reliquis scriptoribus, omnia vix triginta versibus suspicionem importent. Ea res me pedetentim adduxit in hanc opinionem, ut hodie ἀθετήσεις clarissimi Critici multo sæpius legi putem quam nomen ejus, multoque majorem partem notationum hujus generis, quæ in Scholiis sine auctore afferuntur^a, ad ejus auctoritatem referendam esse. Id quibus argumentis conjecerim, paucis docebo; an probabilia ea argumenta sint, cujusvis erit judicare.

Primo enim apparet, totum hoc corpus Scholiorum potissimum ad Aristarchirecensionem esse comparatum: arguunt id librorum subscriptiones^b; arguunt plurimæ lectiones et correctiones; arguunt omnia. Tanta autem ille fuit existimatione apud Grammaticos cujusque sectæ, ut vel omisso nomine satis significatus videretur legentibus. Huc accedit gravissima ratio, quod versus aliquot simpliciter ἠθετημένοι esse traduntur in Scholiis, et in textu codicis obelo notantur, quos alii perspicue tradunt ab Aristarcho notatos^c.

a Sive verbo ἀθετεῖται, in Scholl. adscripto simpliciter versibus iis, qui in textu præstantissimi cod. virgula signati sunt: ut in rhaps. α'. 29 — 31. 110. 133. 159. 192. 424. 444. 474.; sive addito voc. ἐβελός: ut β'. 235. at id rarissime. Sunt tamen etiam loci, qui in textu quidem habent virgulam s. obelum, sed indicium ejus deest in Scholl. Vide ad α'. 96. 493. Catal. 110. 138. 381. 382. β'. 149. κ'. 51. 52. μ'. 371. (ᾧτι διεσκευάσται.) τ'. 125. ψ'. 259 — 261. ω'. 677. 778. Aliquoties adeo obelus positus est confuse et falso, ut hac de re singulatim dicendum sit in descriptione codicis.

b Ubi primo loco promittuntur in Scholiis τὰ Ἀριστοτίκου σημεία καὶ τὰ Διδύμου πρὸ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως.

c Satis erit hic quoque tribus exemplis defungi. Versus Odyss. κ'. 583. in Ven. Schol. II. Catal. 104. (597.) refertur ad τὰ κατὰ τὴν Νικυῖαν ἠθετημένα, totique illi loco de Tantalo adscriptum est in codd. quibusdam ΝΟΘΕΤΕΤΑΙ. Jam dudum ex Schol. Pind. ad Olymp. I. 97. constitit, κατὰ Ἀρισταρχὸν νόθα εἶναι τὰ ἱππ ταῦτα. Ad Catal. 36. (529.) legitur apud Eustathium et in Scholiis jam olim editis, hunc et duo proximos versus ἠθετηῖσθαι a nonnullis; in ἀθετοῦσι nominatur Zenodotus. Sed ad II. ι'. 395. eadem Scholl. in uno illorum versuum plane dant auctorem criseos Aristarchum, quasi παρακολουθεῖντα Θουκυδίδῃ (I. 3.). Nunc etiam necessarium verum Odyss. α'. 344. ab illo notatum legimus; addendique sunt haud dubie β'. 726.

Denique quid hoc est, quod tam frequenter in egregiis illis Scholiis legimus, Zenodotum et Aristophanem aliquid *προηδίκηέναι* i. e. *ante notarisse, obelum antecepisse* ^a? Cujus? obsecro. Num cujusquam alius quam ejus, qui unus studiosissime *Homero cultum quæsisse, obelosque, spuriorum stigmata vatum*, propemodum invenisse creditus est? Haud vereor igitur; ne conjectura aberrem, si multo majorem partem istorum obelorum ad Aristarchum pertinere dicam. Nam nonnulli sane videri possint Aristonici esse vel aliorum etiam antiquiorum, quorum memoriā *παράδοσις* obruerit. Ac cupiat ita rem esse, quisquis favet magno nomini: adeo in illis multa sunt specimina pravissimæ temeritatis.

Etenim versus in codice *ᾠβελισμένοι* sunt admodum 470; numerusque fortasse aliquanto major esset, si codex servatus esset integer. Attamen ne illum quidem numerum per se nimium putem pro fama obeli Aristarchei. Hunc autem ut cognoscamus, necesse est talia quæramus exempla; quæ Aristarcho certa fide adscribuntur. Neque in iis ipsis nihil reperitur, quod nobis, qui nec fontes ejus, nec causas castigationis omnes novimus, temerarium et ab insigni insolentia perfectum videri debeat. Verum non est hujus loci, de hoc genere accurate disputare: itaque potiora quædam leviter perstringamus.

816. Tertius insignior testis est Athen. II. p. 59. D. de versu Il. 9. 231., quem ob inepte supervacuum sententiam ab Aristarcho notatum s. deletum scribit, (habet *πριγγάφειν*.) et plane probat illud judicium. Ebrietatem spiritus facere, non *κραιφαγίαν*. At utroque etiam fiunt melius. Quod, mirum esset, ni et Aristarchus sensisset. Quid ergo, si proximus vs. *πίνοντες* recentior fuerit illo, et additus a novo correctore? Valde laborat is versus ab *ἀσυνδίτῃ*, cujus exemplum, admodum dubito, an alibi reperitur tale in duobus participiis. Quanquam Aristarchus hanc figuram amavit, et aliquoties primus in textum intulisse videri potest. Ut 9. 238. φ. 191. et aliis exemplis aptioribus, quæ nunc non sunt ad manum. Sed de auctore illius *ἀσυνδίτῃς* nihil liquet ex novo codice, qui obelum habet in textu, et Scholion: *Περίπτος ὁ στιχὸς ἐκ γὰρ τοῦ πίνειν, οὐκ ἐκ τοῦ ἐσθίειν τὸ καυχᾶσθαι συμβαίνει.*

a Vide ad 1. 356. 515. 9. 215. 317 — 327. φ. 147. 148. φ. 39 — 49. φ. 327. ψ. 824. 825. ω. 6 — 9. 614 — 617. ubi nota, vocabulo *προηδίτῃς* s. *προηδίτο* fere præpositum esse usitatissimum illud *ἄσυνδίτῃς*. Ejusdem generis et significationis sunt loci, ubi est *ἡδυσίτο* καὶ *παρὰ Ζηνοδότῃ*, καὶ *παρ' Ἀριστοφάνει*, sive οὐδὲ ἦν, οὐδὲ ἠγράφετο, οὐδὲ ἠρίετο *παρὰ Ζ.*, *παρ' Ἀριστοφάνει*. Vide 9. 164. 189. 235. 284. 371. 528. ι. 25. 416. κ. 240. 387. 397. 498. λ. 78. 766. etc. Cf. ι. 684 — 688. κ. 255. λ. 180. φ. 597. sq. φ. 120. Quatuor tantum aut quinque locis nomen Aristarchi subjectum est illis, ut ι. 684. Hæc omnia qui mecum percurrerit, non dubitaturum puto, quin ubique fere Scholiastæ respexerint ad conditorem vulgaris recensionis et *παραδόσις*, Aristarchum.

Ordiamur ab extremis, Ὀμηρικῶς, ut aiunt. Nota erat jam dudum ex Eustathio et aliis ἀθέτησις versuum de iudicio Paridis ω'. 24—30., modo auctor ἀθετήσεως ignorabatur, quem Aristarchum esse nunc comperimus. Ab eo igitur notata sunt in istum locum et alia quædam sane leviora, et hoc, quod Homerus gravissimam illam causam belli non fuisset uno loco allaturus, quoniam ejus attingendæ sæpe occasio fuisset, si fabula esset omnino ætatis Homericæ. Obvertebant quidem nonnulli plura apud poëtam semel memorata, quæ tamen Critici intacta reliquissent. Frustra. Non enim ille ε'. 63. silet νῆας ἀρχεπέλους i. e. profectionem Paridis Lacedæmonem, in qua ex more sæculi sui haud dubie ad fatalem causam regressurus erat, quæ culpam transferret in deos. Quamobrem et veteres ^a, et recentiores aliqui, in quibus instar omnium Hemsterhusius est, plane probaverunt iudicium illud, quo iudicium Paridis tollitur. Neque equidem tantæ auctoritati obloquerer, nisi mihi, ut alibi significavi, in his postremis alium auctorem quam priorum librorum audire viderer. Nunc vero et illud et Hesiodeam μαχλοσύνην ^b haud gravate fero, etsi ea jam in Aristophaneo et in urbicis quibusdam exemplaribus expulsa erat, toto hemistichio sic mutato, ἢ οἱ κεχαρισμένα δῶδ' ὀνόμηνε. Quam recte et religiose, non dixerim. Nam parum probabiles puto eas omnes conjecturas et obelos, quibus extrema Iliados ad similitudinem Homericæ consuetudinis per vim refingere voluerunt ^c. Alibi sæpius obscurior est sententia Aristarchi. Ut π'. 613. incertum est, hicne ipse versus an proximi duo, qui nimis ταυτολόγοι sunt, abfuerint ab altera recensione illius. Item ι'. 684—690. (688—694.) ambiguum videri potest, quid Aristarchus primus fecerit, quidque omnino notaverit, quum per-

^a Macrob. Saturn. V. 16. med. et Auct. Vitæ Hom. T. V. Ern. p. 148.

^b Conf. Suidas et Apollon. voc. μαχλοσύνη ibique Villos. Simul ex hac re intelligimus, Aristarchum Hesiodo seu auctori Καταλόγων inferiorem quam Homero ætatem tribuisse.

^c Id ita factum esse clarum est ex Scholl. ad γ'. Φ'. Ψ'. In quibus rhapsodiis certatim elaborarunt veteres, ut notas proprias alienorum ingeniorum eximerent.

spicue numeretur in ἀδετοῦσι. Quodsi is idem fuit, ut suspicor, qui locum illum συνέτεμε, rejectis sex versibus ita scribere voluit, ut Χεῖρα ἔην finem faceret orationis Ulyssis, eique versui subjungeret duos illos, "Ως ἔφ.—σιωπῇ et Δῆν δ' ἄνεω— Ἀχαιῶν, deleto eo, qui vulgo his interpositus est, a me uncis inclusus. Nam hic mihi semper importune repetitus videbatur, quum superiores, licet et ipsos molestos, propter commoditatem sententiarum ferendos censerem. Difficilior erit defensio audaciæ nostræ h. e. Aristarcheæ in μ'. 175—181. contra Pium, qui nonnulla bene opponit, neque tamen id efficit, ut istis versibus plus fidei habeamus quam similibus illis σ'. 356. sqq.^a Aliæ ἀδετήσεις ejus traduntur versuum δ'. 117. ξ'. 500. ό'. 449—451. et 712. σ'. 444—456. ω'. 556. 557. Denique notabile est in primis, quod mirantur Grammatici ad ρ'. 172., hunc versum ab illo sine nota transmissum esse, quum talia, quæ vim sententiæ minuerent restringendo, obelis signare consuevisset^b. Quo uno ex loco satis appareret, etiamsi cæteri omnes deessent, Aristarchum multo plura ἀδετῆσαι, quam quibus nomen ejus appositum est. Atque in Odyssea quidem non memini nisi unius versus, ab eo nominatim ἀδετεμένε, β'. 137., quem certe durior ellipsis verbi substantivi parum defendat. Hæc enim ipsa interpolationis causa esse potuit, ut Il. ή'. 353. ι'. 416. et in aliis versibus. Cæterum etiam obelum posuit cum asterisco conjunctum, duplicata nota significans, suo quidem loco egregium versum esse, sed alieno loco minus recte repetitum. Quam ob causam partim 27 versus α'. 366. sqq. pro interpolatis habiti sunt; perperam sane illi, ut alii multi ejusdem notæ. Neque tamen dubium est, quin similitudo quædam locorum interdum occasionem dederit versibus inepte iterandis. Sed de his aliisque diligentius disputabo in altera parte hujus libri, in qua unci mihi mei defendendi erunt.

a. Vide supra p. 228.

b. Μιμῶνκε τὴν ἔμφασιν. Καὶ τὰ τοιαῦτα εἰωθεν ἀδετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος.

LI.

Nunc nobis unus restat e Criticis nobilioribus, Crates Mallotes, qui a singulari studio poetæ Homericus dictus est, Aristarchi idem æmulus et adversarius acerrimus^a. Is scholam videtur condidisse Pergama, similem Aristarcheæ, nec minus celebrem discipulis^b. Nam ut ab Aristophane sunt Aristophanei, ab Aristarcho Aristarchei, ita Cratetei appellantur nonnulli, quibus et ipsis æmulationem et certamina reperimus fuisse cum Aristarcheis^c. Postquam enim reges animosiora studia expulerant ex civitatibus Græcorum, amor contentionum in scholas Rhetorum et Grammaticorum migravit, et, uti olim de principatu in re publica, ita nunc de grammaticis quæstiunculis gravissime inter se certarunt. Ac videtur quidem Crates Aristarcho parum cessisse existimatione æqualium, quippe qui cum illo in coryphæis hujus artis numeretur^d, novamque gloriam duxerit ex eo, quod doctrinam literarum primus pertulit ad Romanos^e.

Permirus est, in paucis reliquiis ejus satis argumenti esse, ut, quibus de rebus cum Aristarcho contenderit, et quantum inferior fuerit illo, suspicari liceat. Immo nullius veterum Criticorum ingenium et doctrinam nobis tam bene nosse videmur, quam Cratetis hujus. Ac primum quidem, quum Aristarchus Homerum ad

^a Suidas vocc. Κράτης et Ἀρίσταρχος. Illo loco ei tribuitur διόρθωσις Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς ἐν βιβλίοις γ' καὶ ἄλλαι. In his ἄλλαι fuerunt, ut opinor, plura ad historiam et doctrinam poetarum pertinentia, et opus περὶ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου s. λέξεως, cujus quintum librum excitat Athen. XI. p. 497. F.

^b Scripserat de ea Ptolemæus Ascalon. ἐν τῷ περὶ τῆς Κρατητείου αἰρέσεως laud. in Schol. ad γ'. 155. Ad ejusdem scholæ sive sectæ auctoritatem unice refero τοὺς ἐκ Περγᾶμου Γραμματικούς, et τοὺς Περγαμηνοὺς πίνακας (catalogos classicorum scriptorum) apud Dionys. Hal. T. V. Reisk. p. 630. 661., ubi Sylburg. male cogitabat de Aristarcho.

^c Ut Herodico Babył. de quo v. Ions. S. H. P. II. 13. 6. conf. Scholl. ad γ'. 29. ὁ. 53., si modo hic idem est Herodicus, diversus ille quidem ab Herodico Selybriano, noto medico, ὁ. 455. γ'. 515. De Zenodoto Crateteo attuli conjecturam meam p. 267. Tauriscum addit Sextus Empir. c. Math. I. 248. Alexandrum Polyhistorum Suid. T. I. p. 104. Contra laudantur libri Dionysii Thracis et Parmenisci πρὸς Κράτητα, adversus Cr., ad γ'. 415. ὁ. 460.

^d Strabo I. p. 30. (54.) Sextus Empir. I. 44.

^e Sueton. de ill. Gramm. c. 2. ubi memoratus Attalus haud dubie est II. cognomine Philadelphus, qui Pergami cepit regnare Olymp. CLV 2. A. U. C. DXCV

simplicitatem priscorum temporum, non ad novas opiniones temere affictas, interpretari instituisset, Crates Stoicus gloriæ vatis male consuli putavit, nisi ipsi multiplices artes Pergamenas allineret, eumque converteret in Philosophum, Mathematicum, Astronomum, Geographum, et quidvis potius quam quod ipse esse voluerat. Illius generis sunt pleraque, quæ ex Commentariis ejus excerpta leguntur apud Strabonem, Geminum et Grammaticos, de Homérico Oceano, de Arcto non occidente, de Æthiopibus bifariam divisis, de Gadibus a Menelao circumnavigatis, de Læstrygonibus sub dracone habitantibus, de Eremnis, populo Indiæ, de interpretatione *νυκτὸς Δοῆς*^a; tum similia inepta de allegoriis fabularum de Apolline eodem ac Sole, de Vulcano, experimenti physici causa in Lemnum præcipitato, de cultiore victu heroum etc.^b De quibus rebus omnibus si non meliora docuit iis, quæ in margine commonstravi, eas res edocendos nos Vossio nostro tradamus, Crateteam sapientiam non desideremus. Neque vero eum rectius versatum esse video in grammatica explicatione, ubicunque dissentiret ab Aristarcho, id quod longe sæpius factum puto, quam notatum reperitur^c. Quanquam hoc in genere non-nihil est, quod receptum hodieque placet, et ab op-

a Vide Strab. I. p. 5. (7.) coll. Apollon. Lex. v. ἄμμορον cum Exc. Tollii, (quem tamen et emendatio commenti Cratetei et astronomica ratio fefellit,) tum p. 5. (10.) 31. (54.) 38. (56.) Geminum Elem. Astron. c. 5. et 15. Schol. ad Il. ὁ. 496. Eustath. ad x'. 394. p. 814. 20. ad Odys. Schol. β'. 1. et Eustath. γ. 84. p. 1485. 1. x'. 82. p. 1649. 55. υ'. 299. Etym. M. p. 370. 43. Penitus noris hominem, si ad ista loca conferas Strab. III. p. 157., ubi tanquam princeps memoratur eorum, qui τὴν Ὀμήρου ποιήσιν πρὸς ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἐτρεψαν. In transcurso etiam illius unum, quod superest, exemplum λύσιως afferamus de Il. σ'. 192. Ibi quod Achilles negat se pugnare posse, quia arma sibi ablata essent, neque ullius herois, nisi forte Ajacis, apta futura, quærebant ἱστατικοί, cur non arma Patrocli sumpsisset, alique alio modo gravem scilicet difficultatem tollebant. Hic Crates finxit, (finxit, inquam: nam ubi Homerus strategema illud ad hunc modum persequitur?) Patrocli arma jam Automedontem induisse. Non vidit ergo vir acutulus, de integro jam quærendum esse, cur non Achilles denique Automedontis induisset, sibi æque bene sessura.

b Vide Heraclid. Alleg. Hom. c. 27. Schol. ad Il. σ'. 259. Eustath. p. 1140. 47. p. 1893. 1.

c Vide Strab. IX. p. 439. (670.) Schol. ad Il. α'. 592. coll. Eustath. p. 1003. 58. Scholl. ad ι'. 169. υ'. 558. ξ. 51. seq. ψ'. 679. Apollon. Lex. v. αλωτῆ ad Odys. x'. 5. Schol. br. ad μ. 61. et Eustath. ad ζ'. 12. τ'. 229. Etym. M. p. 654. 8. etc. Semel laudatur Cr. ἐν Ὀμηρικοῖς in Schol. ὁ. 195.

timis interpretibus defenditur^a. Denique quomodo se tractarit in variis partibus critici muneris, quod etiam in Hesiodo susceperat, minus exploratum habemus propter paucitatem talium speciminum^b. Sed equidem non plura quæsierim, ut pravum hominis acumen mirer et indoctam temeritatem.

a Vide br. Schol. ad Odyss. α'. 320. coll. Etym. M. p. 111. 21. Schol. ad χ'. 188. et Eustath. p. 1924. 11. etc.

b Lectiones Cr., quæ tamen non sunt omnes conjecturæ ipsius, in Scholiis, Eustath. et Etym. M. notantur hæ: Il. γ'. 155. ὤκα retractum ad ἰούσαν, λ'. 753. δι' ἀσπιδίος, hodie vulgo lectum, μ'. 25. ἐν δ' ἡμαρ (de quo v. sup. p. 275. n. b.) φ'. 322. τυμβοχόης pro infin. τυμβοχοῦσ' aut vulgato τυμβοχοῦς, 558. ἰδήϊον, quæ forsitan optima est omnium, ψ'. 361. μεμνοῖτο, ω'. 253. κατηφέης, Odyss. γ'. 293. Βλισσὴν, λ'. 14. Κεῖβερῶν p. Κιμμερίων. Conf. Scholl. et Intpp. ad Hesiod. "Εργ. 530. Theog. 142.

PLUTARCHI

VITA HOMERI

ET

DE HOMERI POESI

INCERTI AUCTORIS.

ὍΜΗΡΟΥ ΒΙΟΣ.

ΠΕΡΙΤΤΟ'Ν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὅμηρον, ποίων τε ἦν γονέων, καὶ πόθεν ἐπεὶ μὴδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτῶ, ἀλλ' ἔτως ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὥς μὴδὲ τὴν ἀρχὴν τῶ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὥς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἢ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἰσόρηται τοῖς πάλαι περὶ αὐτῶ.

Ἐφορος μὲν ἔν ὃ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ ἐπιχωρίῳ, Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενός, φησιν, ὅτι Ἀτελλῆς, καὶ Μαίον, καὶ Δῖος ἀδελφοὶ, Κυμαῖοι τὸ γένος ὦν Δῖος μὲν διὰ χρεᾶ μετᾴκησεν ἐς Ἀσκρην, κώμην τῆς Βοιωτίας, καὶ κεῖ γήμας τὴν Πυκιμήδην, ἐγέννησεν Ἡσιόδον· Ἀτελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ, κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τέκνομα, προσησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα, ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατὰγνωνσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ,

SUPERVACANEUM fortasse cupiam videatur, nimis anxium esse, ac quærere, ex quibus parentibus, et unde Homerus sit ortus: præsertim cum nec ipse istorum quicquam attingere dignatus sit, imo vero adeo modestus fuerit, ut neque originem nominis sui prodiderit. Quoniam vero ad instructionem eorum, qui erudiri incipiunt, multarum rerum experientia utilis est, conabimur ea in medium afferre, quæ veteres historici de illo prodiderunt.

Ephorus igitur Cumanus in ea historia, cui titulum fecit de rebus patriis, eum Cumanum fuisse probare nititur, dicens: Atellem, Mæonem, et Dium, genere Cumanos, fratres extitisse: quorum Dium quidem obæratum, in Ascram, Bæotiae vicum, commigrasse, et illic ducta in uxorem Pycimede, Hesiodum genuisse: Atellem vero in patria Cuma mortuum, filiam nomine Critheidem reliquisse. cui cum Mæonem tutorem dedisset, atque is ob vitium virgini factum vereretur, ne cives sui pœnam ab ipso expeterent, eam Phemio, Smyrnenſi ludimagistro, nuptui dedit.

διδασκάλῳ γραμμάτων. Φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τὰς πλυνεῖς, οἱ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύχσε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τῷτο Μελήσιγενὴς ἐκλήθη. μετωνομάσθη δὲ Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη. ἔτα δὲ ἐκάλειν οἱ τε Κυμαῖοι, καὶ οἱ Ἴωνες τὰς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους, παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρευόντων, ὃ ἐστὶ ἡγεμένων. ταῦτα μὲν Ἐφωρος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς, ἐν Ἰῳ φησὶ, τῇ νήσῳ, καὶ ὃν καιρὸν Νήλεὺς ὁ Κόδρεα τῆς Ἴωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχροεστώων Μέσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς, ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον, τὸ καλέμενον Αἰγίναν, εἰς ὃ καταδραμόντας λησὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην, καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν, ἔσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν, ὄντι φίλῳ, τένομα Μαίονι, χαρίσασθαι. τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι, ἣν διατρίβεσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος, ἔτυχεν ἀποκυῖσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίαν, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐδῶς τέλει τετυσάσης. χρόνος δὲ ἔ πολλὸς διελθόντος, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονεμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων, καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, καὶ κηρυζάντων τῶν ἡγεμόνων, τὸν βελομένοιο ἀκολουθεῖν ἐξέλαι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βέλεσθαι ὀμηρεῖν. ὅθεν ἀντὶ Μελήσιγενεῖς Ὅμηρος προσηγορεύθη.

Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ ὁδῶν ἐπὶ ποιητικῇ μεκτημένος ἤδη, ἐπηρεῶτα τὸν Δεόν, τίνων τε εἶη γονέων, καὶ πόθεν. ὁ δὲ, ἀνείλεν ἔτως·

Cæterum dum ipsa ad lavacra commearet, quæ juxta Meletem erant, Homerum apud fluvium peperit, eamque ob causam Melesigenes est appellatus. Cognominatus est autem Homerus, eo quod cæcus fuerit factus. Sic enim et Cumani, et Iones luminibus captos nuncupant, eo quod viæ ductoribus opus habeant. Hæc Ephorus.

Aristoteles autem in tertio libro de Poëtica, in Io dicit insula, quo tempore Neleus, Codri filius, Ionicam coloniam deduxit, puellam quandam indigenam a dæmone quodam Musarum familiari imprægnatam, et cum eam facti puderet, propter uterum, quem gerebat, in regionem nomine Æginam concessit. In quam dum latrones irruptionem fecissent, eam in servitutem egerunt, et cum Smyrnam, quæ tum sub Lydorum potestate erat, duxissent, regi eorundem, nomine Mæoni, amico suo, donarunt. Porro cum rex puellam ob formæ elegantiam dilexisset, ac in matrimonium accepisset, dum illa apud Meletem versaretur, et partus doloribus laboraret, sorte fortuna Homerum juxta flumen peperit. Quem sublatum Mæon pro suo educabat, utpote Critheide mox post partum extincta. Tempore autem non multo transacto, et ipse e vita migravit. Porro cum Lydi ab Æolibus premerentur, et Smyrnam relinquere statuissent, principesque per præconem edixissent, ut quicunque ipsos sequi vellet, urbe egrederetur, ibi tum Homerus admodum adhuc puer ait, et se velle ὀμηρεῖν, id est sequi. unde pro Melesigene Homerus est vocatus.

Grandiusculus autem factus, et nonnihil gloriæ ob poëtices studium jam consecutus, deum consulebat, tum ex quibus parentibus, tum ex qua patria oriundus esset. Is itaque hujusmodi oraculum edidit:

Ἐστὶν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὸς, ἥ σε θανόντα
Δέξεται, ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαται.

Φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοῖστος ^a.

Ὀλβιε, καὶ δῦσδαιμον (ἔφυς γὰρ ἐπ’ ἀμφοτέροισι)
Πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι, ἔ πατρός ἐσι ^b
Μητρόπολιν ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνως γαίης, ἔτε σχεδὸν, ἔτ’ ἀπὸ τηλῆ.
Ἐν τῇ σὴ μοῖρ’ ἐσι τελευτῆσαι βίότοιο, ^c
Εὐτ’ ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακέσας
Δυσζύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
Δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρᾶν
Ἡλίδων ὄσσαν, ^d ἣν δ’ ἀθανάτοις ἰσόμοιρον.
Καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος, φθίμενος δ’ ἔτι πολλὸν ἀγέζως.

Μετ’ ἔδὲ πολὺν χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια (ἀγῶν δὲ
ἔτος ἀγεται παρ’ αὐτοῖς μυσικὸς) ἦλθεν ἐς Ἴον ἔνθα ἐπὶ πέτραις

Insula Ios patria est matris, tumuloque subibis
Istic, at caveas monco scirpos juveniles.

Fertur autem et alio oraculo sic ei responsum:

Fortunate miser (nam sorte es natus utraque)
De patria quaeris: materna est, non patris illa
Metropolis, quam continet insula non procul ampla
A Creta distans, prope nec Minois ab aula:
In qua fatale est te vitæ attingere finem,
Quando quod pueri perplexo carmine dictum
Extulerint lingua, tu conjectare nequibis.
Duplex namque manet te sors, quarum altera tollet
Lumina chara, sed altera diis similem faciet te.
Vivens et moriens celebrabere, sed moriens plus.

Non ita multo post Thebas navigans, ad Saturnalia (certamen autem hoc Musicum apud illos habetur) ad Ium venit. Ibi cum in saxo consideret, piscatores littori ap-

^a Pausan. in Phocicis. c. 24. narrat, ante fores templi Delphici esse statuam æneam Homeri, inscripto oraculo, quod componitur e versibus duobus secundi oraculi δλβη etc. πατρίδα etc. subjectis statim iis duobus versibus, qui hic pro peculiari oraculo eduntur, male. Manifestum enim est, in iis esse responsum quaerenti de patria.

^b Ap. Euseb. Præp. Ev. V. 53. est hoc oraculum, sed nec integrum, nec uno

loco. Ibi est πατρὶς et μητρὶς, quod melius puto. Tum versum sequentem non habet, qui mihi etiam spurius et ab interpolatore additus videtur.

^c Ἐν τῇ σὴ etc. Euseb. σσι.

^d Ἡλίδων ὄσσαν] Edd. omnes. Sed id nihili est. Euseb. ἡελίων δισσαν, quod intelligi potest, de duobus oculis, et de cæcitate Homeri, ut bene vidit Fr. Vigerus ad Euseb. l. c.

καθεζόμενος, ἐθείασατο ἄλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπυνθάνετο εἰ τι ἔχοιεν^a οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηράσαι μὲν μηδὲν, φθειρίζεσθαι δὲ, διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας, ἔτως ἀπεκρίναντο·

“Ὅσ’ ἔλομεν, λιπόμεσθα· ὅς’ ἔχ’ ἔλομεν φειρόμεσθα·

αἰνισσόμενοι, ὥς ἄρα, ἔς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτείναντες κατέλιπον, ἔς δ’ ἔκ’ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν. ὅπερ ἔ’ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὀμηρος, διὰ τὴν ἀθυρίαν ἐτελεύτησε. θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς, τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτῷ τῷ τάφῳ·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδείκνυνται, μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν, τῷ ἐπὶ τῷ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ. ἔχει δὲ ἔτως·

Τῷ Μέλῃτος Ὀμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάση,
Καὶ Κολοφῶνι πάτερη θῆκας ἐς αἶδιον.
Καὶ τὰς δ’ ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαιο κέρας

pellenteis interrogabat, nunquid haberent. Illi autem quod nihil cepissent, sed propter piscium penuriam, pediculos quærent, ita responderunt.

Quæ nunc cepimus hæc sinimus, non capta tenemus.

Ænigmate significantes, quod pediculos captos et occisos reliquissent, quos vero non cepissent, in vestimentis gestarent. Quod cum Homerus conjectando assequi non posset, præ animi dolore mortuus est. Quem ubi Ienses magnifice sepelissent, ejusmodi disūchon sepulchro inscripserunt:

Continet hic tumulus vatem cognomine Homerum,
Qui cecinit laudes Heroum, et fortia gesta.

Sunt autem qui et Colophonium fuisse maxima conjectura, et evidenti argumento, probare nitantur, quippe cum in illius statua talis sit inscripta elegia:

Mæonides decus es cunctis et gloria Græcis,
Præcipue at decoras tu Colophona tuam.
Namque duas natas divina mente creasti,

a Hic addidit *Barnesius* versum hunc:
“Ἀνδρὲς ἀπ’ Ἀρκαδίνης, ἀλιήτορες, ἦ ῥ’ ἔχειτ’
ἔχθους; qui est in Anthol. I. 67. quod non imitatus sum. Generaliori interrogatio-

nī, an quid haberent? aptius respondet
jocus piscatorum, quam, si quæsisset, an
pisces haberent.

Δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.
 Ὑμνεῖ δ' ἣ μὲν νόσον Ὀδυσσῆος πολὺπλαγκτον,
 Ἡ δὲ τὸν ἱλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

"Αἷον δὲ μηδὲ τὸ ὑπὸ τῷ Ἀντιπάτρει γραφὲν ἐπίγραμμα παρα-
 λιπεῖν, ἔχον ἐκ ἀσμένους^a ἔχει δὲ ἔτως·

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθνήτειραν, Ὀμηρε,
 Οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπεσι Χίον.
 Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμῖνα.
 Οἱ δὲ νυ τῶν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν.
 Ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον. εἰ δέ με Φοίβε
 Χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφοδὰ μαντοσύναν,
 Πάτερ τοι τελέθει μέγας ἔρανος, ἐκ δὲ γυναικὸς
 Οὐ θνατᾶς, μητρὸς δ' ἐπλεο Καλλιόπας.

Γενέσθαι δὲ αὐτὸν φασι τοῖς χρόνοις, οἱ μὲν κατὰ τὸν Τρωϊκὸν
 πόλεμον, ἔ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι. οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη τῷ
 πολέμῳ ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν. ἔγραψε δὲ ποιή-
 ματα δύο, Ἰλιάδα, καὶ Ὀδύσειαν. ὥς δὲ τινες ἐκ ἀληθῶς λέ-
 γοντες, γυμνασίης καὶ παιδιᾶς ἕνεκα, καὶ Βατραχομομομαχίαν
 προςθεῖς, καὶ Μαργίτην. τῷ δὲ Τρωϊκῷ πολέμῳ κατ' Ὀμηρόν

Semideum celebras dum benefacta ducum.
 Altera enim errores magni describit Ulyssis,
 Altera Trojugenum bella, Iliique malum.

Haud indignum videtur et Antipatri perquam lepidum epigramma huc adscribere,
 quod sic habet:

Hi te Mæonides aiunt Colophonis alumnus.
 Ast alii Smyrnæ, dein alii esse Chii.
 Dein alii claræ Salaminis, Ique peramplæ.
 Denique Thessaliæ, quæ peperit Lapithas.
 Quam variam varii assignent patriam tibi, Homere,
 Vt idico dicam carmine vera tibi:
 Cælum ingens patria est tibi, nec tu matre creatus
 Mortali, sed enim Calliope peperit.

Eum autem natum esse ipso tempore Trojani belli, quidam authores sunt. Quidam
 vero centum annis post, alii vero centum et quinquaginta. Cæterum duo poemata
 scripsit, Iliada et Odysseam. Nam qui tradunt eum bellum ranarum et murium,
 et Margitem, exercitii et lusus gratia conscripsisse, falluntur. Trojani autem belli

^a Ἐχον ἐκ ἀσμένους] Hoc nullum sensum
 habet. Nec placere potest Barnesii con-
 jectura ἀνασμένους. An ἐκ ἀνασείως, non
 illepide factum. Cæterum epigramma
 est Anthol. IV. 27. cum aliqua varietate,

ut i. σ. πινυτὰς μαντοσύνας. Certe μαντο-
 σύναν legendum, non μαντοσύνην, ut editur.
 Post est πάτερ σοι, in quo illud probem
 ut doricum, non hoc.

τινὲς φασιν ἀρχὴν εἶναι τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, "Ἡρας, καὶ Ἀθηναῖας, καὶ Ἀφροδίτης, περὶ κάλλεος ὑπὸ Ἀλέξανδρον γενομένην λέγειν γὰρ τὸν ποιητὴν" ^a

"Ὅς νείκεσσε θεᾶς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
Τὴν δ' ἤνεσσ' ἢ οἱ πόρρ' μαχλοσύνην ἀλεγενήν.

Ἀλλ' ὥς ἔπρεπον ὑπολαμβάνειν, θεὰς ὑπὸ ἀνθρώπων κρίνεσθαι, ἔτε ὑπὸ Ὀμήρου δι' ἄλλων παρίσταται τῷτο. ὅθεν εὐλόγως ἡδέτηνται οἱ προκείμενοι εἰςχοι. ἄμεινον ἔν λέγειν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Περίαν παῖς ἐπιθυμήσας ἐλθηνικῷ βίᾳ μαθεῖν ἀγωγὴν, ἐπλευσεν εἰς Σπάρτην, καὶ ἐπίξενωθεῖς Ἑλένη, Μενέλαον κατὰ τὸν οἶκον ἐκ ὄντος, ἀνέπεισεν αὐτὴν ἀκολεθεῖν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Κραναιὴν καλεσμένην νῆσον, ἐμίγη πρῶτον τῇ γυναικὶ, καὶ καθεῖθεν πλεύσας διὰ Σιδῶνος, καὶ Φοινίκης, ἦκεν εἰς Ἴλιον. γινόντες δὲ οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὸ πεπραγμένον, ξρατιὰν ἤθροισαν ἐν Αὐλίδι πόλει τῆς Βοιωτίας, ἐνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, δεῖκων ἐπὶ τὸ πηλείον ἀνελθὼν δένδρον, εἰσθὲ νεοσσὲς ὀκτὼ διέφθειρεν, οἷς ἡ μήτηρ ἐννάτη συγκατεΐλετο. ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐννέα ἔτη πολέμῃσαντες Ἕλληες, τῷ δεκάτῳ ^b αἰεῶσι τὴν Ἴλιον.

Ἠνίκα δὲ πλεύσαντες, ἐπέβησαν τῆς Τροίας, μετὰ πρῶτην συμβούλην, καὶ ἦν ἀνέστη Πρωτεσίλαος, Μενέλαόν τε καὶ Ὀδυσσεύα πρέσβεις ἀπέειλεν, τὴν Ἑλένην ἀπαίτῃντας. τῶν δὲ

occasionem quidam hanc fuisse perhibent, quod Alexander de tribus deabus, Junone, Minerva, et Venere, de formæ elegantia inter se contendentibus, sententiam dixerat: sic enim poetam canere:

Condemnasse Deas referunt, quando ipsum adiere,
Collaudasse sed hanc, quæ tristia suavia donat.

Sed profecto indecorum esset suspicari, Deos ab hominibus judicari, præsertim cum nusquam alibi Homerus id asserat. Quo fit, ut prædicti versus merito rejecti sint. Satiùs itaque est, ut credamus Alexandrum Priami filium, invisendorum Græcanicorum morum causa, Spartam navigasse. Et cum benigne ab Helena, absente tum Menelao, hospitio susceptus esset, illi persuasisse, ut se sequeretur. Cum vero insulam nomine Cranaën attigisset, ibi cum ea primum concubuisse. Et dum illinc solvisset, per Sidonem et Phœniciam Ilium rediisse. Quod facinus ubi Agamemnon et Menelaus resciverunt, exercitum in Aulide Bœotiæ urbe coëgerunt, ubi cum Diis sacrificarent, draco propinquam arborem conscendens, octo passeris pullos una cum matre interfecit, quod portendebat fore, ut Græci novem annis belligerarent, ac decimo demum Ilium caperent.

Cum itaque ex Aulide solvisset, Trojam attigerunt, et post primum conflictum, in quo Protesilaus occubuit, Menelaum, et Ulyssem, legatos ad Helenam reposcendam miserunt. Trojanis autem renuentibus, rursus prælium commiserunt, in quo

a Ex Iliad. ω'. 29.

b Αἰεῶσι] Scr. αἰεήσασσι.

Τρῳῶν ἀντειπόντων, πάλιν συμβολὴν ἐποιῶντο πολέμῳ, καὶ ἐπι-
κρατήσαντες, τὰς μὲν εἶασαν παρεδρεῦεν τῇ πόλει, οἱ δὲ στρα-
τηγόντος Ἀχιλλέως, τὰς περικειμένας πόλεις ἐπύρθεον, συμμα-
χίας ἀφαιρέμενοι τὰς Τρῳᾶς, ἐξ ᾧ μίαν ἔλόντες Χρύσαν, γέρας
ἔδοσαν Ἀγαμέμνονι Χρυσήϊδα Χρῦσα, ἰστέως Ἀπόλλωνος, θυγα-
τέρα. ὁ δὲ ἔλθων ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον, ἵνα λυτρώσῃται τὴν παιᾶνα,
καὶ ὕβρισθῆις ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἤρξατο τῷ Ἀπόλλωνι, κολά-
σαι τὰς Ἑλλήνας. ἐπακέσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ θεός, λοιμὸν ἔπεμ-
ψεν αὐτοῖς. καὶ τότε Ἀχιλλέως παραινέσαντος ἀποδῆναι τὴν
Χρυσήϊδα, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς ἠπέλησεν ἀφαιρέσεσθαι τὸ
Ἀχιλλέως γέρας Βρισηΐδα. ὁ δὲ τὴν μητέρα Θέτιν ἔπεισεν αἰτή-
σασθαι παρὰ τῷ Διὸς ἦτταν Ἑλλήνων ἔγενομένην, Πάτροκλος
προστραπεῖς ὑπὸ Νέστορος, ἰκέτευσεν Ἀχιλλέα δῆναι καὶ ἐπ' ὀλί-
γον τὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τὰς Τρῳᾶς τῶν νεῶν ἀπώσῃται.
ἐξελθὼν ἔν ὃ Πάτροκλος, καὶ γενναίως ἀρξισύσας, μετ' ἑ πολὺν
ἀνῆρέθη. χαλεπήνας δὲ ὁ Ἀχιλλεύς, ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς
Ἀγαμέμνονα ἔχθρας, λαβὼν δὲ ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν, ἄλ-
λως τε πολλὰς, καὶ τελευταῖον ἀνείλεν Ἑκτορα. ἡ μὲν ἔν ταῖς
τῶν πραγμάτων ἐστὶν αὕτη. ὁ δὲ ποιητὴς ἀπὸ τῶ ἐννιάτῃ ἔτῳ ἤρξα-
το, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μῆνιδος ἦν ἀτονώτερα, καὶ πράξ-
εις ἐκ ἔχοντα μακρὰς, ἐδὲ ἐπαλλήλως. συμμαχῆντος γὰρ Ἑλ-
λησιν Ἀχιλλέως

Οὐδέποτε Τρῳᾶς πρὸ πυλῶν Δαρδανιδῶν

Οἵχνησκον. κείνῃ γὰρ ἐδεΐδισαν ὕβριμον ἔγχρος.

superiores facti, exercitum in duas partes diviserunt, unam quidem ad Trojæ obsi-
dionem relinquentes, alteram vero ad proximas urbes vastandas duce Achille dimise-
runt, ut sociorum auxilio Trojanos nudarent. Ex quibus una Chrysa capta, Chry-
seidem Chrysæ sacerdotis Apollinis filiam, Agamemnoni dono dederunt. Is autem
ad navium stationem profectus, ut filiam suam redimeret, contumeliose ab Agamem-
none tractatus, Apollinem precatus est, ut ipsum de Græcis ulcisceretur. Quod vo-
tum ubi Deus exaudisset, pestem eis immisit. Ibi tum Achille suadente ut Chryseis
redderetur, Agamemnon id indigne ferens, interminatus est, se Bryseidem Achilli
donatam erepturum. Ille autem matri Thetidi persuasit, ut a Jove postulare, ut
Græci in pugna inferiores redderentur. Quo impetrato, Patroclus Nestoris auspicio
Achilli supplicavit, ut sibi saltem ad breve tempus armaturam suam usui daret, uti
Trojanos a navibus pelleret. In pugnam itaque egressus Patroclus, generose ac for-
titer se gerens, non ita multo post interfectus est. Quam rem Achilles moleste fe-
rens, Agamemnoni reconciliatus est, sumptaque armatura a Vulcano fabrefacta, cum
alios multos, tum tandem Hectorem interemit. Hic igitur rerum apud Ilium ges-
tarum ordo est. Cæterum Poëta a nono anno ideo exorsus est, quod ea, quæ ante
Achillis iram contigerunt, admodum levia, nec ulla magnanimitas facta utrinque sint
gesta. Siquidem Achilles Græcis opem ferret,

Dardanidæ portis se continuere reclusis,
Pelias incussit siquidem illis hasta timorem.

Θαυρήσαντες δὲ τέττε ἀποσάντος προῆλθον, καὶ τῆς μάχης ἴσης γενομένης, πολυπρόσωποί τε, καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριεῖται κατέστησαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΠΟΙΗΣΕΩΣ. ^a

"ΟΜΗΡΟΝ τὸν ποιητὴν, χρόνον μὲν τῶν πλείων, δυνάμει δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον, εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶτον, ὠφελέμενοι τὰ μέγιστα, εἷς τε τὴν φωνήν, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. λέγωμεν δὲ περὶ τῆς τέττε ποιήσεως, πρότερον μνησθέντες διὰ βραχείων τῶ γενέσθαι αὐτῶ.

"Ομηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χιόν τε, καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. Σιμωνίδης δὲ Χιόν, Ἀντίμαχος δὲ καὶ Νικάνδρος Κολοφώνιον, Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος Ἰήτην Ἐφορος δὲ ὁ ἰστορὸς Κυρναῖον. ἐκ ὧκησαν δὲ τινες Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν, ἀπὸ Κύπρου, τινὲς δὲ Ἀργεῖον. Ἀρίσταρχος δὲ, καὶ Διονύσιος ὁ Θράξ, Ἀθηναῖον. υἱὸς δὲ ὑπ' ἐνίαν λέγεται Μαίονος, καὶ Κριθίδος, ὑπὸ δὲ τινων Μέλητος τῶ ποταμῶ.

Ὡς περὶ δὲ τὰ τῶ γενέσθαι αὐτῶ διαπορεύεται, ἔτω καὶ τὰ περὶ τῶν χρόνων, κατ' οἷς ἐγένετο. καὶ οἱ μὲν περὶ Ἀρίσταρχόν φασι, αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν Ἰώνων ἀποικίαν, ἣτις ὑπερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἐξήκοντα. τὰ δὲ περὶ τὰς Ἡρακλείδας

Sed eo a pugna abstinente illi sumpta audacia prodierunt: ac dum æquo Marte pugnaretur, varia et continua Heroum bene gesta edita sunt.

JURE optimo Homerum legimus, quod temporis quidem diuturnitate quam plurimos, ingenii autem viribus omnes excellat. Etenim maximam ex eo utilitatem capere possumus, sive dicendi artificium, sive sententiarum pondus, sive multiplicem rerum scientiam spectes. Dicamus itaque de ipsius poësi, ubi genus ipsius paucis repetiverimus.

Homerum Pindarus et Chium, et Smyrnæum fuisse tradit, Simonides Chium, Antimachus et Nicander, Colophonium, Aristoteles autem philosophus, Iensem, Ephorus historicus, Cumanum. Nec quosdam piguit eum Salaminium, a Cypri oppido appellare. Quidam vero Argivum fuisse asserunt. Aristarchus autem et Dionysius ille Thrax, Atheniensem. Cæterum ab aliis filius Mæonis nuncupatur et Critheidis, ab aliis vero Meletis fluvii.

Porro quemadmodum de genere ipsius, sic et de tempore, quo vixit, ambigitur, Siquidem Aristarchus refert, eum circiter Ionum deductam coloniam, quæ post Heraclidarum reditum annis sexaginta contigit, floruisse. Heraclidarum autem res

a Hic incipit manifeste nova Disputatio de Homero et ejus Carminibus, eaque alius auctoris. Quam omnes veteres e-

ditores Homeri cum priori conjungunt sub Plutarchi nomine. v. Fabricius.

λείπεται τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα. οἱ δὲ περὶ Κράτητα, καὶ πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδε λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὡς ἔδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχουν τῶν Τρωϊκῶν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστυται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωϊκῶν γεγονέναι, ἔ πολὺ πρὸ τῆς θείσεως τῶν Ὀλυμπίων ἀφ’ ἧς ὁ κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται.

Εἰσὶ δὲ αὐτῷ ποιήσεις δύο, Ἰλιάς καὶ Ὀδυσσεΐα· διηρημένη ἑκατέρω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν σοιχείων, ἔχῃ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ποιητῷ, ἀλλ’ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, τῶν περὶ Ἀρίσταρχον. ὧν ἡ μὲν Ἰλιάς ἔχει τὰς ἐν Ἰλίῳ πράξεις ἐλλήνων τε καὶ βαρβάρων διὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν, καὶ μάστιγα τὴν Ἀχιλλέως ἐν τῷ πολέμῳ τέττω διαδειχθεῖσαν ἀλκὴν· ἡ δὲ Ὀδύσσεια τὴν Ὀδυσσεὺς ἀνακομιδὴν ἐς τὴν πατρίδα ἀπὸ τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ, καὶ ὅσα πλανώμενος ἐν τῷ νόσῳ ὑπέμεινε, καὶ ὅπως τὸς ἐπιβελέοντας τῷ οἴκῳ αὐτῷ ἐτιμωρήσατο. Ἐξ ὧν δῆλός ἐστι παρῖάς, διὰ μὲν τῆς Ἰλιάδος, ἀνδρείαν σώματος, διὰ δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας, ψυχῆς γεναιότητα.

Εἰ δὲ μὴ μόνον ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ κακίας ψυχῆς ἐν ταῖς ποιήσεσι παρίσθῃσι, λύπας τε, καὶ χαρὰς, καὶ φόβους, καὶ ἐπιθυμίας, ἔ χρητὰ αἰτιάσθαι τὸν ποιητὴν, παρόντα δὲ μιμῆσθαι ἔ μόνον τὰ χρηστὰ ἤθη, ἀλλὰ καὶ τὰ φαῦλα. ἄνευ γὰρ τέτων παρὰδοξοὶ πράξεις ἔ συνίστανται, ὧν ἀκόνοντα ἔνεστιν αἰρεῖσθαι τὰ βελτίω. πεποίηκε δὲ τὸς θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλεῖντας, ἔ μόνον ψυχαγωγίας καὶ ἐκπλήξεως χάριν, ἀλλ’ ἵνα καὶ ἐν τέττω παραστήσῃ, ὅτι κήδονται, καὶ ἐκ ἀμείβεσι τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

Καὶ τὸ μὲν ὅλον, παρ’ αὐτῷ διήγησις τῶν πραγμάτων παρὰ-

gestæ octoginta annis post Trojæ excidium extiterunt. Crates vero ante Heraclidarum reditum illum fuisse tradit, ita ut non totis octoginta annis Homeri seculum a Trojano excidio abfuerit. Quin et a plerisque creditus est, centum annis post Trojanas res esse natus, non multo ante Olympicorum certaminum institutionem, ex qua et tempus secundum Olympiadas supputatur.

Sunt autem illius poemata duo, Ilias et Odyssea: quorum utrumque juxta numerum elementorum alphabeti, in viginti quatuor libros digestum est, non quidem ab ipso poëta, sed ab Aristarcho Grammatico. Cæterum in Iliade hæc duo continentur, primum Græcorum et Barbarorum gesta ad Ilium, idque propter Helenæ raptum, et præcipue Achilles strenua opera, in hoc bello navata. In Odyssea autem Ulyssis reditus in patriam ex Trojano bello, et quæcunque per errores in redeundo perpessus est, describuntur. Ad hæc quomodo de procis domui ipsius insidiantibus pœnas expetiverit. Unde constat Homerum nobis in Iliade quidem corporis robur expressisse, in Odyssea vero animi generositatem.

Quod vero non solum virtutes, sed et animi vitia, ut sunt tristitia, gaudium, metus, et cupiditas, in hisce poematibus prosequitur poëta, non est accusandus, imo vero et commodi mores, et incommodi excerpenti sunt, eo quod sine his admiranda facta non constant: quæ dum quis audit, optima quæque inde eligenda sunt. Nam quod Deos cum hominibus commercium habentibus introducit, non solum delectationis et admirationis causa ab illo factum est, sed etiam ut per hoc innueret, quod Dii homines adjuvent, et illorum minime negligentes sint.

Et ut summatim dicam, admirabili et fabulosa rerum narratione ideo utitur, quo

δοξος, καὶ μυθώδης κατεσκεύαται, ὑπὲρ τῆς πληρῆς ἀγωνίας καὶ θαύματος τῆς ἐντυγχάνοντα, καὶ ἐκπληκτικὴν τὴν ἀκρόασιν καθιστάναι. ὅθεν δοκεῖ τινα παρὰ τὸ εἶκος εἰρηκέναι. ^a καὶ γὰρ αἰεὶ τὸ πιθανὸν ἔπεται, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον καὶ ἐπηρεζόμενον πρόκειται. διὸ καὶ ἐ μόνον τὰ πράγματα μετεωρίζει, καὶ ἐκτρέπει τῆς συνηθείας, ἀλλὰ καὶ τῆς λόγου. ὅτι δὲ αἰεὶ τὰ καινὰ καὶ ἔξω τῆς προχείρου θαυμάζεται, καὶ τὸν ἀκροατὴν ἐπάγεται, παντὶ δῆλον. πλὴν καὶ ἐν τοῖς μυθώδεσι τέτοις λόγοις, εἰ τις μὴ παρέρχως, ἀλλ' ἀκριβῶς ἔκαμα τῶν εἰρημένων ^b ἐπικέκοιτο, φανῆται πάσης λογικῆς ἐπισήμης καὶ τέχνης ἐντὸς γενόμενος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἰονεὶ σπέρματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ' αὐτὸν παρεχόμενος, καὶ ἐ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πεζῶν λόγων συνδέταις, ἱστορικῶν τε, καὶ θεωρηματικῶν. ^c ἴδωμεν γὰρ πρότερον τὴν τῆς λέξεως αὐτῆς πολυφωνίαν, ἔπειτα καὶ τὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ πολυμάθειαν.

Πᾶσα μὲν ἔν ποιήσις, τάξει τινὶ τῶν λέξεων συντιθεμένων, ῥυθμῷ καὶ μέτρῳ περαίνεται. ἐπεὶ τὸ λεῖον καὶ εὐεπές, σεμνὸν ἅμα καὶ ἡδὺ γενόμενον, διὰ τῆς τέρεπιν εἰς τὸ προσέχειν ἐπαγέται. ὅθεν συμβαίνει κατὰ τὸ αὐτὸ, μὴ μόνον τοῖς ἐκπλήττεσι καὶ δέλγασι τέρεπσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ὠφελῆσι πείθεσθαι ῥαδίως.

Τὰ δὲ Ὀμήρης ἔπη τὸ τελειότατον ἔχει μέτρον, τετέστι τὸ ἑξά-

stuporem, et admirationem lectoribus incutiat, et auditorem suspensum reddat. Quo fit, ut quædam præter decorum dixisse videatur. Etenim probabilitas semper ex admirandis ac eximiis rebus propositis sequitur. Quapropter non solum res, sed etiam verba extollit, et a communi consuetudine transfert. Quod vero nova et non omnibus obvia semper admirationi sint, et auditorem demulceant, nemini obscurum est. Præterea ex fabulosis istis orationibus si quis non oscitanter, sed accurate singula dicta legat, patebit quantus in omni scientiarum et artium genere Homerus fuerit, quamque multas occasiones, et tanquam semina quædam tum verborum, tum rerum omnigenarum, posteris suppeditaverit, idque non solum ligata, sed et soluta oratione utentibus scriptoribus, ut sunt historici, oratores, et Philosophi. Videamus igitur in eo primum multiplicem dictionis usum, deinde multijugam quoque rerum cognitionem.

Omnis igitur poësis quadam dictionum serie inter se junctarum, rhythmo videlicet ac metro conficitur. Quandoquidem si id, quod planum et blandum est, gravitate et suavitate simul condat, lectores delectando attentos reddit. Quo fit, ut ob eandem causam animi illorum non solum extra se rapiantur, et aures demulceantur, verum etiam facilius persuadeantur iis rebus, quæ ad virtutem conferunt.

Cæterum Homeri versus perfectissimo metro constant, hoc est hexametro, quod

^a Sic de conjectura Steph. cum Bar-
nesio edidi pro καὶ γὰρ.

^b Ἐπιλίγοιτο,] Est leget potius, quam
perpendat, ut vetus interpretatio habet.
Sic ἐπιλίγισθαι dixit Herodot. III. 41.

plura exempla dedit Cl. Abresch. Obs.
Misc. VI. 399.

^c ἴδωμεν γὰρ] Sententia et nexus re-
quirunt ἔν, aut simile quid.

μετρον, ὃ καὶ ἡρώων καλεῖται. ἐξάμετρον μὲν, ὅτι εἰς ἑκατος εἰς ἄνδρος ἔχει πόδας ἑξ, ὧν ὁ μὲν εἰς ἐκ δύο συλλαβῶν, σπονδεῖος καλούμενος, ὁ δὲ, ἐκ τριῶν, μιᾶς μὲν μακρᾶς, δύο δὲ βραχυῶν, ὅς λέγεται δάκτυλος. καὶ εἰσὶν ἀλλήλοισι ἰσόχρονοι· αἱ γὰρ δύο βραχυῖαι μιᾶς μακρᾶς χρόνον ἐπέχουσιν. ἔτσι δὲ παρ’ ἀλλήλοισι συντιθέμενοι, πληροῦσι τὸ ἐξάμετρον ἔπος. ἡρώων δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ταῦ τῶν ἡρώων πράξεις διηγείται.

Λέξει δὲ ποικίλῃ κεχρημένος, τὰς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν Ἑλλήνων χαρακτηριστικὰς ἐγκατέμιξεν, ἐξ ὧν ὁ ἥλος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν Ἑλλάδα ἐπελθὼν, καὶ πᾶν ἔθνος.

Καὶ Δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας ἐλλείπει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ.

Αἶψα δὲ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται.

Καὶ τὸ ὅτι, ὅ.

“Ο μοι αἰετὸς ἔκτανε χθῆνα.

Καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ, μεταβαλὼν τὸ μὲν ο εἰς τὸ α, τὸ δὲ π καὶ τὸ σ εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς, καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο.

“Ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή.

et Heroicum appellatur. Et hexametrum quidem dicitur, quod unusquisque versus sex pedes complectitur: quorum unus ex duabus longis syllabis, nomine spondeus, constat: alter vero ex tribus, priore quidem longa, posterioribus vero duabus brevibus, qui dactylus vocatur. Paribus autem inter se temporibus uterque est: duæ namque breves syllabæ uni longæ æquipollent. Atque hi duo pedes invicem positi, hexametrum versum constituunt. Heroicum autem ideo appellatur, quod hoc carminis genere Heroum facta celebrantur.

Varia autem dictione usus, ex omni Græcorum dialecto loquendi formas suis poematis interseruit. Unde et constat quod totam Græciam, et cunctas illius nationes peragraverit.

Nam Doriensium defectu, qui perquam familiaris est brevitati studentibus, usus est, pro verbo δῶμα, id est domus, dicens, δῶ ut,

Statim autem ei domus magnifica obtingit.

Et pro ὅτι, id est, quod ὅ: ut

Quod aliqua mihi anseres interfecit.

Et pro ὀπίσω id est retro ἄψ, ο quidem in α, π vero et σ, in cognatam ipsam literam, nempe ψ, mutando. Denique pro ἄλλοτε id est alibi, ἄλλο: ut,

Jam alibi præcepta tua hæc fecere modestum.

Καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντεμνών λέγει· τὸς ὁμότριχας καὶ ὁμοετείς, ὅτριχας καὶ οἰετέας, καὶ τὸν ὁμοπάτριον, ὁπάτριον, καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν, καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ σοιχεῖα, ὡς ἐν τῷ κάρτισοι, ἀντὶ τῶ κράτισοι.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ, καδδραδέτην λέγων, ἀντὶ τῶ κατεδραδέτην, καὶ ὑββάλλειν ἀντὶ τῶ ὑποβάλλειν. καὶ ἐπὶ τῶ παρατατικῷ χρόνῳ, τὰ τρίτα πρόσωπα, λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, διὰ τῶ η παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐνόη. ἔτω δὲ καὶ "Ὀμηροῦς ἐποίησεν, " διδῶ μύσχοισι λύγοισιν," ἀντὶ τῶ ἔδει, ὃ ἐστὶν ἐδέσμευε. καὶ

Τὸς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντων.

Καὶ ἐναλλάσσειν τὸ σ εἰς τὸ δ. ὡς ἐν τῷ λέγειν ὁδμῇ, καὶ ἴδμεν. καὶ τὸ πλεονάζειν ἐν τισιν ὡς τὸ εὐκῆλος, ἀντὶ τῶ ἐκῆλος· καὶ αὐτὰρ ἀντὶ τῶ αὐτὰρ καὶ κεκλήγοντες, ἀντὶ τῶ κεκληγότες· καὶ τὸ προσιθῆναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφησθα, καὶ εἶπησθα. τὸν δὲ διπλασιασμόν τῶν συμφώνων οἱ μὲν Δωριεῦσιν, οἱ δὲ Αἰολεῦσι προσνέμουν· οἷον ἐστὶν " ἔλλαβε προσφύρεος θάνατος," καὶ " ὁππότερος τάδε ἔργα."

Ἰάνων δὲ ἴδιον ἔχει τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παραχηχόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων. ὡς τὸ βῆ, καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσι καὶ ἐπὶ τῶν παραχηχμένων χρόνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν σοιχείων ἀρχεσθαι,

Et hujusmodi. Ad eundem modum et medias concidendo voces, ait pro ὁμότριχας, i. ejusdem capilli, ὅτριχας, et pro ὁμοετείς, i. coevi. οἰετίας. Et pro ὁμοπάτριον. i. ejusdem patris, ὁπάτριον, pro τρέμειν, id est tremere, τρεῖν, pro τιμῶ, id est, persolvo, τίω. Eorundem Doriensium est, et literas transponere, ut quam dicunt pro κράτισοι id est, optimi κάρτισοι.

Æolum vero syncopa in compositis utitur, καδδραδέτην dicens, pro κατεδραδέτην. Et ὑββάλλειν, pro ὑποβάλλειν. Deinde tertias imperfecti personas apud alios in ei diphthongum desinentes, Æoles per η efflerunt, ut quum pro ἰφίλυ est ἰφίλη: et pro ἰνόει, id est cogitabat, ἐνόη dicunt. Quem morem et Homerus secutus ait, *Teneris virgultis vinciebat*, διδῶ pro ἔδει. Et

Humida quos neque permeat ulla potentia venti.

Ad hæc quum mutant σ in δ, ac dicunt ὁδμῇ pro ὁσμῇ, et ἴδμεν, pro ἴσμεν. Præterea pleonasmum in quibusdam vocibus: ut pro εὐκῆλος, et pro ἔταρε, εὐκῆλον, dicunt, et αὐτὰρ. Et quum secundæ verborum personæ θα particulam adjiciunt, pro ἔφης, ἔφησθα, et pro εἶπης, id est dixeris, εἶπησθα dicentes. Porro consonantium duplicationem alii Doriensibus, alii Æolibus tribuunt. Cujusmodi illud est, *Corripuit mors atra:* et *Uter ista opera.*

Ionum autem proprietatem observat, dum aphaeresi in præteritis verborum temporibus utitur, velut quum βη dicit, pro ἔβη; et δῶκεν i. dedit. Siquidem in more

ἀφ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ἐνεσῶς. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ εἰ ἐν τῷ ἰρεὺς, καὶ ἰρηξ. καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι, οἷόν ἐστι τὸ ἔλθῃσι, καὶ τὸ λάβῃσι, καὶ ταῖς δοτικαῖς, θύεσσιν, ὕλῃσι. καὶ τὸ λέγειν ἔνομα καὶ νῆσον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν νόσον καὶ κεινὸν καὶ μεῖλαν ἀντὶ τῆς κεινὸν, καὶ μέλαν. καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὴν ἐκτείνηται, εἰς τὸ η, ὡς τὸ ἦρα, ἀθήνη. ἔστι δ' ὅτε ἐκ τῆς ἐναντίας, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λειησμένος, ἀντὶ τῆς λειασμένος, καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα, φρονέων, καὶ νόων καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ἃς ληγέσας, ὡς τὸ Διομήδεος, Σαπφῆος καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ Πολέων, Περσέων καὶ τῶν ἐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐδαιῶς τὰς εἰς τὸ η ληγέσας, ὡς τὸ εἴδεα, μέλεια, καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν ὁμοίως ἰδίως δὲ λέγῃσι καὶ τὸ τετράφαται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μάλιστα δὲ τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ κέχρηται καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν. καὶ ἐπὶ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεῶς, ὁ λαὸς, κατὰ ταύτην τὴν συνήθειάν ἐστι παρ' αὐτῷ ὁ Πηνέλεως, καὶ τὸ χρεῶς. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηδες καὶ τὸ συναλείφειν ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβὴν, τὸ ἔπος τῆπος, τὸ ἱμάτιον θοιμάτιον. οἷς ἐστὶν ὅμοιον “ Τρῶες δὲ πρῶκυφαν ἀολλέες ” καὶ πεδία λωτεύοντα, ἀντὶ τῆς λωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ η τῶν εὐκτικῶν τῶν τοιῶτων, δοκοῖς, δοκοῖς, τιμῶης, τιμῶς ἔστιν ἄττικόν ᾧ ἀκολέδως εἴρηται, “ ἄλλοι δὲ διακρινδιῆτε ἀρχίσα. ” ὁμοίως δὲ καὶ τῆτο ἄττικόν, “ οἱ πλέονες κακίης, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρείης ” ὃ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες. καὶ τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιῶτων μὴ διαιρεῖν, τὰς βῆς, τὰς ἰχιδῦς. Βῆς περιτεμνομένης. καὶ, ἰχιδῦς,

habent, præterita tempora ab iisdem literis inchoare, quibus et præsens: et auferre ε in voce ἰρεὺς et ἰρηξ. Præterea tertiis subiectivi modi personis ε addunt, ut quum pro ἔλθῃ ἔλθῃσι: et pro λάβῃ, λάβῃσι dicunt. Quam particulam et dativis adjiciunt, θύεσσιν, ὕλῃσι, dicentes. Ad hæc dum ἔνομα et νῆσον, pro τὸ ὄνομα, et τὴν νόσον. κεινὸν pro κεινόν, et μεῖλαν, pro μέλαν efferunt. denique et α cum productum fuerit, in η mutantes, dicant pro λειησμένος, λειασμένος. Insuper et circumflexa ita per diæresin efferunt, pro φρονῶν, φρονέων, et pro νόων, νοέων dicentes. Eodem modo et genitivos singulares in εs desinentes proferunt, ut Διομήδεος, Σαπφῆος. Et circumflexos genitivos plurales, ut Πολέων et Περσέων. Denique et plurativos nominum neutrius generis rectos in η desinentes, ut εἴδεα, μέλεια. Atque idem de ejusdem numeri genitivis iudicium. Cæterum hoc eis proprium est, ut τιτράφατο, et similia dicant.

Maxime vero Attica dialecto usus est, idque propter varietatem. nam quemadmodum Attici pro λαὸς, λιὼς dicunt, sic et ipse Πηνέλιως, et χρεῶς. Est autem eis familiare, contractionibus nonnumquam uti, et pro duabus unam syllabam facere, ut pro τὸ ἔπος τῆπος, et pro τὸ ἱμάτιον θοιμάτιον. Quibus illud Homericum affine est, Trojani autem inclinaverunt frequentes. Et illud: Campos lotum ferentēis. Ad hæc η ex huiusmodi optativis tollunt, δοκοῖς, δοκοῖς, τιμῶης, τιμῶς, est atticismus, secundum quem dictum est illud: Cæteri vero discernamini celerrime. Et cum dicunt, Plures deteriores, pauci vero patre meliores. Quandoquidem in communi lingua dicimus κακίονες, etc. Solent quoque huiusmodi accusativos non per diæresin

ὄρνιδάς τε. καὶ κεῖνο δὲ εἶρηται ἀττικῶς. “ εἰδὲ τε μιν σθένει ῥήγ-
 νυσι ῥέοντες.” ὡς ζεύγνυσιν, ὄμνυσι. καὶ τὸ ἐξαίρειν τὰ βραχέα
 τῶν ἀττικῶν, λέεται, λῆται, οἶομαι, οἶμαι. ἔτως ἔν καὶ τὸ λῦτο
 ἀντὶ τῆ ἐλύετο. τῶν αὐτῶν ἐσι καὶ τὸ ἐάων καὶ ἰωνησάμην, ἐκ
 περισσῇ προστιθέντων τὸ ε, ὅθεν ἐσι καὶ τὸ ἐαονχόει. καὶ τὸ συναι-
 ρεῖν τὸ ι ἐπὶ τῶν τοιῶτων ἡῖονες, νηρηίδες. ἔτω καὶ τό σφῶ δὲ
 μάλ’ ἠθέλετον. καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγέσης δοτικῆς παρὰ-
 τελευτῶντος τῆ α, κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. ἐσι δὲ καὶ τῆτο ἀττικόν,
 τὸ λέγειν ἔσων, καὶ ἐπέσδων, ἀντὶ τῆ ἔσωσαν, καὶ ἐπέσδωσαν.
 ἐσι δὲ καὶ ἡ τῶν εὐκτικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν
 ὀριστικῶν τῆς αὐτῆς συνηθείας, ἥ καὶ Ὁμηρὸς χρῆται συνεχῶς, καὶ
 τοῖς δηλυκοῖς ἀρσενικὰ ἄρδρα, ἡ μετοχὰς, ἡ ἐπίδετα συντάσσειν,
 ὡς τῶ χεῖρε, τῶ γυναῖκα. καὶ παρὰ Πλάτωνι δὲ, ἄγοντε καὶ
 φέροντε. καὶ ἡ σοφὸς γυνή, καὶ ἡ δίκαιος. ἔτως ἔν καὶ Ὁμηρὸς
 ἐπὶ Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς ἔφη ἐκ ἂν ἐφ’ ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε
 κεραιῶν καὶ, ἥτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, καὶ κλυτὸς Ἴπποδάμεια.
 Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν δὲ πολλὰ ἰδιώματα ἐχσῶν τῶν διαλέκτων,
 ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς ἄλλ’ ἄγ’ οἷευσον Μενελάα κυδαλίμοιο, ἀτ-
 τικὴν δείκνυσιν τὴν συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ, δέξατό οἱ σκῆπτρον
 καὶ, θέμισι δὲ καλλιπαρήῳ δέκτο δέπας, ἐν τέτοις διορίζει.

“Ὅπως μὲν ἔν τὰς πάντων ἐλλήνων φωνὰς ἀδροίζων, ποιικίλον
 ἀπεργάζεσθαι τὸν λόγον, καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις, ὡς πέρ
 εἰσιν αἱ προειρημέναι ποτὲ δὲ ταῖς ἀρχαῖαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἄορ,
 καὶ σάκος ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς, καὶ συνήδεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ,
 ξίφος, καὶ ἀσπίδα, δηλόν. καὶ θαυμάσειε τις, ὅτι καὶ κοινὰ λέξ-

efferre, βῆς videlicet pro βόας circumflectentes, ut quum Homerus dicit, *Pisces aves-
 que*. Et illud Attice dictum est, neque ipsum robore rumpit fluentes, ut ζεύγνυσιν,
 ὄμνυσι. Præterea et breves vocales Attici ex verbis abjiciunt, ut λῆται, οἶμαι. Ad
 quem modum et pro ἐλύετο λῦτο dicunt. Eorundem est dicere, Ἐάων, ἰωνησάμην,
 ita ut ε prater necessitatem addant, unde est etiam ἰαονχόει. ι quoque in hujusmodi
 verbis contrahunt, ut pro ἡῖονες, ῥόνες, et pro Νηρηίδες Νηρηίδες dicant. Sic et illud habet,
 Vos autem duo (σφῶ) admodum volebatis, Denique in dativis in ι purum desi-
 nentibus, quorum penultima α obtinet, idem fit: ut κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. Est et hoc
 Atticum, ubi dicitur, ἔσων, ἐπέσδων. Ejusdem consuetudinis est, quod optativos pro
 præteritis indicativis usurpant, qua et Homerus identidem utitur. Præterea cum no-
 minibus fæmininis articulos, participia, et adjectiva masculina conjungunt, ut manus,
 mulieres: quod et Platoni familiare est, ut cum dicit, ἄγοντε, φέροντε, ἡ σοφὸς γυνή
 καὶ ἡ δίκαιος. sic igitur et Homerus de Junone ac Minerva loquens ait, nequaquam
 in nostris curribus perculsi fuerint (πληγίντε). Et, Sane Minerva invitulus erat,
 (ἀκέων.) Et, Inclytus (κλυτὸς) Hippodameia. Porro quum dialecti multam quoque
 in constructionibus proprietatem habeant, quando poeta dicit, *Ast age divini jaculis
 pectus tu Menelai*, Atticam constructionem refert. Et quando ait, *Accepit sibi sceptrum*,
 et Themidi pulchrigenæ acceperat pateram.

Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo variam orationem efficiat,
 dum utitur nonnunquam peregrinis, ut sunt prædictæ: aliquando vero priscis, ut
 quum dicit, ἄορ, σάκος: nonnunquam vero communibus et assuetis, ut quando ait,

εις παρ' αὐτῶν σώζῃσι τὸ σεμνὸν τῆ λόγῃ. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐγκατάσκει-
ος λόγος φιλεῖ τὴν τῆ συνήθους ἐξαλλοαγὴν, ὅφ' ἥς ἐναργέστερος, ἢ
σεμνότερος, ἢ πάντα τερπνότερος γίγνεται· καὶ ἡ μὲν τῶν λείξεων
ἐκτροπή καλεῖται τρόπος, ἡ δὲ τῆς συνδέσεως, σχῆμα· καὶ ἔσι τὰ
εἶδη τῶν, ἐν τῇ τεχνολογίᾳ ^a ἀναγεγραμμένα· διασώμεθα, τί
τῶν Ὅμηρον παραλείπεται, ἢ τί ἔτερον ὑπὸ τῶν μετ' αὐτὸν
εὔρεται, ὃ ἐκεῖνος ἔκ εἴψε πρώτος.

Τῶν τοίνυν τρόπων ὀνοματοποιΐα καὶ πάνυ σύνηθός ἐστιν αὐτῶ.
εἶδε γὰρ καὶ τὴν παλαιὰν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων, ὅτι οἱ πρῶτοι τὰ
πράγματα ὀνομάσαντες, πολλὰ ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος προσηγό-
ρευσαν, καὶ τὰς ἀνέσθους φωνὰς τοῖς ἐγγεγραμμένοις ἐξετύπωσαν.
ὥς τὸ φυσᾶν, καὶ τὸ ^b τρίζειν, καὶ μυκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν,
καὶ τὰ τέτοις ὅμοια. ὅθεν καὶ αὐτὸς ἐποίησέ τινα ὀνόματα ἔκ ὄν-
τα πρότερον, πρὸς τὰ σημαινόμενα τυπᾶσας, οἷον τὸν δᾶπον, καὶ
τὸν ἄραβον, καὶ τὸν βόμβον, καὶ τὸ ρόχθει, καὶ τὸ ἀνέβρυχε,
καὶ τὸ σῖζε, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν ἔκ ἂν εὔροι τις εὐσημότερα. καὶ
πάλιν ἄλλας τινὰς λείξεις ἐπ' ἄλλων πραγμάτων κειμένας ἐπ'
ἄλλα μετατέδεικνεν. οἷον ἔσι καὶ τῆτο, φλέγμα κακὸν φορέσσα, ὃ
σημαίνει τὴν κατὰ τὸ φλέγειν ἐνέργειαν. καὶ τὸν πυρετὸν, ἀντὶ τῆ
πυρός. οἷς ὅμοιον ἔσι καὶ τὸ χαλκοτύπες ἀτειλᾶς. βάζεται γὰρ
εἰπεῖν τὰς ὑπὸ τῆ χαλκῆ τετυπωμένας. καὶ ὅλως πολλῇ τῇ και-
νότητι κέχρηται μετὰ πολλῆς τῆς ἐξέσεως, τὰ μὲν ἐξαλλάσσω

ξίφος, ἀσπίδα. Pariter admiratione dignum est, quod vulgares voces apud eum ora-
tionis gravitatem retinent. Cæterum quoniam ornata oratio a communi consuetu-
dine discedit, unde et evidenter, gravior, ac modis omnibus jucundior fit, atque
verborum immutatio, tropus, sententiarum autem, schema vocatur, horum denique
species in arte dicendi perscriptæ sunt: videamus num horum aliquid ab Homero
prætermisum sit, numve aliud quiddam a posteris inventum sit, quod ille non prius
dixerit.

Inter tropos igitur Onomatopœia admodum illi familiaris est. Noverat enim pris-
cam nominum originem, quod hi, qui primitus nomina rebus indiderant, pleraque ab
eventu appellarent, et inarticulatas voces in scripta retulissent, ut cum dicerent,
φυσᾶν, τρίζειν, μυκᾶσθαι, βροντᾶν et his similia. Unde et ipse quædam nomina prius
non extantia ita finxit, ut conformia essent rebus per ipsa significatis. cujusmodi est,
quum ait, δᾶπον, ἄραβον, βόμβον, ρόχθει, ἀνέβρυχε, σῖζε, aliaque istiusmodi, quibus ne-
mo significantiora invenerit. Est rursus ubi alias voces ad alias res pertinentes, aliis
tribuit, ut quum dicit, Μάλ' ἄραβον, incendium ferens, efficaciam in conflando signifi-
cans. Et dum febrem pro igne proponit. Quibus et hoc affine est, *Vulnera ferro
percutta*, ferro namque inflicta significare vult. Denique ut summam omnia com-
plectar, multa verborum novitate, multa cum licentia usus est, alia quidem præter

a Barnesius hoc verbo indicari putat
librum de arte Rhetorica, nominatim *Di-
onysii τέχνην*, et vel hinc intelligi hunc
libellum esse Dionysii Halic. quod mihi
non videtur. Intelligit auctor potius ar-
tem ipsam rhetoricam: ut dicimus; hæc
traduntur in arte, i. e. ab iis, qui artem

vel voce vel literis tradunt. Nec in *τέχνην*
Dionysii de tropis eorumque variis formis
agitur.

b *Τρίζειν*,] Secutus sum *Barnesium* sic
corrigentem veterem lectionem *τρίζειν*.
Nam desideratur verbum exprimens so-
num.

παρα τὴν συνήθειαν, τὰ δὲ εὐσημότερα καθιστὰς ἔνεκα τῆς κάλλους καὶ μέγεθος ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις.

Πολλὴ δὲ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τῶν ἐπιθέτων εὐπορία, ἅπερ οἰκείως καὶ προσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμουςμένα, δύναμιν ἴσῃ ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ὥς περ τῶν θεῶν ἐκάστω ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν προστίθῃσι, τὸν Δία *μητιέτην* καὶ ὑψιβρεμέτην, καὶ τὸν Ἥλιον ὑπερίονα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φοῖβον καὶ ἄν. μετὰ δὲ τὴν ὀνοματοποιίαν ἴδωμεν καὶ τὰς ἄλλας τρέπας.

Κατάχρησις μὲν δὴ (ἥπερ ἀπὸ τῆς κυρίως δηλεμένης μεταφέρει τὴν χρῆσιν καὶ ἐφ' ἕτερον, ἢ ἔχον ὄνομα κύριον) ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν λέγῃ σειρὴν χρυσεῖην· σειρὰ γὰρ κυρίως ἐπὶ τῆς σχοινίᾳ τάσσεται καὶ ὅταν εἴπῃ, αἰγείην κυνέην. ἡ μὲν γὰρ περιεφαιαία κέκληται κυνέη παρ' αὐτῷ, ἐπεὶ ἐκ δέρματος κυνὸς γένεσθαι αὐτὴν ἔδος ἦν. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν ἐξ αἰγὸς δέρματος γινωμένην καλεῖ.

Μεταφορὰ δὲ (ἥπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς κυρίως δηλεμένης πράγματος ἐφ' ἕτερον μετενηνεγμένη, μετὰ τῆς ἀμφοῖν ἀναλόγῃ ὁμοιότητος) καὶ πολλή ἐστὶ, καὶ ποικίλη παρ' αὐτῷ. οἷόν ἐστιν Ἥκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλου· καὶ, Νῆσος τὴν πέρι πόντος ἀπείριστος ἐξεφάνωται. ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἀνδρῶπον, τῆτον καὶ ἡ ἀκρόωρεα πρὸς τὸ ὄρος. καὶ ὃν ἐφάνως πρὸς τῆτον, ὃν περιεκειται, τὸν αὐτὸν δάλασσα πρὸς νῆσον. ἀλλὰ τὸ χρῆσασθαι τοῖς ὁμοίοις ἀντὶ τῶν κυρίων ὀνόμασιν εὐειδέεσσον, καὶ ἐναργέεσσον ποιεῖ τὸν λόγον.

Εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἐμψύχα. οἷον, Φθιγγᾶτο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρῶροιο,

consuetudinem immutans, alia vero eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ proprie, et suo loco subjectis accommodata, vim propriis nominibus equipollentem habent: ut quum singulis Diis singulas appellationes attribuit, Jovem *consultum*, *altitonantem*, et Solem *sublimem*, et Apollinem *splendidum* vocans. Jam absoluta Onomatopœia, alios quoque tropos videamus.

Abusio quidem (quæ usum ex eo, in quo aliquid proprie significatur, in aliud, proprium nomen non habens, transfert) apud poetam est, ubi ait, catenam auream. *Σειρὰ* namque funiculum proprie denotat. Et ubi dicit, caprinam galeam: siquidem galea ideo apud eum *κυνέη* appellatur, quod ea olim ex canina pelle conficeretur. Ibi vero et eam galeam caninam vocat, quæ ex caprina pelle facta erat.

Translatio autem (quæ inde nomen sortita est, quod rem a propria significatione in aliam, cum conveniente utriusque rei similitudine transferat) et multa, et varia apud illum est, ut illud: *Contulit huc fracto se magni vertice montis*. Et: *Insula, quam pontus circumluit, atque coronat*. Quam enim rationem vertex in homine, eam et cacumen in monte: et quam corona ad eum, cui imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porro affinis, pro propriis nominibus utens, orationem non solum speciosiores, verum etiam evidentiores facit.

Sunt autem varix apud eum metaphoræ, quædam ab animatis ad animata, ut:

ἀντὶ τῆ ναύτης. καὶ Βῆ δὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν, ἀντὶ τῆ βασιλεία. αἱ δὲ ἀπὸ ἐμφύχων ἐπὶ ἄψυχα, οἶον, ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, τὴν ὑπώρειαν. καὶ ἔδαρ ἀερέρης, τὸ γόνιμον. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἐμφύχων, οἶον σιδήρειον νύ τοι ἦτορ, ἀντὶ τῆ σκληρόν. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, οἶον Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἀντὶ τῆ γόνιμον ἀερέην. ὥς περ δὲ ὀνομάτων, ἔτω καὶ ῥημάτων εἰς παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ, οἶον, Ἡϊόνες βοάσσειν ἐξευγμένης ἀλὸς ἔξω, ἀντὶ τῆ ἡχῆσιν.

Ἔτερος τρόπος ἐστὶν ἡ καλεσμένη μετάληψις, κατὰ συνωνυμίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον. οἶον, Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπρόεχε θοῆσι. βέλεται γὰρ σημῆναι τὰς κυρίως ὀξεῖας λεγομένας νήσους. ἐπεὶ συνωνυμῇ τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ. ὅξυ δὲ ἔ μόνον τὸ κατὰ κίνησιν ταχύ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα προηγούμενον εἰς λεπτότητα. τοιούτων ἐστὶ καὶ τό· ἐγὼ δὲ θώσω παρὰσάς.

Ἄλλος τρόπος συνεκδοχῇ λεγομένη ἀπὸ τῆ κυρίως σημαίνουμένης ἑτερόν τι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων παρὲν. καὶ ἐστὶν ὁμοίως ὁ τρόπος ἔτος ποικίλος. ἐκδεχόμεθα γὰρ ἥτοι ἀπὸ τῆ ὅλης τὸ μέρος, οἶον πρὸς τεῖχος εὐδμητον βόας αὔας. ἀπὸ γὰρ τῶν βοῶν τὰς βύρσας, ἐξ ὧν ἀσπίδες, δηλὲν βέλεται ἢ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, οἶον, Τοίην δ' αὖ κεφαλὴν ποδῖω. ^a ἀπὸ γὰρ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄνδρα σημαίνει. καὶ ὅταν λέγῃ λευκώλενον τὴν καλὴν, καὶ εὐκνήμιδας τὰς εὐόπλους. ἢ ἀπὸ ἐνὸς τὰ πολλὰ, ὥς ὅταν εἴπῃ ἐπὶ τῆ Ὀδυσσεώς· ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πολίεθρον ἔπεισεν. ἔ γὰρ μόνος,

Caeruleæ navis sic est auriga locutus. Pro eo quod est, navita. Item: *Ixit ad Atridem pastorem mor populorum.* Pro eo quod est, regem. *Alia* autem ab animatis ad inanimata, ut: *Sub extremum Idæ pedem,* hoc est, radices. Item: *uber agri,* id est, fertilitas. *Alia* e contra ab inanimatis ad animata, veluti *ferreum profecto pectus,* id est, durum. Postremo ab inanimatis ad inanimata, ut *semen ignis servans,* hoc est naturalem originem. Porro sicuti nomen, ita et verborum translationes apud eum sunt, ut, *Littora namque boant, feriente salo, atque procellis.* Pro sonant.

Alius deinde tropus, quæ *Transumptio* vocatur, fit quando per cognominationem res diversa significatur, ut: *Inde velocibus insulis immisit abunde.* Insulas enim, quæ proprie appellantur *acutæ,* significare vult. Ejusdem namque significantiæ utraque vox Græcis est. Acutum namque illis non solum velocitatem motus significat, sed, etiam id cuius forma tendit in tenuitatem. Istiusmodi et hoc est: *Ego autem, festinans astiti.*

Alius tropus *Intellectio* vocatur, quando ex eo, quod proprie significatur, aliud quiddam ejusdem generis intelligitur. Estque simili modo varius; aut enim ex toto partem intelligimus, ut, *ad murum bene structum boves torridos.* Boum namque appellatione, corium, ex quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut ex parte totum, ut: *hujusmodi autem caput desidero.* Siquidem voce capitûs, totum hominem significat. Et quando pro pulchra, candidis ulnas præditam, et pro bene armatis, bene ocreatos dicit. Aut ab uno multa, ut quando ita de solo Ulysse dicit, *Postquam sacrum Trojæ oppidum devastavit.* Neque enim ille solus, sed una cum aliis Græcis Trojam

^a Ap. ipsum positam Od. α'. 346. est: τοίην γὰρ etc.

ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις ἔλλῃσι τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν. ἀπὸ δὲ τῶν πολλῶν τὸ ἐν, οἶον εἰδέα θ' ἱμερόεντα. τετῆσι τὸ εἴδος. ἀπὸ δὲ εἶδος γένος, Μαρμαρῶν ὀκρυόεντι βαλὼν. εἶδος γὰρ λίθος ὁ μάρμαρος· ἀπὸ δὲ γένος, τὸ εἶδος. οἶον, "Ορνιδας γινῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι. καὶ γὰρ ἔ πάντας, ἀλλὰ τὰς μαντικὰς ὀρνίθας εἰπεῖν βέλεται. ἀπὸ δὲ τῶν παρεπομένων τὴν προῶν, οἶον, Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτός ἔδωκεν. ἀπὸ γὰρ τῆς τόξου, τὴν περὶ τὸ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ. καὶ, Ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδαρ, καὶ Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγόν. ἀπὸ γὰρ τῆς συμβαίνοντος ἐπὶ μὲν τῇ προτέρῃ τὸ ἥλαυνον, ἐπὶ δὲ τῇ δευτέρῃ τὸ ἔτρεχον δηλοῖ. ἀπὸ δὲ τῆς προηγμένης, τὸ ἀκόλθον, λύσει ^a παρθενικὴν ζῶνην. ἀκολοθεῖ γὰρ τέτω τὸ διεκόμευσεν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀκολόθε, τὸ προηγόμενον, ὡς ὅταν ἐναρξίζειν λέγει τὸ φονεύειν, ἀντὶ τῆς σκυλεύειν.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ μετωνυμία, λέξις ἐπ' ἄλλῃ κυρίως κειμένη, ἄλλο δὲ κατὰ ἀναφορὰν σημαίνουσα. οἶον ἐστὶ παρ' αὐτῶν Ἡμος ὅτ' αἰζηροὶ Δημήτρεα βαλοτομεῦσι ^b τὸν γὰρ πύρρον κακὸν δηλοῖ, ἀπὸ τῆς εὐρύσεως Δήμητρος ὀνομάσας, καὶ ὅταν εἴπῃ, Σπλάγγγα δ' ἄρ' ἐμπαίξαντες, ὑπαίρεχον Ἡφαίστιο· ἐν γὰρ τῷ Ἡφαίστῳ ὀνόματι, τὸ πῦρ λέγει. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις καὶ τέτω· ὅς κεν ἐμῆς γε χοῖνικος ἄπτηται. λέγει γὰρ τὰ ἐμπαιζόμενα ἐν τῇ χοίνικι.

"Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ ἀντωνομασία, λέξις δι' ἐπιδέταν, ἡ συσσήμων, ὄνομα ἴδιον σημαίνουσα, ὡς ἐν τέτω· Πηλείδης δ' ἐξαυ-

evertit. E contra ex multis unum, ut *Pectora jucunda*, pro pectus. Præterea ex specie genus, ut *marmore aspero jacto*. Marmor namque saxi species est. Aut e contra ex genere species, ut: *Noscere aves, et idonea dicere multa roganti*. Siquidem non quasvis, sed augurales tantum aves dicere vult. Ad hæc ex adjunctis effectum rei, ut: *Pandarus, huic dono dedit arcum Phæbus Apollo*. Arcus enim nomine jaculandi peritiam notat; et: *Sedentes dealbabant aquam, et: Alii vero tota die jugum movebant*. Ex accidenti namque in priori exemplo, remigabant, in posteriori autem, currebant, intelligi debet. Insuper ex præcedenti consequens, ut: *Virgineam solvit zonam*, ex eo namque sequitur, quod vitaverit. E contra ex consequenti præcedens, ut quando pro occidere dicit, *exarmare*, id est, spoliare.

Est autem et alius tropus *Denominatio*, quæ fit, quando vox de alia re posita, aliud quiddam secundum relationem significat, ut est apud eundem, *Cum juvenes terræ Cererem concidere pergunt*. Triticeum namque fructum designat, quem sic ab inventrice Cerere denominavit. Et ubi ait: *Viscera Vulcanum super ut transfixa tenebant*. Vulcani namque voce ignem declarat. Porro affine jam dictis et hoc est: *Qui meam chænicem attigerit*. ea namque, quæ in chænice continentur, innuit.

Præterea et alius tropus, *Pronominatio* vocatur, et fit, quum epithetum, aut con-significativum pro proprio nomine accipitur, ut, *Æacides Atriden* rursus voce *petulca*

^a Παρθενικὴν] Edd. omnes Homer. habent παρθένην, Od. λ'. 244.

^b Hic versus nec in Iliade nec in O-

dyssea hodie extat: cum cætera fere inde sumta sint.

τις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε. Δηλοὶ γὰρ διὰ τέτων τόν τε Ἀχιλλέα, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. καὶ πάλιν Ἰθάρσει Τριτογένεια, φίλον τέκος. καὶ ἐν ἄλλοις, Φοῖβος ἀκροσεκόμης. τὸ μὲν γὰρ τὴν Ἀθηᾶν, τὸ δὲ, τὸν Ἀπόλλωνα δηλοῖ.

Ἐς καὶ ἡ ἀντίφρασις λέξις, τὸ ἐναντίον, ἢ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα, ὡς ἐν τέτῳ. Οὐδ’ ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. Βέλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον, ὅτι ἰδὼν αὐτὸς ἐλυπήθη.

Ἐς καὶ ἡ ἔμφασις, ἥπερ δι’ ὑπονοίας ἐπίτασιν τῷ λεγομένῃ παρίησιν, οἷον Αὐτὰρ ὅτ’ εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ’ Ἐπειός. ἐν γὰρ τῷ κατεβαίνομεν, τὸ μέγεθος τῷ ἵππῳ ἐμφαίνει. ὁμοιον δὲ κακεῖνο· πᾶν δ’ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. καὶ γὰρ ἐν τέτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ἔτῳ τῷ ξίφει, ὥστε θερμανθῆναι. Τοιοῖδε μὲν οἱ τῶν λεγομένων τρόποι, ὑπὸ Ὀμήρου πεποιημένοι.

Ἰδωμεν δὲ καὶ τὰς τῆς συντάξεως ἐκτροπὰς, τὰ καλέμενα σχήματα, εἰ καὶ ταῦτα πρῶτος Ὀμηρος ὑπέδειξε. τὸ δὲ σχῆμά ἐστι λόγος ἐξηλλαγμένος τῷ ἐν ἔθει κατὰ τινα πλάσιν, κόσμῳ ἢ χρείᾳ χάριν. κάλλος μὲν γὰρ τοῖς λόγοις περιτίθησι διὰ τῆς ποικιλίας, καὶ μεταβολῆς λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τὴν φράσιν. χρεῖαν δὲ εἰς τὸ ἐξῆραι καὶ ἐπιτεῖναι τὰς ποιότητας, καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων.

Τῶν δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ πλεονασμὸν ποιεῖ, ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τέτῳ· Χρυσὲ δὲ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. τὸ γὰρ πάντα μηδὲν συντέλῃς ἐγκρίνεται. ἐς δὲ ὅτε κόσμῳ χάριν ἢ μάλα δὴ τέθηκε Μενoitίς ἀλκιμος υἱός. τὸ γὰρ μάλα πλεονάζει κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν.

Increpuit. Per hanc enim Achillem, et Agamemnonem intelligit. Et rursus: *Sis animo fidens Tritonia, filia chara.* Et in aliis, *Phæbus intonsus.* illic enim Minervam, hic vero Apollinem denotat.

Est et *Antiphrasis*, dictio quæ contrarium, quam præ se fert, significat. ut in hoc, *Hos ubi conspexit, non est lætatus Achilles.* Contrarium enim dicere vult, nempe quod his conspectis indoluerit.

Est et *Emphasis*, quæ animi cogitatione vehementiam dicto addit, ut: *Asi in equum descendentes, quem struxit Epeus.* Dum enim inquit, *descendentes*, equi magnitudinem declarat. Simile autem et illud est, *Totus vero gladius sanguine incaluit.* per hoc enim majorem emphasin ostendit, quod ait ensem adeo sanguine tinctum fuisse ut incaluerit. Hujusmodi quidem tropi ab Homero ficti sunt.

Videamus autem et constructionis mutationes, quæ figuræ appellantur, num et has Homerus primus invenerit. Porro *Figura* est sermo a communi consuetudine recedens, ornatus, seu utilitatis gratia, secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solum venustiore, sed etiam stylium gravio-rem efficit. Utilis autem est quod rerum qualitatem ac vim extollit, intenditque.

Inter schemata autem *pleonasmo* nonnunquam metri causa utitur, ut in hoc: *Auri autem appendens Ulysses decem tota talenta.* nam vox *omnia*, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatus causa fit: ut, *Certe omnino mortuus est Menæti strenuus filius.* vox namque *μάλα* *Omnino* Attica consuetudine abundat.

"Αλλοτε δὲ διὰ πλείονων λέξεων τὸ σημαίνόμενον ἀποδίδωσιν, ὃ καλεῖται περίφρασις, ὡς ὅταν λέγῃ, υἱὰς Ἀχαιῶν τὰς Ἀχαιῆς καὶ βίην ἥρακλειήν τὸν Ἡρακλέα.

Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ κατὰ ἐναλλαγὴν σχηματίζει, τὴν εἰθισμένην τάξιν ἀναστρέφων. Καὶ ἦτοι ἐν μέσῳ λέξιν ἐντιθεῖς, ὃ καλεῖται ὑπερβατόν, ὡς ἐν τέτῳ Αἰματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδεδῶς. ἀντὶ τῆς λέων ταῦρον κατεδεδῶς. καὶ λέξιν μὲν ἔτως ὑπερβιβάζει. ἐνίοτε δὲ καὶ ὅλον λόγον, ὡς ἐν τέτῳ Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, Μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶν Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον, μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Τῆ δ' αὐτῆς εἶδος ἔχεται καὶ ἡ καλεσμένη παρεμβολή, ὅταν ἐξωθέν τινα μηδὲν προσήκοντα τοῖς προκειμένοις ἐμβάληται, ἃ καὶ ἐξέλεγε τις, ἐδὲν τῆς συντάξεως ἀφαιρεῖ, οἷόν ἐστι· Ναὶ μὰ τὸδε σκήπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα, καὶ ὄζες Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τορμὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, Οὐδ' ἀναδηλήσει. περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε. καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα περὶ τῆς σκήπτρου λέγει. εἴτα ἐπιφέρει τὸ ἀκόλουθον τῇ ἀρχῇ· Ἡ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵζεται υἱὰς Ἀχαιῶν.

Ἐστὶ παρ' αὐτῶ καὶ ἡ Παλιλλογία, ἐπανάληψις ἑσα μέρους τινὸς λόγου, ἢ πλείονων λέξεων ἐπαναλαμβανομένων, ὃ καὶ ἀναδίπλωσις καλεῖται, οἷόν ἐστι· Τῆ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ. Ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἃ ἀναλαμβάνομένων, ὡς ἐν τῷ Ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόν-

Nonnunquam vero pluribus vocibus significatum refert, quæ figura *Circulatio* appellatur: ut quum dicit, *Filios Achivorum*, pro Achivos: et *vim Herculeam*, id est *Herculeum*.

Talia vero per *mutationem* figurate dicit, dum consuetam structuram invertit, et aut vocem in medio interponit, quæ figura *Transgressio* vocatur, ut in hoc: *Haud secus atque leo de taurum pascit obesum*: pro eo quod est, leo taurum depascit. Ac vocem quidem sic transgreditur; aliquando vero totam orationem, ut in hoc: *Filii Achivorum clamant, ac personat omne Navigium, vocem dum tollit Achiva juvenus, Applaudens verbis, quæ fecit divus Ulysses*. Ordo namque est: Argivi multum clamabant, divini Ulyssis orationem commendantes.

Ejusdem speciei figura est, quæ *Interpositio* vocatur, et fit quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur, quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit, ut est illud: *Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla, nec ullos Ramos producet, postquam trunco illud ademptum, Florescet neque; nam quod ferrum rosit acutum, etc.* quæcunque de sceptro dicit. Tandem principio quadrans, infert: *Certe olim cupiet Peliden turba Pelasga*.

Est autem apud eum et *Palilogia*, hoc est, repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum, quæ repetuntur. quæ figura et *Reduplicatio* vocatur, ut est: *Huic adversus eo, quamvis sit flamma dextra. Flamma dextra licet, vis ignea denique ferri*. Aliquando vero interseruntur alia quædam, et eadem rursus repetuntur, ut in hoc:

a Ἀναλαμβανομένων,] Sic bene correxit *ἱπαναλαμβανομένων*, et figura hæc est *ἱπανα- Barnesius* pro ἀντιλαμβανομένων; mox est *νάληψις*.

τας, Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἄλλων. Ἐσι δὲ τὸ σχῆμα κίνησιν ἐμφαῖνον τῷ λέγοντος, καὶ ἅμα κινῶν τὸν ἀκροατὴν.

Τῷ αὐτῷ γένεσι ἐστὶ καὶ ἡ Ἐπαναφορὰ, ὅταν ἐν ἀρχῇ πλειόνων κώλων ταῦτὸ μόριον ἐπαναλαμβάνηται. τέττα δὲ παράδειγμα παρὰ τῷ ποιητῇ. Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας, Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱός, Χαροποῖό τ' ἀνακτος, Νιρεὺς, ὅς κ' ἀλλίσιος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν. καὶ ἔστιν ὁμοίως τὸ σχῆμα οἰκειότατον κινήσεως καὶ εὐπεείας.

Ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ ἡ Ἐπάνοδος, ἥπερ ἐστὶν, ὅταν δύο πράγματα καὶ ὀνόματα προτιθείς τις, μήπω τῷ νῦν πέρασι ἔχοντος, ἐπανήνῃ ἐφ' ἐκάτερον τῶν ὀνομάτων, ἀποδιδῶς τὸ τῆς διανοίας ἐλλίπες, ὥς ἐν ἐκείνῳ. Ἀρῆς τε βροτολοιγός, Ἐρεῖς τ' ἄμωτον μεμαυῖα. Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος, Ἀρῆς δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα. ἔργον δὲ τῷ σχήματος ποικιλία καὶ σαφήνεια.

Ὑπάρχει δὲ Ὀμοιοτέλευτον σχῆμα παρ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τὰ κῶλα εἰς ὁμοίας τῶν ἥχων λέξεις τελευτᾷ, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα, οἷον ἐστὶ. Χρῆ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐδέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ ἐν ἐκείνῳ. Οὐλυμπονδ', ὅθι φασὶ Δεῶν ἔδος ἀσφαλές αἰεὶ Ἑμμεναι, ἔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ἔτε ποτ' ὄμβρῳ Δεύεται, ἔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη Πέπταται ἀνέφελος, λευκῇ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. Ὅταν δὲ εἰς ὀνόματα ὁμοίως κινόμενα λήγωσιν αἱ περίοδοι, ἢ τὰ κῶλα, καὶ ταῦτα εἰς πτώσεις ὁμοίας, ὁμοιοπτῶτον τῷτο ἰδίως ὀνομάζεται, οἷον ἐστὶν Ἡὔτε ἔθνεα εἰσι μέλισσάνων ἀδινάνων, Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ

Ille quidem Æthiopas adiit, procul inde colentes, Æthiopas reliquis divisos partibus orbis. Porro figura hæc non solum dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem movet.

Ejusdem generis est et *Relatio*, cum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur, cujus exemplum apud poetam hoc est: Nireus deinde rates ex Syma tres agit æquas, Nireus Aglaïæ gnatus, Charopique potentis, Nireus ad Trojam quo non formosior alter. Estque similiter et hæc figura affectui movendo, et suaviloquentiæ perquam familiaris.

Est præterea apud eum et *Regressio*, quæ fit, quando duas res et nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad utrumque nomen redit, ac sententiæ defectum complet, ut in illo: Mars homicida, dea et Contentio litigiosa, Hæc etiam turbas cæli, ac hostilia multa, Mars autem monibus prægrandem concutit hastam. Officium autem schematis istius est, orationem variegatam et perspicuam reddere.

Ad hæc schema apud illum est, *Similiter desinens*, in quo membra in voces sono similes desinunt, easdem in fine syllabas habentes, ut est: Præsentem hospitio excipies mittesque volentem. Et in illo: Fertur olympus, ubi sedes siet alta deorum, Nec vento, pluviamque siet penetrabilis unquam, Quem super alta cadat nec nix, sed lucidus nêr Panditur, hunc itidem splendor super emicat albus. Quando vero in nomina, quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, *Similiter cadens proprie appellatur*, ut est: Gens ut opum si quando frequens venit, atque cavernis Egreditur, semper veniente examine magno. Prædicta vero et his similia,

νέον ἐρχομέναων. τὰ δὲ εἰρημένα, καὶ τὰ τοιαῦτα, μάλιστα προς-
τίθῃσι τῷ λόγῳ χάριν καὶ ἡδονήν. δεῖγμα δὲ τῆς περὶ σύνθεσιν φι-
λοτεχνίας, ὅτι καὶ πολλάκις καὶ δυοὶ σχήμασιν ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἔπεσι κέχρηται, τῇ τε ἐπαναφορᾷ, καὶ τῷ ὁμοιοτελεύτῳ, ὡς ἐν
ἐκείνῳ. Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσδω, εὐ δ' ἄσπίδα θείσδω. Εὐ δέ
τις ἵπποισι δεῖπνον δότῳ ἀκυπόδεσσι.

Τῶτων ἔχεται κακῆϊνο τὸ σχῆμα τὸ καλέμενον Πάρισον, ὃ γί-
νεται ἐκ δυοῖν ἢ πλεόνων κάλων, ἴσας ἀλλήλαις τὰς λέξεις ἐχόν-
των. καὶ τῷτο δὲ προῶτος Ὅμηρος ἐποίησεν εἰπὼν. Αἰδέσθην μὲν
ἀνήρασδαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. καὶ πάλιν, Μηνιθμὸν μὲν ἀπορ-
ρίψαι, φιλότῃτα δ' ἐλέσθαι. καὶ τῷτο δὲ, ὅτι πολὺν ἔχει τῆς
φράσεως κόσμον, εὐδηλον. τῆς δὲ ὁμοίας χάριτος ἔχεται καὶ ἡ πα-
ρονομασία, ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερὲς τεῖδῃ
εὐθύς κατὰ σύμμετρον διάστημα, οἷον ἐσιν. Οὐδὲ γὰρ εἰδὲ Δρύ-
αντος παῖς, κρατερός Λυκόεργος. καὶ ἐν ἄλλῃ. Τῶν ἦτοι Πρὸ-
δοος θοός ἡγεμόνευσεν.

Καὶ τὰ μὲν προειρημένα ἦτοι κατὰ πλεονασμὸν, ἢ κατὰ τινα
ποιὰν πλάσιν σχηματίζεται. ἄλλα δὲ κατὰ ἔνδειαν λέξεως, ὧν
ἐσιν ἡ καλεσμένη Ἑλλειψις, ὅταν καὶ ἄνευ τῆ ρηθῆναι τινα λέξιν ἐκ
τῶν προειρημένων ἡ διάνοια φαίνεται, οἷον ἐσιν. Δάδεκα δὲ σὺν νη-
υσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνδρώπων. Πεζὸς δ' ἔνδεκα φημί. Λεῖπει
γὰρ τὸ ἀλαπάξαι, νοεῖται δὲ ἐκ τῶν προειρημένων. κακῆϊνο δὲ λέ-
γεται κατὰ ἔλλειψιν. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης·
ἐνδεὶ γὰρ τὸ ἐσί· καὶ, ὦ πόποι, ἢ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰ-
νεῖο. Λεῖπει γὰρ τὸ πάρεσιν, ἢ συμβέβηκεν, ἢ τι τοῖστον. τοῖσ-
τόν ἐσι καὶ τὸ Ἀσύνδετον, ὅποταν ἐξαίρονται οἱ σύνδεσμοι οἱ συν-

multum gratiæ et voluptatis orationi addunt. Cæterum specimen industriæ suæ cir-
ca compositionem dedit, quod sæpenumero duabus etiam figuris in iisdem versibus
est usus, nempe epanaphora, et similiter desinente, ut in illo: *Belle quisque acuat
telum, belle et sibi scutum Ponat, et inde suis det pabula grata caballis.*

Sub his illud schema continetur, quod *Compar* appellatur, fitque ex duobus, aut
pluribus membris, pares inter se voces habentibus. Hujus vero Homerum primum
autorem esse constat. dicit enim inter cætera, *Veriti quidem sunt abnuere, timuerunt
autem suscipere.* Quod vero et hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemi-
ni obscurum est. Porro eandem gratiam et *Agnominatio* habet, quando præter no-
men, de quo agitur, aliud ei simile statim modico spacio subjungitur, ut est: *Non
siquidem hoc valuit validus rex ille Lycurgus.* Et in alio, *Queis Prothous celer im-
peritabat.*

Cæterum prædicta aut per pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum
figurate dicuntur: alia vero per verbi defectum. quorum e numero et hæc figura est,
qui *Defectus* appellatur, quando etiam ommissa aliqua voce sensus ex prædictis patet,
ut est: *Excidide hominum duodenas navibus urbes, Undenas autem affirmo cum
Marte pedestri.* Deest enim, *vastasse*: intelligitur autem ex prædictis. Illud etiam
per defectum dicitur, *Optima avis charam patriam defendere ferro.* Deest enim ver-
bum, est. Et *Eheu magnanimi dolor Æncæ mihi certe,* Subauditur enim, *adest*, seu
accidit, aut simile quiddam. Hujusmodi est et *Dissolutio*, quando conjunctiones
locutionem conjungentes tolluntur. Quod non solum celeritatis, sed etiam empha-

θεόντες τὴν φράσιν, ὅπερ ἔ μόνον τάχως, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γίνεται, οἷον ἐσι τῆτο· Ἴομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ ὄρυμα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης. Ἐν τῆτοις γὰρ ὁ καὶ σύνδεσμος ἐξήρηται, τὸν τάχισον τρόπον τῆς ἀπαγγελίας ζητῶντος τῆ λέγοντος.

Ἔσιν ἐν τοῖς σχήμασι, καὶ τὸ καλέμενον ἀσύντακτον, ὃ καὶ Ἀλλοιώσις καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ συνήδης τάξις ἀλλοία γένηται, καὶ ἐσι ποικίλῃ, ἔνεκα τῆ κόσμον ἢ χάριν ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις τῆς μὲν συνήδης τάξεως ἔ δοκῆσης ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τι δὲ ἴδιον ἀναφορᾶς ἐχέσης ἀκολουθεῖν.

Συμβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων, οἷον ἐσι τό κλυτὸς Ἴπποδάμεια, ἀντὶ τῆ κλυτή. καὶ Δῆλος ἔρση, ἀντὶ τῆ Δήλεια. σύνηδες γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς χρῆσθαι τοῖς ἄρσενικοῖς, καὶ ἀντὶ τῶν δηλυκῶν, ὡς κρεῖττοσι, καὶ δυνατωτέροις, ἐκ ἀμέτρως μέντοι, ἐδ' ἀλόγως, ἀλλ' ὅταν δὲ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτω, ἐκτὸς ὄντι τῆ σώματος περὶ ἧ ἐσὶν ὁ λόγος. ἐκείνο μὲν γὰρ ἐσι περὶ τὸ σῶμα, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, ὁ καλὸς, ἡ καλή, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτὸς δὲ, οἷον ἐνδοξος, εὐτυχής. καὶ ἔτι ταῦτα διὰ τὸ σύνδετον ἐπαμφοτερίζει. καὶ γὰρ καθολικῶς πάντα τὰ σύνδετα κοινὰ ἐσιν ἑκατέρωθεν γένες, καὶ ὅταν κοινῶς ἀρρένικῳ καὶ δηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρεται ῥῆμα, ἢ μετοχή, τὸ ἀρρένικόν ἐπικρατῇ, ὡς ἐν τῆτω· Παρθενικαὶ τε, καὶ ἡῆδεοι ἀταλά φρονέοντες.

Τινὰ δὲ καὶ παρὰ τὴν τῶν διαλέκτων ιδιότητα ἢ τὴν τότε συνήθειαν λέγεται διαφῶρας, οἷον ἐσιν· Ἐχει δὲ τε κίονας αὐτὸς μακράς. Πολλὰκις δὲ καὶ μέτρως χάριν ἐναλλάσσει τὰ γένη ὡς ἐν τῆτω, Δῶρόν τι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῆτο δίδωμι. τὸ μὲν

seos affectu plenæ gratiæ fit, quemadmodum illud: *Per querceta tuo jussu penetramus Ulysses, Ædículas Circæ deprendimus hic fabrefactas.* In his enim, et conjunctio sublata est, dum is, qui dicit, brevissimum enunciationis modum quærit.

Est inter schemata etiam id, quod *Incongruum*, seu *Variatio* appellatur, et fit dum consueta structura mutatur, et varia redditur, ut oratio a vulgari constructione discedens eo majorem gratiam ac elegantiam habeat: ita tamen ut illius ordo quiddam proprium habeat, ad quod referatur.

Contingit autem sæpenumero, ut nominum genera commutentur, ut est illud: *Indyltus Hippodamia*, pro *inclyta*. Et, *fæminea* ros, pro *fœmineus*. Veteribus namque familiare fuit, in masculinis pro fœmininis tanquam potioribus et vehementioribus uti. Nec vero sine modo citraque rationem hoc fecerunt, sed quando adjectivo nomine utendum fuit, quod extra corpus erat, de quo mentio fiebat. illa namque circa corporis dotes versantur, magnus magna, pulcher pulchra, et istiusmodi. Hæc autem ad animi bona pertinent, ut gloriosus, fortunatus. Atque hæc etiam in compositione ambigua sunt. Etenim in universum omnia composita utrique generi communia sunt. Ad hæc quando simul masculino et fœminino nomini verbum seu participium infertur, ibi tum masculinum prævalet, ut in hoc: *Virgineum decus*, ac *juvenes puerilia amantes*.

Quædam etiam præter dialectorum proprietatem, seu morem tum consuetum, aliter ab eo dicuntur: ut est, *Ipse habet egregios valde, longosque columnas.* Sæpenumero autem et metri causa genera commutat: sicuti in hoc, *Dono tibi hoc donum*,

γὰρ τέκνον ἑδέτερον ὄνομα, ἐπήνεγκε δὲ ἀρσενικὸν τὸ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας τὸν λόγον. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Διώνης πρὸς τὴν Ἀφροδίτῃν εἰρημένον. Τέτλαδι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχει κηδομένη περ. τῆς δὲ αὐτῆς ἀναλογίας καὶ κεῖνο ἔχεται, Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίᾳ Τειρεσίᾳ, Σκῆπτρον ἔχων. τὸ γὰρ ἔχων, ἔ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τῆ σώματος, τῷ ἐστὶ πρὸς τὸν Τειρεσίαν, ἤρμωσε. πολλάκις γὰρ ἔ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν. ὥς ἐν τέτῳ Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα Πηλείωνα. Τὸ γὰρ ἐλπόμενοι, ἔχ' αἱ φάλαγγες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες, ἐξ ὧν αἱ φάλαγγες συνεῶσι. Καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τὰ γένη ἐξαλλιάσσει ὥς ὅταν εἴπῃ, Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη, τὸ μὲν ἔποτ' ἐρωεῖ. ἐπεὶ γὰρ συνανύμως λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος, προσιπῶν τὴν νεφέλην, ἐπήνεγκε τὸ ἑδέτερον, νέφος. ὅμοια δ' ἐστὶ τέτῳ καὶ κεῖνο τὰ ἔπη Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ, Χηνῶν, ἣ γεράνων, ἣ κύκνων δελιχοδείρων, Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πετεῦγεςσι. Προθεῖς γὰρ ἑδέτερος τὸ γενικὸν τῶν ὀρνίθων ὄνομα, ἔτα ἃ Δηλυκῶς εἰπὼν τὰ εἰδικὰ, ἐπήνεγκε πάλιν ἑδέτερος τὸ κληρονομήσαντα προκαθιζόντων, ἀποδοῖς τὸ οἰκεῖον τῷ γενικῷ ὀνόματι τῶν ὀρνίθων.

Ἄμα δὲ τῷ γένει, καὶ τῆς ἀριθμῆς ἐναλλιάσσει πολλάκις ὁ ποιητὴς, λέγων· Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. Προθεῖς γ' ἑνικόν, ἐπήγαγε τὸ πληθυντικόν, δηλονότι πρὸς τὸ σημαι-

mi charissime τέκνον nate. Siquidem τέκνον nomen neutrius generis est, cui adjectivum masculinum *chare* intulit, dum vocem ad personam refert. Simile est et illud, quod a Dione ad Venerem dicitur, *Nata fer, atque animo duro tolerato dolores.* Eiusdem autem proportionis et illud est, *Tiresia advenit Thebani vatis imago, Sceptra tenens.* Participium namque ἔχων, non ad umbram, sed ad genus corporis, hoc est, ad ipsum Tiresiam, accommodavit. Sæpe enim non ad vocem, sed ad sensum respicit, ut in hoc: *Omnibus est animus motus, motæque phalanges, Æaciden cupiunt, qui naves desiderat altas.* Non enim phalanges, sed viri, unde illæ constant, Achillem desiderabant. Præterea et secundum aliam mutationem, genera permutat, ut quum dicit: *Cærulea conterit nebula hunc, immobile perstans.* Quum enim nebula et nubes ejusdem significantiæ sint, et modo de nebula locutus esset, νέφος, quod neutrius generis apud Græcos est, intulit. Similia autem huic et illa carmina sunt: *Ut volucrum istarum volitant examina multa, Strymonicæque grues, anser, colloque superbus Albus olor gaudent alis hinc inde volant quum.* Etenim quum generale avium nomen in neutro genere præmisisset, ac deinde illarum species in masculino subjunxisset, rursus neutraliter infert, nempe cum strepitu desidentium: reddens videlicet id, quod generali avium nomini familiare est.

Non solum autem genus, sed et numerum poeta sæpe commutat, dicens: *Turbæ rates Græcas adeunt, permagna frequensque.* Singulari enim supposito, plurale ap-

a Θηλυκῶς] Barnesius scribendum putat ἀρσενικῶς, et versio lat. edd. rett. habet masculino: velut de nominibus animalium versu secundo memoratorum loque-

retur scriptor; ego Θηλυκῶς verum puto, et pertinere ad ἀγαλλόμεναι, quod refertur ad ὀρνίθων.

νόμμενον ἀναφέρειν. ἐπειδήπερ ἡ πληθὺς τὴν μὲν προσηγορίαν ἐς ἐνικόν, πολλὰς δ' ἐν αὐτῷ περιείληφεν. Ἐκ τῆς ἐναντίας δὲ ἐστὶ τὸ ὅμοιον, ἐπειδὴν προτεθέντος τῆς πληθυντικῆς τὸ ἐνικὸν ἐπενεχθῆ, ὡς ἐν τέτῳ. Οἱ ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, Πρόσσω πᾶς πέτεται. τὸ γὰρ πᾶς, τῷ λόγῳ ἐνικὸν ἐστὶ, τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους, ἴσον δυνάμενον τῷ πάντες. τῆς δὲ αὐτῆς τῆς σχήματος ιδέας ἐστὶ καὶ κείνο. Οἱ δὲ Πύλον Νηληϊὸς ἐυκτίμενον πτολίεθρον Ἴξον, τοὶ δ' ἐπὶ Δινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον. Νοῶνται γὰρ οἱ Πύλοι.

Περὶ δὲ τὰς πτώσεις γίνεται ἀλλοίωσις παρ' αὐτῷ, εὐθείας μὲν καὶ κλητικῆς ἐναλλασσομένης, ἐν τοῖς τοιςτοις. Αὐτὰρ ὁ αὐτε Θύεε' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι. Καὶ, νεφεληγέρετα Ζεύς. καὶ, Δὸς φίλος, ἔ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν. γενικῆς δὲ καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιςτοις, Τρῶσι μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Διοειδῆς. ἀντὶ τῆς Τρώων. καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας, Ἡ δ' αὐτῆς τετάνυστο περὶ σπείος γλαφυροῖο, ἀντὶ τῆς περὶ σπέει. καὶ τέτων δὲ ἐστὶν ἡ αἰτία αὕτη, ὅτι συγγενεῖαν τινα ἐδόκεν ἔχειν πρὸς ἀλλήλας ἢ τε εὐδεῖα, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑδετέροις εἰσὶν αἱ αὐταὶ, καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν, ἥτε εὐδεῖα, καὶ ἡ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ ἡ αὐτὴ ἐστὶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γενικὴ πρὸς τὴν δοτικὴν ἔχει τινὰ συγγένειαν. ταῦτα δὲ ἐν τοῖς θυϊκοῖς ἀριθμοῖς ἐπὶ πάντων τῶν ὀνομάτων εὐρίσκειται. ὅθεν εἰκότως παρὰ τὴν συνήθειαν τὰς πτώσεις ἐναλλάσσει. ἐνίοτε δὲ καὶ λόγους ἐστὶν εὐρεῖν τῆς ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐν τῷ, ἐπιστάμενοι πεδίοιο. καὶ τὸ, διέπερσσον πεδίοιο, ἴσον τῷ ἐπέρων διὰ τῆς πεδίσ. εὖ δὲ ἔχει παρ' αὐτῷ ἡ τῶν πτώσεων μεταβολὴ ἐν ἀρχῇ

positum subdidit, dum videlicet sensum magis quam vocem respicit. Siquidem vox multitudo, appellatione quidem singularis numeri est, multos autem in se complectitur. Simile autem a contrario est, quando supposito plurali, singulare appositum infertur, ut in hoc: *Et habentes pectora magna Quisque volat prorsum.* Quisque enim voce quidem singularis numeri est, dum autem ad multitudinem refertur, idem pollet quod Omnes. Eandem schematis formam et illud habet: *Hi Pylon attingunt, Neleia mœnia clara, Hi maris ad littus rem divinam faciebant.* Pylî namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur: *At Thyesta Agomemnoni gestandum relinquit.* Et, *Nubium congregator Jupiter.* Et, *Da mihi charus, et haud deterrimus inter Achivos.* Genitivus autem et dativus in huiusmodi mutatur, *Prima acie certat Phrygibus Paris optimus ille.* Pro eo quod est, Phrygum. Et e contra, *Hæc extenta jacet juxta spelæa cavata, pro, circa speluncam.* Atque mutationis istius causa est, quod nominativus, accusativus, et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, propterea quod nomina neutrius generis, et pleraque masculina, ac fœminina, tres istos similes casus habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit, ut et Homerus casus haud immerito præter consuetudinem mutet. Nonnunquam autem et rationes est invenire istius mutationis, ut in hoc: *Scientes campi. et, Pertransibant campum.* perinde namque est, ac si diceret, transibant per campum. Belle autem et ca-

ἐκατέρων τῶν ποιήσεων, ἐν αἷς προθεῖς τὴν αἰτιατικὴν, ἐπήνεγκε τὴν εὐθείαν, εἰπὼν Μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μῦρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. καὶ, "Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μῆσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. ἔσι δὲ ὅτε τῇ γενικῇ τὴν εὐθείαν ἐπιφέρει. ὡς ἐν τέτῳ, Τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσι. πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρως σχηματίζει. ὡς ἐν τῷ. Φημὶ γὰρ κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα, "Ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, Ἀσράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων. τέτῳ δὲ ὁμοίον ἐσι καὶ κεῖνο. Ὅδ' ἀγλαΐῃφι πεποιδώς, Ῥίμψα ἐγὼ να φέρεи. καὶ ταῦτα δὲ ἐξήνεγκε κατὰ τινα ἀρχαϊκὴν συνήθειαν. καὶ ἔδὲ ταῦτα ἀλόγως. εἰ γάρ τις τὰς μετοχὰς ἀναλύσει εἰς ῥήματα, εὗροι ἂν τὸ ἀκύκλῳ. τὸ γὰρ ἀσράπτων ἴσον ἐστὶ τῷ ἥεραπτε. καὶ τὸ πεποιδώς τῷ ἐπεὶ πέποιθε. τέτοις ἐστὶ καὶ κεῖνα παραπλήσια, Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ἔρανὸν εὖρον ἰκάνει. καὶ, Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν Ἦε, ὁ δ' ἐς Τρώων ὁμαδὸν κίε. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ ἄλλογον γὰρ τὸν μέλλοντα περὶ δυοῖν τινῶν λέγειν, προτάξαι τὴν εὐθείαν πᾶσιν, καὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐκατέρω φυλάξαντα, ἀπεργάζεσθαι κοινὸν τῷ λόγῳ. ὅτι δὲ τὸ κοινὸν τῷ λόγῳ χάριν πολλὴν ἐπιφαίνει, προδήλον. ἔσι δὲ ὅπῃ τὴν κοινὴν πᾶσιν προθεῖς, τὸν περὶ ἐνὸς ἐπιφέρει λόγον, ὡς ἐν τέτῳ. Ἀμφω δ' ἐζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Καὶ τὰ εἶδη δὲ τῶν ὀνομάτων ἐξαλλάσσει, πολλάκις μὲν τὸ συγκριτικὸν τιθεὶς ἀντὶ τῷ ἀπλῷ, ὡς ἐξ ὑπερβολῆς τὸ σαύτερος ὥς κε νέηαι. ποτὲ δὲ τὸ ὑπερθετικὸν ὁμοίως ἀντὶ τῷ ἀπλῷ, ὡς τό. διακαιοτάτος Κενταύρων τοιαύτη μὲν ἡ ἐξαλλαγὴ ἐν τοῖς ὀνόμασιν.

suum permutatio apud illum habet, in utriusque poematis exordio, in quibus accusativo praeposito, rectum intulit, dicens: *Iram pande Dea, etc.* Magnorum fuerat quæ causa dolorum. Et, *Dic mihi Musa virum vaftrum, qui multa per orbem Erravit.* Est etiam quando genitivo rectum infert, ut in hoc: *Horum nunc homines qui sum.* Multa dehinc et alio modo figurate dicit, quemadmodum est hoc: *Prædixisse Jovem affirmo, dicoque nuisse, Hocce die naves scandebunt quando marinas Argivi, exitium Trojæ, fatumque ferentes, Fulgura disjiciens felicia, prospera signa.* Huic autem nec illud est dissimile: *Et fretus nobilitate Festinanter eum portant sua genua.* Atque hæc secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si enim quis participia in verba dissolvat, rationem deprehenderit. Siquidem fulgurans idem pollet quod fulgurabat: et fretus, idem quod, cum fretus esset. His et illa sunt affinia: *Hæque duæ rupes, quarum una polum attingit altum.* Et: *Hi duo discreti, quorum alter adibat Achivos, Alter at in turbam Phrygiam veniebat.* Non enim ratione caret, si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum præponat, et eo, quod utriusque ipsorum commune est, observato, novum orationis genus efficiat. Quod autem novitas orationis multum gratiæ habeat, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi præposito, sermonem de uno infert, sicut in hoc: *Ambo sedentes venerabilior erat Ulysses.*

Nominum autem species immutat, dum sæpenumero comparativum pro absoluto ponit, quemadmodum hoc per superlationem: *Sanior ut redeas.* Nonnunquam vero superlativum itidem pro positivo, sicuti hoc: *Justissimus Centaurorum.* Hujusmodi quidem nominum mutatio est.

Ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεται ἐξαλλαγή, τῶν μὲν ἐγκλίσεων, ὡς ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τῆ προσακτικῆ καταληφθῇ· οἶον· Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, ἀντὶ τῆ μάχης· ἢ τὸ ὀρυσικὸν ἀντὶ τῆ εὐκτικῆ· οἶον· Πληθὺν δ' ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, ἔο' ὀνομήνω, ἀντὶ τῆ μυθησαίμην καὶ ὀνομήναιμι. καὶ ἐκ τῆ ἐναντίης, εὐκτικὸν ἀντὶ ὀρυσικῆ, οἶον· Καὶ νῦ κεν ἐνδ' ἀπόλοιτο ἄναξ, ἀντὶ τῆ ἀπώλετο. Τῶν δὲ χρόνων ὅταν ὁ ἐνεσῶς ἀντὶ τῆ μέλλοντος τεθῇ, ὡς ἐν τέτῳ· Τὴν δ' ἐγὼ εἰ λύσω πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, ἀντὶ τῆ ἐπελεύσεται· ἢ ἀντὶ τῆ παρῳχχότος· Ἐνδ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ· Καλὸν ὑπεκπρορέει, ἀντὶ τῆ ἔρρεε· ἢ μέλλων ἀντὶ τῆ ἐνεσῶτος· Οἱ μὲν δυσομένης Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος· ἢ ἀντὶ τῆ παρῳχχότος· Δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, ἀντὶ τῆ εἴπε.

Καὶ διαθέσεις δὲ ἐναλλάσσονται παρ' αὐτῷ πολλάκις, καὶ τίθεται ἀντὶ ἐνεργητικῶν παθητικὰ, ἢ μέσα, οἶον· Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἀντὶ τῆ εἴλκε. καὶ, καθορώμενος Αἴας, ἀντὶ τῆ ὀρώω. καὶ τέναντίον τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τῆ παθητικῆ· ^a Δωρήσω τρίποδα χρυσέατον, ἀντὶ τῆ δωρήσομαι.

Ἔσι δὲ ἰδεῖν, ὅπως καὶ τὰς ἀριθμὰς ἐναλλάσσων, τὸν πληθυντικὸν ἀντὶ τῆ ἐνικῆ τίθῃσιν, ὡς πολλάκις ἐν τῇ συνηθείᾳ, εἴ τις περὶ ἑαυτῆ λέγων, οἶον· Τῶν ἀμόθεν γε θεὰ δύγατερ Διὸς εἶπε καὶ ἡμῖν, ἀντὶ τῆ ἐμοί.

Γίνεται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολή, καθ' ἓνα μὲν τρόπον ἕτως· Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ, Σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμημέσθαι ἕκαστος. πολλῶν

Cæterum modi verborum sic variantur, ut infinitivus pro imperativo accipiatur, veluti: *Tydidēs alacris Trojās pugnare feroce*. pro impugna. Aut indicativus pro optativo, ut: *Nihil de plebe loquar multa, nec eam recitabo*, pro dixerim et nominaverim multitudinem. Et e contra, optativus pro indicativo, veluti: *Mavors hic pereal*, pro periisset. Temporum deinde variatio fit, quando præsens pro futuro ponitur, ut in hoc: *Hanc ego non dimittam, quin prius ipsa senescat*. pro senescet. Aut pro præterito, ut: *Isthic sunt equidem bona balnea, fonsque perennis Profluit*. Pro eo quod est, profluebat. Aut futurum pro præsentī, ut: *Occubituro alii sole, ast alii redeunt*. Aut præteriti vice, ut: *Metuo ne dea dicat omnia vera*. pro dixerit.

Dispositiones quoque sæpius apud eum mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur, veluti: *Troxit e vagina magnum gladium*, pro traxit. et *Visus Ajax*, pro videns. Et e contra activum pro passivo, ut: *Donabo tripodem, cui aureum manubrium*, pro donabitur tripes.

Est etiam cernere, quo pacto numeros immutans, pluralem pro singulari ponit, id quod sæpe usu venit, dum quis de se loquitur, veluti: *Nuta Jovis dea, quando voles hæc dicito nobis*. Pro mihi.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo sic: *Cælicolæ quotquot sunt, cuncti jussa capessunt, O divine pater, tua, præsto itidem sumus omnes*. Multi namque cum dii essent, inter quos et ea persona erat, quæ verba facie-

^a Δωρήσω] Nec hoc in Il. aut Od. reperitur.

γὰρ ὄντων τῶν θεῶν, ἐν οἷς ἐστὶ τὸ λέγον πρόσωπον, ἐκάτερον καλῶς ἐξένηγοι, τό, τε πείθονται, καὶ τὸ δεδμήμεσθαι. Καθ' ἕτερον δὲ τρόπον, ὅταν τὸ νῦν ἑάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ, ὅπερ ἰδίως ἀποπροφῇ καλεῖται. τῷ δὲ μιμητικῷ κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροάμενον. οἷον ἐστὶ καὶ τὸτο· Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας Νηυσὶν ἐπισσύεσθαι, ἑὰν δ' ἕναρα βροτόεντα· Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωσε νοήσω. ἀπὸ γὰρ τῆ διηγηματικῆς μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ διηγηματικῷ πολλὰκις χρῆται τῇ ἀποπροφῇ· Ἀμφὶ σε, Πηλεὺς υἱέ, μάχης ἀκρόητοι Ἀχαιοί. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μιμητικῷ χρῆται καὶ μεταβολῇ τῶν προσώπων, ὡς ἐν τέτῳ· Ἡ δὲ παῖσιν εἰκότες ἡγοράσσει Νηπιάρχους, οἷς ἔτι μέλει πολεμῆϊα ἔργα. Ἀτρεΐδῃ, σὺ δέ θ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀσεμφέα βελὴν, Ἀρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας. Καὶ ἕτερον δὲ εἶδος ἀποπροφῆς ἐστὶ τοῖστον· Τυδείδῃν δ' ἐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεῖη. ἔστι γὰρ ἀντὶ τῆς, ἐκ ἂν τις γνοίη. καὶ πάλιν· Ὀδμῇ δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδε Θεσπεσίῃ, τότ' ἂν ἔτι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν. καὶ μετοχαῖς δὲ χρῆται ἀντὶ ῥημάτων, ὡς ἐν τῷ, ἐνὶ κήπῳ Καρπῷ βριθομένη, ἀντὶ τῆς βρίθεται. καὶ, Ἐνθ' οἱ γ' εἰέλασαν πρὶν εἰδότες. ἀντὶ τῆς πρὶν εἰδέναι. καὶ τὰ ἄρθρα δὲ ἐναλλάσσει πολλάκις, ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν τοῖς προτακτικοῖς χρώμενος, οἷον· Τὸς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπεια Ποδάργῃ, καὶ Δάρεχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πῖσος ἐταῖρος· καὶ τέναντίον.

Οὕτω καὶ τὰς προθέσεις εἴωθε μεταλλάσσειν· Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, ἀντὶ τῆς ἐπὶ δαῖτα. καὶ, Νῆσον ἀνὰ ξρατὸν ὥρσε κακὴν. Ὀμοίως καὶ προθέσει πτῶσιν ὀνόματος ἐκ οἰκειᾶν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τέτῳ· Μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι, ἀντὶ

bat, utrumque belle extulit, et Jussa capessunt et Præsto sumus. Alio autem modo, missa facta ea persona, de qua loquebatur, ab altera ad alteram transit, id quod *Aversio* proprie vocatur. Atque per imitationem auditorem et movet et ducit, quemadmodum hoc est: *Hector voce jubet clara Teucros agitare Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas. Quem vero ratibus cernam procul ire relictis.* A narratione namque transitum fecit ad imitationem. In ipsa etiam narratione apostropha sæpe utitur: *Circa te Danaos retines Pelida feroces.* Verum et per imitationem, mutatione personarum utitur, sicuti in illo: *Revera pueris par est hæc concio vestra Insuperbis, quibus haur curæ sunt bellica facta. Ast Atrida, prius veluti consultus eras, nunc Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.* Est et alia aversionis species hujusmodi: *Nescires utris Tydides junctus adesset.* Pro aliquis nesciret. Et rursus: *Suavis odor, divinus illem, fragrabat ab illo Cratere, nec ibi non inde haurire placcret.* Participiis etiam verborum loco utitur, ut in hoc: *In horto fructu gravatus, pro gravatur. et: Ibi illi incurrerunt priusquam scientes: pro Priusquam scirent.* Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans, veluti: *Edidit hos Zephyro vento olim harpyia Podarge.* Et, *Thoracem. suum enim perdiderat fidus socius.*

Ad hunc modum et Præpositiones commutare solet, ut: *Hesterna luce ivit post convivium, pro ad convivium. et: Morbum per exercitum excitavit nocentem.* Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert, ut in isto: *Nec forte etiam*

τῷ, διὰ νυκτός. ἐνίοτε δὲ ἀφαιρεῖ τὰς προθέσεις· οἷον, Τῆς ὃ γε κείτ’ ἀχέων, ἀντὶ τῷ, περὶ ἧς καὶ ποτιδέχμενος, εἴ τι μιν εἶπη, ἀντὶ τῷ προσείπη. καὶ ἄλλας προθέσεις ὁμοίως, τὰς μὲν ὑπαλλάσσει, τὰς δὲ ἀφαιρεῖ, καὶ ἐπιρρήματά τινα ἐναλλάσσει, τοῖς εἰς τόπον, καὶ τοῖς ἐν τόπῳ, καὶ τοῖς ἐκ τόπου ἀδιαφόρως χρώμενος· Υἱῶνοί δ’ ἐτέρωσε κάθιζον, ^a ἀντὶ τῷ ἐτέρωθι. καὶ, Αἴας δ’ ἐγγύθεν ἦλθεν, ἀντὶ τῷ ἐγγύς. Ἐστὶ δὲ παρ’ αὐτῷ καὶ ἡ τῶν συνθέσμων ἐναλλαγή. οἷον, Εὐνῇ δ’ ἔποτ’ ἔμικτο, χόλον δ’ ἀλέεινε γυναικός, ἀντὶ τῷ χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός. Ταῦτα μὲν δὴ κατὰ λέξιν ἐστὶ σρήματα· οἷς καὶ ἄλλοι πάντες ἑ μόνον ποιηταί, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λόγων συνδέεται κέχρηται.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ’ αὐτῷ πολλοῖς εἰδεσιν ἐσχηματισμένη. ὧν ἐστὶ καὶ ἡ προαναφώνησις, ἥτις γίνεται, ὅταν τις διηγέμενος μεταξὺ, τὸ ἐν ἐτέροις τάξιν ἔχον τῷ ῥηθῆναι προλέγῃ, ὥς ἐν τέτῳ· Ἦτοι οἷς γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν. καὶ ἡ ἐπιφώνησις, οἷον ἐστὶ, ῥέχθεν δὲ τε νήπιος ἔργω.

Ἐστὶ καὶ τὸ τῆς προσωποποιίας παρ’ αὐτῷ πολὺ, καὶ ποικίλον. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ διάφορα πρόσωπα εἰσάγει διαλεγόμενα, οἷς καὶ ἡδη παντοῖα περιτίθῃσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ μὴ ὄντα πρόσωπα ἀναπλάσσει. οἷον, Ἦ κε μέγ’ οἰμώξεις γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ διατύπωσις ἐξεργασίας πραγμαμάτων, ἡ γενομένων, ἡ ὄντων, ἡ παραχρησόμενων, εἰς τὸ παραστήσαι ἐναεργέστερον τὸ λεγόμενον, ὥς ἐν τέτῳ· Ἄνδρας μὲν κτείνεσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,

propter noctem conentur pugnare. Pro, per noctem. Nonnunquam vero præpositiones aufert, ut: Cujus is jacet dolens, pro de qua. et: Expectant nunquid ipsum loquatur, pro alloquatur. Ad hæc alias præpositiones simili modo partim commutat, partim tollit. Etiam adverbia quædam mutat, iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utens. Nepotes autem alio considerant, pro alibi. et: Ajax autem de propinquo venit, pro eo quod est prope. Est denique apud illum et conjunctionum immutatio, veluti: Nunquam vero cum illa concubuerat: iram vero mulieris declinabat: pro eo quod est, iram namque mulieris declinabat. Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solum poetæ, verum etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterum multæ species schematum sententiæ apud illum sunt, quarum est et *Præexclamatio*, quæ fit, quando aliquis inter narrandum hoc prædicat, quod in aliis dicendi locum habet, sicut in hoc: *Et quidem sagittam primus gustaturus erat*, et *Adclamatio*, cujusmodi est: *Stultus post factum sapit*.

Est et *personæ fictio* apud eum, et varia. Multas enim et diversas personas colloquentes introducit, quibus et omnimodos mores attribuit. Nonnunquam vero personas etiam, quæ non sunt, fingit, ut: *Haud dubium Peleus lacrimas effuderit amplas*.

Est autem et *Expressio* accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut futurarum, ut id, quod dicitur, evidentius reddat, veluti in hoc: *Maclant hicce viros, perduntque suburbia flammis, Hic pueros ducunt, hic captivas mulieres*. Aut ad mo-

^a Ap. Homerum Il. v. 151. unde hoc sumtum, est modo, οἱ δ’ ἐτέρωσε.

Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγασσι, βαθυζώνες τε γυναῖκας. ἢ πρὸς τὸ οἶκτον κινήσαι, Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ἐδῶ Αἴσῃ ἐν ἀργαλή φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα, Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε θύγατρας, Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα Βαλλόμενα πρὸς γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

"Ἐσι καὶ εἰρωνία παρ' αὐτῶν, λόγος διὰ τῆ ἐναντίᾳ δῆλῶν τὸ ἐναντίον, μετὰ τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως. οἷον ἐσι τὸ τῆ 'Αχιλλέως· 'Ἄλλ' 'Οδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισι βασιλεύσει Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξήσῃν δῆϊον πῦρ. — ὁ δ' 'Αχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω, "Ὅς τις οἱ γ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν. ἐμφαίνει γὰρ ὅτι ἐκ αὐτοῦ ἕτερον εὖροι βασιλικώτερον. καὶ ἔτος μὲν ὁ τρόπος ἐστίν, ὅταν περὶ αὐτοῦ λέγῃ τις εὐτελῶς, ἵνα τὴν ἐναντίαν δόξαν παράσχῃ. ἕτερος δέ, ὅταν τις ἄλλως ἐπαινῇ προσποιῇται, τῇ ἀληθείᾳ ψεύγων. καὶ τῆτό ἐσι παρ' 'Ομήρῳ λεγόμενον ὑπὸ Τηλεμάχου· 'Αντίνος, ἡ μεν καλὰ πατὴρ ὥς κήδεται υἱός. τῷ γὰρ ἐχθρῷ λέγει, ὅτι ὥς πατὴρ υἱὲ πεφρόντικας. καὶ πάλιν, ὅταν χλευάζων τις ἐπαίρῃ τὸν πέλας, ὥς οἱ μνηστῆρες· 'Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μεμνηρίζει· "Ἡ τινας ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλῃς ἡμαθόεντος, "Ἡ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηςθεν, ἐπεὶ νύ περ ἔεται αἰνῶς.

"Ἐσι δέ τι εἶδος εἰρωνείας καὶ ὁ σαρκασμὸς, ἐπειδάν τις διὰ τῶν ἐναντίων ὀνειδίζων τινὶ, μεταποιεῖται μειδιάματος, ὥς 'Αχιλλεύς· Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μένης 'Αχαιῶν Εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων Τερπέσθω.

Τέτοις παραπλήσιως ἔχει καὶ ἡ ἀλληγορία, ἥπερ ἕτερον δι' ἑτέρου παρισησιν· οἷον ἐσι τῆτο· Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιαι νύκτα φυλάξεις, Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς ἐπέοικε.

vendum misericordiam: O miserum, perdet quem Jupiter ille senecta Primum nunc ineunte, mala hæc ut grandia spectet, Ut nati pereant, rapletur clara puella, Coniunx ut vitietur, et ut sua pignora chara Prosternantur humi, sævo certamine Martis.

Est et Ironia apud eum, sermo per contrarium cum quadam morali simulatione contrarium declarans, ut est hoc Achillis: *Sed Laertiades tecum consultet, et omni Concilio regum, quo pellat navibus ignem.* — Et Danaos inter legat is regem potiorum. Declarat enim quod hanc facile alium regaliorem invenerit. Atque hic quidem modus est, quando aliquis se extenuat, ut contrariam sui existimationem præbeat. Alius autem quando quis se quempiam maxime laudare simulat, quum revera vituperet. Atque hoc est, quod apud Homerum a Telemacho dicitur. *Antinoë ut notus patre, sic ego diligor abs te.* Inimico namque dixit, Tanquam pater filium, sic me curas. Et rursus, quando quis irridendi gratia alterum extollit, ut proci: *Telemachus cædem hæud dubie nobis meditatur, Auxilium ex Sparta cogens, Pyliisque desertis.* Multum namque sibi tribuit, sumitque adolescens.

Est et Sarcasmus quædam Ironie species, quando quis per contrarium alicui convitiis, risum concitat, quemadmodum Achilles: *Salva manent aliis sua dona, sed unus Achilles Munere privatur, licet ipsi grata sit uxor Atridæ, cum qua cumbens se oblectet amanter.*

His *Allegoria* haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet, ut est istud; *Atreæ*

τὸν γὰρ ἐν δεσμοῖς ὄντα, καὶ ἀνηρετημένον, ἐν κοίτῃ ἀπαλῇ ὑπνώσσειν λέγει.

Κέχρηται πολυλογία καὶ τῇ ὑπερβολῇ, ἥτις ὑπεραίρεσα τὴν ἀλήθειαν, πολλὴν ἐπίτασιν ἐμφαίνει· οἷον, Λευκότεροι χιόνος, θεῖ· εἰν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. τοῖς τοῖς μὲν δὴ τρόποις καὶ σχήμασι χρησάμενος Ὅμηρος, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ὑποδείξας, τῆς ἐπὶ τέτοις εὐδοξίας πρὸς πάντων δικαίως τυγχάνει.

Ἐπεὶ δὲ καὶ χαρακτηριστῆρές εἰσι τῶν λόγων, τὰ κατέμνηνα πλάσματα, ὧν τὸ μὲν ἄδρὸν, τὸ δ' ἰσχυρὸν, τὸ δὲ μέσον λέγεται, ἴδωμεν, εἰ πάντα ἐς παρ' Ὅμηρον, τῶν μετ' αὐτὸν ποιητῶν ἢ λογογράφων ἐπιτηδευσάντων ἐν τι τέτῳ ἐκάστω, ὧν καὶ ἐς παραδείγματα, Θεκυδίδης μὲν τὸ ἄδρὸν, Λυσίς δὲ τὸ ἰσχυρὸν, Δημοσθένης δὲ τὸ μέσον.

Τὸ μὲν ἐν ἄδρῳ πλάσμα ἐκείνῳ ἐστὶ, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων, καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις, οἷον ἐστίν. Ὡς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον, Χερσὶ τρῶϊναν ἐλών, πάσας δ' ὀρέθουεν ἀέλλας Παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι καὶ λυφε Γαῖαν ὁμῆ καὶ πόντον, ὀρώρει δ' ἐξαινόθεν νύξ. Ἰσχυρὸν δὲ τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατισχυωμένον· οἷον ἐστὶ τέτο· Ὡς εἰπὼν, ἔ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἑκτωρ· Ἄψ' δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπῳ ἐϋζώνοιο τιθήνης Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὕψιν ἀτυχθεῖς, Ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱπιοχαίτην. Μέσον δὲ τὸ ἐκατέρω τέτῳ μεταξὺ, τῷ μὲν ἰσχυρότερον, τῷ δὲ ἀδρότερον, οἷον· Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμῃσι Ὀδυσσεύς, Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ἔδον, ἔχων βιὸν ἠδὲ φασέ-

noctis cris custos, vigilaque Melanthi, In tenero strato cubitans ceu maximus heros. Vincetum namque et suspensum, in cubili delicato soporandum dicit.

Usus est sæpenumero et *Hyperbola*, quæ veritatem superans, multum vehementiæ ostendit, ut: *Hî candore nivem superant, cursuque Aquilonem.* Hujusmodi tropis et figuris Homerus ita usus est, ut ad posteros transmisit, ut ob hæc ingentem gloriam ab omnibus merito reportet.

Quandoquidem vero dicendi formæ sunt, quæ genera vocantur, quorum aliud quidem grande, aliud gracile, aliud medium appellatur, videamus num omnia ea apud Homerum sint, in quorum singulis singuli poetæ et oratores post illum laboraverunt. Quorum et exempla sunt, Thucydidis quidem granditas, Lysiae gracilitas, et Demosthenis mediocritas.

Igitur grande genus illud est, quod et verborum et sententiarum apparatu, magnam emphasis habet, ut est: *Sic fatus, nebulas cogit, pulsatque tridente Tum mare, commovit Zephyris exinde procellas, Tellus ut simul et pontus tegerentur opacis Nubibus, ingrueretque polo nox undique cæca.* Gracile autem, tum rerum materia pusillum, tum et dictione extenuatum est, cujusmodi est hoc: *Sic fatus, puerum amplexurus strenuus Hector: Ast is retro abiit, gremiumque petivit amata Nutricis clamans, faciem fugiebat et hujus, Dum stupet ob galeam æratam, cristamque minacem.* Medium autem inter utrumque istorum, gracile videlicet et grande versatur, ut: *Yestibus exultur laceris consultus Ulysses, Insilit inque solum, retinens jacula atque*

την, Ἴων ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷσ' εἰς Πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.

"Οτι δὲ καὶ τὸ ἀνθρῶπον εἶδος τῶν λόγων ἐς πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ, κάλλος ἔχον, καὶ χάριν ἐς τὸ τέρεπιν καὶ ἡδεῖν ὥσπερ ἄνθος, τί ἂν τις καὶ λέγοι; μετῇ γάρ ἐστιν ἡ ποιήσις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς. ἡ μὲν δὴ τῆς φράσεως ἰδέα, τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, οἷαν διήλθομεν, ὀλίγα παραδείγματα δέμενοι, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὰ ἄλλα κατανοεῖν.

Ἐπεὶ δὲ παντὸς τῆ ἀσκεμένε παρ' ἀνθρώποις λόγος, ὁ μὲν τις ἐστὶν ἱστορικός, ὁ δὲ πολιτικός, φέρε θεασάμεθα, εἰ καὶ τέτων εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ παρ' αὐτῷ. Ὁ μὲν δὴ ἱστορικός ἐστὶ, ὁ τῶν γεγονότων πραγμάτων ἔχων διήγησιν. πάσης δὲ διηγέσεως ἀφορμαὶ γίνονται. πρὸς ὥπον, αἰτία, τόπος, χρόνος, ὄργανον, πρᾶξις, πάθος, τρόπος, καὶ ἔδεν τέτων ἔξω ἐν ἱστορίᾳ περιέχει ἐδέμια διήγησις. ἔτι παρὰ τῷ ποιητῇ πολλὰ πράγματα, ὥς γεγονότα, ἢ ὥς ὄντα διηγμένω, ἐνίοτε καὶ ἐν ἐκάστῳ τέτων διηγῆσις εὐρεῖν ἐστὶ. πρὸς ὥπε μὲν, ὥς τὸ τοιόνδε· Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀρμύμαν, Ἰρεὺς Ἡφαίσιοιο, δύο δὲ οἱ υἱεῖς ἦσαν, Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. καὶ ἐν οἷς εἶδη τινῶν διαγράφει, ὥς ἐπὶ τῇ Θερσίτῃ· Φολκὸς ἔην, χαλὸς δ' ἕτερον πόδα, τῷ δὲ οἱ ὤμων Κυρτῷ, ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε, αὐτὰρ ὑπερθε Φοξὸς ἔην κεφαλῇ, ψεδνὴ δ' ἐπεινήνοθε λάχνη καὶ ἄλλα πολλὰ, ἐν οἷς ἡ εἶδος, ἡ τρόπον, ἡ πρᾶξιν, ἡ τύχην πρὸς ὥπε διέξεισι πολλακίς, ὥς ἐν τέτοις· Δάρδανον ἄρ πρῶτον τέκετο νεφέληγερέτα Ζεὺς, καὶ τὰ ἑξῆς. Τόπες δὲ ἐστὶ παρ' αὐτῷ διήγησις, ὁποῖαν περὶ τῆς νήσεως τῆς γειτνιώσης τῇ τῶν Κυκλάπων λέγει. ἐν οἷς τὸ εἶδος τῆς τόπες διαγράφει,

pharetram Confertam jaculis, jacula et velocia fudit Ante pedes, faturque procis dein talia cunctis.

Quod autem et floridum dicendi genus, quod venustatem et gratiam ad delectandum, ac voluptate afficiendum, instar floris habet, frequens apud poetam sit, non est quod quis dicat, siquidem poësis tali apparatu plena est. Atque dicendi quidem formæ talem apud Homerum variationem habent, qualem ostendimus, paucis adductis exemplis, ex quibus et reliqua deprehendere licet.

Quoniam vero omnis oratio, in qua homines se exercent, aut historica, aut civilis est, agne videamus num et harum initia apud istum sint. Historica quidem oratio est, quæ rerum gestarum narrationem continet. Omnis autem narrationis occasiones sunt, persona, causa, locus, tempus, instrumentum, actio, affectio, modus, neque ulla historica narratio est, quin aliquid istorum complectatur. Ad hunc modum et apud poetam res se habet, dum multas res tanquam gestas, aut tanquam gerantur, narrat. Noununquam vero et in singulis horum narrationes invenire licet. Personæ quidem, ut est hujusmodi: *Dardanidas inter fuit ille Dares, locuples vir, Integer, atque dei Vulcani mysta, cui duo Filioli, Phegeus, Ideus, uterque peritus Omnigenæ pugne.* Et dum formas quorundam describit, ut in *Thersita*: *Strabus erat, claudusque pedem, et gibbosus, acuto Vertice, cæsaries desfloruit undique turpis.* Et alia multa, in quibus aut speciem, aut mores, aut actionem, aut fortunam sæpe prosequitur, sic ut in his: *Dardanon altitonans genuit Saturnia proles, etc.*

καὶ τὸ πηλίκον, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτῆς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ παρ’ αὐτῇ, καὶ περὶ τῶν παρακειμένων τῷ ἄνθρωπῳ τῆς Καλυψῆς. Ὑλὴ δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθώσα, Κλειθήρη τ’, αἰγυριός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα. Χρόνος δ’, οἷον Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί. καί, Χθιζά τε, καὶ πρώϊζ’, ὅτ’ ἐς Αὐλίδαν νῆες Ἀχαιῶν Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ φέρεσαι. αἰτίας δ’ ἐν οἷς ἐμφαίνει, δι’ ὃ γίνεται τι, ἢ γέγονεν, οἷά ἐστι τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος εἰρημένα. Τίς τ’ ἄρ’ σφῶδε θεῶν ἔριδι ξυνέγκει μάχεσθαι; Λητὴς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς, Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὤρσε κακῆν, ὀλέκοντο δὲ λαοί· Οὐνεκα τὸν Χρόσσην ἠτίμησ’ ἀρετῆσρα Ἀτρεΐδης· καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν γὰρ τέτοις λέγει τὰς αἰτίας, τῆς μὲν Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος διαφορᾶς τὸν λοιμὸν. τῷ δὲ λοιμῷ τὸν Ἀπόλλωνος χόλον. τῷ δὲ χόλῳ, τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸν ἱερέα τῷ δαίμονος. Ὁργάνῃ δὲ διήγησιν, ὁποῖαν διέξεισι τῆς ἀσπίδος, ἣν Ἡφαιστος Ἀχιλλεῖ κατεσκεύασε. καὶ ἄλλη σύντομος περὶ τῷ Ἐκτορος δόρατος, Ἐν δ’ Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ’ ἄρα χεῖρ’ Ἐγχεος ἐχ’ ἐνδεκάπηχυν, πάροιθε δὲ λάμπετο δαερὸς Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χεῖρας δέε πόρκης. Πράξεως δὲ διηγῆσαι εἶεν ἄλλαί τε, καὶ αἱ τοιαίδες· Οἱ δ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, Σύν ῥ’ ἔβαλον ρινῆς, σὺν δ’ ἔγχεα, καὶ μὲν’ ἀνδρῶν Χαλκεοθαρήκων, ἀπὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι Ἐπλήντ’ ἀλλήλησιν, πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Πάθος δὲ διήγησίς ἐστιν, ἐν ἣ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίας, ἢ ἐξ ἐνεργείας τινὸς σαφηνίζεται, ὁποῖά φησι περὶ τῶν ὑπὸ ὀργῆς, ἢ φόβῳ, ἢ λύπῃς κατεχομένων, ἢ τιτρωσκομένων, καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἄλλο

Locī autem apud eum narratio est, qualem de insula Cyclopuum regioni vicina commemorat: in quibus loci speciem, diversitatem, insulae qualitatem, quae in illa, et quae juxta illam sunt, et dum ea, quae Calypsus antro adjacent, describit: *Speluncam circumdederat nemus undique pulchrum. Quippe alnus fragilis, clethra, et fragrans cyparissus etc.* Et caetera hujusmodi innumera. Temporis autem veluti: *Jamque novem magni Jovis anni praeterierunt.* Et: *Hactenus appellunt, quum naves Aulida Graeca, Perniciem Priamo magnam, populoque ferentes.* Causae vero, in quibus ostendit, quapropter aliquid fiat, aut factum sit, ut illa, quae in Iliados exordio dicta sunt: *Quis deus immisit litem, ut contendat uterque? Haud dubie Phabus, regi indignatus Atreida, Is siquidem mittendo luem validam inter Achivos, Innumeros leto dedit ob Chrysam violatum:* Et reliqua. In his enim inimicitiarum inter Achillem et Agamemnonem causam fuisse dicit pestem, pestis vero Apollinis iram, irae autem contumeliam, qua Dei sacerdos affectus erat. Instrumenti, qualem narrationem in clypeo, quem Vulcanus Achilli fabrefecit, prosequitur. Est et alia concisa de Hectoris hasta: *Hector ubi ingressus, bis quinque tenens cubitorum Unius atque hastam bene longam, ferreae cuspidis Cui splendebat item, circumdat et annulus auro.* Facti autem narrationes cum aliis, tum ejusmodi sunt: *Conveniunt, parmas simul obiciunt, simul hastas, Armatorum hominum quoque robora maxima, scutis Cominus umbosis propellunt mutua utrinque Vulnera, magnus ut hinc factus sit utrinque tumultus.* Affectionis autem narratio est, in qua id, quod contingit, ex causa, aut ex efficacia quadam declaratur, cujusmodi de iis narrat, qui ira, aut timore, aut tristitia affici-

τι τοῖστο πασχόντων. ἐξ αἰτίας μὲν Ἀχλύνενοις, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα Πύμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐκτείν. ἐξ ἐνεργείας δὲ, Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὅμοιαι, Πλοχμοὶ δ' οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.

Ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ σχέσεώς τινος, καὶ ἦν τὸ μὲν, ὥδέ τι ἐνεργεῖ, τὸ δὲ, ὥδέ πως ἔχει, καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει. παράδειγμα δὲ αὐτῆς τὸ τοιόνδ' ἂν εἴη. Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ. Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δὲ οἱ ἐκπέσσε χειρὸς Βλήμενς, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνα παχὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέοιο. καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔστι δὲ διήγησις παρ' αὐτῷ, ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλατεῖαν φράσιν, καὶ ἐξεργασίαν ἀρμόζουσαν τοῖς ὑποκειμένοις ἔχουσα, ἐνίοτε δὲ εὐτονος, ὡς ἡ τοιαύτη. Κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται Γυμνῆ, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ. τῷτο δὲ τὸ εἶδος πολλάκις ἐστὶ χρήσιμον. τὸ γὰρ τάχος τῶν λόγων εὐτονώτερον καδίσησι, καὶ τὸν λέγοντα, καὶ τὸν ἀκροώμενον, καὶ ῥαδίως τυγχάνει τῶς προκειμένης. διηγεῖται δὲ ποτὲ μὲν ψιλῶς, ποτὲ δὲ μετὰ εἰκόνης, ἢ ὁμοιώσεως, ἢ παραβολῆς. εἰκόνης μὲν, ὡς ὅταν εἴπῃ. Ἡ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια, Ἀστέμηδι ἰκέλη, ἥε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ. ὁμοιώσεως δὲ, οἷον. Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὡς, ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν. παραβολῆς δὲ, ὅταν παραπλησίον πραγμάτων παραθέσιν ποιήσῃται, ἔχουσαν ἀνταπόδοσιν τὴν ἀπὸ τῶς προκειμένης διηγήματος. καὶ ἔτι παρ' αὐτῷ ποικίλα τὰ εἶδη τῶν παραβολῶν. συνεχῶς γὰρ καὶ πολυτρόπως παρατίθησι

untur, aut vulnerantur, occiduntur, aut aliud quippiam tale perpetiuntur. Ex causa: Indoluit, ferventque homini præcordia nigra, Atque oculos igni similes gestare corusco. Ex efficacia: Ut Choritum multo conspersi sanguine crines: Aurea vitta comas, nec non argentea vincit.

Modus autem poëticus est, dum actio, passio, aut habitus aliquis ita describitur, ut secundum eum aliud quidem sic fiat, aliud vero sic quodammodo se habeat. Quibus narrationibus omnibus Homerus utitur, cujus exemplum tale fuerit: Vulnerat hunc jaculo feriens divinus Ulysses, In guttur, procumbat ut is, pateramque relinquat, Quam manibus tenuit, cruor hinc de naribus exit, etc.

Est autem narratio apud eum, quæ plerumque copiosam phrasim habet, ac diligentiam subjectæ materiæ continentem. Nonnunquam vero succincta, ut ejusmodi: Patroclus jacet, hinc pugna est pro corpore nudo, Illius arma quidem sibi sumpsit strenuus Hector. Hæc autem forma sæpe utilis est; orationis namque celeritas et dicentem, et audientem attentiores, et facile voti compotem reddit. Narrat autem nonnunquam nude, nonnunquam vero cum imagine, vel similitudine, vel simili imagine, ut quando inquit: Penelope ex thalamo veniens, forma referebat Aureolam Venerem, venatricemque Dianam. Similitudine vero, ut: Non secus atque aries armorum agmen obibat. Simili vero, quum vicinarum rerum comparisonem ita facit, ut ad institutum adaptari queat. Suntque apud eum variae similitum species, sub-

ταῖς τῶν ἀνθρώπων πράξεσι καὶ σχέσεσι ζῶων ἄλλων ἐνεργείας, καὶ φύσεις.

Καί ἐστι μὲν ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῇται τὴν ὁμοίωσιν, ἡ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύσιν ἐκάσῃ ἀφορῶν, ὅθεν τὴν μὲν ἰταρότητα ἀπείκασε μυῖα· Καὶ οἱ μυῖης θάρος ἐνὶ στήθεσσι ἐθηκε. καὶ τὴν συνέχειαν τῷ αὐτῷ ζῳῷ, Ἡὔτε μυϊάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά. τὸν δὲ ἀθροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ’ εὐταξίας μελίσσαις· Ἡὔτ’ ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων. ἔτω δὲ καὶ τὴν ὀργὴν, καὶ τὴν δῖωξιν ἐδείξεν εἰπὼν· Σφῆκεσσιν εἰοκότες εἰνοδόιοισι. καὶ ἔτι προσθεῖς, Οὓς παῖδες ἐριδαίνεσιν ἔθοντες, ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμοειδὲς τῷ ἀπὸ τῶν παιδῶν ἐρετισμῷ ἐπιτείνῃ· ἐπὶ δὲ συνεχῆς φωνῆς φησὶν· Ἐσθλοὶ, ^a τεττίγισσιν εἰοκότες. λαλίστατον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ ἀπαυσον ἐν τέτῳ. Τῶν δὲ ἀσυντάκτως φερομένων φωνὰς παμμιγῆς ἔτῳς εἰκασεν· Ἡὔτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει ἑρᾶνόηι πρῶ. τὰ δὲ εἰς τάξιν καθιστάμενα πλήθη τοῖς καθημένοις ὀρνέοις ὅμοιοι, Κλαγγηδὸν προκαθορίζοντων. Τὴν δὲ ὀξύτητα τῆς ὥφους, καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν ἱέρακι παραβάλλει, Ὡκέϊ, φασσοφῶνι, ὅς τ’ ἄκιστος πετεινῶν. ποτὲ δὲ αἰετῷ, “Ὀν τε καὶ ὑψόθ’ ἐόντα πόδας ταχὺς ἐκ ἐλαθε πτώξ. παρῖσσι γὰρ τὴν ὀξυδέρκειαν ἐν τῷ πόρρωθεν ἰδεῖν, τὸ δὲ τάχος ἐν τῷ ποδωκέστατον ζῶον εἶναι. τὸν δὲ ἐκπλαγέντα πρὸς ὄψιν πολέμῳ, δράκοντος ὁράματι προσεῖκασεν, ἐκ ὀκνήσας ἔδ’ ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν παραδείγματα λαβεῖν. Ὡς δ’ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέσῃ. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ζῶων, δειλίας

inde namque, ac multis modis aliorum animantium efficaciam, et naturam hominum gestis et habitibus confert.

Est etiam quando a minimis similitudinem trahit, non ad corporis magnitudinem, sed ad uniuscujusque naturam respiciens, quo fit ut improbitatem muscæ comparet: *Inspiravit huic Pallas muscæ improbitatem.* Et assiduitatem eidem animanti comparavit: *haud secus ac muscarum examina multa frequentant.* Globum autem et ingentem multitudinem ordine incedentem, apibus: *sicut apum fuerint examina crebra volantium.* Ad hunc modum et iram, et persecutionem ostendit, dicens: *Vespis in via agentibus similes.* Atque his subjungit: *Quas pueri irritare solent: ut eo magis genuinum earum furorem per puerorum irrationem concitatum, exaggeraret.* De continua autem voce ait: *Boni, locustis similes.* Loquacissimum namque animal, et in hac parte inquietum. Eos autem, qui voces inconcinne permixtas efferunt, sic comparavit: *haud secus atque gruum clangor ferit æthera summum.* Ordinatam vero multitudinem avibus considentibus assimilat: *Cum clangore considentium.* Visus autem et facti acrimoniam nonnunquam accipitri confert: *Persimilisque palumbineco, qui perceler instat.* Nonnunquam vero aquilæ, quam etiam in alto volitantem lepus pedibus celer non sefellerit. Visus namque acumen in eo ostendit, quod eam procul ait videre, celeritatem vero, quod perniciosissimum animal capit. Hostis autem aspectu obstupefactum ei comparat, qui draconem videt, ita ut non puduerit eum vel a reptilibus exempla sumere: *haud secus atque dracone aliquis viso rediit mor.* Ab alijs vero animantibus, timiditatis quidem a lepore, et a cervo itidem sumit, *Cur adeo*

^a Addendum ἀγορεται vel intell.

μὲν ἀπὸ τῆς λαγωγᾶς λαμβάνει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφης ὁμοίως· Τίφθ' ἔτιωσ' ἔσητε τεθηπότες ἥύτε νεβροί. κυνῶν δὲ, ὅτε μὲν ἀλκὴν ὧς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, οἳ τ' ἐπὶ ^a Δήρης· ὅτε δὲ φιλοτεκνίαν· ὧς δὲ κύων ἀπαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα. ὅτε δὲ προθυμίαν πρὸς τὸ φυλάσσειν· ὧς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωζήσονται ἐν αὐλῇ. Ἀρπαγὴν δὲ ἅμα μυθικῶς ^b καὶ ἰταμῶς πρᾶσσομένην, λύκοις εἰκάσεν· ὧς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι. Τὸ δὲ ἀλκιμον, καὶ ἄτρεπτον διὰ τε συῶν ἀγρίων, καὶ παρδάλεων, καὶ λεόντων ἔδειξε, μερίζων ἐκάσῃ τὸ πρὸς τὴν φύσιν οἰκεῖον. Τῶν μὲν συῶν τὴν ὁρμὴν ἣν ἔχει ^c πρὸς μάχην ἀνυπόστατον ποιῶν· Ἰδομενεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ προμάχοις συὶ εἰκελὸς ἀλκὴν· τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἄπαυσον τῆς τόλμης· Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δεξιὴ πεπαρμένην ἐκ ἀπολήγει· λεόντων δὲ τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος δὲ γενναῖον· Οὐρῇ δὲ πλευρᾷ τε καὶ ἰσχίᾳ ἀμφοτέρωθεν Μασίεται. Πάλιν δὲ παρβάλλει δρόμον ἀνδρὸς γενναῖα ἵππῳ τροφῆς κεκορεσμένῳ. ὧς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτνῃ, καὶ τέναντίον βραδείαν πορείαν ἀήττητον ἐν τῷ καρτερεῖν, ἔτιωσ' ἔδειξεν· ὧς ὅτ' ὄνος παρ' ἄρτρων ἰὼν ἐβίβησας παῖδας. σχῆμα δὲ βασιλείου καὶ ὑπερέχον ἐτύπωσε διὰ τέτων. Ἡὔτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. ἔ κατέλιπε δὲ ἐδὲ τῶν θαλασσιῶν ζώων ὁμοιότητος. πολύποδος μὲν τὸ παρδάμονον, καὶ δυσάποσπασον τῶν πετρῶν· ὧς δ' ὅτε πελὺποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο. δελφῖνος δὲ τὸ ἡγεμονικόν, καὶ κρατισεῦον τῶν ἄλλων, ὧς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι.

stupefacti estis, velut hinnulus, omnes? A canibus autem, quando fortitudinem commendat: Acres ut caluli mordent aprum, lacerantque. Quando autem amorem erga liberos: Ut canis egregie catulos propugnat, amatque. Quando vero animi promptitudinem ad custodiendum: Ut canis est promptus, fidusque ad ovilia custos. Raptum autem qui et fabulose, et audacter fit, lupis comparare solet: Agnos ut lupus invadit, raptatque tenellos. Fortitudinem vero et constantiam per sues sylvestres, pardos, et leones ostendit, dum unicuique quod naturæ suæ proprium est tribuit. A suis impetum quem (hoc genus animantis) ad pugnam invictum habet, mutuatur: Idomeneus apro similis propugnat ubique. A pardis pertinacem audaciam: Nec penetrante cutem pilo, pugnare remittit. A leonibus vero primum cunctationem, deinde et generositatem: Cauda utrumque latus, lumbos, ac ilia verrit. Rursum autem hominis generosi cursum equo saturo comparat: Sicut equus saturus juxta præsepe moratus. Et contra tardum incessum, ac in tolerando insuperabilem, sic ostendit: Ceu pueros per agros vadens propulsat asellus. Regium vero habitum, ac præstantiam hisce expressit: Eminet armamento veluti bos præstat in omni. Neque vero marinorum animantium similitudines omisit, polypi quidem perseverantiam, et quam difficulter a saxis avellatur: Extrahitur veluti polypus si quando cavernis. Delphini autem principatum, ac præstantiam inter alios pisces: Ut pisces alios superat delphinus in undis.

a O'τ' ἐπὶ Δήρης. Il. κ'. 360. Sed ibi est εἰδότες Δήρης.

b Cl. Valkenarius ad Ammon. p. 56.

corrigit ὁρμητικῶς. Barnesius lenius θυμικῶς.

c Aut ἔχουσι legendum videtur, aut intell. τις.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑπὸ ἀνθρώπων προσσόμενα ἄλλαις ὁμοίως πράξεσι παραβάλλει, ὥς περ ἐν τέτῳ· Οἱ δ’ ὥστ’ ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι, τὴν ἔνστασιν καὶ καρτερίαν δεικνύων τῶν ἀνδρῶν. τῷ δ’ ἀγεννώς δακρύνοντι ὀνειδίζει μετὰ ἐναργῆς ὁμοιώσεως· Τίπτε δὲ δάκρυσαι Πατρόκλει, ἥ ὕτε κέρη νηπίη.

Ἐτόλμησε δὲ καὶ τοῖς σοιχείοις παραβαλεῖν πράξεις ἀνθρωπίνας. ὥς ἐν τέτῳ· Ὡς ἔφατ’, Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἴαχον, ὥς ὅτε κῦμα Ἀκτῇ ἐφ’ ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν προβλήτι σκοπέλῳ, τὸν δ’ ἔποτε κύματα λείπει Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνδ’, ἢ ἔνθα γένωνται. ἐν οἷς δὴλός ἐστι καὶ ὑπερβολῇ, καὶ αὐξήσει κερχεημένους. ἔ γὰρ ἤρκεσε κύματος ἥχῳ τὴν κραυγὴν ἀπεικάζειν, ἀλλὰ τῶν προφερομένων ἀκτῇ ἐφ’ ὑψηλῇ, ὅπερ μετεωρίζόμενον τὸ κῦμα μέζονα ἥχον ἀποτελεῖ, καὶ ἔχ’ ἀπλῶς κῦμα, ἀλλὰ τὸ κινήδεν ἀπὸ νότου, τῷ μάλιστα τὰ ὕγρὰ κινῆντος, καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλήτι, τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ περικλυζομένῳ ὑπ’ αὐτῆς, ὅς καὶ ἀδιάλειπτον ἔχει τὸν κλύδωνα, ὅπόθεν ἂν προσπίπτωσιν οἱ πνέοντες ἀνέμοι. τοιαῦτα μὲν ἐστὶ τὰ τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἔξεργασίας παρ’ αὐτῷ. ἅπερ ἔνεστι καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κατανοεῖν ἐκ τῶν ὀλίγων παραδειγμάτων.

Σκεψάμεθα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν λόγων, εἴ ἐστι παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, πρῶτον καὶ τὰς ἐννοίας αὐτῶν λαβόντι, καὶ ἐναργῶς κατασκευάσαντι, ὁμοίως ὀλίγα παραδείγματα παρατεθέντα, καὶ τὰ ἄλλα νοεῖν παρασκευάσει.

Ὁ δὲ θεωρητικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ περιέχων τὰ καλέμενα θεωρηματά, ἅπερ ἐστὶ γνώσις τῆς ἀληθείας, γινομένη μετὰ τέχνης. ἅφ’

Sæpenumero autem ea quæ ab hominibus fiunt, aliis similiter factis confert, ut in hoc: Messores veluti certant frumenta metendo. Resistendi vim, et tolerantiam viro- rum demonstrans, molliter autem ploranti, similitudine perspicua exprobrat: Cur teneræ in morem lacrimas Patrocle puellæ.

Ausus est autem et elementis humana facta conferre, ut in illo: Argolici vocem tolle- bant, fluctus ut altis Littoribus resonat, scopuloque immurmurat, Auster quem petit omnigenis zephyris agitata procella Nunquam intermittens, variis dum partibus afflant. In quibus constat, eum et hyperbola, et amplificatione usum esse. Non enim contentus fuit, procellæ sono clamorem comparasse, sed fluctuum, qui in altum litus illi- duntur, ubi dum fluctus exaltatur, majorem sonitum dedit. Neque simplicem procellam, sed ab Austro, qui humida maxime movet, concitatam, in scopulum emitien- tem, ac in pelagus prominentem, illisam esse dicit, et qui ab ea allueretur, quique assiduæ tempestati obnoxius esset, undecumque tandem ventorum flatus irrueret. Istiusmodi apud eum sunt, quæ ad diligentiam in narrando pertinent, quorum multa ex paucis exemplisprehendere licet.

Perpendamus autem et reliquas orationis species, num apud Homerum ita sint, ut ipse eas primum et excogitasse, et illustrasse videatur. Qua de re paucis itidem ex- emplis adductis, et reliqua conjici possunt.

Cæterum contemplativa oratio est, quæ, quas vocant, speculationes complectitur, habentes veritatis cognitionem, quæ arte constet. Unde et rerum divinarum et hu-

ὧν ἐστὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων, δειῶν τε καὶ ἀνδρωπίνων πρᾶγματων, κατανοεῖν. καὶ τὰς περὶ τὸ ἥθος ἀρετὰς καὶ κακίας διαιρεῖν καὶ εἰ τιμὴν τέχνην λογικῇ μετέρχεσθαι τὴν ἀλήθειαν προσήκει, μαρθάνειν. ταῦτα δὲ μετερχοίμενοι οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ διατρέψαντες, ἥς ἐστὶ μέγιστον τὸ φυσικόν, καὶ ἠθικόν, καὶ διαλεκτικόν. ἐν δὲ πᾶσι τέτοις τὰς ἀρχάς, καὶ τὰ σπέρματα ἐνδιδόντα Ὀμηρον εἰ καταμάθοιμεν, πῶς ἐκ αὐτῶν εἴη πρὸ πάντων θαυμάζεσθαι ἄξιον; εἰ δὲ δι' αἰνιγματῶν, καὶ μυθικῶν λόγων τινῶν ἐμφαίνεται τὰ νοήματα, ὃ χρὴ παραδόξον ἡγεῖσθαι. τῆτο γὰρ αἴτιον ποιητικῆς, καὶ τῶν ἀρχαίων ἥθος, ὅπως οἱ μὲν φιλομαθεῖντες μετὰ τινος εὐμεσίας ψυχαραγωγέμενοι ῥᾶον ζητῶσι τε, καὶ εὐρίσκωσι τὴν ἀλήθειαν, οἱ δὲ ἀμαθεῖς, μὴ καταφρονῶσι τέτων, ὧν ὃ δύνανται συνιέναι. καὶ γὰρ ἐστὶ πῶς, τὸ μὲν δι' ὑπονοίας σημαινόμενον ἀγασθόν, τὸ δὲ φανερώς λεγόμενον εὐτελές.

Ἀρξώμεθα τοίνυν ἀπὸ τῆς τῆ παντὸς ἀρχῆς, καὶ γενέσεως, ἣν Θαιῆς ὁ Μιλήσιος εἰς τὴν τῆ ὕδατος ἐσίαν ἀναφέρει καὶ θεασώμεθα, εἰ πρῶτος Ὀμηρος τῷ ὑπέλαβεν εἰπὼν, Ὀκεανὸς δ', ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται. μετ' ἐκείνον δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ὑφιστάμενος τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν, ἔοικε σπᾶσαι τὴν ἀφορμὴν ταύτην ἐκ τῶν ὀμηρικῶν τέτων. Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. σημαίνει γὰρ τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὰ γεννητικὰ στοιχεῖα τῆ παντός. ἡ δὲ μάλα ἀληθὴς δόξα, τέσσαρα στοιχεῖα συνίστησι, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν. ταῦτα δὲ καὶ Ὀμηρος εἰδῶς φαίνεται, μνημονεύων ἐν πολλοῖς αὐτῶν ἐκάστω, καὶ τὴν τάξιν δὲ αὐτῶν ὅπως ἔχει κατέμαθεν.

manarum naturam cognoscere licet, virtutes et vitia, quæ in moribus sunt, secernere: denique num conari oporteat, aliqua rationali arte veritatem discere. Hæc autem ii, qui in philosophia versati sunt, tractaverunt: cujus partes sunt, naturalis, moralis, et dissertiva. Quod si horum omnium principia, et semina Homerum suppeditasse cognoverimus, quo pacto non præ omnibus admiratione dignus fuerit? Quod autem per ænigmata, et fabulosas quasdam orationes animi sensa ostendit, non mirum videri debet. Poëtica namque in causa est, et priscorum consuetudo, ut et disciplinarum studiosi, ingenii ac animi quadam delectatione deliniti, veritatem facilius et inquirant, et inveniant: et ut idiotæ illa non contemnant, quæ intelligere nequeunt. Etenim est quodammodo id, quod figurate significatur, jucundum: quod vero aperte dicitur, vilescit.

Exordiamur itaque a totius universi principio, ac generatione, quam Thales Milesius ad aquæ substantiam refert, et videamus num Homerus primus hoc invenerit, dicens: *Oceanus, qui cuncta creat, gignitque creata*. Post illum vero Xenophanes Colophonius, aquam et terram inter prima initia constituens, eam occasionem ab Homericis illis sumpsisse videtur: *Sed vos et tellus omnes fiatis et unda*. Significat enim resolutionem in genitalia elementa universitatis. Opinio autem maxime verax, quatuor elementa constituit: ignem, aërem, aquam, et terram. Hæc autem et Homerus scivisse apparet, dum in multis viuisque istorum mentionem facit. Quæ autem serie ea constituta essent, novit.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ γῆ κατωτάτω πάντων ἐστὶ, θεασώμεθα. σφαιροειδὲς γὰρ ὄντος τῆ κόσμου, ὁ μὲν περιέχων τὰ πάντα ἔρανος, τὸν ἄνω τόπον ἐπέχειν εἰκότως λέγοιτ' ἂν· ἡ δὲ γῆ ἐν μέσῳ ἔστα πανταχόθεν, κατωτέρῳ τῶ περιέχοντός ἐστι. τῷτο δὴ ὁ ποιητὴς ἐν τέτοις μάλιστα δηλοῖ, ἐν οἷς φησιν ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆ Ὀλύμπου σειρὰν ἀναψάμενος, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἀνασπάσειν, ὥς πάντα μετέωρα γενέσθαι, Ἄλλ' ὅτε κεν καὶ ἐγὼ πρόσθρον ἐθέλοιμι ἐρύσσαι, Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι αὐτῇ τε θαλάσσῃ· Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμποιο Δησαίμην, τὰ δὲ καὶ αὐθι μετέωρα πάντα γένοιτο.

Ὑπὲρ δὲ γῆς ὄντος τῆ ἀέρος, τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον εἶναι φησιν ἔτι· Εἰς ἐλάττην ἀναβάς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἰδῇ Ἀκροτάτῃ πεφυκυῖα, δι' ἧρος αἰθέρος ἵκανε. τῶ δὲ αἰθέρος ἀνωτέρῳ τὸν ἔρανον· Ὡς οἱ μὲν μάραντο, σιδήρειος δ' ὀρυγμαδὸς Χάλκεον ἔρανον ἵκε δι' αἰθέρος ἀντρογέτοιο. καὶ ἔτι ἐν τέτῳ· Ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν ἔρανον, ἔλυμπόν τε. τὸ γὰρ καθαρώτερον τῶ ἀέρος, ἀνωτάτω ὄν, καὶ τὸ μάλιστα ἀπέχον τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀναθυμιάσεων, ὥς ὅλον λαμπρόν φασι λαμπρόν προσηγορεῖσθαι. ἐν οἷς δὲ φησιν ὁ ποιητὴς συνοικεῖν τῷ Διὶ τὴν Ἥραν ἔσαν ἀδελφὴν, δοκεῖ ταῦτα ἀλληγορεῖσθαι, ὅτι Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀῆρ, ἥπερ ἐστὶν ὑγρὰ ἐσία. διὸ καὶ λέγει ἧρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν. Ζεὺς δὲ ὁ αἰθέρ, τετῆς, ἢ πυρώδης καὶ ἑνθερμος οὐσία· Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἔρανον εὐρύν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν. ἀδελφοὶ μὲν ἐν ἑδοξάν δια τὴν συνάφειαν, καὶ τὴν κατὰ τι ὁμοιότητα, ὅτι ἄμφω κῆφοι καὶ κινέμενοι· σύνοικοι δὲ, καὶ ὁμόλεκτροι, ὅτι ἐξ αὐ-

Nam quod terra omnium infima sit, videamus. Orbicularis namque cum sit mundus, cælum, quod omnia continet, superiorem locum retinere, haud immerito dici queat. Terra autem in medio collocata undiquaque inferior aëre est. hoc sane Poëta in his maxime declarat, in quibus Jupiter ait, se de Olympo catena suspensa, terram et mare revulsurum, ut omnia in sublimi tollerentur: *Ast ego si cupiam, vos nunc detraxero cunctos, Firma cum tellure simul, pontoque præalto, Vertice de cæli suspensa rite catena.* Atque hæc rursus ego in sublimi reduxero cuncta.

Præterea aëre super terram collocato, æthera excelsiorem esse ad hunc modum dicit: *Consendit pinum, quæ stans in vertice montis Aëra per liquidum sursum penetrabat in æthram.* Æthere autem cælum superius: *Sic illi pugnant, ut ferreus inde tumultus In cælum resonet, sterilemque per æthera tranet.* Et præterea in illo: *Aëria ascendit cælum, atque petivit olympum.* Quum enim suprema aëris pars purior sit, et maxime a terra, ejusque exhalationibus distet, ideo Olympum, quasi ὄλον λαμπρόν totum splendidum appellari dicunt. In quibus vero poëta ait: Junonem cum Jove consuetudinem habere, quum tamen illius soror esset, per allegoriam hæc significare videtur, quod per Junonem aër intelligatur, quippe humida substantia. Propterea etiam dicit: *Aëra fundebat Juno Lucina profundum.* Per Jovem autem æther, hoc est, ignea substantia, et calida essentia innuitur: *Atque Jovi cælum in nebulis, ac æthere cessit.* Fratres igitur propter conjunctionem, et quandam similitudinem visi sunt, eo quod uterque levis ac mobilis sit. Familiares vero, et conjuges, quod ex

τῶν συνιόντων γεννᾶται τὰ πάντα. διὸ καὶ ἐν τῇ Ἰδῇ συνέρχονται, καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας, καὶ τὰ ἄνθη.

Τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ ἔχεται καὶ κεῖνα, ἐν οἷς φησὶν ὁ Ζεὺς κρεμαῖσθαι τὴν Ἥραν, καὶ ἐξάπτεισθαι τῶν ποδῶν αὐτῆς ἄκμονας δύο, τετῆσι, τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν. μάλιστα δὲ ἐν ἐκείνοις ἐξεργάζεται τὸν περὶ φοιχείων λόγον, δι' ὧν ὁ Ποσειδῶν λέγει αὐτῷ· Τρεῖς γάρ τε Κρόνος ἤμιν ἀδελφοί, ἔς τέκε Ῥεῖα, Ζεὺς, καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσω. καὶ, Τριχθαὶ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς. καὶ ὅτι ἐν τῇ τῷ παντὸς νομῇ Ζεὺς μὲν ἔλαχε τὴν τῷ πυρὸς ἐσίαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν τῷ ὕδατος, Ἄδης δὲ τὴν τῷ ἄερος. τῷτον γάρ, λέγει, ζῶφον ἡερόεντα, ἐπειδὴ φῶς οἰκεῖον ἔκ ἔχει, ἀλλ' ὑπὸ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον καταλαμβάνεται.

Τετάρτη δὲ κατελείφθη καὶ κοινὴ πάντων ἡ γῆ. ἡ μὲν γὰρ τῶν τριῶν φοιχείων ἐσία κινεῖται ἀεὶ, μόνη δὲ ἀκίνητος ἡ γῆ μένει, ἥ καὶ τὸν Ὀλυμπον προσέθηκεν. εἰ μὲν γὰρ ὄρος ἐστίν, ὥς μέρος τῆς γῆς, εἰ δὲ τῷ ἔραντὸ τὸ λαμπρότατον, καὶ καθαρώτατον, ὥς καὶ ταύτης ἔσσης, ἐν τοῖς φοιχείοις πέμπτης ἐσίας, ὅπερ ᾤθησάν τινες τῶν ἐνδόξων φιλοσόφων. ὥστε κατὰ τὸ εἶκος κοινὰ ὑπέθετο εἶναι, τὴν τε γῆν κατατάττω διὰ βαρύτητα, καὶ τὸν Ὀλυμπον ἀνωτάτω ὄντα διὰ κηφύτητα, ὅτι εἰς ταῦτα αἱ μεταξὺ φύσεις, πῇ μὲν καταφέρονται, πῇ δὲ ἀναφέρονται. τῆς δὲ φοιχείων φύσεως ἔξ ἐναντίων συνεσώσης, ξηρότητός τε, καὶ ὑγρότητος, καὶ θερμότητος, καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ δὲ τῆς πρὸς ἀλλήλα ἀναλογίας καὶ κράσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν, καὶ μεταβολὰς μὲν μερικὰς ὑπομενέσσης,

istis coëuntibus omnia generentur. Quapropter et in Ida congregiuntur, ac terra eis herbas ac flores gignit.

Ejusdem vero rationis sunt et illa, in quibus Jupiter ait: Junonem pendere, et duas incudes, hoc est, mare et terram illius pedibus appendi. In iis autem elementorum rationem maxime habet, in quibus Neptunus Jovi dicis: Tres siquidem fratres sumus, ex Rhea genitrice, Jupiter, atque ego, tertius infera regna tenet qui. Omnia tripliciter divisa, tenetque sua omnis. Præsertim quum in universi distributione, Jupiter ignis, Neptunus aquæ, Pluto æris essentiam sortitus sit. Hunc enim æriam caliginem ideo vocat, quod lucem propriam non habet, sed a sole, luna, et reliquis astris lumen mutuatur.

Terra autem quarta et communis pars, eam ob causam relicta est, quod trium elementorum essentia assidue movetur, terra autem sola immobilis est, cui et Olympum addidit. Si enim mons est, ut partem terræ: sin cæli splendidissimam et purissimam partem intelligas, tum hæc quinta essentia inter elementa fuerit, id quod quidam illustres philosophi senserunt. Quocirca haud abs re communia esse censuit, terram videlicet infimam propter gravitatem, et olympum supremum, propter levitatem. Quoniam in ista naturæ interjectæ, partim deorsum, partim sursum feruntur. Porro quum elementorum natura ex contrariis sit constituta, videlicet siccitate et humiditate, calore ac frigore: et quum per competentiam et temperaturam, quam invicem habent, cuncta fabricentur, et ea permanente mutationes particulares fiant, et e contra illa desi-

τῷ δὲ παντὸς λύσειν μὴ ἐπιδεχομένης, Ἐμπεδοκλῆς ἔφη τὰ ὅλα συνεῶναι ἕως· Ἄλλοτε μὲν φιλότῃ συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα, Ἄλλοτε δ' αὖτις ἔκαστα φορέεμενα νεῖκος ἄχθει. Τὴν μὲν συμφωνίαν καὶ ἔνωσιν τῶν σοιχείων, φιλίαν προσαγορεύσας νεῖκος δὲ τὴν ἐναντίωσιν. Πρὸ δὲ τῆς Ὀμήρου τὴν φιλίαν, καὶ τὸ νεῖκος αἰνίσσεται, ἐν οἷς φησιν Ἡρα παρ' αὐτῶν· Εἰμι γὰρ ὀφιομένη πολυφύρβη πείρατα γαίης, Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν· Τὸς εἰμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νεῖκα λύσω.

Τοιῶτον δὲ γε καὶ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ τὸν Ἀρην ὁ μῦθος αἰνίττειται, τῆς μὲν ταυτὸ δυνάμενης, ὃ παρὰ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ ἡ φιλία, τῷ δὲ, ὃ παρ' ἐκείνῳ τὸ νεῖκος. ὅθεν ποτὲ μὲν σύνεισιν ἀλλήλοισ, ποτὲ δὲ διαλύονται. ἐλέγχει δὲ αὐτὰς Ἥλιος, καὶ δεσμοὶ μὲν αὐτὰς Ἡφαιστος, λύει δὲ Ποσειδῶν. ἐν οἷς δηλόν ἐστι, ὅτι ἡ ἔνθερμος, καὶ ἡ ξηρὰ ἔσθια, καὶ ἡ ταύτη ἐναντία, ἡ ψυχρὰ τε, καὶ ὑγρὰ, ποτὲ μὲν συνάγῃσι τὰ πάντα, ποτὲ δὲ λύσιν.

Ἀκολουθεῖ δὲ τέτοις καὶ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς εἰρημένον, ὅτι ἐκ τῆς Ἀρεῖς καὶ Ἀφροδίτης συνεσίας ἁρμονία συνέστηκεν, ἐξ ἐναντίων, βαρέων τε, καὶ ὀξέων, κινουμένων ἀλλήλοισ ἀναλόγως. ὅπως δὲ ἀντίκεινται ἀλλήλοισ τὰ τῆς ἐναντίας φύσεως τετυχηκότα, αἰνίττεσθαι ἔοικεν ὁ ποιητὴς καὶ ἐν τῇ παρατάξει τῶν θεῶν, ἐν ἣ πεποιήκε τὰς μὲν τοῖς Ἑλλήσι, τὰς δὲ τοῖς Τρωσὶ βοηθῆντας, ἀλληγορικῶς ἐμφαίνων τὰς δυνάμεις ἐκάστω καὶ τὸν μὲν Φοῖβον τῷ Ποσειδῶνι ἀντιτάσσει, τὸν Δερμὸν καὶ ξηρὸν, τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ, τὴν δ' Ἀθηνᾶν τῷ Ἀρεῖ, τὸ λογιστικὸν τῷ ἀλογίῳ· τετέστι τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ. τὴν δὲ Ἡραν τῇ Ἀρτέμιδι· τὸν ἄερα τῇ σελήνῃ, καὶ ὅτι ὁ μὲν σταθερὸς, ἡ δὲ πολυκίνητος. τὸν δὲ Ἑρμῆν τῇ Λητοῖ,

nente omnia solvantur, Empedocles cuncta ad hunc modum constare inquit: *Est ubi conveniunt in amore bene, est ubi rursus Singula discordant, litem, pugnamque capessunt: Ubi elementorum concordiam et unitatem, amicitiam: discordiam autem, contentionem appellat. Ante hunc autem Homerus concordiam et discordiam in iis obscure ostendit, in quibus Juno apud eum ait: Vado videre, feracis cuncta latibula terræ, Oceanumque patrem divorum, Tethidaque ipsam, Magnas inter eos valeam an componere lites.*

Talia etiam Veneris et Martis fabula sub verborum involucris ostendit. Quorum illa quidem idem pollet, quod apud Empedoclem amicitia, hic autem idem, quod apud illum inimicitia. Unde fit, ut aliquando inter sese coeant, aliquando autem dissolvantur. Indicat autem eos Sol, Vulcanus vincit, solvit Neptunus. Unde constat, quod calida et sicca essentia, et his contraria, frigida et humida, nonnunquam omnia coagmentant, nonnunquam vero dissolvunt.

Quibus et hoc consentaneum, quod apud alios poetas dictum est, quod ex Martis et Veneris consuetudine, concentus ex contrariis, gravibus videlicet et acutis constet, dum inter sese æquabiliter temperantur. Quo pacto autem ea, quæ contrariam naturam sortita sunt, sibi invicem opponantur, poeta per ænigma significasse videtur, præsertim in acie deorum: in qua fingit, alios quidem Græcis, alios autem Trojanis auxilium ferre, allegorice uniuscujusque vim ostendens. Atque Phœbum quidem Neptuno in acie opponit, calidum et siccum, humido et frigido. Minervam autem

ὅτι ὁ μὲν λόγος αἰεὶ ζητεῖ καὶ μέμνηται, ἡ δὲ λήθη τέτρω ἐστὶν ἐναντίον. τὸν δὲ Ἡφαιστον τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, κατὰ τὸν ἥλιον τῇ θαλάσῃ. Θεατὴν δὲ τῆς μάχης τὸν πρῶτον θεόν, καὶ ἐπὶ τέτρω γεγηθότα.

Ἐκ δὲ τῶν προειρημένων ἄμα, καὶ τῆτο ὑποδεικνύς Ὅμηρος φαίνεται, καὶ ὅτι εἰς ἐστὶν ὁ κόσμος, καὶ πεπερασμένος. εἰ γὰρ ἄπειρος ἦν, ἐκ αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν πέρας ἔχοντα διηρεῖτο. καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σημαίνει^a τὸ σιωπᾶν, ὥς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς χρῆται ἀντὶ τῆς ἐνικῆς τῷ πληθυντικῷ. σαφέστερον δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐν τῷ εἰπεῖν, πείρατα γαίης. καὶ πάλιν ἐν οἷς φησὶν. Οὐδ' εἴ κε τὰ νεύματα πείραθ' ἴκηται Γαίης, καὶ πόντοιο. καὶ ἐν τῷ, Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιμόδος Οὐλύμποιο. ὅπως γὰρ ἐστὶν ἀκρότης, ἐκεῖ καὶ πέρας.

Ὅπως δὲ καὶ περὶ ἡλίας γινώσκει, ἐκ ἁδῆλον, ὅτι κυκλοφορικῇ ἔχων δύναμιν, ποτὲ μὲν ὑπὲρ γαίης φαίνεται, αὐτὴς δὲ ὑπὸ γῆν ἄπεισι καὶ τῆτο δῆλον ποιῇ, λέγων Ὡ φίλοι, ἐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζῶφος, ἐδ' ὅπῃ ἡώς, Οὐδ' ὅπῃ ἥελιος φαεσίμβροτος εἶς ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπῃ ἀνείται. καὶ ὅτι αἰεὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰὼν, καὶ διὰ τῆτο Ὑπερίων προσαγορευόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ποιητῆς, τὴν τε ἀνατολὴν ἐκ τῆς περιέχοντος τὴν γῆν ὕδατος, τετῆσι τῆς ἀκτανῶς, ποιῆται, καὶ εἰς αὐτὸν καταδύεται, δηλοῖ σαφῶς τὴν μὲν ἀνατολὴν

Marti, rationale irrationali, hoc est bonum malo. Junonem vero Dianæ, hoc est, aërem Lunæ, eo quod ille stabilis, hæc vero instabilis sit. Mercurium autem Latonæ, eo quod sermo assidue querit, ac meminit, oblivio autem his contraria est. Vulcanum denique fluvio, eadem ratione, qua solem mari. Pugnae autem spectatorem deum primum, et super hoc latentem fingit.

Ex prædictis autem simul et hoc ostendere Homerus videtur, quod et unus, et finitus sit mundus. Si enim infinitus esset, nequaquam divideretur in numerum habentem terminum. Ipso enim nomine terminum significat, quippe cum in aliis multis plurativo pro singulari utatur. Clarius autem eandem rem declarat, dum inquit: *Fines terræ.* et rursus in quibus ait: *Ultima non equidem quamvis adeat loca terræ, Et maris.* Præterea in hoc: *Summo vertice multijugi versatus Olympi.* Ubi enim summum, illic et terminus est.

Quid autem de sole sentiat, non est obscurum; quia quum orbicularem circumferentiæ vim obtineat, aliquando super terram apparet, nonnunquam rursus subter terram abit, idque ad hunc modum declarat: *O socii, nescimus, ubi caligo sit orta, Auroraque domus, radiisque Hyperionis unde.* Quare meent rursus subeuntis infima terræ. Quodque semper supra nos gradiens sol, ideoque Hyperion, hoc est supergrediens, ab ipso poeta appellatus, ex aqua, quæ terram complectitur, hoc est, ex Oceano, oriatur, et in eum occidat, poeta perspicue ostendit; ortum quidem in his: *Oceani stagna alla sinens, exortus erat sol, Æthera conscendens, superis lux esset ut*

a Τὸ σιωπᾶν] Hoc verbum vitiosum esse non dubito. Interpres latinus sensum expressit, quem loco huic convenire putabat. Sed quomodo nomine mundi terminum indicat? Barnesius audacter reposuit καλ-

λωπίζιν, quasi id conveniret significationi verbi κόσμος. Vestigia verbi sequenti in mentem veniat τὸ σιωπᾶμενον, ipso nomine indicavit, quod diserte non dixit.

καὶν τέτοις, Ἡέλιος δ' ἀνόρεσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην, Οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον, ἢν ἄθανάτοισι φαίνει. τὴν δὲ δύσιν, Ἐν δ' ἔπεισ' Ὁκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, Ἐλκων νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρξαν. Δείκνυσι δὲ αὐτῶ καὶ τὸ εἶδος λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς. καὶ μέγεθος, Εὖτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαῖαν. καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τέτῳ Ἡμος δ' ἡέλιος μέσον ἔρανὸν ἀμφιβεβήκει. καὶ τὴν δύναμιν Ἡέλιος, ὅς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακέει. Καὶ τὸ ἔμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κινήσει αὐτοπροαίρετον, ἐν οἷς ἀπειλεῖ, Δύσομαι εἰς αἶδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω. καὶ ἐπὶ τέτῳ ὁ Ζεὺς αὐτὸν παρακαλεῖ, Ἡέλι, ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἄθανάτοισι φάεινε, Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρξαν. ἐξ ὧν δηλοῖ ὅτι ὁ πῦρ ἐστὶν ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἑτέρα τις κρείσσων ἐστὶν. ὅπερ καὶ Ἀριστοτέλης ὑπέλαβεν, εἴ γε τὸ μὲν πῦρ ἐστὶν ἀνωφερές, καὶ ἄψυχον, καὶ εὐδιάληπτον, καὶ φθαρτὸν ὁ δὲ ἥλιος, κυκλοφορητικός, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰδῖος, καὶ ἀφθαρτος.

Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸν ἔρανὸν ἄρξαν, ὅτι ἐκ ἀπείρου Ὅμηρος εἶχεν, φανερόν ἐστιν, ἐξ ὧν πεποίηκε, Πληιάδας δ', ὑάδας τε, τὸ τε σιδένης Ὠρίωνος καὶ τὴν Ἀρκτον τὴν αἰεὶ σφοδρὴν περὶ τὸν αἰφαναὴν πόλον τὸν βόρειον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἀπτομένην τῷ ὀρίζοντος, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὁ τε μικρότατος κύκλος, ἐν ᾧ ἐστὶν Ἀρκτος, καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ Ὠρίων σφέρεται, ἐν τῇ τῷ κόσμῳ περιφορᾷ καὶ τὸν βραδέως δυόμενον Βοώτην, ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατὰδυσιν, ἔτω πεπτωκὼς θέσει, ὥς τε ὄρθον καταφέρεισθαι, καὶ συγκαταδύεσθαι τέσσαρσι ζωδίοις, τῶν πάντων εἰς ὅλην νύκτα μεριζομένων ἐξ ζωδίων. εἰ δὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τῶν

alma. Occasum vero, Irruit Oceano lampas Phæbea, facitque Ingenteis homini tenebras, noctemque profundam. Ostendit autem et ejus formam: Splendidus autem erat ut sol. Et magnitudinem: Nam bene lucescens Phæbus terræ eminet omni. Et adhuc magis in hoc: Sol quando illustris medium penetrarat Olympum. Et vim: Sol qui cuncta videt, nec non audire potest qui. Et quod sit animatus, et sua sponte moveatur, in quibus minatur: Lux ero funestis, subiens Plutonis in ædeis. Propterea quoque Jupiter eum adhortatur: Phæbe tuum fuerit posthac mortalibus, atque Diis superis lucem cunctis perferre benignam. Unde constat, quod sol non sit ignis, sed alia quæpiam potior substantia, id quod et Aristoteles sensit. Siquidem ignis in altum fertur, inanimatus, facile cessans, et corruptibilis est. Sol vero in orbem fertur, animatus, æternus, et incorruptibilis.

Quod vero nec aliorum astrorum imperitus fuerit Homerus, ex iis, quæ finxit, palam est: Vergilias, suculas, nec non magnum Oriona. Ad hæc ursam describit, quo pacto subinde juxta polum Aquilonarem nobis semper apparentem versetur, et propter sublimitatem horizontem non attingat, eo quod æquali tempore, et minimus circulus, in quo ursæ est, et maximus, in quo Orion, in mundi circumferentia vertitur. Præterea et Bootem tarde occidentem, quia diuturnum faciens occasum, ejusmodi situm habet, ut rectus deferatur, et una cum quatuor signis occidat, quæ sunt ex cunctis illis sex, quæ toti nocti attribuuntur. Quod vero non omnia, quæ ad si-

ἄερον θεωρέμενα διεξήλθεν, ὡς Ἄρατος, ἢ ἄλλος τις, ἐχρῆθαι μαζέειν. ἐ γὰρ τῷτο πρόκειται αὐτῷ.

Οὐκ ἄγνοεῖ δὲ τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ στοιχεῖα συμπτωμάτων, οἷον σεισμῶν, καὶ ἐκλείψεων. Ἐπεὶ γὰρ ἡ γῆ σύμπασα μετέχει ἐν αὐτῇ ἄερος τε, καὶ πυρὸς, καὶ ὕδατος, ὑφ' ὧν καὶ περιέχεται, κατὰ τὸ εἶδος ἐν βάθει αὐτῆς συνίστανται ἄτμοι πνευματώδεις, τῶτες φασὶν ἔξω μὲν φερομένους κινεῖν τὸν ἄερα, εἰσχθέντας δὲ ἀνοιδάινειν εἰς τὸ ἔξω βιαζομένους. τῷ δ' ἀνελεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἐντὸς τῆς γῆς, τὴν δάλασσαν αἰτίαν εἶναι νομίζουσιν, ἐμφράσσασαν ἐνίοτε τὰς εἰς τὸ ἔξω διόδους. ἔστι δὲ ὅτε ὑποχωρῶσαν αὐτὴν κατερείπειν τῆς γῆς τινὰ μέρος. καὶ τῷτο ἐν Ὅμηρος εἰδῶς, τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν τῷ Ποσειδῶνι ἀνατίθῃσι, γαίηχρόν τε αὐτὸν, καὶ ἐνοσίχθονα προσαγορεύων.

Ἐπεὶ δὲ τῶν πνευμάτων ἐντὸς τῆς γῆς καθιερυνυμένων, νηνεμίαι συμβαίνουσι, καὶ ῥόφοι, καὶ ἀμαυρώσεις τῷ ἡλίῳ, σκεψώμεθα, εἰ καὶ τῷτο συνεῖδε. πεποιήκε μὲν γὰρ τὸν Ποσειδῶνα σείοντα τὴν γῆν. μετὰ τὴν Ἀχιλλέως ἔξοδον ἐπὶ τὴν μάχην. προειρῆκει δὲ ἐπὶ τῆς προτεραίας, ὅποια ἦν ἡ τῷ ἄερος κατὰσσις. ἐπὶ μὲν τῷ Σαρπηδόνος, Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τανύσας κρατερῇ ὑσμίνῃ. καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ Πατρόελλε, Οὐδέ ποτ' ἥλιον σόον ἔμμεναι, ἔτε σελήνην. Ἡέρι γὰρ κατέχοντο. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Αἴας εὐχεται Ζεῦ πάτερ ἄλλα σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος ὕιας Ἀχαιῶν, Ποίησον δ' αἰθήρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. μετὰ δὲ τὸν σεισμὸν τῷ πνεύματος ἔξω κατασάντος, σφοδροὶ γίνονται ἄνεμοι, ὅθεν Ἦρα φησὶν. Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέεω νότιοιο Εἵσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὀρέξ-

derum contemplationem pertinent, ut Aratus, seu alius quispiam, prosecutus est, nemini videatur mirum neque enim hoc ipsi institutum fuit.

Nec accidentium causas, quæ circa elementa versantur, ignoravit, veluti terræmotum, ac deliquiorum. Quum enim tota terra in se ignis, aëris, et aquæ partem, a quibus et continetur, habeat, vero consentaneum est, quod vapores spiritu pleni in ejus profunditate consistent. Qui quando foras feruntur, aërem, ut aiunt, movent. Coërciti autem intumescunt, ac vi foras erumpunt. Quod vero spiritus intra terram concluditur, mare in causa esse putant, quod nonnunquam meatuum exitus obstruit. Quando autem illud recedit, quasdam terræ partes subvertit. Homerus itaque hoc non ignorans, terræmotuum causam Neptuno attribuit, dum eum terræ continentem, et terræmotorem appellat.

Quum vero flatibus intra terram conclusis, venti spirare cessent, atque hinc caligo et obscuritas solis oriatur, perpendamus num et hoc viderit. Siquidem fingit terram a Neptuno moveri, posteaquam Achilles in prælium exierat. Prædixerat autem in priori pugna, qualis esset aëris conditio. De Sarpedone, quidem, Jupiter in pugnam tenebras immisit opacas. Et rursus de Patroclo: Integer esse potest nec Sol, nec clara Diana, Aëre namque tenentur. Et paulo post Ajax rogat, Jupiter hunc crassum tolle aëra, quæsumus omnes, Facque sereniferum, quo oculis spectare queamus. Cæterum post terræmotum, spiritu jam foris constituto, validi oboriuntur venti, unde Juno ait: Ipsa proficiscar zephyrique notique ruentis Ex vasto ponto rapidam motura procellam Postera deinceps die Iris ventos ad Patrocli pyram advocat, Hicque fragore

σα θύειλαν. εἶτα τῇ ὑπεραίῳ τὰς ἀνέμους ἡ Ἴρις ἐπὶ τὴν πυρὰν τῷ Πατρόκλῃ παρακαλεῖ. οἱ δ' ὀρέοντο Πηνελόπεια ὑπὸ λιγυρῇ νέφει κλυόνοντες ὀπισθεν. ἔταως δὲ καὶ τὴν ἐκλείψιν τῷ ἡλίῳ φυσικῶς γινόμενῃν, ὅταν ἡ σελήνη ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν συνόδῳ κατὰ κάθετον ὑπελθῆσα ἐπισκοτήσῃ, εἰδὼς φαίνεται. προειπὼν γάρ, ὅτι ἐλεύσεται ὁ Ὀδυσσεύς, τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἰσαμένειο, τῷτ' ἔστιν ὅτε ἅμα παύεται καὶ ἀρχεται ὁ μῆν, συνίσης τῷ ἡλίῳ τῆς σελήνης, ἅμα τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν φησὶν ὁ μάντις πρὸς τὰς μηνεΐδας, Ἄ δεῖλοι, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων εἰλύεται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γῆνα, Εἰδώλων δὲ πλεόν προθύρον, πλείη δὲ καὶ αὐτὴ Ἰεμένων, ἐρεβός δὲ ὑπὸ ζόφον, ἥελιος δὲ Οὐρανῷ ἐξ ἀπόλλω, κακὴ δ' ἐπιόδορμεν ἀχλύς.

Καὶ ἀνέμων δὲ φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν, ὃν τὴν μὲν γένεσιν ἐκ τῶν ὑγρῶν εἶναι· τῷ μὲν γὰρ ὕδατος μεταβολὴ εἰς ἄερα γίνεται· ὁ δ' ἀνεμος ἐστὶν ἀέρ ῥέων. τῷτο δὲ, ἐν τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμφαίνει, καὶ ἐν οἷς φησὶν, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. τὴν δὲ τάξιν αὐτῶν, ὡς ἔχει, διέθηκε· Σὺν δ' εὐρύς τε νότος τ' ἔπεισε, ζεφυρός τε δυσηγής, Καὶ βορέης αἰθήρηγένετης, μέγα κῦμα κυλίνδων. τέτων γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ὀρεῖται, ὁ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ δὲ ἀπὸ δύσεως, ὁ δὲ ἀπὸ ἀρκτε· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ πηλώτης ὑγρὸς ὢν, μεταβάλλει εἰς νότον, θερμὸν ὄντα, ὁ δὲ νότος λεπτυνόμενος, εἰς βορέαν ἀποκαθαίρεται. διὸ Ὡσεν ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, τὰ δὲ κύματα ἄξεν. καὶ τὴν ἀντίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο. Ἄλλοτε μὲν τε νότος βορέῃ πρόεκε φέρεσθαι. Ἄλλοτε δ' αὖ εὐρύς ζεφυρῷ ἐξέσκει διώκειν.

Ἠπίεατο δὲ καὶ αἰεὶς ὅτι βορέϊος πόλος ὑπὲρ γῆν ἐστὶ μετέωρος, ὡς καδ' ἡμῶς τὰς ἐν τῷ κλίματι τέτῳ κατοικῶντας, ὁ δὲ νότιος

ruunt, nubes cogendo retrorsum. Ad hunc modum et solis defectum, qui naturaliter fit, quando luna ei conjuncta perpendiculariter eum subierit, ac obscuraverit, novisse videtur. Præfatus namque, quod Ulysses venturus esset, mense deficiente et existente: hoc est, quando mensis simul et in exitu est, simul et incipit, quippe luna cum sole coeunte, tum rates ad procos ait, eum venturum esse, Quid monstri video? caput, et facies aliena Omnibus est vobis, poples, totumque repletum Vestibulum est spectris, sunt atria plena tumultus: Cimmeriæ subit tenebræ, solisque labores Cælitus ostendunt sese caligine cæca.

Ventorum præterea naturam accurate perpendit, horum videlicet ortum ex humidis esse. Aquæ namque commutatio in aërem transit. Porro ventus est aër fluens. Hoc vero quum in aliis multis ostendit, tum in quibus ait, *Ventorum vim humecant spirantium.* Seriem autem horum, ut habet, disposuit: Una *Eurusque, Notusque ruunt, zephyrusque procellas Excitat, et Boreas fluctus ad sidera tollit.* Horum namque alius ab ortu, alius a meridie, alius ab occasu, alius a septentrione spirat. Et subsolanus quidem humidus, in Austrum calidum mutatur, Auster autem rarescens in Favonium, Favonius adhuc magis rarefiens in Aquilonem facta expurgatione vertitur. Hinc est, quod ait, *Impulit in celerem Boream, movitque procellas.* Eorundem vero contentionem naturaliter explicuit, *Est quando Boreas Austrum superabat, et Eurus: Est quando cessit zephyro, primasque reliquit.*

Novit præterea ille quod Aquilonarius polus super terram arduus est his, qui in

ἐκ τῆς ἐναντίας βαθύς. ὅθεν ἐπὶ μὲν τῆς βορείας φησί· Καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων, τὴν ἄνωθεν ἐμπίπτουσιν φορὰν τῆς ἀνέμου ἐμφαίνων, τῷ δὲ ὥθει, τὴν ἀπὸ τῆς κοιλοτέρης πρὸς τὸ ἄναντες βίαν.

“Ὅτι δὲ καὶ τῶν ὑετῶν γένεσις ἐστὶν ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως, ἐπεδήλωσεν εἰπών· Κατὰ δ’ ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας Αἷματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. καὶ, Αἷματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε. προειρήκει γάρ· Τῶν μὲν γ’ αἷμα κελαινὸν ἐϋρροον ἀμφὶ Σκαμανδρὸν Ἔσπεδος· ὅξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ’ αἰδόςδε κατήλθον. ὅθεν δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὰ ἀναφερόμενα ἀπὸ τῶν περὶ γῆν ὑδάτων ὑγρά, ἀναπεφυρμένα τῷ ὕδατι, τοιαῦτα ἄνωθεν κατηνέχθη. τῆ δ’ αὐτῆς λόγῃ ἔχεται καὶ κεῖνο· “Ἡματ’ ὀπαρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ. τότε γὰρ ὁ ἥλιος ἐκ βάθους ἀνασπῶν διὰ ξηρότητα τῆς γῆς τὰ ὑγρά, θαλερὰ καὶ γεώδη ἀναφέρει, τὰ δὲ ὑπὸ βάρος λάβρα καταρρήγνυται. αἱ μὲν ἔν τῳ ὑγρῷ ἀναθυμιάσεις, ὑετὸς γεννῶσιν, αἱ δὲ ξηραὶ ἀνέμους. ὅταν δὲ ἐν νέφει ἀποληφθῇ ἄνεμος, ἔπειτα βία ῥῆξῃ τὸ νέφος, βροντὰς καὶ ἀστραπαὺς ἀποτελεῖ. εἰ δὲ ἐκπίπτει ἡ ἀστραπή, κεραυνὸν ἀφίησιν· ὅπερ εἰδὼς ὁ ποιητὴς λέγει τὰ τοιαῦτα, ἀστράψας δὲ μεγάλ’ ἐκτυπε. καὶ ἐν ἄλλοις, Ζεὺς δ’ ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν.

Θεὸς εἶναι πάντες οἳ γε ὁρθῶς φρονοῦντες νομίζοσι, καὶ πρῶτος “Ὀμηρος· αἰεὶ γὰρ μέμνηται τῶν θεῶν, λέγων, Μάκαρες θεοὶ ρεῖα ζῶντες. ἀθάνατοι γὰρ ὄντες ραδίαν καὶ ἄπαυσον ἔχουσι τὴν τῆς ζῆν φύσιν, καὶ ἔδεονται τροφῆς, ἥς δεῖται τῶν θνητῶν ζῶν τὰ σώμα-

hoc nostro climate habitant, Australis autem e contra profundus. Unde de Boreali quidem ait, *Æthrigena et Boreas volvens ad littora fluctus*. Innuens venti impetum e supernis irruere. quod autem dicit, *Pellebat*, indicat vim ex deprimiore parte nitentem in arduum.

Quod autem et pluviarum generatio ex humida evaporatione fiat, commonstravit dicens, *Æthere demisit rorem mox sanguinolentum*. Et, *Atque effudit humi conspersas sanguine guttas*. Prædixerat enim, *Sanguine commaculat Xanthum* Mavors truculentus. *As animæ Plutonis in atri regna subibant*. Unde constat, quod bujusmodi humores, qui ex aquis terrestribus exhalant, quum aqua permixti fuerint, e supernis deorsum feruntur. Ejusdem rationis et illud est, *Autumni tempus vehemens, quo funditur imber*. Tum enim sol propter terræ siccitatem, ex profunditate humores extrahens, turbida et terrea refert: turbida autem præ pondere disrumpuntur. Humidæ itaque exhalationes, imbres procreant, siccæ ventos. Quando vero in nube ventus receptus fuerit, ac deinde nubem ruperit, tonitrua et fulgura creat. Sin vero fulgur excidat, fulmen emittit. Quod noscens Poëta, talia dicit: *Horrendum intonuit confecto fulgure*. Et in aliis, *Jupiter intonuit, fulmen ratibusque trisulcum Intulit*.

Deos esse, quotquot recte sentiunt, arbitrantur, et imprimis Homerus. subinde namque deorum meminit, dicens: *Felices superi vitam duxere beatam. Perpetuam facilemque simul, quod sanguine, nec non Carne vacant, ideoque cibum, nec suavis Iacchi Munera degustant, mortalia pectora sicut*. Porro quum poësis opus haberet

τα. Οὐ γὰρ σῖτον ἔδασ', εἰ πίνεσ' αἶθοπα οἶνον, Τ' ἔνεκ' ἀναίμονές
εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται. ἐπεὶ δὲ ἐδίδετο ἡ ποιήσις θεῶν ἐνε-
ργόντων, ἵνα τὴν γνώμην αὐτῶν αἰσθῇσι τῶν ἐντυγχανόντων παρα-
εῖσῃ, περιέθηκεν αὐτοῖς σώματα (ἐδὲν δὲ ἄλλο σώματος εἶδος, ἢ
τῶ ἀνθρώπου, δεκτικὸν ἐσὶν ἐπισήμης καὶ λόγου) προσεικάσας ἕκαστον
τῶν θεῶν μετὰ τῶ κοσμηῆσαι μεγέθει τε, καὶ κάλλει. ἅμα καὶ
τῷτο ὑπέδειξε τὸ, εἰκόνας καὶ ἀγάλματα θεῶν, μετὰ τῶ εἰς ἀν-
θρώπων εἶδος ἡκριβωμένα ἰδρύσθαι ὑπὲρ τῶ παρέχουν ὑπόμνησιν καὶ
τοῖς ἑλάσσον φρονῶσιν, ὅτι εἰσὶ θεοί. τῶτων δὲ πάντων ἀρχηγὸν καὶ
ἡγεμόνα τὸν πρῶτον θεὸν νομιζόντων τῶν ἀρίστων φιλοσόφων ἀσώ-
ματον ὄντα, καὶ νοήσει μᾶλλον καταληπτὸν, καὶ Ὅμηρος ταῦτα
ὑπολαμβάνων φαίνεται, παρ' ᾧ λέγεται ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε. καὶ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων, καὶ
αὐτὸς μὲν ὁ Ζεὺς φησιν, Ὅσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ
ἀνθρώπων. ἡ δὲ Ἀθηναῖα πρὸς αὐτόν. Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὅ τοι
σθένος ἐκ ἐπεικτόν. εἰ δὲ δεῖ τῷτο ζητῆσαι εἰ νοητὸν ἡπίεστο τὸν
θεόν, ἐκ ἀντικρυς μὲν, ἅτε ἐν ποιήσει πολὺ τὸ μυθῶδες ἐχέσῃ, ὅμως
δὲ ἐστὶ καταμαθεῖν, ἐν οἷς φησίν. Εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ
ἡμενον ἄλλων καὶ ἐν οἷς αὐτὸς λέγει, Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω
πτυχῇ ἐλύμπιοιο Ἥμενος, ἔνδ' ὀρέων φρένα τέρφομαι. ἡ γὰρ μό-
νωσις αὕτη, καὶ τὸ μὴ καταμιγνύειν τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἑαυτὸν,
ἀλλὰ χαίρειν ἑαυτῷ συνόντα καὶ χρώμενον, ἡσυχίαν ἄγοντι, καὶ
αἰεὶ διακοσμεῖντι τὰ πάντα, τὴν τῶ νοητῶ δεῖ φύσιν παρίσῃσιν. οἶδε
δὲ, ὅτι νῆς ἐσὶν ὁ θεὸς ὁ πάντα ἐπισάμενος, καὶ διέπων τὸ πᾶν.
φησὶ γὰρ ὁ Ποσειδῶν, Ἡ μὰν ἀμφοτέρωσιν ὁμὸν γένος ἡδέ τε
πάτερη, Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονεν, καὶ πλείονα εἶδει. καὶ τῷτο

Diis minime ociosis, ut sententiam eorum sensibilitate contingentium rerum expone-
ret, eis corpora attribuit. Quum vero nulla alia corporis forma, præterquam homi-
nis, scientiæ ac orationis capax sit, facta uniuscujusque deorum similitudine, cum or-
natu, magnitudine, ac elegantia, simul et hoc subindicavit, quo pacto imagines et
statuæ deorum ad hominum effigiem adeo accurate fabrefactæ ponerentur, ut speci-
men de se darent minus prudentibus, quod essent Dii. Cæterum cum præstantissimi
quique philosophorum primarium illum Deum, ducem et principem omnium, incor-
poreum esse, ac cogitatione duntaxat comprehensibilem arbitrentur, Homerus quo-
que hæc credere videtur, apud quem Jupiter appellatur Pater hominumque deumque.
Jupiter o noster pater optime, summe regentum. Imo et ipse Jupiter inquit: Quan-
tum ego Diis superis præsto, mortalibus atque. Minerva denique ad eum: Nos bene
callemus, quam sit tua magna potestas. Si vero et hoc quærere oportet, an Deum in-
telligibilem esse sciverit, non diserte quidem utpote in poësi, quæ multa fabulosa ad-
mixta habet attamen ex iis colligere licet, in quibus ait: Invenitque Jovem, qui solus forte
sedebat. Et in quibus ipse ait: Ast ego parte sedens calis, delector abunde. Illa nam-
que solitudo, et quod aliis Diis se non conjungeret, sed semetipsum oblectaret, com-
modo ocio frueretur, ac semper omnia dispensaret, intelligibilis Dei naturam præ se
fert. Novit præterea quod Deus mens est, quæ cuncta scit, et cuncta gubernat. Nep-
tunus namque inquit, Est patria, est æquale genus fratrique mihique, Jupiter ai prior

πολλάκις, "Ενθ' ἄλλ' αὐτ' ἐνόησε τῷτο σημαίνει, ὅτι αἰεὶ διανοεῖται.

Τῆς δὲ τῷ Θεῷ διανοίας ἔχεται καὶ ἡ πρόνοια, καὶ εἰμαρμένη, περὶ ὧν εἰρηνται λόγοι πολλοὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. τέτων δὲ πάντων τὰς ἀφορμὰς "Ομηρος παρέσχε. καὶ τὰ μὲν τῆς προνοίας τῶν Θεῶν τί ἂν καὶ λέγοι τίς; ὅπως διὰ πάσης τῆς ποιήσεως ἐ μόνον πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων διαλέγονται, ἀλλὰ καὶ καταβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλῶσιν. ὀλίγα δὲ παραδείγματος ἕνεκα θεασάμεθα, ἐν οἷς ἔσιν ὁ Ζεὺς λέγων πρὸς τὸν ἀδελφόν, "Εγὼς, "Εννοσίγαιε, ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βελὴν, "Ὡν ἕνεκα ξυνάγειρα, μέλεις μοι ὀλύμενοί περ. καὶ ἐν ἄλλοις, "Ὡ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος "Οφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι, ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.

"Ετι δὲ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ φιλόανθρωπον ἦθος ἐμφαίνει εἰπὼν, Πῶς ἂν ἔπειτ' "Οδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην, "Ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν "Αθανάτοισι δέδωκε, τοῖς ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. ἐν οἷς ὀρᾷ ἔσιν, ὅτι ἐπήνεσε τὸν ἄνδρα, πρῶτον ἐπὶ τῷ νῦν ἔχειν, δεύτερον δὲ, ἐπὶ τῷ σέβειν θεάς. πῶς δὲ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλῶντας καὶ συμπονῶντας ποιῇ τὰς θεάς, ἐν πολλοῖς ἐστὶ καταμαθεῖν. ὥς περ καὶ τὴν "Αθηνᾶν, ποτὲ μὲν τῷ "Αχιλλεῖ, αἰεὶ δὲ τῷ "Οδυσσεῖ, καὶ τὸν "Ερμῆν τῷ Πριάμῳ, καὶ αὐτὴν τῷ "Οδυσσεῖ, καθόλα δὲ αἰεὶ τὰς θεάς τοῖς ἀνθρώποις παρασταεῖν οἴεται. φησὶ γάρ· Καί τε θεοὶ ξεινοῖσιν ἐεικότες ἀλλοδαποῖσι Παντοῖοι τελέθοντες ἐπιερωφῶσι πόλιν, "Ανθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες. τῆς δὲ προνοίας τῶν Θεῶν, ἰδίον ἐστὶ τὸ βέλεσθαι δικαίως τὰς ἀνθρώπους βίβν. καὶ τῷτο φησιν ὁ ποιητὴς ἐναρ-

est genitus me, pluraque novit. Atque hoc sæpe, Cogitat hic aliud rursus: hoc innuens, quod semper cogitet.

Cæterum ad Dei mentem providentia et fatum pertinet, de quibus philosophi multa verba fecerunt. Horum autem omnium Homerus occasionem suppeditavit. Ac de providentia quidem Deorum quid attinet dicere? Quando per omnem poësim non tantum inter sese de hominibus disserunt, verum etiam in terram descendentes cum hominibus versantur. Sed pauca exempli gratia contemplemur, in quibus Jupiter ad fratrem inquit: *Scis Neptune, deos cur nostra palatia cali Nunc teneant cunctos? curæ mihi sunt pereuntes.* Et in aliis: *Eheu, certe hominem fugientem mænia circum Percharum video, pectusque meum cruciatur.*

Ad hæc regiam dignitatem, ac morum facilitatem innuit dicens: *Non ego divini posthac oblitus Ulyssis Esse queam, qui mente homines præcellit, et aris Divorum pecudes incendit, pinguis sacra.* In quibus cernere licet, quod virum illum primo a mentis perspicuitate, deinde a pietate erga deos collaudat. Cæterum quo pacto cum ipsis hominibus deos versantes ac laborantes fingat, in multis est perdiscere. Ut quum Minervam aliquando Achilli, semper autem Ulyssi, et Mercurium Priamo, atque in universum deos hominibus semper adesse putat, ait namque: *Diî superi ex æquo tractant homines peregrinos, Indigenasque simul, vastant et mænia celsa, Justiciam spectant humanam, ac impia facta.* Divinæ autem providentiæ peculiare est, velle ut homines juste vivant. At istud Poëta clarissime inquit: *Improbæ facta hominum*

γέστατα. Οὐ γὰρ σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φίλεσσιν, Ἀλλὰ δίκην τίεσι καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. καὶ, Ζεὺς ὅτε δὴ τ' ἀνδρες-σι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ, Οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι δέ-μιξας. ὥςπερ γὰρ τὰς θεὰς προνοεμένους τῶν ἀνθρώπων εἰσάγει, ἔτω καὶ τὰς ἀνδράσους μεμνημένους αὐτῶν ἐν πάσῃ τύχῃ. καὶ ὁ μὲν ευημερῶν ξρατηγὸς φησιν· Ἐλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοι-σὶν τε θεοῖσιν Ἐξελάν ἐνδένδε κύνας κηρεσιφορήτας. ὁ δὲ κινδυ-νεύων, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥύσαι ὑπ' ἥeros υἱας Ἀχαιῶν. καὶ πάλιν ὁ μὲν κτείνας· Ἐπειδὴ τόνδ' ἀνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδω-καν. ὁ δὲ θνήσκων, Φράζεο νῦν μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι. πόθεν ἔν' ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐς τὸ δόγμα ἐκείνο τῶν Στρωϊκῶν; τὸ δὲ ἓνα μὲν εἶναι τὸν κόσμον, συμπολιτεύεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ θεὰς καὶ ἀνθρώπους δικαιοσύνης μετέχοντας φύσει. καὶ γὰρ ὅταν εἴπῃ· Ζεὺς δὲ Θέμις ἐκέλευσε θεὰς ἀγορήνδε καλέσσαι — Τίπτε' αὐτ' ἀργικέραυνε θεὰς ἀγορήνδε καλέσσαις, Ἡ τὶ περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις; τί ἄλλο ὑποδείκνυσιν, ἢ ὅτι νόμος πόλεως ὁ κόσμος διοικεῖται; καὶ προβελεύονται οἱ θεοὶ, ἐξ-άσχοντος τῶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων πατρός;

Τὴν δὲ περὶ τῆς εἰμαρμένης δόξαν δείκνυσιν ἐν ἐκείνοις σαφῶς· Μοῖραν δ' ἔτινὰ φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, Οὐ κακὸν, ἐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται. καὶ ἐν οἷς ἄλλοις κρατύ-νει τὴν δύναμιν τῆς εἰμαρμένης. Ἠγεῖται μέντοι καὶ αὐτὸς, ὥς-περ καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσόφων, Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος, ἐ πάντα κατ' εἰμαρμένην παραγί-νεσθαι, ἀλλὰ τι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὧν ὑπάρχειν μὲν τὸ ἐκείσιν· τῷ δὲ πως συνάπτειν τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν τις

*superi aversantur, honestos Eximiosque viros precio dignatur habere. Et: Quando-
cunque nocet succensens Jupiter illis, Qui violenter agunt, jus figunt atque refigunt.
Porro quemadmodum deos hominibus prospicientes, ita et homines istorum memores
in quavis fortuna, inducit. Atque dux quidem prospere agens, inquit: Spes me mag-
na tenet, votumque Jovi, superisque Cunctis nunc facio, quod propulsabo canes hinc.
Periclitans vero, Jupiter ac rogito, servabis ab aëre Græcos. Et rursus, qui inter-
fecerat: Quandoquidem hunc hominem domui virtute deorum. Moriens vero: Pros-
pice ne mea mors conflet tibi numinis iram. Unde igitur potius illud Stoicorum placit-
um, quam ex prædictis, ortum habet? unum esse mundum, atque in eo et deos et ho-
mines, qui natura justitiae participes sunt, rempublicam simul administrare. Etenim
quando inquit: Diva Themis superos jussu Jovis ante cōgit, Cur tu rursus eos cogis,
qui fulmine splendes, Nunquid sollicitus de Teucris, nunquid Achivis? Quid aliud in-
nuit, quam quod mundus civilibus legibus administraretur? atque dii præconsultent,
præsidente deorum et hominum patre?*

Cæterum opinionem de fato, in illis ostendit perspicue: *Fata sua effugiet non quis-
quam, sive malus sit, sive bonus, primum quum lucem aspexerit almam. At inter
alia, in quibus fati potentiam confirmat, ipse quoque arbitratur, sicut et probatissimi
philosophorum qui post eum vixerunt, Plato, Aristoteles, ac Theophrastus, quod non
omnia fato eveniant, sed aliquid etiam in hominibus sit situm, ut quibus libera sit vo-
luntas. Huic autem necessitatem quodammodo conjungi, dum aliquis hoc, quod*

πράξας ὃ βέλεται, εἰς ὃ μὴ βέλεται ἐμπέσῃ. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς δεδήλωκεν ὥστε καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἑκατέρως τῆς ποιήσεως, ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι λέγων τὴν ὀργὴν τῷ Ἀχιλλέως αἰτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι, καὶ τότε τὴν Διὸς βέλῃσιν ἐκτελεσθῆναι. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα τὰς ἐταίρους τῷ Ὀδυσσεὺς διὰ τὴν αὐτῶν ἀβελίαν ὀλέθρῳ περιπέσειν. ἐξήμαρτον γὰρ ἀψάμενοι τῶν ἐξῶν τῷ Ἠλίῳ βοῶν, ἐξὸν ἀποσχέσθαι αὐτῶν. καὶ γὰρ ἦν προειρημένον, Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάσῃς, νόσῃ δὲ μέδῃ, Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε· Εἰ δέ κε σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλέθρον. οὕτως τὸ μὲν μὴ ἀδικῆσαι ἐπ' αὐτοῖς, τὸ δὲ ἀδικήσαντας ἀπολέσθαι, ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀκόλουν ἦν. ἔνεσι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν, ὅπερ ἐν τῷ παρτίῳ· Ἐνθα δὲ καὶ δύσηνος ὑπὲρ μῦθον ὤλεσ' Ὀδυσσεύς, Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπισσόμενος λάβει πέτρης, Τῆς ἔχετο σενάχων, εἰώς μέγα κύμα παρῆλθεν. ἐνταῦθα γὰρ ἐκ τῷ ἐναντίῳ κινδυνεύων ὑπὸ τύχης ἀπολέσθαι, ἐκ προνοίας ἐσώθη.

Καθάπερ δὲ περὶ τῶν θείων πολλοὶ καὶ ποικίλοι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὰς πλείους ἀφορμὰς ἐξ Ὀμήρου λαβῆσιν, ἔγωγε καὶ περὶ τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ὧν πρῶτον περὶ τῆς ψυχῆς πειρασώμεθα. τὸ μὲν δὴ τῶν δογμάτων, Πυθαγόρῃ καὶ Πλάτῳ γενναίότατόν ἐστι, τὸ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἣ καὶ περὶ τῷ λόγῳ προσηύδατο ὁ Πλάτων. τίς ἔν τῷ πρῶτῳ ἀνεφάνησεν; Ὀμηροῦ, εἰπὼν ἄλλα τέ, καὶ ταῦτα· Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεΐδων πταμένη, αἰδώς δὲ βεβήκει, εἰς τὸν αἰετὶ καὶ ἀόρατον, εἴτε ἄρα θεῖή τις, εἴτε ὑπόγειον τόπον. καὶ ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι ποιῶν τὴν τῷ Πατρόκλῃ

vult, acto, in id, quod non vult, incidit. Atque hæc perspicue in multis declaravit, ut in utriusque poematis exordio; in Iliade dicens, Achillis iram Graiis exitii causam fuisse, atque tum Jovis voluntatem completam esse: in Odyssea vero, Ulyssis socios propter temeritatem in perniciem incidisse. Deliquerant enim, dum sacras Phœbi boves attigerant, cum ab eis abstinere licuisset. Ad hunc enim modum prædictum erat: *Hus modo si vaccas dimiseris ire quiesce, In patriam reditum, quamvis jactatus, habebis: Lædere sin tentes, me prædicente peribis.* Sic non violare, in ipsis situm: perire autem, quum violassent, ex fato consequens erat. Possumus autem et alio modo fortuita evitare per providentiam, id quod in illo monstrat: *Hic Laërτιάδης præter fatum periisset, Cæcia nî Pallas dea suggessisset, utraque Palma corripereet saxum cupide, idque teneret, Donec spumosum, tumidumque quiesceret æquor.* Hic enim e contrario periclitans, quantum ad fortunam, interierat, per providentiam autem servatus est.

Quemadmodum vero de divinis rebus multi et varii philosophi plurimas occasiones ab Homero acceperunt, sic et de humanis. Inter quas primo de anima periculum faciamus. Inter placita sane Pythagoræ et Platonis celeberrimum est, quod sentiunt animam immortalem esse: cui et alas Plato, ut ferunt, attribuit. Quis ergo istud pronunciavit? Homerus, qui inter alia et hæc dicit: *Αἰὲν ἀνὰ μέμβρις ἑλκεσσι Πλούτωνος ἐν αἶδῃ.* In obscurum inquam, et inconspicuum locum, sive quis hunc æthereum, sive subterraneum existimet. Atque in Iliade quidem Patrocli animam dor-

ψυχὴν ἐφισταμένην κοιμωμένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχὴν Πατροκλῆος δειλοῖο· καὶ λόγους αὐτῷ περιτίθησιν, ἐν οἷς καὶ τῆτο λέγει· Τηλέ με εἰργασσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐᾳ δι' ὅλης τῆς νεκυΐας τί ἄλλο, ἢ τὰς ψυχὰς δείκνυσσι μετὰ θάνατον διαμενέσας, καὶ φθεγγομένας ἅμα τῷ πιεῖν τῆ αἵματος; καὶ γὰρ τῆτο ἤδει, ὅτι τὸ αἷμα νομῇ καὶ τροφῇ ἐστὶ τῆ πνεύματος. τὸ δὲ πνεῦμα, ἐστὶν αὐτὴ ἡ ψυχὴ, ἢ ὄχημα τῆς ψυχῆς.

Ἐναργέστατα δὲ κἀκεῖνο ἀπέφηνεν, ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ψυχὴν νομίζει, ἐν οἷς λέγει· Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχὴν Θηβαίης Τειρεσίᾳο, Χρῦσειον σκῆπτρον ἔχων. ἐπίτηδες γὰρ ἀπὸ τῆ τῆς ψυχῆς ὀνόματος εἰς τὸ ἀρρένικόν μετέβαλεν, ἵνα δείξῃ, ὅτι ἡ ψυχὴ ἦν ὁ Τειρεσίᾳς. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς πάλιν· Τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἑρακλείην, Εἰδῶλον, αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. καὶ γὰρ ἐν τέτοις πάλιν ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ μὲν εἰδῶλον, ὅπερ ἦν ἀποπετασμένον τῆ σώματος, ἐκέτι τῆς ἐκείνης ὕλης ἐφελκόμενον ἐφαντάζετο. τὸ δὲ καθαρότατον τῆς ψυχῆς ἀπελθόν, αὐτὸς ἦν ὁ Ἑρακλῆς. Ὅθεν κἀκεῖνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις, εἶναι τὸ σῶμα τροπὸν τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμοτῆριον. καὶ τῆτο δὲ Ὅμηρος πρῶτος ἐδήλωσε. τὸ μὲν γὰρ τῶν ζώντων ἀεὶ δέμας προσαγορεύει, ὡς ἐν τέτοις· Οὐ δέμας, ἐδὲ φυήν. καὶ δέμας δ' ἦϊκτο γυναϊκί. καὶ, Ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδός τε, δέμας τε. τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, ἐδὲν ἄλλο ἢ σῶμα καλεῖ, ὡς ἐν τέτοις. Σῶμα δὲ οἵκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν. καὶ, Σῶματ' ἀκηδέα κῆται ἐνὶ μεγάρῳ Ὀδυσῆος. καὶ, Σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς. τὸ γὰρ αὐτὸ ζῶντος μὲν τῆ ἀνθρώπου δεσμὸς ἦν τῆς ψυχῆς· τελευτήσαντος δὲ, ὡς περ σῆμα καταλείπεται.

mienti Achilli assistere fingit, *Umbra Menatiadae adiit miserabilis illum*. Sermocinationem quoque ei affingit, in qua inter alia hoc dicit, *Me prohibent alii manes transmittere flumen*. In *Odyssea* vero quid aliud in toto descensu ad inferos demonstrat, quam quod animæ post mortem superstites sint, et quum de sanguine biberint, loquantur? Norat enim quod sanguis, pastus et cibus sit spiritus, spiritus vero ipsa anima, seu animæ vehiculum.

Evidentissime autem et illud ostendit, quod existimet hominem nihil aliud esse, quam animum, in quibus ait: *Tiresiæ Thebani animus dein venerat ad me, Aurea sceptrā tenens*. De industria namque a femininā animæ nomine, in masculinum ἔχων, transiit ut ostenderet, quod *Tiresias* esset animus. Atque in sequentibus rursus: *Post hunc Amphitryonidæ adverti simulachrum*: *Ipsus enim in superis agilat convivia læta*. Etenim in his rursus declaravit, quod simulacrum a corpore liberum, non jam ab animæ materia trahi conspiciebatur: animæ vero purissima pars, quæ discesserat, erat ipse *Hercules*. Unde et illud philosophis videtur, quod corpus animæ quodammodo ergastulum sit. Atque hoc *Homerus* primus declaravit. Siquidem corpus vivientium subinde demas, quod a vinciendo nomen habet, nuncupat, ut in illis: *Nec corpore nec indole*. Item: *Corpore autem referebat feminam*. Et: *Virtutemque meam, speciemque et corpus*. Cæterum id quod animam exiit, non aliter quam *Soma* appellat, ut in his: *Soma meum Priamo reddas, Hecubæque parenti*. Et: *Ædibus in Circes nos soma reliquimus omnes*. Idem namque corpus, dum viveret

Τέτω δὲ ἔπεται καὶ ἕτερον δόγμα τῷ Πυθαγόρῃ, τὸ μεταβαίνειν τὰς ψυχὰς τῶν τελευτησάντων εἰς ἕτερα σώματων εἶδη. ἀλλ' ἐδὲ τῷτο τῆς Ὀμήρου διανοίας ἐκτός ἐστιν. ὁ γὰρ ποιήσας τὸν Ἑκτορα τοῖς ἵπποις διαλεγόμενον, καὶ τὸν Ἀντίλοχον, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μὴ ὅτι διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀκρόντα, καὶ τὸν κύνα πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν οἰκείων ἐπιγινώσκοντα τὸν Ὀδυσσεά, τί ἄλλο ἢ τὴν κοινωνίαν τῷ λόγῳ, καὶ συγγένειαν τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων παράξει; καὶ οἱ τὰς βῆς τῷ Ἥλῃ καταφαγόντες, καὶ ἐκ τέτων ὀλέθρῳ περιπεσόντες, ἐλέγχουσιν, ὅτι ἐ μόνον βόες, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ζῶα ὡς τῆς αὐτῆς φύσεως ζωτικῆς μετέχοντα, τιμᾶται ὑπὸ τῶν θεῶν. καὶ τὸ μεταβάλλειν δὲ τὰς ἐταίρους τῷ Ὀδυσσεῷ εἰς σύας, καὶ τοιαῦτα ζῶα, τῷτο αἰνίσσεται, ὅτι τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων αἱ ψυχαὶ μεταλλάττεσιν εἰς εἶδη σώματων θηριωδῶν, ἐμπεσῆσαι εἰς τὴν τῷ παντὸς ἐγκύκλιον περιφορὰν, ἣν Κίρκην προσαγορεύει. καὶ κατὰ τὸ εἶκος ἡλίς παιδα ὑποτίθεται οἰκῆσαν ἐν τῇ Αἰαίῃ νήσῳ. ταύτην δὲ ἀπὸ τῷ αἰάζειν καὶ ὀδύρεσθαι τὰς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῖς θανάτοις κέκληκεν.

Ὁ δὲ ἔμψρων ἀνὴρ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ ἑπαθε τὴν τοιαύτην μεταβολήν, παρὰ τῷ Ἑρμῇ, τρέψι τῷ λόγῳ, τὸ ἀπαθὲς λαβών. αὐτὸς δὲ ἔτος καὶ εἰς ἄδῃς κάτεισιν (ὥσπερ εἰ ἔλεγε χωρίζειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῷ σώματος) καὶ θεατῆς ψυχῶν τῶν τε ἀγαθῶν καὶ φαύλων γιγνόμενος. αὐτὴν δὲ τὴν ψυχὴν οἱ Στωϊκοὶ ὀρίζονται πνεῦμα συμφυές, καὶ ἀναδυμίασιν αἰσθητικὴν ἀναπτομένην ἀπὸ τῶν ἐν σώματι ὑγρῶν, Ὀμήρῳ ἀκολοθῆσαντες λέγοντι· εἰσόζ'

homo, animæ vinculum erat: eo autem defuncto, perinde ut monumentum relinquitur.

Huic vero et aliud Pythagoræ dogma consentaneum est, quod scilicet defunctorum animæ in alias corporum species transeant. Id quod nec Homerum latuit. Dum enim Hectorem, Antilochum, et Achillem equis colloquentem imo non tantum colloquentem, sed etiam auscultantem, denique Ulyssem prius a cane, quam ab hominibus, adeoque familiaribus agnitus finxit, quid aliud quam rationis commercium, et animæ cognitionem inter homines ac reliqua animantia insinuat? Ad hæc. qui Solis vaccas devoraverant, et sibi exitium accersiverant, argumento sunt, quod non tantum boves, verumetiam reliqua animantia, quippe eandem vivendi naturam habentia, a Diis in precio habeantur. Mutatio autem sociorum Ulyssis in sues, et ejusmodi animantia, sub verborum involuero significat, quod imprudentium hominum animæ, in belluinorum corporum species mutantur, quum in universi orbicularem circumferentiam, quam Circe appellat, inciderint. Unde et merito filiam Solis in Ææa insula habitantem ponit: atque hanc ex eo sic nuncupat, quod homines mortis causa lamententur ac lugeant.

At ille ipse prudens vir Ulysses, istiusmodi mutationem non est passus, quod a Mercurio, id est ratione, immutabilitatem sumpsisset. Is autem ipse etiam ad inferos commeat, (tanquam diceret, animam a corpore separari) ideoque animarum tum bonarum, tum pravaram spectator fit. Cæterum Stoici ipsam animam definientes, esse spiritum cognatum et sensibilem exhalationem, quæ ex humani corporis humiditate emergat, Homerî vestigiis insistent, cum inquit: Donec halitus in pectore manserit.

αὐτμῇ ἐν σήδεσσι μένη. καὶ πάλιν· Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥν τε καπνός. ἐν οἷς τὸ μὲν ζωτικὸν πνεῦμα ἄτε ἐνικμον^a ἀντιδιδῶν, τὸ δὲ κατασβεπνύμενον ἥδη, καπνῷ ἀπικαίρει. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τῷ πνεύματος ὀνόμασι κέχρηται ἐπ' αὐτῆς, ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. καὶ Θυμὸν ἀποπνείων. καὶ Ἡ δ' ἐπεὶ ἐν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθ'· τρεῖσι, τὸ πνεῦμα διεσπασμένον συνελέξατο. καὶ, Αὖθις δ' ἄμπνύθη, παρὰ δὲ πνοῇ βορέας Ζώγρει ἐπιπνείσας κακῶς κεκαφῆότα θυμόν. τῷ γὰρ λειποθυμῶντος τὸ πνεῦμα ρίπισασα ἡ ἕξωθεν πνοή, συμφορῆς ἔσας, ζῶντα αὐτὸν κατέσχεσε. συναίρεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ ἐκτὸς πνεύματος τῷ τῆς ψυχῆς ὀνόματι κέχρηται εἰπὼν· Ἦκα μάλα ψύξασα. βέλεται γὰρ εἰπεῖν ἀντιπνεύσασα.

Πλάτων δὲ καὶ Ἀριστοτέλης τὴν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι ἔνομισαν, αἱ δὲ περὶ σῶμα εἶναι, καὶ τέττε ὥσπερ ὀχήματος δεῖσθαι. διὸ καὶ ἀπαλλασσομένην τῷ σώματος, τὸ πνευματικὸν ἐφέλκεσθαι πολλάκις καθάπερ ἐκμαγεῖον, ἣν ἔσχε τῷ σώματι μορφήν διαφυλάσσεσαν, ἕτως ἐν καὶ Ὀμηρὸς ἐδαμῆ τῆς ποιήσεως εὐρεθῆσεται σῶμα τὴν ψυχὴν καλῶν, ἀλλὰ τὸ ἐξεξημένον ψυχῆς αἰὲ τέττα τῷ ὀνόματι προσαγορεύει, ὡς καὶ τινων ἐν τοῖς πρόςθιν ἐμνημονεύσαμεν. τῆς δὲ ψυχῆς, ἐχέσης ὡς καὶ τοῖς φιλοσόφοις δοκεῖ, τὸ μὲν λογικόν, ἐνδοχυμένον τῇ κεφαλῇ, τὸ δὲ ἄλογον, καὶ τέττε, τὸ μὲν θυμικὸν ἐνοικεῖν τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τοῖς περὶ τὴν γαστέρα, ἅρ' ἐν ἑκ πρότερος Ὀμηρὸς οἶδε τὴν τέττε διαφορὰν, ὅς ἐποίησεν, ἐπὶ μὲν τῷ Ἀχιλλέως τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ μαχόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοέμενον ἢ ἀμύνεσθαι τὸν λευπηκότα, ἢ

Et rursus: *Ast animus subter terram ceu fumus abivit.* In quibus vivacem spiritum veluti humidum facit: eum autem qui jam exstinguitur, fumo comparat. Atque illo ipso spiritus nomine pro anima usus est, fatus ita: *Inspirat vim pastori populorum.* Et, *Expirans animam*: Et, *Respirans igitur, mentem in præcordia legit.* Hoc est, spiritum distractum collegit. Et: *Respirabat, ubi, Boreæ flatus veniebat, Restituens animum, male qui discesserat inde.* Nam externus flatus affinis, suscitato ejus spiritu, qui animo defecerat, vitæ eum restituit. Nec ratione caret, quod etiam pro externo flatu, animæ nomine usus est, dicens, *Leviter admodum animans.* nam dicere vult, quum respirare fecisset.

Cæterum Plato et Aristoteles animam incorpoream esse putaverunt, semper autem circa corpus versari, atque hoc tanquam vehiculo indigere, propterea quod, etiam dum a corpore liberatur, sæpenumero veluti imaginem spiritualem ejus formæ induit, quæ corpori fuerat. Sic et Homerus nusquam in poësi deprehenditur animæ corpus tribuere, sed hoc, quod anima privatum est, semper isto nomine appellare: ut et in superioribus quorundam meminimus. Cum vero anima, ut et philosophis placet, duas potissimum partes habeat, unam rationalem, quæ capiti insidet, alteram irrationalem, cujus pars quidem animosa in corde, cupiditas vero in præcordiis sedem habet, au non Homerus hujus rei discrimen prior vidit, quando in Achille rationem cum iracundia pugnantem finxit, ac in eodem momento deliberantem, num se de eo, qui

a Ἀντιδιδῶν,] Ἀν ἀποδιδῶν.

παῦσαι τὸν χόλον; Ἔως ὃ ταῦθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· τετέσι τὴν φρόνησιν, καὶ τὴν ἀντικειμένην αὐτῷ θυμικὴν ὀργήν, ἧς τὴν φρόνησιν ἐπικρατῆσαν πεποίηκε. τῆτο γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βέλεται. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιεῖ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινῶντα, καὶ ὥσπερ ἄρχοντα τῷ ὑπετεταγμένῳ κελεύοντα· Τέτλαδι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης. καὶ πολλάκις μὲν τῷ λογισμῷ πείδεται τὸ θυμέμενον, ὥς ἐν τέτοις· Ὡς ἔφατ', ἐν σῆδεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, Τῷ δ' αὐτ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληκυῖα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λυπέμενον· Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχρύνετοί περ, Θυμόν ἐν σῆδεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη. ἐνίοτε δὲ περιγενόμενον τὸν θυμόν τῷ λογισμῷ παρίησιν, ὅπερ ἐκ ἐπαινῶν, ἀλλὰ ψέγων φανερός ἐστιν. ὥς ὁ Νέστωρ τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα ὕβριν ὀνειδίζων φησίν· Οὐ τι καδ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε Πόλλ' ἀπεμυθεόμην, σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ Ἐΐξας, ἄνδρα φέρισον, ὃν ἀδάνατοί περ ἔτισαν, Ἠτίμησας. ὁμοία δὲ τέτοις καὶ ὁ Ἀχιλλεύς πρὸς τὸν Αἴαντα λέγει· Πάντα τί μοι κατὰ μοῖραν εἴσω μυθήσασθαι· Ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε· ἐκείνους Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν. ἔτω δὲ καὶ ὑπὸ φόβῳ ἔσιν ὅτε ὁ λογισμὸς ἐξίσταται ὅπως Ἐκτορ μὲν διανοεῖται ὑποσηῖναι τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχην. Βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαυνόμεν, ὅττι τάχιστα Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. εἴτ' ἀναχωρεῖ πλησίον γενομένης τῆς Ἀχιλλέως. Ἐκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· ἐδὲ γὰρ ἔτλη Αὔδι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.

Ἔσι δὲ ἀγκέينو δῆλον, ὅτι τὰ πάθη περὶ τὴν καρδίαν συνίσχουσιν·

læserat, ulcisceretur, an iram sedaret? Hactenus hæc animo volvens, ac mente volutans. Hoc est prudentiam, et ei oppositam furibundam iram, quam a prudentia superari finxit: hoc namque ei Minervæ apparitio vult. Præterea etiam in aliis iracundiæ per rationem admoneri finxit, atque hanc ceu principem subditæ imperare. Cor tolera, quondam longe majora tulisti. Sæpe etiam iracundia rationi obsequitur: Fatus erat postquam, sua corda in pectore frenat. Factus erat rursus tolerans, et corde quietus. Similiter et ægritudo: Hæc mala mittamus, quamquam sunt tristitia valde. Pectoribus læti ponamus mente dolorem. Nonnunquam vero rationem ab iracundia superari ostendit: id quod non laudare, sed vituperare videtur, ut quum Nestor Agamemnoni contumeliæ, qua Achillem affecerat, exprobrans inquit: Consilio nostro nequaquam, namque ego multis Dissuasi, sed tu cordi indulgere superbo Malebas, fortemque virum contemere, magno Qui superis precio fuerat, summoque in honore. His autem similia Achilles quoque Ajaci loquitur: Omnia vera quidem dixisti, proque decoro. At cor bile tumet, quando hujus cunque recordor, Qui me præ cunctis nihili modo fecit Achivis. Sic etiam est quando præ timore ratio obstupescit, ut cum Hector secum deliberat, an cum Achille congressurus sit. Est satius multo ut Pelidæ congregiamur, Et videamus utrum faciet victoria clarum. Deinde recedit, ubi Achilles propius accesserat: Hectora, cum sensit, rapuit metus, ut fugeret mor, Linqueret ut post se portas, et mania Trojæ.

Manifestum vero et illud est, quod animi perturbationes circa cor constituat, iram

ὄργην μὲν ἔτῳ· καρδίῃ δὲ οἱ ἔνδον ὑλάττει. λύπην δὲ τέο μέχρις
ὀδυρόμενος, καὶ ἀχρεῶν Σὴν ἔδεται καρδίην. τὸν δὲ φόβον· καρδίῃ δὲ
μοι ἔξω Στῆθέων ἐκθεώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ Φαίδιμα γυῖα. κατὰ
τὸν αὐτὸν δὲ λόγον, ὥσπερ τὸν φόβον, ἔτω καὶ τὸ θάρος, περὶ
καρδίαν ἀποφαίνει. ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἐκάσῃ Καρδίῃ ἀλλήληκτον πο-
λεμίζειν, ἥδὲ μάχεσθαι. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων ἔδοξε τοῖς Στωϊκοῖς,
τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι περὶ καρδίαν. τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ὅπως περὶ
γαστέρα, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, καὶ ἐν τέτοις· ἀλλὰ με γαστὴρ Ὀ-
τρύνει κακοεργός. καὶ, Γαστέρα δ' ἔπῳς ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν.
καὶ τὰς αἰτίας δὲ τῶν περὶ τὸ θυμικὸν μέρος τῆς ψυχῆς φύσει
συμβαίνεσας κατεῖδε, τὴν μὲν ὄργην ὑπὸ λύπης ἐγγινομένην, ζέ-
σιν δὲ τινα τῇ αἵματος, καὶ τῇ ἐν αὐτῷ πνεύματος ἔσαν ἐμφαί-
νων, ὥς ἐν τέτοις· Ἀχνύμενος, μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαι-
ναι Πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετῶντι εἴκηται. μένος γὰρ
τὸ πνεῦμα προσαγορεύειν ἔοικε, τῆτο δὲ ἐγγίνεσθαι καὶ φλέγεσθαι
ἐπὶ τῶν θυμικῶν οἴεται. πάλιν δὲ αὐτὸ τῶν φοβημένων πνεῦ-
μα συγχρόμενον καὶ καταψυχόμενον, τὰς φρίκας καὶ τὰς τρό-
μας ποιεῖ, καὶ τὰς ἀχρεώσεις ἐν τοῖς σώμασι. πάντα γὰρ ταῦ-
τα συμβαίνει ὑπὸ ψυχῆς, ἡ μὲν ἀχρότης, ὅτι τῇ διεμῆ συντρέ-
χοντος εἰς τὰ μέσα, τὸ ἔρευθος ἀπολείπει τὴν ἐπιφάνειαν· ὁ δὲ τρό-
μος, ὅτι ἐντὸς συνειλέμενον τὸ πνεῦμα ἀράσσει τὸ σῶμα· ἡ δὲ φρί-
κη, ὅτι πηγνυμένη τῇ ὕλῃ, αἱ τρίχες πιεζόμεναι ἀνίστανται. πάν-
τα ἔν ταῦτα σαφῶς σημαίνει Ὅμηρος. φησὶ γὰρ τό· Χλωροὶ
ὑπαὶ δεῖξ. καὶ, χλωρὸν δέος ἔρει. καὶ, τρομέει ὑπο Φαίδιμα γυῖα.
καὶ, Ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νοὸς χύτο. δεῖδιε δ' αἰνῶς, Ὀρῖται

quidem ad hunc modum. Cor autem ei intus latrabit. Ægritudinem vero: Lugens, atque dolens, laceras cur pectora chara? Metum vero: Excideratque mihi cor charo pectore lugens, Subque tremunt membra. Porro qua ratione metum, eadem et audaciam juxta cor esse declarat: Cor fuit in sævum sine fine incurrere Mariem. Cæterum quando inter prædicta, Stoicis videtur, rationem tanquam principem in corde, cupiditatem vero circa præcordia esse sitam, Homerus id cum in aliis multis, tum in his perspicuum facit: Sed me venter stimulat maleficus. Et: Haudquaquam ventrem licet occultare volenti. Præterea et causas eorum, quæ penes animosam animæ partem sunt, et a natura contingunt, pervidit. Quippe iram ex ægritudine nasci, et sanguinis ac spiritus, qui in eo est, fervorem quendam esse demonstrat: ut, Ægre fert adeo, ut præcordia sanguine plena, Utque micent oculi subito velut ignea lampas. Pro spiritu namque μένος, id est iram ponere videtur, eumque in irascentibus nasci et incendi existimat. Porro quum is rursus in metuentibus perturbatur ac refrigeratur, horrorem, tremorem, et palliditatem in corporibus generat, siquidem omnia hæc ex frigore oriuntur. ac pallor quidem, quando calor in media se confert, ac rubor superficiem deserit: tremor vero, quia dum spiritus intus constringitur, corpus tremefacit: horror, quia concrecente humore, pili dum premuntur, rigescunt. Omnia igitur hæc Homerus clare innuit, cum inquit. Pallidi præ metu. Et: Pallidus metus corripiebat. Et: Membra tremunt mihi, fortia claraque quondam. Et: Sic fatus simulatque senī mens fusa timore. Obstupuit, steteruntque comæ, et vix membra levabat. Ad

δὲ τρεῖς ἕσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. Κατὰ ταῦτα ἔν καὶ τὸ ἐφοβήθη, ῥίγησε λέγει, καὶ τὸν φόβον κρούοντα προσαγορεύει. ἐκ δὲ τῶ ἐναντίας, θαλπωρὴν τὸ θάρσος, καὶ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα. τὰ μὲν ἔν φαῦλα πάθη τῶτον διαιρεῖται τὸν τρόπον.

Πάλιν δὲ τῶν περὶ Ἀριστοτέλην ἄξια πάθη ἡγεμένων τὴν νέμεσιν, καὶ τὸν ἔλεον (τὸ γὰρ τὴν ἀγαθὴν δάκνυσθαι ἐπὶ τοῖς πλησίον, εἰ παρ' ἄξίαν εὐτυχῶσι, νέμεσις καλεῖται. τὸ δὲ λυπεῖσθαι, εἰ παρ' ἄξίαν δυστυχῶσι, ἔλεος λέγεται) ταῦτα καὶ Ὅμηρος προσέκειν τοῖς ἀγαθοῖς νομίζει, ὅπερ καὶ τῷ Διὶ ἀνατίθησιν αὐτά. ποιεῖ γὰρ ἄλλα τε, καὶ ταῦτα. Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο. Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾷ, ὅτ' ἀμείνωνι φωτὶ μάχοιτο. καὶ ἐν αἰδοῖς πάλιν οἰκτερίζει τὸν αὐτὸν τρόπον διωκόμενον περὶ τεύχος.

Περὶ δὲ ἀρετῆς καὶ κακίας ψυχῆς, ἣν ἔχει δόξαν ὁ ποιητής, ἐν πολλοῖς παρίησιν. ἐπεὶ γὰρ τὸ μὲν τι τῆς ψυχῆς νοερὸν καὶ λογικόν ἐστι, τὸ δὲ ἄλογον καὶ ἐμπαδές, καὶ διὰ τῶτο μέσος θεὸς καὶ θηρία γέγονεν ἄνθρωπος, τὴν μὲν ἄκραν ἀρετὴν, θεῖαν ἡγείται, τὴν δὲ ἄκραν κακίαν, θηριώδην ὡς ὕπερον Ἀριστοτέλης^a ἐνόμισε, καὶ ταῦτα ἐμφανίζει ἐν ταῖς ὁμοιώσεσιν. αἰὲ γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὀνομάζει θεοειδῆς, καὶ Διὶ μῆτιν ἀταλάντης· τῶν δὲ φαύλων τὴν μὲν δειλὴν, φυλακινῆς ἐλάφοισιν εἰκάζει, καὶ προβάτοις ἀσημάντοις, καὶ λαγωοῖς διωκόμενοις. ἐπὶ δὲ τῶν προπετῶς καὶ ἀνοήτως ὑπὸ ὀργῆς φερομένων φησὶν. Οὐτ' ἔν παρδάλιος τόσσον μένος, ὅτε λέοντος, Οὐτε σὺδὸς κάπρης ὀλοόφρονος, ἔτε μάλιστα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει, Ὅσπον Πάνδρα υἱὲς ἐὺμμελῆαι φρονέσσι. τὴν δὲ

eum igitur modum et pro timuit, frigit ait: et metum gelidum appellat. E contra autem, pro audacia, et bona spe, confidentiam, quæ Græcis a calefaciendo, seu fervendo dicitur, usurpat. Atque ad huc modum vitiosos affectus discernit.

Cæterum quum Aristoteles indignationem ac misericordiam pro laudabilibus affectibus habeat (dum namque boni viri uruntur, quando alios præter meritum feliciter agere vident, indignatio vocatur: dum autem illis dolet, si quis præter dignitatem infeliciter agat, misericordia dicitur) Homerus quoque hæc ex bonorum virorum officio esse putat, ubi etiam Jovi ea, tum alia tribuit. Facit enim et alia et hæc: *Cum Telamone salo pugnam detractat inire Jupiter: hocque facit, superetur quo minus iste. Et in aliis rursus miseratur eundem fugientem mania circum.*

Porro quid Poëta de animi virtute et vitio sentiat, in multis ostendit. Cum enim una illius pars intelligens et rationalis sit, altera vero rationis expers, et affectui obnoxia, atque ob id homo medium quiddam inter Deum et beluam natus sit, summam quidem virtutem divinam, summum autem vitium beluinum, ut et Aristoteles post eum, existimat, atque hæc per similitudines declarat. Semper enim bonos viros diis similes, et Jovi consilio pares appellat. Inter malos vero, timidos fugacibus cervis, ovibus custode carentibus, et leporibus fugientibus comparat. De iis autem, qui proclive et incogitanter ira afficiuntur, ait: *Pardi tanta fuit nunquam, non ira leonis, Apri, nonque capri fuit unquam perniciosi, Dum furit, ostentatque suum per pectora robur, Quanta tenet pueros Panthi, quibus hasta decora.* Impotenter autem doleant

^a Eth. VII. 1. ubi quidam libri habeat, *θηριώδην*.

λυπεμένων ἐμπαθέεσσον ὀδυρμῶς ἀηδόνων φωναῖς ἀπεικάζει, ὧν τέκνια Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετιηνὰ γενέσθαι. οἱ μὲν ἐν Στωϊκοὶ τὴν ἀρετὴν τίθενται ἐν τῇ ἀπαθείᾳ, ἐκείνοις ἐπόμενοι, ἐν οἷς πᾶν πάθημα ἀναιρεῖ, λέγων περὶ μὲν λύπης Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταδάπτειν, ὅς κε θάνησι, Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἡματι δακρύσαντα. καὶ, Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥντε κέρη; περὶ δὲ ὀργῆς, Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνδράπων ἀπόλοιτο. περὶ δὲ τῆς φόβου Μὴ τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ εἶδ' σε πεισέμεν οἶω. καὶ, ὅς δ' ἐκεν ὑμέων Βλήμενος, ἥε τυπαῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, Τεδνάτω. ἔτως καὶ προκαλέμενοι εἰς μονομαχίαν ἀφόβως ὑπακέσσι, καὶ πλείους ἀνδ' ἐνὸς ἀνίστανται, καὶ ὁ τετρωμένος εἰδὼν ἦσσαν ἔχει τὸ θάρσος παραμένον, ὥς περ φησί. Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεται αὐτως. καὶ πᾶς ὁ γενναῖος ἀπεικάζεται λεόντι, ἢ καπρῷ, ἢ χιμαῖρῳ, ἢ λαίλαπι. οἱ δ' ἐκ τῆς Περιπάτου τὴν ἀπάθειαν ἀνέφικτον ἀνδρῶπων νομίζουσι, τὴν δὲ μετριοπάθειαν εἰσάγοντες, τῷ τὴν ὑπερβολὴν τῶν παθῶν ἀναιρεῖν, μεσότητι τὴν ἀρετὴν ὀρίζονται. καὶ Ὅμηρος αἰεὶ παρὰγει τὰς ἀρίστους ἔτε ἀγενεῖς, ἔτε μὴν ἀφόβους, ἢ ἀλύπτους παντελῶς, ἐν τῷ μὴ ἄγαν δὲ τοῖς πάθεσι κρατεῖσθαι, τῶν φαύλων διαφέροντας. φησί γάρ. Τῶ μὲν γάρ τε κακῶς τρέπεται χροῶς ἄλλυδις ἄλλῃ. Οὐδὲ οἱ ἀτρέμας ἦσαι, ἔρυσταί τ' ἐν φρεσὶ θυμός. Ἐν δέ τε οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει, Κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων. Τῶ δ' ἀγαθῶς, ἔτ' ἄρ' τρέπεται χροῶς, ἔτε τι λίην Ταρβεῖ. εὐδὴλον γάρ, ὅτι τῶ ἀγαθῶς τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφελὼν, τὸ μέτριον κατέλιπε. τῷτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων, λύπης τε καὶ ὀργῆς, χρὴ νοεῖν. τοιᾶτόν ἐστι κακῶν. Τρωῶας

luctus, lusciniæ querelis comparat. *Involucres, cujus pullos prædatus arator.* Quum igitur Stoici virtutem in indolentia ponant, ea sectari videntur, in quibus Homerus omnem affectum tollit, ut quum de ægitudine ait: *Quin sepelitis eum, quem non revocare potestis Ex Erebo, quamvis lacrymas fundatis acerbis.* Et: *Cur lacrymare, Patrocle miser, ceu mæsta puella?* De ira vero, *Lis utinam sublata foret nobis, superisque.* De timore autem: *Ne suadeto metum, nam persuadere nequibis.* Et: *Ictus, percussusque, videns fatumque, necemque, Magnanime occumbat ferro.* Ad hunc modum et ii, qui ad singulare certamen provocabantur, intrepide morem gerunt, imo plures pro uno assurgunt. Atque vulneratus haud minorem perseverandi confidentiam habet, ut alibi inquit: *Quid jactas, quod planta pedis perstricta sit a te?* Denique omnis generosus comparatur leoni, apro, torrenti, aut turbini. Porro quum Peripatetici existiment, homini impossibile, ut perturbationibus vacet: medioque quodam invento, virtutem mediocritate finiant, quæ illarum excessum tollat: Homerus etiam optimos quosque, nec prorsus impotentes, nec intrepidus, nec dolore vacantes inducit, ut in hoc a malis differant, quod affectibus non nimium teneantur. Ait enim: *Mutatur color ignavi, mens atque movetur Sede sua, nutat, nec perstat in ordine certo. Intus cor crepitat multum formidine mortis, Dentes atque crepant, striduntque timore, metulque.* At fortis color est idem, nec pectora terror Immodicus pulsant. Perspicuum namque est, quæ cum vehementiorem metum bono viro adimat, mediocrem ei relinquit. Idem et de similibus affectibus, dolore videlicet ac ira, sentiendum, cujusmodi

μὲν τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκασον, "Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ
 στήθεσσι πάτασεν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι καὶ ὀρῶντες ἔτρεμον, ὁ δ' ἐν
 τῷ κινδύνῳ καθέζετο, ἀνδρείος ὢν, μόνον ἡγωνία. ὅθεν ἄλλως μὲν
 ποιεῖ τὸν Δόλωνα καὶ τὸν Λυκάονα φοβεμένους, ἄλλως δὲ τὸν Αἴ-
 αντα καὶ τὸν Μενέλαον ἐντροπαλιζομένους, καὶ βιάδην ὑποχωρῶν-
 τας, ὥςπερ ὑπωσαμένους παθμὺς λείοντας. ὥσαύτως δὲ καὶ λυπεμέ-
 νων διαφορὰς ἐπιδείκνυσιν καὶ ἡδομένων ὁμοίως. ὥςπερ ὁ μὲν Ὀδυσ-
 σεύς, διηγόμενος ὃν τρόπον τὰς Κύκλωπας ἐξῆπάτησεν, ἔφη ἐμὸν
 δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ. οἱ δὲ μνηστῆρες πεσόντα τὸν πτωχὸν ἰδόντες,
 Χείρας ἀνασχόμενοι γέλω ἕκτανον. φαίνεται δὲ ἐν κατωτέροις ἢ τῇ
 μετρίᾳ διαφορὰ. καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεύς τῆς ἐαυτῆς γυναικὸς ἔρῳν,
 καὶ κτείναν ἐπ' αὐτῷ ὀρῶν, φέρει. Ὀφθαλμοὶ δ' ὥς ἐκ κέρου ἔ-
 σασαν, ἢ ἐσίδηρος. τῶν δὲ μνηστῆρων τῆς αὐτῆς ἔρῳντων τῶν θεασα-
 μένων αὐτὴν λυτο γένατ', ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἐθέλγει, Πάντες δ'
 ἠγήσαντο παρὰ λείχεσσι κλιθῆναι. τοιαῦτα μὲν ἐστὶ τὰ παρὰ τῷ
 ποιητῇ περὶ ψυχῆς δυνάμειν, καὶ παθῶν.

Περὶ δὲ ἀγαθῶν καὶ εὐδαιμονίας πολλῶν εἰρημέναν παρὰ τοῖς
 φιλοσόφοις, τὸ μὲν τὴν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς μέγιστον εἶναι τῶν ἀγα-
 θῶν, κατὰ πάντα συνέστηκεν. ἀλλ' οἱ μὲν Σταῖκοι τὴν ἀρετὴν αὐ-
 τάρκη ἡγῶνται πρὸς εὐδαιμονίαν, λαβόντες ἐς τὸ ἐνδόσιμον ἐκ τῶν ὁ-
 μηρικῶν τέτων, ἐν οἷς τὸν σοφώτατον καὶ φρονιμώτατον πεποίηκεν
 ὑπὲρ εὐκλείας πόνος καταφρονῶντα, καὶ ἡδονῆς ὑπερορῶντα· τὸ μὲν
 πρότερον ἔτω· Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε, καὶ ἔτλη κατεργὸς ἀνὴρ, Αὐ-
 τὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσσας, Σπεῖρα κακὰ ἀμφ' ὤμοι-

illud est: *Membra Phrygum subiit vehemens tremor, Hectoris atque Magnanimum
 quamvis crepitat cor, pectore lato.* Alii namque vel videndo contremiscebant: hic
 vero quamvis in periculo constitutus, tamen fortis erat, et duntaxat æstuabat. Unde
 aliter quidem Dolonem ac Lycaonem timentes fugit: aliter vero Ajacem et Mene-
 laum respectare, ac se pedetentim subducere, perinde ut leones, qui a stabulo repulsi
 sunt. Eodem modo et dolentium discrimina commonstrat, et gaudentium similiter.
 Sic Ulysses commemorans, quo pacto Cyclopibus imposuerit, ait: *Corde sinuque meo
 risi, dum talia dicunt.* Proci vero conspecto mendico humi prostrata, *Sublatis mani-
 bus risu pene emoriuntur.* Porro et inferioribus rebus mediocritatis differentia ap-
 pareat: ut dum Ulysses, tametsi uxorem suam diligeret, atque eam propter ipsum
 plorantem videret, nihilominus tamen se continet: *Lumina constiterant ceu cornea,*
ferrea sive. Procorum autem, qui eandem amabant, et suspiciebant, *Genua labas-*
cunt, mulcenturque cupidine cæco, Conjuge Penelopa cupit atque potiriur omnis. Ta-
 lia quidem apud poetam sunt de animæ viribus, et affectibus.

Cæterum multis a philosophis de bonorum finibus et felicitate dictis, de hoc inter
 illos per omnia convenit, quod animæ virtus bonorum sit maximum. At Stoici vir-
 tutem per sese ad felicitatem sufficere putant, ansa nimirum ex Homericis illis sump-
 ta, in quibus sapientissimum et prudentissimum virum, gloriæ causa laboris patien-
 tem, ac voluptatis contemnentem finxit. Ac de priori quidem sic: *Quantum est quod
 gessit fortis vir, sustinuitque, Verberibus sævis domuit, plagisque seipsum, Inque hume-*
ros vili injecta quum forte lacerna Urbem inimicorum ingreditur servo assimilatus.

σι βαλὼν, οἰκῇ ἰοικαὶς, Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυσ πτόλιν. τὸ δεύτερον δὲ ἔτας Ἡ μὲν αὐτόθι ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων. ὡς δ' αὖτως Κίρκη κατεργήτευεν ἐν μεγάροισιν Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι, Ἀλλ' ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν. Μάλισα δὲ ἐν τέτοις τὴν τῆς ἀρετῆς δόξαν συνίστησιν, ἐν οἷς τὸν μὲν Ἀχιλλεὺς ποιεῖ ἐ μόνον ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ κάλλισον τὸ εἶδος, καὶ ποδωκέεατον, καὶ εὐγενέατον, καὶ πατρίδος ἐπιφανῆς, καὶ ὑπὸ τῶ μεγίστῃ τῶν θεῶν βοηθέμενον· τὸν δὲ Ὀδυσσεὺς σύνετον μὲν, καὶ κατεργὸν τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ ἄλλα ἐχ' ὁμοίᾳ τύχῃ κεκρημένον, ἡλικίας τε καὶ ὄψεως ἐκ ἴσης, καὶ γονέων ἐ πάντῃ ὀνομασῶν, καὶ πατρίδος ἀδόξου, καὶ ἀπεχθόμενον ἐτέρῳ θεῷ· ὃν ἐδὲν ἐκάλυεν αὐτὸν εἶναι εὐκλεῖ, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν κεκτημένον.

Οἱ δ' ἐκ τῶ Περιπάτετε πρωτεύειν μὲν τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ νομίζουσιν, οἷον φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δικαιοσύνην· δεύτερα δὲ εἶναι τὰ τῶ σώματος, οἷον ὑγίειαν, ἰσχύϊν, κάλλος, τάχος· τρίτα δὲ τὰ ἐκτὸς, οἷον εὐδοξίαν, εὐγένειαν, πλῆστον ἐπαινετὸν μὲν γὰρ εἶναι, καὶ θαυμαστὸν τὸ ἐν ἀλγυδόσι, καὶ νόσω, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ συμφοραῖς ἀβεβήτοις, χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ, τῆς ψυχῆς ἀντεχέσης τοῖς κακοῖς, ἐ μέντοι αἰρετὸν, ἐδὲ μακάριον. Τὸ δ' ἐν ἀγαθοῖς νοῦν ἔχειν, τῷ ὄντι εὐδαιμον. ἐδὲ γὰρ τὴν κτῆσιν μόνην τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν εἶναι καλόν. ταῦτα δὴ καὶ Ὅμηρος δείκνυσιν ἀντικρυς. τὰς μὲν γὰρ θεὰς αἰεὶ ποιεῖ δωτῆρας ἑάων, τεττέσι τῶν ἀγαθῶν, ἃ καὶ εὖχονται οἱ ἄνθρωποι παρῆχαι αὐτοῖς τὰς θεὰς, ἐκ ἀνωφελῇ δηλονότι ὄντα αὐτοῖς, ἐδὲ ἀδιάφορα, ἀλλὰ πρὸς εὐδαιμονίαν χρήσιμα.

De posteriori autem ad hunc modum: Sic itidem Circe retinebar in ædibus altis, Conjugii lædas cuperet dum, neque maritum: Ast animum potuit nequaquam flectere nostrum. Quid autem de virtute sentiat, ex his intelligere possumus, in quibus Achillem facit non solum fortem, verum etiam pulcherrima forma, pedibus perniciosissimis, generosissimum, ex illustri patria oriundum, denique cui deorum maximus opem ferret. Ulyssem vero prudentem, ac animo tolerantem, at in reliquis non perinde fortunatum, statura et vultu reliquisque dotibus non respondentibus, et quod haud ex illustribus parentibus et patria obscura ortus esset: denique quod Deum post Jovem secundum, infensum haberet. Quæ tamen omnia eum nihil prohibebant, quo minus propter animi virtutem, nominis celebritatem assequeretur.

Cæterum Peripatetici animæ bonis, ut sunt prudentia, fortitudo, temperantia, iustitia primas tribuunt. Corporis autem bonis, ut est salubritas, robur, pulchritudo, celeritas, secundas. Externis autem, ut est bona existimatio, nobilitas, et opulentia, tertias. Laude namque et admiratione dignum existimant, si quis virtutis præsidio munitus, doloribus, morbis, egestati, perplexis calamitatibus aliisque malis resistat: at nec optabile, nec beatum. Si quis autem bonis sapienter fruatur, eum revera beatum existimant. Neque enim solam virtutis possessionem, verum etiam usum et efficaciam esse bonum quiddam. Quæ sane et Homerus perspicue ostendit. Subinde namque deos bonorum datores facit, quæ et homines sibi a diis præstari, utpote ipsis haud inutilia, neque indifferentia, sed ad felicitatem conducibilia exoptant.

Τίνα ἐν ἐξὶ τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἐφίενται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δι' ἃ μακαρίζονται, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, ἅμα μὲν πάντα ἐπὶ τῷ Ἑρμῇ. Οἷος δὴ σὺ δέμας, καὶ εἶδος ἀγχιτός. Πέπνυσαι δὲ νόῳ, μακάρων δ' ἕξεσσι τοκήων. μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ κάλλος σώματος, καὶ φρονήσιν, καὶ εὐγένειαν τὰ δὲ κατὰ μέρος. Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἡγορήην ἑρατεινὴν Ὡπασαν. καὶ, θεσπέσιον πλῆστον κατέχευε Κρονίων. δῶρον γάρ ἐξὶ καὶ τῷτο τῷ θεῷ. Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον ὀλύμπιος ἀνθρώποισι. Ποτὲ δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἡγεῖται καλὸν. Τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων πῶς δὲ τὴν εὐπαιδίαν; Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι. Πῶς δὲ τὴν τῶν οἰκείων ἀπόλαυσιν; Πέμπτετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί. Ἦδη γὰρ τετέλεσαι, ἃ μοι φίλος ἦδελε θυμὸς, Πομπή, καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἔρανίωνες Ὀλβια ποίησαι, ἀμύμονα δ' οἶκοι ἀκοῖτιν Νοστήσας εὖροιμι, σὺν ἀρετέεσσι φίλοισιν. Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας Κερειδίας, καὶ τέκνα, θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν Παντοίην, καὶ μὴ τι κακὸν μεταδήμιον εἴη. Ὅτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει, τῷ πλῆτε κρεῖσσόν ἐστιν αὐτὸ τὸ δύνασθαι, δηλοῖ διὰ τέτων. Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόνεμόνδ' ἔην, ἥντε κέρη, Νήπιος, ἐδέε τι οἱ τόδ' ἐπήρεκεσε λυγρὸν ὄλεθρον. καὶ, Ὡς ἔτοι χαίρων τοῖςδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω. καὶ ὅτι τὸ φρονεῖν τῷ καλῷ εἶδος ἄμεινον. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ, Ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι εἴφει.

Δῆλον μὲν ἔν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς εὐτυχέμενα, ἀγαθὸν νομίζει. Ὅτι δὲ ἄνευ τέτων ἐκ ἔστιν αὐτάρκης ἢ ἀρετῇ μόνῃ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἐν ἐκείνοις παρίστησι. Δύο γὰρ ἄνδρας εἰς

Quānam ergo bona ab hominibus expetantur, et ob quae beati vocentur, in multis declarat. ac de Mercurio quidem simul universa: Corporis admiranda tua est species, sapientia atque Mente simul, satus es majorem stemmate claro. Testimonium namque ei de corporis pulchritudine, prudentia, et generositate perhibet. Hæc vero singulatim: Huic superi formam dederant, et fortis ut esset. Et: Magnificas et opes dederat Saturnius: Donum enim et hoc dei est: Jupiter id tribuit mortalibus. Nonnunquam vero et honorem inter bona recenset: O utinam colerer, colitur ceu Pallas Apolloque. Nonnunquam vero proles felicitatem: Estque bonum pueros moriendo relinquere justos. Aliquando autem, si quis familiaribus suis fruatur: Vos libate diis, genio indulgete frequenter, Hospitem abire sinatis, ob id, quod cuncta peracta, Quæ mens nostra cupit, deductio, charaque dona, Quæ mihi fortunent superi, precor, obsecro, cuncti, Utque domi inveniam salvos cum conjuge amicos. Vos itidem teneras uxores, atque puellulas Delectate domi: precor autem Dii superi ut dent Vobis cuncta bona, ut mala nec vos publica vexent. Quod vero in bonorum comparatione vires divitiis præsent, in his declarat: Dives erat, sed enim bellum ceu virgo petivit. Auro nec potuit saxam depellere mortem. Et: Gaudia nulla ferunt mihi quamvis prædiala lata. Denique quod prudentia egregiæ formæ antecellat: Inferior forma est alius vir, sed Deus istam Eloquio suavi decorat.

Ex prædictis ergo apparet, quod Homerus et corporis et fortunæ dotes inter bona recenset. Quod autem absque his virtus ipsa per se ad felicitatem non sufficiat, in illis declarat, in quibus duos viros virtutis summum consecutos ponens, Nestorem et

τέλος ἀρετῆς ἤκοντας ὑποδέμενος, τὸν Νέστορα, καὶ τὸν Ὀδυσσεά, καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφέροντας, ἀλλήλοις δὲ ὁμοίως φρονήσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ λόγων δυνάμει, ἐκείτι ὁμοίως ἐν ταῖς τύχαις πεποιήκεν· ἀλλὰ τῷ μὲν Νέστορι τὰς θεὰς Ὀλβον ἐπιπλεῖν, γαμέοντι τε, γεινομένῳ τε, Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, Υἱέας αὖ πινυτές τε, καὶ ἔγχρυσιν εἶναι ἀρίστους. Τὸν δὲ Ὀδυσσεά καίπερ πολύμητιν ὄντα, καὶ ἀγχίνοον, καὶ ἐχέφρονα, ἀποκαλεῖ δύσηνον πολλάκις. καὶ γὰρ τὸν μὲν ἐς τὴν ἀνακομιδὴν πλεῦσαι τὰ χέως, καὶ ἀσφαλῶς τὸν δὲ πλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ, καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν αἰεὶ μυρίους. ἔτως αἰρετὸν καὶ μακάριόν ἐστιν, ὅταν τῇ ἀρετῇ συναισρομένη, καὶ μὴ ἀντιπράττεσα ἡ τύχη παρῇ.

Πῶς δὲ ἡ κτῆσις τῆς ἀρετῆς ἔδεν ἐς ὄφελος, ἂν μὴ καὶ ἐνεργῇ, φανερόν ἐκ τέτων· ὅπερ ὁ μὲν Πάτροκλος ἐπιπλήσσω τῷ Ἀχιλλεῖ λέγει. Αἰνὰρέτη, τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ, Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. Οὕτω γὰρ προσεῖπε τὸν τῇ ἀπραξίᾳ ἀνωφελῇ ποιεῖντα τὴν ἀρετὴν· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὴν ἀπραξίαν ταύτην ὀδυρόμενός φησιν· Ἀλλ’ ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρέρης, Τοῖος ἐὼν, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων. ἄχθεται, γὰρ ὅτι τὴν ἀρετὴν κεκτημένος, ἐκέρχεται αὐτῇ, ἀλλὰ μηνίων τοῖς Ἀχαιοῖς, Οὐδὲ ποτ’ εἰς ἀγορὰν πώλεσκετο κυδιάνειραν, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ Αὖθι μένων, ποδῆεσκε δ’ αὐτὴν τε, πόλεμόν τε. Καὶ γὰρ ἔτως ὁ Φοῖνιξ ἐπαίδευε· Μύθων τε ῥητῆρ’ ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων. ὅθεν καὶ τεθνεὺς ἄχθεται τῇ ἀπραξίᾳ, λέγων· Βελλοίμην κ’ ἐπάρχερος ἐὼν, θητεύμεν ἄλλῳ Ἀνδρὶ παρ’ ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοςτος πολὺς εἶη, Ἡ παῶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Ulysses, ab aliis quidem hominibus differentes finxit, inter sese autem quantum ad prudentiam, fortitudinem et dicendi facultatem attinet similes : in fortunæ autem dotibus non itidem : propterea quod dii Nestorem abunde felicem reddiderant, sive dum nasceretur, sive in conjugio versaretur, quodque illi dederant summa cum opulentia magnificis in ædibus senescere : denique Prudentes natos, et eosdem Marte potentes. Ulysses vero quanquam consultus, solers ac prudens esset infelicem sæpenumero appellat. Et hoc ideo, quid ille celeri et tuta navigatione, hic vero diuturnis erroribus laboribus et periculis innumeris exantlatis, in patriam redierit. Adeo optabile ac beatum est, si quando fortuna virtuti auxilio, non obstaculo fuerit.

Ceterum quo pacto virtutis possessio nihil prosit, nisi et agendo efficax sit, ex his patet, in quibus Patroclus Achillem objurgando ait : *Quem fructum ex virtutē tua cepisse minores Dicent, quum Danaïs non tanta pericula pulses?* Sic enim eum alloquitur, qui virtutem inertia sua inutilem reddebat. Ipse quoque Achilles hanc inertiam deplorans, ait : *Sed sedeo ad naves, telluris inutile pondus : Talis ego, qualis non ullus vivit Achivus.* Dolet, quod virtute præditus, ea non esset usus : sed Græcis indignando, Concilium clarum nunquam decoraret Achivum, Atque manens inibi, cor dilectum maceraret, Prælia sava precans Danaïs, sævumque tumultum. Phœnix namque ad hunc modum illum crudiebat : *Ut bene dicen ti gnarus fieret, bene agendi.* Unde et vita functus inertia illa offenditur, dicens : *Maluerim in terris tenui servire colono,*

καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν· Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο. Τοιοῦς ἔων, οἷός ποτ' ἐν Τροίῃ εὐρείῃ.

"Ἐστὶ τοίνυν οἱ Στωικοὶ φίλους θεῶν τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἀποφαίνοντες, παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῷτο ἔλαβον, λέγοντος ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ· "Ὀν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων. καὶ ἐπὶ τῷ Ὀδυσσεύϊ· χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένω ἀνδρὶ δίκαιῳ. "Ἔστι δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων δόγμα, καὶ τὸ διδακτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, ἔχσαν μὲν ἀρχὴν τὴν εὐγένειαν (ὃ καὶ "Ομηρὸς φησὶ· Τοιῷ γὰρ πατὴρ ἐσσι, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις) ὑπὸ δὲ παιδείας εἰς τὸ τέλειον προαγομένην. "Ἐστὶ γὰρ ἀρετῆς ἐπισημήν τὸ ὀρθῶς βίβν^a τετέστιν, ὧν τὰς εὖ βιώσομεν πρᾶσσειν προσήκει. καὶ ταυτ' ἐν ἔσι παρ' Ὀμήρῳ. λέγει γὰρ· Νήπιον ἔπω εἰδὼδ' ὁμοίῃς πολέμοιο, Οὐδ' ἀγορέων. καὶ ἐν ἄλλοις· Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθων ἔμμεναι ἐσθλός. καὶ ὁ Φοῖβις φησὶν ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεύῳ· Τῆνεκά με προσέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα, Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων. "Ἐπεὶ γὰρ ὁ βίος ἐκ πράξεων καὶ λόγων συνίστηκε, τῶν φησὶ διδάσκαλον ἑαυτὸν τῷ νεανίσκῳ γεγονέναι. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δηλονότι πᾶσαν ἀρετὴν ἀποφαίνει διδακτὴν. ἔτω μὲν ἐν πρῶτος "Ομηρὸς ἐν τε ἡθικαῖς καὶ φυσικοῖς φιλοσοφεῖ.

"Ἐχεται δὲ τῆς αὐτῆς θεωρίας καὶ ἀριθμητικῇ, καὶ μουσικῇ, ἃς καὶ Πυθαγόρας διαφερόντως ἐτίμησεν. ἰδωμεν ἐν. εἰ καὶ τῶν ἐς τὴν παρὰ τῷ ποιητῇ λόγος. Ἀλλὰ μὴν πλείους. ὀλίγα δὲ ἐκ πολλῶν παρατεθέντα ἐξαρκέσει. Ὁ γὰρ Πυθαγόρας τὰς ἀριθμὰς μεγίστην δύναμιν ἔχειν ἡγόμενος, καὶ πάντα εἰς ἀριθμὸν ἀναφέρειν,

Quam cunctis umbris sub terris imperitare. Et causam subjungit: Sole carens etenim num, non sum talis, ut olim, Mania dum Phæbi vastaret Achiva juvenutis.

Præterea Stoici dicentes, bonos viros diis amicos esse, ab Homero id mutuati sunt, qui super Amphiarao inquit: *Jupiter ex animo hunc dilexit, Apolloque Phæbus.* Et de Ulysse: *Gaudebatque Minerva viro justo, sapienti.* Est autem eorundem philosophorum et hoc placitum, virtutem esse docibilem, quæ pro initio generositatem habeat (quod et Homerus sensit, dum inquit: *Est talis genitor tibi, nam prudentia dicis*) et per disciplinas ad summum deducatur. Est enim virtus scientia recte vivendi: id est, earum rerum, quæ ad recte vivendum faciendæ sint. Hæc igitur apud Homerum quoque sunt. dicit enim: *Dum puer ignarus linguæ, bellique cruenti.* Et in aliis: *Non animus jussit, didici quia strenuus esse.* Et Phœnix de Achille inquit: *Idcirco me misit, ut hæc te cuncta docerem, Ut bene dicendi gnarus fieres, bene agendi.* Nam quum vita ex dictis et factis constet, ideo se præceptorem adolescentis in illis fuisse ait. Atque ita ex jam dictis nimirum patet, quod quamlibet virtutem doceri posse ostendat. Ad hunc igitur modum Homerus tum in moralibus, tum naturalibus, philosophatur.

Cæterum ejusdem contemplationis Arithmetica et Musica est, quas et Pythagoras præ aliis coluit. Videamus ergo, num et harum mentio apud poetam fiat. imo vero plurima. Pauca autem ex multis exemplis adducta sufficient. Quum igitur Pythagoras existimaret, numeros maximam vim obtinere, omniaque ad numeros referret,

a Sic legendum suspicabatur Casta- desiderat interpretatio sequens, ὧν, qui
lio ἀρετὴ ἐπισημήν τῷ ὀρθῶς βίβν, quod genitivus refertur ad τῷ ὀρθῶς βίβν.

τῶν τε ἄσρων τὰς περιόδους, καὶ τῶν ζώων τὰς γενέσεις, δύο τὰς ἀνωτάτω ἀρχὰς ἐλάμβανεν· τὴν μὲν ὤρισμένην, μονάδα, τὴν δὲ ἄοριζον, δυάδα καλῶν, τὴν μὲν ἀγαθῶν, τὴν δὲ κακῶν ἔσαν ἀρχήν. ἡ μὲν γὰρ τῆς μονάδος φύσις ἐγγενομένη, τῷ μὲν περιέχοντι εὐκρασίαν, ψυχαῖς δὲ ἀρετὴν, σώματι δὲ ὑγείαν, πόλεσι δὲ καὶ οἰκοῖς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν παρέσχε. Πᾶν γὰρ ἀγαθὸν, συμφωνίας οἰκεῖόν ἐστιν. ἡ δὲ τῆς δυάδος, πᾶν τέναντίον, ἄξι χειμῶνα, ψυχαῖς κακίαν, σώμασι νόσους, πόλεσι δὲ καὶ οἰκίαις, εἴσεις καὶ ἔχθρας ἐγέννησε. Πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διασάσεως καὶ διαφορᾶς γίνεται. ὅθεν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν, τὸν μὲν ἄρτιον ἐνδεᾶ καὶ ἀτελεῖ, τὸν δὲ περισσὸν πλήρη τε καὶ τέλειον ἀπέφηνε. ὅτι μιγνύμενός τε πρὸς τὸν ἄρτιον αἰεὶ τὴν ἑαυτῆ δύναμιν διασώζει, τῷ περισσῷ καὶ ἐν τέτοις ἐπικρατῶντος, ἑαυτῷ τε συντιθέμενος γεννᾷ τὸν ἄρτιον. γόνιμος γὰρ ἐστὶ, καὶ ἔχει δύναμιν ἀρχῆς, καὶ διαίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται, αἰεὶ τῆς μονάδος ἐν αὐτῷ περιούσης. ὁ δὲ ἄρτιος οὔτε γεννᾷ ποτε τὸν περισσὸν συντιθέμενος ἑαυτῷ, οὔτε ἐστὶν ἀδιαίρετος.

Καὶ Ὅμηρος τοῖνυν τὴν τε τῷ ἐνὸς φύσιν ἐν τῇ τῷ ἀγαθῷ μοίρα, καὶ τὴν τῆς δυάδος ἐν τῇ τῷ κακῷ τιθεὶς φαίνεται πολλάκις, ἐνῆκα τὸν ἀγαθὸν λέγων πολλάκις, καὶ ἐνηεῖν τὴν τοιαύτην διάθεσιν, δύην δὲ τὴν κάκωσιν. Καὶ ὅτι Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανῆ, εἰς κοίρανος ἔσω. καὶ Μῆτε ἐν πολέμοις δίχρα βάζειν, μηδ' ἐνὶ βελῆϊ· Ἀλλ' ἓνα ἔχοντες νόον, καὶ ἐπίφρονα βελήν. ^a Αἰεὶ δὲ τῷ περισσῷ ἀριθμῷ χεῖται ὡς κρείσσονι. καὶ γὰρ τὸν σύμπαντα κόσ-

tum siderum meatus, tum animantium generationes, duo suprema principia ponebat: unum finitum, quod unitatem: alterum infinitum, quod dualitatem appellabat: ita ut illa bonorum, hæc autem malorum initium esset. Unitatis enim natura cælo, quod omnia complectitur, insita, temperiem, animis virtutem, corpori sanitatem, urbibus et domibus pacem et concordiam suppeditat. Quicquid enim bonum est, cum concordia familiaritatem habet. Dualitatis omnia contraria sunt. Aëri namque tempestatem, animabus vitiositatem, corporibus morbos, urbibus et domibus seditiones ac inimicitias procreat. Omne namque malum ex discordia et dissidio nascitur. Unde et sequentium numerorum parem inopem ac imperfectum, impari vero et plenum et absolutum demonstrat: propterea quod et dum pari miscetur, semper vim suam retinet, impari hic quoque superante: et sibi additus, parem numerum generat. Fecundus namque est, originisque vim habet, ac divisionem non recipit, unitate semper in ipso restante. Par autem sibi additus, impari nec producit unquam, nec indivisibilis est.

Ergo et Homerus unitatis naturam in boni conditione, ac dualitatis in mali, ponere videtur, sæpe bonum virum, et bonitatem ab unitate appellans, afflictionem vero a dualitate, cum inquit: *Convenit haud multos regnare, sed unus erit rex.* Et: *Bifariam bello nec pace loquantur Achivi, Una sed his sit mens, ac consultant sapienter.* Subinde autem impari numero, tanquam præstantiore utitur. Etenim totum mun-

^a Versus non integros, sed ad contextum accommodatos ponit. Barnesius autem versus ipsos reposuit ex Od. γ'. 127. quod non est necesse.

μον πέντε μοίρας ἔχοντα ποιῶν, τὰς τρεῖς τέτων ἕσας μέσας διαιρεῖ. Τριχθα δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς. Διὸ Ἀριστοτέλης πέντε εἶναι τὰ σοιχεῖα ἐνόμισεν, ὡς τῷ περισσῷ καὶ τελείῳ ἐν παντὶ τὸ κράτος ἔχοντος. Καὶ τοῖς μὲν ἑραινίοις δαίμοσι τὰ περισσὰ ἀπονέμει. Ὁ τε γὰρ Νέστωρ Ποσειδῶνι δύει ἐν νεάκῃς ἐννέα ταύρους. καὶ τὸν Ὀδυσσεύα δύειν κτελεύει ὁ Τειρεσίαις ἀρνεῖον, ταῦρον τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τῷ Πατρόκλῳ ἐναγίζει πάντα ἄρτια. Ἴππας μὲν τέσσαρας, Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλές. Καὶ ἐννέα κυνῶν ὄντων, τὸς δύο ἐμβάλλει τῇ πυρᾷ, ἵνα τὸς ἐπτά ἐαυτῷ ἀπολίπηται. καὶ ἐν πολλοῖς τῷ τῶν τριῶν, καὶ πέντε, καὶ ἐπτά ἀριθμῶ χρεῖται, μάλιστα δὲ τῷ τῶν ἐννέα. Ὡς νεῖκεσσ' ὁ γέγων, τοὶ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν. καὶ Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν Εὐρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόρυγιοι. καὶ, Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ἄχκετο κῆλα Δευῖο. καὶ, Ἐννήμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βῆς ἱέρευσε. Τί δὴ ποτ' ἔν ἐσιν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τελειότατος; ὅτι ἔσιν ἀπὸ τῷ πρώτῳ περισσῷ τετράγωνος, καὶ περισσάκις περισσός, εἰς τρεῖς διαιρέμενος τριάδας, ὧν ἐκάστη πάλιν εἰς τρεῖς διαιρεῖται.

Οὐ μόνον δὲ τὴν δύναμιν τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν λογισκὴν μέθοδον ὑπέδειξεν, ἐν μὲν τῷ καταλόγῳ ποιήσας. Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστῃ Κῆροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. [Καὶ πάλιν Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες] ^a Ἐξ ὧν λογίζεσθαι πάρεσιν, ὅτι τῶν νεῶν πασῶν ἐσῶν ἐγγυὺς χιλίων διακοσί-

dum quinque partibus constare fingens, tres harum in medio positas dividit: *Triplaciter sunt secta, data et sua portio cuique. eam ob causam Aristoteles quinque elementa posuit, utpote impari ac pleno numero ubique dominante. Præterea et Diis cœlestibus imparia distribuit. Nestor enim Neptuno novies novem tauros sacrificat. Et Tiresias Ulyssem immolare jubet arietem, taurumque et porcarum initorem verrem. At Achilles in Patrocli exequiis non nisi paria immolat, nempe quatuor equos, duodecim strenuos magnanimorum Trojanorum filios, ac novem canes, quorum duos in pyram injicit, ut septem sibi relinqueret. Ad hæc, in multis ternario, quinario, et septenario utitur, præcipue autem novenario. Sic jurgans senior, surguntque viri inde noventi. Et: Novenales enim hi. Et: Novem cubitorum latitudo erat, longitudoque novem ulnarum. Et: Perque novem soles grassatur pestis iniqua. Et: Novem diebus hospitalliter tractavit novemque boves sacrificavit. Curnam ergo novenarius numerus perfectissimus est? quia a primo impari quadratus est, et impariter impar, dum in tres terniones dividitur, quorum singuli rursus in tres unitates secantur.*

Non solum autem numerorum vim, sed et compendiarium computandi viam demonstravit. ut quum in navium catalogo inquit, *Horum quidem quinquaginta naves ibant, in quarum singulis centeni et vigeni Bæotii erant.* [Et rursus, *Quinquaginta erant viri.*] Unde ratiocinandi occasionem præbet, quod cum omnes naves ferme

^a Locus depravatus, haud scio an sic emendandus; *ἑξήκας ἐκάστης ἑκατὸν ἄνδρας. Castalio.*

ων, καὶ ἐχσῶν ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, ^a ὁ σύμπας ἀριθμὸς δώδεκά περ μυριάδων γίνεται. Πάλιν δὲ ἐπὶ τῶν Τρώων φήσας· Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ' δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες· παρέχει λογίζεσθαι, ὅτι ἦσαν πεντάκις μύριοι, ἄνευ τῶν συμμάχων.

Τὴν δὲ μεσικὴν οἰκειοτάτην ἔσαν τῇ ψυχῇ, καθότι ἐστὶν ἁρμογία κεκραμένη ἐκ διαφόρων ἁρῶν, καὶ τοῖς μέλεσι, καὶ ῥυθμοῖς, τό τε ἐκλελυμένον αὐτῆς ἐπιτείνεσαν, καὶ τὸ σφοδρὸν ἀνείσαν, οἳ τε Πυθαγορικοὶ διὰ σπεδῆς εἶχον, καὶ πρὸ αὐτῶν "Ομηρος. καὶ ἐγκώμιον μὲν αὐτῆς ἐπὶ Σειρήνων διεξέρχεται, ᾧ καὶ ἐπιλέγει· Ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς. "Ἄλλοτε δ' ἐν ταῖς εὐωχαῖς τὴν κιδάραν παραλαμβάνει, ὡς καὶ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι. Φόρμιγγς, ἣν ἀνὰ δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην. Καὶ παρ' Ἀλκινόῳ ὁ κιθαρωδὸς ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεῖδεν. Καὶ ἐν γάμοις Αὐλοί, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον. Καὶ ἐν ἔργοις, ὅπερ τρυγωμένης ὀπώρας παῖς φόρμιγγι λιγαίῃ Ἰμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἀείδεν. Καὶ ἐν πολέμῳ αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν ἀκέσσει λέγει. Οὐδὲν δὲ ἦσσαν καὶ εἰς πένθη παραλαμβάνει τὴν μεσικὴν, Σειρήνων ἐξάερχες ἀοιδᾶς ποιοῦν, ὡς τῇ λειότητι τῶν μελῶν τὴν τραχύτητα τῆς ψυχῆς καταγγέλλοντα. ^b Οὐκ ἄδηλον δὲ, ὅτι διττῇ ἔστιν ἡ μελωδία· Ἡ μὲν ἐν τῇ φωνῇ, ἣ δὲ ἐν ὀργάνοις, τοῖς τε ἐμπνευστοῖς, τοῖς τε ἐντατοῖς. τῶν δὲ ἐν αὐτῇ φθόγγων, ὁ μὲν ἐστὶ βαρὺς, ὁ δὲ ὀξύς. Καὶ τέτων δὲ τὰς διαφορὰς "Ομηρος ἔγνω· ὅς γυναικίαις μὲν, καὶ παῖδας, καὶ γέροντας

mille ducentæ forent, ac centeni in singulis essent, universus numerus centum viginti millium surgat. Rursus autem, dum de Trojanis locutus inquit: *Mille autem pyræ in campo ardebant, ac juxta singulas quinquageni erant viri, calculandi occasionem dat, quod quinquies decem millia præter socios fuerint.*

Cæterum Musicam animæ familiarissimam, eo, quod harmonia ex diversis initiis temperata est, et quod cantibus ac rythmis animos ipsorum dissolutos intenderet, eorundemque vehementiam remitteret, et Pythagorici studiose coluerunt, et Homerus ante ipsos. Laudibus namque eam, ubi de Sirenibus agit, prosequitur, quibus et hoc epilogi vice addit: *Delectatus abili, multa atque celebra noscens.* Alibi vero in conviviis citharam recipit, ut apud procos: *Nam superi canis citharam fecere sodalem.* Et apud Alcinoium *citharædus egregium carmen meditabatur.* Præterea in nuptiis *tibia citharæque sonabant.* Ac inter vindemiæ operas *puer sonora cithara jucundum quiddam citharizabat egregieque chorda succinebat.* Insuper in bello *tibiarum fistularumque sonum audiri narrat.* Nihilò secius et ad luctus Musicam recipit, ubi lamentationum præludentes cantores fingit, utpote quod modorum facilitate animi difficultatem provocet. Porro nec obscurum quod duplex melodia est, una quidem in voce, altera vero in instrumentis consistens, quæ partim inflantur, partim intenduntur. Sonorum autem in ea unus gravis, alter acutus est. Quorum differentias et Homerus calluit, dum mulieres, pueros, et senes, acuta voce, propter spiritus tenuitatem, fingit,

^a Hæc, quæ uncis inclusi, delevit Barnesius. Et sunt plane aliena, et e sqq. huc tracta temere.

^b Καταγγέλλοντα vitiosum esse, pla-

num est. Barnesius correxit κατακλήντας sc. ἀοιδῆς. Possit etiam conjici καταλαίνοντας vel καταβάλλοντας.

ὄξυφάνες ποιεῖ, διὰ τὸ λεπτὸν τῷ πνεύματος. τὰς δὲ ἄνδρας, βαρυφάνες, ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τέτοις· Τῷ δὲ βαρυσενάχοντι παρῖσατο πότνια μήτηρ, Ὁξὺ δὲ κακύσασα, κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο. Καὶ πάλιν. "Ὡς ὁ βαρυσενάχων, ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα. Οἱ δὲ γέροντες τέττιξιν εἰκότες, ζώοις ὄξυφάνοις ἰσάζονται. Καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις δὲ αἱ χορδαὶ ὅσαι λεπταὶ εἰσι, καὶ συντόνως κινέμεναι, ῥαδίως τέμνουν τὸν ἄερα, ὅθεν τὸν ὄξυν φθόγγον ἀποτελεῖσιν, αἱ δὲ παχεῖαι, βραδείαν ἔχουσαι τὴν κίνησιν, ἡχῆσι βαρύν. καὶ ὃν λόγον καὶ Ὀμηρὸς τὴν μάστιγα λιγυρὴν προσηγόρευσεν, ἐπεὶ λεπτὴ ἔσα, ὄξυν ἦχον ἀποδίδωσι. Ταῦτα μὲν ἐν περὶ τῆς παρ' Ὀμήρῳ μεσικῆς.

Ἐπεὶ δὲ ἐν τέτοις καὶ Πυθαγόρῃ ἐμνημονεύσαμεν, ᾧ μάλιστα ἤρεσκεν ἡ ἐχεμυθία, καὶ τὸ σιγᾶν, ἃ μὴ χρὴ λέγειν· Θεασώμεθα, εἰ καὶ Ὀμηρὸς ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην. ἐπὶ τε γὰρ τῶν παροινόντων ἔφη, Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον. καὶ τῷ Θεοσίτῃ ἐπιπλήττει· Θεοσίτ' ἀκροτόμουθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, Ἰσχεο. Καὶ τῷ Ἰδομενέῳ καθαπτόμενος ὁ Αἴας λέγει· Αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, ἐδὲ τι σε χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι. Καὶ τῶν στρατευμάτων εἰς μάχην συνιόντων· Τρώες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς, Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεῖοντες Ἀχαιοί. Βαρβαρικὸν γὰρ ἡ κραυγὴ, ἑλληνικὸν δὲ ἡ σιωπὴ. Διὸ καὶ τὰς φρονιμωτάτας ἐγκρατεστάτας γλώσσης πεποίηκε, καὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ τῷ υἱῷ διακελεύομενον· Εἰ ἐτέον γ' ἐμὸς ἐσσί, ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ, Μῆτε τι Λαέρτης ἴσω τόδε, μῆτε συβώτης, Μῆτε τις οἰκείων, μῆτ' αὐτῇ Πηνελόπεια. καὶ πάλιν αὐτῷ παραινεῖ· Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μῆδ' ἐρῆεῖνε.

viros autem gravi voce, cum in aliis, tum in his, *Astitit afflicto graviter genitrix veneranda, Filioque caput prendens, ululabat acute.* Et rursus: *Sicque gemens graviter, cunctos affatur Achivos.* Senes autem cicadis similes, animantibus acuta voce praeditis, comparantur. Jam quaecunque chordae in instrumentis tenues sunt, et assidue moventur, aërem facilius secant, unde et acutum sonum efficiunt. Crassae vero lentum habentes motum, gravius sonant. Quamobrem etiam Homerus flagellum acutum appellavit, quod tenue cum sit, acutum edat sonum. Hactenus de Musica Homeri.

Porro quum inter haec et Pythagorae mentionem fecerimus, cui taciturnitas, et ea silere, quae dicere nefas est, maxime placuit, videamus num et Homerus ita senserit. Nam de violentis ait: *Verbum aliquod dixit, melius tacuisse quod esset.* Et Thersitem objurgat Ulysses: *Contineas linguam, quamvis videre disertus Orator, sine iudicio quum cuncta loquaris.* Et Ajax Idomeneum taxando dicit: *Semper procaciter loqueris, neque procacem concionatorem te esse convenit.* Ad haec, inter exercitus pugnam incuntes, Troës clangore ac clamore avium instar ibant, Achivi vero cum silentio, animi robur spirantes. Clamor autem Barbarorum, silentium vero Graecorum est. Quapropter et prudentissimos quosque lingua continentissima finxit, ut dum Ulysses filium adhortatur: *Si meus es vere, peperitque mihi tua mater, Ne sciat hocce pater Laërtes, neve subdocus, Neu quis scrvorum, nec conjux Penelopea.* Et rursus cum admonet, *Ne percunculator, tacita hoc sed mente teneto.*

Τοιαῦτα μὲν δὴ τῶν ἐνδόξων φιλοσόφων τὰ ἐξ ‘Ομήρου τὴν ἀρχὴν ἔχει δόγματα. εἰ δὲ δεῖ καὶ τῶν ἰδίας τινὰς αἰρέσεις ἐλομένων μνημονεύσαι, εὖροιμεν ἂν καὶ κείνους παρ’ ‘Ομήρου τὰς ἀφορμὰς λαβόντας· Δημόκριτον μὲν, τὰ εἰδῶλα ποιήσαντα ἐξ ἐκείνων· Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·^a ἄλλος δὲ πλανηθέντας, οἷς ἐκεῖνος ἔχ’ ἐπόμενος, ἀλλὰ πρὸς τὸν παραπίπτοντα καιρὸν ἀρροζόμενος, περιέειπεν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ ‘Οδυσσεὺς παρ’ Ἀλκινόῳ κατεχόμενος, ἡδυπαδεῖα καὶ τρυφῇ κεχρημένω, πρὸς χάριν αὐτῷ διαλεγόμενος ἔφη Οὐ γὰρ ἔγωγ’ εἰ τι φημί τέλος χαρίεσσον εἶναι, Ἡ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, Δαιτυμόνες δ’ ἀνά δῶματ’ ἀκεάζονται ἀοιδῶ· Ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι Σίτῃς, καὶ κρείων, μέθυ δ’ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων Οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγγεῖρ’ δεπάεσσι, Τῷτό τι μοι κάλλισον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι. τοῖσι παραχθεῖς καὶ Ἐπίκροτος, τὴν ἡδονὴν τέλος εὐδαιμονίας ἐνόμισε. καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ἔτος ὁ ‘Οδυσσεὺς ποτὲ μὲν ἔλη καὶ ἀπαλῇ χλανιδί ἡμπίσχετο, ποτὲ δὲ ῥακίοις καὶ πήραις, καὶ νῦν μὲν τῇ Καλυψοῖ συνανεπαύετο, νῦν δὲ ὑπὸ Ἴρῃ καὶ Μελανδίῃ περιυβρίζετο, ταύτην εἰκόνα τῆ βίης παραλαβὼν Ἀρίσιππος, καὶ πενία καὶ πόνοις συνηνέχθη ἑρῶμένως, καὶ ἡδονῇ ἀφειδῶς ἐχρήσατο.

Τῆς δὲ ‘Ομήρου σοφίας καὶ κείνα καταμαθεῖν ἐς δείγματα, ὅτι καλὰ καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα προανεφάνησεν. οἶον τὸ, Ἔπεσθε. Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείδηται, μάλα τ’ ἐκλυον αὐτῶ. καὶ, Μηδὲν ἄγαν. Καὶ δ’ ἄλλω νεμεσῶ, ὅς κ’ ἔξοχα μὲν φιλήσιν, Ἐξοχα δ’ ἐχθαίρῃσιν, ἀμείνω δ’ αἴσιμα πάντα. καὶ Ἐγ-

Atque huiusmodi quidem placita illustrium philosophorum sunt, quæ ab Homero originem habent. Sin vero etiam horum meminisse oportet, qui proprias quasdam sectas sibi elegerunt, invenerimus et illos occasionem ab Homero accepisse. Democritus enim imagines fingens, ex illis mutuatus esse videtur: *Ænæa ut vacuum fecit Phæbus simulachrum*. Alios invenimus iis deceptos, quæ ille non approbans, sed temporari serviens, quibusdam attribuit. Dum enim Ulysses apud Alcinoium voluptate ac deliciis diffluentem detineretur, in illius gratiam disserens ait: *Gratius esse nihil duco, quam cunctis abunde Dum populus lætatur, in ædibus atque canorus Auditur fidicen, mensæ dapibusque struuntur, Vinaque dum pateris fundit pincerna fidelis*. Hæc mea mens equidem pulcherrima iudicet esse. His Epicurus adductus, summum bonum in voluptate posuit. Ad hæc, ille ipse Ulysses nonnunquam preciosa et tenera veste induebatur, nonnunquam vero pannis et pera, et nunc apud Calypso ocium agebat, nunc ab Iro et Melanthio contumeliis afficiebatur. Hac vitæ imagine assumpta, Aristippus non solum cum paupertate et laboribus valde confictatus est, sed etiam voluptatibus affatim studuit.

Cæterum has quoque sapientiæ Homericæ notas deprehendere licet, quod multa et egregia sapientum virorum apophthegmata primus enuntiavit, ut: *Sequere Deum. Qui divi parent, hos audire vocantes*. Et: *Nè quid nimis. Alium quidem odi, qui vel nimium amaverit, vel oderit. Meliora sunt mediocria cuncta*. Et: *Sponde, noxa*

^a Rectius attulisset Od. υ'. 355. εἰδῶλων τε πλείον πρόθυρον etc.

γύα, πάρα δὲ ἄτα. Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσ-
δαι. καὶ τὸ τῷ Πυθαγόρῃ, πρὸς τὸν πυδόμενον, τίς ἐσι φίλος,
ῤῥθῆν' "Αλλος ἐγώ. "Ισον ἐμῇ κεφαλῇ^a.

'Εστὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἰδέας τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἡ καλεσμένη
Γνώμη, ἥπερ ἐστὶν ἀπόφασις καθολικὴ περὶ τῶν κατὰ τὸν βίον,
λόγῳ συντόμῳ. καὶ τέτω δὴ χρησαμένων πάντων ποιητῶν, καὶ
φιλοσόφων, καὶ λογογράφων, καὶ γνωμικῶς τινα ἀποφαίνεσθαι
ἐπιτηδευσάντων, πρῶτος "Ομηρος πολλὰς καὶ ἀγαθὰς γνώμας
ἐξήνεγκε δι' ὅλης τῆς ποιήσεως, τῷτο μὲν ἀποφαινόμενος οἷόν ἐστιν,
ὃ βέλτεται παραστῆσαι, ὡς ὅταν εἴπῃ· Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς,
ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χρεῖῃ· τῷτο δὲ ὡς δέον πρᾶσσειν τι· οἷον· Οὐ
χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βεληφόρον ἄνδρα. Πολλὰς δὲ γνώμας καὶ
παρανέσεις ἀγαθὰς "Ομήρῳ ἐξενέγκαντος, παρέφρασαν ἐκ ὀλίγοι
τῶν μετ' αὐτὸν, ὧν τινα παραδείγματα ἐκ ἀκαιρὸν ἐσι παραδίσ-
δαι. οἷόν ἐστι τὸ "Ομήρῳ· Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνουмен, ἀφρονέ-
οντες, 'Ηέ τι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες, ἡ ἔπει,
ἡέ βίῃ; ὃ δ' ἀφήμενος ἐκ ἀλεγίζει, Οὐδ' ὀδεῖται· φησὶ γὰρ, ἐν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Κάρεϊ τέ, σθένει τέ διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχουδ', ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάσῃ. Παρὰ τῷ-
το δὲ ἐστὶ πυθαγορικόν·^b "Όσσα τε δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ
ἀλγέ' ἔχουσιν, "Η ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρᾶως φέρε, μὴδ' ἀγανάκτει.
Καὶ ἐπὶ τέτοισι, τὸ Εὐριπίδου· Τοῖς πρᾶγμασι γὰρ ἐχὶ θυμῷ
δαι χρεῶν, Μέλει γὰρ αὐτοῖς εἶδεν, ἀλλ' ὁ τυγχάνων, Τὰ πρᾶγ-

*adest. Pro miseris miserum est spondere. Denique illud Pythagoræ, ad eum qui
interrogabat, quis sit amicus? Alter ego. Par capiti meo.*

Ad eandem apophthegmatum speciem et Sententia, quæ sic vocatur, pertinet, est-
que universalis et succincta de rebus humanæ vitæ enunciatio. Porro quum poætæ,
philosophi et oratores omnes ea sint usi, atque in edendis quibusdam sententiosis se
exercuerint, Homerus primus multas et bonas sententias per totam poësin protulit,
nonnunquam demonstrando cujusmodi hoc esset quod ostendere vellet, ut quando
dicit: *Rex etenim superat succensens inferiori*: nonnunquam vero, quid facto opus
sit; ut: *Principis est totam nequaquam stertere noctem*. Cæterum haud parum multi
ex posteris, multas sententias ac bonas admonitiones, quas Homerus edidit, aliis verbis
expresserunt. Quorum quædam exempla adducere, haud intempestivum fuerit, veluti
est illud Homeri: *Stultum est, insipidumque, Jovī contendere summo*. Nunquid ad-
huc illum compescere quimus, euntes *In calum propius, jurgantes, vique tenentes?* *Ast*
sedet excelsus, conamina talia ridens, Namque putat præstare diis se robore cunctis:
Omnia ab hoc pendunt mala, suntque immissa cuique. Cui illud Pythagoricum af-
fine est: *Si male te vexent hominum consueta, feres tu Æquo animo sortem, non indign-*
nabere cuiquam. Præterea et illud Euripidis: *Rebus malis decet nec indignari,*
Prodest enim parum: sed infortunia Æquo ferens animo, beatam vitam agit. Atque

a Il. σ'. 51. Τὸν ἐγὼ πρὸ πάντων τῶν
ἱταίων, "Ισον ἐμῇ κεφαλῇ. Priora verba
addidit h. l. Barnesius.

b Pro παράφρασις τέτω δὲ ἐστὶν τὸ Πυθα-
γορικόν. Sic post: Εὐριπίδης παρὰ τῷτο ἰ-
ποίησιν. Cæterum versus hi extant in

Carm. Aur. Pyth. v. 17. 18. ubi tamen est
in edd. δαιμονίῃσιν, et ὧν ἂν μ. Sed MS.
Flor. pariter habet δαιμονίαισιν et ἡ, et pro
πρᾶως; ταύτην, quod in Hierocli. Comm.
in Carm. cum πρᾶως editur.

ματ' ὀρθῶς ἂν τιδῇ, πρᾶσσει καλῶς. Πάλιν Ὅμηρος μὲν φησι Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' οὐδ' ὀδυρόμενος, καὶ ἀχέων, Σὴν ἔδ' εἰαι κραδίην; ὁ δὲ Πυθαγόρας· Φεῖδ' εὖ τῆς ζωῆς, μὴ μιν καταδυμοβορήσης. ^a Ἔτι Ὅμηρος εἰπόντος, Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίαν ἀνθρώπων, Οἶον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε· Ἀρχίλοχος τὰ τε ἄλλα αὐτῷ μιμνέμενος, καὶ τῷτο μὲν παρέφρασεν εἰπὼν· Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαυκίε Λεπτίνεω παῖ, Γίνεται θνητοῖς, ὁποῖον Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει. Καὶ ἐν ἄλλοις Ὅμηρος εἰπόντος. Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολυμήϊα ἔργα, Ἄλλω δ' ἐν σῆθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς Ἑσθλὸν, τῷ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρωποι· Καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δὲ αὐτὸς ἀνέγνω· Εὐριπίδης παρὰ τῷτο ἐποίησε· Γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκῶνται πόλεις, Εὖ δ' οἶκος, εἰς δ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα· Σοφὸν γὰρ ἐν βέλεμμα τὰς πολλὰς χέρας Νικᾶ· σὺν ὅλῳ δ' ἁμαθία πλεῖστον κακόν. Ἄ δὲ παρακλεεζόμενον τῷ ἑταίρῳ τὸν Ἰδομενεά ^b πεποίηκεν· Ὡ πέπον, εἰ μὲν δὴ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Ἄει δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρ' αὐθιγάτω τε Ἑσσεσθ' ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην, Οὐτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν. Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεσῶσι θανάτοιο Μυρίαί, ἃς ἐκ ἑσὶ φυγεῖν βροτὸν, ἐδ' ὑπαλῦξαι, Ἴομεν, ἥε τ' αὖ εὐχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν. Αἰσχύλος μὲν δεύτερος λέγων, ἔτως ἔφη. Ἄλλ' ἔτε πολλὰ τραύματ' ἐν σέρνοις λαβὰν Θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίε, Οὐτ' ἐν σέγῃ τις ἡμενος παρ' ἐσία, Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπερωμένον μόρον. Ἐν δὲ περὶ λέγει Δημοσθένης ἔτως· Πέρας

Homerus quidem rursus ait: Cur lacrimas fundis mi quam charissime nate, Atque tuum maceras animum? Pythagoras vero: Non maceres animum, vitæ quo parcere possis. Ad hæc Homero dicente: Talis mens hominum est, lucem Saturnius almus Qualem illis dederit, nutu qui quassat olympum: Archilochus cum alia illius imitans, tum hoc paraphrasticè dixit: Ejusmodi mens est hominis, qualem diem, Glauci, dedit Jovis voluntas marimi. Et in aliis Homero dicente: Namque alii Deus, ut curæ sint Martia facta, Ast alii dedit, ut sapiat, sit providus, atque Tum sibi tum reliquis, ac oppida servet ab hoste. Atque hæc ipse tenes in primis, optime ductor: Euripides ad hujus imitationem finxit: Urbs et domus viris viget sagacibus, Res bellicasque vir peritus ordinat, Unus quidem sagax necat manum hostium, Turba imperita sed malum est vel maximum. In quibus autem Idomeneus fingitur amicum adhortari: Quodsi vitantes hæc prælia, nulla senectus Immineat nobis, nec mors incumberet atra, Non ego prima acie pugnarem, nec quoque pugnam Ut caperes unquam suasurus sim tibi amice. Clotho sed ex æquo volvat quum stamina cuique, Atropos atque ea rescindat nullo prohibente, Quæso alios superemus euntes, aut superemur: Æschylus post eum dicens, sic ait: Nec mortem obit, quicumque vulnus accipit Letale, vitæ ni sit hujus terminus. Nec in domo sedens, necem vitaverit Unquam magis, certum est enim fatum omnium. In soluta autem oratione Demosthenes sic ait: Mors cunctis morta-

^a Hunc versum et profert Stobæus, Serm. 123.

^b Memoria lapsus est Auctor, transtu-

litque ad Idomeneam, quod ad Sarpedonem pertinet. Barnesius reposuit Σαρπηδόνα.

μὲν γὰρ ἐσιν ἅπασιν ἀνθρώποις τῷ βίῳ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθιέρξας τηρεῖ. Δεῖ δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδράς ἐγγχειρεῖν ἀεὶ μὲν ἅπασιν τοῖς καλοῖς, φέρειν δ' ὅς τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναίως. Πάλιν δὲ τὸ 'Ομήρῳ· Οὗτοι ἀπόβλητ' ἐσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα· Σοφοκλῆς παρέφρασεν εἰπὼν, Θεῶ τὸ δῶρον τέτο· χρεὶ δ' ὅς ἂν θεοὶ Διδῶσι, φεύγειν μηδέν, ὦ τέκνον, ποτέ. Παρ' ἐκείνῃ δὲ, Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδὴ· Θεόκριτος εἶπεν Οὔνεκά οἱ γλυκὺ Μῆσα κατὰ στόματος χέει νέκταρ. Πῶς δὲ καὶ Ἀργατος παρέφρασε, τὸ μὲν· Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκείανοιο· εἰπὼν· Ἀρκτοὶ κυανεὶ πεφυλαγμένοι Ὀκείανοιο. τὸ δὲ· τυθὸν γὰρ ὑπὲρ θανάτοιο φέρονται· εἰπὼν· ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρύκει. Καὶ περὶ μὲν τέτων ἄλλως.

'Ο δὲ πολιτικὸς λόγος ἐσιν ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ, ἥς ἐντὸς Ὀμηροῦ πρῶτος γέγονεν, ὡς φαίνεται. Εἰ γὰρ ἐσιν ἡ ῥητορικὴ δύναμις τῷ πιθανῶς λέγειν, τίς μᾶλλον Ὀμήρῳ ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ κατέβηκεν; ὅς τῇ τε μεγαλοφωνίᾳ πάντας ὑπεραίρει, ἐν τε τοῖς διανοήμασι τὴν ἴσιν τοῖς λόγοις ἰσχύει ἐπιδείκνυται.

Καὶ πρῶτόν ἐστι τῆς τέχνης ἡ οἰκονομία, ἣν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως παρῆλθον, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν πραγμάτων. Οὐ γὰρ πόρρωθεν ἐμβαλὼν, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰλιάδος ἐποιήσατο, ἀλλὰ καὶ κατ' ὃν χρόνον αἱ πράξεις ἐνεργότεραι καὶ ἀκμαιότεραι κατέστησαν. Τὰ δὲ τέτων ἀργότερα, ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένοντο, συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παρεδιηγήσατο. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Οδυσσεΐᾳ πεποιήκεν, ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων τῆς πλάνης τῷ Ὀδυσσεὺς χρόνων, ἐν οἷς καιρὸς ἦν ἥδη καὶ τὸν Τηλέμαχον εἰσάγειν, καὶ τὴν τῶν μνηστῆρων ὕβριν ἐμφανίζειν.

libus vitæ terminus est, etiam si quis eam in cellula conclusum servet. Bonos autem viros decet semper egregia quæque conari, ac generoso animo ferre, quicquid deus dederit. Rursus autem illud Homeri Splendida dona deus quascunque dedit retinenda, Sophocles aliis verbis extulit: Donum Dei est, proinde nec contempseris: Quicquid deus donavit, hoc nec respuas. Secundum illud vero: Hujus ab ore fluens vox vicerit Attica mella, Theocritus dixit: Musa ideo dedit huic dulcem sermone liquorem. Quo modo autem et Aratus hoc quidem paraphrasticè expressit: Sola autem Oceani non tingitur illa lavacro, dicens: Ursa cæruleo vitantes æquore tingi. Illud autem: Animusque a morte lucrantur, dicens: Parvus namque gradus mortem prohibebat acerbam. Atque de his quidem satis.

Cæterum civilis oratio in Rhetorica arte consistit, quam Homerus primus tenuisse videtur. Si namque Rhetorica vis est probabiliter dicendi, quis majorem, quam Homerus, in hac facultate operam posuit? Quippe qui non solum magniloquentia omnes excellat, verum etiam sententiis æquale verborum pondus adhibeat.

Porro præcipua artis pars dispositio est, quam per totam poësin ostendit, maxime in rerum initis. Non enim exordio longe petito in Iliade usus est, sed ab eo tempore, quo efficaciora ac celebriora facinora sunt edita. His autem inertiora, et quæ prius acciderant, in aliis locis succincte ac obiter recensuit. Atque idem in Odyssea fecit, ubi a novissimis erroribus Ulyssis orsus est, in quibus occasionem habebat inducendi Telemachi, ac declarandi contumeliam procorum. Quæcunque vero ante U-

Τὰ δὲ πρὸ τέτων, ὅσα τῷ Ὀδυσσεὶ ἀλωμένῳ συνέπεσεν, αὐτὸν παράγει διηγέμενον, ἃ καὶ δεινότερα καὶ πιθανώτερα ἐμείλει φαίνεσθαι ὑπὸ αὐτῇ τῇ παθόντος λεγόμενα.

Ἀεὶ τοίνυν *χρωμένων* τῶν ῥητόρων πάντων τοῖς προοιμίοις, ὑπὲρ τῆ *προσεκτικώτερον* ἢ εὐνέστερον ποιεῖν τὸν ἀκροατὴν, αὐτὸς μὲν ὁ ποιητὴς *κέρχεται* προοιμίοις τοῖς μάλιστα κινῆσαι καὶ παραγέσθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν δυναμένοις, ἐν τε τῇ Ἰλιάδι προαναφωνῶν, ὅτι μέλλει λέγειν, ὅσα διὰ τὴν Ἀχιλλέως ὀργὴν, καὶ τὴν Ἀγαμέμνωνος ὕβριν, κακὰ τοῖς ἑλλησι συνέβη· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα, ὅσοις πόνοις καὶ κινδύνοις περιπεσὼν ὁ Ὀδυσσεύς, πάντων τῇ τῆς ψυχῆς συνέσει καὶ καρτερίᾳ περιεγένετο. Καὶ ἐν ἑκατέροις τῶν προοιμίων, τὴν Μῆσαν παρακαλεῖ, ἵνα θειοτέραν καὶ μείζονα τὴν δόξαν τῶν λεγομένων παραξήσῃ.

Πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτῇ προσώπων λέγοντα ποιῶν ἢ πρὸς οἰκέας, ἢ φίλους, ἢ ἑχθρούς, ἢ δήμους, ἐκάσῃ τὸ πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδιδῶσιν, ὥς περ ἐν ἀρχῇ πεποιήται αὐτῷ ὁ Χρύσης ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἑλλήνας λόγοις, *χρησιμωτάτῳ* προοιμίῳ *κεχρημένους*. Συνέχεται γὰρ αὐτοῖς πρότερον κρατῆσαι τῶν πόλεμίων, καὶ οἰκαδέ ἀναξέρεσθαι, ἵνα τὴν παρ' αὐτῶν εὐνοίαν ἐπισπάσῃται. Ἐπειτα ἔτις ὑπὲρ τῆς παιδὸς παρακαλεῖ. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ τῇ Ἀγαμέμνωνος θυμώμενος, μιγνύει τὸν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν ἑλλήνων λόγον, ἵνα κακείνους ἀκέσαντας εὐνέστερος καταξήσῃ. Πάντας γὰρ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάλθαι, ἐκ ἰδίας τινὸς ἀπεχθείας ἔνεκα, ἀλλὰ εἰς χάριν αὐτῆς τῇ Ἀγαμέμνωνος, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς. Καὶ πολλὰ μὲν πεποιηκέναι ἑαυτὸν, τὸ δὲ γέρας ἔπαρὰ τέτων, ἀλλὰ παρὰ τῇ κοινῇ τῶν ἑλλήνων εἰληφέναι. Οἷς ἀντιλέ-

lyssi erranti contigerant, ipsum enarrantem inducit: ut non tantum vehementiora, verum etiam probabiliora viderentur, quum ab ipso, qui passus erat, dicerentur.

Porro quum omnes oratores subinde exordiis utantur, ut auditorem attentum aut benevolum faciant: poeta quoque iis potissimum exordiis usus est, quæ auditorem et moverent, et attentum redderent. ut dum in Iliade præfatur, se dicturum quanta mala Græcis ob Achillis iram et Agamemnonis contumeliam acciderint, et in Odyssea, quot labores et pericula perpeusus Ulysses, cuncta animi prudentia et tolerantia vicerit. Denique in utriusque poematis exordio Musam ideo invocatur, ut ea, quæ dicerentur, augustiora, majorisque existimationis essent.

Porro quum multas personas, verba ad familiares, amicos, aut populum facientes introducat, unicuique decorum in dicendo tribuit. Ut ab initio, ubi Chrysam in oratione ad Græcos fingit commodissimo exordio usum esse. Optat enim ipsis, ut hostibus superiores facti, domum redeant, ut benevolentiam ab eis capteret, deinde filiam postulat. Achilles autem ob Agamemnonis minas indignans, orationem mixtam tum pro se, tum pro Græcis habet, ut et illos auditores benigniores faceret. Omnes namque in bello amandatos fuisse, non privatarum alicujus inimicitiarum causa, sed in Agamemnonis et fratris ejus gratiam. Ad hæc, ob multa egregia facta, se munus non ab istis, sed ex communi Græcorum consensu accepisse. Quibus ex adverso Agamemnon respondens, non curat ipse quoque quibus multitudinem demulceat.

γων ὁ Ἀγαμέμνων, ἐκ ἀπορεῖ, ὅπως καὶ αὐτὸς δευραπέυσῃ τὸ πλῆθος. Φῆσαντος γὰρ τῷ Ἀχιλλέως ἀπελεύσεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, δι' ἣν ἔπαθεν ὕβριν, ἐκ εἶπεν ἄπιθι, ἀλλὰ φεῦγε, τὸ ἀπλῶς ῥῆθην εἰς τὸ ἀδοξότερον μεταβαλὼν καὶ, ὅτι ἐπαρκαλῶ σε μένειν· πάρεσι γὰρ καὶ ἄλλοι, οἳ τιμῆς ἀξιώσασί με. Ἦν δὲ καὶ τῷ τοῖς ἀκέραι κεχαρισμένον.

Καὶ ἐπὶ τέτοις εἰσάγεται ῥήτωρ ὁ Νέστωρ, ὃν ἡδυεπῇ καὶ λιγύν ἀγορητὴν προσεῖπε· Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ. Οὐ μείζον ἐγκώμιον ἐκ αὐτοῦ γένοιτο ῥήτορος. Τί δὲ ἕτος διαπράσσεται τῷ λόγῳ; ἄρχεται μὲν ἀπὸ προοιμίου, δι' ὃ μεταγνοσιν ἐμποιεῖν πειρᾶται τοῖς διαφερομένοις ἀριεῦσιν, ἐννοεῖν αὐτὰς παρὰ σκευάζων, ὅτι μαχόμενοι παρῆχουσιν ἀφορμὴν χαρᾶς τοῖς πολέμοις· πρόεσι δὲ νεβετῶν ἐκάτερον, καὶ πείθεσθαι ἑαυτῶ, ὡς πρεσβυτέρῳ, παραινῶν· καὶ ἐν τῷ σωφρονίζειν τὸν ἕτερον, κεχαρισμένα τῷ ἑτέρῳ λέγει. Τῷ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνονι παραινεῖ, μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸ δοδὲν τῷ πολλὰ κεκμηκότι γέρας· τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ, μὴ ἐρίζειν τῷ βασιλεύειν προκρινόμενῳ. καὶ πρόποντα ἐκατέρῳ ἔπαινον, τῷ μὲν ὡς πλεόνων βασιλεύοντι, τῷ δὲ ὡς πλεον ἰσχύοντι, Τῷ τὸν τρόπον προὔνειν αὐτὰς ἐπιχειρεῖ.

Τί δὲ; Οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς; ὁπότε εἶδε τὸν ὄνειρον ὁ Ἀγαμέμνων, ἐλπίδας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τῷ Διὶ, καὶ ὀπλίζειν τὰς ἑλλήνας παρακλελυόμενον, ῥητορικῇ χρῆται τέχνῃ, τέναντίον οἷς βέλεται πρὸς τὰς πολλὰς λέγων, ἵνα πείρῃ τῆς ὁρμῆς αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ ἐπαυχθῇς ἢ πολεμῇν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτῆς; Ἀλλ' αὐτὸς μὲν πρὸς χάριν λέγει, ἄλλος δὲ τις τῶν πείθειν αὐτὰς

Quum enim Achilles dixisset se in patriam rediturum esse, ob contumeliam, qua erat affectus: non dixit Abi, sed Fuge: ut hoc, quod simpliciter dictum erat, probro ei daret. Denique non obsecro, inquit, te ut maneas: adsunt enim alii quoque, qui me in precio habebunt. id quod auditoribus gratum erat.

Præterea Nestor orator introducit, quem suaviloquum, et tinnulum concionatorem appellat: *Cujus ab ore fluens vox vicerit Attica mella.* Quo elogio Rhetori nullum majus obtigerit. Quid autem is orando tractat? Oditur ab exordio, quo dissidentibus optimatibus pœnitundinem inculcit, et cogitandi ansam dat, quod dum inter se disceptarent, hostibus lætitiæ occasionem præbaturi essent. Primo autem utrumque admonet, et ut ipsi tanquam seniori obsecundet adhortatur. Atque dum alterum modestiæ commonefacit, alteri gratificatur. Siquidem Agamemnonem hortatur, ne munus ei datum, qui multum laboris exhauserat, eriperet, Achillem vero, ne cum summo rege contenderet. Denique neutrum sua laude frustratur, dum illum pluribus imperare, hunc vero plus fortitudinis habere dicit. Atque hunc in modum eos mitigare annititur.

Nonne vero et in sequentibus quando Agamemnon somnium videbat, quod bonam ei spem Jovis jussu faciebat, atque ut Græcos armaret jubeat, Rhetorica usus est arte? dum contraria iis, quæ sentiebat, ad multitudinem dicit, ut de illorum voluntate periculum faceret, neve molestus esset, quod eos pro seipso belligare cogeret. Atque ipse quidem plebi grata dicit. Alius autem quidam eorum, qui persuadendi

δυναμένων προτρέπει μένειν, ὡς τῷ τῇ ἀληθείᾳ τῇ βασιλείᾳ δέ-
λοντος. Καὶ γὰρ ἐν οἷς δημηγορεῖ, ἐμφαίνει ὅτι τὸναντίον βέλεται.
Ὁ δὲ δεχόμενος τὰς λόγους τέτρε ἐξεν Ὀδυσσεύς, παρρησίᾳ τῇ
πρεπῆσθι χρώμενος, καὶ τὰς μὲν ἀρίστους λόγοις προσηνέσι πείθων,
τὰς δὲ ὑποδεεζέσθους καταπληκτικῶς ὑπακύνει τοῖς κρείττοσιν ἀναγ-
κάζων, καὶ τὸ ἄτακτον καὶ δορυβῶδες τῶν πολλῶν καταπαύσας,
ἅμα πάντας πείθει λόγοις ἔμφοροι, μετρίως μὲν ὀνειδίσας, διότι
ἐκείτι τέλεισιν ἂ ὑπέσχοντο, καὶ ἅμα συγγνώμης ἀξιώσας, ὅτι πο-
λὺν χρόνον ἄπρακτοι μένοντες, τῶν φιλότατων ἐξέρχονται, παρακλήσει
δὲ, καὶ ἐλπίδι τῇ ἐκ τῶν μαντείων, συμπείθων μένειν.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Νέστωρ λόγους ἐξηλλαγμένους μὲν, εἰς ταὐτὸ δὲ
τείνοντας ποιέμενος, καὶ πλείονι παρρησίᾳ πρὸς τὰς ἥδη μεμαλαγ-
μένους χρώμενος, πείθει τὸ πλῆθος καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὀλιγαρχίας, εἰς
ὀλίγους τὰς μηδενὸς ἀξίους ἀναφέρων, τὰς πολλὰς ἐντρέπει πρὸς τὴν
δὲ καὶ ἀπειλὴν τοῖς ἀπειθεσι, καὶ εὐθὺς συμβελεύει τῷ βασιλεῖ,
ὅπως χρῆ καταλέγειν τὰ στρατιωτικὰ τάγματα.

Πάλιν δὲ ἐν ταῖς κατὰ τὸν πόλεμον πράξεις τῶν ἐλλήνων, τὰ
μὲν εὐτυχισάντων, τὰ δὲ πταισάντων, καὶ ἐν φόβῳ καταστάντων,
ὁ μὲν Διομήδης, ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος, καὶ τὴν ἐκ τῆς
ἀριστείας παρρησίαν ἔχων, πρὸ τῆς ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαθίαν,
σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τῷ βασιλεῷ ὄνειδος, τότε ἐπιπλήσσει τῷ
Ἀγαμέμνονι, ὡς ὑπὸ ἀνανδρίας συμβελεύοντι φεύγειν. Φησὶ γὰρ,
Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι, Ἡ δέμιν ἐξίν,
ἀναξ, ἀγορῇ, σὺ δὲ μή τι χολωθῇς. Ἐν οἷς ἅμα μὲν νεθετεῖν
αὐτὸν ἐπιχειρεῖ, ἅμα δὲ τὴν παρ’ αὐτῷ ὀργὴν παραιτεῖται. Καὶ

facultatem habebant, ad perseverandum hortatur, ut quæ ipsissima regis sententia es-
set. Dum enim orationem ad plebem habet, declarat quod contrarium, quam præ se
ferebat, vellet. Ulysses autem illius verba excipiens, ac decora in dicendo libertate
utens, optimatibus mitibus dictis persuadet: inferiores autem additis minis, se præ-
stantioribus auscultare cogit. Turba denique multitudinis et tumultu sedato, simul
omnibus prudentibus dictis persuadet, modeste illis exprobrans, quod pollicitis non
starent: simulque eos venia dignatur, quod multo tempore ocium agentes, charissimis
destituti essent. Ac tandem consolatione et spe illis ex vaticinio facta, ut maneant
persuadet.

Ad eundem modum et Nestor verba quidem non nihil immutata, sed in idem ten-
dentia faciens, ac majori in dicendo libertate adversus desidia marcescentes utens,
multitudini persuadet: et negligentiam causam in paucos referens, multos rubore suf-
fundit. Addit autem et inobedientibus minas, atque regi statim consulit, quo pacto
militares copiam centuriandam sint.

Rursus autem quum in bello Græci partim rem bene gessissent, partim offendis-
sent, et in metu essent, Diomedes quippe a juventute confidentiam, et ex strenuitate
dicendi libertatem habens, donec animi sui magnitudinem commonstrasset, regis pro-
brum silentio prætereundum putavit: tum vero Agamemnonem objurgat, ut qui præ
ignavia fugam consuleret. ait enim: *Tecum rex mihi disceptatio perperam agente, Le-
gibus atque licere puto, proin ne stomacheris.* In quibus simul eum admonere cona-
tur, simul et iram ab eo deprecatur. Ac tum demum anteacta sua gesta sine invidia

τὰ μὲν φθάνοντα διαπεπράχθαι ἑαυτῷ, ἀνεπαχθῶς ὑπομιμνήσκει λέγων· ταῦτα δὲ πάντα Ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι, ἡδὲ γέροντες. Εἰς δὲ τὰ ἐξῆς προτρέπει τὰς ἑλληνας, τεχνικῶς ἐγκωμιάζων αὐτὰς· Δαιμόνι, ἔτω περ μάλα ἔλπειαι υἱᾶς Ἀχαιῶν Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις; Καὶ αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα δυσωπεῖ, συγχωρῶν αὐτῷ, εἰ βέλεται ἀπέναι. Τὰς γὰρ ἄλλας ἐξαρκέσειν, ἢ, κ' ἂν πάντες φύγωσιν, αὐτόν γε σὺν τῷ ἐταίρῳ μένειν καὶ μάχεσθαι, εἰπὼν· Νῶϊ δ' ἐγὼ Σιδεὲλός τε μαχχυσόμεθα. Ὁ δὲ Νέστωρ τέτρω μὲν γνώμης τε καὶ πράξεως ἀρετὴν μαρτυρεῖ, ὅσα δὲ εἰς τέλος τῆς συμβελῆς διαφέρει, ἑαυτὸν ὡς πρεσβύτερον δεῖν παραινεῖν ἄξιον, καὶ ἐπέξεισι τῷ λόγῳ, τὴν πρὸς Ἀχιλλέα πρεσβείαν παρασκευάζειν ἐπιχειρῶν.

Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πρεσβείᾳ, ποιικίλαις τέχναις ποιεῖ χρωμένους τὰς ῥήτορας. Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς ἀρχόμενος τῆ λόγου, ἐκ εὐθέως ἔφη, ὅτι Ἀγαμέμνων μετεγνωκῶς ἐπὶ τῇ τῆς Βρισηΐδος ἀφαιρέσει, τὴν τε κόρην ἀποδίδωσι, καὶ δῶρα τὰ μὲν παραυτίκα πέμπει, τὰ δ' ὕστερον ἐπαγγέλλεται· ἐ γὰρ ἦν χρήσιμον, οἰδέντος ἔτι τῆ θυμῶ, ταῦτα ὑπομιμνήσκειν· Ἀλλὰ πρῶτον ἠδέλησεν ἐμβαλεῖν τὸν Ἀχιλλέα εἰς οἶκτον τῶν ἐλληνικῶν ἀτυχημάτων· Εἵτα εἰπὼν, ὥς ὕστερον βεληθεὶς ἐπανορθώσασθαι τὰς συμφορὰς, ἐκ-ἔτι δυνήσεται. Μετὰ ταῦτα τῶν Πηλέως παραινέσεων ἀνέμνησεν, ἑαυτῷ μὲν ἀφαιρῶν τὸ ἐπαχθές, τῷ δὲ μᾶλλον οἷον ῥέπειν δυνάμενος, ^a πρὸς ὅπῳ τῷ τῆ πατρὸς περιθίς τὸν λόγον. Καὶ ὅτε ἐδόκει πρῶτον αὐτὸν εἶναι, τότε καὶ τῶν Ἀγαμέμνονος δῶρων

commemorat, dicens: *Cuncta hæc facta sciunt juvenesque senesque Pelasgi. In iis autem, quæ sequuntur, Græcos adhortatur, collaudando eos artificiose. Usque adeo Dolopes ignavos esse putasti, Infelix, veluti modo cunctis consulisti. Denique ipsum Agamemnonem placat, liberum ei faciens, si velit abire: alios enim suffecturos. Imo etsi omnes fugæ se mandaverint, tamen se cum socio permansurum esse, ac pugnatum, dicens: Uterque nostrum, ego et Sthenelus pugnabimus. Nestor vero hunc ob egregia quidem consilia et facta commendat, sub finem autem consilii ait, se, quippe natu majorem, dignum esse qui admoneat. Ac tandem oratione prosequitur, quo pacto legati ad Achillem mittendi sint.*

Porro in illa ipsa legatione, oratores variis artibus uti facit. Ulysses namque orationem exordiens, non statim dicit, Agamemnonem poenituit quod Briseidem rapuit, puellam restituere vult; et: Dona quædam nunc mittit, quædam vero in posterum pollicetur se daturum: neque enim commodum erat illa commemorare, turgente etiamnum illius animo, sed primo Achillem ad commiserandum Græcorum vices provocat: deinde ait, eum posthac calamitatibus illis frustra medelam adhibiturum, quum non amplius poterit. Deinceps et Pelei monita illi in memoriam revocat, dum invidiam a se amolens, sermonem personæ patris attribuit, utpote quæ ipsum magis fletere posset. Demum quando jam mitior factus esse videretur, tum donorum Agamemnonis mentionem facit, ac rursus sermonem ad supplicandum pro Græcis trans-

^a a Fortassis ita legendum, οἷον τρέπειν *facere posset, parenti etc.* Nam et sic δυνάμειν. Castal. An: τὸ δὲ μ. οἷον ῥέπειν *ῥέπειν* dicitur. δυνάμειν, et quod majus veluti momentum

ἐμνημόνευσε. Καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν ἐλλήνων δεήσεις μετέβαλε τὸν λόγον, ὅτι, εἰ καὶ δικαίως Ἀγαμέμνονι ^a μέμφεται, καλὸν γὰρ σῶσαι τῆς μηδὲν εἰς αὐτὸν ἐξημαρτηκότας. "Ἐχρην γὰρ καὶ τὸν ἐπίλογον μηδὲν τῶν λυπέντων ἔχειν τὸν ἀκέοντα, ἐπεὶ καὶ μάλιστα μνημονεύεται τὰ τέλη τῶν λόγων. Ἡ δὲ τελευταία παράκλησις ἔχει τι καὶ διεγερτικὸν ἐπὶ τῆς πολέμις, ὥς καὶ αὐτὴ καταφρονούντας. Νῦν γὰρ ἄν, φησιν, ἔλοις τὸν "Ἐκτορα, εἴ σε κατεναντίον εαίῃ, ἐπεὶ εἰδὲνα τῶν ἐλλήνων ἐαυτῶ φησὶν εἶναι ὁμοιον. Ὁ δὲ Φοῖνις δεδοικώς, μὴ ἐνδείστερον, ἢ προσῆκε, χρῆται τῇ δεήσει, δάκρυα προέεται, καὶ πρῶτον μὲν τῇ ὁρμῇ αὐτὴ συντίθεται, φήσας μὴ ἀπολειφθῆσεσθαι αὐτῇ, εἰ ἀποπλέοι· τῷτο γὰρ ἦν αὐτῷ κεχαρισμένον· καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅπως τρέφειν αὐτὸν ἐπιεβύθη παρὰ τῇ Πηλέως, νήπιον παραλαβὼν, καὶ διδάσκαλος ἔργων καὶ λόγων εἶναι ἡξιώθη. Παραδιηγείται δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἀμαρτίας αὐτῇ, ἐμφαίνων, ὥς καὶ ἄβελον ἢ τοιαύτη ἡλικία, καὶ προῖων, εἰδὲν τῶν εἰς προτροπὴν παραλείπει, πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις ῥητορικῶς χρώμενος, ὅτι διηλλάχθαι καλὸν τῷ ἱκετεύοντι, καὶ δῶρα πέμποντι, καὶ πρέσβεις τῆς ἀρίστες, καὶ κείνων τιμωτάτας ἀπεσταλκότι· καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς δίκαιός ἐστιν ἀκασθῆναι, τροφεύς τε ἄν, καὶ διδάσκαλος· καὶ ὅτι μεταγνώσεται προέμενος τὸν παρόντα καιρὸν· καὶ παραδείγματι χρῆται τῷ κατὰ Μελέαγρον διηγήματι, ὅτι καὶ κείνος παρακαλέμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων βοθεῖν τῇ πατρίδι, εἰ συγκατέθετο, ἕως ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν καταλαβασῶν τὴν πόλιν συμφορῶν, ἐπὶ τὸ ἀμύνειν ἐτρέφετο.

fert: Esto quod Agamemnoni jure sis infensus, attamen illos te servare decet, qui nihil in te peccaverunt. Conveniebat enim Epilogum, in quo præcipua orationis capita refricantur, ejusmodi rebus instructum esse, quæ auditorem nihil offenderent. Postrema autem exhortatio aculeum quendam habet, qui adversus hostes ipsum contemnentem incitaret. Nunc enim, inquit, Hectorem interfeceris, si se tibi opposuerit, quandoquidem nullum Græcorum sibi æqualem esse dicit. Phoenix autem veritus, ne preces per se non satis efficaces essent, lacrymas profundit, ac primum quidem ejus consilio assentitur, dicens: se non derelinquendum, si Achilles navibus istinc soluturus esset: hoc enim illi gratum erat: hujusque rei causam esse dicit, quod Peleus eum adhuc infantem ipsi educandum commiserit, ac dignum putaverit, qui ei et docendi et faciendi magister esset. Obiter autem et peccata ejus in juventute commissa narrat, declarans hujusmodi ætatem rerum imperitam esse. Atque orando pergens nihil eorum omittit, quæ ad exhortationem faciunt, cunctis Rhetorum præceptis summatis utens. Primo, quod honestum sit, cum supplicante, dona mittente, et non solum optimos quosque legatos, sed ex illis præstantissimos amandante, in gratiam redire. Deinde, quod et ipse dignus sit, qui exaudiatur, quippe illius et educator, et præceptor. Denique futurum esse, ut pœnitentia ducatur, si præsentem occasionem amiserit. Atque ad hoc probandum Meleagri exemplo utitur, qui dum a familiaribus obsecraretur, ut suppeticas patriæ ferret, illis morem non gerebat, donec præ ne-

^a Legendum esse Ἀγαμέμνονι, quod et μέμνον, ita clarum est, ut ita rescribere versio Castal. exprimit, pro vulgato Ἀγα- non dubitaverimus.

Αἴας δὲ, οἶκτε μὲν καὶ ἱκεσίας ἐδὲν ἐδεήθη, παρρήσιά δὲ χρησάμενος, καθελεῖν, τὸ φρόνημα τῷ Ἀχιλλέως δίδων, τὰ μὲν εὐκαίρως ἐπιπλήττων, τὰ δὲ εὐγενῶς παρακαλῶν, ἵνα μὴ τελέως παροξύνῃ. Οὕτω γὰρ ἤρμυζε τῷ τῆς ἀρετῆς μετείληφoti.

Πρὸς δὲ τῶν ἑκαστον ὁ Ἀχιλλεύς ἀποκρινάμενος, ἦθος γενναῖον ἄμα καὶ ἀπλὴν ἐμφαίνει. Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἐλεγκτικῶς ἄμα, καὶ μεγαλοφρόνως ἀντιλέγει, αἰτίας εὐλόγως τῆς ὀργῆς παριστάς. Αἴαντι δὲ ἀπολογεῖται, καὶ Ὀδυσσεῖ μὲν ἔφη ἀποπλεύσεσθαι τῇ ὑπεραίᾳ, καμπτόμενος δὲ πως ταῖς Φοίνικος δεήσεσι, βελεύεσθαι φησι περὶ τῷ ἀπόπλῃ ἐνικηθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Αἴαντος παρρήσιας, ἐξομολογεῖται πᾶν ὃ μέλλει ποιήσῃν, ὅτι ἔ πρότερον ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, πρὶν ἂν ὁ Ἐκτωρ ἐπὶ τὰς σκηνὰς αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς ἀφίκηται, τὰς πολλὰς τῶν ἐλλήνων ἀπεκτονῶς. Ἐνθα φασὶν, ὅτι καίπερ ἐκθύμως μαχόμενον τὸν Ἐκτορα παύσεσθαι νομίζω. Καὶ γὰρ τῷτο προειρημένον πρὸς δὲν ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῶς, περὶ τῷ ἐνσηῇαι τῇ ὀρμῇ τῷ Ἐκτορος, ἀντέθηκεν.

Ἐν δὲ τοῖς τῷ Φοίνικος λόγοις ἀκρίβειον παρίσῃσιν, ὅτι τέχνη ἐστὶν ἡ ῥητορική. Φησὶ γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ Διότι παρέλαβόν σε νῆπιον ἔγω εἰδόθ' ὁμοίῃς πολέμοιο Οὐδ' ἀγορεύων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριεπέρεις τελέθεσσι. Τένεκά με πρόεθε διδασκόμεναι τάδε πάντα, Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηνετῆρά τε ἔργων. Ἐν οἷς καὶ τῷτο δείκνυσιν ὅτι ἡ τῶν λόγων δύναμις μάλιστα τὰς ἄνδρας εὐκλεεῖς ἀπεργάζεται.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῆς ποιήσεως τόποις εὐρεῖν λόγους τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐχομένους, καὶ κατηγορίας, καὶ ἀπολογίας ὑ-

cessitate calamitatum urbem invadentium, ad hostium vim propulsandam versus est. At Ajax neque commiseratione, neque supplicatione sibi opus esse putans, sed libertate dicendi usus, Achillis ferocitatem illam deprimere decrevit: partim quidem eum opportune objurgans, partim vero generose obsecrans, ne eum tandem irritaret. Sic enim ei conveniebat, qui eadem virtute pollebat.

Horum autem unicuique Achilles respondens, mores generosos et simplices præ se fert. Aliis namque argute simul et magnifice contradicit, dum probabiles iræ suæ causas adducit. Ajaci autem se purgat. Ac Ulyssi quidem ait, se postera die navigio in patriam remeaturum. Quum autem precibus Phœnicis nonnihil flecteretur, ait se de classe in patriam reducenda consilium capere. Ajacis vero libertate motus ingenue fatetur quicquid facturum erat: quod scilicet non ante in prælium descensus esset, quam Hector ad tentoria ipsius et naves, multis Græcorum necatis, pervenisset. Ubi etiam dicit, se Hectorem quantumvis in pugna ferocem, sedaturum esse. Atque hoc illi Ulyssis dicto opposuit, quo eum adhortatus erat, ut Hectoris impetum reprimeret.

In Phœnicis autem oratione et illud exhibet, quod Rhetorica sit ars. dicit enim Achilles: Idcirco puerum te, nec grave Martis onus, nec Concio quid posset, gnarum, accepi erudiendum. Namque forum celebrat multos, redditque beatos. Idcirco inquam misit, ut hæc te cuncta docerem, Ut dicendo fores clarus, bellisque gerendis. In quibus et hoc innuit, quod dicendi facultas potissimum viros illustres faciat.

Est autem et in aliis multis poëseos illius locis invenire orationes rhetoricam sapi-

ποδείκνυσιν τρόπον, ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν οἷς ὁ Ἑκτωρ καθάπτεται τῷ ἀδελφῇ, οὐκ ἐκείνῳ αὐτῷ δειλίαν, καὶ ἀκολασίαν, καὶ ὅτι τοιῶτος ὢν ἡδίκη πόρρω ἀπακισμένους, ὅθεν αἴτιος κακῶν τοῖς οἰκείοις ἐγένετο. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκλύει τὸν θυμὸν τῷ ἀδελφῇ, δικαίως ἐπιπλήσσεσθαι συγκατατιθέμενος, καὶ τῷ ὑποσχέσθαι τὴν πρὸς τὸν Μενέλαον μάχην ἀπολυόμενος τὸ ἔγκλημα τῆς δειλίας.

Καὶ ὅτι μὲν τεχνίτης λόγων Ὀμηρος, πᾶς τις ἂν εἴποι εὖ φρονῶν. Δῆλα γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως. Οὐκ ἡμέλησε δὲ ἐδὲ χαρακτηρίσαι τὰς ῥήτορας. Τὸν μὲν γὰρ Νέστορα ἡδὺν καὶ προσηνῇ τοῖς ἀκέσιν εἰσάγει· τὸν δὲ Μενέλαον βραχυλόγον, καὶ εὐχαριν, καὶ τῷ προκειμένῳ τυγχάνοντα· τὸν δὲ Ὀδυσσεά, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχρημένον. Ταῦτα γὰρ τοῖς δυοῖν τέτοις ἤρωσιν ὁ Ἀντήνωρ μαρτυρεῖ, ἀκέσας αὐτῶν, ὅποτε πρᾶξουσιν ἀφίκοντο εἰς τὴν Ἴλιον.

Καὶ ταύτας τὰς ἰδέας τῶν λόγων Ὀμηρος παρίησιν αὐτὸς, ἐν τῇ ποιήσει δείξας ἀπάσῃ. Οἶδε δὲ καὶ τὴν ἀντίθεσιν τῶν λόγων, αἰετῶν ἐναντίων ἐπὶ παντὸς πρᾶγματος τιθεμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κατασκευάζοντων καὶ ἀναρέντων, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς λογικῆς ἕξεως. Φησὶ γάρ· Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι, Παντοίῳ ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα· Ὀπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακέσῃς.

Ἐπίσταται δὲ ταῦτα καὶ διὰ πολλῶν λέγειν, καὶ δι' ὀλίγων ἐπαναλαμβάνειν, ὅπερ καλεῖται ἀνακεφαλαίωσις, καὶ ἔστιν ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὅποταν δέη πολλὰ πρᾶγματα εἰρημένα ἀναμ-

entes. Accusationis namque et purgationis modum cum in aliis commonstrat, tum in quibus Hector germanum taxat, timiditatem et incontinentiam ei exprobrans: et quod, quum talis esset, tamen homines procul dissitos injuria affecisset, unde suis malorum auctor extitisset. Alexander vero germani excandescitiam in hoc frangit, quod se jure optimo reprehendi ab illo fatetur: et timiditatis crimen amolitur, dum pollicetur se singulari certamine cum Menelao congressurum.

Homerum itaque dicendi artificem esse, nemo recte sentiens negaverit. Quippe cum et alia evidentissima exempla ex eo adduci possint. non neglexit autem quin singulas singulis oratoribus dicendi formas attribueret: Nestorem suavem, et auditoribus gratum: Menelaum vero brevitat studentem, et propositi assequentem: Ulyssem vero multa et densa verborum suppellectili utentem. Hæc enim Antenor de duobus Heroibus istis testatur, quod eos audivisset, quando legatione fungentes Ilium pervenerant.

Atque has dicendi species Homerus ipse passim in sua poësi insinuans, exhibet. Novit autem et orationum contentionem, qua semper in omni negotio contraria ponuntur, ut per probabilem dicendi facultatem idem et probent, et improbent. Ait enim: *Flexibilis quamquam sit lingua hominum, variusque Sermo hinc exoritur, et omni-gena regione Huc illuc volitet multus: constat tamen illud, Qualia verba facis, quod talia mox tibi fient.*

Novit autem eadem et copiosius dicere, et brevius repetere, id quod Recapitulatio vocatur, et apud Oratores in usu est, quando negotium postulat rem pluribus dictam

νῆσαι συντόμως. Ἄ γὰρ διηγήσατο ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τοῖς Φαί-
αξις ἐν τέτταρσι ῥαψωδίαις, ταῦτα πάλιν διὰ βραχέων διέξεισιν ἐν
τέτοις. Ἡρξάτο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα, καὶ
τὰ ἑξῆς.

Τῷ δὲ πολιτικῷ λόγῳ ἔρχεται καὶ ἡ τῶν νόμων ἐπισήμη, καὶ ἐδὲ
ταύτης ἐκτὸς τὸν Ὅμηρον εὐροῖμεν ἄν. Εἰ μὲν ἔν καὶ τὸ ὄνομα
τῷ νόμῳ ἦν κατ' αὐτὸν ἐν χρῆσει, ἔκ ἔσι σαφῶς διορίσασθαι. Οἱ
μὲν γὰρ φασι δῆλον αὐτὸν εἶναι εἰδότα τὸν νόμον, ἐν τῷ εἰπεῖν.
Ἀνθρώπων ὕβριν, καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες. Ἀρίσταρχος δὲ ᾤδη τὴν
εὐνομίαν εἰρησθαι παρὰ τὸ εὖ νέμεσθαι. Καίτοι καὶ ὁ νόμος λέ-
γεσθαι ἔοικεν ἀπὸ τῷ νέμειν τὰ ἴσα πᾶσιν, ἢ τὸ κατ' ἁξίαν ἐκάσ-
τω. Ὅτι δὲ δύναμιν τῶν νόμων οἶδεν, εἰ μὴ καὶ ἐν γραφαῖς,
ἀλλ' ἐν ταῖς γνώμαις τῶν ἀνθρώπων φυλασσομένην, ἐν πολλοῖς πα-
ρίησι. Τὸν γὰρ Ἀχιλλεὺς ποιεῖ ὑπὲρ τῷ σκῆπτρῳ λέγοντα· νῦν
αὐτέ μιν ὕψες Ἀχαιῶν Ἐν παλάμαις φορέεσι δικασπόλοι, οἷτε
δέμιας Πρὸς Διὸς εἰρύεται. Θέμιες γὰρ, καὶ Δεσμοὶ, οἱ νόμοι,
ὧν τὸν Δία εἰσηγητὴν παραδίδωσιν ὧ καὶ τὸν Μῖνωα τὸν τῶν
Κρητῶν βασιλέα φησὶν ὁμιλεῖν. Ἡ δ' ὁμιλία νόμων μάδης ἦν,
ὡς καὶ Πλάτων μαρτυρεῖ. Σαφῶς δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις δηλοῖ, ὅτι χρὴ
νόμοις ἔπεσθαι, καὶ μὴ ἀδικεῖν. Τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ
ἀθεμίσιος εἴη· Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν. Πρῶ-
τος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπί-
δι, ἣν τῷ κόσμῳ παντὸς μίμημα κατεσκεύασεν Ἡφαιστος, τῷ ἔσ-
τιν ἡ πνευματικὴ δύναμις, ἐμπειριεχομένης ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν
μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγχεσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζε-
σαν. Καὶ παραθεὶς τὰ ἐκατέρω πρὸς φρον, παρίησιν ὅτι ὁ μὲν

brevi compendio in memoriam revocare. Quæ enim Ulysses apud Phæacenses in quatuor rhapsodiis narraverat, ea denuo brevius in hisce perstringit: *Ceperat ut primum Ciconas domitaverit, atque Deinde, et reliqua.*

Cæterum quum civilis oratio et legis peritiam complectatur, neque Homerum istius imperitum deprehenderimus. An vero legis nomen illius seculo in usu fuerit, liquido pronunciare nequeo. Alii enim constare dicunt, quod legis nomen tenuerit: idque ex eo quod dixit, *Hominum injuriam et æquitatem spectantes*. Aristarchus vero Graiis æquitatem a bene distribuendo dictam esse putat. Atqui et lex hinc appellata videtur, quod æqua cunctis, seu pro merito unicuique tribuat. Quod autem legum vim tenuerit, etsi id non ex scriptis, sed ex hominum consiliis colligi queat, in multis ostendit. Achillem namque de sceptro disserentem facit: *Nunc id Achiva juvenus Causidici in manibus gestant, qui jura reservant A Jove dictata*. Jura enim et priscæ illæ consuetudines, legum vice sunt: quarum Jovem auctorem esse tradunt. Cum quo et Minoem illum Cretensium regem colloqui ait: colloquium autem, ut et Plato testatur, olim legum disciplina erat. Perspicue vero et in illis declarat, quod legibus obsequendum, et quod ab injuria abstinendum sit, *Quocirca penitus vir nunquam sit sceleratus: Consulat at bene dona deum, quæcunque recepit*. Primus itaque Homerus rem politicam in species divisit. In clypeo namque quem Vulcanus, hoc est, spiritualis illa vis, ad totius mundi imitationem fabrefecit, duas urbes contineri finxit, unam

πολιτικός ἐστὶ βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρῆδε δὲ ἔδδὲ τὸν τρίτον, τὸν γεωργικόν, ἀλλὰ καὶ τῷτον ἔδειξεν, ἐνέργειαν ἅμα καὶ κάλλος περιδείξας τοῖς λόγοις. Ὁ δὲ ἐν πάσῃ πόλει νεομοιρέτῃται, τὸ εἶναι συνέδριον βελῆς, καὶ τῷτο προβελεύεσθαι πρὸ τῷ τὸν δῆμον συνέναι, πρόδηλον, ὅτι ἔστιν ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τέτων. Βελὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἰξὲ γειρόντων. Συνάγει γὰρ Ἀγαμέμνων τὰς γέροντας, καὶ σκέπτεται μετ’ αὐτῶν, ὅπως ὀπλίσῃ τὸ πλήθος πρὸς τὴν μάχην. Καὶ ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντίζειν τῆς πάντων σωτηρίας, ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ διδάσκει, ὃ καὶ παραινῇ. Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεν βεληφόρον ἄνδρα. Καὶ ὅτι δεῖ τῷ ἡγεμένῳ πείθεσθαι τὰς ὑποτεταγμένους, καὶ ὅπως ἐκάσῃ προσφύρεσθαι τὸν προτεταγμένον, ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποδείκνυσιν, τὰς μὲν ἐντίμους λόγοις προσήνεσι πείδων, τοῖς δὲ ἐκ τῷ ὄχλῳ πιερότερον ἐπιπλήσων. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπανάσθαι τοῖς ἀμείνοσι παρὰ πᾶσι νενόμισαι, ὃ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ποιεῖσιν ἐπὶ τῷ Διός. Οὐδὲ τις ἔτλη Μῆναι ἐπεσχόμενον, ἀλλ’ ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες. Νόμος παρὰ τοῖς πλείοσι τὸν πρεσβύτατον λέγειν. Ὁ δὲ Διομήδης ὑπὸ ἀνάγκης τῷ πολέμῳ πρῶτος θαρσύνει λέγειν, συγγνωστός ἐστιν ἄξιον. Καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθαι, Οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μετ’ ὑμῶν. Κἀκεῖνο δὲ παρὰ πᾶσι νενόμισαι, τὸ κολάζεσθαι τὰ ἐκείσια ἁμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκείσια συγγνώμης τυγχάνειν. Τῷτο πάλιν δείκνυσιν ὁ ποιητὴς, ἐν οἷς φησιν αἰοδὸς παρ’ αὐτῷ. Καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ’ εἴποι σὸς φίλος υἱός, Ὡς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, ἔδδὲ χατίζων Πωλεύμην μνηστῆρσιν αἰεσίμενος μετὰ δαίτῃς. Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

quidem pace et lætitia fruentem, alteram vero belligerantem. Et utramque ideo suis conditionibus describit, quod per unam civilis, per alteram vero militaris vita insinuat. Præterea nec tusticanam vitam silentio præterit, sed et hanc evidentibus ac venustis verbis illustravit. Cæterum id quod in omni urbe lege sancitum est, ut senatus concilium fiat, ex Homericis illis ortum habet: *Magnanimumque vocat cætum, sanctumque senatum.* Agamemnon enim senatores cogit, ut cum eis de multitudinis armanda consultet. Et quod oporteat principem præ aliis omnium salutem curare in eadem persona docet, quam et commonefacit: *Principis est totam nequaquam stertere noctem.* Et quod oporteat subditos imperatori parere: et quo modo præfectus se ad uniuscujusque ingenium accommodare debeat, Ulysses commonstrat. Optimatibus namque mollibus verbis persuadet, plebeios vero acerbis castigat. Quin etiam præstantioribus assurgere, apud omnes lege cautum est. Quod et ipsi dii Jovem faciunt: *Nullus sustinuit tunc Expectare Jovem, sed cuncti assurgere contra.* Præterea lex apud plerosque est, ut dicendi partes senioribus mandentur. eam ob causam Diomedes præ belli necessitate primum dicere ausus, venia se dignum putat:— *Nē mihi succensere velitis, Quod minime natu vestrum modo dicere conor.* Quin et illud apud omnes lege sancitum est, ut qui sponte peccaverunt, supplicio afficiantur: qui vero invit veniam mereantur. Id quod Poëta rursus ostendit, in quibus cantor apud eum inquit: *Dixerit hæc tua Telemachus charissima proles, Quod non sponte domum ingressus sim, vel rogatus quid, Pro mercede prociis solitus cantare p. ulcis: Sed dum multa trahit pars me, potiorque coactum.*

Τριῶν δὲ ἑσῶν πολιτειῶν πρὸς δικαιοσύνην καὶ εὐνομίαν, βασιλείας τε καὶ ἀριστοκρατίας, καὶ δημοκρατίας, καὶ ταύταις πάλιν ἀντικειμένων τριῶν πρὸς ἀδικίαν καὶ παρανομίαν, τυραννίδος, ὀλιγαρχίας, ὀχλοκρατίας, ἑδὲ ταύτας Ὅμηρος ἀγνοεῖν ἔοικε, τὴν μὲν βασιλείαν δι' ὕλης τῆς ποιήσεως ὀνομάζων καὶ ἐγκωμιάζων, ὡς ἐν τέτοις· Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φίλει δὲ ἐμνηστὴ Ζεὺς. Καὶ ὅποῖον δοκεῖ εἶναι τὸν βασιλεῦσα σαφῶς δηλοῦ· Λαῶν δ' οἷσιν ἀνασσει, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν. Καὶ Οὐτε τινα ῥέξας ἐξαίσιον, ἔτε τι εἰπὼν Ἐν δῆμῳ, ἥτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων. Τὴν δὲ ἀριστοκρατίαν, ἐν οἷς Βοιωτῶν βασιλείας πέντε καταριθμεῖ. Καὶ παρὰ τοῖς Φαίᾳξι· Δῶδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες Ἀρχοὶ κρίνενσι, τριεκαίδεκατος δ' ἐγὼ αὐτός. Δημοκρατίας δὲ εἰκόνα ἐναργῶς ἐν τῇ κατασκευῇ τῆς ἀσπίδος δεικνύει, ἐν ᾗ δύο ποιήσας πόλεις, τὴν ἐτέραν δημοκρατεῖσθαι φησι, μηδενὸς ἡγεμένε, πάντων δὲ πρὸς τὴν ἑαυτῶν βέλῃσιν κατὰ νόμους βιέντων, ἐνθα καὶ δικασήριον εἰσάγει. Καὶ ἐν ἐκείνῃ γε τὴν δημοκρατίαν παρίστησιν, ἐν οἷς φησι Δῆμον ὑποδδείσας, δὴ γὰρ κελχολάσατο λήν, Οὐνεκα ληϊσῆσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν Ἦκαχε Θεσπρωτὲς, οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμοι ἦσαν. Τὸν δὲ βιαίως καὶ παρανόμως ἄρχοντα, τύραννον μὲν ἐκαλεῖ, νεώτερον γὰρ τὸ ὄνομα· οἷος δὲ τοῖς ἔργοις γίνεται, δείκνυσιν ἐν τέτοις· Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δολήμονα πάντων, Ὅς κ' ἀπὸ ρίνα τάρμῃσι, καὶ ἔατα νηλεῖ χαλκῷ. Καὶ τὸν Αἰγισθον δὲ τυραννικὸν ἀποφαίνει, ὃς ἀποκτείνας τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐκράτει τῶν Μυκηναίων. Καὶ ὅποτε ἀνηρέθη φησὶν, ὅτι ἐκ ἂν ἔτυχε ταφῆς, εἴπερ Μενέλαος παρῆν· Τῷτο γὰρ ἐπὶ τῶν τυράννων νενομίσει·

Cæterum triplex cum sit politia, ad justitiam et æquitatem exequendam, regnum, aristocratia, et democratia: atque his quum rursus oppositæ sint, ad injustitiam ac iniquitatem exercendam, tyrannis, oligarchia, et ochlocratia: neque has Homerus ignorare videtur, quippe qui regnum per omnem pœsin nominet, ac celebret, ut in his: *Est Jove nutrito regi iracundia magna, Illius atque honor a Jove, quod perdiligit ipsum.* Ad hæc, qualem deceat esse regem perspicuum facit, *Ceu mitis pater hic populo imperitare solebat, Læderet ut neque facto, nec verbotenus ullum, Cum tamen hic sit mos regum, diis qui similes sunt.* Aristocratia vero, in quibus Ecœtûm quinque reges enumerat. Et apud Phæacas: *Ter deni in populo regesque ducesque celebres, Dicunt jura, quibus decimus nunc tertius addor.* Democratia vero imaginem in clypei fabrica evidenter ostendit, in quo duabus fictis urbibus, alteram a populo gubernari dicit, nemine imperante. sed cunctis pro arbitrio suo secundum leges viventibus. Ubi et forum judiciale introducit. Atque in illa democratiam exhibet, dum ait: *Sed veritus populum, is siquidem stomachatus abunde, Quod sectando malos, funestos atque latrones, Thesprotis aberat, qui nobis semper amici.* Violenter vero ac inique imperantem, tyrannum quidem non appellat recentius enim illud nomen, qualia vero ejus gesta sint, in his ostendit: *Regi Echeto daberis, quo non crudelior alter, Qui gladio nares, auresque recidat acuto.* Præterea et Ægisthum tyrannicum declarat, qui in terempto Agamemnone, Mycenæis dominabatur. Et quum elatus esset, inquit: Non

Τῷ δὲ Δανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν, Ἄλλ’ ἄρα τὸν γε κύνης τε καὶ οἶωνοι κατέδαψαν Κείμενον ἐν πεδίῳ, μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον. Ὀλιγαρχίαν δὲ δηλῶν δοκεῖ, διὰ τῆς τῶν μνηστῆρων πλεονεξίας, περὶ ᾧ φησιν Ἡδ’ ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέεσι. Τὴν δὲ ὀλιγοκρατίαν ἐν τῇ τῶν Τρώων πολιτείᾳ παραδίδωσιν, ἐν ᾗ καὶ συναράμμενοι πάντες Ἀλεξάνδρῳ, κακοῖς περιέπεσον. Καὶ ὁ Πρίαμος λοιδορεῖται τοῖς παισὶν, ὡς τέτων αἰτίοις Σπείυσάτ’ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες. Καὶ ἄλλος δέ τις τῶν Τρώων ὁ Ἀντίμαχος· Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεδγμένος, ἀγλαὰ δῶρα, Οὐκ εἴασχ’ Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ.

Ἐπεὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίκαιον τῆτο νομίζεται, τὸ ἀπονεμητικὸν ἐκάσῳ τῷ κατ’ ἀξίαν, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ θεῶς σέβειν, γονέας καὶ οἰκείας τιμᾶν, τὴν μὲν εἰς θεῶς εὐσεβείαν ἐν πολλοῖς διδάσκει, εἰσάγων τὰς ἡρώας θύοντας, καὶ εὐχομένους, καὶ δῶρα ἀνατιθέντας τοῖς θεοῖς, καὶ ὕμνοις γεραίροντας αὐτὰς, καὶ τῆς εὐσεβείας ἀμοιβὴν ἀπολαμβάνοντας τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐπικερδίαν. Τὴν δὲ πρὸς τὰς γεννωμένους τιμὴν, ἐν τῷ Τηλεμάχῳ προσώπῳ μάλιστα δείκνυσιν, καὶ ἐν οἷς ἐπαινεῖ τὸν Ὀδυσσεύην. Οὐκ αἶψις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀδυσσεύς Πάντας ἐπ’ ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφρονῆα;

Καὶ ὅτι τὸ γηροτροφεῖσθαι τὰς γονέας ὑπὸ τῶν παίδων φύσει δίκαιον, καὶ ἐξ ἀμοιβῆς ὀφειλόμενον, διὰ μιᾶς λέξεως ἐδήλωσεν εἰπὼν. Οὐδὲ τοκεῦσι Θρόετρα φίλοις ἀπέδωκεν, ἀδελφῶν δὲ εὖνοιαν, καὶ πίσιν πρὸς ἀλλήλους, ἐν τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ φίλων δὲ ἐν Ἀχιλλεῖ καὶ Πατρόκλῳ δείκνυσιν· γυναικὸς δὲ σωφροσύνην,

sortitus fuisset sepulturam, si Menelaus adesset. hoc enim sub tyrannis lege cautum est: Huic equidem non solvissent sua justa propinqui, Alitibus canibusque sed esca fuisset in arvo, Quod facinus tetrum commiserat. Oligarchiam vero innuere videtur in ambitioso procorum præcipuas obtinendi partes studio, de quibus ait: *Atque Ithacæ sterili quotquot dominantur inique.* Plebis vero imperium in Trojanorum republica tradit, in qua omnes Alexandro assentientes malis impliciti sunt. Et Priamus filios suos tanquam horum auctores increpat: *Accersivistis mala mi, soboles scelerata.* Quin et alius quidam Trojanorum Antimachus, *Auro ab Alexandro corruptus, munere claro, Dissuadet reddendam Helenam flavo Menelao.*

Quandoquidem vero id apud homines justum censetur, quando unusquisque pro sua dignitate tractatur, et quum deos ac parentes colere, ac familiares in precio habere, præcipuæ illius species sint, pietatem quidem erga deos in multis docet, ubi Heroes rem divinam et vota facientes, dona diis offerentes, ac hymnis eos celebrantes inducit, dumque pro pietatis remuneratione a diis auxilium reportant. Honorem autem erga progenitores in Telemachi persona præcipue ostendit. Et in quibus Orestem collaudat: *Inclutus, insignis non audis quam sit Orestes, Excellatque homines cunctos, quod sit patris ultor?*

Ad hæc, quod a natura justum, et ex remuneratione debitum sit, ut parentes senectute confecti a liberis foveantur, per unicum vocem explicuit dicens. *Nec dum charis parentibus pro educatione precium persolverat.* Fratrum autem benevolentiam, et fidem inter sese, in Agamemnone et Menelao: amicorum vero in Achille et Patroclo

καὶ Φιλανδρείαν, ἐν τῇ Πηνελόπῃ· ἀνδρὸς δὲ πόθον τῆς αὐτῆς γυναικὸς, ἐν τῷ Ὀδυσσεὶ παρίσχησιν.

Ὅπως δὲ καὶ ὑπὲρ πατρίδος χρὴ πράσσειν, ἐν τῷ μάλισα ἐδήλωσεν· Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Καὶ πάλιν, ὅπως τὰς τῆς πολιτείας κοινωνήσας φιλίας ἔχειν δεῖ· Ἀφρῆτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέσιός ἐστιν ἐκεῖνος, "Ὁς πολέμῳ ἔραται ἐπιδημία, ὁ κρυόντορ. Πῶς δὲ τὸ ἀληθεύειν τίμιον, τὸ δὲ ἐναντίον φευκτόν; Ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς αἶδαο πύλησιν, "Ὁς χ' ἔτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ·^a καὶ, Οἶ τ' εὖ μὲν βάζεσι, κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέσι.

Τῶν δὲ οἴκων μάλισα σωζομένων, ὅποταν γυνὴ μῆτε τὰς ἀπορήτους διανοίας τῆς ἀνδρὸς πολυπραγμονῇ, μῆτε ἄνευ τῆς γνώμης αὐτῆς πράσσειν τι ἐπιχειρῇ, ἐκάτερον ἐκ τῆς Ἥρας ὑπέδειξε. Τὸ μὲν πρότερον, τῷ Διὶ λέγοντι περιδείξ· Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμὰς ἐπιέλπεο μύθους Εἰδήσειν. τὸ δὲ ἔτερον τῇ Ἥρᾳ· Μή πως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶκε σιωπῇ Οἰχῶμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόος ὠκεανοῖο. Τὸ δὲ καὶ τὰς ἐξιόντας ἐπὶ πόλεμον, ἢ ἐν κινδύνῳ καθεσθῶτας, ἐντέλλεσθαί τι τοῖς οἰκείοις εἰθισμένον παρὰ πᾶσιν, ἐκ ἡγνόησεν ὁ ποιητής. ἡ μὲν γὰρ Ἀνδρομάχῃ ξένεσα τὸν Ἐκτορὰ φησιν· Οὐ γὰρ μοι θνήσκων, λεχέων ἐκ χειρὸς ὄρεξας, Οὐδέ τι μοι εἶπας πυκινὸν ἔπος, ἔτε κεν αἰεὶ Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέεσα· ἡ δὲ Πηνελόπῃ τῶν τῆς Ὀδυσσεὺς ἐπιτολῶν μνημονεύει, φήσαντος ὅποτε ἐξήει· Τῷ ἐκ οἴδ' εἴ κεν μ' ἀνέσει θεός, ἢ κεν ἀλώω Αὐτῆς ἐνὶ Τροίῃ. σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων·

innuit. Uxor is autem prudentiam, et studium erga maritum in Penelope, mariti erga uxorem desiderium in Ulysse exhibet.

Caterum quo pacto nos pro patria gerere debeamus in hoc potissimum declaravit: Una avis optima, pro patria pugnare. Et rursus quomodo ejusdem reipublicæ cives concordēs esse conveniat: Est et inhumanus, est et sceleratus et exilis, Quisquis amat vulgi discordis seditionem. Quo autem pacto veracitas in precio habenda, et mendacium fugiendum sit, in hoc ostendit: Ut Stygius Pluto, sic nobis est inimicus, Cujus verba sonant aliud, quam pectore sentit. Et: Absenti obtreçant, sed præsenti bene dicunt.

Porro quum familiæ tum maxime conserventur, quando uxor mariti consilia arcana neque curiose indagat, neque absque illius sententia quicquam facere conatur, utrumque a Junonis exemplo commonstravit; alterum quidem Jovi dicenti attribuens: Consilium ne quæso meum cognoscere tentes Omne, soror, conjunxque mea. Alterum autem Junoni: Ne quando posthac mihi succensere velis, si Clam te conveniam Oceanum, latitemque profundum. Præterea nec hoc Poëtam latuit, quod apud omnes in usu est, ut ii, qui in bellum descenderunt, aut in periculo constituti sunt, aliquid familiaribus suis mandent. Siquidem Andromacha Hectorem deflens, ait: Non etenim moriens mihi dextram jungere tentas, Nec monitis oneras viduam prudentibus ullis, Quæ meminisse juvet noctesque diesque dolentem. Penelope vero mandatorum Ulyssis mentionem facit, quæ dixerat, quando in expeditionem ibat: Haud scio num reducem Deus, an ne velit periisse Pergama apud Trojæ. Quapropter sit tibi curæ Noster uterque parens,

a Apud Homerum est βάζει. Memoriter protulit ut alia.

Μεμνησθαι πατρός, καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν, Ὡς νῦν, ἣ ἔτι μαῖλλον, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντος. Αὐτὰρ ἐπειδὴ παῖδα γενεήσαντα ἴδῃαι, Γήμασθ' ὧ κ' ἐδέλχῃσθα, τῶν κατὰ δῶμα λιπῆσα. Οἶδε καὶ ἐπιτρόπῃς· Καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρειπεν οἶκον ἅπαντα, Παιδεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.

Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων πένθη, ἔτε ἄμετρα εἶναι ἄξιοι, (ἀγενεὺς γὰρ τῆτο) ἔτε παντελῶς ἐκκεκόφθαι ἐᾷ (ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀπαδῆς ἐπὶ ἀνθρώπων)· ὅθεν λέγει τὰ τοιαῦτα· Ἄλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκεν. Τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν. Ἐν ἄλλοις δὲ φησιν· Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταδάπτειν, ὅσκι δάνησι, Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἥματι θακρύσαντας. Ἐγὼ δὲ κἀκεῖνα, ἃ καὶ νῦν ἐν ταῖς ταφαῖς νομίζεται, ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τέτοις· Ἐνθα ἐταρχύσῃσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε, Τύμβω τε, εἴλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐς θανόντων. Καὶ οἶα ἣ Ἀνδρομάχη φησὶν εἰς τὸν Ἐκτορος νέκυν γυμνὸν κείμενον· Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνας κορέσωνται, Γυμνὸν, ἀτὰρ μοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῃ, Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ ἐγκείσεαι αὐτοῖς, Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωάδων κλέος εἶναι. Οὕτω καὶ ἡ Πηνελόπη τὴν ἐσθῆτα κατασκευάζει Λαέρτη ἡρώϊ ταφῆϊον καὶ ταῦτα μὲν μέτρια. Τὸ δὲ, περισσὰ τέτων ζῶα ἄλλα τε καὶ ἀνθρώπους ἐπικαίειν τὸν Ἀχιλλέα τῇ τ'ε Πατρόκλῃ πυρῶ, ἐκ ἐπαινῶν λέγει· Διὸ καὶ ἐπιφανεῖ κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα. Καὶ τὰ πολυάνδρεια πρῶτος ἤγειρε. Τύμβον δ' ἐκ πεδίσ ἕνα

velut hactenus: atque magis nunc, Quando ego digredior, linquens charissima quæque. Videris ast ubi Telemacho barbam cecidisse Primam, nube viro conjunx cuicunque roles, sed Ædibus in nostris regnabit filius idem. Novit et procuratorum rationem: Nave abiens, procurat uti domus omnis adesset Ad nutum senioris, et ut rata cuncta manerent.

Luctus vero in familiarium funeribus neque immoderatos (illiberale namque hoc est) probat, neque prorsus e medio tolli (eo quod homines istum affectum exuere nequeant) permittit. Unde talia dicit: Sed tamen is luctu functus requievit ad imum, Namque homini mentem tolerantem fata dedere. In aliis vero ait: Sed mandandus humo qui satis functus obivit, Postquam tota dies lacrimas exhausit acerbis. Novit autem illa, quæ etiamnum in sepulchris legitima putantur, idque cum in aliis, tum in his: Ornabunt inibi tumulum, statuentque columnam Fratres ac socii, precium quod manibus amplum. Et qualia Andromacha ad nudum ac jacens Hectoris cadaver inquit: Vermes te comedent varii, canibus saturatis: Ædibus at nostris tibi vestimenta reposita, Filo pertenui quæ texuerant mulieres. Asthæ cuncta dabo flomnis, non ut tibi prosint, Quandoquidem non hic cheu miserande jacebis. Verum ut Trojani laudent et Troiades me. Ad hunc modum et Penelope funebrem Lærti heroi vestem adornat. Atque hæc quidem moderata sunt. Quod vero dicit, Achillem supervacanea quædam istarum rerum cum alia animantia, tum homines in Patroeli pyra comburere, non collaudat. Propterea et exclamat: Facta sed is mala mente volutat. Tumulos quoque primus excitavit: Omnibus e campo ductum struimus monumentum. Funebria quoque

χεύομεν ἐξαγαγόντες. Καὶ τὰς ἐπιταφίαις ἀγῶνας ἔδειξε πρῶτος· Ταῦτα μὲν κοινὰ τῶν τε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῶν ἐν πολέμῳ καθεσῶτων.

Τὴν δὲ περὶ τὰς πολέμους ἐμπειρίαν, ἣν καὶ Τακτικὴν τινες καλεῶσιν, ἢ ποίησις πεποιτὴμένη μὲν πεζομαχίαις, τειχομαχίαις, ἐπιναυμαχίαις, παρατάξεσι, μονομαχίαις, πολλὰ δὲ καὶ ξρατηγικὰ περιέχεσα, ὧν ὀλίγα παραθέσθαι ἐστὶν ἄξιον. Ἐν γὰρ ταῖς παρατάξεσιν αἰὲν χρὴ προτετάχθαι τὸ ἵππικόν, καὶ ἔπείσθαι τὸ πεζόν. Καὶ τῷτο δὲ δείκνυσιν ἔτι· Ἴππῃας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχρῳ, Πεζῶς δ' ἐξόπιθον σῆσας πολέας τε, καὶ ἐσθλὰς. Καὶ τὸ εἶναι ἐν τοῖς ξρατιώταις ἡγεμόνας κατὰ τάξεις· Ἐπτά δ' ἄρ' ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάσῳ Κῆρσι ἅμ' ἔειχον, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντες. Καὶ τῶν ἡγεμόνων τὰς μὲν προαγωνίζεσθαι ἐν πρώτοις τεταγμένους, τὰς δὲ κατόπιν γενομένους, ἐπείγειν τὰς λειπομένους πρὸς τὴν μάχην· Οἱ δ' ἅμφ' Ἰδομενεῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο· Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συὶ εἰκελος ἀλκῇ, Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.

Καὶ ὅτι δεῖ τὰς δυνάμει διαφέροντας ἐν τοῖς ἔξω ξρατοπεδεύειν, ὥς περ τεῖχος τῶν λοιπῶν περιβεβλημένους, τὸν δὲ βασιλέα ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ, τετέστι τῷ μεσαιτάτῳ, κατασκηνοῦν, δείκνυσιν ἐν τῷ τὰς μὲν γενναϊοτάτας, τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Αἴαντα ἐν τοῖς ἐσχατοῖς μέρεσι τῶν νεῶν κατεσκηνωκέναι, τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα καὶ τὰς ἄλλας ἀρίστους ἐν τῷ μέσῳ. Καὶ τὸ ἐν τῷ ξρατοπεδεύεσθαι χάρακάς τε περιβάλλεσθαι, καὶ τάφρους ἀποσκάπτειν εἰς εὖρος καὶ βάθος, καὶ σκόλοψι κύκλῳ διαλαμβάνειν, ὥς μήτε ὑπερπηδῶν τινὰ διὰ πλάτος, μήτε διὰ βάθος κατείναι δύνασθαι, γίνεται τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ παρ' Ὀμήρῳ· Ὑπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρους

certamina primus monstravit. Atque hæc hominibus tum in pace, tum in bello constitutis communia sunt.

Cæterum rei bellicæ, quam et militarem quidam vocant peritiam, poësis illa utpote pedestri pugna, murali, navali, acie et singulari certamine variegata, multa quoque imperatoria complectitur: quorum pauca in medium adducere, haud indignum videtur. In acie namque convenit equitatum semper præordinari, peditatum vero sequi: id quod ad hunc modum ostendit. *Prima acie ponit currus, equitesque valentes, Postrema pedites multos locat, egregiosque.* Et ut militum duces in singulis ordinibus sint: *Septem aderantque duces vigilum, juvenesque cuique Centum aderant, manibus gestantes spicula longa.* Denique et ducum quosdam inter principia pugnare, quosdam vero in extrema acie reliquos ad pugnandum exhortari decet: *Arma rapit, quicumque situs juxta Idomeneæ: Idomeneus sed apro similis, qui robore magno, Prima acie pugnat, postremas excitat autem Meriones illi valida virtute phalangas.*

Præterea quum viribus præstantes in exterioribus partibus castrametari conveniat, ut reliquis tanquam murus circumjecti sint, regis vero tabernaculum in medio, hoc est, tutissimo figit: ad hunc modum id ostendit, cum generosissimos, Achillem et Ajacem, in extremis navium partibus Agamemnonem vero et reliquos optimates in medio tendisse ait. Et quum hostes inter castrametandum aggerem agere soleant, fossas in latum et profundum ducere, easque palis per circuitum ita intersepîre, ut nullus eas propter latitudinem transilire, neque propter altitudinem in eas descendere possit, idem

Εὐρεῖ, ἔτ' ἄρ' ὑπερβορέειν σχεδὸν, ἔτε περῆσαι Ῥηϊδίῃ κρημνοὶ γὰρ
ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν Ἔεασαν ἀμφοτέρωθεν ὑπερθεὶν δὲ σχολόπεσιν
Ὀξέειν ἤρξει, τὰς ἔεασαν υἷες Ἀχαιῶν Πυκνὰς καὶ μεγάλας,
δηῶν ἀνδρῶν ἀλευρήν. Καὶ μαχόμενοι θνήσκεσι γενναίως οἱ τέ-
τοις ἐπόμενοι. Μὴ μὰν ἀσπεδὲί γε, καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι. Καὶ πάλιν
Ὅς δέ κεν ὑμέων Βλήμενος, ἥε τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον
ἐπίσπῃ, Τεθνάτω· ἔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθνά-
μεν. Καὶ τοῖς μὲν ἀριεῦσι γέρα νέμεται Ἀλλὰ δ' ἀριστῆεςσι
δίδω γέρα, καὶ βασιλεῦσι. Τοῖς δὲ λειποτάκταις ἀπειλεῖ Ὅν δ' ἂν
ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω, Αὐτῆ οἱ θάνατον μητίσσομαι.

Ἐν δὲ ταῖς μάχαις ὃν μὲν τρόπον καὶ ὅπως διαφόρως καὶ
ποικίλως τὰς ἥρωας ποιεῖ τιτρώσκοντας, καὶ τιτρωσκομένους, τί δεῖ
λέγειν; ἐκείνῳ δὲ ὑπομνησαι ἄξιον, ὅτι τὰς μὲν πρόςθεν τετρωμένους,
ἐνδοξότερους ἡγάμεθα, ἅτε τὴν ἐκ τῆ συνεσθῆναι καὶ παραμένειν
προθυμίαν δεικνύοντας· τὰς δὲ τὸ νῶτον, ἢ τὸ μετὰφρυνον πεπλη-
γότας, ἀτιμότερους, ὥς ἐν τῷ φεύγειν τῆτο πεπονθότας. Καὶ ταῦ-
τα ἔν ἐκάτερῳ ἐσι παρ' Ὀμήρῳ. Εἴπερ γὰρ καὶ βλεῖο πονεύμε-
νος, ἥε τυπεῖς, Οὐκ ἂν ἐπ' αὐχέν' ὅπισθε πέσοι βέλος, ἐδ' ἐν
νώτῳ, Ἀλλὰ κεν ἢ ἐξέρων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε Πρόσσῳ ἐμμένοιο
μετὰ προμάχων ὀαρίζυν. Καὶ πάλιν Οὐ μὲν μοι φεύγοντι με-
ταφρύνῳ ἐν δόρῳ πῆξις, Ἀλλ' ἰδυὺς μεμαῶτι διὰ σῆδεσφιν ἔλασ-
σον. Χρησίμως δὲ καὶ ἐν τῇ τροπῇ τῶν πολεμίων παραινέει μὴ περὶ
τὰ σκῦλα γίνεσθαι, μηδὲ ἐνδιδόναι καιρὸν φυγῆς, ἀλλ' ἐγκεῖσθαι,
καὶ διώκειν. Μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν Μιμ-
νέτῳ, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νηὶς ἵκηται. Ἀλλ' ἀνδρῶς κτείνω-

et apud Homerum fit:—Fossa etenim fuit illa timori, Lata nec ut salias, nec sit pene-
trabilis ulli. Namve ab utroque labra stetit ingens aggere vallum, Desuper at com-
pacta fuit sudibus præcutis, Quos Danaï crassos, magnosque prius statuere, Effugium
ut fierent adversum hostilia tela. Porro qui isthæc sectantur, generosam mortem op-
petunt. Non studio sine, non inglorius interiturus: Ast aliquid faciens, quo lauder
posteritate. Et rursus: Vulneribus quicumque necem sibi sentit adesse, Mortem obeat,
sic pra patria est occumbere clarum. Atque fortibus quidem præmia distribuuntur:
Munera dat præstantibus, egregiis ducibusque. Aciei vero desertoribus comminatur:
Quemcunque a ratibus longe deprendo volentem, Isthic atra manet mors hunc.

In pugnis autem, quemadmodum quam differenter, et quam varie Heroas et vulnerare
et vulnerari faciat, quid dicere attinet? Illud vero admonitu dignum est, quod eos, qui
adversa vulnera acceperunt, illustriores existimamus, utpote qui persistendo ac perseve-
rando animi promptitudinem declarent. A tergo autem, et a dorso ictos, ignominiosio-
res, quippe qui hoc inter fugiendum perpessi sint. Quorum utrumque apud Homerum
est: *Vulnera ne tergo capias, cerviceque nulla, Ventre sed adverso, sed pectore fixa sa-
gitta Condecoret, primaque velis decernere pugna. Et rursus: Nunquam ni scapulis fi-
ges hastam fugienti, Sed cupio adverso ferias me pectore promptum.* Commode autem
in hostium fuga admonet, ne circa spolia occupati sint, neve hostibus effugiendi occa-
sionem dent, sed eis immineant ac persequantur: *Exuviis inhians nullus post terga*

μεν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἑκκληοὶ Νεκρὸς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεώ-
τας. Ἐστὶ δὲ παρ' αὐτῶ πάσης ἡλικίας κατορθώματα, ὅφ' ὧν
πᾶς ὅς τις ἔν ἐπαρδείῃ· ὁ μὲν ἀκμάζων, ὑπὸ τῷ Ἀχιλλέως καὶ
Αἴαντος καὶ Διομήδους· ὁ δὲ νεώτερος, ὑπὸ τῷ Ἀντίλοχῃ, καὶ τῷ
Μηριόνῃ· ὁ δὲ μεσαιπόλιος, ὑπὸ τῷ Ἰδομένεως, καὶ τῷ Ὀδυσ-
σείῳ· ὁ δὲ γέρον, ὑπὸ τῷ Νέστορος. Καὶ πᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τέ-
των ἀπάντων, καὶ τῷ Ἀγαμέμνονος. Τοιαῦτα μὲν τῶν πολι-
τικῶν λόγων καὶ πράξεων ἐστὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ λήμματα.

Θεασώμεθα δὲ καὶ περὶ τῶν ἱατρικῶν, εἰ καὶ τέτων μὴ εἶχεν
ἀπαίρως Ὀμηρος. Καὶ ὅτι μὲν πολλὰ ἄξιον τὴν τέχνην ὑπε-
λάμβανε, δῆλον ἐκ τέτων. Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλ-
λων. Δοκεῖ δὲ ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι νοσερῶν καὶ ὑγιεινῶν. Ἀ-
περὲς ἐκ τέτων ἂν τις μάθοι. Ὅτι μὲν ἐπιστήμη Ἰητρὸς δὲ ἕκασ-
τος ἐπιστάμενος περὶ πάντων. Ὅτι δὲ ὑγιεινῶν καὶ νοσερῶν. Φάρ-
μακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ· σημαίνει
τέτων ἐκάτερον. Ἐστὶ μὲν τῆς ἱατρικῆς θεωρητικὸν μὲν, τὸ διὰ
τῶν καθολικῶν λόγων, καὶ διὰ μεθόδου ἐπάγον ἐπὶ τὴν τῶν κατὰ
μέρος γνῶσιν. Τέττε δὲ αὖ μέρη, τὸ μὲν σημειωτικόν, τὸ δὲ αἰτιο-
λογικόν. Πρακτικὸν δὲ, τὸ διὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς βαδίζον.
Τέττε δὲ μέρη, τὸ μὲν διαιτητικόν, τὸ δὲ χειρουργικόν, τὸ δὲ φαρ-
μακευτικόν. Πῶς ἔν ἐκάσῳ τέτων Ὀμηρὸς ἐπιβέβληκεν; Ὅτι
μὲν γὰρ θεωρητικόν τι εἶναι ἐπίσταται, ἐν τέτῳ αἰνίσσεται. Τοῖα
Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόντα. Μητιόντα γὰρ λέγει
δηλονότι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. Τὸ δὲ σημειω-
τικὸν ἀντικρὺς ἰσορρεῖ, διὰ τῷ Ἀχιλλέως. μαθητὴς γὰρ ὧν Χείρω-

*maneto, Ut spolia ampla queat naves perferre Pelasgas. Hostibus occisis, tum demum
incumbite prædæ, Eruias hominum campo passim legitote. Sunt denique apud eum
omnis ætatis recte facta, a quibus unusquisque animari poterit: in ipso quidem ætatis
flore existens ab Achille, Ajace, et Diomede: junior autem ab Antilocho, et Diome-
de: semicanus vero ab Idomeneo, et Ulysse: senex a Nestore: atque quivis rex a
cunctis istis regibus, præsertim Agamemnone. Hujusmodi quidem exempla et dic-
torum, et factorum civilium, apud Homerum sunt.*

* Cæterum videamus et de medicina, num et hujus peritiam Homerus habuerit. ac
quod eam multū fecerit, ex illo constat: *Vir medicus multos alios superaverit unus.*
Videtur autem medicina esse scientia morbidorum, et salubrium, id quod ex hisce
aliquis conjecerit. Primum quod sit scientia: *Præ cunctis sciens est medicus mortalibus
aptus.* Deinde quod salubrium et insalubrium: *Hic bona multa insunt medicamina,
noxia multa.* Quo versu utrumque istorum innuit. Estque medicinæ pars contem-
plativa, quæ per universales rationes, et per compendium in particularium cognitio-
nem inducit. Cujus rursum partes sunt, signorum observatio, et causarum morbos
continentium notitia. Practica vero quæ ejusdem effectum tractat. Cujus partes
sunt, victus ratio, chirurgia, et medicamentaria. Quo igitur pacto unumquodque is-
torum Homerus attigit? Quod enim contemplativum quiddam esse intelligat, in illo
innuit: *Talia pharmaca habet consulta Jovis pia nata.* Consulta enim ideo vocat,
quod secundum artem contemplativam instructa essent. Signorum autem observatio-

νος, πρῶτος τὴν αἰτίαν τῆς κατασχέσεως τῆς ἑλληνικῆς νόσου κατέ-
νόησε, συνιδὼν ὅτι τὰ ἐπιδημια νοσήματα ἐκ τῆς Ἀπόλλωνός ἐσιν,
ὅς γε δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ. Οὗτος γὰρ τὰς ὥρας τῆς ἔτας
ἐπάγει, αἱ περ ὅταν ὥσι δυσκράτως διακείμεναι, νοσήματος αἰτίαι
καθίστανται. Καὶ γὰρ τὸ ὅλον, τὴν τε σωτηρίαν, καὶ τὸν ὄλεθρον,
τῶν μὲν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, τῶν δὲ γυναικῶν, τῇ Ἀρτέμιδι,
τετέστι τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ ἀνατίθησι. Τοξότας μὲν αὐτὲς
ποιῶν διὰ τὴν τῶν ἀκτίνων βοήθην. Οὕτω δὲ διορίζων τὸ ἄρρην,
καὶ τὸ θῆλυ, ἐπεὶ καὶ θερμότερον φύσει τὸ ἄρρην γένος. Διὰ
ταῦτα γὰρ φησι, τὸν μὲν Τηλέμαχον τέλεικτον εἶναι, Ἀπόλ-
λωνος γε ἑκῆτι, τὰς δὲ ἁ Τυνδάρεως κέρας ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἠϋξῆσ-
θαι. Τῆς δὲ θανάτους αὐτοῖς ἀνατίθησιν, ἐν τε ἄλλοις πολλοῖς,
καὶ ἐν οἷς διορίζει. Τῆς μὲν Ἀπόλλων πέφινεν ἀπ’ ἀργυρέοιο
βιοῖο, Χαόμενος Νιόβῃ, τὰς δ’ Ἀρτεμις ἰοχάρεια. Ὅπως δὲ καὶ
τὴν τῆ κυνὸς ἐπτολήν διηγείται, σημεῖον καὶ αἴτιον τῆτο ἐκκαύ-
σεως, καὶ νόσων. Λαμπρότατος μὲν ὄγ’ ἐστὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέ-
τυκται, Καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν. Αἰτιο-
λογεῖ δὲ ἐν οἷς λέγει περὶ τῶν θεῶν. Οὐ γὰρ σίτον ἐδασ’, ἔ πίνεσ’
αἰδοπα οἶνον, Τένεκ’ ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀδάνατοι καλέονται. ἡ
γὰρ τροφή, ἡ τε ξηρὰ καὶ ὕγρὰ, αἵματός ἐστι γεννητικὴ. Τῆτο δὲ
τρέφει μὲν ὁ τὸ σῶμα, πλεονάσαν δὲ ἡ διαφθαρὴν, νόσων αἴτιον
γίνεται.

nem per Achillem palam facit. Quum enim Chironis discipulus esset, primus morbi, qui Græcos invaserat, causamprehendit. Norat enim communes agrotationes ab Apolline, qui idem esse cum sole videtur, ortum habere. Is namque anni tempora inducit, quæ si intemperata fuerint, morborum causas præbent. Nam in universum, virorum salutem et exitium, Apollini, mulierum Dianæ, hoc est, Soli et Lunæ, acceptum fert, quos jaculatores quidem ob radiorum jactum fingit. In marem vero et fœminam ideo secat, quod masculinum genus natura calidius sit. Quapropter et Telemachum Apollinis ductu in tantum virum evasisse inquit: Tyndari autem filias Dianæ beneficio adolevisse. Præterea et mortes illis attribuit, idque cum in aliis multis, tum in quibus secernit: Arcitenens jaculis hos Phæbus Apollo necavit, Dum Niobæ succenset, et has pharetrata Diana. Adhæc ubi canis exortum recenset, signum, et causam ipsam æstus ac morborum: Splendidus est equidem, sed pessima quæque minatur, Ac generat febres miseris mortalibus idem. Morborum autem causas reddit, in quibus de diis ait: Nec comedunt fruges, nec vinâ nigrantia potant, Sanguine ob idque carent, immortalesque vocantur. Cibus namque sive humidus, sive siccus, sanguinem generat, atque is corpus nutrit. Nimius autem, vel corruptus, morborum causa est.

a Τυνδάρεως] Cum nihil tale sit apud Homerum de Tyndarē filiabus, sed de Pandarē Od. υ'. 66. s. corrigendum esse Πανδάρεω κέρας recte judicavit Barnesius, qui et in textum addidit c v. 70. μένος δ'

ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή. Cæterum de Tyndari filiabus idem habet Julianus Or. 2. f. 108.

b τὸ σῶμα.] Quia sequitur πλεονάσαν δὲ, Barnesius addit, μέτερον δ', quod non arbitror esse necessarium.

Τὸ δὲ πρακτικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς, ^a ὅπως ἀκριβοῦς, ἐν ᾧ ἔστι καὶ διαιτητικόν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδε τὰ χρόνια τῶν νοσημάτων, καὶ τὰ ὀξεία. Ὡς ὅταν λέγῃ. Τίς νύ σε κλῆ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο; Ἡ δολιχὴ νῆσος, ἥ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχομένη κατέπεφνεν; Φανερός δέ ἐστι καὶ τὴν λιτὴν δαίταν ὑγιεινὴν ὑπολαμβάνων. Πεποίηκε γὰρ τὰς ἥρωας ὀπτοῖς κρέασι χρωμένους, περιελὼν τὴν περὶ τὰ βρώματα περιεργίαν. Καὶ ἐπεὶ ἡ γαστήρ αὐεὶ δεῖται πληρώσεως, ὅταν τὰ πρότετρα σιτία καταπεφθέντα, τὸ μὲν οἰκτεῖον τῷ σώματι εἰς καρδίαν καὶ τὰς φλέβας ἀναπέμψῃ, τὸ δὲ περισσὸν ἐκβάλῃ, τοιαυτὰ φησιν. Ἄλλ' ἐμὲ μὲν δοσπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ. Οὐ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη. Καὶ πάλιν Ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ Ἑσδόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δὲ με πάντων Ληϊδάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

Οἶδε δὲ καὶ οἷα χρήσεως διαφορὰς, ὅτι ὁ μὲν πολὺς ποθεῖς, βλαβερός, ὁ δὲ μέτριος, ὠφέλιμος. Τὸ μὲν ἔτω. Οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλος Βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἔλῃ, μὴδ' αἴσιμα πίνῃ. Τὸ δὲ, ἐκείνως. Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. Καὶ ὅτι δυνάμειος ποιητικός. Ὅς δὲ καὶ ἀνὴρ οἶνιο κορεσσάμενος, καὶ ἐδωδής, Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολέμιζῃ. Θαρσαλέον νύ τοι ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἐδὲ τι γυῖα Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντα ἐραῆσαι πολέμοιο. Καὶ τὸν μὲν ἡδὺν, εἰς τὰς φιλοφροσύνας παραλαμβάνει. Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίονα. Τὸν δὲ σφοδρὸν, καὶ καρωτικὸν τῷ Κύκλωπι ὁ Ὀδυσσεὺς

Practicam autem medicinæ partem, sub qua et victus ratio continetur, accurate tenet. Si quidem diuturnos et acutos morbos primus novit, ut quando dicit: *Quænam te domuit diræ inclementia mortis? Num longus morbus? num te jaculata Diana Tellis sæva suis jaculisque peremit acutis?* Constat autem eum quoque frugalem diætam salubrem existimare. Finxit namque Heroas assis vesci carnibus, ad tollendum circa edulia luxum. Porro quum venter assidua saturatione opus habeat, quando prioribus cibis concoctis, id quod corpori affine est, in cor ac venas digesserit, ac excrementa per secessum ejecerit, talia inquit: *Sed canare prius quamquam sinitole dolentem, Non etenim pejus quicquam ventre imperioso, Qui meminisse sui cogit. Et rursus: Mandare me jubet hic, nec non potare frequenter, Ex animo tollit mala cuncta, replereque mandat.*

Novit præterea et vini in utendo discrimina, quod immodice quidem sumptum noceat, modice vero, prosit. Illud quidem ad hunc modum: *Dulce nocet vinum tibi; nam vinum officit omni, Si quis potet id immodice ac se ingurgitet isto.* Hoc autem sic: *Corpora fessa juvat, reficitque suavis Iacchus.* Et quod vires corroboret: *Sed quicumque satur fuerit vinoque ciboque, Perdius esse potest pugnando contra inimicos, Pectore confidens ut sit, nec membra labascant, Quin prius in pugna cunctos devicerit hostes.* Et dulce quidem ad hilaritatem conciliandam facere putat: *Dixit Pontonous se dulcia fundere vina.* Acre autem et capiti noxium Ulysses Cyclopi apponit.

a Οὕτως ἀκρ.] Οὕτως vitiosum videtur.

τίθῃσι, τὸν δὲ εὐφροντα πρὸς ἴασιν· ἔτος γὰρ ἔειν ὁ Πρᾶμνιος, ὃν τῷ Μαχάονι τετραμένῳ δίδωσιν.

Ὅπως δὲ καὶ γυμνασίοις χρῆσθαι παραγγέλλει, φανερόν ἐκ πολλῶν. Ἀεὶ γὰρ πονῆντας ποιῶ, τῆς μὲν ἐν τοῖς προσήκεσιν ἔργοις, τῆς δὲ δι' ἐπιτηδευμάτων, ὅποτε καὶ τῆς μάλισα τῇ ἡδυπαδεῖα κεκρημένους Φαίακας, καὶ τῆς ἀσώτης μνηστῆρας, γυμναζομένους εἰσάγει. Καὶ πόνας μὲν τῆς αὐτάρκεις αἰτίαις ὑγείας ἔτως νομίζει, τῶν δὲ καταβαρύντων τὸ σῶμα καμμάτων ἴαμα τὸν ὕπνον εἶναι. Φησὶ γὰρ τῷ Ὀδυσσεὶ κεκμηκότι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕπνον ἐπελθεῖν. Ἵνα μιν παύσειε τάχις Δυσπραγέος καμάτοιο. Ἡ γὰρ φύσις ἀπαιτεῖ τὸ κεκμηκὸς σῶμα ἀναπαύεσθαι. Καὶ ἐν ᾧ ὀλίγον τὸ θερμὸν ὑπάρχει, τῷτο ἐπεὶ ἔ δύναται πάντῃ ἐξικνεῖσθαι, ἐν τῷ βᾶθει μένειν. Πῶς δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα; Ὅτι ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίσταται, καὶ τὰ μέλη τῷ σώματος λύεται. Καὶ τῷτο ἐναργῶς εἶπεν. Εὖδε δ' ἀνακλιθεῖσα, λύθεν δὲ οἱ ἄψα πάντα. Τὸ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄμετρον, ἐκ ὃν ὠφέλιμον, καὶ ἐπὶ τῷ ὕπνῳ ἀποφαίνεται, ποτὲ μὲν εἰπὼν Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος. ποτὲ δὲ ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγγήσονται.

Ἐπίσταται δὲ καὶ ἄρῳ ἐνκρασίαν ὑγείας ἔσαν παρασκευάζειν, ἐν οἷς φησιν Ἀλλὰ σ' ἐς ἡλύσιον πεδίον, καὶ πείρατα γαίης Ἀδάνατοι πέμψουσιν, ὅδι ξανθὸς Παδάμανθος, Τῇ περ ῥήϊση βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν· Οὐ νιφετὸς, ἔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, ἐδέ ποτ' ὄμβρος, Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυὶ πνεύοντας ἀήτας Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους. Ἐν οἷς δύο ταῦτα μάλισα ὁρθῶς

Obstipativum vero medelæ adhibet. id enim *Pramnium* est, quod Machaon saucio dat.

Quod autem gymnasticæ operam dare præcipiat, ex multis constat. Semper enim labori intentos facit, idque partim pro cuiusque officio, partim exercitii causa. Quippe qui Phæacæ voluptati operam dantes, et procos quantumvis luxu diffuentes, tamen ipsos se exercere introducat. Et labores quidem ad sanitatem conservandam sufficere putat, somnum autem corpori defatigato mederi. Ulyssi namque ex marinis laboribus fesso, somnum obrepisse inquit: *Allevet utque statim hunc ingente labore gravatum.* Natura namque expetit, ut corpus labore defectum requiescat. Et in quo parum caloris est, hunc quia non potest undiquaque penetrare, in imo manere. Quo autem pacto corpus requiescit? quia animæ constitutio remittitur et membra solvuntur. Id quod perspicue dixit: *Omnia sunt somno recubantis membra soluta.* Porro quemadmodum immodestia in aliis omnibus noxia est, sic et de immoderato somno Homerus sentit, dum aliquando ait: *Molestus est et multus somnus: nonnunquam vero: Molesta est et pernox vigiliarum custodia.*

Novit præterea ad æcris temperiem ad sanitatem conferre, in quibus ait: *Elysium in campum mitteris, et ultima terræ Auspicio divum, retinet loca quæ Rhadamanthus. Et qua parte homini solet esse facillima vita: Nulla inibi nec nix, nec grandis hyems, pluvieque Non ullæ, Oceanus mittit sed leniter auras Spirantes zephyri, queis felices recreentur.* In quibus hæc duo potissimum recte pernovisse videtur, primum quod

διεγνωκῶς φαίνεται, ὅτι τε ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνέμων ἀπὸ τῶν ὑγρῶν γίνεται, καὶ ὅτι τὸ ἔμφυτον τῆ ζῶας δερμὸν δεῖται ἀναψύξεως.

Καὶ ἰάματα δὲ παθημάτων οἶδε· Λειποδυμίας μὲν ἀνάψυξιν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆ Σαρπηδόνος ποιεῖ· Αὖθις δ' ἀμπνύνθη περὶ δὲ πνοιῇ βορέαιο Ζῳγρεῖ ἐπιπνείσασα κακῶς κεκαφθότα θυμὸν ψύχων· δὲ δέριμην, ὡς ἐπὶ τῆ 'Οδυσσέως κεχειμασμένη, ὅς ἐν τῷ δάμναρ κρύπτεται, ἔνθα καὶ ἀνέμων καὶ ὀμβρῶν ἦν ἡ σκέπη, καὶ τῇ παρῆσῃ ὕλῃ καλύπτεται. Καὶ ὅπερ δὲ λετρὰ καὶ χρίσματα, ὡς ἐπὶ τῆ Διομήδους, καὶ τῆ 'Οδυσσέως, ἐκ τῆς νυκτεγερσίας ἀνακομισθέντων. Καὶ γὰρ οἶαν ὠφέλειαν ἔχει τὰ λετρὰ, διὰ τέτων μάλισα δὴ· οὐ θυμῶδες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε, καὶ ὤμων. Φανέρον ἔν, ὅτι ἐντεῦθεν ἔχοντα τὴν ἀρχὴν τὰ νεῦρα, εἰκότως ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὴν ἴασιν τῆ κόπης λαμβάνει. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ διὰ τῆ δερμανθῆναι καὶ ὑγρανθῆναι· ξηραίνεσι γὰρ οἱ κόποι.

Λοιπὸν ἐστὶ σκοπεῖν, ὅπως καὶ τὰ τῆς χειρουργίας κατενόησε. Τὸν μὲν δὴ Μενέλαον, ὁ Μαχάων ἰᾶται, πρῶτον ἐκκομισάμενος τὸ βέλος, ἔπειτα σκεψάμενος τὸ ἔλκος, καὶ ἐκπύσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας. Καὶ τῷτο πρόδηλον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράσσεται. Τὸν δὲ Εὐρύπυλον κατὰ τῆ μηρῆς τετραμένον, Πάτροκλος πρῶτα μὲν τῷ εὐπορηθέντι μαχαιρίῳ διαχειρίζει· ἔπειτα ἀπονίψας ὕδατι λιανῷ, ὡς ἀνωδυνώτερον γένοιτο, ρίξαν ἐπιβάλλει· Πολλὰ γὰρ πανταχῇ πρὸς ἴασιν ἐλκῶν πεφύκασιν. Ἔγνων δὲ καὶ τῷτο, ὡς τὰ πικρὰ φάρμακα πρὸς τὸ ξηραίνειν ἐστὶν ἐπιτήδεια, ξηραίνεσθαι δὲ χρήζει τὰ ἔλκη. Καὶ ἐκ εὐθέως ἰασάμενος ὁ Πάτροκλος ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἥσέ τε, καὶ τὸν ἕτερεπε λόγοις.

venti ex humore nascantur: deinde, quod quum calor animanti insitus sit, refrigerio opus habeat.

Præterea et passionum medelas novit. In Sarpedone namque facit exanimatis refrigerationem conducere: *Respiravit, ubi flatus Boreæ recreabat Exanimem, aspirans animo, qui liquerat illum.* Calorem autem frigoris remedium esse, in Ulysse tempestatibus acto demonstrat: dum eum arbustis et materia illic obvia ita coniectum scribat, ut a ventorum et pluviarum vi protegeretur. Verum enimvero ubi lavacra, et unguenta: nimirum in Diomede, et Ulysse, qui per ea ex nocturnis vigiliis curati sunt. Etenim qualem commoditatem lavacra habeant, in his potissimum declarat: *Grata lavacra caput, humerosque lavando refudit.* Constat igitur, quum nervi hinc originem habeant, quod et laboris medelam ab illis sumi consentaneum sit. Ea autem calefaciendo et humectando fit. Labores enim arefaciunt.

Reliquum est ut consideremus, quo pacto et chirurgicam partem tenuerit. Menelao quidem Machaon ita medetur, ut primo jaculum eximat, deinde huleus dispiciat, sanguinem exprimat, ac sicca medicamenta inspergat. idque artificiose ab eo fieri, perquam manifestum est. Eurypylum vero Patroclus primum cultello, qui aderat, pertractat: deinde aqua calida eluit, ac ut dolor mitigaretur, radicem adhibet. multe namque passim ad hulecerum medelam proveniunt. Novit præterea, quod medicamenta amara ad siccandum idonea sint, et quod hulecera siccatione opus habeant. Quin et Patroclus eum sanaturus non statim abiit, sed assidebat, ac sermionibus oblectabat.

Ἐδεῖ γὰρ τῷ ὀδυνωμένῳ παραινεῖσθαι. Τὸν δὲ Μαχάονα τρα-
θέντα ἐμεγάλην ἐδὲ καίριον πληγὴν ἐπὶ τῷ ὤμῳ, εἰκότως ἀφυ-
λακτοτέρῃ διαίτῃ ποιεῖ χρώμενον. Ἰσως καὶ τὴν τέχνην αὐτῷ
δείκνυσιν. Ὁ γὰρ τὰ ἄλλα ὥς ἔτυχε διαιτῶμενος, ἑαυτὸν ἰᾶσθαι
ἐδύνατο.

Καίειν δὲ ἐστὶ κατανοῆσαι παρ’ αὐτῷ ὅτι ἐκ ἀγνοεῖ τῶν ἰα-
τρικῶν φαρμάκων τὰ μὲν ἐπίπλεσα καὶ ἐπίπασα. Ὡς ὅταν εἴπῃ,
Ἐπ’ ὧν ἦπια φάρμακα πάσσει. Τὰ δὲ ποτὰ, ὅπερ ἡ Ἑλένη τῷ
κοιτῇρι μίσγει φάρμακον. Νηπενθές τ’ ἀχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες
ἀπάντων. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, καὶ τῶν δηλητηρίων φαρμάκων
τὰ μὲν ἐπίχρισα οἶδεν, ὥς ἐν τέτοις. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμε-
νος, ὅφρα οἱ εἴῃ ἰδὲ χρίεσθαι χαλκήρεας. Τὰ δὲ ποτὰ ἐν ἐκείνοις.
Ἐν δὲ βάλῃ κοιτῇρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει. Ταῦτα μὲν καὶ
περὶ τῶν παρ’ Ὀμήρῳ ἰατρικῶν.

Ὡφελῶνται δὲ οἱ ἄνθρωποι, ὥς περ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς, ἔτως ἔσ-
τιν ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς Μαντικῆς. Ταύτης ἐν τῷ μὲν τεχνικόν φα-
σιν εἶναι οἱ Στωϊκοί, οἷον ἱεροσκοπίαν, καὶ οἰωνῶς, καὶ τὸ περὶ φή-
μας καὶ κληδόνας, καὶ σύμβολα, ἅπερ συλλήβδην τεχνικὰ προ-
ηγόρευσαν. τὸ δὲ ἄτεχνον, καὶ ἀδίδακτον, τρεῖς ἐν ἐνύπνια, ἐνδε-
σιασμός. Οὐδὲ ταῦτα ἐν Ὀμήρῳ ἡγνόησεν, ἀλλ’ οἶδε μὲν μάν-
τις, καὶ ἱερεῖς, καὶ ὀνειροπόλους, ἔτι δὲ καὶ οἰωνισὰς, καὶ τινα ἐν
Ἰθάκῃ σοφόν, Ὁρνεῖας γινῶναι, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι. Καὶ
Ὀδυσσεύς φησιν εὐχόμενος. Φῆμην τίς μοι φάσδω ἐγειρομένων
ἀνθρώπων. Ἐνθοῖεν, ἔκτοσθαι δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω. Καὶ
πταρμός δὲ παρ’ αὐτῷ σύμβολον ἀγαθὸν γίνεται. Τοῖς δὲ μνηστῆρ-
σιν ἐφίσταται ἐνδεος μάντις, ἐκ τινος ἐπιπινοίας σημαίνων τὰ μέλ-

Dolenti namque consolatione erat opus. Machaonem vero in humero non magna nec letali plaga vulneratum, negligentiore diæta uti merito facit, ac fortasse illius artem ostendit. Qui enim negligentior alioqui in victus ratione erat, seipsum sanare poterat.

Illud vero etiam apud eum animadvertendum est, quod non ignoret, medicorum pharmacorum quædam emplastrata et inspersiva esse. ut quando ait, *Lenia sane pharmaca inspergebat*: quædam vero potulenta, ubi Helena pharmacum crateri immiscet: *Nepenthes adimens iram, mala cunctaque tollens*. Ad eundem modum et venenatorum pharmacorum alia illinitiva esse novit, ut in illis: *Pharmacum interimens homines sectatur*, ut illo *Inficiat jaculum aratum*. Alia vero potulenta, ut in illis: *Crateri injiciens ut cunctos perdere possit*. Tantum de re medica Homeri.

Porro quemadmodum medicina hominibus conducit: sic et divinatio. Cujus unam quidem partem Stoici artificialem esse dicunt, ut est aruspicium, augurium, oraculum, sortes, et signa, quæ in universum artificialia ab illis appellantur: alteram vero inartificialem, et quæ non docetur, ut sunt somnia et vaticinationes. Neque isthæc Homerus ignoravit: imo vero vates, sacerdotes, et somniorum interpretes novit. Prætereæ et augures, et quandam in Ithaca sapientem: *Augurium norit, nec non qui commoda dicat*. Et Ulysses votum faciens ait: *Somno aliquis dicat intus mihi fata solutus, At feris ostentum mittet mihi Jupiter*. Sternutatio quoque apud eum boni ominis est. Procis autem vates divinus assistit, qui numinis afflatu futura significat.

λοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Ἑλένος αὐτήκοός φησι Δείας φωνῆς γεγενῆσθαι. Ὡς γὰρ ἔργον ὅπ' ἄκιστα θεῶν αἰετιγενετῶν παρέχει πιστεύειν, ὅτι καὶ Σωκράτης ἀπὸ τῆς τῷ δαιμονίᾳ φωνῆς ἐμαντεύετο.

Τίς ἔτι καταλείπεται λογικὴ τέχνη, ἢ ἐπισήμη; Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ Τραγῳδία τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἐξ Ὀμήρου εἰς ὄγκον πραγμάτων καὶ λόγων ἐπαρθεῖσα. Ἐσι γὰρ παρ' αὐτῷ πᾶν εἶδος τραγῳδίας, ἔργα μεγάλα, καὶ παράδοξα, καὶ θεῶν ἐπιφάνειαι, καὶ λόγοι φρονήματος μεσοί, καὶ ἡδῶν παντοίως μιμητικοί. Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἕδεν ἄλλο, ἀλλ' ἢ δράματα αὐτῷ ἐσι τὰ ποιήματα, σεμνὰ μὲν, καὶ ἐπηρμένα τῇ λέξει, καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πράγμασιν· ἐκ ἔχοντα δὲ ἀνοσίαν ἔργων ἐπιδείξεις, γάμους ἀθεμίτους, ἢ παίδων ἢ γονέων σφαγὰς, ἢ ὅσα ἄλλα ἡ νεωτέρα τραγῳδία τερατεύεται, ἀλλὰ καὶ ὅταν τοιοῦτα τινὸς ἐπιμνησθῇ, ἐπικαμπτεῖν μᾶλλον, ἢ ὀνειδίξειν πειρᾶται τὸ ἀμάρτημα, ὡς ἐπὶ τῆς Κλυταιμνήστρας πεποιήκει. φησὶ γὰρ, ὅτι φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι τὸ πρότερον, ἕως παρόντα εἶχε τὸν αἰοδόν, τετῆσι διδάσκαλόν τινα ὑπὸ τῷ Ἀγαμέμνονος ἐπιπαθόντα, ὅπως αὐτῇ τὰ ἄριστα παραινῇ. Τῷτον δὲ ἐκ ποδῶν ὁ Αἰγισθος δέμενος, παρέπεισεν αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. Καὶ ὅτι ὁ Ὀρέστης δικαίως ἐτιμωρήσατο τῷ πατρὶ, τὸν Αἰγισθον ἀποκτείνας, τὴν δὲ τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἀπεσιγήσει. Καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἰδεῖν ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, τραγῳδίαν σεμνὴν, καὶ ἐκ ἀπάνθρωπον γράφοντι.

Οὐδὲν δὲ ἔλασσον καὶ ἡ Καμῳδία ἐνδένδε ποθεῖν ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν. Εὖρε γὰρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα καὶ ὑψη-

Quandoquidem vero Helenus se divinæ vocis auditorem fuisse prædicit, *Auribus hisce meīs vocem hausī namque deorum, credendi occasionem præbet, quod et Socrates ab illius dæmonii voce vaticinabatur.*

Quæ præterea rationalis ars, aut scientia reliqua sit? Imo vero et Tragœdia quæ et rerum et verborum magnificentia gaudet ab Homero originem sumpsit. Omnes namque Tragœdiæ species apud eum sunt, facta magnifica et admiranda; deorum apparitiones, orationes fastu turgidæ, ac omnigenorum morum imitatrices. Et ut summam dicam, poëmata ejus nihil aliud sunt, quam actus graves et sublimes, sive dictionem, sive res ac sententias spectes. Nec impiorum facinorum demonstrationes, ut sunt nuptiæ illegitimæ, liberorum aut parentum cædes, aut alia portenta, quæ a recentiori Tragœdia finguntur, continent. Imo vero quum ejusmodi quippiam commeminit, delictum magis extenuare, quam exprobrare conatur. Ut in Clytæmnestra fecit. ait namque eam bona mente præditam fuisse, quandiu philosophum, hoc est præceptorem quendam ab Agamemnone constitutum secum habebat, qui ei optima præcipiebat. Illo autem e medio sublato, tum demum ab Ægistho ad peccandum illectam esse. Ad hæc, quod Orestes patrem jure ultus sit, Ægistho necato, quum interim matris interemptionem obtinuerit. Hæc atque alia istiusmodi multa apud poetam scribentem Tragœdiam gravem et non inhumanam videre licet.

Nihilominus autem et comœdia indidem alicunde occasionem cepit. Deprehendit namque in eo, quamvis gravia et sublimia narret, quod introductiones quædam sint

λότατα διηγεμένῳ ἐπεισὸδιά τινα ἐσι γέλωτα κινῶντα. Διὸ ἐν τῇ Ἰλιάδι ὁ μὲν Ἥφαιστος χαλεῶν, εἰσάγεται οἰνοχοῶν τοῖς θεοῖς· Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωας μακάρεσσι θεοῖσιν. Ὁ δὲ Θερσίτης τῷ τε σώματι αἰσχισος, καὶ τὴν ψυχὴν κάκισος, ἐκ τῶ δουρυβῆν, καὶ κακολογεῖν, καὶ αὐχεῖν, ἐφ' οἷς τυπτόμενος ὑπὸ τῶ Ὀδυσσεως, πάντας γελᾶν παρεσκέυασε· Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν. Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσειᾷ ὁ παρὰ τοῖς ἡδυπαθεσσι Φαίαιξ· Δημοδόκος ἄδει τὴν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης μοιχεύαν, καὶ ὅπως ἐμπροσόντες εἰς τὰ τῶ Ἥφαιστος δεσμὰ, κατὰ φαρροί τε ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέσχον τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἱ καὶ ἔσκαψαν χαριέντως πρὸς ἀλλήλους· Καὶ παρὰ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πτωχὸς Ἴρος, τῷ γενναιοτάτῳ Ὀδυσσεὶ ἐρίζων εἰς πάλην, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ φαινόμενος καταγέλαστος. Καθόλα γὰρ οἰκείον ἐστὶ τῇ τῶ ἀνθρώπου φύσει, μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀνίσσθαι, ἵνα καὶ διαρῇ πρὸς τὰς ἐν τῷ ζῆν πόνας· Τοιαύτη μὲν καὶ ἡ θυμηδία παρὰ τῷ ποιητῇ εὐρίσκεται. Εἰ δὲ οἱ μετ' αὐτὸν εἰσαγαγόντες τὴν κωμωδίαν, λόγοις αἰσχροῖς καὶ ἀποκεκαλυμμένοις εἰς παρασκευὴν γέλωτος ἐχρήσαντο, ἐκ αὐτοῦ εἴποιεν ἄμεινόν τι εὐρηκέναι. Καὶ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν διαθέσεων καὶ λόγων Ὅμηρος μὲν ἐγκρατῶς ἐπεμνήσθη, ὥς περ ὁ Ζεὺς φησιν· Οὐ γὰρ πῶποτε μ' ᾤδε θεῶς ἔρος, ἐδὲ γυναικὸς, θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε· Καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλένης· Οὐ νέμεσις Τρῳάς τε καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς, τοιγῶνδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· Καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Οἱ δ' ἄλλοι ποιηταὶ ἀκρατῶς καὶ ἀμέτρως ἀλισκομένους τῷ πάθει τὰς ἀνθρώπους ἐποίησαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτων.

risum moventes. Eam ob causam Vulcanus quidem in Iliade claudicans, et diis vina infundens introducitur: *Excitat immensum risum celestibus ille.* Thersites autem corpore turpissimus, et animo scelestissimus, ob tumultum, maledicentiam, et insolentiam ab Ulysse pulsatus, omnibus ridendi materiam præbuit: *Et quamvis tristes, riserunt suaviter omnes.* In Odyseea vero Demodocus apud Phæacenses voluptati operam dantes, Martis et Veneris adulterium canit, qui in ipso facto deprehensi, reliquis diis risum moverint, ita ut iucundis inter se salibus luserint. Quin et apud procos luxu diffuentes Irus mendicus cum generosissimo Ulysse lucta decertans, et in ipso facto ridiculus apparens introducitur. In universonamque hominis naturæ familiare est, ut non solum intendatur, sed etiam remittatur, uti ad labores in vita sustinendos par sit. Ejusmodi quidem animi oblectatio apud Poëtam invenitur. Porro quum hi qui post ipsum Comædiam invexerunt, verbis turpibus et apertis ad risum ciendum usi sint, nemo illos melius quiddam invenisse dixerit. Homerus enim amatoriarum affectionum et orationum modeste commemorat, ut quando Jupiter ait, *Numquam animum cepit Veneris mihi filius inum,* et cætera. Et de Helena: *Non mirum est Phrygiος, æratos atque Pelasgos, Pro tali muliere diu decernere ferro,* et his similia. Alii vero Poætæ, homines hoc affectu incontinentius ac immodestius capi finxerunt. Atque hæc quidem hactenus.

"Εξι δέ τι χάριεν εἶδος λόγων, καὶ τὸ τῶν ἐπιγραμμάτων, ὅπερ εὐρέθη ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ τῶν μνημάτων, σημαῖνον συντόμως τὸν τέτων τινὶ τετιμημένον. Ἀλλὰ καὶ τὸτο Ὀμήρου, ὅπερ φησὶν Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθεινῶντος, Ὀν ποτ' ἀριεῦοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἑκτωρ. Καὶ πάλιν Ἑκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριεῦεσκε μάχεσθαι Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοντο.

Εἰ δὲ καὶ Ζωγραφίας διδάσκαλον Ὀμηρον φαίη τις, ἐκ ἂν ἀμαρτάνοι. Καὶ γὰρ εἶπέ τις τῶν σοφῶν, ὅτι ἔσιν ἡ ποιητικὴ ζωγραφία λαλῆσα, ἡ δὲ ζωγραφία ποιητικὴ σιωπῶσα. Τίς ἔν πρώτῳ, ἡ τίς μᾶλλον Ὀμήρῳ τῇ φαντασίᾳ τῶν νοημάτων, ἢ τῇ εὐφωνίᾳ τῶν ἐπῶν ἐκόσμησε θεῶς, ἀνθρώπους, τόπους, πράξεις ποικίλας; Ἀνέπλασε δὲ τῇ ὕλῃ τῶν λόγων καὶ ζῶα παντοῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἀλκιμώτατα, λέοντας, σύας, παρδάλεις, ὧν τὰς ἀφορμὰς καὶ διαθέσεις ὑπογράψας καὶ ἀνθρωπείοις πράγμασι παραβαλὼν, ἔδειξεν ἐκατέρων τὰς οἰκειότητας. Ἐτόλμησε δὲ καὶ θεοῖς μορφὰς ἀνθρώπων εἰκάσαι. Ὁ δὲ τὴν ἀσπίδα τῷ Ἀχιλλεῖ κατασκευάσας Ἥφαιστος, καὶ ἐντονεύσας τῷ χρυσῷ γῆν, ἔρανον, θάλασσαν, ἔτι δὲ μέγεθος ἡλίου, καὶ κάλλος σελήνης, καὶ πλῆθος ἄστρον ἐφανέντων τὸ πᾶν, καὶ πόλεις ἐν διαφόροις τρόποις καὶ τύχαις καθεστῶσας, καὶ ζῶα κινέμενα, καὶ φεγγόμενα, τίνος ἔ φαίνεται τέχνης τοιαύτης δημιουργεῖ τεχνικώτερος;

Ἰδωμεν δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλῃ ἐνὸς ἐκ πολλῶν παραδείγματος, ὅτι ὀρωμένοις μᾶλλον, ἢ ἀκχομένοις ἔοικε τὰ ποιήματα. ὥςπερ ἔν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς τὴν ἐλὴν τῇ Ὀδυσσέως φράσας, ἐπιφέρει τὰ

Habent autem et epigrammata jucundam orationis speciem, quæ in statuis, ac deinde in monumentis invenitur, succincte cum denotans, qui aliquo eorum honoratus fuerit. Atqui et istud Homeri est, ubi ait: *Continet hocce sepulchrum hominem, quem strenue agentem Magnanimus quondam occidit Priameius Hector.* Et rursus: *Hectoris est conjunx, equites quia fortia gessit Trojugenas inter, tutanteis Ilion altum.*

Cæterum si quis dicat Homærum picturæ magistrum, nequaquam erraverit. Quum enim quispiam e sapientibus dixerit, poëticam esse loquentem picturam, et picturam esse tacens poëma, quis primus, aut quis plus, quam Homerus, deos, homines, loca, et varia gesta, sensuum imaginatione aut verborum lenocinio ornavit? Effinxit autem et per dicendi materiam animantia omnifaria, et validissima quæque, leones, sues, pardos: quorum impetus et affectiones describens, ac humanis rebus comparans, utrasque proprietates ostendit. Ausus est autem et diis hominum formas tribuere. Porro Vulcanus clypeum Achilli fabrefaciens, ac terram, cælum, mare auro insculpens: præterea solis magnitudinem, lunæ venustatem, ac siderum, quæ totum cælum ornant, multitudinem, ac urbes variis moribus ac fortuna utentes, denique animalia, quæ moventur et loquuntur, quo tandem hujusmodi artis opifice non videtur artificiosior?

Videamus autem et in alio uno e multis exemplo, quod poëmata iis magis conformia sint, quæ visu, quam quæ auditu percipiuntur. Qualia sunt hæc, in quibus

τῆς Εὐρυκλείας· Τὴν γὰρ ὕς χεῖρεσσι καταπερνέσσι λαβῆσα, Γυνῶ ῥ’ ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ πρόεικε φέρεσθαι. "Αψ δ’ ἐτέρωσ’ ἐκλίθη, τὸ δ’ ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ’ ὕδωρ. Τὴν δ’ ἄμα χάσμα, καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δὲ οἱ ὅσσε Δακρυόφιν πλῆσθιν, δαίτη δὲ οἱ ἔσχετο φωνή. Ἀψαμένη δὲ γενεῖς Ὀδυσσῆα προσέειπεν. Ἡ μαῖ· Ὀδυσσεύς ἐσσι φίλον τέκος, ἐδὲ σ’ ἐγὼ γε Πρὶν ἔργων, πρὶν πάντα ἄνακτ’ ἐμὸν ἀμφαφάσθαι. Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι, Πεφραδέειν ἐθέλῃσα, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐνταῦθα γὰρ καὶ τῶν ἐν πίνακι γραπτῷ δεδειγμένων τῶν ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν πεσῶν δυναμένων, ἐμφαίνεται πλείω τὰ μὴδὲ τῇ ὕψει ἔτι καταιληπτά, ἀλλὰ τῇ νοήσει μόνῃ, ἥ τε διὰ τὴν ἐκπλήξιν ἄφεις τῷ ποδὸς, καὶ ὁ φόφος τῷ χαλκῷ, καὶ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ, καὶ τῆς γρᾶς ἰύπη τε ἄμα καὶ χαρὰ, καὶ τὰ ῥηθέντα πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ ἃ πρὸς τὴν Πηνελόπην ἀποβλέψασα εἰπεῖν ἐμέλλῃσε. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ ποιητῇ δεῖκνυται, ἅπερ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει δεῖσασθαι ἐνεσιν.

Ἐνταῦθα καιρὸς καταπαύειν τὸν λόγον, ὃν ὥσπερ εἰς σέφανον ἐκ λειμῶνος πολυανθὲς καὶ ποικίλῃς πλέξαντες, ταῖς Μέσαις ἀνατίθεμεν. Καὶ ἐκ αὐτῶν φροντίσαιμεν, εἰ τις ἐπιτιμήσειεν, ὅτι πονηρῶν πραγμάτων ὑπόθεσιν ἔχουσιν τῶν Ὀμήρου ποιήσεων, προσάπτομεν αὐτῷ λόγος φυσικῆς, πολιτικῆς καὶ ἡθικῆς, καὶ ἐπισημας ποικίλας. Ἀνάγκη μὲν γὰρ ἦν τῷ ποιητῇ πράξεις παραδόξας, καὶ πάθῃ, καὶ ἦθῃ διάφορα ὑποδέσθαι· ἐπεὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ κατ’ ἐαυτὰ ἀπλῶς εἰσι καὶ μονοειδῆ, καὶ ἀκατασκέυαστα· τὰ δὲ τοῖς κακοῖς ἀναμειγμένα, πολλὰς ἔχει καὶ τρόπους, καὶ παντοίας διαδέσεις, ἐξ ὧν ἡ ὕλη τῶν πραγμάτων συνίσταται. ἐν ᾗ παρατιθεμένων τῶν

Ulyssis cicatricem narrans, ea, quæ ab Euryclea fiunt, inducit: Hanc anus arripiens manibus pronisque fovensque, Agnovit, rejicitque pedem: qui lapsus in undam Cum sonitu, effudit lympham, totumque lebetem. Lætitia atque dolor simul hanc tum ceperrat ingens, Et lacrymis maducæ genæ, et vox faucibus hæsit. Postea sed mulcens barbam, compellat Ulyssem: Haud dubium, quin sis soboles mea, charus Ulysses, At te non prius agnovi, quam vulnus herile Attigeram. hæc dicens, aspexit Penelopeam, Significare volens, etc. Hic enim, etiam iis, quæ in picta tabula monstrantur, et ob oculos ponuntur, apparent plura, quæ non visu, sed sola cogitatione comprehendi queunt: ut est pedis præ stupore dimissio, ærei lebetis sonitus, aqua effusa, aniculæ cum tristitia gaudium, ejusdem ad Ulyssem verba, denique quæ, ad Penelopen respiciens, dicere conata est. Multa præterea et alia graphice apud poetam demonstrantur, quæ in ipsa lectione spectare licet.

Hic tempus est ut orationem finiam, quam veluti coronam e floribus e variegato contextam prætò, Musis dedicamus. Nec nobis curæ fuerit, si quis reprehendat, quod, quum Homeri poemata rerum malarum argumentum contineant, ei rationes physicas, civiles, morales, et varias scientias attribuiam. Necessum enim poetæ fuerat, gesta admiranda et perturbationes, et mores diversos ponere. Quandoquidem bona per se simplicia, uniusmodi, ac omnibus obvia sunt. Quæ autem malis intermixta, multas habent, mutationes, et omnimodas dispositiones, ex quibus rerum materia conflatur:

χειρόνων, ἢ τῶν ἀμεινόνων γνῶσις καὶ αἵρεσις ῥᾶν καθίσεται. Καὶ τὸ ὅλον, ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις παρέσχεν ἀφορμὰς τῷ ποιητῇ παντοδαπὰς κινήσαι λόγους, τὰς μὲν ἀπ' αὐτῆς, τὰς δὲ ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων, ὥστε τὴν ἀπὸ τέτων ὠφέλειαν τοῖς ἐντυγχάνουσι παρασχεῖν. Πῶς δὲ ἐκ ἅν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναδείημεν Ὀμήρῳ; ὅπως καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπετήθευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῆς κατενόησαν, καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτῆς, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τῆς θεᾶς· ἄλλοι δὲ ἑτέρας ὑποθέσεις προδέμενοι, ἀρμόζουσιν ἐπ' αὐτὰς τὰ ἔπη μετὰτιθέντες, καὶ συνείροντες.

in qua deterioribus adjectis, meliorum cognitio et electio facilius fit. Et in summa, istiusmodi argumentum, Poëtae occasionem movendi omnis generis sermones suppeditavit: idque partim sub sua, partim sub aliena persona, ita ut lectoribus per hæc multum commodaverit. Quo autem pacto non omnem virtutem Homero acceptam feremus? cum et ea, in quibus ipse non multum operæ posuit, posteri in ejus poëmatibus perpendant: dum videlicet quidam ad vaticinium, ejus versibus, tanquam oraculis divinis utuntur: quidam vero eos transpositos et consutos, aliis sibi argumentis propositis assuunt.

INDICES.

INDEX

RERUM MEMORABILIMUM.

A

Abantes Il. β. 542. δ. 464.
Abydas Il. β. 856.
Acamas Il. β. 823. Bœotium occidit ζ. 475.
Acastus rex, Od. ζ. 335.

Achelous rex aquarum, Il. ε. 194. ω. 616
Acheron, fluvius infernalis Od. ζ. 513.

Achilles Il. β. 685. a matre vindictam petit
Achivorum α. 352. fortissimus β. 769. legatos Agamemnonis convivio excipit ι. 199. respondet Ulyssi 307. Phœnici 602. et Ajaci 640. Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ. 605. plorantem Patroclum interrogat π. 7. Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46. Myrmidonas armat 155. et animat 200. Jovi vinum libat cum precibus 233. sese ob mortem Patrocli afflictat σ. 22. Thetidi luctum suum exponit 79. Patroclum lugeat 316. φ. 18. metuit ne Patrocli corpus putrescat τ. 24. concionem convocat 40. quam alloquitur 56. cibum se capturum negat ante prælium 198. Patroclum pertinaciter lugeat 315. armatur 363. Æneam sibi cedere jubet υ. 178. Æneam evasisse indignatur 544. interficit Iphitionem 382. Dimoleontem 395. Hippodamantem 401. Polydorum 407. et alios multos 455. in Xantho fluvio multos interficit ε. 15. duodecim juvenes Trojanos mactat ad sepulchrum Patrocli 27. Lycaonis preces repudiat eumque occidit 97. occisum Asteropæum alloquitur 184. fugientem Hectorem persequitur χ. 158. et persequi pergit 186. ac interficit 361. Myrmidonibus luctum indicit φ. 6. Sperchio fluvio comam radit 141. ventis supplicat 195. ludos funebres Patroclo instituit 258. Nestori phialam donat 616. pugnationum certamen constituit 652. Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ω. 3. Priamum alloquitur 517. Hectoris corpus imponit curru Priami 589. Priamo cœnam parat 621.

Achilli dona ab Agamemnone petuntur Il. τ. 240.

Achillis ad Achivos concio Il. α. 59. cum Agamemnone rixa 121. 225. 285. et amicitia redintegratio τ. 240. geminum factum, ι. 410. hasta π. 140. equi lugent Patroclum ε. 426. clypeus σ. 479. ad Agamemnonem responsio τ. 145.

Achillis anima Ulyssem alloquitur, Od. λ. 472. exequiæ, ω. 57.

Achivi convocati a Telemacho Od. β. 7.

Achivorum dissidium, et infelix a Troja reditus Od. γ. 150.

Adrastus, Il. β. 850. captus a Menelao ζ. 37.

Ææa insula, Od. ζ. 135. μ. 3.

Ægæon, Il. α. 404.

Ægialus, Il. β. 855.

Ægis Minervæ, Od. χ. 297.

Ægisthus Agamemnonis uxorem ambit, Od. γ. 263. Agamemnonem interficit, δ. 554.

Ægyptia terra, Od. δ. 229.

Ægyptius heros, Od. β. 15.

Æneas, Il. β. 820. Pandarum quærit ε. 164. et eum eo Diomedem aggreditur 240.

Crethonem et Orsilochum interficit 541. cum Achille congreditur ο. 160. Achilli respondet 200. ejus genus 215. et prælium cum Achille 260.

Æolia insula, Od. ζ. 1.

Æolus filias suas conjunxit filiis in uxores, Od. ζ. 5. Ulyssi dat utrem ventorum,

19. reversum Ulyssem indigabundus expellit, 72.

Æsculapius medicus Il. λ. 517. Hymn. in Æsculap. 1.

Æsepus flumen, Il. β. 825. δ. 91.

Ætoli, Il. β. 638.

Agamedes, Hymn. 1. in Apoll. 296.

Agamemnon. Il. β. 576. γ. 166. Chryseïdom patri remittit α. 308. Briseïdem ab Achille accersit 520. in concilio somnium narrat β. 56. Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ. 195. milites hortatur 254.

- ignavos objurgat 240. Idomeneum alloquitur 256. Ajaces adit 272. est Nestorem 291. objurgat Menestheum 338. et Diomedem 364. suos cohortatus Deicoontem interficit ϵ 533. duces cœna excipit γ 313. ejus concio ad duces ι 17. culpam fatetur et Achilli dona daturum se pollicetur 115. legatos ad Achillem mittit 165. qui redeunt re infecta 665. et Menelaus æstuant κ 5. inter se deliberant 55. Nestorem adit 72. armatur λ 15. fortiter pugnat 91. multos interficit 218. vulneratur 252. prælio decedit 276. fugam suadet ξ 75. hinc objurgatus ab Ulysse 82. jurat se cum Briseïde rem non habuisse τ 258.
- Agamemnon septennio imperavit Mycenis, Od. γ 305.
- Agamemnonis exitum narrat Nestor, Od. γ 264. ejus interitus, γ 305. δ 535. ejus umbra suum exitum Ulyssi refert, λ 403. ejus anima Amphimedonti loquitur, ω 105.
- Agamemnonis oratio, qua jubet milites in patriam reverti Il. β 108. oratio de Noxa dea τ 78. ad Jovem preces β 412. verba ad Menelaum vulneratum δ 155.
- Agapenor, Il. β 609.
- Agelaus Telemacho matris nuptias maturandas monet. Od. ν 322. Procos hortatur, χ 132. jubet ne Mentor Ulyssem juvet, 213. ab Ulysse interficitur, 295.
- Agenor deliberat utrum cum Achille congrediatur, Il. ϕ 548. congreditur 579.
- Ajaces anima Ulyssi irata, Od. λ 542.
- Ajaces Oïlei exitus, Od. δ 509.
- Ajacum conjunctio, Il. ν 705.
- Ajax Oïlei, Il. β 527. ejus contentio cum Idomeneo ψ 473.
- Ajax Telamonius, Il. β 557. 768. γ 226. sorte designatur ad certandum cum Hectore γ 181. pugnat cum Hectore 225. ejus oratio apud Achillem λ 620. fugit λ 542. Hectorem provocat ν 818. et vulnerat ξ 408. Archilochum interficit 464. suos cohortatur ϵ 498. 558. 732. naves defendit 672. laborat τ 102. Menelaum alloquitur ϵ 238. Hippothoum interficit 293. terretur 627. Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648. luctatur cum Ulysse ϕ 708. hasta certat cum Diomede 811.
- Alcathoi circa cadaver pugna, Il. ν 500.
- Alcinous, Phæacum rex, Od. ζ 12. ejus domus describitur, γ 85. ejus hortus, 112. Ulyssem clementer excipit, 168. Phæacas de hospite Ulysse alloquitur, 186. optat Ulyssem filiae maritum, 311. promittit Ulyssi auxilium, 317. Phæacas hortatur, ut Ulyssem juvent, δ 25. parat convivium, 38. hortatur Phæacas ad certamen, 97. ejus filii, 119. Ulyssem ab Euryalolacesitum alloquitur 235. Phæacas monet ut Ulyssi dent xenia, 586. sciscitatur omnes Ulyssis conditiones et fortunas, 410. Ulysssem abiturum et Phæacas alloquitur. ν 4.
- Alcmena, Od. λ 265.
- Aleius campus, Il. ζ 201.
- Alphæus, fluvius, Hymn. 1. in Apoll. 425. Hymn. 1. in Merc. 159. Il. β 592.
- Alybe, Il. β 857.
- Amazones, Il. γ 189. ζ 186.
- Ambrosia, Od. ϵ 93.
- Amnisus, Od. τ 188.
- Amphiaræus, Od. α 244.
- Amphimachus, Il. β 620. 870.
- Amphimedontis anima Atridæ interitum procorum narrat, Od. ω 120.
- Amphinomus procos a Telemachi nece hortatur, Od. π 400. a Telemacho interficitur, χ 92.
- Amphion, Od. λ 261.
- Amphitrite, Od. μ 97.
- Amphius, Il. β 850.
- Amyclæ, Il. β 584.
- Amydon, Il. β 849.
- Anchialus, Taphiorum rex, Od. α 105. 418.
- Anchisæ cum Venere congressus, Hymn. 1. in Ven. 5. etc.
- Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum Il. χ 437. ejus luctus 460. ω 725.
- Anemorea, Il. β 521.
- Anopæa avis, Od. α 320.
- Antenor censet Helenam reddendam, Il. γ 348.
- Anthedon, Il. β 508.
- Anticleæ, matris Ulyssis, umbra, Od. λ 84. eum alloquitur, 155. 215.
- Antilochus a Memnone occisus; Od. δ 187.
- Echepolum interficit, Il. δ 457. Mydonem ϵ 579. Menalippum α 575. Achilli mortem Patrocli nunciat τ 18. equos hortatur in cursu ψ 403. Menelaum cedendo vincit, 596.
- Antiope, Od. λ 259.
- Antiphates, rex Læstrigonum, Od. κ 114. unum ϵ sociis Ulyssis devorat, 116.
- Antiphus, Il. β 678. 864.
- Antiphus, Ulyssis socius, a Cyclope occisus, Od. β 19.
- Antron, Il. β 697.
- Antrum Polyphemi, Od. ι 182.
- Apesros, Il. β 828.
- Apollo natus, Hym. 1. in Apoll. 119. Necrare et Ambrosia enutritus, 124. cum Delphusa deliberat de construendo templo, 247. apud Cressam templum construit, 282. 294. Pythona Dracænam interficit, 300. 357. Delphusam iratus opprimit, 382. Cretas sacrorum ministros sibi deligit, 592. ad templum eos ducit, 514. Mercurio de bobus abreptis irascitur, Hymn. 1. in Mercur. 254. cum Mercurio Jovem adit, 522. a Mercurio Citharam accipit, 495. et cum eo in amicitiam redit, 521. 571. pestem immittit in Græcorum exercitum, Il. α 43. Trojanos animat, δ 409. Diomedem reprimit ϵ 440. ficto Æneæ simulacro hostes eludit, 449. Martem incitat, 455. Patroclum a Trojæ mœnibus repellit, τ 706. Hectori mortem

Euphorbi nunciat, *g.* 75. hortatur Æneam, 525. Hectorem animat, 582. Æneam concitat in Achillem, *u.* 79. Hectorem cum Achille congredi vetat, 375. Hectorem Achilli surripit, 443. cum Neptuno pugnare renuit, *g.* 461. Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600. Achilli fraudem detegit, *z.* 8. deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiantur. *u.* 33.

Arcadia, Hymn. 1. in Mercur. 2.

Arcadii, Il. *β.* 605.

Archilochus, Il. *β.* 825.

Arcisius Ulyssis avus, Od. *π.* 118.

Arcus Ulyssis, Od. *g.* 12. 90.

Arene, Il. *β.* 591.

Arene, oppidum, Hymn. 1. in Apoll. 422.

Arete, uxor Alcinoi, Od. *γ.* 54. Phæacas alloquitur, *z.* 335. Ulyssi abeunti dona præbet, *u.* 66.

Arethusa, fons, Od. *ν.* 408.

Argissa, Il. *β.* 738.

Argivi, Il. *β.* 559.

Argo, navis, Od. *μ.* 70. per Symplegadas a Junone transmissa, 72.

Argos, Il. *β.* 75.

Argus, canis, Ulysses reversum agnoscit, Od. *g.* 301. moritur, 326.

Argyphea, oppidum, Hymn. 1. in Apoll. 422.

Ariadne, Od. *λ.* 320.

Arima, Il. *β.* 783.

Arisbe, Il. *β.* 856.

Arnaeus, Od. *σ.* 5.

Arne, Il. *β.* 507.

Artacia, fons, Od. *z.* 107.

Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis, Il. *β.* 512.

Ascanius, Il. *β.* 862.

Asine urbs, Il. *β.* 560.

Asium pratum, Il. *β.* 461.

Asius, Il. *β.* 835. Jovi irascitur *μ.* 162.

Aspledonenses et Orchomenii, Il. *β.* 511.

Asteris, insula, Od. *δ.* 846.

Asterium, Il. *β.* 735.

Asteropæus cum Achille congreditur et occiditur, Il. *g.* 140.

Astyanax Hectoris filius, Il. *z.* 485.

Athenæ, urbs, Od. *γ.* 80. *λ.* 322.

Athenienses, Il. *β.* 546.

Atlas, Od. *α.* 52.

Augea, Il. *β.* 32.

Augurium aquilæ, Od. *ε.* 160. 524.

Aulis, Il. *β.* 303. 496.

Autolyceus, Ulyssis avus, Od. *τ.* 394. Ulyssi infanti nomen imponit, 409. Ulysses amice excipit, 414. Ulysses vulneratum sanat, 459.

Automedon et Alcimedon Achillis equos regunt, Il. *g.* 467. Aretum occidit, 517.

Axius flumen, Il. *β.* 841. *π.* 288. *g.* 141.

Azantis, puella, Hymn. 1. in Apoll. 209.

B

Bacchus a prædonibus Tyrrhenis capitur,

navique imponitur, Hymn. 1. in Bacchum, 9. vinculis non tenetur, 15. Nautas portentis terret, 34. in Delphinus transformatur, 53. Bacchus, Jovis et Semeles filius, Hymn. 2. in Bacchum, 2.

Bellerophon, Il. *ξ.* 155.

Boagrius, Il. *β.* 533.

Bæbeis, Il. *β.* 711.

Bæotia, Il. *β.* 494.

Bæoti, Il. *β.* 494.

Bootes, Od. *ε.* 272.

Boreas, ventus, Od. *ε.* 296.

Bovis mactatio, Od. *γ.* 439.

Briareus, Il. *α.* 403.

Briseis, Il. *β.* 689. Achilli redditur *τ.* 246. Patroclum luget 387.

Briseæ, Il. *β.* 583.

Buprasiani, Il. *β.* 615.

Buprasium, Il. *λ.* 755.

Byblinus funis, Od. *g.* 391.

C

Cadmei, Il. *δ.* 385.

Cædes variæ, Il. *α.* 514.

Calchas vates, Il. *α.* 69. ab Agamemnone culpat, 105.

Calydon, Il. *ι.* 526.

Calypso Ulysses detinet, Od. *α.* 55. *δ.* 557. ejus specus *ε.* 63. ea alloquitur Mercurium, 87. cœnamque ei apponit, 92. indignatur in Deos 116. cum Ulysse loquitur, 160. eique jurat nullum se illaturam damnum, cibum ei apponit 196. 180. spondet ei immortalitatem, 208. eum dimittit, 263.

Cancer a Jove, ad ranis auxiliandum, mittuntur, Batrachom. 284.

Cantilenam recentissimam maxime celebrant homines, Od. *α.* 351.

Cantus ornamentum convivii, Od. *α.* 152.

Cares, Il. *β.* 867.

Carpathus, insula, Hymn. 1. in Apoll. 43.

Carystos, Il. *β.* 539.

Cassandra cædes, Od. *λ.* 420.

Castor, Od. *λ.* 299. Hymn. 1. in Jovis Pueros, 1. Hymn. 2. in eosdem, 3.

Castor et Pollux, Il. *γ.* 237.

Castor Hylacides, Od. *ξ.* 204.

Caucones, populi, Od. *γ.* 566.

Caystri cygni, Il. *β.* 461.

Cebriones frater et auriga Hectoris, Il. *π.* 737.

Centauri, Od. *g.* 303. Batrachom. 170.

Cephalenes, populi, Od. *ν.* 210. *α.* 377.

Cephisus fluvius, Hymn. 1. in Apoll. 240.

Ceres Jasioni commixta, Od. *ε.* 125.

Cetei, populi, Od. *λ.* 520.

Charybdis, Od. *μ.* 101. 235. Ulyssis malum absorbet, 431. revomit, 438.

Chius, insula, Od. *γ.* 172. Hymn. 1. in Apoll. 172.

Chloris, uxor Nelei, Od. *λ.* 280.

Chromis, Il. *β.* 858.

Chryses filiam repetit Il. *α.* 12. ejus preces ad Apollinem 37. 451.

- Cicones, Od. v. 59. Achivos pugna superant, 59.
- Cimmerii, populi, Od. λ. 14.
- Circe, Od. ζ, 156. ejus ædes, 210. in porcos vertit Ulyssis socios, 255. Ulyssi potionem dat, 316. eum lavat, 361. cibum ei apponit. 373. eum alloquitur, 378. ejus socios restituit pristinae formæ, 590. Ulyssem ad navem mittit, cæteros socios accersiturum, 402. amice eos excipit, 453. prædicit Ulyssi iter ad inferos, 488. itineris rationem docet, 504. Ulyssi vestitum dat, 542. oves mactandas navi imponit, 571. Ulyssi et sociis cibum præbet, μ. 18. Ulyssi futura pericula prædicit, et monita dat, 37.
- Circus, accipitris genus, Od. v. 87.
- Cithara, convivii socia, Od. β. 99. ε. 271.
- Cithara Mercurii, Hymn. 1. in Mercur. 47.
- Clitus ab Aurora raptus, Od. α. 250.
- Clytemnestra Ægisthum sequitur, Od. γ. 272. Cassandram interficit, λ. 421. Agamemnoni necem molita est, 429. α. 199.
- Cnossus, urbs, Od. τ. 178. Hymn. 1. in Apoll. 393.
- Coeytus, fluvius, Od. ζ. 514.
- Columbæ, Jovi ambrosiam ferentes, Od. μ. 63.
- Coronis, mater Æsculapii, Hymn. in Æsculap. 2.
- Cratæis, mater Scyllæ, Od. μ. 124.
- Creta, insula, Od. τ. 173.
- Cretenses, Il. β. 645.
- Crissa, insula, Hymn. 1. in Apoll. 282. 438.
- Cruni, Hymn. 1. in Apoll. 425.
- Ctesippus procos alloquitur, Od. υ. 292. bovis pedem in Ulyssem conjicit, 299. a bulbo interficitur, γ. 285.
- Ctesius Ormenides, Od. α. 413.
- Curetes, Il. ι. 525.
- Cyanea saxa, Od. μ. 59.
- Cyclopes absque lege vivunt, Od. ι. 112. in speluncis habitant, 114. navigiis carent, 125. deos non curant, 275.
- Cyclops, Polyphemus Od. ι. 187. pecora mulget, 244. 308. 341. Ulyssem et socios in antro invenit, 251. socios devorat, 289. 311. 344. ejus donum, 370. vino obrutus, in antro recumbit, 372. ab Ulysse excæcatur, 380. alios Cyclopas vocat, 399. arietem alloquitur, 447. Ulyssis navem saxo petit, 481. 537. Neptuno supplicat, 528.
- Cyclopus insula, sine cultura fertilis, Od. ι. 108.
- Cydones, incolæ Cretæ, Od. γ. 292. τ. 176.
- Cyllene, mons, Hymn. 1. in Mercur. 142. 228.
- Cyllenius, Mercurius, Od. α. 1.
- Cynthius, mons, Hymn. 1. in Apoll. 17. 26.
- Cyprus, insula, Od. δ. 83. γ. 362. Veneri sacra, Hymn. 2. in Ven. 2. Hymn. 3. in eandem, 5.
- D
- Danaï, Il. α. 42.
- Danaorum animæ, Od. α. 16.
- Dardanus, Il. υ. 215.
- Daulis, Il. β. 520.
- Deiphobus incassum feritur a Merione, Il. ν. 155. Hypsenorem interficit, 416. Eneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggrediat, 474. Ascalaphum interficit, 522.
- Deiades, famula Apollinis, Hymn. 1. in Apoll. 157.
- Delphinus Apollo, Hymn. 1. in Apoll. 495.
- Delphusa, Hymn. 1. in Apoll. 244. Apollinis templum recipere non vult, 256. ab Apolline obruitur, 382.
- Delphusius Apollo, Hymn. 1. in Apoll. 386.
- Delus, insula, Od. ζ. 162. Hymn. 1. in Apoll. 49. Latonam recipit, 90.
- Demodocus, cantor cæcus, Od. β. 62. ν. 28. Ulyssi fletum movet, γ. 86. canit fabulam de Veneris et Martis amplexu, 267. e-quum Trojanum cantat, 499.
- Deorum concio, Il. δ. 1. preces et noxa ι. 407. pugna γ. 386.
- Deucalion, Od. τ. 180. 181.
- Diana, Od. ζ. 102. Orionem interficit, ε. 123. item mulierem Phœnissam, α. 477. in Ortygia nata, Hymn. 1. in Apoll. 16. ejus studia, Hymn. 1. in Venerem, 16. Hymn. 2. in Dian. 4.
- Dii, malorum auctores falso arguuntur, Od. α. 52. omnia sciunt, δ. 379. datores bonorum, β. 325. omnia possunt, α. 306.
- Dii singuli diis oppositi, Il. υ. 67.
- Diis indigent omnes, Od. γ. 48.
- Diocles, Od. γ. 488. α. 186.
- Diomedes, Od. γ. 167. Il. β. 563. Sthenelum objurgat δ. 411. a Pandaro vulneratur ε. 95. Minervam invocat, 114. Pandarum interficit 290. Venerem vulnerat 335. Hectori cedit 595. Martem vulnerat 855. Ulyssem hortatur ad succurrendum Nestori β. 91. Nestori subvenit 102. ejus verba ad Agamemnonem ι. 33. iturus ad hostium castra exploranda Ulyssem socium eligit α. 241. Minervam precatur 284. et Ulysses incidunt in Dolonem 359. quem capiunt et interrogant 370. Dolonem interficit 446. dormientium Thracum stragem edit 482. cum Ulysse ad naves redit 352. Hectorem ferit λ. 549. suadet ut saucii cæteros cohortatum eant ε. 109.
- Dione, Hymn. 1. in Apoll. 93.
- Dirne Venerem consolatur, Il. ε. 381.
- Disci certamen, Od. β. 129. 186.
- Dius, Il. α. 251.
- Dmetor Iasides, Od. ε. 443.
- Dodona, Od. ζ. 327. τ. 296. Il. τ. 235.
- Dolius, Penelopes servus, Od. δ. 756. α. 386. Ulyssem amplectitur, 396. arma induit, 497.
- Dolon explorator captus, Il. α. 370. interficitur 446.
- Dorienses, Cretæ incolæ, Od. τ. 177.
- Dotius campus, Hymn. in Æsculap. 3.
- Dryopis Nymphæ, Pan filius, Hymn. in Pana, 54.
- Dulichii, Il. β. 625.

E

Echeneus senex, Od. γ. 155. λ. 341. Eche-
tus, rex, Od. ε. 84.
Eidothea, Protei filia, Menelao erranti oc-
currit, Od. δ. 367. consilium dat, 385.
ejus dolus in Patrem, 435.
Elephenor, Il. β. 541.
Elpenor, vino obrutus, tecto decedit, Od. ζ.
559. ejus umbra Ulyssi apparet, λ. 51. e-
jus corpus sepelitur, μ. 12. tumulus ei e-
rigitur, 14.
Elysius campus, Od. δ. 563.
Enceladus, Batrachom. 275.
Enienes, Il. β. 749.
Enipeus fluvius, Od. λ. 237.
Enispe, Il. β. 606.
Ennomus, Il. β. 858.
Epeï, Od. ν. 275. α. 297.
Epeius, Od. ρ. 495. λ. 522.
Ephialtes, Od. λ. 307.
Ephyre, urbs, Od. α. 259. β. 328. Il. β. 659.
Ephyri, Il. ν. 301.
Epicaste, Od. λ. 270.
Epistrophus, Il. β. 856.
Equus Trojanus, Od. δ. 272. ρ. 495. λ.
522.
Erebus, Od. λ. 57. 563. Il. ρ. 368.
Erembi, populi, Od. δ. 84.
Eridanus, fluvius, Batrachom. 20.
Erinnys, Od. α. 234.
Eriphyle, Od. λ. 325.
Erymanthus, mons, Od. ζ. 105.
Eubœa insula, Od. γ. 174.
Eumæus, nobilis subulcus, Od. ξ. 3. ejus do-
mus, 6. Ulysem hospitio excipit, 48.
eum non agnoscit, 56. sues mactat, 74.
419. ejus cum Ulysse colloquia, 80. 115.
121. α. 306. 324. parat stratum Ulyssi, ξ.
518. fatum suum narrat, 402. Telemachum
reducem excipit, π. 15. a Telemacho
in urbem mittitur, 150. Penelopæ narrat
Telemachi reditum, 338. in agrum rever-
titur, 452. Ulysem in urbem ducit, ρ.
201. Melanthium increpat, 238. Ulyssis
domum intrat, 324. in agrum revertitur,
605. Proci adducit porcos, υ. 162. U-
lysem agnoscens amplectitur et oseula-
tur, ϕ. 224. arcum ei tradit, 379. Me-
lanthium vinculis constringit, χ. 190. eum
deridet, 194. arma induit, 201. Proco-
rum nonnullos interficit, 267. 284. cornam
in Laërtis domo parat, ω. 363.
Eumeli equæ, Il. β. 763.
Eumelus, Od. δ. 798.
Euphemus, Il. β. 846.
Euphorbus Patroclum vulnerat, Il. π. 809.
Menelaum cedere jubet, ρ. 12. occidit
a Menelao, 43.
Euphies cum Achivis conspirat in Ulyssis
mortem, Od. ω. 425. a Laërte occisus,
520.
Euryalus, Il. β. 565.
Euryalus Phæax, lucta præstantissimus,
Od. ρ. 127. Ulyssi indignatur, 158. il-
lum ense donat, 403.

Eurybates, præco, Od. τ. 247.

Euryclea, Od. α. 429. a Laërte empta, 430.
Telemacho lucem fert, 434. vinum etc.
præbet, β. 379. ex cicatrice eum agno-
scit, 592, 467. Ulyssis domum thure suf-
fit, χ. 495. ejus reditum Penelopæ nun-
ciat, ψ. 5.

Eurydice, Nestoris uxor, Od. γ. 452.

Eurylochus, dux sociorum Ulyssis, ad ædes
Circes properat, Od. ζ. 207. ad Ulysem
revertitur, 244. Ulysem comitari recu-
sat, 264. sociis suadet ne Circes domum
adeant, 429. Ulyssi indignatur, μ. 278.
consilium proponit boum Solis mactanda-
rum, 339.

Eurymachus Telemachum de Hospite inter-
rogat, Od. α. 400. Halithersem repre-
hendit, β. 177. Penelopen subdole allo-
quitur, γ. 435. eam laudat, α. 245. U-
lysem lacerasset, 349. et scabello petit, 393.
pocillatorem ferit, 395. arcui impar dolet,
ϕ. 249. supplex Ulyssi, imputat Antinoo
omnia, χ. 45. procos hortatur ad defensio-
nem, 70. ab Ulysse occiditur, 82.

Eurymedon, Od. γ. 58.

Eurymedusa, nutrix Nausicaæ, Od. γ. 8.

Eurynome, Penelopæ ministra, Od. α. 168.
Ulyssi sedem fert, τ. 100. eum lavat, ψ.
153.

Euryphæssa, Hymn. in Solem, 2. 4.

Eurypylus, Il. β. 736. vulneratus occurrit
Patroclo λ. 808. qui vulnus curat 842.

Eurytion, Centaurus, ebrius furit, Od. ϕ. 298.
punitur, 299.

Eurytus, Od. ρ. 224. 226. ϕ. 32.

F

Fame mori, miserrimum, Od. μ. 542.

Farina, medulla virorum, Od. β. 290.

Filii pauci Patribus similes; plerique pe-
jores, Od. β. 277.

Fortis vir in omnibus potior rebus, Od. γ.
57.

Fortunæ non meminit Homerus, Hymn. 1.
in Minerv. 5.

G

Ganymedes, Il. υ. 252.

Gargarum, Il. ρ. 48. ξ. 292. α. 152.

Geræstus, Od. γ. 177.

Gerenius, Nestor, Od. γ. 68.

Glauco, Il. β. 876. ejusdem et Diomedis
colloquium in acie, ζ. 119. arma permutat
cum Diomede 235. ejus preces ad Apolli-
nem π. 513. Trojanos hortatur ut Sarpe-
donis corpus tueantur 537. Hectorem fu-
gæ accusat ρ. 141.

Gorgonium caput, Od. λ. 653.

Gortynis fines, Od. γ. 294.

Gratiæ Venerem lavant, Od. ρ. 564. Hymn.
1. in Ven. 61.

Græci sacra faciunt, Il. α. 458. β. 419. dis-
cessum parant a Troja, β. 142. ad bellum

- se parant 397. ad bellum cœunt 444. novem parati sunt cum Hectore congredi 7. 161. murum ædificant circa naves 435. vinum emunt 468. occisum Hectorem vulnerant 7. 369.
- Græcorum agminis incessus Il. 2. 427. fuga 9. 78. excubia 1. 79. murus, 3. optimates cœunt 301. naves incenduntur 7. 112. infaustus a Troja reditus Od. 7. 150.
- Guneus, Il. 2. 748.
- Gygæa, Il. 2. 865.
- Gyræ, petræ, Od. 2. 500.
- Gyrtonæ, Il. 2. 738.
- H
- Haliartus, Il. 2. 503.
- Halitherses, vates peritissimus, procis periculum imminere indicat, Od. 2. 157. dissuadet Ulyssis cædem, 4. 455.
- Halius, Phæax, Alcinoi filius, cum Laodamante saltat, Od. 3. 372.
- Harmonia, Hymn. 1. in Apollinem, 195.
- Harpyiæ, Il. 7. 150. 7. 350.
- Hebe, Od. 2. 602. Hymn. in Herculem, 8.
- Hector Trojanos ad prælium educit, Il. 2. 807. Græcis verba Paridis de singulari certamine exponit, 7. 86. in urbem venit ex acie 2. 256. Trojanos hortatur ut Minervæ supplicent, 265. in domum Paridis, 515. uxorem quærit, 375. uxori colloquitur, 395. Græcos provocat ad singulare certamen, 7. 65. suos hortatur, 9. 172. 7. 150. 7. 486. 9. 220. ejus verba ad equos, 9. 184. Teucrum vulnerat, 324. ejus oratio ad Trojanos, 497. Dolonem mittit exploratum castra hostium, 7. 299. Hectoris splendor, 2. 64. suos hortatus in hostes irruit, 285. Polydamantis consilium stulte repudiat, 7. 230. muri portam perumpit, 444. Amphimachum interficit, 7. 185. socios desiderat 768. suis coactis hostes aggreditur, 798. Ajaci respondet, 834. saucius ex acie effertur, 2. 428. ab Apolline susceptus, 7. 256. prælium repetit, 262. Lycophronem interficit, 429. Menalippum adhortatur, 552. Periphetem interficit, 657. puppimprehendit, 702. fugit, 7. 367. 656. cum Patroclo congreditur, 731. et eum interficit, 819. cedit Ajaci, 9. 128. Glaucæ respondet, 165. Achillis arma induit, 192. cum Ænea Achillis equos persequitur, 7. 156. se cum Achille congressurum jactat, 7. 364. Achillem aggreditur, 419. de Achille sustinendo secum deliberat, 7. 98. ejus prælium cum Achille, 250. mors, 361. et funus 7. 782.
- Hecuba Hectorem orat ne cum Achille congrediatur, Il. 7. 78. eundem luget, 431. 7. 748.
- Helena egreditur ad spectaculum certaminis Paridis cum Menelao, Il. 7. 142. ejus pulchritudinem mirantur Trojani, 154. Paridem objugat, 427. Hectorem alloquitur, 2. 343. ejus luctus super Hectore, 7. 762.
- thalamo egreditur, Od. 2. 121. Menelaum de advenis interrogat, 138. Ulyssis infortunium luget, 184. medicamen vino immiscet, 221. de Ulysse, et Ilii excidio narrat, 240. equo Trojano inclusos nominatim vocat, 279. hospitibus lectos parat, 296. Telemachum muneribus donat, 7. 125. aquilæ augurium interpretatur, 172.
- Helenus Æneam et Hectorem monet, Il. 2. 76. 7. 47.
- Hellespontus, Il. 7. 560.
- Helli sive Selli, Il. 7. 234.
- Helicon, mons, Batrachom. 1. Hymn. in Neptun. 3.
- Helos, Il. 2. 81.
- Hercules, arcu peritissimus, Od. 9. 224. ejus simulachrum Ulysses alloquitur, 7. 616. Iphitum hospitem interficit, 9. 27.
- Hernione, unica Helenæ filia, Od. 2. 14.
- Hesperus, Il. 7. 318.
- Hippemolgi, Il. 7. 5.
- Hippothous, Il. 2. 840.
- Histiæa, Il. 2. 507.
- Homerus cæcus, Hymn. 1. in Apoll. 172.
- Homine nihil imbecillius, Od. 7. 129.
- Horæ, Hymn. 1. in Apoll. 194. Venerem e mari excipiunt, Hymn. 2. in Venerem, 5.
- Hospes, dum adest, amice tractandus, cum velit, dimittendus, Od. 7. 74.
- Hospites a Jove sunt, Od. 7. 207. 2. 57.
- Hyades, Il. 7. 486.
- Hyampolis, Il. 2. 521.
- Hyda, Sardes, Il. 7. 385.
- Hydrus, Batrachom. 81.
- Hyle, Il. 2. 500.
- Hyperea, Od. 2. 4.
- Hyperia, Il. 2. 457.
- Hypothebæ, Il. 2. 505.
- Hypsipyle, Il. 7. 469.
- I
- Iaolcus, insula, Od. 2. 255.
- Jaones, populi, Apollinem colunt, Hymn. 1. in Apoll. 147. 152.
- Jardanus, fluvius, Od. 7. 292. Il. 7. 135.
- Iasion a Cerere amatus, Od. 7. 125. a Jove fulmine percussus, 128.
- Jason, Od. 7. 72.
- Iemalius, faber, Od. 7. 57.
- Ida, mons, Il. 2. 283. Hymn. 1. in Apoll. 54. Hymn. 1. in Venerem, 68.
- Idæus Paridis sententiam Græcis refert, Il. 7. 385.
- Idomeneus, Od. 7. 191. Il. 2. 645. 7. 250. illi occurrit Meriones 7. 244. interficit Othryonæum 362. Asium 383. Alcathoum 453.
- Ilii opes, Il. 7. 402. excidium canit Demodocus, Od. 2. 514.
- Ilithyia, Hymn. 1. in Apoll. 97. 115.
- Ilithyæ, Il. 2. 270.
- Imbrus, insula, Hymn. 1. in Apoll. 56.
- Incantatio vulneris, Od. 7. 457.
- Inferorum locus, Od. 2. 22.

Ino, Cadmi filia, Ulysses miseratur, Od. ε. 336. vittam ei dat 351. vittam recipit 461.
 Inopus, fluvius, Hymn. 1. in Apoll. 18.
 Iopæana Apollini canunt Cretes, Hymn. 1. in Apoll. 500. 517.
 Iphiclus, Od. λ. 289. 295.
 Iphimedeia, Od. λ. 304.
 Iphitus Eurytides, Ulyssi dat arcum, Od. φ. 13. 51. equas amissas quærit, 22, ab Hercule interficitur, 27. 34.
 Iphthima, filia Icar, Od. δ. 797.
 Iris, Hym. 1. in Apoll. 102. 107. Iris Trojanos armari jubet, Il. β. 790. Helenæ nunciat certamen Paridis et Menelai γ. 121. Achillem jubet succurrere corpori Patrocli σ. 167. ventos arcessit ad inspirandum rogo Patrocli, ψ. 198.
 Irus mendicus, Ulyssis domum advenit, Od. σ. 1. Ulysses jurgis incescit, 10. et in certamen provocat, 25. a famulis accingitur, 75. certamen initurus tremit, 76. ab Antinoo objurgatur, 77. cum Ulysse congredditur, 88. cervice ictus, humi decedit, 97. ab Ulysse foras trahitur, 100.
 Ismarus, urbs, ab Ulysse depopulata, Od. ι. 40.
 Ithaca, insula, Od. γ. 81. capris pascendis apta, δ. 606. aspera, ι. 27. ν. 242.
 Ithacenses, Il. β. 632. post interfectos procos in concionem congregantur, Od. ω. 419. armati urbe egrediuntur, 467. cum Ulysse, Telemacho, etc. configunt, 525. Minervæ monitu desistunt, 533. et in urbem revertuntur, 535.
 Itylus, Od. τ. 522. a matre interficitur, 523. Juniores semper desipiunt, Od. η. 294.
 Juno Minervam mittit ad discessum Græcorum prohibendum, Il. β. 156. et Minerva ad prælium se parant, ι. 714. β. 350. a Jove pugnandi veniam petunt, ε. 757. ut Jovem decipiat seipsam comit, ξ. 163. a Venere ciugulum poscit ad Jovem decipiendum, 188. Somnum adit ut Jovem sopiat, 253. et promissis persuadet, 270. Jovem adit, 292. negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis, α. 34. reliquos deos adit, 80. Apollini et Iridi Jovis mandata refert, 145. cæteros deos alloquitur super Ænea congressuro cum Achille, ν. 113. Vulcanum mittit in Xanthum, φ. 328. Dianam vincit, 480. Latonæ invidet, Hymn. 1. in Apoll. 99. Jovi irascitur, 309. 331. terram ferit, 333. 340. Typhaona excipit 353. Dracænæ eum dat, 354.
 Junonis cum Jove jurgium, Il. α. 540. δ. 25. verba ad Neptunum, β. 198.
 Jupiter, pater hominumque Deorumque, Od. α. 28. μ. 445. in deorum concilio verba facit, α. 32. Ulyssi reditum parat, 76. et boni et mali dator, δ. 237. Mercurium ad Calypso mittit, ε. 29. felicitatem hominibus distribuit, prout vult, ζ. 188. Ulyssis navem fulmine ferit, η. 250. μ. 415. supplicum et hospitum vindex, ι. 270. Epigram. inscript. "Ad Nautas" ver. 4. Iniquos punit, ν. 214. Deorum summus,

τ. 303. Ulyssi signum dat tonitru, υ, 103. φ. 413. ω. 538. inter Ulysses et Ithacenses pacem et fœdera statuenda Minervæ mandat, α. 483. Concilium deorum convocat, Batrachom. 167. tonitru bellum indicat, 200. Ranas miseratur, 262. 283. fulmen ejicit, 278. Cancros mittit, 285. Mercurium boves surreptas Apollini ostendere jubet, Hymn. 1. in Mercur. 392. Veneri Anchisis amorem injicit, Hymn. 1. in Venerem, 53. cum Themide colloquitur, Hymn. in Jovem 2. Minervam e capite gignit, Hymn. 2. in Minerv. 4. The-tidi promittit se ulturum Achivos. Il. α. 578. somnium mittit Agamemnoni, β. 7. diis interdicti neutri auxiliarii exercituum, β. 5. Jovis aurea catena, 19. in Idam descendit, 41. Irin mittit ad cohibendum Junonem et Minervam a prælio 398. ad naves Græcorum, λ. 3. ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus a prælio abstinere, 185. Sarpedonem in murum Græcorum concitat, μ. 292. et Neptunus diversis favent, ν. 347. fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ. 352. expectatus Junonem objurgat α. 5. Junonem jubet ut sibi Irin accersat et Apollinem 49. Irin ad Neptunum mittit ut a pugna desistat, 157. mittit ad Apollinem ad suscitandum Hectorem 220. Hectorem incitat 595. moriturum Sarpedonem miseratur, τ. 433. Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet, 667. Hectorem miseratur, φ. 198. γ. 168. Achillis equos miseratur, 443. Junonem alloquitur de excitato Achille, σ. 357. Minervam mittit ad Achillem refocillandum, τ. 340. jubet omnes deos opulari utris quisque velit, υ. 20. Thetia mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat, α. 104. Irin ad Priamum ut Achillem adeat, 144. Mercurium ducem mittit Priamo, 335.

L

Laa, Il. β. 585.
 Lacedæmon, Od. δ. 1. ι. 20. α. 1.
 Lacedæmonii, Il. β. 581.
 Laconica terra, Hymn. 1. in Apoll. 410.
 Laërceus, aurarius faber, Od. γ. 425.
 Laërtes in agro degit, Od. α. 190. propter Ulysses absentem magnopere dolet, α. 354. Eumæum emit a Phœnicibus, 482. Telemachi discessu maxime affligitur, τ. 142. ejus domus, ω. 207. ab Ulysse solus invenitur, 225. eum non agnoscit, 280. filium deflet, 315. Ulysses agnoscens, animo deficit, 344. armat se, 497. Eupithem interficit, 522.
 Læstrigones Gigantibus similes, Od. x. 120. Ulyssis naves et socios perdunt, 122.
 Læstrigonia urbs, Od. x. 82. ψ. 318.
 Lampetie, Solis boum custos, Od. μ. 132. boves occisas Soli nunciat, 374.
 Lampus, equus Auroræ, Od. ι. 245.

Lamus, Od. α . 81.
 Laodamas, Alcinoi filius, provocat Ulyssem ad certamen, Od. β . 145.
 Lapithæ, Il. μ . 128.
 Larissa, Il. ϵ . 301.
 Larus, avis, Od. ϵ . 51.
 Latona, Dianam in Ortygia parit, Hymn. 1. in Apoll. 16. Apollinem parturiens, terras multas adit, 45. a Delo petit, ut filii sit locus natalis, 51. iusjurandum jurat, 85. gravibus doloribus configitur, 91. Apollinem parit, 116.
 Leda, Od. λ . 297. Hymn. 1. in Jovis Pueros 5.
 Leiocritus Mentorem increpat, Od. β . 242.
 Ithacensium concilium solvit, 257. a Telemacho interficitur, χ . 294.
 Leiodas rates, Od. ϵ . 144. arcum tendere nequit, 149. prociis prædicit interitum ex arcu, 155. ab Antinoo objurgatur, 167. simplex orat Ulyssem, χ . 310. occiditur, 328.
 Lelantius campus, Hymn. 1. in Apoll. 220.
 Leleges, Il. α . 429.
 Lemnus, insula, Od. β . 283. 294.
 Lesbus, insula, Od. γ . 169.
 Leucippus, Hymn. 1. in Apoll. 212.
 Leucothea Ulyssi opem fert, Od. ϵ . 333.
 Libya, Od. δ . 85.
 Linguarum sectio, Od. γ . 352.
 Litæ, Il. ι . 498.
 Locri, Il. β . 527.
 Lophophagi populi, Od. α . 84. Ulyssis sociis lotum dant, 93.
 Lotus, herba, ejus vis, Od. ι . 94.
 Lucinæ specus, Od. τ . 188.
 Luctæ certamen, Od. β . 126.
 Luna, Hymn. 1. in Mercur. 99. Hymn. in Solem, 6.
 Lusciniæ, Pandari filia, Od. τ . 518. filium interficit, 522.
 Lycaon Priamides ab Achille vinctus, Il. ϵ . 55. Achilli frustra supplicat, 97.
 Lycia, Il. α . 430. Hymn. 1. in Apoll. 179.
 Lycii, Il. μ . 350.
 Lyra Mercurii, Hymn. 1. in Mercur. 47.

M

Machaon, Il. β . 732. Menelaum curat, δ . 210.
 Mæonia, Hymn. 1. in Apoll. 179.
 Mæra, Od. λ . 325.
 Magnetes, Il. β . 756.
 Maia, Mercurii mater, Hymn. 1. in Mercur. 1. 57. 89. Mercurium increpat, 155.
 Mala opera non recte succedunt, Od. β . 529.
 Malca, promontorium, Od. γ . 287. δ . 514. ι . 80.
 Malis alienis ridere, Od. ν . 547.
 Malo senescunt cito homines, Od. τ . 360.
 Malorum sibi homo causa, Od. α . 7.
 Mantius, Od. α . 249.
 Marathon, Od. α . 80.
 Maron, sacerdos Apollinis, Od. ι . 197.

Mars vulneratur a Diomede, Il. ϵ . 835. sanctus apud Jovem expostulat, 872. a quo objurgatur, 887. audita morte filii irascitur, α . 113. Vulcani lectum dedecorat, Od. β . 269. Vulcani vinctus capitur, 296. a Vulcano deridetur, 306. dimittitur, 359. in Thraciam abit, 361. in bello promiscue furit, λ . 536. præpotens, etc. Hymn. in Martem, 1.
 Medeon, Il. β . 627.
 Medon, præco, procorum consilium, de Telemacho interficiendo, audit, Od. δ . 677.
 Penelopæ nunciat, 698. τ . 412. Procos hortatur ad cenam, ϵ . 172. a Telemacho servatur, χ . 357. in Ithacensium concilio cædem Procorum describit, ω . 442.
 Megapenthes, Menelai filius, Od. δ . 11. craterem Telemacho fert, α . 121.
 Megara, Od. λ . 268.
 Meges, Il. β . 627.
 Melampus, Od. α . 225.
 Melanthius, caprarius, Proci capras agens, Ulyssi occurrit, Od. ϵ . 212. eum increpat, 217. calce ferit, 233. a Subulco reprehenditur, 239. eum conviciis proscindit, 248. Proci capras adducit, ν . 172. Ulyssem probris incessit, 177. Proci ignem accendit, ϵ . 181. eos armis instruit, χ . 142. in vincula conjicitur, 189. e trabe suspenditur, 192. a Subulco deridetur, 194. occiditur, 474.
 Melantho, Penelopes ancilla, Ulyssem increpat, Od. ϵ . 325. τ . 65. ab Ulysse reprehenditur, ϵ . 356. τ . 70. et a Penelopa, τ . 90.
 Meleagri fata, Il. ι . 525.
 Memnon, Od. λ . 521.
 Mendico pudor inutilis, Od. ϵ . 552.
 Menelaus, Il. β . 586. certamen cum Paride suscipit γ . 97. a Pandaro perfide vulneratur, δ . 104. Pylæmenem interficit ϵ . 576. Adrestum capit ζ . 57. certamen accipere ult cum Hectore η . 94. sed prohibetur ab Agamemnone 109. et Ajax Ulyssi opem ferunt λ . 468. Helenum vulnerat ν . 598. Pisandrum interficit 605. Antilochum hortatur ϵ . 567. Euphorbo indignatur ϵ . 18. eumque interficit 43. Hectori cedit 107. duces cohortatur 246. animatur a Minerva 554. Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684. in ludo irascitur Antilocho ϕ . 569. Græcos ad redeundum hortatur, Od. γ . 141. Filii et filia epulas nuptiales celebrat, δ . 5. Telemachum et Pisistratum hospitio excipit, 30. ejus domus splendidissima, 45. 72 labores suos narrat, 78. dolet de Ulysse, 104. 169. cenam parat, 215. Græcos in equo Trojano describit, 270. quærit ex Telemacho causam itineris, 311. suum aliorumque Græcorum a Troja reditum narrat, 547. 495. Proteique fabulam refert, 564. Telemacho dona promittit, 614. muneribus donatum dimittit, α . 120. 147.
 Menestheus, Il. β . 552. misso Thoöta ab Ajacibus petit auxilium μ . 542.

Mentes, dux Taphiorum, Od. α. 105.
 Mentor, Ulyssis socius, Od. β. 225. γ. 68.
 Ithacenses ad Procos cohibendos hortatur, 229. e Leicrito reprehenditur, 242.
 Mercurius a Jove mittitur ad Calypso, Od. ε. 29. ad iter se accingit, 44. Calypsus specum adit, 57. 77. Jovis mandatum nunciat, 97. abit, 148. ei ultimo ante somnom libant Phæaces, γ. 137. in Vulcani domo cum Apolline colloquitur, β. 334. 338. Ulyssi ad Circei proficiscenti occurrit, α. 277. et dat herbam Moly, 302. Procorum animas ad inferos deducit α. 1. 10. 90. Priamum convenit, Il. α. 562. et ducit ad Achillem 440. dormientem Priamum monet 683. Jove et Maia natus, Hymn. 1. in Mercur. 5. 13. e testudine lyram facit, 24. 47. ei canit, 54. 424. Apollinis boves furatur, 73. duas mactat, 116. a matre reprehenditur, 155. ab Apolline capitur, 293. cum eo Jovem adit, 323. Jovis monitu boves ostendit, 402. Apollini lyram tradit, 493. cumque eo in amicitiam redit, 504. 571. ab Apolline donatur imperio in leones etc. 566. Pana gignit, Hymn. in Pana, 35. Diis eum ostendit, 45.
 Mercurialis collis, Od. τ. 471.
 Meriones, Il. β. 651. Deiphobum vulnerat γ. 535. Heralpionem interficit 648.
 Mesaulius, servus Eumæi, Od. ξ. 449. 455.
 Messena, Od. φ. 15.
 Messeis, Il. ζ. 457.
 Mesthles, Il. β. 864.
 Methone, Il. β. 716.
 Miles ignavus et strenuus, Il. ν. 279.
 Miletus, urbs, Hymn. 1. in Apoll. 180.
 Mimas, mons, Od. γ. 172. Epigram. inscript. Neptuno, 5.
 Minerva, Pandarum adit ad fœdus ejus opera violandum, Il. δ. 751. Diomedem dat robur α. 1. Martem educit ex acie 29. Venerem deridet 420. ad prælium se parat 719. a Jove pugnandi veniam petit 757. Diomedem alloquitur 799. et jubet cum Marte congredi 825. deliberat cum Apolline de prælio in præsentia reprimendo γ. 24. ejus verba ab Jovem β. 29. Martem cohibet α. 124. Martem prosternit φ. 402. et Venerem 423. sumpta Deiphobi forma Hectori persuadet ut cum Achille congrediatur χ. 226. pro Ulyse Jovem orat, Od. α. 45. ad iter se accingit, et in Ithacam deferitur, 96. 102. Ulyssis domum adit, Mentæ assimilata, 103. hospitio excipitur a Telemacho, 119. cum eo colloquitur, 158. eum Procos expellere, patremque investigare jubet, 271. avi similis avolat, 519. Mentori assimilata, Telemacho animos addit, β. 268. navem ei sociosque ex Ithacensibus petit, 382. Proci somnum inducit, 395. Telemachum ad iter properandum hortatur, 399. cum eo navem conscendit, 416. Nestorem adeundum monet, γ. 14. apud Nestorem benigne excepta gaudet, 52. Græcis irata contentionem inicit, 135. Telemachum reprehendit, 230. Nestorem cæterosque monet, ut dormitum eant, 331. a Nestore agnoscitur, 377. Nestoris sacris

advenit, 435. aquilæ similis disparet, 371. Iphthimæ assimilata, Penelopen solatur, δ. 795. 825. in concilio Deorum pro Ulyse intercedit, ε. 5. Dymantis filiæ assimilata, Nausicaam de vestibus lavandis monet, ζ. 21. Ulysssem caligine cooperit, γ. 14. 41. virgini assimilata, Alcinoi ædes ei ostendit, 48. et Areten adeundam monet, 53. Præconi assimilata Phæacas congregat, β. 7. Ulysssem eis gratum reddit, 21. juveni similis Ulyssi apparet, ν. 221. notam se facit, 298. Ithacam ei ostendit, 345. cumque eo de Proci interficiendis deliberat, 372. Ulysssem deturpat, ignotumque reddit, 429. Telemachum de reitu monet, α. 10. Ulysssem filio se notum facere jubet, τ. 167. corpusque ei pulchrum reddit, 174. Ulyssi et Telemacho cum Incerna præit, τ. 54. Ulysssem solatur, ν. 33. et in Procos animat, 45. Procos dementat, 345. Mentori similis, Ulyssi astat, animumque addit, χ. 205. 224. hirundini similis sedet in tecti trabe, 239. Procorum tela irrita facit, 256. 273. Ulyssi pulchritudinem affundit, ψ. 156. Noctis et Auroræ cursum detinet, 243. Ulysssem caligine tectum urbe educit, 371. a Jove eventum seditiosis Ithacensium sciscitatur, α. 472. Ulyssi astat, 501. Laërti animos inspirat, 519. bellum dirimit, pacemque et fœdera inter utrosque statuit, 528. 544. cum Jove, de Murium et Ranarum pugna, colloquitur, Batrachom. 172. e Jovis capite genita, Hymn. 1. in Apoll. 308. Hymn. 2. in Minerv. 4.
 Minos, Od. λ, 567. Jovis confabulator, τ. 179.
 Minyæus flumen, Il. λ. 721.
 Moly herba, Od. α. 302.
 Mors omnibus communis, Od. γ. 236.
 Mortui sepeliuntur, Il. η. 419.
 Mulieribus non fidendum, Od. λ. 455.
 Mulius, Od. α. 422
 Mures concilium convocant, Batrachom. 102. armant se, 123. cum Ranis confingunt, 202. a Cancris cæduntur, 290. territi aufugiunt, 292.
 Murium victus, Batrachom. 33.
 Mus, apud Lacum, cum Rana colloquitur, Batrachom. 13. Ranæ tergum conscendit, 64. a qua territus exclamat, 76. a Rana dimittitur, 86. et aqua submergitur, 91. 98.
 Musæ Achillem cantu deflent, Od. α. 60. Deorum dona, hominumque ærumnas celebrant, Hymn. 1. in Apoll. 189. ex ipsis sunt Cantores, Hymn. in Mus. et Apoll. 2.
 Musarum invocatio, Il. α. 1. ξ. 484.
 Mycala, Hymn. 1. in Apoll.
 Mycale, Il. β. 869.
 Mycenæ, Od. γ. 504.
 Mycene, Od. β. 120.
 Mycenenses, Il. β. 509.
 Myrmidones, Od. γ. 188. δ. 9. Il. β. 684. in pugnam vadunt γ. 257.
 Mysi, Il. α, 278.

N

Naiades, Nymphæ, Od. ν. 104.
 Nastes, Il. β. 870.

b

- Naubolides, præstantissimus Phæacum, Od. 3. 117.
- Navium enumeratio, vel Bæotia, Il. β. 494. sqq.
- Nausicaa, Alcinoi filia, a patre curram petit, Od. ζ. 57. cum ancillis vestes ad fluvium lavat, 90. pila ludit, 100. Ulyssi cibum et vestimenta dat, 209. 214. 247. eum ad Alcinoi domum ire jubet, 255. ad urbem revertitur, 2. Ulyssem miratur, 3. 459.
- Nausithous, Od. ζ. 7. 62.
- Naxus, Hymn. 1. in Apoll. 44.
- Neæra, Solis uxor, Od. μ. 153.
- Neleus, Od. γ. 409. λ. 280.
- Neoptolemus, Od. λ. 505.
- Neptuni et Jovis verba de muro Græcorum, Il. ν. 446. cum Idomeneo colloquium 218.
- Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiscitur, Il. ν. 10. Ajaces animat 47. Achivos excitat 95. saucios consolatur et Achivos animat 159. 363. Jovi irascitur 184. de Ænea conservando consulat 293. Æneam Achilli subducit 321. Achillem consolatur 328. Apollinem ad pugnam provocat 435. Ulyssi infensus, Od. α. 20. 68. ε. 284. procellam in eum concitat, ε. 291. in eum sævit, 376. Vulcano suadet, ut Martem e vinculis liberet, 3. 344. Peliam et Neleum gignit, λ. 253. Phæacibus indignatur, ν. 129. eorum navem lapidem facit, 162. Heliconi imperat, Epigram. inscript. Neptuno, ver. 2.
- Nericum, oppidum, Od. α. 376.
- Neritum, mons, Od. ι. 22. ν. 351.
- Neritus, Od. γ. 207. Il. β. 632.
- Nestor, Il. β. 601. Achillis et Agamemnonis contentionem componere conatur α. 247. laudatur ab Agamemnone β. 370. hortatur milites 66. Græcos objurgat, qui cum Hectore congredi non audeant 123. in periculo versatur 3. 80. fugit cum Diomede 157. ejus consilium de excubiis et cæna, ι. 54. et de pacando Achille 96. surgens noctu Ulyssem adit 132. Diomedem excitat 160. suadet exploratores in hostium castra mittendos 204. antiqua sua facinora commemorat, λ. 667. prodit audito clamore ad spectaculum 1. illi occurrunt saucii 27. Jovem precatur α. 372. Græcos orat ut hosti resistent 658. de cursu filio præcepta dat 4. 306. cum filiis epulatur, Od. γ. 32. cum Telemacho colloquitur, 68. 102. Græcorum a Troja reditum narrat, 130. Agamemnonis interitum refert, 253. sacrificium Minervæ parat, 417. curram Telemacho parari jubet, 474.
- Nestoris oratio ad milites, Il. β. 337. verba ad Agamemnonem 315. oratio de sepeliendis mortuis et construendo muro 325.
- Niobæ fabula, Il. α. 602.
- Nireus Græcorum formosissimus, Il. β. 671.
- Nisa, Il. β. 508.
- Nisus, Od. σ. 126.
- Noëmon, Od. β. 386. 6. 630.
- Notus et Zephyrus, navibus maxime perniciosi, Od. μ. 289.
- Nysæium, Il. ζ. 153.
- Oceanus, Od. λ. 638. α. 11.
- Æchalia, Il. β. 750. Od. 3. 224.
- Ogygia insula, Od. ν. 244.
- Olema, Il. β. 617. λ. 756.
- Olenus, Il. β. 639.
- Olympus, mons, Od. λ. 314.
- Onchestus, Neptuni lucus, Hymn. 1. in Apoll. 230. Il. β. 506.
- Orchomenus, Il. β. 605. Od. λ. 283.
- Orci galea, Il. ε. 845.
- Orestes patrem ulciscitur, Od. α. 30. 298. γ. 306.
- Orestides Nymphæ, Il. ζ. 420.
- Orion ab Aurora amatus, Od. ε. 121. a Diana peremptus, 123. ab Ulysse conspicitur apud inferos λ. 571.
- Orion stella, Od. ε. 274.
- Orsilochus, Alpei filius, Od. γ. 489. α. 187.
- Orsilochus, Idomenei filius, Od. ν. 260.
- Ortygia insula, Od. ε. 123. α. 403. Hymn. 1. in Apoll. 16.
- Otus, Od. λ. 507.

P

- Pallantis filia Luna, Hymn. 1. in Mercur. 100.
- Pandari filia, Od. υ. 66. a Venere enutritæ, 68. ab Harpyiis abreptæ, 77.
- Pandarus, Il. β. 827. Menelaum perfide vulnerat, 104. a Diomede interficitur 290.
- Paphos, insula, Od. 3. 563. Hymn. 1. in Ven. 59.
- Parcæ, Od. γ. 197. Hymn. 1. in Mercur. 549.
- Parcam nemo evitat, Od. α. 29.
- Paris in prima acie se ostentat, Il. γ. 16. trepide refugit 32. ab Hectore objurgatur 38. cum Menelao se congressurum suscipit 58. armatur 327. certat cum Menelao 345. a Venere ex prælio surripitur 380. ab Helena objurgatur 428. ex prælio elapsus cum Helena conjungitur 437. negat reddere Helenam 355. Diomedem vulnerat λ. 368. et Machaonem 507. ut et Eurypylum 582. Euchenorem interficit 668.
- Parnassus, mons, Od. σ. 393.
- Parthenius, Il. β. 854.
- Patria et parentibus nihil dulcius, Od. ι. 34.
- Patrocli animam videt Ulysses, Od. λ. 467.
- Patroclus ad Achillem revertitur, Il. α. 405. Achillem orat ut se saltem in prælium mittat, 20. armatur 150. Myrmidonas cohortatur, 269. cum suis multis Trojanorum interficit, 284. 398. 693. Ajaces hortatur, 556. Cebriorem interficit, 737. circa Patrocli corpus fit acie prælium, ε. 274. 415. 543. Achilli in somnis apparet, 4. 62. rogus illi construitur, 161. Patrocli sepulchrum 256. cursus equitum in funere Patrocli, 362. victoribus præmia dantur, 556.
- Pauperes a Jove sunt, Od. ζ. 208. 1. 58.
- Pelasgi, Od. τ. 177.
- Pelias, Neptuni filius, Od. λ. 253.
- Pelias hasta, Il. τ. 390.
- Pelium, Il. β. 757.
- Peloponnesus, Hymn. 1. in Apoll. 250. 290. 419.

- Penelens Isionem perimit, Il. §. 486.
 Penelope, audito Phemii cantu, e thalamo descendit, Od. α. 328. a Telemacho reprehensa, revertitur, et Ulyssem deflet, 360. 363. Procos dolo ludit, β. 93. propter Telemachi discessum, luget, δ. 703. 719. Minervæ supplicat, 761. et ab eo solatio afficitur, 795. 840. Procis se ostendit, α. 409. Antinoom increpat, 417. Telemachum reversum amplectitur, ε. 58. cum eo et Theoclymeno colloquitur, 100. medicum Ulyssem accersi jubet, 508. e thalamo descendit ad Procos, σ. 205. Telemachum reprehendit, 214. ab Eurymacho laudatur, 244. a Procis dona accipit, 301. Melantho ancillam objurgat, τ. 90. cum Ulysse ignoto colloquitur, 103. Eurycleam eum lavare jubet, 557. Ulyssi somnium suum refert, 555. Dianæ supplicatur, υ. 60. Arcus certamen Procis proponit φ. 1. 73. Antinoom reprehendit, 312. Eurycleæ, reditum Ulyssis nuntiati, non credit, ψ. 11. 81. Ulyssem non agnoscens, a Telemacho reprehenditur, 96. Ulyssem tandem agnoscit, et amplectitur, 205. cumque eo colloquitur, 209. 256. 301.
 Percote, Il. β. 835. α. 548.
 Peribœa, Od. η. 57.
 Periclymenus, Od. λ. 285.
 Phæaces, populi, Od. ζ. 4. navigationis peritissimi, η. 108. θ. 247. 253. cursu, saltu, etc. præstant, ι. 247. 253. eorum principes duodecim, 390. Ulyssi dona dant, 399. eorum naves præstantissimæ, 556. eorum navis in saxum convertitur, υ. 163.
 Phæstus, promontorium, Od. γ. 296.
 Phaëthon, equus Auroræ, Od. φ. 246.
 Phaëthusa, Solis boum custos, Od. μ. 132.
 Pharmacum Helenæ, discutienti tristitiam, Od. δ. 220.
 Pharus, insula, Od. δ. 355.
 Pheidon, Thesprotorum rex, Od. §. 316. τ. 287.
 Phemius canit reditum Achivorum, Od. α. 325. reprehensus a Penelope, 337. canit procis, ε. 263. Ulyssi supplicat, χ. 343. ab Ulysse et Telemacho servatur, 355. 371.
 Phæræ, Od. γ. 488.
 Pherenses, Il. β. 711.
 Phidippus, Il. β. 678.
 Philoctetes, Od. γ. 190. arcu peritus, θ. 219.
 Philætius, bubulcus, Od. υ. 185. cum Ulysse ignoto colloquitur, 199. Ulyssem agnoscens amplectitur, 224. fores aulae claudit, 389. Procorum nonnullos interficit, χ. 268. 285.
 Philomelides, Od. δ. 345. ε. 154.
 Phlegyæ, populi, Hymn. 1. in Apoll. 278.
 Phocæ, Od. θ. 404.
 Phocenses, Il. β. 517.
 Phœnices, populi, re nautica celebres, Od. α. 414.
 Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum Agamemnone, Il. ι. 432.
 Phorcynis portus, Od. υ. 96.
 Phorcys, Il. β. 862.
 Phrontis naucleri obitus, Od. γ. 275.
 Phtia, Od. λ. 495. Il. α. 480.
 Pieria, mons, Od. ε. 66. Il. §. 226.
 Pilæ lusus, Od. θ. 572.
 Piræus, Telemachi socius, Od. σ. 539. Telemachi jussu Theoclymenum hospitio excipit, 545. υ. 572. Telemachum alloquitur, ε. 74.
 Piritbœus, Od. λ. 650. φ. 296.
 Pisenor, præco, Od. β. 38.
 Pisistratus, Od. γ. 36. 400. Telemachum hospitio excipit, 37. cum eo ad Lacedæmonem curru vehitur, δ. 1. Menelaum alloquitur, 155. 190. Pylum revertitur, σ. 193. 216.
 Pleiades, Il. σ. 486. Od. ε. 272.
 Poculum Achillis, Il. π. 225.
 Podalirius, Il. β. 752.
 Podarces, Il. β. 704.
 Polites, Ulyssis socius, Od. α. 224.
 Pollux, Od. λ. 299. Hymn. 1. in Jovis Pueros, 1. Hymn. 2. in eosdem, 3.
 Polycasta, Nestoris filia, Telemachum lavat, Od. γ. 464.
 Polycetor, Od. ε. 207.
 Polydamas consilium dat de fossa Græcorum transeunda, Il. μ. 60. prodigium interpretatur et consilium dat, 212. Hectorem objurgat, υ. 755. Prothoënore interficit, §. 448. urbem petendam suadet, σ. 255. cui Hector contradicit, 285.
 Polydamna, Od. δ. 228.
 Polyphemus, Cyclops, Neptuni filius, Od. α. 70. ι. 187.
 Polyphides, vades, Od. α. 252.
 Polyphætes, Il. β. 740. et Leontius, μ. 129.
 Pontonous, præco, vinum distribuit, Od. η. 182. υ. 53. sedem ponit Cantori, θ. 65.
 Portentum draconis, qui passerem devoravit, Il. β. 309.
 Præctum, Il. β. 835.
 Prænnium vinum, Od. α. 255.
 Priami urbs, consilio Ulyssis capta, Od. χ. 230.
 Priamus Helenam interrogat de certis quos videbat Græcis, Il. γ. 161. a præcone vocatur ad fœdus ferendum, 250. in urbem redit, 305. Trojanos alloquitur, η. 268. militibus portum aperire jubet, ε. 527. Achillem conspicatus, Hectorem orat ne cum illo congrediatur, χ. 38. Hectorem luget, 412. uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert, α. 194. dona sumit, quæ ferat Achilli 229. filios objurgat, 247. Jovem orat, 308. Achillem convenit, 477. eique supplicat, 486. in urbem vehit corpus Hectoris, 707.
 Proci, domum Ulyssis ingressi, epulantur, Od. α. 144. Phemii cantu delectantur, 151. 325. strepitum per domum faciunt, 365. δ. 768. ε. 360. σ. 398. Telemachum admirantur, α. 381. σ. 409. υ. 268. domum abeunt, α. 424. Telemachum derident, β. 324. 331. ante Ulyssis ades ludunt, δ. 625. ε. 167. Telemacho cædem moluntur, δ. 659. 669. 771. 842. parant naves ad insidias ei struendas, 778. in insidiis locant se, 847. re infecta redeunt, α. 351. nova ineunt consilia, 561. Ulyssis et Iri certamine delectantur, σ. 40. 70. 99. mirantur Penelopæ pulchritudinem, 211. ei dona afferunt, 290. Telemacho cædem

- struentes, sinistro omine deterrentur, v. 241. convivium parant, 250. malis rident alienis, 347. portentis diris circumdantur, 348. etc. Telemachum, ob hospites, de- risui habent, 373. Ulyssis arcum frustra tentant, *z.* 144. 184. 245. eorum cædes in- cepta, *z.* 8. armant se, 146. omnes inter- fecti, 383. eorum animæ ad inferos dedu- cuntur, *ω* 1. corpora sepeliuntur, 416.
- Procorum numerus Od. *π.* 245.
- Procris, Od. *λ.* 320.
- Prodigium, Il. *λ.* 53. *μ.* 200.
- Proserpina, Od. *z.* 491. 494. ejus lucus, 509.
- Protesilaus, Il. *β.* 698.
- Proteus, Od. *δ.* 385. e mari egreditur, 450. Menelai insidiis captus, in varias species sese transformat, 455. cum Menelao collo- quitur, 461. etc. mare subit, 570.
- Prothous, Il. *β.* 758.
- Psyria insula, Od. *γ.* 171.
- Pndor mendico non bonus, Od. *ε.* 347.
- Pygmaei, Il. *γ.* 6.
- Pylæmenes, Il. *β.* 851. occisus, *ε.* 576.
- Pylîi, Il. *β.* 591.
- Pylus urbs, Od. *γ.* 4. 485.
- Pyriphlegethon, fluvius infernalis, Od. *z.* 513.
- Pythius, Apollo, Hymn. 1. in Apoll. 573.
- Pytho, Dracæna, ibid. 372.
- R
- Rana Muris genus sciscitur, Batrachom. 13. per lacum tergo eum portat, 64. Hy- dro territus, eum dimittit, 83. in Ranarum concilio se excusat, 145.
- Ranæ concilium vocant, Batrachom. 153. armant se, 160. cum muribus pugnant, 202. a Jove auxilio juvantur, 262. 284.
- Ranarum victus, Batrachom. 53.
- Regis probi felicitas, Od. *τ.* 109.
- Rhadamanthus, Od. *δ.* 564. *γ.* 324.
- Rhea, Dea, Hymn. 1. in Apoll. 95. Hymn. 1. in Venerem, 43. Hymn. in Junonem, 1.
- Rhenæa insula, Hymn. 1. in Apoll. 44.
- Rhesus, Il. *z.* 435. a Diomæde trucidatur, 495.
- Rhethrum, portus, Od. *α.* 186.
- Rhodii, Il. *β.* 634.
- Ridere malis alienis, Od. *ν.* 347.
- S
- Sacrorum faciendorum ritus, Od. *γ.* 450. *λ.* 23. *μ.* 356. *ξ.* 422.
- Salaminenses, Il. *β.* 557.
- Salmoneus, Od. *λ.* 235.
- Same, insula, Od. *α.* 246.
- Samothracia, Il. *ν.* 12.
- Samus, Od. *α.* 29.
- Sangarus, Il. *γ.* 187.
- Sarpedon, Il. *β.* 876. a Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat, *ε.* 684. Glaucum ad prælium hortatur *μ.* 310. muri pinnam abrupit, 392. cum Patroclo congregitur, *τ.* 426. et ab eo interficitur, 480. circa Sarpedonis corpus acriter pugnat 565.
- Satniois flumen, Il. *φ.* 87.
- Scamander, Il. *β.* 465.
- Scandea, Il. *z.* 268.
- Scheria, insula, Od. *ε.* 54. *ξ.* 8.
- Schœnus, Il. *β.* 497.
- Scolus, Il. *β.* 497.
- Scylla, Od. *μ.* 73. sex Ulyssis socios devo- rat, 245.
- Scyros, insula, Il. *ι.* 664. *τ.* 526.
- Scyrus, Od. *λ.* 508.
- Senum mos est molliter dormire, Od. *ω.* 254.
- Siculi, populi, Od. *ν.* 383.
- Sidonia, Od. *π.* 285.
- Sidonii, Od. *δ.* 84.
- Similem ad similem ducit Deus, Od. *ρ.* 218.
- Simois, Il. *ε.* 774.
- Sintæ, populi, Od. *θ.* 294.
- Sipylos, Il. *ω.* 615.
- Sirenes, omnes homines mulcent, Od. *μ.* 59.
- Ulyssi canunt, 183.
- Sisyphus, Od. *λ.* 592.
- Sol diis hominibusque lucet, Od. *γ.* 2. Hymn. in Solem, 8. videt et audit omnia, *λ.* 108. *μ.* 323. ejus genus, Hymn. in Solem, 1.
- Sol Vulcano nuncium fert de Marte et Ve- nere, Od. *θ.* 269. apud Deos de bobus occisis conqueritur, *μ.* 576. Pythona dra- cænam interfectam putrefacit, Hymn. 1. in Apoll. 374.
- Solis boves et oves, Od. *α.* 128. 262. ab U- lyssis sociis mactantur, 355.
- Solis defectio, Od. *ν.* 356.
- Solis portæ, Od. *ω.* 12.
- Somni portæ, Od. *τ.* 562.
- Somnia, alia irrita, alia veri præsaga, Od. *τ.* 564.
- Somnus, laborum et solitudinum omnium requies, Od. *ν.* 85. *φ.* 342.
- Somnus nimius, molestus, Od. *α.* 393.
- Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat, *ξ.* 242. Neptunum incitat, 353.
- Sparta, Od. *λ.* 459. *π.* 412.
- Sperchius fluvius, Il. *τ.* 174.
- Stercorationem Homero notam observat Vic- torius, Od. *α.* 226.
- Sternutatio, boni ominis, Od. *ε.* 541.
- Sthenelus, Il. *β.* 564. Agamemnoni asperi- us respondet, *z.* 403.
- Stygia aqua, Od. *z.* 514. jusjurandum gra- vissimum, *ε.* 185. Hymn. 1. in Apoll. 85.
- Sunium, promontorium, Od. *γ.* 278.
- Syria, insula, Od. *α.* 402.
- T
- Tænarus, Hymn. 1. in Apoll. 412.
- Talis ludunt Proci, Od. *α.* 107.
- Talhybius, Il. *α.* 320.
- Tantalus, Od. *λ.* 581.
- Taphii, populi, Od. *α.* 181. *α.* 426.
- Tarne, Il. *ε.* 44.
- Tartarus, Hymn. 1. in Mercur. 256. 574.
- Taygetus, mons, Od. *ζ.* 105. Hymn. 2. in Jovis Pueros, 4.
- Telemachus Minervam Mentæ assimilata hospiti excipit, Od. *α.* 119. et cum ea colloquitur, 156. etc. matrem reprehendit, 345. cum Proci colloquitur, 367. etc. cubitum it, 425. Achivos convocat, *β.* 6. infortunia sua in concilio exponit, 40. 150. navem petit, 212. Minervam precatur, 260. Proci minatur, 315. ab Euryclea viatica petit, 349. navem parat, sociosque congregat, 389. 391. navem conscendit, 416. Pylum advenit, *γ.* 4. a Minerva ani- matur, 13. 25. apud Nestorem amice ex- cipitur, *γ.* 34. cum Nestore colloquitur, 75. 247. etc. a Minerva reprehenditur, 229. cum Pisistrato curram conscendit, 481. Lacedæmonem advenit, *δ.* 1. Mene- lai ædes admiratur, 44. 71. a Menelao be-

- aigne excipitur, 47. ab Helena agnoscitur, 145. cum Menelao colloquitur, 315. etc. Pisistratum de redivit monet, 46. a Menelao petit, ut se dimittat, 65. 87. muneribus donatur, 113. 125. currum conscendit, 145. accepto Aquilæ augurio, abit, 182. Pisistratum alloquitur, 195. socios hortatus, Minervæ sacra facit, 222. 258. cum Theoclymeno colloquitur, 265. eumque in navem suscipit, 282. a Pylo solvit, 287. Ithacam redit, 494. Theoclymenum allocutus, accipitris omen conspiciat, 524. Theoclymenum Piræo commendat, 538. ad Eumæum divertit, 554. cum eo et Ulysse ignoto colloquitur, 7. 30. etc. Eumæum ad Penelopem mittit, 150. Ulyssem agnoscens amplectitur, 213. Procorum numerum recenset, 245. et de eorum cæde cum Ulysse deliberat, 256. Eumæum reversum interrogat, 460. ad urbem proficiscitur, 4. 26. a Penelope de itinere interrogatur, 41. Piræum dona Menelai servare jubet, 78. Penelopæ itineris successum refert, 107. Ulyssi mendicium cibum dat, 342. Eumæum reprehendit, 392. et Antinuum, 396. ad Penelopes sermonem sternuit, 541. Eumæum dimittit, 599. Ulyssem cum Iro certaturum animat, 60. Penelopæ de hoc certamine respondet, 225. Procos reprehendit, 404. cum Ulysse arma in thalamum deponit, 7. 31. Parietes domus lucentes observat, 36. Eurycleam de hospite interrogat, 128. ad concionem it, 146. Ulyssi dat cibum et potum, 257. Ctesippum increpat, 303. Agelao, de matris nuptiis, respondet, 358. secures statuit, et Ulyssis arcum tentat, 4. 120. 124. arcum deponit, 136. matrem alloquitur, 344. arcum Ulyssi dari jubet, 369. Ulyssis nutu monitus, se accingit, 431. Amphinomum interficit 7. 91. Patri arma affert, 112. thalami januam claudi jubet, 157. Procorum nonnullis interficit, 267. 284. 294. Phœmum et Medonta servandos monet, 556. Eurycleam vocat, 395. cum famulis domum verrit, 454. ancillas impudicas suspendit, 465. matrem reprehendit, 7. 96. cum Ulysse de Ithacensium ira evitanda consulit, 123. cum Ulysse et famulis urbe egreditur, 371. apud Laërtem convivium parat, 4. 362. fortem se præsstitutum patri pollicetur, 509. cum Ulysse Ithacenses aggreditur, 525.
- Telemus Cyclopi vates, Od. 7. 508.
- Temese, urbs, Od. 7. 184.
- Tenedos, Od. 7. 159.
- Tenedus, insula, Il. 7. 35.
- Terea mons, Il. 7. 829.
- Testudinem in lyram aptat Mercurius, Hymn. 1. in Mercur. 46.
- Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit, Il. 3. 266. ab Hectore vulneratur, 324. Imbrum interficit 7. 170. et Clitum 7. 444. ejus arcus divinitus frangitur 462.
- Thalpius, Il. 7. 620.
- Thamyris fabula, Il. 7. 595.
- Thaumacia, Il. 7. 716.
- Thebæ, Il. 7. 286.
- Thebæ conditæ, Od. 1. 262.
- Themis Junoni propinat, Il. 7. 87.
- Themis, Dea, Hymn. 1. in Apoll. 94. Hymn. in Jovem 2.
- Theoclymenus, vates, ad Telemachi navem confugit, Od. 7. 223. 256. ejus genus, 225. rogat, ut in navem suscipiatur, 277. augurium interpretatur, 531. hospitio excipitur a Piræo, 545. 7. 84. 7. 372. Penelopæ de Ulyssis redivit vaticinatur, 7. 151. Prociis malum imminens prædicat, 7. 350. exit ædibus Ulyssis, 371.
- Thersitæ garrulitas, Il. 7. 212.
- Theseus, Od. 1. 321. 650.
- Thesproti, populi, Od. 7. 315. 316.
- Thetidis verba ad Achillem, Il. 7. 414.
- Thetis, audita Achillis morte, mari egreditur, Od. 7. 47. certamina funebria ei instituit, 85. Vulcanum cadentem suscipit, Hymn. 1. in Apoll. 319.
- Thetis Jovem interpellat pro filio, Il. 7. 503. Iugens Nereidas alloquitur 7. 52. Achillem interrogat 73. Achilli arma promittit a Vulcano 127. Vulcanum adit 369. et orat ut Achilli fabricentur arma 430. Vulcani arma affert Achilli 7. 8.
- Thisbe, Il. 7. 502.
- Thoas, Od. 7. 499. Il. 7. 638. Pirum interficit 7. 527.
- Thoosa, Polyphemi mater, Od. 7. 71.
- Thracia, Il. 7. 72. Od. 7. 361.
- Thraces, Il. 7. 555.
- Thrasymedes, Nestoris filius, bovem occidit, Od. 7. 448.
- Thryessa civitas, Il. 7. 710.
- Thyestes, Od. 7. 517.
- Thymbra, Il. 7. 450.
- Tiresias, vates cæcus, Od. 7. 492. solus ex umbris sapiens, 494. Ulyssi apparet, 7. 90. de redivit ei monita dat, et futura prædicat, 99. docet eum qua ratione ab umbris agnoscat, 245. Orci domum subit, 249.
- Titanes, Il. 7. 279.
- Titaresius fluvius Peneo non miscetur, Il. 7. 751.
- Tithonus, Od. 7. 1. ab Aurora raptus, Hymn. 1. in Ven. 219.
- Tityus, Terræ filius, Od. 7. 324. a vulturibus laniatur, 7. 577.
- Tlepolemus, Il. 7. 657. pugnat cum Sarpedone, 7. 627.
- Tmolus mons, Il. 7. 866.
- Trinacria, Solis insula, Od. 1. 106. 7. 127.
- Triopus, Hymn. 1. in Apoll. 213.
- Trojæ excidium a Demodoco cantatum, Od. 7. 514.
- Trojanæ Minervæ supplicant, Il. 7. 286.
- Trojani et Græci fœdus paciscuntur, Il. 7. 264.
- Trojani Græcorum murum adoriuntur, Il. 7. 80. fugiunt, 7. 506. magnam cædem faciunt, 7. 327. fugant Achivos, 7. 595.
- Trojanorum et Græcorum incessus in prælium Il. 7. 1. conflictus, 7. 448. 7. 70.
- Trojanorum cædes, Il. 7. 6. excubiae 7. 550. concio 7. 247. pugna ad naves acerrima 7. 686.
- Tydides in equo Trojano, Od. 7. 280.
- Typhaon ex Junone ortus, Hymn. 1. in Apoll. 306. 352.
- Tyro, Od. 7. 120. 7. 234.

V

Venter multorum malorum causa, Od. ε 286. 474.

Ventos quatuor in Ulyssem excitat Neptunus, Od. ε 295. 296. ventos utre inclusos Ulyssi dat Æolus, α. 19.

Venus Paridem ex prælio surripit, Il. γ. 380. Helenam alloquitur 389. et illi irascitur 413. Helenam ducit ad Paridem 428. Æneam subducit ex acie ε. 311. vulneratur a Diomede 335. de eo apud Dionem conqueritur 375. a Minerva deridetur 420. et Apollo Hectoris corpus a putredine prohibet ψ 185.

Venus cum Marte deprehenditur a Vulcano, Od. ε. 296 a Vulcano liberata, Paphum abit, 362. Pandari filias enutrit, υ. 68. nuptias iis petit a Jove, 73. Anchisis tugurium adit, 75. eumque alloquitur, 107. cum eo concumbit, 167. ex somno eum suscitatur, 177. filium ei pollicetur, Æneamque nomen imponit, 197. Anchisen monet, ne cui rem revelet, 282. in cælum abit, 292. Venus, ex mari ab Horis suscepta, Hymn. 2. in Venerem, 5. ornata, 6. et ad Deos ducta, 14.

Vinum suavissimum et generosissimum, Od. ι. 196. Vinum varie homines afficit, ζ, 464. η. 122. Centaurum labefecit, φ. 295.

Ulysses, Il. β. 651. γ. 191. Chryseidem patri tradit α. 450. Achivos a dicens coërcet β. 182. Thersite garrulitatem coërcet 246. milites ad prælium hortatur 278. Agamemnoni respondet δ. 354. ejus oratio ad Achillem de redintegrandâ pace cum Agamemnone ι. 225. Diomedem hortatur ad prælium λ. 312. ab hostibus circumvenitur 405. a Soco vulneratur 434. at illum interficit 456. suadet ut ante prælium cibum capiant milites η. 155. quod et Achilli suadet 215. cum Ajace cursu certat ψ. 754.

Ulysses maximis erroribus jactatus, plurimos dolores passus, Od. α. 1. sui sociorumque reditus cupidissimus, 5. 13. a Calypso detentus, 14. 55. 2. 558. summo Patriæ revisendæ desiderio affectus, α. 57. ejus reditus a Neptuno impeditus, 74. ad Trojam consiliis præstantissimus γ. 120. verberibus cæsus, urbem Trojanam dolose ingreditur, δ. 244. ubi ab Helena sola agnoscitur, 250. in equo Trojano Anticium cohibet, ne Græcos prodât, 271. 287. in Lesbos, cum Philomelide certat, 342. ε. 135. invitatus a Calypso detentus, in littore sedet perpetuo lugens, mareque intuens, ε. 82. 151. cum Calypso de reditu colloquitur, 172. et cibum sumit, 200. Calypso monitu ratem sibi compingit, 243. ab ea dimittitur, 263. navigat, sidera observans, 270. a Neptuno conspicitur, 282. procella ingruente, sortem suam luget, 298. rate excussus, mari submergitur, 315. 319. ratem repetit, fluctibusque et ventis jactatur, 324. a Leucothea vittam accipit, 351. rate penitus confracta, ligno nni insideus vehitur 370. dies et noctes duo, fluctibus jactatur, 388. terram tandem videt, 392. fluctumque et scopulorum pericula difficillime elapsus, littus attingit, 452. Leucotheæ vittam in flumen renūtit, 459.

terram osculatur, 463. arbustum ingressus foliis tegit se, 476. somno experrectus, arbusto egreditur, ζ. 127. Nausicaæ et ancillis se ostendit, 157. Nausicaæ supplicat, 148. ab ea vestitu donatur, 214. flumine lotus vestibusque indutus, Nausicaæ admirationem movet, 237. cibo reficitur, 248. Minervæ supplicat, 323. nebula septus a Minerva, ad Alcinoi aedes perducitur, η. 14. 37. 82. earum splendorem miratur, 83. 134. ingressus, Areten supplex orat, 142. ab Alcinoi benignè excipitur, 167. et ab ipso dimissionem petit, 222. interrogatus, Aretæ suos labores narrat, 241. septennium in insula Ogygia detentus, 259. cum Alcinoi colloquitur, 302. dormitum it, 343. Phæacibus admirationem movet, 3. 17. Demodoci cantu dolet, 83. ad certamen provocatus, Euryalum reprehendit, 165. disco omnes superat, 186. Phæacibus vires suas ostentat, 202. Phæacum tripudium miratur, 264. 383. Demodoci cantu delectatur, 368. ab Euryalo ense donatur, 405. muneribus donatur et a Phæacibus, 417. υ. 16. item ab Aretæ, 3. 441. Nausicaæ gratias agit, 465. Cantori cibum mittit, 474. Demodoco Trojanum excidium canente, lachrymas fundit, 521. ab Alcinoi interrogatus, erroris sui historiam refert, μ. 1. Ithacam describit, 25. Ciconum urbem depopulatus, ab ipsis deinde prælio superatur, 40. 47. procella affligitur, 67. Terram Loto-phagorum appellitur, 84. indeque ad Cyclopas, 106. cum sociis duodecim, Polyphemi antrum ingreditur, 195. 216. cum eo colloquitur, 258. vinum ei dat, 353. 360. nomen sibi fingit Outin, 366. Cyclopi oculum eruit, 380. seipsum et socios sub ovibus celat, 425. Cyclopi insultat, 475. 502. ad cæteros socios revertitur, 543. Æoliam advenit, α. 1. ab Æolo amice excipitur, 14. ventisque utre inclusis donatur, 19. ad eum iterum delatus, insula expellitur, 72. 76. Læstrygoniam advenit, 81. ubi naves sociosque plurimos amittit, 118. 132. ad Ææam, Circes insulam, venit, 135. cervum configit, 161. socios animat, 172. sociorum partem ad Circes aedes mittit, 208. Circei adituros, a Mercurio accipit Moly, 302. Circes aedes ingressus, cum ea colloquitur, 356. 383. lavatur, ciboque reficitur, 360. 371. ad navem redit, 407. reliquosque socios inde ad Circei ducit, 446. Circei de reditu consulit, 483. 501. socios ad iter instituendum hortatur, 547. ad Cimmerios appellitur, λ. 13. mortuis sacra facit, 24. Elpenoris umbram videt et alloquitur, 51. 56. matris animam videt, 84. Tiresiæ umbram consulit, 90. matrem alloquitur, 162. et amplexu frustra conatur, 203. umbras alias complures videt, 234. etc. ab Alcinoi discedendi copiam petit, 353. cum Agamemnonis anima colloquitur 395. cum Achillis, 476. Ajacem videt, 542. et alloquitur, 552. videt Minoem, 567. Orionem, 571. Tityum, 575. Tantulum, 581. Sisyphum, 592. cum Hercule colloquitur, 614. ad navem redit, 635. ad Circes insulam reversus, Elpenori exequias facit, μ. 8. cum

Circe de futuro itinere colloquitur, 36. navem conscendit, 145. Sociis Circes et Tiresiæ vaticinia exponit, 154. 271. ad Sirenium insulam appulsus, sociorum auribus ceram indit, 166. 173. Sirenium cantum audire cupit, 192. socios animat, 207. armat se, 226. Scyllam et Charybdin effugit, 260. ad Solis insulam appulsus, socios monet, ne Solis pecora violent, 271. 297. 320. Solis bobus occisis, luget 370. nave confracta, malo et carinæ insidens vehitur, 425. 444. ad Charybdin iterum deferitur, 430. caprifico suspensus servat se, 432. ad Calypsum insulam appellitur, 447. Ithacam redire vehementer cupit, „ 30. abiturus Alcinooum alloquitur, 37. et Aretam, 58. Phæacum nave dormiens Ithacam deferitur, 79. 95. terræ exponitur, 119. patriam non agnoscens, luget, 199. 219. Phæacum dona recenset, 217. cum Minerva pastori assimilata, colloquitur, 227. eam agnoscens alloquitur, 311. patria agnita, terram osculatur, 354. Nymphis supplicat, 355. cum Minerva de procorum cæde deliberat, 372. in senem mendicum ab ea transformatur, 429. Eumæum adit, §. 1. canum ingruentum furorem evitans, humi sedet, 30. ab Eumæo benigne exceptus, gaudet, 48. 51. cibo et potu donatur, 79. 109. cum Eumæo colloquitur, 114. etc. ex Creta se ortum fingit, historiamque commentitiam refert, 199. lænam petit, 460. in pellibus decumbit, 520. cum Eumæo cenat, „ 500. eum alloquitur, 306. de patre et matre quarit, 346. Eumæi genus et fortunas exquirat, 382. jentaculum parat, „ 1. Telemachum advenientem audit, 5. ei assurgit, 42. de procis eum interroget, 90. a Minerva monitus, Telemacho notum se facit, 186. 202. eum osculatur, 190. cumque eo de procis interficiendis consultat, 235. etc. ad urbem ire cupit, „ 17. 194. cum Eumæo, baculo innitens, proficiscitur, 200. a Melanthio insultatur, 215. cum Eumæo ad ædes suas pervenit, 260. ab Argo cane agnoscitur, 291. de eo Eumæum interroget, 305. domum ingreditur, 336. Telemacho gratias agit, 354. apud Procos mendicat, 365. ab Antinoo petit, 414. ab eo scabello feritur, 462. procos alloquitur, 467. ab Eumæo ad Penelopem accersitur, 551. Penelopi reponsum mittit, 560. ab Iro lacessitur, „ 25. procos alloquitur, 51. se accingit, 65. cum Iro certat, 88. eum humi sternit, 97. et per vestibulum pede extrahit, 99. cibo et vino donatus, Amphinomum alloquitur, 123. in Trojam abiens, uxori monita dat, 256. procos a Penelope delusos videns, gaudet, 280. ancillas alloquitur, 311. a Melanthio objurgatur, 325. eam increpat, 336. lampadibus lucem præbet, 342. ab Eurymacho lacessitur, 349. et scabello petitur, 393. cum Telemacho arma in thalamum deponit, „ 31. a Melanthio iterum objurgatur, 65. eam reprehendit, 70. a Penelope interrogatus, fictam historiam refert, 172. eam miseratus, dolo lachrymas occultat, 210. Ulyssis ad Trojam euntis vestitum depingit, 225. ejusque præconem, 244. Ulyssem reversurum esse as-

serit, 270. 300. ab Euryclea, eum lavante, ex cicatrice agnoscitur, 392. ab avo Autolyco nominatur, 409. ad Parnassum proficiscitur, 413. cum Autolyci filiis it venatum, 429. ab apro vulneratur, 449. eum occidit, 452. incantatione sanat, 457. Eurycleam cohibet, ne se prodat, 479. lavatur, 505. Penelopes somnium interpretatur, 555. ad arcus certamen procis proponendum eam hortatur, 583. cubile sibi ipse sternit, „ 1. cor suum alloquitur, 17. anxie secum de procorum cæde deliberat, 24. 28. a Minerva solatio afficitur, et in somnum vertitur, 30. 54. uxoris flentis vocem audit, 92. a Jove signa poscit, 97. de procorum insolentia conqueritur, 169. a Melanthio convitiis proscinditur, 177. Bubulcum alloquitur, 226. a Telemacho ad limen collocatur, 257. a Ctesippo bovis pede petitur, 299. Sardaniam risum edit, 302. ab Euryto arcum accipit „ 50. ei dat ense, 34. Telemachum nutu prohibet ne arcum tendat 129. domo egressus, Eumæo et Philætio se notum facit, 190. a flendo eos cohibet, 227. iisque mandata dat, 230. a procis arcum poscit, 281. ab Antinoo reprehenditur, 287. arcum accipit, 379. eum omni ex parte explorat, 393. et facile tendit, 409. sagittam mittit per omnia foramina, 421. Telemacho inquit, 431. pannis nudatus alloquitur procos, „ 4. Antinuum interficit, 15. procis se manifestat, 34. Eurymachum interficit, 81. procorumque alios, 114. armat se, 122. Eumæum et Philætioum mittit Melanthium capturos, 171. opem a Mentore petit, 208. a Minerva objurgatur, 225. procorum alios interimit, 266. 283. 292. 307. Leiodem alloquitur, 320. eum interficit, 328. Medonta animat, 372. procos omnes occisos videt, 383. Eurycleam ab exultando cohibet, 409. mortuos efferi jubet 437. ancillasque impudicas suspendi 441. thure domum sufficit, 493. a famulis amplexu et osculis fovetur, 498. Telemachum de Ithacensium ira vitanda consulit, „ 117. pulchritudine et gratia perfunditur a Minerva, 156. uxorem reprehendit, quod se non agnoscat, 166. lectum suum conjugalem describit, 184. a Penelope agnoscitur, 205. eam amplectens, lachrymas fundit, 233. ei futuros suos labores memorat, 248. 265. cubitum it, 296. historiam erroris sui uxori refert, 306. in agrum abiturus, mandata ei dat, 349. cum filio et servis urbe egreditur, 370. ad Laërtes domum eos mittit, „ 212. ipse patrem solum invenit, 225. eum alloquitur, 243. fictam de se historiam narrat, 302. patrem osculatur, et ei notum se facit, 319. eum animat, 356. cum eo domum proficiscitur, 360. lotum eum et ornatum miratur, 369. a Dolio et filiis amice excipitur, 396. 408. et cum iis prandet, 411. Ithacensibus advenientibus, armat se, 495. Telemachum animat, 504. Ithacenses aggredditur, 525. cum ipsis fœdus init, 545.

Ulyssis certamen cum Achille, a Demodoco cantatum, Od. 9. 75.

Ulyssis divitiæ, Od. 8. 100.

Ulyssis mors a Tiresia prædicitur, Od. λ. 153.
 Ulyssis socii sua stultitia perierunt, Od. α.
 7. loto pasti, redire nolunt, ι. 94. a Cyclope
 devorantur, 286. 311. 544. Ulyssem co-
 hibent, ne Cyclopem irritet, 493. utrem
 ventorum solvunt, κ. 47. a Læstrygonibus
 perduntur, 122. certum ab Ulysse occisum
 mirantur, 179. a Circe in porcos vertun-
 tur, 235. formæ pristinae restituntur,
 391. Ulyssem ab Eurylocho interficiendo
 arcent, 441. eum de reditu monent, 471.
 Ulyssem malo alligant, μ. 179. a Scylla
 devorantur, 245. fame vexantur, 332. So-
 lis boves mactant, 352. mari merguntur,
 417.
 Umbræ mortuorum Ulyssi apparent, Od. λ. 36.
 Ursa, stella, Od. ε. 273.
 Vulcanus Junonem admonet, Il. α. 569. The-
 tidis in se beneficia commemorat σ. 594.
 Thetidem de causa adventus interrogat,
 425. Achilli arma fabricatur, 469. Nan-
 thum urit, φ. 342. Marti dolos struit, Od.

9. 272. eum cum Venere deprehendit
 300. Deos convocat, 305. et de injuria
 conqueritur, 306. a Mercurio rogatus,
 Martem dimittit, 359. e cælo projectus, a
 Thetide suscipitur, Hymn. 1. in Apoll.
 317. homines inclyta opera docet, Hymn.
 in Vulcan. 2.

Vulneris incantatio, Od. τ. 457.

X

Xanthus Achillis equus, futurum ei inter-
 itum vaticinatur, Il. α. 403.

Xanthus fluvius Achillem alloquitur, Il. φ.
 214. tumet in Achillem, 234. Simoënta
 invocat adversus Achillem, 507. Vulcano
 et Junoni supplicat, 357.

Z

Zacynthus, Il. β. 634. Od. α. 246.

Zelea civitas, Il. λ. 103.

Zephyri auræ homines refrigerant, Od. δ. 567.

Zephyrus, ventus, Il. β. 147. ventus vehe-
 mens, Od. ε. 295. aquosus, ζ. 458.

Zethus, Od. λ. 261. τ. 523.

INDEX IN NOTAS.

A

² ΑΑ'ΑΤΟΝ, Od. φ. 91. χ. 5.
 'Αασαν, Od. κ. 68. φ. 296. 297.
 'Αασάμην, Il. ι. 116.
 'Αάσθην, Od. δ. 503. 509.
 'Αβάκησαν, Od. δ. 249.
 'Αβίαν, Il. ν. 5.
 'Αβληχρῶς, Od. λ. 154. ψ. 281.
 'Αγαιομῖνος, Od. υ. 16.
 'Αγαλλόμεναι, Od. ε. 176.
 'Αγάλας, Od. γ. 274. δ. 602. μ. 347.
 'Αγανοφροσύνη, Od. λ. 202.
 'Αγαπᾶς, Od. φ. 289.
 'Αγαπητός, Il. ζ. 401.
 'Αγαπήνορα, Od. π. 170.
 'Αγαλμα, Il. δ. 144. Od. μ. 347.
 'Αγάσασθαι, Od. ν. 173. ψ. 211.
 'Αγασθῆ, Od. ε. 129.
 'Αγασσάμεινοι, Od. β. 67. κ. 249.
 'Αγιάσσεισθαι, Od. δ. 181.
 'Αγαννοί, Od. β. 209. φ. 232.
 'Αγε δῆ, Il. ι. 249.
 'Αγιορόμεινοι, Od. ν. 14.
 'Αγίλαι, Od. ζ. 100.
 'Αγίλειη, Il. δ. 128.
 'Αγεληδόν, Il. π. 160.
 'Αγίρισθαι, Od. β. 385.
 'Αγίροντα, Od. λ. 56. υ. 277.
 'Αγέρωχον, Od. λ. 285.
 'Αγήνορας, Od. α. 106. 144. β. 235. 299. υ.
 160. 284. ψ. 8.
 'Αγκὰς, Il. ι. 371. Od. η. 252. Il. ε. 371.
 ζ. 346.
 'Αγκισ, Od. δ. 337.
 'Αγκλίνης, Od. χ. 156.
 'Αγκολοστόξυς, Il. β. 348.
 'Αγλαΐη, Od. α. 78. σ. 82.
 'Αγνή, Od. φ. 259.

'Αγνυτον, Il. μ. 148.
 'Αγνώσασκε, Od. ψ. 95.
 'Αγνωτον, Od. ν. 191. 395.
 'Αγνώπης, Od. ε. 79.
 'Αγον, Od. ζ. 264.
 'Αγοράσθαι, Il. β. 337.
 'Αγρεῖ, Od. φ. 176.
 'Αγρεῖθ', Od. υ. 149.
 'Αγρεη, Od. χ. 306.
 'Αγρωσιν, Od. ζ. 90.
 'Αγυαί, Od. β. 388. σ. 185.
 'Αγχι αἰνῶς, Od. χ. 156.
 'Αγχιθῆτοι, Od. ε. 35.
 'Αγχινοος, Od. ν. 232.
 'Αγχιστῖνοι, Od. χ. 118. ω. 448.
 'Αγών, de spectatoribus, Il. ω. 1.
 'Αγῶνα, Od. ρ. 260.
 'Αδαήμενοι, Od. μ. 208. ρ. 285.
 'Αδαημονίη, Od. ω. 243.
 'Αδακρύτω, Od. δ. 186.
 'Αδδηκότας, Od. μ. 281.
 'Αδευκίῃ, Od. δ. 489. ζ. 273.
 'Αδέψητον, Od. υ. 2.
 'Αδην ἐλάαν κακότητος, Od. ε. 290.
 'Αδήςειν, Od. α. 154.
 'Αδινά, Od. α. 92. δ. 320.
 'Αδινάων, Od. ψ. 326.
 'Αδινώσπερον, Od. π. 216.
 'Αδμητῆς, Od. δ. 637.
 Adspiratio in media voce, Od. μ. 89.
 'Αδροστήτα, Il. χ. 365. ω. 6.
 'Αἰθλως, Od. ρ. 22. λ. 622. τ. 576. 584.
 χ. 27.
 'Αἰδῶν, prima longa H. in Jun. 1.
 'Αικέλιον, Od. υ. 259. ω. 227.
 'Αικης, Od. υ. 366.
 'Αικισθήμεναι, Od. σ. 221.
 'Αικαζόμενος, Od. σ. 134.

- 'Αίκητι θεῶν, Od. γ, 28. δ, 504. ζ, 240. ω, 442.
 'Αελπτίω, Il. η, 310.
 'Αεινόοντα, Od. ν, 109.
 'Αίντων, Od. ε, 478.
 'Αἴξιεν πάϊσος, fovere, indulgere dolori Od. ω, 230.
 'Αἴξεται, Od. β, 315.
 'Αεργίης, Od. ω, 250.
 'Αεσαν, Od. ο, 188.
 'Αζη, Od. χ, 184.
 'Αη, Od. μ, 325.
 'Αηδών, Od. τ, 518.
 'Αηρ, Od. ι, 144.
 'Αθανάτοισι, de prosodia vocum, ἀθανάτους, ἀκάματος, Πριαμιδῆς etc. Il. α, 398.
 'Αθανάτη, Il. γ, 158.
 'Αθιμίω, Od. ι, 106.
 'Αθιρίζω, Od. ψ, 174.
 'Αθίςφατος, Od. λ, 372. ο, 391.
 'Αθρηλοιγόν, Od. λ, 127. ψ, 275.
 Αἰαίη, Od. ι, 32. κ, 135. μ, 5.
 Αἰγανήσιν, Od. δ, 626.
 Αἷ γὰρ, Od. δ, 341.
 Αἰγᾶς, Od. ε, 581.
 Αἰγυρος, Od. ε, 239. η, 106. κ, 510. ρ, 208.
 Αἰγίβοτος, Od. δ, 606.
 Αἰγιόχοιο Διός, Il. α, 202.
 Αἰγυπιοί, Od. λ, 302.
 Αἰγυπτίης, Od. δ, 127. 229. ζ, 263.
 Αἰγύπτω, Od. γ, 500. δ, 351. 477. 581. ζ, 246. 257. 258. ρ, 426. 427.
 Αἰέσσομαι, Od. ζ, 388.
 'Αἶδη, Od. λ, 47.
 'Αἶδηλον, Od. π, 29. χ, 165. ψ, 303. Il. λ, 155.
 'Αἰδῆλων, Il. φ, 220.
 Αἰδοῖ μιλίχην, Od. θ, 172.
 Αἰδοῖσιν, quid? Od. ο, 372.
 Αἰδοῖότερος, Od. λ, 359.
 'Αἰδρείη, Od. μ, 41.
 'Αἶεις, Od. α, 298.
 Αἰήτα, Od. κ, 157. μ, 70.
 Αἰθαλόεσσαν, Od. ω, 315.
 Αἰσίπας, Od. α, 23. δ, 84.
 Αἴσοπα οἶνον, Il. α, 462.
 Αἴσρη, Od. ζ, 44. μ, 75.
 Αἴσρηγενίτης, Od. ε, 296.
 Αἰσση, Od. γ. 399. η, 336. θ, 57. α, 146.
 Αἰθυή, Od. ε, 337. 353.
 Αἴθωνα σῆδρον, Od. κ, 184.
 'Αἰκῶς, Il. χ, 336.
 Αἰμασιᾶς, Od. σ, 358. ω, 323.
 Αἰναρίτη, Il. τ, 31.
 Αἰνήσωσι, Od. π, 403.
 Αἰνίζομαι, Od. θ, 487.
 Αἶνος, Od. ζ, 508.
 Αἰνῶς, Il. γ, 158. Od. χ, 156.
 Αἰολίην, Od. κ, 1.
 Αἰόλλει, Od. υ, 27.
 Αἰολοθώρηξ, Il. δ, 489.
 Αἰόλον, Il. η, 222. μ, 167.
 Αἶολος, ἱπποτάδης, Od. κ, 2.
 Αἰόλῃ, Od. κ, 56. 60.
 'Αἶον, Il. ο, 252.
 'Αἶοντις, Od. ι, 401. ζ, 266. ω, 48.
 Αἰπὺν, Od. α, 11. ι, 305.
 'Αἶρος, Od. σ, 72.
 Αἶσα, Od. π, 197. λ, 61.
 Αἶσιμα πάντα ἀμείνω, Od. η, 310. υ, 71.
 'Αἶσος, Od. α, 255. 242.
 Αἰσυμνήται, Od. θ, 258.
 Αἰσυπτήρ, Il. ω, 547.
 Αἰψήρην, Od. β, 257.
 Αἰψήρης, Od. δ, 103.
 Αἶων, Od. ε, 152. σ, 203.
 'Ακάκητα, Il. π, 185.
 'Ακακῆτα, Od. ω, 10.
 'Ακαλαρῖίταο, Il. η, 422.
 'Ακάματον πύρ, Od. υ, 123.
 'Ακάσθῃ, Od. ζ, 336.
 'Ακαχήμενοι, Od. κ, 133.
 'Ακείομενον, Od. ζ, 583.
 'Ακείοντ', Od. ζ, 195.
 'Ακερσικόμης, Il. υ, 379.
 'Ακίαν, Od. φ, 89.
 'Ακίφαλος, de istiusmodi versibus, Il. ψ, 2.
 'Ακηδία, Od. ω, 186.
 'Ακη, Od. λ, 332. υ, 320.
 'Ακηράσιον, Od. ι, 205.
 'Ακήριοι, Od. μ, 98.
 'Ακιδνοσίρη, Od. ε, 217. θ, 169. σ, 129.
 'Ακικυς, Od. ι, 515. ρ, 131.
 'Ακλῆα, Od. δ, 728.
 'Ακλῆς αὐτῶς, Il. η, 100.
 'Ακμηνῆς, Od. ψ, 191.
 'Ακόλῃς, Od. ρ, 222.
 'Ακομισίη, Od. φ, 284.
 'Ακοντίσας', Od. χ, 252.
 'Ακοντίσαντος, Il. θ, 498. η, 559.
 'Ακυάζωνται, Od. ι, 7.
 'Ακυρον, Od. η, 64.
 'Ακοτήσας, Il. ζ, 504.
 'Ακραῆ, Od. β, 421.
 'Ακριας, Od. π, 365.
 'Ακριτα, Od. θ, 505.
 'Ακριτος, Il. β, 794.
 'Ακριτον, Il. η, 337.
 'Ακτῆν Ἠπείροιο, Od. ω, 377.
 'Ακτῆς, ἀλφίτῃ, Od. β, 355.
 'Ακυλον, Od. κ, 242.
 'Αλα, Od. ρ, 455.
 'Αλα δῖαν, Il. α, 141.
 'Αλαῖ, Od. κ, 495. μ, 267.
 'Αλαλκήσι, Od. κ, 288.
 'Αλαλκομενῆς, Il. δ, 8.
 'Αλασκοπότην, Od. θ, 285.
 'Αλγία πολλὰ μογήσῃ, Od. π, 19.
 'Αλίσσασθαι, Od. ι, 411.
 'Αλίη, Od. ρ, 23.

- Ἀλείατα, Od. υ, 108.
 Ἀλείς, Od. ω, 537.
 Ἀλείψατο, Il. ζ, 171.
 Ἀλέκτορος, Od. δ, 10.
 Ἀλέσσι, Od. λ, 122. ψ, 270.
 Ἀλετρεύσι, Od. η, 104.
 Ἀλεύεται, Od. ω, 29.
 Ἀλη, Od. ο, 544. φ, 284.
 Ἀληθείην, Od. η, 297. λ, 506. π, 226. ρ, 108. 122. φ, 212. χ, 420.
 Ἀλήτης, αἰδοῖος, Od. ρ, 578.
 Ἀλιάεις, Od. δ, 361.
 Ἀλιεύσι, Od. ω, 418.
 Ἀλίη, Od. β, 275.
 Ἀλιπόρφυρα, Od. ζ, 55. 306.
 Ἀλίτοντο, Od. ε, 108.
 Ἀλιτροῖς, ε, 182.
 Ἀλκῆ, Od. μ, 120.
 Ἀλκί, Il. ε, 299.
 Ἀλληκτος, Od. μ, 325.
 Ἀλλοειδία, Od. ν, 194.
 Ἀλλοφρονέων, Od. κ, 374.
 Ἀλλως, Od. υ, 211. ω, 107.
 Ἀλόντε, Il. ε, 487.
 Ἀλοσύνης, Od. δ, 404.
 Ἀλοφος, Il. κ, 258.
 Ἄλτο, Od. χ, 2.
 Ἀλύβαντος, Od. ω, 503.
 Ἀλύσκασι, Od. χ, 350.
 Ἀλύειν, Od. ι, 598. σ, 352. 392.
 Ἀλφειδῶς, Od. γ, 489.
 Ἀλφειστῆιν, Od. α, 349. ζ, 8. ν, 261.
 Ἄλφοι, Od. ρ, 250. υ, 585.
 Ἀλῶνς, Od. α, 193.
 Ἄμα de tempore et de loco. Od. λ, 570. 371.
 Ἀμαξαν, Od. ε, 275. Il. ω, 711. 782.
 Ἀμαρτῆ, ὁμαρτῆ Il. φ, 162.
 Ἀμαρτοίπεις, Il. ν, 824.
 Ἀματροχώντα, Od. ο, 450.
 Ἀμαυρόν, Od. δ, 824. 855.
 Ἀμβατὸς, Od. λ, 515.
 Ἀμβατος, de prosodia vocum ὀράσω, ὄρα-
 τὸς, βαίνας, ἄμβατος etc. Il. ζ, 434.
 Ἀμβολάδην, Il. φ, 362.
 Ἀμβροσίην, Od. δ, 445.
 Ἀμβωμοῖσι, Il. θ, 441.
 Ἀμέγαρτε, Od. ρ, 219.
 Ἀμειβόμενοι, Od. α, 575. β, 140. θ, 529.
 Ἀμενηνῶν, Od. τ, 562.
 Ἀμηχανίη, Od. ι, 295.
 Ἀμήχανος, Od. τ, 565. 560. Il. κ, 167.
 Ἀμιτροχίταντας, Il. π, 419.
 Ἄμμι, quid? Od. ι, 404. η, 209. χ, 73. Il. α, 59. η, 578.
 Ἀμμορίην, Od. ο, 76.
 Ἀμμορος, Od. ε, 275.
 Ἀμνίον, Od. γ, 444.
 Ἀμνίσω, Od. τ, 188.
 Ἀμοιβᾶς, Od. ξ, 521.
 Ἀμοιβοῖ, Il. ν, 795.
 Ἀμόθεν, Od. α, 10.
 Ἀμολγᾶ, Od. δ, 841.
 Ἀμοτον, Od. ρ, 520.
 Ἀμύμονας, Il. α, 425. β, 673. δ, 88. ζ, 155.
 Ἀμύμονος, Od. α, 29. 252. η, 303. λ, 255.
 Ἀμφασίη, Od. δ, 704.
 Ἀμφαφώντο, Od. ο, 461. τ, 475.
 Ἀμφελάχαινε, Od. ω, 241.
 Ἀμφεπίοντο, Od. τ, 455.
 Ἀμφήλυδε, Od. ζ, 122.
 Ἀμφὶ Πρίαμον, Il. γ, 146. Ὀδησῆα Od. γ, 162.
 Ἀμφιβαλεῦμαι, Od. χ, 103.
 Ἀμφιβέβηκας, de temporum ratione, Il. α, 57. ζ, 555.
 Ἀμφίδυμοι, Od. δ, 847.
 Ἀμφιδίη, Od. τ, 416.
 Ἀμφικύνπελλον, Od. γ. 63. ν, 57. ο, 102. 120. υ, 155.
 Ἀμφιλύκη νύξ, Il. η, 433.
 Ἀμφιμάσασθε, Od. υ, 152.
 Ἀμφιπιρστέφεται, Od. θ, 175.
 Ἀμφιπολεύοι, Od. π, 127.
 Ἀμφιρύτη, Od. λ, 324.
 Ἀμφὶς ἄγοντες, Od. χ, 57.
 Ἀμφιτείτης, Od. γ, 91.
 Ἀμφιφορεῦσι, Od. β, 290. ι, 204. ω, 74.
 Ἄνα, Il. α, 15. in compositis quid? Od. γ, 590.
 Ἀνανύον, Od. ι, 468. φ, 129.
 Ἀναβησάμενοι, Od. ο, 474.
 Ἀναβρέξεις, Od. μ, 240.
 Ἀναβροχίν, Od. λ, 585.
 Ἀνάγειν de praeda, Od. ρ, 441. Iones pro ἄγειν Od. σ, 88.
 Ἀναγον, Od. σ, 88.
 Ἀνάεδνοι, Il. ν, 566.
 Ἀναίρειν, in pugna, Il. ψ, 724.
 Ἀναδήματα δαιτὸς, Od. φ, 450.
 Ἀναίδης λάας, Od. λ, 597.
 Ἀναιμωτεῖ, Od. σ, 148. ω, 551.
 Ἀναΐζας, Od. φ. 119. τ, 31.
 Ἀναίτιον αἰτιάσθαι, Il. ν, 775.
 Ἀνακλῖναι, Od. λ, 524.
 Ἀνακοιρανίοντα, Il. ε, 824.
 Ἀνακόλυσον, de hujusmodi Syntaxi, Il. β, 555. 681. γ. 211. δ, 453. ζ, 510. κ, 224. 457. λ, 852. ξ, 141. ο, 630.
 Ἀνακτορίσιν, Od. ο, 596.
 Ἀνακυμβαλιάζειν, Il. π, 579.
 Ἀναλτον, Od. ρ, 228.
 Ἀναμάξεις, Od. σ, 92.
 Ἀναμορμύρεσκε, Od. μ, 258.
 Ἄναξ de domino, Od. ρ, 296. υ, 194. 218.
 Ἀναπρήσας, Od. β, 81.
 Ἀνάπυσσα, Od. λ, 275.
 Ἀναροιβδεῖ, Od. μ, 105.
 Ἀνάρσοι, Od. λ, 407.
 Ἀνασῆσας, Od. ζ, 7. η, 170.

- Ἄνασχομένω, Od. σ, 94.
 Ἀνατρέχειν, Od. κ, 4.
 Ἀνάψαι, Od. β, 86.
 Ἀνδρακάς, Od. ν, 14.
 Ἀνδραχθίσαι, Od. κ, 121.
 Ἀνδρειφόντη, Il. β, 651.
 Ἀνδρόκμητος, Il. λ, 371.
 Ἀνδροτήτα, Il. π, 857. prima correpta. χ, 363, ω, 6.
 Ἀνδροφόναιο, Il. α, 242.
 Ἀνεβάλλετο, Od. α, 155. ρ, 266. ρ, 262.
 Ἀνέβραχεν, Od. φ, 48.
 Ἀνέμνος, Od. γ, 548.
 Ἀνεκροπτεν, Od. φ, 47.
 Ἀνέκραγον, Od. ξ, 467.
 Ἀνεκρυβαλίζον, Il. π, 379.
 Ἀνέμμινε, Il. π, 363.
 Ἀνεμοτρεφῆς ἔγχος Il. λ, 256.
 Ἀνέπαλτο, Il. ρ, 87.
 Ἀνερροίβδησε, Od. μ, 236. 431.
 Ἀνέφελος, ἀνεφ. Od. ζ, 45.
 Ἀνέψυχον, de vi temporis imperfecti, Il. ν, 84.
 Ἀνέχισθαι, cum acc. pers. Od. ρ, 12.
 Ἀνεω, Od. ψ, 93.
 Ἀνέωγε, Il. π, 221.
 Ἀνήνασθαι, Od. δ, 651. σ, 286.
 Ἀνήνοθεν, Od. ρ, 270. Il. λ, 266.
 Ἀνήνορα, Od. κ, 301. 341.
 Ἀνθεμίδην, Il. δ, 488.
 Ἀνθεμόνισι, Od. γ, 440.
 Ἀνθερίξ, Il. υ, 227.
 Ἀνθος ἀφείσαι, Od. η, 126.
 Ἀνίει, Il. σ, 24.
 Ἀνείης, Od. β, 185.
 Ἀνεμένους, Od. β, 300.
 Ἀνίη, Od. σ, 395. υ, 52.
 Ἀνηθέντα νέσθαι, Il. β, 291.
 Ἀνίησι, Od. β, 115. τ, 66. υ, 178.
 Ἀννῆται, Od. κ, 192.
 Ἀνόπαια, Od. α, 320.
 Ἀνόρυσε, Il. α, 348.
 Ἀντην, Od. β, 5.
 Ἀντῖ, cum genit. pro veluti, in modum Il. φ, 75.
 Ἀντιάσαντα, Od. ζ, 193. ξ, 511.
 Ἀντιάσας, de prosodia verborum in άω et αζω, Il. α, 67. η, 231.
 Ἀντιάσειν, Od. φ, 402. χ, 28.
 Ἀντιβολήσεις, Od. φ, 307. ω, 87.
 Ἀντίθειον, Od. α, 20, ξ, 18. φ, 254. Il. δ, 88.
 Ἀντίθυρον, Od. π, 159.
 Ἀντιπεφάσθαι, Il. ξ, 471.
 Ἀντίπτωσις, ejus absurditas, Il. γ, 211. ζ, 396. ρ, 377. κ, 43.
 Ἀντίσχεσθαι, Od. χ, 74.
 Ἀντιτα, Od. ρ, 51. 60.
 Ἀντιφατήα, Od. κ, 114.
 Ἀντλον, Od. μ, 411.
 Ἀντολαὶ ἡέλιος, Od. μ, 4.
 Ἄντυξ, Il. ε, 262.
 Ἄνωγα, Od. α, 269. ρ, 398. υ, 43. ψ, 122.
 Ἀνώγει, Il. σ, 180.
 Ἄνωγεν, Od. δ, 482. ι, 276. λ, 205. π, 466. σ, 408. ω, 166. Il. α, 313. ρ, 322.
 Ἄνωγεν, Il. ξ, 168.
 Ἀνώνυμος, Od. ρ, 552.
 Ἀξύλω, Il. λ, 155.
 Ἀολίσσασα, Il. ζ, 270. 287.
 Ἀορας, Od. ρ, 222.
 Ἀορτήρ, Od. λ, 608. ν, 438.
 Ἀοσσητῆρες, Od. δ, 165. ψ, 119.
 Ἀπάγειν, Od. σ, 277.
 Ἀπαμύνετο, Od. λ, 578.
 Ἀπαξ θήσκουσ' ἀνδρωποῖ, Od. μ, 22.
 Ἀπαρχόμενος, Od. ξ, 422.
 Ἀπιθήσατο, Il. β, 35.
 Ἀπειλήσας, Od. ρ, 383.
 Ἀπειραΐη, Od. η, 8.
 Ἀπειρείσιοι, Od. τ, 174.
 Ἀπείρηθεν, Od. η, 9.
 Ἀπέκοψε, Od. γ, 449.
 Ἀπείλεθρον, Od. ι, 538.
 Ἀπεμνήσαντο, Il. ω, 428.
 Ἀπενίζοντο, Il. κ, 572.
 Ἀπεπλάγχθη, Od. ρ, 573.
 Ἀπέταμνε, de vi temporis imperfecti. Il. ρ, 87.
 Ἀπέτισαν, Il. δ, 161.
 Ἀπετίσατο, Od. ψ, 312.
 Ἀπετράπει, Il. μ, 329.
 Ἀπειθῆς, Od. γ, 184.
 Ἀπίφθιθον, Od. ε, 110.
 Ἀπεχθαίρει, Od. δ, 105.
 Ἀπεχθόμενος, Od. π, 114.
 Ἀπῆνη, Od. ζ, 57.
 Ἀπήυρα, Od. δ, 646.
 Ἀπίης, Od. η, 25. π, 18.
 Ἀπινύσσειν, Od. ε, 342. ζ, 258.
 Ἀποβρίζαντες, Od. ι, 151.
 Ἀποδοῖται, Od. χ, 161.
 Ἀποδοχμάσας, Od. ι, 372.
 Ἀποδύναι τίσιν, B. 97.
 Ἀποσιπῶν de hujus vocis prosodia inusitata, Il. τ, 35.
 Ἀπόρρει, Il. φ, 283.
 Ἀποθρῶσκειν de fumo. Od. α, 58.
 Ἀποκλίναντ', Od. τ, 556.
 Ἀπολείβεται, Od. η, 107.
 Ἀπολυμαντήρα, Od. ρ, 220.
 Ἀπόλωλε, Od. δ, 62. 511.
 Ἀπομνήσας, Il. β, 772.
 Ἀπομνήσει, Od. π, 378.
 Ἀπομνύω, Od. β, 377. κ, 345. σ, 436. ρ, 58.
 Ἀπόνητο, Od. π, 120. ρ, 293. ω, 30.
 Ἀποπαπτανέυσιν, pro ἀποπατάνευσιν, restitutum, Il. ξ, 101.
 Ἀποπίσησιν, Od. ω, 7.
 Ἀποπλύνεσκει, Od. ζ, 95.
 Ἀποπροΐηκε, Od. ξ, 26.

- Ἀπορῥῶξ, Od. κ, 514.
 Ἀποσιώπησις, Od. β, 115. γ, 105. δ, 204.
 Il. α, 135. 340. 580. α, 111. ο, 502.
 571. ω, 74.
 Ἀποσίλβοντες ἀλείφατος, Od. γ, 408.
 Ἀποσῶσινται, pro ἀποτίσινται restitutum
 Il. ν, 745.
 Ἀποσφύλωσιν, Od. γ, 320.
 Ἀποσίνειν, Od. β, 132.
 Ἀποτινύμενοι, Od. β, 75.
 Ἀποτίσαι, Od. ν, 195. χ, 64. 168.
 Ἀποτίσται, Od. τ, 24.
 Ἀποτίσῃ, Il. ι, 508.
 Ἀποτρίβειν, Od. ρ, 232.
 Ἀπόφασις, Od. β, 249. δ, 93. 186. 199. 9, 214. ι, 151. μ, 87. ξ, 190. π, 59. 224. ρ, 283. 415. ψ, 266.
 Ἀποφθίμενον, Il. γ, 522.
 Ἀποφύλια, Od. ε, 182.
 Ἀπρήκτως, Od. β, 79. μ, 225.
 Ἀπριάτην, Od. ξ, 317.
 Ἀπροτίμαστος, Il. τ, 263.
 Ἀπτερος, Od. ρ, 57. τ, 29. φ, 586. χ, 598.
 Ἀπυρτος, Od. α, 142.
 Ἀρα, Od. β, 299. γ, 155. 297. δ, 745. ε, 151. 9, 291. ι, 64. 92. ν, 417. ο, 580. 457. π, 15. 46. ρ, 61. 199. 490. σ, 117. φ, 1. 244. 560. 586. Il. α, 508. ε, 748. ζ, 325. 418. η, 211. 9, 55. 177. 558. λ, 556. μ, 25. 151. 298. σ, 423.
 Ἀρα ter repetitum in eodem versu. Od. ρ, 466.
 Ἀρα δὴ, Il. 9, 177.
 Ἀργαλῆης, Od. β, 199. λ, 290.
 Ἀργαῖ, Od. 9, 174. 816. ο, 80. σ, 245. ω, 37.
 Ἀργιφόντης διάκτορος, Od. ε, 94. α, 99.
 Ἀργίστα Νότοιο, Il. λ, 505.
 Ἀργματα, Od. ξ, 446.
 Ἀργον, Od. ρ, 526.
 Ἀργῶ, Od. μ, 70.
 Ἀρεος, Od. 9, 267.
 Ἀρες Ἀρες, Il. ο, 51.
 Ἀρετᾶ, Od. 9, 329.
 Ἀρετήν, Od. ν, 45. ρ, 523. σ, 132. ω, 192. 196.
 Ἀρετώσι, Od. τ, 114.
 Ἀρέων, Il. ι, 562.
 Ἀρειως, Il. ξ, 485.
 Ἀρηί, Od. υ, 50.
 Ἀρήαιαι, Od. χ, 322.
 Ἀρημίνας, Od. ζ, 2.
 Ἀρήν, Od. β, 59. ρ, 538. χ, 208.
 Ἀρηρεν, Od. ε, 248.
 Ἀρήσετ, Od. β, 135.
 Ἀρῆσιν, Od. ρ, 496.
 Ἀρήτη, Od. η, 54.
 Ἀρητῆρα, Il. α, 11.
 Ἀρδεύ, Il. π, 211.
 Ἀρδεμιοι, Od. π, 427.
 Ἀριᾶδην, Od. α, 320.
 Ἀριγνώτη, Od. ζ, 108. in partem deteriorum, Od. ρ, 357.
 Ἀρίμοις, Il. β, 783.
 Ἀριστον, Od. π, 2. de hujus vocis prosodia, Il. α, 124.
 Ἀρισφαλί, Od. ρ, 196.
 Ἀρκιον, Il. ο, 502.
 Ἀρκετον, Od. ε, 275.
 Ἀρμονήσιν, Od. ε, 248. 361.
 Ἀρνευτήρι, Od. μ, 413.
 Ἀρνύμενος, Od. α, 5.
 Ἀρσρα, Il. ζ, 142.
 Ἀρπυιαι, Od. α, 241.
 Ἀρτακίην, Od. κ, 108.
 Ἀρτεια ἥδη, Od. τ, 248.
 Ἀρτια ἥδη, Il. ε, 326.
 Ἀρτον ἔλον, Od. ρ, 345.
 Ἀρτύει, Od. δ, 771.
 Ἀρτυνέσιν, Od. α, 277. β, 196.
 Ἀρτύνοντας, Od. λ, 565.
 Ἀρχῇ, Il. γ, 100.
 Ἀσατο, ἄσσατο, Il. τ, 95.
 Ἀσι, Od. λ, 61.
 Ἀσινίαις, Od. λ, 109. μ, 157.
 Ἀσις, Il. φ, 321.
 Ἀσίφ, Il. β, 461.
 Ἀσκελῆς, Od. α, 68.
 Ἀσβεστος, magnus, Od. η, 553.
 Ἀσκὸν βούς, Od. κ, 19.
 Ἀσπετα, Od. ι, 424.
 Ἀσσετο, Il. τ, 95.
 Ἀσσον ἰόν9, de numeri dualis usu, Il. α, 566. ε, 778. ι, 182.
 Ἀσίρα, Il. δ, 75.
 Ἀσερίς, Od. δ, 846.
 Asyndeton, Od. 9, 186. ω, 513. Il. α, 105. γ, 25. δ, 89. 327. ε, 276. 840. ζ, 592. 517. η, 23. λ, 196. μ, 565. ο, 239.
 Ἀσφαλίως, Od. 9, 171.
 Ἀσφοδιλὸν, Od. λ, 538. 572. ω, 13.
 Ἀσωποῖο, Od. λ, 259.
 Ἀτάλαντος, Il. β, 627.
 Ἀταρπὼν, Od. ξ, 1.
 Ἀταρτηρεῖ, Od. β, 245.
 Ἀτίμβειν, Od. β, 90. υ, 294.
 Ἀτίοντα, Il. υ, 552.
 Ἀπιτος, Il. ν, 414. ξ, 484.
 Ἀπραπιτοὶ διηνεκίης, Od. ν, 195.
 Ἀτρεκίς, numeris additum quid, Od. π, 245.
 Ἀτρεκίως, Od. α, 179.
 Ἀτρυγέτοιο, Il. α, 516.
 Ἀτρύγιστον, Od. β, 370.
 Ἀτρυτώνη, Od. δ, 762. ζ, 524. Il. β, 157.
 Ἄττα, Od. π, 51. 57. 150. ρ, 6. 599. φ, 369. Il. ι, 605.
 Ἀτυζόμεναι, Od. ψ, 42.
 Αὐγῇ πυρός, Od. ζ, 505.
 Αὐδα, Od. ε, 89.
 Αὐδέντων, Od. ζ, 125.

Αὐδήισσα, Od. ε, 354. κ, 156. λ, 8.
 Αὔθι, Od. σ, 538.
 Αὐλή, Od. δ, 74. χ, 376.
 Αὔλι, Od. χ, 470.
 Αὐλοῖσιν, Od. τ, 227.
 Αὐλός, Od. χ, 18.
 Αὐσαλός, Od. τ, 327.
 Αὐτὰρ, Il. α, 464.
 Αὔσι, Il. η, 448.
 Αὐτίκα, Il. ψ, 768. vicissim, Od. κ, 487.
 Αὐτῶν ἥδ' οὖς, Od. μ, 569.
 Αὐτοῖδακτος, Od. χ, 547.
 Αὐτόδιον, Od. θ, 449.
 Αὐτολύκας, Od. λ, 85.
 Αὐτόμαστος, Il. β, 418.
 Αὐτός, Il. α, 4. α, 42. Od. ν, 40. κ, 26. π, 294. υ, 24.
 ἐπ' Αὐτόφιν quid? Il. τ, 255.
 Αὔτως, Od. ζ, 143. π, 515. υ, 579. φ, 203. 225.
 Ἀφ' αὐδάνει, Od. π, 587.
 Ἀφθιτον, Il. ι, 115.
 Ἀφίει μένος, Il. ν, 444.
 Ἀφνειοί, prima brevis, Il. υ, 220.
 Ἀφροίτωρ, Il. ι, 65.
 Ἀφρονι, Il. δ, 104.
 Ἀφύξιν, Il. α, 140.
 Ἀφυσάμεινοι, Od. δ, 359. ι, 85. κ, 56. π, 110.
 Ἀφυσσον, Od. β, 349.
 Ἀχαιῖκᾶ, Od. γ, 251.
 Ἀχιρῶς, Od. ξ, 10.
 Ἀχέροντα, Od. κ, 515.
 Ἀχνη, Od. ε, 405.
 Ἀχρεῖον ἐγίλασσαν, Od. σ, 162.
 Ἀχρεῖον ἰδὼν, de usu elegantiori verborum quorundam, Il. β, 269.
 Ἀχρεῖς, Il. π, 324.
 Ἀψα, Od. δ, 794. σ, 188.
 Ἀψήρρον, Od. ι, 282.
 Ἀψήρρος, Od. υ, 65.
 Ἀωροι, Od. μ, 89.
 Ἀωτῆτι, Od. κ, 548.
 Ἀώτω, Od. α, 443. ι, 434. Il. ν, 716.

B

B et K conf. Il. β, 836.
 Βάλανν, Od. κ, 242. ν, 409.
 Βάλλισθαι κλήρου, Od. ξ, 209.
 Βάσπ' ἴθι, Il. β, 8.
 Βίβακτα, Od. θ, 408.
 Βιβήκει, Od. γ, 410. Il. κ, 221.
 Βιβλήσται, Od. λ, 193.
 Βιβλήκει, Il. δ, 492.
 Βιβλημίνος, Od. λ, 534. Il. ν, 212.
 Βιβροτωμίνας, Od. λ, 41.
 Βιβῶσα, Od. υ, 14.

Βίλος ἱχθυονεῖς, qua ratione syllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producantur, Il. α, 51.
 Βίλτιον, Od. ρ, 18.
 Βήσας, Od. κ, 275. τ, 455.
 Βητάρομνος, Od. θ, 250. 588.
 Βίη Ἡρακληΐη, Il. β, 658.
 Βίστος, res familiaris, Od. ν, 419.
 Βοῦσι, Od. β, 426.
 Βοὴν ἀγαθὴς, Il. β, 408.
 Βόμβησιν, Od. θ, 190. μ, 204. σ, 596.
 Βόωντες, Il. β, 97.
 Βογάει, Od. σ, 78.
 Βόλειςθι, Od. π, 587.
 Βελῆ, Od. χ, 250.
 Βελυτόνδι, Od. ι, 58.
 Βεπλήγῃ, Il. ζ, 155.
 Βοῶπις, Il. α, 551.
 Βοώτην ὀψὶ δύνοντα, Od. ε, 272.
 Βοιάρων Αἰγαίω, Il. α, 405. ζ, 402.
 Βρίθιν, Od. ζ, 159.
 Βρότον, Od. ω, 188.
 Βύβλινον, Od. φ, 591.
 Βυκτάων, Od. κ, 20.
 Βυσσοδόμεινον, Od. δ, 676. θ, 273. ρ, 66.
 Βωμῶν ἐυδήτων de basibus, Od. κ, 100.
 Εῶσιν, Od. ξ, 86.

Γ

ΓΑΙΗΤ'ΟΝ ἰδὼν, Od. η, 524.
 Γαίηοχος, Od. θ, 322.
 Γάλαθηνες, Od. δ, 336. ρ, 127.
 Γάλακτος λευκοῦ, Od. ι, 246.
 Γαλή, B. 9.
 Γαμβροῦ, Il. ν, 464.
 Γαμῖοντι, Od. δ, 208.
 Γαμῖσσιται et γαμήσσιται, an differant, Il. ι, 594.
 Γὰρ, Od. α, 592. β, 152. 276. γ, 262. δ, 81. 199. 206. 541. 595. 697. θ, 159. 559. 555. ι, 525. κ, 174. 190. 226. 337. 585. 501. λ, 196. μ, 154. 208. 520. ξ, 11. 555. 402. 508. 544. ρ, 78. σ, 258. 561. τ, 591. φ, 200. χ, 70. ψ, 248. ω, 283. 442. Il. α, 123. 152. β, 805. ε, 22. ζ, 447. η, 152. 242. 528. θ, 566. 454. κ, 61. μ, 67. 322. ν, 485. 778. ο, 201. χ, 13. ω, 224. pro scilicet Od. ι, 319. pro δὲ Od. ν, 189. enimvero, χ, 70. γὰρ ἔν, Il. ο, 232.
 Γάρ τε, Il. α, 63. ι, 410.
 Γαυλοῖ, Od. ι, 223.
 Γε, de hujus particulæ vi, Il. δ, 21. ε, 287. 505. 605. θ, 458. ι, 515.
 Γέγηθι, Il. λ, 682. ν, 494.
 Γίγωνι, Od. ε, 400. θ, 505. Il. ξ, 469.
 Γεινομίνα, Od. δ, 208.
 Γέλον, Od. υ, 346.

Γίλῳ, Od. σ, 99.
 Γελῶων, Od. υ, 547.
 Γενέσθλη, Il. β, 857.
 Γενεήσαντα, Od. σ, 268.
 Γένους de liberis, Il. ζ, 201.
 Γένετο ἰαχὴ de vocalium non elisarum hia-
 tu, Il. δ, 456.
 Γίνυς an γίνυς, Il. λ, 416.
 Γίντο, Il. ϑ, 45.
 Γέρα, Od. δ, 66.
 Γεραῖον, Od. γ, 177.
 Γερήνιος, Od. γ, 68. 102.
 Γεῖσιον, Od. υ, 8.
 Γενέσθαι τινος, Od. υ, 181.
 Γεφύρας, Il. δ, 371. ϑ, 578.
 Γηθήσει, Il. ϑ, 377.
 Γήμασθαι, Od. β, 128. λ, 272. ο, 17. π, 392. σ, 269. τ, 159. 551. υ, 335. 542. φ, 162.
 Γῆμεν, Od. λ, 272. ο, 241. π, 34. φ, 72. 158.
 Γιγάντων ἄγρια φύλα, Od. η, 206.
 Γιγνώσκων, Il. ε, 455.
 Γίνομαι, Od. β, 320. δ, 654. ν, 245.
 Γλαυκῶπις Ἀθήνη, Il. α, 206.
 Γλήναι, Il. ω, 192.
 Γλώσσας τάμνετε, Od. γ, 552.
 Γναθμοῖσι ἄλλοτρώοισιν, Od. υ, 347.
 Γυνὺς ἐριπῶσα, Il. γ, 357.
 Γόμφοισιν, Od. ε, 248.
 Γόνυ κάμψειν, Il. η, 118. σ, 72.
 Γοργήην κεφαλὴν, Od. λ, 635.
 Γοργῶ βλοσυρῶπις ἑσφάνωτο, Il. λ, 36.
 Γόρτυνος, Od. γ, 294.
 Γένανσι κεῖται, Od. π, 129.
 Γενὸν, Od. α, 195.
 Γράφειν, Od. ω, 228. pro lacerare sc. cutem et carnem cuspede.
 Γραπτῦς, Od. α, 228.
 Γυναικία μαζόν, Il. ω, 58.
 Γυναιῶν δάωρον, Od. λ, 520. ο, 247.
 Γυρῆσιν, Od. δ, 500.
 Γωρυτῶ, Od. φ, 54.

Δ

ΔΑΙ+ΔΑΣ, Od. η, 101.
 Δαίεται, Od. ζ, 132.

Δαιμόνι, Il. β, 190.
 Δαίνυ, Od. γ, 309. Il. ι, 70.
 Δαινύατ, Od. σ, 247.
 Δαινύη, Od. ϑ, 243.
 Δαίνυστο, Il. ω, 665.
 Δαιτὸς ἑίσκη, Il. α, 468. δ, 48.
 Δαιτρὸς, Od. α, 141. δ, 57.
 Δαιτροσυνάων, Od. π, 255.
 Δαιτυμόνες, Od. δ, 621.
 Δαΐφρωνος, Il. λ, 158.

Δακρυπλόειν, Od. τ, 122.
 Δαμείετε, Il. η, 72.
 Δαμῆναι, Od. γ, 269.
 Δανά, Od. ο, 321.
 Δάος, Od. χ, 497. ψ, 294.
 Δαπιδῶ τυκτῶ, Od. δ, 627.
 Δασπλήτης, Od. ο, 234.
 Δε, Od. μ, 256. ω, 500. Il. α, 57. 540. δ, 327. γ, 200. ζ, 160. η, 148. κ, 490. λ, 713. μ, 145. omittitur sine emphasi Il. β, 8. δ, 527. pro δε. Il. ε, 459. hia-
 tus tollendi causa additur. Od. ω, 204.
 Δεατο, Od. ζ, 242.
 Δέδασ, Od. ϑ, 448. υ, 72. ψ, 160.
 Δεδακτότες, Od. β, 61. ϑ, 134.
 Δεδαίεται, Od. α, 23.
 Δέδης, Il. β, 93.
 Δεδμήατο, Il. γ, 185.
 Δεδέχαστ, Il. δ, 4.
 Δείδια, Il. ν, 481.
 Δείδοικα, Il. ρ, 261.
 Δειελήσας, Od. ρ, 599.
 Δείλον, Od. ρ, 606.
 Δεικνύμενος, Od. δ, 59.
 Δείλη, Il. φ, 111.
 Δειωνήσιαν, Od. δ, 686. ι, 312. ο, 79. 596. υ, 119.
 Δειπνητός, Od. ρ, 170.
 Δειπνίσας, Od. δ, 555. λ, 410.
 Δίκτη, Od. δ, 248.
 Δίμας πυρός, Il. ν, 673.
 Δίμνι, Od. η, 556. τ, 599.
 Δενδύλλων, Il. ι, 180.
 Δεξιόι, Od. ω, 511.
 Δέξο, Il. ω, 429.
 Δέπα, Od. κ, 516. τ, 62. υ, 153.
 Δέρτρον, Od. λ, 578.
 Δεύτατος, Od. α, 286.
 Δεψήσας, Od. μ, 48.
 Δη, Od. α, 207. ε, 204. ϑ, 510. ν, 238. Il. α, 6. 514. ω, 158. ζ, 306. 476. η, 155. ι, 202. 328. 708. κ, 27. 204. 447. 509. λ, 55. μ, 510. ξ, 455. ο, 201. ad-
 hæret imperativo Od. ρ, 508. δεή τότ' pro ή δεή τ. Il. κ, 271.
 Δηϊφροβος, Od. δ, 276. ϑ, 517.
 Δηίω, δηώ, Il. ρ, 65.
 Δημιος, Od. δ, 314.
 Δημον Ὀνείρων, Od. ω, 12.
 Δημος, Il. β, 547.
 Δημω, Od. α, 105. β, 517. δ, 243. ξ, 329. ι, 553. ω, 27. 31.
 Δήναι, Od. ψ, 81.
 Δηρίσαντο, Od. ϑ, 76.
 Διαβάζ, Il. μ, 458. cf. Od. ρ, 61.
 Διαειπείν quid? Od. δ, 215.
 Διάκονος antepenultimam producit, Il. κ, 265.
 Διακρινέωσιν, Il. β, 475.
 Διακρινθίτες, Od. ω, 551.

Διάκτορον, Od. α, 84. ρ, 338. ο, 318. ω, 99.

Dialecto Ionico-Poëtica tantum usus est
Homerus Il. β. 43.

Διαμελίστῃ, Od. ι, 291. σ, 338.

Δῖαν ὦλα, Od. γ, 153.

Διαπύρσαι, Il. δ, 53.

Διαπύργιος, Od. ω, 341.

Διαφυσσόμενον, Od. π, 110.

Digamma Æol. Il. π, 172. α, 51. γ, 151.
etc.

Δῖδῃ, Il. λ, 105.

Διδῆναι, Il. ω, 425.

Διεμοιράτο, Od. ζ, 434.

Διεπίφραδι, Od. ζ, 47. ρ, 590.

Διερός, Od. ζ, 201.

Διερχῶ ποδῖ, Od. ι, 45.

Διέσθαι, Od. ρ, 398. Il. σ, 162.

Διέφθορας, Il. ο, 128.

Διέχυναι, Od. γ, 456.

Δίῃ, Od. λ, 324.

Διηκίεσσι νόταισιν, Od. ζ, 437.

Διήρσα, Od. μ, 444.

Διίπεπτος, Od. δ, 477. 581. η, 284. Il. π,
174.

Δικασπόλοι, Il. α, 258.

Δίκη, Od. σ, 274. τ, 45. ω, 254.

Δικλίδες, Od. β, 345.

Δικτύη, Od. χ, 386.

Διοϊτίση, Od. ρ, 71.

Δίος, Od. α, 196. ζ, 3. Il. γ, 352. ζ,
160.

Διὸς ἄγγελοι, Il. α, 354.

Διπλῆν, Od. τ, 226.

Δισθανέες, Od. μ, 22.

Δίσκοισιν, Od. δ, 626.

Διπτογραφία, Od. μ, 3.

Δίψα, δίψος, Il. ρ, 541.

Δινοπαλίζεις, Od. ζ, 512.

Δινοφερῆ, Od. ν, 269. ο, 50.

Δόατ', Od. ζ, 242.

Δόμος de triclinio Od. χ, 440.

Δόξης, Od. λ, 343.

Δοροῖσιν, Od. β, 354. 380.

Δόρπον, Od. β, 20. δ, 429. 574.

Δόρυ κοῖλον, Od. ρ, 507.

Δόσκον, Od. τ, 76.

Δωλιχιῆα, Od. σ, 126.

Δωλιχίω, Od. α, 236. ζ, 355.

Δῶπον, de verborum sono rem ipsam de-
pingente, Il. δ, 455. κ, 375.

Δωρατίη ἵππη, Od. ρ, 492. 512.

Δωρικλιετόν, Od. ρ, 116. 147.

Δωρικλιετός, Il. ε, 55. 578. κ, 230. λ, 333.
ψ, 355.

Δωροδόκης, Od. α, 128.

Δρητοσύνη, Od. ο, 320.

Δριμὺ μένος, Od. ω, 318.

Δριός, Od. ζ, 353.

Δρυὸς (ἀπὸ) παλαιφάτου, Od. τ, 165.

Δρυόχες, Od. τ, 574.

Δρυφαμένω, Od. β, 153.

Dualis numerus, Il. α, 566. ε, 487. Od.

δ, 33. 61. 282. ρ, 35. 292. ι, 404. π,
209. λ, 210. ν, 296. π, 2. ρ, 86. 216.

χ, 174. ω, 101.

Δύη, Od. ζ, 215.

Δύης ἐπὶ πῆμα γεινόμεν, Od. ζ, 358.

Δύναι, Od. ν, 50.

Δύνοτες, Od. λ, 578.

Δύοωσι, Od. υ, 195.

Δυσωῆς, Od. ι, 295.

Δυσαριστοκεία, Il. σ, 54.

Δύσται, Od. υ, 55.

Δύσσο, Od. ρ, 276.

Δύσσο, Od. γ, 497. ζ, 321. ο, 185.

Δύςζηλοι, Od. η, 307.

Δύσμητορ, Od. ψ, 97.

Δυσπότης καμάτοις, Od. ε, 493.

Δωδώνην, Od. ζ, 527. τ, 296.

Δῶμα de triclinio, Od. δ, 15.

Δωρίεις, Od. τ, 177.

E

Ἐ, Il. ε, 256.

Ἐα, Od. ζ, 222. Il. ο, 472.

Ἐάας, Od. λ, 109.

Ἐανῆ, Il. γ, 385. ζ, 178.

Ἐᾶσαι, de hujus vocis prosodia, Il. δ,
42.

Ἐάσεις, Od. δ, 118. κ, 291.

Ἐάσασιν, Od. ρ, 235.

Ἐβαν, Il. γ, 115.

Ἐβιβήκει, Il. λ, 296.

Ἐβιβρύχει, Od. μ, 242.

Ἐβραχε, Od. ρ, 49.

Ἐβρισαν, Il. μ, 359.

Ἐγγονας et ἔκγονος an differant Od. γ, 125.

Ἐγγύαι, ἔγγυάσθαι, Od. ρ, 351.

Ἐγειρεν, Od. ο, 8. ω, 165.

Ἐγκάτθετο, Od. λ, 613. ψ, 223.

Ἐγχε ὀρεξάσθω, Il. δ, 307.

Ἐγχεῖ χαλκίω, Il. γ, 380.

Ἐγχεσιμώρες, Od. γ, 188.

Ἐδαφος νηός, Od. ε, 249.

Ἐδνα, Od. λ, 281. ν, 578.

Ἐδραι, Od. γ, 7.

Ἐδύσατο, Il. β, 578.

Ἐιδναι, Od. α, 277. β, 196. ρ, 318. σ, 18.
π, 391.

Ἐδινώσαιτο, Od. β, 53.

Ἐδινωπαῖ, Il. γ, 582.

Ἐισαμένη, Il. γ, 389.

Ἐίσατο, Od. χ, 89.

Ἐἴρη θῆλυς, Od. ε, 467.

Ἐἰρηής, Il. ω, 419.

Ἐἴρητο, Od. ο, 459.

Ἐἴρη, Il. α, 393.

Ἐδύωσα, Od. ι, 327.

- *Εθρίγκωσεν, Od. ζ, 10.
 *Εθύσαμεν, Od. ι, 251.
 Εἰ δ' ἄγε, Od. α, 271. β, 178. δ, 832. ι, 37.
 φ, 217. ω, 335. Il. α, 502. 524. ζ, 376.
 θ, 18. ι, 167.
 Εἰ μὲν — εἰ δέ, Il. α, 135. 137.
 Εἰ μὲν δὲ, Il. ι, 434.
 Εἴασ' Od. κ, 166. Il. κ, 299.
 Εἴατ', Od. β, 398. 403. ζ, 307.
 Εἴαται, Il. β, 137.
 Εἰδαλίμας, Od. ω, 278.
 Εἰδοθή, Od. δ, 366.
 Εἴη, Od. θ, 571.
 Εἴκελος, Il. ν, 53.
 Εἴκειν ποσὶ, Od. ζ, 221. ὕβρει ibid.
 Εἴκων, Od. ν, 143. ζ, 262. χ, 288.
 Εἰλαπινάζουσι, Od. β, 57.
 Εἰλαπίνη, Od. α, 226.
 Εἴλει, Od. τ, 200.
 Εἰλειδυῖνης σπῖας, Od. τ, 188.
 Εἰλήλεθα, Od. ν, 257. π, 337.
 Εἴλυτο, Od. ε, 403.
 Εἴμαι, pleon. Il. ω, 197.
 Εἰνοσίφυλλον, Il. β, 632.
 Εἴξας ὦ θυμῷ, Il. ι, 594.
 Εἴπειν, cum acc. Il. ι, 479.
 Εἴποτ' ἔην γε, Il. γ, 180.
 Εἴποτε δ' αὖτε, Il. α, 340.
 Εἴρερον, Od. θ, 529.
 Εἴρια, Od. σ, 315. χ, 423.
 Εἰρύαται, Il. χ, 305.
 Εἰρυμῖναι, Il. ν, 632.
 Εἰρύσσαιτο, Od. π, 459.
 Εἰρυσθαι, Od. ψ, 82. 151.
 Εἴρυτο, Od. χ, 90.
 Εἰς οἰανὸς ἄριστος, Il. μ, 245.
 Εἴσαν, Od. ζ, 212. κ, 233.
 Εἴσατ', Od. θ, 283.
 Εἴσατο, Od. ε, 281.
 *Εἴσῃς, Od. γ, 10. ν. in νῆς et δαῖτα.
 Εἰςῖθμη, Od. ζ, 264.
 *Εἴσκειν τι, Il. ν, 446.
 *Εἴσκομεν, Il. ν, 446.
 Εἴσιχενύσαν, Od. ζ, 157.
 Εἰσθήκει, Il. δ, 329. ε, 587.
 Εἴτ', Od. φ, 195.
 Εἴται, Od. λ, 190.
 *Εκ πόντοιο quid. Il. τ, 375.
 *Εκαμψι, Od. ε, 455.
 *Εκαρτύναντο, Il. λ, 215.
 *Εκαστέρω, Od. η, 321.
 *Εκατηβελέταο, Il. α, 75.
 *Εκατὸν πολέων σφυλῆσσ' ἀραρυῖαν, Il. ε, 744.
 *Εκγονος et ἑγγονος an differant, Od. γ, 123.
 *Εκδησαι, Od. χ, 174.
 *Εκλησιν, Od. ω, 484.
 *Εκλινεν, Od. χ, 121.
 *Εκλυον, Od. ζ, 185.
 *Εκλύομαι, Od. κ, 284.
 *Εκόμισσε, Il. β, 183.
 *Εκορίσσατο, Il. λ, 561.
 *Εκπίρσαντ', de numeri dualis usu, Il. β, 288.
 *Εκρινεν, de prosodia vocum, κρίνω, κρίσις, φαίνω, φάσις, etc. Il. α, 309.
 *Εκτορος, Il. α, 242.
 *Εκφάσθαι, Od. ν, 308.
 *Εκφερι pro ἐξέφερετο, Il. ψ, 759.
 *Εκχύμειναι, Od. θ, 513.
 *Εκώκυε, Il. α, 284.
 *Εκών, Il. γ, 66.
 *Εκὼν ἀικοντί γε θυμῷ, Il. δ, 43.
 *Ελαῖα τηλεθώουσι, Od. η, 116. λ, 589.
 *Ελάσεις, Od. χ, 97.
 *Ελάττειον, ἐλάττειον, Il. σ, 543.
 *Ελάχεια, Od. ι, 116.
 *Ελαίρεις, Od. ν, 202.
 *Ελέγχαι, Od. φ, 329. 333.
 *Ελαινόν, Od. π, 219.
 *Ελεῖν, Il. ε, 418.
 Helena dedecus suum semper profitetur, Il. γ, 173. 242. 404. ζ, 344.
 *Ελεοῖσιν, Od. ζ, 432.
 *Ελεφαίρονται, Od. τ, 565.
 *Ελίφαντος, Od. δ, 73. σ, 195. τ, 593. φ, 7. ψ, 200.
 *Εληλάδατ', Od. η, 86.
 *Ελικας, Od. α, 92. μ, 136.
 Elisio ultimæ in MSS. neglecta, Od. λ, 303.
 *Ελλάδα, Od. α, 544. δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
 *Ελλεδανός, varie scribitur. Il. σ, 553.
 *Ελληνίς, Od. π, 255. 381. ρ, 484. σ, 333. τ, 81. φ, 260.
 *Ελλησπόντωι πλατείῃ, Od. ω, 82.
 *Ελλισάμην, Od. λ, 35. ν, 273.
 *Ελλίστο, Od. κ, 264. Il. ζ, 45.
 *Ελλιτάνουν, Od. η, 145. κ, 481.
 *Ελλὸν, Od. τ, 228.
 *Ελοιτο, Od. ζ, 297.
 *Ελπει, spe lactat, Od. ν, 380.
 *Ελσας, Od. ε, 132. η, 250.
 *Ελώρια, Il. α, 4.
 *Εμβεβαῶντα, Il. ε, 199.
 *Εμβρυον, Od. ι, 245.
 *Εμνε, Od. ν, 161.
 *Εμνήμι, Il. α, 247.
 *Εμνητίσαντο, Od. μ, 373.
 *Εμμάθι, Od. ρ, 226.
 *Εμμοροι, Od. θ, 479.
 *Εμμάξαι, Od. π, 422. ρ, 488.
 *Εμπαιον, Od. υ, 379.
 *Εμπαῖος, Od. φ, 400.
 *Εμπης, Od. ε, 205. π, 333. Il. ζ, 174.
 *Εμπλήγδην, Od. υ, 132.
 *Εμπλήτατο, Od. ι, 296.
 *Εμφορεῖσθαι pro φορεῖσθαι, Od. ζ, 309.
 *Εμφορος, Od. β, 319. ω, 299.
 *Εν δέ τε, Il. σ, 485. 535. ἐν μὲν ἐνὶ, Od. ν, 244.

- Ἐν κονίῃσι πεισῶν, Il. η, 508. ἐνὶ pro ἐπὶ Il.
 S, 490. τ, 330.
 Ἐναΐσμοι, Od. β, 182.
 Ἐναΐεσθαι, Od. τ, 263.
 Enallage, Il. α, 37. 566. ε, 487.
 Ἐναῖς, Od. φ, 122.
 Ἐνδῆζια, Od. ρ, 565. Il. α, 597.
 Ἐνδίοι, Il. λ, 725.
 Ἐνδίοις, Od. δ, 450.
 Ἐνδύπνησα, Od. μ, 443. ο, 478.
 Ἐνέμπην, ἐνέμπτην, Il. ε, 546.
 Ἐνέπρηθον, Il. ι, 585.
 Ἐνευνάϊων, Od. τ, 35.
 Ἐνήμεθα, Od. δ, 272.
 Ἐνθακεν, Od. τ, 149.
 Ἐνιπῆος, Od. λ, 237.
 Ἐνιπλήξωσι, Od. χ, 469.
 Ἐνίψω, Od. β, 137.
 Ἐννεαπήχεις, Od. λ, 310.
 Ἐννεόργυιοι, Od. λ, 511.
 Ἐννεώροιοι, Od. κ, 19. 390.
 Ἐννεώρος, Od. τ, 179.
 Ἐννοσίγαιος, Od. ζ, 326.
 Ἐννύχιαι, Od. γ, 177.
 Ἐννοσίχθων, Od. ε, 282. 359. 366. 375. η, 35.
 Ἐντεια δαιτὸς, Od. η, 252.
 Ἐντερων, Od. φ, 408.
 Ἐντρίστργος, Il. ω, 277.
 Ἐντίσταται, Il. ε, 278.
 Ἐντυεν, Il. ε, 720.
 Ἐντυναμένη, Od. μ, 18.
 Ἐντυνον, Il. ι, 205.
 Ἐντύνας, Od. ζ, 55. ο, 499. π, 2.
 Ἐντυπᾶς, Il. ω, 163.
 Ἐνώπια, Od. χ, 121.
 Ἐνωπιδίας, Od. ψ, 94.
 Ἐξ ὃ δὴ, Il. α, 6.
 Ἐξάισιν, Od. δ, 690. ρ, 577.
 Ἐξαλαπάξας, Od. δ, 176.
 Ἐξάπλεται, Il. ε, 142.
 Ἐξαπόλωλε, Od. υ, 357. σ, 290.
 Ἐξάροχοντες, Od. δ, 19.
 Ἐξείνισσα, Il. γ, 207.
 Ἐξείρουσαν, Il. ν, 194.
 Ἐξείσιν, Od. φ, 20.
 Ἐξείσσυτο, Od. ι, 458.
 Ἐξείτι, Od. S, 245.
 Ἐξήλατον et ἐξήλατον, Il. μ, 295.
 Ἐξήμοθεν, Od. ε, 477.
 Ἐξυς, Il. ζ, 179.
 Ἐοικας, Il. ο, 90.
 Ἐοικῶς, Od. λ, 607.
 Ἐολπτα, Od. β, 275. ε, 379. S, 315. φ, 317.
 Il. υ, 186.
 Ἐορτή, Od. υ, 156. φ, 258.
 Ἐός, de omnibus personis, Od. ν, 320.
 Ἐπάγοντες, Od. τ, 445.
 Ἐπαλαστήσασα, Od. α, 252.
 Ἐπαλλάττεις, Il. ν, 559.
 Ἐπαοιδῶ, Od. τ, 457.
 Ἐπαρξάσθαι, Od. σ, 417. φ, 263.
 Ἐπάρευρος, Od. λ, 488.
 Ἐπάσαντο, Il. α, 464. Od. γ, 9. 461.
 Ἐπαύλες, Od. ψ, 358.
 Ἐπίβαλλεν, Od. ο, 296.
 Ἐπίβησαν, Od. χ, 424. ψ, 15.
 Ἐπιοί, Od. ν, 275. ω, 430.
 Ἐπειός, Od. S, 493.
 Ἐπείχει, Od. φ, 186.
 Ἐπελήκεον, Od. S, 379.
 Ἐπέλησεν, Od. υ, 85.
 Ἐπεμάσσας, Od. ν, 429. π, 172.
 Ἐπενήνοθεν, Od. S, 365. Il. β, 219.
 Ἐπίοικε, Od. χ, 196. ω, 294.
 Ἐπεπίθετο, Od. β, 105. κ, 466.
 Ἐπίπτει, Od. ρ, 545.
 Ἐπίρασαν, Od. ο, 386.
 Ἐπέρασαι, Il. φ, 40.
 Ἐπέρεισε, Od. ι, 538.
 Ἐπερρώοντο, Od. υ, 107.
 Ἐπέρυσε, Od. α, 441.
 Ἐπιβολίας, Od. δ, 159.
 Ἐπισθαι, Od. υ, 237.
 Ἐπετήσιος, Od. η, 118.
 Ἐπετράπειτο, Od. ι, 12.
 Ἐπέυχετο, Od. ζ, 323.
 Ἐπίφραδε, Od. S, 68. κ, 111. 549.
 Ἐπίχεσον, Od. β, 50.
 Ἐπήβολος, Od. β, 319.
 Ἐπηγκινίδεσσι, Od. ε, 255.
 Ἐπηετανοί, Od. ζ, 86. S, 253.
 Ἐπήλυθε, Il. S, 488.
 Ἐπηράτω, Il. ι, 228.
 Ἐπήρετμα, Od. β, 403. δ, 559.
 Ἐπηρεφίας, Il. μ, 54. Od. κ, 31. μ, 59.
 Ἐπησκητή, Od. ρ, 266.
 Ἐπήτης, Od. ν, 332.
 Ἐπητύος, Od. φ, 306.
 Ἐπι, Od. μ, 209.
 Ἐπὶ γύνασιν, Il. ζ, 92.
 Ἐπίβουλον, Od. ο, 458.
 Ἐπιβῆτον, Od. ψ, 52.
 Ἐπιβυκόλλος, Od. υ, 255.
 Ἐπιβρίση, Il. η, 343. Od. ω, 343.
 Ἐπιβωσόμεθα, Il. κ, 463.
 Ἐπιβώτορι μύλων, Od. ν, 222.
 Ἐπιγυνίδα, Od. ρ, 225. σ, 73.
 Epigrammata quadam Homero vulgo adscripta ipsius non esse, Il. β, 43.
 Ἐπιδῆζια, Od. φ, 141.
 Ἐπιδεύομαι, Od. ο, 370.
 Ἐπιδημέυεις, Od. π, 28.
 Ἐπιδινεῖται, Od. υ, 218.
 Ἐπιδιφρεῖς, Il. κ, 475.
 Ἐπιδιφρεῖα, Od. α, 51.
 Ἐπεικία τοῖον, Il. ψ, 246.
 Ἐπίηλεν, Od. χ, 49.
 Ἐπίηρανα, Od. τ, 343.
 Ἐπίειτε, Od. χ, 62.
 Ἐπιθύσαντες, Od. π, 297.
 Ἐπιτίσσει, Od. φ, 26.

- Ἐπικάρσαι, Od. ι, 70.
 Ἐπικάστην, Od. λ, 270.
 Ἐπικροτομένων, Il. ω, 649.
 Ἐπίκλωπος, Od. ϕ, 297.
 Ἐπικρῆσαι, Od. η, 164.
 Ἐπίκριον, Od. ε, 254. 318.
 Ἐπικτήρεια, Od. β, 222.
 Ἐπιλλίζουσι, Od. σ, 11.
 Ἐπιμάστυρος, Il. η, 76.
 Ἐπιμασάμενος, Od. ι, 446.
 Ἐπίμαστον, Od. υ, 377.
 Ἐπιμέμφει, Od. π, 97. 115.
 Ἐπιμύπτειν, Il. δ, 20.
 Ἐπιπλόμενον, Od. η, 261.
 Ἐπιδίξισκον, Od. ρ, 211.
 Ἐπισμυγρῶς, Od. δ, 672.
 Ἐπίσπασον, Od. α, 461.
 Ἐπισαδὸν, Od. ν, 54. π, 455.
 Ἐπισάτης, Od. ρ, 455.
 Ἐπισεφίας, Od. β, 431.
 Ἐπίσιον, Od. ζ, 265.
 Ἐπισείχην, Od. χ, 451.
 Ἐπίστροφος, Od. α, 177.
 Ἐπισχοίσην, Od. ϕ, 71.
 Ἐπισχόμενος, Od. χ, 15.
 Ἐπιτίλλω, Od. ψ, 561.
 Ἐπίτονος, Od. μ, 423.
 Ἐπιτρέψαι, Od. ϕ, 279. χ, 289.
 Ἐπιφρασάιατο, Il. β, 282.
 Ἐπιφροσύνας ἀνέλειοι, Od. τ, 22.
 Ἐπιχρίοντες, Od. ϕ, 179.
 Ἐπιψαύει, Od. θ, 547.
 Ἐπιωγαί, Od. ε, 404.
 Ἐποντο, Il. δ, 202.
 Ἐποπίζω, Od. ε, 146.
 Ἐπρησιν, Od. β, 427.
 Ἐπταρην, Od. ρ, 541.
 Ἐπτηξαν, Od. θ, 190.
 Ἐπώνυμον, Od. τ, 409.
 Ἐπώχαστο, Il. μ, 540.
 Ἐρανος, Od. α, 226. λ, 414.
 Ἐργαθιν, Il. λ, 457.
 Ἐργον, Od. ζ, 222. σ, 365.
 Ἐρδισκεις, Od. ν, 550.
 Ἐρέβεις, Od. λ, 37.
 Ἐρεῖδουσαι, Od. χ, 450.
 Ἐρεμβῆς, Od. δ, 84.
 Ἐρέτας ἐπιτηδεις, Il. α, 142.
 Ἐρεχθῆος, Od. η, 81.
 Ἐρῆμα φοβεῖται, Il. ε, 140.
 Ἐριδέσθην, Od. γ, 399. α, 146. 191.
 Ἐρικερδέα, Il. γ, 65.
 Ἐρινεὸν, Il. ζ, 435.
 Ἐρινεὸς, Od. μ, 103.
 Ἐριννῦς, Od. β, 155. ρ, 475.
 Ἐριάνης, Od. θ, 322.
 Ἐρίσσειε, Od. ο, 320. τ, 286. Il. γ, 223.
 Ἐρισάφυλον, Od. ι, 111.
 Ἐριφύλην, Od. λ, 325.
 Ἐρως, rete venaticum, Od. χ, 469.
 Ἐρκεῖα Διὸς, Od. χ, 534. 535.
 Ἐρμαῖος λάφος, Od. π, 471.
 Ἐρματα, Od. σ, 296.
 Ἐρμῖν, Od. ψ, 198.
 Ἐρμιόνην, Od. δ, 14.
 Ἐρμίσιν, Od. θ, 278.
 Ἐρνος, Od. ζ, 163.
 Ἐρπετὰ, Od. δ, 418.
 Ἐρπύζοντ', Od. α, 193.
 Ἐρρε, Od. κ, 72. 75.
 Ἐρράδαται, Od. υ, 354.
 Ἐρροντι, Od. δ, 367.
 Ἐρρώσαντο, Od. ψ, 3. ω, 69.
 Ἐρσαι, Od. ι, 222.
 Ἐρύκαν, Od. κ, 429.
 Ἐρυκε, Od. ζ, 283.
 Ἐρύμανθον, Od. ζ, 1. 3.
 Ἐρύσσης, Il. ε, 110.
 Ἐρυτο, Od. ω, 525. Il. ν, 555.
 Ἐρχαται, Il. π, 481.
 Ἐρω, Od. σ, 211.
 Ἐρῶν, Il. π, 302.
 Ἐσιμάσαστο, Il. ρ, 564.
 Ἐσθῆτι Θιῶν, Od. ω, 67.
 Ἐσκι, Od. δ, 270. ι, 508.
 Ἐσμηχην, Od. ζ, 226.
 Ἐσπετο, Il. ν, 300.
 Ἐσσεύοντα, Il. α, 272.
 Ἐσαν, Il. α, 535.
 Ἐσασαν, Il. μ, 55.
 Ἐσφάνωτο, Od. κ. 195. Il. α, 155.
 Ἐσθήκασιν, Il. δ, 434.
 Ἐσθήκει, Il. δ, 367.
 Ἐσθέρσεν, Od. γ, 158.
 Ἐσύλα, Il. δ, 105.
 Ἐσ' ἰσχατῆν, Od. ι, 280.
 Ἐσχάση, Od. ψ, 71.
 Ἐσχε, interfecit, Od. λ, 323.
 Ἐτεδήπια, Od. ω, 90.
 Ἐτεχίσσαντο, Il. η, 449.
 Ἐτεόκρητες, Od. τ, 176.
 Ἐτερήμειροι, Od. λ, 302.
 Ἐτευξί, Il. ζ, 314.
 Ἐτι, Il. μ, 231. ἄκ' ἔτι, Od. ρ, 460. σ, 214.
 Ἐτίμα, Od. γ, 379.
 Ἐτίσατο, Od. α, 236.
 Ἐτοῖμα, Od. θ, 384.
 Ἐτοιμάσαντο, Od. ν, 184.
 Ἐτράπετ', Il. α, 199. κ, 45. λ, 233.
 Εὐ μὲν — εὐ δὲ, Od. ν, 244.
 Εὐ κατὰ κόσμον, Il. κ, 472.
 Εὐ ναιετάσας, Il. β, 648.
 Εὐαγγέλιον, Od. ζ, 152. 166.
 Εὐβοιαν, Od. γ, 174.
 Εὐδείλων, Od. β, 167. ι, 21. ν, 212.
 Εὐδικίας ἀνέχουσι, Od. τ, 111.
 Εὐδμήτης, Od. χ, 24. 126.
 Εὐεργεῖς, de benefactoribus, Od. χ, 319.
 Εὐεργεσίην, Od. χ, 374.
 Εὐηγεσίης, Od. τ, 114.
 Εὐήνορα οἶνον, Od. δ, 622.
 ——— χαλκὸν, Od. ν, 19.
 Εὐθρόνος, Od. ζ, 48.
 Εὐθύ, β, 156.

Εὐκηλος, Od. γ, 265.
 Εὐκυκλον, Od. ζ, 58. 70.
 Εὐνάζετο, Od. υ, 1.
 Ἐυνήται, Od. η, 97.
 Εὐνομήν, Od. ς, 487.
 Εὐοστας, Od. β, 500.
 Εὐπτεπλος, ἑὺπ. Od. ζ, 49.
 Εὐπατέρειαν, Od. λ, 234.
 Εὐποίητος non ἑὺπ. Od. γ, 454.
 Ἐυπρήσσεσκον, Od. ς, 259.
 Εὐπωλος, ἑὺπ. Od. λ, 168.
 Εὐρεάν, Od. ε, 165. 251.
 Ἐυρρεΐτην, Od. ζ, 257.
 Εὐρύοπα, Il. α, 498. ς, 206.
 Εὐρυτίωνα, Od. φ, 295.
 Εὐρύτω Οἰχαλιῇ, Od. ς, 224. φ, 52.
 Εὐρύχορον, Il. β, 498.
 Εὐρυχόρῳ, Od. λ, 255. ο, 1.
 Εὐρώεντα, Od. κ, 512. ψ, 522. ω, 10.
 Ἐύσελμοι, Od. β, 390.
 Ἐύσεφία, Il. ο, 465.
 Ἐυτρόχαλος, Il. υ, 496.
 Ἐυτμήτη, Il. η, 304.
 Εὐτυκτος, ἑὺτ. Il. ο, 480.
 Εὐχαλκος, ἑὺχ. Il. ν, 612.
 Ἐυφρονέων, Il. α, 75.
 Ἐφέλκεται, Od. τ, 294. τ, 13.
 Ἐφέσσαι, Od. ν, 274.
 Ἐφέσσαν, Od. χ, 205.
 Ἐφέσιον, Od. η, 248. φ, 55.
 Ἐφεψιώνται, Od. τ, 351. 370.
 Ἐφημέρια φρονέοντες, Od. φ, 85.
 Ἐφημέριος, Od. δ, 223.
 Ἐφιάλτην, Od. λ, 307.
 Ἐφίμενος, Od. ν, 7.
 Ἐφίλατο, Il. ε, 61.
 Ἐφοίτα, Il. γ, 449.
 Ἐφόλκαιον, Od. ζ, 350.
 Ἐφορμῶται, Od. φ, 399.
 Ἐφορμή, Od. χ, 150.
 Ἐφράσσαντο, Il. ι, 426.
 Ἐφύρης, Od. α, 259. β, 528.
 Ἐφυσσε, Od. κ, 293.
 Ἐξεί, tenet, obtinet, Od. ι, 6.
 Ἐχεσθαι, cum genit. quid? Il. ε, 129.
 Ἐρχεται ἔργον τι ἔπος τε, Od. λ, 345.
 Ἐχστον βασιλῆα, Od. σ, 84. 115. φ, 308.
 Ἐχον, Od. ψ, 42.
 Ἐχραι, Od. ε, 396. ι, 64.
 Ἐχων, pleon. Il. ω, 280.
 Ἐψιάσθων, Od. ρ, 530.
 Ἐως, Od. β, 148. δ, 90.
 Ἐως ὅ, Il. α, 193. ο, 539.

Z

ΖΑΨ'N, Od. μ, 513.
 Ζακύνθῳ, Od. α, 246. ι, 24.
 Ζεῖας, Od. δ, 41. 604.
 Ζεῖδωρον, Od. γ, 5. ε, 463. τ, 593.
 Ζεῖ πάτερ, Il. ι, 872.

Ζευγνύμεναι, de hujusmodi vocum proso-
 dia, Il. γ, 260.
 Ζευγνῦμεν, Il. π, 145.
 Ζεφυρίη, Od. η, 119.
 Ζηλήμονες, Od. ε, 118.
 Ζέφος, Od. κ, 190.
 Ζυγά, Od. ν, 21.
 Ζυγόν, Il. ε, 730.
 Ζωάγρι, Od. ς, 462.
 Ζωήν, Od. ζ, 208.
 Ζώνην παρθεϊνὴν λῦσε, Od. λ, 244.
 Ζώννυνται, Od. ω, 89.
 Ζωρότερον, Il. ι, 205.
 Ζωσάμεναι, Il. ψ, 685.
 Ζώσατο, Od. σ, 66.
 Ζῶστρα, Od. ζ, 38.

H

Ἡ ΜΕ'N et ἡ μὴν, Il. α, 77.
 Ἡ ἔχ', Il. ε, 549. ο, 18.
 Ἡβην καλλίσφυρον, Od. λ, 602.
 Ἡγαρόμην, Od. δ, 82.
 Ἡγείδονται, Il. γ, 231.
 Ἡγίον, Il. σ, 495.
 Ἡδίστατ', Od. φ, 28.
 Ἡδυπότοι, Od. β, 540.
 Ἡίδης, pro ἡίδεις, Il. χ, 280.
 Ἡερίδοντο, Il. β, 448.
 Ἡέριοι, Od. ι, 52.
 Ἡεροειδί, Od. ν, 566.
 Ἡερόεντα κίλειυθα, Od. υ, 64.
 Ἡετίων ἔς, Il. ζ, 596.
 Ἡθα, Od. ζ, 411.
 Ἡθα, Od. β, 289. 410. ι, 212. μ, 529. Il. ν, 105.
 Ἡῖε, Il. ο, 565.
 Ἡΐθεος, Od. γ, 401. ζ, 63. λ, 58.
 Ἡῖων, Od. ε, 368.
 Ἡλάσσειν, Il. ο, 21.
 Ἡλδανε, Od. σ, 69. ω, 367.
 Ἡλεῖ, Od. β, 243.
 Ἡλεός, Od. ζ, 464.
 Ἡλιδα δῖαν, Od. ν, 275. ο, 297. ω, 450.
 Ἡλιδος, Od. φ, 547.
 Ἡλιος, vox Homero inusitator, Od. θ, 271.
 Ἡλκησι, Od. λ, 579.
 Ἡλυθε, Il. γ, 205.
 Ἡλυζα, Od. μ, 335.
 Ἡλύσιον πεδίον, Od. δ, 563.
 Ἡλω, Od. χ, 250.
 Ἡμαθόεντος, Od. β, 526.
 Ἡμαρ, Od. σ, 136.
 Ἡμας, Od. τ, 372.
 Ἡματα μακρὰ, Od. κ, 470.
 Ἡμερίς ἡβώωσα, Od. ε, 69.
 Ἡμέτερον, Od. η, 301.
 Ἡμιν, Od. ς, 569. ν, 177. ς, 576. υ, 272.
 Ἡμύσει, Il. δ, 290.
 Ἡνασσε, Od. γ, 505. λ, 275. Il. π, 172.
 Ἡνον, Od. γ, 496.

- ³¹Ἡνοπι χαλκῷ, Od. κ, 360.
³²Ἡνορέην ἑρατεινήν, Il. ζ, 156.
³³Ἡντησας ὀπωπῆς, Od. ρ, 44.
³⁴Ἡοίην, Od. δ, 447.
³⁵Ἡοίον, Od. δ, 656.
³⁶Ἡομεν, Od. κ, 251.
³⁷Ἡπείροιο μελαινῆς, Od. ζ, 97.
³⁸Ἡπειρον, Od. σ, 83.
³⁹Ἡπια οἶδεν, Od. ν, 405. ο, 59. 556.
⁴⁰Ἡρα φέροντες, Od. γ, 164. π, 365. σ, 56.
⁴¹Ἡραρι, Il. δ, 110.
⁴²Ἡρατο, Od. δ, 107. ζ, 370. ω, 33.
⁴³Ἡρασάμην, Il. ζ, 317.
⁴⁴Ἡριγένεια, Od. β, 1. μ, 3. ψ, 347.
⁴⁵Ἡροσι, Il. ρ, 210.
⁴⁶Ἡρω, Od. σ, 422.
⁴⁷Ἡσιν, Od. ν, 320. cf. in ἱός.
⁴⁸Ἡσθαι, de hospitibus, Od. σ, 222.
⁴⁹Ἡφαίστιο ἔργον, Od. ο, 117.
⁵⁰Ἡχῤεπο, Od. ζ, 366.
⁵¹Ἡῶ, Od. η, 288. τ, 571.

- ⊖ ἈΨΕΙΑΝ, Od. γ, 420. ρ, 99.
 Ἀαλίης, Od. λ, 602.
 Ἀαλλόν, Od. ρ, 224.
 Ἀάλποντες, Od. φ, 179. 246.
 Ἀάλπωρῃ, Od. α, 166.
 Ἀάρσυνος, Il. π, 70.
 Ἀαυμανιόντες, Od. ρ, 108.
 Ἀαυμάσσωσιν, Od. ν, 157.
 Ἀέσιον, Od. χ, 481.
 Ἀεσιώσω, Od. χ, 482.
 Ἀειλόπεδον, Od. η, 125.
 Ἀείον ἄγῶνας, Il. η, 298.
 Ἀέλγειν, in partem deteriorem. Il. μ, 255.
 Ἀελκτῆρια, Od. κ, 337. ρ, 509.
 Ἀίλω, verbum Homero inusitatum, Od.
 γ, 92. ρ, 336. ο, 316. ρ, 19.
 Ἀίμιστες, Od. π, 403.
 Ἀεμιστεύει, Od. ι, 114.
 Ἀίμιστος, Od. β, 68.
 Ἀέμωσι, Od. ι, 486. 542.
 Ἀέντων, Od. τ, 599.
 Ἀεσιδέα, Od. φ, 277.
 Ἀεσιδῆς, Il. β, 623. γ, 16. ζ, 290.
 Ἀεσιέκλ', Il. α, 131.
 Ἀεσθῆς, Od. τ, 109.
 Ἀεράποντε Διός, Od. λ, 254.
 Ἀεσμόν, Od. ψ, 296.
 Ἀεσπεσίοιο, Od. ω, 6.
 Ἀεσπρωτῶν, Od. ζ, 315. 316.
 Ἀήβης, Od. δ, 126. λ, 262. 274.
 Ἀηητῆρ, Od. φ, 597.
 Ἀήλεας, Il. ε, 269.
 Ἀήλυσ, Od. ζ, 122.
 Ἀήλύτεραι, Il. ρ, 520.
 Ἀήσατο, Il. ω, 58.

- Ὠσία, Od. λ, 630. De prosodia vocum,
 Πηλῆος, Πηλῆα, Πηλέως, Πηλέα etc. Il.
 α, 265.
 Ὠσθαι, Od. δ, 89.
 Ὠπτες, Od. δ, 644.
 Ὠπτεύμεν, Od. λ, 488.
 Ὠρὴν νύκτα, Od. μ, 284.
 Ὠρῆσιν νήσοισιν, Od. ε, 298.
 Ὠλέα, Od. χ, 442.
 Ὠρασύν, Od. δ, 146.
 Ὠρέψας, Od. ι, 246.
 Ὠρήκη, Il. λ, 222.
 Ὠρήκηνδς, Od. ρ, 561.
 Ὠριγκός, Od. η, 87.
 Ὠρινική, Od. λ, 106. μ, 127. τ, 275.
 Ὠρόνος, Od. α, 145.
 Ὠρόνα, Il. χ, 441.
 Ὠρυλλίζω, Ὠρυλλίζω, Il. ψ, 596.
 Ὠύεας, Vocativus pro Nominativo nun-
 quam ponitur, Il. β, 107.
 Ὠνέων ὑπέρ, Od. ο, 261.
 Ὠυμηγερίων, Od. η, 282.
 Ὠυμῶδακῆς, Od. ρ, 185.
 Ὠυμόν ἔδων, Od. κ, 379.
 Ὠυμοραϊστῆς, Il. ν, 544.
 Ὠυσοκίος, Od. φ, 145. χ, 318. 321.
 Ὠύς, Od. ι, 60.
 Ὠύσι, Od. ζ, 446.
 Ὠυσανόεσσας, Il. ρ, 593.
 Ὠυάδεα, Od. ι, 264.
 Ὠώνη, Od. β, 192.
 Ὠωρηκτῆς, Ὠωρηκτὸς, Il. φ, 429.

I

- ἸΑΙ'ΝΕΤΑΙ, Od. ζ, 156.
 Ἰαολκῷ, Od. λ, 255.
 Ἰασίωσι, Od. ε, 125.
 Ἰασον Ἀργος, Od. σ, 245.
 Ἰδιον ab ἰδίειν, Od. δ, 314. υ, 204.
 Ἰέμενος, cum acc. loci. Od. ρ, 5.
 Ἰεν, Il. μ, 33.
 Ἰερεῖα, Il. χ, 159.
 Ἰερεύεσθαι, Il. ω, 125.
 Ἰερέσιον, Od. ζ, 94. 250. ρ, 600. Il. χ, 159.
 Ἰερὸν ἰχθύν, Il. π, 403.
 Ἰερὸν πτολίεθρον, Od. α, 2.
 Ἰερός στρατὸς Ἀργείων, Od. ω, 81.
 Ἰζίσκην, Od. γ, 409.
 Ἰῆ, Il. η, 319.
 Ἰήσεται, Od. ι, 520.
 Ἰθαγενέεισιν, Ἰθαγεν. Od. ζ, 203.
 Ἰθακος, Od. ρ, 207.
 Ἰθύει, Il. ρ, 661.
 Ἰθύν, Od. δ, 454.
 Ἰθύς, Od. ρ, 35. ψ, 207.
 Ἰκανον, Od. ο, 101.
 Ἰκίπας, Od. π, 422.
 Ἰκιστήσιος, Od. ν, 215.

- ²¹Ἰκμενον ἔρον, Od. β, 420.
²²Ἰκρια, Od. ε, 163, 252, μ, 229.
²³Ἰκρίδιον, Od. γ. 253. ν, 74.
²⁴Ἰλῆκησι, Od. φ, 365.
²⁵Ἰλίσ, Il. α, 66.
²⁶Ἰλῆος, Il. φ, 318.
²⁷Ἰμάντα, Od. δ, 802. φ, 46.
²⁸Ἰμερον γόοιο, Od. δ, 113. 183. π, 215. τ, 249.
²⁹Ἰνα, Il. κ, 27.
³⁰Ἰνα μὴ, Il. η, 253.
³¹Ἰνδάλλισταί, Od. τ, 224.
 Inutile, non id quod non utile modo, sed quicquid utili maxime est contrarium, significat, Il. β, 269.
³²Ἰνώ, Od. ε, 553.
³³Ἰοδνεφίς quid? Od. ι, 426.
³⁴Ἰόεις, Il. ψ, 850.
³⁵Ἰομεν, Od. ω, 451. 461.
³⁶Ἰόμωροι, Il. δ, 242.
³⁷Ἰοιδάδης, Od. ξ, 50.
³⁸Ἰε, Od. ε, 72.
³⁹Ἰέλως, Od. λ, 318.
⁴⁰Ἰπτις, Od. φ, 595.
⁴¹Ἰππόθιν, Od. θ, 515.
⁴²Ἰπποκορυσαί, Il. β, 1.
⁴³Ἰππων ἀποβήσομαι, Il. ε, 227.
⁴⁴Ἰρεῦς, Od. ι, 198.
⁴⁵Ἰρηξ, Il. ν, 62. σ, 615. Od. ε, 66. ν, 86.
⁴⁶Ἰρος, Od. σ, 72.
⁴⁷Ἰσα, Od. β, 203.
⁴⁸Ἰσασιν, Od. ξ, 84. ψ, 269. 271.
⁴⁹Ἰσης, Od. ι, 42.
⁵⁰Ἰσθμιον, Od. σ, 299.
⁵¹Ἰσκειν, Od. τ, 203. χ, 31.
⁵²Ἰσμάρι, Od. ι, 40.
⁵³Ἰσάθεις, Od. ι, 24.
⁵⁴Ἰσαμένιοι, Od. ξ, 162. τ, 307. 519.
⁵⁵Ἰστίαιαν, de syllabarum vocalibus brevibus constantium, sequentibus duabus consonantibus, correptione, Il. β, 537.
⁵⁶Ἰστίη, Od. ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231.
⁵⁷Ἰστοί λίθιοι, Od. ν, 107.
⁵⁸Ἰσχύμεναι, Od. υ, 530.
⁵⁹Ἰτέαι, Od. κ, 510.
⁶⁰Ἰτυλον, Od. τ, 522.
⁶¹Ἰύζοντες, Od. α, 162.
⁶²Ἰφθίμη, Od. δ, 797.
⁶³Ἰφιμέδεια, Od. λ, 304.
⁶⁴Ἰφίτη, de hujus vocis prosodia, Il. β, 518.
⁶⁵Ἰφίτος, Od. φ, 14. 22.
⁶⁶Ἰχώρ, Il. ε, 416.
⁶⁷Ἰωγῆ, Od. ξ, 533.

K

Κ Λ Δ Δ Ρ Α Θ Ε Τ Η Ν, Od. α, 495.
 Ceteri a Græco χῆττοι, Il. β, 783.

- Καθάταξ, Od. φ, 549.
 Καθαπτόμενος, Od. β. 39. γ, 345. υ, 22.
 Καθαρῶ θανάτῳ, Od. χ, 462.
 Καθελεῖν ὀρθαλμούς, Od. ω, 295.
 Καθίμεν, Od. ι, 72.
 Κάθησο, Il. α, 565. β, 191.
 Καθίσασα, Od. ρ, 572.
 Καθίσσαι, Il. ι, 484.
 Καίροσιν, Od. η, 107.
 Καὶ τότε δὴ, Od. γ, 132. καὶ δὴ, κ, 30.
 Κακοσίμονας, Od. σ, 41.
 Κακοεργίης, Od. χ, 374.
 Κακοεργός, Od. σ, 54.
 Κακοῖλιον, Od. τ, 26. 597. ψ, 90.
 Κακοζινώτερος, Od. υ, 376.
 Κακοσήμενος, Il. α, 105.
 Κακότητι, Od. τ, 360.
 Καλάμην, Od. ξ, 214.
 Καλίσκετο, Il. α, 338.
 Κάλλει, Od. σ, 191.
 Καλλίχορος, Od. λ, 580.
 Καλός, de hujus vocis prosodia, Il. β, 45.
 ὁ καλός, Od. ρ, 484.
 Κάλως, Od. ε, 260.
 Καλυψαμένη, de vocis Mediæ usu proprio, Il. γ, 141.
 Καλύφατο, Od. ε, 491.
 Κάλχαν, Il. α, 86.
 Καμάσθιν ἀδδηκότες, ἥδὲ καὶ ὕπνῳ, Il. κ, 98.
 Καμνοὶ γρηῒ, Od. σ, 27.
 Καμμῖν, Od. υ, 2.
 Καμόντας, Il. γ, 278.
 Καμόντων ἐῖδωλα, Od. λ, 475. ω, 14.
 Καναχῆ, Od. ζ, 82.
 Κανών, Il. ψ, 761.
 Κάπνισσαν, Il. β, 599.
 Κάππισιν ἐν Ἀθήνῃ, Il. α, 593.
 Κατφαλαρῶ, Il. π, 106.
 Καρηκομόωντες, Od. υ, 277. Il. β, 11.
 Κάρομαι, Il. υ, 157.
 Καρός, Il. ι, 378.
 Κατ' ἄκρης, Od. ε, 313.
 Καταβήσεο, Il. ε, 109.
 Καταβλώσκοντα, Od. τ, 466.
 Καταζήνασκε, Od. λ, 586.
 Καταιβαται, Od. ν, 110.
 Καταϊτυξ, Il. κ, 258.
 Κατακλῶθεις βαρεῖαι, Od. η, 197.
 Κατακρήθει, Il. π, 548.
 Καταλοφάδια, Od. κ, 169.
 Κατάνται, Od. β, 58. ρ, 537.
 Κατανούων, Od. ι, 490.
 Κατόντησιν, Od. υ, 387.
 Καταπαύμεν, Od. β, 244. ω, 456.
 Καταπαύσομεν, Od. β, 168.
 Καταπτήσσειν, Il. χ, 191.
 Κατάρχισθαι, Od. γ, 445.
 Κατατεθνηῶτος, Il. η, 89.
 Κατατεθνεύτων νεκύν, Od. κ, 530. λ, 37.
 χ, 448.

- Καταφθίσθαι, Od. β, 185.
 Κατεβαίνομεν, Od. λ, 522.
 Κατιδύσατο, Il. κ, 517.
 Κατείβετο, Od. ε, 152.
 Κατεπλήγν, Il. γ, 31.
 Κατέχει, Il. β, 670.
 Κατηρεφίς, Od. ε, 567.
 Κατωρυχέισσι, Od. ζ, 267. ι, 185.
 Καύκωνας, Od. γ, 566.
 Κε, Od. σ, 262. Il. ε, 275. ζ, 225. 285. η, 104. 456. κ, 211. 212. ξ, 299.
 Κεῖαντες, Od. ι, 231.
 Κεῖμηλια, Od. β, 75. δ, 600.
 Κείρασθαι κόμην, Od. δ, 198.
 Κείρετ', Od. α, 578.
 Κεῖσθαι, de rebus caris et quæ custodiuntur reconditæ, Od. β, 75.
 Κεκληγώς, Il. β, 222.
 Κεκλίεται, Od. δ, 608.
 Κεκλίσθαι, quid? Il. ο, 740.
 Κεκμηῶτι, Il. ζ, 261.
 Κεράωντο, Od. δ, 152. 616.
 Κεῖλ' ἄδοντ', Od. β, 421.
 Κεῖλ' ἄρ' ἔν, Od. ε, 325.
 Κεῖλυθαι νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας, Od. κ, 86.
 Κίληθ', Od. ε, 571.
 Κεῖλ' ἄσσησι, Od. ι, 149.
 Κῆν δὴ, Il. ξ, 504.
 Κένταυρον, Od. φ, 295.
 Κίρω, Il. λ, 584. Od. τ, 211. φ, 395.
 Κίρας βοός, Od. μ, 253.
 Κέρασσειν, Od. γ, 590. ε, 95.
 Κέρδιτος, Il. ζ, 155.
 Κεῖρωτας, Od. ω, 563.
 Κῆτος, in compositis quid? Il. θ, 222.
 Κῆκετ', Od. φ, 41.
 Κεφαλλήνων, Od. ω, 554. 577.
 Κηληθῶν, Od. λ, 555. ν, 2.
 Κῆξ' εἰναλίη, Od. ο, 478.
 Κῆρε, περὶ κῆρι, Od. ζ, 158.
 Κήρυξ, Il. ω, 149.
 Κήτειοι, Od. λ, 519.
 Κητώσσαν, Od. δ, 1. Il. β, 581.
 Κικάνεσσι, Od. ι, 59.
 Κιμμερίων, Od. λ, 14.
 Κινησας, Od. χ, 594.
 Κίρκης, Od. ο, 525.
 Κίρην, Od. ξ, 78.
 Κισσύβιον, Od. ι, 546. ξ, 78.
 Κιχῆσαι, Od. η, 53.
 Κλῆος, Od. α, 95. γ, 78. ν, 415. 422. ψ, 137.
 Κλεπτοσύνη, Od. τ, 596.
 Κληθόνα, Od. δ, 517.
 Κληῖδ', Od. α, 442. δ, 802. φ, 47.
 Κληῖσιν, Od. σ, 295.
 Κληῖσεν, Od. τ, 50. φ, 236. 241. 582.
 Κλίμακα, Od. φ, 5.
 Κλίσιν, Od. δ, 125.
 Κλίσιον, Od. ω, 207.
 Κλισμὸν, Od. α, 152. 145.
 Κλιπὺν, Od. ε, 470.
 Κλιπυς, Il. π, 590.
 Κλυμένην, Od. λ, 525.
 Κλυτότοξος, Od. ρ, 494.
 Κνέφανος, Od. σ, 369. τ, 426.
 Κνήμης, Od. δ, 537.
 Κνυζηθῶν, Od. τ, 165.
 Κνυζώσω, Od. ν, 401. 455.
 Κνώδαλον, Od. ρ, 517.
 Κοιμήσας et κοιμίσας, Il. μ, 281. π, 524. Od. μ, 572.
 Κοιμήσατε, Od. μ, 572.
 Κόλλοσι, Od. φ, 407.
 Κομίδη, Od. θ, 232. ω, 246.
 Κομίζειν pro κομῆειν, Od. κ, 298.
 Κομίσση, Od. κ, 298. π, 82.
 Κονίη, Od. λ, 599.
 Construcciones inusitiores, Od. α, 275. β, 29. 575. γ, 184. δ, 11. 646. 685. ε, 477. ζ, 155. θ, 361. ι, 256. 462. κ, 484. 515. λ, 76. 90. 157. μ, 75. 82. ξ, 85. π, 476. ρ, 15. 231. 554. σ, 94. τ, 250. υ, 21. 542. χ, 17. 445. ψ, 205. 211. 519. ω, 253. 482.
 Κοντὸν, Od. ι, 487.
 Κοπρήσαι, Od. ρ, 299.
 Κόρακος, Od. ν, 408.
 Κορειαῖατο, Od. ξ, 28.
 Κορήσατε, Od. υ, 149.
 Κορμὸν, Od. ψ, 196.
 Κόρυνη, Il. η, 141.
 Κορῶναι εἰνάλκισαι, Od. ε, 66.
 Κορῶνη, Od. α, 441. η, 90. φ, 46. 138.
 Κόσμον, Od. δ, 498. ξ, 563.
 Κοτύλην, Od. ο, 511.
 Κοτυληθρόφιν, Od. ε, 455.
 Κυριδίας, Od. ν, 45.
 Κυριξ, Od. χ, 188.
 Κυροτρόφος, Od. ι, 27.
 Κρανείης, Od. κ, 242.
 Κραταῖν, Od. μ, 124.
 Κραταῖς, Od. λ, 596.
 Κραταίπιδον ἔδας, Od. ψ, 46.
 Κρατεράωνυχας, Od. φ, 30.
 Κρόα, Od. ο, 140.
 Κρεῖον, quid? Il. ι, 206.
 Κρήγυον, Il. α, 106.
 Κρήδεμνα, Od. α, 554. γ, 392. ν, 388.
 Κρητῶν εὐρεῖαν, Od. ξ, 199. π, 62.
 Κρήτη, Od. τ, 172.
 Κρήτην ἐκατόμπολιν, Il. α, 649.
 Κρητῆρα εἰσάσθαι, Il. ζ, 528.
 Κρίγῃ, κρίκει, Il. π, 470.
 Κρίε, Od. ι, 447.
 Κρίνειν πόλεμον, Od. σ, 262.
 Κρινθέντες, Il. ν, 129.
 Κρινώμιθ', Il. β, 585.
 Κρομόσιο, Od. τ, 235.
 Κρονίωσι, de hujus vocis prosodia, Il. α, 597.
 Κροτάλιζον, Il. λ, 160.

Κρύσαλλος, Od. ζ, 479.
 Κτάσσαι, Il. ο, 558.
 Κτεάτισσιν, Od. ω, 206.
 Κτιμένη, Od. ο, 362.
 Κυανή νεφέλη, Il. ε, 545.
 Κύδωνες, Od. γ, 292. τ, 176.
 Κυδερείης, Od. ρ, 288.
 Κυθήρων, Od. ι, 81.
 Κυκιά, Od. κ, 290. 316.
 Κυκλήσομεν, Il. η, 532.
 Κύκλον δόλιον, Od. δ, 792.
 Κυκλώπων, Od. ι, 166.
 Κυλλήνιος, Od. ω, 1.
 Κύματι κωφῶ, Il. ξ, 16.
 Κυνόμυια, Il. φ, 394.
 Κυνοραισίων, Od. ρ, 500.
 Κυνώπιδος, Od. δ, 145.
 Κύπρον, Od. δ, 85.
 Κυρτόν, Il. δ, 426.
 Κύσσε, Od. π, 15. ρ. 59. τ, 417. ω, 235.
 Κώας, Od. τ, 58.
 Κώκυσεν, Il. σ, 37.
 Κώκυτος, Od. κ, 514.
 Κώληπα, Il. ψ, 726.

Λ

ΛΑΓΧΑΝΟΝ, Od. ι, 160.
 Λάειν, Od. τ, 229.
 Λαιστρυγονίην, Od. κ, 82.
 Λακεδαιμόνα, Od. γ, 526. δ, 1. ε, 20. φ, 15.
 Λαμπειτίνη, Od. μ, 152.
 Λάμπον, Od. ψ, 246.
 Λαμπτήρας, Od. σ, 306.
 Λάμπε, Od. κ, 81.
 Λαρὸν, Il. τ, 516.
 Λάρῳ, Od. ε, 51.
 Λαρώτερος, Od. β, 350.
 Λαυκανίης, Il. χ, 325.
 Λαύρην, Od. χ, 128. 157.
 Λαχαίνειν, Od. ω, 226.
 Λάχεια, Od. ι, 116. κ, 509.
 Λάων, Od. ν, 229. 230.
 Λεγάμιθα, Il. β, 455.
 Λίγων, Od. σ, 558.
 Λεξάσθων, Il. ι, 67.
 Λέλειπτο, Od. κ, 447.
 Λιλόγχασ', Od. λ, 503.
 Λελύτο, Od. σ, 257.
 Λίξιο, Od. τ, 598. cf. Il. ω, 650.
 Λίξο, Od. κ, 320. τ, 598.
 Λίσβη, Od. γ, 169.
 Λίσχην, Od. σ, 323.
 Λευγαλίοι, Od. β, 61.
 Λίυκ' ἐλέφαντι, Il. ε, 583.
 Λευκάδα πέτρην, Od. ω, 11.
 Λευκοχίτων de hepate. B. 37.
 Λῆγε μίνος, Il. ν, 424.

Ληϊβοτείρης συνς, Od. σ, 29.
 Ληίσσατο, Od. α, 598. ψ, 557.
 Ληϊτῆρες, Od. γ, 73.
 Ληυδῶ, Od. ζ, 79. 215.
 Λῆμνον, Od. ρ, 283.
 Λήσιν, Od. λ, 101.
 Λιβύην, Od. δ, 85.
 Λίγδην, Od. χ, 278.
 Λίγξει, Il. δ, 125.
 Λιγυφώνη, de prosodia vocum λιγύς, λιγύφωνος et. Il. τ, 550.
 Licentia, de licentia poetica, Il. α, 20.
 31. β, 45. τ, 350.
 Λικριφίς, Od. τ, 451.
 Λιλαϊόμενοι βιότοιο, Od. μ, 528.
 Λιμῶ οἴκητισον θανέειν, Od. μ, 542.
 Λίπ' ἐλαίω, Od. γ, 466. κ, 450. τ, 505.
 Λιπαρὰ κρήδεμνα, Od. ν, 583.
 Λιπαρώς, Od. δ, 210.
 Λίς πέτρην, Od. μ, 64.
 Λισσῇ, Od. γ, 295. κ, 4.
 Λισρεύοντα, Od. ω, 226.
 Λίστροισιν, Od. χ, 455.
 Λῖτα, Od. α, 150.
 Λοιστροχόω, Od. υ, 297.
 Λοπὸν, Od. τ, 235.
 Λόσατε, Od. ζ, 210. λῦσι, η, 296.
 Λόχμη, Od. τ, 459.
 Λόχον, Od. δ, 551. ρ, 515. λ, 524. ξ, 217. υ, 49.
 Λύγοισι, Od. ε, 427.
 Λυκαβάντος, Od. ξ, 161. τ, 306.
 Λυκηγενεί, Il. δ, 101.
 Λύκνον, Od. τ, 34.
 Λύματ', de prosodia vocum λύω, λύμα, λύσις etc. Il. α, 314.
 Λύσαιτε, pro λύσατε restitutum, Il. α, 20.
 Λυσιμελής, Od. ψ, 345.
 Λύσιν, Od. ι, 421.
 Λυσόμενος, Od. κ, 284. 585. 587.
 Λύτο, Od. δ, 705. σ, 211. Il. φ, 114.
 Λῦτο, pro ἐλύετο, Il. ω, 1.
 Λωβεύεις, Od. ψ, 15.
 Λώπην, Od. ν, 224.
 Λωτὸς, Od. δ, 605. ι, 94.
 Λωτοφάγων, Od. ι, 84.

M

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ, Od. φ, 298.
 Μαῖραν, Od. λ, 325.
 Μακάρτατος, Od. λ, 481.
 Μακρὰ βιβῶντα, Il. γ, 22.
 Μακρὰ δένδρεα, Od. ε, 258. η, 114.
 Μαλειάων, Od. γ, 287. δ, 514. ι, 80.
 Μάντιον, Od. α, 242. 249.
 Μαραθῶνα, Od. η, 80.
 Μάργη, Od. σ, 2.

- Μαγμαρυγᾶς, Od. 9, 265.
 Μαρτυρήσι, Od. λ, 524. de indicio.
 Μάρτυροι, de prosodia vocum μαρτύρομαι, μαρτυρέομαι, φίλομαι, φιλέομαι etc. Il. α, 538. β, 45.
 Μάρων, Od. ι, 197.
 Μάσακα, Od. δ, 287.
 Μάσι, Il. ψ, 500.
 Μάσιν, Od. ο, 182.
 Μαχόμενοι, Od. ω, 115.
 Μάχητον, Od. π, 175.
 Μαψιδίως ψεύδισθαι, Od. ξ, 564.
 Medii verbi usus proprius, Il. γ, 141. ν, 168. v. *Vocis mediae*.
 Μεγακήτια, Od. γ, 158.
 Μεγαλήτορι, Il. ε, 785.
 Μεγαλωσι, Od. ω, 40.
 Μεγαπείδης, Od. δ, 11.
 Μέγαρον, triclinium, Od. χ, 489.
 Μεθ', Od. δ, 652.
 Μεθίει, Il. π, 762.
 Μείλιχον, Od. ο, 375.
 Μελαθρόφιν, Od. 9, 279.
 Μέλαν δρυὸς, Od. ξ, 12.
 Μελάνδετα, Il. ο, 715.
 Μελδόμενος, Il. φ, 565.
 Μελεδήματα, Od. δ, 650.
 Μελίμεν, Od. σ, 420.
 Μέλιον, Il. π, 556.
 Μελικρήτω, Od. κ, 519.
 Μελίον ἄδῃ, Od. ρ, 339.
 Μέλλεν, Od. α, 252. δ, 181. 377. σ, 157. ω, 28.
 Μέλλειν, solere, Od. χ, 522.
 Μεμαότες, de prosodia vocum μεμαότες, μεμαώτες, βασιλῆος, βασιλείως etc. Il. β, 818. ν, 46.
 Μέμβλωκε, Od. ρ, 90.
 Μεμήλει, de Temporum ratione, Il. β, 614.
 Μενεάινων, Il. δ, 124.
 Μένεσκον, Il. τ, 42.
 Μερμήριζεν, Od. υ, 10.
 Μέρμιδι, Od. κ, 25.
 Μεσόμενης, Od. β, 424. τ, 37.
 Μεσσηγύς, de repetitione vocis, inter; Il. ε, 769.
 Μεσσήνη, Od. φ, 15.
 Μέσσω, in conspectu, Od. 9, 475.
 Μετ' αὐτὸς, Il. ξ, 156.
 Μετὰ κάλλος, propter. Od. λ, 281.
 Μίτω, Od. φ, 95.
 Μεταδήμιον, Od. ν, 46.
 Μεταδόριος, Od. δ, 194.
 Μεταστήσω, Od. δ, 612.
 Μέταφρασόμεσθαι, de prosodia verborum in ἄζω et ἰζω, Il. α, 140.
 Μετεισάμενος, Il. ν, 90.
 Μετενείσατο, μετενίσσετο, Od. ι, 58.
 Μετοχλίσσειε, Il. ω, 567.
 Μέτρα, Od. β, 555.
 Μέτρον ἤβης, Od. σ, 216. ὄρεα ν, 101.
 Μήκισα, Od. ε, 299. 465.
 Μηλῖαι ἀγλαόκαρποι, Od. η, 115. λ, 588.
 Μήλοπα καρπὸν, Od. η, 104.
 Μηνίσι, Od. ρ, 14.
 Μῆνιν, de poematis exordio, Il. α, 1.
 Μῆρ', Od. γ, 179.
 Μηρύσαντο, Od. μ, 170.
 Μητιάσσαι, Od. ι, 262.
 Μητίετα, Vocativus pro nominativo nunquam ponitur, Il. α, 175.
 Μητισαίμην, Od. σ, 27.
 Μῆχος, Od. μ, 592.
 Μιτοπάροιοι, Od. ι, 125.
 Μίμαντα, Od. γ, 172.
 Μιν cum substantivo, Od. ζ, 48. Il. φ, 249.
 Μινυήϊα, Od. λ, 283.
 Μινυνάδιοι, Od. τ, 528.
 Μίνωα, Od. λ, 567. τ, 178.
 Μισγόμεναι, Od. υ, 203.
 Μίτρης, Il. δ, 157.
 Μόγισ et μόλις, Il. ν, 555.
 Μοῖρα, Od. γ, 269. τ, 592. υ, 75. 171. χ, 54.
 Μοῖραι, παρὰ μοῖραν, Od. ξ, 509. κατὰ, κ, 16. ἐν μοῖρᾳ, χ, 54.
 Μοιχάγρ', Od. 9, 332.
 Μορμύροντα, Il. ε, 599.
 Μορόεντα, Od. σ, 297.
 Μόρον, Od. α, 34. 55. ε, 456. ν, 241.
 Μορφῇ ἰσπίων, Od. λ, 366.
 Μένωσσι, Od. π, 117.
 Μύθε, Od. φ, 71.
 Μύλην, Od. η, 104. υ, 106.
 Μύνησι, Od. φ, 111.
 Μυρίκη, Il. κ, 466. φ, 550.
 Μυχοίτατος, Od. φ, 146.
 Μυχῶ, Od. γ, 265. δ, 504. ν, 565.
 Μῶλυ, Od. κ, 505.

N

N ἘΦΕΛΑΚΤΣΤΙΚΟΝ, Il. α, 2. et præf. p. iii. Il. γ, 588.

- Ναιετάσκον, Il. β, 539.
 Νάκην, Od. ξ, 550.
 Νάσσα, Od. δ, 174.
 Νάσσειν vel νάττειν, Od. φ, 122.
 Ναύλοχοι, Od. δ, 846.
 Νεικέεσκε, Il. β, 221.
 Νεικέσκομεν, Od. λ, 511.
 Νειῶ, Od. 9, 124.
 Νέκυος, Il. π, 521.
 Νεύων κατατεθνήτων, non est ταυτολόγον, Il. η, 409.
 Νέμισθαι, Od. υ, 171.
 Νεμίσα, Il. π, 22.
 Νεμίσσα, Od. ψ, 215.

Νεογιλῆς, Od. μ, 86.
 Νεοπρίστ, Od. ρ, 404.
 Νεωτάτ, Il. ν, 559.
 Νέπιδες, Od. δ, 404.
 Nestor, de ejus jactantia et orationibus
 longis, Il. α, 260. η, 152. 157.
 Νέφεια, Od. χ, 504.
 Νήγμετος, Od. ν, 80.
 Νηῆσαι, Od. ρ, 521.
 Νηιάδες, Od. ν, 104.
 Νῆες εἶσαι, Il. α, 306.
 Νῆες, Od. ρ, 179.
 Νηῖς, Od. α, 186.
 Νηκερδής, Od. ξ, 509.
 Νηλητεῖς, Od. π, 317. τ, 498. χ, 418.
 Νημερτέως ἐνισπῆσω, Od. ε, 98.
 Νηνεμία, Od. ε, 391.
 Νηπενθῆς, Od. δ, 221.
 Νηπιώας ὀχέειν, Od. α, 297.
 Νῆρικον, Od. ω, 576.
 Νῆριτον, Od. ι, 22. ν, 351.
 Νῆριτος, Od. ρ, 207.
 Νεῖς ab Homero semel tantum memo-
 ratur, Il. β, 671.
 Νιφόμεν, Il. μ, 280.
 Νιφόντα, Il. ξ, 227.
 Νίψατο, Il. π, 229.
 Νοεῖν, νοήματα, Od. β, 121.
 Νομός, Il. υ, 249.
 Νοσῆσαντα, Od. δ, 619.
 Νοσεῖν pro abire, proficisci, Od. ο, 119.
 Νοσφισαμένη, Od. δ, 265. λ, 424. τ, 579.
 φ, 77. 104.
 Νοσφίσαστο, Od. λ, 423.
 Νῦ, de hujus particulæ vi, Il. α, 582. ι,
 116.
 Νυκτερίς, Od. μ, 435. ω, 6.
 Νυμφίον, Od. η, 65.
 Νύξ ὅλον, Od. λ, 19.
 Νῦν cum fut. Il. ρ, 498.
 Νυμφῶν, Od. σ, 215.
 Νώνυμος, Il. μ, 70. Od. α, 222. ν, 259. ξ,
 282.
 Νώροπα χαλκὸν, Od. ω, 466. 449. Il. β,
 578.
 Numerorum plur. et sing. permutatio,
 Od. λ, 107.

Ξ

ΞΕΙΝΗΓΩΝ, Od. ι, 570. χ, 290.
 Ξείνισσιν, Il. γ, 232.
 Ξεῖνῃ τράπεζα, Od. ξ, 158.
 Ξεῖνων, Od. ο, 513. 545.
 Ξεσπῶ ἴππων, Od. δ, 272.
 Ξυλόχῳ, Od. δ, 355.
 Ξυνός Ἐυνάλιος, Il. σ, 309.

Ο

O pro ω scriptura antiqua. Il. α, 46.
 570. γ, 257. ο, 72. 101. Od. ω, 107.
 "Ο οί, Od. ξ, 3.
 "Ο, Od. λ, 101. ψ, 220. pro ὅτι. Il. ε,
 455.
 "Οαριςῆς πολίμεν, Il. ρ, 228.
 "Οαριςῆς, Od. τ, 179.
 "Ο γει, Od. β, 527. γ, 217. Il. γ, 409.
 "Ογκιον, Od. φ, 61.
 "Ογμόν, Il. λ, 68.
 "Ογχναι, Od. η, 115.
 "Οθαῖων, Od. ρ, 165. ο, 444.
 "Οδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες, Od. α, 581. σ,
 409.
 "Οδοιπόριον, Od. ο, 505.
 "Οδὸν ἐλθόμενοι, Il. α, 151.
 "Οδυτεύς, Od. τ, 409.
 "Οδυσσαμένους, Od. τ, 407.
 Odyssea Homeric ingenii defectum in-
 dicari arbitratur Longinus, Od. α, 1.
 η, 253.
 "Οθονέων, Od. η, 107.
 Οἱ δ, de vi particulæ δὲ, Il. α, 57. ρ,
 160.
 "Οἶες, Od. ι, 425.
 "Οἶσαι, Od. ρ, 586.
 "Οἶζύν, Od. ψ, 210.
 Οἶκῖον, Od. ι, 485. 540.
 Οἰκωφελίην, Od. ξ, 225.
 Οἶκος de gynæceo, Od. α, 556. ἐξ οἴκ, α,
 455.
 Οἶματ, Il. φ, 252.
 Οἶμησιν, Od. ω, 537.
 "Οἰμένην, Od. β, 351. υ, 21.
 Οἶος, Od. υ, 89. adhæret ædjectivis, ibi.
 302.
 Οἶος τε, Od. τ, 160. φ, 117. 173.
 Οἶσε, Od. χ, 106. 481.
 Οἶσέτω, Od. ρ, 255. υ, 154.
 Οἶσιν, de secunda persona usurpatum,
 Od. α, 402.
 Οἰσόμενος, Il. ν, 168.
 "Οἶσαστο, Od. α, 523. ι, 213. π, 390.
 Οἶσρος αἰόλος, Od. χ, 500.
 Οἶσυνῃσι, Od. ι, 256.
 Οἶωνόν, Od. ο, 531.
 "Ολίγη τε φίλη τε, Od. ζ, 208. ξ, 58.
 "Ολίγηπιλέσσα, Od. τ, 356.
 "Ολίγον τε φίλον τε, Il. α, 167.
 "Ολίγος, quomodo a μικρός differat, Od. ι,
 515. υ, 259.
 "Ολλύς, Il. α, 201.
 "Ολοῆσι, de hujus vocis prosodia inusita-
 ta, Il. α, 542.
 "Ολόλυσαν, Od. γ, 450. δ, 767. χ, 408.
 411.
 "Ολοόφρονος, Od. α, 52. κ, 137. λ, 521.
 "Ολοφύρεται ἄλκιμος εἶναι, Od. χ, 252.

- *Ολυφύρεσθαι pro ἀπολοφ. Od. χ, 232.
 *Ολοφάια, Od. δ, 410. ρ, 248.
 *Ολωλεν, δλώλει, Il. κ, 186. 187.
 *Ομαρτή, Od. χ, 81. Il. φ, 162.
 *Ομβρος Διός, Od. ι, 111. 358.
 Homerus Hesiodo videtur antiquior, Od. β, 319.
 *Ομιλησειεν, Od. α, 265. δ, 545.
 *Ομοϊόν, Od. γ, 256. ω, 542. Il. δ, 315.
 *Ομοϊόν, ἄγει Διός ὡς τὸν ὁμοϊόν, Od. ρ, 218.
 *Ομοκλήσαντ', Od. τ, 155.
 *Ομφῇ, Od. π, 96.
 *Ομῶς, Od. ν, 405.
 *Ομῶς τιμῆς ἔδειαι, Il. ι, 601.
 *Ονείαδ', Od. α, 148.
 *Ονήμενος, Od. β, 33.
 *Ονήσει, Od. ψ, 24.
 *Ονήσων, Od. φ, 402.
 *Ονησόμεν', Od. ζ, 415.
 *Ονοσαι, Od. ρ, 378.
 *Ονίσσασθαι κακότητος, Od. ε, 379.
 *Οἷύνετι, Il. ε, 50.
 *Οσ, Od. α, 70.
 *Οσα λειριόσσαν, Il. γ, 152.
 *Οπιδα, Od. ζ, 82. υ, 215.
 *Οπιθεν, Od. λ, 66.
 *Οπιν, Od. φ, 28. Il. τ, 388.
 *Οπλα, Od. ζ, 258.
 *Οπλισσον, Od. β, 289.
 *Οπλον, Od. φ, 390.
 *Οπτῆσαι cum genit. Od. ο, 98.
 *Οπυϊόντος, Od. ζ, 63.
 *Οπωπα, Il. ζ, 124.
 *Οπωπῆς, Od. γ, 97. δ, 527. ρ, 44.
 *Οργυιαν, Od. ι, 325. κ, 167.
 *Ορεκτῆσι μελίρσι, Il. β, 543.
 *Ορθιος, Il. λ, 11.
 *Ορδοκραϊάων, Od. μ, 548.
 *Ορκοί, Od. τ, 395.
 *Ορμαβῆ, Od. ω, 8.
 *Ορμον, Od. ο, 459. σ, 294. Il. α, 435.
 *Ορμα μέτρον, Od. ν, 101.
 *Ορνυθι, Il. ζ, 363. μ, 440.
 *Ορσιλόχοιο, Od. γ, 489. ο, 186. φ, 16.
 *Ορσοδύρη, Od. χ, 126. 353.
 *Ορτυγίη, Od. ε, 123. ο, 403.
 *Ορχαμος, Od. ζ, 22. ο, 185. 350.
 *Ορχατος, Od. η, 112.
 *Ορχηστής, Il. ω, 261.
 *Ορχομενῶ, Od. λ, 283.
 *Ορχον, Od. η, 127. ω, 340.
 *Ορώ, Od. ι, 222. ρ, 225.
 *Ορώρει et ὄωρει, quomodo inter se significacione differant, Il. β, 810.
 *Οσίν, Od. π, 423. χ, 412.
 *Οσσα διδῆμι, Il. β, 93.
 *Οσσαν, Od. α, 282. β, 216. ω, 412.
 *Οσσι, Od. ζ, 151.
 *Οσσε φαινιά, Il. ν, 455.
 *Οσση, Od. λ, 314.
 *Οσσόμενος, Od. α, 115. υ, 81.
 *Οσσοντα, Od. β, 152.
 *Οτινα, Od. θ, 204.
 *Οτρυνέει, Od. β, 253. ο, 3. χ, 434. 496.
 *Ψ, 264.
 *Οτρυνέω, Il. κ, 55.
 *Οττι τάχιστα, Il. ψ, 71.
 *Οὔ Ξεν, Il. α, 114.
 *Οὐ μά, Il. α, 86.
 *Οὔδας ἄσπετον, Od. ν, 395. χ, 269.
 *Οὔδῃ μὲν ἂν, Il. κ, 299.
 *Οὔδῶν, Od. ρ, 196.
 *Οὔδῶν γήραος, Od. ο, 246.
 *Οὐκ ἔτι, v. in ἔτι.
 *Οὐλᾶς, Od. γ, 441.
 *Οὔλας κόμας, Od. ζ, 231. ψ, 153.
 *— χλαίνας, Od. ρ, 89.
 *Οὔλει, Od. ω, 401.
 *Οὐλοκάρηνος, Od. τ, 246.
 *Οὐλομένην, Il. α, 2.
 *Οὐλομένης, Od. σ, 272.
 *Οὐλόχουται, Il. α, 449.
 *Οὐλυμπος, Od. ζ, 42.
 *Οὐλύμω, Od. λ, 314.
 *Οὔν, Od. α, 414. γ, 34. ρ, 272. ζ, 254. ω, 488. Il. ν, 1. π, 394.
 *Οὔρανὸν ἄσπερόεντα, Od. ι, 527. υ, 113.
 *Οὔρανὸν ἵκει quid? Od. ο, 328.
 *Οὔρον, Od. ρ, 124.
 *Οὔρῳ, Il. β, 155.
 *Οὔτα, Od. χ, 295. Il. δ, 525. ν, 192.
 *Οὐτάμεναι, Il. φ, 68.
 *Οὔταμένην ὤτειλῆν, non est ταυτολόγον, Il. ρ, 86.
 *Οὔτασμένας, Od. λ, 555.
 *Οὔτησι, Il. δ, 469.
 *Οὔτιδανός, Od. ι, 515.
 *Οὔτις, Od. ι, 366. 408.
 *Οὐχ ὄρας, Il. η, 447.
 *Οφιν, de hujus vocis prosodia inusitata, Il. μ, 208.
 *Οχέεσκον, Od. λ, 618.
 *Οχέων, Od. φ, 302.
 *Οχῆας, Od. φ, 47. ω, 165.
 *Οχλίσσιαν, Il. μ, 418.
 *Οχοι, Od. ε, 404.

Π

- ΠΑΓΗ, Il. δ, 185.
 Πάγοι, Od. ε, 405.
 Παιήνος, Od. δ, 232.
 Παλαίφρατα, Od. τ, 163.
 Παλίσλογοι, Il. α, 126.
 Πάλι, Od. ν, 254.
 Παλίντιτα, Od. α, 379. β, 144.
 Παναίολος, Il. δ, 186.
 Παναπάλη, Od. ν, 223.
 Πανδαρέι, Od. τ, 518. υ, 66.

- Πανομφαίω, Il. 9, 250.
 Πανοπῆος, Od. λ, 580.
 Πάνορμοι, Od. ν, 195.
 Πάντα, Od. ε, 244. 9, 258. ι, 204. σ, 292.
 Πάντες, Il. η, 161. κ, 560. σ, 373. τ, 247.
 Παντοῖον, Il. ψ, 313.
 Παπταίνων, Od. ω, 178.
 Παραβλήδην, Il. δ, 6.
 Παρακείειν, Od. χ, 348.
 Παρακάβαλον, Il. ψ, 127. 683.
 Παράκειται, Od. χ, 65.
 Παρακλιδόν, Od. δ, 348. ρ, 139.
 Παρακοίτι, Od. γ, 381.
 Παραπλήγας, Od. ε, 418. 440.
 Παρατεκταίνεσθαι, Od. ξ, 131.
 Παρασησέσθαι, Od. ω, 28.
 Παραυτόδι, Il. ν, 42.
 Παριπών, Il. ζ, 62.
 Παριέξατο, Il. β, 515.
 Παρίλκειτο, Od. σ, 281. φ, 111.
 Παρινήνεον, Od. α, 147. π, 51.
 Παριξ, Od. δ, 348. ρ, 159. ψ, 16.
 Παριξέλασθα, Od. κ, 573.
 Παρόντων, Od. α, 140. δ, 56. λ, 66.
 Παρεχέσκετ', Od. ξ, 521.
 Παρηγορήσιν, Il. π, 152.
 Παρθέμενοι, Od. β, 237. γ, 74.
 Παρθενοπίπτα, Il. λ, 385.
 Παριπύων, Il. ι, 356.
 Παρηγησόν, Od. τ, 394. ω, 331.
 Πασιών, Il. σ, 431.
 Πασιμελῆσα, Od. μ, 70.
 Πάσσασθαι, Od. κ, 384.
 Πάσσονα, Od. 9, 20. ψ, 157. ω, 368.
 Πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, Od. μ, 445.
 Πάτος, Od. ι, 119.
 Πατρίδος ἔδεν γλύκιον, Od. ι, 34.
 Πατρωῖν, Od. σ, 188.
 Πάυς neutraliter, Il. ι, 260.
 Πάφον, Od. 9, 365.
 Πάχετον, Od. 9, 187.
 Παχεῖα χεῖρ, Od. φ, 6.
 Πεδόθην, Od. ν, 295.
 Πείδομαι, Od. α, 414.
 Πείρατ', Il. η, 102.
 Πειρίθον, Od. λ, 630.
 Πείρινθα, Od. ο, 131. Il. ω, 190.
 Πειρώμενος, Il. ο, 359.
 Πείρων, Od. ν, 91. Il. ω, 8.
 Πείσαι, Od. ζ, 124.
 Πείση, Od. υ, 23.
 Πείσματα, Od. ζ, 269. ι, 136. ν, 77.
 Πελασγοί, Od. τ, 177.
 Πέλασσοι, Il. ν, 1.
 Πέλιθρα, Od. λ, 576.
 Πελέκειας, Od. σ, 579. φ, 71.
 Πέλλας, Il. π, 642.
 Πεμπάσσεται, Od. δ, 412.
 Πεμπάβολα, Il. α, 463.
 Πενταίτηρον, Od. τ, 420.
 Πεπύρημαι, Od. γ, 23.
 Πεπλήγεται, Il. ο, 113.
 Πέποιθα, Il. ν, 96.
 Πίποσθι, Od. κ, 465. ψ, 53.
 Πιπτέοντ', Il. φ, 503.
 Πιπτεῶτας, Od. χ, 384.
 Πιπτηῶτες, Od. ξ, 474. χ, 362.
 Πιρ, de vi hujus voculae, Il. α, 508. 587.
 Πιρᾶσσι, Od. ξ, 297. ο, 427. 452.
 Πιράτη, Od. ψ, 245.
 Πιρῖ, Od. β, 245. γ, 112. δ, 201. ζ, 146.
 τ, 285.
 Περιδέξιος, Il. φ, 163.
 Περιδρομος, Od. ξ, 7.
 Περιδύσαι, Il. λ, 100.
 Περιδώσομαι, Od. ψ, 78.
 Περιῖδμεναι, Il. ν, 728.
 Περικλύμενον, Od. λ, 285.
 Περιμέτρον, Od. β, 95. ω, 129.
 Περιπλομένον, Od. λ, 247.
 Περσικέπτα, Od. κ, 211. 253. ξ, 6.
 Περίσσαινον, Od. π, 4. 10.
 Περσιέλασα, Od. ω, 292.
 Περσεναχίζεται, Od. κ, 10. ψ, 146.
 Περσιήσαντο, Od. μ, 356.
 Περσιρέφεται, Il. ε, 903.
 Περσυχόμεθ', Od. ι, 199.
 Περταμνόμενον, Od. λ, 401. ω, 112.
 Περιτελλόμενα, Od. ξ, 294.
 Περιτρέφετο, Od. ζ, 477.
 Περιφαινομένη, Od. ε, 476.
 Περιώσιον, Od. π, 203.
 Περκώπη et περκώπη, Il. λ, 229.
 Περών, Il. ω, 8.
 Πέρσης, Od. κ, 159.
 Πίσσειν, Il. β, 236.
 Πισσοῖσι, Od. α, 107.
 Πιστάσει, Od. σ, 159.
 Πιστάσσαι θυμόν, Od. σ, 159.
 Πιστάσσης, Il. 9, 441. φ, 175.
 Πίτρησ ἀπό, Od. τ, 163.
 Πίφονται, Il. π, 207.
 Πίφατ', Il. ρ, 164.
 Πίφραδε, Il. ξ, 500.
 Πιφυγμένον, Il. ζ, 488.
 Πιφυγμένος, Od. α, 18. ι, 455.
 Πῆ, Il. β, 339.
 Πηγυλῖς, Od. ξ, 476.
 Πηγῶ, Od. ε, 388.
 Πηδῶ, Od. η, 328.
 Πηλιάδων Ἀχιλλῆος, Il. α, 8.
 Πήλιον, Od. λ, 315.
 Πηλῖον, Il. ψ, 762.
 Πῆξι, πτῆξι, Il. ξ, 40.
 Πηδς, Od. 9, 581. ψ, 120.
 Πήχει, Od. φ, 419.
 Πίειν, Od. λ, 231.
 Πίεζε, Od. δ, 287. μ, 174. 196.
 Πιέμεν, Od. π, 143. σ, 3.
 Πιρίην, Od. ε, 50.
 Πισθάνω, Il. ι, 167.
 Πικρόγαμοι, Od. α, 266.

- Πίλναντο, Il. χ, 401.
 Πίονι δημῶ, Od. ε, 241. πίονα ἔργα, Od. δ, 318.
 Πλαγκτὰς, Od. μ, 61.
 Πλαγκτῆς, Od. φ, 363.
 Πλατῆ Ἑλλησπόντῳ, Il. η, 86. Od. ω, 82.
 Πλησίσιον, Od. λ, 7.
 Πλίssonτο, Od. ζ, 318.
 Πλυνίσσαι, Od. ζ, 31. 59.
 Πλυνοί, Od. ζ, 40. 86. Il. χ, 155.
 Πλωτῆ, Od. κ, 3.
 Ποδαυπτρα, Od. τ, 343.
 Ποδας, Od. ε, 260. κ, 32.
 Ποδας ὠκὺς, de hujusmodi epithetis, Il. α, 58.
 Ποδῶν ἔλκωσι, Od. π, 276. σ, 10.
 Ποίη, Od. σ, 363.
 Ποιπνύοντα, Il. α, 600.
 Πόλιως, de vocalium contractione et elisione, Il. β, 811.
 Πολλὰ λίσσομένη, Il. ε, 358.
 Πολυάρετος, Od. τ, 404.
 Πολύβυλος, Od. π, 282.
 Πολυδαίδαλον, Od. ν, 11.
 Πολυδαμνα, Od. δ, 228.
 Πολυδίψιον, Il. δ, 171.
 Πολυδωρος, Od. ω, 293.
 Πολυκράτης, Od. λ, 274. σ, 126.
 Πολυχηρία φωνήν, Od. τ, 521.
 Πολυκμήτη, Od. δ, 718. ζ, 324. φ, 10.
 Πολύλλισον, Od. ε, 445.
 Πολυπάμων, Il. δ, 433.
 Πολύπικρα, Od. π, 255.
 Πολυτιδάκω, πολυτιδάκος, Il. υ, 59.
 Πολύπυρον, Od. ζ, 335.
 Πολύτλας, Od. ω, 303.
 Πολύτροπον, Od. α, 1.
 Πολύφημον, Od. β, 150. χ, 376.
 Πολύχαλκον, Od. γ, 2. ο, 424.
 Πολυωπῆ, Od. χ, 386.
 Πορθητῆς, Od. υ, 187.
 Πορθητῶ, Od. δ, 671. σ, 29.
 Πόρις, πόρις, Od. κ, 410.
 Πόρις ἄλδς, Od. μ, 259.
 Πορσυνέωσα, Il. γ, 411.
 Πόρις, πόρις, Od. κ, 410.
 Πόρφυρε, Od. δ, 427. 572. κ, 309.
 Πορφύρεον, Il. ε, 85. Od. β, 428. De prosodia vocum πορφύρω, πορφύρεον etc. Il. α, 482.
 Ποσιδήϊον, Od. ζ, 266. Il. β, 506.
 Ποτῆ, Od. ε, 337.
 Ποτικέκλιται, Od. ζ, 308.
 Ποτιπτεττηύαι, Od. ν, 98.
 Ποτιπτύσσισθαι, Od. β, 77.
 Πότμον ἱπισπῆν, Od. μ, 342.
 Πω, Il. ν, 225.
 Πωλύποδος, Od. ε, 432.
 Πῶς νηός, de clavo, Od. κ, 32.
 Πραμνείω οἶνον, Od. κ, 235.
 Πρασινὰ κοσμητὰ, Od. η, 127.
 Πράσσειν pro διαπερ. Od. γ, 60.
 Πρεσβύτατον, maxime venerandum, Od. ν, 142.
 Πρητῆρες, Od. ς, 162.
 Πρητῆς, Od. γ, 72. 82.
 Πρήσσωμεν ὁδοῖο, Od. ο, 47.
 Πρῖν εἰδότες, Od. ν, 113.
 Πριτῆ, Od. σ, 193. τ, 564.
 Προ, Il. α, 442.
 Πρόβασις, quid? Od. β, 75.
 Προβίβηκας, Il. ψ, 889.
 Προβλήτες, Od. κ, 89. ν, 97.
 Προβλωσκίμει, Od. τ, 25. φ, 259.
 Προδύμω, Od. δ, 302.
 Προέρυσσαν, Od. ο, 496.
 Productio syllabæ brevis sequentibus duabus consonantibus Il. β, 537. etc.
 Προδελύμνω, Il. ν, 130.
 Προΐαψεν, Il. α, 3.
 Προΐει, ib. et 326. προΐην, Od. κ, 100.
 Προικῶς, Od. ν, 15. ς, 413.
 Προΐκτη, Od. ς, 347. 352.
 Πρόκρι, Od. λ, 320.
 Προλελεγμένοι, Il. ν, 689.
 Προμηνῆσαι, Il. ι, 452.
 Προπρηνῆι, Od. χ, 98.
 Προπροκυλιδόμενος, Od. ς, 525. Il. χ, 221.
 Prosodie scriptores reprehensi, Il. β, 43. ζ, 178.
 Προσφύι, Od. τ, 58.
 Προταμοῖμην, Od. σ, 374.
 Προταμών, Od. ψ, 196.
 Προτιτύχθαι, Il. σ, 112.
 Προτιόσσειτ', Od. ι, 389. ζ, 219.
 Προτόνοισιν, Od. β, 345. μ, 409.
 Προΐττυψε, Od. ω, 318.
 Πρήχυσσας, Od. ζ, 138. ω, 82.
 Πρήφρασσ', Od. ν, 391.
 Πρήφρων, Il. ς, 23.
 Πρήχυν, Od. ζ, 69.
 Πρήχας, Od. ε, 453. ν, 65.
 Πρήχας, Od. α, 136.
 Πρύμνη, Od. μ, 411. ν, 84.
 Πρυμνήσια, Il. α, 471.
 Πρυμνός παχὺς, Il. μ, 446.
 Πρωτόπλοον, Od. ς, 35.
 Πτῆξ, πτῆξ, Il. ζ, 40.
 Πτολίπορθος, Il. β, 278.
 Πτόρθον, Od. ζ, 128.
 Πτυόφιν, Il. ν, 588.
 Πυγύσιον, Od. κ, 517. λ, 25.
 Πυθόι ἡγαθήν, Od. ς, 80.
 Πυθῶ, Od. λ, 580.
 Πυκνόν, Od. ψ, 177. 179.
 Πύλας Ἡλείας, Od. ω, 12.
 Πύλον, Od. γ, 4.
 Πυνθάεισθαι, pro obedire, Il. κ, 57. audire narrantem, Od. β, 315.
 Πυριφλεγέθων, Od. κ, 513.
 Πύρρον, Od. ο, 311. ς, 362.

Πυρπολόντας, Od. κ, 30.

Πωλίσκετο, Od. λ, 239.

Πῶς νῦν; Od. σ, 222.

P

*ΡΑ, de hujus particulæ vi, Il. α, 56. β, 1. 310. 742 δ, 459. 501. ε, 537. 615. 858. ζ, 551. η, 19. 225. θ, 128. 394. 487. ι, 562. κ, 466. λ, 251. 475. 657. μ, 120. ρ, 461.

*Ραδάμανθυον ξανθόν, Od. η, 323.

*Ράσσατι, Od. υ, 150.

*Ρέα, Od. ρ, 461. υ, 101.

*Ρέζεσκον, Od. χ, 209.

*Ρεινδ' ἐλεύτεσθαι, Il. ν, 144.

Repetitio trina ejusdem verbi, Od. θ, 522. ρ, 465.

*Ρειθρη, Od. α, 186.

*Ρέξι, de vi hujus vocis, Il. α, 444.

*Ρήγεια, Od. γ, 549. κ, 552. Il. ω, 644.

*Ρηξήνηρος, Od. δ, 5.

*Ρήτην, Od. ζ, 593.

*Ρινόν, Od. ε, 281.

*Ρίπαισι, Od. ι, 256.

*Ροδάκτυλος, Od. β, 1. Il. α, 475.

*Ρόθιον, Od. ε, 412.

*Ροχθί, Od. ε, 402. μ, 60.

Rhythmus versuum nonnullorum, Od. ζ, 199.

*Ρυπόωντα, Od. ω, 226.

*Ρύσια ἐλαύνεσθαι, Il. λ, 675.

*Ρυσάζοντας, Od. π, 109. υ, 309.

*Ρυτοῖσιν, Od. ζ, 267. ξ, 10.

*Ρῶγας, Od. χ, 143.

Σ

ΣΑΛΜΩΝΗΘΥΣ, Od. λ, 255.

Σάμη, Od. α, 246.

Σάμοιο, Od. δ, 671. σ, 29.

Σαρδάνιον, Od. υ, 302.

Σάω, Il. π, 363.

Σβίσσαι, Il. ι, 674.

Σίβεσθε, Il. δ, 242.

Σείονη χερσίνην, Il. θ, 19.

Σειρήνας, Od. μ, 51. 52. 198.

Σίλα, Od. φ, 246.

Σίλιον, Il. β, 776.

Σελλοί, Il. π, 234.

Σηκοί, Od. ι, 219.

Σθίνος Ὀρίανος, Il. σ, 486. cf. ψ, 280.

Σιάλας, Od. ζ, 81.

Σιγαλδέντι, Od. ι, 86. ζ, 81.

Σιδήριος θυμός, Od. ε, 190. ψ, 172.

Σιδονήν, Od. ν, 285.

Σιδονίς, Od. δ, 84.

Σιδῶνος, Od. σ, 424.

Σῖζ', Od. ι, 594.

Σικανίης, Od. ω, 306.

Σικέλας, Od. υ, 583.

Σίντιας, Od. θ, 294.

Σίσυφον, Od. λ, 592.

Σίτον, Od. π, 83.

Σίτον ἔδοντες, Od. θ, 222.

Σκάνδειαν, Il. κ, 268.

Σκαφίδες, Od. ι, 225.

Σκήπτεισθαι, Od. ρ, 205.

Σκίοωντο, Od. β, 388.

Σποτομήνιος, Od. ζ, 457.

Σκύλλα, Od. μ, 85. 235. 285.

Σύρεα, Od. λ, 508.

Σύφρος, Od. ξ, 112.

Σκώπεις, Od. ε, 66.

Σμύρχειν, ap. Homerum quomodo dicatur, Il. ι, 649.

Σμῶδιζ', de orthographia et accentu verborum quorundam rarius observato, Il. β, 267.

Σολύμων ὀρίων, Od. ε, 285.

Σόνιον, Od. γ, 278.

Σπάρετα, Il. β, 155.

Σπασάμινος, Od. κ, 459.

Σπάσσατο, Il. λ, 240.

Σπείρα, Od. δ, 245. ζ, 269.

Σπέρμα πυρός, Od. ε, 490.

Σπιλάδισσιν, Od. γ, 298. ε, 405.

Στάθμην, Od. ε, 245. ψ, 197.

Σταθμοὶ prima br. Od. η, 89.

Σταθμοῖν, Od. ζ, 19. η, 89.

Σταθμός, Il. ε, 140.

Σταθμός, Od. ξ, 558.

Σταμίνισσι, Od. ε, 252.

Σταυρός, Od. ξ, 11.

Στέατος, Od. φ, 178. 183.

Στελειῖς, Od. φ, 422.

Στέρη, Od. β, 428.

Στελῖω, Od. β, 287.

Στεῦτο, Od. λ, 583.

Στίμεν, Il. λ, 548.

Στήθισι παμφαίνοντας, Il. λ, 100.

Στηρίζεσθαι, Il. φ, 241.

Στηθάμενοι, Od. ι, 54.

Στήσας, Il. ω, 232.

Στήσαι, de mercatoribus, Il. ψ, 745.

Στήσιν, Od. η, 4.

Στίβη, Od. ε, 467. ρ, 25.

Στοιχεῖα, B. 56.

Σπρεῦγισθαι, Od. μ, 351.

Στυγὸς ὕδωρ, Od. ε, 185. κ, 514. Στυγὸς

ὑδάτος, Il. θ, 369.

Συῦξαιμι, Od. λ, 501.

Συβόσεια, Od. ξ, 101.

Συκαὶ γλυκεραί, Od. η, 116.

Συμμάρεψας, Il. κ, 467.

Συμπατάγησε, συμπλατ. Il. ψ, 102.

Συμφράσσατο, Od. δ, 462.

Συμφράσσομαι, Il. ι, 574.

Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, Il. θ, 530.

Συναγίρεται, Il. α, 680.
 Συνείρδοις, Od. ζ, 32.
 Συνεχίς, Od. ι, 74. Il. μ, 26.
 Συνδύσιςθαι, Od. υ, 245.
 Συνήγορος, Od. ρ, 99.
 Συνοχωπέτε et συνοχωχότεις, Il. β, 218.
 Syntaxis ἀνακόλυθος, Od. α, 275. β, 29.
 375. μ, 73. ξ, 85. ψ, 205. 211. ω, 482.
 Συρίη, Od. α, 402.
 Σφαίρη Nausicaæ, Od. ζ, 100.
 Σφείας, Od. π, 228. Il. β, 704.
 Σφιδανόν, σφιδανών, Il. φ, 542.
 Σφίλα, Od. ρ, 231.
 Σφηκῶσθαι, Il. ρ, 52.
 Σφίσιν ἐμβασιλύη, Il. β, 206.
 Σφῶν, Od. δ, 62.
 Σχιδῖς πολυδῖσμε, Od. ε, 33. 163. 338.
 Σχιέθι νόον, Od. ζ, 490.
 Σχιερίην, Od. ε, 34. ζ, 8. η, 79.
 Σχιέπλιος, Il. κ, 164.
 Σχοίνην, Od. ε, 463.
 Σῶμα, Il. σ, 161. Od. λ, 53. ω, 186.

T

ΤΑΓΟΙ, Il. ψ, 160.
 Ταλαπειρίον, Od. ζ, 195. η, 24.
 Ταλαπηνεία, Od. ε, 222.
 Ταμνομένη, Il. ν, 180.
 Ταμόντες ὄρκια πιστά, Od. ω, 482.
 Ταναύποδα, Od. ι, 464.
 Τάνταλον, Od. λ, 581.
 Ταυτοσάμνος, Od. ι, 298.
 Τανύσσειν, Od. σ, 91.
 Ταρσοί, Od. ι, 219.
 Ταφίων, Od. α, 105.
 Ταφών, Il. π, 806.
 Τάχα, Od. α, 251.
 Τε, de vi hujus particulae, Il. α, 63. β, 235.
 497. κ, 362. λ, 475. μ, 423.
 Τέγος, de triclinio, Od. α, 333.
 Τέθναδι, Il. χ, 365.
 Τεθνεῖωσα, Il. ζ, 464.
 Τειρεσίαο Θηβαίην, Od. κ, 492.
 Τελέσθαι, Od. π, 547. τ, 557.
 Τελίται, Od. β, 176.
 Τέλος, Od. ι, 5.
 Τέλος πολέμου, quid? Il. π, 650.
 Τέμνος, Od. ζ, 293. ρ, 363.
 Τέμεισιν, Od. α, 184.
 Temporum ratio, Od. α, 151. 182. 264.
 β, 262. 398. γ, 410. δ, 159. 482. 634.
 820. ε, 248. 276. ζ, 122. 307. ρ, 299.
 565. 448. κ, 447. 541. λ, 205. ξ, 26.
 112. σ, 11. τ, 201. υ, 72. χ, 587. ω, 62.
 294. Il. α, 37. γ, 141. δ, 492. ε, 587. ζ,
 124. ρ, 322. κ, 186. ν, 84. 736.
 Tempus imperfectum, ejus vis, Od. α, 264.
 γ, 379. δ, 15. 191. 760. ε, 84. 153. λ,
 239. 510. 618. μ, 580. ν, 173. 350. π,
 241. τ, 574. 575. χ, 315. ψ, 85. Apte
 appellatur παρατατικός, Il. ν, 84.
 Tempus perfectum apte appellatur παρα-
 κείμενος, Od. ν, 756.
 Τένοντας, Od. γ, 449.
 Τερμίοις, Od. τ, 242.
 Τεταγών et τεταγώς, Il. α, 591.
 Τετλεισμένοι, Od. ε, 90.
 Τίτατο pro ἤν, Il. ψ, 758.
 Τετεύχεται, Il. ζ, 53.
 Τετεύχαστον, Il. ν, 346.
 Τέτλαδι, Il. α, 586.
 Τέτληκας, Il. α, 223. 542.
 Τετληῖν, Od. π, 37. σ, 154.
 Τετράγνος, Od. η, 113. σ, 375.
 Τετράκυκλοι, Od. ι, 242.
 Τετράοροι, Od. ν, 81.
 Τετριγῶτας, de verborum quorundam præ-
 teritorum mediorum analogia, Il. β,
 314.
 Τίττα, Il. δ, 412.
 Τίυχ', Od. α, 218.
 Τίως, Od. α, 251. π, 570.
 Τῆ, semper ἀσυνδέτως ab Homero usurpa-
 tur, Il. ξ, 219.
 Τήκετο, Od. τ, 204. 208.
 Τηλέπυλον, Od. κ, 82.
 Τηλίκος, Od. ρ, 20. σ, 174.
 Τηλύγετος, Od. δ, 11. π, 19.
 Τηῦγετον, Od. ζ, 103.
 Τηῦσιν, Od. γ, 316. ο, 13.
 Τι, Il. ε, 662. pleon. Od. γ, 99.
 Τιθαιβώσσει, Od. ν, 106.
 Τιθῖναι ἔγχεος, de jaculante, Il. φ, 172.
 Τιθωνοῖω, Od. ε, 1.
 Τίνυσθαι, Il. ο, 116.
 Τίνυται, Od. ν, 214.
 Τίνω, de prosodia vocum τίνω, φθίνω, φθά-
 νω, φθιτὸς, etc. Il. β, 43.
 Τίπτει, Od. δ, 312.
 Τις, Od. γ, 224. eleganter adhæret τῶ ὅ-
 σος, κ, 45.
 Τίσασθαι, Il. ο, 116. cum acc. rei Od. ο,
 256.
 Τίσιν, Il. χ, 20.
 Τισόμεθ', Od. ν, 15.
 Τιταρήσιος (ἱμερτός) Il. β, 751.
 Τιτυόν, Od. η, 324. λ, 575.
 Τιτυσκομένη, Od. φ, 48. χ, 118.
 Τίω, Il. δ, 257.
 Τό γε eleg. Il. ψ, 332.
 Τοι, Il. ν, 115.
 Τοίη, Il. δ, 390. τοῖον, Od. η, 30. adhæret
 adjectivis, Od. υ, 502.
 Τοῖς ἄκ ἐρχομένοις, Il. ι, 150.
 Τοῖσι δ', Il. α, 57. γ, 303. η, 165. ρ, 261.
 Τοκάδες, Od. ξ, 16.
 Τολύπυσσι, Od. α, 238.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, Il. α, 84.
 Τόζα, Od. φ, 90.

Τοξάσσεται, Od. χ, 72. 78. 154.

Τύζων εὔειδός, Il. β, 718.

Τόρμα, τόρμα, Il. π, 228.

Τοσσόςδ', Il. υ, 557.

Τὸς δὲ, Il. ε, 261.

Τόφρα δὲ, Il. ι, 547. κ, 498. 507. μ, 12.

Τραπέσαι, Od. η, 125.

Τράφον, pass. Il. β, 661.

Τρηταῖο λίθοιο, Od. ν, 77.

Τρητὸν λέχος, Il. ω, 720.

Τρηχέαιαν, α brevis nunquam in η Ionicum mutatur, Il. β, 653. ε, 308. ν, 192. π, 574.

Τρίγληνα, Od. σ, 297.

Τρίζουσαι, Od. ω, 5. 7.

Τρίνηκη, Il. δ, 202.

Τριπόλαι, Od. ε, 127.

Τρίς, Od. ε, 506. ζ, 154.

Τριχὰ νυκτός, Od. μ, 512.

Τριχάϊκες, Od. τ, 177.

Τριχθά τε καὶ τετραχθά, de versuum numeris verborumque sono rem ipsam depingentibus, Il. γ, 3. 357. 363. δ, 153. 146. 423. 452. 445. ζ, 117. 510. η, 212. 224. 238. κ, 574. λ, 454. 553. μ, 26. ν, 571. 748. ο, 624. ρ, 264. 663. φ, 181. 256. χ, 448. ψ, 763.

Τροπαὶ ἡελίοιο, Od. ο, 403.

Τρόπιν, Od. η, 252. μ, 421.

Τροφίεις, Od. γ, 290.

Τροπῶς δερματίνισι, Od. δ, 782.

Τρόφις qualis vox Il. λ, 307.

Τρώειν, Od. ζ, 90.

Τρώειν, Od. φ, 293.

Τρώκτης, Od. ζ, 289.

Τυκτὸν κακόν, Il. ε, 731.

Τυνδαρίς, Od. λ, 297. ω, 198.

Τύραννος, vox Homero inusitata, Od. σ, 84.

Τύχην, H. in Jun. 5.

Υ

ΥΑΚΙΝΘΙ'ΝΝΙ, ἀνθεί, Od. ζ, 231.

Υγρόν, ἀέντων, Od. ε, 478.

Υγρον ἱλαιον, Il. ψ, 281.

Υδαρ, μέλαν, Od. ν, 409.

Versus Numeri rem ipsam depingentes, Od. δ, 114. λ, 585. 595. 597. ρ, 27. σ, 95. τ, 231. χ, 473.

Υλακόμοροι, Od. ζ, 29. π, 4.

Υλακτίει, Od. υ, 16.

Υλαον, Od. π, 4. 9.

Υλη, de hujus vocis prosodia et de vocis sylvæ prosodia, Il. γ, 151.

Υλη, Nom. propr. Il. ε, 703.

Hymnus in Venerem, non Homeri, Il. β, 43. γ, 585.

Vocalium brevium productio inusitator,

Od. δ, 13. κ, 36. 60. μ, 423. ο, 149. π, 206. ρ, 37. τ, 54. 484. φ, 25. 208. ψ, 102. 170. ω, 521. 481. 493.

Vocales coalescentes, Od. δ, 165. 352. 654. 682. 757. ε, 266. η, 270. θ, 255. 483. 524. 550. 560. ι, 212. 240. 285. 347. κ, 204. 410. 544. λ, 91. 109. 248. 477. ν, 194. 391. ζ, 251. 287. 459. π, 105. 228. 236. ρ, 376. 504. 526. σ, 246. 256. τ, 34. 573. υ, 227. 251. 261. 348. 351. φ, 76. 118. 233. 277. χ, 245. 319. 384. 443. 456. ω, 115. 246. 436. 439. 484. 522. 533.

Vocis Mediæ Præteritorum formando-rum ratio, Od. ζ, 467.

Vocis Mediæ significatio primaria. Od. ε, 491. ι, 296. κ, 284. λ, 272. 423. μ, 18. ξ, 28. π, 25. σ, 107. τ, 389. φ, 282. χ, 103. ψ, 151. 255. Il. γ, 141. ν, 168.

Υπαλύξει, Il. φ, 126.

Υπαρ, Od. τ, 547. υ, 90.

Υπάρα, initium facere, Od. ω, 285.

Υπείκειν, v. ὑποίειν.

Υπείραχον, Il. β, 426.

Υπεκπρέιλυσαν, Od. ζ, 88.

Υπεμνάσασθαι, Od. χ, 37.

Υπ' ἐκ, Il. ο, 624.

Υπὲρ μέρον, Od. α, 54.

Υπέρας, Od. ε, 260.

Υπέρβασαν, Il. μ, 469.

Υπερνηγορέοντων, Od. ζ, 5.

Υπερσηήνδ', Od. ο, 254.

Υπερδύοιν, Od. η, 90.

Υπερικταίνοντο, Od. ψ, 3.

Υπερίνος, Od. α, 8. μ, 153.

Υπέρορα, Il. β, 155.

Υπεροπλίσσαιο, Od. ρ, 268.

Υπέρπερα, κρέα, Od. γ, 65.

Υπερτερή, Od. ζ, 70.

Υπερφιάλαιοι, Od. φ, 289.

Υπέρχυσθαι, Od. σ, 149.

Υπέρω, Od. α, 362.

Υπηνήτη, Od. κ, 279.

Υποήνη, Od. ρ, 25.

Υπνε δῶρον ἔλοντο, Od. π, 481. τ, 427.

Υπδ, Il. δ, 421. 465.

Υποδύσθαι pro ὑπικδ. Od. ζ, 127.

Υποίειν cum genit. Od. π, 42.

Υπολίζοντες, Il. σ, 519.

Υπονηΐς, Od. γ, 81.

Υποπερλάζουσιν, Od. η, 126.

Υπώρορε, Od. ω, 62.

Υψίζυγος, Il. δ, 166. σ, 185.

Υψὲ ἑνοστίω, Od. δ, 785.

Φ

ΦΑΕ'ΘΩΝ, Od. χ, 588. ψ, 246.
Φαίδιμος, Od. δ, 617. α, 117.

Φαίδρην, Od. λ, 520.
 Φαινόμενοι, Il. κ, 235.
 φαίνεσθαι, pro esse, Od. ζ, 137.
 φαίνεται extitit, Od. ρ, 73.
 Φαιδόν, Od. γ, 296.
 Φάρεϊ, Od. θ, 186.
 Φάρον, Od. δ, 335.
 Φάρις et φάρις, Il. β, 582.
 Φάσ', Od. ψ, 125.
 Φάσθαι, Od. ι, 504. ο, 576. Il. ο, 167.
 Φεῖδων, Θεσπρωπῶν βασιλεὺς, Od. ζ, 316.
 Φεράς, Od. ο, 296.
 Φήμην, Od. υ, 100. 105.
 Φῆμιν, Od. ρ, 275. ο, 467.
 Φήνη, Od. γ, 372.
 Φηράς, Od. γ, 488. ο, 186.
 Φθίειν, Od. λ, 329.
 Φθίην, Od. λ, 495.
 Φθίνοντος μηνός, Od. ζ, 162. τ, 307.
 Φθινύειν, de hujus vocis prosodia, Il. β, 346.
 Φθινύθεις, Od. θ, 530.
 Φθῖνοι, Il. ν, 686.
 Φθίσαι, Od. δ, 741. π, 428.
 Φθισήνορα, Il. β, 833.
 Φθισίμβροτος, Il. ν, 333.
 Φθογγή, Od. μ, 198.
 Φθονέοιμι, Od. τ, 348.
 Φίλ', Od. ρ, 15.
 Φίλαι, Il. ι, 117. κ, 280.
 Φίλατο, Il. υ, 504.
 Φιλίων, Od. τ, 351. ω, 267.
 Φιλομηλείδης, Od. δ, 343. ρ, 134.
 Φιλομμείδης, Od. θ, 362.
 Φίλος, Od. ρ, 7.
 Φιλιῆσι, Od. ρ, 221.
 Φλίψεται, Od. ρ, 221.
 Φαῖβος Ἀπόλλων, de hujusmodi Epithetis, Il. α, 43.
 Φοινικέσσαν, Od. ζ, 500. ρ, 518.
 Φοινικοπαρέης, Od. λ, 125. ψ, 271.
 Φοίνικος, Od. ζ, 163.
 Φοίνιξ, Od. ζ, 288.
 Φορέειν, Od. ο, 127.
 Φόρκυνος λιμήν, Od. η, 96. 345.
 Φορτίδος, Od. ι, 250.
 Φόρτε μνήμων, Od. θ, 163.
 Φορύνετο, Od. χ, 21.
 Φόως, Il. ζ, 6.
 Φράσσατο, Il. ψ, 126.
 Φράσσονται, Od. β, 367.
 Φρένες ἀμφιμίλαιναι, Il. α, 103. ρ, 83.
 Φρικί, Od. δ, 402.
 Φρόνν, Od. γ, 244. δ, 258.
 Φυκτά, Od. θ, 299. ζ, 489. Il. π, 128.
 Φυλάκης, Od. λ, 289.
 Φυλῆς, Od. ε, 477.
 Φῶθ' Ἡρακλῆα, Od. ρ, 26.
 Φῶκαι, Od. δ, 404. 448.
 Φωριαμοῖσιν, Od. ο, 104.
 Φῶτ', Il. δ, 194.

X

ΧΑΛΙΦΡΟΝΕ'ΟΝΤΑ, Od. ψ, 13.
 Χαλκήϊον δόμον, Od. σ, 527.
 Χαλκίδα — Κύμινδιν, Il. ζ, 291.
 Χαλκοβατῆς, Od. ν, 4.
 Χαλκοβατῆς δῶ, Il. φ, 426.
 Χαμαιαινάδες, Od. ζ, 15.
 Χανδόν, Od. ρ, 294.
 Χαρροπαί, Od. λ, 610.
 Χάρυδδης, Od. μ, 104. 255. 450.
 Χειρίδας, Od. ω, 229.
 Χεῖσεται, Od. σ, 17.
 Χεράς, Il. ρ, 319.
 Χέριον, Od. ρ, 176. ψ, 262.
 Χέριβα, Od. α, 136. δ, 52.
 Χηρωσαι, Il. ε, 158.
 Χήττι, Od. π, 35.
 Χηρῶσαι ἀγυῖας, Il. ε, 642.
 Χθαμαλή, Od. ι, 25.
 Χίοιο, Od. γ, 170.
 Χλαῖναι, Od. ζ, 513.
 Χλωρηῖς, Od. τ, 518.
 Χνόν, Od. ζ, 226.
 Χοήν, Od. κ, 518. λ, 26.
 Χοίνικος, Od. τ, 27.
 Χοίρε', Od. ζ, 81.
 Χόρτω, Il. λ, 773.
 Χρεῖα, Od. β, 28. δ, 512.
 Χρεῖων, Od. θ, 79.
 Χρεῖος, Od. θ, 353. κατὰ χρ. λ, 478.
 Χρεῖω, Il. κ, 43. Od. δ, 634.
 Χρεῖων, Od. ο, 201.
 Χρη, Od. γ, 14. δ, 463.
 Χρησόμενος, Od. θ, 81.
 Χρισάμεναι, χρῖσθ. Od. ζ, 96. 220.
 Χρόμαδος, Il. ψ, 688.
 Χρυσίοισι, Il. ν, 523.
 Χυτλώσαιτο, Od. ζ, 80.
 Χώο, Od. ο, 215. ψ, 213.
 Χώρα, Od. π, 352.

Ψ

ΨΑΜΑ'ΘΟΙΟ, Il. ι, 587.
 Ψηλαφών, Od. ι, 416.
 Ψολέεντι, Od. ψ, 330. ω, 558.
 Ψυρίης, Od. γ, 171.
 Ψύχες ἰμείραν, Od. κ, 555.

Ω

ΩΓΤΤΓ'Η, Od. η, 244.
 Ωΐδι, Od. α, 182. ρ, 196.

- ^αΩιδεε, Od. ε, 455.
^βΩδίνων, Od. ι, 415.
^γΩκεανὸν ποταμόν, Od. λ, 658. ω, 11.
^δΩλειςίκαρποι, Od. κ, 510.
^εΩλκα διηνεκέα, Od. σ, 374.
^ςΩμήρησε, Od. π, 468.
^ζΩμίλεον, Il. σ, 559.
^ηΩμοθήτησαν, Od. γ, 458. ζ, 427. Il. α, 461.
^θΩμὸν γῆρας, quid? Od. ο, 356.
^ιΩνητὴν, Od. ζ, 202.
^κΩνον, Od. ζ, 297. ο, 444.
^λΩπλίσσατο, Od. β, 20. Il. λ, 86.
^μΩρίωνα, Od. λ, 509. 571.
^νΩρμισαν, Od. δ, 785.
^ξΩρεσεν, Od. θ, 559. τ, 201.
^οΩς, omissum, Od. ρ, 527.
^πΩς ἄτ', Od. ρ, 558.
^ρΩς τὸν, Od. ρ, 218.

INDEX

VERBORUM IN CONTEXTU.

A

- ¹ **A** possess. Il. μ, 280. Od. 58.
² **A** δειλὲς, Od. ζ, 361. δειλοὶ, Il. λ, 815.
³ **Ἀάατον**, Il. ζ, 271. Od. φ, 91. v. V. L.
⁴ **Ἀάατος**, Od. χ, 5. v. V. L.
⁵ **Ἀαγῆς**, Od. λ, 574.
⁶ **Ἀαπτοι**, Il. ς, 450. ν, 77.
⁷ **Ἀασάμην**, Il. ι, 116. 119. τ, 157. Ἀάσθην, Il. τ, 156. Ἀάσσατο, ibid. 95.
⁸ **Ἀάσχιτον**, Il. ε, 892. ω, 708.
⁹ **Ἀᾶται**, Il. τ, 91. 129.
¹⁰ **Ἀβόακησαν**, Od. δ, 249.
¹¹ **Ἀβακτον**, in Cam. 9.
¹² **Ἀβίαν**, Il. ν, 6.
¹³ **Ἀβλαβείως**, H. in Merc. 85.
¹⁴ **Ἀβλαβίησι νόοιο**, ibid. 595.
¹⁵ **Ἀβληρον**, Il. ζ, 52.
¹⁶ **Ἀβλήτα**, Il. δ, 117.
¹⁷ **Ἀβλητος**, Il. ς, 178.
¹⁸ **Ἀβληχεῖν**, Il. ε, 557.
¹⁹ **Ἀβληχερός**, Od. λ, 134. ψ, 282.
²⁰ **Ἀβλήχερ**, Il. ς, 178.
²¹ **Ἀβρομοι**, Il. ν, 41.
²² **Ἀβροτάζομεν**, Il. κ, 65.
²³ **Ἀβρότη νύξ**, Il. ζ, 78.
²⁴ **Ἀγάσθαι**, Od. π, 203. ἀγάσθαι, Od. ι, 119.
²⁵ **Ἀγαγίσθαι** ἄκοιτιν, Il. β, 87.
²⁶ **Ἀγαιομίνην**, Od. υ, 16.
²⁷ **Ἀγακλείς**, Il. ς, 716. φ, 379.
²⁸ **Ἀγακλιυτῆ**, Il. σ, 45. etc. ἀγακλιυτῆς, Od. η, 202.
²⁹ **Ἀγακλῆος**, Il. π, 571. 738. ἀγακλῆος δευροῦ ἱερῶν, Il. φ, 529.
³⁰ **Ἀγακλυτᾶ**, Od. γ, 388. 428. ἀγακλυτὸν, Il. ζ, 436. Od. ς, 502. etc.
³¹ **Ἀγάλλεται**, Il. ς, 475. ἀγαλλόμενος, Il. μ, 114.

- ³² **Ἀγαλμα**, Il. δ, 144. περικαλλῆς, Od. σ, 299. de monili, etc.
³³ **Ἀγαμαι**, Od. ζ, 168. ψ, 175. ἄγασθαι, Od. ι, 129. ἀγάσσεισθαι, Od. δ, 181. ἀγάσασθαι, Od. ς, 565. ν, 173.
³⁴ **Ἀγαμος**, Il. γ, 40.
³⁵ **Ἀγάννηφον**, Il. α, 420.
³⁶ **Ἀγανός**, Od. β, 250. ι, 8. etc.
³⁷ **Ἀγανοφροσύνη**, Od. λ, 202. Il. ω, 772.
³⁸ **Ἀγανόφρων**, Il. υ, 467.
³⁹ **Ἀγαπάξει**, Od. π, 17. ἀγαπαζέμεν, Il. ω, 464. ἀγαπαζόμεναι, Od. ς, 55.
⁴⁰ **Ἀγαπήνωρ**, Il. β, 609. ς, 114. etc.
⁴¹ **Ἀγάπησα**, Od. ψ, 214.
⁴² **Ἀγαπητός**, epith. filii unici, Od. β, 365. δ, 817.
⁴³ **Ἀγάρροος**, Il. β, 845. μ, 50.
⁴⁴ **Ἀγάστος**, Od. μ, 97.
⁴⁵ **Ἀγατὸν**, H. in Ap. 515.
⁴⁶ **Ἀγαύοτατον**, Od. ο, 229.
⁴⁷ **Ἀγγεια τετυγμένα**, Od. ι, 222.
⁴⁸ **Ἀγγελίων**, Od. δ, 24. 528. 679. etc.
⁴⁹ **Ἀγγελίη ἀλεγγιῇ**, Il. σ, 17. λυγρῇ, Il. τ, 337. etc.
⁵⁰ **Ἀγγελιώτην ἀτάσθαλον**, H. in Merc. 296.
⁵¹ **Ἀγίρειν**, Il. π, 129. ἀγίρειν, Il. ι, 510. ἀγίρειν, Il. β, 664. γ, 47.
⁵² **Ἀγίλαία**, Od. χ, 299. ἀγίλαίας, Il. ψ, 846. Od. κ, 410. ἀγίλαίη, Il. δ, 128.
⁵³ **Ἀγίλῃν**, Od. γ, 378. ν, 359. ἀγίλῃν, Il. ι, 765.
⁵⁴ **Ἀγίληδὸν**, Il. π, 160.
⁵⁵ **Ἀγίληφι**, Il. β, 480. π, 487.
⁵⁶ **Ἀγίρασος**, Il. α, 119.
⁵⁷ **Ἀγίρεσθαι**, Od. β, 385. ἀγίρεθαι, Il. ψ, 287. ἀγίρεθαι, Il. δ, 152. χ, 475. Od. ι, 458. ω, 348. ἀγίρεστο, Il. β, 94. etc.
⁵⁸ **Ἀγίρωχοι**, Il. κ, 430. etc.
⁵⁹ **Ἀγίτην**, Od. γ, 439.

- * Ἀγῆ, Il. φ, 221. ἄγῃ μ' ἔχῃ, Od. γ, 227. π, 245.
 * Ἀγῆγίρατ', Il. δ, 211. Od. λ, 387. ω, 21. Il. υ, 13.
 * Ἀγῆνωρ, Il. β, 276. ἀγῆνωρας, Il. κ, 299. ἀγῆνωρις, Od. α, 144. π, 462.
 * Ἀγῆνορις, Il. μ, 46. ἀγῆνορις ἀλεγυῆς, Il. χ, 457. ἀγῆνοριση, Il. ι, 696.
 * Ἀγῆρασι, Il. β, 447. Od. ε, 136.
 * Ἀγῆρας, Od. ε, 218. η, 94. ἀγῆρω, Il. μ, 523. ρ, 444.
 * Ἀγῆτῃ εἶδος, H. in Ap. 198. ἀγῆτον εἶδος, Il. χ, 370. Od. ξ, 177. φρίνας, Od. ξ, 177. φύην, Il. χ, 370. ἀγῆτος δέμας καὶ εἶδος, Il. ω, 576.
 * Ἀγνῆι, Od. ξ, 105. ἀγνῆις, Od. χ, 198. ἀγνῆμεναι, Od. υ, 215. ἀγνῆας, Od. ω, 784. ἀγνῆσκον ducebant, de cane, Od. ρ, 294.
 * Ἀγκάξοντο, Il. ρ, 722.
 * Ἀγκαλιδοισι, Il. σ, 555. χ, 503.
 * Ἀγκαλον, H. in Merc. 82.
 * Ἀγκὰς, Il. ε, 371. ξ, 546. 553.
 * Ἀγκί', Il. σ, 321. ἄγκια, Il. χ, 190. ἄγκια βαδί', Il. υ, 490. ποιήντα, Od. δ, 337. ρ, 128.
 * Ἀγκίστροισιν γυμπατοῖς, Od. δ, 569. μ, 332.
 * Ἀγκλίνας, Il. δ, 113. Od. χ, 156.
 * Ἀγκαίνης, Il. ξ, 215. Od. λ, 260.
 * Ἀγκρεμάσσα, Od. α, 440.
 * Ἀγκυλομήτις, Il. δ, 59. ἀγκυλομήτω, Il. β, 205. 319. Od. φ, 415.
 * Ἀγκυλότοξοι, Il. κ, 428.
 * Ἀγκυλοχῆλαι, Il. π, 428. Od. χ, 302. ἀγκυλοχέλεις, Od. τ, 538.
 * Ἀγκυλοχῆλαι, B. 285.
 * Ἀγκῶνα, Il. ε, 582. ἀγκῶνας, Il. ψ, 395.
 * Ἀγλαί κίρα, Il. λ, 385.
 * Ἀγλαΐδοισι, H. in Pan. 5.
 * Ἀγλαΐας φορεῖν, insolentias exercere, Od. ρ, 244. H. in Merc. 473.
 * Ἀγλαΐσθαι, Il. κ, 331.
 * Ἀγλαΐη, Od. σ, 78. ἀγλαΐην, Od. σ, 179. τ, 82. ἀγλαΐης ἵνεκιν, lautitiæ, deliciarum causa, Od. ρ, 310. ἀγλαΐῃφι, Il. ζ, 510. α, 267.
 * Ἀγλαΐακροισι, Od. η, 115. λ, 588.
 * Ἀγνοήσας, Od. υ, 15.
 * Ἀγνοῆσι, Od. α, 217.
 * Ἀγνυμένωη, Il. π, 769. Od. κ, 123. ἄγνυτον, Il. μ, 148.
 * Ἀγνύσασκε, Od. ψ, 95.
 * Ἀγνῶτις, Od. ε, 79.
 * Ἀγοισα, Il. δ, 19. ζ, 91. ω, 159.
 * Ἀγοις, Il. γ, 40.
 * Ἀγοράσθαι, Il. β, 357.
 * Ἀγοραὶ βυληφόροι, Od. ι, 112. ἀγοράων, Il. β, 275.
 * Ἀγορεύει, Il. α, 571. η, 347. ἀγορεύεις, Il. α, 109. β, 256. ἀγορεύειν, Il. β, 10. ἀγορεύμεναι, Od. ν, 327. ἀγορεύει, Il. θ, 29. φ, 121. ἀγορεύεις, Od. β, 184.
 * Ἀγορεύον ἀγοράς, Il. β, 788.
 * Ἀγορεύων, Il. ι, 441. Gen. pl.
 * Ἀγορῇ δεινῇ, Il. η, 345.
 * Ἀγορῇθεν, Il. β, 264. Od. μ, 459.
 * Ἀγορητῆς ἐσθλός, Il. η, 126. λιγύς, Il. α, 248. β, 246.
 * Ἀγός, Il. δ, 265. 519. ε, 217.
 * Ἀγοσῶ, Il. λ, 425. ν, 508. 520.
 * Ἀγραυλοῖ, Il. σ, 162. Od. κ, 410.
 * Ἀγρεῖ, Il. ε, 765. η, 459. ἀγρεῖς, Od. υ, 149.
 * Ἀγρεν, Od. χ, 306. ἄγρεν, Od. μ, 330.
 * Ἀγριος, appell. Il. δ, 23. Od. β, 19. θ, 304.
 * Ἀγριοφάνοις, Od. θ, 294.
 * Ἀγροὶ πίσις, Il. ψ, 852.
 * Ἀροῖσται, Il. λ, 548. 675. Od. λ, 292.
 * Ἀγρόμιναι, Od. υ, 123. ἀγρομένησι, Il. β, 481. ἀγρόμιναι, Il. η, 154. 352. ἀγρομένων, Il. ι, 74. Od. θ, 17. 58.
 * Ἀγρόν πολυῖνδρον, Od. ψ, 139. 359. τιτυρήμιον, Od. α, 204.
 * Ἀγροτόμοι, Od. ζ, 106.
 * Ἀγρίται, Od. π, 218.
 * Ἀγροτίην, Il. φ, 471. ἀγροτίδας, Il. φ, 486. ἀγροτιόων, Il. β, 852. etc.
 * Ἀγρὸς περικαλλίας, Od. ξ, 265. ρ, 432.
 * Ἀγρώσων, Od. ε, 55.
 * Ἀγρωσιν μεληθῆαι, Od. ζ, 90.
 * Ἀγναι, Od. β, 388. ἀγναις, in Cam. 5. ἱεραῖς, in Cæcit. 15. ἀγνῆ, Od. α, 440.
 * Ἀγύρει, Il. ω, 141. νεκῶν, Il. π, 661. ἄγυριν, Od. γ, 51.
 * Ἀγυρτάξων, Od. τ, 284.
 * Ἀγχι, Il. γ, 571.
 * Ἀγχιμαχος, Il. β, 194. ἀγχιμαχοι, Il. π, 272. ρ, 165. etc.
 * Ἀγχι, adverb. Il. ε, 185. 570. ζ, 405. Od. χ, 136. ν. not. ἄγχις, Il. β, 58. ξ, 474. Od. ζ, 152. ἄγχις, Od. ε, 280.
 * Ἀγχι, cum gen. Il. α, 43. κ, 161. etc.
 * Ἀγχιάλῃ, H. in Ap. 32. ἀγχιάλων, Il. β, 640. 697.
 * Ἀγχιβαθῆς, Od. ε, 415.
 * Ἀγχιΐδοι, Od. ε, 35. τ, 279.
 * Ἀγχιμαχηταί, Il. β, 604. θ, 173. λ, 286. etc.
 * Ἀγχιμόλοιοι, Il. ω, 552. ἀγχιμόλων, Il. δ, 529. π, 820.
 * Ἀγχινοος, Od. ν, 532.
 * Ἀγχιπῆται, Il. ε, 141.
 * Ἀγχιπῆτοι, Il. ρ, 361. Od. χ, 118. ω, 180. 448.
 * Ἀγχόδι, Il. ξ, 412. ψ, 762. Od. ν, 103. 347.
 * Ἀγχοτάτω, H. in Ap. 18.
 * Ἀγχῶ, Il. β, 172. 790. γ, 129.
 * Ἀγῶνα εὐρύν, Il. ψ, 258. ἑῖς, Il. η, 298. σ, 376. μίσσων, Il. ψ, 685. 710.

- Ἰαδαημονίη, Od. ω, 242.
 Ἰαδαήμων πληγῶν, expers, non perpersus, Od. ς, 283.
 Ἰαδάκρυτος, Il. α, 415.
 Ἰαδάμαστος, Il. ι, 158.
 Ἰαδδείς, Il. ρ, 425. φ, 481.
 Ἰαδδηκότες, Il. κ, 98. 312. 399. 471. ἀδδηκότες, Od. μ, 251.
 Ἰαδδην, Il. ε, 203.
 Ἰαδδῆς, Il. η, 117.
 Ἰαδδῆν, Il. γ, 175.
 Ἰαδελφεῖ, Il. ε, 21. ζ, 61. η, 120.
 Ἰαδελφεός, Il. β, 586. ἀδελφοί, Il. σ, 187.
 Ἰαδευκία, Od. ζ, 275. κ, 245. ἀδευκεί, ibid. δ, 489.
 Ἰαδέψητον, Od. υ, 2. ἀδέψητω, Od. υ, 142.
 Ἰαδυότες, H. in Ap. 460. ἀδνηκότες, Od. μ, 281.
 Ἰαδην, Il. ε, 203. Od. ε, 290.
 Ἰαδήριτος, Il. ς, 42.
 Ἰαδήσειν, Od. α, 134.
 Ἰαδικας, H. in Merc. 316.
 Ἰαδινά, adv. Il. ψ, 225. ω, 123. 510. Od. η, 274.
 Ἰαδινά, nom. Od. α, 92. δ, 320. ἀδινάων, Il. β, 87. 469. Od. ψ, 326. σιερηνῶν, v. not.
 Ἰαδινόν, nom. Il. π, 481. adv. Il. σ, 124.
 Od. δ, 721. ω, 316. ceperim clare, ut exaudiretur, ἀδινῶ, Il. σ, 316. χ, 450.
 Ἰαδινῶς, Il. τ, 314. ἀδινώτερον, Od. π, 216.
 Ἰαδμῆς, Od. ζ, 109. 228. ἀδμῆτες, Od. δ, 637. H. in Merc. 103.
 Ἰαδμήτη, H. in Ven. 82. ἀδμήτην, Il. κ, 293. ψ, 266. 655.
 Ἰαδοτος, H. in Merc. 570.
 Ἰαδορτήτα, Il. π, 857. χ, 365. ω, 6.
 Ἰαδυτοιο πίοτος, Il. ε, 512.
 Ἰαδῶρητοι, H. in Merc. 168.
 Ἰαδῶλα, ἀγλαά, Il. ψ, 262. μέγιστα, Il. ψ, 640. περικαλλέ, Od. ω, 91.
 Ἰαδλίουειν, Il. δ, 389. ἀδλίουειν, Il. ψ, 274. ἀδλίουων, Il. ω, 754. ἀδλίουωσιν, Il. ψ, 737.
 Ἰαδῶλα ἴσ', Il. ψ, 756.
 Ἰαδῶλον ἀάτον, Od. ς, 91.
 Ἰαδῶλος ἀάατος, Od. χ, 5.
 Ἰαδῶλοφόρος, Il. χ, 22. ἀδῶλοφόροι, Il. χ, 162.
 Ἰαῖδες (λίον ὑπὸ καλὸν αἶνδς φωνῇ λεπτὰ-λίη), Il. ι, 570.
 Ἰαῖδοις μάλα καλὸν, H. in Merc. 38.
 Ἰαῖδον ἀμειβομένοι ἐπὶ καλῇ, Il. α, 604.
 Ἰαῖκία, advverb. ἴσσο, Od. π, 199. αἰ' ω, 249. ἴσσαι, male vestitus es.
 Ἰαικείας, Od. υ, 308. αἰικίην, Il. ω, 19.
 Ἰαικελίη, H. in Ven. 136. 137. αἰικελίης πῆρης, Od. ς, 357. αἰικελίησι, Od. δ, 244.
 Ἰαικίλιος, Od. ζ, 242. η, 402. αἰικίλιον, Od. ζ, 52. υ, 259. ω, 227. etc.
 Ἰαικελίως, Od. ρ, 231. π, 109. υ, 319.
 Ἰαικῆς, Il. κ, 483. φ, 20.
 Ἰαικίλει, Il. ω, 54. αἰικίλει, Il. ω, 22. αἰικισθήμεναι, Od. σ, 221. αἰικισσαίμεθ', Il. π, 559. αἰικισσασθαι, Il. χ, 404. αἰικισσωσι, Il. π, 545. τ, 26. αἰικίῳ, Il. χ, 256.
 Ἰαίραν ἐκ, Il. ω, 266. Od. η, 120.
 Ἰαίρας ἀνά — Il. χ, 599. ἐπὶ Il. κ, 30. ὕπ', Il. ς, 588.
 Ἰαίρισθην, Il. ψ, 501.
 Ἰαίσομαι, H. in Ven. 1. etc.
 Ἰαίσόμενος, Od. χ, 552.
 Ἰακαζόμενος, Od. σ, 134. τ, 135. η, 277. Il. ζ, 458.
 Ἰακήλια, Il. ο, 77.
 Ἰακητι, Il. λ, 666. etc. θῶν, Il. μ, 8. ο, 720. πατέρες καὶ μητέρες, Od. ζ, 287.
 Ἰαλλα θῖσις, H. in Ven. 209.
 Ἰαλλαί ἀναρπάξασαι, Od. ρ, 409.
 Ἰαλλαί ἀνέμεν, Il. η, 795. ὕπεραι, Il. η, 297.
 Ἰαλλῆς κοπίσσαλος, Il. γ, 13.
 Ἰαλλόπος, Il. ρ, 409. ω, 77. 159.
 Ἰαλπία γαῖαν, Od. ε, 408.
 Ἰαλποντες, Il. η, 310. v. not.
 Ἰαλπτοι, H. in Ap. 91.
 Ἰαῶντα, Od. η, 109.
 Ἰαῖω, Il. ς, 226. αἰῖε, Od. ς, 489. αἰῖη, ἐπὶ — Od. ζ, 65. αἰῖετο, Il. λ, 84. αἰῖεσθαι, H. in Merc. 408. αἰῖε (ἐπὶ —) ἔργον, successus dat. Od. ζ, 65. αἰῖη ἔργον, prospere procedit, Od. ζ, 66.
 Ἰαργῆς, Od. ρ, 250.
 Ἰαργός, Il. ι, 520. ἀεργόν, Od. τ, 27.
 Ἰαργῆ, Od. σ, 540. ἀεργῆν, Il. ρ, 74. ἀεργεῖς, Od. ρ, 375. ι, 385. μ, 432.
 Ἰαρσιπῶν, Il. σ, 532.
 Ἰασίφρων, Il. υ, 183. ψ, 603. αἰσίφρωνι, Od. φ, 302. αἰσιφροσύνησι, Od. α, 469.
 Ἰαυαλίας, Il. λ, 494. ἀυαλήην, Il. η, 239. ἀυαλήης, Od. ι, 234. ἀυαλείου, Il. υ, 491.
 Ἰαῦνται, H. in Ven. 271.
 Ἰαηχῆς, Il. δ, 435. ο, 658. Od. σ, 3. ἀηχηῖς, Il. ο, 25. ς, 741.
 Ἰαχομαι, Il. ζ, 267. δ, 487. ἀζόμενοι, Il. α, 21. Od. ι, 200. H. in Jun. 5.
 Ἰαζο, Il. ε, 850. Od. ι, 478. ἀζετο, Il. ε, 434. ζ, 261. ἀζει, Od. ς, 401. ἀζη, Od. χ, 184.
 Ἰαζῶν χλωρηῖς, Od. τ, 518.
 Ἰαζεῖν, B. 71.
 Ἰαζέσσον, Il. κ, 493.
 Ἰαῆναι, Od. γ, 183. κ, 25. ἀη, Od. μ, 325. v. not. ζ, 458. αἶσα, Od. τ, 342. αἶσαι, Od. α, 40. αἶσαμην, Od. γ, 151. αἶσαν, Od. γ, 490. ο, 188. ἀητα, Il. ς, 386. ἀητον, Il. ι, 5.
 Ἰαῆ ἀλάμπιτος, H. in Sol. 5. βαθεῖ, Od.

- ι, 144. ἐρεβενή, II. ε, 864. θέςφατος, Od. η, 145.
- Ἀήσυλα, II. ε, 876.
- Ἀητης δεινός ἀνέμοιο, II. ο, 626. ἄηται, Od. ι, 159. ἄητας ἀνέμοιο, II. ξ, 254. λιγυπνέοντας, Od. δ, 567.
- Ἀδανάται, H. in Ap. 95. 135. ἀθανάτης ἄλῃσι, II. σ, 86. ἀθανάτησι, II. η, 32. Od. ε, 213.
- Ἀδαπτος, II. χ, 586. ἄδαπτον, Od. λ, 54. 72.
- Ἀδει, Od. σ, 552. sine Deo.
- Ἀδεμίσιος, Od. σ, 140. ἀδεμία, Od. ι, 189. 428. υ, 287. ἀδεμίσιοι, Od. ρ, 563.
- Ἀδεμίσιος, II. ι, 65. ἀδεμίσιον, Od. ι, 106.
- Ἀδερίζω, Od. ρ, 212. ψ, 174. ἀδερίζον, II. α, 261.
- Ἀδέσφατος, Od. λ, 61. 372.
- Ἀθηναίη ἐρυσίποτολις, II. ζ, 505. λαοσόος, II. ν, 128. φθισήμβροτος, Od. χ, 297. ἄθηναιή ληϊτιδί, II. κ, 460. ἀθηναιήν ἀγελίην, II. ε, 765. ἀθηναιῆς, εὐκόμοιο, II. ζ, 92. 275. 505.
- Ἀθναῶν, Od. γ, 703. ἱεράων, Od. λ, 322. ἄθηνῶν, H. in Ap. 50.
- Ἀθήνη ἀλαλκομένης, II. δ, 8. ε, 908. ἐπὶ ῥόθος, II. δ, 590. εὐπλόκαμος, Od. η, 40. πολύβυλος, II. ε, 260. Od. π, 282.
- Ἀθήνην ἐρικυδέα, H. in Ap. 308. μεγάλθυμον, Od. ρ, 520. εὐρύαγειαν, Od. η, 80.
- Ἀθηρηλοῖγόν, Od. λ, 127. ψ, 275.
- Ἀθλητῆρη, Od. ρ, 164.
- Ἀθλοφόροι, II. λ, 698. ἀθλοφόρος, II. ι, 124. 266.
- Ἀθρήσαι, Od. μ, 232. τ, 478. ἀθρήσας, H. in Merc. 29. 414. ἀθρήσεις, II. κ, 11. μ, 391. ξ, 334.
- Ἀθρόοι, II. β, 439. ξ, 38.
- Ἀθυρα ἐρατεινόν, H. in Merc. 40. 52. καλόν, ibid. 32. ἀθύρματα, II. ο, 563. Od. ο, 415. θυμῷ, deliciæ, inter merces.
- Ἀθύρων, II. ο, 364. H. in Merc. 152. ἀθυρομένη. ibid. 482.
- Αἷ, σί, II. λ, 798. Od. δ, 697. αἷδ' ἄγες, II. ψ, 581.
- Αἷ, utinam, II. β, 371. δ, 189. 288. etc.
- Αἶα φυσίζοος, II. γ, 243. Od. λ, 300.
- Αἶγα, II. ν, 198. ἄγριον, II. γ, 240. 271.
- Αἶγες, (ἄγρια) Od. ι, 118. μηκάδες, II. λ, 385. ψ, 31. αἶγισιν, II. κ, 486. αἰγὸς εὐτρεφίος, Od. ξ, 530. ἱξάλει, II. δ, 105. ἰοντάδος, Od. ζ, 50. μεγάλοιο, Od. ξ, 530. πίονος, II. ι, 207. αἰγῶν ζατρεφίων, Od. ξ, 106. τελείω, II. α, 66. ω, 34.
- Αἶγας, appell. II. λ, 245. Od. β, 300. ρ, 213. ἄγροτῆρας, Od. ρ, 295. μηκάδας, Od. ι, 124. 244. 341. ὀρεσκόους, Od. ι, 155.
- Αἰγανείας δολιχαύλους, Od. ι, 156. αἰγανείας ταναοῖς, II. π, 589. αἰγανέσιν, II. β, 774. Od. δ, 626. ρ, 168.
- Αἶγριον, II. λ, 638. αἰγρίην, Od. ω, 250.
- Αἶγριοι μακράι, Od. κ, 510. αἰγρίων ὕδατοτρεφῶν, Od. ρ, 208.
- Αἶγριον, Od. ι, 196.
- Αἰγιαλὸν, II. β, 575. 855. κοιλὸν, Od. χ, 585. αἰγιαλῷ μεγάλῃ, II. β, 210. πολυηχίῃ, II. δ, 422.
- Αἰγίβοτος, Od. δ, 606.
- Αἰγίδ' ἀγῆραον, ἀθανάτην, II. β, 447. ἐρίτιμον, II. β, 447. ο, 361. φθισίμβροτον, Od. χ, 297. ἀμφιδόσιαν, ἀριπρεπέ', II. ο, 508. διηνή, II. ε, 758. ο, 508. ἐρμηνή, II. θ, 167. θῆριν, II. ο, 508. εὐσανοίσσαν, II. ε, 758. ο, 229. ρ, 595. μαρμαρίην, II. ρ, 595. χρυσίην, II. ω, 20.
- Αἶγλη, II. τ, 562. λευκῇ, Od. ζ, 45. ἐρανδαίικτος, H. in Lun. 5. παμφανώσας, II. β, 458. αἶγλης λαμπύτης, H. in Lun. 5.
- Αἰγλήην, H. in Sol. 11. αἰγλήεντας, H. in Lun. 9. αἰγλήεντος, II. α, 532. ν, 243. αἰγλήεσσα, H. in Ap. 40.
- Αἰγοπέδην, H. in Pan. 2.
- Αἰγυπιοὶ ἀγκυλοχεῖλαι, II. π, 428. Od. χ, 302. γαμφώνυχες, II. π, 428. Od. π, 217.
- Αἶδαο δόμοιο, Od. ω, 203. πυλάεττα, II. ρ, 567. πυλάεττα κρατεροῖς, Od. λ, 276. συγερῷ, II. θ, 368.
- Αἰδέομαι, II. ζ, 442. χ, 105. αἰδέο, II. ω, 503. αἰδέο, II. φ, 74. χ, 82. Od. χ, 312. 344. αἰδέσεται, II. ι, 504. χ, 124. ω, 208. αἰδέσται, II. ι, 636. αἰδέτο, II. φ, 468. Od. ζ, 66. 329. θ, 86.
- Ἀἰδεω δόμων, Od. κ, 512. ψ, 322.
- Ἀἰδηλος, II. ε, 897. Od. χ, 165. αἰδηλον, II. β, 455. ε, 880. etc. αἰδήλω, II. φ, 220.
- Ἀἰδης, II. ο, 191. ἀδάμαστος et ἀμείλιχος, II. ι, 158. πελώριος, II. ε, 395. αἰδὶ κλυτοπόλῃ, II. ε, 654. λ, 445. π, 625.
- Ἀἰδιον, in Pallad. 5.
- Αἰδοῖ μελιχίην, Od. θ, 172.
- Αἰδοίη, II. β, 514. ξ, 210. Od. α, 159. etc. αἰδοῖ, Od. ι, 269. αἰδείσας, II. δ, 402. φ, 75. Od. θ, 544.
- Αἰδοῖσιν, Od. ο, 572. de pudendis v. not.
- Αἰδοῖος, II. γ, 172. λ, 648. αἰδοῖος ἀλήτης κακὸς, Od. ρ, 578. αἰδοῖότερος, Od. λ, 359. αἰδοῖως, Od. τ, 245.
- Αἰδόμενος, II. κ, 237. Od. γ, 96. δ, 526.
- Ἀἰδρεῖ, Od. κ, 282.
- Ἀἰδρεῖ φαντὶ, II. γ, 219.
- Ἀἰδρεῖη, Od. μ, 41.
- Ἀἰδρεῖη, II. η, 198. αἰδρεῖσιν νόοιο, II. λ, 271.
- Αἰειγενετῶν, II. β, 400. η, 55. ζ, 244. αἰειγενέτησιν, II. ζ, 527. Od. ξ, 446.
- Αἰετὸς ἀγκυλοχεῖλης, Od. τ, 558. αἰῶν, II. ο, 690. ὄξυ λάαν, H. in Merc. 360. ὑψι-

- πέτης, Il. μ, 201. 219. 822. ὑψιπέτης, Il. χ, 308. Od. ω, 537. αἰετὸν Θηρετῆρ', μαρφνὸν, τελειότατον πετηνῶν, Il. ω, 315. sq.
- Αἰζιῖος, Il. ρ, 520. Od. μ, 85. αἰζινοὶ θαλεροί, Il. γ, 26. λ, 414. αἰζηνῶν ἀρηϊσῶν, Il. δ, 280. ρ, 298. διοτρεφέων, Il. β, 660.
- Αἰήτων, πέλωρ, Il. σ, 410. de Vulc.
- Αἰθαλόεν, Il. β, 415. αἰθαλόεντος, splendide, Od. χ, 239.
- Αἰς, Il. χ, 41. Od. σ, 201. υ, 61.
- Αἰθέρας ἀπρυγέταιο, Il. ρ, 425. δῖης, Il. π, 365. αἰθέρα διαν, Od. τ, 540.
- Αἰδομένοιο, Il. ζ, 182. ρ, 559. etc. αἰδομένησιν, Od. σ, 542. αἰδομένας, Od. α, 428. 454.
- Αἰδοπι, Il. δ, 495. ε, 562. etc. αἰδοπα, Il. α, 462. δ, 259.
- Αἰδῶσιν, Il. ω, 258. ἐρίγδυσον, Od. ο, 146. 191. ἐρίδυσον, Il. ω, 323. Od. γ, 493. αἰδῶσιν ἐρίδυσιν, Od. γ, 399. η, 545. αἰδῶσαι, Od. ρ, 57. αἰδῶσιν ξιφῆς, Il. ζ, 245.
- Αἰῶρη, Od. μ, 75. ἀννέφελος, Od. ζ, 44.
- Αἰθρηγενίος, Il. ο, 171. τ, 358.
- Αἰθρηγενέτης, Od. ε, 296.
- Αἰθριος, H. in Ap. 455.
- Αἰθρη, Od. ζ, 318.
- Αἰδύνη, Od. ε, 337. 353. αἰδύνησιν πτωκάσιν, in Naut. 2. vid. not.
- Αἰῶνας, de Leone, Il. λ, 547. π, 488. αἰῶνας, Il. ι, 123. 265.
- Αἰκᾶς, impetus, Il. ο, 709.
- Αἰκῶς, Il. χ, 336.
- Αἶμα, ἄμβροτον, Il. ε, 359. 870. ἐύρροον, Il. ε, 329. κελαινεφίς, Il. δ, 140. π, 667. κελαινόν, Il. α, 503. η, 329. etc. κοτυλήρυσον, Il. ψ, 34. λαρόν, Il. λ, 477. μέγαν, Il. δ, 149. η, 262. etc. παχύν, Il. ψ, 697. φοίνιον, Od. σ, 96.
- Αἷματος ἀγαθοῖο, Od. δ, 611. αἵματι πορφυρέω, Il. ρ, 560. B. 218.
- Αἱματόεις, Il. ρ, 298. 542.
- Αἱμοφόροτα, Od. υ, 348.
- Αἱμασίας, Od. σ, 358. ω, 223. λίζοντες, materiam sepiis faciendæ.
- Αἶμονα θήρης, peritum venationis, Il. ε, 49.
- Αἱμυλίοισι, Od. α, 56.
- Αἱμυλομήτην, H. in Merc. 13.
- Αἰνᾶ, Il. α, 414. χ, 431. etc.
- Αἰναρέτη, Il. π, 51.
- Αἶνε, Imperat. lauda, Il. κ, 249. αἰνεῖτον ἐπὶ — Od. σ, 65.
- Αἰνίζομαι, Il. ν, 374. Od. ρ, 487.
- Αἰνόμορον, Il. χ, 481. H. in Merc. 257.
- Αἶνος ἀμύμων, Narratio, Od. ζ, 508. μίλειος, Il. ψ, 795. αἶνον, Il. φ, 652.
- Αἰνοπαθῆ, Od. σ, 200.
- Αἰνότερον, Od. λ, 426. αἰνότατον, adverb. Il. ν, 52.
- Αἰνούμεναι, prensantes, Od. χ, 500. αἰνούμενος, Od. ι, 429.
- Αἰνυται, Od. ζ, 144. αἰνυτ', Il. λ, 374. αἰνυτο, Il. λ, 579. Od. φ, 53. αἰνυτο [εἰς] Il. δ, 531.
- Αἰνῶς, Il. α, 555. γ, 158. Od. β, 327. δ, 441. etc.
- Αἰζασκε, Il. ψ, 369. αἰζῆ, Il. ο, 580. αἰζασθαι, Il. χ, 195. αἰζασ', Il. ε, 81. κ, 456. Od. τ, 451.
- Αἰολος, Od. χ, 500. αἰολος πόδας, Il. τ, 404. αἰολοί, Il. μ, 167. αἰολα, Il. ε, 295. αἰολαι, Il. χ, 509.
- Αἰόλλει, Od. υ, 27.
- Αἰολοθάωρξ, Il. δ, 489, π, 173.
- Αἰσῆν, Il. τ, 625. Od. γ, 130. αἰσῆ, Il. ρ, 369.
- Αἰσινῆ, Il. ν, 775. H. in Ap. αἰσινῆ, Il. ν, 217. αἰσινῆν, Il. β, 575. αἰσινῆ, Il. β, 869. Od. ζ, 123.
- Αἰσῆσσαν, Il. φ, 87.
- Αἰσῶλον αἰγῶν, Od. φ, 175. 265. αἰσῶλοι ἄνδρες, Il. β, 474.
- Αἰσῶλια πλατέ', αἰγῶν, Il. β, 474. λ, 678.
- Αἰσῶς, Il. λ, 174. 441. αἰσῶν, Il. ε, 367. ζ, 57. Od. α, 11. 37. δ, 843. αἰσῶν φόνον, Od. π, 379. αἰσῶια, Il. β, 811. λ, 710. Od. γ, 295.
- Αἰρεῖ, Il. γ, 446. λ, 89. μηδὲ σε λήθῃ αἰρεῖτω, Il. β, 54. ὕπνος, Il. κ, 195. αἰρεύμενοι, Il. π, 353.
- Αἶρος, Od. σ, 72.
- Αἶσα ἐλπίδας, copia spei, Od. π, 101. τ, 84. κακῇ, Od. ι, 52. λ, 61. αἶσιν ἀργαλίῃ, Il. ρ, 61. θανάτοιο, Il. ω, 428. 750. ὁμῇ, Il. ο, 209.
- Αἰσαγῆς, vox corrupta, H. in Ap. 40.
- Αἶσθ, Il. υ, 405. αἶσθων, Il. π, 468.
- Αἰσίμη φρένας, Od. ψ, 14. αἶσιμον, Il. ρ, 72. ἡμαρ, Od. τ, 280. αἶσιμα, Il. ζ, 62. Od. β, 231. etc.
- Αἶσιον, Il. ω, 376.
- Αἶσσοι, Il. λ, 552. αἶσων, Il. ρ, 88. λ, 484. ρ, 460. αἶσσοντος, Il. φ, 303. αἶσσοσα, Il. σ, 212. αἶσσοντα, Il. υ, 401. Od. κ, 99. αἶσσοντες, Il. μ, 148. αἶσθῆναι, Il. ε, 854. αἶσθῆτην, Il. ω, 97.
- Αἶστος, Od. α, 242.
- Αἶσῶσσαν, Od. κ, 259. αἶσῶσαι, Od. υ, 79.
- Αἰσθητῆρ, Il. ω, 347.
- Αἶστυλα, Il. ε, 405. υ, 202. Od. β, 232. ε, 10.
- Αἰσυνῆται, Od. ρ, 258.
- Αἶσχος, Od. λ, 432. σ, 224. αἶσχος, Il. ν, 622. αἶσχα, Il. γ, 242. ζ, 351. Od. α, 299.
- Αἰσχύνει, Il. ω, 418. αἰσχύνωσι, Il. χ, 75. αἰσχυνόμεν, Il. ζ, 209. αἰσχύνων, Od. β, 86. αἰσχύναι, H. in Apoll. 328. αἰσχύνομαι, Od. σ, 12.
- Αἰτιάσθαι, Il. κ, 120. ν, 775. αἰτιόφω, Od.

- υ, 155. αἰτιόωνται, Od. α, 32. αἰτιόωτο, Il. λ, 653.
 Αἰτίξεις, Od. υ, 182. αἰτίζη, Od. δ, 651. αἰτίζω, Od. ρ, 346. 551. αἰτίζων, Od. ρ, 222. 228. etc.
 Αἰτίη, Il. γ, 164.
 Αἶχμα, H. in Merc. 37.
 Αἶχμάσσει, Il. δ, 324.
 Αἶχμη ἀλεγμένη, Il. ε, 558. παραδαινομένη, Il. π, 614. μαιμώωσα, Il. ε, 661. χαλκείη, Il. δ, 461. 505. etc. αἶχμης ἐν-κίος, Il. χ, 319.
 Αἶχμητῆς κρατερὸς, Il. γ, 179. μαλθακὸς, Il. ρ, 588. αἶχμητὴν ἄγριον, Il. ζ, 97. 278.
 Αἶψα, Il. α, 303. β, 664.
 Αἶψηρός, Od. δ, 103. αἶψηρὴν, Il. τ, 276. Od. β, 257.
 Αἶων γλυκὺς, Od. ε, 152. μινυνθαῖος, Il. δ, 478. ρ, 302. αἶωνος φίλης, Il. χ, 58. αἶ-
 ὤνα τελεσφόρον εἰς ἱναυτὸν, in Vulc. 6.
 Αἶων, Il. ο, 378. αἶοιεν, Il. κ, 189.
 Αἰάκητα, Il. π, 185. Od. ω, 10. *Epith.* Mercurii.
 Αἰαλαῖρῖτα, Il. η, 422. Od. τ, 434.
 Αἰάμαντα ἥλιον, Il. σ, 259. 484.
 Αἰάματον, Il. ε, 4. ο, 598. Od. υ, 125.
 Αἰάχεμαι, Od. θ, 314. σ, 95. ἀπαχήμεθα, Il. π, 16. ἀπαχίατο, Il. μ, 179. ἀπα-
 χήμενοι ἦτορ, Od. ι, 62. κ, 77. 153. ἀπα-
 χήσθαι, Il. τ, 335. Od. δ, 806.
 Αἰαχίξιος, Od. σ, 452. ἀπαχίξιο, Il. ζ, 486. ἀπαχίξει, Od. λ, 485.
 Αἰαχμέων, Il. κ, 155. ζ, 12.
 Αἰκόντο, Il. ε, 448. χ, 2. ἀκίεσαι, me-
 dere, Il. π, 523. ἀκίεσθε, Od. κ, 69. ἀκίόμενον, Od. ξ, 383. ἀκίόμενοι, Il. π, 29.
 Αἰών, tacitus, Il. α, 34. ἀκίεσα, ibid. 565.
 Αἰερεσκόμενος, Il. υ, 39. H. in Ap. 134.
 Αἰήδεις, *imperf.* Il. ψ, 70. ἀηδήσ', Il. ω, 554.
 Αἰήδεις, Il. ζ, 60.
 Αἰηδέσας, Il. χ, 465.
 Αἰήλητος, Od. κ, 329.
 Αἰήματα, Il. ο, 394.
 Αἰήν, Il. γ, 95. δ, 429. etc.
 Αἰηράσιον, Od. ι, 205.
 Αἰηράτος, Il. ο, 498. ἀηέρατα, Od. ρ, 532.
 Αἰήριοι, Il. ε, 812. λ, 392. ἀηέριοι, Il. η, 100. ρ, 466.
 Αἰηχίδεα, Il. ρ, 637. vid. not. ἀηχίμε-
 ναι, Il. σ, 29.
 Αἰιδνότερος εἶδος, Od. ρ, 169. ἀιδνότερον, Od. σ, 129.
 Αἰικυς, Od. ι, 515.
 Αἰίχητα, Il. ρ, 75.
 Αἰλαυτον, Od. λ, 54. 72.
 Αἰλαυτον, Od. δ, 494.
 Αἰλία, Od. δ, 728. ἀκλις, Il. η, 100. ἀκλιεῖς, Il. μ, 318.
 Ἀκλειῶς, Il. ψ, 304. Od. α, 241.
 Ἀκληρον, H. in Ven. 125. ἀκλήρη, Od. λ, 489.
 Ἀκμηνος, Il. τ, 163. 346.
 Ἀκμῆς ξυῖθ, Il. κ, 173.
 Ἀκμήτες, Il. λ, 801. π, 44. ἀκμητοί, H. in Ap. 520.
 Ἀκμοδίτοις, Il. σ, 410. ἀκμοδίτῃ, Il. σ, 476.
 Ἀκμονα, Od. γ, 454.
 Ἀκνησιν, Od. κ, 161.
 Ἀκοίτης, Il. ο, 91.
 Ἀκοιτις, Il. ρ, 447. ἀκοιτῖν ἀμύμονα, Il. ζ, 374. ἐκπύαν, Il. ι, 599.
 Ἀκόλως, Od. ρ, 222.
 Ἀκολύμβες, B. 157.
 Ἀκομισήν, Od. ρ, 285.
 Ἀκοντα, Od. υ, 225. ἄλιον, Il. ξ, 455. ἔξυν, Il. κ, 335. ἄκοντες ἐθῆες, Od. ξ, 225. θάρμεις, Il. λ, 551.
 Ἀκοντίζω, Od. θ, 229.
 Ἀκόντιον κράνειον, H. in Merc. 457.
 Ἀκοντισαί, Il. π, 328.
 Ἀκοντισὺν, Il. ψ, 625.
 Ἀκόρηται ἀπυλάων, Il. ζ, 479.
 Ἀκος, Il. ι, 250. θανάτοις, H. in Ap. 195. κακῶν, *piaculum*, Od. χ, 481.
 Ἀκοσμα, Il. β, 215.
 Ἀκοσῆσας, Il. ζ, 506. ο, 265.
 Ἀκυσάξιθον, Il. δ, 543. ἀκυσάξιθε, Od. υ, 9. ἀκυσάσονται, Od. ι, 7. ἀκυσάοντα, H. in Merc. 422.
 Ἀκυσ, Il. β, 200. ἀκυσμένον εἰς αἰδῶ, Od. α, 370. ἀκυσμέναι, Od. λ, 379. ἀκυσόντε-
 σι, Od. α, 352.
 Ἀκυσή, Il. π, 634. Od. β, 308. δ, 701.
 Ἀκυσος, *expers prolis masculæ*, Od. η, 64.
 Ἀκυσήν, H. in Merc. 509.
 Ἀκράαντον, Il. β, 158. ἀκράαντα, Od. τ, 565.
 Ἀκραίῃ, Od. ξ, 253. 299. ἀκραῖ, Od. β, 421.
 Ἀκρη, Il. ρ, 309. ἄκραι, Il. ζ, 36. etc. ἄ-
 κροί, Il. ρ, 553. ἄκρα, ι, 241. ἀκροτάτῃ, ζ, 285.
 Ἀκρήτω, Od. α, 75. ἄκρητον, Od. β, 341. ι, 297. ἄκρητοι, Il. β, 341. δ, 159.
 Ἀκρίας, Od. κ, 281. ξ, 2. ἡνεμόσας, Od. ι, 400.
 Ἀκρίδεις, Il. ρ, 12.
 Ἀκριτοί, Il. β, 796. ἄκριτα, Il. γ, 412. ζ, 205.
 Ἀκριτόμυθε, Il. β, 246.
 Ἀκριτον, *adverb. sine fine, cum αἰ pleonas-
 tice*, Od. σ, 173. τ, 120. H. in Merc. 126. 574.
 Ἀκτροτόφυλλον, Il. β, 868.
 Ἀκροκελαινίων, Il. ρ, 249.
 Ἀκρόκομοι, Il. δ, 535.
 Ἀκρόνως, Od. ρ, 111.
 Ἀκρόστολιν, Od. ρ, 494. 504.

- Ἀκροπόλοις ὄρεσιν, H. in Ven. 54. ἀκροπό-
 λισιν, Il. ε, 255. Od. τ, 205.
 Ἀκροπόροις, Od. γ, 463.
 Ἀκρωτήρια, in Diosc. 10.
 Ἀκταίη, Il. σ, 41.
 Ἀκτὴ ἀκροτάτη, Od. μ, 11. ἀλλ' κεκλιμένη,
 Od. ν, 235. ἀκτῇ πρὸς ἑσπέρην, Od. ω, 82.
 ὑψηλῇ, Il. β, 395. ἀκτὴν τευχίσαν, Od. ε,
 425. ἀκτῶν ἐριδύπων, Il. υ, 50.
 Ἀκτὴ ἀλφίτη, Od. ζ, 429. δημήτερος, Il. ν,
 322.
 Ἀκτῆρες, in Lun. 6. si lectio sana.
 Ἀκτίνες λαμπραί, H. in Sol. 10. ἀκτίνεςσιν,
 Il. κ, 547. ἀκτῖνιν, Od. ε, 479.
 Ἀκτιτον, H. in Ven. 123.
 Ἀκυλον βάλανον, Od. κ, 242.
 Ἀκυκῆ, Il. ε, 16. 67.
 Ἀλα, sal. Od. ς, 455.
 Ἀλα, mare, Il. α, 314. ψ, 227. etc. βα-
 ρύαν, Il. α, 552. διάν, Il. α, 141. Od. γ,
 153. etc. μαρμαρίην, Il. ζ, 273. πολίην,
 Il. ο, 190. πορφύρενν, Il. π, 391.
 Ἀλάλημαι, Il. ψ, 74. ἀλάλησαι, Od. ο, 10.
 ἀλάληται, Od. υ, 540. ἀλάλησθε, Od.
 γ, 72. ἀλάλησο, Od. γ, 315. ἀλάλησθαι,
 Od. β, 370. ἀλαλήμενος, Od. ν, 553.
 Ἀλαλητός, Il. δ, 456. ἀλαλητὶς Δισπεσίῳ,
 Il. σ, 149.
 Ἀλαλκεῖν, Il. τ, 50. ἀλαλκέμεν, Od. γ, 257.
 ἀλαλκῶν, Il. ι, 601.
 Ἀλαλομένης, Epith. Minerva, Il. δ, 8. ε,
 908.
 Ἀλαλύκτημαι, Il. κ, 94.
 Ἀλάμπετος, in Lun. 5. v. not.
 Ἀλαός, Od. ς, 195. etc.
 Ἀλαοσκοπίνη, ἔχριν, Il. κ, 515. ν, 10.
 Ἀλάπαδνος, Il. β, 675. ἀλάπαδνον, neutr.
 Il. ε, 785. η, 257. ἀλαπαδνότερος, Il. δ,
 305.
 Ἀλαπύζει, Il. μ, 67. ἀλαπάζοντα, Il. ε,
 166. ἀλαπαζομένην, Il. ω, 245. ἀλάπαζει,
 Od. ς, 424. ἀλαπάξεις, Il. β, 367.
 Ἀλαῶσθε, Il. κ, 141.
 Ἀλασε, Il. χ, 261.
 Ἀλασῆσας, Il. μ, 165.
 Ἀλασον, adverb. Od. ζ, 174.
 Ἀλάστωρ διός, Il. ς, 555. ν, 422.
 Ἀλαῶτο, Il. ζ, 201.
 Ἀλάωσιν, Od. α, 69. ι, 516.
 Ἀλαωτὺν, cecitatem, ἀικελίην, Od. ι, 505.
 Ἀλγος, ἀικίλιον, Od. ζ, 52. ἀνήκεσον, Il. ε,
 394. χαλεπὸν, Od. β, 195. ἄλγεια κρα-
 στερ', Il. β, 721. λυγρὰ, Il. ν, 346. ἄλγισι
 λευγαλείοισιν, Od. υ, 205.
 Ἀλγιον, Il. σ, 278. 306. ἀλγίστη, Il. ψ, 655.
 Ἀλδήσκοντος λήϊα, Il. ψ, 599.
 Ἀλῖασθαι, Il. ν, 456. Od. π, 447. etc. cf.
 ἀλιώμεθα et ἀληθῆς.
 Ἀλεγινός, Il. ν, 569.
 Ἀλεγίζω, Il. α, 180. ς, 477.
 Ἀλεγύνειν, Od. λ, 185.
 Ἀλεῖναι, Od. ζ, 273. ν, 148.
 Ἀλέη, calor, Od. ς, 25.
 Ἀλείατα, Od. υ, 108. al. ἀλείφατα.
 Ἀλείς, contractus, Il. π, 405. cf. ἀλέν. ἀλείς
 concitus, Il. φ, 571. χ, 508. Od. ω,
 557.
 Ἀλείσιον, Il. β, 617.
 Ἀλείσον ἄμφωτον, Od. χ, 9. περικαλλές,
 Od. ς, 430.
 Ἀλείτην, Il. γ, 28. ἀλείτας, Od. υ, 121.
 Ἀλείφατος ἐννέωροι, Il. σ, 351.
 Ἀλείψαι, Il. ω, 582. ἀλείψαι [ἐπὶ] Od. μ,
 47. ἀλειψαμένη, Il. ζ, 175.
 Ἀλέκτωρ, B. 191. ἀλέκτορος, Od. δ, 10.
 Ἀλεκτρύωνος μεγαθύμου, Il. ς, 602.
 Ἀλεν, compulsi sunt, in unum locum coac-
 ti, Il. χ, 12. ἀλέν, collectum, Il. φ, 420.
 ἀλέντες, Il. φ, 554. ἀλέντων, Il. φ, 607.
 χ, 47.
 Ἀλέξανμεν, Od. ζ, 529.
 Ἀλέξιμεν, Il. γ, 9. ἀλέξιμεναι, Il. α, 590.
 ε, 779. ἀλέξασθαι, Il. ν, 475. ο, 565.
 Ἀλέξητῆρα, Il. υ, 596.
 Ἀλέξικακος, Il. κ, 20.
 Ἀλιόντο [ἐκ] evitare cupiebant, Il. σ, 586.
 Ἀλίσσαν [κατὰ] moluerant, Od. ν, 109.
 Ἀλίσσι, sale, Od. λ, 122. φ, 270.
 Ἀλείται, saliet, Il. λ, 192. 207.
 Ἀλίστειναι, Od. η, 104.
 Ἀλευαι, Il. χ, 285. ἀλεύεται, Od. ζ, 400.
 ω, 29. vid. not. meam. ἀλεύαμενος, Il. ε,
 444.
 Ἀλιώμεθα, Il. ε, 54. ζ, 226.
 Ἀλιωρῆς, Il. ω, 216.
 Ἀλη, error, Od. φ, 284. ἄλης χαλεπῆς,
 Od. κ, 464.
 Ἀληθείην, Il. ψ, 361. Od. η, 297.
 Ἀληθεῖς, Od. ζ, 380. ἀλήθην, Od. ζ, 120.
 ἀλήθης, Od. ζ, 562.
 Ἀληθεύον, B. 14.
 Ἀλήϊος ἀνῆρ, erro, pauper, Il. ι, 125. 267.
 Ἀληκτον, Il. β, 452.
 Ἀλήμεναι, Il. ε, 825. 676. ἀλῆναι, Il. π,
 714.
 Ἀλήμονες, Od. ς, 576. τ, 74. v. ἄλη.
 Ἀλητεύειν, Od. σ, 113.
 Ἀλήτης, Od. ς, 575. σ, 18. 25. φ, 400. κα-
 κὸς δ' αἰδιόος ἀλήτης, Od. ς, 578.
 Ἀλητο, Il. ε, 417.
 Ἀλιαῖες, Od. δ, 361. epith. ventorum.
 Ἀλιάσος, Il. β, 797. μ, 471. π, 296.
 Ἀλιγείτονα, in Cæcit. 6.
 Ἀλίγκιος, Od. ς, 174.
 Ἀλίης, Od. χ, 584.
 Ἀλιος, marinus, Od. δ, 549. ἀλίην, H. in
 Merc. 546. ἀλίησι, Il. σ, 86. ἀλιάων, Il.
 σ, 452.
 Ἀλιμυρήντα, Od. ε, 460. ἀλιμυρήντων, Il.
 φ, 190.
 Ἀλιος irritus, Il. κ, 524. ἄλιον, neutr. Il.
 δ, 158. ο, 575.

- Ἀλιοτρεφείων, Od. δ, 442.
 Ἀλίπλοα, Il. μ, 26.
 Ἀλιπόρφυρα, Od. ζ, 55. 306. ν, 108.
 Ἀλιεῖφαιον, H. in Ap. 410.
 Ἀλιτήμων, Il. ω, 157. 186.
 Ἀλίτωμαι, Il. ω, 570. ἀλίτηται, Il. τ, 265.
 Ἀλίτισταί, Od. δ, 378. ἀλιτήμενος, Od. δ, 807.
 Ἀλίωσι, irritum reddidit, Il. π, 737. ἄλωσαι, Od. ε, 104. 138.
 Ἀλλαρε, Il. ε, 644. λ, 822. H. in Ap. 195.
 Ἀλλή, Il. γ, 45. Od. μ, 120. etc. ἄσπιστος, Il. π, 157.
 Ἀλκήσσαν, robustam, in Pall. 3.
 Ἀλκή, Il. ι, 299. Od. ζ, 130.
 Ἀλκίμος, Il. ζ, 522. ἄλκιμον, neut. Il. γ, 338. ε, 529. etc.
 Ἀλκπῆρα, Il. ζ, 485. ἄλκπῆρες, Il. σ, 213.
 Ἀλλάγῃ, tamen, Il. α, 82. υ, 104. etc.
 Ἀλλοθιν, Il. β, 75.
 Ἀλλυγον, Il. ψ, 253. ἀλλύξαι, Il. φ, 321.
 Ἀλλη, adverb. Il. α, 120. Od. ρ, 478. etc.
 Ἀλληκτος, Od. α, 325. ἄλληκτος, Il. ι, 632. λ, 12. ζ, 152.
 Ἀλλογνώτω, Od. β, 366.
 Ἀλλοδαπός, Il. π, 550.
 Ἀλλουδέα, Od. ν, 194.
 Ἀλλοθιν, Il. β, 75. ι, 311. etc. ἄλλοθι, Od. β, 151. π, 44. ρ, 518.
 Ἀλλοθρόων, Od. ζ, 43. ἄλλοθρόως, Od. α, 185. γ, 302.
 Ἀλλοῖος, diversus, Od. π, 181. ἄλλοῖον, Od. τ, 265.
 Ἀλλοπρόσβαλον, Il. ε, 831. ἄλλοπρόσβαλλε, Il. ι, 889.
 Ἀλλοσι, Od. ψ, 184. 204.
 Ἀλλοσι, Il. ε, 595. Od. δ, 102.
 Ἀλλότριος φῶς, alius factus es homo, Od. π, 102.
 Ἀλλοτριοφθονίην, Od. σ, 18. v. Var. Lect.
 Ἀλλοφρονίαν, Od. κ, 374. ἄλλοφρονίοντα, Il. ψ, 698.
 Ἀλλυδῖς, Il. λ, 486. 744. μ, 461. etc.
 Ἀλλύεσκον, Od. τ, 150. ἄλλύεσκιν, Od. β, 105. ἄλλύουσαι, Od. β, 109.
 Ἀλματι, Od. ρ, 128. B. 65. ἄλμασιν, Od. ρ, 103.
 Ἀλμη, Od. ψ, 237. ἄλμην σικεῖν, Od. ε, 322.
 Ἀλμυδῶν, Od. δ, 511. ε, 100.
 Ἀλογήσεις, Il. ο, 178. ἀλογήσις, Il. ο, 162.
 Ἀλόθιν, Il. φ, 335.
 Ἀλοία, feriebat terram, Il. ι, 564.
 Ἀλοῖην, perire ab hoste, Il. χ, 253.
 Ἀλοφῆ, Il. ρ, 392. θαλίῃ, Od. ρ, 476. ἄλοφῆν τιθαλίαν, Od. ν, 410.
 Ἀλὸς maris, ἀπρυγίται, Il. α, 316. 327. etc. βαθείης, Il. ν, 44. ἱερυγομένης, Il. ρ, 265. λιυαῆς, in Dioscur. 15. πολυῆς, Il. α, 350. πολυβιβίης, Od. δ, 406.
 Ἀλὸς θείαις, salis, Il. ι, 214. maris, πολυῆς, Il. υ, 229. Od. ε, 410.
 Ἀλοφον, Il. κ, 258.
 Ἀλοχος ἐχέφρων, Od. ω, 293. πολυθωρος, Il. ζ, 394.
 Ἀλόχοιο δαίφρονος, Od. ο, 355. ἄλοχον αἰδοῖν, H. in Ven. 44. ἀντιθῆν, Od. λ, 116. θυμαρῆς, Il. ι, 336. κίδι' εἰδυῖαν, Od. ψ, 181. κιδῖν, Od. χ, 223. κεριδῖν, Il. η, 592. μνηστῆν, Il. ι, 599. ἄλοχοι καλλιπερσέμενοι, Od. δ, 623.
 Ἀλόω, erro, Od. ι, 377. ἄλῶνται, Od. γ, 73.
 Ἄλσος ἀγλαόν, Il. β, 506. ἱερὸν, Il. β, 506. κλυτὸν, Od. ζ, 321. κυκλοτερές, Od. ρ, 208. πολυήρατον, H. in Merc. 186. σκιερόν, Od. υ, 278. ἄλσις δεινδρήντα, H. in Ap. 76. σκίεῖντα, H. in Ven. 20.
 Ἄλτω, Il. α, 532. δ, 125. 419.
 Ἀλύις, ferocis, insolens es, Od. σ, 352. vid. not. ἄλυνε, Il. ι, 352. ἄλυν, Il. ω, 12. Od. ι, 398.
 Ἀλύξαι, Il. ρ, 243. Od. δ, 416. etc.
 Ἀλυσκάζω, vito, Il. ζ, 443. ἄλυσκας, Od. χ, 350.
 Ἀλύσκων, vitans, Od. χ, 363. 382.
 Ἀλύσσοιτες, furentes, Il. χ, 70.
 Ἀλυτον, Il. ν, 360.
 Ἀλφειῶν, Od. ζ, 8. ἄλφεισῆσιν, Od. α, 349. ἄλφεισὰς, Od. ν, 261.
 Ἀλφιστα, Od. β, 290. etc. λιυκά, Il. λ, 639.
 Ἀλφει ὄνον, lucretur, Od. ο, 452. ρ, 250. υ, 383.
 Ἀλῆ πολύκαρπος, Od. π, 122. τιθαλίαν, Od. ζ, 295. ἄλῃς οἶνοπίδιον, Od. α, 193. ἄλῃ ἱυκτιμένη, Il. φ, 77. Od. ω, 225. ἱυτροχάλα, Il. υ, 496. ἄλῃν αἰθυσαν, H. in Merc. 87. νισαρεῖ, Il. φ, 346. σαρφυλῆσι βρείθυσαν, Il. σ, 561. ἄλῃαν ἐριθλίων, Il. ι, 90. ἄλῃας ἱερὰς, Il. ι, 499.
 Ἀλῶης, Il. ι, 386. Od. λ, 304.
 Ἀλῶμενος, Il. β, 667. ἄλῶμιν, Il. ρ, 482. ἄλῶμενον, Od. ι, 336. ἄλῶμενοι, Od. δ, 368.
 Ἀλῶν, Il. λ, 405. ἄλῶναι θανάτω, mori, Od. ω, 34.
 Ἄμα, cum genit. H. in Ap. 524. cum dat. Il. α, 226. Od. α, 98. 331. etc.
 Ἀμάθοισιν, H. in Apoll. 459.
 Ἀμαθῖνι, Il. ι, 589. ἀμάθονι, H. in Merc. 140.
 Ἀμαιμάκετον, Od. ζ, 511. ἀμαιμακίτην, Il. ζ, 179. π, 329.
 Ἀμαλδύνεται, Il. η, 463. ἀμαλδύναι τιχῶς, Il. μ, 18. ἀμαλδύνας τιχῶς, Il. μ, 32.
 Ἀμαλῆν, Il. χ, 310. ἀμαλῆσι, Od. υ, 14.

- Ἀκαλλοδετῆρες, II. σ, 555.
 Ἀμαξαν ἑυτροχον, II. ω, 150. ἡμιονήν, II. ω, 189. καλῆν, II. ω, 266. πρωτοταγῆ, ibid. ἄμαξαν, ἐσθλαί, τετρακύκλοι, Od. ι, 241.
 Ἀμαξιτὸν, II. χ, 146.
 Ἀμάρεης, scaturiginis, II. φ, 259.
 Ἀμαρτεῖν, Od. φ, 155. ἀμαρτήσεσθαι, Od. ι, 512.
 Ἀμαρυγαί, H. in Merc. 45.
 Ἀμαρύσσαν, H. in Merc. 278. 415.
 Ἀμας χεῖρας, manus nostras, II. κ, 448. II. ν, 96.
 Ἀματροχιάς, II. ψ, 422.
 Ἀματροχώοντα, Od. ο, 450.
 Ἀμαυρον, Od. δ, 824. 835.
 Ἀμαχητὶ, II. φ, 437.
 Ἀμβαίη, Od. μ, 77.
 Ἀμβαλλώμιθα, II. β, 456.
 Ἀμβατὸς, II. ζ, 454. Od. λ, 515.
 Ἀμβληθῆν, II. χ, 476.
 Ἀμβολάδην, II. φ, 564. v. not. H. in Merc. 411.
 Ἀμβροσίη, II. σ, 268. etc. ἀμβρόσῃν ἱρα-
 σινην, II. τ, 347.
 Ἀμβρόσιος, II. β, 19. φ, 507. ἀμβροσίαι, II. α, 529.
 Ἀμβροτος, II. υ, 358. ω, 460. ἄμβροτοι, II. π, 581. 867.
 Ἀμβωμοῖσι, II. θ, 441.
 Ἀμέγαρτι, Od. ρ, 219. v. not. φ, 362.
 Ἀμείβεται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον, de desultore, II. ο, 684. ἀμείβεο, ρ, 595. ἀμείβεσθον χαλεποῖσιν ἐπίεσιν, II. ψ, 492. ἀμειβόμεναι, II. α, 604. Od. ω, 60.
 Ἀμείβοντες, II. ψ, 712. v. not.
 Ἀμείλικτον, II. λ, 157. φ, 98.
 Ἀμείλιχος, II. ι, 158.
 Ἀμελγόμεναι, II. δ, 454.
 Ἀμενηνὸς, II. ε, 887. ἀμεινηνὰ, Od. κ, 521. 556.
 Ἀμεινήνωσιν, II. ν, 562.
 Ἀμείρδει, Od. τ, 18. ἄμειρδεν, II. ν, 540. ἄμειρσαι, Od. θ, 64. ἀμείρσαι, II. π, 55. ἄμείρδεται, Od. φ, 290. ἀμειρθεῖς, II. χ, 58.
 Ἀμείστοτος, Od. ψ, 249.
 Ἀμειστοπῆς, II. β, 212.
 Ἀμην, nostram, II. π, 830. ἀμῆς, Od. λ, 165. 480. cf. ἀμάς et ἀμὸν.
 Ἀμῆσεν, H. in Merc. 357. ἀμῆσαντες, II. ω, 451. [ἀπδ] Od. φ, 501. ἀμῆσαμνος, Od. ι, 247.
 Ἀμπτῆρες, II. λ, 67.
 Ἀμπητος, II. τ, 225.
 Ἀμψχανών, H. in Merc. 446.
 Ἀμψχανίη, Od. ι, 295.
 Ἀμπτροχίωνα, II. π, 419.
 Ἀμψθαλόισσα, H. in Ap. 36. ἀμψθαλόισσα, II. ω, 755.
 Ἀμψμεναι, II. φ, 70.
 Ἀμψορίη, Od. υ, 76.
 Ἀμμορος, II. σ, 489. Od. ε, 275.
 Ἀμνιον, patera, Od. γ, 444.
 Ἀμόγητε, in Mart. 5.
 Ἀμογητὶ, II. λ, 656.
 Ἀμόδην, Od. α, 10.
 Ἀμοιβηδῖς, II. σ, 506. Od. σ, 509.
 Ἀμοιβὴν ἐπιεικέ', Od. μ, 382. χαρίεσσαν, Od. γ, 58.
 Ἀμοιβοί, II. ν, 793.
 Ἀμολγαῖ νυκτὸς, II. α, 524.
 Ἀμὸν, II. ζ, 414. θ, 178.
 Ἀμοτον, advrb. II. δ, 440. ε, 518.
 Ἀμπίδιον, II. ε, 87. 96. πυρρφόρον, H. in Ap. 228.
 Ἀμπίλαγος, Od. ε, 350.
 Ἀμπιλόεντ', II. β, 561.
 Ἀμπιλοι ἄφθιτοι, Od. ι, 155.
 Ἀμπιπαλον, II. γ, 555. ε, 280. Od. ω, 518.
 Ἀμπερίς [διὰ] II. λ, 577. ρ, 509.
 Ἀμπεχην, Od. ζ, 225.
 Ἀμπεήθησι, II. λ, 579.
 Ἀμπτει, II. χ, 222. ἀμπτύνσαι, II. π, 111. ἀμπτύνθην, II. ε, 697. ζ, 456. ἄμπτυντο, II. λ, 359. Od. ε, 458.
 Ἀμπόνον, II. ν, 259. π, 726. ρ, 82.
 Ἀμπτυνκα, II. χ, 469.
 Ἀμυδῖς, II. ι, 6. κ, 500.
 Ἀμύναι, II. μ, 354. ο, 756. ω, 489. ἀμύνασθαι περὶ πάσης, II. μ, 245.
 Ἀμύντωρ, II. ν, 384. ζ, 449.
 Ἀμφαγάπαζον, Od. ζ, 581. ἀμφαγαπαζόμενος, II. π, 192.
 Ἀμφαγέροντο, II. σ, 57.
 Ἀμφαδὰ, Od. τ, 391. ἀμφαδίεις, H. in Ap. 192.
 Ἀμφαδίην, II. η, 196. ν, 356. Od. ε, 120.
 Ἀμφάδιον, Od. ζ, 288.
 Ἀμφαδὸν, II. η, 245. ι, 570.
 Ἀμφανείην, H. in Merc. 16.
 Ἀμφαράβησι, II. φ, 408.
 Ἀμφασίη, II. ρ, 695. Od. δ, 704.
 Ἀμφαφών, Od. θ, 196. ἀμφαφώντο, Od. ο, 461. ἀμφαφάσθαι, II. χ, 575. Od. θ, 215.
 Ἀμφίδετο, Od. φ, 429.
 Ἀμφεκάλυσεν, II. γ, 442. μ, 116. δόμος με, exceptit, Od. α, 118.
 Ἀμφελάχαινε, Od. ω, 240.
 Ἀμφενέμοντο, II. β, 521. 574. etc.
 Ἀμφίξισσα, Od. ψ, 196.
 Ἀμφεπέ, II. σ, 348. Od. θ, 437.
 Ἀμφεπένοντο, II. δ, 220. ν, 656.
 Ἀμφεπονείτο, II. ψ, 681. Od. υ, 507.
 Ἀμφεποτάτο, II. β, 515.
 Ἀμφετρατόντο, II. λ, 712.
 Ἀμφεφύβηθεν, II. π, 290.
 Ἀμφίχανι, II. ψ, 79.
 Ἀμφεχόντο, Od. χ, 498. ἀμφίχυντ', II. β, 441.
 Ἀμφηκες, II. κ, 256. φ, 118. Od. π, 80.

- 'Αμφήλυδι, Od. ζ, 122.
 'Αμφηρέφεια, Il. α, 45.
 'Αμφήρουν, Il. ψ, 582. 527.
 'Αμφι, cum genit. pro de, Od. θ, 267.
 'Αμφι, absolute, Il. β, 553. δ, 528.
 'Αμφι περί, absolute, Il. φ, 10. ἀμφὶ περι-
 εῖθεσσι, Od. λ, 608.
 'Αμφιαλος, epith. insulae, Od. α, 386. 395.
 401.
 'Αμφιαχυῖαν, Il. β, 516.
 'Αμφιβαλεῖμαι, Od. χ, 103.
 'Αμφιβάλλει, κτύπος ἔατα, Il. κ, 535.
 'Αμφίβασιν κρατερὴν δεισε, timuit, ne cir-
 cumiretur ab hoste, Il. ε, 623.
 'Αμφιέειπκας tueris, Il. α, 37. 451. etc.
 'Αμφίβιον νομῆν, pastum in aqua et terra,
 B. 59.
 'Αμφιερότης ἀσπίδος, Il. β, 389. μ, 402. υ, 281.
 'Αμφηγυγιδῶς φρένας, H. in Ap. 275.
 'Αμφιγίνεαι, Il. β, 595.
 'Αμφιγυῖεις, ep. Vulcani, Il. α, 607. ζ, 239. etc.
 'Αμφιγυῖοι, Il. ν, 147. Od. π, 474. ω, 526.
 'Αμφιδάσειαν, Il. ο, 509.
 'Αμφιδέδει, Il. ζ, 329.
 'Αμφιδέδινηται, Il. ψ, 562. Od. θ, 405.
 'Αμφιδρυφῆς, Il. β, 700.
 'Αμφιδρυφοί, Il. λ, 395.
 'Αμφιδυμοί, Od. δ, 487.
 'Αμφιέλισσαι, Il. ν, 174. Od. ζ, 264. ι, 64.
 'Αμφίεπον τάφον, Il. ω, 804.
 'Αμφιέλισσας, Od. κ, 156.
 'Αμφίεω, Od. ε, 167. ἀμφιέσαντο, ibid. ψ, 142.
 'Αμφίζαν, Il. σ, 25.
 'Αμφιθαλής, Il. χ, 496.
 'Αμφίθετος, Il. ψ, 616.
 'Αμφικαλύπτει, Il. β, 262. etc.
 'Αμφικιάσας, Od. ξ, 12.
 'Αμφικόμῃ, Il. ρ, 677.
 'Αμφικύπελλος, Il. α, 584. ζ, 220.
 'Αμφιλύκη νύξ, Il. η, 455.
 'Αμφιμάσασθαι, Od. υ, 152.
 'Αμφιμίλαιναι φρένες, Il. α, 103. Od. δ, 661.
 'Αμφιμίμυκεν, Od. κ, 227.
 'Αμφινέμονται, Il. σ, 186. Od. τ, 132.
 'Αμφιπέληται, Od. α, 552.
 'Αμφιπίνονται, Il. π, 28.
 'Αμφιπεριετίθεται χάρις ἱπείσοι, Od. θ, 175.
 'Αμφιπεριετρώφα, Il. θ, 548.
 'Αμφιπεριφθινύθει, H. in Ven. 272.
 'Αμφιπεφύκει, Od. ε, 63.
 'Αμφιπόλιν, H. in Merc. 565. ἀμφιπολεύ-
 ει, Od. υ, 78.
 'Αμφίπολος εὐπλόκαμος, Il. χ, 442. ταμῖν,
 ib. ω, 302. κείνη, Od. σ, 210. εὐπέ-
 πλος, Il. ζ, 572. ἀμφίπολοι λευκώλενοι,
 Od. ζ, 239. σ, 197. χερύσειαι, Il. σ, 417.
 'Αμφιπονησόμεθ', Il. ψ, 159.
 'Αμφιρουν, H. in Ap. 291. ἀμφιρύντας, i-
 bid. 251.
 'Αμφις, procul, Od. π, 267.
 'Αμφιστεφείς, Il. λ, 40.
 'Αμφιτετίσας, Il. κ, 271.
 'Αμφιτρομέω, Od. δ, 820.
 'Αμφιφάσθαι, Od. τ, 475.
 'Αμφιφασίει, H. in Ap. 202.
 'Αμφίφαλον, Il. ε, 745. λ, 41.
 'Αμφιφορεύς χρυσέος, Il. ψ, 92. ἀμφιφορῆα,
 Od. ω, 74.
 'Αμφίχυντον, Il. υ, 145.
 'Αμφοιον, Il. κ, 298.
 'Αμφοτεροῖν, Il. ε, 207.
 'Αμφεράσσαιτο, Od. τ, 391.
 'Αμφυντὰ, Il. φ, 258.
 'Αμφωτον, Od. χ, 10.
 'Αμῶν, Od. ι, 155.
 'Αν' ἰδύν, recta, Il. φ, 503. Od. θ, 577.
 'Ανάβαλλε, differ, Od. τ, 584. ἀναβάλλετ'
 αἰδύν, cepit, Od. ρ, 262.
 'Αναβέβρυχεν, Il. ρ, 54.
 'Ανάβλησις κακῆ, Il. β, 380. λύσις, Il. ω, 655.
 'Αναβρόζει, Od. μ, 240. ἀναβροχέει, Od. λ, 585.
 'Αναγείραι, Od. δ, 750.
 'Αναγκαῖν ἐπείγει, Od. τ, 75.
 'Αναγκαῖν μύθεω, duro, Od. ρ, 599. ἀναγ-
 καῖο δμῶεις, Od. ω, 209. πολυμίσαι, ne-
 cessitate subacti, ib. 498.
 'Αναγον, abducebant per vim, Od. ρ, 441.
 σ, 88. ἀνάγοιτο, Il. α, 478. Od. τ, 202.
 'Αναδίδρομι, Od. ε, 412. κ, 4.
 'Αναδίσμην πλεκτην, Il. χ, 469.
 'Αναδύη, fugiat, Od. ι, 377.
 'Ανάδου, Il. ι, 146. 288. ν, 566.
 'Ανάειρ, Il. ψ, 724. v. not. ἀνέρις sustulit,
 Il. ψ, 614.
 'Αναδηλήσει, Il. α, 256.
 'Αναθήματα δαιτὸς, deliciæ convivii μολ-
 πῆτ' ὀρχησύντε, Od. α, 152. φ, 427. sq.
 'Αναθρώσκων, Il. ν, 140.
 'Αναίμονες, Il. ε, 542.
 'Αναιμωτέ, Od. ω, 551. ἀναιμωτῇ, Il. ρ, 563. v. not. ad h. v.
 'Αναινομαι, Il. ι, 116. Od. θ, 212. ἀναινε-
 ται, Il. ι, 675.
 'Αναΐσσωσι, Il. χ, 148.
 'Αναΐξαντες, Il. η, 106. Od. φ, 300. ἔβαν,
 ω, 50.
 'Ανακκλόμεναι, in. Pan. 5.
 'Ανακκίει, Il. ν, 705.
 'Ανακλύζω, in. Mid. 4.
 'Ανακτορήσιν, Od. ο, 596.
 'Ανακκίης, Il. ζ, 74. ρ, 320. 357.
 'Αναλκεις, Il. β, 201. ε, 551.
 'Αναλτον, Od. ρ, 228. σ, 113. 363.
 'Αναμαιμάει, Il. υ, 490.
 'Αναμάζει, Od. τ, 92.

- Ἀναμειρήσαιμι, Od. μ, 428.
 Ἀναμορμύρισκε, Od. μ, 238.
 Ἀναντα, Il. ψ, 116.
 Ἀνάξασθαι, Od. γ, 245.
 Ἀναοίγισκον, Il. ω, 455.
 Ἀναπάλλεται, Il. ψ, 692.
 Ἀποπαπτανέσσι, respicient fugam, Il. ξ, 101. v. not.
 Ἀναπιπταμένας, Il. μ, 122.
 Ἀναπηλήσας, H. in Merc. 41.
 Ἀναπλήσαι, Od. ε, 207.
 Ἀναπνευσίς πολέμοιο ὀλίγη, Il. λ, 800. π, 43. σ, 201.
 Ἀνάποινον, Il. α, 99.
 Ἀναπρήσας, Il. ι, 435. Od. β, 81.
 Ἀνάπτυστα, fama cognita, Od. λ, 275.
 Ἀναρήξας τῆχος, Il. η, 461.
 Ἀναρρίπτειν, Od. η, 328.
 Ἀναρρῶιδεῖ, Od. μ, 104. et ἀναρῶιδεῖ, 105.
 Ἀναρσισι, Il. ω, 365. Od. κ, 459.
 Ἀναρχοί, Il. β, 703. 726.
 Ἀνασσειάσκει, H. in Ap. 403.
 Ἀνασθεν, Il. ι, 667. ψ, 469.
 Ἀνασθενάχουσιν, Il. ψ, 211.
 Ἀναστρέφωμαι, Od. ν, 326.
 Ἀναστρωφῶν, Od. φ, 392.
 Ἀνασχέειν, Il. ε, 257. ἀνασχέσθαι, Il. δ, 511.
 Od. ν, 507. ἀνασχόμενῳ, Il. ψ, 660. 686.
 Od. σ, 94. v. not. ἀνασχόμενοι, Il. λ, 593. χεῖρας, Od. σ, 99.
 Ἀνατλάς, Od. π, 205.
 Ἀναυδος, Od. ε, 456.
 Ἀναφανδᾶ, Od. γ, 221. ἀναφανδόν, Il. π, 178.
 Ἀναχαζόμεναι, Il. ε, 822. ἀναχασσάμενος, Il. η, 264. etc.
 Ἀνάψαι, Od. β, 86. ι, 157.
 Ἀναψύχειν, Od. δ, 568.
 Ἀνδιχα, Il. π, 412. 578. σ, 511.
 Ἀνδονακας, Od. ξ, 474.
 Ἀνδράγοι βροτόεντ', Il. ξ, 509.
 Ἀνδρακᾶς, Od. ν, 14.
 Ἀνδραπέδεσσι, Il. η, 475.
 Ἀνδραχθεῖσι χειμαδίῳσι, Od. κ, 121.
 Ἀνδρεῖφόντι, Il. β, 651. η, 166. θ, 264.
 Ἀνδρεσσιν, Il. ε, 546. ζ, 397.
 Ἀνδροκμήτα, Il. λ, 371.
 Ἀνδροκτασίαι, Il. ω, 548. Od. λ, 611.
 Ἀνδρόμεον, Il. λ, 538.
 Ἀνδροτήτα, Il. χ, 563. ω, 6.
 Ἀνδροφάγοι, Od. π, 200.
 Ἀνδροφόνους, Il. α, 242. δ, 441. etc.
 Ἀνδύεται, Il. ν, 225.
 Ἀνέβραχε, Il. τ, 13.
 Ἀνέγνωμψαν, Od. ξ, 348. ἀνέγνᾶμφθῃ, Il. γ, 348. η, 259. θ, 44.
 Ἀνδέγμειδ', pertulimus, Od. θ, 563.
 Ἀνέδρακεν, Il. ξ, 436.
 Ἀνέεργε, Il. γ, 77. η, 55.
 Ἀνέηκεν, Il. ε, 882.
 Ἀνείη, Il. χ, 346.
 Ἀνεῖλκε, Il. λ, 375. ν, 583.
 Ἀνείμονος, Od. γ, 347.
 Ἀνείρειαι, Il. γ, 177. Od. α, 231. ἀνείρεται, Od. η, 21.
 Ἀνεισι, Il. χ, 492. 499.
 Ἀνεκήκειν, Il. η, 262. ψ, 507.
 Ἀνεκράγοι, caepi loqui, Od. ξ, 467.
 Ἀνεκτᾶ, Il. α, 573. Od. υ, 223.
 Ἀνεκτῶς, Il. θ, 355. Od. ι, 350.
 Ἀνεκυμβαλίᾳζον, Il. π, 379.
 Ἀνελόιμην, conducam mercede, Od. σ, 346. ἀνέλοντο, Il. α, 449. Od. υ, 66.
 Ἀνέμοσγε, Od. κ, 235.
 Ἀνέμνησας, Od. γ, 210.
 Ἀνεμοσκεπῶν, Il. π, 224.
 Ἀνεμοστρεφῆς, Il. λ, 256. ο, 625.
 Ἀνεμῶλια, Il. δ, 355. ε, 216. ἀνεμῶλιοι, Il. υ, 123.
 Ἀνένικα, Od. λ, 624. ἀνενίκατο, Il. τ, 314.
 Ἀνένειυ, Il. ζ, 311. χ, 203.
 Ἀνέντες, Il. ε, 761.
 Ἀνέντων, Od. ε, 478. τ, 440.
 Ἀνέπαλτο, Il. θ, 85. υ, 424.
 Ἀνέπεισε, B. 121.
 Ἀνερρῶιδῆσσι, Od. μ, 256. 431.
 Ἀνά — ἐρύσαντες, Od. ι, 77.
 Ἀνερχόμενοι, Od. ζ, 163.
 Ἀνίσμι με, Od. σ, 264. ἄνισαν, Il. φ, 537.
 ἄνισαίμι, Il. ξ, 209. ἀνίσαντες, Il. ν, 657.
 Ἀνίσσυτο, Il. λ, 458.
 Ἀνίστος, Il. ι, 63.
 Ἀνισονάχιζ', Il. κ, 9.
 Ἀνίσχον, Il. γ, 518. χεῖρας, Od. σ, 88.
 Ἀνίσχεθε, Il. η, 412. κ, 461. φ, 67.
 Ἀνισχύθωμεν, Od. ι, 294.
 Ἀνεται, Il. κ, 251. ἄνιτο, Il. σ, 473.
 Ἀνευθε, absolute, Od. ι, 26. τ, 575. cum genit. Il. ε, 185. χ, 88.
 Ἀνέχεσθαι, Od. π, 277. alere, ε, 15.
 Ἀνέψυχθεν, Il. κ, 575.
 Ἀνω, Il. ι, 30. Od. ψ, 95.
 Ἀνηϊον, Od. κ, 146. 274. 446.
 Ἀνήκει, Il. ε, 405. τὴν ὕπνος ἀνήκει, Od. σ, 198. ἀνῆκεν, Il. β, 71. impellit, Od. ξ, 465. ἀνήη, Il. β, 34.
 Ἀνήκιστος χάλος, Il. δ, 217.
 Ἀνηκόντιζε, Il. ε, 113.
 Ἀνηκέσθησεν, Il. ο, 236.
 Ἀνίλυθεν, Od. ζ, 167.
 Ἀνήμελκτοι, Il. ι, 439.
 Ἀνήνηται, Od. ι, 506. ἀνήνασθαι, Il. η, 95. Od. δ, 651.
 Ἀνίνοθεν, ascendit, de fumo, Il. λ, 266. Od. ε, 270.
 Ἀνήνορα, imbellem, Od. κ, 301. 341.
 Ἀνηνύσκει, Od. π, 111.
 Ἀνθρείψαντο, Il. υ, 234. Od. α, 241.
 Ἀνθρόστος, Od. ι, 123.
 Ἀνθρώτευσιν, Od. δ, 251.
 Ἀνθήφθω, Od. μ, 51. 162.
 Ἀνθιμα, in Ven. 9.

- Ἀνθιμόντα, Il. β, 695. ψ, 885.
 Ἀνθριώνα, Il. ν, 388. νίαταν, Il. ε, 293.
 Ἀνθρίκων, Il. ν, 227.
 Ἀνθρινον εἶδαρ, Od. ι, 84.
 Ἀνθρακίην, Il. ι, 213.
 Ἀνιάζει, Il. σ, 500.
 Ἀνίαχοι, Il. ν, 41.
 Ἀνιδρωτή, Il. α, 228.
 Ἀνίη, Il. ο, 24. Od. ρ, 559. ἀνίης, irrita-
 res, Od. β, 185.
 Ἀνίη καὶ πολλὸς ὕπνος, Od. ο, 595.
 Ἀνιήθεις, Od. α, 135.
 Ἀνηραὶ, Od. ρ, 377. ἀνηρέετρον, Od. β, 190.
 Ἀνίπτοισι, Il. ζ, 266.
 Ἀνιπτόποδες, Il. π, 235.
 Ἀνίσχοντες, Il. ρ, 547. ο, 569.
 Ἀνιχνύων, Il. χ, 192.
 Ἀνιίται, surgit, de sole, Od. κ, 192.
 Ἀνίφειλος, Od. ζ, 45.
 Ἀνοήμων, Od. β, 270. 278. ρ, 273.
 Ἀνολίθρος, Il. ν, 761.
 Ἀνόρσοι, Il. α, 248. Od. γ, 1.
 Ἀνόσιμον, Od. δ, 182.
 Ἀνόσος, Od. ω, 527.
 Ἀνοσοί, Od. ξ, 255.
 Ἀνέτατος, Il. δ, 540. ἀνυτητή, Il. χ, 371.
 Ἀνσχεῖδιον, Od. ε, 520.
 Ἀνσχοῖ, Il. ω, 518. ἀνσχετὰ, Od. β, 63. ἀν-
 σχῆσαι, Il. ε, 104. 285.
 Ἀντάξις, Il. λ, 514.
 Ἀνταποδοῦναι, B, 185.
 Ἀντασχομένη, Od. ζ, 141.
 Ἀντεβόλησα, Od. ω, 87.
 Ἀντεσθ', Il. ο, 698.
 Ἀντετίτυξ, cum gen. similis esses, Il. ρ,
 163.
 Ἀντετόρησιν, Il. ε, 557. cf. ἀντιτ.
 Ἀντεφίροντο, Il. ε, 701.
 Ἀντήσω, Il. π, 425.
 Ἀντιάαν, Il. ν, 215. ἀντιάσις, Od. χ, 28.
 ἀντιάσητον, Il. μ, 556. ἀντιάσθαι, Il. ω,
 62.
 Ἀντιάνναι, Il. γ, 189.
 Ἀντίβιον, Il. γ, 20. 455.
 Ἀντιβολῆσαι, Il. δ, 542. etc.
 Ἀντίη, Od. τ, 478.
 Ἀντίθιος, Il. ι, 619.
 Ἀντίθυρον κατὰ κλισίης, Od. π, 159.
 Ἀντιώω, Il. μ, 368. etc.
 Ἀντιπείραια, Il. β, 635.
 Ἀντιπιφᾶσθαι, Il. ν, 447.
 Ἀντίσχεσθαι, Od. χ, 74.
 Ἀντητα, Il. ω, 213. Od. ρ, 51. 60.
 Ἀντιτορήσας, Il. κ, 267. cf. ἀντιτ.
 Ἀντιφίρεσθαι, Il. α, 589. φ, 482.
 Ἀντιφείζω, Il. φ, 357.
 Ἀντλος, Od. μ, 411. ἀντλφ, ib. ο, 478.
 Ἀντολαὶ ἡλίοιο, Od. μ, 4.
 Ἀντυξ, Il. ζ, 118. ἀντυγα μαρμαρίην, Il. σ,
 479. πυμάτην, Il. σ, 607. τρίπλακα, Il.
 τ, 479. φασην, ib. ἄντυγας, Il. ι, 728.
 Ἀνυσις, Il. β, 547. Od. δ, 544.
 Ἀνύσας, in Merc. 357. ἀνύσασθαι, Od.
 π, 373.
 Ἀνωγει, Il. α, 313. Od. δ, 482. hortatur.
 monet, Od. ρ, 582. etc. ἀνωχθι, mone.
 Od. ρ, 508.
 Ἀνωῖσι, Od. δ, 92.
 Ἀνώϊστον, Il. φ, 59.
 Ἀνώνυμος, Od. ρ, 552.
 Ἀνώσαντες, remigio navem impellentes,
 Od. ο, 552.
 Ἀῖται (σύν) confringere, Il. ψ, 467. ἄῖαντι,
 cum fregissent, Il. ζ, 40.
 Ἀῖαντο ἐκ, Il. ρ, 545. ἄῖεσθαι, γυναικα,
 Od. φ, 522.
 Ἀῖων, φήγινος, Il. ε, 838. χάλκεος, Il. ν, 50.
 ἄῖων σιδηρέα, Il. ε, 723. ἄῖον, Il. π, 378.
 Ἀῖύλα, Il. λ, 155. ἄῖυλον, Il. ζ, 12.
 Ἀιδιάει καλόν, Od. κ, 227. αἰδιάων, Od. ε,
 61.
 Ἀιδίμοι, Il. ζ, 358.
 Ἀολαίης, Il. ε, 498. μ, 78. etc.
 Ἀολισαν, Il. ζ, 287. ἀολίσσασα, Il. ζ, 270.
 ἀολλίσθω, Il. τ, 54. ἀολλίσθμεναι, Il.
 ο, 588.
 Ἀορτὴρ σμερδαλῖος, Od. λ, 608. ἀορτήρεσι
 χρυσόισιν, Il. λ, 31.
 Ἀορτε, Il. γ, 272.
 Ἀοσσητήρ, Il. χ, 353.
 Ἀπάγχων, Od. τ, 250.
 Ἀπαιρόμενον, Il. φ, 563.
 Ἀπαι, cum genit. Il. λ, 663.
 Ἀπαυόμενον, Il. λ, 581. ρ, 85.
 Ἀπαῖξας, Il. φ, 234.
 Ἀπαιτίζοντες, Od. β, 78.
 Ἀπάλακκ, Od. δ, 766. ἀπαλάκκω, Il. χ,
 348.
 Ἀπάλαμνος, Il. ε, 597.
 Ἀπαλεξήσαιμι, Il. ω, 371. ἀπαλεξήσω, Od.
 ρ, 364.
 Ἀπαλθῆσθον, persanabunt, Il. ρ, 405.
 419.
 Ἀπαλοτρεφῖος, Il. φ, 363.
 Ἀπαλόχρους, in Ven. 14.
 Ἀπαμύντο, Od. λ, 578. ἀπαμύνασθαι, Il.
 ω, 569.
 Ἀπάνευθε, absolute, Il. α, 35. β, 812. etc.
 ἀπάνευθε, cum genit. Il. α, 48. 549. etc.
 Ἀπανηάσθην, in Cæcit. 10. ἀπανήασθαι,
 Od. κ, 297.
 Ἀπάντη, Il. η, 185.
 Ἀπαξ θνήσκω, Od. μ, 22. 550.
 Ἀπάραξ, Il. τ, 116.
 Ἀπαρίσασθαι, placare, Il. τ, 165.
 Ἀπαρχόμενος, Od. γ, 446. ξ, 422. idem
 quod καταρχόμενος.
 Ἀπαςος, Il. τ, 346.
 Ἀπατάων, Il. ο, 31.
 Ἀπάτηρθε, Il. β, 587.
 Ἀπατήλια, Od. ξ, 127.
 Ἀπατλήν, Il. α, 526.

- Ἀπαφίσκει, Od. λ, 216.
 Ἀπάφριτ', Od. ψ, 216.
 Ἀπεβήσετε, Il. β, 55. ψ, 212.
 Ἀπειροτόμησα, Od. λ, 55.
 Ἀπιδρυφθειν, Od. ε, 435.
 Ἀπίσπει, Il. η, 416. ι, 671. renunciavit, Od. π, 540. ἀπειπίμεν, Od. α, 91.
 Ἀπείργειν, Il. ω, 238.
 Ἀπείησιν, Od. τ, 169.
 Ἀπειθαύμασ', Od. ζ, 49.
 Ἀπειλητήρες, Il. η, 96.
 Ἀπειρίσαι, Od. ι, 118.
 Ἀπειρητος, Il. μ, 304. ἀπειρήτην, in Ven. 155.
 Ἀπείριτος, Od. κ, 195.
 Ἀπίρων, Il. ω, 545. 776.
 Ἀπικαίνυτο, superavit, Od. ς, 127. 219.
 Ἀπικείρατο, Il. ψ, 141.
 Ἀπικλεῖλᾷθεσθαι, Od. ω, 395.
 Ἀπικόσμιον, Od. η, 252.
 Ἀπικρέμασιν, Il. ψ, 879.
 Ἀπικταμεν, Od. ψ, 121.
 Ἀπίλαμπειν, Il. ζ, 295. ἀπιδάμπειτο, Il. ζ, 185.
 Ἀπίλειθρον, Il. ε, 245. η, 269.
 Ἀπίληγε, Il. η, 263.
 Ἀπίλυμαίνοντο, Il. α, 314.
 Ἀπίμισσιν αἶψ', Il. ζ, 457.
 Ἀπιμένησαντο, Il. ω, 428.
 Ἀπιμόργυν, Il. ε, 798. ἀπιμόρξατο, Il. β, 269.
 Ἀπιμυθιόμην, Il. ι, 109.
 Ἀπινάσσαστο, Il. β, 629. Od. ο, 254.
 Ἀπίπασει, Il. σ, 267. ἀπίπαστ' Il. σ, 248. τ, 46.
 Ἀπίπαστον, Il. ζ, 551.
 Ἀπίπλιον, Od. ς, 501. ἀπίπλω, Od. ζ, 339.
 Ἀπίπνευσιν, B. 98.
 Ἀπιδείσια, Il. π, 178.
 Ἀπιδρίγασιν, Od. β, 52.
 Ἀπιδρύκει, Od. ι, 119.
 Ἀπιδρῶς μενίαν ἱμῶν, Il. ς, 361.
 Ἀπιδρῶσιαι, Il. π, 723.
 Ἀπιδσαν, Il. κ, 357.
 Ἀπιδσκίσασ', Od. λ, 384. ἀπιδσκίσασιν, Il. τ, 309.
 Ἀπιδσσιῖται, Od. τ, 302. ἀπιδσσιῖσαι, Il. ς, 278. Od. σ, 145.
 Ἀπιδσσύμειδ', Od. ι, 256. ἀπιδσσυντο, Il. ζ, 590. ο, 572. ἀπιδσσύμενον, Il. δ, 527.
 Ἀπιδσυχον, Od. μ, 333. ἀπιδσυχί, Od. μ, 145.
 Ἀπιδσφύλιξιν, Il. π, 703. ἀπιδσφύλιξαν, Il. σ, 158.
 Ἀπιδτιμνι, Il. ς, 87. ἀπιδτιάμνιτο, in Merc. 74.
 Ἀπιδτιννυτο, Il. π, 598.
 Ἀπιδτίσι, Od. α, 43. ἀπιδτίσαν non ἀπιδτίσαν, Il. δ, 161. ἀπιδτίσαντο, Od. ψ, 512.
 Ἀπιδτραπει, Il. λ, 757. ἀπιδτράπειτ', Il. κ, 200. μ, 329.
 Ἀπιδτραπῶντο, Il. σ, 585.
 Ἀπιδυθης, ignarus, Od. γ, 184.
 Ἀπιδφηνι, B. 143.
 Ἀπιδφθιῖνον, Od. ε, 110. 153. η, 251. ἀπιδφθιῖτο, Od. ς, 581.
 Ἀπιδφυγον, B. 42. ἀπιδφυγεν, B. 45.
 Ἀπιδχει, Il. ω, 19. ἀπιδχείν, Od. ο, 53.
 Ἀπιδχθαίρει, Od. δ, 105.
 Ἀπιδχθαίναςιν, Od. β, 202.
 Ἀπιδχθεσθαι, Il. φ, 83. ἀπιδχθηναι, Il. ι, 610.
 Ἀπιδχθῆραι, Il. γ, 415.
 Ἀπιδχονται, Il. ζ, 206. ἀπιδχώμιθα, Od. μ, 521. ἀπιδχοντο, Od. μ, 528.
 Ἀπιδψύχοντο, Il. λ, 620. ς, 2.
 Ἀπιδωσι, Od. ι, 81.
 Ἀπιδγαγον, Od. η, 526.
 Ἀπιδηλεγίως, Il. ι, 309.
 Ἀπιδηλόησεν, Il. δ, 522.
 Ἀπιδήμαντος, Od. τ, 282.
 Ἀπιδήμβλυνται, in Sacerd. 4.
 Ἀπιδήμβροτει, Il. π, 466. 477.
 Ἀπιδῆμεν, Od. ι, 491.
 Ἀπιδῆμνυν, Il. ι, 593.
 Ἀπιδῆμων, Il. α, 415. μ, 80. etc.
 Ἀπιδήνη, Il. ω, 718. Od. ζ, 73. ἰϋξίεψ', Od. ζ, 75. ἀπιδήνην ἰϋκυκλον, Od. ζ, 57. 69. ἰϋξίεσθην, Il. ω, 590. τιτράκυκλον, Il. ω, 524.
 Ἀπιδηνήαντο, Il. η, 185.
 Ἀπιδηνης, Il. ο, 94. π, 35.
 Ἀπιδήραξιν, abscepsit, Il. ζ, 497.
 Ἀπιδητίμνισι, Il. ν, 115.
 Ἀπιδήυρα, Il. ζ, 17. ι, 275. ἀπιδήυρας, Il. ε, 237. ἀπιδήυραν, Il. α, 430. etc. ἀπιδήυρατο, Od. δ, 646.
 Ἀπιδῶροι, alti, de ramis, Od. μ, 435.
 Ἀπιδῶς γαίης, Il. α, 270. 49.
 Ἀπιδθήσας, Il. ω, 300.
 Ἀπιδνύσσειν, desipere, Od. ε, 342. ζ, 258. ἀπιδνύσσω, Il. ο, 10.
 Ἀπιδῖτον, Od. ν, 559.
 Ἀπιδῖτος, perfidus, Il. ω, 207. Od. ζ, 150.
 Ἀπιδισχει, Od. λ, 94.
 Ἀπιδοῖδας, Il. ω, 230.
 Ἀπιδνευσος, Od. ε, 456.
 Ἀπιδω, procul, Il. π, 669. 679.
 Ἀπιδδ θυμῷ ἔσαι, Il. α, 562. σκοπιῆς, Il. δ, 275. σκοπῆ, Od. λ, 345. σπαυθῆς, Il. η, 559. δόξης, Il. κ, 524. Od. λ, 345.
 Ἀπιδοαίνυμαι, Il. ν, 262.
 Ἀπιδοαίρει, Il. α, 275. ἀπιδοαίρεισθαι, Il. α, 230.
 Ἀπιδόβλητον, Il. β, 361. ἀπιδόβλητ', Il. γ, 65.
 Ἀπιδοβλύζων οἶνω, Il. ι, 487.
 Ἀπιδοβεῖξαντες, somno satiati, Od. ι, 151. μ, 7.
 Ἀπιδογυῖωσης, Il. ζ, 265.
 Ἀπιδογυμνωθέντα, Od. κ, 501.

- Ἀποδάσσομαι, Il. ε, 251. ω, 595. ἀποδάσσαι, Il. χ, 118.
 Ἀπὸ — διδίδασκετο, Il. μ, 52.
 Ἀποδειροτομήσιν, Il. ψ, 22.
 Ἀποδοίτε, Od. χ, 61.
 Ἀποδοχμώσας ἀνχίνα, reflexa cervice, Od. ι, 372.
 Ἀποδράς, Od. π, 65. ε, 516.
 Ἀποδρύφοι, laceret, Il. ψ, 187. ω, 21. ἀπὸ — δρύφῃ, Od. ε, 426.
 Ἀπὸ — δῦσαι, Il. ε, 435. ν, 182. ἀποδυσάμινος, Od. ε, 349.
 Ἀπόειπε, Il. γ, 406. ἀποειπῶν, Il. ι, 509.
 Ἀπὸ — ἐκάπυσσε, efflavit sc. animam, Il. χ, 467.
 Ἀπὸ — ἔξεισε, Il. ε, 81.
 Ἀπὸ — ἔπατατο, Il. ν, 587. Od. κ, 163. τ, 454.
 Ἀποείργαθε, Il. φ, 599. ἀποείργαθιν, Od. φ, 221.
 Ἀποείργει, Il. θ, 325. ἀποειργμένη, H. in Ven. 47.
 Ἀπόειρε, peremisset, de aqua, ut semper, Il. ζ, 348. ἀποείρει, Il. φ, 329. ἀποείρει, Il. φ, 283.
 Ἀπὸ — ἐφθιβεν, Od. ψ, 331.
 Ἀποθείομαι, recondam, Il. σ, 409.
 Ἀπόθειςσε, neglectus, Od. ε, 296.
 Ἀποθρόσκειντα, surgentem, de fumo, Il. τ, 702. Od. α, 58.
 Ἀποθύμια, ingrata, Il. ζ, 261.
 Ἀποῖνα ἀγλαᾶ, Il. α, 23. αἰκία, Il. ω, 594. ἀπειρία, Il. τ, 138. εἰκοσινήριτ', Il. χ, 349.
 Ἀποίσιτον, Il. ε, 257.
 Ἀποίχονται, Il. λ, 408.
 Ἀποκηδήσαυτε pro incuriam s. ignaviam, Il. ψ, 413.
 Ἀποκινήσασκε, Il. λ, 655.
 Ἀποκλίψιν, in Merc. 519.
 Ἀποκλίναντ', Od. τ, 556.
 Ἀποκρινθῆντι, Il. ε, 12.
 Ἀποκτάμιν, Il. ε, 675. ἀποκτάμιναι, Il. υ, 165. B. 250.
 Ἀπολείβεται, Od. η, 107.
 Ἀπολίσκιτ', Od. λ, 585.
 Ἀπόληγε, Il. ν, 230. ἀπολήξεις, Od. τ, 166. ἀπολήξειαν, Od. μ, 224. ἀπολήξωσι, Od. ν, 151.
 Ἀπόλλων, λαοστόος, Il. ψ, 79. ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, Il. η, 83. ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ, Il. δ, 101. ἀπόλλωνα ἀτάσθαλον, in Ap. 67. χρυσάρεα, ib. 123. χρυσάρεον, Il. ο, 256.
 Ἀπολοίατα, Od. ι, 554.
 Ἀπολύσομαι, Od. ζ, 219.
 Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrare, Il. α, 513.
 Ἀπολυμαντήρα δαιτῶν, de parasito, Od. ε, 220.
 Ἀπολύσομαι, Il. κ, 449. ἀπολύσομαι, Il. χ, 50.
 Ἀπομνήσει, Od. π, 378. ἀπομνήσας, Il. β, 772. η, 230.
 Ἀπομόργνυ, Il. σ, 414. ἀπομόρξατο, Od. ε, 304.
 Ἀπονάσωνσιν, domum remittant, Il. π, 86.
 Ἀπονίσθαι, Il. β, 113. ἀπονοίμην, Il. φ, 561.
 Ἀπὸνῆθι, frueri, Il. ε, 25. ἀπονήμενος τιμῆς, Od. ω, 50. ἀπονήσεται, Il. λ, 762.
 Ἀπονίφαντις, Od. ω, 188. ἀπονιφάμενοι, Od. χ, 478.
 Ἀπονησθῆσιν, Il. α, 60. etc.
 Ἀπονίσφι, Il. β, 235. etc.
 Ἀπονοσφισθῶσι, in Merc. 559.
 Ἀποξύουσιν, Od. ζ, 269. ἀποξύουαι, Od. ι, 326.
 Ἀποξύσας, Il. ι, 446.
 Ἀπόταυε, Il. φ, 340. ἀποταύεαι, Il. π, 121. ἀποταύει, Il. α, 422.
 Ἀποτίσῃσιν, Od. ω, 7.
 Ἀποπλαγχθεῖς, Il. ν, 592. etc.
 Ἀποπλείνι, Il. ι, 418. 681. Od. π, 331.
 Ἀποπλύνεσκε, Od. ζ, 95.
 Ἀποπνίγων θυμὸν, Il. δ, 524. ἀποπνίγναι, Il. ζ, 182.
 Ἀποπροήκει, Od. ζ, 26. χ, 327.
 Ἀποπροΐει, Od. χ, 82.
 Ἀποπροσλῶν, detrahens, decerpens, Od. ε, 457.
 Ἀπόπροθι, Il. κ, 410. ψ, 822.
 Ἀποπροταμών, Od. θ, 475.
 Ἀποπτάμενος, Il. β, 71.
 Ἀποπτύει, Il. δ, 426.
 Ἀπίρρητος, Il. μ, 11.
 Ἀπορύνειν, Il. ε, 105.
 Ἀπόρως, Il. ε, 20. 836. etc.
 Ἀπορρῶσαι φίλον ἦτορ, interficere, Od. π, 428. ἀπορρῶσαι κτήματα, eripiet, Od. α, 404.
 Ἀπορρήξας, Il. ζ, 507. Od. ι, 481.
 Ἀπορρίψαι, Il. π, 282.
 Ἀπορρῶξ, Il. β, 735. ἀπορρῶγεις, Od. ν, 98.
 Ἀποσκήδαται, Il. ψ, 4.
 Ἀποσκύδμηναι, irascere, Il. ω, 65.
 Ἀποσπένδων, Od. γ, 394. ζ, 331.
 Ἀποσάδδον, Il. ο, 556. ἀποσάδδον, Od. ζ, 143. 146.
 Ἀποσίχην, Od. λ, 151. ἀποσίχι, Il. α, 522.
 Ἀποσίλβοντες, Od. γ, 408.
 Ἀποσφίλασκε, retro pepulit, Il. χ, 197. ἀποσφίλαντι χεῖρας, in tergum religantes, Od. χ, 173. 190. ἀποσφίλαντις, νείας, Od. γ, 161.
 Ἀποσυρίζων, in Merc. 280.
 Ἀποσφίλει, cum acc. pers. et genit. rei, fructu privaret, Il. ε, 567. ἀποσφίλωνσιν, de cursu depellant, Od. γ, 320.
 Ἀπόσχη, Il. ζ, 96. 277. ἀποσχῆσαι, Od. τ, 572. ἀποσχίσθαι, Od. ι, 211.
 Ἀποταμνόμενοι, Il. χ, 347.

- Ἀποτεινῶτος, II. χ, 452.
 Ἀποτιμήσω, pro ἀτιμήσω, in Merc. 55.
 Ἀποτίειν, Od. β, 152. χ, 235. ἀποτισίμεν, II. φ, 399. ἀποτίσινται αὐτὰς, ulciscetur, Od. α, 268. ἀποτινύμηναι, Od. β, 73.
 Ἀποτιμήγῃσι, II. π, 390. ἀποτιμήξας, II. χ, 456. Od. κ, 440.
 Ἀποτμος, Od. υ, 140. ἀποτμότατος, Od. α, 219.
 Ἀποτρίψῃσι, Od. ρ, 252. vid. not.
 Ἀπότροπος, Od. ζ, 372.
 Ἀποτρωπῶμεν, II. υ, 119. ἀποτρωπῶσθε, Od. φ, 112. ἀποτρωπῶσι, Od. π, 405.
 Ἀπουρίσσειν, adiment, II. χ, 489.
 Ἀπύρας, II. α, 556. 507.
 Ἀπόφῃμι, II. η, 362. ἀπόφασθε, renunciate, II. ι, 422. 645.
 Ἀποφθίσθω, II. ρ, 429. ἀποφθιμένη, Od. ο, 556. ἀποφθιμην, II. κ, 51.
 Ἀποφθινύθῃσι, II. ε, 645.
 Ἀποφῶλιος, Od. ρ, 177. ζ, 212. ἀποφῶλιος, Od. λ, 248. ἀποφῶλια, Od. ε, 182.
 Ἀποχάζεο, Od. λ, 94.
 Ἀπὸ — χεῖ, II. χ, 468. ἀποχεῖν, Od. χ, 20. 85.
 Ἀποψύχοντα, animo deficientem, οἰρηνι-
 tur, recipere spiritum, Od. ω, 546. ἀ-
 ποψυχθεῖς, II. φ, 561.
 Ἀπὸ — ὤσι, II. ε, 508.
 Ἀπρηκτον πόλεμον πολιμίξιν, II. β, 121.
 Ἀπρήκτως, II. β, 576. Od. β, 79.
 Ἀπριάτῃν, inemtam, II. α, 99. Od. ζ, 517.
 Ἀπροτίματος, de femina, intacta, II. τ, 265. vid. not.
 Ἀπτερος μῦθος, Od. ρ, 57. vid. not.
 Ἀπτεσθον, Od. δ, 60.
 Ἀπτήσι, epith. pullorum, II. ι, 325.
 Ἀποτιπῆς, effrenis lingua, II. ρ, 209.
 Ἀπτόλιμος, II. β, 201.
 Ἀπύργωτον, Od. λ, 265.
 Ἀπυρον λίβητα, recentem lebetem, II. ψ, 267. ἀπύρεος τρίποδας, II. ι, 122. 264.
 Ἀπύρωτον, idem, II. ψ, 270.
 Ἀπυστος, Od. α, 242. δ, 675. ε, 127.
 Ἀπώκισι, Od. μ, 155.
 Ἀπώμνυ, Od. β, 377. ἀπώμνυν, Od. κ, 345. ἀπώμνον, Od. μ, 505. ο, 436. vid. not. ἀπώμοσα, Od. κ, 586.
 Ἀπῶσαν, II. φ, 537. ἀπῶσαι, Od. β, 150. ἀπῶσασθαι, II. ρ, 206.
 Ἀράβησι, II. δ, 504. etc.
 Ἀραβος, II. κ, 375.
 Ἀραιή, Od. κ, 90. ἀραιαί, II. σ, 411. υ, 37.
 Ἀραξί [ἀπὸ] II. π, 324. [σὺν] II. μ, 584. Od. μ, 412. ἀράχθη, Od. ε, 426.
 Ἀράρισκας, Od. ζ, 25. ἄραρον, II. μ, 105. π, 214. ἀράροντο, Od. π, 169.
 Ἀρᾶται, II. ι, 240.
 Ἀράχνια κακὰ, Od. π, 35. λιπτὰ, Od. ρ, 280.
 Ἀράων, II. ο, 578.
 Ἀργαλῖος, II. α, 589. σ, 119. etc. ἀργα-
 λιώτερος, II. ζ, 121.
 Ἀργεννῶν, II. σ, 529. ἀργεννάων, II. γ, 195. σ, 588. ἀργεννῆς, II. ζ, 424. Od. ρ, 472.
 Ἀργιστά, II. φ, 554.
 Ἀργίτι, alba, II. λ, 817. ἀργῆτι, idem, II. γ, 419. Od. ε, 128. ἀργίτα, albam, II. φ, 127. ἀργῆτα, II. ρ, 135.
 Ἀργικέραυνε, II. τ, 121.
 Ἀργινόντα, candidum, II. β, 647. 656.
 Ἀργιόδοντα, II. ι, 555. ἀργιόδοτες, II. ψ, 52. ἀργιόθῃσι, H. in Merc. 568.
 Ἀργίποδας, celeres canes, II. ω, 211.
 Ἀργματα, primitiæ, Od. ζ, 446.
 Ἀργοὶ πόδας, II. σ, 578. Od. ρ, 62.
 Ἀργυρήλον, II. β, 45. γ, 334. etc.
 Ἀργυρόπεζα, II. α, 538. 556.
 Ἀργυρότοξος, II. β, 766.
 Ἀργυρὸς, candidus, II. ω, 621. ἄργυρα, Od. κ, 85. ἀργυρεον, II. σ, 50. Od. ε, 230.
 Ἀρδμὸς, II. σ, 521. ἀρδμοὶ ἐπήετανοι, Od. ν, 247.
 Ἀρειον, II. τ, 56.
 Ἀρεκτον, infectum, II. τ, 150.
 Ἀρείσαι, II. ι, 120. ἀρείσσομαι, Od. ρ, 402. ἀρείσσάμενος, Od. ρ, 415.
 Ἀρείσθαι, II. η, 203. μ, 407.
 Ἀρετὰ ἔργα, quæ succedunt bene, Od. ρ, 529.
 Ἀρετῇ ἔξοχος, II. ζ, 118. ἀρετῇ, Od. σ, 152. i. e. εὐδαιμονίαν, res secundas, vid. not.
 Ἀρετὰς παντοίας, artes, II. ο, 642.
 Ἀρετώσι, felices sunt, Od. τ, 114.
 Ἀρίων ἐξ, propter diras, II. ι, 562.
 Ἀρήγειν, II. α, 521. μ, 68.
 Ἀρηγόνες, II. δ, 7. B, 272.
 Ἀρήιος, II. β, 698. 708. etc.
 Ἀρηίφατοι, Od. λ, 41.
 Ἀρηίφίλος, II. γ, 21. 156. 252. Od. ο, 169.
 Ἀρήμηναι, Od. χ, 522. ἀρημένος, II. σ, 435. Od. ζ, 2. ι, 403.
 Ἀρὴν, prima brevi, damnum, II. σ, 100. Od. ρ, 538. χ, 208.
 Ἀρὴν, prima longa, supplicationem, II. ο, 598. etc. ἐξ ἀρίων, II. ι, 562. ἀράων, ib. ο, 578.
 Ἀρῆξαι, [ἐπὶ] II. α, 408.
 Ἀρηρεν, Od. ε, 248. ἀρήρη, Od. ε, 561. ἀρη-
 ρει, II. γ, 558. ἀρηρὸς, II. λ, 51. ἀρηρότες, II. ν, 800.
 Ἀρήση, II. ν, 818. ἀρησαίατ, Od. α, 164. ἀρήσασθαι, II. ζ, 115.
 Ἀρητήρ, II. ε, 78.
 Ἀρητόν, II. ρ, 37. ω, 741.
 Ἀρθεν, II. π, 211.
 Ἀρθμήσαντε, conciliati inter se, II. η, 302.
 Ἀρθμιοι, amici, Od. π, 427.
 Ἀρθμῶ, H. in Merc. 521.
 Ἀρίγνωτος, Od. δ, 207. ἀρίγνωτ, Od. ζ.

300. ὃ ρίγνυτε, in partem deteriorem, Od. ρ, 375. vid. not.
- *Αριδείκιςτος, Il. λ, 248.
- *Αριζήλη, Il. σ, 219. αριζήλως, Od. μ, 485.
- *Αριθμηθήμηναι, Il. β, 124.
- *Αριπρεπία, masc. Il. ζ, 477. neutr. Il. ρ, 552.
- *Αρίσθημα, H. in Merc. 12.
- *Αριστεῖ εἶδος, Il. γ, 59. ἄριςτι νείκει, Il. ψ, 482.
- *Αριστερὴ χειρὸς, H. in Merc. 153. 418.
- *Αριστερόφιν, Il. ν, 309.
- *Αριστεύεις, Il. ζ, 460. αριστεύειν, Il. ζ, 208. λ, 785.
- *Αριστεῖς, Il. η, 75. 159.
- *Αρίστοις, principibus, Il. γ, 274.
- *Αριστον, prandium, Il. ω, 124. Od. π, 2.
- *Αριφραδίς, Il. ψ, 526. αριφραδέως, Od. ψ, 225.
- *Αρκίσει, Il. φ, 151.
- *Αρκιος, Il. κ, 304. Od. σ, 357.
- *Αρκτοι, Od. λ, 610. H. in Ven. 71.
- *Αρμα ἀγκύλον, Il. ζ, 59. ἐξέσον, Il. β, 390. εὐτροχον, Il. ρ, 458. καμπύλον, Il. ζ, 231. παγχρούσιον, in Dian. 4. χρυσόζυγον, in Solem, 15. ἄρμασι δαιδαλέοισιν, Il. ρ, 448. κολλητοῖσι, Il. δ, 566. ἄρματα εὐπεπυκασμένα, Il. β, 777. εὐποίητα, H. in Ap. 265. ποικίλ', Il. ν, 537. ποικίλα, Il. ε, 239.
- *Αρματοπληγὸς ἀνὴρ, Il. δ, 485.
- *Αρματοροχὴ πολλή, Il. ψ, 505.
- *Αρμενον, Od. ε, 234. 254.
- *Αρμονίαν, Il. ρ, 255.
- *Αρνεῖς, Od. ι, 444.
- *Αρνεύμενον, H. in Merc. 390.
- *Αρνευτήρι, urinatori, Il. μ, 385. π. 742.
- *Αρνύμενος, Il. ζ, 446. Od. α, 5. ἀρνύσθην, Il. χ, 160.
- *Αρόμην, Il. ψ, 592. ἄροντο, Il. ι, 124.
- *Αρσις λείη, Od. ι, 154. ἄρσιν ψιλήν, Il. ι, 576.
- *Αρότοισιν, Od. ι, 122.
- *Αρρα ζειδωρος, Il. β, 548. ὀλίγη, Il. γ, 115. φερίσβιος, in Terr. 9. ἀρέρη ἐπιζύνει, Il. μ, 422. ἄρραν ἐρίβωλον, Il. φ, 252. μαλακὴν, Il. σ, 541. νειδὴν, ib. ψίεραν, ib. Od. β, 528.
- *Αρσάων, Il. χ, 310. vid. not. ἄρσάας, Il. γ, 444.
- *Ασπακτῆρες ἐπιδήμιοι, Il. ω, 262.
- *Ασπαλιῶν κερδίων, raptio partorum, Od. ρ, 164. ἀρπαλέως, Od. ζ, 250. ξ, 110.
- *Ασπη τανυπτερυγί, λιγυφώνη, Il. τ, 350.
- *Αρρηκτος, Il. β, 490. φ, 447.
- *Αρρήκτον, Od. ξ, 466.
- *Αρσας, Od. α, 280. ἄρσασα, in Dian. 5. ἄρσαντες, Il. α, 136.
- *Αρσην, Il. ρ, 7. ἄρσηνος, Il. μ, 451. ἄρσενα, Il. η, 315. etc.
- *Αρσον, reconde, Od. β, 289. 355.
- *Αρτεμία, incolumem, Il. ε, 515. η, 308. ἀρτεμίσσει, Od. ν, 43.
- *Αρτια, Il. ε, 526. Od. ρ, 240.
- *Αρτιεπῆς, Il. χ, 281.
- *Αρτίστος, integer pedibus, Il. ι, 501. Od. ρ, 310.
- *Αρτίφρων, Od. ω, 260.
- *Αρτος ποισκοπάνιστος, B. 35. ἄρτον ἔλον, Od. ρ, 345.
- *Αρτοφάγος, B. 209.
- *Αρτῦμασι παντοδαποῖσιν, B. 41.
- *Αρτύνει, Od. δ, 771. ἀρτύνεισιν, Od. α, 277. β, 196. ἀρτύναντες, Il. μ, 43. ἀρτύνειν, Il. λ, 216.
- *Αρχε, præibat, Il. γ, 447. ἀρχε, incipe, Il. ι, 69. ἀρχέτω, Il. η, 286. ἀρχέμεναι, Il. υ, 154. ἀρχεω, in Sol. 1. ἀρχεω, Il. β, 345.
- *Αρχεύειν, Il. ε, 200.
- *Αρχοί, Il. β, 618.
- *Αρωγῆς, Il. φ, 560.
- *Αρωγί, Il. ρ, 205.
- *Αρώμενος, Od. τ, 567.
- *Αταμιν, satiavimus, Od. π, 567. ἄσαιμ, Il. ι, 485. ἄσαι, Il. ε, 289. ἄσασθαι, Il. σ, 307. ἄσιν, Il. λ, 817. ἄσι, Od. λ, 61. ἄση, Il. σ, 281. ἄσισθαι, Il. ω, 717.
- *Αταμίνδης ἀργυρίας, Od. δ, 128. ἐυξίστας, Il. κ, 576.
- *Ασβετος γίλως, Il. α, 599. ἀσβέση, Il. π, 125.
- *Ασημάντοισιν, Il. κ, 485.
- *Ασθμα, Il. ο, 241. ἄσθματι ἀργαλίη, Il. ο, 10.
- *Ασθμαίνων, Il. ε, 585. ν, 599.
- *Ασιν, Il. φ, 521. ν. not.
- *Ασινίας, Od. λ, 109. μ, 157.
- *Ασιτος, Od. δ, 788.
- *Ασκεθῆς, salvi, Od. ξ, 255.
- *Ασκελῆς, imbelles, Od. κ, 463. ἀσκελῆς, adv. perpetuo, Od. α, 68. δ, 545.
- *Ασκελίως, idem, Il. τ, 68.
- *Ασκηθῆς, Il. κ, 212.
- *Ασκήσας, Il. δ, 110. ἀσκήσασα, Il. ξ, 179. Od. α, 439.
- *Ασκητοῖ, Od. δ, 134. ἀσκητῶ, Od. ψ, 189.
- *Ασκὸν βοῆς, Od. κ, 19.
- *Ασκοπος, Il. ω, 157. 186.
- *Ασμενος, Il. υ, 350.
- *Ασπαίρων, Il. ν, 443. ἀσπαίροντες, Od. μ, 255.
- *Ασπαρτος, Od. ι, 123.
- *Ασπάσιος, Il. κ, 35. etc. ἀσπασίως, adv. Il. η, 118.
- *Ασπασός, Od. ψ, 60. 239. ἀσπασὸν, Od. ε, 598.
- *Ασπερμος, Il. υ, 305.
- *Ασπερχῆς, Il. δ, 32. π, 61. Od. α, 20.
- *Ατπιτα, Adv. Il. λ, 705. Od. δ, 75.
- *Ασπιτος, Il. ρ, 554. κ, 523.

- ¹ Ἀσπίς ἀσπίδα ἔχει, Il. ν, 151. 215. ἀσπίδος ἐκκύκλου, ε, 797. ἀσπίδα φαίνειν, ε, 457. ἀσπίδα ἀμφιβρότην, λ, 32. Θῆριν, ibid. ἡμφαλόμεσαν, χ, 111. πάντοσε ἴσσην, γ, 547. πολυδαίδαλον, λ, 52. ταυρεῖην, ν, 163.
- ² Ἀσπίδαων, Il. δ, 90. 201. etc.
- ³ Ἀσπυδεῖ, Il. θ, 512.
- ⁴ Ἀσσα, Il. κ, 208. 409.
- ⁵ Ἀσσαστο, læsit, Il. τ, 95.
- ⁶ Ἀσσοτίει, Od. ρ, 572.
- ⁷ Ἀσαχύεσσι, Il. β, 148.
- ⁸ Ἀσεμφία, Il. β, 344. ἄσεμφις, Il. γ, 219. ἄσεμφίως, Adv. Od. δ, 419. 459.
- ⁹ Ἀστος εὐρυχόροιο, Od. ω, 467.
- ¹⁰ Ἀσείρι, ὁπωρινῶ, Il. ε, 5. παμφαίνονθ', Il. χ, 26.
- ¹¹ Ἀσερόεντι, Il. δ, 44.
- ¹² Ἀσεροπῆ, Il. κ, 154.
- ¹³ Ἀσεροπητής, Il. α, 580. 609.
- ¹⁴ Ἀσῆρ ἕλεις, Il. λ, 62. φαάντατος, Od. ν, 93.
- ¹⁵ Ἀσραγαλον νείατον, Il. ξ, 466. ἀσραγάλοισι, Il. ψ, 88.
- ¹⁶ Ἀσράπτων, Il. β, 555.
- ¹⁷ Ἀσράσι, Il. χ, 28. 517.
- ¹⁸ Ἀσυβώτης κῆρυξ, Il. ω, 701.
- ¹⁹ Ἀσυδε, Il. σ, 255.
- ²⁰ Ἀσύπολον, Il. ϕ, 209.
- ²¹ Ἀσύφηλον, contumelia affectum, Il. ι, 645. ω, 767.
- ²² Ἀσφάραγον, Il. χ, 528.
- ²³ Ἀσφοδελόν, Od. λ, 538. 572. ω, 15.
- ²⁴ Ἀσχαλάα, Il. β, 293. Od. τ, 159. ἀσχαλάα, Il. β, 297. ἀσχαλώων, Od. τ, 554. ἀσχαλώωντα, Il. χ, 412. ἀσχαλώωσι, Il. ω, 403. Od. α, 504.
- ²⁵ Ἀσχαλλης, Od. β, 193.
- ²⁶ Ἀσχιτι, Od. β, 85. 303. ἄσχιτοι μένος, Od. γ, 104.
- ²⁷ Ἀταλαῖ, Od. λ, 59. ἀταλῶ, Il. σ, 567.
- ²⁸ Ἀτάλαντος, Il. β, 627. 636. 651. etc.
- ²⁹ Ἀταλάφρονα, Il. ζ, 400.
- ³⁰ Ἀταλλεῖ, Il. ν, 27. ἀτάλλετο, H. in Merc. 400.
- ³¹ Ἀταρβῆς, Il. ν, 299.
- ³² Ἀτάρβητος, Il. γ, 63.
- ³³ Ἀταρπιτός, Il. σ, 565.
- ³⁴ Ἀταρπιτὸν (semitam) παιπαλῖεσσαν, Il. ρ, 745.
- ³⁵ Ἀταρτηρεῖ, Od. β, 243. ἀταρτηρεῖς, Il. α, 225.
- ³⁶ Ἀτάσθαλα, Il. λ, 694.
- ³⁷ Ἀτασθαλῖαι, Od. ϕ, 146.
- ³⁸ Ἀτασθάλλων, Od. σ, 57. ἀτασθαλώωσ', Od. τ, 88.
- ³⁹ Ἀτιρῆς, Il. γ, 60. ἀτιρείας, Il. σ, 697.
- ⁴⁰ Ἀτίλειτος, Od. β, 273.
- ⁴¹ Ἀτιλεύτητον, Il. α, 527.
- ⁴² Ἀτιλῆς, Od. ρ, 546.
- ⁴³ Ἀτίμβειν, Od. υ, 294. ϕ, 312. ἀτίμβονται, Il. ψ, 445.
- ⁴⁴ Ἀτίοντα, dementem, Il. υ, 532. vid. not.
- ⁴⁵ Ἀτράμνον, Od. ψ, 167.
- ⁴⁶ Ἀτρεπῆς, Il. τ, 554.
- ⁴⁷ Ἀτη ἀρτίπος, Il. ι, 501. σθιναρῆ, ib. πυκινῆ, Il. ω, 480. ἀτη βαρεῖν, Il. β, 111. ι, 18. συγερῆ, in Naut. 1. ἀτην ἄγειον, Il. τ, 88.
- ⁴⁸ Ἀτίζων, contempnus, Il. υ 166.
- ⁴⁹ Ἀτιμῆ, Od. π, 507. ἀτίμα, Od. ϕ, 99. ἀτίμων, imperf. Od. ψ, 28.
- ⁵⁰ Ἀτιμάζει, Od. ζ, 285.
- ⁵¹ Ἀτίμητος, Il. ι, 644. π, 59.
- ⁵² Ἀτιμίησιν, Od. ν, 142.
- ⁵³ Ἀτιμότερον, Il. π, 90.
- ⁵⁴ Ἀτιτᾶλλω, Od. ζ, 41. ἀτίταλλιν, Il. ω, 280. ἀτίτηλα, ib. 60.
- ⁵⁵ Ἀτιτος, Il. ν, 414.
- ⁵⁶ Ἀτλητον, Il. τ, 567.
- ⁵⁷ Ἄτος, (insatiabilis) πολίμιοι, Il. ε, 588. 863. λ, 450.
- ⁵⁸ Ἀτραπιτοὶ διηνεκίεις, Od. ν, 195.
- ⁵⁹ Ἀτρεκίς, Il. ε, 208. δεκάς ἀτρεκίς, omnino decem, Od. π, 245. vid. not. ἀτρεκίως, Il. β, 10. κ, 584. etc.
- ⁶⁰ Ἀτρέμα, Il. σ, 318. ἀτρέμας, Il. β, 200. ε, 524. etc.
- ⁶¹ Ἀτρίπτως, Od. ϕ, 151.
- ⁶² Ἀτρομος, Il. π, 163.
- ⁶³ Ἀτρώγετον, Il. ο, 27. Od. β, 570. etc.
- ⁶⁴ Ἀτσα, Il. ι, 603.
- ⁶⁵ Ἀτυζόμενοι, Il. ζ, 41. ἀτυζόμεναι, Od. ψ, 42.
- ⁶⁶ Ἀτυθεῖς, Il. χ, 468.
- ⁶⁷ Αὔα, Od. ε, 240. σ, 308.
- ⁶⁸ Αὔανθιν, Od. ι, 521.
- ⁶⁹ Αὐγάζομαι, Il. ψ, 458.
- ⁷⁰ Αὐγαὶ ἀρίζηλοι, Il. ν, 244.
- ⁷¹ Αὔδα, Il. ξ, 195. ο, 426. αὔδα, Od. ε, 89. αὐδήσασκεν, Il. ρ, 420.
- ⁷² Αὐδέινα, Il. τ, 407. αὐδήντων, Od. ζ, 125.
- ⁷³ Αὔδι, Il. α, 492. β, 528. statim. Od. σ, 538.
- ⁷⁴ Αὐλείς, Od. α, 104. αὐλείησι, Od. σ, 238. ψ, 49.
- ⁷⁵ Αὐλὴ ὕψηλῃ, Od. ι, 184. ξ, 5. αὐλῆς βαθείης, Il. ε, 142. εὐρεκίς, Il. ι, 468. περικαλλίος, Od. α, 425.
- ⁷⁶ Αὐλιζομέναν, Od. μ, 265. ξ, 412.
- ⁷⁷ Αὔλιν, Il. ι, 252. de area septa, in qua rete avibus tensum stat, ein Vogel-Herd, Od. χ, 470.
- ⁷⁸ Αὔλιον ὑψιμέλαθρον, H. in Merc. 103. 154. 399.
- ⁷⁹ Αὐλὸς αἵματος παχύς, Od. χ, 18.
- ⁸⁰ Αὐλῶνας κελᾶδενὸς, H. in Merc. 95.
- ⁸¹ Αὐλώπις, Il. λ, 555. ν, 530.

- ἄων, adv. de sono, Il. μ, 160. *adject.* aridum, Il. ν, 530.
 ἄωνος, Od. κ, 84. B. 190.
 ἄωρη ψυχρῇ, Od. ε, 469.
 ἄωσαι, Od. ι, 65.
 ἄωσαι, Il. ε, 101. ἄωσας, Il. δ, 508. ζ, 66. 110.
 ἄωσαλιός, Od. τ, 527.
 ἄωτάγρετα, Od. π, 148.
 ἄωτάων, Il. ε, 752.
 ἄωτει, Il. λ, 258. ἄωτευσ, Il. μ, 160.
 ἄωτιων, Il. μ, 424.
 ἄωτὴ Σήλως, Od. ζ, 122. ὄξεια, Il. ο, 312.
 ἄωτῆμαρ, Il. α, 81.
 ἄωτμίνα, flatum, Od. γ, 289. Il. ψ, 756.
 ἄωτμη, Il. ι, 605. ἡδύς, Od. μ, 369. Σερμός, H. in. Merc. 110. ἄωτμὴν ἀμύγαρτον ἀνίμων, Od. λ, 399. 406. εὐπρεψον, Il. σ, 471. παντοίην, ib.
 ἄωτοδιδασκος, Od. χ, 347.
 ἄωτόδιον, extemplo, Od. ς, 449.
 ἄωτότις, annuo spatio, Od. γ, 322.
 ἄωτόθιν, Il. τ, 77. υ, 120. αὐτόθι, Il. ι, 615. κ, 275.
 ἄωτοκασιγνήτη, Od. κ, 137. ἄωτοκασίγητος, Il. β, 706.
 ἄωτόμακτος, Il. β, 408. αὐτόμακται, Il. ε, 749. ς, 395.
 ἄωτονυχί, Il. ς, 197.
 ἄωτοπροεσῆς, H. in Merc. 86.
 ἄωτοσαδίνη, Il. ν, 325.
 ἄωτοσχιδὼν, Il. η, 275. ν, 496. αὐτοσχιδά, Il. π, 319.
 ἄωτοσχιδήν, Il. μ, 192. ο, 510. αὐτοσχιδήης, H. in Merc. 55.
 ἄωτόφι, Il. μ, 502. ν, 42. αὐτόφιν, Il. τ, 255. υ, 140.
 ἄωτοφόνιοι, Il. δ, 395.
 ἄωτοχώνων σόλον, massam ferri rudis, Il. ψ, 855.
 ἄωτως, Il. α, 153. 520. nullo dato dono, Od. ο, 83. frustra sine usu, Od. ς, 509.
 ἄωτως pro αὐτως, Od. ξ, 151. ν. not.
 ἄωχίς, B. 57.
 ἄωχένιος, Od. γ, 450.
 ἄωχῆν, Od. κ, 559.
 ἄωχμίς, Od. ω, 248.
 ἄωχμήεις, H. in Pan. 6.
 ἄωχαλον, sine clavis, Il. κ, 258.
 ἄωχάμαρτε, Il. λ, 550.
 ἄωχάμοροισῆς, loquax, gerro, Il. γ, 215.
 ἄωχνάνει, displicet, Od. π, 387.
 ἄωχαντος, Il. υ, 503.
 ἄωχαρᾶσαι, Il. ν, 189.
 ἄωχεστεροι, perniciores, de equis, Il. ψ, 311.
 ἄωχευῖ, Il. η, 235. ἄωχευότερος, Il. η, 457. ἄωχευότατος, Il. ο, 11.
 ἄωφίη, Il. γ, 317. ἀφίη, Il. π, 590. ἀφίθη, B. 86.
 ἄφενος μίγνα, Il. ψ, 298.
 ἄφίζω, Od. υ, 263. ἀφίζομαι, Od. τ, 489.
 ἄφίσαται, Il. δ, 340. ἀφίσαται, Il. ν, 738. ἀφίσαται, Il. ξ, 132.
 ἄφίτην, Il. λ, 641.
 ἄφήμενος, Il. ο, 106.
 ἄφήμετος, jaculatoris, Il. ι, 404.
 ἄφίματος, Il. ε, 724.
 ἄφθονε, in Matr. omn. 16. ἀφθονα, H. in Ap. 536.
 ἄφικάνω, Od. ξ, 159. ς, 156.
 ἄφίχθαι, Od. ζ, 297.
 ἄφλαστον, ornamentum summæ puppis, aplustria, Il. ο, 717.
 ἄφλοισμός, spuma, Il. ο, 607.
 ἄφνιός, Il. ε, 9. ν, 664. ἀφνιότεροι, Od. α, 165. ἀφνιότατος, Il. υ, 220.
 ἄφρομηθίς, Il. β, 794.
 ἄφθονα, tractantem manibus, Il. ζ, 322.
 ἄφραδίνοντι, Il. ι, 52.
 ἄφραδίς, Od. λ, 475. ἀφραδίαν, Od. β, 282. ἀφραδίαν, Od. η, 294.
 ἄφραδίως, Il. γ, 456. μ, 62.
 ἄφραδίας, Od. τ, 525. ἀφραδίαις, Od. ξ, 481. ἀφραδίης, Od. χ, 288. ἀφραδίησι, Il. κ, 122. π, 554.
 ἄφραίνει, Od. υ, 360. ἀφραίνοντα, Il. β, 258.
 ἄφρατος, H. in Merc. 553. ἀφρατότερον, in Thestor. 2.
 ἄφρον, spumabant, Il. λ, 282.
 ἄφρήτωρ, Il. ι, 63.
 ἄφρονέοντες, Il. ο, 104.
 ἄφρω μαλακῶ, in Ven. sec. 5.
 ἄφροσυνάν, Od. π, 278. ω, 456.
 ἄφυλλοισιν, Il. β, 425.
 ἄφύξιν, copiose accepturum, Il. α, 171.
 ἄφυσγιτόν, limum, Il. λ, 495.
 ἄφυσσε (διὰ —) Il. ξ, 517. ἀφύσσας, Od. ι, 204. ἀφύσσατο οἶνον, Il. π, 230. ἀφυσσόμενος, Il. ψ, 220.
 ἄφωπλίζοντο, Il. ψ, 26.
 ἄχαρίσα, Od. ς, 236. ἀχαρίστερον, Od. ι, 592.
 ἄχρει ἐλκυσσάται, Od. ς, 530. ἀχρίσσι, Od. τ, 167. ἄχρει ἄκριτα, Il. γ, 412. ω, 91.
 ἄχρις, B. 289.
 ἄχρειν, particip. Il. β, 694. ἀχρίσα, Od. ο, 360.
 ἄχρίαν, Il. ε, 869. ι, 608. θυμόν, Il. σ, 461.
 ἄχθωμα, Il. ε, 361.
 ἄχθος ὄβριμον, Od. ι, 233. ὀλίγον, Il. μ, 452. ἀχθος, Od. υ, 379.
 ἄχλὺς κακῇ, Od. υ, 357. ἀχλὺν θισπισίην, Od. η, 41.
 ἄχνη, Il. λ, 507. ἄχνας, Il. ε, 499. 501.
 ἄχνημαι, Od. ξ, 170. ἄχνηνται, Od. ξ, 376. ἀχνύμενοι κῆρ, Il. η, 428. ἀχνηται, Il. ξ, 38.

Αχολον, Od. δ, 221.
 Ἀχομαι, Od. σ, 255. τ, 129.
 Ἀχος αἰνὸν] Il. δ, 169. ἄλαστον, Od. δ, 108.
 ἄτλητον, Il. τ, 567. ἔξῃ, Il. τ, 125. πυ-
 κινόν, Il. π, 599.
 Ἀγορεῖον ἐγέλασεν, Od. σ, 163. vid. not.
 ἰδων, Il. β, 269.
 Ἀχρημοσύνη, Od. ρ, 502.
 Ἀχρηστον, B. 69.
 Ἀχυρμαῖ, acervi palearum, Il. ε, 502.
 Ἀψα, articuli, Od. δ, 794. σ, 188.
 Ἀψευδής, Il. σ, 46.
 Ἀψισι, Il. ε, 487.
 Ἀψόρρον, Il. δ, 152. Od. ι, 282. ἄψόρροι,
 Il. γ, 513.
 Ἀψόρρος, Il. σ, 399. Od. υ, 65.
 Ἀωροι, Od. μ, 89.
 Ἀωροτο, Il. γ, 272.
 Ἀωτεῖς ὕπνον, dormis, carpis somnum, Il.
 κ, 159. ἀπτεῖται, Od. κ, 548.
 Ἀώτα θισπεσίσι, Od. ι, 434. ἄωτα ὄϊος, Il.
 ν, 599. 716. Od. α, 443. ἄωτον λιπτόν,
 Il. ι, 657.

B

ΒΑΪΔΗΝ, Il. ν, 516.
 Βάει, Il. ι, 515. Od. ξ, 127. 157.
 βάψαι μὲν εὔ, κακῶς δ' ὀπίθιν φρονέ-
 σιν, Od. σ, 167. βίβαπται, Od. ρ, 408.
 Βάβριξ, H. in Merc. 320.
 Βάβριον, Il. ρ, 14.
 Βάβος, B. 85.
 Βαβυδῖνη, Od. κ, 511. βαβυδῖνην, H. in
 Merc. 159.
 Βαβυδῖνηντα, Il. φ, 603.
 Βαβίζωνες, Il. ι, 590. Od. γ, 154.
 Βαθυκλήραν, locupletium, in Piscat. 2.
 Βαθύκολλοι, Il. σ, 359. H. in Ven. 258.
 Βαθύλειμον, Il. ι, 151. 293.
 Βαθυλήιον, Il. σ, 550.
 Βάθυνη, Il. ψ, 421.
 Βαθυρρίσας, Il. φ, 195.
 Βαθυρρόν, Il. η, 422. βαθυρρόν, Il. φ, 8.
 Βαθύσκοιον, H. in Merc. 229.
 Βαθυσχοίνοι, in Dian. 3. βαθύσχοιον, Il.
 δ, 383.
 Βαθύτριχα, H. in Ap. 412.
 Βάλανον μενοεικέα, Od. ν, 409. ἄκυλον, Od.
 κ, 242.
 Βάλων, 1 person. sing. Il. ε, 188. λ, 741.
 βάλεις, Il. ρ, 156. φ, 91. βάλον, 3
 plural. Il. ε, 588. Od. δ, 50. βάλα, Il.
 ρ, 17. 40. βάλησθα, Il. ο, 571. Od. μ, 221.
 βαλῶ, Il. ρ, 451. βαλῖα, Il. ρ, 403.
 βάλλεις, Od. μ, 218. βυβλήσεται,
 Il. λ, 656. βιβλήσας, Il. ξ, 28. βε-
 βολήσας, Il. ι, 3. βιβολημένους, Il. ι, 9.
 Od. κ, 247.

Βαμβαίνων, de dentium crepitu, Il. κ,
 375.
 Βαν, Il. δ, 209. Od. δ, 279. βάντα, Od.
 δ, 680. βάντε, Od. ρ, 296. βανθ', ib.
 450.
 Βάπτη, Od. ι, 592.
 Βαρβαροφάνων, Il. β, 867.
 Βάρδιτοι, tardissimi, Il. ψ, 530. θείειν, Il.
 ψ, 310.
 Βάρος, B. 90.
 Βάρυνε, Il. ε, 664. βαρύνεται, Il. τ, 165.
 βαρύθει, Il. π, 519.
 Βαρυεναάχων, Il. α, 364. δ, 153.
 Βαρυφθόγγων, H. in Ven. 160.
 Βασίλεια αἰδοῖν, Od. σ, 513. ἰφθίμη, Od.
 π, 332. περὶ φων, Od. λ, 544. πολυμνή-
 ση, Od. δ, 770. βασιλείης ἀγκλειπῆς,
 Od. ρ, 570. 468. etc.
 Βασιλεύτερον, Od. ο, 532. βασιλεύτατος,
 Il. ι, 69.
 Βασιλεύς ἀγανός καὶ ἥπιος, Od. β, 230.
 δημοβίρος, Il. α, 231. βασιλῆος αἰδοῖοιο,
 Il. δ, 402. ἀμύμονος, Od. τ, 109. θείει,
 Od. δ, 621. π, 335. ἀπηνέος, Il. α, 340.
 Βασιλῆες ἀριπρεπέες, Od. ρ, 590. γεραροί,
 in Cur. 3. διοτρεφεῖς, Il. β, 445. Od. γ,
 480. σκηπτῆχοι, Il. β, 86. βασιλῆαν βεί-
 ων, Od. δ, 691. ὑπερμενέων, Il. ρ, 236.
 βασιλῆας κλειπῆς, Od. ζ, 54.
 Βασιληίδος, Il. ζ, 193.
 Βασιληῖον γένος κτείνειν ἐς δεινόν, Od. π,
 401.
 Βάσκ' ἰθι, Il. β, 8. ρ, 599.
 Βασάξαντα, Od. λ, 595.
 Βάσπην, Il. α, 527. ε, 778.
 Βάτων, Od. ω, 229.
 Βεβάσας, Il. β, 134. βέβασαν, Il. ρ, 286.
 βεβήμεν, Il. ρ, 359. 510.
 Βεβαρηότα, Od. τ, 122. βεβαρηότες, Od. γ,
 139.
 Βεβίηκεν, Il. κ, 145. 172.
 Βέβριθς, Il. τ, 584. βεβρίθασιν, Od. ο, 333.
 βεβρίθει, Od. π, 474. H. in Ap. 136.
 βεβρίθῃα, Il. φ, 385.
 Βεβροτωμένα, sanguine infecta, Od. λ, 41.
 Βέβρουχεν, Il. ρ, 264. Od. ε, 412. βεβρουχῶς,
 Il. ν, 593. π, 486.
 Βεβρωκῶς, Il. χ, 94. Od. χ, 403. βιβρω-
 σος, voraveris, Il. δ, 35. βιβρώσεται, Od.
 β, 203.
 Βεβυσμίνον, refertum, Od. δ, 134.
 Βείομαι, vivam, Il. χ, 431. cf. βίομαι.
 Βείλος ἄλιον, Il. δ, 498. ἀφανρότερον, Il. μ,
 458. ἰχθυοντες, Il. α, 51. δ, 159. θοόν,
 Od. χ, 83. κατακαίριον, Il. λ, 439. κω-
 φόν, Il. λ, 590. περιπτενκῆς, Il. λ, 844.
 Βείλα σονόντα, Il. ρ, 159. βελέσσι πυκνοῖ-
 σι, Il. λ, 575. ἀγανοῖς, Il. ω, 759. λαί-
 ψηροῖς, Il. φ, 278. βίλισιν, Od. π, 277.
 βίλισσιν, Il. α, 42.

Βέλιμνα βλαφθέντα, Il. ο, 484. πιπερά, Il. χ, 206.

Βέλτιον, Od. ε, 18. v. not.

Βένθος, Il. σ, 58. 49. βένθοςδε, Od. ρ, 51.

βένθεια, Od. α, 53. δ, 386.

Βέομαι, vivam, Il. ο, 194. cf. βείομαι.

Βέρεθρον βάδιτον, Il. ρ, 14.

Βηλὺ θεισπεσίω, Il. α, 591.

Βήματα, H. in Merc. 222.

Βῆν, Od. ι, 196. βῆν; H. in Ap. 244. βή-
την, iverunt, 3 dual. Il. β, 115. βῆμεν,
Od. γ, 151. ν, 317. βήμεναι, Od. ρ, 518.

Βῆστο, Il. ε, 745. ρ, 589.

Βῆσσα κόιλῃ, H. in Ap. 284. βῆσαν, Il. β, 552. βήσας ἱεράς, Od. κ, 275.

Βῆσσα ποιήντα, valles, H. in Ven. 99.

Βητάρμοις ἄριστοι, saltatores, Od. ρ, 520.

Βιάζεται, Il. λ, 588. βιάζεται, Il. ο, 727.

Βίαια, Od. β, 236.

Βιαιώς, Od. β, 237.

Βίας ἀνέμων, Il. π, 213.

Βιβῶ, H. in Merc. 225. βιβῶσα, Od. λ, 558. βιβῶντα, Il. γ, 22.

Βιβάζων, gradiens, Il. ν, 809. ο, 676.

Βίη ἔμπειδος, Il. δ, 314. νηπίη, Il. λ, 560.

Βίησατο, Il. φ, 451. Od. η, 278. βιησάμενος,
Il. ψ, 576. βιησεται, Od. φ, 348.

Βήφι, Il. φ, 367. δ, 325. κρατερῆφι, Il. φ, 501.

Βιθάλιμος, almus, H. in Ven. 190.

Βίος, B. 33. βίον ἀγαθόν, Od. ο, 490. δὺς-
ζλον, in Naut. 2. θυμήρεα, in Sol. 17.

Βιός, Il. δ, 125. λ, 387. Od. ζ, 270.

Βιοτήρητη, Od. δ, 565.

Βιότῃα, in Merc. 10.

Βιότος ἀσπάσιος, Od. ε, 594. βιότοις, Od.

ζ, 3 de re familiari quæ constat peco-
ribu, unde victus.

Βιόωντα, Od. λ, 502. βιόωντο, vexabant,
Od. ν, 9. βιῶατο, Il. λ, 467.

Βιῶτα, ἔνατ, Il. ρ, 429. βιῶναι, Il. κ, 174.
Od. ζ, 359.

Βλάβεται, Il. τ, 82. 166. Od. ν, 34. βλάβ-
βεν, Il. ι, 545.

Βλαίσσοι, vari, B. 288.

Βλαφθείς, Il. ι, 508. βλαφθέντα, acc. masc.
Il. π, 331. βλαφθέντι, Il. ζ, 391. βλαφ-
θέντα, neutr. plural. Il. ο, 484. 489.

Βλαῖο, percutire jaculo, Il. ν, 288.

Βλεμεινέειν, Il. φ, 22. 135.

Βλεφαροῖν, Il. κ, 187. Od. ε, 490.

Βλήεται, percutitur, Od. ε, 472. βλήτο, Il.
δ, 518. βλήσσαι, Il. δ, 115. Od. χ, 253.

βλήμενος, Il. δ, 211. ρ, 514.

Βλήτοις, clavis, Il. ο, 678.

Βληχὺν οἶων, balaum, Od. μ, 266.

Βλοσυροῖσι, Il. η, 122.

Βλοσυράς, Il. λ, 36.

Βλωδεῖ, alta, epith. arboris, Il. ν, 390. π,
483.

Βοάα, Il. ζ, 394.

Βοάγρια, Il. μ, 22. Od. π, 296. Il. β, 555.

Βοείην ταύρου βοός, pellem, Il. ε, 589. σ,
582. χ, 159. βόειον, Od. ζ, 24. βοίας,
e corio bubulo factas, epith. scuti, Il.

ε, 452. pelles bubulas, Il. λ, 842. Od.

ω, 227. βόεια νεῦρα, Il. δ, 122.

Βοείην ἀδείησαν, pellem bubulam, Od. ν, 2.

βοείης κυρσι, it. σιερέησι, Il. ε, 492.

Βοίς, bubuli, Il. ψ, 777. βοίεισιν, Il. ψ,
524. βοίεις, Il. χ, 397.

Βοῦσι, εὐσεπέτοις, Od. ο, 291.

Βοή ἄσβεστος, Il. λ, 50. 500. θεισπισή, Od.

ω, 48. βοή θοόν, pugnando celerem, Il.

ν, 477. βοὴν ἀγανδῆς, bellicosus, Il. β,
408.

Βοητὺς, clamor, Od. α, 369.

Βόζον πυγέσιον, Od. κ, 517. βόζον, ἑδαίμ,
H. in Merc. 112.

Βολαί, Od. δ, 150. βολάων, Od. ε, 283.

Βόμβησι, Il. ν, 530. π, 118.

Βοώσιν, Il. ε, 265. βοῶν, Il. ο, 687. 732.

βοῶντα, Il. β, 198. βοῶντες, Il. β, 97.

Βορέης αἰθρηγενίτης, Od. ε, 296. ὄπαρινός,
Il. φ, 346. Od. ε, 328. βορέας αἰθρηγενίος,
Il. ο, 171. βορέα, Il. ψ, 692. Od. ζ, 533.

βορέην κραιστόν, Od. ε, 385.

Βόσιν, escam, Il. τ, 268.

Βόσκετο, H. in Merc. 232. βοσκήσκονθ,
Od. μ, 355.

Βοτάνης, Il. ν, 495. Od. κ, 411.

Βοτῆρας, pastores, Od. ο, 503.

Βοτρυδὴν, in nvæ speciem, Il. β, 89.

Βότευς μέλανες, Il. σ, 562.

Βύβοτος, Od. ν, 246.

Βύβρωσις κακῇ, fames dira, Il. ω, 532.

Βυβῶναι, Il. δ, 492.

Βυγάϊ, maledictum in hominem ingentis
staturæ et stulte ferocem viribus, Il. ν,
824. Od. σ, 78.

Βυκολέες, Il. φ, 448. βυκολέοντο, Il. κ,
221. βυκολέοντι, Il. ε, 315. ζ, 445.

Βυκολίας, H. in Merc. 495.

Βύλομαι, malo, Il. α, 117. Od. λ, 330. ε,
81. βύλειαι, mavis, Od. ε, 404. βέλειο, Il.

ρ, 204. βυλήσεται, H. in Ap. 264.

Βυλύησθα, Il. ι, 99. βυλεύειν βυλῆς, Il.

κ, 147. 327. βυλεύσμεν, Od. ι, 179.
187.

Βουλευτῆσι γέμεσιν, Il. ζ, 114.

Βυλῆ, concilium, Il. β, 194. 202. curia

Il. μ, 213. βυλὴν γερόντων, Il. β, 53.

consilium, Il. β, 282. ἀσεμφεία, Il. β,
344. ἐπίφρονα, Od. π, 241. νηκερδία, Il.

ε, 469. νημερτέα, Od. α, 86. πυκινῇ, Il.

β, 55. πυκινόφρονα, H. in Merc. 535. βύ-
λειον, Il. α, 273. μ, 236.

Βυληφόρος, Il. ω, 651. ἐσθλός, Il. π, 126.

βυληφόρον ἄνδρα ἔχρη παννύχιον εὖδειν, Il.

β, 24. 61.

Βελυτόνδε, ad vesperam, s. occasum, de sole, Il. π, 779. Od. ι, 58.
 Βῆς ἔξοχος, Il. β, 480. βόος ἀγραύλοιο, Il. κ, 155. ρ, 521. Od. μ, 253. ἐννέωροιο, Od. κ, 19. βῆν ἦνιν, Il. κ, 292. σείραν, Od. κ, 522. βοὶ δίνουσι, Il. ν, 703.
 Βόες, ἀγελαῖαι, Od. χ, 299. αἰῶνας, Od. σ, 370. ἄρροι, Il. ψ, 50. ἑλπιες, Od. μ, 355. ἐνρυμέτωποι, Od. μ, 262. καλαί, ibid. ληῖσοι, Il. ι, 406. βωὸν ὀρθοκραιράων, Il. ρ, 251. Od. μ, 348. βῆσιν εἰλιπὸδισσι, Il. ζ, 424. εὐκραίρησιν, H. in Merc. 209. βόεσσιν ἀγραύλησι, H. in Merc. 412. εἰλιπὸδισσι, Il. π, 488.
 Βωὸν εὐποιητῶων, scutorum, Il. π, 656. βόσσοι τυκτῆσι, Il. μ, 105.
 Βωῶπις, Junonis epith. Il. α, 551. 568. etc.
 Βραδὺς ὠκὺν κιχάνει, Od. ρ, 529.
 Βραδυτῆτι, Il. τ, 411.
 Βράσσω, tardior, Il. κ, 226.
 Βράχει, sonuit, Il. μ, 396. ν, 181.
 Βραχίσιος πρυμνοῖο, Il. ν, 552.
 Βρέγματος, B. 225.
 Βρέμει μεγάλα, Il. δ, 425. βρέμεται, Il. β, 210.
 Βρέφος, Il. ψ, 266.
 Βρεχμὸν, sinuciput, Il. ε, 586.
 Βριαρῆ, Il. π, 415. βριαρῆν, Il. λ, 575.
 Βρίζοντα, Il. δ, 223.
 Βροῖπτος, clamosus, Il. ν, 521.
 Βροῖσι, in Matr. omn. 9. βροῖτον, plenierant, Od. ι, 219. βροῖθσι, Od. τ, 112. βροῖσας, abundans, Od. ζ, 159. ν. not. βροῖσαντες, Il. ρ, 233. βροῖομένη, Il. ρ, 507.
 Βροσύνη, Il. ε, 859. μ, 460.
 Βροῖν, Il. ε, 746. ρ, 590.
 Βρομῶσι, Il. π, 642.
 Βρόμον, in Bacch. 10. ἱμερόεις, H. in Merc. 451. πυρὸς, Il. ζ, 396.
 Βροτόντα ἑναρα, Il. ζ, 480.
 Βροτή, Od. τ, 545.
 Βροτολογὸς, Il. ε, 518. 846. ν, 298.
 Βρότον αἱματόντα, tabem, cruorem, Il. η, 425. μέλανα, Od. ω, 188.
 Βρόχον αἰπὺν, Od. λ, 277.
 Βρύει, abundat, Il. ρ, 56.
 Βρύκει, crepat, in Camin. 5. βρύκει, ib.
 Βρώμης, cibi, Od. κ, 177. 379.
 Βρώσι, Il. τ, 210. Od. κ, 176.
 Βρωτὺν, Il. τ, 205. Od. σ, 406.
 Βρωτοῖς, cibis, B. 50.
 Βυθόν, B. 118.
 Βυκτῶν, Od. κ, 20.
 Βυρσῶν καλαμοσιφέων, B. 126.
 Βυρσοδομῶν, volutans animo, Od. ρ, 273. ι, 316.
 Βυσσὸν, fundum imum, Il. ω, 80.
 Βωηλασίην, Il. λ, 671.
 Βῶλος, gleba, Od. σ, 375.
 Βωμός, θυήεις, Il. ρ, 48. ψ, 148. Od. ρ, 563. θυώδης, H. in Ven. 59. βωμὸν εὐδ-

μhton. Il. α, 448. περικαλλία, Il. ρ, 258.
 Βῶν, pellem bubulum, ἀζαλήην, Il. η, 258.
 Βῶσαντι, clamanti, Il. μ, 537.
 Βῶσιν ἐπὶ, — cum genit. invadunt, Od. ζ, 86.
 Βωσρεῖν, clamare, Od. μ, 124.
 Βωτιανίρην, Il. α, 155.
 Βώτορες, pastores, Od. ζ, 102. ρ, 200.

Γ

ΓΑῖΑ μέλαινα, Il. β, 699. φρέσβις, H. in Apoll. 541. γαῖαν ἀφείφατον, in Herc. 4. ἀπειρεσίην, Il. υ, 58. ἀπείρονα, Il. η, 446. ω, 542. ἐρεμνῆν, Od. ω, 106. ἡῦθιμέθλον, in Matr. omn. 1. κωφῆν, Il. ω, 54. παμμήτιραν, in Matr. omn. 1. πολυφῆρην, Il. ι, 564. συγερῆν, Od. υ, 81.
 Γαῖαν, Od. ρ, 284. μ, 404. ζ, 302. γαῖάν, H. in Ap. 46.
 Γαῖϊον υἱὸν, terrae filium, Od. η, 524.
 Γαῖοχος, epith. Neptuni, Il. ν, 43. 59.
 Γαῖον, latus, Il. α, 405. ε, 906.
 Γαλαθηνὸς, lactentes, Od. δ, 556.
 Γαλέη ἐχθίστη, B. 113.
 Γαλήνη λευκή, Od. κ, 94.
 Γαλόφ, Il. χ, 475. γαλόων, Il. ζ, 378. 583.
 Γαμβροί, Il. ζ, 249. ω, 531.
 Γαμίσσεται, Il. ι, 394.
 Γαμφηλῆσι, uncis, Il. σ, 489.
 Γαμφώνυχες, Il. σ, 428. Od. σ, 217.
 Γανῶντες, splendentes, Il. ν, 265. γανῶσαι, Il. τ, 559.
 Γάνυται, Il. ν, 493. υ, 408. γάνυνται, Od. μ, 45. γανύσσειται ἀνδρὶ ἐλδόντι, latam se ostendit, Il. ζ, 504.
 Γὰρ, in fine versus, Il. ω, 401. Od. δ, 827. ζ, 221. σ, 185.
 Γαστήρ, voracitas, κακοεργὸς, Od. σ, 55. γαστήρος λυγρῆς, Od. ρ, 475. γαστρὶ μάργῃ, Od. σ, 2. συγερῇ, Od. η, 26. γαστέρα ventriculus animalis, ἱμπελὴν αἵματος, farciminis genus, Od. σ, 17. κνύσης, ibid. γαστέρες αἰγῶν, Od. σ, 4.
 Γάστρην τρίποδος, alvum, Od. ρ, 437.
 Γαυλοί, Od. ι, 223.
 Γαυρέμενος, B. 258.
 Γεγάασι, B. 142. γεγάασι, Od. δ, 525. γεγάωτα, Il. ι, 456. γεγαυῖ, H. in Merc. 549.
 Γεγονόμεθα, Il. ν, 485.
 Γέγηθε φρένα, Il. ρ, 555. γεγῆθε φρένα, Il. λ, 682.
 Γεγωνεῖν, clamare, Il. μ, 537. γεγωνέμεν, Il. ρ, 223. λ, 6. γεγάεον, Od. ι, 47. γέγωνεν, Il. ζ, 469. γεγονώς, Il. ρ, 227.
 Γείναι, Od. υ, 202. γενομένη, Il. υ, 128. ω, 210. γείνατο, Il. α, 280. γείνασθαι, Il. ρ, 160. Od. ρ, 52.

Γελασά, Od. 9, 507.
 Γελοῖον, Il. μ, 215.
 Γέλον ἄσβεστον, Od. υ, 546.
 Γέλω, Od. σ, 99. γέλων, Od. σ, 549. γελῶν, B. 171. γελοῖαντες, Od. υ, 590. γελοῖσασα, H. in Ven. 49.
 Γελῶν, Od. φ, 105. γελῶν, Od. υ, 547. γελῶντες, Od. σ, 40. γελῶντες, ibid. 110.
 Γενεῖ, Il. α, 250.
 Γενῆφι νεώτατος, natu minimus, Il. ξ, 112.
 Γενέθλη, Il. β, 857.
 Γένει ὕστερος, natu postremus, Il. γ, 215.
 Γένειον, Od. π, 176.
 Γένεις, Il. ξ, 246. γένεσιν, ib. 201. 502.
 Γενετῆς, Il. ω, 535. Od. σ, 6.
 Γένος ἀρίγνωτον, Od. δ, 207. βασιλῆιον, Od. π, 401. γένευσ, generis, Od. α, 532.
 Γένυν, mentum, Od. λ, 519. γένυν, genarum, Il. ψ, 688. γένυσιν γναμπτήσι, malis, Il. λ, 416.
 Γέρα, Il. β, 257.
 Γεραῖος, Il. α, 55. γ, 191. γεραῖα, Il. ζ, 296. γεραῖτερος, Il. ι, 60. ω, 49. Od. γ, 362.
 Γεραῖρειν, Il. η, 521. Od. ξ, 457.
 Γεράνων, Il. α, 692.
 Γεραρόν, Il. γ, 170. γεραρώτερος, ibid. 211.
 Γερας ὀλίγον, Il. α, 167. τέλειον, H. in Merc. 129.
 Γεράσματα, H. in Merc. 122.
 Γέροντας ἀριστεύς, Il. β, 404.
 Γεύσασθαι χερῶν, Od. υ, 181. γευσόμεθ' ἀλλήλων, Il. υ, 258. γεύσασθαι προῖκός, Od. ρ, 415.
 Γεφύρη πτολίεμοιο, Il. 9, 549. γεφύρας πτολίεμοιο, Il. 9, 578.
 Γεφύρῳσιν, Il. α, 557. φ, 245.
 Γῆ δότερα ὄλβη, in Erythr. 1. πάνθ' ὄλβη, ib. φυσίχους, Il. φ, 65.
 Γηγεῖων, B. 7.
 Γῆθι, Il. ξ, 140. v. not. γῆθησι, Il. η, 189.
 Γηθήσαι, Il. 9, 578. γηθήσαι, Il. α, 255.
 Γηθόσυνος, Od. ε, 269. γηθόσυνη, adj. Od. λ, 539.
 Γηθόσυνη, Il. ν, 29. φ, 390.
 Γῆμιν, Il. ν, 455. γῆμαι, Od. φ, 72. 158.
 γῆμας, Il. λ, 227. γημαμένη, Od. λ, 272.
 γημασθαι, Od. β, 128.
 Γῆρας λιπαρόν, Od. τ, 368. ὁμοῖον, Il. δ, 315. ὁλοῖον, H. in Ven. 225. συγερόν, ibid. 234. χαλεπὸν, Il. 9, 105. Od. λ, 195. 496. γῆρας ὀνήσει, Od. ψ, 24.
 Γῆρας ἐπὶ ὄψι, Il. χ, 60. γῆραι λυγρῶ, Il. ε, 155. συγερόν, Il. τ, 336. ὁμῶς, Od. α, 356. γῆρα λιπαρῶ, Od. λ, 135.
 Γηρᾶς, senex, Il. ρ, 197.
 Γηρασκέμεν, Od. δ, 210.
 Γηρύετο ἀμβολάδην, cecinit sublata voce, H. in Merc. 425.
 Γῆρυς, clamor, Il. δ, 437.
 Γιγάντων ἀνδρῶν γηγεῖων, B. 7. γιγάντισσιν

ὕπερδύμοισι, Od. η, 59. γίγασσι, Od. κ, 120.
 Γίγνομαι, Od. β, 520. γένεσι, Il. ε, 897.
 Γιγνώσκω, Od. π, 136. ρ, 195. γιγνώσκων, Il. ε, 182. 531. γίγνωσκε, Il. ζ, 191.
 Γλάγρος, lac, Il. β, 471. π, 645.
 Γλακτοφάγων, Il. ν, 6.
 Γλαυκίον, Il. υ, 172.
 Γλαυκῶπις, epilh. Minervæ, Il. α, 206. β, 166. Od. α, 44. 80. etc. γλαυκῶπιδα φίλην, Il. 9, 375. γλαυκῶπιν, Od. α, 156.
 Γλαφυρῶν, Od. δ, 356. γλαφυρῶν, Il. σ, 402. etc. γλαφυρόν, Od. ε, 194.
 Γλήνεια, delicia pretiosa, Il. ω, 192. v. not.
 Γλήνη κακῇ, Il. 9, 164. γλήνης καιομένης, Od. ι, 590. γλήνην, Il. ξ, 494.
 Γλαυτὸν διέξιν, Il. ε, 66. γλαυτῆς, Il. 9, 540.
 Γλυκερώτερον, Od. ι, 28.
 Γλύκειον, Od. ι, 54.
 Γλυκύθυμος, Il. υ, 467.
 Γλυκυμείλιχι, in Ven. sec. 19.
 Γλυφάνη, H. in Merc. 41.
 Γλυφίδας, Il. δ, 122. Od. φ, 419.
 Γναθμόν διέξιν, Il. π, 405. γναθμοῖ, Od. π, 175.
 Γνάθος ἐκπίη, in Camin. 15.
 Γναμπτόν, flexibile, exorabile, Il. ω, 41. γναμπτοῖς ἀγκίστροις, uncis, Od. δ, 369. μ, 552. γναμπτοῖσι μέλισσι, agilibus, Il. λ, 668. ω, 359. γναμπτήσι γένυσσιν, Il. λ, 416. γναμπτῆς, tortiles, epilh. torquis, Il. σ, 401.
 Γνάμψιν [iv] Il. ψ, 751.
 Γνήσιον, Il. λ, 102. γνήσιοι, Od. ξ, 201.
 Γνῶξ, Il. ε, 68. 509.
 Γνώτε, Il. τ, 84. γνώω, Od. ξ, 118. ρ, 549.
 γνώμεν, Il. χ, 582. γνώομεν, Od. π, 304.
 γνώωσι, Il. α, 502. γνώωσι, Il. β, 349.
 Γνωτοί, Il. α, 550. γνωταί, ibid.
 Γοάομεν, Il. ω, 664. γοάοιν, Od. ω, 189.
 γόασκε, H. in Ven. 210. 217. γοάσκειν, Od. 9, 92. γοήμεναι, Il. ξ, 502. γοήσεται, Il. φ, 124. χ, 355.
 Γόφοισι, Od. ε, 248.
 Γονή, Il. ω, 539. γονῇ, Od. δ, 755.
 Γόνος ἀρίγνωτος, Od. δ, 207. γόνον ἦν, Il. ζ, 191. θαλερόν, H. in Ven. 104.
 Γόος ἱμερόεις, Od. κ, 398. γόοιο ἄνιν, Il. σ, 316. θαλερόν, Od. δ, 801. κρυερόιο, Il. ω, 524. οἰζυρόιο, Od. 9, 540. ὁλοῖο, Il. ψ, 10. 98. πολυθακρύται, Od. τ, 213. 251.
 Γόον ἀλίαςον, Il. ω, 760. ἀρρητόν, Il. ρ, 57.
 ω, 741. θαλερόν, Od. κ, 457. γόος, Od. α, 242.
 Γόων σὺν πότμον, Od. λ, 195. γοῶντα, Od. τ, 119. etc. γοῶντες, Il. σ, 515. 355.
 Γῶν, Il. ε, 258. π, 40. nuspiam præterea.
 Γῶντα, Il. ρ, 386. γῶντα καμόντα, Il. ψ,

444. λαύνησσι, Il. υ, 95. χι, 204. γένασσι, Il. ι, 484. ς, 451.
Γενάσσομαι, Il. α, 427.
Γενός, Il. λ, 546. Od. τ, 450. γένον, Od. λ, 192. 322.
Γενῆμαι, Il. φ, 74. γανῆμην, Od. λ, 29.
Γραίης πυκιμήδεος, Od. α, 438.
Γραπτῆς, lacerationes cutis, Od. ω, 228.
Γράψαι, Il. ς, 599. γράψας, Il. ζ, 169.
Γρηῦς, Od. β, 577. ω, 588. κίδν' εἰδυῖα, Od. τ, 346. γρηῦς ἀπειραιῆ, Od. η, 8. γρηῦς, Od. σ, 184. τ, 361.
Γύαλον δώρηκος, cavitatem, Il. ε, 99. γυά-
λαν, vallium, H. in Ap. 596. γυάλοις
vallibus, in Bacch. 5. γυάλοισιν, Il. ο, 530.
Γυῖα ἀγλαὰ, Il. τ, 585. ἐλαφρὰ, Il. ε, 122.
ἔμπιδα, Il. ν, 512. φαιδιμα, Il. ζ, 27.
Γυῖώσαι, Il. ς, 402. γυῖώσιν, Il. ς, 416.
Γυμνῆς, Od. φ, 417. de sagitta exempta
pharetra.
Γυμνώθη ῥακίων, Od. χ, 456.
Γυναῖχ', Il. ς, 291.
Γυνάϊον, Od. λ, 520. ο, 247.
Γῦπε, Od. λ, 577. γῦπες, Il. δ, 237. γῦπεσ-
σιν, Il. λ, 162.
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, gibbus, Od. τ, 246.
Γωρυτῆ, theca arcus, Od. φ, 54.

Δ

Δ AEI'Ω, Il. κ, 425. Od. ι, 280. δαίτης,
H. in Merc. 562. δαίντης, in Vulc. 5.
Δάκρ, Il. γ, 180. δάκρ, Il. ζ, 156. δάκρ,
Il. ζ, 344. 355. δαίρων, Il. ω, 762.
Δαήμονα, Il. ψ, 671. δαήμονες, Od. ς, 265.
Δαιδάλειον, Il. ς, 195. δαιδάλεια, Il. σ, 379.
δαίδαλα, Il. ε, 60. ζ, 179.
Δαῖ λυγαλῆν, Il. ζ, 387. λυγρῇ, Il. ν, 286.
δαῖδας, Od. β, 105.
Δαιδάλλων, variegans, Il. σ, 479. Od. ψ, 200.
Δαίδαλας, Il. σ, 592. δαίδαλον, Od. τ, 227.
Δαῖς πῦρ, Il. ε, 4. δαίεται, uritur, cruciatur,
Od. α, 48. δαίεται, Il. φ, 343.
Δαῖναι, scire, Od. δ, 493. δαῖμναι, Il. ζ, 150. δάηται, Il. υ, 316. φ, 375. δαῖσαι,
Od. γ, 187. τ, 525. cf. δίδαε.
Δαῖζον, Il. η, 247. δαῖζαι, Il. β, 416. π, 841. δαῖζόμενος, Il. ζ, 20. cf. διδαῖγμ.
Δαῖκταμέναν, cæsorum, Il. φ, 146. 301.
Δαιμόνι, Il. ζ, 407. δαιμόνι, Il. α, 561.
δαιμόνιοι, Od. δ, 774.
Δαῖνυ, Il. ψ, 29. δαίνυντα, Od. δ, 3. δαί-
νυσαι, Od. φ, 290. δαίνυνται, Od. η, 203.
δαίνυντο, Il. η, 477.
Δαῖνυ', Il. ω, 63. v. not. δαινύη, Od. ς, 243.
δαινύατ', Od. σ, 247.
Δαινύσθω, Od. φ, 318.

Δαίωσι, comburant, Il. υ, 317. δαῖον, in-
cendebant, Il. σ, 547. Od. ς, 456. δαί-
σιν γάμον, instructurum epulas nupti-
ales, Il. τ, 299. δαίμενος, dividens, de
cibus, Od. ς, 352. δαισάμενοι, epulati,
Od. η, 188. δίδαως, doctus, Od. ς, 519.
Δαῖς φίλη, Od. ς, 248. δαιτὸς εἴσης, Il. δ, 48. ἐπηράτω, Il. ι, 228. δαιτὶ πείρη, Il. τ, 179. συγερῇ, Il. ψ, 48.
Δαῖτα, Il. α, 424. ἀτεροπία, Od. κ, 124.
ἐρικυδέα, Il. ω, 802. θάλλειαν, Il. η, 475.
Od. γ, 420. μινωικία, Il. ι, 90. δαῖτ' ἀ-
γαθὴν, Il. ψ, 810. ἐρατεινὴν, Od. θ, 61.
Δαίτης, Od. γ, 44. δαίτην, Od. η, 50. δαίτη-
σι, Il. κ, 217.
Δαίτθην, adv. Od. κ, 216.
Δαίτορα, Il. θ, 275.
Δαιτρεύειν, Il. λ, 704. δαίτρευον, ib. 687.
δαιτρεύσαι, Od. ο, 322. δαιτρεύσαν, Od. ζ, 453.
Δαιτρός, carniū sector, Od. ς, 351. δαι-
τρον, Il. δ, 262.
Δαιτρουσάνων, Od. π, 253.
Δαιτυμόνης, Od. δ, 621. ι, 7.
Δαιτύος, Il. χ, 496.
Δαῖφρων, Il. β, 875. ε, 184.
Δάκρ, Il. ε, 495. δακρίν, Il. ς, 572.
Δάκρυ θαλέρην, Il. β, 266.
Δάκρυον ἐλεεινόν, Od. ς, 551. πικρὸν, Od. δ, 153. τέρεν, Il. σ, 11. δάκρυα θειρὰ,
Il. η, 426.
Δακρυφῆν, Il. ς, 696.
Δακρυπλώειν, lachrymis oppleri, Od. τ, 122.
Δάκρυσα, Od. λ, 55. 87. δακρύσας, Il. α, 349.
Δακρυχέων, Il. α, 357. δακρυχέοντες, Il. ω, 714. 786.
Δαλδς, titio, Il. ο, 421.
Δάμαρ, Il. ζ, 505. δάμαρτα, Od. υ, 290.
Δαμά, Il. α, 61. δαμάα, Il. χ, 271. δαμό-
ωσιν, Il. ζ, 368. δάμασσαν, Od. ζ, 367.
δαμάσσω, Il. π, 458. δαμάσσομεν, Il. χ, 176. δαμάσσοτο, Il. ε, 278. δαμασά-
μην, Od. δ, 637. δαμασαίατο, Od. π, 105. δαμάσασθαι, Il. χ, 379. δαμάσθην,
Il. τ, 9. δάμη, Il. φ, 383. δάμεν, Il. ς, 344. δαμείω πληγῆς, Od. σ, 54. δαμείη,
Il. ε, 564. δαμείεσσι, Il. η, 72. δαμῆναι,
Il. ν, 98. δαμῆμεναι, Il. κ, 403. δαμείς
ἐν ἡϊόστῃ, Il. ς, 2. ὕπνῳ, Il. ζ, 353.
φιλόστῃ, ib.
Δαμνῆ, Il. ζ, 199. δάμνα, Il. τ, 103. δάμ-
νασκι, H. in Ven. 252. δάμναται, Od. ζ 488. δάμνατο, Il. λ, 309. δάμνασθαι, Il. ς, 244.
Δάμνημ', Il. ε, 893. δάμνησι, ib. 746.
Δανά, arida, Od. α, 521.
Δάος, fax, Il. α, 647.
Δάπιδον, Od. κ, 227. δαπιδῶ τέκτῃ, Od. δ, 627. χρυσίῳ, Il. δ, 2.

- Δάπτει, II. λ, 481. δαπτέμεν, II. ψ, 185.
 δάψει, II. η, 851.
 Δαρδάρπτεσιν, II. λ, 479. Od. ζ, 92.
 Δάσκιος, II. ο, 275.
 Δασμός, II. α, 166.
 Δάσσονται, Od. ρ, 80. δασάσκετο [διά —]
 II. ι, 355. δάσσονται, II. α, 368. δάσσα-
 σαι, Od. υ, 216. δάσωνται, Od. β, 368.
 Δασπλήτης, σάνα, Od. ο, 234.
 Δασύ, Od. ζ, 51.
 Δασύμαλλοι, Od. ι, 425.
 Δατίενται, II. σ, 264. δατιώμιθα, II. ι,
 138. δατίοντο, II. υ, 594. δατιύντο, II.
 ψ, 121. Od. α, 112.
 Δαφνός, II. β, 508. δαφνόν, II. κ, 25.
 δαφνέων, II. σ, 558.
 Δέαι, cognovit, Od. ρ, 448. v. not. δέ-
 δαι, Od. ζ, 255. ψ, 160. δεδάκηκ, H.
 in Merc. 470. δεδάκηκε, Od. ρ, 134. δε-
 δαηκίτες, Od. β, 61. δεδάσθαι, cognos-
 cere, Od. π, 316. δεδαήμενος, H. in
 Merc. 480. δεδαίεσθαι, Od. α, 25.
 Δεδαίγμένος, interfectus, II. τ, 319. δε-
 δαίγμινω, II. χ, 72. δεδαίγμινω, II. τ,
 205. 211.
 Δεδάκρυσαι, II. σ, 7. δεδάκρυνται, II. χ,
 491.
 Δέδετο, II. ε, 587. δέδετο, II. κ, 475.
 Δέδεχθαι, H. in Ap. 558. δέχεται, II. μ,
 447. δέχεται, II. α, 25. 577. δεδεγμένος,
 II. δ, 107. δεδέγμενα, II. ψ, 275. δέδεξο,
 II. ε, 228. δεδέξομαι, II. ε, 258.
 Δεδισκόμενος, propinans, Od. ο, 150.
 Δεδιδάχθαι, II. λ, 830.
 Δεδήμεσθαι, subjecti potestati sumus,
 II. ε, 878.
 Δεδήμενος ἔγχευ, II. ζ, 482. Od. η, 318.
 δεδμήμην, parebam, Od. λ, 621. δεδμή-
 ατο, parent, II. γ, 183. δεδμήσεσθαι, H.
 in Ap. 543.
 Δέδμητο θάλαμος, structus erat, Od. α,
 426.
 Δεδοκημένος, II. ο, 750.
 Δεδωπότος, II. ρ, 679. cf. δωπ.
 Δεδραγμένος, cum gen. prendens, II. η,
 395.
 Δίδυκεν, II. ε, 811. ι, 239. Od. μ, 95.
 Δείλον, II. κ, 466. v. δέειλον.
 Δεδίχεται μύθοισιν, laudibus prosequuntur
 acclamando etc. Od. η, 72. honorabant,
 II. χ, 455. δειπάσει δειδέχεται ἀλλήλους,
 propinabant sibi invicem, II. δ, 4. cf.
 ι, 667. δειδέκετ', Ἀχιλλῆα, propinavit, II.
 ι, 224.
 Δεδήμονες, timidi, II. γ, 56.
 Δείδαι, II. κ, 93. η, 49. δειδιμεν, timuimus,
 II. η, 196. ι, 230. Od. β, 199. δειδιθῆ,
 II. ε, 827.
 Δειδιξασθαι, terrere, II. σ, 164. δειδιξέσθαι,
 II. υ, 201.
 Δειδίσκετο, terrebat, Od. σ, 120. δειδισκέμε-
 νος, Od. γ, 41.
 Δειδίσσαι, II. ν, 810. δειδίσσει, II. δ, 184.
 δειδισσέσθαι, II. α, 196. δειδίσσειτο [ἀπὸ] II.
 μ, 552. δειδισσεσθαι, II. β, 190.
 Δείδω, II. κ, 59. λ, 470. etc. δειδοικα, II. α,
 555. δειδοικας, II. μ, 244.
 Δειλιήσας, merendam sumens, Od. ρ, 599.
 Δείλος, sol occiduus, II. φ, 252. δέειλον
 ἥμαρ, tempus diei serum, Od. ρ, 605.
 Δεικανώντ' ἐπίεσσι, salutabant blande ver-
 bis, Od. σ, 110. ω, 409. δεικανώντο δε-
 παίεσσι, II. α, 86. cf. δειδέχεται.
 Δείλης, vesper, II. φ, 111. v. not.
 Δείμα, II. ε, 682.
 Δειμαίνοντες, H. in Ap. 404.
 Δειμαλῖον, Od. δ, 278.
 Δείμμεν, timemus, II. η, 357.
 Δείμος, terror, II. δ, 440. λ, 57.
 Δείξαι, II. τ, 552.
 Δείξω [ὑπὸ] prae timore, II. κ, 376. ο, 4.
 Δειπνήσας, Od. ο, 596. videtur de jentacu-
 lo dici.
 Δειπνήσας tempus caenæ, Od. ρ, 170.
 Δειπνίσσας, Od. δ, 555. λ, 410.
 Δειράδα, jugum montis, H. in Apol. 281.
 Δείρας, Od. κ, 19. δειράντας, B. 127. δειράν-
 τας, Od. κ, 555.
 Δειρή ἀπαλή, H. in Ven. 88. δειρήν περι-
 καλλία, II. γ, 396. δειράι περιμήκεις, Od.
 μ, 90. δειρήσιν, Od. χ, 472.
 Δειροτομήσας, Od. χ, 349. δειροτομήσει, II.
 φ, 555.
 Δείσαν, II. η, 95. δείσεσθαι, II. ο, 299.
 Δεισένορα, II. ρ, 217.
 Δεικάχιλοι, II. ε, 860.
 Δεικτη φῶτι, mendico, Od. δ, 248.
 Δείλοισιν, B. 5.
 Δελφίος, H. in Apol. 496.
 Δελφῖνος μαγακήτιος, II. φ, 22. δελφῖνας,
 Od. κ, 96.
 Δείμας ἀγνητός, II. ω, 376.
 Δείμνα, Od. δ, 301. ζ, 20. etc.
 Δενδύλλων [εἰς] circumferens oculos ad II.
 ι, 180.
 Δένδρεα τηλεθάωντα, Od. η, 114. ὑψιπέτη-
 λα, Od. λ, 587.
 Δενδρήσσα, Od. α, 51. δενδρήντι, Od. ι,
 200. δενδρήντα, H. in Ap. 76. 145.
 etc.
 Δειξίφιν, II. ν, 508.
 Δεξιτερῆς χειρὸς, II. η, 108. δεξιτερῆφι, II.
 ω, 284.
 Δέξω, II. τ, 10. δέκτω, II. β, 420.
 Δείνταν, liganto, Od. μ, 54.
 Δείος ἀκήριον, II. ε, 812. χλωρὸν II. η, 479.
 Od. χ, 42. etc.
 Δείπας ἀμφικύπελλον, II. α, 584. περικαλ-
 λει, II. λ, 631. τετυγμένον, II. π, 225.
 δέπαι χρυσέαι, II. ψ, 196. δέπα, Od. τ,
 62.

- Δεπῶν, II. η, 480. δεπῶσσι πλείοις, II. θ, 162. δέπασιν, II. ο, 86.
 Δερμα θαφινόν, II. κ, 23. κελαινόν, II. ζ, 117. νεῦδαρτον, Od. χ, 362. ποδηνεκὲς, II. κ, 25. 177. δέρματι λαχύνεντι, II. ι, 544. δέρμασιν πυκινούσιν, Od. β, 291.
 Δερματίνοισι, Od. δ, 782. θ, 55.
 Δέρτρον, Od. λ, 578. v. not.
 Δεσμῶ, in Bacch. s. latron. 15. ἀμήχανα, H. in Merc. 157. v. not. καρτερὰ, ib. 409. δέσματα, Od. θ, 278. σιγαλόεντα, II. χ, 468.
 Δεσμεύειν, in Bacch. s. latr. 17.
 Δεσμὸς χαλεπὸς, II. ι, 391. δεσμῷ θυμαλγίῃ, Od. χ, 189. νηλείῃ, II. κ, 443. ὀλοῇ, Od. χ, 200. δεσμὸν ἄρρηκτον, II. ο, 19.
 Δεσμοὶ ἀπίεροντες, Od. θ, 340. ἀργαλίοι, Od. λ, 293.
 Δεταὶ καίόμεναι, faces, II. λ, 553. ρ, 663.
 Δεύει, humectat, II. β, 471. π, 643. δεῦε, II. ν, 655. δεύσκον, Od. η, 260. δεύσθαι, carere, II. ν, 310. δεύτα, careant, II. β, 128. ι, 202. δεύσσαι, Od. ζ, 192. ζ, 510. δεύσσειν, II. ν, 786.
 Δεύη, caret, Od. α, 254. δεύει, II. ψ, 484. δεύεται, Od. ι, 53. δεύειν, II. υ, 122. δεύειν, II. θ, 127. δεύτο, II. ρ, 361.
 Δεύτατος, II. τ, 51. Od. α, 286.
 Δέχονται κολοσσοτόν, excipiunt, sustinent, II. μ, 147. δέχθαι, II. α, 23. 377.
 Δεψήσας, subigens, Od. μ, 48.
 Δήεις, II. ν, 260. δήεσι, II. ι, 418. 681. δήομεν, v. infra.
 Δήθουνεν, II. ζ, 503. δηθύνειν, Od. ρ, 278.
 Δήιον πόλεμον, II. δ, 281. ἄνδρα, ζ, 481. πῦρ inimicum ignem, II. ι, 347. δήιοι, hostes, ibid. 76. σ, 208. δηίων, II. β, 544.
 Δήιοσθι αἰνῇ, II. γ, 20. η, 40. etc. δηίοσθι, II. η, 29. μ, 181.
 Δήϊον, II. ρ, 566. δηϊώνειν, Od. δ, 226. δηϊόωντο, II. ν, 675. δηϊοθέντες, Od. ι, 66.
 Δήλημα κακόν, H. in Ap. 364. δηλήματα, Od. μ, 286.
 Δηλῆμονα, Od. σ, 84. δηλήμονες, II. ω, 33.
 Δηλῆσεται ὄρεα, II. γ, 107. δηλῆσαιτο, Od. ν, 124. δηλῆσασθαι, II. δ, 67. 72.
 Δηλητήρας, in Camin. 8.
 Δήμια, publico sumtu, II. ρ, 250.
 Δημιουργοὶ, artifices, Od. ρ, 383. τ, 135.
 Δήμιος, opponitur ἰδίῳ, Od. γ. 82. υ, 264. δήμιοι, publice constituti, Od. θ, 259.
 Δημογέροντος, II. γ, 372. δημογέροντες, ibid. 149.
 Δημόθεν, Od. τ, 197.
 Δημόν ἀργίτα, II. φ, 127. δίπλακα, II. ψ, 253. πίονα, II. χ, 501.
 Δηναίος, longævus, II. ι, 407.
 Δήνεα ἥπια, II. δ, 361. ὀλοφῶϊα, Od. κ, 289.
 Δήομεν, reperiemus, Od. δ, 544. ζ, 291. π, 44.
 Δῆν, cædebant, II. ι, 452. λ, 71. δῆν, II. ρ, 65. δῆώσων, II. δ, 416. δῆωθέντων, ib. 417.
 Δηριάσθων, ἀμφ' ἔροισι, II. μ, 421. δηριάσθων, II. φ, 467. δηριάσθαι, II. ρ, 734. δηριώντο, Od. θ, 78.
 Δηρινθήτην, pugnabant, II. π, 756.
 Δῆριν ἀπειρεσίην, B. 4.
 Δηρίσασθαι, II. ρ, 734.
 Δηρόν, accus. masc. II. ζ, 206. 505.
 Δησάσκετο, II. ω, 15.
 Διά — ἄφυσσι, II. ζ, 517. v. διαφυσσ.
 Διαβαινέμεν, II. μ, 50. διαβήμεναι, Od. δ, 635. διαβάς, II. μ, 458.
 Διαγινώσκω, discerno visu, II. ψ, 470. διαγνώσκειν, II. η, 424.
 Διαγλάψας, cavando parare, Od. δ, 438.
 Διάγυσιν ευκλαιοι, vivunt placide, in Vulc. 7.
 Διά — δασάσκετο, II. ι, 335.
 Διά — δατίοντο, II. ι, 158.
 Διαδράκοι, II. ζ, 344.
 Διαδράμοι, Od. ι, 100.
 Διά — ἔδασεν, II. ι, 858.
 Διάυι, perflat, Od. ι, 478. τ, 440.
 Διαϊδεταί, perspicitur, II. ν, 277. διαϊσεται, II. ρ, 535.
 Διαειπέμεν, Od. δ, 215.
 Διά — ἐλάσσαι, II. ν, 607.
 Διά — ἔλε, II. υ, 280.
 Διά — ἔπατο, II. ι, 99.
 Διά — ἔτρεσαν, II. ρ, 729.
 Διά — ἥφυσ', II. ρ, 314.
 Δάινει, humectabat, II. φ, 202. δάινετο, II. ν, 30.
 Διακεκριμέναι, Od. ι, 220.
 Διακέρσαι ἔπος, vel obloqui, vel, non obediendo irritum reddere, II. θ, 8.
 Διακλάσας, II. ι, 216.
 Διακοιρανέοντα, II. δ, 230.
 Διακοσμηθεῖμεν, II. β, 126.
 Διακριδόν, II. μ, 105. ι, 108.
 Διακρινέει, II. β, 387. διακρινέωσιν, II. β, 475. διακρινέσθαι, Od. σ, 148. διακρινέετε, II. γ, 102. διακρινθήμεναι, II. γ, 98.
 Διάκτορος, II. φ, 497. 505. διάκτορι, Od. θ, 335.
 Διαμελιεῖν, Od. ι, 291. σ, 338.
 Διαμετρητῶ χώρῳ, II. γ, 344.
 Διάμνησι, discidit, II. γ, 359. η, 255.
 Διαμπερὲς, II. ι, 112. 284. 658. ε — διαμπερὲς, omnino non, Od. ι, 480.
 Διά — πείρεν, II. π, 405.
 Διαπέρσαι, imperat. II. δ, 53. διαπέρσαι, infinit. II. δ, 55. διαπέρσομεν, II. ι, 46.
 Διαπέρφραδι, Od. ζ, 47.
 Διαπλήσσοντες, findentes, de arbore s. ligno, II. ψ, 120.
 Διαποροθήσας, II. β, 691.
 Διαπραΰνειν, II. η, 52. ι, 528.

- Διαπρήσσωσι, Od. β, 213. διαπρήσσωσα, Il. λ, 483. διαπρήζωμι, Od. ζ, 197.
 Διαπρῶ, Il. δ, 158. ε, 66. etc.
 Διαπρῦσιον, Il. θ, 227. λ, 275. 585. διαπρῦσιος, H. in Ven. 19.
 Διαρρῖαισι, perdunt, destruunt, Od. μ, 290.
 Διαρρῖαισι, Il. β, 475. διαρρῖαισι, Il. ι, 78.
 διαρρῖαίσεσθαι, Il. ω, 355.
 Διαρρίπτασιν, Od. τ, 575.
 Διασκειδάσειεν ἀγλαῖας, ad nihilum redigere, Od. ρ, 244.
 Διασκιδᾷσιν, Il. ε, 526.
 Διασκοπιῶσθαι, Il. κ, 588. ρ, 252.
 Διασῆτην, Il. α, 6. π, 470.
 Δια — τελευτᾷ, Il. τ, 90.
 Δια — τινάζει, Od. ε, 363.
 Διατμήξαι, Od. θ, 507. διατμήξας, Il. φ, 3.
 Διατρίβειν, Il. δ, 42. τ, 150. διατρίβουσιν, Od. β, 204.
 Διάτρυχα, Il. β, 655.
 Διατρυγίος, uvas jam ferens, Od. ω, 541. v. not.
 Διατρυφῖν, confractum, Il. γ, 363.
 Διαφθίρεισι πόλιν, — Il. ν, 625.
 Διαφορέεισι, Od. τ, 553.
 Διαφυσόμενον οἶνον, Od. π, 110. v. not.
 Διδάσκαλοι, H. in Merc. 553.
 Διδασκίμεν, Il. ψ, 508. διδασκίμεναι, Il. ι, 442.
 Δίδη, constrinxit, vinxit, a δίδημι, Il. λ, 105.
 Διδούς, Il. ι, 164. διδοῖσθαι ἄτας, Il. τ, 270.
 διδοῖ, Il. ι, 515. δίδομεν, Il. β, 228. δίδω-
 θαι, Od. γ, 580. δίδωσμεν, Od. ν, 358.
 διδώσιν, Od. ω, 515. δίδναι, Il. ω, 425.
 Δίε, timuit, Il. ε, 566. ι, 435.
 Διεδηλήσαντο, Od. ζ, 37.
 Διέρχον, Il. μ, 424.
 Διεθίσωσιν, sulphure lustravit, Od. χ, 494.
 Διέπει, dic, narra, Il. κ, 425. διέπομεν, Il. λ, 705.
 Διέρχαι, Od. δ, 492. διέρχο, Il. α, 550.
 Δι' ἐκ μεγάρων, Od. ρ, 460.
 Διεκόμενον, Il. β, 476. διεκομήσαντο, Od. χ, 457.
 Διελίξαστο, Il. λ, 407. ρ, 97.
 Διέμιττον, Il. γ, 515.
 Διευήσαστο, destinavit, in Cæcit, 12.
 Διευοιῶτο, Od. ζ, 434.
 Διένται, currunt, Il. ψ, 475. διέσθαι, Il. μ, 276. 304.
 Διέξοιέσθαι, Il. κ, 452.
 Διέξιναι, Il. ζ, 595.
 Διέπ', insequatur, Il. ω, 247. διέπει, re-
 gebat, sc. exercitum, Il. β, 207.
 Διέπειρε, Od. ι, 265. διέπειραμεν, Od. γ, 130.
 Διέπλεκε, H. in Merc. 80.
 Διέπρασον, Od. θ, 514. διεπράβομεν, Il. α. 367. διεπράβετο, Od. ο, 583.
 Διέπρεπιν, conspicua erant, H. in Merc. 551.
 Διέπτατο, Il. ο, 83. 172.
 Διεπτοῖησι, terruit, Od. σ, 339.
 Διέρως, Od. ζ, 201. διέρω, Od. ι, 43.
 Διεσκέδασ', Od. ε, 569. 370.
 Διέσσυτο, Il. β, 450. ε, 661.
 Διέταμεν, Il. φ, 456. διέτησαν, Il. ω, 718.
 Διέσχε, Il. ε, 100. υ, 416.
 Διέσχισεν, Od. ι, 71. διέσχισθη, Il. π. 316.
 Διέτμαγεν, Il. α, 531. η, 302. διέτμαγον, Od. η, 276. ν, 459.
 Διέτρεσαν, Il. λ, 481. 486.
 Διεφάνετο, Il. θ, 491. κ, 199.
 Διέχυναι, dividerunt, Od. ζ, 427. τ, 421.
 Δίξαι, Il. π, 715. δίξηαι, Od. λ, 99. διζήμε-
 νη, Il. δ, 88. διζησόμεθ', Od. π, 259.
 Δίζυγες, Il. ε, 195.
 Δίη, divina, Il. λ, 685. 697.
 Διήλασε, Il. κ, 564. π, 318.
 Διηνεκέα, Od. σ, 374. διηνεκές, Od. ν, 195.
 διηνεκέεσσι, Il. η, 521. διηνεκῆσιν, Il. μ, 297.
 Διηνεκέας, Od. δ, 836.
 Διήνυσεν, Od. ρ, 517.
 Διήρεσα, remigavi, Od. μ, 444. ζ, 351.
 Διήται, Il. η, 197. π, 246. vid. supra διέν-
 ται.
 Διήφυσε, ὀδόντι, hausit, i. e. laceravit den-
 tis, ictu, Od. τ, 450.
 Διῖκο, Il. τ, 186. διῖξομαι, Il. ι, 61.
 Διίπετέως, Il. ρ, 263. διίπετέας, H. in Ven. 4.
 Διίψατο, Il. ν, 29.
 Δικαζέτω, Il. θ, 431. δικαζέμεν, Il. α, 542.
 δικαζόμενος, Od. λ, 544.
 Δικάρηνοι, B. 289.
 Δικασπόλοι, Il. α, 238.
 Δικάσαστο, Il. ψ, 574.
 Δικέρωτα, in Pan. 2. 37.
 Δίκη γιρόντων, Od. ω, 254. Διῶν. Od. τ, 45.
 δμῶων, mos, ratio, Od. ζ, 59. Δίκη ἀνδρῶν
 ἀλφειῶν, H. in Ap. 458.
 Δικλίδης, Od. β, 545. ρ, 268.
 Δινη βραδείη, Od. ζ, 116. δίνας, Il. φ, 11. 353.
 Δίνεον, Od. ι, 584. δινέομεν, Od. ι, 588. δι-
 νεῖσθαι, Il. ρ, 680. δινηθείς, Od. χ, 85.
 δινηθῆναι, Od. π, 63.
 Δινεύσε', Il. μ, 12. δινέου, Od. δ, 541. δι-
 νεύων, Od. τ, 67. δινεύοντες, Il. σ, 543.
 Δινῆεις, Il. φ, 125.
 Δινωτήν, Il. ν, 407. δινωτοῖσι, Il. γ, 391.
 Διόθιν, Il. ο, 489.
 Διοισόμεθ', H. in Merc. 255.
 Διοιεύσεις, Od. μ, 102. διοιεύσας, Od. τ, 587. διοιεύσειν, Od. φ, 97.
 Διοιχνεῖ, pervestigat, in Pan. 10.
 Δίον, fugi, Il. χ, 251.
 Διοπτεύσω, Il. κ, 451.
 Διοπτῆρα, Il. κ, 562.

- Διοτρεφές, II. β, 445.
 Δίπλακι, II. ψ, 243. δίπλακα, II. γ, 126.
 Διπλός, II. δ, 153. υ, 415.
 Δίπτυχον, Od. ν, 224. δίπτυχα, II. α, 461.
 Δισθάνεις, Od. μ, 22.
 Δίσκυρα, disci jactus, II. ψ, 525. v. not.
 Διφράδα. Ires. 7.
 Δίφρον ἰϋξίση, Od. ρ, 602. εὐεργέος, II. ε, 585. ξίση, II. ω, 522. δίφροιο παμφανώνωντος, II. θ, 520. ποικίλη, II. κ, 501. δίφρου, εὐπλίκτου, II. ψ, 335. περικαλλίη, II. δ, 486. δίφρον ἀεικέλιον, Od. υ, 259. ἰϋξίση, Od. τ, 101. ἰϋξον, Od. δ, 590. κολλητόν, II. τ, 595.
 Δίφροι καλοὶ, II. ε, 195. νεοτευχίης, ibid. πρωτοπαγεῖς, ibid. δίφρους εὐπλίκειας, II. ψ, 436.
 Διχθαδὶ, II. ζ, 21. διχθαδίας, II. ι, 411.
 Διχόμενος, in Luu. 11.
 Διψαλῆος, B. 9.
 Δίψαν πολυκαγκία, II. λ, 641. διψάν, Od. λ, 585.
 Διώκιτον, II. κ, 54.
 Δίωμαι, Od. φ, 570. δύνανται, II. ρ, 110. cf. supra δύνανται.
 Διώτην, diruit, II. φ, 244.
 Δμηθήτω, II. ι, 158. δμηθίντα, II. δ, 99.
 Δμῆσιν ἵππων, artem equos regendi, II. ρ, 476.
 Δμητῆρ' ἵππων, in Nept. 5.
 Δμητήρι, II. ζ, 259.
 Δμητορι Ἰασίδη, Od. ρ, 443.
 Δμῶς, Od. ω, 256. δμῶσιν, Od. ρ, 589.
 Δνοπαλῖς, indues, Od. ζ, 512.
 Δνοφερὸν, II. ι, 15. π, 4.
 Δοῦσασται, II. ψ, 339. δοῦσατο, II. ν, 458.
 Δόατ', videtur. Od. ζ, 24. v. not.
 Δοίμεν, II. ν, 378.
 Δοκεύει, II. θ, 540. δοκεύσας, II. ν, 545.
 Δοκὸν, II. ρ, 744. δοκοὶ εἰλάτναι, Od. τ, 58.
 Δολιχαύλης, Od. ι, 156.
 Δολιχεργχίας, II. φ, 155.
 Δολιχέρετμοι, Od. θ, 191. δολιχέρετμοισι, Od. δ, 499.
 Δολιχὸς, II. κ, 52. ν, 162.
 Δολιχόσκιον ἔγχος, II. γ, 546. 555. etc.
 Δολύεις, B. 50. δολύεσσα, Od. η, 245.
 Δολόμητις, Od. γ, 250. δολομήτα, II. α, 540. H. in Merc. 405.
 Δόλον αἶπυν, H. in Merc. 66. ξύλινον, B. 115. πυκινόν, II. ζ, 187. δόλως παντοῖως, II. γ, 202.
 Δολοφραδῆς, H. in Merc. 282.
 Δολοφρονέων, Od. σ, 51.
 Δολοφροσύνης, II. τ, 97. δολοφροσύνην, II. τ, 112.
 Δόμος ἡμιτελής, II. β, 701. δόμοις ποιητοῖσι, Od. ν, 506. II. ε, 198.
 Δόναξ, II. λ, 585. δόνακας, II. κ, 467. H. in Merc. 47.
 Δονακῆα, II. σ, 576.
 Δονέσι, II. ρ, 55. δονήσας, II. μ, 157. δονήσεται, H. in Ap. 270.
 Δοροῖσιν ἐνθάφεισσι, Od. β, 354. 380.
 Δόρπον λαρόν, Od. μ, 283. ζ, 408. πύματον, Od. β, 20. δόρπα, II. ι, 66. δόρπατ', II. θ, 503.
 Δορπίομεν, Od. θ, 539. δορπίεσθην, caenabant. dual. Od. α, 501. δορπήσομεν, II. ψ, 11. δορπήσαι, Od. η, 215.
 Δόρυ δολιχόν, II. ν, 162. κῆλον, de equo Trojan, lignum cavum, s. robur cavum, ut Virg. Od. θ, 507. κολόν, II. π, 117. μείλινον, II. ε, 666. νῆϊον, trabem navalem s. quæ navi struendæ serviat, II. ο, 410. ρ, 744. ὄξῃ, II. ν, 585. περυνόν, II. ρ, 618. σιβαρόν, B. 206. χαλκίον, II. ν, 247. χαλκοβαρεῖς, Od. λ, 551.
 Δορυθῆναι, in Mart. 5.
 Δόσις ἐνθάδ', II. κ, 213. ὀλίγη τε φίλη τε, Od. ζ, 208. ζ, 58.
 Δόσκον, dedi, II. ι, 551. δόσκον, II. ζ, 382. σ, 546.
 Δοτῆρ, in Mart. 9. δοτῆρες, II. τ, 44. δότεира δλβη, in Erythr. 1.
 Δέλιον, Od. ω, 251.
 Δέλιον, II. ζ, 463. Od. ζ, 540.
 Δυλιχοδείρων, epith. anserum, II. β, 460. σ, 692.
 Δυλοσύνης, Od. χ, 425.
 Δάπησιν, II. δ, 504. ε, 42. δυαῖσαι, II. ν, 426.
 Δῶπος, II. ι, 569. μ, 289. δῶπον ἀκόντων, II. λ, 564.
 Δῶρα ἄλκιμα, hastæ, II. π, 159. μέλιναι, II. ν, 715. ὄξαι, II. ε, 495. περιμήκεια, Od. μ, 445. χαλκήρεα, II. ζ, 3.
 Δῶρα νῶν, traves, II. β, 155. νῆα, Od. ι, 489.
 Δέρατος, II. λ, 557. δέρατι, II. ν, 77. δέρασιν, II. φ, 162. δέρατ' ἀκαχμένα, II. μ, 444. παμφανώνοντα, II. ε, 618.
 Δεράτειον, Od. θ, 512. δερατίον, ib. 495. δερατέοισι, H. in Merc. 121.
 Δῶρε ἄλκιμα, II. λ, 43. δέρων, II. χ, 425. δῶρεσσι, II. μ, 503.
 Δεξηνικῆς, II. κ, 357.
 Δερικλυτός, II. β, 645. 650.
 Δερικτήτην, bello captam, II. ι, 545.
 Δερόδους ἰϋξίση, Od. α, 128.
 Δόχμα, transversa, II. ψ, 116. δοχμῶ, obliqui, dual. II. μ, 148.
 Δοχμῶν, H. in Merc. 146.
 Δράγματα ἐπήτηριμα, II. σ, 552. ταρφέα, II. λ, 69.
 Δραγμαῖοντες, mergites facientes, II. σ, 555.
 Δραίνεις, facere vis, II. κ, 96.
 Δράκα, pugillum, B. 254.
 Δράκαιναν, H. in Ap. 500.

Δράκων δρέσσειρος, II. χ, 95. δράκοντα φοινθέν-
τα, II. μ, 220. δράκοντες κυάνειοι, II. λ,
26.

Δράμην, Od. ψ, 207. δραμέτην, ib. 195.

Δραξάμενοι, B. 155.

Δρατὰ σώματα, excoriata, II. ψ, 169.

Δρέπανον ὑκαμπός, Od. σ, 367.

Δρεπάνας ὀξείας, II. σ, 551.

Δρεφάμενοι, decerpentes, Od. μ, 357.

Δρεῖσον, II. ζ, 20.

Δρήσειραι, Od. τ, 345.

Δρησῆρες, Od. π, 248.

Δρησσύνη, Od. ο, 520.

Δριμύς, II. σ, 322.

Δριός, pro δρυός, Od. ξ, 553.

Δρομάδην, II. ε, 80.

Δρόμα παντοίῃς, II. σ, 281. δρόμον πύματον,
II. ψ, 575. δρόμοι ὑρέεις, Od. δ, 605.

Δρύϊνον, Od. φ, 43.

Δρυός παλαιφάτης, Od. τ, 163. δρυός ὑψι-
κάρηνοι, II. μ, 132. δρυὶ ἀραιῆσι, H. in
Merc. 349. δρῦς, accus. ἀξιλίας, II. λ,
494. ὑψικάρηνας, II. ψ, 118.

Δρυτόμος, II. λ, 86. δρυτόμων, II. π, 635.

Δρύψ, II. π, 324. δρυψαμένωι, Od. β, 155.

Δρύφθῃ, [ἀπὸ] Od. ε, 426.

Δρώοιμι, Od. ο, 316.

Δύ, duo, II. γ, 143. ε, 272.

Δῦ, pro ἔδω, aor. 2. II. θ, 85. ρ, 210. δῦθι,
imperat. aor. 2. II. π, 718. δῦτε, II.
σ, 140. δῦη, II. λ, 194. δύναι, II. γ, 322.
η, 151. δύνειναι, II. ζ, 185. δύνοντα, Od.
ε, 272. δύσκειν, II. θ, 271. δύνεται, II. ε,
140. δύνεισθην, Od. χ, 114. δύνοντο, II. ο,
345.

Δύη, miseria, Od. ξ, 215.

Δῆηπαθον, ærumnosam, H. in Merc. 485.

Δύνει, II. ρ, 392. δύν, II. ε, 845. δύνει, II. ο,
219. δύνον, II. λ, 268. δύνοντες, Od. λ,
578. δύντα, II. τ, 308. δύντε, Od. χ,
201.

Δυνάσθῃ, II. ψ, 465.

Δύο, II. α, 250. β, 346. etc. δύο ποταμῶν,
genit. plural. antiquus, Od. κ, 515.

Δυσκαίδεκα, II. β, 557. ζ, 95. 274.

Δύωσι, Od. υ, 195.

Δυσαις, Od. ι, 295. δυσαίσις, II. ε, 865. δη-
σαήων, Od. ν, 99.

Δυσαιτ', ingrederentur, II. σ, 376.

Δυσάμμορος, II. χ, 428. δυσάμμοροι, II. χ,
485.

Δύσαρμυτόκεια, II. σ, 54.

Δύσεβλος, sterilis terra, in Erythr. 3.

Δύσει, II. τ, 36. Od. ρ, 276. δύσειτο, II. τ,
368. Od. β, 388.

Δύεζήλον, in Naut. 2. δύεζήλοι, Od. η, 307.

Δυσηλείος, II. υ, 155. δυσηλεγεί, H. in
Ap. 367. δυσηλεγία, Od. χ, 325.

Δυσηχής, II. in Ap. 64. δυσηχής, II. β,
686. η, 376.

Δυσθαλπίος, II. ρ, 549.

Δυσκείαδης, II. π, 357.

Δυσκηδέα, Od. ε, 466.

Δυσκλία, II. β, 115. ι, 22.

Δυσμενείες, II. κ, 100. 365. etc.

Δυσμενέοντες, Od. β, 75. υ, 314.

Δύμητις, Od. ψ, 97.

Δύμορος, II. χ, 481.

Δύπαρι, II. γ, 39. ν, 769.

Δυσπέμφελος, tempestuosum, sc. mare, II.
π, 748.

Δυσπονείος, Od. ε, 495.

Δύστηνος, II. χ, 477. Od. ε, 456.

Δυστλήμονες, H. in Ap. 552.

Δυσχείμερον, II. β, 750. δυσχείμερον, II. π,
254.

Δυσώνυμοι, II. μ, 116. δυσώνυμοι, II. ζ,
255.

Δυσωρήσονται, sollicitè custodient, II. κ,
185.

Δυσωδέαβοιον, II. ψ, 703.

Δυσωδέαθη, II. α, 493.

Δυσκαινοκρίστηχυν, II. ο, 678.

Δῶ, (pro δῶμα) II. η, 363. σ, 385. 424. δῶ
ἄϊδος εὐρυπυλῆς, II. ψ, 74. Od. λ, 570.
πυκινὸν, II. τ, 555. ὑπερεφίς, Od. κ, 111.
χαλκοβατῆς, II. α, 426.

Δῶ, (1 pers. conj. a δίδωμι) Od. ι, 356. υ,
296. δώομαι, II. η, 299. 351. conf. not.
ad Od. π, 184. δῶς, II. η, 27. δῶσι, H.
in Merc. 174. δῶσιν, II. α, 324. δῶκα,
II. δ, 45. δῶκας, Od. δ, 647. δῶκαν, Od.
ζ, 215.

Δῶματα, de gynæceo, Od. σ, 315. ἀγα-
κλυτά, Od. γ, 388. κλυτά, II. β, 854.
ἀγλαὰ, H. in Merc. 60. ἀφθίτα, II. ν,
21. ἡχθέντα, Od. δ, 72. μαρμαίροντα, II.
ν, 21. χεῖρεσσιν, II. ν, 21. ὑπερεφία, Od. δ,
757.

Δῶρον ἀγανὸν, H. in Merc. 441. δῶρα ἀγα-
νά, II. ι, 115. ἀγλαὰ, II. α, 213. ἄξιμα,
II. ι, 261. ἄσπιτα, Od. ν, 135. ἐναίσιμα,
II. ω, 425. ἐρικυδέα, II. υ, 265. ἐσθλά,
B. 16. ἐπώσια, Od. ω, 282. ἐχθρά, II. ι,
578. κάλλιμα, Od. δ, 150. κλυτά, Od.
ω, 458. μίλιχα, in Ven. sec. 2. ξινήϊα,
Od. ω, 272. περικαλλία, Od. θ, 420.
περικλυτά, II. η, 299.

Δωρητοί, II. ι, 522.

Δώσομεν, Od. π, 184. v. not. δῶσι, II. α,
129. δῶσιν, dant, II. γ, 66. δῶσι, II. ι,
136. α, 137. δῶχ', II. ε, 266. Od. δ,
262.

Δωτῆρες ἰάων, Od. θ, 325.

Δωτήνην, Od. ι, 268. δωτήνησι, II. ι, 155.

E

ἘΑ', Od. β, 258. γ, 587.

Ἐάας, Od. λ, 109. μ, 137. ἱάα, Il. 9, 414. ἱα, Il. α, 276. β, 165. ἱάαν, Od. 9, 509. ἱασσι, Il. σ, 682. Od. ζ, 444. opp. δάσι. ἱασκεις, Il. τ, 295. ἱασ-
κει, Il. β, 832. ἱασσι, Il. δ, 228. ε, 847.
*sic semper et in aliis formis nunquam
per σσ. vid. Ind. not.*

Ἐάγῃ, Il. γ, 567. λ, 558.

Ἐαδίτα, Il. ι, 175. Od. σ, 421.

Ἐάλη, contraxit se, Il. ν, 408. v. not. υ,
168.

Ἐανόν, *adject.* Il. ε, 734. 9, 385.

Ἐανὸς ἀμβρόσιος, Il. φ, 507. ἱανῶ νεκταρεῖα,
Il. γ, 385. ἱανῶ ἀργῆτι, Il. γ, 419. φαι-
νῶ, *ibid.*

Ἐαῖς, Il. η, 270. Od. ε, 316. ἱαῖαν, Od.
γ, 298.

Ἐαρος ἱσταμένοιο νίον, Od. τ, 519. πολυανθί-
ος, in Pan. 17.

Ἐασσι, Il. κ, 165.

Ἐατ', Il. η, 414. ἱαται, *sedent*, Il. γ, 154.
ι, 624.

Ἐάφθῃ, *flexum est*, Il. ν, 545. *vid. not.*
ζ, 419.

Ἐάων, Il. ω, 528.

Ἐβᾶδιζεν, H. in Merc. 210.

Ἐβαῖς, Od. λ, 510. ἱβάζομεν, Od. γ, 127.
ἱβάζετες, Il. σ, 207.

Ἐβάπτετο, B. 218.

Ἐβάρυνε, Il. λ, 583.

Ἐβάσασσε, *libravit manu*, Od. φ, 405.

Ἐβδομάτῃ, Il. η, 248.

Ἐβεβρύχευ, Od. α, 242.

Ἐβήτην, Il. ζ, 40. ἱβήσατο, Od. ν, 75. ἱβή-
σαο ἐπὶ — H. in Apoll. 141. ἱβήσατο,
Il. ζ, 229.

Ἐβίβασκεν, *incessit*, H. in Ap. 135.

Ἐβήσατο παῖδας, vi superat, Il. λ, 557.
opprimit, π, 825.

Ἐβιώσαο, Od. 9, 468.

Ἐβλαφθῆσαν, Il. ψ, 387.

Ἐβλητ', Il. λ, 410. 674. ἱβλητο, Il. π,
753.

Ἐβόσκετο, H. in Merc. 195.

Ἐβόλιετο, Il. λ, 79. μ, 174. ἱβέλοντο, Od.
α, 234.

Ἐβόλιυσας, Od. ε, 23.

Ἐβραχι, Il. ε, 879. π, 468.

Ἐβρίσαν, *conferti stant, vel irruunt*, Il. μ,
346. 559. v. et ἐπίβρε.

Ἐβρόντησας, Od. υ, 115.

Ἐγγιγάσσι Ἰλίου, Il. ζ, 493. ρ, 145. ἱγγι-
γαυία, Il. χ, 199.

Ἐγγείωνται, Il. τ, 26.

Ἐγγονον, *natum*, H. in Ven. 285.

Ἐγγυάσθαι, Od. 9, 351.

Ἐγγύαι, Od. 9, 351.

Ἐγγυάλιζα, Od. 9, 319. ἱγγυαλίζαι, Il.
α, 353. ἱγγυαλίζω, Il. λ, 192. ρ, 206.

Ἐγγύθει, Il. ε, 72. 275.

Ἐγγύθι, Il. ζ, 317. η, 341.

Ἐγγεγώνει, *clamabat*, Il. χ, 34. ψ, 425. ἱγε-
γώνειν, *cum dat. dixi, denunciavi ei.*

Ἐγεῖνατο, Il. α, 526. φ, 109.

Ἐγεῖρειαν, Il. κ, 166.

Ἐγέλασσε, Il. α, 101. φ, 389. ἱγέλασσαν,
Od. ζ, 319.

Ἐγέραιεν, H. in Merc. 428.

Ἐγερθεν, Il. ψ, 287.

Ἐγήθει, Il. η, 214. ἱγήθειεν, Il. η, 127.

Ἐγήρα, Il. η, 148. ρ, 197.

Ἐγκατα, Il. λ, 176. ρ, 64. ἱγκασσι, Il. λ,
438.

Ἐγκατίστην κλυῶ, Od. λ, 97.

Ἐγκάτθειο, Il. ζ, 219. ἱγκάτθειτο, Il. ζ,
225.

Ἐγκείσσαι, Il. χ, 513.

Ἐγκέκλται, Il. ζ, 78.

Ἐγκεράσασα, Il. 9, 189.

Ἐγκέφαλος, Il. γ, 500. λ, 97.

Ἐγκιδαρίζει, H. in Ap. 201. ἱγκιδαρίζειν,
H. in Merc. 17.

Ἐγκλιδὸν, H. in Jov. 3.

Ἐγκλίων, H. in Merc. 119. ἱγκλίνας, Od.
χ, 156.

Ἐγκονίσσαι, *sedulæ*, Il. ω, 648. Od. η, 340.
ψ, 291.

Ἐγκοσμίττε, Od. α, 218.

Ἐγκρούψαι, H. in Merc. 416.

Ἐγκύλινδε, H. in Merc. 119.

Ἐγναμψαν, Il. ω, 274.

Ἐγρεο, Il. κ, 159. ἱγρετο, Il. β, 41. ἱγρεσ-
σαι, Od. ν, 124.

Ἐγρηγόρει, Il. η, 371. ἱγρηγόρεθαι, Il. κ,
419. ἱγρηγόρεθαι, Il. κ, 67.

Ἐγρηγορόων, Od. υ, 6.

Ἐγρηγορεῖ, *vigilanter*, Il. κ, 182.

Ἐγρήσσει, Od. υ, 33. ἱγρήσσοντα, Od. υ,
55. ἱγρήσσοντες, Il. λ, 550.

Ἐγρειτο, Od. ζ, 113. ἱγρέμενος, Od. κ, 50.

Ἐγχίην, Il. η, 261. ἱγχίαιας, Il. γ, 345. ἱγ-
χισάων, Il. ε, 167.

Ἐγχέλουις, *anguillæ*, Il. φ, 205. 355.

Ἐγχέσιμωροι, Il. η, 134. ἱγχέσιμώρες, Il.
β, 692.

Ἐγχος ἀνακμήνον, Il. ζ, 12. ἄλκιμον, Il.
γ, 338. ἀνεμοστρεφές, Il. λ, 256. βροθὺν,
Il. ε, 745. δεκάπηχυν, Il. ζ, 319. δολι-
χόσκιον, Il. γ, 346. ἱνδικάπηχυν, Il. 9,
494. μείλινον, Il. ε, 655. ὄβριμον, Il. ε,
790. πελώριον, Il. ε, 594. σιβαρὸν, Il. ε,
745.

Ἐγχεῖσιν ἀμφιγύοισι, Il. ζ, 26.

Ἐγχέσπαλος, Il. ζ, 449. α, 605.

Ἐγχέριμψας, Il. ψ, 334. ἱγχέριμπτοντα, Il.

- ρ, 413. ἐγχεριμφθεῖς, Il. η, 272, ν, 146.
 ἐγχεριμφθήτω, Il. ψ, 338.
 *Ἐδαιε, accendebat, Il. σ, 227.
 *Ἐδάην, Il. γ, 208.
 *Ἐδάϊζε, Il. φ, 147. ἰδάϊζει, Il. φ, 147. ἰδα-
 ῖζετο, Il. ι, 8.
 *Ἐδακε, B. 180.
 *Ἐδάμασσα, Il. ε, 191. ἰδαμάσσατο οἶνω,
 Od. ι, 516. ἰδαμάσθην, Od. ρ, 231.
 *Ἐδάμνα, Il. ε, 391. ἰδάμνην, Il. υ, 94.
 ἰδάμη, Il. β, 860. 874. ἰδάμνημην, Il. ν,
 812.
 *Ἐδανῶ, suavi, Il. ζ, 172.
 *Ἐδάσαντο, divisere, Od. ζ, 208. ἰδάσσαντ',
 Od. ζ, 10.
 *Ἐδαφος, Od. ε, 249.
 *Ἐδαφας, Il. φ, 398. ἰδαφην διὰ — Il. ε,
 858.
 *Ἐδέγμην, Od. ι, 513. μ, 230.
 *Ἐδέδμητο, Il. ν, 635.
 *Ἐδεις οἶκον, absumis, Od. π, 451. ἔδει,
 devorat, Il. ο, 636. ἔδεκε, comedebat,
 Il. χ, 501. ἔδειαι, Il. ω, 129.
 *Ἐδεῖδιμην, Il. ζ, 99. ἰδεῖδισαν, Il. ε, 790.
 *Ἐδεῖμα, Il. φ, 446. ἰδεῖματο, Od. ζ, 9.
 *Ἐδειπνήκει, Od. ρ, 559.
 *Ἐδειραν, Il. α, 459. β, 422.
 *Ἐδεκτο, Od. ι, 553.
 *Ἐδεξόοντο, H. in Ven. sec. 16.
 *Ἐδερον, Il. ψ, 167. ω, 622.
 *Ἐδέσματα, B. 55.
 *Ἐδύησεν τυτθῶν, parum abfuit, quin, Od.
 ι, 483. 540. ἰδύεο μάχης, aberas pugna,
 non pugnabas, Il. ρ, 142. ἰδύετο, care-
 bat, Il. α, 466. 602.
 *Ἐδευεν, humectabat, Od. ρ, 522.
 *Ἐδηδῶς κατὰ — Il. ρ, 542. ἰδῆδοται, Od.
 χ, 56.
 *Ἐδηλήσαντ', Il. α, 156. Od. κ, 459.
 *Ἐδησαν νόσον, impedivere reditum, Od.
 ζ, 610. ἰδήσατο, Il. κ, 22. ὑπαι, Il. β,
 44. ὑπῶ, Od. α, 96.
 *Ἐδητύος, Il. α, 469. β, 452.
 *Ἐδῆν', humectabat, Il. χ, 495. ἰδῆγνε.
 ibid.
 *Ἐδικάζον, Il. σ, 506.
 *Ἐδίνεον, Il. σ, 494. ἰδινέομεθα, Od. ι,
 153.
 *Ἐδίνεον, Od. δ, 19.
 *Ἐδίσκεον, discis ludebant, Od. ε, 188.
 *Ἐδμέναι, Il. δ, 345. ε, 203.
 *Ἐδνα, Od. λ, 116.
 *Ἐδνοπάλιζεν, interfecit, Il. δ, 472.
 *Ἐδον, Od. ψ, 9. ἔδομαι, Od. ι, 369.
 *Ἐδόννησεν, Od. χ, 300.
 *Ἐδῶρεπον, Od. ο, 301.
 *Ἐδῶς, Il. δ, 406. ε, 360. ἰδῶν, Il. α, 534.
 *Ἐδραθεν, dormivit, Od. υ, 143.
 *Ἐδρακον, Od. κ, 197.
 *Ἐδρη, Il. ρ, 162. ἔδραι, Od. ρ, 16. ἰδρά-
 αν, H. in Ap. 4.
 *Ἐδρίοντο, Il. κ, 198. ἰδριάσθαι, Il. λ,
 645. 777.
 *Ἐδύετο, B. 293.
 *Ἐδυε, Il. ρ, 45. λ, 19.
 *Ἐδυνήσατο, Il. ζ, 33. 423. ἰδύνω, H. in
 Merc. 405.
 *Ἐδύσετο, Il. ο, 120. φ, 515.
 *Ἐδυτε, Od. ω, 106. ἰδύτην, Il. ζ, 19.
 *Ἐδωδῆ, Od. ζ, 193. ἰδωδῆν ἠδεῖαν, H. in
 Merc. 559. μενοικέ, Od. ζ, 76. παντοῖην,
 Od. ζ, 76.
 *Ἐε, se, Il. υ, 171. ω, 134.
 *Ἐέδνα, Od. α, 277. β, 196.
 *Ἐέδνωται κακοί, Il. ν, 382.
 *Ἐεδνώσαιτο, Od. β, 53.
 *Ἐεικοσάβοιον, donum viginti boum, Od.
 χ, 57. ἑικοσάβοια, Od. α, 431.
 *Ἐεικοσόροιο νηῖς, viginti remis, Od. ι, 322.
 *Ἐείλειον, incluserunt, Il. σ, 447.
 *Ἐειπτε, enunciavit, prodidit, Od. ω, 143.
 *Ἐείσαο, Il. ι, 641. εἰσατο, Il. ο, 415. εἰσάσ-
 θην, Il. ο, 544. εἰσαμένος, Il. β, 22.
 *Ἐέλδομαι, Il. ζ, 276. ἐέλδαι, Od. ε, 210.
 ἐέλδεται, Il. ν, 638. ἐέλδισθω, Il. π, 494.
 ἐέλδετο, Od. δ, 162.
 *Ἐέλδαρ, Il. α, 41. 455.
 *Ἐέλσαι, incluseris, Il. φ, 295. ἐέλμεθα, Il.
 ω, 662. ἐελμένοι, Il. μ, 38.
 *Ἐέρραθεν, abscidit, Il. ι, 147.
 *Ἐέργει, Il. β, 617. ἔεργε, Il. ρ, 213. ἔερ-
 γην, Il. δ, 150. ἐεργμέναι, Il. ε, 89.
 *Ἐέρην, Od. κ, 238.
 *Ἐέρμενον, consertum, Od. σ, 295. ἔεργο,
 consertum erat, Od. ο, 459. v. not.
 *Ἐέρση, Il. ψ, 598. ἐέρσαι σιλπαναί, guttae,
 Il. ζ, 351.
 *Ἐερώσεις, Il. ω, 419.
 *Ἐέρχατο, inclusi erant, Od. κ, 241.
 *Ἐέσσατ', Od. ζ, 529. ἔσσατο ἄμφ', Il. κ,
 177. ἔσαο, Il. μ, 464.
 *Ἐζέσαι κατ', Od. κ, 378. ἔζιο, Il. ζ, 354.
 ἔζισθαι, Il. σ, 247. ψ, 204. ἔζισθην, Il.
 η, 59. ἔζην κατ', Il. ω, 522.
 *Ἐζεύγνουτ', Od. γ, 492. ἐζευγμέναι, Il. σ,
 276.
 *Ἐζων, vivebant, Od. χ, 245.
 *Ἐῆ, Il. π, 753.
 *Ἐῆ, Il. κ, 225. etc.
 *Ἐηκε, Il. α, 48.
 *Ἐήνδανε, Od. γ, 143.
 *Ἐῆος, Il. α, 393.
 *Ἐεσ, pre ἥς, Il. π, 208.
 *Ἐησθα, Il. χ, 453. ἔησι, Il. β, 366. Od. λ,
 433.
 *Ἐθάμβειον, Od. δ, 638.
 *Ἐθάμιζεν κομιζόμενος, frequenter curaba-
 tur, Od. ρ, 451.
 *Ἐθεεν, Il. α, 483. ἔθει, Od. μ, 407.
 *Ἐθεινε, percussit, Il. φ, 491.
 *Ἐθειράδες, Od. π, 176. v. not. Clark.
 *Ἐθειραι κυανίαι, in Bacch. 4. πολυαί, H.

- in Ven. 229. *χρύσειαι*, Il. τ, 382. *ἰθίρας ἀπαλάς*, B. 204.
- **Ἐθίρει*, colet, sc. *vineam*, Il. φ, 347. vid. not.
- **Ἐθίλγεις*, Od. ε, 521. *ἦθιλξ*, Il. ζ, 252. *ἦθιλξ*, Il. α, 253. *ἦθιλχθης*, Od. κ, 326. *ἦθιλχθεις*, Od. σ, 211.
- **Ἐθίλισκες*, Il. ι, 482. *ἦθίλισκες*, ib. 553.
- **Ἐθίλθθα*, Il. α, 554. *ἦθίλθτων*, Il. δ, 346. *ἦθίλθσω*, Od. ρ, 225. *ἦθίλθσεντον*, Od. ρ, 316.
- **Ἐθελοντῆρας*, Od. β, 292.
- **Ἐθύν*, Il. α, 114. γ, 128. etc.
- **Ἐθνεύμεσθα*, *admirabamur*, Od. ι, 218. *ἔθνησαντο*, Od. ρ, 17.
- **Ἐθνηχ'*, Il. χ, 368. *ἦθνεμιν*, *posuimus*, Od. γ, 179.
- **Ἐθλασεν*, Od. σ, 96.
- **Ἐθρε*, Il. μ, 462. α, 575. *ἔθρε καθδ'* — Il. δ, 79.
- **Ἐθώσας*, *acui*, *ᾤξυνα*, Od. ι, 527. v. not.
- **Ἐθρήνιον*, Il. α, 722.
- **Ἐθρίγκωσεν*, *suggrunda munivit*, Od. ζ, 10.
- **Ἐθων* *ἄλων*. *ventitans in vineam*, Il. ι, 536. *ἔθοντες ἰρδιμαίνεσσι*, *solent irritare*, Il. π, 260.
- **Ἐθωρήσονται*, Od. ψ, 369.
- Εἰ*, *utinam*, Od. ε, 513.
- Εἷ*, es, B. 15.
- Εἶα*, Il. η, 427. λ, 717. *εἶας*, Il. ε, 819. *εἶασα*, Od. κ, 166. *εἶασε*, Il. ρ, 12. *nus-ritam per sc. εἶασκον*, Il. ε, 802. *εἶασκε*, Il. υ, 408. *εἶασχ'*, Il. λ, 125.
- Εἶαμινῃ*, *loco irriguo*, Il. δ, 483.
- Εἶαθ'* *ἄμφι* — Il. ο, 10.
- Εἶανῃ*, Il. π, 9.
- Εἶαρινῃ*, Il. β, 471. etc.
- Εἶαται*, Il. β, 137. etc. *εἶατο*, Il. γ, 149. etc.
- Εἶατο*, *erant*, Od. υ, 106.
- Εἴβεις καθὰ* — Il. π, 11. *εἴβει καθὰ* — Il. τ, 323. etc. *εἴβει*, Od. δ, 153.
- Εἴδ' ἄγε*, Il. ζ, 376. ρ, 18. etc.
- Εἰδαλίμας*, Od. ω, 278.
- Εἴδαρ ἄμβροτον*, H. in Ap. 127. *ἄνθινον*, Od. ι, 84.
- Εἶδην*, Il. π, 75. *εἶδετε*, *videatis*, Il. ρ, 18. *εἶδεται*, *videtur*, Il. α, 228. *cernitur*, v. 98. *εἶδόμενος*, *assimulatus*, Il. ε, 462. v. 69. *εἶδομένη*, Il. β, 280. γ, 122. *εἶδοντο*, *videbant*, Il. π, 278. ρ, 724.
- Εἶδω*, Od. π, 236. *χάριν*, Il. ζ, 35. *εἶδᾶ*, Il. α, 515. Od. α, 174. *εἶδῃ*, Il. ρ, 406. ο, 207. *εἶδήσειν*, Il. α, 546. *εἶδησέμεν*, Od. ζ, 257.
- Εἰ δὲ*, *siquidem*, *cum indicat*. Il. ζ, 150. ρ, 420.
- Εἰ δὴ* — *utinam*, *cum optat*. Od. ι, 456.
- Εἰδῶλον ἄμαυρον*, Od. δ, 824.
- Εἷη*, eat, Od. ζ, 49.
- Εἷην*, *εἷξ*, Il. α, 227.
- Εἷθ'*, *utinam*, Il. δ, 513. etc. *εἷθι*, *cum optat*. Od. β, 35.
- Εἷθαρ*, Il. ε, 337. λ, 578.
- Εἰ καὶ*, *quamvis*, *cum indic.* Il. γ, 210. ε, 410. *cum optat*. Il. ρ, 159. 217.
- Εἷτε cede*, Il. ε, 548. σ, 520. *εἷκτε μὴ χάριμης*, Il. δ, 500. *εἷκοι*, *ὑπὸ*, Od. σ, 575. *εἷκων πινῆν*, *victus paupertate*, Od. ζ, 157. σ, 138. χ, 288.
- Εἷκελος*, Od. υ, 88. *εἰκίλη*, Od. φ, 411.
- Εἰκοσάκις*, Il. ι, 379.
- Εἰκοσίμετρον*, Il. ψ, 264.
- Εἰκοσινῆριτ' ἄποινα*, Il. χ, 349.
- **Εἵκτον*, Od. δ, 27. *εἵκτην*, Il. α, 104. *εἵκτο*, Il. ψ, 107. *εἵκυα*, Il. γ, 386. ζ, 389.
- Εἰλαπί'*, Od. α, 226. *εἰλαπίνη τεθαλυῖη*, Od. λ, 414. *εἰλαπίναι*, Il. σ, 491.
- Εἰλαπινάξων*, Il. ζ, 241. Od. ε, 410.
- Εἰλαπινάσης*, Il. ε, 577.
- Εἴλαο κύματος*, Od. ε, 257. *ἠῶν*, Il. η, 358. *ἄρρηκτον*, Il. ζ, 56.
- Εἰλάτινος*, Il. α, 454. *εἰλάτιναι*, Od. τ, 58.
- Εἴλαυ*, Il. ρ, 215. Od. μ, 210. *εἴλεον*, Od. χ, 460.
- Εἰλεῖθυνα μογοσέκεις*, Il. π, 187. *εἰλεῖθύναις*, Il. τ, 119. *εἰλεῖθύνης*, Od. τ, 138. *εἰλεῖθυνα μογοσέκοι*, Il. λ, 270.
- Εἰλεύοντα θῆρας*, *venantem, agitantem*, *εἰλεύοντα*, *compellebantur*, Il. φ, 8. *εἰλεῶσι*, *cohibent*, Il. β, 294.
- Εἰλήλθθα*, Il. ε, 204. *εἰληλῶθι*, Il. δ, 420. *εἰλήλθμεν*, Il. ι, 49. Od. γ, 81. *εἰληλῶθως*, Od. τ, 28.
- Εἰλημμένῃ*, Il. ε, 492. *pro λελημμένῃ*.
- Εἰλιπιδέσσει*, Il. ζ, 424.
- Εἰλήσσειθ'*, Il. μ, 49. *αἰεὶ ἰλίσσειθ'*, in Bacch. s. *latron*. 40.
- Εἴλκεον*, Il. ε, 595.
- Εἴλκυσι*, B. 229.
- Εἰλύσω καθδ'*, Il. φ, 319. *εἰλύσασθαι*, *operiuntur*, Il. μ, 266. Od. υ, 552. *εἴλυτο*, Il. π, 640. Od. ε, 403. *εἰλυμένος*, Il. ε, 186. *εἰλυμένη*, Il. ε, 492. *εἰλυμένοι*, Il. σ, 522.
- Εἰλοφάξει*, *cogit, contorquet*, Il. υ, 492.
- Εἰλυφῶν*, *idem*, Il. λ, 156.
- Εἵμα* *δαφνοῖνον*, Il. σ, 558. *εἵματα καθάρᾳ*, Od. δ, 750. *κλυτὰ*, Od. ζ, 58. *λεπτὰ*, Il. χ, 510. *νέοπλυτα*, Od. ζ, 64. *ἄκηδῆα*, Od. ζ, 26. *ἄμβροτα*, Il. π, 670. *ἄργυφα*, H. in Merc. 250. *ἔξημοιβὰ*, Od. ρ, 249. *ἰπῆρατα*, *ibid*. 366. *εὐποίητα*, Od. ι, 369. *θυάδεα*, Od. ε, 264. *κασκὰ*, Od. λ, 190. *λυγρὰ*, Od. π, 457. *σιγαλόιντα*, Il. χ, 154. Od. ζ, 26. *τηλαυγία*, in Lun. 8. *ὑφαντὰ*, Od. ν, 218. *φίλα*, Il. β, 261. *φοινικόιντα*, H. in Merc. 250. *χαρίντα*, Il. ε, 905. *χρύσεια*, Il. σ, 517.

Εἶμην, Od. ο, 197. in Variis Lect. sed hic editur ἰσμέν.

Εἶμιν, Il. ε, 875. η, 231. etc.

Εἰμίνοις, Il. ο, 308. υ, 381. εἰμίνοι τεύχια, Il. δ, 452. χαλῖνας, Od. ο, 350. εἰμίνα χαλκῷ, ærata, Il ο, 389.

Εἶν, *propos. cum dat.* Il. β, 783. ε, 160. etc. *in, cum gen. per ellipsin casus pro-* *prii*, Il. χ, 389. ο, 595. Od. λ, 210.

Εἰνάτες, Il. σ, 400. Od. γ, 118.

Εἰνάκις, novies, Od. ξ, 250.

Εἰπαλίη, Od. ο, 478. εἰπάλοι, Od. ε, 67.

Εἰνάθυες ἵαυον, per novem noctes, Il. ι, 466.

Εἰνατίρες, Il. χ, 405. εἰνατίρων ἐνπέπλων, Il. ζ, 378. 383.

Εἴνατος, Il. β, 295.

Εἴνεον, recentem, H. in Merc. 442.

Εἴνεχ', Il. ω, 501.

Εἴνι, cum dat. Il. θ, 199. ο, 150.

Εἰνόςιοις, Il. π, 260.

Εἰνοσίφυλλον, Il. β, 652. 757.

Εἴξασι, permisit alteri, Od. ι, 332. εἴξασα, Od. ι, 126. εἴξαν, cessere loco, honoris causa, Il. ω, 718. εἴξατι, viam date, ib. 716. εἴξει, cesserit dignitate, Il. ν, 321. πῶδισσι, fideret celeritate, Od. ξ, 221. χῶας, cutis vulnerabilis esset, Il. χ, 321. εἴξειαν, cederent hostes, Il. ν, 807. εἴξαι, remittere equo frena, Il. ψ, 327. εἴξας θυμῷ, indulgens animo, cupiditati, Il. ι, 110. εἴξαντες ὕβρι, præ insolentia, Od. ξ, 262.

Εἶο, genit. Il. δ, 400.

Εἰοκυῖαι, Il. σ, 418.

Εἵπασκε, Il. ρ, 425. χ, 575. etc. εἵπτε, Il. δ, 509. εἵπησθα, Il. υ, 250. Od. λ, 225. εἵπησι, Il. ζ, 479. η, 87.

Εἵπαθεν, Il. ι, 380. σ, 322. εἵπαθι, Od. μ, 96.

Εἵπως, Il. ν, 807. ξ, 163.

Εἰργάζετο, Od. γ, 455.

Εἵργον, servitutem, Od. θ, 529.

Εἰρεσίη, Od. λ, 639. εἰρεσίης, Od. κ, 78. εἰρεσίαι, H. in Ap. 52.

Εἰρίον, Il. μ, 454. εἵρια, Od. σ, 315.

Εἰροκόμω, Il. γ, 387.

Εἵρομαι, interrogo, Il. α, 553. εἵραι, Il. κ, 416. ο, 247. εἵραι, Od. α, 188. εἵρω, Od. α, 284. εἵρεσθω, Od. ρ, 571. εἵρωτο, Od. ι, 251. ρ, 120. εἵροντο, Od. ι, 402. εἵρομινος, Il. η, 127. εἵρωμαι, Od. θ, 549. εἵρώμιθα, consulamus, Od. π, 402.

Εἰρήσεται, dicetur, Il. ψ, 795.

Εἰροπόκοι, Od. ι, 443. εἰροπόκοις, Il. ε, 137.

Εἵρος ἰαδνφίς, Od. δ, 155.

Εἵρπον, Od. μ, 395.

Εἵρύσσαι, tuentur, Il. α, 259. subductæ sunt, de navibus, Il. ζ, 75. μι, insidiantur mihi, Od. π, 463. εἵρύατο, subductæ e-

rant, Il. ξ, 30. ο, 654. εἵρυτο, custodiebat, Il. π, 542. ω, 499. Od. χ, 90. εἵρυτο, i-dem, Il. μ, 454. σ, 69. εἵρύομαιθα, tue-mur, Il. φ, 588. εἵρυσάμην, extraxi, Od. κ, 165. εἵρύσαθ', servavit a perniciē, Il. υ, 93. εἵρύσατο, defendit a periculo, servavit, Il. δ, 186. εἵρύσατο, destrinxit, Il. χ, 506. εἵρύσαιτο, scrutando intelligat, Il. θ, 143. φρεσίν, taceat, celet, Od. π, 459. εἵρύσαισθι, serveti, Il. ρ, 527. εἵρύσασθαι ἕπος, obedire dicto, Il. α, 216. εἵρύσονται, tuebuntur, Il. σ, 276.

Εἵρυσι, extraxit, Il. π, 863. εἵρυσσε, traxit, Od. θ, 85. εἵρυσσεν, pertraxit, Il. γ, 575.

Εἵρω, Od. β, 162. λ, 136.

Εἵρωτῆς, Od. δ, 547.

Εἰς Ὀδυσῆα, ad Ulyssem, Od. χ, 479.

Εἰσατο, Il. β, 791. δ, 138. etc. εἰσαντο, Il. μ, 103. εἴσαιτο, Il. β, 215. εἰσάμινος, Il. ν, 45. εἰσαμένη, Il. ε, 785. ρ, 555. εἰσάμινοι, Il. ρ, 555. cf. et Ἔισα.

Ἔισαι, Od. ε, 175. ζ, 271. φρένας εἰσας, de virtute ingenii, v. Ind. Not.

Εἰσαναβαίνει, Il. θ, 291. εἰσανέβαινον, Il. σ, 68. εἰσαναβῆναι, Il. ρ, 337. εἰσαναβῆσα, Il. β, 514. εἰσαναβασαι, Il. ω, 97.

Εἰσανάγρσι, Od. θ, 529.

Εἰσανιδῶν, Il. ω, 507.

Εἰσανιών, Il. η, 425.

Εἰσαφίκανε, Il. ξ, 230. εἰσαφίκναι, Il. υ, 356. εἰσαφικίσθαι, Il. χ, 17. εἰσαφίκοιτο σφίας, ad ipsos veniebat, Od. ψ, 66.

Εἵσβαινον, Od. ι, 103. 179.

Εἵται, Il. η, 226. κ, 88.

Εἵτεῖδον, Od. λ, 581. 592.

Εἵτελασαν, Od. ν, 113.

Εἵτελάων, Od. κ, 83.

Εἵταν, collocavit, Il. ι, 200. Od. σ, 102.

Εἵτενόησα, Od. λ, 571. 600.

Εἵεπτατο, Il. φ, 494.

Εἵερύσαντες σπῆος, in specum trahentes, Od. μ, 517.

Εἵσθα, venies, Il. κ, 450. Od. τ, 69.

Εἵσιδε, Il. σ, 255. εἵσιδέτην, Od. φ, 222. εἵσιδομεν, Od. ι, 148. εἵσιδεῖν, Il. π, 256. εἵς — ἴδυσθαι, Il. ο, 147.

Εἵσιδμη λιπτή, introitus, Od. ζ, 264. vid. Interp. Hesych.

Ἔισκω, Il. γ, 197. ε, 181. Od. ζ, 152. ἔσκεις, Od. δ, 148. ἔσκει, Od. υ, 362.

Εἵσσιχνεύσι, Od. ι, 120. εἵσσιχνύσαν, ingredientem, Od. ζ, 157.

Εἵσκι, Il. γ, 409. η, 50. 291. etc.

Εἵσομαι, Il. θ, 532. ζ, 8. φ, 355. εἴσω αὐτως, Od. π, 313. εἴσεται, Il. α, 548. θ, 111. εἴσεσθαι, H. in Merc. 335.

Εἴσαν, Od. π, 163.

Εἵσώρωτι, Od. θ, 341. εἵσώρων, Il. ι, 183. θ, 52. εἵσώρασθαι, Il. ξ, 545.

Εἵσῶτε, Od. τ, 144. ω, 133. εἵς ὅτε, Od. β, 99.

- Εἰσῆκει, Il. δ, 529. 567.
 Εἶω, cum genit. per ellipsin, accus. Il. ζ, 422. Od. 9, 290. χ, 425.
 Εἰσωποὶ νεῶν ἐγένοντο, post naves recessere, Il. ο, 653.
 Εἴφ', dic, Od. ι, 279. π, 151.
 Εἴωθε, Il. ε, 766. εἰώθετε, ib. 203.
 Εἰῶμιν, Od. φ, 260. εἰῶσι, Il. λ, 549. εἴων, Il. σ, 448. Od. ι, 468.
 Ἐκάη, Od. μ, 13.
 Ἐκαθεν, Il. β, 456. ε, 791. etc.
 Ἐκαίνυτο, Od. γ, 282.
 Ἐκάκωσι, Il. λ, 689. ἐκακώσατι, Od. υ, 99.
 Ἐκαμνεν, Il. π, 106. ἔκαμον, Il. δ, 244. ἐκάμτο, Od. ι, 150.
 Ἐκάπυσσε ἀπὸ — exspiravit, Il. χ, 467.
 Ἐκαρτύναντο, Il. λ, 215. μ, 415. π, 563.
 Ἐκασίρω, Od. η, 321. ἐκασάτω, Il. κ, 115.
 Ἐκάσσοι, Od. γ, 8.
 Ἐκάστερθε, Il. υ, 153.
 Ἐκατηβιλέτας, Il. α, 75. H. in Apoll. 157.
 Ἐκατηβόλος, H. in Ap. 154. ἐκατηβάλε, Il. ο, 231.
 Ἐκατόγχιμον, Il. α, 402.
 Ἐκατόμβοιοι, Il. β, 449. ἐκατόμβοιον, Il. φ, 79.
 Ἐκατόμποδον, Il. ψ, 164.
 Ἐκατόπολιν, Il. β, 649.
 Ἐκατόμυλοι, Il. ι, 583.
 Ἐκατόνζυγος, Il. υ, 247.
 Ἐκβασις, exitus, Od. ε, 410.
 Ἐκβήσαντες, Od. ω, 300. ἔκβητ', Od. 9, 58. ἐκβῆτ', H. in Ap. 457.
 Ἐκγεγάσι, Il. δ, 41. ἐκγεγαυῖα, Il. γ, 199. ἐκγεγαῶσι, Il. φ, 185. ἐκγεγόνται, H. in Ven. 198. ἐκγεγάμιν, Il. ε, 248. ἐκγεγάτην, Od. κ, 138.
 Ἐκγελάσας, Od. π, 354. σ, 55.
 Ἐκγονος, Il. ε, 815. Od. γ, 123.
 Ἐκδεον, Il. ψ, 121. ἐκδήσας, Od. χ, 174. ἐκ — δήσας, Od. κ, 96.
 Ἐκδέρεσθαι, Il. ψ, 477.
 Ἐκδηλος, Il. ε, 2.
 Ἐκδιαβάντες, Il. κ, 198.
 Ἐκδικον, B. 96.
 Ἐκδοσι, Il. γ, 459.
 Ἐκδύμειν, Il. π, 99.
 Ἐκδυνε, Od. α, 437.
 Ἐκίασσι, diffidit, Od. ε, 152. η, 250.
 Ἐκίδασσε, Il. ε, 88. ρ, 285. ἐκίδασθεν, Il. ο, 657.
 Ἐκείρον, Od. λ, 577. χ, 569. ἐκείρετο, Od. β, 312.
 Ἐκίκατο, ornata erat, Il. β, 550. ε, 54. ν, 451.
 Ἐκικεύθει, Od. ι, 348. ἐκείθεν, Od. ψ, 50.
 Ἐκίκατο, Il. ζ, 66. 110.
 Ἐκίκατο, Il. ε, 356.
 Ἐκίλισσιν, appulimus, Od. ι, 546. λ, 20. μ, 5.
 Ἐκέρσεν ἀπὸ — Il. ν, 546.
 Ἐκερτόμενον, Od. β, 323.
 Ἐκεύθανον, Il. γ, 453.
 Ἐκείχυντο, Od. τ, 539.
 Ἐκηα, Il. 9, 240. ἔκηνον, Od. ι, 553. ἔκηε, Il. λ, 774. ω, 54. etc.
 Ἐκηβολαίαι, Il. ε, 54.
 Ἐκηβόλος, Il. α, 96. 110.
 Ἐκηδε, violabat, vulnerabat, Il. ε, 404. vid. κήδω.
 Ἐκ — ἥϊον, Od. ψ, 370. ἐκ — ἥϊχθην, Il. γ, 567.
 Ἐκηλος, Il. ι, 576. ο, 194.
 Ἐκητι, cum genit. Od. ο, 318. τ, 86.
 Ἐκθανον γίγλω, Od. σ, 99.
 Ἐκθεισαι, Od. ψ, 179.
 Ἐκθεισφατα, oracula, Il. ε, 64.
 Ἐκθορε, Il. π, 427. ἔκθορον, in Bacch. 9.
 Ἐκθράσκει, Il. κ, 95.
 Ἐκίδνατο, Il. 9, 1. ω, 695.
 Ἐκει, Od. ο, 147. ἔκειον, 3 pers. Il. μ, 158.
 Ἐκίνηθην φάλαγγες, Il. π, 280.
 Ἐκίρνα, Od. η, 182. κ, 556.
 Ἐκίχανε, reperit, deprehendit, Il. γ, 583. Od. ο, 257. assecutus est, Il. ε, 554. ρ, 189.
 Ἐκίχην, reperit, Od. γ, 169.
 Ἐκίχηναι, perfecimus, a κίχηναι, Od. π, 579.
 Ἐκκαίδεκάδωρα, Il. σ, 109.
 Ἐκ — καλυψάμενοι, Od. κ, 179.
 Ἐκκατίπαλτο, desiliit, Il. τ, 351.
 Ἐκκατιδών, Il. δ, 508.
 Ἐκ — κίεν, Od. ω, 490.
 Ἐκκόμισαι, Il. ε, 559.
 Ἐκλαγιν, vetus et vitiosa lectio, in Pan. 14.
 Ἐκλαγζαν, Il. α, 46.
 Ἐκλάθετο, Od. κ, 557.
 Ἐκλάσθη, Il. λ, 583. B. 238.
 Ἐκλέλαθον, Il. β, 600. ἐκλελαθῆσα, H. in Ven. 40. ἐκλελαθέσθαι, Il. ζ, 285. ἐκλελάθειτο, Od. γ, 224. ἐκλελάθειντ', Od. χ, 444.
 Ἐκλήϊσσι, H. in Ap. 6. ἐκλήϊσεν, Od. ω, 164.
 Ἐκλησιν, oblivionem, Od. ω, 484.
 Ἐκλιν', Od. χ, 121. ἐκλίθη, Od. τ, 471. ἐκλίθη, Il. γ, 560.
 Ἐκλύζετο, B. 75. ἐκλύσθη, Il. ζ, 392.
 Ἐκλύσμαι, liberabo, cum genit. Od. κ, 286.
 Ἐκμολεν, exiit, Il. λ, 603.
 Ἐκμυζήσας, cum exsuxisset, Il. δ, 218.
 Ἐκ — νάει, Od. ζ, 292.
 Ἐκνοσήσαντι, Il. ρ, 207. χ, 444. ἐκνοσήσαντε, Il. ε, 157.
 Ἐκοιμήσαντο, Il. ι, 709. ἐκοιμήθημεν, Od. ι, 559. κ, 186.
 Ἐκολώα, vociferabatur impudenter, Il. β, 875.
 Ἐκόμει, Od. μ, 450.

- Ἐόμιζει, Od. ρ, 113. ἰόμισι, tulit, Il. β, 185. ἰόμις, idem ν, 579.
- Ἐόμισσι, pulvere fœdavit, Il. ϕ, 407. B. 204.
- Ἐοσώδην, fessa sum, B. 188.
- Ἐορέσσατο, Il. λ, 87. 561. ἰορέσθην, Od. δ, 541.
- Ἐόσμεον, Il. ξ, 579. ἰόσμαι, Od. η, 13. ἰόσμεσι, Il. ξ, 588.
- Ἐπαγλος, Il. ϕ, 452. ἔπαγλ', neutr. Il. γ, 415. ε, 425. ἔπαγλον, adverb. Il. ν, 415. 445. ἰπαγλότατ', Vocativ. Il. α, 146. etc.
- Ἐπάγλω, Il. α, 268. β, 225.
- Ἐπιφάσσειν, irruere, Il. ε, 803.
- Ἐπιπλῶ, exiliit, e vulnere sc. pro ἑξέπ' - παλτο, Il. υ, 485.
- Ἐπιμπε, Il. ϕ, 598. ἑκτίμψασθαι, Od. υ, 361. ἑκτίμψις, Il. ω, 681.
- Ἐπισπαταγμένος φρένας, excors, Od. σ, 526.
- Ἐπίπτοι, epota sunt, Od. χ, 56.
- Ἐπιδράα, Od. ι, 325. ἑπιδράωσι, Od. η, 55. 3, 561.
- Ἐπιδραῶ, Il. α, 164. ἑπιδραῶσι, Il. σ, 285. ϕ, 510. ἑπιδραῶν, Il. ρ, 407. ἑπιδραῶσι, Il. α, 19. β, 153. α, 216. ἑπιδραῶντ', accus. Il. β, 115. 288. ἑπιδραῶντα, Il. σ, 527. ἑπιδραῶντες, Il. ϕ, 455.
- Ἐπισσον, Il. λ, 179. ἑπιδραῶν, Il. ψ, 467.
- Ἐπιδραῶν, Il. υ, 129.
- Ἐπ — πείφαται αἰὼν, vita ablata est Il. τ, 29.
- Ἐπιδραῶν, Il. λ, 40.
- Ἐπιδραῶ, Od. ι, 361. ἑπιδραῶ, 1 pers. sing. Od. κ, 518. ἑπιδραῶ, 5 pers. ib. 237.
- Ἐπιδραῶν, plenos, H. in Merc. 248.
- Ἐπ — πλῆσσαι, Od. σ, 250. ἑπιδραῶν, Il. ν, 394. π, 403. ἑπιδραῶν, percussi sunt, Il. σ, 225. ἑπιδραῶντες, in Bacch. 50.
- Ἐπιδραῶνται Διός, de cœlo devolant, deni-vibus, Il. τ, 357.
- Ἐπιδραῶν, in Lun. 16. ἑπιδραῶν, Il. β, 483.
- Ἐπιδραῶν, Od. ρ, 400.
- Ἐπιδραῶν, Od. ρ, 515.
- Ἐπιδραῶν, Il. ε, 508. ἑπιδραῶν, H. in Ven. 235.
- Ἐπιδραῶ, Il. ο, 18. 21.
- Ἐπιδραῶν, Il. η, 255.
- Ἐπιδραῶν, amplam, epith. Ienæ, Il. κ, 134.
- Ἐπιδραῶ, Il. λ, 828. ἑπιδραῶν, Od. ι, 320. ἑπιδραῶν, Il. λ, 515.
- Ἐπιδραῶν, Od. μ, 379. ἑπιδραῶν, Il. κ, 526. ἑπιδραῶν, Il. σ, 456. Od. χ, 50. ἑπιδραῶν, Il. β, 701. ἑπιδραῶν, Il. ζ, 205. μ, 46. ἑπιδραῶν, Od. ζ, 265.
- Ἐπιδραῶν, Il. λ, 845. α, 18.
- Ἐπιδραῶν, H. in Merc. 519.
- Ἐπιδραῶν, Od. λ, 279. ἑπιδραῶν, Od. ϕ, 155. 268. ἑπιδραῶν, Od. κ, 27. ἑπιδραῶν, Il. η, 555. μ, 217. ἑπιδραῶν, Od. λ, 5. ἑπιδραῶν, Od. ψ, 54.
- Ἐπιδραῶν, Od. ω, 192. ἑπιδραῶν, Il. ι, 402.
- Ἐπιδραῶν, Od. α, 152. ἑπιδραῶν, Il. α, 591.
- Ἐπιδραῶν, cum genit. Il. κ, 151. etc. absolute, Il. δ, 151. α, 650.
- Ἐπιδραῶν, Od. ζ, 277.
- Ἐπιδραῶν, Il. κ, 265. ἑπιδραῶν, Il. η, 541.
- Ἐπιδραῶν, tonabat, Il. ρ, 75. α, 577.
- Ἐπιδραῶν, Il. υ, 42.
- Ἐπιδραῶν, Il. τ, 117.
- Ἐπιδραῶν, (ἐν) miscebat, Od. κ, 255. ἑπιδραῶν, turbati sunt, scil. ordines in prælio, Il. σ, 229.
- Ἐπιδραῶν, Od. ζ, 411.
- Ἐπιδραῶν, Il. γ, 172. ἑπιδραῶν, Il. ω, 770.
- Ἐπιδραῶν, osculabatur, Od. ψ, 208. ἑπιδραῶν, Il. ρ, 371.
- Ἐπιδραῶν, Il. τ, 104.
- Ἐπιδραῶν, proloqui, Od. κ, 246.
- Ἐπιδραῶν, Il. ψ, 259. 759. ἑπιδραῶν, Od. σ, 469. ἑπιδραῶν, Il. ε, 234. ἑπιδραῶν, Od. α, 19.
- Ἐπιδραῶν, Il. χ, 200. ἑπιδραῶν, Od. μ, 212. ἑπιδραῶν, Il. ϕ, 66.
- Ἐπιδραῶν, Od. χ, 451. ἑπιδραῶν, Il. τ, 560.
- Ἐπιδραῶν, Od. τ, 504. ἑπιδραῶν, B. 242. ἑπιδραῶν, Od. ρ, 515.
- Ἐπιδραῶν, 1 pers. sing. Od. τ, 541. 5 pers. plur. Od. δ, 259. ἑπιδραῶν, Il. τ, 284.
- Ἐπιδραῶν, cepit, Il. ε, 50. ζ, 58.
- Ἐπιδραῶν, Il. ε, 566. ρ, 45. etc. ἑπιδραῶν, pro ἑπιδραῶν, H. in Merc. 542.
- Ἐπιδραῶν, Od. υ, 282. ἑπιδραῶν, Il. ψ, 554.
- Ἐπιδραῶν, Il. ε, 571. ἑπιδραῶν, idem, H. in Merc. 516.
- Ἐπιδραῶν, Od. ν, 102. 546. ἑπιδραῶν, Od. η, 116. λ, 589.
- Ἐπιδραῶν, Od. ι, 320.
- Ἐπιδραῶν, Od. ε, 256.
- Ἐπιδραῶν, Od. β, 359. ἑπιδραῶν, Il. ψ, 281. ἑπιδραῶν, Il. ψ, 186.
- Ἐπιδραῶν, Il. υ, 156. ἑπιδραῶν, Il. χ, 134.
- Ἐπιδραῶν, Il. ε, 80. ἑπιδραῶν, Od. υ, 51. ἑπιδραῶν, Il. κ, 537. ἑπιδραῶν, Il. τ, 423. ἑπιδραῶν, Il. β, 199. ἑπιδραῶν, Il. ν, 607. 647. ἑπιδραῶν, Od. δ, 637.
- Ἐπιδραῶν, idem quod ἑπιδραῶν.
- Ἐπιδραῶν, Od. ε, 259. ἑπιδραῶν, περιμήκετον, Il. ζ, 287. ἑπιδραῶν, H. in Ven. 265. ἑπιδραῶν, ἑπιδραῶν, Il. η, 5. ἑπιδραῶν, ἑπιδραῶν, Od. μ, 172. ἑπιδραῶν, ἑπιδραῶν, Il. ε, 560.
- Ἐπιδραῶν, ἀγαθός, H. in Ap. 252. ἑπιδραῶν, Il. ψ, 369.
- Ἐπιδραῶν, Il. α, 575. ἑπιδραῶν, Il. ε, 327. λ, 274.
- Ἐπιδραῶν, Il. σ, 519.
- Ἐπιδραῶν, κραδίην, Il. α, 225. ταχέως, Il. ρ, 248. ἑπιδραῶν, Il. γ, 24. μέ-

- γαν, Od. κ, 158. ὑψίκερον, Od. κ, 158.
 ἱλάφοισι ὠκείης, Od. ζ, 104. φυζαν-
 κῆς, Il. ν, 102. ἱάβρης ἀγροσίτας, Il. φ,
 486.
 *Ἐλαφρότερος, Il. χ, 287. ἐλαφρότατος, Od.
 ν, 87. πετιηνῶν, Il. χ, 139. ἐλαφροτάτην.
 de vento, Il. τ, 416.
 *Ἐλδεσι, Od. ψ, 6. ἔλδεται, Il. ε, 481. ἐλ-
 δόμεναι, Il. ψ, 122.
 *Ἐλε, Il. α, 197. ε, 37. 75. χειρὸς, Il. η,
 108. ἐλίτην, Il. ε, 576. η, 8. ἔλεν, Il. ν,
 294. ἔλεδ', 3 pers. aor. Od. μ, 246.
 *Ἐλαίρει, Il. β, 27. 64. ἐλαίρει, Il. ζ, 431.
 ε, 502. ἐλαίρεσκον, Il. ω, 25.
 *Ἐλεγμην, delectus eram. Od. ι, 355.
 *Ἐλέγχε' κακ', Il. β, 235. ἐλέγχεα, Il. ω,
 260. ἐλεγχεῖς, Il. δ, 242. ω, 239.
 *Ἐλέγχι, dedecorat, Od. φ, 424. ἐλέγχης,
 Il. ι, 518.
 *Ἐλεγχείη, Il. ψ, 542. ἐλεγχείην, Il. χ,
 100.
 *Ἐλέγγιστος, fœdissimus, Il. δ, 171. ἐλέγ-
 χιστε, Od. κ, 72.
 *Ἐλέγχος, probrum, Il. λ, 314.
 *Ἐλείν, Il. ο, 558. χ, 142.
 *Ἐλεινός, Od. τ, 235. ἐλεινόν, Il. φ, 273.
 ἐλεινῶ, Il. β, 214. ἐλεινότερος, Il. ω,
 504. ἐλεινοτάτη, Od. θ, 530.
 *Ἐλήμων, Od. ε, 591.
 *Ἐλητὺς, Od. ρ, 451. ἐλητὺν, Od. ζ, 82.
 *Ἐλειφθην, H. in Merc. 195.
 *Ἐλεκτο, Od. τ, 50.
 *Ἐλελίξει, Il. θ, 199. ἐλελίξεν, Il. α, 530.
 ἐλελίξειτ', in Pallad. 9. ἐλελίξάμενος, Il.
 β, 516. ἐλελίχθην, Il. ζ, 109. ἐλελίχ-
 θησαν, Il. ε, 497. ρ, 345.
 *Ἐέλικτα, Il. λ, 59. ν, 558. ἐλιγμένους, Il.
 in Merc. 306. ἐλιχθέντων, Il. μ, 74.
 *Ἐέλιυντο, Od. χ, 186.
 *Ἐέλιζατο, cubuit, Il. ι, 662. Od. δ, 505.
 *Ἐέλιζεν κατὰ, — Od. λ, 150.
 *Ἐέλιζεπτον, palustre, Il. β, 776.
 *Ἐελοῖσιν, Il. ι, 215. Od. ζ, 452.
 *Ἐελον ἀπώλυσεν, Il. ω, 44.
 *Ἐελος μεγάληοι, paludis magnæ, Il. δ,
 483.
 *Ἐεσκοι, Od. ζ, 220. ἔεσκε, Il. ω, 752.
 *Ἐεσῆ, Il. ι, 409.
 *Ἐεφαίρονται, decipiunt, Od. τ, 565. ἐλε-
 φράμενος, Il. ψ, 388.
 *Ἐέχθην, delectus sum, Il. γ, 188.
 *Ἐεψε περι, Il. α, 236.
 *Ἐηθον, latebam, Od. τ, 151. ἔηθε, Od.
 β, 106. ω, 140. ἐηθόμεν, Od. μ, 17. ἐηθ-
 εστο, Il. ε, 519.
 *Ἐήλασαι, Il. π, 518. ἐήλατο, Il. δ, 135.
 κ, 153. ἐηλίδασ', Od. η, 86. αὐτὴ ἐη-
 ρίδατ', vid. not.
 *Ἐηλωδῶς, Il. ο, 81.
 *Ἐηπτε, Il. η, 71. ἔηπται, Il. π, 650. φ,
 112.
 *Ἐλιάσθην, Il. ο, 543. ν. λάζ.
 *Ἐλίγανοι, clare pronunciarunt, de præ-
 conibus, Il. λ, 684.
 *Ἐλικες, epith. boum a varis cornibus,
 Od. μ, 355. ἔλιζιν, Il. μ, 295. ἔλικας,
 Il. ι, 462. σ, 524. armillas γναμπτάς,
 Il. ο, 401. H. in Ven. 164. ἐπιγνάμπ-
 τας, ib. 87.
 *Ἐλικοβλίφαρι, in Ven. sec. 19.
 *Ἐλίκωπες, nigris oculis insignes, Il. α,
 389. γ, 190. ω, 402. ἐλίκωπας, Il. γ,
 254. π, 569. ρ, 274.
 *Ἐλικώπιδά κέρην, Il. α, 98.
 *Ἐλίξιν, ν. ἔλικεις.
 *Ἐλίσσμεν, Il. ψ, 509. ἐλίξας, Il. ψ, 466.
 ἐλίσσεται ἐπὶ — Il. ψ, 520. ἐλίσσετο, Il.
 α, 15. 574. etc. ἐλίσσονθ', Il. ι, 581. ἐλίσ-
 στοντο, ib. 570. ἐλιξάμενος, Il. μ, 408. vid.
 supra ἐλέικτο.
 *Ἐλιτάνευεν, Od. η, 145. ἐλιτάνευσα, Od. κ,
 481. edd. vetl. quædam, nostra ἐλιτάν-
 ευσα.
 *Ἐλκον, 3 plur. Il. χ, 465. ω, 324. ἐλκί-
 μιν, Il. β, 152. 165. ἐλκίμεναι, Il. κ,
 355. ἔλκει, Il. α, 210. ἐλκομένῶν, Il.
 ζ, 100. ἐλκυσθείσας, Il. χ, 62. ν. Var.
 Lect.
 *Ἐλκεσιπέπλως, Il. ζ, 442.
 *Ἐλκεχίτωνες, Il. ν, 685.
 *Ἐλκηθμοῖο, Il. ζ, 465.
 *Ἐλκος καοτῆρον, Il. ψ, 187. π, 517. κρατῆρον, ib.
 523. ἔλκος ἀργαλίοιο, Il. λ, 811. ἔλκω
 κακῶ, Il. β, 723. λυγρῶ, Il. ο, 393. ἔλ-
 κια λυγρὰ, Il. τ, 49.
 *Ἐλκυσάζων, Il. ψ, 187. ω, 21.
 *Ἐλλαβε, Il. ε, 83. ἐλλαβετ', Od. ε, 525.
 *Ἐλεδανόσι, vincula fascium, mergitum,
 Il. σ, 553.
 *Ἐλλισάμην, Od. λ, 55. ν, 275.
 *Ἐλλιτάνευε, Il. χ, 414. ἐλλιτάνευσα, Od. κ,
 481.
 *Ἐλλον, hinnulum, ποιμίον, Od. τ, 228.
 *Ἐλόειν, laveram, Od. δ, 252.
 *Ἐλον, Il. ε, 127. occidi, λ, 757. ὀδᾶξ ὄδας,
 ib. 748. ζῶας, Il. φ, 102. prehensis
 manibus cohibere, 3 pers. plur. Il. η,
 106. κῦδος, tulere, Il. ρ, 321. ἔγχεσι,
 interfecere, ibid. 276. καὶδ' ἔλον ἱσόν,
 Od. ο, 495. ἔλοιμι, opp. ἀλοῖην, capiam,
 vel etiam occidam, Il. γ, 255. ἔλοις,
 interfeceris, Il. ι, 504. ἔλοι πόλιν, Il. β,
 12. hostem in pugna, κ, 206. σπῶδες,
 Od. δ, 596. ὕπνος, Od. τ, 511. ἔλοιεν,
 Il. ο, 71. νῆας, ibid. 476. ἐλοῖατο δαί-
 τα, Od. υ, 117. ἐλοῖμην δῶρα, acciperem
 dona, Od. ω, 535. ἔλοιτο ἄνον, quæstum
 faciat e mercibus, Od. ζ, 297. ἀπὸ —
 Il. ε, 517. ἐλοίμεθα, deligeremus, Il. β,
 127. πρῶτον, ante omnia optaremus,
 Od. π, 149. ἐλόμην ἀπ' — Il. θ, 108.
 ἐλοίμεθα δόρπου, Il. λ, 729. ἔλοντο ὕπνε

- δῶρον, Il. η, 482. μετὰ χερσὶν, Od. 9, 572. μυρῖ, Od. ο, 366.
- *Ελος, Il. υ, 221. Od. ζ, 474.
- *Ελόχευσι, H. in Merc. 250.
- *Ελώωσι, Il. ν, 315. Od. η, 319.
- *Ελπει, sperare jubet, Od. β, 91.
- *Ελπομαι, Il. η, 199. 353. ἔλπη, putas, Od. ζ, 297. ἔλπειαι, Il. ι, 40. ἔλπεται, ibid. 171. ἔλπειο, Il. υ, 201. 452. ἔλπειτο, Il. κ, 355. ο, 288.
- *Ελπίδος, Od. σ, 101. τ, 84. non amplius.
- *Ελπωρῇ, Od. β, 280. ζ, 314.
- *Ελσαν pro ἔλασαν, Il. λ, 413. ἔλσαι, Il. α, 409. σ, 294. φ, 225. ἔλσαις, Od. ι, 152.
- *Ελυστα γνάτα, Il. χ, 535. πατρί, reddidi pro pecunia captum, Il. ω, 593. ἔλυσ' ἄγορην, dimisit concionem, Il. β, 808. ἔλυσαν ὑπ' ἄρμασιν ἵππους, Il. σ, 24. κακότητος, liberarunt, Od. ι, 597. ἐλύσα, redemisti captivum, Il. ω, 685. ἐλύσατο κτεδόν, sibi solvit, Il. ζ, 214. redemit, Il. φ, 42.
- *Ελύσθη, Il. ψ, 593. ἔλυσθεις, provolutus, Il. ω, 510. Od. ι, 433.
- *Ελχ', Il. μ, 398. ς, 126.
- *Ελωμαι ὄρκον, cum dat. exigam iusjurandum ab iis, Il. χ, 119.
- *Ελῶντα, abigentes, H. in Merc. 355.
- *Ελωρ, Il. ι, 488. 684. ἔλωρα, Il. σ, 95.
- *Ελώοις, Il. α, 4.
- *Εμαίετ', ἐπ' — Il. 9, 592.
- *Εμάραν, H. in Merc. 140. ἐμαραίνετο, Il. ψ, 228. ἐμαράνθη, Il. ι, 212.
- *Εμάρναο, Od. χ, 228. ἐμάρνατο, Il. μ, 40. ἐμαρνάμει, Od. ω, 41. ἐμαρνάσθη, Il. η, 501. ς, 382.
- *Εμαρπτει, Il. ζ, 346. φ, 489.
- *Εμάτησε, aberravit ictu, nihil egit, Il. π, 474.
- *Εμάχοτο μάχην, Il. μ, 175. ο, 414. 673.
- *Εμβαδὸν ἵξισθαι, pedibus, Il. ο, 505.
- *Εμβαινον, Il. β, 619.
- *Εμβάλειν, Il. ω, 645. Od. δ, 298. ἐμβάλλω φύξιν θυμῷ, Il. κ, 447. μῆτιν, Il. ψ, 313.
- *Εμβασίλει, Il. β, 572. Od. ο, 412.
- *Εμβέβασαν, Il. β, 720. ἐμβεβαυῖα, Il. ω, 81. ἐμβεβαῶντα, Il. ι, 199. ἔμβη, Od. δ, 656. λ, 276. ἔμβητον, Il. ψ, 403. ἐμβήη, Il. π, 94.
- *Εμβοίμειται, Il. ο, 627.
- *Εμβρου, Od. ι, 245. 309.
- *Εμίθει, Il. α, 525. β, 26. 65. etc.
- *Εμεινα καὶ ἔτλην, Od. κ, 53. ἔμεινας ἐμὸν ἔγχεος, Il. ζ, 126. ἐμίναμιν, expectavimus, cum accus. Od. ι, 151.
- *Εμιλιν, Od. π, 465.
- *Εμιλλων τελίσσθαι, Od. β, 156. ἀξέμεινα ψ, 221.
- *Εμιν, Il. δ, 299. 319. etc. ἔμειναι, Il. γ, 40. 42. ι, 602. etc.
- *Εμίο, Il. κ, 124. ἐμίο, Il. α, 174. 259. ἐμῖν, Il. α, 88. etc.
- *Εμίνομαι, vomens, Il. ο, 11.
- *Εμῆδοτο, H. in Merc. 46. ἐμῆσατο, Il. ζ, 157.
- *Εμήνι, Il. α, 247.
- *Εμητίσαντο, Od. μ, 375.
- *Εμίγη φιλότῃ, Il. γ, 445. ἐμίγης ἦν [εὐνῇ] Il. ο, 35. ἐμίγη, cum dat. pers. Od. η, 61. ἔμικτο εὐνῇ, Od. α, 435.
- *Εμίμει, Il. 9, 80. ἐμίμομαι, Od. π, 368.
- *Εμισγον, Od. α, 110. ἐμισγέτο, Od. ο, 429. ἐμισγόμεθ', Od. α, 209. ἐμισγέσθην φιλότῃ, Il. ζ, 295. ἐμισγέσκοντο, Od. υ, 7.
- *Εμμαθεις, Od. σ, 361. ἔμμαθεν, Od. ς, 226.
- *Εμμαπίως, Il. ι, 856. Od. ζ, 485.
- *Εμμεμαῶς, Il. ι, 142. 330. ἐμμεμαῶτι, Il. ς, 735. 746. ἐμμεμαῶτες, Il. ν, 785.
- *Εμμενές, constanter, Il. κ, 361. 364.
- *Εμμορε, particeps, Il. α, 278. ο, 189. ἔμμοροι τιμῆς, compotes, nacti, Od. 9, 480.
- *Εμνησας, admonuisti, Od. γ, 103. ἐμνήσατο σίτυς, cibum cepit, Il. ω, 602.
- *Εμνῶντο, H. in Ven. 24. ἐμνῶοντο, Il. β, 686. π, 697.
- *Εμόγησα, Il. α, 162. ι, 488. etc.
- *Εμόχλειον, Il. μ, 259.
- *Εμπαζομαι, Il. π, 50. ἐμπαζομαι ἰκίτας, Od. π, 422. ἐμπαζιο, μύθων ἐμῶν, obedi, Od. α, 271. ἐμπαζέτο, Od. ι, 553.
- *Εμπαιος, peritus, Od. φ, 400. ἐμπαιον, Od. υ, 379.
- *Εμπιδος βίη, Il. δ, 314. φυλακῇ, Il. 9, 521. νόος, Il. λ, 812. χερσὶς, Il. τ, 53. κομιδῇ, Od. 9, 453.
- *Εμπιδὰ γέγρα, certa, Il. ι, 335. σήματα, Il. ψ, 206.
- *Εμπίραντες σπλάγχνα, cum verubus fixissent, Il. β, 426.
- *Εμπίλασιν, accedere, H. in Merc. 520.
- *Εμπισον εὐνῇ, cum genit. concubui cum, H. in Ven. 200. ἐμπισται, Il. δ, 108. 217.
- *Εμπισφύασι, innascuntur, Il. 9, 84. ἐμπισφύα, inhærens sc. genubus, amplexa genua, Il. α, 513.
- *Εμπης, tamen, Il. α, 562. β, 297. quam, ζ, 1. certe, Od. σ, 353. v. not. τ, 37.
- *Εμπίσπασται, in Terram s. Matr. omn. 10. ἐμπίσπληθη, Il. φ, 311.
- *Εμπλήιν, Od. σ, 118. υ, 26. χ, 3. vid. V. Lect.
- *Εμπλήγη, temere, Od. υ, 132.
- *Εμπωλην, prope, Il. β, 526.
- *Εμπλησον. Od. β, 353. ἐμπλήσαντες, Od.

- σ, 45. ἐμπλήσατο, Π. χ, 312. ἐμπλησάμενος, Π. χ, 504. ἐμπλησόμεν, Od. κ, 573. ἐμπλήτο, Π. φ, 607. ἐμπλήντο, Od. ς, 16.
- Ἐμπνέοντες, Π. ρ, 502. ἔμπνευσες, Π. κ, 482. ἔ, 262. ἐμπνεύσῃσι, Π. α, 60.
- Ἐμποίησαν, B. 183. cf. ἐνεποίουν.
- Ἐμπολῶντο, emebant, Od. ο, 455.
- Ἐμπορος, Od. β, 319.
- Ἐμπρήσειν, Π. ι, 242.
- Ἐμπυριβήτην τρίποδα, Π. ψ, 702.
- Ἐμφορόντο κύμασι, ferebantur, Od. μ, 419. ἔ, 309.
- Ἐμφυλον, Od. α, 275.
- Ἐν pro ἐνests, Π. ε, 740. sq. etc.
- Ἐν absolute, Π. α, 311. ε, 730. η, 441. etc.
- Ἐναιον, Π. β, 522. 593. 615. etc.
- Ἐναίρω, Π. ς, 296. ἔναρξε, Π. κ, 481. ἐναίρειν, Π. ν, 485. ἐναίρεμεν, Π. ζ, 229. ἐναίρεα, Od. τ, 263.
- Ἐναίσιμοι, Π. ζ, 521. Od. ε, 190. ἐναίσιμοι φρένες, bona mens, Π. ω, 40. justī, Od. ρ, 363. ἐναίσιμα σήματα, fausta, Π. β, 353. δῶρα, justa debita, Π. ω, 425. μυθήσασθαι, interpretari signa Deorum.
- Ἐναίστιμον ἦλθον, justo tempore, Π. ζ, 519. ἐνόησε, recte reputavit, Od. β, 122.
- Ἐναλίχχιος, Π. ν, 242. ἔ, 290. etc.
- Ἐναλον πόλιν, maritimum, H. in Ap. 180.
- Ἐνάμελγεν, Od. ι, 225.
- Ἐναντα, contra, Π. υ, 67.
- Ἐναντίβιον, Π. ς, 168. 255.
- Ἐναρξ, ingressit, Od. φ, 122.
- Ἐναρξα, Π. ν, 268. βροτόντα, Π. ζ, 480.
- Ἐναργής, Od. γ, 420. ἐναργής, Od. δ, 841. ἐναργής, Π. υ, 131.
- Ἐναρηρός, Od. ε, 236.
- Ἐνάριζον, Π. ι, 526. ἐνάριζε, Π. ε, 155. 844. ἐναρίζων, Π. φ, 224. ἐνάριζα, Π. ρ, 187. ἐναρίζοι, Π. α, 191.
- Ἐναρίθμος, Π. β, 202.
- Ἐνασσαν νηὸν, H. in Apoll. 298. cf. νάσσα.
- Ἐνάτι, Π. β, 313. 327.
- Ἐναυλος, torrens, Π. φ, 283. ἔναυλοι ὑλήεντες, in Matr. D. 5. ἐναύλης, fossas s. fluvios, Π. π, 71. fluvii vel rivi, φ, 312. σκυδόντας, recessus, H. in Ven. 74. 124.
- Ἐνδείζομαι, Π. τ, 84.
- Ἐνδεκάπηχυν, Π. ς, 494.
- Ἐνδέξια σήματα, Π. α, 597.
- Ἐνδιόνται, versantur, in Lun. 6.
- Ἐνδίσαν, persequantur, Π. σ, 584.
- Ἐνδιων, al. ἐνδινα, Π. ψ, 814. v. not.
- Ἐνδιος, Od. δ, 450. ἐνδιοι, Π. λ, 725.
- Ἐνδέπησα, Od. μ, 443. ἐνδέπησει, Od. ο, 478. ἐνδέπησαν, Π. λ, 47.
- Ἐνδυκίως, benigne, Π. ψ, 90. ω, 158. 187. 438. etc.
- Ἐνδυε, Π. β, 42.
- Ἐν — δύοντο τείχεσσι, Od. ω, 495.
- Ἐνδύσσαι ἀκοντισὺν, subires pugnam, Π. ψ, 622. ἐνδύσα, Π. ε, 736.
- Ἐνέδῃσει, Π. β, 111. ι, 18.
- Ἐνέηκει, Od. κ, 89.
- Ἐνέην, Od. ι, 164.
- Ἐνείη, Π. β, 490.
- Ἐνείκω, Π. ζ, 258. ἐνείκοι, Π. σ, 147. ἐνείκη, Od. β, 329. ἐνεϊκέμεν, Π. τ, 194. ἐνείκαμεν, Od. α, 43. ἔνεικαν, Π. ι, 306. ἐνεϊκαί, Π. σ, 334.
- Ἐνέισα, injiciens, Od. ν, 387.
- Ἐνέκρουσε, Od. ε, 488.
- Ἐνέκυρσε, Π. ν, 145.
- Ἐνέλειπεν, H. in Ap. 213.
- Ἐνεμίσσα, Π. ν, 16. 353.
- Ἐνεμον μοίρας, Od. ς, 470. ἐνέμοντο, habitabant, Π. β, 496. 499. etc.
- Ἐνένωπτε, objurgabat, Π. π, 626. Od. σ, 320. etc.
- Ἐνένσπεν, Π. α, 546. 552. ψ, 473. sed vid. ad h. l. in Addend.
- Ἐνέοντα, H. in Ap. 266.
- Ἐνέπασσεν, intexebat, Π. γ, 126.
- Ἐνέπνευσες, Od. τ, 158.
- Ἐνέπλησθεν, Π. π, 348.
- Ἐνεποίουν, Π. η, 438.
- Ἐνέπωμι, Od. ρ, 561. ἐνέπων, H. in Merc. 432.
- Ἐνέπρηθον, Π. ι, 585. ἐνέπρησεν, Π. χ, 574.
- Ἐνέρεισαν ὀφθαλμοῖ, infixere, Od. ι, 383.
- Ἐνερῶ, αἶδσα, Π. ς, 16.
- Ἐνέρτερος, Π. ε, 398.
- Ἐνέρων, Π. υ, 61. ἐνέροιον, inferis, Π. α, 188.
- Ἐνεσαν, Π. ζ, 244. Od. φ, 12.
- Ἐνέσακται, Od. β, 271.
- Ἐνεσθήρικτο, Π. φ, 168.
- Ἐνετῆσι χροστήρις, fibulis, Π. ζ, 180.
- Ἐνεῦθεν, Od. γ, 350. ἐνευθεν, Od. υ, 95.
- Ἐνευναιον τό, Od. ζ, 51. ἐνευναιών, gen. Od. π, 35. v. not.
- Ἐνέφουσεν, indidit, inspiravit, Od. χ, 348.
- Ἐνεχύατο, Od. τ, 387.
- Ἐνηέα, lenem, Π. ρ, 204. φ, 96. ἐνηέος, Π. ψ, 242.
- Ἐνηέως, lenitatis, Π. ρ, 670.
- Ἐνησα σήματα, nevi, B. 182. ἐνηεν, nerat, Π. α, 595.
- Ἐνηκας, Π. ι, 696. ἐνηκεν, Π. ρ, 57. ψ, 390. ἐνήκαμεν, Od. μ, 401.
- Ἐνήμεθα, insidebamus, Od. δ, 272.
- Ἐνήρατο, Π. ε, 43. 59. ζ, 515.
- Ἐνήσεις κότον, Π. π, 449. ἐνήσει ὁμοφροσύνην, Od. ο, 198. ἐνήσομεν, Π. ζ, 131. v. not. σόντοφ, de nave, Od. β, 295. μ, 295.
- Ἐνθ' ἐνδε, Π. ς, 527.
- Ἐνθ' ἤκειν, Od. ς, 441. ἐνθ' ἤσω, Od. ε, 165. ἐνθ' ἔσο, Π. δ, 410. ζ, 326. ἐνθ' ἔστο, Od. α, 361. λ, 101. ἐνθ' ἔμεναι, Π. ω, 646. ἐνθ' ἔμην, Π. φ, 124.
- Ἐνθ' ὀρε', Π. α, 623. ἐνθ' ὀρε, Π. φ, 18. ἐνθ' ὀρῶν, Π. ε, 161.

- Ἐνθύμιος, qui curæ est alteri, Od. ν, 421.
 Ἐνᾶνεν, habitat, ut lat. cubat, Od. ι, 187.
 ἦσι, apud quas dormiebat, Od. ο, 556.
 Ἐναύσιον, Od. π, 454.
 Ἐναυτὸς, περιτροπέων, Il. β, 295. ἑναυτὸς περιτρομένους, Il. ψ, 853. περιτελλομένους, Il. ρ, 404. 418.
 Ἐνβλαφθεὶς, implicitus, impeditus, Il. α, 647. conf. ζ, 39.
 Ἐνίετι, Il. μ, 441. ἐνίησι, Od. μ, 65.
 Ἐνιπῇ ἀργαλήν, Il. ζ, 104. ἐνιπὴν ἔκπαγλον, Od. κ, 448. κρατερῆν, Il. ε, 492. ἐνιπὰς, Od. ε, 446.
 Ἐνίπλεος κυνοραϊσίων, Od. ρ, 500. ἐνίπλεον οἶνον, Od. ζ, 115.
 Ἐνιπληξόμεν τάρφρα, inciderimus, Il. μ, 72. ἐνιπληξώσι ἔρκει, de avibus hærentibus recti, Od. χ, 469. ἐνιπληξάντες ὄρυκτῇ, Il. ο, 544.
 Ἐνιπλήρης, Od. τ, 117. ἐνιπλήσασθαι, Od. η, 221. ἐνιπλησθῆναι, Od. λ, 451.
 Ἐνιπρήσω, Il. ρ, 182. ἐνιπρήσωσι, Il. π, 82. ἐνιπρῆσαι, Il. μ, 198.
 Ἐνπτε θυμὸν ἐνείδισσι, irrita, Il. γ, 438. ἔνπτει, increpet, Il. ω, 768. ἐνίπτωμεν ἔπεισιν κακοῖσιν, Od. ω, 159. ἐνίψω, Od. β, 137. ἐνίψω, Il. η, 447. Od. λ, 147.
 Ἐνισκήψαντι, infligentes, Il. ρ, 437. al. ἐνισκίμψαντι, vid. V. Lect.
 Ἐνισκίμψθῃ ἄδει, infixa est solo, Il. π, 612. ρ, 528.
 Ἐνισπείν, dicere, Od. γ, 95. δ, 325. ἔνισπεις, Il. ω, 588. ἔνισπει, Il. β, 80. ζ, 438. λ, 186. ἐνισπήσω, narrabo, Od. ε, 98.
 Ἐνισσέμεν ἑπείεσσιν, Il. ο, 198. ἐνίσσων ἐνείδεοισιν, incessens maledictis, Il. χ, 497. ω, 238. ἐνισσόμενος, Od. ω, 162.
 Ἐνιτρίφεται, Il. σ, 526.
 Ἐνι — κήαιεν, Il. ω, 38.
 Ἐνιχημφθῆντα πύλῃσιν, cum venisset ad portas, Il. ρ, 405.
 Ἐνναιρεῖν, interficere, B. 266.
 Ἐννεαβόων, Il. ζ, 236.
 Ἐννεαπηχυν, Il. ω, 270. ἐννεαπήχες, Od. λ, 510.
 Ἐννεάχιλοι, Il. ε, 860. ζ, 148.
 Ἐννεον, innatabant, Il. φ, 11.
 Ἐννεόρηνιοι, Od. λ, 511.
 Ἐννέωρος, novennis, Od. τ, 179. ἐννέωριοι, Il. σ, 551.
 Ἐννεπτε, Il. β, 761. ἔννεπεν, in Pan. 29.
 Ἐννεσίησιν, instinctu, consilii, Il. ε, 894.
 Ἐννήκοντα, Od. τ, 174.
 Ἐννήκαρ, Il. α, 53. ζ, 174. Od. η, 255. ι, 82.
 Ἐνομος οἰωνισῆς, Il. β, 858.
 Ἐννυτ, Od. ε, 229. ἔννυτο, Od. ε, 250. ἔννυσθαι, Od. ζ, 29.
 Ἐνύχιος, Il. φ, 37.
 Ἐννυχος, Il. λ, 715.
 Ἐννοιχοεῦντες, Od. γ, 472.
 Ἐνόμενιν, in Pan. 52. ἰνόμενι, Od. ι, 217.
 Ἐνοπλιοδῶμεν, B. 152. in V. L.
 Ἐνοπλοι, B. 151.
 Ἐνόρυσσα, Il. λ, 746. ἐνόρυσσε, Il. π, 783. ἐνόρυσσε, Il. κ, 486.
 Ἐνόρυσσα, Il. ο, 62.
 Ἐνορχα, Il. ψ, 147.
 Ἐνοσίχθων, Epith. Neptuni, Il. υ, 13. 405. εὐρυκερίαν, Il. λ, 750. κερσίαν, Il. ρ, 208. ἐνοσίχθωνι κυνορχαίτῃ, Od. γ, 6.
 Ἐνσφρίφεται, Il. ε, 506.
 Ἐντανύουσιν, Od. φ, 526. ἐντανύσαι, Od. τ, 587. ἐντανύσθαι, Od. φ, 92. ἐντανύσασθαι, ibid. 403.
 Ἐντια ἀρχία, Il. κ, 407. μαρμαίροντα, Il. μ, 195. ποικίλ', Il. κ, 75. ἔντιαι δαίδαλιν, Il. ν, 331.
 Ἐντισιργές, Il. ω, 277. al. ἐντισιργγες.
 Ἐντίσταται, Il. ε, 728. ἐντίστατο, Il. κ, 263.
 Ἐντιδίμεσθαι, Od. γ, 154.
 Ἐντο — ἔξ, Il. α, 469. β, 432. etc.
 Ἐντοςθεν, cum genit. Od. α, 126. 128. 580. etc. absolute, Il. κ, 262. μ, 296. etc.
 Ἐντρέπεται, movetur dolore, Il. ο, 554.
 Ἐντρέχουσι, commodè in iis moveantur, Il. τ, 585.
 Ἐντροπαλιζόμενος, Il. λ, 546. ρ, 109.
 Ἐντροπήσι δολίῃσ', versutiis, H. in Merc. 245.
 Ἐντυνον, Il. ι, 203. ἐντύνασαν, Il. ζ, 162. ἐντυσε, Od. ψ, 289. ἐντυσε, Il. ε, 720. ἐντύνασι, Od. ζ, 53. ἐντύνοντ' ἄριστον, Od. σ, 2. vid. not. ἐντυνόμεθα, Od. ρ, 175.
 Ἐντυπάς, Il. ω, 163. v. not.
 Ἐνυάλιος, Il. ρ, 211.
 Ἐν — φῦ, Od. ρ, 291. ἐν — φύντος, Od. σ, 409.
 Ἐνώμων, Od. κ, 52. ἐνώμας κέρδεα, consilia agitabas, Od. σ, 215. ἐνώμα, Il. γ, 218.
 Ἐνωπῇ, Il. ε, 374. φ, 510.
 Ἐνώπια παμφανόοντα, Il. ρ, 435.
 Ἐνωπίδιως ἐξίδεσκει, Od. ψ, 94.
 Ἐνώρυσεν, Il. ζ, 499. ἐνώρυσας, Il. ο, 366. ἐνώρυστο, Il. α, 599. Od. ρ, 326.
 Ἐξαγόρευεν, Od. λ, 255.
 Ἐξάετες, Od. γ, 115.
 Ἐξάινυτο, Il. δ, 551. ε, 155.
 Ἐξάιρστοι, Il. β, 227.
 Ἐξαίρουμένη, Od. ζ, 252.
 Ἐξάισιον, Il. ο, 598.
 Ἐξάιστον οἶνον, optimum vinum, Il. μ, 520. ἔξαιτθς, Od. β, 507.
 Ἐξάκινται, Il. ι, 503. ἐξάκισαίτο, Od. γ, 145.
 Ἐξάλαπαζαί, Il. α, 129. ἐξάλαπαζέιν, Il. ν, 813.
 Ἐξάλαῶσαν, Od. ι, 504.
 Ἐξάλλεται, Il. ε, 142. ἐξάλλμενος, Il. ο, 571.
 Ἐξάλυντες, vitantes, in Bacch. 51.
 Ἐξαναδύσαι, Od. δ, 405. ἐξαναδύς, Od. ι, 438.
 Ἐξαναλύσαι, Il. π, 442.
 Ἐξαπφανάδον, Od. υ, 48.

- *Εξανίσσαι, Il. σ, 471.
 *Εξανύω, interficio, Il. λ, 365.
 *Εξαπάφω, Od. ψ, 79. εξαπάφωσα, H. in Apol. 379. εξαπάφῃσι, ib. 376. εξαπάφωται, Il. ζ, 160.
 *Εξαπείβησαν, Od. μ, 306.
 *Εξαπείδυνι, Od. ε, 372.
 *Εξαπίνιζεν, Od. τ, 387.
 *Εξαπίνης, Il. ε, 91. ι, 6.
 *Εξαποδιώμαι, expellam, Il. ε, 765.
 *Εξαπόλωλε, Il. σ, 290. εξαπολώλατ', Il. ζ, 60.
 *Εξαπονέισθαι, Il. π, 252.
 *Εξαποτίνους, Il. φ, 412.
 *Εξάπτων, Il. ω, 51. εξάπτωσι, Il. θ, 20.
 *Εξαρηπάξασα, Od. μ, 100.
 *Εξάρχων, Il. β, 275. εξάρχοντες, Il. σ, 605.
 *Εξάρχης, Il. ω, 721.
 *Εξάυδα, Il. α, 365. τ, 19.
 *Εξαφίλοισθαι, Od. χ, 444.
 *Εξαφύοντες, exhaustientes, Od. ζ, 95.
 *Εξηγέλασεν, H. in Merc. 389.
 *Εξηγόντο, Il. ε, 337.
 *Εξηδέχοντο, Il. ν, 710.
 *Εξηδύοντο, Il. γ, 114.
 *Εξηγόρε, Il. φ, 559.
 *Εξι, Il. ρ, 230.
 *Εξίπα, Il. ι, 61.
 *Εξίρετο, Il. υ, 15. ω, 361.
 *Εξίρουσι, Il. ψ, 870.
 *Εξίσθα θύραζε, Od. υ, 179.
 *Εξικαθαίρον, Il. β, 155.
 *Εξείχυντο, Od. θ, 279.
 *Εξείκλειψεν, Il. ε, 390.
 *Εξείκλεις, Il. π, 13.
 *Εξικυλίσθη, Il. ζ, 42.
 *Εξείλααν, Il. θ, 527. εξείλαων, Od. κ, 83. εξείλασαι, Il. θ, 255. etc.
 *Εξείλαδοντο, Il. π, 602.
 *Εξίλει, Il. ω, 229. εξίλιτο, Il. ζ, 234. εξέλαον, delegerunt, quod aliis darent, Il. σ, 444. εξιλόμην, Il. ι, 130. 351.
 *Εξελκομένοις, Il. δ, 214.
 *Εξίμιν πόλιν, in potestate servaturum, Il. ε, 473.
 *Εξέμισσι, Od. μ, 257.
 *Εξίμμεναι θεῶς, Il. ζ, 100.
 *Εξίμορε τιμῆς, nacta est, Od. ε, 355.
 *Εξαναρίζεις, Il. π, 850. εξανάριζα, Il. ω, 521. εξαναρίζεις, Il. υ, 359.
 *Εξον λείχες, elaboravi, Od. ψ, 199. cf. ἔξυσ'.
 *Εξέπρησι, transiit, Il. π, 346. Od. κ, 162.
 *Εξέπραθόμεν, Il. α, 125.
 *Εξέπτη, B. 210.
 *Εξέπτουσιν, Od. ε, 322.
 *Εξέρινη, H. in Merc. 480.
 *Εξερρίνει, H. in Merc. 544. εξερρίνειτο, Il. κ, 81.
 *Εξέρρησι, Od. δ, 357. εξέρεισθαι, Od. γ, 24. ν, 411. εξέρηται, Od. α, 416.
 *Εξέρρη, Il. ζ, 414. εξέρρησα, Il. ρ, 440. τ, 406.
 *Εξέρρηξεν, Il. ο, 469.
 *Εξέρυσι, Il. κ, 505. εξέρυσαι, Il. ε, 666. εξέρυσασκε, Il. κ, 490.
 *Εξείσασσι, Od. δ, 501.
 *Εξείσε από χείρα, absceidit, Il. ε, 81.
 *Εξείσιν, legationis causa, Il. ω, 235. Od. φ, 20.
 *Εξείσπασσι, Il. ζ, 65.
 *Εξείσσυτο, Il. η, 1. Od. ι, 375.
 *Εξείσυν, quidam legunt, Il. ε, 293. vid. not.
 *Εξείσσει, eruit, Il. ρ, 58.
 *Εξείταμον, Il. α, 460. β, 425.
 *Εξείτάνυσσ', Il. ρ, 58. εξείτάνυσσι, H. in Merc. 124. εξείτάνυσθη, Il. η, 271.
 *Εξίτε, Il. ψ, 266. 655.
 *Εξείτιλιον, Il. ι, 489. εξείτιλιντο, Od. λ, 295. ζ, 293.
 *Εξίτι τῷ, Il. ι, 106.
 *Εξίστησιν αἰῶνα, vitam perderebrandō ademit, H. in Merc. 42.
 *Εξίστηψατο, B. 30.
 *Εξίστυφλε, E. 235.
 *Εξ ἐνὶ φῃ, Il. ο, 580. Od. γ, 405.
 *Εξείρου, Il. σ, 322.
 *Εξίφαανθη, Il. δ, 468. εξίφάνθη, Il. τ, 17.
 *Εξίφην, in conspectum venit, Il. σ, 248.
 *Εξίφειρι, Od. θ, 439.
 *Εξίφθιτο, Od. ι, 163. μ, 320.
 *Εξείχοντο, Il. π, 259. εξείχουσ', Od. τ, 470. εξείχυνθη, Il. ε, 293.
 *Εξήγγειλεν, indicium fecisset, Il. ε, 390.
 *Εξήγησθαι, dux eorum esto, Il. β, 806. εξηγῆτο, dux erat, in Bacch. 10.
 *Εξήλαστο, inductum lamina, Il. μ, 295. vid. not.
 *Εξημοιβῶ, Od. θ, 249.
 *Εξήνυσι, Il. θ, 370.
 *Εξήπαφε, Od. ζ, 379.
 *Εξήπλωτο, porrigebatur, B. 105.
 *Εξήπτεν ἱμαντας, Il. χ, 397.
 *Εξηράνθη, Il. φ, 345. 348.
 *Εξήρατο, cum genit. de praeda, extulit e Troja, Od. ε, 39. εξήρατο μισθός, accepit, Od. κ, 84.
 *Εξήρετο, interrogavit, Il. ε, 756.
 *Εξήροπαζε, Il. φ, 597.
 *Εξήρχε, Il. β, 84. σ, 51. 316. εξέρχιστο, Od. μ, 359.
 *Εξηρώησαν, de cursu deflexere, Il. ψ, 468.
 *Εξίδειν μίγ' ὀφθαλμοῖσι, clare dispexit, Il. υ, 342.
 *Εξιδύει, Il. ο, 410.
 *Εξίμμεναι, exire ad bellum, Od. λ, 550.
 *Εξίσχει, exserit, Od. μ, 94.
 *Εξοίσουσιν, Il. ψ, 675.
 *Εξοίχεται, Il. ζ, 379.
 *Εξοιχένοι, Il. ι, 384.

- Ἐξολόλυζε, B. 100.
 Ἐξορόθιν, ex eodem loco, Od. ε, 477.
 Ἐξονομακλήθη, nominatim, Il. χ, 415.
 Od. μ, 250.
 Ἐξονομήναι, Od. ζ, 66.
 Ἐξόπιθιν, Il. δ, 298. π, 611.
 Ἐξορμήσασα, Od. μ, 221.
 Ἐξ — ἠρανέθιν, Il. θ, 19. 21.
 Ἐξοχα πάντων, Il. ζ, 257.
 Ἐξοχα κίφαλῃν, Il. γ, 227. ὅμως εὐρέας, ibid.
 Ἐξουανέστη, exstitit, Il. β, 267.
 Ἐξου', elaboravit, Il. ζ, 179. cf. ἔξω.
 Ἐξούρηνα πίπλον, B. 181.
 Ἐξώρησμαι, pro simplici, B. 184.
 Ἐξώφιλλιν, auxit, large præbet, Od. ο, 18.
 Ἐο αὐτῷ, Il. τ, 384. ἰὼ αὐτῷ, Il. ν, 495.
 Ἐόικισαν, Il. ν, 102.
 Ἐοις, Il. ι, 284.
 Ἐολπα, Il. υ, 186. χ, 216. etc. ἰόλπι, Od. υ, 528.
 Ἐοργας, Il. γ, 57. ἔοργε, Il. β, 272. ἐοργάς, Il. ι, 520.
 Ἐορτή, Od. υ, 156. ἀγνή, Od. φ, 258.
 Ἐπ' ἀνθρώπους, inter homines, Od. ψ, 125.
 Ἐπ' pro ἔπειτα, Il. γ, 45. Od. β, 58.
 Ἐπαγαλλόμενος, Il. π, 91.
 Ἐπαγγέλῃσι, Od. τ, 775.
 Ἐπαγίρειν, Il. α, 126.
 Ἐπάγη ἐν γαίῃ, fixa est, Il. κ, 374. χ, 276.
 Ἐπαλαιῖσθαι, jactaturum se, Il. σ, 133. vid. ἀγλαΐαι.
 Ἐπαυχίμολον, Od. χ, 205.
 Ἐπάυειν, Il. η, 426. ἐπαύρας, Il. ι, 214.
 Ἐπαυρίζων, iruens, H. in Ap. 434. ἐπαιγίζοντα, Od. ο, 293.
 Ἐπαινέμεν, Il. δ, 29.
 Ἐπαινῇ, Il. ι, 457. etc.
 Ἐπαΐσσει, Il. χ, 142. ἐπαΐζει, Il. ε, 265. μ, 508. ἐπαΐζασκε, Il. ρ, 462. ἐπαΐσσονται, Il. ψ, 628. ἐπαΐζεισθαι, Il. ψ, 775.
 Ἐπειτήσας, Il. ψ, 593. editt. quædam nos. Ιτῷ ἀπαιτήσας.
 Ἐπαΐτις, Il. α, 355.
 Ἐπακέει, Od. λ, 108. ἐπακέσεται, H. in Merc. 563.
 Ἐπακτῆρες, Il. ρ, 135.
 Ἐπάλαιον, Il. ψ, 733. ἐπάλαισιν, Od. δ, 345.
 Ἐπαλάσσειτο, Il. λ, 169.
 Ἐπαλαστήσασα, miserata, Od. α, 252.
 Ἐπαλεξήσων, opem laturus, Il. λ, 428. ἐπαλεξήσων, Il. θ, 365.
 Ἐπαληθῆ, vagatus sit, Od. ο, 400. ἐπαληθείς, Od. δ, 81. 85.
 Ἐπαλλάξαντες πύραε, Il. ν, 359. v. not.
 Ἐπάλμινες, Il. ν, 260. λ, 421.
 Ἐπάλξις, Il. μ, 406. ἐπαλξιν, ib. 581.
 597. ἐπάλξις, Il. μ, 424. 450. ἐπάλξι-
 σιν, καλῆσιν, Il. χ, 3. ἐπάλξις, Il. μ,
 258. 265. 508.
 Ἐπαλτο, Il. ν, 645.
 Ἐπάλυνεν, Il. κ, 7. vid. παλύνω.
 Ἐπαμείβημεν, Il. ζ, 250. ἐπαμείβεται, ib.
 559.
 Ἐπαμήσατο, Od. ε, 482.
 Ἐπαμοιβαῖς, alternis, Od. ε, 481.
 Ἐπαμοίβια ἔργα, H. in Merc. 513.
 Ἐπαμύνειν, Il. σ, 540. ἐπαμυνέμεν, Il. θ,
 414. ἐπαμύναι, Il. σ, 99.
 Ἐπαμύντασι, Od. σ, 563.
 Ἐπαντανύσας, Od. χ, 467. v. not.
 Ἐπαντανύσας, H. in Ap. 152.
 Ἐπαιοῖ, Od. τ, 457.
 Ἐπασιλεύσας, Il. ν, 582.
 Ἐπαρός, Piras, Il. ι, 456.
 Ἐπάρογχι, in Vest. 10. ἐπαρήγειν, Il. ω,
 59.
 Ἐπαρηγός, Od. ε, 236. ἐπαρήρει, Il. μ, 456.
 Ἐπαρξάσθω, Od. σ, 417. φ, 265. ἐπαρξά-
 μινος, Od. η, 185.
 Ἐπαρῆρες, Od. λ, 488.
 Ἐπαρτίς, parati, Od. θ, 151.
 Ἐπαρηνγός, Od. λ, 497.
 Ἐπασσάμεθ', cum genit. Od. ι, 87. ἐπάσαν-
 το, Il. α, 464. β, 427.
 Ἐπασσε, Il. ο, 594. ἐν — Il. χ, 441.
 Ἐπασσύττειν, Il. α, 583. ἐπασσύττειται, Il.
 δ, 427.
 Ἐπαύλας, stabula, Od. ψ, 558.
 Ἐπαυρεῖν, Il. λ, 572. ἐπαυρέμεν, Il. σ, 502.
 Ἐπαύρηται, Il. ο, 17. ἐπαυρήσεται, Il. ζ,
 555.
 Ἐπαυρίζοντο', cum genit. fructum cepere,
 Il. ν, 733.
 Ἐπὶ ἀκράντα, Od. τ, 565. ἰμαρῖντα, Od.
 ρ, 519.
 Ἐπεῖα ἄκρομα, Il. β, 213. πρόκλυτ', Il. υ,
 204. πτιρῖντα, Il. α, 201. β, 7. etc. cf.
 ἐπίσσει.
 Ἐπίβαλλιν, appulit, Od. ο, 296. ἐπίβαλ-
 λον, Il. ψ, 135.
 Ἐπίβησαν ἀναιδείας, Od. χ, 424. σαιφρο-
 σύνης, Od. ψ, 13. ἐπιβήσατο, Il. κ, 513.
 529. ἐπιβήσαιο, Il. ω, 392. Od. ζ, 78.
 Ἐπίβρισαν, conferti stabant, vel impetum
 faciebant, Il. μ, 414.
 Ἐπίγειρε, expergefecit, Od. χ, 451.
 Ἐπίγναμψιν, flexit, scil. animos, Il. β, 14.
 31. 68.
 Ἐπίγρῃψι, leviter perstrinxit et laceravit,
 Il. δ, 159. Od. χ, 280.
 Ἐπίγρητο, Il. κ, 124. ἐπιγρόμενος, Il. ζ,
 256.
 Ἐπιδύον', cum genit. inferiorem aliquo
 esse in re aliqua, Il. ω, 585.
 Ἐπιδῆσι μοῖρα, Il. δ, 517. μοῖρα δαμῆναι,
 Od. γ, 269. θύρας, Od. φ, 589. ὑπνος

- βλέφαρα, Od. ψ, 17. ἐπιδῆσεν μῦναι, Il. χ, 15.
- Ἐπιδραμε, accurrit, Il. ε, 617. ἐπιδραμέτην, Il. κ, 354.
- Ἐπιδωκε θυγατρὶ, de dote, Il. ι, 148. 290.
- Ἐπίεσι ἀγανοῖς, Il. ω, 772. αἰσχροῖς, Il. γ, 38. ἀντιβίοις, Od. σ, 414. δολίοις, Od. ι, 282. κροτομίοις, Il. δ, 6. μαλακοῖς, Od. π, 286. μιλίχοις, Od. ι, 495. ὀνειδέοις, Il. π, 628. σερσοῖς, Il. μ, 267. χαλιποῖσιν, Il. ψ, 489. ἀταρτηροῖς, Il. α, 223. ἐκπάργλις, Il. α, 198. λευγαλίοις, Il. υ, 109. συγερτοῖσιν, Od. λ, 464. χολωτοῖσιν, Il. δ, 241.
- Ἐπῆν, Il. υ, 276.
- Ἐπίδηχ', Od. ι, 314.
- Ἐπειγεν, H. in Ven. 234. ἐπείγεται, Il. κ, 361. ἐπειγέσθω, Il. β, 354.
- Ἐπειή, Il. α, 456. 169. etc.
- Ἐπείη, Il. β, 259.
- Ἐπειραν ἄμφ' ὀβελῶσι, fixerunt, Il. α, 465. β, 428. etc. ἔπειραν, idem, Od. γ, 33.
- Ἐπειῶντο, Il. δ, 5. ν, 806. ἐπειρήσαντο πόδῃσσι, periculum fecerunt, Od. θ, 120.
- Ἐπειρήτις πάλκτρη, H. in Merc. 55. 419. 498.
- Ἐπεισι, Il. α, 29. ν, 482.
- Ἐπειχί, ὅσσην ἐκύς, quantum spaciū tegebatur, cadaver, Il. ψ, 190. adhuc abstinēbat, Od. φ, 186.
- Ἐπείκιντο, Od. ζ, 19.
- Ἐπεκίκελτ', Il. ι, 454.
- Ἐπείκλαιν, cum dat. de nave, appulit, Od. ν, 114.
- Ἐπείκρσε φάλαγγας, straverat cedere; Il. π, 394.
- Ἐπέκλυι, Il. ψ, 652. Od. ι, 150.
- Ἐπεκλύζετο, B. 68.
- Ἐπέκλωσιν οἱ τὰ γὰρ δαίμων, destinavit, Od. π, 64. ἐπέκλωσαν θεοὶ, Od. γ, 108. λ, 138. ἐπεκλώσαντο θεοὶ, Il. ω, 525. Od. α, 17.
- Ἐπεκράαινε, Il. β, 419.
- Ἐπιλάμπει, H. in Merc. 141. ἐπιλάμπει, Il. ς, 650.
- Ἐπιλάσσω, applicui, imposui, Od. ξ, 350. ἐπιλάσσει, adduxit, Il. α, 418. φ, 93. ἐπιλάσσαν, adduxere, Od. ξ, 358. ἐπ' — ἴλασσαν, Il. α, 421.
- Ἐπίλιβον, Od. γ, 341.
- Ἐπιλύσομαι, cum accus. ver. et pers. obibo, Od. α, 503.
- Ἐπίλιψι, cortice nudavit, Il. in Merc. 109.
- Ἐπιλήθετο, Od. δ, 455. ε, 324.
- Ἐπιλήκειο, adstrebebant, v. c. plausu, voce, Od. θ, 379.
- Ἐπιλήλατο, obductum erat, Il. ν, 804. ς, 495.
- Ἐπίλησι ἀπάντων, oblivionem affert, Od. υ, 85.
- Ἐπίλλαβε ὕπνος, Od. δ, 795.
- Ἐπιλώβειον, contumeliosi erant, Od. β, 523.
- Ἐπειμαῖστο, Il. κ, 401. ς, 450.
- Ἐπειμάσσατ', leviter percussit, Od. ν, 429. ω, 172.
- Ἐπειμβεβαῶς, Il. ι, 578.
- Ἐπειμήδετο, Od. δ, 457.
- Ἐπειμήνατο, cum dat. amavit misere, Il. ζ, 160.
- Ἐπειμήνηι, Il. ν, 460.
- Ἐπέμυζαν, Il. δ, 20. v. not. θ, 457.
- Ἐπενεῖκαι χεῖρα κέρη, Il. τ, 261.
- Ἐπένειμι, Il. ω, 625.
- Ἐπένειυ, Il. χ, 314. ἐπένειυσα, Il. α, 75.
- Ἐπεινήνον, ordine imponebant, Il. η, 428. 451.
- Ἐπεινήνοθε, inerat, ἐπῆν, propr. effloruerat, aor. 2. Il. β, 219. κ, 154.
- Ἐπένησε λίνω, nevit filo, Il. υ, 128. ω, 210.
- Ἐπενήχιστο, B. 106.
- Ἐπένοντο, Il. ω, 124.
- Ἐπεντανύσας, Od. χ, 467. al. ἐπαντανύσας, vid. not.
- Ἐπέντυι, Il. θ, 374.
- Ἐπειτύνονται, Od. ω, 89.
- Ἐπείοικε, Il. α, 126. δ, 341.
- Ἐπειπίθετο, Od. κ, 406. 466.
- Ἐπειπήγει, fixa hærebat, de hasta, Il. ν, 442.
- Ἐπέπιθμεν, fisi sumus, Il. β, 341. δ, 159.
- Ἐπέπλιον, Il. α, 312.
- Ἐπέπληγον, Il. ε, 504.
- Ἐπέπλωι, Od. γ, 15.
- Ἐπειπόει, fidebat, Il. π, 171.
- Ἐπείπαρε, Od. ς, 545. H. in Merc. 297.
- Ἐπέπτατο, Il. ν, 821. Od. α, 160.
- Ἐπίπυσε, Il. ν, 674.
- Ἐπεπωλῆτο, obibat, Il. δ, 231. 250.
- Ἐπείρασσα, vendidi, Il. φ, 102. ἐπείρασσε, ib. 40. ἐπείρασαν, (sic) Od. α, 386.
- Ἐπείρουσε, de hasta, infixit, Il. ε, 856. ἐπ, ῖν', contendit vires, Il. η, 269.
- Ἐπέρησα, Od. ε, 409.
- Ἐπέρρειν, Il. λ, 723.
- Ἐπέρριφαν, in me coniecere, Od. ε, 510.
- Ἐπερρώοντο, Od. υ, 107. ἐπερρώσαντο χαῖται, Il. α, 529. v. not.
- Ἐπέρσει, Od. α, 2.
- Ἐπέρσει θύρην, post se clausit, Od. α, 441.
- Ἐπέρχεται, cum accus. rei et pers. Od. π, 27.
- Ἐπισβολίας ἀναφαινίν, sermones inferre, Od. δ, 159. v. not.
- Ἐπισβόλον λαβηστῆρα, garrulum, vel maledicum, Il. β, 275.
- Ἐπίσειν, pro simpl. ἴσειν, Il. υ, 525.
- Ἐπισθον, Il. χ, 450. ἐπίσθων, Il. ι, 170.
- Ἐπίσθην, Il. ε, 551.
- Ἐπίσπιν ὃν τίνα πέτμον, Od. γ, 16. ἐπίσ-

- πον ὀλίγοιρον ἡμᾶρ, atigerunt, Il. τ, 294.
 κακὸν οἶτον, Od. γ, 154.
 Ἐπίσσειται τις, supererit, Od. δ, 756.
 Ἐπίσειεν κανά μοι, immisit, Od. σ, 255.
 τ, 129.
 Ἐπισσεύοντο, accedebant, conveniebant, Il.
 β, 86. 150. 208.
 Ἐπίσσουνται, Il. ζ, 361. ι, 42. ἐπισσύμεθ',
 Od. δ, 454. ἐπίσσυτο, Il. ι, 458. 459.
 Ἐπισυνάχιζι, B. 72.
 Ἐπισυνάχῃσι, Il. ω, 79.
 Ἐπισυνάχωντο, Il. δ, 154.
 Ἐπίσιψαντο ποτοῖο κρητῆρας, Il. ι, 175. Od.
 γ, 559.
 Ἐπίσχοι τοι μαζόν, præbui mammam, Il.
 χ, 83. ἐπίσχι, cohibuit, Il. φ, 244. ex-
 plevit, sc. spatium, ib. 407. κοτύλην, po-
 culum præbuit, Il. χ, 494. πυρὸς μένος,
 invasit, obtinuit, Il. ψ, 238. οἶνον, præ-
 buit bibendum, Od. σ, 444.
 Ἐπίτασαν ἀνὰ — Od. δ, 785.
 Ἐπίτιλας ἐφίτμας, Il. ι, 818. ἐπιτίλατο
 νῆσον, Od. α, 527.
 Ἐπίτιλλε, Il. δ, 229. ἐπιτίλλετο, ibid. 301.
 Ἐπιτήσιος, Od. η, 118.
 Ἐπιτόλμησε, toleravit, Od. ρ, 238.
 Ἐπιτον ἀμφὶ κρία, parabatis cœnam, Il. λ,
 775.
 Ἐπίτοντο, Il. κ, 514. ν, 29.
 Ἐπιτοξάζοντο, Il. γ, 79.
 Ἐπίτρεπε γῆραϊ, indulgebat senectuti, sc.
 vacationem laborum, etc. Il. κ, 79. ἐπί-
 τρεπεν οἶκον, Od. β, 226. ἐπιτρέπασμεν,
 mandavimus, sc. imperium, Il. κ, 59.
 ἐπιτρέπεται, Od. ι, 12.
 Ἐπίτρεχον, Il. ψ, 504.
 Ἐπειν, Il. κ, 146. ν, 381.
 Ἐπιύβιτο, Il. ρ, 408. ἐπιυβίμεθα, Il. ι,
 520.
 Ἐπιύχεται, gloriatur, Il. ι, 119. ἐπιύχες
 μὴ μέγ', ne jacta te nimis, Od. ψ, 59.
 ἐπιύχεται δοιοῖσι, duorum victoria gloria-
 beris, Il. λ, 451. ἐπιύξατο, etiam incre-
 puit, sc. cadentem, ib. 449. ἐπιύξασθαι
 θεοῖσι, vota facere, Od. κ, 555. λ, 46.
 Ἐπιυφήμησαν, Il. α, 22. 376.
 Ἐπειρεν, Il. ι, 69. ζ, 12. 29. ἔπειρεν, Il.
 φ, 155.
 Ἐπεφάρβυ, pascebat, Il. in Merc. 105.
 Ἐπέφραδε, dixit, Il. λ, 794. ἐπεφράσω, co-
 gitasti, Il. φ, 410. ἐπεφράσατ', vidit, ami-
 madvertit, Il. ι, 665. ἐπεφράσθης, in ani-
 mum induxisti, Od. ι, 185.
 Ἐπίχαις με κεκοιτητόι θυμῷ, Od. τ, 71. ἔ-
 πυχες ἥππευ, Il. π, 752. ἔπειχεν, ὃ πύδας,
 in quo pedes poneret, Od. ρ, 410.
 Ἐπειχέμεν δέϊσιν, Od. ω, 385.
 Ἐπέχυνε, Od. α, 156. δ, 52. ἐπεχύνετο, Od.
 ι, 257.
 Ἐπέχραον, cum dat. impetum faciunt in,
 Il. π, 352. 356.
 Ἐτίχυντο, insequabantur effuse, Il. α, 654.
 π, 295.
 Ἐπήβολος νῆος, qui navem habet, Od. β,
 519.
 Ἐπήγαγον, persuasi, Od. ζ, 392.
 Ἐπηγκνίδοσσι μακροῖσι, Od. ι, 255. vid. not.
 et Hesych. in h. v.
 Ἐπητανὸς, perpetuus, Od. ρ, 235. ἐπητα-
 νοί, Od. ζ, 86.
 Ἐπήϊεν, sequebatur, Il. ρ, 741.
 Ἐπήϊσαν, Od. ζ, 281. ἐπήϊξα, Od. κ, 322.
 Ἐπηλυσίης πολυπήμονος, H. in Merc. 37.
 v. not.
 Ἐπημοιβῶν, Il. μ, 456. Od. ζ, 513.
 Ἐπήνιοι, Il. γ, 461. ἐπήνισαν, Il. ι, 706.
 ἐπήνησαν, Il. η, 344. σ, 312.
 Ἐπήξει νῆας, struxit, Il. β, 664. ἔγχοι οἱ,
 hasta trajecit, Il. ν, 570.
 Ἐπηπείλοσε, Od. ν, 127.
 Ἐπήπουν, favebant acclamando, Il. σ, 502.
 Ἐπήρατος, Od. δ, 606.
 Ἐπήρετμοι, Od. β, 403.
 Ἐπηρεφίης, Il. μ, 54.
 Ἐπήρεισε, arcuit, prohibuit, Il. β, 875. Od.
 ρ, 568.
 Ἐπήρξατο ἐκταρ καὶ ἀμβροσίαν, ministra-
 vit, dedit, H. in Ap. 125.
 Ἐπήρσε, aptavit, Il. ζ, 167. 339.
 Ἐπήρτυι, Od. ρ, 447.
 Ἐπήρκεται, Od. ρ, 266. vid. not.
 Ἐπητῆς, disertus, Od. ν, 332. ἐπητῇ, Od.
 σ, 127.
 Ἐπητριμοί, frequentes, densæ, Il. σ, 211.
 τ, 226.
 Ἐπητύος, laudis, Od. φ, 306.
 Ἐπήυξατο, H. in Ap. 362.
 Ἐπήφυσεν, haustam infudit, Od. τ, 388.
 Ἐπ' — ὄψαν, Il. β, 59.
 Ἐπὶ, cum genit. ἐπὶ προτέρων ἀνδράων, Il.
 ι, 637. etc. cum dat. ἐπὶ εἰδεί τῷδε in
 vel cum hac forma, vel præter hanc for-
 mam, Od. ρ, 308. etc.
 Ἐπὶ, insuper, Il. ι, 705. ζ, 419. etc.
 Ἐπὶ, cum particula indec. φιν, Il. ν, 308.
 Ἐπὶ, absolute, Il. ι, 132. 187. Od. ρ, 563.
 etc.
 Ἐπὶ, pro ἐπὶ, Il. α, 515. ι, 178. Od. ν, 114.
 ζ, 92.
 Ἐπὶ — ἀγείρετο, Od. λ, 631.
 Ἐπὶ — ἀίρεας, Il. κ, 30.
 Ἐπὶ — αἶξει, Od. ζ, 65.
 Ἐπὶ — αἰνῆστον, Od. σ, 65.
 Ἐπὶ — ἀλείφαι, Od. μ, 47.
 Ἐπάλμενος, Od. ω, 319. ἐπιάλμενον, Il. η,
 15.
 Ἐπὶ — ἄλτο, Od. χ, 2.
 Ἐπιανδάνει, Il. η, 407.
 Ἐπὶ — ἀρῆξαι, Il. α, 408.
 Ἐπὶ ἄῤοι, Il. α, 521.
 Ἐπίαχον, Il. ι, 860. π, 405.
 Ἐπίβαθρον, Od. α, 448.

- Ἐπιβαῖν, Il. 9, 512.
Ἐπιβαλλόμενος, cum genit. appetens, Il. ζ, 68.
Ἐπιβασίμειν κακῶν, incommodorum auctorem esse alicui, Il. β, 234.
Ἐπιβησον εὐκλείης, ad gloriam provehe, Il. 9, 285. ἐπιβῆτον — εὐφροσύνης, Od. ψ, 52. ἐπιβήμεναι, Il. ι, 135. 275. ἐπιβησέμεν, Il. 9, 197. ἐπιβήσομαι, H. in Merc. 166. ἐπιβησόμενος, Il. π, 343. ἐπιβήσετο, Il. 9, 44.
Ἐπιβήτορα, Od. λ, 130. ἐπιβήτορας ἴππων, Od. σ, 262.
Ἐπιβλῆς, sera, Il. ω, 453.
Ἐπιβόσκομαι, B. 54.
Ἐπιβυκλός, Od. γ, 422.
Ἐπιβρέμει, Il. ς, 379.
Ἐπιβρίσειαν, Od. ω, 543. ἐπιβρίση, Il. ε, 91.
Ἐπιβύσομαι, invocabo, Od. α, 578, β, 143. ἐπιβυσόμεθ', Il. κ, 463.
Ἐπιβώτορι, pastori, Od. ν, 222.
Ἐπιγενόμενοισιν, posteris, Il. κ, 71.
Ἐπὶ — γέλασαν, Il. ψ, 480. ἐπὶ — γέλασαν, ibid. 784.
Ἐπιγναμπτὰς, H. in Ven. 87. alii ἐπὶ γνάμπτας.
Ἐπιγνάμπτει, Il. ι, 510. ἐπιγνάμψας, Il. φ, 178. ἐπιγνάμψασα, Il. α, 569.
Ἐπιγνοίη, Od. ω, 216. ἐπιγνώσι, Od. σ, 50.
Ἐπιγνίδα, Od. σ, 75. μεγάλην, Od. ς, 225.
Ἐπιγράβδην, ut leviter stringeret, Il. φ, 166. V. L. ἐπιγραύδην, ut in Ind. Sch.
Ἐπιγράψαι, Il. ν, 553. ἐπιγράψας, Il. η, 187. λ, 588. vid. ἐπιγραψα.
Ἐπιδαίμαι, H. in Merc. 385.
Ἐπιδίδρομεν, Od. ζ, 45.
Ἐπιδίξια, Od. φ, 141.
Ἐπιδέρεται, Od. λ, 16.
Ἐπιδεύς, Il. ε, 481. ἐπιδεὺς, Il. τ, 180. ἐπιδεὺς, Od. φ, 185. ἐπιδεὺς, Il. ι, 225.
Ἐπιδέμαι, Il. ψ, 670.
Ἐπιδήμεύεις, domi manes, Od. π, 28.
Εἰδήμιος ἐτι ἦεν, adhuc domi erat, Od. α, 253. ἐπιδήμιος πολέμῳ, intestini, Il. ι, 64. ἐπιδήμιον, εἶναι, domi esse, Od. α, 194. ἐπιδήμιοι, communes publici, Il. ω, 262.
Ἐπιδιήσας, Il. γ, 578. ἐπιδιεύεται, Od. ν, 218. ἐπιδιηγθέντε, Od. β, 151.
Ἐπιδίφρια, Od. α, 51. καλὰ, ibid. 75.
Ἐπιδιφοῖδος, Il. κ, 475. v. uot.
Ἐπιδόντα κακὰ πολλὰ, infelicem, Il. χ, 61. ab ἐπιδεῖν, sapit hebraïsmum.
Ἐπιδώμεθα μάρτυρας, testificemur, Il. χ, 254. ἐπιδῶναι, donare, Il. ψ, 559.
Ἐπιδραμέτην, Il. φ, 418.
Ἐπιδρομον, Il. ζ, 454.
Ἐπὶ — ἐφθνη, Il. ν, 545.
Ἐπίει, Il. σ, 510.
Ἐπεικία, Il. ψ, 246.
Ἐπεικέλος, Il. δ, 394.
Ἐπειμένος ἀναδείην, Il. ι, 572. ἐπειμένον ἀλκην, Od. ι, 214. 514.
Ἐπεικτόν, Il. ε, 892. 9, 52.
Ἐπεισσαι, cum accus. adori, Il. λ, 367. ν, 454. ἐπεισαμένην, irruens, Il. φ, 424.
Ἐπὶ — ἐλίσσεται, Il. ψ, 320.
Ἐπιέλπει, Il. α, 545. ἐπιελπόμενος, Od. φ, 126.
Ἐπείσσαιεν χλαῖναν, injecimus ei, teximus lena, Od. ν, 145. ἐπείσαντο, circumdedit sibi, Il. ζ, 350.
Ἐπιζάφελος χόλος, gravis ira, Il. ι, 521.
Ἐπιζαφελῶς, Il. ι, 512.
Ἐπὶ λην, Od. χ, 49. v. not. per tmesin est etiam, Od. 9, 447. 445. φ, 241.
Ἐπὶ ὀδαν, Od. ν, 16. π, 406.
Ἐπὶ ὀρα, grata, Il. α, 572. 578. cf. ἦρα.
Ἐπὶ ὀρανα, idem, Od. τ, 343.
Ἐπὶ — ἦραρεν, H. in Merc. 50.
Ἐπιθαρσύναν, Il. δ, 183.
Ἐπιθίματα καλ', opercula, Il. ω, 228.
Ἐπιθριζάντος, de hasta prætervolante ac prope stringente, Il. ν, 409.
Ἐπιθρώσκει, Il. ε, 772. ἐπιθρώσκων, Il. δ, 177.
Ἐπίθυμι θυμὸς, appetit, H. in Merc. 472. ἐπίθυσι, irruunt recta, Il. σ, 175. ἐπιθύσαντες, idem, Od. π, 297. Thema est ἰθύω.
Ἐπὶ — ἅλλε, Od. ι, 288.
Ἐπίτορα, peritum, Od. φ, 26.
Ἐπικαίοντες, H. in Ap. 491. 509.
Ἐπὶ — καλίσαντες, Od. η, 189.
Ἐπικαμπύλος ὤμος, incurvatus, H. in Merc. 90.
Ἐπὶ κάρ, in præceptis, Il. π, 592.
Ἐπικάρσαι, Od. η, 70.
Ἐπικίλσαι, Od. ε, 148. ἐπικίλσαντας, ib. 158.
Ἐπικερτομῶν, Il. π, 744.
Ἐπικεύθι, Od. σ, 168. σ, 170. ἐπικεύσθης, Od. α, 263. ἐπικεύσω, Il. ε, 816. κ, 115.
Ἐπικίδναι, Il. β, 850.
Ἐπικλείειν, Od. α, 551.
Ἐπὶ κλησιν, Il. η, 138.
Ἐπικλονέονται, Il. σ, 7.
Ἐπὶ κλοπος, Il. χ, 281.
Ἐπικλώση, Od. δ, 208. ἐπικλώσσοντα, Od. ν, 196. vid. ἐπὶ κλωσε.
Ἐπικροήσοντα, Il. ε, 614.
Ἐπικύψαν, Od. γ, 443.
Ἐπικραίνουσα, H. in Merc. 528.
Ἐπικρατίεισιν, imperant, præstant, Il. κ, 214. Od. α, 245. ἐπικρατέωσιν, idem Od. ζ, 60. ς, 520. ἐπικρατέουσι, vincentibus, Il. ζ, 98.
Ἐπικρατίως, Il. π, 67. 81. ψ, 863.
Ἐπικρήνην, Il. α, 455. ἐπικρηεῖς, Il. α, 599.
Ἐπικριον, antennam, Od. ε, 254. 318.
Ἐπὶ — κύρσας, Il. γ, 23.
Ἐπιλεύσει, Il. γ, 12.
Ἐπὶ ληθον, oblivionem adferens, Od. δ, 221. ἐπιλήσομαι, Il. χ, 587.
Ἐπιλύγδην, leviter stringendo, Il. ς, 599.

- Ἐπιλλίξουσιν, innuunt, Od. σ, 11. ἐπιλλίξων, H. in Merc. 387.
- Ἐπιμαίω νόστω, para, quare, Od. ε, 544. μ, 220.
- Ἐπιμάρυτος, Il. η, 76. ἐπιμάρυτοι, Od. α, 273.
- Ἐπιμάσσεται, Il. δ, 190. ἐπιμασσάμενος, Od. ι, 502. ἐπὶ — μάσασθαι, Od. λ, 590.
- Ἐπίμασον, mendicum, Od. υ, 577.
- Ἐπιμειδῆσας, Il. δ, 556. ρ, 58.
- Ἐπιμείλια, dos, Il. ι, 147. 289.
- Ἐπιμίμφομαι, Od. π, 115. ἐπιμίμφεται, Il. α, 65. 95.
- Ἐπιμίμνω, ὦ (ἐργῶ) quod curo, Od. ο, 571.
- Ἐπιμίξ, Il. λ, 525.
- Ἐπιμίσγομαι, Il. κ, 548. ἐπιμίσγεται, Od. ζ, 205.
- Ἐπιμνησαίμεθα, Il. ρ, 103. ἐπιμνησθῆναι, Od. δ, 118.
- Ἐπιπφορίζον δημόν, pinguedinem circa renes, Il. φ, 204.
- Ἐπίπυσσεν, sapienter monuit, Il. ξ, 249.
- Ἐπιπύτιον, B. 79.
- Ἐπιξύνη, communi, Il. μ, 422.
- Ἐπιπνοχοοῖται, H. in Ven. 205.
- Ἐπιροκήσω, Il. τ, 188.
- Ἐπίροκον, Il. κ, 352. v. not.
- Ἐπιροσσομένω, Il. ρ, 581.
- Ἐπίροον, Il. ν, 450. ἐπίρα, sulci, Il. κ, 551.
- Ἐπιόψομαι, Il. ι, 167. Od. β, 294.
- Ἐπιπίθεται, Il. α, 218. ἐπιπίσσειται, Il. ο, 178. ἐπιπίσεται, Il. ο, 162.
- Ἐπὶ — πέλλεται, Od. ο, 407.
- Ἐπιπίλναται, Od. ζ, 44.
- Ἐπιπλάγχθεις, Od. ρ, 14.
- Ἐπιπλεῖν, Od. ι, 227. 470.
- Ἐπιπλεῖων πόντον, Od. ε, 284.
- Ἐπιπλόμενοι, Od. η, 261.
- Ἐπιπλώς πόντον, Il. ζ, 291. ἐπιπλώσας, Il. γ, 47. B. 79.
- Ἐπιπνίει, Il. ρ, 447. ἐπιπνίησιν, Od. δ, 357. ἐπιπνύσασιν, Od. ι, 159.
- Ἐπιποιμίνες, pro simplici, Od. μ, 151.
- Ἐπιπρέπει, Od. ω, 251.
- Ἐπιπροέηκα, Il. ρ, 708. ἐπιπροέμεν, Il. δ, 94.
- Ἐπιπροίηλι, Il. λ, 627.
- Ἐπιπροχέσσα, in Pan. 18.
- Ἐπιπτίσθαι, de sagitta, Il. δ, 126.
- Ἐπιπυλῖται, Il. γ, 196.
- Ἐπιρῖσκον, Od. ρ, 211.
- Ἐπιρῖται, Il. β, 754.
- Ἐπιρῖρῖται, Il. ζ, 99.
- Ἐπιρῖρῖσσεσκον, Il. ω, 454.
- Ἐπιρῖρῖσσεσκει, de pessulo obdendo, Il. ω, 456.
- Ἐπίρροδος, Il. δ, 590.
- Ἐπισκύνωνται, irascantur, Il. ι, 370. ἐπισκύνονται, Od. η, 306.
- Ἐπισκύνιον, supercilium, Il. ρ, 156.
- Ἐπισμυγεῖσθαι ἀπίστιν, graviter punitus est, Od. γ, 195.
- Ἐπίσσωον κακόν, Od. σ, 72. α, 461.
- Ἐπίσπῃ, Il. β, 359. ἐπισπῆν, Il. η, 52. φ, 100. ἐπισπόμενος, Od. π, 426. ἐπισπίσθαι, Il. ζ, 521.
- Ἐπισπέρχεται, Od. ε, 504. ἐπισπέρχων, Il. ψ, 450.
- Ἐπισσίω, Il. ο, 250. ἐπισσίωσιν, Il. δ, 167.
- Ἐπισσίους, Od. ζ, 399. ἐπισσίουσθαι, Il. ο, 547.
- Ἐπισσώρεν, Il. ψ, 519. ἐπισσώρεα χάλκι', ferrum, quo munitur orbis rotæ, canthi, Il. ε, 725.
- Ἐπισαδόν, Od. μ, 592. ν, 54.
- Ἐπισαμένως, Il. η, 317. κ, 265.
- Ἐπισάτη, parasito, mendico, Od. ρ, 455.
- Ἐπισφείας, plenos vino, Il. ρ, 252. Od. β, 431.
- Ἐπίσιον, de navibus, sedes, statio, Od. ζ, 265.
- Ἐπισροφάδην κτεῖν, circumcirca, vel fœde, Il. κ, 485. Od. χ, 508.
- Ἐπίστροφος ἦν ἀνδρώπων, Od. α, 177. vid. not.
- Ἐπισφωῶσι, Od. ρ, 486.
- Ἐπισώσαντο, Il. φ, 286.
- Ἐπισφύρις ἀργυροῖσιν, Il. γ, 351. λ, 18.
- Ἐπισχέδῃ ἐρχομένηισι, prope, H. in Ap. 3.
- Ἐπίσχετι, Od. υ, 266. ἐπίσχειν, Il. ρ, 465.
- Ἐπισχερῶ, Il. λ, 667. σ, 68.
- Ἐπισχέσθην μύθε, prætectum, Od. φ, 71.
- Ἐπίσχεσις, parsimonia, Od. ρ, 451.
- Ἐπιτάρροδος, Il. ε, 808. 828. ἐπιταρρόδῃ, Il. φ, 289.
- Ἐπιτίλαι, Il. δ, 64. κ, 56. ἐπιτίλαμένῃ, Od. ρ, 21.
- Ἐπιτίλλω, Il. β, 10. ἐπιτίλλομαι, ibid. 802. ι, 68.
- Ἐπιτερέα, H. in Ap. 415.
- Ἐπιτέρεται, Od. ζ, 228.
- Ἐπιτέτραπται, Il. ε, 750. ἐπιτετραφεται, Il. β, 25. 62.
- Ἐπιτηδῆς, Il. α, 142. Od. ο, 28.
- Ἐπιτημέτω, Od. ι, 270.
- Ἐπιτήληται, Il. τ, 220.
- Ἐπιτολμάτω, Od. α, 555. vid. ἐπετόλ.
- Ἐπίτονος, lorum, Od. μ, 425.
- Ἐπιτραπίνοι, Il. κ, 421.
- Ἐπιτροχάδην, Il. γ, 215. Od. σ, 26.
- Ἐπιφανυκόμενος, H. in Apol. 444.
- Ἐπιφθάζ, occupans, B. 212.
- Ἐπιφθάνεις, Od. λ, 148.
- Ἐπιφλίγει, Il. β, 455. ἐπιφλέγῃ, Il. ψ, 52.
- Ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι, H. in Apol. 402. ἐπιφρασσάμεθα βελήν, capiamus, Il. γ, 741.
- Ἐπιφρασσάιαι, agnoscerent, cognoscerent, vel expenderent, Od. σ, 95. ἐπιφράσσειε, ὄλεθρον, struxit, Od. ο, 445.
- Ἐπιφρῶνα, Od. π, 242. τ, 526.

- Ἐπιφρονέουσα, prudens, Od. τ, 585.
 Ἐπιφροσύνην, Od. ε, 457. ἐπιφροσύνας, Od. τ, 22.
 Ἐπιχρύαι, Il. ω, 505.
 Ἐπιχρόνιος, Il. ω, 505. ἐπιχρόνιοι, Il. α, 272.
 Ἐπιχρόνιες, Od. φ, 179. ἐπιχρόνισθαι, Od. σ, 178.
 Ἐπιψαύει, Od. θ, 547.
 Ἐπιωγαί, stationes navium, Od. ε, 404.
 Ἐπὶ — ὥρνυτο, Il. ψ, 689. 759.
 Ἐπὶ — ὥρσεν, Od. μ, 515. ἐπὶ — ὥρετο, Od. γ, 176.
 Ἐπ' — κλύζισκον, Il. ψ, 61.
 Ἐπλάσει, B. 75.
 Ἐπλε, erat, Il. μ, 11. ἔπλεο, es, Il. α, 418. ἔπλετο, Il. β, 480. etc.
 Ἐπλητο, B. 166. ἔπληντ', Il. δ, 449.
 Ἐπνίγη, B. 147.
 Ἐποίατο, sequerentur, Od. ζ, 519.
 Ἐποίπνυον, Il. σ, 421. Od. γ, 450.
 Ἐποίησι, Il. α, 59. Od. τ, 458.
 Ἐποιήσθαι ἐργον, laborare, Il. ζ, 492. Od. α, 558. etc. ἐποιχόμενος παντόσε, omnia obiens, Il. ε, 503. ἐποιχόμενη, de laborante, sedula, Il. ε, 720. θ, 582. ἐποιχόμενην ἰσὺν, vacantem texturæ, Il. α, 51. ἐποιχόμενος πάντη, omnia obeuntes, Il. ζ, 81.
 Ἐπομφάλιον, umbonem, Il. η, 267.
 Ἐποπίζω, cura, Od. ε, 146.
 Ἐποπτεύεισκι, Od. π, 140.
 Ἐπορεν, Il. ζ, 168. ἔπορον, Il. ρ, 196.
 Ἐπορεξάμενος, feriens hasta, Il. ε, 535.
 Ἐπορούμενος, B. 220.
 Ἐπόρσσε, Il. γ, 397. ἐπορέσας, Il. ν, 541.
 Ἐπορσειαν, Il. η, 42. ἔπορσον, Il. ε, 765.
 Ἐπος; ἄλιον, Il. σ, 324. ἀπόβλητον, Il. β, 561. ἰσθλόν, Il. α, 108. θυμαλγίς, Od. π, 69. καθόν, Il. ρ, 701. νηκερδής, Od. ζ, 509. νημερτής, Il. γ, 204. ὀλοφυνδόν, Il. ε, 683. πυκινόν, Il. η, 375. ῥήτιον, H. in Apol. 554. τητύσιον, ib. 540.
 Ἐποτρύνω, Il. π, 525. etc. ἐποτρυνώμεθα, Od. θ, 51.
 Ἐποχῆσται ἴπποις, vehetur, Il. κ, 550. ἄρμασι, ρ, 449.
 Ἐπόψαι, videbis, Il. ζ, 145. Od. υ, 235. ἐποφόμενος, Od. τ, 260. 597.
 Ἐπόψιον, in partem deteriorem, Il. γ, 42. v. not. in partem meliorem, H. in Ap. 496.
 Ἐπραθον, Il. σ, 454.
 Ἐπρησεν, Il. θ, 217.
 Ἐπρήνυν, H. in Merc. 417.
 Ἐπταβόειον, Il. η, 220.
 Ἐπτάετες, Od. γ, 305.
 Ἐπταπόδην, Il. α, 729.
 Ἐπταπόροις τείρεσι, planetis, in Mart. 7.
 Ἐπταπύλοις, Il. δ, 406.
 Ἐπταρην, Od. ρ, 541.
 Ἐπτατο, Il. ν, 592. π, 469.
 Ἐπταχα, Od. ξ, 454.
 Ἐπτη, B. 207.
 Ἐπτύξαν (κατὰ) Od. θ, 190.
 Ἐπτοίησεν, Od. χ, 298.
 Ἐπτύσσοντο, Il. ν, 154.
 Ἐπυράκτεον, Od. ι, 528.
 Ἐπύργωσαν, in Coecit. 5.
 Ἐπώδινεσα, cum accus. patiens, H. in Ap. 45.
 Ἐπώλειον, H. in Merc. 452. v. not.
 Ἐπώμνυον, Od. σ, 58.
 Ἐπώμνυον καλῆισκον, Il. ι, 558. ὀνομά ἐσθ, Od. η, 54. τ, 409. πύθιον καλῆισιν, H. in Ap. 375.
 Ἐπώπτων, assabant, Od. μ, 565.
 Ἐπώρυν, Il. α, 613.
 Ἐπῶρσι, Il. ρ, 72. υ, 95. ἐπῶρτ', Il. φ, 524.
 Ἐπώτρυνας, Od. θ, 185. ἐπώτρυνε, Il. α, 456.
 Ἐπῶχετο, de jaculante sed in plures, Il. α, 50. 585. χαλκῶ, ferro persequabatur, Il. ε, 550. κ, 487. obibat singulos, Il. α, 676. ρ, 556. Od. α, 143. 524. δ, 451.
 Ἐπῶχματο, Il. μ, 540. v. not.
 Ἐραμαι, Il. γ, 446. ζ, 528. ἐράσσει, cum gen. studiosi eratis, Il. π, 208.
 Ἐραζε, Il. μ, 156. π, 459.
 Ἐρανῆς, Il. ι, 527. 575.
 Ἐρανος, Od. α, 226. ἐράνω, Od. λ, 414.
 Ἐράπτομαι, Od. π, 579.
 Ἐρατὰ, Il. γ, 64.
 Ἐρατίνος, Od. ι, 250. etc.
 Ἐρατίζων, cum genit. appetens, Il. λ, 550. ρ, 660.
 Ἐρατώπιδος, in Hosp. 2.
 Ἐργον ἀπράαντον, Il. β, 157. ἄρεκτον, Il. τ, 150. παρχάκλειον, B. 129. πολέμω- κλονον, ibid. 4. ἔργῳ ἀνηνύσθαι, Od. π, 111. ἀτελευτήτων, Il. δ, 175.
 Ἐργα ἀγλαὰ, Od. κ, 225. αἰκία, Il. χ, 595. αἰκήλια, Il. σ, 77. ἀήσυλκ, B. ι, 876. ἀμήχανα, Il. θ, 150. ἀμφαδὰ, Od. τ, 391. ἀνσχίτὰ, Od. β, 65. ἀνσιπα, Il. ω, 215. ἀρίσσημα, H. in Merc. 12. βίαια, Od. β, 236. γιλασθῶ, Od. θ, 507. ἰνδῆ- ρια, H. in Merc. 455. ἱπαμοίβια, ibid. 515. θανματὰ, in Baceh. s. latron. 54. θίσκειλα, Il. γ, 150. ἱμερόντα, Il. ε, 429. κακὰ, Il. ι, 591. καρτιρὰ, Il. ε, 757. κλυτὰ, Od. υ, 72. λιπτὰ, Od. κ, 225. λοίγια, Il. α, 575. μέμερεα, Il. θ, 455. παλίντιτα, Od. α, 579. πατερώια, Od. β, 22. πειρακαλλία, Od. β, 117. πει- ρικλυτὰ, Il. ζ, 524. πίννα, Il. μ, 285. πολεμῖα, Il. β, 528. σχήτλια, Od. ζ, 85. φιλοτήσια, Od. λ, 245. χαρίεντα, Od. ζ, 254.
 Ἐργάζεσθαι, de fabris, Il. σ, 469. ἀνάγκη,

- Od. ζ, 272. ἐργάζοιο ἔργα αἰκία, Il. ω, 733.
- *Εργαθιν, Il. λ, 437. ἐργμῖνον, H. in Merc. 123.
- *Εργασίην, H. in Merc. 483.
- *Εργαπα καλὰ, in Pallad. 12.
- *Ερδεῖν, Il. α, 148. etc. ἔρδεσκειν, Il. ι, 556. χ, 580.
- *Ερβενή, Il. ε, 659. 864.
- *Ερβευς, genit. Il. θ, 568. Od. λ, 57. ἐρβευσφιν, Il. ι, 568.
- *Ερβινδοι, Il. ν, 589.
- *Ερεῖν, Il. γ, 85. ἐρεῖσθαι, Od. β, 298.
- *Ερεῖνεις, Il. ζ, 145. κ, 558. ἐρεῖνεν, Od. δ, 137. ἐρεῖντο, Od. ρ, 305.
- *Ερεζον, Od. ψ, 56.
- *Ερεθασιν. Od. τ, 517. ἐρέθῃσι, in Mart. 14 ἐρέθσιν, Il. α, 519. ἐρεθεῖ, Il. γ, 414.
- *Ερεθίζω, Od. τ, 45. ἐρεθίζεμεν, Il. δ, 5.
- *Ερεῖδοντες βελίεσσι, pugnautes, Il. π, 108. ἐρεῖδασαι ἀλλήλοισι, Od. χ, 450. ἐρεῖδισθον, pugnaute, Il. ψ, 735. ἐρεῖδόμενοι ἔγχει, Il. ζ, 38.
- *Ερεκόμενος περὶ θυρί, Il. ν, 441. v. not.
- *Ερειομεν, consulamus, Il. α, 62.
- *Ερειο, interroga. Il. λ, 610.
- *Ερειπε, diruit, Il. α, 361. ἔρειπον, Il. μ, 258. ἐρίσων, Il. ο, 356.
- *Ερεισε γῆνα, H. in Apoll. 117. ἔρεισε ἐπὶ — adegit, de hasta, Il. λ, 235. ἐρεῖσαι σὺν τῇ σάμα, comprimere, Od. λ, 425. ἐρίσας ἄσωνδα, reclinans, Il. χ, 97, 112. etc. ἐρίσατο γαίης χεῖρι, Il. ε, 309. λ, 355. ἐρισάμενος, Il. β, 109. ἐρίσθη ἔδει, porrectus, stratus est, Il. η, 145. λ, 144. ἐρηγέδεται ἔδει χεῖται, fusae, Il. ψ, 284. λαῖ, positi erant, ibid. 329.
- *Ερειμήν, Il. δ, 167. Od. ω, 106.
- *Ερεζα, Il. ι, 453. etc.
- *Ερείμι, Od. λ, 228. ἐρέοντο, Il. α, 552. ἐρέοντο, (ἐκ) Il. ι, 667.
- *Ερεωτόμενοι, Il. β, 776. ε, 196.
- *Ερείριπτο, dirutus erat, Il. ζ, 15.
- *Ερεσσον, Od. ι, 490. λ, 78. ἐρεσσόμεναι, Il. ι, 361.
- *Ερέται, Il. β, 719. ἐρέτας ἀλιῆας, Od. π, 349. ἔξαιτες, Od. β, 507.
- *Ερετμὰ εὐρέ, Od. λ, 124. προήκεια, Od. μ, 205.
- *Ερετμὸς, Od. θ, 112.
- *Ερεύγεται, Od. ε, 458. ἐρεύγετο, Od. ι, 574. ἐρευγόμενοι, Il. π, 162.
- *Ερεύθων, Il. λ, 594. ἐρεύσαι, Il. σ, 329.
- *Ερέχθων θυμὸν, Od. ι, 83. 157. ἐρεχθόμενῃν ἀνέμοις, jactatam, de nave, Il. ψ, 317.
- *Ερεψα, Od. ψ, 195. ἐρεψα (ἐπὶ) Il. α, 39.
- *Ερέωμαι, Od. ρ, 509.
- Ερόμην, Od. γ, 270.
- *Ερηπύην, Il. β, 75. ἐρητύσασκε, Il. β, 189. λ, 566. ἐρηπύσει, Il. α, 192. ἐρηπύεται, Il. ι, 651. ἐρηπύειν, Il. β, 99, 211.
- *Εριαύχνης, Il. λ, 159.
- *Εριβερέμετιω, Il. ν, 624.
- *Εριβρομος, in Bacch. s. latr. 56.
- *Εριβώλακα, Il. β, 841. γ, 74.
- *Εριβώλω, Il. φ, 154.
- *Ερίγδυσπος, Il. η, 411. κ, 529.
- *Ερίδαι, Od. φ, 510. ἐριδαινέμεν, Od. α, 79. ἐριδαινέτον, Il. α, 574. π, 765.
- *Εριδδήσασθαι, Il. ψ, 792.
- *Εριδμαίνωσιν, Il. π, 260.
- *Εριδέσθω, Il. ω, 525. ἐριδέπων ἀκτάν, Il. υ, 50.
- *Ερίζετον, Od. σ, 38. ἐρίζητον, Il. μ, 423. ἐρίζμεν, Il. ψ, 404. ἐρίζεμεναι, Il. α, 277. ἐρίζεσκον, Od. θ, 225.
- *Ερίηρος, Il. δ, 266. ἐρίηρον, Od. α, 346.
- *Εριδηλῆς, Il. ρ, 55. ἐριδηλία, H. in Merc. 27.
- *Εριδον τλήμονα, H. in Merc. 296. ἔριδοι, Il. σ, 550.
- *Ερικυδέα, Il. γ, 65. α, 265.
- *Ερικυδέως, H. in Merc. 547.
- *Εριμύκας, Od. ο, 255.
- *Ερινεὸς μέγας, Od. μ, 103. ἐρινεὸν ἡνεμόιντα, Il. χ, 145.
- *Ερινυὸς ἡεροφάτης, Il. ι, 567. ἐρινυὸς, Il. σ, 204. πτωχῶν, Od. ρ, 475. ἐρινυὸς συγγερός, Il. ι, 454.
- *Ερίσιο μαλακῷ, Od. δ, 124.
- *Εριόνης, epith. Mercurii, Il. υ, 34. et *Ερίωνος, Il. ν, 72. ω, 360.
- *Εριπε, Il. λ, 742. ἐριπών, Il. ε, 509.
- *Ερις, ἄμωτον μεμαινῖα, Il. δ, 440. βεβρηγυῖα, Il. φ, 385. λαοστός, Il. ν, 48. φίλη, Il. ε, 891. ἔριδος ἀργαλῆς, Il. ρ, 584. θυμοβόροιο, Il. η, 501. θυμοβόρου, Il. η, 210. κακομηχανῶν, Il. ι, 257. κρατερῆς, Il. ν, 558. ἐριδα αἰνοτάτην, Il. ζ, 589. βρεῖαν, Il. υ, 55.
- *Ερισθινεὸς, Il. ν, 54. τ, 355.
- *Ερισμα μίγ', Il. δ, 58.
- *Ερίσσειται, Od. δ, 80.
- *Ερισάφυλον, Od. ι, 111. 358.
- *Ερίτιμον, Il. β, 447. ο, 361.
- *Ερισφαράγα, H. in Merc. 187.
- *Ερκιον, Il. ι, 472. Od. σ, 101.
- *Ερκος ἀκόντων, Il. δ, 137. ὀδόντων, Il. δ, 350. ἔρκος ἀμύμονος αὐλῆς, Od. χ, 442. 459. ἔρκει χαλκίῳ, Il. ο, 567. reti, Od. χ, 469. ἐρκεια aula, Od. ρ, 603.
- *Ερμ' ὀδυνᾶν, Il. δ, 117. ἔρμα πάλκος, Il. π, 549. Od. ψ, 121. ἔρματα μακρὰ, phalangas, Il. α, 486. γῶν, idem, Il. β, 154. τρίγληνα, inaures, Il. ζ, 182. Od. σ, 296.

- Ἐρμῖνα, fulcrum, pedem, Od. ψ, 198. ἔρ-
 μῖσιν, Od. θ, 278.
 Ἐρνος ἐριθλής, Il. ρ, 55. νέον, Od. ζ,
 163.
 Ἐρῶν, Od. ζ, 41. vid. *V. Lect.* ἔρῶν, Il.
 δ, 37. χ, 185. ἔρῶα, Od. ε, 560. ἐρῶμεν,
 Od. η, 294.
 Ἐρῶσσα, H. in. Merc. 51. ἐρῶνταν, H. in
 Ven. 264.
 Ἐρῶς, Il. ζ, 515. ἔρον, Il. α, 469. etc.
 Ἐρπει, incedit, Il. ρ, 447. Od. σ, 150. ἔρ-
 πει, ibat, H. in Ven. 157. ἔρπων, opponi.
 sedenti, Od. ρ, 158.
 Ἐρπετά, animalia, Od. δ, 419.
 Ἐρπύζων, ambulans, Il. ψ, 225. Od. ν,
 220. ἔρπύζοντ', euntem, Od. α, 195.
 Ἐρράδατ', respersi sunt, Il. μ, 451. ἔρρά-
 δανται, Od. υ, 554.
 Ἐρράει, vexavit, Od. ζ, 526. ἔρρασθαι φάσ-
 γανον, frangendo corruptum est, Il. π,
 539.
 Ἐρρε, Il. θ, 164. Od. κ, 75. ἔρρέτω, Il. ι,
 577. ἔρρετε, Il. ω, 239.
 Ἐρρέζε, Il. ι, 552. κ, 49.
 Ἐρρίγνησαν, Il. μ, 208. ἔρριγα, Il. ρ, 175.
 ἔρρίγει, Od. ψ, 216. ἔρρίγησι, Il. γ,
 553.
 Ἐρρίζωσεν, Od. ν, 165. ἔρρίζωται, Od. η,
 122.
 Ἐρύειν, Il. ρ, 255. 287. ἐρύσαι, Od. ζ, 154.
 ἐρύσσαι, Il. ι, 248.
 Ἐρρύσατο, Od. α, 6.
 Ἐρρώοντο, Il. ψ, 567. ἔρρώσαντο, Il. ω, 616.
 Od. ψ, 5.
 Ἐρσαι, recens natæ, teneræ, Od. ι, 222.
 Ἐρση τριθαλίῃα, Od. ν, 245.
 Ἐρσήεις, Il. ω, 757. ἐρσήεντα, Il. ζ, 548.
 Ἐρύγμηλον, valde mugientem, Il. σ, 580.
 Ἐρύγοντα, mugientem, Il. υ, 406.
 Ἐρυθαίνετο, Il. κ, 484. φ, 21.
 Ἐρυκάκετε, Il. ζ, 80. ἐρυκακίσιν, Il. ε, 262.
 ἐρύκακε, Il. λ, 352.
 Ἐρύκανε, Od. κ, 429.
 Ἐρυκανώωσ', Od. α, 199.
 Ἐρυκίμειν, Il. θ, 206. ἐρυκίσθων, Il. ψ, 445.
 ἐρύκεισθαι, Od. ρ, 17.
 Ἐρυμα χροῶς, Il. δ, 157.
 Ἐρυσάρματες ἵπποι, Il. π, 570. ἐρυσάρμα-
 τας, Il. ο, 554.
 Ἐρυσίπτολι, Il. ζ, 505. ἐρυσίπτολιν, in Pall.
 1.
 Ἐρύσσαν, Od. δ, 577. ἐρύσσαι, Il. θ, 25.
 φ, 175. ἐρύσσαι, Od. ε, 484. ι, 194. ἐρύσο,
 Il. χ, 507. ἔρυτο, Il. δ, 158. ἐρυσάιατο,
 Il. ε, 298. ἐρύσασθαι, Il. ρ, 176. ἐρύσ-
 σισθαι, Od. φ, 125.
 Ἐρχαται, Il. π, 481. ἔρχατο, Il. ρ, 554.
 Ἐρχατόωντο, inclusæ erant, Od. ζ, 15.
 Ἐρχεται, abit, Il. α, 120. ἔρχει, Il. ζ, 280.
 ψ, 895. ἔρχεσθων, Od. π, 170. ἔρχησθ',
 Od. θ, 42. ἐρχομενάων, Il. β, 88. ἐρχομενά-
 σιν, abeuntibus, Il. ρ, 741.
 Ἐρχέσθωντ', Il. φ, 282.
 Ἐρψ, Od. σ, 211. vid. supra ἔρως.
 Ἐραδιὸν διζόν, Il. κ, 274.
 Ἐρωεῖ, Od. μ, 75. ἐρώεῖ, quiesce, sc. *cohi-*
bendo impetum, Il. β, 179. χ, 185. ἐ-
 ρωεῖτω, Il. ρ, 422. ἐρωέσασιν, cohibeatis,
 Il. ν, 57. ἐρωήσει, fluet, proprie, cum im-
 petu e vulnere ruet, Il. α, 503. ἐρωήσε-
 σι χάρεως, desinent pugnare, Il. ζ, 101.
 Ἐς, cum genit. per ellip. casus proprii, Il.
 ζ, 578. 579. 385. υ, 160.
 Ἐς, absolute, Il. α, 142. λ, 646. μ, 355.
 φ, 527. ἐς τῆμος, Od. η, 518.
 Ἐσαγείρατο, Il. ο, 240. φ, 417.
 Ἐσάγασα, Il. ζ, 252.
 Ἐσαθρήσειν, Il. γ, 450.
 Ἐσάκυσε, Il. θ, 97.
 Ἐσάλοτο, Il. μ, 466. ν, 679.
 Ἐσάντα, Il. ρ, 554.
 Ἐσας ἐς διφρον, Od. ζ, 280. ἴσασθαι, Il. ω,
 646.
 Ἐσάωσα, Od. ε, 150. ἴσάω, servavit, Il. φ,
 238. vid. *V. L.* ἴσάωθειν, Od. γ, 185.
 Ἐσβαῖνον, Od. ο, 548. ἐσβαίην, Il. μ, 59. ἐς-
 βάντες, Il. κ, 575.
 Ἐσβη πῦρ, Il. ι, 467. Od. γ, 182.
 Ἐσιδρακον ἄντην, vidi, Il. ω, 225.
 Ἐσιλθεῖν, Il. μ, 541. ἐσιλεύσομαι, Od. α, 88.
 Ἐσιμάσαστο θυμὸν, pupugit animum, Il. ρ,
 564. υ, 425.
 Ἐσσοθον, Od. π, 267. φ, 216.
 Ἐσίχυντο, Il. μ, 470. φ, 616.
 Ἐσήλατο, Il. μ, 458. π, 558.
 Ἐσημήναντο κλέρον, notabant, Il. η, 175.
 Ἐσθνε ἕρῃ, Od. ρ, 302.
 Ἐσθιν, Od. ε, 197. ἰσθίμεναι, Il. ω, 215.
 Ἐσθων, Il. ω, 476. ἰσθοντες, Il. θ, 251.
 Ἐσθην, Il. σ, 517.
 Ἐσθῆτος μαλακῆς, Od. ψ, 290. ἰσθῆτα ὀ-
 φαντήν, Od. ν, 156. φαινήν, Od. ζ, 74.
 Ἐσθίμεν, Od. β, 505. φ, 69.
 Ἐσθλὸν παρὰ κακῷ ἔσθικε ζεῦς, Od. ο, 487.
 Ἐσθρεῖ, Il. μ, 462.
 Ἐσθος καλὸν, in Solem, 15. λεπτεργής,
 ibid. 14. μελάντερον, Il. ω, 94.
 Ἐσιδεσκει, Od. ψ, 94. ἐσιδέσθην, Od. ω,
 101.
 Ἐσίζηται, Il. ν, 285.
 Ἐσκαπτον, H. in Merc. 207.
 Ἐσκεῖ, Il. γ, 180. ε, 536.
 Ἐσκιδναιον, Il. α, 487. τ, 277.
 Ἐσκοπίαζον, Od. κ, 260.
 Ἐσμηχιν, Od. ζ, 226.
 Ἐσόφομαι, Il. ε, 212.
 Ἐσπασεν ἐκ — ἔγχος, Il. μ, 595. ν, 178.
 ἰσπάσαστο ἔγχος ἐκ σφένειο, Il. δ, 530. cf.
 σπας.
 Ἐσπερα, plural. Od. ρ, 191.
 Ἐσπίσθω, Il. μ, 550. 565. ἰσποίμην, Od. τ,

579. φ, 77. ἔσπωνται ἐπὶ — Od. μ, 349.
ἔσπιδθαι, Il. ε, 423. ἔσπειτο, Il. γ, 376.
δ, 476. ἔσπιδθην, Il. γ, 259.
- Ἔσσα ἀμφί, Od. δ, 253. ἔσσι, Il. ε, 905.
ἔσαν περὶ, Od. α, 59. ἔσπον, induē, Il.
π, 670. ἔσσαι, induē, Od. ζ, 154. ἔσαι,
indutus es, Od. α, 248. ἔσσει, Od. ε,
337. ἔσαι indutus esses, Il. γ, 57. ἔσο
(ἀμφί) Od. χ, 363. ἔσσω, Od. ν, 400.
- Ἔσειται, erit, Il. β, 393. ν, 317.
- Ἔσεινα, Il. ε, 208. ἔσεινυτο, Il. ρ, 463.
- Ἔσειοντο, Il. υ, 59.
- Ἔσσυμαι, Il. ν, 79. ἔσσύμενος, Il. λ, 555. ἔσ-
σου ἰθὺς τρώων, ruisti in Trojanos, Il.
π, 585. ἔσσυτο, Il. ρ, 678.
- Ἔσσυμένως, Il. γ, 85. ο, 698.
- Ἔσαζει, B. 226.
- Ἔσατον, Il. ψ, 284. 443. ἔσαμεν, Od. λ,
465. φ, 261. ἔσατε, Il. υ, 554. ἔασιν, Il.
ε, 196. ἔσαθ' sta. Od. χ, 489. ἔάμην,
Il. δ, 342. ἔάμεναι, Il. κ, 480. λ, 410. ἔ-
σάθην, Od. ρ, 465.
- Ἔσιχεν, Od. ι, 444. ἔσιχον, Il. ι, 86.
- Ἔσινε, Il. κ, 16. σ, 33.
- Ἔσφάνωνται, Il. σ, 485. ἔσφάνωτο, Il. ε,
759. λ, 56.
- Ἔσφι, Il. σ, 203.
- Ἔσῃζέμιν, Ires. 12.
- Ἔσῃκετο, Il. π, 111.
- Ἔστιχον, Il. π, 258.
- Ἔστιχώντο, Il. β, 92. 516. 602.
- Ἔσυναχίζετο ὑπὸ — Il. β, 95.
- Ἔσχεσαν, Il. α, 648.
- Ἔσσοι, clavo in temone, quo jugum tenetur,
Il. α, 272.
- Ἔσπαμναι, H. in Merc. 411.
- Ἔσπατώντο, l. γ, 187. δ, 378.
- Ἔσρωτο ὑπὸ — Il. κ, 155.
- Ἔσυγον κατὰ — Od. κ, 113.
- Ἔσυφίλιζε, Il. ε, 437. π, 774.
- Ἔσῦλα, extraxit, Il. δ, 105. ζ, 28.
- Ἔσύνουν, Il. ε, 48.
- Ἔσφαγμίνε, Od. λ, 45.
- Ἔσφειρον, Od. η, 6. ἔσφίρεται, Il. λ, 495.
- Ἔσφῆκωντο, Il. ρ, 52. ν. not.
- Ἔσφιγγεν, B. 70. 87.
- Ἔσφρίον, Od. ζ, 91. τ, 52.
- Ἔσχάρεν, Od. ζ, 52. παρ' ἰσχάρεν, in ædi-
bus, Od. ψ, 71. ἰσχάρεαι, Il. κ, 418. ἰσ-
χαρόφιν, Od. ε, 59.
- Ἔσχατα, in extrema parte, Il. λ, 8.
- Ἔσχατιῇ, Il. λ, 524. ψ, 242. etc.
- Ἔσχατον θάλαμον, intimum. Od. φ, 9.
- Ἔσχατώσα, Il. β, 616. ἰσχατώντα, Il. κ,
206.
- Ἔσχιθε κατὰ, Od. α, 529. ἔσχιθον, Il. ο,
653. τ, 418. ἔσχιτο φρεσὶ, Od. ρ, 238.
ἰσχεθίτην, Il. μ, 461. ἔσχοντο φόβῳ, co-
hibebantur a fuga, Od. α, 57.
- Ἔται, familiares, Il. ι, 460. π, 456. ἔτησι,
Il. ζ, 262.
- Ἐταιρίην, H. in Merc. 58.
- Ἐταίρη, Il. ι, 2.
- Ἐταιρίζουσ, H. in Ven. 96. ἔταιρίζσαι, Il.
ω, 333.
- Ἐταῖρος ἰρίηρος, Il. δ, 266. πατρώϊος, Od. β,
286. ἔταιρον ἰηΐα, Od. θ, 200. τιτιμίνον,
Il. υ, 426.
- Ἐταῖρος ἱπαρτιάς, Od. τ, 289. ἰρίηρας, Il.
π, 363.
- Ἐτάλασσας, Il. ρ, 166.
- Ἐταμνὸν ὄρεϊ, Il. δ, 153.
- Ἐτάνυσσα ἔκ — Od. ψ, 201. ἔτανύσσατο,
H. in Merc. 51.
- Ἐτάραζε σὺν — Il. θ, 86.
- Ἐταρίσσαιτο, Il. ν, 456.
- Ἐτάρεπτο, Il. τ, 19. ἔταρπήτην, Od. ψ,
300.
- Ἐτεθήπια, obstupui, Od. ζ, 166.
- Ἐτερες, Od. μ, 352. ἐτέρετο, Il. σ, 153. θ,
81.
- Ἐτερίσσαντο, Il. η, 449.
- Ἐτίλειν, Il. ι, 456. ἐτίλειτο, Il. α, 5. Od.
λ, 296.
- Ἐτελεύτα, perfecit, Od. ω, 125.
- Ἐτελλε, Il. π, 199. Od. ψ, 349.
- Ἐτέον, Il. β, 300. ε, 104. etc.
- Ἐτεόκρητες, Od. τ, 176.
- Ἐτεροκλήα, Il. η, 26. θ, 171. etc.
- Ἐτερόμεροι, Od. λ, 502.
- Ἐτέρσετο, Il. λ, 267. 847.
- Ἐτέρφθεν, in Pan. 45. ἐτέρφθησαν, Od. θ,
131.
- Ἐτίρωδιν, Il. α, 247. etc. ἐτίρωδι, Il. ε,
351. etc. ἐτίρωσι, Il. θ, 506.
- Ἐτίταλτο, Od. λ, 523.
- Ἐτετύχατο βάρμοι, Il. λ, 807.
- Ἐπιτμει, Il. δ, 295.
- Ἐτευχε, faciebat, Od. σ, 349. ἔτευξα, Od.
δ, 174. ἔτευξαν, Od. α, 244. ἐτύχθην, ac-
cidisset, Il. β, 155. etc. ἐτέτυξα, Il. κ,
164. ἐτέτυκτο, Il. ε, 78. 402. 446. etc.
- Ἐτεχ', Il. η, 469. υ, 240.
- Ἐτίων, Il. λ, 690.
- Ἐτήτυμας, Il. χ, 458.
- Ἐτίναζε, Il. γ, 385. ρ, 595.
- Ἐτιον, Od. χ, 370.
- Ἐτίσαστο, cum duplici accus. Od. ο, 256.
- Ἐτίταινε, Il. θ, 69. ἐτιταίντο, Il. ε, 97.
- Ἐτλαν, Il. φ, 608.
- Ἐτοιμασάσιν, Il. κ, 571.
- Ἐτόλμας, Od. υ, 20. ἰτόλμα, cum partic.
tolerabat, Od. α, 160.
- Ἐτορε, Il. λ, 236.
- Ἐτραπέτην, H. in Merc. 501.
- Ἐτραφέτην, nutriti ambo sunt, Il. ε, 553.
- Ἐτράφημιν, Il. ψ, 84.
- Ἐτρεμε ὑπὸ, Il. κ, 390.
- Ἐτρεσε, Il. ο, 586. ἔτρεσαν, Il. λ, 744.
- Ἐτόμενον, Il. η, 151.
- Ἐτώσιον, Il. γ, 368. ε, 851. etc.

- Ἐὐ εὐίλαντα, Od. ζ, 247.
 Εὐαγγέλιον τίσω, Od. ζ, 166.
 Εὐαδεῖ, Od. π, 28.
 Εὐανθίος, Od. ι, 179. εὐανθεί, Od. λ, 319.
 Εὐβοτος, Od. ο, 405.
 Εὐβαν, fecundam bubus, H. in Ap. 54.
 Εὐγενίος, H. in Ven. 230.
 Εὐγματα κενά, Od. χ, 249.
 Εὐγνάμπτους, Od. σ, 293.
 Εὐδαίμονίνην, in Pallad. 5.
 Εὐδείλος, Od. ν, 234.
 Εὐδῆσθα, Od. ς, 445. εὐδῆσιν, Il. β, 24. 61.
 etc. εὐδόμεναι, Od. ω, 254. εὐδίσκ', Il. χ, 505.
 Εὐδικίας, jura, justitiam, Od. τ, 111.
 Ἐδμήτων, Il. α, 448. εὐδμήτες, Od. χ, 24.
 vid. V. L.
 Εὐδωρος, Il. π, 179. εὐδωρον, ib. 186.
 Εὐιδί, pulcrum, Il. γ, 47.
 Εὐεργῆς νῆς, Il. ω, 596. εὐεργίος χερσῶ, benefacti auri, Il. ω, 273. εὐεργίης θύραι, Od. ς, 267. εὐεργίαν, de benefactoribus, Od. χ, 319.
 Εὐεργεσίη, Od. χ, 374. εὐεργεσία, ib. 235.
 Εὐερεκίος αὐλής, Il. ι, 468. εὐερεκίης, Od. ς, 267.
 Ἐϋζυγοί, Od. ε, 288.
 Ἐϋζωνος, Il. ι, 586. 665.
 Εὐζώεσι, Od. τ, 79.
 Εὐηγενίος, Il. λ, 427. εὐηγενέων, Il. ψ, 81.
 Εὐηγεσίης, Od. τ, 114. v. not.
 Εὐήκεος, Il. χ, 319.
 Εὐήνορα, Od. δ, 622. ν, 19.
 Εὐήρες, Od. λ, 120. 128.
 Εὐδαρσείος, in Mart. 9.
 Εὐδηνεῖ, in Terr. 10.
 Ἐϋδῆρονος, Od. ζ, 48.
 Εὐθύμος, liberalis, Od. ζ, 65.
 Εὐθύμω, B. 158.
 Εὐθύπτορον, H. in Merc. 342.
 Εὐππτον, abundantem equis, Il. π, 417.
 Εὐχαλκον, Od. χ, 102.
 Εὐκαμπῆς, Od. σ, 367.
 Εὐκαρποι, in Terr. 5.
 Εὐκιάτοιο, divitis, Od. ε, 60.
 Εὐκηλος, Il. α, 554. Od. γ, 263.
 Ἐϋκλείς, Il. ς, 415.
 Ἐϋκλείη, Od. ζ, 402. εὐκλείης, Il. θ, 283.
 εὐκλείας, Il. κ, 281.
 Ἐϋκλείως, Il. χ, 110.
 Ἐϋκλήτης θύρη, bene clausa, Il. ω, 318.
 Ἐϋκλώσσιοι, H. in Ap. 205.
 Ἐϋκνήμιδες, Il. α, 17. β, 351. etc.
 Ἐϋκόσμητα, H. in Merc. 384.
 Εὐκόσμως, Od. φ, 123.
 Ἐϋκρεΐησιν, H. in Merc. 209.
 Ἐϋκρίνας, Il. π, 199. Od. ζ, 108.
 Εὐκτά, optata, Il. ζ, 98.
 Ἐϋκτιμίνη, Il. ε, 543. ζ, 15.
 Εϋκτιτον, Il. β, 592.
 Εϋκκηλον, epith. rhedæ, Od. ζ, 58. 70.
 Εὐλαῖ, vermes, Il. ω, 414. αἰόλαι, Il. χ, 509.
 Εὐλαίμαν, Od. δ, 607.
 Εὐκληρα ἔχων, Il. ψ, 481.
 Εὐμένεις, in Nept. 7.
 Εὐμενίτησι, benevolis, Od. ζ, 185.
 Εὐμήκεις, B. 129.
 Εὐμηλον, ovibus abundantem, H. in Ap. 54.
 Ἐϋμμελίην, Il. ς, 59. Od. γ, 400. ἰϋμμελῖαι, Il. ς, 23.
 Ἐϋμμελίη, Il. ζ, 449.
 Εὐμόλπει, H. in Merc. 475.
 Εὐμυλίη, rumor, H. in Merc. 325.
 Εὐνάξισθαι, Od. ε, 119.
 Εὐναϊτάοντας, Od. φ, 242.
 Εὐνάσω, Od. δ, 408.
 Εὐνησει, collocavit, Od. δ, 440. sedavit, ibid. 758. εὐνησῆναι, Il. ζ, 551. 360.
 Εὐνήθει, Od. ν, 124.
 Ἐϋννητον, Il. α, 580. v. not. εὐννητοι, Od. η, 97. εὐνῆται, Il. σ, 595.
 Εὐνῆφι, Il. α, 580. Od. γ, 405.
 Εὐνιν, Il. χ, 44. Od. ι, 524.
 Εὐνομήνη, Od. ε, 487. εὐνομήσι, in Terr. 11.
 Ἐϋξέτην, Il. ω, 590. εὐξέτοι, Il. σ, 276.
 Ἐϋζοον, Il. β, 590. λ, 628.
 Εὐοντας, Od. β, 300. εὐόμενοι, Il. ι, 464. ψ, 33.
 Εὐορμος, Od. δ, 5. 58. ι, 136.
 Εὐοχθος, in Erythr. 2.
 Εὐπαίδες, in Terr. 5.
 Εὐπατιορῆ, Od. χ, 227. εὐπατίρειαν, Il. ζ, 292.
 Εὐπειθης, Od. ω, 421. 468.
 Ἐϋπεπλον, Od. ζ, 49.
 Εὐπηγῆς, Od. φ, 334.
 Εὐπήκτης, Il. ι, 659. ω, 675.
 Ἐϋπλείην, Od. ς, 467.
 Εὐπλείην, Od. χ, 3. alii rectius ἐμπλείην, vid. et Var. Lect. ad h. l.
 Ἐϋπλεκίης, Il. β, 449.
 Ἐϋπλέκτα, Il. ψ, 335. ἰϋπλέκτες, Il. ψ, 115.
 Ἐϋπλήσασα, referciens, Il. π, 223.
 Εὐπλόην, Il. ι, 362.
 Ἐϋπλοκαμίδης, Od. β, 119. τ, 542.
 Ἐϋπλόκαμος, Il. λ, 623. ζ, 6.
 Ἐϋπλυνῆς, Od. θ, 392. 425.
 Ἐϋποίητον, Od. γ, 434. εὐποίητα, Od. ν, 369. εὐποιητάων, Il. π, 636.
 Εὐπολίμοιο, in Mart. 4.
 Ἐϋπρήσσεσκον, Od. θ, 259.
 Εὐπρηστον αὐτμήν, flatum validum, Il. σ, 471.
 Εϋπρευμοί, Il. δ, 248.
 Εϋπυργον, bene munitam, Il. κ, 71.
 Εϋπωλον, equis abundans, Il. ε, 551. π, 576. ἰϋπωλον, Od. λ, 168.
 Εὐράξ, a latere, ex obliquo, Il. λ, 251. ε, 541.

- Εὐρίμεναι, II. β, 343. Od. δ, 374, εὔρεο, Od. τ, 403. εὔρετο, II. π, 472.
 Εὐριπον, H. in Merc. 222.
 Εὐρύαφείσσι, Od. β, 354. 380.
 Εὐρύειος, II. ζ, 508. ζ, 433.
 Εὐρύεϊταο, II. ζ, 54. εὐρύεϊτην, Od. ζ, 257.
 Εὐρύρος, II. φ, 130.
 Εὐρύναγυια, II. δ, 52.
 Εὐρυκερίων, II. ο, 102. 355. 411. Od. γ, 247.
 Εὐρυμειτωποι, Od. μ, 262. 355.
 Εὐρυναν, Od. ς, 260.
 Εὐρυοδείης, II. π, 635.
 Εὐρύνωπα, accus. II. α, 498. ς, 206.
 Εὐρύνοπα, vocat. pro nominat. II. ε, 265. ς, 442.
 Εὐρυπόροιο, II. ο, 381.
 Εὐρυπυλὶς δῶ, II. ψ, 74.
 Εὐρυρίθροο, II. φ, 141.
 Εὐρυοδινὲς, II. η, 455. ς, 201.
 Εὐρυφύεις, luxurians, Od. δ, 604.
 Εὐρύχορον, II. β, 498. Od. δ, 635.
 Εὐρώωντα, II. υ, 65. Od. κ, 512.
 Εὔσο, adussit, Od. ζ, 75. εὔσαν, Od. ζ, 426.
 Εὐσκαρῆμοι, de equis velocibus, II. υ, 51.
 Εὐσκαπος, Od. λ, 197. εὔσκαπον, II. ω, 24. 109.
 Εὔσελμοι, Od. β, 390. ι, 544. etc.
 Εὔσαθίος, II. σ, 374. Od. υ, 258. etc.
 Εὔστειφανος, II. φ, 511. Od. σ, 192.
 Εὔστρεπτοισι, *epith. lori, funis*, Od. β, 426. ο, 291.
 Εὔστρεφὶς, *epith. pariter funis*, Od. κ, 167. φ, 408. εὔστρεφείσσι, Od. ι, 427.
 Εὔστρεφῳ, apte circumvoluto, II. υ, 599. 716.
 Εὔστρωντον, H. in Ven. 158.
 Εὐτείχια, II. π, 57. εὐτείχιον, II. α, 129. β, 113.
 Εὐτειχίταιοι, H. in Ven. 112.
 Εὐτμήτοισι ἱμάσι, II. φ, 50.
 Εὐτρεφείς, Od. ι, 425.
 Εὔτρεφει, Od. τ, 354. εὔ τρέφον, II. ζ, 202. 303.
 Εὔτριχας, II. ψ, 13. 301. 351.
 Εὔτροχάλλῳ, II. υ, 496. v. not.
 Εὔτροχον, II. ς, 438. μ, 58.
 Εὔτυκτον, II. γ, 336. ς, 44. εὔτυκτον, II. υ, 240. ο, 480.
 Εὐῦμον, H. in Ap. 19. 207.
 Εὐφημῆσαι, II. ι, 171.
 Εὐφροδίς, Od. τ, 352.
 Εὐφραίνεσθαι, Od. β, 311.
 Εὐφρανίαι, II. η, 297. εὔφρανέιν, II. ε, 688.
 Εὐφρήν, II. ω, 102. εὐφρήνης, II. π, 294. εὐφρήνη, in Dian. 12. εὐφρήνα, II. ς, 28.
 Εὐφρενα, II. γ, 246. εὐφρονες, H. in Ap. 194.
 Εὐφροναίω, II. α, 73. 253. β, 78. etc.
 Εὐφροσύνη, Od. ι, 6. εὔφροσύνησιν, Od. ζ, 156.
 Εὐφύα, II. φ, 243. εὐφύεις, II. δ, 147.
 Εὐχάλλω, II. η, 12. εὐχαλλον, II. υ, 612. ubi v. not.
 Εὐχαιο, *imperat. vove*, II. δ, 101. *imperf. cum εἶναι*, eras, ferebaris, *ibid.* 264. precabaris, II. σ, 75.
 Εὐχρεῖς, B. 61.
 Εὐχετάασθαι, II. ζ, 268. ς, 19.
 Εὐχεται εἶναι, putatur, *vel est* II. α, 91. v. not. β, 82. εὐχεται, *cum dat.* precabatur iis bene, II. α, 450. γ, 275.
 Εὐχετώωμην, Od. ς, 467. εὐχετώωντο, II. ς, 347. εὐχετώωμην, Od. ο, 181. εὐχετόωγ', II. μ, 391.
 Εὐχος ἀγλαόν, II. η, 203. μέγ', II. ε, 285. μέλιον εὐχος ἔδωκας *victoriam, s. gloriam dedisti*, II. φ, 473.
 Εὐχροῖς, Od. ζ, 24.
 Εὐχῶλῃ πέλιν δαλύντων, clamor gloriantium, insultantium *casis*, II. δ, 450. εὐχῶλῃς, *voti*, II. α, 65. 93. εὐχῶλῃν *jactationem, jactandi materiam*, II. β, 160. 176. εὐχῶλαι πῇ ἔβαν, *jactatio*, II. ς, 229. εὐχῶλῃς ἀγανῆσι, *votis*, II. ι, 495.
 Εὐώδης, Od. ε, 64.
 Εὐώπιδι, Od. ζ, 113. 142.
 Εὐφαλον, *ad mare sitam*, II. β, 558. 584.
 Εφανον (εἶ) *conspiciuntur*, II. ς, 553.
 Εφαρμόσους, II. τ, 385.
 Εφασκει, Od. η, 256. ἐφάσκει', Od. χ, 35.
 Εφάψαι, Od. ε, 348.
 Εφείβοντο, II. ε, 527. ς, 342. Od. χ, 299.
 Εφείζεσθαι, Od. δ, 717.
 Εφείς, II. ε, 174. ἐφείην, II. σ, 124. ἐφείας, II. α, 567.
 Εφείλεται ἄνδρα σίδηρος, Od. π, 294.
 Εφίπαι, II. λ, 177. ἐφίπειν, II. ο, 357. ἐφίπεισκον, Od. μ, 330.
 Εφίσσαι, *imperat. aor. 1. με νῆες*, Od. ο, 277. ἐφίσσαι εἰς Ἥλδα, *deportare in Eledem*, Od. υ, 274. sq. ἐφίσσεσθαι, II. ι, 455.
 Εφισῶσιν, II. μ, 526. ἐφίσσαν, II. ε, 624. ἐφισάμεν, Od. α, 120. ἐφισάμεναι, Od. ω, 379.
 Εφίσσιος, Od. γ, 254. ψ, 55. ἐφίσιοι, II. β, 125.
 Εφισπῆ, II. ζ, 249. ἐφισπῆν πυκινὴν, II. σ, 216. ἐφισπείων, II. α, 495. ε, 818.
 Εφειρίσκω, Od. τ, 158. ἐφειράμεν, Od. β, 109. ἐφείργῃ, Od. ε, 417.
 Εφειψίδωνται, *illudunt, cum dat.* Od. τ, 331. ἐφειψίδωντο, Od. τ, 370.
 Εφήμιος, Od. ζ, 309. ἐφήμεναι, Od. μ, 215.
 Εφημέριος, Od. δ, 225. ἐφημέρια, Od. φ, 85.
 Εφημοσύνης ἀλεγινῆς, *mandati*, Od. μ, 226. ἐφημοσύνην, Od. π, 340. ἐφημοσύνησι, H. in Ven. 214.

- Ἐφῆδαν, Il. η, 45.
 Ἐφῆπται, Il. β, 15. 69. ἔφῆπτο, Il. ζ, 241.
 Ἐφῆσεις, cum infin. impellis ad, Il. α, 518. ἔφῃσι πτόμον, inferat mortem, cum dat. Od. δ, 540. ἔφῃσομαι, monebo, mandabo, Il. ψ, 82.
 Ἐφθίγγοντο καλύντες, nomine vocabant, Od. κ, 229. 255.
 Ἐφθης, Od. λ, 58. ἔφθῃ, Il. π, 514.
 Ἐφθιεν, Il. σ, 446. ἔφθιται, Od. φ, 540. ἔφθιτ', Il. σ, 100. ἔφθιάδ' γενεαί, Il. α, 251. ἔφθιεν (ἀπὸ —) periere, Od. ψ, 551.
 Ἐφίμενος, Od. ν, 7.
 Ἐφίζανον, Il. υ, 11. ἐφίζάντην, Il. κ, 578.
 Ἐριζε, Od. γ, 411. ἐρίζεσκιν, Od. ρ, 531. 554.
 Ἐρίκοντο, Il. ν, 615.
 Ἐρίλατο, Il. ε, 61. ἐρίληθεν ἐκ Διὸς, Il. β, 668.
 Ἐφλος ἀνὰ — Il. φ, 561.
 Ἐφῶβηθεν, Il. ε, 498. μ, 470.
 Ἐφρίτα, Il. ε, 528. ἐφρίτῳ, Od. ι, 401. λ, 42.
 Ἐφῶλκαιον, gubernaculum navis, ξίφον, Od. ζ, 550.
 Ἐφομαρτεῖτον, Il. θ, 191. ἐφομαρτεῖτε, Il. μ, 412.
 Ἐφοπλίζομεν, Il. δ, 544. ἐφοπλίσσεις, Od. ζ, 57. ἐφοπλίσαιτε, Il. ω, 265. ἐφοπλίσαι, Od. ζ, 57. ἐφοπλίσσαι, Od. τ, 419. ἐφοπλίσαντες δόρπον, instruente coenam vel parantes, Il. ψ, 55. ἐφοπλίσσασιν, Od. ζ, 69. ἐφοπλίσμεσθα, Il. ι, 66.
 Ἐφορεῖ, Il. γ, 277. ἐφορεῖ, Od. λ, 108.
 Ἐφθόριον, Od. χ, 456.
 Ἐφορμήσας, Od. η, 272. ἐφορμᾷται, Il. ν, 74. ἐφορμᾷσαι, Il. ρ, 465. ἐφορμηθεῖεν, Il. ω, 500. ἐφορμηθίντε, Il. ρ, 489. ἐφορμηθῆναι, Il. σ, 282.
 Ἐφρας αἰδῶν, H. in Merc. 441. ἐφρασάμην, vidi, observavi, Od. ρ, 161. ἐφράσαδ', decrevit, Od. ζ, 256. ἐφράσατο, idem, Od. γ, 289. ἐφράσατο, vidit, Il. ω, 552. ὄνειρα, excogitavit rem utilem, Od. δ, 444. τέχην, ib. 529. ἐφράσσοντο, conspexere, Il. ο, 671. ἐφράσσοντο, cum accus. excogitarunt, Il. ι, 426. εἶ, cognoverunt, Od. ρ, 222. ἐφράσθης, animadvertisti, Od. τ, 485. ψ, 260.
 Ἐφριξεν, Il. ν, 539.
 Ἐφρυβρίζων, Il. ι, 568.
 Ἐφύδρος ζέφυρος, pluvius, humidus, Od. ζ, 458.
 Ἐφυν, Od. ε, 481. ἔφυντ', Od. κ, 597.
 Ἐφύπερθε, Il. ι, 213. ζ, 184.
 Ἐφυρον ἱμάτα δάκρυον, humectabant, Il. ω, 162.
 Ἐφυσσε, procreaverat, Od. κ, 595.
 Ἐφύσων, spirabant, de follibus, Il. σ, 470.
 Ἐφύττεισε, genuit, H. in Merc. 160. ἐφύττεισαν [περὶ], severant circa, Il. ζ, 419.
 Ἐχάδς, Il. δ, 24. θ, 461.
 Ἐχάζετο, Il. γ, 52. λ, 584.
 Ἐχάλασσε βιδν, remisit nervum, H. in Apoll. 6.
 Ἐχάνδανον, Od. ρ, 544.
 Ἐχίαν, Il. ω, 799. ἐχέοντο ἐκ νηῶν, Il. π, 267.
 Ἐχίδυμος, Od. θ, 520.
 Ἐχίπειυκίς, Il. α, 51.
 Ἐχίσκον, Il. ν, 257. ἐχίσκεις, Il. ε, 472. ἐχίσκει, Il. ε, 126.
 Ἐχίς [ἐν —] Od. γ, 40. [ἐφ —] Il. ω, 445. [κατ'] Od. λ, 452. [περὶ] Il. ε, 776. ἐχίαν [ἐν], Od. θ, 436. [ἐπὶ], Il. ε, 619. ψ, 256. ἐχίετο, Il. ε, 514.
 Ἐχίοντο [σὺν] ὄρκια, fregere fœdus, Il. δ, 269.
 Ἐχίφρων, Il. ι, 541. Od. δ, 111. etc.
 Ἐχίητον, Il. ρ, 445.
 Ἐχθαίρεσ', Od. γ, 215. ἐχθαίρησι, Od. δ, 692. ἐχθάρεις, Il. ι, 452.
 Ἐχθαί, Od. ι, 277. ἐχθαί λυγρὰ, Il. γ, 416.
 Ἐχθόδοπτῆσαι, cum dat. offendere quem, Il. α, 518.
 Ἐχθόμινος, Od. δ, 502.
 Ἐχματα, Il. μ, 260. ν, 159.
 Ἐχόλασεν, irritavit, Il. σ, 111. ἐχολώθη, Il. ν, 206. ἐχολώσατο, Il. ο, 155.
 Ἐχρας, Il. φ, 569. v. not. οἱ δαίμον, impetum fecit, Od. ε, 596. κ, 64. ἐχράετ' τὸς δῶμα, irruistis, Od. φ, 69.
 Ἐχραισμοί, Il. ζ, 66.
 Ἐχρεῖψατο, H. in Ap. 439.
 Ἐχρῖσι, Od. κ, 450.
 Ἐχυντ', Od. χ, 88. ἐχυντο, (ἀμφὶ) Od. θ, 297.
 Ἐχώσατο, Il. α, 64. ε, 284.
 Ἐχίτην, Il. ε, 569. σ, 580. ἐχίητον, Il. ρ, 445.
 Ἐχίμεν, Il. δ, 502. ἐχίαι κακοῖς, Od. σ, 122. ἐχίω, imperat. Il. π, 501. ρ, 559.
 Ἐψαι, Il. ω, 735. ἐψισθαι, Od. φ, 104.
 Ἐψήσας, Od. μ, 48.
 Ἐψιάσθων, ludant, Od. ρ, 550. ἐψιάσθαι, Od. φ, 429.
 Ἐω, Il. α, 119. ι, 18. ἔωσιν, Il. ι, 140. 282.
 Ἐωθιν, Il. δ, 408. ἰώθει, H. in Merc. 305.
 Ἐώκει, Il. β, 58. ζ, 474.
 Ἐώλπει, Il. τ, 528. Od. φ, 96.
 Ἐώμι, optat. sinerem, vel patiar, Od. π, 85.
 Ἐωνοχόει, Il. δ, 5. Od. υ, 255.
 Ἐώργει, Od. δ, 693. ζ, 289. ἰωργώεις, Il. ι, 520.

¹Εως ἐπὶ σῶμα, Il. π, 410.

²Εωσφόρος, Il. ψ, 226.

Z

ZAHΣ ἀνέμος, Il. μ, 157. Od. ε, 368.
ζαῖν ἀνέμων, Od. μ, 315.

Zάδτος, H. in Ap. 223. Ζαδίνην, Il. α, 58. 452. Ζαδείοισι, Il. ο, 452. Ζαδείας, Il. ι, 151.

Zάκοτον, Il. γ, 220.

Zαμενίσσατε, ferocissime, H. in Merc. 307.

Zατρεφία, pinguem, H. in Ap. 302. Ζατρεφίαν, Il. η, 225. Od. ξ, 19. Ζατρεφίας, Od. δ, 451.

Zαφλεγείς, Il. φ, 465.

Zαχρηείς, Il. μ, 360. Ζαχρηῶν, Il. ε, 525.

Zή λίβης ἔνδον, Il. φ, 362. Ζῆς ὕδωρ, ib. 365. Ζίσσεν, Il. σ, 349.

Zειαί, Od. δ, 604. Ζειάς, ibid. 41.

Zείδωρος, Il. β, 548. Od. δ, 229.

Zεύγεα, Il. σ, 545.

Zεύγλης, Il. ρ, 440. τ, 406.

Zεύγνυσαν, Il. τ, 595. Ζεύγνυμέν', Il. ο, 120.

Ζεύγνυναι, Il. γ, 260. Ζεύγνυσθ', Od. ψ, 245. Ζεύγνυντ', Od. ο, 145. 190.

Ζεύγνυσθην, Il. ω, 281.

Zεύξον, Od. ο, 47. Ζεύξειεν ὕψ', Il. ω, 14.

Ζεύξαμένην, in Lun. 9.

Zεύς ἀθάνατος, Il. β, 741. αἰγίοχος, Il. β, 375. ἀεροπητής, Il. α, 609. ἐπιτιμήτωρ ἱκετῶν τε ξείνων τε, Od. ι, 270. εὐρύστα, Il. ε, 265. ἱεστήσιος, Od. ν, 215. καταχθόνιος, Il. ι, 457. μητίετα, Il. α, 175. νεφεληγερέτα, Il. α, 511. σieroπηγερέτα, Il. π, 298. ταμίης πολέμιος ἀνθρώπων, Il. δ, 84. τερπικέραυνος, Il. θ, 2. ὑψιβρεμέτης, Il. α, 354.

Zηνός ἐριβρεμέτειω, Il. ν, 624. ἐριγδάπιοι, Il. μ, 255. ἐριγδάπα, Od. ο, 295. τερπικεραύνω, H. in Ven. 36. Ζηνὶ πανομφαιώ, Il. θ, 250. Ζῆν' μήτορα ὕπατον, Il. ρ, 339.

Zεὺ ἀργικέραυνε, Il. τ, 121. εὐρύσπα, Il. π, 241. κελαινέφης, Il. β, 412. κύνιστε, Il. β, 412.

Zεῖφυρος αἰὲν ἔφωδρος, Od. ξ, 458. αἶθριος, H. in Ap. 455. δυσᾶς, Od. ε, 295. κεκληγώς, Od. μ, 408. λάβρος, Il. β, 147.

Zεφύροιο δυσάεος, Il. ψ, 200. Ζίφυρον κελεύεινδον, Il. ψ, 203. κελεύεινδοντ', Od. β, 421.

Zηλήμονες, Od. ε, 118.

Zηλοσύνη, H. in Ap. 100.

Zητεύειν, H. in Merc. 592. Ζητεύων, H. in Ap. 215.

Zόφον αἰνόμορον, H. in Merc. 257. ἀμήχανον, ibid. ἡερόεντα, Il. μ, 239.

Zυγός ἀργύρεος, Il. ι, 187. Ζυγὸν εὖζον, Il.

ν, 706. ὀμφαλέον, Il. ω, 268. πύξιμον, ibid. χρύσειον, Il. ε, 750. ζυγά, Od. ι, 99. ν, 21.

Zυγάφιν, Il. τ, 404. ω, 576.

Zυγάδεσμον, Il. ω, 270.

Zωάγρια, Il. σ, 407.

Zώγρει, recreabat, Il. ε, 698. ζωγεῖτ', κ, 378.

Zώω, Od. ν, 355. Ζώεις βίον ἀγαθόν, Od. ο, 490. Ζώοις, H. in Ven. 245. Ζώειν, Il. π, 14. Ζώμεν, Od. ω, 455. Ζώμεναι, Od. η, 149. Ζώνοντα, Il. ρ, 681. Ζώνοντων, Od. κ, 72. ο, 229. Ζώῃσι, Il. σ, 418.

Zωός, Il. β, 699.

Zωὴ ἄσπετος, res familiaris quae constat pecoribus, Od. ξ, 96. Ζωὴν μενοεικέα καταφαγεῖν, rem famil. copias, Od. π, 429.

Zῶμα φαεινόν, Od. ξ, 482.

Zώννυσθ' ὧ sc. ζωῆρι, Il. κ, 78. Ζώννυνται, accinguntur certamini, Od. ω, 89.

Ζώννυσθαι, arma capere, Il. λ, 15. χαλκόν, Il. ψ, 150. Ζωννύσκετο μίτρην, Il. ε, 857.

Zώσαντες, Od. σ, 75. Ζώσατο ζώνην, Il. ξ, 181.

Zωρότερον, Il. ι, 203.

Zώς, vivus, Il. ε, 887.

Zωῆρ πανάλοος, Il. δ, 186. ζωῆρος ἀρηρότοι, Il. δ, 215. δαιδαλίοιο, Il. δ, 135.

Zῶφρα, Od. ζ, 58.

H

¹H pro ἦ, Il. ξ, 164. π, 800.

²H, adverb. Il. κ, 67. ν, 53.

³H, α φημί, Il. α, 219. 528. etc.

⁴H, adverb. Il. α, 77. 229. etc.

⁵Ha, Il. ε, 808. Od. β, 515.

⁶Hβαιόν, Il. β, 380. ν, 106. ἡβαιαί, Il. ξ, 141.

⁷Hβης ἄνθος, Il. ν, 484. ἐρικυδέος μέτρον, Il. λ, 225. εὐδαρσέος, in Mart. 9.

⁸Hβῶν, Il. μ, 282. ἡβώσασα, Od. ε, 69. ἡβώοντα, Il. ι, 446. ἡβώοντες, Il. ω, 604.

⁹ἡβῶμ', Il. η, 153. ἡβώοιμι, Il. η, 157. ἡβήσας, Od. τ, 410. ἡβήσαντες, Il. ε, 550. ἡβήσει, Od. α, 41.

¹⁰Hβηται, H. in Merc. 56.

¹¹Hγάασθαι, Od. ε, 122. ἡγάσασατο, Il. γ, 181.

¹²Hγαθή, Il. α, 252. β, 722. ἡγάθειν, Il. ζ, 155. ἡγαθήν, Il. φ, 58. 79.

¹³Hγγυάλλειν, H. in Merc. 494.

¹⁴Hγειναι, Il. ε, 209. ρ, 222. ἡγείραντο, Il. β, 52. 444. Od. β, 8.

¹⁵Hγείσθην, Il. β, 751. Od. ξ, 470.

- ἡγερέσθαι, Il. κ, 127.
 ἡγερίθονται, Il. γ, 251. ἡγερίθοντο, Il. β, 304. μ, 82. etc.
 ἡγερέθην, Il. α, 57. ω, 790.
 ἡγνλάζει, Od. λ, 617. ἡγνλάζει, Od. ρ, 217.
 ἡγήταρες ἱφθιμοί, Il. μ, 576.
 ἡγίνεον, ducebant, Il. σ, 493. conf. ἀγινεῖν.
 ἡγνοίησεν, Il. α, 537. β, 807.
 ἡγοράσθαι, Il. ρ, 230. ἡγορέωντο, Il. δ, 1.
 ἡῖ, Il. ρ, 566. ἡῖα, Il. ζ, 71. ἡῖε, Il. β, 409. 832. ἡῖε, H. in Ven. 208. ἡῖη, Il. α, 70. β, 58. 213. vid. ad. χ, 280. ἡῖησθαι, Od. τ, 93.
 ἡῖος δαιτὶς ἐσθλῆς, suavitas, Il. α, 576. ἡῖος, Il. λ, 518. σ, 80.
 ἡῖουσι, Il. α, 248. ἡῖουσι, in Nept. 2.
 ἡδυμῶν, H. in Merc. 241. 448.
 ἡδυπότος, in Bacch. s. latron. 56. ἡδυπότοιο, Od. β, 540. γ, 391.
 ἡῖ, ibat, Il. μ, 571. φ, 165. ἡῖ, Il. κ, 286. ν, 247. εἶσαν, H. in Ven. 72.
 ἡῖδε, caneat, Od. α, 154. χ, 531.
 ἡῖδεις, vel ἡῖδης, Il. χ, 280. vid. not. ἡῖδεις, norat, Od. ι, 206.
 ἡῖμεν [σὺν], Il. κ, 499. ἡῖμεν, Il. ω, 590.
 ἡῖλιος ἀνών, in Mid. 3. φαίεσθαι, Od. λ, 16. φασιμβρότος, Od. κ, 191.
 ἡῖλιος ἀνακτος, H. in Ap. 413. ἐπιτιλλομένοιο σήμερον, H. in Merc. 571. καταδυσμένοιο, ibid. 197. μένος, Od. κ, 160. 498. ἡῖος, H. in Ap. 374. τερεψιμβρότου, Od. μ, 269. τροπαί, Od. ο, 403. ὑπερίονος, Il. ρ, 480. φασιμβρότος, Od. κ, 158.
 ἡῖλιον ἀκάμαντα, Il. σ, 339. καταδύντα, Il. α, 601. παμφανίωντα, Od. ν, 29.
 ἡῖν, Il. α, 581. β, 555. 769. etc. ἡῖν, erat, Il. λ, 807. Od. τ, 285. ψ, 516. ω, 542.
 ἡῖρα βαθειάν, caliginem, Il. υ, 446. πάλυν, Il. ε, 776.
 ἡερίθονται, Il. γ, 108. 251. φ, 12. ἡερίθοντο, Il. β, 448.
 ἡερίη, Il. α, 497. ἡερίοι, Od. ι, 52. ἡερίαι, Il. γ, 7.
 ἡερεῖδης, Il. ε, 770. ἡερεῖδης, Il. ψ, 744.
 ἡερέων ἄντρον, caliginosum, H. in Merc. 234. ἡερέωντες, Il. φ, 56. ἡερέοντα, Il. ρ, 15. μ, 240. etc.
 ἡερεφῶτις, *epith. Furia*, Il. ι, 567. τ, 87.
 ἡερεφῶναι, *epith. praeconum, vocalium*, Il. σ, 505.
 ἡῖα ἵπταν (μιστὰ), ad stabula, vel regiones ubi pasci solent, Il. ζ, 511. ο, 268. κατὰ ἡῖα, in stabulis suis, Od. ζ, 411.
 ἡῖα, Il. κ, 57. ἡῖα, Il. ψ, 94. ἡῖα, Od. ζ, 147.
 ἡῖα, Il. λ, 781. ἡῖα, Il. κ, 228. ρ, 453.
 ἡῖα, esca, cibus, cibaria in viam etc. Il. ν, 105. Od. β, 289. 410. δ, 363. ε, 266. ι, 212. μ, 329. conf. ἡῖαν.
 ἡῖα, ibam, Od. δ, 427. 453. 572. ἡῖ, Il. α, 47. 307. ἡῖσαν, Il. κ, 197. ν, 305. cf. ἡῖμεν.
 ἡῖθις ὁ αἰὼν, Il. δ, 474. ἡῖθις ὁ αἰὼν, Od. ζ, 63. φρονόοντες ἀπαλά, Il. σ, 567.
 ἡῖξ, Il. λ, 118. ν, 65. ἡῖξαν, Il. ε, 657.
 ἡῖα, similis erat, Od. δ, 796. ν, 288.
 ἡῖοντι, *epith. fluminis*, herboso, qua ripas, ab ἡῖα (non ἡῖαν) quod est pabulum hominum et pecudum, unde et herba, sicut palea; quamquam Hesychius, interpretatur ἀφράδι, spumoso, Il. ε, 36.
 ἡῖος βαθείης, Il. β, 92. ἡῖος, Il. ζ, 36. ἡῖον παρ', in littore, B. 219. ἡῖονα μεγάλην, Il. η, 462. ἡῖονες ἀκραι, Il. ο, 265. ἡῖονας παραπλήγας, Od. ε, 418. 440. πρυχέσσας, Od. ζ, 158.
 ἡῖσκε αὐτὸν, assimilabat, cum dat. Od. δ, 247. ἡῖσκομεν, conjicimus, suspicamur, Il. φ, 532.
 ἡῖσαν, Il. σ, 506. ἡῖχθη (ἐκ,) Il. γ, 368. ἡῖχθησαν, Il. π, 404.
 ἡῖαν, palearum, Od. ε, 368.
 ἡῖα, lente, tacite, Il. γ, 155. κίοντες, Od. ρ, 254.
 ἡῖα, afflixit mærore, Od. ο, 556. ἡῖα, Il. π, 822. Od. π, 427.
 ἡῖα, Il. ι, 484. 887.
 ἡῖα, Il. ε, 402. 901.
 ἡῖα, uondum jugum passos, Il. ζ, 94. 275. 309.
 ἡῖα, Il. ψ, 551.
 ἡῖοντι, Il. π, 356.
 ἡῖα, ἀλιπύρονα, Od. ζ, 53. 306. λίπτ', Od. ρ, 97.
 ἡῖα, Od. δ, 155. ἡῖα, ἡῖα, ibid. 151.
 ἡῖα, Od. ι, 575. ἡῖα, Od. λ, 681.
 ἡῖα, vagatur, Od. ι, 457. ἡῖα, H. in Ap. 142. ἡῖα, Od. 281.
 ἡῖα, vagantur, Il. β, 470. ἡῖα, Il. ν, 104.
 ἡῖα, graviter dolebant, indignabantur, Il. ο, 21.
 ἡῖα, B. 223. 246. 248.
 ἡῖα, errabat, Od. γ, 302.
 ἡῖα, auxit, majora ut viderentur, fecit, Od. σ, 69. ω, 567.
 ἡῖα, demens, Il. ο, 128.
 ἡῖα, idem, Od. β, 245. vid. ἡῖα.
 ἡῖα, Od. δ, 75. ἡῖα, Od. ο, 459. σ, 295.
 ἡῖα, Il. ζ, 515. ὑπερίον, Il. τ, 393.
 ἡῖα, *epith. vini*, βλάψας φρένας, Od. ζ, 464.

- Ἡλίωτα, Il. v, 184. 404. 503.
Ἡλήλατο, pro ἐλήλατο, Il. ε, 400.
Ἡλίβατος, Il. ο, 275. 619. ἡλίβατος, Il. π, 35.
Ἡλιστα πολλή, valde multa, Od. ε, 483. ι, 330.
Ἡλικίς, Od. σ, 572.
Ἡλικίην, Il. π, 808. χ, 419.
Ἡλιπιν, Il. ι, 575.
Ἡλιτόμνηον, immaturum de fœtu, qui menses non explevit, Il. τ, 118.
Ἡλκῃσι, traxit, Od. λ, 579.
Ἡλαι, Il. λ, 29. ἡλοισι χρυσαίσι, Il. α, 246.
Ἡλπεται, Il. ο, 539. 701.
Ἡλυζα, effugi, Od. μ, 355. ἡλυζαν, Od. γ, 297.
Ἡλφον, lucratus sum, Il. φ, 79. v. not.
Ἡλω, capta est, πόλις, Od. χ, 230.
Ἡλώμην, peregrinabar, Od. δ, 91. ν, 321.
Ἡμαθίντος, Il. β, 77. ι, 153. ἡμαθίντα, Od. α, 95. β, 214.
Ἡμαρ αἰσιμον, Il. ς, 72. ἀναγκαῖον, Il. π, 836. ἄξιον, Il. ο, 719. δειλόν, Od. ς, 605. δάλιον, Il. ζ, 465. ἐλεύθερον, Il. ζ, 455. μόρσιμον, Il. ο, 613. νηλεῖς, Il. λ, 484. νόσιμον, Od. α, 9. 168. ὀρφανικόν, Il. χ, 490. πρόπαν, Il. τ, 162. ἡματα αἱματόεντα, Il. ι, 326.
Ἡμάρτανι, Il. κ, 572. ω, 68.
Ἡματίη, Od. β, 104. ἡμάτιαι, Il. ι, 72.
Ἡμβροτον, Od. η, 292. ἡμβροτες, Il. ε, 287. ἡμβροτε, Od. φ, 421.
Ἡμιθα, de castris, Il. ο, 740. convivabamur, Od. κ, 184. 468. de remigantibus, Od. λ, 10. μ, 152. de navigantibus, Od. ζ, 256. ἡμενος, de gubernatore navis, Od. ε, 271. commorans apud te, παρὰ σοί, Od. δ, 596. de convivante, Od. ο, 391. de hospite, σ, 223. τ, 322. φ, 100.
Ἡμεῖβεται, Il. α, 292. Od. ι, 506. ἡμεῖψατο, Il. ψ, 542. 668.
Ἡμεῖων, Il. ε, 258. υ, 120. etc.
Ἡμεῖλγι, Od. ι, 258. 308.
Ἡμεῖρη, Il. ς, 541.
Ἡμερίς ἡβώσασα, vitis, Od. ε, 69.
Ἡμερον χῆνα, Od. ο, 162.
Ἡμίτερι, Il. ς, 31. ἡμιτέρων, Il. ω, 567.
Ἡμιδαῆς, ambustus, Il. π, 294.
Ἡμιθίων, Il. μ, 25.
Ἡμιν, Il. ς, 415. 417. Od. υ, 272.
Ἡμιόνειον, Il. ω, 268. ἡμιονίην, ib. 189.
Ἡμίονοι ἀδμητες, Od. δ, 636. ταλάεργοι, ibid. ἡμιόνειν, Od. η, 2. ς, 124. ἡμίονος, ἐντεστεργές, Il. ω, 277. κρατερώνυχας, ibid.
Ἡμιπῆλεκα, Il. ψ, 851. 858. 885.
Ἡμίπνην, B. 249. 251.
Ἡμίσεις, Il. φ, 7. ἡμίσιον, Od. ω, 462.
Ἡμιτάλαντον, Il. ψ, 751. 796.
Ἡμιτελής, Il. β, 701.
Ἡμονες ἄνδρες, jaculatores, Il. ψ, 897.
Ἡμος, Il. α, 475. 477. etc.
- Ἡμόιι, deprimit inclinando, ut segetes ventus, imber etc. Il. β, 148. ἡμυσι ἐπύαθεν, Il. ς, 308. τ, 405. ἡμόσυι, inclinata ceciderit, de urbe expugnata, Il. β, 575.
Ἡμων, metebant, Il. σ, 551.
Ἡν pro ἱν, Il. α, 72. 412. etc.
Ἡνασσι, Il. κ, 53. π, 172.
Ἡνδανι, Il. α, 24. 378. etc.
Ἡνεικεν, Od. σ, 299. ἡνείκαντο, attulere, peperere, Il. ι, 127.
Ἡνεμόντα, Il. χ, 145. ἡνεμόσσαν, Il. β, 606.
Ἡνησ', Il. ω, 50. ἡνεν ἐπὶ, — Il. γ, 461.
Ἡνηατο, Il. σ, 450.
Ἡνῆσσι, H. in Ap. 159.
Ἡνία λευκή, Il. ε, 583. σιγαλέντα, ibid. 226.
Ἡνοχῆα, Il. ς, 512. ἡνοχῆες, Il. ε, 505. ἡνοχῆας, Il. τ, 401.
Ἡνόχους θεράπων, Il. ν, 586. ἡνόχους ἀμύμονας, Il. λ, 161.
Ἡνίπαται, increpuit, Il. β, 245. γ, 427.
Ἡνις, annicula, Il. ζ, 94. 275. ἡνι, Il. κ, 292.
Ἡνον ἔδον, absolverunt, Od. γ, 496.
ἡνυσεν, confecit, de igne, Od. ω, 71. ἡνυστο, Od. ε, 243.
Ἡνοπος, Il. π, 401. ἡνοπι βακολόιντι, Il. ζ, 445.
Ἡνορέηφι, Il. δ, 303. ἡνορέην, fortitudinem, ἐρατεινὴν, Il. ζ, 156.
Ἡντεον, occurrebant, Il. η, 423. ἡντησας ὀπωπῆς, Od. γ, 97. δ, 327. ς, 44. ubi vid. not. ἡντήσατε, Od. γ, 44.
Ἡνωγον, Il. ι, 574. Od. ζ, 216. ἡνώγειον, Il. η, 594. ἡνώγηα, Od. ι, 44. κ, 263. ἡνώγει, Il. ζ, 170. etc.
Ἡζαν ἐς μόρον, ad perniciem vocabant, B. 114.
Ἡζε, fregit, Il. ψ, 592. Od. τ, 559.
Ἡῶς ἀργιενίης, Il. ς, 508. φαιινῆς, Od. δ, 188. ἡῶι προτέρῃ, Il. ν, 794. φαινομένηφι, Il. ι, 614.
Ἡοίη, Od. ς, 25. ἡοῖν, Od. δ, 447. ἡοῖοι, Il. ς, 530. ἡοῖων, Od. ς, 29.
Ἡομεν, iimus, Od. κ, 251. 570.
Ἡόνα, litus, B. 13.
Ἡπαφι, decepit, Od. ζ, 488.
Ἡπαδανός, Il. ς, 104.
Ἡπείροιο μελαίνης, Od. ζ, 97. ἡπείρον σφογτιτρόφον, H. in Ap. 21. ἡπειρόνδς, Od. ε, 56. 438.
Ἡπειτα, Il. ο, 163. υ, 538. etc.
Ἡπια, Il. ζ, 41. μ, 53.
Ἡπια, Il. ι, 310. ζ, 81.
Ἡπιαρπύειν, Il. γ, 399. ψ, 605.
Ἡπιαρπυῖα, Il. γ, 39. δολοφραδῆς, H. in Merc. 282.
Ἡπιαρπύηα, Od. λ, 363.
Ἡπῆτης, textor, B. 183.
Ἡπίη, Od. ν, 514. ἡπια δῆνεια, Il. δ, 561.
φάρμακα, Il. δ, 218.

- Ἡπιδωρεος, Il. ζ, 251.
 Ἡπίει, *de venti fremitu*, Il. ζ, 599. *cum accuss. clamore vocat*, Od. κ, 83. φέρ-
 μιγξ, sonat, Od. ρ, 271. ἦπυεν, Od. ι, 599.
 Ἡτύτα κῆρυξ, clamorus, Il. η, 584.
 Ἡρα φέροντες θυμῶν, Il. ζ, 152. Od. γ, 164.
 ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρεσιν, Od. π, 575.
 Ἡρα, Od. ω, 55. v. not.
 Ἡραῖα, preces faciebat, Il. α, 55. vota fecit, Il. ψ, 149. ἥρατο, Il. ε, 114. ζ, 504. etc.
 Ἡρακλῆα ἐπιΐσταρα, Od. φ, 26. θρασυμένον-
 να, Od. λ, 266. θυμολόντα, *ibid.*
 Ἡραει ἀκκήσας, elaboravit, Il. δ, 110. *idem, sed sine ἀκκ.* Od. ψ, 716. θυμὸν ἰδωδῆ, recreavit, Od. ζ, 111. ἐνὶ φρεσὶν ἡμῖν, placuit, Od. δ, 777.
 Ἡρασάμην, *cum gen. adamavi*, Il. ζ, 517. ἥρασατ', Il. π, 182. ἥρασαστο, Il. υ, 225.
 Ἡρς κάρη, Il. in Ven. 175.
 Ἡρατ' ἀνδράγχοι, Il. ζ, 510. κλῖος, Od. α, 240. ζ, 570. ἥρατο κῦδος, Il. σ, 165. ὅσ-
 α, toleravit, Od. δ, 107. ἥράμεθα κῦδος, tulimus gloriam, Il. χ, 595.
 Ἡρεῖ κατὰ, — occupabat, invadebat, Il. ρ, 527. ἐκ — eduxit, Od. ρ, 56. ἥρει μιν χόλος, Il. δ, 25. δῖος, Il. η, 479. inter-
 ficiebat, Il. ρ, 463. ἴμερος, Od. χ, 500. καδ' δὲ μιν ὕπνος, Od. ι, 575. ὑπὸ — δῖος, Od. ω, 448. ἥρεον ἀπὸ — Od. τ, 61. ὑπὸ — Il. β, 154. καδ' — detrahebant, Il. ω, 268. ἥρεῖτο τόξον, capiebat, Od. φ, 40.
 Ἡρετο, interrogabat, Il. α, 515.
 Ἡρη βαῶπις, Il. α, 551. δολοφρονέουσα, Il. ζ, 197. λευκώλενος, Il. α, 55. θιά πρέσβα, Il. ε, 721. χρυσόθρονος, Il. α, 611. ζ, 155. ἥρη ἀμύχανς, Il. ο, 14. ἀπτόσις, Il. θ, 209. ἥρης ἡυκόμοιο, Il. κ, 5. χρυσοπεδίλει, Od. λ, 605.
 Ἡρήρει τάφρος σκολόπεσσι, munita erat, Il. μ, 56. ἥρήρειτο, fixa est, Il. γ, 558.
 Ἡρήσατο, Il. α, 551. ρ, 568. ἥρήσαντο, Il. γ, 518. δ, 145. etc. *vid. ἥραῖα*.
 Ἡρη, mane, Il. ι, 560. Od. τ, 520. υ, 156.
 Ἡρηγίνεα, Il. α, 477. υ, 788.
 Ἡρίθμουν, Od. κ, 204. ἥριθμι, Od. ν, 218.
 Ἡρικε, scissa est, Il. ρ, 295. *semel modo occurrit v. ἱρικήμοιος*.
 Ἡρίον, monumentum, sepulchrum, Il. ψ, 126.
 Ἡριπε, Il. δ, 462. 495. ε, 47. etc.
 Ἡρκει, arcebat, Il. ν, 440. ἥρκεις, Il. ζ, 16. ν, 571.
 Ἡρμοσε, Il. γ, 555. ρ, 210.
 Ἡρνήτο, Il. τ, 504.
 Ἡρξά, Od. ζ, 230. ἥρξει, Il. ρ, 597.
 Ἡρπαῖς, Il. μ, 505.
 Ἡρτυς, Il. σ, 579. ἥρτυον, parabant, θάνα-
 σον, Od. υ, 242.
 Ἡρτυον ὑσμίνην, Il. ο, 505. ἥρτύνετο βυλὴν, Il. β, 55. κ, 502. ἥρτύναντο ἱερτμά, Od. δ, 782. θ, 55.
 Ἡρώμην, Od. μ, 557. ἥρῶ, supplicabas, *cum dat.* Od. σ, 175.
 Ἡρω, Il. η, 455. ἥρωι, Il. ι, 609.
 Ἡρώπταν, ὀπίσσω, retro cessere, Il. ψ, 435. cf. ἐρωῖν. etc.
 Ἡς, *pro ἥς*, Il. β, 292. 558.
 Ἡς, quibus, Il. β, 541. δ, 159.
 Ἡς', Il. ο, 245. Od. π, 44. ἥσαι, Il. β, 255. ἥσθην, Il. δ, 21. θ, 445.
 Ἡστα, gavisus est, Od. ι, 555.
 Ἡσθς, edebat, Od. ε, 94. ζ, 249. ἥσθ', Od. π, 141. ψ, 565.
 Ἡσιν, sit, Il. τ, 202. Od. ε, 74. θ, 147. ἥσην, erant, Il. κ, 10.
 Ἡσκιν, pers. 3 imperf. *pro ἥσκει*, Il. γ, 588. v. not. ἥσκησιν, Il. σ, 592. ἥσκησαν, Il. ψ, 745. ἥσκηται, Il. κ, 458.
 Ἡσπάζοντο, Il. κ, 542. Od. γ, 55.
 Ἡσπαίρ', Il. ν, 571. ἥσπαιρες, *ibid.* 573. Od. τ, 251. ἥσπαιριν, Od. χ, 475.
 Ἡσον, sedetis, H. in Ap. 456. ἥσο, Il. β, 200. γ, 406.
 Ἡσυχίη, Od. σ, 22. ἥσύχιον, Il. φ, 598.
 Ἡσυχίως, H. in Merc. 457.
 Ἡσχυνας ἐμὴν ἀρετὴν, Il. ψ, 571. ἥσχυνης, fœdavit, Il. σ, 24. 27. ἥσχυμένος, fœ-
 datus, *ib.* 180.
 Ἡτω, Il. ρ, 515. ἥσει, Il. ζ, 240. ο, 559. ἥσειν, Od. θ, 205.
 Ἡτσειν, Od. κ, 17. ἥτσει, Il. ζ, 176. ν, 565. ἥτέμεν, Od. γ, 175.
 Ἡτιάσσει, Il. π, 202. ἥτιώνοντο, Il. λ, 78.
 Ἡτίμησας, Il. ι, 111. ἥτιμησεν, Il. α, 556. 507. ἥτιμησ', Il. α, 11. 94.
 Ἡτορ ἄλκιμον, Il. ε, 529. ἀμείλιχον, Il. ι, 568. διδαίγμενον, Il. ρ, 555. ἐμπεδον, Il. κ, 93. εὔμενις, in Nept. 7. νηλεῖς, Il. ι, 495. σιδήρειον, Il. ω, 205. 521. χάλκεον, Il. β, 490.
 Ἡϋγένης, Il. ο, 275. ρ, 109. ἡϋγένηςον, in Pan. 59.
 Ἡϋγηνῆς, in Ven. 94.
 Ἡϋδα, Il. α, 92. γ, 203. etc.
 Ἡϋθίμεθλον, in Terr. 1.
 Ἡϋκομος, Il. α, 56. τ, 415. etc.
 Ἡϋς, Il. β, 655. γ, 167. ἡϋ, Il. ρ, 456. ο, 80. ἡϋν, Il. ε, 628.
 Ἡϋς, Il. ε, 784. λ, 10.
 Ἡϋς, Il. β, 87. 455. π, 7. etc.
 Ἡφαίστος ἀμφιγυήεις, Il. α, 608. κλυτοτίχ-
 νης, Il. α, 571.
 Ἡφαίστιο κλυτῷ, H. in Merc. 115. περι-
 κλυτῷ, Od. θ, 287. πολυμήτιος, Il. φ, 355. πολύφρονος, Il. φ, 567.
 Ἡφαιστον κλυτοεργόν, Od. θ, 545. κλυτό-
 μητιν, in Vulc. 1, κλυτοτίχην, Il. σ, 145.
 Ἡφι, Il. χ, 107.

*Ηφυσ' διὰ — II. ν, 508. ρ, 515. ἡφύσαμεν, Od. ι, 165. ἡφύσαστο, Od. ψ, 505. ἡφυσάμην, Od. η, 286.

*Ηχ', H. in Merc. 400. ἥχι, II. α, 607. γ, 526. etc.

*Ηχῆ, II. ν, 837. ἡχῆ θισπισίῃ, II. ρ, 159.

*Ηχθιστο, onerata erat, de nave ab ἡχθισθαι, Od. ο, 456. ἡχθιστο κῆρ, cruciabatur, II. λ, 274. 400. ἡχθιστο Ἀργεῖος Τρωσὶν δαμναμένους, dolebat etc. II. ν, 552.

*Ηχθιστο, odio fuit, ab ἡχθισθαι, Od. ζ, 366. τ, 358.

*Ηθρε, II. ρ, 270. υ, 306.

*Ηχλυσε πόντος, Od. μ, 406. ζ, 504.

*Ηχώ, in Pan. 21.

*Ηώς δια, II. ω, 417. δυσώνυμος, Od. τ, 571. ἰὺθρονος, Od. ζ, 48. ἰὺπλόκαμος, Od. ε, 590. ἡρίγνεια, II. α, 477. προκόπεπλος, II. ρ, 1. ῥοδόακτυλος, II. α, 477. φαισίμβροτος, II. ω, 785. χερσὶ θρονος, Od. κ, 541. ἡῶ ῥοδόπηχυν, in Sol. 6.

*Ηῶθιν, II. η, 572. 381. ἡῶθι πρὸ — II. λ, 50. Od. ε, 469.

*Ηῶς γεγονῶς, H. in Merc. 17.

(C)

(C) ΑΑ'ΣΣΕΙΣ, H. in Merc. 465. θάσσει, sederat, II. ο, 124. θασσίσμιν', Od. γ, 536.

Θαιρὲς, cardines, II. μ, 459.

Θαλάμης, Od. ε, 452. θαλάμας, H. in Apol. 77.

Θαλαμηπόλος, Od. η, 8. ψ, 293.

Θάλαμος ὑψηλός, Od. α, 425. θαλάμω ἐνθαθίς, Od. ψ, 178. πύκα ποιητοῖο, Od. α, 436. θαλάμοιο θνάδος, Od. δ, 121. πολυκμήτω, Od. δ, 718. ὑψηρεφίος, II. ι, 578. ὑφορόφιοι, II. ω, 715. θαλάμω ἐνῶδι', II. γ, 382. θάλαμον ἐνρὺν, Od. β, 538. κείρινον, II. ω, 191. κηῶνεντα, II. ζ, 288. πολυδαίδαλον, Od. ζ, 15. θάλαμοι τίγρεις, II. ζ, 248. θαλάμων ἑυπῆκτων, Od. ψ, 41.

Θάλασσα ἀγχιβαθής, Od. ε, 413. γλαυκῇ, II. π, 54. ἡχῆσσα, II. α, 157. ὀρινομένη, II. β, 294. πολλῇ, Od. ε, 455. θαλάσσης ἀτρυγίτοιο, II. ζ, 204. εὐρυσόροιο, II. ο, 581. πολυφλοίσβοιο, II. α, 54. θάλασσαν ἀΐεσφατον, Od. η, 273. πολὺν, Od. ζ, 272.

Θαλάσσια, II. β, 614. Od. ε, 67.

Θάλε πρόθες, viguit, acer fuit amor, in Pan. 33.

Θαλίθων, Od. ψ, 191. θαλίθοντες, II. ι, 463. ψ, 32.

Θάλλια, II. σ, 59. θαλίῃ, Od. ρ, 76. 99. θάλιαν, II. η, 475. Od. γ, 420.

Θαλερὴ χαίτη, II. ρ, 439. φωνή, ib. 696.

ψ, 597. Od. δ, 705. ἀλαφῇ, Od. ρ, 476. θαλερὴν παράκοιτιν, II. γ, 53.

Θαλερός, II. ζ, 430. ρ, 190. etc. θαλερὸν δάκρυον, II. β, 266. ω, 9. θαλερὸν ἡΐθειον, II. δ, 474. θαλεροὶ αἰζηοί, II. λ, 414.

θαλερὸς παρακοίτας, II. ρ, 156.

Θαλίαν, florens, πρόκος ἡδ' ὑάκινθος, in Pan. 25. sq.

Θαλίαν ἐμπλησάμενος κῆρ, rebus suavis, a θαλῆς, II. χ, 504.

Θαλίῃ, II. ι, 143. 285. θαλίης, Od. λ, 602. θαλίῃσι, II. in Merc. 56.

Θαλλὸν, Od. ρ, 224.

Θάλος τῶν, de virgine pulcra, Od. ζ, 157. proles recens edita, H. in Ven. 279.

Θάλος φίλον, care fili, II. χ, 87.

Θαλπύον ἐν, bene fatus, calefactus, Od. τ, 319.

Θάλπων, Od. φ, 246. θάλποντες, ibid. 179.

Θαλπωρῇ, fiducia in pugnando, II. κ, 225. spes, Od. α, 167.

Θαλύσια, eucharistica sacra post messem, II. ι, 530.

Θάμβειον, H. in Ap. 135. θάμβησε, Od. π, 178. θάμβησαν, II. ρ, 77. θάμβησασα, Od. α, 560.

Θάμβος, admiratio vehemens, stupori similis, II. γ, 342. δ, 79. ψ, 815. ω, 482. Od. γ, 372. ubi sequitur, θαύμαζιν δ' ὁ γεραίς. θάμβους, genit. Od. ω, 593.

Θάμεις, II. κ, 264. λ, 551. θαμίσι, Od. ε, 252.

Θαμιαί, II. α, 52. μ, 278. θαμιαίς, II. μ, 44. 296.

Θαμίζεις, II. σ, 386. 425. θαμίζων, Od. ρ, 161.

Θαμναὶ μίρμυρι, H. in Merc. 44.

Θάμνος θαλίζων, Od. ψ, 190. τανύφυλλος, ibid. θάμνω ἀμφικύμαι, II. ρ, 677. θάμνοι, II. λ, 156. θάμνοισι πυκινούσι, Od. ε, 471.

Θάνατος ἀβληχρός, Od. λ, 133. ψ, 281. ἀτιλῆς, Od. ρ, 546. θυμοραϊτής, II. ν, 544. κακός, II. γ, 173. καταθύμιος, II. ρ, 201. πορφύρεος, II. ε, 83. π, 334. υ, 477.

Θανάτοιο δυσηχίος, II. π, 442. μέλανος, II. β, 834. τανηλεγίος, II. ρ, 70. χ, 210. θανάτω καθαρῷ, Od. χ, 462. λευγαλῶα, II. φ, 281. οἰκτίστω, Od. λ, 411.

Θάνατον δυσηλεγεία, Od. χ, 325. κακὸν, II. π, 47. μαλακὸν, Od. σ, 201. ἰμοῖον, Od. γ, 236. συγερὸν, Od. α, 413.

Θάνατοι συγερὸι, Od. μ, 341.

Θάνς, II. β, 642. φ, 106. θάνον, II. μ, 15. θάνῃσι, II. τ, 228. θανέιν, II. ο, 289. θανέεισθαι, II. δ, 12. ο, 728.

Θαρσαλιώτερον ἔσαι, neutr. II. κ, 223.

Θάρσος ἄντων, II. φ, 595. θάρσους πλῆσιν, II. ρ, 573.

- Θαρσύνεσκε, Il. δ, 255.
 Θάρσυνος, Il. ν, 823. π, 70. Θάρσυνον, Il. π, 242. Od. ι, 577.
 Θάσσονας, Il. ν, 819.
 Θάυμα δεινόν, Il. ν, 100.
 Θαυμάζεσκον, Od. τ, 229.
 Θάυμαινεν, H. in Ven. 84.
 Θαυμανιόντες, Od. ρ, 108.
 Θαυμάσσεται, Il. σ, 467.
 Θιά ἀγαθή, Il. ψ, 770. ἀργυρόπεζα, Il. σ, 127. δασυλήτης, Od. ο, 254. δία, Il. κ, 290. λευκώλενος, Il. α, 55. πότνια, Od. ν, 391. πρῆσβα, Il. ε, 721. σιμνή, in Terr. 16.
 Θιάναι, Il. ρ, 5. 20. τ, 101. Od. ρ, 541.
 Θίει, Il. ρ, 495. υ, 275. Θέσκον, Il. υ, 229. Θέησι, Il. χ, 23. Θέιν, Il. β, 183.
 Θείον, thus, ἄκος κακῶν, Od. χ, 481. Θεῖον sulfuris, Od. μ, 417. ζ, 507.
 Θεϊώσω, Od. χ, 482. Θεϊῶται δῶμα, suffitu repletur, Od. ψ, 50.
 Θεῖς ἀθανάτησι, Il. γ, 158. Θεῖσι, Il. ρ, 505. τ, 286.
 Θείη, currit, Il. ζ, 507. ο, 264. Θεῖην, Il. κ, 437. Θεῖην ταχὺς, Il. π, 186.
 Θειλόπιδον, locus apricus agri etc. Od. η, 123.
 Θέομεν, ponamus, Il. α, 143. ψ, 244. 486. Od. ν, 364. Θείη ἔσω ζεύς, sic faciat, Od. π, 198. Θεῖω, Il. π, 83. 437. Od. α, 89. etc. Θεῖεν μεταμῶλια, irrita reddant, Il. δ, 365. Θεῖμεν, Od. μ, 547. Θεῖμεν, Od. λ, 514. φ, 5. 81. ω, 167. Θεῖμεναι, Il. β, 285. λ, 57. Θεῖτο, Od. ρ, 225.
 Θεῖνῃ, Od. σ, 62. Θεῖων, Il. ρ, 450. Θεῖνε, Il. π, 339. Θεῖνόμεναι, Od. χ, 445. Θεῖνας, Il. υ, 481. Θεῖνομένης, Od. ι, 459. Θεῖνομένην, Il. α, 588. Θεῖνόμεναι, Il. ζ, 155.
 Θέλγει λόγιοις, Od. α, 57. decipit, Od. π, 195. θέλγει νόον, minuebat animum, Il. μ, 255. ο, 594. imperat. θυμὸν, falle scil. assentando, Od. ζ, 387. oblectabat, Od. σ, 281. θέλγισα' ἐπέεσσιν, decipiebat, Od. γ, 264. θέλγοιτο ἥτορ, Od. σ, 514. θέλξει, debilitabit, Od. π, 298. θέλξαι, nocere, scil. suis delinquentis, Od. κ, 291. θέλξας ὅσσε, de interficiente, Il. ν, 435.
 Θελκτῆρ' ὀδυνάων, in Æscul. 4.
 Θελκτῆριον, Od. θ, 509. Θελκτῆρια, Il. ζ, 215. Od. α, 357.
 Θέλησθα, Od. γ, 92. θέλησι, Od. κ, 22. ρ, 11.
 Θέμεθλα, Il. ζ, 493. ρ, 47.
 Θεμίλια, Il. μ, 28. ψ, 255.
 Θέμις ἦ ἐστὶ, Il. β, 73. ι, 33.
 Θέμις ἰχναίη, H. in Ap. 94. θέμις θεὰ, Il. ο, 93.
 Θέμις, jura, Il. ε, 761. υ, 4.
 Θέμις, Od. β, 68. in Mart. 4. θέμις καλλιπαρή, Il. ο, 87. θέμισι, in Jov. 2.
 Θέμις, Od. ι, 112. oracula, Od. π, 405 v. not. θέμις, Il. α, 38. β, 206. ι, 99. Od. ι, 215. Oracula, H. in Ap. 394. Θέμις, λιπαρὰς τιλείεσι, Il. ι, 156. 298. σκολιάς κρίνωσι, Il. π, 387.
 Θέμιστεύει, Od. ι, 114. θέμιστεύοιμι, H. in Ap. 255. θέμιστεύοντα, Od. λ, 568. θέμιστεύοιμι, H. in Apol. 295.
 Θέμωσι, admovit, adegit, Od. ι, 486. 542.
 Θέναρος, Il. ε, 339.
 Θέω, repone, reconde, Od. κ, 533.
 Θεομήτων πύργων, a deo structarum, Il. θ, 519.
 Θεοδής, Il. β, 623. 862. γ, 16. etc. Θεοδέα, Il. γ, 27. 450.
 Θεοείκελος, Od. δ, 276. Θεοείκελον, Od. γ, 416. Θεοείκελ', Il. α, 131. τ, 155.
 Θεός ἐυπλόκαμος, Od. μ, 449. κοτήεις, Il. ε, 191. πολυάρετος, Od. ζ, 280. Θεός αἰδοῖν, Il. σ, 594. δεινὴ, ibid. Θεὸν ἀθανάτην, Od. α, 420. ἡμβροτον, Il. χ, 9. δεινὴν, Il. ε, 839. κυδρὴν, in Pall. 1. νόμιον, in Pan. 5. σιμνήν, in Cer. 1.
 Θεοὶ ἀθάνατοι, Il. γ, 508. αἶν ἰόντες, Il. α, 290. δηλήμονες, Il. ω, 33. μάκαρες, Il. α, 406. ἑρανοῖνες, Il. α, 570. ῥέα ζωόντες, Il. ζ, 158.
 Θεοῖς αἰεγενέτησι, Il. ζ, 527. ἐπυρανοῖσι, Il. ζ, 527.
 Θέομεν, [a Θεῶ], Od. ρ, 247. Θέεσι, Il. ρ, 727. Θέεσα, Il. ζ, 594. Θεέσης, Od. γ, 281. Θέεσαι, Il. δ, 244. Θέων, Il. ζ, 54. ρ, 331. etc. Θέοντος, Il. ν, 245. χ, 32.
 Θέομεν ἔκκλησιν, faciamus, [a τίθημι] Od. ω, 483. al. Θέομεν.
 Θεοπροπίη, Od. α, 415. Θεοπροπίη, Il. λ, 793. π, 36. Θεοπροπίης, Il. π, 50. Od. α, 415. β, 201. Θεοπροπίας, Il. α, 87. 385.
 Θεοπρόπιον, Il. α, 85. Θεοπροπίων, Il. ζ, 438.
 Θεοπρόπος, Il. μ, 228. ν, 70. Θεοπρόπον, Od. α, 416.
 Θεσθής, Od. ζ, 121. θ, 576. Θεσθία, Od. τ, 364.
 Θεόφιν, Il. η, 566. ρ, 101. 477. Θεόφιν ἀτάλαντον, Il. ζ, 518.
 Θεράπειον, Od. ν, 265. Θεραπέουσονται, H. in Ap. 390.
 Θεράπαι, H. in Ap. 157.
 Θεράπων ἔως, Il. ν, 246. ἡνίοχος, Il. ν, 386. ἡπιδανός, Il. θ, 104. ἡῦς, Il. π, 464. ὀτρηρός, Od. δ, 23. Θεράποντα ἀγαθόν, Il. π, 165. ἀντίθεον, Il. π, 865. Θεράποντας ὀτρηρὰς, Od. δ, 58.
 Θέρος, Od. λ, 191. ζ, 384. Θέρας, Od. η, 118. θέρει, Od. μ, 76. θέρει, Il. χ, 151.
 Θέρω πυρός, ful. Od. ρ, 23. Θέρεται, Il.

ζ, 531. έίρωνται, II. λ, 666. έίρεσθαι, Od. τ, 64.
 έίρεμετε, imper. Od. θ, 426. έίρεμετο, II. ψ, 581. σ, 548. Od. θ, 437.
 έίρμηνη, II. ζ. 7. Σεριαίνονται, Od. ι, 376.
 έίρσάμενος, se calefacturus, Od. τ, 507.
 έίσαν, II. α, 435. β, 599. Od. ρ, 258. fecerunt, Od. ψ, II. έίσαναν πάρ' — ζ, 248. έίτ' άπό — Od. φ, 119. περί — Od. β, 3. δ, 508. έίσθω εύ άσπίδα, II. β, 582. έίσθε ένι φρεσί, II. ν, 121. Od. δ, 729. έίσθαι κίλευθον, facere, II. μ, 411. 418. με γυναίκα, ducere uxorem, Od. φ, 72.
 έίσκελον, II. ψ, 107. έίσκελα, II. γ, 150. Od. λ, 375.
 έίσμεν, Od. ψ, 296. έίσμοις, in Mart. 16.
 έίσπινος, in Sol. 16. έίσπινή, II. ι, 2. Od. ω, 49. Σεσπεινάων, Od. μ, 158.
 έίσπεισίως, II. ο, 637.
 έίσπιδαις πυρ, II. μ, 177. 441. etc.
 έίσφατος, Od. η, 143. έίσφατον, II. θ, 477. Od. δ, 561. έίσφατα, Od. λ, 297.
 έίσσαι πρόδισσι, curres, II. ψ, 623. έύσισθαι, II. λ, 700. conf. supra έύωμεν.
 έιώπειραι, Od. ν, 111.
 έίβης έίπταπύλιον, II. δ, 406. έίβη εύςφατα, II. π, 99. πολυεράτη, Od. λ, 274. ύποπλάχι, II. ζ, 379. έίβην εύρύχορον, Od. χ, 264. ύψίπυλον, II. ζ, 416. έίβης αίγυπτίης, Od. δ, 126.
 έίγηι, II. ν, 475. έίγων, II. λ, 416.
 έίητο, mirabatur, Od. ε, 75. ζ, 257. η, 153. fixis oculis spectabat, Od. ρ, 265. Σεύντα, spectabant, II. η, 444. cum stupore, II. κ, 524. ψ, 728. 881.
 έήσαστο έψ Σεμψ, Od. ε, 76. η, 134. ο, 132. Σεήσαντο, spectabant admirabundi, II. ο, 682. χ, 370. Σεήσαιο, Od. ρ, 315. Σεήσαιτο, Od. ε, 74.
 έητηρ, Od. φ, 597. v. not.
 έήων, thus, Od. χ, 495.
 έήλειαι, II. ρ, 7. Σεήλειαι άνήμελκτοι, Od. ι, 439. τοκάδες, Od. ζ, 16. Σεήλειας, II. β, 767. λ, 680.
 έήλεον, virebant, de pratis, άμφι — Od. ε, 75.
 έήλυ, II. τ, 97. ψ, 409. Σεήλυν μέλαιναν, Od. κ, 527.
 έηλυτίραι, II. ρ, 520. Σεηλυτίρων, Od. λ, 385. ψ, 166. Σεηλυτίρησι, Od. λ, 435. ο, 421.
 έημώνα, acervum, Od. ε, 368.
 έηη, utique, II. β, 276.
 έήσασθω δόρυ, acuat suam hastam, II. β, 382.
 έήρει, II. ο, 524. Σεήρες, II. in Ven. 123. Σεήρεσσι, Od. ε, 475. ζ, 21. Σεήρας, II. φ, 485. Od. λ, 572. cf. Σεήρος, Σεήρουντ', inter venandum, Od. τ, 465. Σεήρευτήσι, II. λ, 525. μ, 41.
 έήρη, II. ω, 317. Σεήρη, de praeda venationis, Od. ι, 158.
 έηρητηρ, II. λ, 292. ο, 581. Σεηρητηρος άνδρος, II. φ, 574. επιη. aquila, II. φ, 254. Σεηρητηρα έισθλόν, II. ε, 51. Σεηρητηρων κέρων, II. ρ, 726. Σεηρητηρας άνδρας, II. μ, 170.
 έηρητορας, II. ι, 540.
 έηρος κρατερόφρονος, II. κ, 184. Σεηρ, II. γ, 449. Σεηρ, Od. α, 291. cf. Σεηρ.
 έηροσκόπος, ισχύαιρα, in Dian. 11.
 έήσω έν φρεσί, monebo, II. τ, 121. Σεήσωσιν, deportabunt, cum dat. loci, II. π, 675. Σεήσαστο, II. ω, 58. Σεήσαιτο, Od. σ, 190.
 έήσθαι γάλα, mulgere, Od. δ, 89.
 έήσμεναι έμμελλον, facturi, II. μ, 35. έμελλε, facturus, II. ο, 602. Σεήσονται μάχην, pugnabunt, II. ω, 402.
 έήτες, mercenarii, Od. δ, 644. v. not.
 έήτιμεναι, Od. λ, 488. σ, 356. Σεητιύσαμεν, II. φ, 444.
 έήχ', Od. γ, 77. έπι, — II. κ, 46.
 έίς, Od. μ, 75. Σείνι, II. δ, 248. ψ, 59. Σείνα, II. α, 34. ι, 182.
 έλάσσει, II. ε, 507. μ, 584.
 έητητών, II. υ, 505.
 έόαν, II. ζ, 410. ο, 591. Σεής, II. κ, 506. Σεήσιν, Od. ο, 298. vid. νήσοισι.
 έοινη Σεήναι, Od. δ, 56.
 έοίην, B. 40.
 έόλας, Od. χ, 442. 459. Σεόλοιο, Od. χ, 466.
 έόρε εκ — II. ψ, 355. έν — II. υ, 381. Σεόρον, II. ρ, 252. ζ, 441. ο, 580. Σεόρωσι, Od. χ, 503. Σεόρων, II. κ, 528. Σεόρωσα, Od. ψ, 32. Σεόρόντα, II. ο, 580. Σεόρόντες, II. λ, 70. π, 770. 775.
 έόρόδος, II. δ, 254. 418. Σεόρον άλκην, II. η, 164. ρ, 262.
 έόρος, II. ε, 507. ω, 498.
 έόωκος, consessus consilii, Od. β, 26. Σεώκοι, Od. μ, 318.
 έρασσιάν, II. λ, 552. 570. etc.
 έρασυκάριος, II. κ, 41. ρ, 343.
 έρασυμέμονα, II. ε, 639. Od. λ, 266.
 έρέζασκον, currebant, II. σ, 599. 602.
 έρέπτρα, II. δ, 478. vid. not. ρ, 502. al. in utroque loco Σερίπτα.
 έρέψαι, II. α, 60. Σερίψαι, II. β, 548. Σερίψαν, Od. ζ, 175. Σερίψαιο, Od. τ, 368.
 έρήνεον, Od. α, 61.
 έρήνον, in Pan. 18. Σεήνων, II. ω, 721.
 έρήνιος, II. σ, 390. Od. α, 131. Σεήννι, Od. ρ, 504. Σεήνυν, II. ζ, 240. ο, 729.
 έριγός, Od. η, 87. Σεριγούσι, Od. ρ, 267.
 έοιγίοσι, Od. π, 165. τευχιον, nostra edit.
 έρόνα παικ', II. χ, 441. v. not.
 έρόνης φαεινών, II. σ, 422. Σερόνω σιγαλέοντι, Od. ε, 86. Σερόνω άγρυπνήλον, Od. ρ, 65. άφθιτον, II. ζ, 258. Σερόνοις δαιδαλέοισι,

- Od. ε, 32. εὐποιήτοισι, Od. υ, 150. θρόνοισι ὑψηλοῖσι, Od. θ, 422. ξεινοῖσι, Od. π, 408. θρόνους περικαλλίας, Od. χ, 438. 452.
- Θόρος, clamor, Il. δ, 437.
- Θρυαλίζαι, H. in Merc. 485.
- Θρυλλίχθην, Il. ψ, 396.
- Θρύλλος, B. 134.
- Θρώσκον, Il. ο, 314. θρώσκοντας, ibid. 470.
- Θρωσμῶ, Il. κ, 160. λ, 56. υ, 5.
- Θυγάτηρ ὁπλοτάτη, Od. γ, 465. Θύγατρες καλαί, Il. χ, 155. καλλιζώνοι, H. in Ap. 446. θυγατέρεςσιν, Il. ο, 197.
- Θύει, furit, Il. α, 342. Θῦε, furebat, de matri, Od. ν, 85. sacra faciebat, Od. ο, 222. Θῦεν αἵματι, redundabat, Od. λ, 419. Θύνοντα, sacrificantem, Od. ο, 260.
- Θύισσι, Il. ι, 495. ζ, 270.
- Θύελλα δεινή, Od. ε, 317. κακῇ, Il. ρ, 346. Θύελλαν χαλεπὴν, Il. φ, 355. Θύελλας κρασιπναί, Od. ζ, 171.
- Θύων ὑπέρ, per sacra, Od. ο, 261.
- Θυήεις, Il. θ, 48. φ, 148.
- Θύσωνιν, bacchantur, H. in Merc. 557.
- Θυμαλγίς, Od. π, 69. Θυμαλγίος, Od. σ, 346. Θυμαλγίῃ, Od. υ, 118. Θυμαλγία, Il. δ, 513.
- Θυμαρίς, Od. ε, 199. Θυμαρεία, Il. ι, 336. Od. ψ, 252.
- Θυμηγερίαν, animum recipiendi causa, Od. η, 283.
- Θυμηδὲ χρήματα, grata, Od. π, 389.
- Θυμήεις, gratum, Od. κ, 362. Θυμήει, in Terr. 18. in Sol. 17.
- Θυμοβόροι, Il. η, 301. Θυμοβόρον, ibid. 210. Θυμοβόρον, Il. σ, 58.
- Θυμοδακτύς, Od. Σ, 185.
- Θυμολόντα, Il. ε, 639. η, 228.
- Θυμὸς ἀζήχης, Il. ο, 24. ἄτρωτος, Il. π, 162. ἐλεῖμην, Od. ε, 191. εὐφρων, Od. ε, 531. ὀλίγος, Il. α, 593. πολυτλήμων, Il. η, 152. πρόφρων, in Cam. 2. σιδήρεος, Il. χ, 357. πολμήεις, Od. ε, 284. ὑπέρβιος, Il. σ, 262. ὑπερφιάλος, Il. ο, 94. Θυμῷ ἀσιφροني, Od. φ, 302. εὐφροني, in Terr. 14. κεικοτότι, Il. φ, 456. μεγαλήτορι, Il. ι, 109. τετινότι, Il. ε, 664. τετελήτοτι, Od. δ, 447. Θυμὸν ἀγύνορα, Od. λ, 561. ἄγριοι, Il. ι, 625. ἄλληκτον, Il. ι, 633. ἀμύμονα, Il. π, 119. ἀνάγκιδα, ib. 355. ἀπηνέα, Od. ψ, 97. εὐφρονα, H. in Ven. 102. θυνεία, Od. τ, 364. ἵλαον, Il. ι, 635. ἴσον, de bubus, Il. ν, 704. καρτερόν, Il. ε, 806. κεικαφνότα, Od. ε, 468. μεγαλήτορα, Il. ι, 255. μελιηδέα, Il. κ, 495. νεοπειθεία, Od. λ, 39. νηλία, Il. τ, 229. ὁμόφρονα, Il. χ, 263. πολυπειθεία, Od. ψ, 15. σαόφρονα, in Bacch. s. latr. 49. ταλαπειθεία, Od. ε, 222. τλήμωνα, Il. ε, 670. τλήτῶν, qui to-
- lerare possit, Il. ω, 49. φίλον, Il. ε, 255. φονὴν, H. in Ap. 361.
- Θυμοραϊστῆς, Il. ν, 544. π, 414. θυμοραϊστῶν, Il. π, 591. σ, 220.
- Θυμορθεός, Od. τ, 523. θυμορθεόν, Od. δ, 716. θυμορθεός, Il. ζ, 169. Od. β, 329.
- Θυμώθη, B. 236.
- Θῦνε, Il. ε, 87. 250. λ, 542. Θῦνον, Il. β, 446. Θῦνησθα, Od. μ, 121. Θῦνοντ', Il. ε, 96. Θῦνόντων, Il. κ, 524.
- Θυόεν, Il. ο, 153.
- Θυσκόος, Od. χ, 318. 521. θυσοκός, Il. ω, 221.
- Θύε, citri, Od. ε, 60. v. not.
- Θύρη, ἑυκλήτης, Il. ω, 317. Θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν, Od. χ, 155. 258.
- Θύραι δικλίδες, Od. ε, 267. ἐνεργεῖς, ib. φαιναί, Od. ζ, 19. χρύσειαι, Od. η, 88. Θυσάων ὑψηλάων, Od. γ, 407. Θυρίων, Od. φ, 47. 191. Θύρησι αὐλείησι, H. in Merc. 26. πρώτῃσι, Od. α, 255. Θύρας κολλητάς, Od. ψ, 194. πυκινὰς, Il. ζ, 167. 339. πυκινῶς ἀραρυίας, Il. ι, 471. φαινὰς, Il. ζ, 169.
- Θυρόν μέγαν, Od. ι, 240. ὄβριμον, ibid.
- Θύρετρα καλὰ, Od. φ, 49.
- Θύρηφ, Od. ζ, 352. Θύρηφι, Od. ι, 238.
- Θῦσε, combussit, Od. ζ, 446. Θῦσαι, Il. ι, 219.
- Θυσσανέεσσαν, Il. ε, 758. ο, 229. φ, 400. Θῦσαν, male editur ab aliis, ε, 593. σ, 204.
- Θύσανοι ἐπληκέεις, Il. β, 448. παρχαυροῖσι, ibid.
- Θύσθλα, thyrsos, Il. ζ, 154.
- Θυσίαων, B. 175.
- Θυάδης, H. in Ap. 87. Θυάδεις, Od. δ, 121. Θυάδεα, Od. ε, 264.
- Θῶες διαφονοί, Il. λ, 474. 479. 481. θῶων, Il. ν, 103.
- Θῶην, multctam, Il. ν, 669. Od. β, 192.
- Θῶκος, Od. δ, 228. θῶκω, Od. β, 14. θῶκον, consessum publicum, Od. ο, 467. πολυθαῖδαλον, H. in Apol. 345. θῶκόνδε, Od. ε, 5. θῶκος, Il. θ, 439.
- Θῶρηξ διπλός, Il. δ, 135. πυκινός, Il. ο, 529. θῶρηκος γυάλοι, Il. ε, 189. πολυδαίδαλος, Il. γ, 358. θῶρηκα ἀετρεόντα, Il. π, 133. δαίδαλον, Il. θ, 195. ποικίλον, Il. π, 133. φαινότερον πυρὸς αὐγῆς, Il. σ, 609.
- Θῶρηκες κραταιγυάλοι, Il. τ, 361. λαμπρὸν γανῶντες, Il. ν, 265. θῶρήκων νεοσμηκῶν, Il. ν, 342.
- Θωρηκτῶν, Il. μ, 317. ο, 689.
- Θωρηκτοῖσιν, Il. φ, 429.
- Θωρήξομαι, Il. β, 72. 85. θωρήξαι, Il. β, 11. 28. 65. θωρήσσεισθαι, Il. ν, 301. θωρήσσει, Il. τ, 36. θωρήσσεισθαι, Il. λ, 714. θωρήσσειτο, Il. κ, 78. θωρήσσειτο, Il. ε, 737. θωρήσσοντο, Il. β, 526. 587. θωρήξομαι,

I

- Il. η, 101. τ, 23. *ῥωρήθησαν*, Il. γ, 340. *ῥωρήθησαν*, Il. α, 226. *ῥωρήθιντες*, Il. ρ, 530.
- I
- ἸΑ, una, consentiens vox, Il. δ, 437. *πάτην*, eadem patria, Il. ν, 554. una modo, Il. φ, 569. cf. ἰῆ.
- Ἰὰ πτερόεντα, Il. υ, 68.
- Ἰαίνε, Od. ο, 378. *ιαίνομαι*, Od. τ, 537. *ιαίνεται*, Od. ζ, 156. *ιαίνετο*, Od. κ, 559. μ, 175.
- Ἰάλλειν, Od. ν, 142. *ιάλλετε ἐπὶ* — Bacch. s. latron. 23. *ιάλλοντα*, Od. κ, 376. *Ἰάλλον*, Il. ι, 91. 221. *Ἰάλλε ἐπὶ* — Od. ι, 288. *Ἰάλλειν*, Il. ρ, 300. *ἐπὶ* — *ἔρον*, Od. ο, 474. cf. ἦλκε.
- Ἰάνθης, Od. ψ, 47. ω, 381. *ιάνθη*, Il. ο, 103. ψ, 598. *ιανθῆ*, Od. χ, 59. *ιανθῆς*, Il. τ, 174.
- Ἰάπτης, Od. δ, 749. *ιάπτῃ κατὰ*, Od. β, 376.
- Ἰάσιν, eunt, ἀγελήδον, Il. π, 160.
- Ἰᾶτ', curabat, Il. μ, 2.
- Ἰαύεις, Il. ζ, 213. *ιαύειν*, Il. τ, 71. *ιαύων*, Il. σ, 259. *Ἰαυον*, Il. ο, 325. *ιαῦσαι*, Od. λ, 260. *ιαύεσκον*, Od. ε, 154. *ιαύεσκον*, Od. ι, 184.
- Ἰαχσί ἐπὶ — in Dian. 7. *ιάχῃσιν*, in Pall. 11. *Ἰαχέ ἀμφὶ*, Od. β, 428. *Ἰαχον μέγας*, Il. β, 333. *μεγάλη*, Il. σ, 29. *ιάχων σμερδαλία*, Il. ε, 302. *ιάχοντα μεγάλα*, Od. ι, 392.
- Ἰγνύσι, poplitem, κατ', Il. ν, 212. *ιγνύσι παρ'*, ad poplites, H. in Merc. 152.
- Ἰδοίει, Il. μ, 268. Od. σ, 345. *Ἰδοίην ἐς* — Od. β, 152. *Ἰδὼν ἀχρεῖον*, Il. β, 269. *Ἰδινὸν ὑπὸ δρα*, in Bacch. s. latr. 48. *ὑπὸ δρα*, Il. α, 148. *Ἰδοσκε ὑπαὶ*, Il. γ, 217. *Ἰδοσθε*, Il. ψ, 469. *Ἰδωμαι*, Il. α, 262. 587. *Ἰδόμεθα*, Od. κ, 44. *Ἰδόμην*, Il. κ, 47. Od. ε, 359. *Ἰδοτο*, Il. ψ, 874. Od. δ, 22. conf. V. Lect. ad Il. ψ, 874. *Ἰδοντο*, Il. δ, 574. ω, 484. *Ἰδῃαι*, Il. γ, 130. ε, 221. *Ἰδῃται*, Il. β, 237. ζ, 416. *Ἰδῃσθε*, Od. δ, 414. 421. *Ἰδοίτο*, Il. γ, 453. δ, 516. *Ἰδοίατο*, Il. σ, 524. Od. α, 163.
- Ἰδω, Il. ι, 554. *Ἰδῶθι*, Il. γ, 276. 320. etc. *Ἰδῆς ἡγεμόσεως*, in Pic. 2. *πολυπίδακος*, Il. ζ, 157. *πολυπιδάκην*, Il. υ, 59. 218. *πολυπυτύχην*, Il. φ, 449. *ὕλησεως*, Il. φ, 449. *ὕψηλῆς*, Il. ζ, 293.
- Ἰδμεν, Il. α, 124. β, 301. Od. ε, 78. *Ἰδμεναι*, Il. ν, 273. Od. δ, 200.
- Ἰδῶθῃ, Il. β, 266. υ, 618. *Ἰδῶθις*, Il. μ, 205. Od. ρ, 375.
- Ἰδρίη, Il. π, 359.
- Ἰδρίς, Od. ζ, 253. *Ἰδρίς*, Od. η, 108.
- Ἰδρυς, Il. β, 191. *Ἰδρυσε*, Il. ο, 142. *Ἰδρύνθησαν*, Il. γ, 78.
- Ἰδρῶ, Il. ρ, 385. 745. *Ἰδρῶ πολλόν*, Il. κ, 572. *Ἰδρῶθ'* ὃν ἀτίλειπον Ἰδρωσα, Il. δ, 27.
- Ἰδρῶσθα, Il. λ, 119. *Ἰδρῶνόντα*, Il. σ, 372. *Ἰδρῶντας*, Il. ρ, 545.
- Ἰδρωσα, Il. δ, 27. *Ἰδρῶσαι*, Il. λ, 597. *Ἰδρῶσι*, Il. β, 388. 390.
- Ἰδυίησι, prudentibus, *πραπίδισσιν*, Il. υ, 12. Od. η, 92.
- Ἰε, ivit, Il. γ, 383. Od. η, 82.
- Ἰεῖσι, Il. γ, 152. *Ἰεῖ ἐν πυρὶ*, injice igni, Il. φ, 338. *Ἰεῖ*, misit, Il. α, 479. γ, 221. *ἐπὶ*, Il. κ, 71. *Ἰεῖν*, Il. τ, 209. *Ἰέμεναι*, Od. β, 298. *Ἰέντες*, Il. β, 774. *Ἰέσαι*, Od. μ, 192. *Ἰεσθε*, Il. μ, 274. *Ἰένται*, Od. χ, 304. *ἀπὸ* — Il. δ, 77. *Ἰέμενος*, cupiens, Il. υ, 469. Od. α, 6. 58. κ, 246. *ποταμοῖο*, contendens ad Od. κ, 529. *Ἰεσθε*, properans, Od. ρ, 5. *Ἰετο*, Il. β, 589. *Ἰεσθῃ*, Il. σ, 501. ψ, 718.
- Ἰεράων, Il. β, 625.
- Ἰέριαν, Il. ζ, 300.
- Ἰερούσανον, Od. υ, 2.
- Ἰερούσθε, sacrificatis, Il. φ, 131. *Ἰερούοντες*, Od. β, 56. *Ἰέρουον*, mactabant, Od. ρ, 180. 181. υ, 250. sq. *Ἰέρουσ*, Od. ν, 23. *Ἰέρουσαν*, mactarant, Od. υ, 591. *Ἰερούσατε*, mactate, Od. ω, 214. *Ἰερούσμεν*, Il. ζ, 94. 275. *Ἰέρευτο*, Il. ω, 125.
- Ἰερεῖς, Il. ω, 221. *Ἰερεῖας ἀρίστους*, Il. ι, 571.
- Ἰερεῖον, Il. χ, 159. *Ἰερεῖα*, Od. λ, 23. *καλὰ*, Od. ρ, 600.
- Ἰζάνει, Il. κ, 92. *Ἰζανεν*, Il. ψ, 258. *Ἰζανον*, Od. ω, 208.
- Ἰζει, Il. ν, 281. *Ἰζε*, Il. β, 53. 792. *Ἰζον*, Od. π, 365. *Ἰζόντων*, Il. β, 96. *Ἰζεσκε*, Il. ω, 472. *Ἰζεσθ*, Il. γ, 162. *Ἰζοιτο*, Od. χ, 335. *Ἰζοντο*, Il. γ, 326.
- Ἰη, iverit, Od. σ, 193.
- Ἰῆ ἐν τιμῇ, pari, Il. ι, 319. λ, 174. *ἐν νυκτὶ*, eadem nocte, Il. σ, 251. *αἴσθ*, eodem facto, χ, 477.
- Ἰηλα, Il. ο, 19. *Ἰηλε ἐπὶ*, Od. ρ, 447. *Ἰηλον ἐπὶ*, ibid. 443. *Ἰηλαι ἐπὶ*, Od. φ, 241. *Ἰήλω ἐπὶ* — *κῆρας*, Od. β, 316. cf. *ἰάλλειν*.
- Ἰήνατε ἀμφὶ, Od. ρ, 426. *Ἰήνη*, Il. ω, 119. 147. 176.
- Ἰήσεται, Od. ι, 520. 525. *Ἰήσατο*, Il. ε, 904. *Ἰήσασθαι*, Il. ε, 899. *Ἰησάμενοι*, Od. τ, 460.
- Ἰησθα, Il. κ, 67.
- Ἰητῆρ, Il. δ, 190. *Ἰητῆρος ἀμύμονος*, Il. δ, 194. *Ἰητῆρ' ἀγαθῶν*, Il. β, 732. *Ἰητῆρα κακῶν*, Od. ρ, 384.
- Ἰητροί, Il. λ, 832. *πολυφάρμακοι*, Il. π, 28.
- Ἰθαγενέσιν, genuinis liberis, Od. ζ, 203.
- Ἰθία δίκη, Il. ψ, 580.
- Ἰθμαθ', Il. ε, 778.
- Ἰνὸ οἶ, recta in ipsum, Il. ξ, 403. *τῷ* Ἰνῷ,

- recta in eum. Il. υ, 99. πᾶσαν ἔπ' ἰθύν, ad omnes conatus, res gerendas, Il. ζ, 79. ἀν' ἰθύν, recta contra, sc. impetum fluminis, Il. φ, 503. ἀν' ἰθύν, de pilae jactu, Od. 9, 377. γοναικῶν ἰθύν, animum, studium, Od. π, 504.
- ἰθύνεις, Il. ω, 562. ἰθύνει, Il. ρ, 652. ψ, 517. ἰθύνουмен, dirigamus, de equis, Il. 9, 110. λ, 528. ἰθύνετε, imperat. de equis, Od. μ, 82. ἰθύνει, Il. ω, 149. 178. ἰθύνου, 3 plur. de nave, Od. ι, 78. ἴθυνα ἐπὶ σαθρῇ, Od. ε, 245. ρ, 541. ἴθυνεν, de sagitta, Il. δ, 152. ε, 290. ψ, 871. ἰθύνετο, dirigebat navem, Od. ε, 270. sagittam, Od. χ, 8. ἰθυνόμενων ἀλλήλων, mutuo dirigentium, Il. ζ, 3. ἰθυνθήτην, de equis, Il. π, 475.
- ἰθύντατα, Il. σ, 508.
- ἰθὺς ἔτρον, Il. ε, 506. βñ, ibid. 849. μεμαῶτος, Il. 9, 118. cum genit. recta, ib. 522. 556. τῇ ἔχει, recta huc dirigebat, Il. μ, 124. ἰθὺς φρόνειον, recta ire tendebant, Il. ν, 155. μαχίσσασθαι, recta fronte, Il. ρ, 168. τετραμμένους, ibid. 227. ἰθὺς ἀντία, Il. υ, 79. cum genit. recta ad, Od. ο, 510.
- ἰθύνει, Il. λ, 551. ρ, 661. ἰθύνει ὄππῃ, Il. μ, 48. ἴθυσε μάχην ἔνθα καὶ ἔνθα, Il. ζ, 2. σ, 695. ἴθυσεν, Il. π, 582. conata est, voluit, Od. χ, 408. ἴθυσαν, recta ruebant, Il. δ, 507. μ, 445. νεὸς, ad navem, Il. ρ, 725. ἰθύνει ὅπου, qua rueret, Od. λ, 590.
- ἰκάνετον, Il. ι, 197. ικανέμεν, Od. δ, 29. 159.
- ἰκαὶ, Od. ρ, 444. ἴκει, Il. 9, 192. κ, 142. etc. ἴκοι, Il. ι, 521. ἴκε, Il. β, 458. μ, 558. πρὸ—Il. σ, 168. ἴκοι, Il. ι, 521. ἴκειο, Il. ι, 56. κ, 448. ἴκευ, Od. ν, 4. ἰκέσθω, Il. σ, 178. ἰκισθον, Il. 9, 456. ἰκίσθην, Il. α, 528. ι, 185. ἴκη, Il. 9, 509. ἴκηαι, Il. ζ, 143. 9, 478. ἴκησθον, H. in Apoll. 501. ἴκησθαι, Il. υ, 24. ἰκοί-ατο, Il. σ, 544. Od. κ, 416.
- ἰκέταο, Il. φ, 75. ἰκέτω, Il. ω, 158. ἰκέτην σαλαπιρίον, Od. ξ, 511. ἰκέται, Od. ι, 269. ἰκέτάν, Od. ι, 270. τ, 154. ἰκέτη-σιν αἰδοίσι, Od. η, 165. ἰκέτας, Od. π, 422.
- ἰκέτευσαι, Od. ο, 277. ἰκέτευσεν, Od. λ, 529.
- ἰκιστήσιος, Od. ν, 215.
- ἰκρίαι, Il. ο, 685. 729. etc. ἰκρίοφιν, Od. γ, 555. μ, 414.
- ἰλαδὸν, Il. β, 95.
- ἰλαμαι, in Apoll. sec. 5. ἴληθι, Od. γ, 380. π, 184.
- ἰλάονται, Il. β, 550.
- ἰλαος, Il. α, 585. ἴλαον, Il. ι, 655.
- ἰλάσκονται, Il. ζ, 380. ἰλάσκεσθαι, Il. α, 386. ἰλάσκοντο, ibid. 472. ἰλάσομεν, Od. γ, 419. ἰλάσσαι, Il. α, 147. ἰλασσάμεν, Il. α, 444. vid. not. ἰλασσάμενοι, Il. α, 100.
- ἰλήκησι, Od. φ, 565.
- ἰλιος αἰπεινή, Il. ν, 775. ὀφρυόεσσα, Il. χ, 411. ἴλιον αἰπύ, Il. ο, 71. ἐρατεινήν, Il. ε, 210. εὐπωλον, Il. ε, 551. εὐτείχεον, Il. β, 115. ἡμεῖςσαν, Il. γ, 505. ἴλην, Il. δ, 416.
- ἰλλάσιν, laqueis, Il. ν, 572.
- ἰλύος, limi, Il. φ, 518.
- ἰμᾶς πολέκετος, Il. γ, 571. ἰμᾶσιν ἀργυρεῖσιν, Il. ε, 727. ἰμάντεσσιν, Il. 9, 544. ἰμάντας βόεας, Il. χ, 597. εὐτμήτας, Il. ψ, 684.
- ἰμάσσω πληγῇσι, Il. ο, 17. ἰμάσση, concutiat. γαῖαν, Il. β, 782. ἴμασ', Il. ε, 589. ἴμασιν, Il. λ, 280. 551. ρ, 624.
- ἰμάσθην εὐτυκτον, Il. 9, 45. ραδινῇ, Il. ψ, 582. χροσείην, Il. 9, 45.
- ἰμείρεται, Od. κ, 431. ἰμείρων, Od. κ, 555. ἰμείραι, Il. ζ, 269. ἰμείραιτο, ib. 165.
- ἴμεν, Il. α, 170. ε, 167. ἴμεναι, Il. υ, 52. 565. etc.
- ἴμερσις, Od. κ, 598. ἰμερόεν, Il. σ, 570. ἰμερόντα, Il. γ, 597. ἰμερόεσσαν, Od. α, 421.
- ἴμερος γλυκὺς, Il. γ, 446. ζ, 528.
- ἴμερτον, Il. β, 751.
- ἴνα, cum indic. Il. α, 565. β, 252. cum optat. Il. ε, 564. ν, 670. etc. cum subj. Il. α, 205. 502. 410. β, 206. etc.
- ἴνα, ubi, Il. υ, 478. χ, 525. etc.
- ἰνδάλλομαι, H. in Ven. 179. ἰνδάλλεται, Il. ψ, 460. ἰνδάλλετο, Il. ρ, 215.
- ἴνκον, Il. ε, 75. ἴνις, Il. ζ, 495.
- ἰζάλα, salacis, αἰγὸς, Il. δ, 105.
- ἴξει, H. in Ap. 250. 278. ἴξει νέων, Od. ε, 442. ἴξει θίαν, Od. γ, 288. ἴξον, pervenerunt, Il. ε, 775. κ, 470. etc. ἴξισθαι, Il. ζ, 502. λ, 182.
- ἴξυι, Od. ε, 251. κ, 544.
- ἰοδνεφῆς ἔτρος, violaceam, vel purpuream laminam, Od. δ, 135. ι, 426.
- ἰοδόκος, Od. φ, 12.
- ἰοιδίος πόντος, cerulei vel nigri, Od. ε, 56. ἰοιδία πόντον, Il. λ, 298.
- ἴνεντα σίδηρον, recentis (nigri) coloris, Il. ψ, 850. v. not.
- ἴομεν, Il. β, 440. ζ, 526. etc. ἴοντε, Il. κ, 468. λ, 524. ἴόντες, Il. γ, 14. 650.
- ἴομαροι, Il. δ, 242. ζ, 479.
- ἰονέδος, villosæ, αἰγὸς, Od. ξ, 50.
- ἴος πολύφωνος, Il. ο, 450. χαλκοβαρεῆς, Il. ο, 465. ἴω, Il. ε, 797. 9, 81. 503. etc. ἴον ἀβλήητα, Il. δ, 116. ταχύν, ibid. 94. ἰοὶ πτερόεντες, Il. π, 775. ταρφέες, Od. χ, 246. ἴων ὠκυμόρων, Od. χ, 75. ἴος ταρφέας, Il. ο, 472. χαλκήρεας, Od. α, 262. cf. ἴα.
- ἴοσφάν, in Ven. sec. 18.

- ἰότητι, Π. ε, 874. δ, 596. ἰότητα, Π. α, 41.
 ἰς, violæ, Od. ε, 72.
 ἰθάλεις, Od. λ, 318.
 ἰοχέαιρα, Π. ε, 55. 447.
 ἰπίς, Od. φ, 595.
 ἰπάζει, Π. ψ, 426.
 ἰπτειον, Π. ο, 537. ψ, 392. ἰπτεῖν, Π. κ, 568. ἰπτεῖσιν, Od. δ, 40.
 ἰπτεῖς, Π. λ, 151. ἰπτεῖς, Π. β, 810. ἰπτεῖσιν ποδώκεσιν, Π. ψ, 262.
 ἰπτηλάσι, Π. η, 540. 439.
 ἰπτηλάτα, Π. η, 125. ι, 432.
 ἰπτηλάτας, Od. δ, 607.
 ἰπτιοχαίτην, Π. ζ, 469.
 ἰπτιοχαρμην, Π. ω, 256.
 ἰπποβοτοῖς, Π. β, 287. ἰπποβότῃ, Od. δ, 562. ἰπποβότον, Π. γ, 75. 258.
 ἰπποδάμειο, Π. δ, 730. ε, 415. ἰπποδάμει, Π. δ, 509. ἰπποδάμεις, Π. η, 561.
 ἰπποδάμεια, Π. ρ, 295. ἰπποδαμείης, Π. γ, 569. ἰπποδαμείας, Π. ν, 714.
 ἰπποδρομος, Π. ψ, 530.
 ἰπποδόν, Od. ε, 515. λ, 550.
 ἰπποκίλειυς, Π. π, 126. 584.
 ἰπποκόμον, Π. π, 797. ἰπποκόμοι κόρυμβες Π. ν, 152.
 ἰπποκορυφαί, Π. β, 1. κ, 451. ω, 677.
 ἰππομαχον, Π. μ, 189.
 ἰπποπόλον, Π. ν, 4. ζ, 227.
 ἰππος αἰόλος πόδας, Π. τ, 404. φατός, Π. ζ, 506. ἰππος θυρατῆς, Od. ε, 492. ἰππων κυανοχαίτη, Π. υ, 224. ἰππον ἀνιπρεπεία, Π. ψ, 455. ἰππων χαλκόποδ', Π. ε, 41. ὠκυπείτα, ibid. ν, 25. ἰπποῖν, Π. ε, 15. 107.
 ἰπποι ἀειλοφόροι, Π. χ, 162. ἀερίποδες, Π. γ, 527. αἰθωνες, Π. β, 839. ἀρισται, Π. β, 765. ἀρσενες, Π. ψ, 377. ἀφάρτεροι, Π. ψ, 311. βάρδις, Π. ψ, 310. 550. βραδείες, Π. ε, 104. δίζυγες, Π. ε, 195. ἐριούχες, Π. λ, 159. ἐρυσάρματες, Π. π, 370. εὐσκαρμῆς, Π. ν, 51. καλλιτέριχες, Π. κ, 491. μώνυχες, Π. ι, 127. παροίτεροι, Π. φ, 459. ποδώκεες, ibid. 576. ὑψηλῆς, Π. ε, 772. φέρτεροι, Π. ψ, 461. ὠκύποδες, Π. ε, 295.
 ἰππων μάργων, in Cæcit. 4. ἀερίποδων, Π. σ, 551. ἰπποισιν ἀελλοπόδεσσιν, H. in Ven. 218. ἰππους ἀργίποδας, ibid. 212. εὐτεριχας, Π. ψ, 15. κεντηνεκίας, Π. ε, 752. κρατερώνυχας, Π. ε, 329. χρυσάμπυκας, Π. ε, 558.
 ἰπποσύνη — Π. δ, 505. ἰπποσύνων, Π. π, 776. ἰπποσύνας, Π. ψ, 507.
 ἰπποτα, Π. β, 356. 433.
 ἰπταρις, Π. τ, 382. ἰπταριν εὐτυκτον, Od. χ, 124. κυνίην, ibid.
 ἰρά κεχαρισμένηα, Od. π, 184.
 ἰράων, concionis, H. σ, 551. v. not.
 ἰρεῖσασθαι βῦ, mactare, Od. τ, 198. cf. ἰρεῖ.
 ἰρηξ ὠκύπτερος, Π. ν, 62. ἰρηκί φασσασφόνω, Π. ο, 257. ἰρηκεις, Od. ε, 66. ἰρήκων Π. ν, 819.
 ἰρις ἀίλλοπος, Π. ρ, 409. ποδῆνιμος, Π. ε, 555. ἰριν πορφυρέην, Π. ρ, 547. χρυσόπτερον, Π. ρ, 598. ἰρισσιν, Π. λ, 27.
 ἰς ἔμπειδος, Od. λ, 592. ἰσθλῆ, Π. μ, 521. ἰσθ, Od. β, 409. κραταί, Od. λ, 596. κρατερῆ, Π. ψ, 720. ἰν' ἀπίλεσσον, Π. ε, 245. η, 269. Od. ι, 558. ἰνα, Π. ρ, 522. ἰνες, Od. λ, 218. ἰνεσιν, Π. ψ, 191.
 ἰσάζουσ', Π. μ, 455.
 ἰσαν, Π. α, 494. β, 780. etc.
 ἰσάσκετο, Π. ω, 607.
 ἰσθμιον, monile, Od. σ, 299.
 ἰσκυσ', Od. δ, 279. ἰσκις, Od. τ, 203. ἰσκοντες, Π. λ, 798. π, 41.
 ἰσόθεος, Π. β, 565. γ, 310.
 ἰσόμερον, Π. ο, 209.
 ἰσόπιδον, planities, Π. ν, 142.
 ἰσφαρίζει, Π. φ, 194. ἰσφαρίζειν, Π. ζ, 101.
 ἰσφόροι, epith. boum, Od. σ, 572.
 ἰσασχ' ἰζῖνις, ordine ponebat, Od. τ, 574.
 ἰσε, Π. β, 485. ψ, 276.
 ἰση, Π. φ, 513.
 ἰσίον ἀκρόατον, in Bacch. s. latr. 58. μέσον, Od. β, 27. ἰσία λιυκά, Π. α, 480.
 ἰσοδόκη, Π. α, 545.
 ἰσὸν ἀγλαόν, Od. β, 109. ἀμαιμάκετον, Od. ζ, 311. ἄμβροτον, Od. κ, 222. διπλακα, Π. γ, 125. εἰλάτινον, Od. β, 424. λειπτόν, Od. β, 95. μερμαρέην, Π. χ, 440.
 ἰσοπῆδη, Od. μ, 51. 162. 179.
 ἰσορι, Π. σ, 501. ἰσορη, Π. ψ, 486. ἰσορις ὥδης, in Lun. 2.
 ἰσχαλῆισι, arida, Od. τ, 235.
 ἰσχάνας, Od. ο, 545. ἰσχανάουσιν, Π. ο, 725. ἰσχανάσθω, Π. τ, 254.
 ἰσχάνει, Π. ζ, 387. ἰσχανει, in Bacch. s. latr. 13. κατὰ — Od. τ, 42. ἰσχανέτην, Π. ρ, 747.
 ἰσχανόωσιν, Π. ε, 89. ἰσχανόνων, Od. ρ, 288. ἰσχανόωσαν, Π. ψ, 300. ἰσχανώνωνται, Od. η, 161. ἰσχανώνωντο, Π. μ, 58.
 ἰσχει, Π. ε, 90. 812. ἰσχασι, Π. υ, 159. ἰσχει, Π. ο, 657. ἰσχειν, Π. ι, 256. ἰσχύμιν, Π. ρ, 501. ἰσχύμιναι, Od. υ, 550. ἰσχεσθαι, Od. α, 550. ἰσχει, Π. α, 214. β, 247. ἰσχειτο, Π. φ, 566. ἰσχεσθαι, Od. σ, 346.
 ἰσωσάμην, Od. η, 212.
 ἰταί, Π. φ, 350. ὠλεσίκαρποι, Od. κ, 510.
 ἰτην, dual. ibant, Π. α, 547. Od. ι, 450.
 ἰτυς ἄφθιτος, Π. ε, 724. χρυσήν, ib.
 ἰγμῶ, Π. ι, 572.
 ἰζῖσιν, Π. ρ, 66. ἰζόντες, Od. α, 162.
 ἰφι, Π. α, 58. 151. 452. etc.

- ἱφια, Il. ε, 556. ϑ, 503. 545. etc.
 ἰχθυάα, Od. μ, 95. ἰχθυάασκον, Od. δ, 368.
 ἰχθύον ἱερὸν, Il. π, 407. ἰχθύσι ὀλίγοισι, Od. μ, 252. ὠμνησῆσιν, Il. ω, 82. ἰχθύς, Od. ε, 53.
 ἰχθύονεντι, Il. π, 746. etc. ἰχθύόντα, Il. ι, 4. 360. etc.
 ἰχνη, Od. τ, 436. ἰχνησι, Od. ρ, 317.
 ἰχνια, Il. ν, 71. ψ, 764.
 ἰχνεύσαν, Od. ζ, 157.
 ἰχῶρ, Il. ε, 340. 416.
 ἰψασ, cum accus. afflixisti, Il. α, 454. π, 237. ἱψεσται, puniet, Il. β, 193.
 ἰω μετὰ μάλον, Il. π, 245. σ, 188. ἐπὶ νῆας, Il. ω, 313. πῆ ἰω, Od. ο, 508. ἰθύς σῆς μητρός, ibid. 510.
 ἰῶ, uno, Il. ζ, 422.
 ἰωγῆ βορέν, tegmine adversus boream, Od. ζ, 533.
 ἰωῆ, vox hominis, Il. κ, 139. Od. ρ, 261. ἰωῆς ξιφύροιο, sonus a flatu, Il. δ, 276. πολυπλάγκτοις, Il. λ, 307.
 ἰῶκα, fugam, Il. λ, 600.
 ἰωκῆ, clamor bellantium, persequentium, κρυόσσα, Il. ε, 740. ἰωκᾶς, Il. ε, 521.
 ἰωχμὸν, turbam pugnantium, Il. ϑ, 89. 158.

K

- Κ'ΑΒΒΑΕ, Il. ϑ, 249. Od. ζ, 172.
 Καγγόνου, ad genu, pro κατὰ γόνου, Il. ι, 458.
 Κάγκανα, ligna arida, Il. ϕ, 364. Od. σ, 307.
 Καρχαλώσει, Il. γ, 43. καρχαλῶν, Il. ζ, 514. κ, 565. καρχαλῶσσα, Od. ψ, 1. 59.
 Καδδῆ, Od. π, 190. ψ, 157.
 Καδ' δὲ, sequente verbo per tmesin, Il. ε, 481. ζ, 438. ϕ, 318. etc.
 Καδδραδίτην, Od. ο, 493.
 Καδδύσαι, Il. τ, 25.
 Κάρισα, Carica, Il. δ, 142.
 Καήμεναι, Il. ψ, 198. 210.
 Καδαίρειν, Od. χ, 439. κάθαιρειν, ibid. 453. καθήραται, Od. υ, 152. κάθιραν, Od. ζ, 93. καθήραντες, Od. ω, 44. καθήραι, Od. ζ, 87.
 Καδαίρησσι ὄσσε, compliment, Il. λ, 453. conf. καθεῖλῶσα.
 Καθαλλομένη, Il. λ, 298.
 Καθάπαξ, Od. ϕ, 349.
 Καθάπτεινθαι μαλακοῖς ἐπίεσσι, demulcere, Il. α, 582. καθάπτειτο, corripuit, Il. ο, 127. καθαπτόμενος, alloquens, Od. β, 59. κ, 70. φίλον ἦτορ, delinens, sedans, Od. υ, 22. καθαπτόμενοι ἐπίεσσι, objurgantes, Od. β, 240.
 Καθαρῶ ἐν, loco vacuo, Il. ϑ, 491. κ, 199. in solo sine strato, Il. ψ, 61. θανάτῳ, simplici vel honesta morte, Od. χ, 462.
 Καθαρώς λῶον, lavando purgabant, H. in Apoll. 121.
 Καθίδρας, Il. β, 99. 211.
 Καθίζε, Od. ο, 21. καθεζόμεσθα, Il. υ, 136. καθεζομένῳ, Od. ν, 372. καθίζετο, Il. α, 360. 405. 500.
 Καθήκα, Il. ω, 642.
 Καθίσιατο, sedebant, Il. υ, 153. ω, 473.
 Καθίσλομεν ἱστία, Od. ι, 149. καθέλησθαι μιν μοῖρα, de morte, Od. β, 100. τ, 145. ω, 134. καθεῖλῶσα ὀφθαλμὸς, comprimens ei (mortuo) oculos, Od. ω, 295.
 Καθῖσε, Il. ζ, 204.
 Κάθειτον ἱστία, H. in Apoll. 487. κάθισαν, ibid. 505.
 Καθίζε, Il. ε, 186. γαῖα τινα, de morituro, Il. π, 629. Od. ν, 427.
 Καθῖνδῆ, Od. γ, 402. καθῖνδετον, Od. ε, 313. κάθεινδῆ, Od. ζ, 1. η, 344.
 Καθεψύωνται, Od. τ, 372.
 Καθήατο, Il. λ, 76. vide not.
 Κάθιρεν, Il. ζ, 171. Od. σ, 191. καθήραται, Od. υ, 152. κάθιραν, Od. ζ, 93. κάθιρον, Il. π, 667. καθήραντες, Od. ω, 44. καθήραι, Od. ζ, 87.
 Κάθισο, Il. α, 565. β, 191. καθῖσθαι, Il. α, 569.
 Καθίδρευ, Od. υ, 257.
 Καθίστε, Il. ϕ, 132.
 Καθίζονον, Od. ε, 3.
 Καθίξει θυμὸν, pupugisti animum, Il. ζ, 104. καθίξετό μιν πένθος, invasit, Od. α, 342.
 Καθορῶν, Il. λ, 537. καθορῶσα, H. in Apoll. 139. καθορώμενος, Il. ν, 4.
 Καθύπερθε, Il. β, 754. μ, 155. etc.
 Καίμεν, Il. ζ, 397. καίω, Od. ω, 67.
 Καινοτέραις, B. 115.
 Καίριον, Il. ϑ, 84. 326. καιρίω, Il. δ, 185.
 Καιροσίω, epith. linteorum, Od. η, 107. vid. not.
 Καπᾶ, adverb. Od. σ, 27. τ, 327.
 Κακίζόμενον, Il. ω, 214.
 Κάκιον, Il. ι, 597. κακίω, Od. ζ, 56. κακίως, Od. β, 277. κακίον, Od. α, 391. κακίσι, B. 94. κακίσοι, B. 148.
 Κακκίοντες, lectum peituri, Il. α, 606. ψ, 58. Od. α, 424. η, 229.
 Κακκίφαλῆς, Il. σ, 24. Od. ϑ, 85. κακκίφαλῆν μίσσην, Il. π, 412.
 Κακκῆται, Od. λ, 74.
 Κακοδαίμονα, in Camin. 21.
 Κακκόρυθα, Il. λ, 351.
 Κακκορυφήν, Il. ϑ, 83.

Κακοίμονας, male vestitos, Od. σ, 41.

Κακοεργίης εὐεργισίῃ μίγ' ἀμείνων, Od. χ, 374.

Κακοεργός, Od. σ, 54.

Κακοῖλιον ἐκ ὀνομασθῆν, Od. τ, 260. 597. ψ, 19.

Κακομηδία, H. in Merc. 589.

Κακομηχανά, Il. ζ, 344. ι, 257. κακομήχανε, Od. π, 418.

Κακὸν ἀθάνατον, Od. μ, 118. αἰνότατον, ibid. 275. ἀνικτὸν, Od. υ, 83. ἀνώγειν, Il. φ, 59. ἐπισπασθῆν, Od. σ, 72. ω, 461. ἐρχόμενον, Od. υ, 367. ἴσον, Od. σ, 72. μεσταδύμιον, Od. ν, 46. ζυγόν, Il. π, 262. τυκτὸν, Il. ε, 831.

Κακοῦναιότερος, Od. υ, 576.

Κακοῦραφίης ἀλεγεινῆς, Il. σ, 16. κακοῦραφίῃ ἀλεγεινῇ, Od. μ, 26. κακοῦραφίῃσι, Od. β, 256.

Κακὸς κακὸν ἡγήλαζι, Od. ρ, 217.

Κακοσσομένους, torve intuent, Il. α, 105.

Κακότεχνος, Il. α, 14.

Κακότητος, incuriā, Il. γ, 366. ἀνέπνευσαν, a malis suis, Il. λ, 382. Od. ε, 290. 379. 397. ν, 321. π, 364. ρ, 364. κακότητι, de vitio militum, Il. β, 368. ν, 108. γερότων, vitio seniorum, σ, 721. ἔχομαι, malis, Od. ρ, 182. ἔχεται, Od. ρ, 318. τ, 360. μισγίμεναι, afficere malis, Od. υ, 203. κακότητα φέροντες, malum illaturi, Il. μ, 352. Od. ε, 414. ι, 489. κ, 129. κακότητα βαρύνει, calamitatem, Il. κ, 71. πικρὴν, in Mart. 12.

Κακοφραδὺς, Il. ψ, 485.

Κάκτανε, Il. ζ, 164.

Κακῶται θνητὸν βροτῶν, deprimere, opp. κυδῆναι, Od. π, 212.

Κακώτερος, deterior, minor virtute, Il. χ, 106. malignior, Od. ζ, 275. κακώτερον, malum majus, Il. τ, 321. συγχέουσι, efficacius ad nocendum, Od. ρ, 158.

Κἄλα κάγκανα, H. in Merc. 112.

Καλάμην φυλόπιδος, de strage, Il. τ, 222. reliquia, Od. ξ, 214. vid. not.

Καλαμοσφίαν, B. 126.

Καλαύροσα, Il. ψ, 845.

Καλίσκει, Il. ζ, 402. καλίσκον, Il. ι, 558. κάλσσει, Od. ψ, 43. κάλσσαν, Il. δ, 193. καλίσσω, Od. ρ, 52. καλῦντες, Od. κ, 229. 255. καλῦνται, B. 289. καλίσκειτο, Il. α, 338. καλῦντο, Il. β, 684. καλίσσαστο, Il. α, 54. σ, 145. καλίσσαντο, advocant sibi, Il. α, 270. καλίσσασθι, impetra. advocate, Od. ρ, 43. καλίσσάμενος, ad se vocans, Il. ε, 427. Od. χ, 436. καλίσσάμενη, Il. ξ, 188. καλῆμαι, Il. κ, 125.

Κάλλεος, Il. υ, 235. Od. α, 251. κάλλει εἴλβων, Il. γ, 392. κάλλει, Il. ι, 150. 272.

Καλλεῖπεν, Il. κ, 238. καλλεῖψα, Od. ν, 208. καλλεῖψιν, Il. ξ, 89.

Καλλιγύναικα, Il. β, 685. γ, 258. ι, 447. Od. ν, 412.

Καλλιζώνει, Il. η, 139. καλλιζώνων, Il. ω, 698.

Καλλικόμοιο, Il. ι, 449. Od. σ, 58.

Καλλιπρόθεμοιο, Od. δ, 623.

Κάλλιμος, Od. λ, 639. κάλλιμα, Od. ρ, 459. α, 206.

Κάλλιον, Il. ω, 52. Od. ζ, 39. καλλίονες, Od. κ, 396.

Καλλιπιδίλον, H. in Merc. 57.

Καλλιπάρης, Il. ζ, 298. 302. etc.

Κάλλιπον, Il. ι, 364. κάλλιπες, Il. ρ, 151. φ, 414. κάλλιπ', Od. ε, 544. λ, 278. κάλλιφ' Il. ζ, 225. κ, 338. καλλιπίην, Od. π, 296.

Καλλιπλοκάμοιο, Il. ξ, 326. καλλιπλοκάμω, Il. υ, 207. καλλιπλοκάμω, Il. σ, 407.

Καλλιρίεθρον, Od. κ, 107.

Καλλιρρόος, H. in Apoll. 500. καλλιρρόω, ibid. 535. καλλιρόοιο, Od. ε, 441. καλλιρρόω, Il. χ, 147. καλλιρρόον, Il. β, 752. μ, 33.

Καλλίσφυρος, Od. ε, 233. καλλισφύρα, Il. ι, 555. καλλίσφυρον, Od. λ, 602.

Καλλίτριχος, Il. ψ, 525. καλλίτριχα, Od. ι, 356. καλλίτριχς, Il. ρ, 504. καλλίτριχς, Il. κ, 491. καλλίτριχας, Il. ε, 323. ρ, 548.

Καλλιχόρος, Od. λ, 580. καλλιχόροισιν, in Herc. 2.

Καλὸν ἀνερθῆ, Il. σ, 570. Od. α, 155. etc.

Κάλπιν, Od. η, 20.

Καλύβη, B. 30.

Κάλυκας, circulos aureos, quibus coërcentur capilli (sic expressit Virgil.) sic dicitur, quia productiores in fistula speciem, Il. σ, 401. φαινὰς, H. in Ven. 87.

Καλυκάπιδος, H. in Ven. 284.

Κάλυμα' κυάνειον, Il. ω, 93.

Καλύπτειν λιπαρὴν, Il. χ, 406.

Κάλυψε, σὺν — Od. ι, 68. μ, 314. καλύψατο, texit se, Il. ξ, 184. Od. ε, 491. καλυψάμενος κατὰ — Od. ρ, 92. καλυψάμενοι ἐκ — Od. κ, 129.

Κάμαζι, palis, quibus vites nituntur, Il. σ, 563.

Καματηρὸν, H. in Ven. 247.

Κάματος πολυαῖξ, Il. ε, 811. καμάτοιο δυοποιός, Od. ε, 493. καμάτων αἰνῶ, Il. κ, 312. ἀργαλίω, Il. ν, 85. θυμαλγίῃ, Od. υ, 118. κάματον θυμοφθόρον, Od. κ, 363.

Κάμει τεύχων, elaboravit, Il. β, 101. ε, 755. η, 220. etc. κάμετον, Il. ρ, 448. καμίτην, Il. δ, 27. καμῖται χεῖρα, fatigabitur, Il. β, 389.

Κάμον, Il. δ, 187. 216. ε, 358. κάμοιτι πολλά, multum laboretis, Il. ρ, 22. κάμοιτι

- nās, struant naves*, Od. ι, 126. *κάμῃσι*, Il. ρ, 658. *καμῶσα*, B. 181. *καμόντων*, mortuorum, Il. ψ, 72. Od. λ, 475. *καμί-μσθα νύκτας*, labore transegimus, Il. σ, 541.
Καμινόι, Od. σ, 274.
Καμῖν, pro *κατὰ μὲν*, subter. Od. υ, 2.
Καμμίsson, Il. λ, 172.
Καμμίζας, Il. ω, 529.
Καμμοίνην, victoriam, Il. χ, 257. ψ, 661.
Κάμμορον, Od. β, 351. *κάμμορος πάντων* *πύρι φωτῶν*, Od. λ, 215. υ, 33.
Καμπύλον ἄρμα, Il. ε, 251. *καμπύλα τόξα*, ib. 97. 722.
Καναχῇ, Il. τ, 365. *καναχὴν δεῖνῃν*, Il. π, 105. *ἱμερόεσαν*, Il. in Ap. 185.
Κανάχιζε, Il. μ, 56.
Κάνειον χάλκειον, Il. λ, 629. *κάνειο εὐκύκλυ*, B. 35. *πειρικαλλέας*, Od. ρ, 345. *κάνεισιν καλοῖς*, Il. ι, 217. *κάνεια χρύσεια*, Od. κ, 355.
Κανών, Il. ψ, 761. *κάνονισσ'*, Il. ν, 407. *κανόνας*, Il. ρ, 195.
Κατφάλαρ', pro *κατὰ φάλαρα*, Il. π, 106.
Καπίτοιο βαθείης, Il. ο, 356. *κάπετον κοί-λην*, Il. ω, 797.
Κάπησι ἱππείησι, Od. δ, 40. *ἀμβροσίησι*, Il. ρ, 434.
Κάπνισσαν, Il. β, 399.
Καπῶ κακῶ, Od. ν, 435. *καπνὸν αἴθουσα*, Od. κ, 152.
Κάππειον, Il. α, 595. *κάππεισι*, Il. ο, 280. ψ, 25. *καππεσίτην*, Il. ε, 560.
Κάπριος, Il. μ, 42. ρ, 282.
Κάπρυ *ὀλοφθρονος*, Il. ρ, 21. *κάπρυσι συσι*, Il. ε, 785.
Κὰρ ἐπὶ, in *præceps, de fluviiis e monte ruentibus*, Il. π, 395.
Καρδίη, animo, Il. β, 452. λ, 12. ζ, 152.
Καρδόπη, Ires. 6.
Κάρη πολιδν, Il. χ, 74.
Καρήατος, Il. ψ, 44. *καρήατι*, Il. τ, 405. α, 205. *καρήαδ'* *πυκνὰ*, Il. λ, 509. *καρήατα*, Il. ρ, 457.
Κάρητος, Od. ζ, 250. ψ, 157. *κάρητι ἐπεί-νευσα*, Il. ο, 75.
Καρηκιμόνωντες, Il. β, 523. 472. etc.
Κάρηνα αἰσινὰ, arces, Il. β, 869. *ἄκρα*, H. in Ap. 33. 59. *ἄμηνὰ*, Od. κ, 521. 556. λ, 29. *ῥῥδιμα*, Il. ψ, 260. *ξανθὰ*, Il. ι, 407. *σελίω*, arces, Il. ι, 117.
Κάρκαιρος γαῖα, strepebat, Il. υ, 157.
Κάρκινιοι, B. 290.
Κάρῃς ἐν αἴσῃ, Il. ι, 578. v. not.
Καρπαλίμοισι, Il. π, 542. 809.
Καρπαλίμως, Il. α, 559. 435. etc.
Καρπίς, Od. η, 117. *χαρίεις*, in Bacch. s. latron. 41. *καρπὸν ἀμείνονα*, in Pic. 1. *μειληδέα*, Il. σ, 568. *μέλοπα*, Od. η, 104.
Κάρρια, pro *κατὰ ῥα*, Il. υ, 421.
Κάρριζουσα, Il. ε, 424.

- Καταζήνασκει, arefaciebat, Od. λ, 586.
 Καταθείομεν, Od. φ, 264. καταθείομαι, deponam, Il. χ, 111. recondam, Od. τ, 17. καταθίσθαι, deponere, servandi causa, Od. τ, 20.
 Καταθνήσκων, Il. χ, 555.
 Καταθνήτὸς ἐτίτυκτο, mortalis natus erat, Il. ε, 402. καταθνήτῃ, H. in Ven. 110. καταθνήτοισιν, Il. κ, 440. H. in Ap. 464. καταθνήτῃσι, H. in Ven. 50. 251.
 Καταθύμιος, Il. κ, 585. ρ, 201. καταθύμιον, Od. χ, 592.
 Καταβαταὶ θύραι, per quas ingredi vel exire licet, Od. ν, 110.
 Κατάνισται, Od. ρ, 557. nostra ed. κατάνισται, ibi v.
 Καταίσχεται, Od. ι, 122.
 Καταισχύνῃτε, Od. π, 295. τ, 12. καταισχύνουν, Od. ω, 507.
 Καταίτις, Il. κ, 258.
 Κατακαίριον, pro simpl. Il. λ, 439.
 Κατάκειαι, jaces, H. in Merc. 254. κακείαται, jacent, Il. ω, 557. κατακείομεν, dormiamus, Od. σ, 418. κατακείσῃτε, cubate, dormite, Od. η, 188. σ, 407.
 Κατακλῆμεν, Il. η, 555. v. not. κατακλῆμεν, Il. η, 408. κατακλῆαι, Od. κ, 555. λ, 46.
 Κατακλῶθεις, Parcae, βαρεῖαι, Od. η, 197.
 Κατακοιμηθῆτω, Il. ι, 427. κατακοιμηθῆναι, Il. β, 355.
 Κατακοιρανέουσι, Od. α, 247.
 Κατακοσμήσῃσθε, Il. χ, 440.
 Κατακορμάσασα, in Dian. 16.
 Κατακρεῖν, a capite, Od. λ, 587.
 Κατάκρημος, B. 155.
 Κατακρύπτουσιν, Od. η, 205.
 Κατάκτανε, Od. δ, 745. κατακτάνῃ, Il. χ, 86. κατακτάνει, Il. ο, 557. τ, 59. κατακτάνεται, Il. γ, 579. ε, 416. κατακτᾶς, Il. ν, 696. ο, 555. κατακτανέσθεις, Il. ζ, 481. κατακτανέσθιν, Il. ζ, 409.
 Καταλιβομένιοι, Il. σ, 109.
 Καταλίξεται, dormiet, Od. γ, 555. καταλίχθαι, dormitum ire, Od. ο, 395. καταλίγμενος, Od. λ, 62. χ, 196.
 Κατάλειπον, dic, narra, Il. κ, 584. 405. ω, 580. 407. 656. etc. καταλίξῃ, narret, Od. δ, 738. καταλίξομεν, narrabimus, Od. ο, 156.
 Καταλοφάδια φέρον, Od. κ, 169. al. καταλοφάδεαι, vid. not.
 Καταλύομεν ἵππους, solvamus a jugo, Od. δ, 28.
 Καταμάρψῃ, Il. ζ, 564.
 Καταμήατο, obduxerat, de luto, Il. ω, 165.
 Καταμύζατο, laceravit, Il. ε, 425.
 Καταμύσαι, connivere, dormire, B. 190.
 Κατάνεται, absumitur, Od. β, 58. ρ, 557. conf. ἄνεται, ἦτον.
 Κατανέων κρατὶ, Od. ι, 490. κατανεύσω κεφαλῇ, Il. α, 527. κατίνευστα, Il. δ, 267. κατάνευσον, annue, ibid. 514. κατανεύσαι, ibid. 558. β, 550. κατανέυσομαι κεφαλῇ, Il. α, 524.
 Κάταντα, Il. ψ, 116.
 Κατάντησιν, exadversum, Od. υ, 587.
 Καταντικρὺ, Od. κ, 559. λ, 64.
 Καταξίμειν, Il. ζ, 53.
 Καταπαύμεν, Od. β, 244. ω, 456. καταπαύσμεν, Il. η, 56. ο, 105. π, 62.
 Κατάπαυμα, Il. ρ, 38.
 Καταπέφῃν, Il. γ, 281. καταπέφῃων, Il. ρ, 539.
 Καταπερνήϊ χειρὶ, prona, i. e. graviter, Il. π, 792. Od. ν, 164. καταπερνήσοι, Od. τ, 467.
 Καταπτήτην, 3 dual. aor. 2. conterriti sunt, Il. θ, 136.
 Καταπτώσσοι, Il. ε, 476. καταπτώσσειν, Il. ε, 254. καταπτώσσοντες, Il. δ, 540. καταπτώσσοντ', ibid. 224.
 Καταπύθεται, putrescit, Il. ψ, 528.
 Καταριγνῶ, terribilia, Od. ζ, 226.
 Καταρρέον, Il. δ, 149. ε, 870.
 Κατάρχεισθαι, vid. κατῆρχετο.
 Καταρῶνται, Od. τ, 530.
 Κατάσῃσιν νῆα, siste navem, Od. μ, 185. κατασῃσαι ἐς deducere navē, Od. ν, 274.
 Κατασίλβων σίλας, in Mart. 10.
 Κατασέψας ποσσὶ, H. in Ap. 75.
 Κατασφίλῃ πέτρῃ, dura, H. in Merc. 124.
 Κατάσχη, detineat, manere cogat, Od. ο, 200. κατασχομένη ἐνῶλ', obvoluta peplo, Il. γ, 419. cf. κατῆσχ.
 Κατατεθνήκασιν, Il. ο, 664. κατατεθνήωτος, Il. χ, 164. κατατεθνήωτος, Il. η, 89. ψ, 551. κατατεθνήνης, Od. λ, 84. 140. 204. κατατεθνήωτι, Il. π, 526. 565. κατατεθνήωτων, Il. η, 409. Od. κ, 550. κατατεθνήωτων, Il. κ, 545. κατατεθνήωτας, Il. σ, 540. κατατεθναίῃ, Od. δ, 224.
 Κατατίνειν, Il. ω, 226.
 Κατατίκομαι, Od. τ, 156. κατατίκειτ', Od. τ, 205.
 Κατατρέχῃ, Il. ρ, 225. Od. ο, 508. κατατρέχῃ, Od. π, 84.
 Καταυθί, ibi, Od. κ, 567.
 Καταυθί, idem, Il. φ, 201.
 Καταφθίσκει, Od. ε, 541. καταφθιμένοι, Il. χ, 288. Od. γ, 196. καταφθιμένοισιν, Od. λ, 490. καταφθίσθαι, Od. β, 185.
 Καταφλίξω, Il. χ, 512.
 Κατάχει, Od. η, 42. καταχέυοι, Od. τ, 206. καταχέυῃ, Il. ψ, 408. καταχεύει, Il. η, 461.
 Καταχθόνιος, Il. ι, 457.

- Κατιάξει, Od. ι, 285. κατιάζαμιν, Il. ν, 257.
 Κατεβήσατο, Il. ν, 17. Od. α, 350. β, 357.
 Κατεβήσιστο, Il. ζ, 288. ω, 191. Od. κ, 107.
 Κατέβρωσ, comedisti, H. in Apoll. 127.
 Κατεγήρα, Od. ι, 510.
 Κατιδάμνατ', H. in Merc. 159.
 Κατίδαψαν, Od. γ, 258.
 Κατίδει, Od. κ, 25. κατίδησι, Od. ε, 583. η, 272. κατίδησαν, Il. ζ, 434. κ, 567.
 Κατίδευτας, humectasti, Il. ι, 486.
 Κατίδυσσι, Od. β, 237. ο, 32. κατίδων', Il. ζ, 202. κατίδονται, Il. χ, 89. Od. φ, 565.
 Κατίδραδον, Od. η, 285. θ, 296. ψ, 18.
 Κατίδυν, H. in Merc. 237. κατίδυνε, H. in Apoll. 443. κατίδν, Il. α, 475. ζ, 504. etc. κατιδύσιστο, Il. δ, 86. η, 103. κατιδύσατο, Il. κ, 517.
 Κατίθειλε, mansuefecerat, de feris, Od. κ, 213.
 Κατίθειντο, Od. ν, 72. ρ, 86. 179. υ, 249. κατίθηνχ', Od. ν, 20.
 Κατίβιστον, Od. φ, 86. κατίβιστο, Il. ω, 794. κατιβόμινον, Il. ο, 37. φ, 261.
 Κατίρυσεν, deduxit, sc. navem in mare, Od. ε, 261. κατίρυσαι, deducta est, Od. θ, 151. κατιρύσθαι νῆα, Od. ζ, 532.
 Κατίρυστο νεφέεσσιν, impediabatur, Od. ι, 145.
 Κατίκταθεν, interfecti sunt, Od. γ, 108.
 Κατικίριστε, Od. χ, 36. κατίκιραν, Od. ψ, 556.
 Κατίκησι, Il. ζ, 418.
 Κατίκλων, Il. υ, 227. κατικλάσθη, Od. δ, 481. 558.
 Κατικοιμήθημεν, Il. λ, 750.
 Κατικρημνόντο, in Bacch. s. latr. 39.
 Κατίκτανον, Il. ψ, 87. κατίκτανει, Od. χ, 29. κατίκτανι, Il. ζ, 204. κατικτάνομεν, Od. ω, 66. κατίκτα, Il. β, 662. μ, 578. κατικτάρμεν, Od. δ, 700. κατίκταν, Il. δ, 519. κατίκταθην, Il. ε, 558. ν, 780.
 Κατίκνυσι, Il. π, 611. ρ, 527.
 Κατελιξάτο, cubuit, Il. ι, 686. Od. κ, 555. conf. καταλιξίζεται, κατέλιεκτο, cubuit, Il. ι, 658. Od. ν, 75.
 Κατίλυνε, destruxit, κάρηνα πολίων, Il. β, 117.
 Κατίμαρπτε, Il. ε, 65. π, 598.
 Κατινήρατο, Od. λ, 518.
 Κατινώπα ιδών, Il. ο, 320.
 Κατίπαλατο, Il. τ, 551. κατιπάλμενος, Il. λ, 94.
 Κατίπεφνον, 1 pers. sing. Od. ω, 524. 5 pers. plur. Od. ψ, 329. κατίπεφνε, Il. ζ, 183. 423. etc.
 Κατίπηγξαν, Il. ζ, 213. ι, 350. κατίπηγξαν σκόλοπας, Il. η, 441. κατίπηγκτο, delixa est, sc. sagitta, Il. λ, 378.
 Κατεπλήγη, Il. γ, 51.
 Κατίπυσ', putrefecit, H. in Apoll. 571. cf. καταπύθεται.
 Κατίρριξε, Od. ν, 288. Il. α, 561. ε, 572. etc.
 Κατερήρπεν, Il. ζ, 55.
 Κατερήντι, Od. τ, 545. κατερήντων, Il. ι, 461.
 Κατερύκανε, Il. ω, 218.
 Κατερύκω, Il. ζ, 518. κατερύκει, Il. π, 9. Od. α, 55. κατερύκετε, coërcetis. Od. β, 241. κατερύκη, Od. ο, 75. κατερύκε, Il. ω, 771. κατερύκε, Il. ζ, 192. θ, 412. κατερύκομαι, Od. δ, 377. κατερύκεται, Od. α, 197.
 Κατίσβει, Il. φ, 581.
 Κατισκαιο, Od. μ, 456.
 Κατίσσυτο, Il. φ, 582.
 Κατίσθρεσαν λάσσι, Il. ω, 798.
 Κατίστυγι, Il. ρ, 694.
 Κατίσχη, Od. λ, 548. κατίσχετο, im-peditus est, quo minus abire posset, Od. γ, 284. χίρεσι πρόσωπα texit, Od. τ, 561. conf. κατασχ.
 Κατίστην, Od. τ, 206.
 Κατίτρυξι, B. 87.
 Κατίτρωξαν, B. 125. 181.
 Κατιννήσαιμι, Il. ζ, 245. κατιννηθέντα, Od. δ, 414. 421.
 Κατινύνασθην, Il. γ, 418.
 Κατιφαίνετο, conspiciebatur, H. in Ap. 451.
 Κατίφθιτο, Od. δ, 565.
 Κατίχενυε, ἐλιγχεῖν, Od. ζ, 58. κατίχενυε πλετόν σφιν, large dedit, Il. β, 670. χάρειν κείφαλῃ, Od. ζ, 255. ἢ αἰσχρῶς, sibi, Od. λ, 452. ἐμίχλην νότος, Il. γ, 10. πέπλον, Il. ε, 754. κατίχενυαν χαμαὶ θύσθλα, projecere, Il. ζ, 154.
 Κατίχυνθ', Od. μ, 411.
 Κατήγιστο νῆε, Od. π, 522. κατηγαγόμεσθαι νῆι, appellebamus, Od. κ, 140.
 Κατήϊν, Od. κ, 159.
 Κατήκισαι, inquinata sunt, Od. π, 290. τ, 9.
 Κατηπιόνοντο ὀδύναι, Il. ε, 417.
 Κατηρῶτο πολλὰ, Il. ι, 454.
 Κατηρεφεί, Od. ε, 567. ι, 185. κατηρεφείας, Il. σ, 589.
 Κατήρχετο, Od. γ, 445. v. not.
 Κατηφέες, Od. ω, 451.
 Κατηφείν, Il. π, 498. ρ, 556. κατηφείην, Il. γ, 51.
 Κατήφισαν, Od. π, 542. κατηφήσας, Il. χ, 295.
 Κατηφόνες, probrosi, qui dedecori sunt, Il. ω, 255.
 Κάτθανι, Il. φ, 107.
 Κατθάψαι, Il. ω, 611.
 Κάτθεμεν, reposuimus, Od. ι, 72. ω, 44. reponere, κατθέμεν, Od. τ, 4. κάτθετε.

- Od. τ, 517. *κάτθεσαν*, Il. π, 685. σ, 253. *κατθέμιθα*, Od. σ, 45. *κατθέσθην*, Od. χ, 141.
- Κατίμι, Il. ζ, 457. *κατιῖσα*, Il. δ, 475. *κατιόντα*, Od. ν, 267. *κατιῖσαν*, Od. π, 472.
- Κατίσχει, Il. ψ, 521. *κατισχέμιν*, in Mart. 14. *κατισχέμιναι*, Od. λ, 455. *κατίσχειαι*, Il. β, 233.
- Κατοίσσεται, Il. χ, 425.
- Κατόπτας, inspectores, H. in Merc. 372.
- Κατάνυσαν, in Bacch. s. latr. 54.
- Κατωμαδίο, Il. ψ, 451.
- Κατωμαδόν, Il. ο, 552. ψ, 500.
- Κάτως, Bacch. 55. v. not.
- Κατωῖρυχέισσι, Od. ι, 185. ζ, 267.
- Καυλῶ, hastæ parte, qua inseritur cuspis, Il. ν, 162. 608. *καυλόν*, idem, Il. π, 115. *ensis capulum*, ibid. 338.
- Καύματος, Il. ε, 865.
- Καυσειρῆς, Il. δ, 342. μ, 516.
- Κίαρ, B. 208.
- Κίασε, Od. ζ, 418. *κίασαν*, Od. υ, 161. *κιάσαιμι*, Od. μ, 388. *κιάσσει*, Il. π, 547. *κιάσσαι διά*, Od. ο, 521. *κιάσθη*, Il. π, 412. 578.
- Κίεσται, Il. λ, 658. 825. *κίεατο*, Il. ν, 765. ω, 168.
- Κεδασθείσης, Il. ο, 528. π, 506. *κεδασθέντες*, Il. β, 598. ν, 739.
- Κεδνή, Od. α, 555. σ, 210. etc. *κεδνότητας*, Od. κ, 225.
- Κέδρε, Od. ε, 60. *κέδρινον*, Il. ω, 192.
- Κείον, accende, Od. φ, 176. *κείαντες*, ι, 251. vid. not. *κείαμενος*, Od. ψ, 51. *κείαμένω πῶρ*, accentuates, Od. ω, 2.
- Κείμη, Od. ι, 454. κ, 54. *κείατο*, jacebant, Il. λ, 162. Od. φ, 418. ψ, 47. *κείω*, Od. σ, 540. *κείμεν*, jacere, dormire, Od. θ, 515. *κείων*, Od. ζ, 425. τ, 48. *κείοντες*, Il. ζ, 540. Od. σ, 427. *κείεσσα*, Od. ψ, 292.
- Κεμήλια ἐσθλά, Il. ω, 581. *καλά*, Il. σ, 290.
- Κεινήσιν, vacuis, Il. δ, 181.
- Κείρει λήϊον, de apro, Il. λ, 559. *κείρει ἐπὶ — μῆδια*, irrita reddit, Il. π, 120. *κείρετε βίοντα*, Od. α, 578. β, 145. *κείροντες* δῆμον, consumers edendo, Il. φ, 204. Od. ω, 458. *κείροντας* κτήματα, Od. σ, 145. *κείρόμενοι*, se tondentes, Il. ψ, 156. *κείρασθαι* κόμην, Il. ψ, 46. Od. δ, 198.
- Κεκάδων, Il. λ, 534. *κεκαδήσει*, Od. φ, 155. 170. *κεκάδοντο*, Il. ο, 574. *κεκαδησόμεθ'*, Il. θ, 553.
- Κεκάλυπτο, Il. φ, 549. *κεκάλυφθ'*, Il. ν, 192.
- Κεκάμω, Il. α, 168. *κεκάμωσιν*, Il. η, 5.
- Κέκασται ἀγλαΐη, ornata es, Od. τ, 82. *κεκάσμεθα ἀλκῇ πῶσαν ἐπ' αἴαν*, clarui-
- mus, Od. α, 508. *κέκασο ἐγχείη πάντας*, præcellerat, Il. ζ, 124. ἐν φρεσὶ, Il. υ, 55. *κύθισσι*, disertus erat, Od. η, 157. *κεκάσθαι* πλάτῃ καὶ νύσσι, Il. ω, 546. *κεκασμένε δίλοισι*, Il. δ, 559. *κεκασμένοι ἀρετῇσι*, Od. δ, 725. 815.
- Κεκαφῆντα θυμὸν, fractum, Il. ε, 698. Od. ε, 468.
- Κεκασμένα, fissa, Od. σ, 508.
- Κέκινυε, Il. χ, 118. Od. γ, 18.
- Κέκλετο, Il. ζ, 287. μ, 408. *κέκλοντο*, Il. ψ, 571. *κεκλέμενοι*, Il. θ, 546. λ, 91. *κεκλήκατο*, Il. κ, 195. *κεκλήσθη*, Il. γ, 138. *κεκλήσεται*, H. in Ven. 149.
- Κεκλήγοντες, Il. π, 450. ρ, 756. *κεκλήγοντας*, Od. μ, 256.
- Κεκληγὸς ἄξια, Il. β, 222. *κεκληγότες*, Il. μ, 125.
- Κεκλίσται ἐγγυμνὶ θαλάσσης, Il. π, 68. ἄλλ', Od. δ, 608. *κέκλιτο* χθονί, posita in terra, Il. κ, 472. *κεκλιμένος*, Il. ε, 709. *φηγῶ*, Il. φ, 549. *κεκλιμένοι πόντω*, Il. ο, 740.
- Κέκλυθι, Il. κ, 284. Od. ζ, 462. *κέκλυτε*, Il. γ, 86. 97. 504. etc.
- Κέκμηκας, Il. ζ, 262. *κεκμηῶς*, Il. ψ, 232. *κεκμηῶτι ἀνδρὶ μένος μέγα οἶνος ἀΐξοι*, Il. ζ, 261. *κεκμηῶτα*, Od. κ, 51. ν, 282. *κεκμηότας*, Il. λ, 801. π, 44.
- Κεκόνιτο, Il. χ, 405. *κεκονιμένοι*, Il. φ, 541.
- Κεκοπῶς, Il. ν, 60. Od. σ, 554.
- Κεκορεσάμεθα, Il. χ, 427.
- Κεκορήμεθα, Od. θ, 98. *κεκόρησθε*, Il. σ, 287. *κεκορημένοι*, Od. ζ, 456. *κεκορηότες*, Od. σ, 571.
- Κεκορυμένους χαλκῶ, Il. δ, 495.
- Κεκοτηότι, Il. φ, 456. Od. ι, 501. τ, 71. χ, 477.
- Κεκοράνται ἐπὶ — Od. δ, 616. ο, 116. *κεκοράντο*, Od. δ, 152.
- Κεκορύφαλον, Il. χ, 469.
- Κεκύθωσιν, occultarint, Od. ζ, 505.
- Κελαδενὴν, epith. *Dianæ*, Il. υ, 70. *κελαδενῆς*, Il. σ, 185. *κελαδενὸν*, Il. ψ, 208. *κελαδενὺς*, H. in Merc. 95.
- Κελάδον, subst. Il. ι, 545. Od. σ, 401.
- Κελάδων, Il. φ, 16. *κελάδοντι ὠκυρόα*, Il. η, 155. *κελάδοντα*, Il. σ, 576.
- Κελαινεφές, Il. β, 412. δ, 140. *κελαινεφεῖ*, Il. φ, 520. *κελαινεφεῖ*, Il. α, 597. ζ, 267. etc. *κελαινεφεία*, Il. λ, 78.
- Κελαινῇ, Il. ε, 510. λ, 556. *κελαινὸν*, Il. α, 303. ζ, 117.
- Κελαρύζει, Il. φ, 261. *κελάρυζι*, Il. λ, 812. *κελάρυζεν*, Od. ε, 525.
- Κίλευθα εὐρώεντα, Od. ω, 10. *ἡρώεντα*, Od. υ, 64. *ἰχθύοντα*, Od. γ, 177. *λαίψηρὰ*, Il. ζ, 17. ο, 620. *ύγρὰ*, Il. α, 483. Od. γ, 71.

- Κέλευθαι, Il. κ, 66. Od. κ, 86.
 Κελευσέμεναι, Od. δ, 274.
 Κελευτούων, Il. ν, 125. κελευτούωντ', Il. μ, 265.
 Κέλν, Il. ω, 454. Od. δ, 812. κ, 537. κελίσθαι δειρό, Od. γ, 425. κέλσθαι, Il. ι, 171. μ, 274. κέλσθαι, Od. κ, 299.
 κελόμην, Il. ι, 515. κελόμην, Il. α, 386.
 κέλτο, Il. ο, 119. κελήσεται, Od. κ, 296.
 Κέληθ' ἴππον, Od. ε, 571.
 Κελητίζειν ἴπποις, Il. ο, 679.
 Κέλσαι αὐτὴ νῆα, appelle, intell. δεῖ, Od. κ, 511. κελσασθαι νηυσί, *pro genitiuis*, *appulsis navibus*, Od. ι, 149.
 Κεμάδα, hinnulum, Il. κ, 561.
 Κενεαυχίης, jactabundi, Il. θ, 250.
 Κενὸν νέσθαι αἰσχροῦ, Il. β, 298.
 Κενώνα μίσον, Od. χ, 295. νιάτον, Il. ε, 857. λ, 381.
 Κένσαι ἴππον, stimula, Il. ψ, 557.
 Κέντορες ἴππων μεγάθυμοι, Il. ε, 102.
 Κεντηνεκίας ἴππους, Il. ε, 752. θ, 596.
 Κένται, Il. χ, 510. Od. λ, 340. π, 252.
 Κέρα ἀγλαῖ, Il. λ, 585. κέρα ἱκκαίδεκάδωρα, Il. δ, 109. κεράσσει, Od. τ, 565. κεράσσει πυρνοῖσιν, Il. ν, 705.
 Κεράσσει οἶνον, Od. γ, 532.
 Κεράττις, Il. β, 861. κεράττιτον, Il. ε, 557. κερατίζεμεν, Il. π, 830. Od. θ, 516. κεράττων, Il. π, 226. 752. κερατίζομένην, Il. ω, 245. κερατίζομένους, Il. χ, 65.
 Κεραῖες οἶνον, Il. ι, 203.
 Κερατῆν διαπύρσιον, vastatorem famosum, H. in Merc. 336.
 Κεραμίδς, Il. σ, 601. κεραμῆς, in Cam. 1. κεραμίων, *ibid.* 12.
 Κεραμῆς, in Cam. 14.
 Κεράμω χαλκῆς, carcere (*operis laterilii*) munitissimo, (*ut turris anea, Horat.*) Il. ε, 587. κεράμων ἐκ, *ex amphoris testaceis*, (*testas, Horat.*) Il. ι, 465.
 Κεραὸν ἔλαφον, Il. γ, 24. λ, 475.
 Κεραῖος τέκτων, qui arcum fabricatur, Il. δ, 110.
 Κερασσε νέκταρ, Od. ε, 95. κρητῆρα, Od. γ, 590. κεράσσα ὕδωρ, funds, Od. κ, 562. κεράσσατο κρητῆρα, Od. γ, 595. σ, 422. κερασσάμενος, Od. ν, 179. ν, 50.
 Κερῶντο, Od. θ, 470. υ, 255.
 Κερωνὸν ἀργῆτα, Il. θ, 153. πολόοντα, Od. ω, 558.
 Κεράων ξεσῶν, Od. τ, 566.
 Κερδαλέος, callidus, Od. ν, 291.
 Κερδαλέοφρον, Il. α, 149. δ, 329.
 Κέρδος ἔπας ἔρ, utile, Il. κ, 225. Od. π, 511. utile consilium, Od. ψ, 140. κερδῶν ἀρπαλίων, *lucri e rapinis*, Od. θ, 164. κέρδω, dolo, Il. ψ, 515. consiliis, Od. ν, 299. κέρδ', *dolos*, Od. ν, 297. ἐνώμας, *consilia*, Od. σ, 215. κέρδεα εἰδῆ, *peritus rei sit, prudens*, Il. ψ, 522. κέρδεα οἶδεν, *callida est*, Od. β, 88. *consilia inventa*, *ibid.* 118. κέρδεα κακὰ, Od. ψ, 217. πολλά, Od. τ, 85.
 Κερδῆναι, in Camin. 6.
 Κέρδιον, Il. γ, 41. ε, 201. etc. κέρδιος, Il. ζ, 153.
 Κερδοσύνη, prudentia, Il. χ, 247. Od. δ, 251. ξ, 51.
 Κερέειν κίμην, Il. ψ, 146.
 Κέρκεις, Il. χ, 448. κερκίδ'. Od. ε, 62.
 Κέρσι, Il. ξ, 466. κέρσι ἀπὸ, Il. κ, 456. κέρσαντες, Il. ω, 450.
 Κερτομέυσι, H. in Merc. 56. κερτομέοι ἐπίεσσι, Od. ν, 17. κερτομέωσιν, Od. π, 87. κερτομέων, Il. β, 256. Od. σ, 549. κερτομέωσαν, Od. ν, 526. κερτομέοντες, Il. π, 261. κερτόμεον, Od. β, 525.
 Κερτομίς, Il. δ, 6. κερτομίας, Il. υ, 202. 455.
 Κέρτομον, H. in Merc. 558.
 Κερῶντας οἶνον, Od. ω, 565. κέρωνται οἶνον, Il. δ, 260. κερῶντο, Od. ε, 499.
 Κίσκετ', jacebat, Od. φ, 41.
 Κεσὸν, Il. ξ, 214.
 Κεύθει, Il. ι, 515. Od. ω, 475. κεύθει, Od. σ, 405. κεύθει, Il. α, 565. κεύθω, *conj.* Od. φ, 194. κεύθει, *imperf.* Il. π, 19. κεύσω, Od. γ, 187. κεύθωμαι, Il. ψ, 244.
 Κεύθεισι, Il. χ, 482. Od. ω, 203.
 Κευθμῶνα βαθύσκιον, in Merc. 229. κευθμῶνας πυκνῆς, Od. κ, 285.
 Κευθμῶν ἐκ, Il. ν, 28.
 Κεφαλὴ ἡθίη, Il. ψ, 94. ἐρεῖ, Il. ο, 59. σμερδαλέη, Od. μ, 91. φίλη, Il. θ, 281. κεφαλῆς λιταροπλοκάμνου, Il. τ, 126. σεμνῆς, in Pallad. 5. κεφαλῶν, Il. γ, 275. κεφαλῆς ἴσας, Il. λ, 72. ἰφθίμους, *ibid.* 55.
 Κεφαλήφι, Od. υ, 94. κεφαλήφιν, Il. κ, 50. 257. etc.
 Κεχάνδει, Il. ω, 192. κεχάνδοτα, Il. ψ, 268. Od. δ, 96.
 Κεχαρησέμεν, Il. ο, 98. κεχαρηότα, Il. η, 312. κεχαρημένοι ἦτορ, in Bacch. s. latr. 10. κεχαρηέσται, Od. ψ, 266.
 Κεχάριτο, Od. β, 249. γ, 458. κεχαροῖατο, Il. α, 256. κεχάρεντο, Il. π, 600. Od. δ, 544. ε, 155.
 Κεχάριτο, Od. ζ, 25. κεχαρισμένος, Od. β, 54. κεχαρισμένε, Il. ε, 243. 826. etc.
 Κεχηρότα, Il. π, 409.
 Κεχολῶατο, Od. ξ, 282. τ, 425. κεχόλωται, Od. α, 69. κεχόλωτο, Il. φ, 146. κεχόλωσα, Il. π, 585. κεχολωμένους, Il. ι, 562. κεχολωμένοι, Il. π, 546. κεχολῶσθαι, Il. ι, 519. π, 61. κεχολώσομαι, Il. ψ, 543. κεχολώσται, Il. ε, 421. 762. κεχολώσεται, Il. α, 159.
 Κίχερητ' ἀγαθήσι φρεσὶ, Od. ξ, 421. π, 598. κίχερημὶν σίτη, Od. υ, 578. κίχερημὶν κομίδης, Od. ξ, 124.

- Κίχυνται ἐπ' ἀλλήλοισι, sternuntur, II. ε, 141. κύματα, Od. χ, 587. κίχυντ' ἀχλὺς, II. ε, 696. κίχυντο φλόξ, diffusa est, II. π, 123. sparsum erat, Od. ι, 550. κίχυντο ἐπ' ἀλλήλοισι, sternebantur, Od. χ, 589.
- Κίων, cubiturus dormiendi causa, Od. η, 542. cf. κείω.
- Κῆεν κάδδ', II. φ, 349. κήομεν, II. η, 577. 596. κῆαι, opt. comburat, II. φ, 536. κῆαιεν in — II. ω, 38. κῆαι, in fin. Od. ο, 97. κῆαντες, Od. ι, 251. nostr. ed. κείαντες, κῆαντο, II. ι, 88. κῆάμενος, Od. ψ, 51. nos κείάμενος. κῆάμενοι, II. ι, 234.
- Κῆδιος, II. ψ, 160. κῆδεα κακά, II. σ, 8. λυγρὰ, II. ε, 156. σόνοντα, Od. ι, 12. κῆδεῖ πολύστονα, II. α, 445. κῆδεσιν λευγαλίοισι, Od. ο, 598.
- Κῆδει, II. ρ, 550. κῆδοι, Od. ι, 402. κῆδη, II. ι, 611. κῆδεν, II. ι, 611. φ, 369. κῆδων σι, affligens, II. ω, 542. κηδήσοντες, II. ω, 240. κῆδαι, II. ζ, 55. 204. κῆδονται, II. ω, 422. κῆδοιτο, Od. γ, 225. κῆδοτο, II. α, 56. Od. ξ, 4. 146. κῆδοντο, II. ω, 750. κῆδισθαι, Od. τ, 25. 161.
- Κῆδεσκον, Od. ψ, 9. κηδέσκειτο, Od. χ, 558. Κηδέως πασιγνήτης, carissimos, II. τ, 294. Κηδεμόνες ἀολλίεις, II. ψ, 160.
- Κῆδιστος, Od. κ, 225. κῆδισσι, II. ι, 638. Od. ρ, 583.
- Κῆκισ, Od. ε, 455. conf. ἀνακηκίει.
- Κῆλα, II. α, 53. 383. μ, 280.
- Κηλείω πυρὶ, II. ο, 744. κηλείω, II. ρ, 217. 235.
- Κηληθμά, Od. λ, 353. ν, 2.
- Κῆξ ἐναλίην, fulica, Od. ι, 478.
- Κῆπον πολυδένδρον, Od. δ, 757. κῆπος, II. φ, 258.
- Κῆρ, II. α, 228. Od. λ, 170. κῆρα κακῆν, II. π, 687. μέλαινα, II. β, 859. etc.
- Κῆρ δίδον, II. σ, 481. ἀτίραμενον, Od. φ, 167. κυδάλιμον, II. κ, 16. λάσιον, II. β, 851. ὀλοὸν, II. ξ, 159. φίλον, II. α, 491.
- Κῆρ μέλαινη, II. γ, 454. εἰσκειν, Od. ρ, 500. κῆρς, II. ρ, 70. κῆρς θανάτοιο, II. β, 502. κῆρς βιαιύς, in Mart. 17. διχθαδίας, II. ι, 411. κακὰς, II. μ, 115. κῆρς καὶ θάνατον ἄλλο κῆ τις ἀλόξω, Od. ρ, 547.
- Κῆρ περι, (i. e. valde) Od. ψ, 559.
- Κηρεσιφορήτης κύνας, exitiales, II. ρ, 527.
- Κηρόθι ἰχθώσατο, Od. ε, 284. ι, 480. κηρόθι μῆλλον ὅξυν γενίσκετ' ἄχος, Od. λ, 208. φίλι, ο, 569. χολώσατο, Od. ρ, 458.
- Κηρία, H. in Merc. 556.
- Κηρὸν μελιπδέα, Od. μ, 48.
- Κῆρυξ ἡπύτα, II. η, 584. κῆρυκα ἀσυβούτην, II. α, 701. θῦον, II. δ, 192. καλήτορα, II. ω, 577. κῆρυκες ἀναυοί, II. γ, 268. βεῶντες, II. β, 97. διὸς ἄγγελοι καὶ ἀνδρῶν, II. α, 354. κηρύττεισι λιγυρὸν γόγγοισι, II. β, 442. ι, 10.
- Κηρύσσει, B. 103. κηρύσσειν, II. β, 51. 443. κηρύσσαν, II. ρ, 525. κηρύσσοντες, II. β, 458.
- Κῆτος, II. υ, 147. κήτειος, Od. σ, 446. κῆτει ἐναλίην, Od. δ, 445. κῆτεισιν, Od. δ, 452. κῆτια, II. ν, 27.
- Κητώεσαν, II. β, 581. Od. δ, 1.
- Κηῶδε, II. ζ, 483.
- Κηῶντι, II. γ, 582. κηῶντα, II. ζ, 288. α, 191.
- Κίονεται, II. ψ, 227. conf. σκιδν.
- Κιθάρη, H. in Merc. 506. 512.
- Κίθαριν περικαλλίει, Od. α, 153.
- Κιθαρίζει, II. σ, 570. κιθαρίζειν, H. in Merc. 472.
- Κιθαρίζαι, in Mus. 3.
- Κιθαρίζυν, II. β, 600.
- Κικλήσκειν, II. β, 404. κικλήσκετο, II. π, 500.
- Κίκυς, vis, robur, Od. λ, 592. in Ven. 238.
- Κινητῆρα γαίης, in Nept. 2. θαλάσσης, ibid.
- Κίνυντο, II. δ, 281. 532. 427. κινύμενος, II. κ, 280.
- Κινυρῆ, querula, II. ρ, 5.
- Κίον, II. λ, 704. Od. ι, 42. κίοισιν, II. ω, 285. Od. ο, 149. κίοιτε, Od. γ, 547. κίης, Od. α, 511. κίς, II. γ, 423. η, 507. ρ, 537. etc. κίρμεν, II. φ, 456. κίον, II. β, 509. ζ, 422. etc. κίοντι, Od. χ, 578. κίοντες, II. τ, 50. υ, 156. κίοντας, Od. ρ, 254.
- Κίον, Od. ψ, 191. κίονας μεγάλης, Od. χ, 466. κίον' ὑψηλὴν, Od. χ, 176. 195. κίονα μακρὴν, Od. α, 127. ρ, 29. μακρὸν, Od. ρ, 66. 473. κίονες ὑψὸς ἔχοντες, Od. τ, 58.
- Κίρκος ἐλαφρότατος πιστενῶν, II. χ, 159. κίρκον, II. ρ, 757.
- Κίρην, miscbat, Od. ξ, 78. π, 52. κίρνας, Od. π, 14.
- Κισσοκόμεν, in Bacch. 11.
- Κίσσος ἀνθισι τηλεθάων, in Bacch. s. latron. 40. μέλας, ibid.
- Κισσυβίον, Od. ξ, 78. π, 52. κισσύβιον, Od. ι, 546.
- Κίτρη, Od. ζ, 76.
- Κιχάνω, reperio, Od. ν, 228. ο, 260. κιχάνει τοι βραδὺς ὥκυν, Od. ρ, 529. κίχανεν, II. ψ, 524. κιχάνειτε, imperat, II. ψ, 407. κιχάνομαι, II. τ, 289. κιχάνεται, II. λ, 441. κιχάνομενοι, Od. ι, 266.
- Κιχία, II. α, 26. τίλος, γ, 291. ποσσὶ, II. ζ, 228. inveniam, II. σ, 114. κιχίην, II. β, 188. κιχίωμεν, II. φ, 128. κίχειν, II. ω, 159. κίχον, II. σ, 153. κίχρη, Od. μ, 122. κιχίς, II. π, 542.
- Κιχήτην, II. κ, 376. κιχῆναι, Od. π, 557. κιχήμεναι, II. ο, 274. κιχήμενον, II. ε, 187. λ, 451. κιχήσεται, II. β, 258. κ, 570. κιχήσαι, Od. δ, 546. η, 55. κι-

- χῆσεται, II. σ, 268. κιχησόμεθα, II. κ, 126. κιχῆσασθαι, II. ζ, 341. φ, 606. κιχῆσαι, H. in Ap. 240. κιχῆσατο, II. δ, 385. ζ, 498.
- Κίχλαι τανυσίπτειροι, Od. χ, 468.
- Κλαγγῇ ἄσπετος, de porcis, Od. ζ, 412. βιοῖτο, II. α, 49. γεράων, II. γ, 5. δεινὴ, II. α, 49. λύκων καὶ λέοντων, in Matr. Deum, 4.
- Κλαγγηδὼν, II. β, 465.
- Κλάγξαι, II. μ, 207. κλάγξαντος, II. κ, 276.
- Κλάζοντι, II. π, 429.
- Κλαίειτον, Od. φ, 90. κλαίοισθα, II. ω, 619. κλαίῃσι, Od. θ, 523. κλαίνοντι σοι, Od. μ, 311. κλαίσου, II. θ, 364.
- Κλάσει, Od. ζ, 128.
- Κλαυθμῷ συγερῶτο, Od. ρ, 8.
- Κλεηδόνι, omine, Od. σ, 116. υ, 120. conf. κληδ.
- Κλείω, Od. ρ, 418. κλείουσιν, Od. α, 538. κλήσω, celebrabo, in Sol. 18.
- Κλείομαι, laudor, Od. ν, 299.
- Κλειτοί, II. ζ, 227. σ, 229.
- Κλέος, gloria, ὅς ἔσσι δάϊται, II. β, 325. ὃ ἔστι τοι ἐρίζεται, II. ε, 172. φευγόντων δὲ κλέος ὄρνεται, ibid. 532. ἔρανδ' ἴκει, II. θ, 192. πρὸς τῶων, II. χ, 514. Od. α, 285. ἔλαβε, ibid. 298. μὲν κλέος ἦγον, celebrarunt, Od. ε, 311.
- Κλέος ἄσβεστον, Od. δ, 584. ἄφθιτον, II. ι, 413. ἐσθλὸν, II. ε, 3. 273. εὐρὺ, Od. α, 344. κάλλιον, Od. τ, 128. μέγα, II. ζ, 446. μέγιστον, Od. ι, 264. τῷ μέγιστον ὑπερβύον, Od. ι, 264. κλέα ἀνδρῶν, laudes, II. ι, 520. Od. θ, 73.
- Κλέος, fama, οἷον ἀκρόμεν, II. β, 486. πολέμῳ μετὰ κλέος εἰληλάθει, II. ν, 364. κλέος μάλιστα φέρει, Od. α, 285. 6, 217. πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, Od. ν, 415. τί κλέος ἔς' ἀνὰ ἄστρ, Od. π, 461. φόνος, fama, Od. ψ, 137.
- Κλείπτει νόω, occulta fallendi causa, II. α, 152. κλίψαι, clam surripere, II. ω, 24. 71.
- Κλειπτοσύνη, Od. τ, 396.
- Κλεψίφρονες, H. in Merc. 413.
- Κλήδην, nominatim, II. ι, 11.
- Κληηδόνα, famam, Od. δ, 517. vid. κλεηδόν.
- Κλήθρη, alnus, Od. ε, 259.
- Κληῖς, clavis, II. μ, 456. κληῖδι κρυπτή, II. ζ, 168. κληδ', εὐκαμψία, Od. φ, 6. καλὴν, ibid. χαλκίην, ibid. κληῖδα μεγάλαν, II. ω, 455. φαινήν, H. in Merc. 247. κληῖσιν, fibulis, Od. σ, 293.
- Κληῖς, jugulus, II. θ, 325. κληῖδα μέσην, II. ρ, 309. κληῖδες, II. χ, 524. κληῖδισσιν, transtris, Od. μ, 215. κληῖσι, idem, Od. β, 419. δ, 579. etc. κληῖσιν, II. π, 170. Od. θ, 37. ν, 76.
- Κληῖθρον, H. in Merc. 146.
- Κληῖσιν, Od. σ, 30. φ, 387. 589. κληῖσσαι, Od. φ, 256. 241. 382.
- Κληῖσαι σάνδες, Od. β, 344.
- Κληῖρος ἐξέρουσι, II. γ, 325. ἔθου, II. η, 182. κληῖρον ἐσημῆναντο, II. η, 175. κληῖρος πάλλομεν, Od. κ, 206. ἐβάλλοντο, Od. ζ, 209. ν. not.
- Κληῖρος ἀκέραιος, facultates, II. ο, 498.
- Κληροπαλεῖς μοῖρας, H. in Merc. 129.
- Κλητοί, invitari soliti, Od. ρ, 386.
- Κλίμακα μακρὴν, Od. κ, 558. ὑψηλὴν, Od. α, 350.
- Κλίνας, II. ψ, 510. κλίνας, Od. ι, 59. κλίνοισι, II. τ, 225. κλίνθη, II. ψ, 252. κλινόητην, II. κ, 550. κλινόησα, H. in Apoll. 26. κλινόηται, II. ψ, 535. κλινόηται, Od. α, 366. σ, 212. κλινάμενος, Od. ρ, 340.
- Κλιντῆρι, lecto, Od. σ, 189.
- Κλισίος εὐπύκτος, II. ι, 659.
- Κλισίην δινωτὴν ἀργύρεα, Od. τ, 55. ἐλίφαντι, ibid. εὐπύκτον, II. κ, 566. ν, 240. ὑψηλὴν, II. ω, 448. κλισιάων, II. β, 91. 208. κλισίων, II. ψ, 112. κλισίας εὐποιήτης, H. in Ven. 75. κλισίησφι, II. ν, 168. κλισίηθι, II. α, 391. ι, 107. κλισίηθι, II. κ, 148.
- Κλισίον, Od. ω, 207.
- Κλισμῷ πολυδαίδαλω, II. ω, 597. κλισμὸν παικίλον, Od. α, 152. κλισμοῖσι χρυσόισιν, II. θ, 436.
- Κλιτὺν, clivum, Od. ε, 470. κλιτῷ πολυλᾶς, II. π, 390.
- Κλονέει, II. λ, 526. κλονέουσι, II. ο, 324. κλονέων, II. λ, 496. κλονέοντα, II. ε, 96. κλονέοντι, II. ψ, 215. κλονέοντας, II. ζ, 14. ο, 7. κλονέονται, II. ζ, 59. κλονέουσαι, II. δ, 502. κλονέοντο, II. ε, 8. 93.
- Κλόνον κακὸν, II. τ, 729.
- Κλοπίων μύδων, fallacium, Od. ν, 295.
- Κλοπὸν βούων, H. in Merc. 276.
- Κλοσοπεύειν, cunctari, vel decipere, II. τ, 149.
- Κλύδων, Od. μ, 421.
- Κλύζεισκον, II. ψ, 61. κλύσει, inundabit, H. in Apoll. 75.
- Κλυτοεργὸν, Od. θ, 345.
- Κλυτόμητιν, in Vulc. 1.
- Κλυτοπάλα, II. ε, 654. λ, 445.
- Κλυτοτίχης, II. α, 571.
- Κλυτότοξος, Od. ρ, 494.
- Κλωμακόισσαν, montosam, II. β, 729.
- Κνέφας ἱερὸν, II. λ, 194. 209. κνέφας, Od. σ, 369.
- Κνῆ ἱπὶ — τυρὸν, rasit, II. λ, 658.
- Κνημαὶ ἀραιαί, II. σ, 411. υ, 37. κνημάων, II. ν, 71.

Κνημῖς, Il. φ, 592. κνημῖδας κυλὰς ἐπισφύ-
ρειας, ἀραρυίας, Il. σ, 459. ῥαπτὰς, Od.
ω, 228.

Κνημόν, H. in Ap. 285. κνημῖσι, Il. β, 821.

κνημῖς, Il. φ, 559. ψ, 117.

Κνήσι χαλκείῃ, Il. λ, 639.

Κνισσῆν, Od. κ, 10.

Κνισσοδιώκτην, B. 229.

Κνυζήθμῃ, Od. π, 163.

Κνυζώσω, Od. ν, 401. κνύζωσιν, Od. ν, 455.

Κνώθαλον, Od. ρ, 317. H. in Merc. 188.

Κνώσσει, Od. δ, 809.

Κοίμησι, cubitum deduxit, Od. γ, 397.

κύματα, sedavit, Od. μ, 169. κοίμησον

ἑσσι, Il. ζ, 256. κοιμήσατε, Od. μ, 372.

κοιμήσας ἀνέμους, Il. μ, 281. κοιμήθη-

μιν, Od. δ, 430. 575. κοιμηθῆναι, Od. η, 545.

κοιμήσαντο, Il. α, 976. ω, 675. Od.

δ, 302. etc. κοιμήσονται, Il. κ, 99.

Κοίμω, Il. π, 524. v. not.

Κοιρανέσι, Od. υ, 234. κοιρανῶν, Il. β, 207.

δ, 250.

Κοίρανος εἰς ἔσω, Il. β, 204. κοίρανοι, Il. β,

487.

Κοῖτος φυγερός, Od. ζ, 470. κοῖτε, Od. β,

558. κοῖται, Od. γ, 354.

Κοῖτη αἰκιδίῳ, Od. τ, 341.

Κολοῖα, Il. α, 194. μ, 190. κολῖν, Il. η, 304.

κολῖν, Od. ρ, 404.

Κολλήντα, Il. ο, 389.

Κολλητὸν, Il. α, 678. τ, 395. κολλητοῖσι, Il.

δ, 366. κολλητὰς, Il. ι, 579.

Κόλλοπι νέφ, Od. φ, 407.

Κολοῖν, Il. ρ, 755. κολοῖς, Il. π, 585.

Κολοκύντα, B. 53.

Κόλον δόρυ, truncam, Il. π, 117.

Κολοσυτὸν, Il. μ, 147. ν, 472.

Κολῶν, Il. υ, 370. Od. ρ, 211. κολῶντε,

Od. λ, 539.

Κόλπος ἀπείρων, H. in Apoll. 431. κόλπῳ

κηθρεῖ, de veste, Il. ζ, 485. κόλπον βα-

θύν, Il. β, 560. εὐρέα, Il. σ, 140. κόλ-

πος δεινὸς, latos, Od. ε, 52.

Κολών ἀίπεια, Il. β, 811. λ, 710.

Κολων ἐλαύνουσιν, tumultum ciebant, Il. α,

575.

Κομῆσι, Od. ρ, 319. κομῆιν, Od. ζ, 207.

κομῆτην ἵππους, curabant, Il. ρ, 113.

κομῆτων, curanto, Il. ρ, 109. κομῆσκιν,

Od. α, 211. 389.

Κόμης ξανθῆς, Il. α, 197. κόμαι χαρίτισσιν

ὁμοῖαι, Il. ρ, 51. κόμας ἕλας, Od. ζ, 251.

ψ, 158.

Κομιδὴ ἀγαθῇ, Od. ω, 248.

Κομίζω γηράσκοντα, curo, Il. ω, 541. κο-

μίζει ἔσσι, te negligit, Od. ω, 250. κο-

μίζει δῶμα, Od. π, 74. κομίζειν, depor-

tare, Od. ν, 68. κομίζεσθαι, excipere hos-

pitio, Od. κ, 73. pro imperat. curato,

Od. ψ, 355. κομίσσα ἵππους abstuli, de

praeda, Il. λ, 737. κομίσσι, educavit,

Od. σ, 321. aluit, υ, 68. κομίσαι χρεῖ

ἄκοντα, recepit corpore telum, Il. ζ, 456.

κομίσαν, sustulerunt de terra, Il. γ, 378.

accepere, Il. ψ, 699. κομίσσον, cura, de

hospitio, Od. π, 82. κομίσση, benigne

excipiat hospitio, Od. κ, 298. κομῖα,

curabo eum, de hospitio, Od. ο, 545.

κομίσσατο, educavit, Il. ρ, 284. excepit

hospitio, Od. ζ, 278. κομίσαντο πεινόντα,

sustulere, Il. α, 594. κομίζόμενος, cura-

tus, Od. ρ, 451.

Κομόωντι, Il. ρ, 42. ν, 24. κομόωντες, Il. β,

542.

Κόμπει, resonabat ab ictu, de aere, Il. μ,

151.

Κόμπος, strepitus, Il. μ, 149. Od. ρ, 380.

Κονάβησι, Il. ο, 648. φ, 593. κονάβησαν, Il.

β, 334. π, 277.

Κονάβιζι, Il. β, 466. ν, 493.

Κόναβος κακός, Od. κ, 122.

Κονή, Il. β, 150. λ, 151. κονή λισπῆ, Il.

ψ, 506. κονήσι, Il. γ, 55. δ, 482.

Κόνις μέλαινα, H. in Merc. 345. κόνιος αἰ-

ματοστότης, Il. ν, 593. κόνι ἐν, Il. ω, 18.

Od. λ, 190. κόνιν ἀεθλοῖσσαν, Il. σ,

25.

Κονίοντες, pulverem cientes, Il. ν, 820. ψ,

372. 449. Od. ρ, 122.

Κονίσσαλος ἀελλῆς, Il. γ, 13. κονισσάλῃ, Il.

ε, 503.

Κονίσσασιν πιδίον, pulverem cient, Il. ζ,

145.

Κοντὸν περιμήκεια, Od. ι, 487.

Κορρήσαντες, Od. ρ, 299. v. not.

Κόρακος, Od. ν, 408.

Κορέεις, saturabis, pascas, Il. ν, 831. κορέει,

idem, Il. ρ, 379. κορέσει, Il. ρ, 241. κο-

ρέσειεν, Il. π, 746. κορσαῖατο, Od. ζ,

28. κορσαῖσθαι, Il. ν, 635. κορσάσσο, Od.

υ, 59. κορσαῖσθαι, Il. χ, 427. κορσῶν-

ται, Il. χ, 509. Od. κ, 411. κορσαῖ-

μνος, Il. τ, 167. κορσῶν, satius eram,

Od. κ, 499.

Κόρη, male editur, Od. τ, 546. v. not.

Κορήσατε, verrendo purgate, Od. υ, 149.

Κορύνεται κύμα, attollitur, Il. ι, 7.

Κορμόν, truncum arboris, Od. ψ, 196.

Κόρος, Il. ν, 636. τ, 221.

Κόρην, Il. δ, 502. ε, 584.

Κορυδαῖνι, galeam quassanti, i. e. cum im-

petu ruenti, fortissimo, Il. χ, 132.

Κορυδαῖλος, Il. β, 816. γ, 85. etc.

Κόρυς ἱπποδάσεια, Il. ρ, 295. χαλκείῃ, Il.

μ, 184. κόρυς ἀπρωτάτης, Il. ζ, 470.

ἱπποδάσειας, Il. γ, 369. κόρυδι βριαρῇ, Il.

π, 415. τιστραφάλῃ, Il. χ, 314. φαεινῇ,

ibid. κόρυθα βριαρῇ, Il. λ, 375. δαίδαλῇ.

ην, Il. σ, 610. καλῇ, ibid. κροτάφοις ἀρα-

ρυῖαν, Il. σ, 610. κόρυς ἱπποκομῇ, Il.

- ν, 152. ταρφισαί, Il. τ, 359. κορύθων
 λαμπομενίδων, Il. ν, 541. κορύθισσι λαμ-
 πρῆσιν, Il. ρ, 269. παναίθησιν, Il. ζ, 572.
 κορύμβας ἰπποδασείας, Il. ν, 714. χαλκή-
 ρεας, ibid.
 Κόρυν, Il. ν, 151. π, 215.
 Κόρυμβα ἄκρα, Il. ι, 241.
 Κορύνη σιδηρεῖη, Il. π, 145.
 Κορινθήτης, Il. η, 9. κορινθήτην, ibid. 158.
 Κόρυσσι, Il. φ, 506. κορύσσων, Il. β, 275.
 κορύσσαι, Il. κ, 37. κορύσσεται, Il. δ,
 424. 442. κορύσσειτο, Il. η, 206. π, 150.
 κορυσσίσθην, Il. δ, 274. κορυσσόμενος, Od.
 μ, 121. κορυσσάμενος, Il. τ, 597.
 Κορυσην ἄνδρα, Il. δ, 457. ε, 256. κορυςά,
 dual. Il. σ, 163.
 Κορυφῆς ὑψηλῆς, Il. π, 297. κορυφῇ ὀξείῃ,
 Od. μ, 74. κορυφὰς ἀκροτάτας, Il. ζ,
 228. ὄρων, in Pan. 7.
 Κορυφῆται, Il. δ, 426.
 Κορῶναι εἰνάλιαι, cornices marinæ, i. e.
 mergi, Od. ε, 66. τανύγλωσσοι, ibid.
 Κορώνη χρυσεῖη, Od. η, 90. κορώνη καλῇ,
 Od. φ, 158. 165.
 Κορωνίσι, epith. navium, Il. β, 771. η, 229.
 etc.
 Κόσμηθεν, Il. γ, 1.
 Κοσμηταί, Od. η, 127.
 Κοσμήτορι λαῶν, Od. σ, 151. κοσμήτορι, Il.
 α, 16. 575. λαῶν, Il. γ, 236.
 Κόσμος ἵππων, Il. δ, 145. ὁ κόσμος, non
 honeste, aut feliciter, Il. μ, 225. κά-
 θ' ἑξόν, Od. ν, 77. ὁ κατὰ κόσμον, Il.
 β, 214. ε, 759. εἶ κατὰ κ. Il. κ, 472.
 λῖν κατὰ κόσμον, Od. ε, 489. ἵππων κόσ-
 μων, ibid. 492. κόσμον χαρίεντα, in Di-
 an. 17.
 Κοτίεσιν, Il. ζ, 145. κοτίων, Il. δ, 168. κ,
 517. κοτίοντος, Il. α, 181. κοτίοντι, Il.
 γ, 345. κοτίοντο, Il. β, 225. κοτίσσαι,
 Il. ε, 747. κοτίσσατο, Il. ψ, 385. κοτίσ-
 σάμενος, Il. ε, 177.
 Κοτήεις, Il. ε, 191.
 Κότον αἰνόν, Il. Δ, 449.
 Κοτυληδονέφιν πρὸς, e cirris Polypodis, Od.
 ε, 435.
 Κοτύλην, acetabulum, cujus ibi definitio,
 Il. ε, 506. 507. κοτύλην ἐπίσχει, poculum
 præbuit, Il. χ, 494. pro potu, Od. ο,
 311. ρ, 12.
 Κοτυλήρευτον ἔρρεεν αἶμα, copiosus, sc. velut
 poculo fusus, Il. ψ, 34.
 Κότυλοι, calices, in Camin. 5.
 Κυλῆρ, Od. λ, 97. κυλῆρον μέγαν, Il. τ, 255.
 γ, 272. vid. not.
 Κῆρη νηπίη, Il. π, 7. κῆρης ἡυκόμοιο, Il. β,
 689. κυνώπιδος, Od. θ, 519. κῆρη αἰδοίη,
 H. in Ven. 21. γλαυκώπιδι, Il. ω, 26,
 κῆρη ἐνώπιδι, Od. ζ, 115. 142. ὀπλοτά-
 ττην, Od. λ, 282. περικαλλία, Il. π, 85.
 κηράων, Il. ζ, 247. Od. ζ, 122.
 Κερδίδας ἀνδρὸς, cui virgo nupserat, Od. ω,
 195. κερδίδιο, Od. ψ, 150. κερδίδιοις
 φίλοις, de marito, Od. ο, 22. κερδίδης
 ἀλόχης, quam virginem duxerat, Il. α,
 114. λ, 243.
 Κερίδων, Od. χ, 185.
 Κερὶξ, Od. χ, 188.
 Κερστέροις, Il. δ, 516. Od. φ, 310.
 Κερστέρος, Od. ι, 27.
 Κέρω ὑπνήτη, Il. ω, 547. κῆρε ἀγλαῖ Διδῆς,
 H. in Merc. 487. κέρω κριβέντι, Od. θ,
 48.
 Κόψατο κεφαλῇ, caput suum ipse ferie-
 bat, Il. χ, 55.
 Κράατος ἀθανάτοιο, Il. ζ, 177. κράατι, Od.
 χ, 218. κράατα, Il. τ, 93.
 Κραδαίνομένη, Il. ν, 504. π, 614. κραδαινό-
 μινον, Il. ε, 524.
 Κραδάων ἔγχος, Il. η, 215. ν, 585.
 Κραδίη ἀτειρὴς ὡς πέλεκυς, Il. γ, 60. μενε-
 δηῖος, Il. μ, 247. πρόφρων, Il. κ, 244. σι-
 δηρεῖη, Od. δ, 295. κραδίη ἀχρυνμένη, Il.
 ω, 584.
 Κραίνεσι, Od. Δ, 591. τ, 567.
 Κραιπνῶν, adv. Il. ε, 225. θ, 107. etc.
 Κραιπνῶναι, Od. ζ, 171. κραιπνότερος, Il. ψ,
 590.
 Κραιπνῶς, Od. κ, 162. ζ, 292. etc.
 Κραμβόλαγος, B. 216.
 Κραμβών, B. 162. κράμβας, ibid. 55.
 Κραναῖ, Il. γ, 445. κρουναῖη, Od. α, 247.
 Κρανεῖσθαι τελευτῇ, finem fieri, Il. ι, 622.
 Κρανεῖς, corni, Od. κ, 242. κρᾶνειαν τανύ-
 φλοιον, Il. π, 767.
 Κράνειον, corneum, H. in Merc. 457.
 Κρανίω, Il. θ, 84.
 Καταιγυῖαι, epith. loricarum, Il. τ, 561.
 Κραταῖς, Od. σ, 381. κραταῖη, Il. ε, 85.
 629. etc. κραταῖα, Il. ν, 545.
 Κραταῖς, Od. λ, 596.
 Κραταίπεδον ἔδρας, firmum, Od. ψ, 46.
 Κραταίποδες ἡμίονοι, Ires. 8.
 Κράτει, Il. η, 142. π, 54. κράτει, B. 62.
 Κρατερεῖη, Il. φ, 501. Od. ι, 476.
 Κρατερόφρονος, Il. κ, 184. Od. δ, 555. κρατε-
 ρόφρονα, Il. ζ, 524.
 Κρατεράωνες, Od. κ, 518.
 Κρατερεῖς, Il. Δ, 29. ι, 431.
 Κρατευτάων, Il. ι, 214. v. not.
 Κρατῆρα ἀνδεμόνεντα πανάργυρον, Od. ω,
 274.
 Κρατὸς ἀθανάτοιο, Il. α, 550. κρατὶ ἰφθί-
 μῳ, Il. γ, 556. κράτα, Od. Δ, 92. κρά-
 των, caput, Od. χ, 599. ω, 184. κρά-
 τισφι ὑπὸ, sub capitibus, Il. κ, 156. κρᾶ-
 σὴν ὑπὸ, ibid. 152.
 Κρατὺς, Il. π, 181. ω, 545. etc.
 Κρεῖα αἰμοφόρεκτα, Od. υ, 548. ἀνδρέμεα,
 Od. ι, 547. ὀπτά, Od. χ, 21. ὀπταλία,
 Il. δ, 545. κρεῖων, carniū, Il. in Merc.

130. κρείων, Il. λ, 550. μ, 500. etc. κρείων, Od. α, 98.
- Κρείων, Il. α, 130. 285. etc. κρείοντος ὑπερ-
θύμιοι, Od. λ, 268. κρείον ἀριδιέικετε λα-
ῶν, Od. ι, 2. κρείοντων, Il. θ, 51. α, 539. κρείσσα γυναικῶν, Il. χ, 48.
- Κρεμβαλιασὺν, H. in Ap. 162.
- Κρεμῶν, Il. η, 83.
- Κρήγυον, Il. α, 106.
- Κρηδόμενον, Il. χ, 470. Od. γ, 592. κρη-
δόμενα ἱερά, arces, Il. π, 100. Od. δ, 388.
λιπαρά, Od. α, 534.
- Κρήνον, perfice, Od. υ, 115. κρήνον, idem
354. Il. α, 41. κρηῖναι, Il. ι, 101. κρηῖ-
νατ', Od. γ, 418. ε, 242.
- Κρηνοὶ ἐπηρεφέες, Il. μ, 54.
- Κρήνη καλλιρρόος, H. in Ap. 300. 376. κρή-
νη Ἀρεΐδῃ, Od. ν, 408. μελανύδρου, in
Apoll. sec. 20. κρήνην καλλιρέϊδρον, Od.
κ, 107. κρήνηδε, Od. υ, 154. κρήναι,
Il. φ, 197. Od. ε, 70. κρηνέων, Od. κ,
350.
- Κρηναῖαι νύμφαι, Od. ρ, 240.
- Κρήτη γαῖ' καλῇ, Od. τ, 172. περιέρχτο, Od. τ, 172. πίερα, ibid. κρήτη εὐρείη, Il. ν, 455. κρήτην ἑκατόμπολιν, Il. β, 649.
- Κρητῆρα ἀργύρεον, Il. ψ, 741. ἐλεύθερον, Il. ζ, 528. καλὸν, Od. φ, 145. πανάργυρον, Od. ι, 203. τετυγμένον, Il. ψ, 741. φαινὸν, Il. γ, 247. κρητῆρσι, Od. α, 110. υ, 255. κρητῆρας ἐπισεφίας οἶνοι, Il. θ, 252.
- Κρί λευκὸν, Il. ε, 196. θ, 560.
- Κριθαί, Od. ι, 110. κριθῶν, Il. λ, 69. κριθᾶς, Od. τ, 112.
- Κρίγει, crepuit, Il. π, 470. sed κρίκει, editur ab aliis, v. not.
- Κριε πίπον, Od. ι, 447.
- Κρίκον, annulum, Il. α, 272.
- Κρίνει καρπὸν τε καὶ ἄχνας, secernit, Il. ε, 501. κρίν', imperat. ἄνδρας κατὰ φύλα, Il. β, 562. κρίνομι, deligam, Od. ζ, 217. κρίνωσι θίμιας, Il. π, 387. κρίνων νεῖκα, Od. μ, 440. κρίνοντες θῦνον, prope distinguebant, sc. ordines, Il. β, 446. κρίνας, de delectu, Il. ζ, 188. Od. δ, 666. ι, 89. 195. κ, 102. κρίνονται ἄρηι, decernunt acie, Il. σ, 209. κρίνηται μῖνος Ἄρης, Od. π, 269. κρίνάσθων, deliguntur, Od. θ, 56. κρίνασθαι, de delectu, Od. δ, 408. κρίνάμενος, Il. ι, 517. λ, 696. etc.
- Κριτὸς, delectus, Il. η, 454. κριτοὶ αἰσυμνήται, Od. θ, 258.
- Κροαίων ἵππος, ferociens, Il. ζ, 507. ο, 264.
- Κρόκον, Il. ζ, 348.
- Κροκόπεπλος, Il. θ, 1. τ, 1. ψ, 227. ω, 695.
- Κρόμνον, Il. λ, 629. κρομύοιο ἰσχυαλίοιο, Od. τ, 233.
- Κρόνος ἀγκυλομήτης, Il. δ, 59. κρόνοιο μεγάλιοι, Il. ε, 721.
- Κροσσῶν, Il. μ, 444. κρόσσας, ib. 258.
- Κροτάλιζον, Il. λ, 160.
- Κροτάλων, in Matr. Deum, 5.
- Κρόταφον, Il. υ, 597. κροτάφοιο, Il. δ, 502. κροτάφους, Il. ν, 188. κ, 60. etc.
- Κροτέσιν, H. in Ap. 234. κροτέοντες, Il. α, 455.
- Κρηνῶ καλλιρρόα, Il. χ, 147. κρηνῶν μεγάλων, Il. δ, 454. κρηνᾶς, Il. χ, 208.
- Κρύβδα, Il. σ, 168. κρύβδην, Od. λ, 454. π, 153.
- Κρυερόιο, Il. ν, 48. ω, 524. κρυερῆς, in Mart. 15.
- Κρυόσσσα, Il. ε, 740. κρυόντος, Il. ι, 2. B. 72.
- Κρυπταδίη, Il. ζ, 161. κρυπτάδια, Il. α, 542.
- Κρύπτασκε, Il. θ, 272.
- Κρύσταλλος, glaciers, Od. ζ, 477. κρυστάλλω ἔξ ὕδατος, Il. χ, 152.
- Κρυφῆδον, Od. ζ, 350. τ, 299.
- Κρύφθῃ, Il. ν, 405.
- Κτάνον, Il. η, 155. λ, 671. ω, 479. κτάνει, Il. ε, 679. ρ, 60. κτανέοντα, qui interfecit, Il. σ, 309. κτανέεις, interficies, Il. χ, 13. κτάμεναι, Il. ε, 501. ρ, 8. κταμένης, Il. π, 757. κταμένοις, Il. γ, 375. ε-21. κταμένῃ, Il. χ, 72. κταμένον, Il. ε, 28. κταμένων, Il. ν, 262. κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι ἐχ ὁσίη, Od. χ, 412.
- Κτᾶσθαι, Il. α, 558. κτήσατο, Od. ζ, 4. 450.
- Κτεάτεσσι, Il. ε, 154. ι, 478. etc.
- Κτεάτισσα, Il. π, 57. κτεάτισσιν, Od. α, 206. κτεατίσσας, Od. β, 102. τ, 147.
- Κτείνεσκε, Il. α, 593.
- Κτενέω, Od. π, 404. κτενεῖ, Il. α, 65. 68. κτενέει, Il. χ, 124. α, 156. 185. κτενέειν, Il. ζ, 228. ν, 42.
- Κτέομεν, occiderimus, Od. χ, 216.
- Κτήρας, possessio, Il. κ, 216. κτήρας μέγα, Il. α, 255.
- Κτήρεα κτερεῖζεν, Il. α, 58. Od. α, 291. γ, 285. κτερέων, Od. ε, 511.
- Κτερεῖζέ, Il. ψ, 646. κτερεῖζέμεν, Il. α, 657. κτερεῖζαι, Od. β, 222. κτερεῖζαι, Od. α, 291.
- Κτερεῖω, Il. σ, 354. κτερεῖσι, Il. λ, 455. Il. χ, 356. κτερέσειεν, Od. γ, 285. κτερέσειαν, Il. α, 38.
- Κτήματ' ἀκήρατα, Od. ρ, 532. ἐσθλά, Od. β, 513. πολλά, ibid.
- Κτήνεσιν, in Terr. 10.
- Κτήσιος, Il. α, 665. Od. τ, 554. κτῆσιν, Il. ε, 158. ζ, 491.
- Κτιδῆην κυνέην, e pellae viverræ, Il. κ, 555. 458.
- Κτίλος, Il. γ, 196. κτίλον, Il. ν, 492.

- Κτίσσει, condidit, Il. υ, 216.
 Κτιστοῖσι λάεσσι, caementis, H. in Ap. 299.
 Κτυπέει, Il. ν, 140. κτυπέων, Il. η, 479.
 κτυπέσσαι, Il. ψ, 119. κτύπει, Il. θ, 170.
 Κτύπος, Il. κ, 555. etc. κτύπη, Od. φ, 257.
 385. κτύπον, Il. κ, 532. ρ, 175.
 Κυάμοι μελανόχροες, Il. ν, 589. κυάμους, B. 124.
 Κυάνεος δράκων, Il. λ, 59. κυανή νεφέλη, nigra, Il. υ, 418. κυάνειον νέφος, Il. π, 66. κάλυμμα, nigrum, Il. ω, 94. κυανή ψάμμος, Od. μ, 245. κυανήν κάπνιστον, e cyano, Il. σ, 564. κυάνειοι φάλαγγες, Il. δ, 282. χαιται, Hectoris, Il. χ, 402. Ξειράδες, Ulyssis barba, Od. π, 176. κυανήσιν, ὄφρυσι, Il. α, 528. ο, 102.
 Κυάνοιο μέλανος, Il. λ, 24. 35. Od. η, 87.
 Κυανόπτεζαν, Il. λ, 628.
 Κυανοπέρωροι, Il. ο, 693. ψ, 852. Κυανοπρωρίεις, Od. γ, 299.
 Κυανοχαίτης, Il. υ, 144. κυανοχαίτη, Il. υ, 224. κυανοχαίται, Il. ν, 563. ξ, 390.
 Κυανόπιδος, Od. μ, 60.
 Κυβερνήτιω, Od. μ, 412. κυβερνήθ', ibid. 217.
 Κυβερνῆσαι, Od. γ, 283.
 Κυβερνητῆρες, Od. θ, 557.
 Κυβισῆ, Il. π, 745. 749. κυβίσων, Il. φ, 354.
 Κυβιστητῆς, Il. σ, 604. Od. δ, 18. κυβιστητῆρες, Il. π, 750.
 Κυδαίνει, Il. ν, 350. ο, 612. κυδαίνων, Il. ε, 448. κυδαίνω, Il. κ, 69. ν, 348. κύθνην, Il. ψ, 793. κύθναι, Od. π, 212.
 Κυδάνει, pro κυδαίνει, Il. ξ, 75.
 Κυδαλίμω, Il. ρ, 578. κυδαλίμοισι, Il. ζ, 184. 204.
 Κυδιανέω, Il. ζ, 124. κυδιάνειραν, Il. α, 490. δ, 225. etc.
 Κυδιμος, H. in Merc. 46. 84. 96. etc.
 Κυδιώσι, in Terr. 13. κυδιών, Il. β, 579. κυδιώντος, Il. φ, 519.
 Κυδίστη, Il. δ, 515. κύδις, Il. α, 122. β, 412. etc.
 Κυδοίμιον, Il. λ, 524. κυδοιμήσων, Il. θ, 136.
 Κυδοιμός ἄσπετος, Il. κ, 525. κυδοιμόν ἀναιδέα, Il. ι, 595.
 Κύδος ἄσπετος, Il. γ, 575. ὑπέρτερον, Il. μ, 457.
 Κυδρῆ, Il. σ, 184. κυδρὸν, H. in Merc. 458. κυδρῆν, Od. λ, 579.
 Κύεισαν βρέφος, utero gestantem, Il. ψ, 266.
 Κύει, occultat, pro κίκει, Od. γ, 16. conf. κικεύθ.
 Κυδέρεια ἐυσεφάνος, Od. σ, 192. κυδερείη ἐυσεφάνω, H. in Ven. 288.
 Κυκείω, accus. Od. κ, 290. κυκίω, Il. λ, 623. 640.
 Κύκσει, Il. λ, 637. κυκῆθητην, Il. λ, 129. κυκῆθησαν, Il. υ, 489. κυκῆθῃ, in Cam. 12.
 Κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῆς, congeremus plaustis, Il. η, 232.
 Κύκλα ποιητοῖο, de rota, Il. ψ, 540. κύκλον δόλιον ἄγειν, circumire aliquem per insidias, Od. δ, 792. πυραυγία, de orbe sideris, in Mart. 6. κύκλοι χάλκεοι, Il. λ, 33. κυκλός, Il. δ, 212.
 Κυκλοστῆρες, Il. δ, 124. Od. ρ, 209.
 Κύκνον δολιχοδέρων, Il. β, 460.
 Κυκόωντι, Il. ε, 903. κυκώμενος, Il. φ, 235. 324. κυκωμένη, Od. μ, 238. 241. Κυκώμενον, Il. φ, 240.
 Κυλίνδει, Il. ρ, 688. κυλίνδεσθαι, Il. λ, 147. κυλίνδετο, Od. θ, 81. λ, 597.
 Κυλίσθη, Il. ρ, 99.
 Κύμα ἄλδος, Il. ζ, 136. ἄφορρον, Il. φ, 382. δεινόν, ibid. 240. θάλασσης, Il. α, 496. κελαινόν, Il. ι, 6. μέλαν, Il. ψ, 693. παλιρρίδιον, Od. ι, 485. πολλὸν καὶ τρόφι, Il. λ, 307. πορφύρεον, Il. φ, 326. Od. λ, 242. κύματι κωφῇ, Il. ξ, 16. πηγῇ, Od. ε, 388.
 Κύματα ἀλγινὰ, Il. ω, 8. ἴσα ὄρεσσι, Od. γ, 289. μακρὰ, Il. β, 144. πανταίων ἀνέμων, Il. β, 396. παφλάζοντα, Il. ν, 798. πειλώρια, Od. γ, 290. τροφόντα, Il. ο, 621.
 Κυμαίνοντα, Il. ξ, 229. Od. δ, 425.
 Κύμβαχος ἔκπαις, de homine, Il. ε, 586. κύμβαχον κόρυδος ἀκρότατον, Il. ο, 536.
 Κυνέη πάγχαλκος, Od. σ, 377. κυνέης χαλκοπαρῆς, Il. μ, 185. κυνέη χαλκήρεϊ, Il. γ, 316. κυνέην ἄλοφον, Il. κ, 258. ἀμφίφαλον, Il. ι, 745. λ, 41. ἔφαλον, Il. κ, 258. τυκτόν, Il. γ, 356. εὐχαλκον, Od. χ, 102. ἴππεριν, Il. γ, 356. κτιδῆν, Il. κ, 355. 458. ῥινῇ ποιητῆν, Il. κ, 261. ταυρεῖν, ibid. 258. τετραφάλῃ, Il. ε, 743. τετράφαλον, Il. μ, 584.
 Κύνει, osculabatur, Od. δ, 522. κύνειον, Od. ρ, 35. φ, 224. χ, 499.
 Κύνεος, impudens, Il. ι, 375. κύντερον, Il. θ, 483. κ, 503. Od. η, 216.
 Κυνηγίται, Od. ι, 120.
 Κυνόμυια, Il. φ, 594. v. not.
 Κυνοραϊσίων, ricinorum, Od. ρ, 500.
 Κυνὸς κακομηχανῶν, Il. ζ, 344. ὀκροίσσης, ibid. κύνα λυσσητῆρα, Il. θ, 299. κύον ἀδδῆς, Il. φ, 481. Od. σ, 91. αἰνοτάτη, Il. θ, 425. κύνη καρχαρόδοντι ἐιδότι θήρῃ, Il. κ, 360. κύνης αἰζήνοι, Il. λ, 414. ἀργοὶ πόδας, Il. σ, 283. Od. ρ, 62. ν, 145. θαλεροί, Il. λ, 414. θήρεσιν ιοικότες, Od. ξ, 21. κακαί, Il. ν, 623. τραπισῆς, Od. ψ, 175. ὑλακόμαροι, Od. ξ, 29. χαροτοί, H. in Merc. 194. κυνῶν καρχαρόδόντων, Il. ν, 198. κυρὶ θηρευτήσῃ, Il.

- λ, 325. *κύνας ἀγριόδοντας*, Il. λ, 292. *ἀργυς*, Il. α, 50. *ἀργίποδας*, Il. ω, 211. *κηρροισφορέτης*, Il. ρ, 527. *σαίνοντας*, Od. τ, 6.
- Κυνῶπα, Il. α, 159.
- Κυνῶπις, Od. λ, 425. *κυνῶπιδος*, Il. γ, 180.
- Κυπαριστήντα, Il. β, 593.
- Κυπαρισσίην, Od. ρ, 540.
- Κυπαρίσσος ἐνὶ ὄδῳ, Od. ε, 64.
- Κύπαιρον, Il. ρ, 351. *κύπαιρον ἐρπύηντα*, H. in Merc. 107.
- Κύπελλον, Il. α, 596. *κύπελλα χρύσεια*, Il. γ, 248.
- Κύπροι ἐὺκτιμένεις, H. in Ven. 293. *κύπρον ἐνὶ ὄδῳ*, ibid. 66.
- Κυρβαίη, Ires. 6. v. not.
- Κύρε, Il. ψ, 821. *κυρῆσαι*, in Nept. 6. *κύρσας*, Il. ψ, 428. *κύρεται*, Il. ω, 550.
- Κύρμα, Il. ε, 438. ρ, 151. etc.
- Κυρτόν, Il. δ, 426. *κυρτώ*, Il. β, 218. *κυρτά*, Il. ν, 799.
- Κυρτωθὲν κύμα, Od. λ, 243.
- Κύσα, *secunda brevi*, Od. ξ, 279. *κύσσει*, Od. π, 15. ρ, 59. ω, 519. *κύσει*, Od. ψ, 87. *κύσσαι*, Od. ω, 235.
- Κυφὸς γῆραι, incurvus, Od. β, 16.
- Κῶας μέγας, Od. τ, 58. *κώσα*, Il. ι, 657. *κώσιν μαλακοῖσιν*, Od. γ, 58.
- Κῶδειαν, caput, de homine, Il. ξ, 499.
- Κῶκυί, Od. ρ, 527. *κῶκυστιν*, Il. σ, 37. χ, 407. *κωκύσασα*, Il. σ, 71. *κωκυσάντων*, Camiu. 12.
- Κωκυτὸς, Od. κ, 514.
- Κώληπα, flexum poplitis, Il. ψ, 726.
- Κῶμα μαλακόν, somnum, Il. ξ, 359.
- Κῶμον φιλοκῆδεα, H. in Merc. 478.
- Κῶμυπις, B. 199.
- Κῶπη, capulus, Od. ρ, 403. φ, 7. *κῶπη ἀργυρεῖ*, Il. α, 219. *κῶπη*; ἐμβαλεῖν, cum mis incumbere, Od. ι, 489. Od. κ, 129. *κῶπῃσιν τύπτειν*, Od. μ, 214.
- Κωπήντι, *epith. gladii*, Il. π, 332. *κωπήντα*, Il. σ, 715.
- Κωφῷ κύματι, caeco, i. e. sine vi aut noxa, Il. ξ, 16. *κωφὴν γαῖαν*, nil sentientem, Il. ω, 54. *κωφὸν βίλος*, sine vi, Il. λ, 590.
- Λ
- ΛΑΣ ἀναιδής, Il. δ, 521. *λαῖ ὀξεί*, Il. π, 739. *λαῶν μείζονα*, Il. η, 268. *πελώριον*, Od. λ, 593. *λαῖ*, Il. ψ, 529.
- Λάβειτον, Il. κ, 545. *λαβίτην*, Il. ζ, 233. ψ, 711.
- Λαβραγόρεν, Il. ψ, 479.
- Λαβρεῖναι, Il. ψ, 474. 478.
- Λάβρος, Il. β, 148. *λαβρότατον*, Il. π, 385.
- Λαγόνεσσι, B. 220.
- Λαγων ὀρεσπῶσι, in Pan. 45. *λαγων πτωκά*, Il. χ, 510.
- Λάει, Od. τ, 250. *λάων ὄξυ*, acute cernens, H. in Merc. 360. Od. τ, 229.
- Λάξειτο μῦθον, coepit dicere, (Gall. prendre la parole) Il. δ, 357. *λαζοῖατο ὀδᾶς γαίην*, Il. β, 418.
- Λαθίτην, Od. χ, 179. *λάθον*, Il. ω, 551. *λαθοῖατο*, Od. κ, 236.
- Λαθιχῆδεα, *epith. mammae*, Il. χ, 83.
- Λάθρη, cum genit. Od. ρ, 43.
- Λάιγγες πυκιναί, calculi, Od. ε, 453. *λάιγγας*, Od. ξ, 95.
- Λαίλαπα ἐριμνή, Il. μ, 375. *βαθείη*, Il. χ, 306. *Σεσπεσίη*, Od. ι, 63. *κελκινῆ*, Il. λ, 746. *λαίλαπα πολλήν*, Il. δ, 278.
- Λαιμόν, Il. ν, 588. 542. etc.
- Λαῖνεσι, Il. χ, 154.
- Λαῖνος, Il. ι, 404. *λαῖνον*, Il. γ, 57. Od. ρ, 80. *λαῖνοι*, Od. ν, 106.
- Λαισθήα, parmæ, πτερόεντα, Il. ε, 453. μ, 426.
- Λαῖτμα θαλάσσης, Il. τ, 267. Od. ε, 409. etc.
- Λαῖφος, Od. ν, 599. *λαίφε*, Od. υ, 206.
- Λαιψηρόν, Il. ρ, 264. *λαψηρόν*, Il. κ, 558. ξ, 17.
- Λάκι δέια, Il. ν, 616. *χαλκός*, Il. ξ, 25. *ἄσπις*, Il. υ, 277. *λελακυῖα*, Od. μ, 85. *λελάκοντο*, H. in Merc. 145.
- Λακτιζών, Od. σ, 98. χ, 88.
- Λάμφ' ὥς ἀεροπτή, Il. κ, 154. *λαμπέσθην*, Il. σ, 608. τ, 366.
- Λαμπιτόωντι, Il. α, 104.
- Λαμπτήρων, Od. τ, 63. *λαμπτήρσι αἰδομένησιν*, Od. σ, 342. *λαμπτήρας*, Od. σ, 306.
- Λαὸν ἄριστον, Od. λ, 499. *ἀτάσθαλον*, Od. η, 60. *οἰονόμενον*, Il. π, 377. *παυρότερον*, Il. δ, 407. *λαῶν ἀπεισάνων*, Il. δ, 91. ἔθνος, Il. ν, 495. *λαὸς πλείους*, Il. β, 580.
- Λαοφόρον ὄδον, Il. σ, 682.
- Λαπάρεν, Il. γ, 359. ζ, 64. etc.
- Λάρνακα χρυσίην, Il. ω, 795.
- Λαρόν οἱ, dulce ei est, Il. ρ, 572. *δείπνον*, Il. τ, 516. *δόρεον*, pinguem, Od. μ, 285. ξ, 408. *λαρώτερος*, de vino, dulcius, Od. β, 350. αλ. *λαρώτατος*.
- Λάρω ὄρνιθι, Od. ε, 51.
- Λασιάχυνος, H. in Merc. 224.
- Λάσιος, Il. ω, 125. *λάσιον*, Il. β, 851. π, 554.
- Λαυκανίης, Il. χ, 325. ω, 642.
- Λαύρης, Od. χ, 137. *λαύρην*, ibid. 128. ν. not.
- Λαφύσσει, Il. λ, 176. ρ, 64. *λαφύσσειτον*, Il. σ, 583.
- Λάχια, *epith. insulae*, Od. ι, 116. vid. not. *ἀκτῆ*, Od. κ, 509. ὅτε *λάχια*, *epith. Dianæ*, Ap. 197.

- Λαχμῶ, vellere, *de arietē*, Od. ι, 445.
 Λάχνη ἔλῃ, Il. κ, 134. ψεδνῆ, Il. β, 219.
 λάχνη εὐανθεί, Od. λ, 319.
 Λαχνήντι, Il. ι, 544. λαχνήντα, Il. σ, 415.
 λαχνήντας, Il. β, 745.
 Λάφοντες γλώσσησι, Il. π, 161.
 Λάω, Il. μ, 29. φ, 314. λάεσι κατωρυ-
 χέεσι, Od. ζ, 267. ξεοῖς, Od. κ, 211.
 πυκνοῖσιν, Il. ω, 798. ῥυτοῖσιν, Od. ζ,
 267. ζ, 10. κτισοῖσιν, H. in Ap. 299.
 vid. λῶας.
 Λίβηδ' — παμφανόοντα, Il. ψ, 615. λί-
 βητ' ἀνδεμόντα, ibid. 885. ἄπυρον, ib.
 λίβητα λυκὸν, ibid. 267. λίβητας, ib.
 250. αἰθῶνας, Il. ι, 123. 265. ἐπνετανῆς,
 H. in Merc. 61.
 Λίγισθε, colligit, *ligna*, Il. θ, 507. λε-
 γοίμεθα, deligamus, Il. ν, 276. λεγώ-
 μεθα μὴ, ne garriamus, *in partem de-*
teriorē, Il. β, 435. ν, 292. υ, 244. Od.
 γ, 240. ν, 296. λίγισθαι, dicere, Il. ν,
 275. cf. λίζατο.
 Λιγανὼ ὀδὸν, faciam, muniam, Il. ο, 260.
 λιγάνες, Il. δ, 111. λείναν ὀδὸν, Od. θ,
 260.
 Λεῖβον οἶνον, Il. κ, 579. δάκρυα, Il. ν, 88.
 λείβειν οἶνον, Il. ζ, 266.
 Λειμῶνος ἀοιτρεπέος, H. in Merc. 104.
 540. λειμῶν' ἀνδριμένητα, Od. μ, 159.
 ἀσφοδιλὸν, Od. λ, 538. ξάθειον, H. in
 Merc. 500. λειμῶνες μαλακοί, Od. ε,
 72. ὕδρηλοι, Od. ι, 152. λειμῶνας ἀ-
 κραιφύς, H. in Merc. 72. ἐρατεινὸς,
 ibid.
 Λειμωνόθεν, Il. ω, 451.
 Λεῖος πετρῶων, Od. ε, 445. Od. η, 282.
 λείη, *epith. arboris in trunco sine ra-*
mis, Il. δ, 484. ἄροσι, *mollis*, Od. ι,
 154. λείνη, Od. κ, 105. λεία ἐποίησε,
 complanavit, Il. μ, 50.
 Λειριόεντα χροά, candidam, Il. ν, 850. λει-
 ριόεσαν ὅσα, suavem, Il. γ, 152.
 Λεῖση, Il. ι, 408. ν. λήση.
 Λειῶδης, Od. φ, 144. χ, 510. λειῶδες, Od.
 φ, 168.
 Λέκτο ἀριμνόν, Od. δ, 451. dormivit, ib.
 453. η, 546.
 Λελαβίσθαι, Od. δ, 588.
 Λελάθοντο, Il. δ, 127. λελαθίσθαι, Il. π,
 200. λελάθῃ, Il. ο, 60. λελαθίσθ', Il.
 τ, 156.
 Λελάκοντο etc. ν. λάκει.
 Λέλασαι, Il. ε, 854. λελάσμεθα, Il. λ,
 515. λελασμένοι, Il. π, 558. 776. Od. ν,
 92.
 Λελάχῃ, Il. ψ, 76. λελάχῃσι, Il. η, 80.
 ο, 350.
 Λελέιμην, Il. χ, 554. λέλειπτο, Il. κ, 256.
 ν, 168. λελείφθαι, Il. ω, 256. 494. λε-
 λείφεται, Il. ω, 742.
 Λεληκῶς ὄζῳ, stridens, *de ave*, Il. χ, 141.
 Λελημένος, Il. δ, 465. ε, 690. λελημένοι,
 Il. μ, 106. π, 552.
 Λίλογχεν, in Ven. sec. 2. λελόγχασι, Od.
 λ, 305.
 Λελημένος, Il. ε, 6.
 Λέλυται, Il. β, 155. η, 6. λέλυτο, Il. ν,
 85. λελυτο, *plural*. Od. σ, 237. ν. not.
 Λέζον, cubitum mitte, Il. ω, 655. Od. κ.
 520. λέζω, cubabo, Il. ω, 650. λέζωτες,
 lecturi, Od. ω, 225.
 Λέζατο ἡδέϊ ὕπνῳ, Il. δ, 151. Il. φ, 27. λέξ-
 άσθην, dormierunt, Il. ζ, 550. λέξάσ-
 θαν, cubent, *de vigilibus*, Il. ι, 67. λέξαι-
 μην, cubem, dormiam, Od. γ, 365. π,
 598. λέξαιτο, delegerit, Od. ω, 108.
 λέξασθαι, Il. β, 125. θ, 519. λέξομαι,
 Od. ρ, 102. τ, 595. ψ, 172. λέξεται, Od.
 η, 519. αλ. λέξαι. λέξεται, cubabit dor-
 miens, Od. δ, 415. λέξω, cuba, dormi,
 Il. ι, 615. λέξω, idem, ω, 650. conf. su-
 pra λέγασθαι.
 Λέοντα αἰθῶνα, Il. λ, 547. λέοντες σμερδα-
 λίω, Il. σ, 579. λέοντες χαροποί, Od. λ,
 610. λέοντων βαρεφθόγγων, H. in Ven.
 160. λείσιν ὠμοφάγαισι, Il. ε, 782. η,
 256.
 Λέπαδνα καλὰ, Il. ε, 750. τ, 593.
 Λεπτὴ μήτις, Il. κ, 226. ψ, 590. λεπτῇ
 κοίῃ, Il. ψ, 506. λεπτὸν ἄωτον, Il. ι,
 657. φάρος, Od. ε, 251. κ, 544. σή-
 μονα, B. 182. λεπτοὶ σίπλοιοι, Od. η, 97.
 λεπτὰς ἐθόνας, Il. σ, 595. λεπτὰ εἴματα,
 Il. χ, 511. ἀράχνια, Od. θ, 280.
 Λεπταλή φωνή, Il. σ, 571.
 Λεπτοργίς, in Sol. 14.
 Λέπυρον καρού, B. 150.
 Λίσχην, Od. σ, 528.
 Λευγαλίοι πολέμοιοι, Il. ν, 97. λευγαλὴν θα-
 νάτῳ, *caeda morte*, Il. φ, 281. Od. ε, 512.
 πτωχῶ, misero, Od. π, 275. ρ, 202.
 λευγαλή δαί, Il. ζ, 587.
 Λευγαλίοι, imbelles, Od. β, 61. λευγαλίοις
 ἐπέσσι, asperis, Il. υ, 109. λευγαλίοισιν
 κήδεσιν, Od. ο, 598. ἄλγισι, Od. υ, 205.
 λευγαλήσι φρεσί, improbo animo, Il. ι,
 119.
 Λευγαλῶς, infelicer, Il. ν, 725.
 Λεύκαινον, Od. μ, 172.
 Λευκανίης, Il. χ, 525. vid. λαυκαν.
 Λευκασπίδα, Il. χ, 294.
 Λευκοτέρην περιεῖ ἐλίφαντος, Od. σ, 195. λευ-
 κότεροι χίονος, Il. κ, 457.
 Λευκοχίτωνα, B. 57.
 Λευκώλενος, Il. α, 55. 195. 208. etc. λευ-
 κώλε, in Lun. 17. λευκώλενοι, Od. ζ,
 259. σ, 197. τ, 60.
 Λευρῶ χώρῳ, lato, Od. η, 125.
 Λεύσσω, Il. π, 127. υ, 546. λεύσσει πρόσ-
 σω καὶ ὀπίσσω, Il. γ, 110. λεύσσετε, vi-
 detis, Il. α, 120. λεύσσοι, Il. π, 70.
 λεύσσεσιν εἰς αὐτὸν, Od. θ, 171. λεύσσι,

- considera, Od. ψ, 124. λίσσων ἐπὶ πόντον, prospiciens, Il. ε, 771. δαΐδω-λα, perspicies res pulcherrimas, Il. τ, 19.
- Δίχως ἔμπεδον, Od. ψ, 205. εὐφρωτον, H. in Ven. 158. ἱερὸν, H. in Apoll. 328. κροῖδιον, Il. ο, 59. πυκινόν. Il. ι, 617. 655. λέχει ἀσκητῶ, Od. ψ, 189. λεχέων εὐποιήτων, H. in Ven. 162. λέχεσιν, ibid. 126. λέχεσσι δινωτοῖσι, Il. γ, 391. λεχέσσι τρητοῖς, Il. ω, 720.
- Λέχουδες, Il. γ, 447. Od. ψ, 294.
- Λέων ἡγρένιος, Od. δ, 456. δλοόφρων, Il. ο, 650. ὀρεσίτροφος, Il. μ, 299. ρ, 61. cf. λίσοντα.
- Λήγεις πόνος, Il. κ, 164. λήγει χόλοιο, im-
perf. Il. α, 224. μένος μίγα, Il. ν, 424. ληγέμεναι ἔριδος, Il. ι, 257.
- Λήγοντα νῖον χοροῖς, qui modo desiit sal-
tare, Il. γ, 594. λήξαν φόνιοι, Il. ζ, 107. λήξαιμι χεῖρας φόνιοι, Od. χ, 65. λήξειν ἀΐδων, Il. ι, 191. Od. θ, 87. λήξω ἐν σοί, Il. ι, 97. ἐναρίζων, Il. φ, 224. λήξειν ἀπατάων, Od. ν, 294.
- Ληθάνει ἐκ, oblivisci jubet, Od. η, 221.
- Λήθω, Il. α, 561. κ, 279. λήθεις με, Il. ω, 565. λήθεις ἐ, fallit, latet ipsum, igno-
rat, Il. ψ, 525. λήθεις νόον Διός, Il. ο, 461. χ, 195. λήθων, H. in Merc. 9. λήθοντες, Il. ζ, 296. λήσεις, Od. ν, 595. λήσει, Il. ψ, 526. λήσιν, Od. λ, 101.
- Λήθετο χάρμης, omisit, Il. μ, 203. 595. λήθοντο χάρμης, Il. ρ, 759. λήσσομαι, Od. α, 508. λήσσομαι, Od. λ, 555.
- Λήθεσκιν, Il. ω, 15.
- Λήθῃ σε μὴ αἰρέτω, Il. β, 55.
- Ληϊάδας γυναικάς, captivas, Il. υ, 195.
- Ληϊβοτείρης συδὲς, vastantis segetes, Od. σ, 29.
- Ληϊδὸς αἶσαν, Il. σ, 527. Od. ε, 40. ληϊδα μνηοεικία, Od. ν, 275.
- Ληϊον βαθὺ, Il. β, 147. ληϊὸν ἀλδήσκοντος, Il. ψ, 599.
- Ληϊσσομαι, Od. ψ, 557. ληϊσατο, Od. α, 598. ληϊσσατο, Il. σ, 28.
- Ληϊσῇ, Il. ι, 408. ληϊσῇ, ibid. 406.
- Ληϊσάι, in Bacch. s. latr. 7.
- Ληϊσσοις, Od. ο, 426.
- Ληϊτιδί, epith. Minerva, prædatrici, Il. κ, 460.
- Ληκύθῳ χρυσείῳ, Od. ζ, 79. 215.
- Ληνὲς λειμώνος, lacus, unde aquantur peco-
ra, H. in Merc. 104.
- Λητῶ ἡΰκομος, Il. α, 56. καλληπλόκαμος, H. in Apol. 101. χρυσοπλόκαμος, ib. 205. λητῆς ἰοικυδῖος, Il. ζ, 527. λητῶ καλλίσφωρον, in Dian. 19.
- Λιάζιτο, Il. ω, 96. λιαζόμενον, Il. υ, 420. λιάσθης, Il. χ, 12. λιάσθῃ, Il. ο, 520. λιάσθην, Il. ψ, 879. λιασθίς, Il. α, 549.
- Λιαρὸν αἶμα, Il. λ, 477. ὕπνον, Il. ζ, 164. ἔρον, Od. ε, 268. κ, 266.
- Λίγα κωκυῖς, Od. θ, 527. λίγ' αἰδῶν, Od. κ, 254.
- Λίγδην, leviter stringendo, Od. χ, 278.
- Λιγέως, Il. γ, 214. τ, 5. etc.
- Λίγξει βιὸς, Il. δ, 125.
- Λιγύμολποι, in Pan. 19.
- Λιγυπνέοντας ἀνέμης, Od. δ, 567.
- Λιγυπνοῖς ἀνέμοις, H. in Ap. 28.
- Λιγυρῇ μάσγι, Il. λ, 552. ὄρνιθι, Il. ζ, 290. αἰοῖθι, Od. μ, 44. λιγυρῇσι πανοῖσι, Il. ε, 526.
- Λιγὺς ἀγορητὴς, Il. α, 248. β, 246. λίγεια, Od. ω, 62. λιγὺν ἀγορητὴν, Il. δ, 295. Od. υ, 274. λιγύην φόρμιγγα, Od. ψ, 155. λίγυιαν φόρμιγγα, Od. θ, 254. 261. vid. not. et addend. ibid. 537. χ, 532. λιγύων ἀνέμων, Il. ν, 354. ζ, 17.
- Λιγυφάγγισσι κηρύκεσσι, Il. β, 50. 442. etc.
- Λιγυφῶν ἄρση, Il. τ, 550. λιγύφανον, H. in Merc. 475.
- Λίθ' ῥήγεια, Od. κ, 355.
- Λιθάδσσι πυκινῇς, Od. ψ, 195. πυκνῇσι, Od. ζ, 56.
- Λίθακι, Od. ε, 415.
- Λιθῶ βηλῶ, Il. ψ, 202. λίθοι ἱστοί, Od. ν, 107.
- Λίθοιο ξεισοῖ, Il. ζ, 244. τρητοῖο, Od. ν, 77. λίθῳ ἐκρίενται, Il. θ, 527. λίθους ξεισοῖσι, Il. σ, 504. καταρχέεσσι, Od. ι, 185. πυκνοῖσι, Il. π, 212.
- Λικμητῆρος, Il. ν, 590.
- Λικμώντων, Il. ε, 500.
- Λικριφίς, Il. ζ, 465. Od. τ, 451.
- Λιλαίαι, Il. ν, 253. λιλαίαι, Il. γ, 599. λιλαίεται, Od. ν, 51. λιλαίει, Od. λ, 222. λιλαίειτο, Il. υ, 76. λιλαίεσθαι, Il. π, 89. λιλαίόμενα χροδὲ ἄσαι, de telis missis, Il. λ, 575. ο, 517.
- Λιμὴν εὐρομος, Od. δ, 558. καλὸς, Od. ζ, 265. λιμένος πόλαιο, Od. κ, 92. πολυβεν-
θίος, Il. α, 452. λιμὴν γλαφυρῶ, Od. μ, 305. λιμένα ναύλεχον, Od. κ, 141.
- Λιμίνες ἀμφιδύμοι, Od. δ, 846. πάνορμοι, Od. ν, 195. λιμῖνιν χαλεποῖσι, Od. τ, 189. λιμίνεσσι, Il. ψ, 745.
- Λίμνης βαθείης, Il. ν, 32. λίμνην περικαλλία, Od. γ, 1.
- Λιμόχαρις, B. 211.
- Λιμὸς ἀτροπῆς, Il. τ, 354.
- Λινοδάρεξ, Il. β, 529. 850.
- Λίνον, chorda in instrumento, musico Il. σ, 570. λίην πανάγρε ἀψίσι, de reti, Il. ε, 487. λίνη σὺν αὐτῷ, cum ipso linteo, in quo dormiens jacebat, Od. ν, 118. de filo Parcarum, Od. η, 198. ν. νησ. λίνοισιν χρυστοῖσι, filis, Il. in Ap. 104.
- Λίπ' ἐλαίῳ, pro λιπαρῶ, Il. κ, 577. etc.
- Λιπαρὸν γῆρας, commoda senectus, Od. τ,

568. λιπαρὴν καλύπτειν, Il. χ, 406. λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα, Od. ε. 531. λιπαρὰ κρηδύμενα, Od. α, 534. ν, 588. etc. λιπαρὰς θήμεις, Il. ι, 156. 298. λιπαροῖσι ποσσὶ, Il. β, 44, κ, 22. etc. λιπαρωτάτη, H. in Apoll. 58.
- Λιπέτω, Od. γ, 424. λιπέτην, Il. ζ, 284. λίσσησον, Il. ψ, 407.
- Λιπόω, niteo, Od. τ, 72.
- Λῆς ἡϋγένης, Il. ο, 275. λῆν σίντην, leonem, Il. λ, 480.
- Λῆς πέτρη, lævis, nuda, Od. μ, 64. 79.
- Λίσσει σε, rogabit, H. in Apoll. 53. λίσση εὐχῆσι, cum accus. Od. κ, 526. λίσσωμ', cuml. dat. Il. α, 285. ὑπέρ, cum genit. oro per etc. Od. ο, 261. φ, 278. λίσσειαι, Od. δ, 547. ρ, 158. λίσσει, Il. ω, 467. λίσσειτο, Od. θ, 544. λίσσοντο, Il. δ, 379. λίσσοιτο, Od. ζ, 142. λίσσομαι σ' αὐδῆς, in Pan. 48. λίσσαι, precare, Il. α, 394. λίσσωμαι ὑμᾶς, Od. μ, 165.
- Λίσφονοντα, Od. ω, 226. ν. not.
- Λίσφουσιν, scopis, Od. χ, 455.
- Λίτα πετάσας κατὰ, — linteum, Il. θ, 441. δαϊδάλεον, Od. α, 151. καλὸν, ib. conf. λῖψ'.
- Λιταὶ Διὸς κῦραι, Il. ι, 498. λιτῆσι, precibus, Od. λ, 34.
- Λιτάνευς, Il. ι, 577. Il. ψ, 196. λιτανεύσωμεν, Il. ω, 357.
- Λίτομαι, in Æscul. 5. λιτοίμην, Od. ζ, 406. λίτисθαι, precari, Il. π, 47.
- Λό', lavabat, Od. κ, 361.
- Λοβοῖσι εὐτρεῖτοισι, Il. ζ, 182. in Ven. sec. 8.
- Λόγοισι αἰμυλίοισι, Od. α, 56. μετακοῖσι, ibid.
- Λόγχι, B. 128. λόγχι, ibid. 291.
- Λοίσσας, Il. ψ, 282. λοίσσαι, Od. τ, 520. λοίσσωμαι, Od. ζ, 221. λοίσσατο, ibid. 227. λοισσάμενος, Il. φ, 560. etc.
- Λοιστρὰ θειρῶν, Il. ζ, 6.
- Λοιστροχόη, Od. υ, 297. λοιστροχόον, Il. σ, 346.
- Λοιβῆς, Il. δ, 49. λοιβῆ, Il. ι, 496. λοιβῆν, Od. ι, 349.
- Λοίγια, Il. α, 518. 575.
- Λοιγὸς, Il. θ, 150. λοιγὸν ἀνείκα, Il. α, 341.
- Λοισθας, Il. ψ, 536. λοισθῆ, ultimo, ibid. 751. λοισθῆον, ultimum, ibid. 785.
- Λόξοβάται, B. 286.
- Λοπὼν, Od. τ, 233.
- Λῶν, H. in Apoll. 120. λῶσι, Od. ω, 365. λῶσαν, Il. σ, 350. ω, 587. λῶσον, Il. π, 669. λῶσατε, Od. ζ, 210. λῶσιαν ἀπὸ — Il. σ, 345. λῶσῃ ἀπὸ, Il. ζ, 7. λῶσαι, Il. ω, 582. λῶσθαι, Il. ζ, 508. λῶσθαι, Od. ζ, 216. λῶσαντο, Il. κ, 576. λῶσασθε, Od. ψ, 151. λῶσαιτο, Od. ω, 253. λῶσασθαι, Od. θ, 449.
- Λοφάδεια, Od. κ, 169. vid. καταλοφ.
- Λοφίην, de setis in cervice aprī, Od. τ, 446.
- Λόφης ἑρμαῖος, collis, Od. π, 471. λόφον νιφέντα, in Pan. 6.
- Λόφον ἄκρον, cristam, Il. ν, 615. ἴππειον, Il. ε, 537. ἱπποχοαίτην, Il. ζ, 469.
- Λοχίσας, Od. χ, 53. λοχῆσαι, Il. σ, 520. λοχίσσομαι αὐτὸν, insidiabor ipsi, Od. δ, 670. λοχισάμενος, ibid. 388. 463.
- Λόχος αἰνότατος, Od. δ, 441. λόχον κοῖλον, de loco insidiarum, equo Trojano, Od. δ, 277. πυκινὸν, Il. δ, 592. λόχονδες, Od. ζ, 217.
- Λοχῶσιν οἰκαδ' ἰόντα, Od. ζ, 181. λοχῶσιν μιν, Od. ν, 425. λοχῶντες, Od. δ, 847. π, 569.
- Λογκὸς, in Pan. 24.
- Λύγοι, in Bacch. s. latr. 13. λύγοισι εὐερεφείσαι, Od. ι, 427. μόσχοισι, Il. λ, 105. λύγας, Od. κ, 166.
- Λογκὸς, ignavus, de milite, Il. ν, 119. ἰὼν, in contemtum, Od. σ, 106. λογκῆς, Il. ρ, 642. 686. σ, 18. ἀνδροκτασίης, Il. ψ, 86. αὐδῆς, Od. α, 341. γαστέρος, esurientis, Od. ρ, 473. λογκῆ δαί, Il. ν, 286. ω, 759. λογκὴν ἀγγελίην, Il. τ, 35. ἄτην, Od. ψ, 224. λογκὸν δλεθρον, Il. β, 875. ζ, 16. υ, 289. etc. λογκὰ ἔχθρα, pernicio, Il. γ, 416. κῆρα tristia, Il. ε, 156. σήματα, literas exitiales, Il. ζ, 168. ἔλκει, vulnera graviora, Il. τ, 49. ἱμῆσαστο, molitus est rem sævam, Od. γ, 305. φάρμακα, de venenatis, Od. δ, 230. λογκὰ πίλονται ἄλλοις, invisa, Od. ζ, 226. εἴματα, sordida, Od. π, 457. ρ, 203. 338. res adversas, Od. σ, 153. λογκῶν ἀνδρῶν, non præstantium, mediocrium, Il. ν, 237. λογκοῖς ἐτάροισι, Od. ι, 454.
- Λογκῶς, Il. ε, 765.
- Λύθρη, Il. ζ, 268. λ, 169. etc.
- Λυκάβαντος, Od. ζ, 161. τ, 306.
- Λυκίην, spoliū lupi, Il. κ, 459.
- Λύκοι κρατερώνυχες, Od. κ, 218. δρέστροι, ibid. 212. πολλοὶ, in Ven. 70. σίνται, Il. π, 552. ὠμοφάγοι, ibid. 156.
- Λύματα, Il. α, 314. ζ, 171.
- Λύων μελεδήματα, de somno, Il. ψ, 62. Od. ν, 56. λύομεν, destruiamus, Il. π, 100. λύομεν, destruebamus, Od. ν, 388. λύες, ib. κ, 498. λ, 619. λύον ἴππους ὑπὸ ζυγῶφι, ib. ω, 576. λύσε ζωστῆρα, Il. δ, 215. γυῖα, ibid. 469. μένος, fregit, Il. π, 352. θώρηκα, discidit, ibid. 804. ζώνην παρθένην, Od. λ, 244. ἀπὸ τοίχης, Od. μ, 421. λύσαν ἀγορὴν, Il. α, 305. ἴππους, Il. θ, 453. 545. λύσον, redde redemptum, Il. ω, 137. 555. λύσαδ' ὑπ' ἐξ ὀρχέων, Il. θ, 504. λύσαιτε μοι, liberam mihi reddite, Il. α, 20. ν. not. λύσειαν ἔντα, reddant

redimentibus, II. ρ, 163. λύση ἀπὸ — ἔκτορα, reddat redemptum, II. ω, 76. 116. λύσαι, solvere e vinculis, II. ο, 22. redemptum reddere, II. ω, 561. λύσαι ἀνὰ — πρυμνήσια, Od. ι, 178. 562. etc. λύσω, liberam dimittam, II. α, 29. λύμεν, solvebar, Od. ι, 463. λύοντο τεύχε' ἀπ' ὤμων, II. ρ, 318. λύθη, II. ε, 296. λύθην, II. π, 805. σ, 31. etc. λύμην, redimar, optative, II. φ, 80. sed hæc edit. habet ἐλύμην, ut et Barnes. vid. not. λύτο γένετα, II. φ, 114. 425. ἀγών, II. ω, 1. λύντο, II. η, 16. ο, 435. λυόμεθα ἵππους ὑπ' ἑχέσφι, equos nostros solvamus, II. ψ, 7. λύσομαι ἐμὲ, redimam me, II. κ, 378. λυσόμενος, II. α, 13. 372. etc. λύσασθαι, II. ω, 118. 146. etc.

Δυσρῆ, de terra, Od. ν, 243.

Δύρη, H. in Merc. 422.

Δυστιμλής, Od. υ, 57. ψ, 343.

Δύσιος, II. ω, 655. λύσιον, Od. ι, 421.

Δύσσα κρατερῆ, II. ι, 239. λύσαν ὀλοήν, II. ι, 305.

Δυσσητῆρα, II. ρ, 299.

Δυσώδης, II. ν, 55.

Λωβύειω, Od. ψ, 26. λωβύεις, ib. 15.

Λάβη, II. η, 97. etc. λάβην ἀεικία, II. λ, 142. θυμαλγία, II. ι, 387.

Λωβήσασθαι, II. ν, 623. λωβήσαιο, II. α, 232. β, 242.

Λωβητῆρ, II. λ, 385. λωβητῆρα ἐπισκόλον, II. β, 275. λωβητῆρες ἐλεγχείς, II. ω, 239.

Λωβητὸν, II. ω, 531.

Λωίτερον, Od. α, 376. β, 141.

Λύπη, ὑπεργία, amictum, pallium, Od. ν, 224.

Λωπύντα πιδία, II. μ, 285.

Λωτὸς, II. φ, 351. Od. δ, 603. λωτὸν ἐρσήεντα, II. ζ, 348.

Λωφῆσαι, II. φ, 292. λωφῆσαι, Od. ι, 460.

M

ΜΑ' Ἀτόλωνα, II. α, 86. Ζῆνι, II. ψ, 43. σὺδὲ σκηπτρον, II. α, 234.

Μάγειροι, B. 40.

Μάξα, Ires. 6.

Μαζὸν λαθικηδέα, II. χ, 85.

Μάθον, II. ζ, 444.

Μαίσσθαι, Od. ζ, 556.

Μαιμῶσι, gestiunt, de manibus, pedibus, II. ν, 75. 78. μαιμών, incensus cupiditate, II. ο, 742. μαιμώνσα, II. ε, 661. ο, 542.

Μίμνησι ἥτορ, commotum est, II. ε, 670.

Μαινάσι, II. χ, 460.

Μακαρίζοι, Od. ο, 537. ρ, 165. τ, 311.

Μακάρεσσας, Od. ζ, 158. λ, 482.

Μακιδνῆς αἰγίρεα, celsæ, Od. η, 106.

Μάκελλαν, II. φ, 259.

Μακρότερον, Od. ρ, 20. μακροτάτη, II. ζ, 288. μακρότατα, II. ζ, 373.

Μακῶν, ejulans, II. π, 469. Od. κ, 163.

Μαλακώτερος, II. χ, 373.

Μαλαχῶν, B. 160.

Μαλίσθ, epith. ignis, II. ι, 242. μαλίσθ, II. υ, 316.

Μαλθακός, II. ρ, 588.

Μάν, II. β, 370. δ, 512. etc.

Μάντιϊ, II. ν, 69.

Μαντήιον, H. in Merc. 530. 544. μαντήιας, ibid. 469.

Μαντεύσαι, II. π, 859. μαντεύω, Od. β, 178. μαντεύτο, Od. ο, 235. μαντεύσομαι, Od. α, 200.

Μαντήϊα, Od. μ, 272.

Μάντις ἀμύμων, II. α, 92. μάντιος πολυίδης, II. ν, 663. μάντι, II. α, 106. μάντις, II. ω, 221.

Μαντοσύνη, Od. ι, 509. μαντοσύνην, II. α, 72. μαντοσύνας, II. β, 832. λ, 330.

Μαργαρίν, II. ε, 882.

Μάργη, Od. σ, 2. μάργην, Od. ψ, 11. μάργη, Od. π, 421.

Μαρμαίροντα, II. γ, 397. μ, 195. μαρμαίροντες, II. ν, 801. μαρμαίροντας, II. π, 279.

Μαρμαρίνη, epith. telæ, II. γ, 126. ἄλα, ζ, 273. etc.

Μαρμαρυγαί, H. in Apoll. 203. μαρμαρυγας, Od. ρ, 265.

Μάρμαρον, II. π, 735. μαρμαρὸν ἐκρίεντι, II. μ, 330.

Μάρναται, II. δ, 513. μαρνοίμεθ', Od. λ, 512. μάρανσθαι, II. ι, 317. μάραο, II. π, 497. μάραντο, II. λ, 498. μάραντο, II. λ, 593. ν, 169.

Μάρπτει χθόνα παδοῖν, contingebat, II. ζ, 228. μάρπτεισι κειρανὺς, scil. ἔλκεια, contactu fecerit, II. ρ, 405. 419. μάρψει, reprehendet, aut corripiet, II. ο, 137. μάρψη πόδεςσι, assequatur, II. ρ, 564. μάρψαι πρὸς, assequi, II. χ, 201. μάρψας, arripiens, Od. κ, 116. σὺν δὲ δύω, Od. ι, 289. 311.

Μαρτυρίζοι, Od. λ, 324.

Μάρτυροι, Od. π, 423. μάρτυροι ἀκριτοί, II. χ, 225. etc.

Μάσσασθαι χεῖρ, prendere, Od. λ, 590.

Μᾶσσον, adv. longius, Od. ρ, 205.

Μάστατα, II. ι, 324. Od. δ, 287. ψ, 76.

Ματεύσομεν, vid. μάτευσομεν.

Μάστιγι Διὸς, II. ν, 812. κακῇ, ib. λιγυρῇ, II. λ, 532. μάστιγα φαινήν, II. κ, 500. π, 395.

Μάστιε, scutica verbera, II. ρ, 622. μάστιγας ὑρῇ, cauda verberat, II. ν, 171.

Μάστιν, Od. ο, 182.

- Μασχάλη, H. in Merc. 242.
 Ματεύσορμιν, Il. ζ, 110. al. μάστις.
 Μάτησιν, Il. ψ, 510. ματήσεται, Il. ε, 253.
 Ματίη, dementia, Od. κ, 79.
 Μαχάϊρας χρυσίας, Il. σ, 597.
 Μαχιδόμενος, Od. ρ, 471. μαχιδόμενοι, Od. ω, 113.
 Μάχισθον, Il. η, 279. π, 775. μαχίσθην, Il. ε, 575. μ, 145. μαχοίατο, Il. δ, 548. φ, 429. μαχίσσατο, Il. ζ, 184. μαχισσαίμην, Il. ν, 118. μαχίσσαι, Il. ζ, 329. μαχίσσαιο, Il. ω, 439. μαχίσσομαι, Il. γ, 290. μαχίσσονται, Il. β, 366. μαχισσόμηνος, Il. τ, 157. μαχίσκετο, Il. η, 140.
 Μάχη δριμύια, Il. ο, 696. φησίμβροτος, Il. ν, 359. μάχης ἀλεγεινῆς, Il. σ, 248. δακρυόισσες, Il. ν, 765. καυτεριῆς, Il. δ, 542. πολυδακρύτης, Il. ρ, 192. μάχη κυδιανέη, Il. ζ, 124.
 Μαχητής, Il. ε, 801. etc.
 Μαχητὸν ἢ κακόν, invincibile, Od. μ, 119.
 Μαχλοσύνην ἀλεγεινήν, Il. ω, 30.
 Μᾶψ, Il. β, 120. 214. etc.
 Μαψιδίως, Il. ε, 374. etc.
 Μαψιλόγοις, H. in Merc. 543.
 Μίγ' ἀμείνονα, Il. β, 259. ἄριστος, Il. β, 768. ἔξοχος, Il. β, 480. μίγα φέρεται, Od. λ, 477.
 Μεγάθυμος, Il. δ, 467. ν, 598. etc.
 Μεγαίρω, Il. δ, 54. η, 408. etc. μέγχε, Il. ψ, 875. μεγῆρης, Od. γ, 55. μεγῆρας, Il. ν, 563. ο, 473.
 Μεγακῆτες, Il. φ, 22. μεγακῆτι, Il. θ, 222. μεγακῆτια, Od. γ, 158.
 Μεγάλην ὅπα, Il. γ, 221. etc.
 Μεγαλήτορος, Il. β, 547. 641. etc. μεγαλήτορι, Il. ε, 674. etc. μεγαλήτορα, Il. ι, 255. 625. etc. μεγαλήτορες, Il. θ, 523. ν, 656. μεγαλήτορας, Il. ν, 302.
 Μεγαλίζομαι, Od. ψ, 174. μεγαλίζω, Il. κ, 69.
 Μεγαλοσθένεις, in Nept. 1.
 Μεγάλως, Il. ρ, 725. Od. π, 452.
 Μεγαλωσι, Il. σ, 26. Od. α, 40.
 Μεγάροιο αἰθαλίοντος, Od. χ, 259. εὐθαδίας, Il. σ, 374. εὐάδης, H. in Merc. 65. μεγάρων εὐπῆκτα, Il. β, 661. μέγαρα, Il. ι, 459. σκίοιντα, Od. α, 365. δ, 768. μεγάρων εὐναιταδόντων, Od. β, 400. τ, 30.
 Μεδίαν, Il. γ, 276. η, 202. μέδισσα, in Ven. tert. 4. μεδιόντα, H. in Merc. 2.
 Μεδοντος ἄλδς, mari imperantis, Od. α, 72. μέδοντες, Il. β, 79. ι, 17. etc. μέδοντας, Od. η, 136. 186. μεδιόατο, Il. ι, 618. μεδίηαι, Od. λ, 109. 137. μέδεται, Od. β, 358. τ, 321. μεδώμεθα, Il. δ, 418. ε, 618. μεδήσομαι, Il. ι, 646.
 Μεδέλεισκι, excipiebat manibus, Od. θ, 376.
 Μεδίειπες, Od. α, 175. μέδειπαι, Il. ε, 329. θ, 126.
 Μεδήμενος μνηστῆρσι, assidens, Od. α, 118.
 Μεδήμων, Il. β, 241. μεδήμονα, Od. ζ, 25.
 Μεδημοσύνη, Il. ν, 121. μεδημοσύνησι, ib. 108.
 Μεδίεις, remittis a fortitudine, Il. ζ, 523. μεδίει και ἔκ ἐδῆλει ποτίεσθαι, Il. κ, 121. μεδίειμιν, Il. ζ, 364. μεδίετε ἀλλῆς, Il. δ, 234. μεδίης, Od. δ, 372. μεδίησι, Il. ν, 234. μεδίειμιν, ib. 351. μεδίειμέναι, Il. ι, 114. μεδίεν, Od. φ, 377. μεδίέντα, Il. ζ, 330. μεδίέντας, Il. δ, 240. 516. μεδιώμεν, Il. κ, 449.
 Μεδείω, relinquam, auxilio destituam, Il. γ, 414. μεδέιη, Il. ν, 118. Od. ε, 471.
 Μεδίστατο, Il. ε, 514.
 Μεδομίλιον, Il. α, 269.
 Μεδομηθείς, Il. υ, 192. Od. ε, 325.
 Μέθυ γλυκερόν, Od. ζ, 194. ἥδῃ, Od. δ, 746. etc.
 Μεθύοντι, Od. σ, 259. μεθύσαν, Il. ρ, 390.
 Μεδῆσαι, Il. α, 595. Od. υ, 301. etc. μειδῆσασα, Il. α, 596.
 Μεδιάσι, in Ven. tert. 5. μειδιάων, in Bacch. s. latr. 14. μειδιόων, Il. η, 212. ψ, 793. μειδιόωσα, Il. φ, 491.
 Μείλανι, pro μέλανι, Il. ω, 79.
 Μελίγμαται, Od. κ, 217.
 Μείλινον, Il. ε, 655. 666. μέλινα, Il. ν, 715. τ, 361.
 Μελισσέμεν, Il. η, 410. μελίσσιο, Od. γ, 96. δ, 526.
 Μελίχρος, Il. ρ, 671. μελιχρον, Il. τ, 300. μελιχρα, in Ven. tert. 2.
 Μελιχρία, substant. Od. σ, 741.
 Μελιχρία, adj. Od. θ, 172.
 Μείνα παρ' αὐτῷ, Od. ζ, 292. μέινωμεν, Il. λ, 722. μείναν, Od. ω, 463. μένινας, Il. γ, 52.
 Μείρω ἤμισυ, sortire, accipe, Il. ι, 612.
 Μείς, mensis, ἔβδομος εἰσῆκει, cœperat, Il. τ, 117. H. in Merc. 11.
 Μελαγχροῖς, ὁ, Od. π, 175.
 Μέλαιθρον αἰθαλίον, Il. β, 414. πρηνῆς, Il. β, ibid. μελάθρον ὑψηλοῦ, Od. λ, 277. εὐποήτοιο, H. in Merc. 174. μελαθρόφιν, Od. θ, 279.
 Μείντο, Il. ι, 354. σ, 548.
 Μελάνδιτα, epith. gladii, Il. ο, 715. vid. not.
 Μελάνει πόντος, Il. η, 64. μελανθιῆς, in Camin. 3. vid. not.
 Μελανόχροος, Od. τ, 246. μελανόχρους, Il. ν, 589.
 Μελάντερον, Il. ω, 94. ἥδῃ πίσσα, Il. δ, 277.
 Μελάνυδρος, Il. ι, 14. π, 3. μελανύδρα, Il. π, 160. μελάνυδρον, Od. υ, 158.
 Μελδόμενος κρίσιν, Il. φ, 365. vid. not.

- Μέλες οἱ, curae erat ipsi, Od. ε, 6. μέλεμεν, Od. σ, 420.
- Μελεδήματα, Il. ψ, 62. Od. δ, 650. etc.
- Μελεδῶναι ὀξείσαι, Od. τ, 517.
- Μελεδῶναι ἀμυχανέναι, H. in Merc. 446. μελεδῶνας, H. in Ap. 552.
- Μίλιος αἶνος, inanis laus, sc. sine praemio, Il. ψ, 795. μιλίη δερμή, irritus, Od. ε, 416. μίλιον ἐσάμεναι, nihil agentem, Il. κ, 480. ἠκόντισαν, Il. π, 536. εὐχος, in-
anem, i. e. quae nullo labore constat.
quasi ingloriam gloriam.
- Μελεῖν ταμῶν, in partes minutas, Il. ω, 409.
- Μέλειςσι γναμπτοῖσι, flexibilibus, Il. λ, 668. etc.
- Μελέτησα, H. in Merc. 554.
- Μέλι χλωρόν, Il. λ, 630. Od. κ, 234.
- Μελίγηρυς, Od. μ, 187.
- Μελίη χαλκοβάρεια, Il. χ, 528. μελίης χαλ-
κογλώχινος, Il. χ, 225. μελίην ἐὺχαλ-
κον, Il. υ, 322.
- Μελιηδῆς, Od. τ, 551. φ, 295. μελιηδῆος, Il. δ, 346. etc. μελιηδία, Il. ζ, 258. etc.
- Μελικρήτης, Od. κ, 519. λ, 27.
- Μελίης ὕδρ, e fraxino, Od. ρ, 339.
- Μελισσῶν ἀδινάων, Il. β, 87. ἔθνια, Il. β, 87.
- Μελίτωμα χρυσόν, B. 59.
- Μελίφρων, Il. β, 34. μελίφρονος, Od. ω, 488. μελίφρονα, Il. ζ, 264. etc.
- Μίλλεις ἀρήμεναι, Od. χ, 522. v. not.
- Μίλω, Od. ι, 20. μέλῃσι μοι, Il. υ, 21. με-
λόντων σοι, curae sunt, etc. Il. σ, 465.
τ, 29. etc. μίμηλι, Il. β, 25. 62. μεμή-
λη, Il. δ, 353. ι, 359. μεμηλῶς, Il. ε, 708. ν, 297. μεμήλη, Il. β, 614. Od.
α, 151. vid. μέλι.
- Μίλποντες, Il. α, 474. μέλπονται πυκνὰ ποσ-
σι, saltant cum cantu, in Pan. 21.
μέλπονται Ἄρηι, de forti bellatore, Il. η, 240. μελπομένησιν μετὰ, inter saltantes
cum cantu, Il. π, 182.
- Μέλῃσθεσσι κυνῶν, de cadaveribus, Il. ν, 235.
κυσίν, Il. ρ, 255. σ, 179.
- Μεμαυῖαι, balantes, Il. δ, 435. cf. μακῶν,
et μεμηκ.
- Μίματος, Il. θ, 413. κ, 435. μίμασιν, Il.
ι, 657. ο, 105. μίμαθ', gestitis, Il. η, 160. μίμασαν, Il. β, 863. η, 3. etc. με-
μάσιν, gestiat, Il. δ, 304. υ, 355. μεμα-
ῶς, Il. δ, 40. ι, 135. 143. etc. μεμαυῖα,
Il. δ, 440. etc. μεμαῶτος, Il. θ, 118.
μεμαῶτι, Il. ν, 8. 317. μεμαῶτα, cupi-
entem, Il. α, 590. ἰδὺς, recta irruen-
tem, Il. λ, 95. 98. μ, 186. 405. etc.
μεμαῶτι, Il. ι, 244. 569. μεμαῶτες, Il.
β, 473. 543. etc. μεμαῶτες, Il. β, 818.
μεμαυῖαι, Il. ε, 779. μεμαῶσιν, Il. μ,
200. 218. μεμαῶτας, Il. ι, 361. ο, 276.
- Μίμβλετο, Il. φ, 516. Od. χ, 12.
- Μίμβλακε, Od. ρ, 190.
- Μεμπκῶς, vociferans, Il. κ, 362.
- Μέμνη, Il. ο, 18. υ, 188. μέμνηται, Il. φ,
442. μεμνώμεθα, Od. ζ, 168. μεμνήμην,
Il. ω, 745. μεμνίωτο, specularetur, in-
spiceret diligenter, Il. ψ, 361. μέμνην-
το, Il. ρ, 364. μεμνήσομ', Il. χ, 390. μεμ-
νήσοθαι, Od. τ, 581. φ, 79.
- Μέμονα, Il. ε, 482. μέμονας, Il. κ, 36. ι,
247. etc. μέμονε, Il. κ, 304. π, 435. etc.
μένει, Il. λ, 317. etc. μένεις, Od. κ,
285. μένεις, H. in Apoll. 416. μένειςσι,
Il. ι, 45. φ, 310. μένειςιν, Il. ζ, 375. με-
νέων, Il. θ, 361.
- Μεμορυμένα καπνῶ, Od. ν, 435.
- Μίμυκεν σὺν — Ἰλκεα, coierunt, Il. ω, 420.
- Μιμυκῶς, mugiens, ἥτε ταῦρος, Il. φ,
237.
- Μενεαῖνα, Od. ρ, 17. μενέαινε, Il. π, 491.
μενεαίνμεν, Il. ε, 606. μενεῖναιμεν, Il.
τ, 58.
- Μενεδήϊος, fortis, Il. μ, 247. ν, 228.
- Μένειν, Il. ν, 476. Od. λ, 513. μενέτην, Il.
θ, 79. τ, 310. μενέμεν, Il. ε, 486.
Od. ι, 97. μενόντων, manento, Il. ψ, 160.
674. μένισκον, Il. τ, 42.
- Μένειν, Il. λ, 317. etc. μένεις, Od. κ, 285.
μένεις, H. in Apoll. 416. μένειςσι, Il. ι,
45. μένειςιν, Il. ζ, 375. μένέων, Il. θ,
361.
- Μενετόλεμος, Il. β, 740. δ, 395. etc.
- Μενεχάρμης, Il. ν, 396. ο, 582. μενεχάρ-
μαι, Il. ι, 525.
- Μενέχαρμος, Il. ζ, 376.
- Μενοεικῆς, Od. υ, 391. μενοεικία, Il. ι, 90.
227. etc.
- Μενοινᾶς, Il. ζ, 221. 264. etc. μενοινᾶ, Od.
β, 34. 92. μενοῖνα, Il. ν, 214. μενοινῶν,
Il. ο, 293.
- Μενοῖνον, Il. μ, 59. μενοῖνησιν, Od. β, 36.
μενοῖνήσιν, Il. ο, 82. μενοῖνήσῃ, Od. β,
248. μενοῖνήσωσι, Il. κ, 101.
- Μενοινῶν, Il. ν, 79.
- Μενοπτόλεμος, Il. ν, 693.
- Μένος ἀσχετον, καὶ ἔκ ἐπεισιπτόν, Il. ε,
892. αἶν ἀτιρήσῃ, Od. λ, 269. αἶνον,
Il. ρ, 565. Ἄρης, periphrasis Martis,
Il. σ, 264. ἄσβεστον, Il. χ, 96. ἄσχετος,
Od. υ, 19. ἀτάσθαλον, Il. ν, 634. ἄτρο-
μον, Il. ρ, 156. δερμῶν, Od. ω, 318. ἔμ-
πεδον, Il. ε, 254. etc. ἰσθλὸν, Il. ε, 516.
ἡλίοιο, sol. Od. κ, 160. ἡῦ, Il. ρ, 456.
etc. ἱερὸν Ἀλκινόω, venerabilis Alcinoos,
Od. η, 167. κρατερὸν, Od. ι, 58. etc. μί-
γα, Il. ζ, 261. etc. ἔξῃ θυμῷ, ira gravis,
in Mart. 14. πατρώϊον, Il. ε, 125. πο-
λυθαροῖς, Il. ρ, 156. πυρὸς δινὸν, acer
ignis, Il. ζ, 182. ἀνέμων, venti, Od. ε,

478. τ, 440. μένος; ἔλλαβε θυμὸν, de equis ferocientibus, Il. ψ, 468. μένει, Il. η, 210. Od. ζ, 262.
- Μερμαίροντα, Il. μ, 195.
- Μερμερα, Il. θ, 453. κ, 289. etc.
- Μερμηρίζον, Il. μ, 199. μερμηρίζα, Od. κ, 50. 151. 438. etc. μερμηρίζω, Od. π, 261.
- Μέριμιθι, funiculo, ἀργυρέη, Od. κ, 24. φαεινῇ, ibid. 25.
- Μερόπες, Il. σ, 288. μερόπων, Il. α, 250. γ, 402. μερόπεςσι, Il. β, 285.
- Μεσαιπόλις, semicanus, Il. ν, 561.
- Μισηγὺ, cum genit. Il. θ, 556. etc. μισσηγὺ, cum genit. Il. ο, 316. π, 807. υ, 370. μισσηγὺς, absol. Il. ψ, 541. etc.
- Μισήεις, mediocris, Il. μ, 269.
- Μισόδμης κοίλῃς, Od. β, 424. μεσόδμαι, καλαί, Od. τ, 37. υ, 354.
- Μισόμφαλον, B. 128.
- Μίσσα, Il. θ, 72. χ, 212. μισσάτω, Il. θ, 225.
- Μίσσαυλον, Il. ω, 29. Od. κ, 455. μισσαύλοιο, Il. λ, 547. etc.
- Μισσοπαγίς, Il. φ, 172.
- Μισσά, Ires. 5.
- Μίσφ' ἡῆς, Il. θ, 508.
- Μίστα, pro μέτεσι, adest, Od. φ, 95.
- Μιστάγγιλος, Il. ο, 144. ψ, 199.
- Μισταδαίνυνται, Il. χ, 498. μεσταδαίσσονται, Il. ψ, 207. μεσταδαίσσεται ἡμῖν, convivabitur, Od. σ, 48.
- Μισταδήμιος, Od. θ, 295. μεσταδήμιον κακὸν, Od. ν, 46.
- Μισταδόρσιος, Od. δ, 194.
- Μισταδρομάδην, inter currendum, Il. ε, 80.
- Μισταθωρήσσον, Il. ν, 501. μεταθωρήσσοντο, Il. υ, 529.
- Μισταΐζειν, una considerare, Od. π, 562.
- Μισταΐσσων, Il. σ, 598. μεταΐζας, Il. φ, 564. Od. ρ, 256. υ, 11.
- Μιστακλαύσεσθαι, Il. λ, 765.
- Μιστακλινθίντος, Il. λ, 509.
- Μισταλλῶ, percunctor, Il. α, 555. μεταλλαῖς, Il. γ, 177. κ, 125. etc. μεταλλαῖ, Od. ζ, 128. μεταλλῶσιν, Od. π, 287. τ, 6. μεταλλάα, scrutare interrogando, Il. α, 550. Od. τ, 115. 190. μεταλλάησαν, Il. ε, 516. μεταλλάῃσαι, Od. γ, 69. 245. etc.
- Μιστάλμνος, Il. ε, 536. λ, 558. etc.
- Μισταμάζιον, Il. ε, 19.
- Μισταμίλπεται, una saltat canitque, H. in Ap. 97. vid. μίλποντες.
- Μισταμίζμεν, Od. χ, 221.
- Μισταμώλια, Il. δ, 365. Od. β, 98. etc.
- Μιστανάσσην ἀτίμητον, inquilinum, Il. ι, 644. π, 59.
- Μιστάνοιαν ἄχρησσην, B. 69.
- Μισταπαλλόμενος, Il. ω, 400.
- Μισταπανόμενοι, Il. ρ, 375.
- Μισταπανωλή, Il. τ, 201.
- Μισταπρέπτι' ἀθανάτοισι, Il. σ, 370.
- Μισταπρέπω, Il. π, 855. μεταπρέπει, Il. β, 481. etc. μετέπρεπον, Il. λ, 719. ψ, 645. μετέπρεπτι, Il. ν, 175. ο, 550.
- Μισταρίθμιος, in Bacch. sec. 6.
- Μιστασπών, Il. ρ, 190. Od. ζ, 55. μετασπόμνος, Il. ν, 567.
- Μίστασσαι, media ætate, Od. ι, 221.
- Μιστασοιχεί σὰν, eodem versu, Il. ψ, 558. 757.
- Μιστασρέψις, Il. ν, 205. μεταστρέψις, Il. ο, 52. μεταστρέψη, Il. κ, 107. μεταστρέψωσιν, Od. β, 67. μεταστρέφεις, Il. λ, 594. μεταστρέφίντι, Il. ρ, 752.
- Μισταστρή, Il. α, 162. μεταστρέπεται, Il. ι, 626.
- Μιστατροπαλίζω, Il. ν, 190.
- Μισταφρασόμεθα καὶ αὐτῖς, considerabimus, Il. α, 140.
- Μιστάφρην, Il. β, 265. ε, 56. μεστάφρηνον ἐνὺν, Il. κ, 29. μεστάφρενα, Il. μ, 428.
- Μιστίασι, Il. κ, 227.
- Μιστιβέλυσαν ἄλλως, decreverunt, (nisi est pleonasmus in ἄλλως,) Od. ε, 286.
- Μιτίει' — τοῖσι, allocutus est, Od. β, 409. σ, 59.
- Μιστιδάμινος, inferendo se in medios, interventus suo, Il. ν, 90. ρ, 285.
- Μιστίω, Il. ψ, 47.
- Μιστεκίαθον, Il. λ, 52. 715. etc. μετεκίαθε, Il. π, 685. Od. α, 22.
- Μιστελεύσομαι, cum acc. adibo, Il. ζ, 280.
- Μιστίμιχον, Od. σ, 509.
- Μιστίμμεναι, Il. σ, 91.
- Μιστενίσιστο ἡέλιος βαλυτόνδε, ibat, Il. π, 779. Od. ι, 58. ν. V. L.
- Μιστιζέφειον, Il. φ, 577.
- Μιστίσσυτε, Il. φ, 425. ψ, 389.
- Μιστίσενον ἄτην, deplorabam, Od. δ, 261.
- Μιστιφώνεον, alloquebar, Od. κ, 67.
- Μιστίω, Il. χ, 588. μετήσιν, Il. γ, 109.
- Μιστήρα, Il. θ, 26. ψ, 569.
- Μιστήυδον, Od. μ, 155. 270.
- Μιστοιχώμνος, cum acc. adiens, Il. κ, 111. μιστοιχομένη, Od. τ, 24. μετώχιστο, cum accus. petiit, invasit, Il. ε, 148. ἀνὰ ἄστυ, Od. θ, 7. adiit, cum accus. ib. 47.
- Μιστοκλάζει, subsidet flexis genubus, Il. ν, 281.
- Μίστοπις δεινῇ, vindicta, in Naut. 4. at v. not.
- Μιστοχλίσσει ἀχῆας θυράων, Il. ω, 567. μιστοχλίσσειεν, loco moveat, Od. ψ, 188.
- Μίστρον ἥβης, pubertas, Il. λ, 225. Od. λ, 516. ὅρμε, portum, Od. ν, 101. μέτρα τίσσαρα, Il. ψ, 268. εἴκοσι, Od. β, 555.

- etc. in quibus locis est de certa mensura, ut modio, amphora, similibus.
- Μετρήσαντες πύλαγος, cum trajecissent mare, Od. γ, 179.
- Μετώπιον, Il. λ, 95. π, 759.
- Μῶ, intell. φοβῆμαι, Od. ο, 12. Il. α, 27. cave ne, ibid. 25.
- Μῆδεα ἐναλίγκια θεοῖς, Od. ν, 89. πυκινὰ, Il. ω, 282. 674. μῆδεα ἄφθιτα, Il. ω, 88. πεπνυμένα, Il. η, 278. πυκνὰ, Il. γ, 202. φίλα, Il. ρ, 525.
- Μῆδεια (τὰ αἰδοῖν) Od. ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
- Μῆδεια, Od. ε, 175. μῆδεται, Il. ϕ, 415. μῆδεο, Il. β, 360. μηδοίμην. Od. ε, 189. μηδίτο Il. β, 38. η, 478. etc. μήσαι, Od. λ, 475. μήσατο, Il. κ, 289. Od. γ, 261. etc.
- Μηκάδεις, *epith. ovium*, Il. λ, 383. ψ, 31. μηκάδας, Od. ι, 124. 244.
- Μήκισά τί μοι γίνηται, Od. ε, 299. 465.
- Μήκισον ἄνδρα, Il. η, 155. μήκιστος, Od. λ, 508.
- Μῆκος, longitudo, Od. ι, 311. proceritas staturæ, υ, 71.
- Μήκων, papaver, Il. θ, 506.
- Μῆλα ἄργυρα, Od. κ, 85. ἄσπετα, Piscat. 2. βαθύτριχα, H. in Ap. 412. ἔμπεδα, Od. τ, 113. ῥια, Il. ε, 556. etc. καλλιτριχα, Od. ι, 356. 469. κλυτὰ, Od. ι, 508. πύονα, Il. μ, 319. ταναύπυδα, Od. ι, 464. ψαφρότριχα, in Pan. 32.
- Μηλίας ἀγλαόκαρποι, mali, Od. η, 115. λ, 588. μηλίας, Od. ω, 539.
- Μηλοβοτῆρας, Il. σ, 529. H. in Merc. 288.
- Μήλοπα καρπὸν, flavum, Od. η, 104.
- Μηλοσκοπῶν, pastorem, in Pan. 11.
- Μήνη, luna, Il. ϕ, 455. μήνης, Il. τ, 574. μήνην τανυσίπτιστον, in Lun. 1.
- Μηνίει, Od. ρ, 14. μῆνί, irascere, Il. α, 422. μ, 10. μῆνι, *imprecif.* Il. α, 488. σ, 257. μηνίας, Il. ε, 178.
- Μηνιζμόν, Il. π, 62. 202. 282.
- Μήνιμα, Il. χ, 558. Od. λ, 75.
- Μῆνις χαλεπή, Il. ε, 178. μήνιος ὀλοῆς, Od. γ, 135. μῆνιν ἀπορίψαντα, Il. ι, 515.
- Μήνυστον, H. in Merc. 264. 364.
- Μῆρα, Il. α, 464. β, 427. πολλὰ, Od. γ, 179.
- Μήρια πύονα, Il. ε, 375. κεχαρισμένα, Od. τ, 597.
- Μήρινθος, Il. ψ, 869. μερίθιοι, Il. ψ, 857. μερίθω λεπτῇ, Il. ψ, 854. μερίθον, Il. ψ, 866. sq.
- Μηρὸς, Il. ε, 505. μερῶ παχίος, Il. π, 473. etc. μερὰ θαλάρῳ, Il. ο, 113. μερὸι εὐφύεις, Il. δ, 146. μερὸς καλὸς, Od. σ, 66.
- Μηρῶσαντο, convolverunt, de velis, Od. μ, 170.
- Μήτωρ ἀτάλαντος θεόφιν, Il. η, 366. Od. γ, 409. μήτωρ ὕπατος, Il. θ, 22. μήτωρ, Il. ε, 272. μήτωρ, αὐτῆς, Il. δ, 528. μήτωρας, Il. ν, 93. 479.
- Μητιέτα, (nominat.) Il. α, 175. β, 197. 524. etc.
- Μῆτις λεπτῇ, parvum consilium, s. prudentia, Il. κ, 226. ψ, 590. μήτη, dat. Il. ψ, 515. 518. μῆτιν ἀμύμινα, Il. κ, 19. ἀρίστην, Il. ρ, 634. ἐπίφρονα, Od. τ, 526. παντοῖον, Il. ψ, 514. μήτίας, H. in Ven. 250.
- Μητιόεντι, Il. σ, 512. μητιόεντα, Od. δ, 227.
- Μητιώσι, Il. η, 45. κ, 208. μητιώσα, Il. ο, 27. Od. ζ, 14. θ, 9. μητιώντες, Il. υ, 155. Od. α, 254. μητιώντο, Il. μ, 174.
- Μητισαίμην, Od. σ, 27. μητίσασθαι, Il. κ, 45. ψ, 512. μητίσσομαι, Il. γ, 416. ο, 549. vid. *Add.*
- Μητροπάτωρ, Il. λ, 224.
- Μήτρως, avunculus, Il. π, 717. μήτρωα φίλον, Il. β, 662.
- Μητρῶϊον, maternum, Od. τ, 408.
- Μηχανάσθαι, Od. υ, 370. μηχανάσθαι, Od. γ, 213. π, 95.
- Μηχανῶτα, H. in Merc. 435.
- Μηχανώντας, Od. σ, 142. μηχανώνται, Od. π, 154. ρ, 499. μηχανῶντο, Od. σ, 196. μηχανώντο, Il. θ, 177. λ, 694. etc.
- Μῆχος εὐρέμεναι, consilium, Il. β, 542. ι, 249. etc.
- Μιαϊφόνος, Il. ε, 844. ϕ, 402.
- Μιαρός, fedatus sanguine, Il. ω, 420.
- Μιγαζόμενος φιλότῃ, Od. θ, 271.
- Μίγδα, Il. θ, 437. Od. α, 77.
- Μιγδὼν, H. in Merc. 491.
- Μίγη τρώεσσι, irrui in Troj. Il. ε, 145. etc. μίγησαν λάθρη, de concubitu, Od. θ, 268. μίγην ἀνδράσι, congressi sunt, Od. ι, 91. μιγίης ἐν κοίῃσι. Il. γ, 55. μιγίη φαίηκισσι, attingeret insulam Phæacum Od. ι, 386. μιγίην ἄλλοισι ἄλοχοι, Il. γ, 501. μιγίσωιν, Il. β, 475. μιγήμεναι φιλότῃ, de fœmina, Il. ζ, 161. de νῆρο, ibid. 165. μιγίντε φιλότῃ, de fœmina et mare, Od. κ, 554. μιγῆσθαι φυλάκεισσι, recipere se ad custodes, Il. κ, 565. μίκτο, Il. λ, 554. π, 815.
- Μίγη φάινκι, Il. δ, 141.
- Μιλοπαόρη, *epith. navium*, Il. β, 637.
- Μιμνάξιν, Il. β, 392. κ, 549.
- Μίμνεις ἔμεις, fugis me, Od. λ, 209. μέμνομεν ὅσῳ ἄρῃ, toleramus bellum, Il. ρ, 721. μέμνοσι ἄνθρωποι καὶ ὑπότῳ, de arboribus, Il. μ, 135. μίμνω ἔμπεδον αὐτόθι, Od. μ, 161. μέμνεις μένος καὶ χεῖρας Ἄ-

- χαῖν, sustinere, Il. v, 105. sq. ἡᾶ, ex-
 pectare, Il. σ, 255. μινύοντες, Il. β,
 296. μένει ἔσφι κῆρ ὑσμίνῃ, Il. v, 715.
 Od. β, 97. μίμνον ἔμιν, sustinebant, Il.
 ε, 94. μ, 156.
 Μιν, cum acc. subst. Il. φ, 249. Od. ζ, 48.
 Μινύει, Il. ο, 493. π, 392. etc. μινύθουσι, Il.
 ρ, 758. μινύθῃ, Il. ο, 492. μινύθισκον, Od.
 ζ, 17.
 Μινυνθα, Il. α, 416. δ, 465. etc.
 Μινυνθάδιος, Il. ο, 612. ρ, 302. μινυνθάδιος
 αἶων, Il. δ, 478. μινυνθάδιαι, Od. τ, 328.
 μινυνθαδιώτερον, Il. χ, 54.
 Μινύριζε, Il. ε, 889. μινύριζον, Od. δ, 719.
 Μίσγον οἶνον κρητῆρι, Il. γ, 270. μισγόμεναι
 ἄνδρας κακότητι, afficere malo, Od. υ,
 203. μῖξαι, χεῖρας τε μένις τε, Il. ο,
 510. μίσγειν ἐν φιλόστῃ, de pace, Il.
 β, 252. μίσγεται αὐτῇ, adit eam, Od.
 η, 247. μίσγεται ἄνδράσι, colloquatur
 etc. cum viris, Od. ζ, 288. μίσγεται
 ἔμει ἔωσι ὑπὸ ποταμοῖς, transire, Il.
 ψ, 75. μίσγειτο ἄθανάτοισι, adire, Il.
 ω, 91. γυναικὶ ἐν φιλόστῃ, ibid. 151. μισ-
 γομένων, pugnantium, manus conse-
 rentium, Il. δ, 456. ἀνίμων θύελλα, Od.
 ε, 517. μίσγειτο ἔκ ἐς Ἀχαιᾶς, non adi-
 bat, Il. σ, 216. μισγίσκετο Εὐρυμάχῃ,
 de femina, Od. σ, 524. μίσγοντο λάτρῃ,
 Od. χ, 445. μίχθῃ μένος τῶν, manus
 conseruere, Il. υ, 574. μιχθήμεναι, Il. λ,
 458. μιχθεῖς ἀλλοδαπῶσι, peregrinatus,
 Il. γ, 48.
 Μίσσησι, Il. ρ, 272.
 Μισθὸς ἔρκιος, Il. κ, 504. μισθῷ ῥητῷ, Il. φ,
 445. μισθὸν ἀεικία, Il. μ, 435. μισθὸς
 δοῖς, Od. κ, 84.
 Μίσυλλας, Il. ι, 210. μίσυλλον, Il. α, 465.
 β, 428. etc.
 Μίτον, Il. ψ, 762. v. not.
 Μίτρη, Il. δ, 187. μίτρη, ibid. 216. ε, 857.
 Μνάα γυναῖκα, ambis uxorem ejus, Od. π,
 451. μῆται, ibid. 77. τ, 529. μνάσθαι,
 Od. π, 591. φ, 161. μνάσθαι, Od. α, 59.
 μῆσθαι, Od. ζ, 91. μνάσκετο, Od. υ,
 290. μῶμιθ', ambiebamus, Od. ω, 124.
 μῶνται σε, ambiunt, Od. ζ, 54. 284.
 μῶνται, ambientes, Od. λ, 116. ν, 578.
 μνωμένω, recordantes, Od. ο, 599. μῶ-
 νειτ' φάβοι, fugiebant, Il. λ, 71. π, 771.
 μῶνοντο τὴν, ambiebant, de procis, Od.
 λ, 287.
 Μνησύνῃ, Il. ρ, 181.
 Μνήσαι σε καὶ θεὸς αὐτός, Od. μ, 38. μνήσα-
 σά μιν, admonens eum, Il. α, 407. μνή-
 σαι νόσιν, para reditum, Il. κ, 509. μνή-
 σκεσθαι, Il. β, 724. at hæc editio μνήσαι-
 σθαι, μνήσκειν, celebrabo, H. in Apoll. 1.
 in Bacch. s. latr. 2. etc. μνησόμεθ' περὶ
 πομπῆς, curabimus, etc. Od. η, 192.
 μνησόμεθα βράμης, edamus, Od. κ, 177.
 μνήσονται πατρίδος, volent redire in pa-
 triam, vel desiderabuunt patriam, Il. δ,
 172. μνήσατο σίτη, cibum cepit, Il. ω, 615.
 μνησάσκετο, Il. λ, 565. μνήσασθαι φυλα-
 κῆς, custodias agite, Il. η, 571. σ, 299.
 μνήσαιο ἀλκῆς, expromat robur, Od. δ.
 527. μνησαίετο κοῖτη, Od. η, 158. μνησαι-
 αθ' (το) suggerant, Il. β, 492. μνησόμεθα
 χάρης, Il. ο, 477. δόρπη, Il. ω, 601.
 Μνηστύνειν, Od. σ, 276. μνηστύσαντες, Od. δ,
 684.
 Μνηστῆς, Il. ζ, 246. μνηστῆ, Il. ι, 552. μνη-
 στή, Il. ι, 599. Od. α, 56.
 Μνηστῆρες ἀγαυοί, Od. β, 87. ἀγνόρες, Od.
 α, 144. ἀντίθροι, Od. ζ, 18. ὑπερηγόρεον-
 τες, Od. π, 266 ὑπερφιάλοι, Od. ψ,
 556. μνηστῆρσιν ἀναίδεσι, Od. α, 254. etc.
 μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι, Od. ο, 514. π,
 271.
 Μνηστῆς δόρπη, Od. ν, 280.
 Μνηστὺς ἀργαλῆς, procationis, Od. β, 199.
 μνηστῦ, Od. π, 294. τ, 15.
 Μογέων, Il. λ, 635. μόγησα, Od. η, 214. ζ,
 198. etc.
 Μογοστόκος εἰλήθυνα, Il. π, 187. τ, 105. μο-
 γοστόκος, Il. λ, 270.
 Μόγη ἴδρωσά, Il. δ, 27.
 Μόθῃ, Il. η, 117. μόθον, Il. η, 241.
 Μοῖρα ὁλοή, Il. π, 849. δυώνυμος, Il. μ,
 116. κραταιή, Il. ε, 85. ἴση, Il. ι, 518.
 χαλεπή, Od. λ, 291. μοῖρη, Il. ο, 195.
 etc. μοῖραν βίωσιον, Il. δ, 170. ἐλίγη, Il. π,
 86. μοῖραι, Parcæ, Il. ω, 49. μοιρῶν δύο
 νυκτὸς, Il. κ, 253. μοῖρας, Od. ρ, 470.
 Μοιρηγενὴς, felicibus natalibus gaudens, Il.
 γ, 182.
 Μοιχάγρια δόφιλλαι, multam adulterii, Od.
 ρ, 552.
 Μόλη, Il. ω, 781. μολῶν, Il. λ, 175. μολῶσα,
 Il. ζ, 286. μολῶσαι, Il. ο, 720.
 Μόλιβος, Il. λ, 257.
 Μολοβρός, Od. σ, 26. μολοβρόν, Od. ρ, 219.
 Μολυβδαίνῃ, Il. α, 80.
 Μονωθεῖς, Il. λ, 470.
 Μόριμον, fatale, Il. υ, 302.
 Μορμύραν, Il. σ, 405. φ, 525. μορμύροντα,
 Il. ε, 599.
 Μορμέντα ἔργατα, Il. ζ, 185. Od. σ, 297. v.
 not.
 Μόρος αἰνός, Il. σ, 465. μόρον κακόν, Il. ζ,
 557.
 Μόρσιμος ἔτοι εἰμὶ, non obnoxius huic fato,
 Il. χ, 13. cui aliquid fato destinatum
 est, in bonam partem, Od. π, 592. φ,
 162. μόρσιμον ἔκ ἦεν αὐτῷ, Il. ε, 674.
 σοί ἐστιν, Il. τ, 417. μόρσιμον ἤμαρ, Il. ο,
 615. etc.
 Μορφή ἐπέων, Od. λ, 66.
 Μορφόν, Il. ω, 516.

Μονάξ, Od. 9, 371. λ, 416.
 Μένωνες γενεὴν ἡμετέραν, Od. π, 117. μαν-
 θέντα, Od. ο, 385.
 Μῦσα λιγυῖα, Od. ω, 62. μῦσαι ἐλικώπτιδες,
 in Diosc. 1. ἱσσορες αἰθέρας, in Lun. 1. ἡδυ-
 πτεῖς, ibid.
 Μοχθήσειν, Il. κ, 106.
 Μοχθίζοντα, Il. β, 725.
 Μοχλὸς ἐλάϊνος, Od. ι, 578. χλωρὸς, ib. 579.
 μοχλὸν ἐξύν, Od. ι, 382. πυρηνέας, Od. ι,
 387.
 Μυδαλίας, humidus, Il. λ, 544.
 Μυελέντα, Od. ι, 295.
 Μυελὸς, Il. υ, 482. μυελὸν, Il. χ, 501.
 Μύθειαι, Od. β, 202. μυθεῖται, idem, Od. 9,
 180. μυθεῖτ', imperf. εἰς ἀγαθὰ, Il. ψ,
 505. μυθείσθην μῦθον, loquebantur, Od.
 γ, 140.
 Μυθείη, Od. δ, 152. μυθείσκοντα, Il. σ,
 289.
 Μῦθος ἀπήμων, Il. μ, 80. ἀπτερος, Od. ρ,
 57. τ, 29. ἐπήτυμος, Od. ψ, 62. ὕγις,
 Il. 9, 524. μῦθον κακῶ, Il. ε, 650. συ-
 γερῶ, Od. μ, 278. μῦθον ἠπειλήσεν, Il.
 α, 588. Ἀθηναῖον πρὸς μῦθον ἔειπεν, Il.
 β, 156. λάξετο μῦθον, Il. δ, 357. εἶσα
 καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνων, Il. η, 558.
 ἀποιπεῖν, sententiam dicere, Il. ι, 309.
 μῦθον ἀποισεῖν, Il. κ, 557. ἐφέλλειν, mul-
 ta loqui, Il. π, 651. μυθείσθην, Od. γ,
 140. ἔκ ἐπικιεύσω, non celabo rem, Od.
 δ, 744. μῦθον τελέωμεν, perficiamus con-
 silium, Od. δ, 777. ἐνισπῆσω, rem nar-
 rabo, Od. ε, 98. μῦθον σὸν ποτιδύγμηναι,
 jussum tuum, Od. η, 161. κατέλεξας,
 factum, fabulam, Od. λ, 567. πῖφανσκε-
 μιν, ibid. 441. ἐμὸν τελέσειας, rogata, Od.
 ο, 196. ἔχε σιγῇ, rem tace, Od. τ, 502.
 ἐπιτρέψαι, rem permittere, Od. χ, 289.
 ἀλόχῳ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν, Od. ψ, 549.
 Μῦθον ἄλιον, Il. ε, 715. ἀπηνία, Il. ο, 202.
 ἐπδότα, Il. ι, 175. ἦπιον, Od. υ, 396. 9υ-
 μαλγία, Od. α, 272. κερδάλιον, Od. ζ,
 148. κρασιρὸν, Il. α, 25. 526. ὀνειδίον, Il.
 φ, 395. πεφασμένον, sententiam dictam,
 Il. ξ, 127. πεπνυμένον, Od. α, 561.
 Μῦθοι ἄκριτοι, Il. β, 796. μῦθον κλοπίην,
 Od. υ, 295. μῦθοις ἀγανόισι, Od. α, 55.
 μῦθοισι μελιχίοισι, Il. ζ, 345. πυκνόισιν,
 Od. γ, 25. κερδάλειοι, H. in Merc. 162.
 χαλεποῖσιν, Od. β, 83. ρ, 395. μῦθους
 ὑπερφιάλους, Od. δ, 774.
 Μυθολογέω, Od. μ, 450. μυθολογέειν, ibid.
 453.
 Μυῶων ἀνιδάων, Il. β, 469. ἔθνα, ibid.
 Μύες σάκος, crepuit, ab ictu, Il. υ, 260.
 μύκον πύλαι, Il. ε, 749.
 Μυκώμεναι, de vitulis, Od. κ, 415.
 Μυκηθμῶ, Od. μ, 265. μυκηθμῶ, Il. σ,
 575.

Μύλης, Od. η, 104. μύλην, Od. υ, 111. μύ-
 λαι, ibid. 106.
 Μυλάκισσι, saxis grandibus (molaribus)
 Il. μ, 161.
 Μυληφάτω ἀλφίτα, Od. β, 555.
 Μυλοειδίῃ, Il. η, 270.
 Μύνησι, prætextibus, Od. φ, 111. vid. not
 Μυοκτόνον, B. 158.
 Μυρίκης, Il. κ, 467. μυρίκαι, Il. φ, 550.
 Μυρίκιν, Il. ζ, 59.
 Μυρίον, adverb. Il. φ, 520.
 Μύρονται, Il. τ, 215. μύρονθ', ibid. 6. μυ-
 ρομένη, Il. ζ, 375. ψ, 106. μυρομένη, Il.
 ρ, 441. μυρόμενοι, Il. σ, 254.
 Μυρσινιδίας, H. in Merc. 81.
 Μύρσινος ἰσχατώσα, Il. β, 616.
 Μύσαν ὄσσει, Il. α, 657.
 Μυχμῶ, Od. ω, 415.
 Μυχροίτατος, Od. φ, 146.
 Μυχῶ, Il. ζ, 152. ι, 659. etc. μυχὸν, Od.
 η, 87. μυχόνδι, Od. χ, 270. μυχῆς, Il.
 φ, 25.
 Μῶν, (sura) πάχιστος, Il. π, 515. μῶνων
 ἀπὸ, a musculis, ibid. 524.
 Μῶ, pro ἑμῶ, Il. λ, 607. Od. δ, 71. in
 Bacch. s. latr. 55.
 Μῶλος ξείνης καὶ Ἴου, pugna, Od. σ, 252. ἄ-
 γριος, acerrimum certamen, Il. ρ, 597.
 μῶλον ἄρηνος φυγεῖν, effugere prælium, i.
 e. saluum e prælio redire, Il. β, 401.
 Μῶλυ, Od. κ, 505.
 Μωμύη, Od. ζ, 274.
 Μωμήσονται, Il. γ, 412.
 Μῶμον, Od. β, 86.
 Μῶνυχες, epith. equorum, Il. ι, 127. etc.

N

ΝΑ΄ΕΙ ἐν—κρήνῃ, Od. ζ, 292. νάσσειν φρεῖ-
 ατα, Il. φ, 197. νῶν ἄγγεα ὀρῶ, ple-
 na erant, Od. ι, 222.
 Ναιετάω, Od. ι, 21. ναιετάσσει, Il. δ, 45. ρ,
 172. etc. ναιετάων, Od. ζ, 245. ναιεταόσση,
 Il. γ, 387. ναιετῶσιν ἐν πύλιν, Il. ζ, 415.
 ναιεταώσας πόλεις, Il. β, 648. ναιεταάσκει,
 Il. λ, 672. ναιεταάσκον, Il. β, 559. 841.
 Ναῖω, Od. α, 505. ναίεμιν, Il. ο, 190. Od.
 λ, 264. ναίεμναι, Od. ο, 240. ναίσκε, Il.
 ε, 708. π, 719. ναίσκον, Il. β, 758.
 Νάπαι, Il. 9, 554. π, 500.
 Νάρκησε χεῖρῃ, Il. 9, 528.
 Νάσσα πόλιν, condisi, Od. δ, 174. νάσθη
 Ἄργεϊ, habitavit, Il. ξ, 119.
 Ναυηγὸν, B. 93.
 Ναύλοχον ἐς λιμένα, Od. κ, 141. ναύλοχοι
 λιμένες, Od. δ, 846.
 Ναύμαχον ξυστὸν, Il. ο, 677. ναύμαχα ξυστὰ
 ibid. 389.

- Ναυσίκλητοι, Od. η, 59. 3, 191. etc.
 Ναύται ποντοπόροι, in Naut. 1. ναυτάν, Od. 3, 162.
 Ναυτίες, Od. 3, 112. ναυτίων, Od. ι, 158.
 Ναυτίλλεται, Od. δ, 672. ναυτίλλεσθαι, Od. ζ, 246.
 Ναύφι, Il. 3, 474. etc. ναύφιν, Il. β, 794. etc.
 Νεαροὶ παῖδες, Il. β, 289.
 Νεάτη, *epith. urbis, ultima, de situ*, Il. λ, 711. νίαται Πύλος, idem Il. ι, 153. 295. cf. νίατος.
 Νεβρὸς γαλαθηνὸς, Od. δ, 336. ρ, 127. νη- γενέας, ibid.
 Νέομαι, Il. σ, 101. ψ, 150. νήαι, Il. α, 52. νείσθαι, Il. γ, 159. ψ, 662. νείσθων, προ νείσθων, Il. γ, 74. νήται, Od. α, 87. 205. νείσθαι ἐκ βαλῆς, abire, Il. β, 84. οἰκόνδε, ib. 290. etc. ποταμὸς ἔτρεψε νείσθαι καθρόον, Il. μ, 32. πολέμῳ ἔκπεμπε νείσθαι, Il. φ, 598. νείσθαι κατὰ — κενεὸν αἰσχρόν, redire, Il. β, 298. νείρην, abii, Od. δ, 585. ρ, 148. νείοντο, Il. ε, 907. ζ, 189. cf. *infra* νείων.
 Νηγενέας, Od. δ, 336. ρ, 127.
 Νήκισσι πελίκισσι, Il. ν, 391. π, 484.
 Νήλυδες, Il. κ, 434. 538.
 Νήνιδι, Od. η, 20. νήωνιν ζωῆσι ἰοικυῖται, Il. σ, 418.
 Νηνίη ἀνδρὶ, Od. κ, 278. in Bacch. s. latron. 5. νηνίαι, Od. ζ, 524.
 Νήφατον, H. in Merc. 442.
 Νῆαι, redibis, Od. λ, 115. κ, 141. vid. not. νῆται, abiit, ibid. 188. redibit, Od. ζ, 152. νείσθαι, Od. α, 88. νειρόμενον, Od. δ, 701. ε, 19.
 Νεαίρη, Il. ε, 559. 616. νείραν, Il. π, 465.
 Νείατος, Il. ζ, 295. νείατον, Il. β, 824. etc. νείατα πείρατα, Il. 3, 478. conf. νεάτη.
 Νέικος ὁμοῖον, Il. δ, 444. ὁμόν, Il. ν, 533. μέγα, Il. ο, 400. νείκος, Il. χ, 116. νείκει, ἄρις, rixosissime, Il. ψ, 483. νείκα ἄ- κριτα, Il. ζ, 205. 504.
 Νεικίω, Il. δ, 359. νεικεῖ, Il. α, 521. νει- κέοι, Od. τ, 108. νεικίη, Od. ρ, 189. νεικίησι, Il. α, 579. νεικίην, Il. β, 277. ο, 210. νεικίην ἀλλήλοισιν ἐναντίαν, Il. υ, 252. νεικίω, Il. β, 243. ψ, 438. νείκειν, Il. μ, 268. νείκειον, Od. χ, 26. νεικίσκει, Il. β, 221. δ, 241. νεικίσκομεν, Od. λ, 511. νει- κίσκων, Il. σ, 86. νείκος, Il. κ, 158. φ, 470. etc. νείκεσσι, Il. ω, 29. Od. ρ, 374. etc. νεικίω. Il. κ, 115. νεικεῖσι ἀλλή- λῃσι, pro νεικῆσι, Il. υ, 254.
 Νεῖμι, Od. υ, 253. etc. νείμαν, Il. γ, 274. νῆμον, Od. η, 179. ν, 50.
 Νεῖθιν, Il. κ, 10. νείθι, Il. φ, 317.
 Νεισὸ βαδείης, Il. κ, 353. νείδν μαλακῇ, Il. σ, 341.
 Νικάδεσσιν αἰήσιν, strage, Il. ε, 886.
 Νικρὸς κατατεθνήωτας, Il. σ, 540.
 Νίκατος γλυκὺ, Il. α, 598. ἐρεθρὸν, Il. τ, 38.
 Νεκταρίν ἱανῶ, Il. γ, 385. νεκταρέω χιτῶνι, Il. σ, 25.
 Νέκυς ἡχογυμνός, Il. σ, 180. νέκυϊ κατατεθ- νειώσι, Il. π, 526. νέκυν γυμνόν, Il. ρ, 692. ἐλεεινόν, Il. ψ, 110. νεκύν πυρῇ, Il. α, 52. νέκυσιν καταμένοισι, Od. χ, 401. νεκύσσι καταφθιμένοισιν, Od. λ, 490.
 Νέμι δλθον ζεύς, Od. ζ, 188. νέμι κύπελλα, Od. κ, 357. μείρας, Od. ο, 140. νέμων, pascens, Od. ι, 233. νείμαι, pasceris, Od. ι, 440. νέμεται τιμένη, colit, Od. λ, 184. νιόμμεθα, habitamus, Il. μ, 513. Od. β, 167. νέμονται, pascuntur, Il. ο, 631. habi- tant, Il. υ, 8. νέμῃαι, colas, de agro, Il. υ, 185. πατρώϊα πάντα, teneas, Od. υ, 356. νέμοιτο πυρὶ, Il. β, 780. τίμενος, Il. ζ, 195.
 Νεμίδοντο, Il. λ, 654.
 Νέμιϊ σκιερῶ, Il. λ, 480.
 Νεμισῶ, Il. δ, 413. Od. ζ, 286. νείμεσα, Il. κ, 145. π, 22. νειμισῶτον, Il. ψ, 494. νείμησις, Il. δ, 507. 3, 198. νείμησαν, Od. ρ, 481. νειμήση, Il. ν, 295. νειμήσ- σετε, Il. ο, 115. νειμήσῃται, Il. κ, 115. νειμήσῃται, ibid. 129. ρ, 93. etc.
 Νειμεισθὸς, Il. λ, 648. νειμεισθὸν, Il. γ, 410. ι, 519. etc.
 Νειμισίζομαι, Il. 3, 407. νειμισίξῃ, Il. ε, 757. 872. νειμισίξεται, Il. 3, 421. νειμισίξισθαι, Il. ρ, 254. νειμισίξτο, Od. α, 263.
 Νέμισις, Il. ζ, 551. etc. νείμεισσι, Il. ζ, 335. νείμειν, Il. γ, 156. ζ, 80. etc.
 Νεμισσα, Od. φ, 147. ψ, 213. νειμεισῶμαι, Il. ν, 119. etc. νειμεισῶται, Od. δ, 158. ζ, 284. νειμεισῇται, Od. α, 228. νειμει- σῇθῃ, Od. α, 119. νειμεισῇθητε, Il. π, 544. νειμεισθῶμεν, Il. α, 53.
 Νέμισται, Il. ω, 419.
 Νεοαρδὲ ἄλων, Il. φ, 546.
 Νεογιλῆς σκύλακος, recens nati, Od. μ, 86.
 Νεογνός, recens natus, H. in Merc. 406.
 Νεόδαρτον, Od. χ, 363. νεόδαρτα, Od. δ, 457.
 Νεοδμής πῶλος, H. in Apoll. 231.
 Νεοθηλῆος, H. in Merc. 82. νεοθηλῆϊ, in Matr. omn. 13. νεοθηλία ποίη, Il. ζ, 547.
 Νεῖο ἄνδρες, Od. ρ, 294. νείων ὑπερηγορόντων, Od. β, 324.
 Νεοίμην, Il. ζ, 335. νειόμεθα, Od. γ, 170. νείατο πρὸς δῶμα, Il. σ, 377.
 Νεόλλωτος, H. in Merc. 241.
 Νεόν, *adv.* paulo ante, Il. α, 391. β, 88. Od. π, 199. etc. φάνης νείν ἢ παρσι- θεν, nunc, Od. π, 181.
 Νεοπειθία, Od. λ, 39.
 Νεόπηκτος τυρός, B. 38.
 Νεόπλυτα, Od. ζ, 64.
 Νεοπρίστῃ, Od. 3, 404.

Νεοσμήκτων, II. ν, 342.
 Νεοσσοῖσι ἀπτῆσι, II. ι, 323.
 Νεόστροφον, recentem, de nervo arcus, II. ο, 469.
 Νεοτεύκτω, II. ϕ, 592.
 Νεοτευχίεις, II. ε, 194.
 Νεότητος, II. ξ, 86. ψ, 445.
 Νεωτάτῃ χειρὶς, recens vulneratæ, II. ν, 539. νεώτατον, II. σ, 536.
 Νεώτεις, Od. δ, 404.
 Νέοθι, II. η, 212. etc. νέοτεροι, II. ο, 225.
 Νέυμαι, redibo, pro νέμαι, II. σ, 136. Ires. 10.
 Νεύοντες, nutarent, Od. σ, 236. νέων, annuebam, ἀνὰ — θρόνῳ, Od. ι, 468. νέοντα, nutantem, II. ξ, 470. νεόντων, nutantium, II. ν, 133. π, 217. νέσω τει κεφαλῇ, Od. π, 285. νέσῃ οἱ, annuit, cum inf. II. θ, 246. νέσῃ ἐπ' — θρόνῳ, innuit, Od. π, 164. II. ι, 616. ρ, 209. annuit, II. α, 528. νέωτ', cum dat. innuit ipsi, II. ι, 223.
 Νευρῆφι, II. ο, 313. νευρῆφιν, II. θ, 300. 309. νευρὴν εὐστροφεία, II. ο, 463. νιόστροφον, II. ο, 469.
 Νεῦρον, II. δ, 151. νῆρα βότεια, ibid. 122.
 Νεφέλη κυανή, II. υ, 417. μέλαινα, II. ρ, 591. νεφέλη παρφύρεη, II. ρ, 551. νεφέλην πυκνήν, II. π, 298. νεφελῶν, II. β, 146.
 Νεφεληγερέτα, II. α, 511. νεφεληγερέτα, II. ε, 631. 736. etc.
 Νέφος ἀχλύος, II. ο, 668. θύον, II. θ, 153. θισπίσιον, II. ο, 668. κυάνιον, II. π, 66. μέλαν, Od. δ, 180. μελάντερον, ὅτε πίσσα, II. δ, 275. πολέμοιο, II. ρ, 243. πυκνόν, II. ι, 751. χρύσειον, II. σ, 205. νέφει, II. λ, 28. νεφίων ἱερεβυνῶν, II. χ, 309. νεφέεσσιν, II. ρ, 594. etc. νέφια σκιδέντα, II. ε, 525.
 Νέως μελαίνης, II. ο, 423. νέες γλαφυραί, II. β, 516. μιλοπαρήγοι, Od. ι, 125. νέκισι, Od. η, 36. νέων θοάων, II. ρ, 403. ἑρδοκραυράων, II. σ, 3. τ, 344. νέεσι πρόμνησι, II. ν, 333. ὠκυπόροις, Od. ξ, 230. ποντοπόροις, II. γ, 46. νέας ἀμφιελίσσας, II. ρ, 612. κυανοπαραγείας, Od. γ, 299. φαινοπαρήγας, Od. λ, 123.
 Νεώτατος γενεῆφι, II. ξ, 112.
 Νηγατίω πενήδημα, νοβο, II. ξ, 185. νηγάτσον χιτών, II. β, 43.
 Νήγετος, Od. ν, 80. νήγετον, ib. 74.
 Νηδύι, II. υ, 486. νηδύν μεγάλην, Od. ι, 296.
 Νηδυίνισι, II. ρ, 524.
 Νηδυμος ὕπνος, II. β, 2. etc.
 Νέσι περὶ, II. ψ, 169. νέον, ibid. 139. 163. ω, 276.
 Νήσσαν ξύλα, Od. τ, 64. νήσαι πῦρ, Od. ο, 321. νήσας νῆας εὖ, onerans bonis rebus,

II. ι, 358. νησάσθω νῆα ἄλλῃς χερσὶ, II. ι, 137. νησάσθαι, ibid. 279.
 Νήϊον, II. γ, 62. ν, 391. etc. νηῖω ὑλῆεντι, Od. α, 186. νῆα, Od. ι, 498.
 Νῆϊς ἀείδων, Od. θ, 179. H. in Merc. 484. νῆϊδα, rudem, stultum, II. η, 195.
 Νηκερδῆς, Od. ξ, 509. νηκερδία, II. ρ, 469.
 Νηκέσθαι, non paruit, II. υ, 15.
 Νηλῆς, sævus, II. ι, 628. νηλεὲς ἦτορ, II. ι, 495. λ, 484. etc. νηλεὲς, H. in Ven. 246.
 Νηλητῆς, Od. π, 317. τ, 498. χ, 418. al. νηλιτ. v. not.
 Νήματος ἀκκητοῖο, Od. δ, 134. νήματα μεταμώλια, Od. β, 98. τ, 143. ω, 132.
 Νημερτῆς, II. σ, 46. Od. δ, 349. etc. νημερτῆς, II. α, 514. etc. νημερτία, II. ζ, 376. Od. α, 86. etc.
 Νημερτίας, Od. ι, 98. τ, 269.
 Νήνιμος, II. θ, 552. νηνίμη, Od. ι, 392. μ, 169.
 Νηνεμῆς, II. ε, 523.
 Νήξεις, B. 148. νήξι, ib. 67. νήξαμ', Od. ι, 364.
 Νηὺς ποίησε θεῶν, Od. ζ, 10.
 Νηπινδῆς, Od. δ, 221.
 Νηπιάδας, pueriles nugas, ὀχέειν, Od. α, 297.
 Νηπιαχύνων, pueriliter agere, in bonam partem, II. χ, 502.
 Νηπίαχον, II. ζ, 408. νηπίαχοι, stulti, II. π, 262. νηπιάχοις, II. β, 338.
 Νηπίη ἀλεγεινῇ, II. ι, 487. νηπίησι, II. υ, 411. ο, 363. Od. ω, 468.
 Νηπίη, II. λ, 560. π, 8. χ, 445. H. in Ven. 224.
 Νήποινον, inultum, Od. α, 160. νήποινι, Od. α, 380. β, 145.
 Νητύτι, II. ϕ, 474. νητύτιον, II. υ, 200. 431. νητύτιον, II. ν, 292. νητυτίαισιν, II. υ, 211.
 Νήσαντο λίνῃ, nevere, de Parcīs, Od. η, 198.
 Νῆσος δεινδρῆσσα, Od. α, 51. εὐβοτος, Od. ο, 402. εὐμηλος, ibid. λάχεια, Od. ι, 116. οἶνοπληγῆς, Od. ο, 402. πετρήσσα, Od. δ, 844. πολύφυρος, Od. ο, 402. ὑλήσσα, Od. ι, 118. νῆσῳ κραναῇ, H. in Apoll. 26. πλωτῇ, Od. κ, 5. νῆσῳ ἀμύμονα, Od. μ, 261. ἐρημῇ, Od. γ, 270. εὐκτιμένην, Od. ι, 130. ὑλήεσαν, Od. κ, 308. ὠκυγίη, Od. μ, 448. νῆσῳ ἰεράων, II. β, 626. τηλεδαπάνων, II. χ, 45. νῆσας ἀμφιρύτας, H. in Apoll. 251. ἀμφιρύτας, ibid. 291.
 Νητός χερσὶς, acervatus, i. e. copiosus, Od. β, 338.
 Νῆϋς γλαφυρῇ, Od. δ, 356. εἰσεργῆς, II. ω,

396. ἡμιδαής, Il. π, 294. Δοή, Od. ω, 298. κοίλη, Od. ο, 456. πανημερίη ὅσον ἦνυσεν, Od. δ, 356. σποντοπόρος, Od. μ, 69. ἀκυάλος, Od. μ, 182. ο, 472. νῆος δολιχηρέταιοι, Od. τ, 359. ψ, 176. εἰκοσδροί, Od. ι, 322. εὐρείης, Od. ι, 322. φορτίδος, Od. ι, 322. νῆϊ μεγαλήτεϊ, Il. λ, 599. πολυζύγῳ, Il. β, 293. νῆϊ εὐεργέα, Od. ψ, 254. νῆα γλαφυρήν, Od. μ, 82. ἐρεχθόμενῃν ἀνέμοισι, Il. ψ, 317. κοίλην, Od. γ, 344. περικαλλέα, Od. ν, 149.
- Νῆες ἐπήρετμοι, Od. δ, 559. εὐζυγοι, Od. ρ, 288. εὐπρεπνοί, Il. δ, 247. νῆων ἀγνυμένων, Od. κ, 123. ἀρχῆς, Il. β, 493. ἔξματα, Il. β, 154. ἔχματα, Il. ξ, 410. ὑψιμελαινάων, Il. ο, 387. νῆεσι κορωνίσιν, Il. β, 771. πολυκλήσι, Il. β, 175. σποντοπόροις, Il. β, 771. νηυσὶν εἴσῃς, Od. δ, 578. νηυσὶ δολιχηρέταιοισιν, Od. δ, 499. κενῇσιν, Il. δ, 181. κελιάσῃσι, Od. ι, 149. νῆας εἴσας, Il. α, 306. εὐκλείας, Il. κ, 281. ὑψοέλμυς, Il. β, 613.
- Νῆχις, Od. ε, 599. παρῆξ, ibid. 459. νῆχον, Od. η, 280. νηχέμεναι, Od. ε, 375. νηχόμενος, Od. η, 276. etc.
- Νίξ, Od. τ, 592. νίξ, Il. λ, 829. 845. νίζον, Od. α, 112. νίξιν, Od. τ, 574. νίζοντες ἀπὸ — Il. η, 425. νίξετο, Od. ζ, 224.
- Νίκα πῶδεςσιν, Od. ν, 261. νίκων, Il. ο, 284. Νίκης εὐπολέμοιο, in Mart. 4. νίκην ἐτραλικά, Il. η, 26. 9, 171.
- Νίσσομαι ἐξ Ἀἴδα, redibo, Il. ψ, 76. νισσόμεθα, redimus, Od. κ, 42. νίσσοντο, Il. μ, 119. σ, 566. νισσόμενον, Il. ν, 186. 577.
- Νιφάς, Il. ο, 170. νιφάδες, Il. μ, 156. 278. παρθέται, Il. τ, 357. νιφάδεςσιν χιμερίῃσιν, Il. γ, 222.
- Νιφέμεν, Il. μ, 280.
- Νιφετός, Od. δ, 566. νιφετόν, Il. κ, 7.
- Νιφόντος ἐλύμπεθ, Il. σ, 615. νιφόντι ὄρει, Il. ν, 754. υ, 385. νιφόντα ὄρεα, Il. ξ, 227. Od. τ, 358.
- Νίψω σε πῶδας, Od. τ, 576. νίψει, ibid. 356. νίψ, Il. π, 229. νίψεν, Il. κ, 575. Od. τ, 505. νίψον, ibid. 358. νίψασθαι, Od. α, 158. δ, 54. etc. νιψάμενος, Il. ω, 305. Od. β, 261. etc.
- Νόω, Il. ι, 105. χ, 235. etc. νοέεις, Od. φ, 257. μή μοι ταῦτα νόει, ne tibi in mentem veniat, Il. ι, 596. intelligebat, Od. ζ, 67. νοέσῃ, Il. α, 577. εἰ νοήσαιο, non venerit ei in mentem, Il. κ, 501.
- Νοῆμα γναμπτόν, animus mitis, Il. ω, 40. ὦκν, H. in Merc. 43. νοήματος ἐσθλῶ, Od. η, 292. νοήμασι κερδαλοῖσιν, Od. 9, 548. νοήματα, versutias, Od. β, 121.
- νοήματα πάντα ἀνδρεσσι ζεῖς εἰ τελευτᾷ, Il. σ, 328.
- Νοήμονες, Od. β, 285. γ, 153. ν, 209.
- Νόθην κόρην πριάμοιο, Il. ν, 175.
- Νομέυς, Il. ο, 655. Od. δ, 415. νομήεις ἀνδρες, Il. ρ, 65. κακοί, Od. ρ, 246. χρύσειοι, Il. σ, 576.
- Νομέων, Od. ι, 356. κ, 85. νομεύομεν, H. in Merc. 489.
- Νομήν ἀμφίβιον, B. 59.
- Νόμιον θεόν, in Pan. 5.
- Νομός, Il. υ, 249. νομόνδε, Il. σ, 575. νομῶν ἀντιμοέντων, in Ven. 170. νομῶς, H. in Merc. 489. in Ven. 78.
- Νοστήσω, Il. ε, 212. νοστήσεις, Od. ν, 540. νοστήσει, Od. ξ, 163. νοστήσαμεν, Il. β, 253. νοστήσιν, Od. κ, 285. νοστήμεν, Il. ρ, 239. νοστήσῃ, Od. ξ, 395. νοστήσεις, Od. β, 343. etc. νοστήσασιν, Il. κ, 247. νοστήσαι, Il. ο, 374. νοστήσας, Il. δ, 103. 121. etc. νοστήσαντα κεῖσε, Od. δ, 619. λ, 360. pro iter facientem, peregrinantem, Od. ο, 119. vid. not.
- Νόσιμός ἐστι, rediturus est, Od. δ, 806. υ, 335. νόσιμον ἥμαρ, dies reditus, Od. α, 9. 168. etc.
- Νόσος, Il. β, 155. ὅπῃ οἱ νόσος, Od. σ, 241. ἀπηνων, Od. δ, 519. νόσοιο γλυκεροῖ, Od. χ, 525. νόσον λυγρόν, Od. α, 322. γ, 132. μεληδέα, Od. λ, 99. πολυκηδέα, Od. ι, 57. ψ, 351.
- Νόσφι, cum genit. Il. α, 349. β, 253. νόσφι ἀπὸ θεῶν, H. in Apoll. 331. νόσφιν ἐμὲν ἀπὸ, Il. α, 541. τοῖ Ἀχαιῶν νόσφιν βαλύνωσι, Il. β, 347.
- Νόσφιν, absol. Od. ξ, 147.
- Νοσφίζεαι πατρός, refugis patrem, opp. accedere, Od. ψ, 98. νοσφιζόμεθα, repudiaremus ut falsum. Il. β, 81. ω, 222. νοσφισάμην ὄρεα κρήτης, reliquī, Od. τ, 339. νοσφίσαι, Od. λ, 424. ν. not. νοσφισσαμένη, Od. δ, 263. τῷδε δώμα, relicta hac domo, Od. τ, 579. φ, 77. 104. νοσφισθεῖς, secedens, digressus, Od. λ, 73.
- Νότος ἄλληκτος, Od. μ, 325. νότοιο ἀργέεσσα, Il. λ, 306.
- Νοτίῃσι εἰαρινῇσιν, substantive, humoribus, Il. 9, 507.
- Νότιος ἰδρώς, humidus, Il. λ, 810. ἐν νοτίῳ ὑψῆ, in alto mari, Od. δ, 785. 9, 55.
- Νῶς ἔασιδος, Od. κ, 240. νόος ἀκλήκτος, Od. κ, 329. ἀπηνῆς, Il. π, 35. ἀτάρβητος, Il. γ, 63. ἐναίσιμος, Od. ε, 190. Στενδῆς, Od. ζ, 121. κρασιπνότερος, Il. ψ, 590. νόος Διὸς αἰεὶ κρείσσων ἥσπερ ἀνδρῶν, Il. π, 688. ρ, 176. νόα φραδέος, prudentis, Il. ω, 354. νόοιο, Il. κ, 122. Od. β, 256. etc. νόῳ κλέπτει, Il. α, 152. νόῳ μὴ κεῖθε.

ibid. 363. π, 19. κακῶ, Od. ν, 229. νόον ἀμείνονα, Il. ι, 104. ἀποφώλιος, Od. 9, 177. ἀφραστότερον, in Thest. 2. νημερτέϊ, Od. φ, 205. πολυκερδέα, Od. ν, 255. πυκινόν, Il. ο, 461.

Νῆσος δολιχῇ, Od. λ, 171. συγερῇ, Od. ο, 467. νῆσῳ ἀργαλίσῃ, Il. ν, 667. νῆσον κακῆν, Il. α, 10.

Νυ, scilicet, utique, Il. α, 28. ι, 116. etc. relationem ad præcedentia indicat, igitur, etc. Il. α, 582. etc.

Νύμφη ἀμύμων, Il. ζ, 444. εὐπλόκαμος, Od. ε, 57. νῆς, Il. ζ, 444. πότνια, Od. ε, 149. νύμφης ἐρατώπιδος, in Hosp. 2. καλλισφύρις, Il. ι, 556. νύμφην νέην, Od. λ, 446. ἑρῖην, H. in Merc. 244. περικαλλέα, ib. νύμφα, Od. δ, 743. φίλη, Il. γ, 130. νύμφαι ἀγρονόμοι, Od. ζ, 106. ἥσκομοι, in Bacch. sec. 3. λιγύμολποι, in Pan. 19. ὀρεσιῶδες, Il. ζ, 420. νυμφῶν, H. in Ven. 98. νυμφάων, Il. ν, 8. ω, 616. etc. νυμφέων, Od. μ, 518. νύμφαις χοροῇδεσι, in Pan. 3. νύμφης, Od. ν, 355. νύμφησι, Od. ν, 350. ζ, 435.

Νύξ ἀβρότη, Il. ζ, 78. ἄμβροτος, Od. λ, 329. ἀμφιλύκη, Il. η, 453. δαμοίνη, H. in Merc. 97. δημήτεια θεῶν καὶ ἀνδρῶν, Il. ζ, 259. ὄνοφερῇ, Od. ν, 269. ἐρεβινῇ, Il. ε, 659. etc. κακῇ. Od. ζ, 457. κελαινῇ, Il. ε, 310. μακρῇ, Od. λ, 372. μέλαινα, Il. ζ, 439. ὀλοῇ, Od. λ, 19. σκοτομήνιος, Od. ζ, 459. νεκτὶ ἀγαθὸν πιστεύει, Il. η, 282. ἐρεμνῇ, Od. λ, 605. νύκτα ἀμβροσίην, Il. β, 57. etc. δολιχῇ, Od. ψ, 243. δύσκηδία, Od. ε, 466. θοῇ, Il. κ, 394. ὀρφαίνῃ, Il. κ, 85. etc.

Νύκτις ἀνίσταται, Od. ο, 591. ἰίζυται, Od. λ, 182. νύκτας ἀπύνας, Il. ι, 525. Od. τ, 340.

Νύν, Il. γ, 49. νυῖ, Il. ω, 166. Od. γ, 451. νυῖς, Il. χ, 65.

Νύσσα, Il. ψ, 352. νύσσης, ibid. 758. νύσση, ibid. 338. 344.

Νύσσω, Il. π, 704. νύξ ἔγχρῃ, Il. ε, 579. λ, 425. etc. νύξας ἀγκῶν, Od. ζ, 485. νυσσομέναν, Il. ζ, 26. π, 657.

Νῶ, nobis, Od. ο, 474. nos, Od. π, 306.

Νωθῆς, Il. κ, 558. 658.

Νωίτερον, Il. ο, 39. νωίτηρῃ, Od. μ, 185.

Νωλεῖς αἰεὶ, sine remissione, Il. ι, 517. assidue, Il. ζ, 58.

Νωλεῖως, idem, Il. δ, 428. ε, 492.

Νωμῆς οἷῖα, clavum tenes, moves, Od. μ, 218. νωμῆ ἔνθα καὶ ἐνθα ἐνὶ χερσίν, Od. φ, 400. νωμῶν ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα, Od. ν, 255. κέρδεα, agitans consilia, Od. ν, 277. νώμα ξυσὸν ἐν παλάμῃσι, Il. ο, 677. νώμηνεν, distribuit, scil. vinum, de pocillatore, Od. η, 185. ν, 54. σ, 424. νώμηναν, distribuerunt, πᾶσιν, sc. vinum,

Il. α, 471. ι, 176. etc. νωμῆσαι βῶν, scutum movere, Il. η, 238.

Νώνυμος, Od. ν, 259. νώνυμον, Od. α, 222. ζ, 182. νωνύμης, Il. μ, 70. ν, 227. ζ, 70. al. νωνύμης, vid. not. ad Il. μ, 70.

Νόροπι, epith. gladii, Il. η, 206. etc. νόροπα, Il. β, 578. etc.

Νώτοις διηνεκίεσαι, Il. η, 321. νῶτα εὐρέα θαλάσσης, Il. β, 159. πῖονα, scil. animalis, Od. δ, 65.

Νωχελίῃ, ignavia, Il. τ, 411.

Ξ

ΞΑΙ'ΝΕΙΝ εἶρα, Od. χ, 423.

Ξανθός, epith. virorum, Il. β, 642. γ, 284. etc. ξανθῇ, flava, Ceres. Il. ε, 500. ξανθῆς κόμης, Il. α, 197. ξανθὴν, pulchram, Il. λ, 759. ξανθὰ κάρονα ἴππων, Il. ι, 407. ξανθὰς τρίχας, Od. ν, 399. 431.

Ξεινήιον, Il. κ, 269. ξεινήϊα καλὰ, Il. ζ, 218.

Ξείνιον δῶ, Od. ι, 356. ξείνια, Il. λ, 778. ο, 387. etc.

Ξεῖν' ἔξινος, Od. γ, 355.

Ξείνιος ζεύς, Od. ι, 271. ξείνιος ξηνός, Il. ν, 625. Διός, Od. ζ, 284.

Ξείνιος, Il. ζ, 217. ξείνισαι, Od. ζ, 322. ξεινίας, Od. τ, 217.

Ξεινίσσμεν, Od. ν, 190. ξεινίσσας, Od. ω, 287. ξεινίσσει, Il. ζ, 174.

Ξεινοδόκος, Od. σ, 63. ξεινοδόκω, Od. ο, 55. ξεινοδόκοι, Od. 9, 545.

Ξείνος ἀλώμενος, Od. σ, 400. δύσκητος, Od. ρ, 501. παλαιός, Il. ζ, 215. πατρῷος, ibid. ταλαπείριος, Od. η, 24. ξείνῳ τηλεδαπῶ, Od. ζ, 414. ξείνων Ζεὺς ἱπτιμῆτωρ, Od. ι, 270. ξείνοισιν αἰδοίοισιν, Od. ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, Od. ρ, 485.

Ξεινοσύνης προσκηδίας, Od. φ, 35.

Ξεῖν' ἔξ, 158. ξεῖν' ἀγαθῇ, Od. ω, 285.

Ξείνιον Δία, Od. ζ, 389.

Ξείνων, donorum hospitalium, Od. ο, 513.

Ξερόν ἡπειρώϊοι, terra continens, Od. ε, 402.

Ξέσσει επισημαίνω, polivit, Od. ε, 245. ρ, 341. φ, 44.

Ξεσθ' δίφω, Il. ω, 522. ξεσθῶ λίθοιο, Il. ζ, 244. ξεσθὸν ἐφ' ὀλκαιοιν, Od. ζ, 350. ξεσθὴν τράπεζαν, Od. η, 174. κ, 370. etc. ξεσθὴν διὰ κεράων, per januam e cornu raso, Od. τ, 566. ξεσθῶσι λίθοις, Il. σ, 504. Od. 9, 6. λάσσει, Od. κ, 211. θρόνοισι, Od. π, 408. ξεσθῆς, Il. ν, 11. ἐλάτῃσι, remis, Od. μ, 172. αἰθέσσει, Il. ζ, 243.

Ξηράνῃ, Il. φ, 347.

Ξίφος ἄμφηκες, Il. φ, 118. etc. ἀργυρόηλον, Il. β, 45. etc. δέξῃ, Il. δ, 530. etc. ξίφει, Il. λ, 146. etc. ξίφει, Il. ε, 584. etc. ξίφισιν ἀμφηγύουσιν, Il. ν, 147. τανήκισιν, Od. χ, 445. ξίφεισσι, Il. π, 537.
 Ξύλον αὖτον, Il. ψ, 527. ξύλα δανὰ, Od. α, 321. κάγκανα, Od. σ, 307. περίκηλα, ibid.
 Ξύλινον, B. 115.
 Ξυλόχοιο βαθείης, Il. λ, 415. ξυλόχῃ λείοντος, Od. ρ, 126. ξυλόχον, Il. ε, 162.
 Ξύμβληται, occurrit, de viatore, Od. η, 204. ξύμβλητα, idem, Il. ζ, 59. adiit, cum. dat. ibid. 231. ξυμβλήτην, Od. φ, 15. ξύμβληντα, occurrerunt, Il. ζ, 27. ω, 709. ξυμβλήμεναι, congredi pugnando, Il. φ, 578. ξυμβλήμενος ὁδίτης, Od. λ, 126. etc.
 Ξυναγείρων βίσιον πολὺν, Od. δ, 90. ξυνάγειρα, convocavi, Il. υ, 21. ξυναγείρατο ὅσα κτήματα, Od. ζ, 325. τ, 295.
 Ξυνάγωμεν ἄρῃα, Il. β, 381. τ, 275. ξυνάγησα, congregans, Il. ζ, 87. ξυνάγοιτες ἔριδα ἄρῃος, Il. ε, 861.
 Ξυνέαξι, Il. λ, 114. ν, 166. ξυνέαξαν, Od. ζ, 585.
 Ξυνέδησεν, Il. ν, 599. ξυνδήσαι, Il. α, 399.
 Ξυνεῖκοσι, Od. ζ, 98.
 Ξυνέηκε, Il. α, 8. β, 182. etc. ξυνέηχ', Od. σ, 34.
 Ξυνελαύνεις ἔριδι, Il. φ, 594. ξυνελαυνέμεν ἔριδι, Il. χ, 129. ξυνελάσσομεν, committemus ad pugnandum, Od. σ, 59. ξυνελάσαι ἔριδι, Il. υ, 154.
 Ξυνίει, audi me, Od. α, 271. α, 590. ξύνιον βυλίων μεν, audiebant consilium, Il. α, 273. ξύνες, Il. β, 26. 63. ω, 153. ξύνετα, cum genit. intellexit eum, Od. δ, 76.
 Ξυνέσισθαι οἷζυι πολλῇ, Od. η, 270.
 Ξυνέσις, Od. κ, 515.
 Ξυνέχουσι ἵνα, ubi coherent, nectuntur, Il. υ, 478.
 Ξυνήϊα, Il. α, 124. ψ, 809.
 Ξυνόντες ἐς χῶρον ἕνα, Il. δ, 446. ξυνιόντων ἔριδι, pugnantium, Il. υ, 66. ξυνιόντας ἔριδι, Il. φ, 590. ξύνισαν, congrediebantur pugnaturi, Il. ζ, 593.
 Ξυνὸς Ἐνυάλιος, Il. σ, 309. ξυνή, Il. σ, 195.
 Ξυνοχῆσιν ὀδῶν, angustiis, Il. ψ, 530.
 Ξυνον, verberant, Od. χ, 456. ξῦσαι ἀπὸ — γῆρας, amovere, H. in Ven. 225.
 Ξυσθ' ἀκμήσ, Il. κ, 175.
 Ξυστῇ χαλκήρεϊ, hasta, Il. δ, 469. ξυστὴν ναύμαχον, contum, Il. σ, 677. ξυστοῖσι νύσσοντες, hastis, Il. λ, 564. μακροῖσι, Il. ν, 497. α, 588.

O

Ο Οἱ, qui ipsi, Od. ζ, 5. quod frequens Homero, αὐτὰρ ὁ οἷς, at ipse suis etc. ibid. 413.
 Ο pro ὅτι, Il. α, 120. ρ, 52. 463. Od. ω, 181. etc.
 Ότε, quicunque, Od. ζ, 221.
 Όαρίζε, Il. ζ, 516. ὀαρίζετον, Il. χ, 128. ὀαρίζεμεναι, ibid. 127.
 Όαρων, Il. ι, 327. ὀάρας, H. in Ven. 250.
 Όβελὸς ἀκροπόρου, Od. γ, 463.
 Όβριμοεργός, Il. ε, 405. ὀβριμοεργόν, Il. χ, 418. B. 275.
 Όβριμος, epith. Martis, Hectoris etc. saevus, Il. ε, 845. ρ, 473. etc. ὀβριμον ὕδωρ, de torrente rapido, Il. δ, 455. ἔγχος, Il. ε, 790.
 Όβριμοπάτηρ, Il. ε, 747. ρ, 391. Od. α, 101. ὀβριμοπάτης, Od. γ, 155. ω, 539.
 Όγδοάτη, Od. γ, 506. δ, 82. ὀγδοάτην, Il. τ, 246.
 Όγδῶποντα, Il. β, 568. 652.
 Ό γει, Il. α, 97. 190. etc. vid. Ind. in Not.
 Όγκιος, Od. φ, 61.
 Όγκυι ἔξεις, Il. δ, 214. ὄγκυς, ibid. 251.
 Όγκμος, in Lun. 11. ὄγκμος, Il. σ, 557. ὄγκμον ἱλαύνωσι, Il. λ, 68. σ, 552. ὄγκμους, Il. σ, 546.
 Όγκυν, Od. ω, 245. ὄγκυν ἐπ' ὄγκυν γηγάσκει, Od. η, 120. ὄγκυν βλωθρῇ, Od. ω, 255. ὄγκυναι, Od. η, 115. ὄγκυας, Od. λ, 588. ω, 559.
 Όδαίων, viaticorum, Od. ρ, 163. α, 444.
 Όδαξ, Il. β, 418. λ, 748. etc.
 Όδεῖν, Il. λ, 568.
 Όδῖται, Od. ρ, 211. ὀδιτάων, Od. ν, 125.
 Όδμη ἄμβροσιν, in Bacch. s. latr. 56. δεινῇ, Il. ζ, 415. ἡδεῖα, Od. ι, 210. θισπισίη, ib. ἱμερόεσσα, H. in Merc. 231. ὀλοώτατος, Od. δ, 442. ὀδμῇ πικρῶν, Od. δ, 406. 446.
 Όδαιτηρῇ, H. in Merc. 85.
 Όδοιπόριον ἕμιν παραδίμεν, de cibo, qui iter facturis apponitur, Od. α, 505.
 Όδοιπόρον αἴσιον, Il. ω, 575.
 Όδόντα λευκόν, Il. λ, 416. ὀδόντες τρέιφυχοι, Od. μ, 91. ὀδόντων ἔρκος, Il. δ, 350. κόμπος, Il. μ, 149. ὀδῶσι κρατερῶσιν, Il. ρ, 65.
 Όδὸς ἀλήν, Od. β, 275. 318. ἱππηλασίη, Il. ν, 540. σενωπός, Il. ψ, 427. ὀδὸς κοίτης, Il. ψ, 419. ὀδῶ ἔνι, Il. ζ, 15. ὀδῶ ἐπὶ παιταλοίσσῃ, Il. μ, 168. ὀδὸν ἀργαλίην, Od. δ, 595. 483. δολιχῇ, ibid. λαοφόρον, Il. α, 682. λείην, Od. κ, 105. παιταλό-

- ισσαν, Od. ρ, 204. *συγερήν*, Od. γ, 288. *τηῦσίν*, ib. 316. α, 13. *ὄδον αὐτὴν*, eadem via, Od. π, 138.
- ¹Ὀδὺν ἀλεγεινὴν, Il. λ, 598. *ὀδύναι βαρεῖαι*, Il. ε, 417. *ὀζύται*, Il. λ, 268. *ὀδυνάων κακῶν*, in Æscul. 4. *μειλαινάων*, Il. δ, 117. 191. *ὀδύνῃσι κακῆς*, Il. ε, 766. *κακῆσι*, Od. ι, 440. *ὀδύνῃσιν χαλεπῆσι*, H. in Apoll. 558. *ὀδύναι ἀπρήκτες*, Od. β, 79.
- ¹Ὀδυνήφατοι, Il. λ, 846. *ὀδυνήφατα*, Il. ε, 401. 900.
- ¹Ὀδύσει, Il. ω, 549. *ὀδύσειτο*, Il. σ, 52. etc. *ὀδύροντο*, Il. ω, 714.
- ¹Ὀδύσαντο, Il. ζ, 138. Od. τ, 275. *ὀδυσαμένους*, ibid. 407. *ὀδυσσαμένοισι*, Il. θ, 37. 468. *ὀδῶνταί μοι*, infestus est mihi, Od. ε, 423.
- ¹Ὀδῶναι, Od. ε, 60. ι, 210.
- ¹Ὀΐας, Il. α, 193. λ, 411. ρ, 106.
- ¹Ὀζός *Ἀρης*, Il. β, 540. etc. *ὀζυ μυρικήνῃ*, Il. ζ, 39. *ὀζοι ἀπήρωσι*, Od. μ, 455. *ὀζοισιν ἐλατίνουσιν*, Il. ξ, 239. *πυκνίσῃσι*, Il. φ, 245. *ὀζυς τανυήκειας*, Il. π, 768.
- ¹Ὀζομαι, curo, Il. α, 181. *ὀζειται*, Il. ο, 107. 166. 182. *ὀζειτ' ἔκ*, pro nihilo duxit, leve duxit, cum possp. artic. Il. ε, 405.
- ¹Ὀζοῖται καυροῖων, Od. η, 107. *ὀζοῖνσιν ἀργενῇσι*, Il. γ, 141. *ὀζόνας λιπτάς*, Il. σ, 595.
- Ὀζάνι, Il. ι, 550. *ὀζάνεται*, ibid. 642.
- Ὀϊδμ' ἄλιον πολυίχθυον, H. in Apoll. 417. *οἶδματι*, Il. φ, 234. ψ, 230.
- Ὀϊέταις, ejusdem ætatis, scil. equos, Il. β, 765.
- ¹Ὀϊζυι, Il. γ, 408. *ὀϊζύομεν*, Il. ξ, 89. *ὀϊζύσας*, Od. δ, 152. ψ, 307.
- ¹Ὀϊζύς, Il. ξ, 480. *ὀϊζύς ἀτρέπευ*, Il. ζ, 285. *ὀϊζύῃ*, Od. η, 270. *ὀϊζύν*, Il. η, 2. ο, 365. etc.
- ¹Ὀϊζυρός, Il. α, 417. Od. υ, 140. etc. *ὀϊζυρώτερον ἀνδρὲς ἢ τὴν περ ἴσιν*, Il. ρ, 446. *ὀϊζυρώτατοι*, Od. ε, 105.
- Ὀϊήϊον ἄκρον, clavum, Od. ι, 485. 540. *οἰήϊα*, Il. τ, 43. Od. μ, 218.
- Ὀϊήκισσι ἐν ἀρηρὲς, de annulis in jugo, Il. ω, 269. v. not. ad v. 269. 270.
- Ὀϊκίομεν, Od. ζ, 204. *οἰκίσιτα*, Il. δ, 18.
- Ὀικῆν, Od. δ, 245. ξ, 63. *οἰκῆς*, Od. ρ, 535. *οἰκῆων*, Od. ξ, 4. π, 505. *οἰκῆας*, Il. ε, 413. ζ, 366.
- Ὀικία εὐρώεντα, Il. υ, 64.
- Ὀίκος ἀμύμων, Od. α, 232. *ἀφηνὺς*, Od. α, 232. *γροαρώτερος*, in Glauc. 5. *οἶκω ἀεικελίῃ*, Od. τ, 341. *οἶκον ἑκτίμενον*, Od. δ, 476. *πίονα*, Od. ι, 35. *ὑψέρεφον*, Od. ε, 42. 115.
- Ὀϊκτισον, Il. χ, 76. *οἶκτιςα*, ibid. 472.
- Ὀϊκτος, Od. β, 81. ω, 437.
- Ὀικτροῖς, Il. λ, 242. *οἰκτροῖ*, Od. δ, 719. etc.
- οἰκτροῖτες*, Od. λ, 580. *οἰκτροτάτην*, ibid. 420.
- Ὀικωφελίῃ, res familiaris, bona, Od. ξ, 223.
- Ὀῖμα λένοντας, vim, impetum, Il. π, 752. *οἶματ' αἰετῷ*, Il. φ, 252.
- Ὀῖμης, carmine, Od. θ, 74. v. not. *οἶμας*, ἰδιᾶξ, cantus, de arte, ib. 481. *παρτοίας*, omnem artem canendi, Od. χ, 347.
- Ὀιμήσει, impetum facies, H. in Merc. 91. *οἶμψει*, Il. χ, 140. 311. *οἶμψειν*, Il. χ, 308.
- Ὀῖμος ἀγλαὸς ἀνδρῆς, H. in Merc. 450. *οἶμου κυάνιοι*, lineæ, virgæ, Il. λ, 24.
- Ὀιμαγή, Il. δ, 450. *οἶμαγῆς*, Il. χ, 447. *οἶμαγῆ*, ibid. 409.
- Ὀιμάζοντες, in Cam. 20. *οἶμάζει*, Il. η, 125. *οἶμάξας*, Il. ε, 68. etc.
- Ὀινίεσθε οἶνον, vinum afferte, Il. θ, 506. *οἰνίζοντο οἶνον*, Il. η, 472. θ, 546.
- Ὀινοβαρείων, ebrius, Od. ι, 374. κ, 555. φ, 304.
- Ὀινοβρέξ, Il. α, 225.
- Ὀινοπέδοις, vineæ, Il. ι, 575. Od. α, 193. etc.
- Ὀινοπληθῆς, Od. σ, 405.
- Ὀινοπος, Od. φ, 144. *οἶνοπι*, Il. ψ, 316. Od. ε, 132. etc. *οἶνοπα πόντον*, Il. α, 550. β, 615. etc. *οἶνοπε βίε*, Il. ν, 705. etc.
- Ὀινοποτάζει, Od. ζ, 509. *οἶνοποτάζων*, Il. υ, 84.
- Ὀινοποτῆρας, Od. θ, 456.
- Ὀῖνος ἀδῆσφατος, Od. λ, 61. *ἐρυθρός*, Od. ι, 163. *εὐώδης*, in Bacch. s. latr. 35. *ἡδύποτος*, ibid. *ἡλιός*, Od. ξ, 464. *μελικίδης*, Od. φ, 295. *οἶνε ἡδέος*, Od. γ, 51. *ἡδυπότοις*, Od. γ, 391. *οἶνιο μέλινος*, Od. ε, 265. *οἶνω αἰδοπι*, Il. ψ, 257. *ἀκρήτα*, Od. ω, 73. *παραμνεία*, Il. λ, 638. etc. *οἶνον ἀκηράσιον*, Od. ι, 204. *γερύσιον*, Il. δ, 259. *ἰοισάφυλον*, Od. ι, 111. 358. *εὐήνορα*, Od. δ, 622. *εὐφρονα*, Il. γ, 246. *μελίφρονα*, Il. ζ, 264. etc.
- Ὀινοχούειν, Il. β, 127. *οἶνοχούων*, Od. α, 143.
- Ὀινοχοῆσαι, Od. δ, 253. α, 322.
- Ὀινοχόος, Od. ι, 10. etc. *οἶνοχόοις*, Il. β, 128.
- Ὀινωδίετες, ebrii, Od. π, 292. τ, 11.
- Ὀῖσσα δύρας, Il. ζ, 89.
- Ὀῖα, sui, Il. γ, 333. *εἴνεκα*, Il. υ, 255.
- Ὀῖοθεν, Il. η, 39. 226.
- ¹Ὀῖω, Il. α, 59. 170. Od. φ, 91. etc. *οἶομαι*, Il. ι, 78. ε, 644. etc. *οἶόμεθ'*, Od. φ, 322. *οἶομενος*, Il. ο, 728. etc. *οἶοιτο*, Od. ρ, 580. χ, 12. *οἶοσατο*, conjiciebat, Od. ε, 325. τ, 390. *οἶοσάμενος*, Od. ι, 359. κ, 332. *οἶοθῆς*, Il. ι, 455.

450. ὀλοῦζαι, *præ lætitia exclamare*, Od. χ, 408.
- Ὀλοσίτροχος, *ruens cum perniciē aliorum*, Il. ν, 137.
- Ὀλοός, Il. π, 568. ὀλόη, *ibid.* 849. σ, 535. etc. ὀλοῆς, Il. χ, 65. ὀλοῆσι, Il. α, 342. ὀλωτέρος, Il. γ, 565. etc. ὀλωτάτος, Od. δ, 442.
- Ὀλοόφρων, Il. ο, 650. ὀλοόφρενος, Il. β, 725. etc.
- Ὀλοφυνδὸν ἔπος, *triste*, Il. ε, 603. ψ, 102.
- Ὀλοφύρεμαι, *oro, de misero*, Il. ψ, 75. ὀλοφύρεται Ἀργείων, *luges*, Il. π, 17. *supplicas*, Il. φ, 106. *desperas*, Od. χ, 252. *vid. not.* ὀλοφύρεται θυμὸς, *dolet, cum genit.* Il. θ, 202. *cum accus.* Il. λ, 655. ἦτος, Il. π, 450. *cum genit. rei*, Il. χ, 169. ὀλοφύραο θυμῷ, *miseratus esses*, Od. λ, 417. ὀλοφύρατο, *cum accus. perf. misertus est ejus*, Il. θ, 245. ρ, 648. Od. δ, 364. κ, 157.
- Ὀλοφάϊα, *artificia callida*, Od. δ, 410. ὀλοφάϊα εἰδώς, Od. δ, 460. ρ, 248. ν. *not. δίνεα*, Od. κ, 289.
- Ὀλύμπῳ αἰγλήεντος, Il. α, 552. νιφόντος, *in Herc. 7. Ὀλυμπον ἀγάνυφον*, Il. α, 420. etc. αἰπὺν, Il. ε, 367. μακρὸν, Il. α, 402. etc. μέγαν, Il. α, 530.
- Ὀλύρας, Il. ε, 196. ρ, 560.
- Ὀμάδῃσαν, Od. α, 365. δ, 768. etc.
- Ὀμαδὸς ἀλίαςτος, Il. μ, 471. ὀμάδῳ θῆσπεσίῳ, Il. ν, 797.
- Ὀμαλὸν, Od. ι, 327.
- Ὀμαρτέων, Il. ω, 458. ὀμαρτήτην, Il. ν, 584. ὀμαρτήσιεν, Od. ν, 87. ὀμαρτήσανθ', *dual.* Il. μ, 400. ὀμαρτήσαντες, Od. φ, 188.
- Ὀμαρτή, Il. ε, 656. σ, 571. etc.
- Ὀμβριμόθυμος, *in Mart. 2.*
- Ὀμβριμον ἐγχεος, Il. γ, 357. δ, 529.
- Ὀμβρος Διὸς, Il. μ, 286. ὀμβρον ἄσπετον, Il. ν, 159. ὀμβρον ἄθῆσφατον, Il. γ, 4.
- Ὀμνηγερέες, Il. α, 57. β, 789. etc. ὀμνηγερέεσι, Il. ο, 84.
- Ὀμήγυριν, Il. υ, 142. H. *in Apoll.* 187.
- Ὀμνηγυρίσασθαι, Od. π, 376.
- Ὀμήλικα, Od. τ, 358. ὀμήλικες, Od. ο, 197.
- Ὀμηλικίη, Od. γ, 49. ζ, 23. ὀμηλικίη, Il. ν, 485. Od. χ, 209. ὀμηλικίην ἱερατινήν, Il. γ, 170.
- Ὀμιλεδὸν, Il. μ, 3. ο, 277. ρ, 750.
- Ὀμίλει, Il. λ, 502. etc. ὀμίλειοι, Il. ε, 86. ὀμιλήσειεν, Od. α, 265. ὀμιλήσωσι, Il. τ, 159.
- Ὀμιλος ἀπείριτος, H. *in Ven.* 120. ὄμιλον αἰθῆλον, Od. π, 29. ἀνδρόμοιον, Il. λ, 537.
- Ὀμίχλη, Il. α, 359. ὀμίχλην μεγάλην, Il. ν, 336.
- Ὀμμα θεὸς ἔχει ἔκδικον, B. 96. ὄμματα καλὰ, Od. α, 208. μαρμαίροντα, Il. γ, 397. ὄμμασι κυανίοισι, *in Bacch. s. latron.* 15.
- Ὀμνύειν, Il. τ, 175.
- Ὀμνυθί, Il. ψ, 585.
- Ὀμογάρσιος, Il. ψ, 95. ὀμογάρσιον, Il. ω, 47.
- Ὀμόθεν, H. *in Ven.* 135.
- Ὀμοῖον γῆρας, *grave*, Il. δ, 315. θάνατον, Od. γ, 236. ὁμοῖον πολέμῳ, Il. ι, 440. ν, 358. 635. etc.
- Ὀμοιωδῆμεναι ἄντην, *comparari, æquari*, Il. α, 187. Od. γ, 120.
- Ὀμόκλα, *clamabat, hortandi causa*, Il. σ, 156. ω, 248. ὀμόκλιον ἀλλήλοισι, *hortabantur*, Il. ο, 658. πάντες, *increpabant*, Od. φ, 360. πολλοὶ, *ib.* 367. ὀμοκλείμεν ἐπίεσσι, τὸν μὴ δόμεναι, Od. ω, 172. ὀμοκλήσειεν, Il. π, 714. ὀμοκλήσας, Il. ε, 349. ζ, 54. etc. *additur verbis et indicat factum cum clamore, vel minandi ac terrendi, vel hortandi causa*, ὀμοκλήσαντες, *clamore sublato*, Il. ο, 354. ὀμοκλήσασκε, Il. β, 199.
- Ὀμοκλαί χαλεπαί, *objurgationes*, Od. ρ, 189.
- Ὀμοκλητήρος, *minantis*, Il. μ, 273. ψ, 452.
- Ὀμόρηνν ἵχωρ, *abstersit, ἀπὸ —* Il. ε, 419. ὀμορζάμενος, Od. θ, 88. ὀμορζάμενον, Od. λ, 529. ὀμορζάμενην, Il. σ, 124.
- Ὀμός θρόος, *universorum clamor*, Il. δ, 437. ὁμὸν λέχος, Il. θ, 291. νεῖκος, Il. ν, 353. γένος, *ibid.* 354. ὁμῇ σαρὸς, *eadem*, Il. ψ, 91. ὁμῇ αἴσῃ, Il. ο, 209. ὁμῇ, Il. ω, 57.
- Ὀμός ἢ λθῇ μάχη, *commissa est*, Il. ν, 337. ὁμός ἐτραπῇ, *codem*, Il. μ, 24.
- Ὀμοσιν, Il. ζ, 280. σ, 114. etc. ὄμοσαν, Od. μ, 304. ὄμοσον, Od. β, 373. ὄμοσαι, Il. τ, 187. ὀμῆμαι ἐπὶ — ἔρκον, Il. α, 233. ι, 132. etc.
- Ὀμοσσε, Il. κ, 328. ὀμόςσαστε, Od. μ, 298. ὄμοσσαν, Il. α, 76. etc. ὀμόςσαι, Od. ε, 178. κ, 299.
- Ὀμοσιχάει, Il. ο, 655.
- Ὀμότροφος, H. *in Apoll.* 199.
- Ὀμοτροχόωντα, Od. ο, 450. *hæc edil. ἀματροχόωντα.*
- Ὀμότιμον, Il. ο, 186.
- Ὀμόφρονα θυμὸν ἔχουσι, Il. χ, 263.
- Ὀμοφρονέουσιν, Od. ι, 456. ὀμοφρονέοντι, Od. ζ, 183.
- Ὀμοφροσύνην, Od. ζ, 181. ὀμοφροσύνησιν, Od. ο, 198.
- Ὀμφακες, Od. η, 125.
- Ὀμφαλόεν, *epith. jugi*, Il. ω, 269. ν. *not.* ὀμφαλοίσσας, Il. ζ, 118. etc. ὀμφαλοίσσας, Il. δ, 448. θ, 62. etc.
- Ὀμφαλός, Od. α, 50. ὀμφαλῷ, Il. ν, 568. ὀμφαλοῖ, Il. λ, 54.

- *Ομφὴ θείῃ, Il. β, 41. ὀμφῆς, Il. υ, 129.
 *Ομφῇ, Od. γ, 215. π, 96.
 *Ομυθῆναι φιλότῃσι, de concubitu, Il. ζ, 209.
 *Ομώνυμοι, Il. ς, 720.
 *Ον, pro ἰόν, Il. ε, 806. ζ, 202. etc. ὄνδς, pro ἰόνδς, Il. π, 445. etc.
 *Ονισαρ, Il. χ, 433. 486. ὀνίαθ' ἔτοῖμα, de cibis appositis, Il. ι, 91. 221. etc. ὀνία-
 τα μυρία, cibi, Od. κ, 9. ς, 515.
 *Ονειδεῖν μῦθον, Il. ϕ, 395. 471. ὀνειδίσαι-
 σιν, maledictis, Il. χ, 497. ὀνειδίοις ἐπί-
 εσαι, Il. π, 628. etc.
 *Ονειδίζων, Il. β, 255. etc. ὀνειδίσας, Il. ι, 34. ὀνειδίσον, Il. α, 211.
 *Ονειδος, Il. π, 498. etc. ὀνειδία, Il. α, 291. β, 222. 251. ὀνειδισαί, Il. γ, 458.
 *Ονειράτα κακὰ, Od. υ, 87.
 *Ονειρέῃσιν ἐν πύλῃσι, Od. δ, 809.
 *Ονειροῖς θεῖος, Il. β, 22. etc. ὄνειρον αἰνόν, Od. τ, 568. ἐνιργῆς, Od. δ, 841. ὄνειροι ἄλλε, Il. β, 8. ὄνειροι ἄκριτόμυθοι, Od. τ, 560. ἀμήχανοι, ibid. ὄνειρων ἀμνηστῶν, ibid. 562.
 *Ονειροπέλοις, Il. ε, 149. ὄνειροπόλον, Il. α, 63.
 *Ονησα σε, Il. α, 505. ὀνήσει, Il. η, 172. ς, 56. 467. σε τῷτο ὀνήσει γῆρας, in hac re juvabit, Od. ψ, 24. ὀνησο δαι-
 τὸς fruiere convivio, Od. τ, 68. ὀνή-
 μινος, Od. β, 35. vid. not. ὀνήσσαι, Il. ζ, 260. ὀνήσεται, Il. η, 173. π, 51.
 *Ονομα κλυτὸν, Od. ι, 564.
 *Ονόμαζε, imperat, Od. δ, 551. ὀνόμαζε ἐκ—
 Il. α, 361. γ, 598. etc.
 *Ονομακλήθην, Od. δ, 278.
 *Ονομακλυτός, Il. χ, 51.
 *Ονομασθῆν ἐκ, infaustum, Od. τ, 260. 597. ψ, 19.
 *Ονόμηνας, Od. ω, 540. ὀνόμηεν, Il. κ, 522. etc. ὀνομήναι, Il. β, 488. etc. ὀνομήνης, Od. λ, 250.
 *Ονοῦνται, Od. ϕ, 427. ὄνοσαι, parum tibi est, Od. ς, 378. ὀνόσαιο, Il. δ, 559. ν, 127. ὀνόσσάμενος, Il. ω, 439. ὀνόσσεται, Il. ι, 55. ὀνόσσεσθαι, Od. ε, 379.
 *Ονοσὰ ἐκ — δῶρα, praeclara, Il. ι, 164.
 *Ονόσάζω, H. in Merc. 50.
 *Ονόστατον, H. in Ven. 255. vid. not.
 *Ονούχουσι, Il. ς, 248. μ, 202. etc.
 *Οὔει' αὐτῇ, Il. ο, 315. ἔξεια αὐτῇ ἡελίω, Il. ς, 372. ἔξειαι ὀδύναι, Il. λ, 268. μελι-
 δύναι, Od. τ, 517. ἔξείγς ὀδύνῃσι, Il. π, 518.
 *Οὔει, adverb. νόησι, celeriter, Il. γ, 374. ε, 312. etc. ἔξεια κικληγώς, Il. β, 222. μ, 125. ς, 88.
 *Οὔβελῆς οὔρος, acuta sagitta, Il. δ, 126.
 *Οὔβεντι, Il. ε, 50. η, 11. etc. ὄβυντα, Il. ε, 568.
 *Οὔσχιοις, B. 242.
 *Οὔτατον φάος, Il. ζ, 345. δέρεσθαι, Il. ς, 675.
 *Ου, ejus, Il. β, 325. Od. α, 70.
 *Οπάξει, Il. ς, 103. 141. etc. ὅπαξι, Il. μ, 256. etc. ὀπάσσω, Od. ς, 450. ὀπάσσο-
 μιν, Il. ω, 155. ὀπάσαιμι, Il. ψ, 151. ὀ-
 πάσιαν, Od. ζ, 181. ν, 45. ὅπασσα μετ'
 — Od. κ, 204. ὀπασσον, Il. η, 205. π, 58. ὀπάσαι, Od. δ, 619. ὀπαζόμενος, Il. λ, 495. ὀπάσσαι, Il. κ, 238. ὀπάσσαντο, Il. τ, 238. ὀπασσάμενος, Od. κ, 59.
 *Οπατρος, eodem patre natus, Il. μ, 571. ὀ-
 πατρον, Il. λ, 257.
 *Οπαῶν, armiger, Il. η, 165. ς, 263.
 *Οπη, Il. ζ, 507. π, 283. etc.
 *Οπηδῆ, Il. ε, 216. ς, 251. etc. ὀπηδῆ, Il. β, 184. etc.
 *Οπηδὸς, comes, sectator, H. in Merc. 449.
 *Οπιδός, Od. ζ, 88. ὀπιδα, ultionem, ibid. 82. ν, 215. ὅπι, idem, Il. π, 388. Od. ϕ, 28.
 *Οπισθε, Il. π, 791. ὀπισθεν, Il. α, 197. etc.
 *Οπιστεύεις, Il. δ, 371. Od. τ, 67. ὀπιστεύ-
 σας, Il. η, 243.
 *Οπίστατον, Il. ς, 342. λ, 178.
 *Οπλίῳν ἱππείῳν, Il. λ, 556. υ, 501. ὀπλῆς, H. in Merc. 77.
 *Οπλιον, Od. ζ, 73. ὀπλισθαι, Il. τ, 172. ψ, 159.
 *Οπλισσον, Od. β, 289. ὀπλίσαι, Il. ω, 190. ὀπλιζόμεσθαι, Od. ω, 494. ὀπλισόμεσθαι, Od. μ, 292. ὀπλισσονται, Od. ς, 288. ὀ-
 πλισάμεσθ', Od. δ, 429. ὀπλισθεν, Od. ψ, 145.
 *Οπλον βύβλιν, Od. ϕ, 588. δευμαλίον, B. 278. ὀπλῳ ἑυσεφί, Od. ζ, 346. ὀπλοισιν δεινοῖσιν, Il. κ, 254.
 *Οπλοτέρως γενεῇ, Il. β, 707. γενεῇφιν, Il. ι, 58. ὀπλοτέροι, Il. δ, 325. ὀπλοτέρων ἀνδρῶν, Il. γ, 108. ὀπλοτέρων, Il. ζ, 267. 275. ὀπλοτάτη, Od. η, 58. ὀπλοτάτην, Od. λ, 282.
 *Οπὸς ἔκλυον, vocem audivi, Il. π, 76. χ, 451. ὀπὶ καλῇ, Il. α, 604. ὀλίγη, Od. ζ, 492. ὅπ' ἀμβροσίην, in Dian. 18. ἀμείλικ-
 τον, Il. λ, 137. μελίγηρυ, Od. μ, 187. ὅπα ἱερῇ, in Cecit. 10. κάλλιμον, Od. μ, 192. λειοῖσταν, Il. γ, 152. μεγάλῃν, ibid. 221. οἰκτροτάτην, Od. λ, 420. χαλ-
 κειον, Il. σ, 222.
 *Οπὸς, coagulum, Il. ε, 902.
 *Οπόςσιν, Il. ψ, 238. ὀπόςσα, Od. χ, 220.
 *Οππῇ, Il. ν, 784. Od. α, 347. etc.
 *Οπποῖον κ' εἴρησθαι ἔπος, Il. υ, 250. ὀπ-
 ποίης, Od. α, 171.
 *Οππόσσα, Od. χ, 220.
 *Οππότρος, Il. γ, 71. 92. etc. ὀπποσίρη, Od. μ, 57.
 *Οπποτρίων, Il. ζ, 59.
 *Οππως, B. 246. etc.

- ὄπταλέων, Od. π, 50. ὄπταλέα κρέα, Il. δ, 345. Od. μ, 396.
- ὄπτῃρας, Od. ζ, 261. ρ, 450.
- ὄπτῶν, Od. π, 443. ὄπτᾶ, Od. χ, 21.
- ὄπτων, Od. γ, 465. ὄπτησαν, Il. η, 518. ὄπτησαι, Od. ς, 93. 522. ὄπτήσας, Od. ζ, 76. ὄπτηθῆναι, Od. υ, 27.
- ὄπυι, Il. π, 178. Od. δ, 798. ὄπυιοι, Od. β, 356. ο, 21. ὄπυιμεν, Il. ν, 379. ὄπυιμεναι, Il. ξ, 268. ὄπυιόντες, Od. ζ, 65. ὄπυιόμην, Il. ς, 304.
- ὄπωπα, Il. β, 799. etc. ὄπῶπει, Od. φ, 123. ψ, 226.
- ὄπωπῆς ὅπως ἦντησας, Od. ρ, 44. vid. not.
- ὄπωπητῆρα, H. in Merc. 15.
- ὄπωρη τεθαλλῶς, Od. λ, 191.
- ὄπωρινός, Il. φ, 346. Od. ε, 328.
- ὄρας, Il. η, 448. ο, 555. etc. ὀρόωτε φίλως, libenter cernatis, Il. δ, 347. ὀρώατο, in Camin. 20. ὀρώτο, Il. τ, 152. Od. δ, 226. ὀράσασθαι, Od. π, 107.
- ὄραμα δεινόν, B. 81.
- ὄργιόνας, antistites Orgiorum, H. in Apoll. 389.
- ὄργυιαν, Od. ι, 325. κ, 167.
- ὄρειγνύς, Il. α, 351. χ, 37.
- ὀρέγων, Il. ο, 571. Od. ι, 527. ὀρέγοντας, Od. μ, 257. ὀρέξω, Il. ρ, 455. ὀρέζομεν, Il. μ, 528. ὀρέξειαν, Od. ρ, 407. ὀρέξαι, Il. λ, 79. μ, 174. ο, 602. ὀρέξας, Il. ω, 743. ὀρέγιτο, Il. ω, 506. ὀρέξατο, Il. ζ, 466. ὀρέξασθαι, Il. δ, 307. ὀρέξασθαι, Od. λ, 591. ὀρέξάμενος ἔφθῃ, prior percussit, Il. π, 314. ὀρέξαμένη αἴνυτο ἀπὸ πασσάλῃ τάξον, arcum clavo deripuit, Od. φ, 55.
- ὀρεκτῆσι, hastis, Il. β, 543.
- ὀρευχάλλω, in Ven. sec. 9.
- ὀρέοντο, ruebant, Il. β, 398. ψ, 212. ὀρηαι, Od. ζ, 343. ὀρηται, Od. π, 98. ὀρίεται νεῖκος, excitabitur, Il. ν, 140.
- ὀρίσιον αἰολομήτορην, Il. ε, 707.
- ὀρεσκώσιο, H. in Merc. 42. ὀρεσκῶσι, H. in Ven. 258. ὀρεσκῶσι, Il. α, 268. ὀρεσκῶς, Od. ι, 155.
- ὀρέστους ὀράκων, Il. χ, 93. ὀρέστει λίοντες, Od. κ, 212.
- ὀρεσιᾶδες, Il. ζ, 420.
- ὀρέχθην, sternebantur, (mactabantur.) Il. ψ, 30.
- ὀρθι, (ὀρθία) ἤυσεν, voce altissima, Il. λ, 11. vid. not.
- ὀρθοκραϊράων, Il. θ, 251. σ, 3. etc.
- ὀρθός, σῆ, surrexit ad dicendum, Il. ψ, 271. 456. 657. etc. ἀναστᾶς, Il. ω, 11. ὠ δύναται σῆναι ποσὶν, Od. σ, 240. ἀναΐξας, Od. φ, 119. ὀρθῶν ἐσαότων, Il. σ, 246. Od. ι, 442.
- ὀρθριος, Il. in Merc. 143.
- ὀρθρος δημοιεργός, H. in Merc. 98.
- ὀρθωθεῖς, Il. β, 42. κ, 21. 80. ψ, 235.
- ὀρίνω, Il. ο, 493. ὀρίνει, Il. λ, 298. ὀρίνετον, Il. ι, 4. Od. φ, 87. ὀριναι, Od. δ, 566. ὀρίνας, Il. λ, 791. ὀρίνης, Il. ω, 467. ὀρίνονται, Il. λ, 525. ὀρίνῃ, Il. ε, 29. π, 280. ὀρίνδεις, Il. ω, 585. ὀρίνδεις, Od. χ, 25.
- ὀρκισιν ἄλιον, Il. δ, 158. ὀρκια πιστὰ ταμόνους, Il. β, 124. γ, 73. etc. vid. τάμνειν.
- ὀρκος δεινότατος, Il. ο, 38. ὄρκος δεινός, Il. β, 755. ὄρκον γιγνώσκον, Il. χ, 119. καρτερόν, Il. τ, 108. μέγαν, Il. α, 223. ὄρκος ὠμόσσαμεν, Il. υ, 515.
- ὀρμαθῆ ἀποπέσῃσι, Od. ω, 8. v. not.
- ὀρμαίνων, Od. ο, 299. ὀρμαίνοντα, sollicita, an etc. Od. δ, 789. ὀρμαίνοντι φρεσὶ, cogitanti, Il. π, 455. ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, Il. ω, 680. ὀρμαίνοντα πολλὰ φρεσὶν, agitantem, Il. κ, 4. ταύτην ὀδόν, molientem hoc iter, Od. δ, 732. ὀρμαίνοντα, sollicitam, Od. δ, 793. ὀρμαίνοντες πόλεμον, Il. κ, 28. χαλεπὰ φρεσὶν, Od. γ, 151. φόνον ἐνὶ φρεσὶ Τηλεμάχῳ, Od. δ, 843.
- ὀρμενον πῦρ, diffusus ignis, Il. ρ, 738. φ, 14. ὀρμεινα δῦρα, missa ruentia, Il. λ, 571.
- ὀρμὴ μίλει, Od. ε, 416. ὀρμὴν ἀπατηλὸν ψυχῆς, in Mart. 13.
- ὀρμηδῆτην, Il. ε, 12.
- ὀρμήματα Ἐλένης σοναχᾶς τε, sollicitudines, curas, conf. ὀρμαίνοντα, Il. β, 356. 590.
- ὀρμήσει, ruat, de ave, cum infinit. Il. ν, 64. ὀρμήσεις, idem, Il. δ, 335. φ, 265. ὀρμησάντων φεύγειν, contentur fugere, Il. θ, 511.
- ὀρμίσσομεν, Il. ξ, 77.
- ὀρμον, monile, ornamentum muliebres, πολυδάδαλον, Od. σ, 294. μέγαν, H. in Apoll. 105. ὄρμοι παμπούζιοι, H. in Ven. 88. περικαλλεῖς, ibid. χεῖρσι, ibid.
- ὀρμον, portum, navium stationem, Il. α, 435. Od. ο, 496. ὄρμος μέτρον, portum, Od. ν, 101. ὄρμος γιγίοντας, B. 66.
- ὀρνεον, Il. ν, 64.
- ὀρνις ἀνίσταται, Od. α, 320. ἀριστέρος, Od. ν, 242. δεξιός, Il. ν, 821. κακός, Il. ω, 219. ὀρνις λιγορῇ, Il. ξ, 290. ὀρνις δεξιᾷ, Od. ω, 510. ἐσθλαί, ibid. τανυσίπτεροι, Od. ε, 65. ὀρνίθων ἐσθλα, Il. β, 459. πτεσηνῶν, ibid. ὀρνίθεσσιν σμικρῇσι, Il. ρ, 757. ὀρνίθας ποδώκεας, Il. β, 764.
- ὀρνευθι, hortare, incita, Il. ζ, 363. ὀρνευτο γόον μὴ, Od. κ, 457. ὀρνεύμεν, incitare, ορρη. παύμεν, Od. κ, 22. ὀρνεύμεναι, Il. ρ, 546. ὀρνεον, hortabantur, Il. μ, 142. ὀρνευται ὡς κλῖος, cum genit. laus non contingit fugientibus, Il. ε, 532. σθῆνος, in-

- cenditur, Il. λ, 826. ὅππῃ οἱ νόσς, quo mens fertur, Od. α, 347. ὀρουσθε, properate, Il. ε, 102. etc.
- *Ὄροθύνει, incitat, Od. σ. 406. ὀρόθυνον, imperat. Il. ρ, 312. ὀρόθυνε Il. ν, 351.
- *Ὄρονται ἐπὶ — custodiunt, Od. ζ, 104. ὀροντο ἐπὶ — surgebant, Od. γ, 471. ὀροιο χρεμῶν ὅτι, oriatur, Od. ζ, 522.
- *Ὄρος αἶψα, Il. β, 603. ἀκριτόφυλλον, ibid. 868. ἀριπρεπές, Od. ι, 21. εἰνοσίφυλλον, ibid. ζάειον, H. in Apoll. 223. H. in Ven. 259. καλὸν, in Ven. 98. μακρόν, H. in Apoll. 17. περίμκηες, Od. ν, 183. χλωρόν, H. in Apoll. 223. ὄρεσι πασιπαλόεντες, Il. ν, 17. ὄρεσι ἀκροπόλοις, H. in Ven. 54. ὄρεσι οἰοπόλοις, Od. λ, 573. ἀκροπόλοις, Il. ε, 525. Od. τ, 205. ὄρεα νιφόμενα, Il. ζ, 227. σκίοντα, Od. ε, 279. ὄρη σκίοντα, H. in Merc. 95. ὄρεσφι, Il. δ, 452. etc.
- *Ὄρος ἐκ — impetum fecit, Il. λ, 92. 217. ὄρεσαν, Il. κ, 83. ζ, 401. etc. ὄρασας ἐς δίφρον, properans, Il. λ, 559. 742. stans, Il. ο, 635. etc. ὄρασι, H. in Apoll. 417.
- *Ὄροφῆς, Od. χ, 298.
- *Ὄροφον λαχύνειν, Il. ω, 451. v. not.
- *Ὄρῳατο etc. v. ὀράας.
- *Ὄρηκας νέας, Il. ρ, 38.
- *Ὄρσακεν, Il. ρ, 423. ὄρησ, Il. ι, 699. ὄρσμεν, Il. κ, 38. ὄρηγτε, Il. ψ, 210. ὄρσας, Il. χ, 190. ὄρσεσα, Il. ρ, 353. ὄρσμεν, Il. δ, 16. ὄρσει, Il. γ, 250. ε, 109. etc. ὄρσει, Il. δ, 264. τ, 159. ὄρσο, Il. ω, 88. Od. η, 342.
- *Ὄρσοδύρη, Od. χ, 126. ὄρσοδύρην, Od. χ, 132. 353. vid. not.
- *Ὄρσολοπνεύεις, irritas, H. in Merc. 308.
- *Ὄρυκτὴ τάφος, Il. π, 369.
- *Ὄρυμαγδὸς ἀζηχῆς, Il. ρ, 741. σιδήρειος, ibid. 424.
- *Ὄρυζα, Od. λ, 25. ὀρύζαι, Od. κ, 517. etc.
- *Ὄρφανικόν, Il. ζ, 432. ὀρφανικοί, Il. λ, 394.
- *Ὄρφναῖον, Il. κ, 85. 276. etc.
- *Ὄρχαμος ἀνδρῶν, Il. β, 837. etc. ὀρχαμολαῶν, Il. ζ, 102. etc.
- *Ὄρχατος μέγας, Od. η, 112. ὀρχατοί φυτῶν, Il. ζ, 125.
- *Ὄρχεύντ, Il. in Apoll. 196. ὀρχήσασθαι, Od. θ, 571. ζ, 465.
- *Ὄρχηθμοῖο ἀμύμονος, Od. ψ, 145. φιλοπαίγμονος, Od. ψ, 154.
- *Ὄρχησαι, Il. ω, 261.
- *Ὄρχησῆρες, Il. σ, 494.
- *Ὄρχησὺς μολπὴ τι ἀναθήματα δαιτὸς, Od. α, 152. ὀρχησῦν, Od. θ, 253. ρ, 603. ὀρχησύν, Il. ν, 731.
- *Ὄρχον νείατο, Od. η, 127.
- *Ὄρῳ, lacte, Od. ι, 222. ὄρῳ, Od. ρ, 225.
- *Ὄρωρε, Il. α, 374. 388. ὀρώρεσι, Il. β, 810. δ, 456. etc. ὀρώρε, Il. ι, 606. κ, 90. etc. ὀρώρεται, Od. τ, 377. 524. ὀρώρεται, Il. ν, 271.
- *Ὄρωρέχεται ποσὶ, ruunt, de equis, Il. π, 834. ὀρωρέχато, Il. λ, 26.
- *Ὄσίη, fas, Od. π, 423. χ, 412. οἷσις κρείων ἡράσασατο, H. in Merc. 130. τῆς τιμῆς ἐπιβήσομαι, ibid. 173. ἐκ πάσης φιλεῖ σε, ibid. 473. ὀσίῳν βροτῶν κυρῆσαι, in Nept. 6.
- *Ὄσσα δεδήει, Fama, Il. β, 93. Od. ω, 412. ὄσσαν ἀκῆσθς, Od. α, 282. β, 216.
- *Ὄσσάτιον, Il. ε, 758.
- *Ὄσσε ἀδακρύνω, Od. δ, 186. αἰματόντα, Il. ν, 617. δεινῶ, Il. α, 200. περικαλλέ, Od. ν, 401. 453. φαινῶ, Il. ν, 5. 7. φαινῶ, ibid. 453. v. not.
- *Ὄσσιτο θυμὸς κακὰ, augurabatur, Od. κ, 374. σ, 153. ὀσσόμενος, Il. α, 105. Od. α, 115. ὀσσεμίνη, Il. ω, 172. Od. υ, 81. ὀσσόμενον, Il. ζ, 17.
- *Ὄσσεια λευκὰ, Il. π, 347. μυελόεντα, Od. ι, 293. ὀσσεῖον, Od. μ, 45. etc.
- *Ὄσοφρεῖς, B. 287.
- *Ὄσρακῶδες μοι, ibid. 286.
- *Ὄσρακον αἰόλον, H. in Merc. 33.
- *Ὄτω, H. in Apoll. 156. ὅτε, cujus, Od. ρ, 424. ὅττεο, Od. α, 124. χ, 377. ὅττε, Od. ρ, 121. ὅτω, Il. μ, 428. ὅτε, Il. ο, 664. ὅτιων, Od. κ, 59. ὅτίοισιν, Il. ο, 491.
- *Ὄτις, Il. π, 260. etc. ὅτινα, Od. θ, 204. ο, 594. ὅτινας, Il. ο, 492.
- *Ὄτραλέως, Il. γ, 260. τ, 517. Od. τ, 100.
- *Ὄτρηρὴ ταμίη, Il. ζ, 381. ὀτρηρὰ Σειράποντες, Il. α, 321.
- *Ὄτριχας ἵππας, ejusdem pili (coloris), Il. β, 763.
- *Ὄτρυνῶ, Il. κ, 55. ὀτρύνει. Od. β, 253. ὀτρύνετον, Il. κ, 367. τ, 205. ὀτρυνε, imperat. Il. δ, 268. ὀτρύνειν. Il. δ, 286. ὀτρυνε, 3. sing. aor. Il. θ, 598. ὀτρυνον, Il. π, 495. ρ, 654. ὀτρύνει, Od. α, 305. ὀτρύνειαν, Od. θ, 90. ὀτρύνεσθαι, Od. η, 222. κ, 425. ὀτρυνώμεθ', Il. ζ, 569.
- *Ὄτρυντῶς, Il. τ, 235. ὀτρυντῶν, ibid. 234. οὔ, pro ἐφ, Il. α, 404. ζ, 466. etc.
- οὐατα δαιδαλίει, Il. σ, 378.
- οὐδαίη ἐνὶ βόθρῳ, H. in Merc. 112. in hac edit. est κατὰ.
- οὐδας ἄσπετον, Il. τ, 61. κραταίπεδον, Od. ψ, 46. πιαρ, Od. ι, 135. ἑδάδε, Il. ρ, 457. Od. κ, 440.
- οὐδένόσση τάχιστα, contemnenda, Il. θ, 178.
- οὐδεις, Il. μ, 448. Od. ι, 242. ἑδῆ, Il. ψ, 283. etc. ἑδῆ, Il. ε, 734. η, 145. etc.
- οὐδέτι, Od. μ, 433.
- οὐδέτιόσση, Il. ζ, 18.
- οὐδὸς λαίης, Il. ι, 404. χάλκιοις, Il. θ, 15.

- ὄδῳ μελίνοι, Od. ρ, 559. ζεῖθ, Od. σ, 55.
 χ, 72. ὄδοιο, Od. η, 96. ὄδῳ ἑλὼν γήρας,
 Il. ω, 487. ὄδῳ ἀρισφάλλει, Od. ρ, 196.
 ὄρουνο, Od. φ, 45. λαΐνο, Od. ρ, 80.
 οὐσσα, Il. ι, 141. 285. ὄσσα, Od. ι, 440.
 οὐ σην, Il. ζ, 480. π, 852. Od. γ, 552.
 οὐκίτι, pro ἔκ, Od. ρ, 460. ubi vid. not.
 σ, 214. etc.
 οὐ κί τις, Od. ρ, 280.
 οὐκί, Il. β, 258. 300. etc.
 οὐλαμόν, Il. δ, 251. 275.
 οὐλῆς, molæ, Od. φ, 221. ἐλῆν, Od. τ, 591.
 ἐλάς, molas, Od. γ, 441.
 οὐλλος ἀσῆρ, Il. λ, 62.
 Οὐλοκάρενος, crispus, Od. τ, 246. ἑλοκάρενα
 ζύλα, H. in Merc. 157.
 οὐλομένη, Il. τ, 92. ἐλομένη, Il. α, 2. etc.
 οὐλόποδα ζύλα, H. in Merc. 157.
 Οὐλος Ἄρης, pernicius, Il. ε, 461. ἀνῆρ,
 idem, Il. φ, 556. ἔλη λάχνη, mollis, Il.
 κ, 134. ἔλω μνη, integro, Od. ω, 118.
 ἔλον ἄρτον, integrum, Od. ρ, 545. ἔλην
 χαλαίαν, mollem, Od. τ, 225. ἔλε ὄνειρος,
 Il. β, 8. salutandi form. Od. α, 401.
 ἔλα ζύλα, H. in Apoll. 113. ἔλων ταπή-
 ταν, Il. π, 224. ἔλας χαλαίνας, Il. ω,
 646. κόμας, crispas, Od. ζ, 231. ψ,
 158.
 οὐλοχύτας, Il. α, 449. 458. etc.
 οὐ μά, Il. μ, 518. ψ, 441.
 ὄμους, Il. δ, 560.
 οὐνεσθε, gaudetis, juvat vos, Il. ω, 241.
 οὐ πη, Il. ν, 191. ρ, 645.
 οὐρα δίσκος, Il. ψ, 451. at δίσκουρα, ibid.
 523. vid. not.
 οὐραταί τρίχες, Il. ψ, 520.
 οὐρανίος πετεηνόης, B. 26.
 οὐρανίαντες θεοί, Il. ρ, 195. ω, 612. ἑραυνώ-
 νων, Il. ε, 373. etc.
 οὐρανόδεικτος ἀγλή, in Lun. 4.
 οὐρανόθι, Il. γ, 3.
 οὐρανομήκης, Od. ε, 259.
 οὐρανός ἀμβρατός, Od. λ, 515. ἑραυνῶ ἀστερόεν-
 τος, Il. ε, 769. ἑραυνὸν εὐρὺν, Il. γ, 564.
 etc. πολύχυλον, Il. ε, 504. σιδήρεον, Od.
 ο, 528. χαλκεον, Il. ρ, 425.
 οὐρεῖν Νύμφην, H. in Merc. 244.
 οὐρεος ἀζαλλέιοι, Il. υ, 491. βήσσης, Il. γ,
 54. κορυφῆς, Il. β, 456. ἕρπει ἴσον, Od.
 λ, 242. ἕρπειν οἰοπόλοισιν, Il. ω, 614. ἕρεα
 αἰγυρόντα, in Pan. 12. vid. not. ἡγήντα,
 in Matr. deor. 5. μακρὰ, Il. ν, 18. σκιοέν-
 τα, Il. α, 157.
 οὐρεῖς, Il. ψ, 115. ἑρήων, Il. κ, 84. ἑρεῦσι,
 Il. ω, 716. ἑρήας, Il. α, 50. ψ, 111.
 οὐρεῖ, Il. υ, 170. Od. ρ, 302. ἑρήν, B. 73.
 ἑρήσι μακροῖσι, Od. κ, 215. ἑράς, B. 290.
 οὐρέας, Il. π, 612. ρ, 528. ἑρέαχον, Il.
 ν, 445.
 οὐρεος ἀπήμων, Od. μ, 167. ἐπιλιγνύς, Od.
 γ, 176. κάλλιμος, Od. λ, 659. λιγνύς,
 Od. δ, 557. ἑρὸν ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρες,
 Od. ο, 292. ἱκμενον, Il. α, 479. Od. β,
 420. καλὸν, in Nept. 5. λάβρον, Od. ο,
 292. ἑρὸι πνεύοντες, Od. δ, 560.
 οὐροισι ἀμφί, de agrorum finibus, Il. μ, 421.
 οὐρεῖς, Il. β, 153. vid. not.
 οὐς, pro ἰς, Il. β, 852. δ, 294. ο, 249.
 οὐταί, Od. χ, 556. ἑτα, Il. ν, 192. 561.
 ἑτάμιν, Il. ε, 152. 821. ἑτάμναι, Il. φ,
 68. 597. etc. ἑτησι, Il. δ, 469. λ, 260.
 etc. ἑτήσασκε, Il. χ, 575. ἑτηθεις, Il. ρ,
 557. ἑταμίνην, Il. ζ, 518. ρ, 86. ἑτά-
 μναι, Il. λ, 658. 825. etc.
 οὐταζον, Il. ν, 552. ἑτάζων, Il. υ, 459.
 ἑτασκε, Il. ο, 745. ἑτασε, Il. ε, 56. 556.
 etc. ἑτάση, Il. φ, 526. ἑτάσαι, Il. ζ, 424.
 π, 522. ἑτάζοντο, Il. η, 273. μ, 427.
 ἑτασαι, Il. λ, 660. π, 26. ἑτασμίος, Od.
 λ, 535.
 οὐτιδανός, Il. α, 293. Od. ρ, 209. etc.
 οὐτις, Od. ι, 566. 408. etc. ἑτιν, ibid. 366.
 369.
 οὐχί, pro ἔ, Il. ι, 716. Od. π, 279.
 ὄφειλον, Il. λ, 687. ὄφελον, Il. σ, 567. ὄφε-
 λει, Il. α, 415. γ, 40. etc. ὄφελ', Il. ζ,
 345. etc. ὄφελον, Il. δ, 515. etc. ὄφείλειτ',
 Il. λ, 685. 697.
 ὄφειλλεις ζωάγρει, Od. ρ, 462. ὄφειλλει
 ἱερῶν, auget, Il. γ, 62. κύματα, Il. ο,
 585. etc. ὄφειλλετ' μῦλλον πίνεσθαι, ma-
 gis debitis curare, Il. τ, 200. ὄφειλλειν
 πόνον, Il. π, 651. Od. β, 534. ὄφειλλεν
 μῦθον, multa garrire, loqui, Il. π, 651.
 οἶκον, locupletare, Od. α, 21. ὄφειλλωσιν
 τε ἰ τιμῇ, Il. α, 510. ν. not. ὄφειλλεσθα
 εἶνον ἀνδρῶν, Il. δ, 445. ὄφειλλον μὴ γί-
 νασθαι, Od. ρ, 512. ὄφειλλε χρεῖος, Od.
 φ, 17. ὄφειλλεταί μοι χρεῖος, Od. γ,
 567. ὄφειλλετο μένος, Il. ψ, 524. οἶκος,
 Od. ζ, 255.
 ὄφελος, Il. ν, 256. ρ, 152. etc.
 ὄφθαλμοῖσι θεμέθλα, Il. ζ, 493. ὄφθαλμοῖσιν
 Od. δ, 115. 154.
 ὄφιν αἰόλον, Il. μ, 208.
 ὄφρα, ut, cum indic. Il. ρ, 308. ρ, 110.
 Od. ρ, 6. etc. ὄφρα, ut, cum opt. Il. κ,
 439. Od. δ, 463. ὄφρα, ut, cum subjunct.
 Il. α, 118. 158. etc. ὄφρα, donec, cum
 indic. Il. δ, 220. ε, 557. ὄφρα, donec,
 cum subjunct. Il. α, 82. ζ, 258. ὄφρα,
 quamdiu, cum ind. Il. ρ, 66. ι, 546.
 ὄφρα, quamdiu, cum conj. Il. δ, 546.
 λ, 477. Od. σ, 152. ὄφρα, postquam,
 cum ind. Od. τ, 141. ὄφρα, quoad, cum
 conjuncti. Od. ρ, 147. ὄφρα, interea, Il.
 ο, 547.
 ὄφρως, Il. ζ, 493. ὄφρως κυανέησιν, Il. α,
 528. etc. βλοσυρῶσιν, Il. ο, 608. ὄφρως,
 Od. ι, 559. ὄφρως, Il. π, 740.
 ὄχ' ἄριστα, Il. γ, 110. etc.
 ὄχοι νῶν λιμένες, Od. ι, 44.

- *Οχέα φλόγεια, II. ε, 745. 9, 389. ὀχέων, II. γ, 29. etc. ὀχισφι, II. δ, 297. 9, 41. etc. ὀχέεσσι, II. ε, 722. σ, 251.
- *Οχέειν νηπιάας, sectari puerilia, agere, Od. α, 297. ὀχέοντας ὀϊζύν, vexatos malis, Od. η, 211. ὀχέεσκον κακὸν μόρον, Od. λ, 618. ὀχέεσθαι, vehi de equis, II. ε, 77. ὀχέιστο, H. in Ven. 218. ὀχέισατο κύμασιν, vehebatur, Od. ε, 54. ὀχέισονται, avehantur, II. ω, 751.
- *Οχέως, II. γ, 372. ὀχῆα μακρὸν, II. μ, 121. 291. ὀχῆες χεύσεται, II. δ, 132. ὀχῆας, II. φ, 537. ω, 646. etc.
- *Οχθην ὑψηλὴν, II. φ, 171. ὀχθαίει ὑψηλῇσι, B. 165. ὀχθαίει βαθείαις, ib. 216. ὀχθῆσιν, II. δ, 475. Od. ζ, 97. ὀχθας ποταμοῖο, II. δ, 487. λ, 499.
- *Οχθον, collem, H. in Apoll. 17.
- *Οχλύνεται, II. φ, 261. ὀχλίσσειαν, II. μ, 448. Od. ι, 242.
- *Οψα μενοικία, Od. ε, 267.
- *Οψι, post nimis longum tempus, Od. ψ, 7.
- *Οψει ἴδεις, vidisti coram, II. υ, 205. μιν ἑξιδίσκεν, II. ψ, 94. ὄψιν ἀγαθὴν, II. ω, 632. ἀμείλιχον, in Pan. 39.
- *Οψίγονος, II. π, 31. ὀψιγόναν, II. γ, 355. η, 87. etc.
- *Οψει, videbis, II. ψ, 620. Od. μ, 101. ὀψόμενος, Od. ψ, 360. ὀψόμεναι, II. σ, 141.
- *Οψείοντες, II. ζ, 37.
- *Οψιμον, II. β, 325.
- *Οψιτέλεστοι, II. β, 325.

Π

- ΠΑΓΓΗ βέλος, II. δ, 185. 528. etc. πάγην δῶρα, fixa sunt, II. λ, 571.
- Παγίδα, B. 50. 116.
- Παγκρατίη, B. 95.
- Πάγιοι, Od. ε, 405. ὀξέες, ibid. 411.
- Παγχαλκίος, II. υ, 102.
- Πάγχαλκος κυνὴν, Od. σ, 377.
- Παγχεύσοι, II. β, 448.
- Πάγχι, II. ε, 24. μ, 67. 165. etc.
- Πάθῃσθαι, II. ω, 551. πάθῃσι, II. ρ, 242. υ, 126. etc. πάθωσιν, II. κ, 538. παθίειν, II. ρ, 32. σ, 77. etc.
- Παιδός, Od. φ, 21. ω, 336.
- Παιδοφόνιοι, II. ω, 506.
- Παίτῃσι, saltant, choros agunt, Od. ζ, 106. παίζόντων, saltantium, Od. ψ, 147. παίζσας, idem, Od. η, 291. παίσαι, saltate, Od. 9, 251.
- Παιπαλόμεναι, H. in Apoll. 39. παιπαλόμενος, II. ν, 17. H. in Apoll. 141. παιπαλόμενης, II. ν, 33. ω, 78. Od. γ, 169.

- παιπαλόμεναι, II. μ, 168. παιπαλόμεσαν, II. ρ, 745. Od. κ, 97.
- Παῖς ἀγαθός, Od. 9, 150. ἀγαπητός, Od. δ, 817. ἔξοχος, B. 254. ἴδης, II. β, 819. ἔξ' Ὀδυσῆος, Od. π, 100. παῖδς ἀγαυῆ, Od. λ, 491. ἀπότης, II. ω, 388. ἀφανερῆ, II. η, 235. κνδαλίμοι, Od. α, 357. παῖδα ἀνδρῶν, II. ε, 880. ἀριστερῶν, II. ζ, 477. ἀταλάφρονα, II. ζ, 400. ἀγακλυτὸν, Od. ω, 103. γιγαῶτα νῆον, Od. τ, 400. ἐρατεινὴν, Od. δ, 13. κακομηδέα, H. in Merc. 389. κρατερὸν, II. μ, 387. κρατερόφρονα, II. ζ, 524. νήπιον, II. ζ, 400. νηπίαχον, ibid. 408. ὀλίγον, H. in Merc. 245. ὀφρακινὸν, II. ζ, 452. παναώριον, II. ω, 540. πολύτροπον, H. in Merc. 15. τηλυγέτην, II. γ, 175. φίλην, II. α, 20. 447. φίλον, II. π, 460. παῖ, Od. ω, 191.
- Παῖδι διδυμάονι, II. ε, 548. ζ, 26. κρατερόφρον', Od. λ, 298. παῖδες ἀμύμονες, II. κ, 170. νεαροί, II. β, 289. παῖδων, II. υ, 308. ὑπέρθυμοι, Od. ζ, 209. παῖδεσσι, Od. γ, 581. ε, 594. παισὶν νηπιάχοις, II. β, 357. παῖδας προθάβας, II. 9, 518. τηλεθάοντας, II. χ, 425.
- Παιφάσσουσα, ruens, II. β, 450.
- Παλαιγενὲς, II. ρ, 561. παλαιγενεῖ, II. γ, 386.
- Παλαιότερος, seniores, ἀνάντοι τιμῶσι, II. ψ, 788.
- Παλαίσις, II. ψ, 621.
- Παλαισμοσύνης, Od. 9, 126. ἀλεγινηῆς, II. ψ, 701. παλαισμοσύνη, Od. 9, 103.
- Παλαισται, Od. 9, 246.
- Παλαιφάτα δρυὸς, veteris, Od. τ. 165. παλαιφάτα θύεσθαι, antiqua, Od. ι, 507. ν, 172.
- Παλάμη, Od. α, 104. β, 10. παλάμηφιν, II. γ, 538. 568. etc. παλαμάων, II. γ, 128. Od. ρ, 251. παλάμη, II. α, 258. παλάμησι, II. ε, 558. 594. etc.
- Παλάσσειο, II. ε, 100. ρ, 587. παλαξέμιν, Od. ν, 395.
- Παλίλογα, II. α, 126.
- Παλιμπιτὶς, retro, II. π, 395. Od. ε, 27.
- Παλιμπλαγχθίντα, Od. ν, 5. παλιμπλαγχθίντας, II. α, 59.
- Παλινάγειτον, II. α, 526.
- Παλινορμῖναι, e fuga conversi, II. λ, 326.
- Παλινόστος, II. γ, 35.
- Παλίντιτα ἔργα, ultio, Od. α, 379. β, 144.
- Παλίντονον τόξον, II. ο, 443. παλίντονα τόξα, II. 9, 266. κ, 459.
- Περίβροτον κύμα, Od. ε, 430. ι, 485.
- Παλισκίη, in Merc. sec. 6. παλίσκιον ἄντρον, umbrosum, H. in Merc. 6.
- Παλιώξεις, II. μ, 71. παλιώξιν, II. ο, 69. 601.
- Παλλακίδος καλλικόμοιο, II. ι, 449. παλλακίδι, II. ι, 452.

- Πάλλειν ἔγχεσι, jaculari, Il. π, 142. τ, 389. πάλλων δῦσι, vibrans, quatiens manu, Il. γ, 19. ε, 495. etc. πάλλι χρομάδιον, project, Il. ε, 304. μ, 44. υ, 287. πάλλον κλήρε; ἐν κυνῇ, Il. γ, 316. ψ, 861. πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σῶμα, pulsat, Il. χ, 452. παλλομένη κραδίη, ibid. 461. παλλομένοι, sortientium, Il. α, 191. πάλτο, offendit, impegit, Il. ο, 645.
- Παλύνειν, Od. κ, 520. πάλυνει, Od. ξ, 77. πάλυνος, Il. σ, 560. etc. παλύνας, Od. ζ, 429.
- Παμμήτειραν, in Terr. 1.
- Παμμίλαν, Od. κ, 525. λ, 53. παμμίλανα; Od. γ, 6.
- Παμποικίλοι, Il. ζ, 289. Od. α, 105.
- Πάμπρωτος, Il. η, 324. ι, 93. πάμπρωτα, Il. δ, 97. 568.
- Παμφαίησι λαμπρόν, clare lucet, Il. ε, 6. πάμφαινοι, nitebant, radiabant, Il. λ, 50. παμφαίων, Il. ζ, 513. χ, 63. παμφαῖνον, Il. ξ, 11. παμφαίνοντας, Il. λ, 100.
- Παμφανέντα, Il. ε, 295. 619. etc.
- Παμφανώσα, Il. β, 458. παμφανώνοντος, Il. θ, 320. ψ, 509. παμφανώσαν, Il. ζ, 473. etc.
- Πανάγρε; λίνας, de reti, Il. ε, 487.
- Πανίδησιν, fulgentibus, de galeis, Il. ζ, 372.
- Παναίολος, variegatus, ζωστήρ, Il. δ, 186. παναίολον, ibid. 215. λ, 236. etc.
- Πανασάλα ἄνδρ, tenero, (pulchro), Od. ν, 223.
- Πανάποτμος, infelicissimus, Il. ω, 255. 493.
- Πανέργυρον, Od. ι, 203. ω, 274.
- Παναφήλικα παῖδα, contentum æqualibus, Il. χ, 490.
- Παναώριον παῖδα τίκει, infelicissimum, Il. ω, 540.
- Πανδαμάτωρ, Il. ω, 5. Od. ι, 573.
- Πανδήμιος ἀλκῆτης, Od. σ, 1.
- Πάνδαρος, in Erythr. 1.
- Πανέλληνας, Il. β, 530.
- Πανῆμαρ, Od. ν, 31.
- Πανημίριος, Il. ρ, 180. τ, 168. etc. πανημερίη, Od. δ, 556. πανημερίοι, Il. σ, 209. Od. γ, 486. etc.
- Πανδυμαδόν, acriter, Od. σ, 55.
- Παννύχιον εὐδεν, Il. β, 24. 61.
- Πάννυχον ἐγοήσσοντα, Od. υ, 53.
- Πανόλβιον, in Bacch. s. latron. 54.
- Πανομφαῖν, epith. Jovis, Il. θ, 250.
- Πάνορμι λιμένις, tuti, Od. ν, 195.
- Πανόψιον ἔγχεος, fulgens, Il. φ, 397.
- Πανσούδη, Il. β, 12. 29. 66.
- Πάντες ἐνία, Il. ν, 161. ν. not. φύσαι εἰκόσι πάσαι, Il. σ, 470. τρίποδας εἴκοσι πάντας, ibid. 373. πάντα δικάτάλαντα, omnino decem, Il. τ, 247.
- Πάντα, adverb. Il. ε, 181. λ, 612. φ, 600. χ, 491. semper, etc.
- Πάντη, adverb. Il. α, 384. ε, 493. etc.
- Παντοδαποῖσι, B. 31. 41.
- Πάντοθ', H. in Apoll. 403. πάντοθεν, Il. ν, 28. ο, 623. etc.
- Παντοίη ὕλη, copiosa, multa, Od. ν, 247. παντοίης ἀρετῆς, omnem vim, Il. χ, 268. παντοῖσι μύθοι, varii, Il. υ, 249. τελεῖδοντες θιοῖ, varia specie induti, Od. ρ, 486. παντοίης ἀρετῆς κεκασμένοι, omnibus, Od. δ, 725.
- Πάντως, Il. θ, 450. Od. τ, 91. etc.
- Πανυπερπάτη, Od. ι, 25.
- Πανύσατος, Il. ψ, 532. 547.
- Παπτάζουσιν, Il. ε, 408.
- Πάπτα φίλ', Od. ζ, 57.
- Παπαταίνον, Il. ψ, 464. παπαταίνων, Il. δ, 200. ν, 551. etc. πάπτηνεν, Il. μ, 553. ξ, 507. etc. παπτήνας, Il. δ, 497. θ, 269.
- Πὰρ pro πάρεσι, Il. ι, 227. Od. ζ, 18. χ, 106.
- Πὰρ δὲ, juxta, Il. δ, 330. λ, 512. etc.
- Πὰρ δύναμιν, supra vires, Il. ν, 787.
- Πάρα, pro πάρεσι. Il. ε, 605. sq. etc.
- Παρά, juxta, Il. α, 611. β, 279. etc.
- Παρά — βάλεν εἶδα; Il. ε, 369. ν, 35. παρὰ — βάλλειτ' ἰδὼδὴν, Il. θ, 504. παραβαλλόμενος ψυχὴν πολεμίζειν, periculum pugna subire, Il. ε, 322.
- Παραβλήθη, Il. δ, 6. ν. not.
- Παραβλώπις; ὀφθαλμῶ, strabæ, Il. ι, 499.
- Παραδραδίην, Il. ξ, 163. conf. παρέρθ.
- Παράραρμαίτη, Il. χ, 157. παραδράμοι, in Pan. 16.
- Παραδρόωσι οἷα ἀγαθοῖσι χίρεσι, de ministris, Od. α, 323.
- Παραδύμενοι ἐν ὀδῷ σενωπῶ, callide in angustias ingreduendo præterire, Il. ψ, 416.
- Παραεῖδεν τοι ὥστε θεῶ, te carmine celebrare, Od. χ, 348. cf. παραδρόωσι.
- Παράθεις οἱ ξυνήϊα, de epulis, Il. σ, 408. παραθεῖν δύναμιν θεοῖ, darent, Od. γ, 203. παραθεῖς δίφρον καὶ τροάπεζαν, Od. υ, 259. παραθεῖμην ὀδοπόρον δαίτ', de cibo apponendo, Od. α, 505. παραθεῖτο δαΐδας, Od. β, 105. ω, 139. παραθήσομαι δαίτ' ἀγαθὴν, Il. ψ, 810.
- Παραί, cum genit. Il. ο, 175. dat. ibid. 280. etc. accus. Il. β, 711. γ, 359. etc.
- Παραμβάται, Il. ψ, 132. vid. not. et infra, παρέβασκει.
- Παραβόλα, H. in Merc. 56. vid. not.
- Παραί — ἐτρόπετο, avertit se, aberravit. Il. ν, 605. et λ, 233. ubi quidam pariter παραί habent.
- Παραπειθῆσαι σε, persuadeat tibi, Od. χ, 213. παραπειθῆσας, Il. ξ, 208.
- Παράσινα, Il. δ, 381.

- Παραϊστοςτος ὤπτα, praetecurrentis, Il. υ, 414. cf. παρηΐξ.
- Παραϊφάμενος, admonendo, Il. ω, 771.
- Παραϊφουςις ἑταίρος, alloquium, admonitio, Il. λ, 792. σ, 401.
- Παρακἀββαλεν, circumdedit, Il. ψ, 685. vid. not. παρακἀββαλεν πάντη, undique advexerat, Il. ψ, 127.
- Παρακείται ὑμῖν, vestri arbitrii est, Od. χ, 65.
- Παρακλῖδον, declinandi causa, Od. δ, 548. vid. not. ς, 159.
- Παρακλινας ὀλίγον, deflectens, Il. ψ, 424.
- Παρακρίτης Θελείος, Il. ζ, 450.
- Παρακρύπτει αἰδίνη, Il. φ, 479. ἑζωνος, Il. ι, 586. πυδρῇ, Il. σ, 184.
- Παρακρεμάσους χυῖον, manu pendula, Il. ν, 597.
- Παρακλῖξομαι ἐν φιλότῃ, Il. ζ, 257. cf. παρξιλ.
- Παραμυψάμενος, cum accus. praeticiens, Od. ζ, 510. παρημείβετο, Il. in Apoll. 409.
- Παραμύμων, Od. γ, 115.
- Παραμυθῆσαιμην, cum dat. suaserim, Il. ι, 417. παρημυθῆσασθαι, suadere, ibid. 680.
- Παρανῆξομαι, natando legam litus, Od. ι, 417.
- Πάραντα, Il. ψ, 116.
- Παραπλάγξουσιν, cum gen. de vento abegit, avertit, Od. τ, 187.
- Παραπληγας ἥϊονες, maritima, quae fluctus alluvit, Od. ι, 418. 440. vid. not.
- Παραπνέουσι μὴ τι ὀλίγον περ, ne quid adspiret, Od. κ, 24.
- Παραρρήτοιοι ἐπίεσσι, exorabiles, Il. ι, 522. παραρρήτοισι πιδίσθαι, consiliis, monitis, Il. ν, 726. conf. παραρῖξαι.
- Παρασάδον, adstantes, Il. ο, 22. cum acc. pers. adstantes cuique, Od. κ, 175.
- Παρασάιν, adjuvares, Od. ν 589. παρασάιν ἄγχη, Od. θ, 218. παρασάισσθαι σοι ἑμιλλει, affutura tibi erat, in partem deterioremi, de fati, Od. ω, 28.
- Παρασάχη φιλόπῃτα, Il. γ, 554. Od. ο, 55. παρασάχῃν δῶρα, Il. τ, 140. ἑμασσο, donare, Od. ζ, 28. παρασάχῃν δῶρα, Il. τ, 147.
- Παρατεκτῆναι ἔσος, fingeres s. strueres fabulam, Od. ζ, 151. παρατεκτῆναιτο, molliatur, ib. 54.
- Παρατρέψας ἔχει μόνυχας ἵππους, deflectat, Il. ψ, 598. 425.
- Παρατροπῶσι θεῖσι, placant deos, Il. ι, 496. παρατροπῶν, decepturus, Od. δ, 465.
- Παραυδα μὴ θάνατον, Od. λ, 487. μὴ ταῦτα, moneo, suade, Od. σ, 177. παραυδῶν μελιχίσις ἐπίεσσι, Od. π, 279. παραυδήσας μύθοις ἀγανῶσι, Od. ς, 55.
- Παράφημι μητρί, moneo matrem, Il. α, 577. cf. παραιφ. et παρφάσθαι.
- Παραφθάς, Il. χ, 197. παραφθάσης ἄμμες, praevenerit, Il. κ, 546. παραφθάμενος, cum accus. Il. ψ, 515.
- Παρβεβῶς ἑκτορι, adstans in curru, Il. λ, 522. παρβεβῶται, Il. ν, 708. conf. παρβεβῶται.
- Παρδαλὴ ποικίλῃ, Il. κ, 29. παρδαλῆν, Il. γ, 17.
- Πάρδαλις, Il. φ, 575. παρδαλῖος μῖνος, Il. ς, 20. παρδαλῖος θανά, H. in Ven. 71. παρδαλίαν, Il. ν, 105.
- Παρίασι, Il. ι, 192. ζ, 299.
- Πὰρ — ἔβαλε, de pabulo, quod pecoribus datur, Od. κ, 242. ἔβαλον, Od. δ, 41. ν. παρά.
- Παρίβασκε, una stetit in curru pugnandi causa, Il. λ, 104.
- Παριδῖξαι, Il. ζ, 178.
- Παριδραθεν, Od. υ, 88. conf. παρδραθῆναι.
- Παριξέω, Il. α, 407.
- Παριναὶ λαμπροί, in Sol. 11. παριανῶν ἀπαλάων, Il. σ, 125. παριανῶν, Il. α, 794. etc.
- Παριδῆ μῆρινθος, laxatus est, Il. ψ, 868.
- Παριέτῃ, induxerit precando, Il. α, 555. παριέτων, monendo, Il. ζ, 62. ν, 121. λ, 792. σ, 404. παριέτῃ ἐπίεσσι μαλακοῖς, Il. ζ, 357.
- Παριξ, cum gen. Od. ι, 116. cum accus. Il. ψ, 762. ν. not. παριξ νόον μ' ἥγαγε, Il. κ, 591. cf. παριξ.
- Παρεκπροφύγησιν, Il. ψ, 514.
- Παρελάσσει, Il. ψ, 427. παρελάσσειν, ibid. 582. cf. παρηλ.
- Παρελῖξαιτο, Il. β, 515. ζ, 198. etc. παρῖλετο, H. in Ven. 168.
- Παρέλκετο, Od. φ, 111. παρῖλετο, Od. σ, 281.
- Παρέμμεναι, Il. σ, 472. etc.
- Παρινῆναι σῖτον ἐν κανίσοις, Od. π, 51. παρινῆναι, Od. α, 147.
- Παρινῖσσι, praetecirant, H. in Apoll. 450.
- Παριξέδω, Il. κ, 549. σῆμα ἴλοις, Il. ω, 549. Ἀχιλλῆα, clam Achille, ibid. 454. ἄλα, e mari, Il. ι, 7. παριξέ τὴν ἡῆσον, Od. μ, 276. δῶρα, juxta ligna, non tacta, ibid. 445. ἡῆα μὴ ἄγει, ne abducas a nave, Od. ο, 199. absolute, ἔλλα παριξέ ἵπποισι, Od. ς, 159. conf. παριξ.
- Παριξέ ἑλάν. Od. μ, 47. 109. ἑλάνωσιν, ib. 55. ἑλάνω. Od. ψ, 16. ν. not.
- Παριξέλασσοθα, Il. ψ, 514.
- Παριξέλασσο, praetecirare, Il. κ, 544.
- Παριέτισιν φρένας, flexit animum, Il. ν, 120. ν, 788. με, exorat, Il. ψ, 606.
- Παριέτιμψεν, transitum dedit, Od. μ, 72.
- Παριέπλεγγεν, Od. ι, 81. ν, 546. παριέπλεγγεν, Il. ο, 464. vid. παραπλέγγεσα.

- Παρέπλω, *de navi, salva præterit*, Od. μ, 69.
- Πάρεσαν, *aderant*, Il. λ, 75. *παρέσσομαι*, Od. ν, 595.
- Παρέσασαν ἐν λήμνῃ νῆες, *appulerunt*, Il. η, 467. *παρισάμηναι καὶ ἀμύνειν*, Il. ο, 255. *παρεστήκη*, H. in Ven. 270.
- Παρέσιχες, H. in Ap. 217.
- Παρέσφηνεν, *aberrare fecit*, Il. θ, 511.
- Παρέτρεσαν οἱ ἵπποι, Il. ε, 295.
- Παρετύγχανε μαρναμένοισι, Il. λ, 74.
- Παρευνάζεσθε, Od. χ, 58.
- Παρεχέσκειτ', Od. ζ, 521.
- Παρήρεθῃ, *pendebat*, Il. π, 541.
- Παρήξειν, Il. ε, 690. θ, 98. *παρήξαν*, Il. λ, 614. cf. *παραιῶ*.
- Παρήιον ἵππων, Il. δ, 142. *φοινὸν αἵματι*, Il. π, 159. *παρήϊα*, Od. χ, 404. *καλὰ*, Od. τ, 208.
- Παρήλασε, Od. μ, 186. *παρήλασαν*, Il. ψ, 658. cf. *παρελ*.
- Παρημίβοντο, H. in Apoll. 409.
- Παρήμινος, Il. α, 421. 488. etc. *παρημένω*, dual. Od. λ, 577.
- Παρηορίσιν, Il. π, 152. *παρηορίας*, Il. θ, 87.
- Παρήρος, Il. η, 156. ἵππος, Il. π, 471. etc.
- Παρήπαφεν, Il. ζ, 560.
- Παρήσθα, Od. δ, 497.
- Παρθέμενοι κεφαλὰς, *periculis objicientes*, Od. β, 257. *ψυχὰς*, Od. γ, 74. ι, 255.
- Παρθενίην, Od. λ, 244.
- Παρθενική, Od. η, 20. *παρθενικαὶ*, Il. σ, 567. Od. λ, 59.
- Παρθενοπίτω, Il. λ, 585.
- Παρθένος ἀδμῆς, Od. ζ, 109. αἰδοίη, Il. β, 514. *παρθένην ἀδμήτην*. H. in Ven. 82.
- Παρθένω ἀλφισίβοιαι, Il. σ, 595. H. in Ven. 119.
- Πὰρ — θίτο κλισίῳ, Od. α, 152. *πάρδεσαν*, *de cibo appposito*, Od. δ, 66. *πὰρ — θίσαν*, Od. υ, 281. *πὰρ — θίσαν*, Od. ζ, 248.
- Παριαίων, Il. ι, 556.
- Παρίξεν, Od. δ, 511.
- Παρίσκαμαι ἥδ' ἐφυλάσσω ἐν πάντεσσι τόνοις, Od. ν, 501. *παρίσασαι πάντεσσι*, *de mendico*, Od. ρ, 450. *παρίσασό μοι καὶ με φύλασσε*, Il. κ, 291. *παρισάμηναι τρωσὶ καὶ ἀμύνειν*, Il. φ, 251.
- Παρίσχομεν, *præbemus*, Il. ι, 654.
- Παρεκατέλεκτο, Il. ι, 561. 660.
- Παρημεβλωκε, Il. δ, 11. Il. α, 75.
- Παρημένετ', Il. ν, 151. *παρμενέμεν*, Il. ο, 400.
- Πάρριθε, absolute, Il. ζ, 519. etc. *cum genit.* Od. δ, 625. ρ, 167.
- Παροίτεροι, *priores in curriculo*, Il. ψ, 459. 480.
- Παρπειπιθάν, Od. ζ, 290. *παρπειπίθοντες*, Il. ψ, 57. Od. ω, 119.
- Παρεστίτεον, *adeste*, Od. ε, 182. *πάρεστητε*, Il. π, 544. *παρσαίη*, Il. υ, 121. *παρσαῖσα*, Od. ψ, 87. *conf. supra*, *παρίσταμαι*.
- Παρτιθεῖ, Od. α, 192. *πὰρ — τίθει*, Od. φ, 177.
- Παρφάσθαι, Od. π, 287. τ, 6. *παρφάμινος*, Il. μ, 249. Od. β, 189. cf. *παρσφημι*.
- Πάρφασσι, Il. ζ, 217. *vid. παραιφασσι*.
- Παρφυγέιν, Od. μ, 99.
- Παρώχηκεν, Il. κ, 252. *παρώχητο*, Il. δ, 272. 526.
- Πᾶσαι, Od. ω, 60. *cum verbo numeri*, *ἐνεία*, *vid. not. el conf.* *πάντες*, *πασάν*, Od. ζ, 107. *πασίων*, Il. ι, 550. σ, 451. etc. *πάσῃσιν*, Il. ζ, 499. H. in Merc. 412.
- Πασάμην, Il. φ, 76. ω, 641. *πασσάμεθ'*, Od. κ, 58. *πάσαντο*, Od. γ, 9. *πάσασθαι*, Il. ι, 485. τ, 160. *πάσασθαι*, Od. κ, 584. *πασσάμενος*, Od. α, 124. *πεπάσμεν*, *comederem*, Il. ω, 642.
- Πάσσε, Il. ι, 214. *πάσσειν ἐπὶ — Il. λ, 515. πάσσω ἐπὶ — Il. ε, 401. 900.*
- Πάσσονα, Od. ζ, 250. θ, 20. etc.
- Πασσοῦδῃ, Il. λ, 708.
- Πάταγος, Il. ν, 285. *πατάγω μεγάλην*, Il. φ, 9.
- Πατάσσει μεγάλην κραδίη, Il. ν, 282. *πάτασσε θυμὸς ἐκάσθε ἰεμένω νίκῃς*, Il. ψ, 570. *πάτασσειν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι*, Il. η, 216.
- Πατὴρ ἀγαθὸς, Il. ψ, 608. ἐσθλὸς, Od. β, 71. ἡπιος, Od. β, 47. *μελίλιχος*, Il. ω, 759. *πατέρ' ἀντίθεον*, Od. ο, 90. *πατρῶν*, Od. δ, 687. θ, 245.
- Πάτησαν κατὰ — Il. δ, 157.
- Πάτος ἀνθρώπων, Od. ι, 119. Il. ζ, 202. *πάτε*, Il. υ, 157.
- Πατρίς ἄνερα, Od. α, 407. *πατρίδος αἵης φίλης*, Il. β, 162. *γαίης*, Il. ν, 696. *ἐδὲν γλύκιον*, Od. ι, 54.
- Πάτροδεν ὀνομάζων, *patris nomine memorato*, Il. κ, 68.
- Πατροκασίγητον, Od. ζ, 550.
- Πατροφονῆα, Od. α, 299. γ, 197. 507.
- Πατρώη, Od. ν, 185. 251. *nos πατρῶην*.
- Πατρώϊος, Il. ζ, 215. Od. α, 175. etc. *πατρῶην*, Il. ν, 251. *αὐτῇ πατρώῃ πατρῶϊοι*. Il. ζ, 251. Od. α, 187. *πατρώϊα*, Od. β, 22. μ, 156.
- Παῦν, Il. α, 282. ι, 260. *παύειν*, Il. φ, 294. *παυμέναι*, Od. κ, 22. *παύσκοι*, Od. χ, 515. *παύσαι*, Il. ο, 72. *παύσκειν*, Il. φ, 514. *παύσαι*, Il. β, 595. etc. *παύσεις*, Il. φ, 157. 249. etc. *παύσῃσι*, Il. δ, 191. *παύσασαι*, Il. ε, 909. *παύισθον*, Od. φ, 228. *παύισθαι*, Od. β, 169. *παύεισκει*, Il. ω, 17. *παυσάσθην*, Il. φ, 584. *πίπταμαι πολέμῳ*, *abstinui, a pugna*, Il. σ.

125. πέπνυται πόλεμος, Il. γ, 154. πε-
πνυμένοι πολέμω γήραι, ibid. 150.
Πανσυχλή, Il. β, 386.
Πάχηςτος κίων, Od. ψ, 191. πάχιστον δίσκον,
Od. θ, 187.
Πάχιστος, Il. π, 514.
Πάχνη ψυχρή, Od. ξ, 476.
Παχύνεται, Il. ρ, 112.
Πάχος, Od. ι, 324.
Πιδάα, Od. δ, 380. 469. πιδάασκον, Od.
ψ, 553. πιδῆσαι, Il. ψ, 585.
Πιδίλα ἀμβρόσια, Il. ω, 340. καλὰ, Il. β,
44. χρύσεια, Il. ω, 340.
Πιδίον ἐνυλ, Il. ξ, 145. πύπτων, Il. ι, 573.
Πυρηφόρον, Od. γ, 495. πιδίοιο ἀσπίδος,
Il. λ, 753. πιδί' ἀνθιμύοντα, H. in Merc.
96. πιδία λωτύνντα, Il. μ, 283.
Πιδῖθιν, Od. ν, 295.
Πιδόνδε, Il. ν, 796.
Πίζη πρῶτη, de parte extrema temonis, Il.
ω, 272.
Πίδιο, Il. α, 214. β, 560. πίδιν, Il. ξ, 255.
Πιδιάτο, Il. μ, 229. ξ, 95. πσιδίτιστο,
Od. β, 105. Edd. Barn. et Cl. ἐπιπίθ.
πσιπίθοντο, B. 196. sed vid. not.
Πιέκετε εἴρια χερσίν, Od. σ, 315.
Πιήνη, fames, Od. α, 406.
Πινήμεναι, Od. υ, 137.
Πιέρα τάχιστα, Od. δ, 545. πειρᾶν, moliri
quid, Il. δ, 66. 71. ι, 181. πειρήσω, Il.
τ, 50. Od. β, 516. πειρήσονται, Il. μ,
301. Od. ζ, 134. πειρᾶ, pers. sec. absol.
ἐμεῖο, tentas me, Il. ω, 390. πειρήσομαι,
Il. β, 73. ε, 279. πειρήσῃμι, Od. ν, 356.
πειρήσεται, Il. σ, 601. Od. δ, 417. φ,
159. πειρήσῃς ἀέθλα, Il. ψ, 707. πει-
ρήσῃσθαι, experiri sensu, sentire, Od. φ,
418. πειρήσας, tentavit, v. c. aciem, Od.
φ, 410. πειρήσαντο, Od. θ, 126. 377.
πειρήσαι, Il. α, 502. Od. θ, 145. 149.
πειρησάμην, Od. φ, 115. πειρήσαντο, Il.
ν, 457. φ, 580. πειρησάμεθα, Od. σ,
568. πειρήθη ἐο αὐτῷ, Il. τ, 584. πειρη-
θήτω, Il. ψ, 555. Od. θ, 205. πειρηθή-
σον, Il. κ, 444. πειρηθείης, Il. λ, 386.
πειρηθεῖμεν, Od. π, 305. πειρηθώμεν, Il.
χ, 581. πειρηθήμεναι, Od. θ, 215. πειρη-
θῆναι, experiri pugna, Il. ε, 220. ἐμεῖο,
Il. υ, 349. πειρήσῃμι μύθοισι, exercita-
tus sum in dicendo, Od. γ, 25.
Πειράζειν, cum genit. explorare sensum a-
licujus, Od. π, 519. ἐμείθεν, Od. ψ, 114.
πειράζων, tentandi caussa, Od. ι, 281.
Πείραρ ἐλίσσθαι, sinem attingere, Il. σ, 501.
Od. ε, 289. vid. not. πείραρ ποτολέμοιο,
finis, Il. ν, 559. vid. not. ἐκφυγίειν μέγα
πείραρ διζύος, pro miseria, Od. ε, 289.
Πείρατα, Il. ξ, 200. 501. etc. δλίδρε, Il.
ζ, 145. νείατα, Il. θ, 478.
Πείρει κέλευθον, confecit iter, Od. β, 434.
πείρων διὰ δόντων, fixit, Il. π, 405. πείρων
κύματα, maria transiens, Il. ω, 8. Od.
θ, 185. ν, 91. 264. πείροντες, Od. κ, 124.
πείραρ ὀβελοῖσι, Il. η, 517. ω, 625. etc.
πέπαρτο, H. in Apoll. 92. πεπαρμένους,
Il. ε, 599. πεπαρμένη, Il. φ, 577.
Πειρήνας, H. in Merc. 48. πειρήνυντε σιερῆν
ἐξ αὐτῶ, nectentes, Od. χ, 175. 192.
Πειρήτιζε μή μιν, Il. η, 235. πειρήτιζεν τῶν,
Od. φ, 124. 149. σθίνεις καὶ ἀλκῆς, Od.
χ, 257. πειρήτιζον ῥήγνυσθαι, conaban-
tur, Il. μ, 257. πειρητιζὼν εἰχας ἀνδρῶν,
adoriens, ibid. 470. 615. συμβάτω, ten-
tans animum ejus, Od. ξ, 459. ο, 505.
Πείρινθα, arcam, Il. ω, 190. vid. not. 267.
Od. ο, 131.
Πίσσα ποιήντα, Il. υ, 9. Od. ζ, 124.
Πισίμεν, Il. ε, 252. ι, 315.
Ἐν πίσση κραδίη μένι, Od. υ, 25. v. not.
Πίσμα, Od. ν, 77. χ, 465. πίσματος, Od.
ι, 156. πίσματα, Od. ζ, 269. κ, 96.
Πιλάαν γῆ, in Bacch. s. latron. 44.
Πιλάγεσσι ἄλδς, Od. ε, 335.
Πιλάζειν, Il. ε, 766. πιλᾶσστον, Il. κ, 442.
πιλᾶσσομεν, Od. κ, 424. πιλᾶσσετε, ibid.
404. πιλασάιτο, Il. ρ, 541. πιλᾶσθη,
Il. ε, 282. πιλασθεν, Il. μ, 420.
Πίλει, Il. γ, 5. δ, 158. etc. πέλς, Il. τ,
365. B. 50. πίλεν, Il. ω, 219. πίληται,
Il. γ, 287. 460. πιλώμεθα, Il. ι, 558.
πίλωνται, Il. π, 128. πίλοιτο, Il. χ, 443.
ψ, 749. πιλίσκει, Il. χ, 433. πίλοντο,
Il. ι, 522.
Πίλιθρα, Il. φ, 407. Od. λ, 576.
Πέλεια, Il. φ, 493. πέλειαυ τρήρωνες, Od. μ,
62.
Πελειάδες, Il. λ, 635. πελειάσιν τρήρωσι, Il.
ε, 778.
Πελέκκῃσιν, Od. ε, 244.
Πελέκκῃ ἱλαίνῃ, Il. ν, 612.
Πέλεκυς, Il. γ, 60. Od. γ, 449. πέλικυν
ἄρμενον ἐν παλάμῃσι, Od. ε, 254. ὄζυν,
Il. ρ, 520. πέλεις, Il. ψ, 851. πιλέ-
κων, Od. τ, 578. πέλειςσι νήκασσι, Il.
η, 391. ἔξει, Il. ο, 711. πέλειςας ὄλο-
τόμους, Il. ψ, 114.
Πελεμιζίμην, concutere, Il. π, 766. πιλί-
μιζεν, Il. ν, 445. φ, 176. πελεμιζῇ, Il.
π, 108. πελεμιζέτω, Il. θ, 445. πελεμιζ-
θη, Il. δ, 553. ε, 626. etc.
Πίλλας περιγλαφῆας, Il. π, 642.
Πίλωρ αἴητον, de Vulcano, Il. σ, 410. δει-
νὸν, H. in Ap. 401. κακὸς, Od. μ, 87.
πέλωρα αἰνὰ, Od. κ, 219.
Πιλώριος, Il. γ, 229. ε, 595. etc.
Πίλωρον, Il. μ, 202. 220. etc. πέλωρ δεινός,
Il. ε, 741. Od. κ, 168.
Πεμπάσσεται πάσας, Od. δ, 412.
Πεμπταῖοι ἰκόμεσθα, Od. ξ, 257.
Πεμπώβολα, Il. α, 463. Od. γ, 460

- Πίνεσθαι ταῦτα, curare, agere, Il. τ, 200.
Od. π, 519. δαῖτα, χ, 199. τί σε χεῖ
ταῦτα πίνεσθαι, curare, sciscitari, Od.
ω, 405. πινώμεθα ὁπότε ταῦτα, cure-
mus, Od. ν, 594. πίνοντο, cum accus.
agebant, administrabant, Il. α, 518.
sine casu, occupabatur, sc. cœna capi-
enda, Od. ω, 411.
- Πίνος ἀσχετον, Il. ω, 708. ἄλατον, Il. ω,
105. ἀμίτητον, Od. τ, 512. ἄρρητον, Il.
ρ, 57. ἄσχετον, Il. π, 548. κρατῖρὸν, Il.
λ, 249. κύριον, Il. σ, 88. συγρὸν, Od. κ,
376. χαλεπὸν, Od. ζ, 169. πίνει ἄτ-
λήτη, Il. ι, 5. λυγρῶ, Il. χ, 242.
- Πινύσιν, Il. ψ, 285. πινύσιναι, Od. σ,
175. τ, 120.
- Πινηχρῶ, Od. γ, 348.
- Πινταίτηρον, Il. β, 405. η, 515.
- Πίνταχα, Il. μ, 87.
- Πιντηκοντόγυιον, Il. ι, 575.
- Πιντηκόσι, Od. γ, 7.
- Πιζαμένη χραίτας, Il. ζ, 176.
- Πιταθύνη κήδεα, Od. ρ, 555.
- Πισάλακτο ἐγκίφαλος ἄπας, elisum est
cerebrum, Il. λ, 98. αἵματι ἄζων, fedat-
us est, ib. 555. πεπαλαγμένοι αἵματι
καὶ λύθρῳ, Il. ζ, 268. σάκος ἄζην, Od. χ,
184.
- Πισάλαχθε κλήρω, Il. η, 171. πισάλαχθαι
κλήρῳ, Od. ι, 351.
- Πίπαρτο, πισταρμένοις, ν. πῖρες.
- Πίπειρημαι μύθοισι πυκνῶσι, exercitatus
in bene dicendo, Od. γ, 25. conf. πείρα.
- Πειείραται πάντα, confecta sunt, Od. μ,
57.
- Πειπρημένος ἐς Αἴημον, venditus, Il. φ, 58.
conf. ἱπείρασι, et πείρασαν.
- Πέπνην ἐγχεα, Il. γ, 155. πεπήγει ἀμφ'
ῥῥα, hastæ defixæ sunt, Il. π, 772.
- Πέπιθε, H. in Apoll. 275. πεπίθοιμεν, Il.
α, 100. ι, 112. πεπίθοιεν, Il. ι, 181. ψ,
40. πεπιθύν, Il. ι, 184. πεπιθῶσα, Il. ο,
26. πεπιθήσω, Il. χ, 225.
- Πεπληγὸς πληγῶν, Il. β, 264.
- Πέπληγον, Il. ψ, 565. Od. ρ, 264. πεπλη-
γόμεν, Il. π, 728. ψ, 660. πεπληγέτω,
Il. μ, 162. ο, 113. πεπληγόντο, Il. σ, 51.
51.
- Πεπλημένος, Od. μ, 108.
- Πέπλος χαρίεστος ἢδὲ μάγιστος, Il. ζ, 271.
πέπλος ἀμβροσίῳ, Il. ε, 538. πέπλοιο φαι-
νῶ, Il. ε, 515. πέπλον ἐάνδρ, Il. ε, 734.
μέγαν, Od. σ, 291. περικαλλία, ibid.
ποικίλον, Il. ε, 734. φαινότερον πυρὸς
αὐγῆς, H. in Ven. 86. πέπλοι εὐντοῖ,
Od. η, 96. λεπτοί, ibid. παμποίκιλοι
Il. ζ, 289. πέπλοισι μαλακοῖσιν, Il. ω, 796.
πορφυρεῖς, ibid.
- Πέπυσσαι, Il. ω, 377. τίπυσσε, Od. ψ,
210. πεπύνθαι, Il. ψ, 440. Od. κ, 495.
- πεπυνμένος, Il. γ, 203. etc. πεπυνμένε,
Il. ψ, 570.
- Πεποίθα, Od. δ, 454. ρ, 181.
- Πεποίθα, credam, Od. ω, 528. πεποίθοιμεν,
Od. κ, 535.
- Πεπόλις Ἰλίου, condita erat, Il. υ, 217.
- Πέπον, Il. ε, 109. ζ, 55. etc. πέπονες, Il.
β, 255. ν, 120.
- Πεπόνητο, Il. ο, 447.
- Πέποσθε κακὰ πολλὰ, passi estis, Il. γ,
99. Od. κ, 465.
- Πεπότῃται, Od. λ, 221. πεποτῇται, Il. β,
90.
- Πέπρωται, Il. σ, 529. πεπρωμένοι, Il. γ,
309. ο, 209. etc.
- Πέπταται, Od. ζ, 45. πέπτανται, Il. ε,
195. πίπτατο, Il. ρ, 571. πῖπταμέναις,
Il. φ, 551.
- Πεπτίστ' ἄλλοις ἄλλα, strata passim, ar-
ma, Il. φ, 503. πεπτιῶτας, Od. χ, 584.
σιπτηῶς, Od. ζ, 554. stratus humi, Od.
χ, 562. πεπτιῶτες, strati humi, Od. ζ,
474.
- Πεπύθωνται, audiant, Il. η, 195. hæc edit.
πύθωνται, vid. Var. Lect.
- Πεπυκασμένος, Il. ζ, 289. Od. χ, 488. πε-
συκασμένα, Il. β, 777. ψ, 7.
- Πέπυσμαι, Od. λ, 504. πῖπυσσαι Πηλῆος
εἴ τι, Od. λ, 493. πῖπυσαι, Od. β, 411.
ρ, 510. πῖπυστο, Il. ν, 521. χ, 437. πῖ-
πύσθην, dual. audierant, Il. ρ, 577. πῖ-
πύσθαι, ibid. 641.
- Περάαν, Il. β, 615. μ, 65. etc. περάσσης ὄμ-
βρος, Od. ε, 480. τ, 442.
- Πέρασαν, sec. brev. vendiderunt, Od. ο,
427. conf. ἱπείρασσανο πείρασση, Od. ζ,
297. πείρασση, Od. ο, 452. πείραον ἢ κατὰ
μοῖραν, Il. π, 567.
- Περαωδίντης, Od. ω, 456.
- Περάτη ἦν, in termino, substant. Od. ψ,
245.
- Περισανθίσιν, in Terr. 14. v. not.
- Πίρην, Il. β, 555. 626.
- Περόσω πύλας Ἀἴδαο, Il. ψ, 71. περήσειν
πύλας Ἀἴδαο, Il. ε, 646. περιησόμεναι,
Il. μ, 200. 218. πέρησι ὅσιν εἶσω αἰχμῇ,
Il. δ, 460. ζ, 10. περιήσασθαι, Od. ω, 118.
πέρησθαι δὲ ὠκεανοῖο, Od. κ, 508. πέρησαι
ῥήιδην, Il. μ, 55. vid. πείρα.
- Πέρουτο, Il. σ, 342. πέρου, Il. π, 708.
πέρουτο. Il. μ, 15. περιεσμένη, Il. β, 574.
δ, 291. cf. πέρου.
- Πέρι, pro περισσῶς, Il. δ, 575. ε, 566. η,
289. ν, 727. πέρι δ', inprimis, Od. ρ,
589. etc.
- Περί τ' ἀμφὶ σε, Il. ρ, 760.
- Περίαγνυται, Il. π, 78.
- Περίαλλα, inprimis, in Pan. 46.
- Περίανθειν, in Terr. 14. v. not.
- Περίβάλλει, superat, Od. ο, 17. περιβάλλει-
τον ἀριτῇ ἐμοὶ ἴπποι, excellunt, Il. ψ,

276. περιβαλλεῖ, circumduxit, Od. χ, 466. περιβαλλομένους τούχια, capientes, Od. χ, 148.
- Περίβη, protexit, Il. β, 531. ν, 440. περίβησαν, circumdederunt eum, Il. ζ, 424. περίβηται ἄδελφεῖ β' ἔταη, protegere, Il. ε, 21. περιβάς, cum dat. defendens, Il. ρ, 80, περιβάντα, Il. ρ, 313.
- Περίγινεται ἥνιοχος ἥνιοχοις, Il. ψ, 318. περιγινόμεθ' ἄλλων, Od. β, 102. 252.
- Περιγλαγείας πέλλας, lacte plenas, Il. π, 642.
- Περιγνάμπτοντα Μάλειαν, cum flecterem cursum circa M. Od. ι, 80.
- Περιδδισαν, Il. λ, 508. περιδδίσασα, Il. ο, 125. περιδδίσαντες, Il. ψ, 822. περιδίδια, Il. ν, 52. ρ, 240.
- Περιδέξιός ῥην, Il. φ, 163. vid. not.
- Περιδινηθήτην, Il. χ, 165.
- Περιδραμον, circumfusi sunt, Il. χ, 369.
- Περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, Il. β, 812. qui circumiri potest, Od. ζ, 7. περιδρομοί, rotundi, Il. ε, 726. 728.
- Περίδύφθη ἀγκῶνας, attritus est, Il. ψ, 595.
- Περίδυσε χιτῶνας, exuendo detraxit, Il. λ, 100. v. not.
- Περί δῶκε πολεμήϊα ἔργα, excellentem rerum bellicarum scientiam, Il. ν, 727. αἰοδὴν, dedit excellentem cantum, Od. β, 44. περιδόμεδον, cum genit. pignore certemus, Il. ψ, 485. περιδόμεμαι, cum genit. Od. ψ, 78.
- Περίοιμι, Od. τ, 326. περίοσι, Od. σ, 247. περί — ἐπὶ βελῇ, περί δὲ μάχισθαι, Il. α, 258.
- Περίζαμενῶς, vehementer, H. in Merc. 492.
- Περιῆθη ἄχνησι, de canis venatici sagacitate, Od. ρ, 317.
- Περίηχσεν, Il. η, 267.
- Περιῖδμεναι ἄλλων βελῇ, Il. ν, 728.
- Περίκαλλης, Il. ε, 389. etc.
- Περίκειται ἔ σί μοι, ἐπεὶ, etc. nihil mihi prodest, praecipui est, Il. ι, 321. περικέμενον φίλον υἷον, amplexum, Il. τ, 4.
- Περίκηδετο, Od. γ, 219. ζ, 527.
- Περίκηλα, praeura, epilth. ligni, Od. ι, 240. σ, 308.
- Περίκλυτος, Il. α, 607. λ, 104. etc.
- Περίκρατείεις, Il. φ, 214.
- Περίκτεινόντο πολλοί, caedebantur, Il. δ, 558. περικτεινόμεθα πάντες, caedamur, Il. μ, 245.
- Περίκτιόνων, Il. ρ, 220. περικτιόνεσσιν, Il. σ, 212. τ, 104. περικτίνας, Od. β, 65.
- Περίκτίται, vicini accolae, Od. λ, 287.
- Περίμαιμώουσα σκοπελὸν, Od. μ, 95.
- Περίμειτρον ἰσὺν, telam amplissimam, Od. β, 95. τ, 140.
- Περίμηνες, Od. ν, 183. περιμήκεις, Il. ν, 63. περιμήκῃ, Od. κ, 295. μ, 251. περιμήκεια, Od. ι, 487. μ, 445. περιμήκεις, Od. μ, 90. ν, 107.
- Περιμνηχάνωνται, pro simplici, Od. η, 200. περιμνηχάνοντο, Od. ζ, 540.
- Περίναισται, Il. ω, 488. περιναιετάουσι, Od. β, 66. β, 551.
- Περί — νήι, Il. ψ, 169.
- Περίξισθ, Od. μ, 79. vid. not.
- Περίοιδε δίκας, praeclare intelligit, Od. γ, 244.
- Περίπυκτες βέλος, quod grave vulnus fecit, Il. λ, 844.
- Περίπλεχθη, Od. ψ, 53. περιπλεχθείς, Od. ζ, 513.
- Περίπληθης, Od. ο, 404.
- Περίπλομῶν ἑναυτῶν, Il. σ, 220. Od. α, 16. etc.
- Περίπροχυθείς, Il. ζ, 316.
- Περίρρηδης, praeeps in caput, Od. χ, 84.
- Περίρρυτος, Od. τ, 175.
- Περίσαινσι, Od. π, 10. in hac ed. est, περισσαινσι. περισσαινσι, Od. π, 4. vid. not. περισσαινόντες, Od. κ, 215.
- Περίσθενέων, Od. χ, 568.
- Περίσκεπτα ἔνι χώρῃ, Od. α, 426. κ, 211.
- Περίσειόντο, Il. τ, 382. χ, 315.
- Περίσθδον ἔταζον, circumfusi vulnerabant, Il. ν, 551.
- Περίσσαν, cum accus. circumsteterunt, Il. δ, 552. περισσάειν νῶϊ, circumstarent, Od. υ, 50.
- Περίσιώσ' ἔνα πολλοί, circumdent, Il. ρ, 95.
- Περίσάθη κῦμα, circumstetit, Od. λ, 242.
- Περίσσαντο, cum accus. Il. β, 410.
- Περίσειλασα, Od. ω, 292. v. not.
- Περίσειξας, obiisti, Od. δ, 277.
- Περίσεναχίξεται δῶμα, Od. κ, 10. v. not. nostram.
- Περίσναχίξετο δῶμα, personabat, Od. ψ, 146.
- Περίσιν, in Pan. 21. περισίνεσται, Il. π, 165.
- Περίσιφει, Od. ε, 305.
- Περίσρφε, H. in Merc. 409. περισρέφεται, versatur, Il. ε, 905.
- Περίσχημεν, Il. δ, 229. περίσχεο παιδός, auxiliare filio, Il. α, 395. περισχόμεσθ' ἡμῖν, defendimus, Od. ι, 199.
- Περίταμόμενον βῆς, diripientem boves, Od. λ, 401. περιταμνόμενος, idem, Od. ω, 112.
- Περίτελλομένων ἑναυτῶν, Il. β, 551.
- Περίτιμήσσω, H. in Apoll. 65.
- Περίτρεσαν ἀγροῖται, Il. λ, 675.
- Περίτρεφετο κρύσταλλος, undique accrevit, inducta est glacies, Od. ζ, 477.
- Περίτρομενον, Od. σ, 76.
- Περίτροπῶν, Il. β, 295. περίτροπῶντες, Od. ι, 465.

- Πηγά κύματι, Od. ε, 588. ψ, 235. πηγῆς ἵππες, Il. ι, 124. 266.
 Πηχυλὲς νύξ, glacialis, Od. ζ, 476.
 Πηδῆσαι ἀκοντα ἀπὸ χερσὶ, Il. ξ, 455.
 Πηδῆ, a pedēs, remus, Od. η, 528. ν, 78. vid. schol.
 Πηκτὸν ἄροτρον, Il. κ, 353. etc.
 Πῆλε χερσίν, agitabat, Il. ζ, 474. πῆλαι ἔγχοι, jaculari, Il. π, 142. τ, 389.
 Πήληξ φαινή, Il. ν, 805. πῆληκα ἱσποκόμον, Il. ω, 797.
 Πηλοβάτης, B. 234.
 Πῆμα δαφνιδόν, de dracone, H. in Apoll. 504. κακόν, Od. ε, 179. 187. μέγιστον, Il. χ, 288.
 Πημαίνει, Il. ο, 42. πημαίνειν, Il. ω, 781. πημνίσαι, Il. γ, 299. πημάνθη, Od. ξ, 255. πημανθῆναι, Od. θ, 565.
 Πηνίον ἐξέλικσα, subtemen, Il. ψ, 762. vid. not.
 Πῆξεν ἐν μετώπῳ, Il. δ, 460. πῆξεν θυμὸν ἐν στήθεσσι, Il. ζ, 40. haec ed. πτῆξεν. vid. not. πῆξαι κεφαλὴν ἀνὰ σκολόπῃσι, Il. σ, 177. πῆξαι ἐπὶ, impone, Od. ε, 163. πῆξας ὅμματα κατὰ χροῶς, Il. γ, 217. πῆχθαι οἶστοι ἐν χροῶ, Il. θ, 298.
 Πηδός, Od. θ, 581, πηδός, Il. γ, 163. Od. ψ, 120.
 Πήρης αἰκελίας, Od. ρ, 557. πῆρην αἰκεία, Od. ν, 437. πυκνὰ ῥωγαλῆν, Od. ν, 457.
 Πηρόν, Il. β, 599.
 Πήχες λευκῶ, Il. ε, 514.
 Πῆρε, Il. λ, 549. ρ, 659. etc.
 Πίδακος ὀλίγη, Il. π, 825.
 Πιδήσσης, Il. λ, 183.
 Πιέξου, Od. μ, 174. 196. al. πῆξον, vid. not. πῆσθης, Od. θ, 556.
 Πείρα, Od. τ, 173. πείρη, Il. τ, 180.
 Πιδίσθων, Il. ι, 167. πιδώμεθα, Il. σ, 273. πιδίσθην, Il. ο, 156.
 Πίδοι, Il. ω, 527. Od. β, 340. πιδῶν ἡφύσσετο οἶνος, Od. ψ, 505.
 Πικρόγαμοι, Od. α, 266. v. not. δ, 546. ρ, 157.
 Πίλναται ἐπ' ὕδρι, Il. τ, 95. πίλνατο χροῶ, Il. ψ, 568. πίλναντο χαῖται, Il. χ, 402. v. not.
 Πίλος, Il. κ, 265.
 Πιμπλάνεται μένεος, Il. ι, 675.
 Πιμπλάσι, Il. φ, 23. πῆμπλαντο, Od. κ, 248. υ, 549.
 Πίνακι πτυκτῶ, tabellis duplicibus, codicillis, Il. ζ, 169.
 Πινύμεν, Od. β, 305. η, 220. πινύμεναι, Il. δ, 546. λ, 640. πίνυσκεν, Il. π, 226. πῆς, Od. ι, 547. πῆσθα, Il. ζ, 260. πῆειν, Il. δ, 265. η, 481. etc. πῆειν, Il. θ, 189. πῆμεν, Il. π, 825. πῆντο, Il. ι, 465. Od. ι, 45. πῆμενος, Od. κ, 160.
 Πινυτός, Od. α, 229. πινυτή, Od. λ, 444. υ, 131. etc.
 Πιστέρη, H. in Ap. 48. πῶστατον, Il. ι, 575.
 Πίσσα, Il. δ, 277. πίσση δενδρήεντ', in Pan. 2.
 Πισότατος, Il. π, 147.
 Πισώσαντο, fidem dabant, Il. ζ, 253. πισωθήτον ἐν θύμῳ, fidatis, de diubus, Od. φ, 218. πισωθήναι ὄρκῳ, jurare, Od. ο, 435. πισωθεῖς, qui fidem dat. H. in Merc. 533.
 Πίσυρος, Il. ε, 205. ι, 238. etc.
 Πίσυρες, Od. ε, 70. τ, 249.
 Πίτνα ἥρα βαθείην, Il. φ, 7. πῆτνας εἰς ἐμὲ χεῖρας, porrigens mihi manus, Od. λ, 591.
 Πίτυς βλωθρῇ, Il. ν, 590. πῆτυσιν μακροῖσιν, Od. ι, 186.
 Πίφασκε, indicavit, Il. κ, 478. πῆφασκεν θῆεφατα, revelare, H. in Merc. 537. πῆφασκεῖν μῦθον ἅπαντα, rem omnem narrare, Od. λ, 441. πῆφάνσκων Διομήδεϊ, signum dans, Il. κ, 502. ἔπος πάντισσι, omnibus dicens, Od. χ, 151. 247. πῆφασκεται δῆμιον, Od. β, 44. πῆφάσκει, nuncias, Il. π, 12. πῆφάσκειται κατὰ ἔργα, denunciat, molitur, Il. ο, 97. μή μοι ἅποινα πῆφάσκει, ne commemora, mentionem fac. Il. φ, 99. φλόγα, flammam fer. ibid. 535. πῆφασκόμενος τὰ δ' κῆλα, ostendens, Il. μ, 280. loquens, Od. β, 162. ν, 57.
 Πιλαγκτέ, amens, Od. φ, 565. vid. not. πῆλαγκτὰς πῆσρας, Od. μ, 61. ψ, 527.
 Πιλαγκτοσύνης ἔκ ἐστι κακώτερον ἄλλο, Od. ο, 342.
 Πιλάξει ἀπὸ πατρίδος, declinat a patria, Od. α, 75. πῆλάξει, Il. β, 152. πῆλάξει, Od. β, 596. πῆλάξων, Il. ρ, 751. πῆλάξω, ἀπὸ, dimovit ab, Od. ω, 306. πῆλάξομαι, Il. κ, 91. Od. ν, 204. πῆλάξτεο κύματι, jactatus errabat, Od. ε, 389. πῆλάξομαι κατὰ πόλιν, Od. ο, 311. πῆλάχθη ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός, repulsa est ab galea hasta, Il. λ, 351. πολλὰ πῆλάχθη, Od. α, 2. πῆλαχθεῖς Ἀργεῖ νόσθη, exul habitavit Argis, Il. ξ, 120. πῆλαχθῆντα ἀπὸ νηός, Od. ζ, 278.
 Πιλακῆς, B. 36.
 Πιλανώνται, Il. ψ, 521.
 Πλατανίσω καλῇ, Il. β, 307. πῆλατάνισον, ibid. 510.
 Πλατύνωτοι, B. 287.
 Πλέες, πρὸ πλῆονες, Il. λ, 595. πῆλίας, Il. β, 129.
 Πλείος, Od. δ, 319. πῆλῃ, Od. ο, 445. υ, 555. πῆλῃ, Il. κ, 579. πῆλῃσι, Od. μ, 92. πῆλῃσι, Il. β, 226. ι, 71. πῆλῃσι, Il. θ, 162. μ, 311. πῆλοστῆρ, Od. λ, 558.
 Πλεκτὴν ἀναδίσμην, Il. χ, 469. στερῆν, Od.

- χ, 175. 192. πλακτοῖς ἐν ταλάροις, Il. σ, 568. Od. ι, 247.
- Πλεξάμενος πύγμα, Od. κ, 168.
- Πληγείς (sic semper, numquam πλαγείς,) Il. θ, 12. etc. πληγύντε, de duabus femi-
nis, Il. β, 255. S, 455.
- Πληγῶν, Od. ρ, 285. πληγῆσιν ἀεικελίησιν,
Od. δ, 244. αἰκίεσι, Il. β, 264.
- Πλήθει, Il. φ, 218. ψ, 659. πληθυσί, Il. π,
589. πλήθωσι, Od. ι, 80. πλήθων, Il.
λ, 492. πλήσαν, Il. ξ, 35. π, 374. πλῆ-
σσαν, Il. π, 72. πλησαίατο, Od. τ, 198.
πλήσθην, Il. ρ, 211. 696. πλήθην, Il. θ,
214.
- Πλήθει, Il. ρ, 350.
- Πληθύν, Il. β, 278. ο, 505. πληθύνος, Il. ι,
637. πληθύν, Il. χ, 458. πληθύν, Il. β,
145. 488. etc.
- Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, contendere cum, Il.
φ, 499.
- Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, Od. ι, 486.
- Πλημνί, Il. ψ, 559. πλῆμναι, Il. ε, 726.
- Πληξίπποι, Il. δ, 327. ε, 705.
- Πλησίσιον, Od. λ, 7. μ, 149.
- Πλήτο, Il. ξ, 438. ρ, 499. etc. πλῆντο, Od.
θ, 57.
- Πλίσσονται πόδεςσιν, Od. ζ, 518.
- Πλοκάμους φαινύς, Il. ξ, 176.
- Πλόον δολιχόν, Od. γ, 169.
- Πλῆστον Δισπείσειον, Il. β, 670.
- Πλοχμοί, Il. ρ, 52.
- Πλύνσκον, Il. χ, 155. πλυνέσσα, Od. ζ,
59. πλυνέση, Od. ο, 419. πλυνέσαι, Od.
ζ, 51. πλύναν, Od. ζ, 95. πλύνασ', Od.
ω, 147.
- Πλυνοὶ ἐπηετανοί, Od. ζ, 86. εὐρέεις, Il. χ,
155.
- Πλώσιν, in Nept. 7. πλώσιν, Od. ε, 240.
πλώον, Il. φ, 502.
- Πλωτῇ ἐν νήσῳ, Od. κ, 5.
- Πνείει, Il. ρ, 447. πνέοντες, Il. ν, 385. πνέ-
οντες μένεα, Il. β, 536. γ, 8. πνεύση ἐν—
μένος, Il. τ, 159.
- Πνεύμονι, Il. δ, 528.
- Πνέξαντες, B. 157.
- Πνοῖη ἀλεγεινῇ, Il. ξ, 595. λιγυρῇ, Il. ν,
590. πνοῖς, Il. α, 342. Od. α, 98.
- Ποδάμπροτα ποδῶν, Od. τ, 545.
- Ποδάργη ἄρπυια, Il. π, 150. ποδάργης, Il.
σ, 400. ποδάργον, Il. ψ, 295. ποδάργη,
Il. θ, 185.
- Ποδηνεῖς, Il. κ, 24. 178. ο, 646.
- Ποδῆνμος, Il. β, 786. ε, 555. etc.
- Ποδὶ διερῶ, Od. ι, 43. vid. not. πόδα ἔτερον
χωλός, Il. β, 217. νεάτον, Il. β, 824.
νός, Od. κ, 52. πόδες ἀπαλοὶ, leves, Il.
σ, 92. ἄωροι, Od. μ, 89. vid. not. ἐρίγ-
δατοι ἴππων, Il. λ, 152. ταχέεις, Il. ε,
885. πόδεςσι πισταμένοισι, Il. ε, 599. καρ-
παλίμοισι, Il. π, 809. ποσὶ καρπαλίμοισι,
Il. π, 342. κραμπυνοῖσι, Il. ζ, 505. ποσὶ
- λιπαροῖσιν, Il. β, 44. κ, 22. 152. etc. πό-
δας ἄκρας, ibid. 640. λιπαροῖς, Il. ξ, 241.
Od. ρ, 410.
- Ποδῶκης, Il. κ, 516. σ, 234. etc.
- Ποδωκείῃσι πεσιδῶς, Il. β, 792.
- Ποδῆμεναι, Od. μ, 110. ποδιῦσα, Od. τ,
136. πόθει, Od. ν, 219. ποθέσκει, Il. α,
492. ποθέσαι, desiderabant, Il. ο, 219.
ποθέσαι, in fin. Od. β, 575. δ, 748.
- Ποδὴ μεγάλη, Il. ρ, 690. ποδῆ, ibid. 439.
τ, 521. ποδῆν, Il. ζ, 562.
- Πόθος ὕγρος, in Pan. 35. v. in ὕγ.
- Ποίη, Od. σ, 569. ἐν ποίῃ, ibid. 367. ποίην
ἐρηγίλεια, H. in Merc. 27. νεοδηλία, Il.
ξ, 347.
- Ποιήεντος, Od. π, 396. ποιήεντα, Il. υ, 9.
Od. δ, 357. ποιήσσαν, Il. ι, 150. 292.
- Ποίησ' νόημα ἐν φρεσὶ, injectit, Od. ξ, 274.
ποίησαν πυρὸν, Il. ψ, 164. κλισίην ἀνακ-
τι, Il. α, 449. ἔκοιτιν θείων, ibid. 537.
etc. ποιῆσαι φόβον ἀρχαίων, Il. μ, 432.
τελευτή, Od. α, 250. ποιήσεται κακὸν
μῆζον, Il. ν, 120. ποιήσατο πέπλον, (sibi)
Il. ε, 735. ἀγορῇ, Il. θ, 2. ἡγεμόνας,
creavit, (navibus suis) Il. π, 171. δόμον,
struxerat, (de domo sua) Il. σ, 371.
ποίησαντο τεῖχος, sc. navibus suis, Il. μ,
5. ποιήσασθαι ἱτία, ad vela sibi facienda,
Od. ε, 259. μύθε ἐπισχισίην, modum fa-
cere, Od. ψ, 71. ποιήσεται ἄλγος ἢ δέ-
λην, uxorem sibi faciat, aut servam, Il.
γ, 409. λύκας, etc. fecerit, sc. custodes
domus suae, Od. κ, 455. ποιούμεν, Il. ι,
491.
- Ποιητοῖο κύκλω, Il. φ, 540. ποίποδος, ib. 718.
ποιητὴν ῥινῶ, factam e pelle, Il. κ, 262.
ποιητοῖσι ἐν δόμοις, pulchris, Od. ν, 506.
ποιητῆσι εὐ πύλῃσι, Il. ε, 466. ποιητὰς
πύλας, bene structas, Il. μ, 470.
- Ποίκιλλε, Il. σ, 590.
- Ποικίλμασιν, Il. ζ, 294. Od. ο, 107.
- Ποικιλομήτην, Il. λ, 482. etc. ποικιλομήτα,
Od. ν, 293.
- Ποιμαίνεσκον, Od. ι, 188.
- Ποιμέσιν, Il. γ, 11.
- Ποιμήτιον, Il. β, 470.
- Ποίμνησιν, Od. ι, 122.
- Ποιῖν, Il. ν, 659. ζ, 483. ποιῆς, Il. γ, 290.
σ, 498. ποιῆν, Il. ε, 266. ι, 629. 652.
etc.
- Ποίπυνον, Il. α, 475. ποιπύνοντα, Il. α, 600.
ξ, 155. ποιπύναντι, Il. θ, 219.
- Πόκον οἶος ἄρσενος, Il. μ, 451.
- Πολέεις, Il. β, 417. 610. etc. πολίς, Il. λ,
707. πολλῶν, Il. ε, 691. ο, 680. etc. πο-
λίσι, Il. δ, 388. π, 240. etc. πολέσιν, Il.
ρ, 236. 508. πολέεσσι, Il. ι, 75. μ, 399.
etc. πολίης, pro πολλὰς, Il. α, 559. β, 4.
etc. πολίης, accus. Il. ο, 66. υ, 313.
- Πολιμήνια ἔργα, Il. β, 558.
- Πολυμήζιν παρ' δύναιμιν ἔκ' ἔσθ, Il. ν, 787.

- πολεμιζέμεν, II. ε, 520. π, 220. πολεμιζέμεναι, II. ι, 557. πολεμίζομεν, II. ω, 667.
- Πολεμιστής θαρσαλέος, II. φ, 589. θοδός, II. ε, 571. πολεμιστήν ἐλέγχιστον, II. ρ, 26. παλαύρονον, II. ε, 289. ταλάφρονα, II. ν, 500. πολεμισταί, Od. ω, 498.
- Πόλιμος ἀλίαςτος, II. β, 797. ἐλαφρότερος, II. χ, 287. κακός, II. π, 494. πολέμου αἱματόντος, II. τ, 515. ἐπιδημῖς, II. ι, 64. ὀκροίνοντος, II. ι, 64. πολέμοιο δυσηλεγός, II. ν, 154. δυσηχός, II. β, 686. λινυγαλέοιο, II. ν, 97. ὀλοσίῳ, II. γ, 155. ὁμοίῳ, II. ι, 440. πολυαῖκος, II. α, 165. συγεῖ, II. δ, 240. πολέμου δῆτι, II. ε, 117. πολέμον αἰνότατον, Od. θ, 519. ἀπρηκτον, II. β, 121. θακρύοντα, II. ε, 757. θρασύν, II. ζ, 254. πολυθάκρυν, II. γ, 165. φθισήνορα, II. β, 855.
- Πόλιμοι τέ μάχαι τε, II. α, 177. ε, 891. πολέμων εὖ εἰδώς, II. δ, 510. πολέμοιοι, B. 22. πολέμους ἀργαλείους, II. ξ, 87.
- Πολεμόκλονον, B. 4. 267.
- Πολεύειν, Od. χ, 225. πολεύμενοι, Od. ρ, 554.
- Πόληος ἔρμα, II. π, 549. ἐὺδμήσιοι, II. φ, 516. πόληος εἴφανος πύργοι, in Curial. 1. πόληϊ, II. γ, 50. πόληεις, II. δ, 45. 51. πόληας, Od. θ, 560. ρ, 486.
- Πολιήτας, II. β, 806.
- Πολιοκροτάφους, II. θ, 518.
- Πολισίῳ λύκοι, II. κ, 534. ἄλδς, II. ν, 229. πολῆς ἄλδς, II. α, 550. 559. etc. πόλιον σιδήρον, II. ι, 566. χ, 74. v. not. πολίην ἄλκα, II. ο, 190. etc. πολισίῳ περ ἔοντες, Od. ω, 498. πολιαί, H. in Ven. 229. πολίως τρέιχας, II. χ, 77. λῆς ἄμβατος, II. ζ, 454. ἀπόρθητος, II. μ, 11. ἄρρηκτος, II. φ, 447. εὐρυάγναια, Od. χ, 250. πύργιος ἀραρυῖα, II. ο, 757. πόλει ἄκρη, II. ζ, 88. 297. etc. ἀκροτάτη, II. χ, 172. de arce. πόλιν αἰπεινήν, ad Hosp. 2. αἰπὺν, II. ν, 625. ἄκρην, II. χ, 583. ἔναλον, H. in Ap. 180. ἐραννῆν, Od. η, 18. ἐρατὴν, H. in Apoll. 477. εὖ ναιομένην, II. ε, 489. εὐρυάγναιαν, II. β, 12. εὐτείχαια, II. π, 57. εὐτείχεον, II. α, 129. ἐερὴν, II. α, 366. ἱμερόεσσαν, H. in Ap. 180. καλλιγύναικα, in Terr. 11. λευκὴν, II. β, 759. πολύχρυσον, II. σ, 288.
- Πόλιες, Od. ο, 411. πολίαν κάρηνα, II. β, 117. πολίεσσιν, Od. φ, 252. πόλεις εὖ ναιοτάσας, II. β, 648. πειράας, II. σ, 542.
- Πολίσταμεν, II. η, 455.
- Πολισσός, in Mart. 2.
- Πολλές, H. in Apoll. 392. πολλέων, II. β, 151. ι, 540. πολλαῶν, II. β, 117. ι, 24.
- Πολλὸν, adverb. II. α, 91. ε, 656. etc.
- Πολύναιε, II. λ, 430.
- Πολυαῖζ κάματος, gravis, II. ε, 811. πολυαῖκος πολέμοιο, II. α, 165. υ, 328.
- Πολυανθός, Od. ζ, 355.
- Πολυάρετος θείος, Od. ζ, 280. τ, 404.
- Πολύαρον, II. β, 106.
- Πολυβενθίος, *epith. maris*, II. α, 452. Od. δ, 406. etc.
- Πολύβουλος, II. ε, 260. Od. π, 282.
- Πολυγηθίς, II. φ, 450.
- Πολυδαίδαλος, Od. ν, 11. πολυδαίδαλοι, II. ψ, 745.
- Πολυθάκρυν, II. ρ, 544.
- Πολυθάκρυτος, II. ω, 620. πολυθακρύτης, II. ρ, 192.
- Πολυθεράδης, II. α, 499. ε, 754.
- Πολυθέδρεον, Od. δ, 757. ψ, 159. 559.
- Πολυδίσμα, Od. ε, 55. 558.
- Πολυδιψιον, II. δ, 171.
- Πολύδωρος ἄλοχος, II. ζ, 594. χ, 88. *vid. Schol.*
- Πυλυζύγω, *epith. maris magnæ*, II. β, 295.
- Πολυήρατον, Od. ο, 565. ψ, 354.
- Πολυηχί, *epith. littoris maris*, II. δ, 422. πολυηχία φωνήν, *sonoram*, Od. τ, 521.
- Πολύθαρσες μένος, II. ρ, 156. τ, 57.
- Πολυῖδρεϊσι, *prudentia*, Od. β, 546. ψ, 77.
- Πολυῖθρις, *callidus*, Od. ο, 458. πολυῖδριν, Od. ψ, 82.
- Πολυῖππα, II. ν, 171.
- Πολυῖχθον, H. in Apoll. 417.
- Πολυκαγκία δίψαν, *siccā (gravem)*, II. λ, 741.
- Πολύκαρπος, Od. η, 122. ω, 220.
- Πολυκερδία νόον, *callida consilia*, Od. ν, 255. πολυκερδείησιν, *astu*, Od. ω, 166.
- Πολύκιςτος, II. γ, 571.
- Πολυκηδία, Od. γ, 551.
- Πολυκλαύτω, in Mid. 5.
- Πολυκλητῖδι, *epith. navis magnæ*, II. η, 88. θ, 259. etc. πολυκλητῖσι, II. β, 74. 175. etc.
- Πολυκλήρων, *divitium*, Od. ζ, 211.
- Πολύκλητοι ἄνδρες, *variis e locis, variarum nationum*, II. δ, 458.
- Πολυκλύστω, Od. δ, 354. ζ, 204.
- Πολύκμητος, *affabre elaboratus*, II. ζ, 48. κ, 579. λ, 153. etc.
- Πολύκνημον, II. β, 497.
- Πολυκοιρανίη ἐκ ἀγαθόν, II. β, 204.
- Πολύκορον, in Pan. 57.
- Πολυκτῆμων, II. ε, 615.
- Πολυκῆσις, II. ε, 615.
- Πολύλλησον, *epith. Dei*, Od. ε, 445. πολυλλίσοι, H. in Apoll. 547.
- Πολύμηλον, II. β, 605. 705. etc.
- Πολύμητις, II. α, 511. 440. etc. πολυμήτιος, II. φ, 553. πολύμητιν, in Pall. sec. 2.

Πολυμηχανίην, Od. ψ, 521.
 Πολυμήχανος, Od. α, 205.
 Πολυμνήτη, multis in matrimonium petita, Od. δ, 770. πολυμνήτην, Od. ζ, 64. ψ, 149.
 Πολύμυθος, loquax, Il. γ, 214. πολύμυθον, Od. β, 200.
 Πολυπαίπαλοι φοίνικες, admodum vafri Phœnices, Od. α, 418. v. not.
 Πολυπάμμος, ditis, Il. δ, 433.
 Πολυπειθείς, Il. ι, 559. πολυπειθεία, Od. ψ, 15. πολυπειθής, vocal. masc. Od. ζ, 386.
 Πολυπήμονος, noxiæ, H. in Merc. 37.
 Πολυπιδάκος, Il. ζ, 157. 307. πολυπιδάκω, Il. υ, 59. 218. πολυπιδάκα, Il. θ, 47. ζ, 283. α, 151.
 Πολύπικρα, Od. π, 255.
 Πολυπλάγκτοιο άνέμοιο, Il. λ, 308. πολυπλάγκτω έοικεν, peregrinatori, Od. ρ, 511. πολυπλάγκτεσιν ληϊσῆσιν, Od. ρ, 425. πολυπλάγκτος άνδρώπυς, miseros qui jactantur a fortuna, Od. υ, 195.
 Πολυπτύχης, epith. montis, Il. θ, 411. υ, 5. etc.
 Πολύπυργον, H. in Apoll. 242.
 Πολύπυρος, Od. α, 405. etc.
 Πολύρρητος, dives pecore, Od. λ, 256. πολύρρητες, Il. ι, 154. 296.
 Πολυσκάρθμοιο, epith. fœminæ, saltatricis, Il. β, 814.
 Πολυσπρέων άνδρώπων, Il. β, 804. πολυσπρέας, Od. λ, 364.
 Πολυσάφυλον, Il. β, 507. 537.
 Πολύστονος έρις, gaudens luctu, Il. λ, 73. ιδς, acerrimum telum, Il. α, 451. είμει, miserrimus, Od. τ, 118.
 Πολύτλας, Il. θ, 97. ι, 672. etc.
 Πολυτλήμων, Il. η, 152. Od. σ, 318.
 Πολύτλητοι, Od. λ, 58.
 Πολυτεήςωνα, abundantem columbis, Il. β, 502. 582.
 Πολυτεήτοις, epith. spongiarum, Od. α, 111. χ, 439. 453.
 Πολύτροπος, callidus, prudens, Od. κ, 330. πολύτροπον, Od. α, 1.
 Πολύτμον, in Bacch. sec. 7.
 Πολυφάρμακος, Od. κ, 276. πολυφάρμακοι, Il. π, 28.
 Πολυφάτα, fabulosæ, Od. τ, 163.
 Πολύφημος, αοιδός, canorus, Od. χ, 376. πολύφημον άγορήν, forum streperum, s. plenum rumoribus, Od. β, 150.
 Πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, Il. α, 54. β, 209. etc.
 Πολυφρόβη γαίης, Il. ζ, 200. 301. πολυφρόβην γαίαν, Il. ι, 564.
 Πολύφρονος, Il. ρ, 367. Od. θ, 297. 527. πολύφρονα, Il. σ, 108.
 Πολύφρων, B. 209. 211.
 Πολύχαλκος, Il. κ, 315. etc.

Πολυχρόνιοι, in Merc. 125.
 Πολύχρυσος, Il. κ, 315. πολύχρυσον, Il. σ, 289.
 Πολυώνυμος, H. in Apoll. 82.
 Πολυωπῶ, Od. χ, 586.
 Πόμπειον, Od. υ, 422.
 Πομπῆ άμύμονι, Il. ζ, 171. πομπῆσιν, in Herc. 5.
 Πομπῆς, Od. γ, 525. 576. άγανυι, Od. υ, 71. πομπῆας, Od. υ, 364.
 Πομποί άπήμονες, Od. θ, 566. πομποῖσιν κραίποῖσι, Il. π, 671. 681.
 Πονεύμεθα, Il. κ, 70. πονεύμενος, Il. υ, 288. πονεύμεν, Il. δ, 374.
 Πονηρά έργα, magna mala, in Camin. 20.
 Πονήσομαι, Od. χ, 377. πονήσατο, Il. ι, 348. πονησάμενος, Od. ι, 256. 310.
 Πόνος άμέτετος, Od. ψ, 249. άπίριτος, Il. ρ, 41. όλος, Il. π, 568. πόνιο όϊζυρεῖς, in Diosc. 17. πόνον αίπων, Il. λ, 600. άλιον, Il. δ, 26. άμέγατον, Il. β, 420. άτίλειον, Il. δ, 26. 57. κακόν, Il. ρ, 401. πόνιοι, Il. κ, 89. 245. πόνους άργαλίς, in Apoll. 533.
 Πόντιον, in Nept. 3.
 Ποντοπορεύων, Od. ε, 278. η, 267. ποντοπορεύόμεναι, Od. ε, 277.
 Ποντοπόρος, Od. κ, 69. υ, 95. 161. etc.
 Ποντοπορέσης, Od. λ, 11.
 Πόντος άπίριτος, Od. κ, 195. ίχθυείς, in Dian. 9. πόντε ίσιδείς, Od. ε, 56. πόντη εύρεί, Od. α, 197. etc. ήρωειδί, Od. γ, 293. ε, 281. μέλαν, Il. α, 79. οἶνοπι, Il. ψ, 316. etc. πολυκλύτῳ, Od. δ, 354. πόντον άπίριτον, Od. δ, 510. άμείλιχον, in Diosc. 8. άτρώγειν, Il. α, 27. etc. κυμαίνοντα, Il. ζ, 229. μογακήτα, Od. γ, 158. ποντόθιν, Il. ζ, 595. πόντιοι, Od. ι, 495. πόντοφιν, Od. α, 85.
 Πόρον, 1 pers. sing. Il. α, 60. Od. δ, 745. πόρε, Il. α, 72. δ, 219. η, 146. etc. πόρον, 3 pers. plur. Il. ζ, 218. α, 234. πόρη, Il. ζ, 228. πόρεις ζυνίσιον, Od. ι, 267. πόροι, donet, Od. ζ, 460. etc. πόρησιν, Od. β, 186. πόρωμεν, Il. ψ, 893. πόρωσιν, Il. π, 86. πορών, Il. π, 178. ρ, 80. πορόντες, Od. τ, 460.
 Πορύση, B. 173.
 Πορεύει, Il. ζ, 115. πόρευον, Od. ζ, 264. ρ, 433. πορεύσιν, B. 259. 282.
 Πορεύης, Od. υ, 187.
 Πορεύῶ, Od. δ, 671. α, 29.
 Πόριες άγραυλοι, Od. κ, 410. ed. hęc, πόριτες, v. not.
 Πόρκης χερύσιος, Il. ζ, 520. θ, 495.
 Πόρον, Il. β, 592. πόρον 'Αλφειῶ, H. in Apoll. 423. ήμαθόντα, H. in Merc. 398. πόρος άλδς, itinera maritima, Od. μ, 259.
 Πόρπας, Il. σ, 401.

- Πόρσυνε λείχος, Od. γ, 405. η, 547. πορσυνέσσα, Il. γ, 411.
 Πόρσκα, Il. ε, 4.
 Πόρσις, Il. ε, 162. πόρσις, Od. κ, 410.
 Πορτιτρώφον, H. in Apoll. 21.
 Πόρφυρες, Il. φ, 551. Od. δ, 427. πορφυρή, Il. ζ, 16.
 Ποσειδών, Il. β, 506. Od. ζ, 266.
 Πόσις, maritus, ἄσπασις, Od. ψ, 2. 9. θαλερός, Il. 9, 190. πόσις, Od. π, 75. ε, 571. πόσι, Od. λ, 429. ε, 555. πείσι, Il. ε, 71. πόσιν ἐσθλόν, Od. δ, 724. κερειδίων, Il. ε, 414. πόσις, Il. ζ, 240.
 Πόσις, potio, Il. τ, 210. πόσις, Il. κ, 469. etc. πόσιν, Od. α, 191.
 Ποσσῆμαρ, Il. ω, 667.
 Πόσον δὴ ἔτος ἐστὶ, Od. α, 287.
 Ποταμὸς βαθυδίνης, Il. υ, 75. εὐρύς, Il. φ, 130. εὐρὺ ῥίαν, Il. φ, 504. λάβρος, Il. φ, 270. πλῆθων, Il. λ, 492. χυμάρρος, Il. ν, 158. ποταμὸν δίνηντος, Od. λ, 241. ποταμοῖο δεινοῖο, Il. φ, 25. διΐπαιτος, Il. π, 174. etc. εὐρέϊος, Il. ζ, 508. etc. Φίης, in Cum. 4. καλλιρρόιοι, Od. ε, 441. ξανθῶ, ad Hosp. 4. ῥέειρα, Il. ζ, 245. ῥαῖς, Il. λ, 751. ῥοῆσι, Il. π, 669. ποταμῷ Αἰγύπτου, Od. ζ, 258. ὠκυρόν, Il. ε, 598. ποταμὸν ἀλμυρηντα, Od. ε, 460. βαθυδίνηντα, Il. φ, 605. βαθύρρον, ibid. 8. δῖν, Il. β, 522. δονακῆς, Il. σ, 576. κελάδοντα, ibid. ῥδανόν, ibid. ὠκεανόν, Od. λ, 658. ποταμοὶ χυμάρροι, Il. δ, 452. ποταμῶν ἐριόπαν, Od. κ, 515. ἱερῶν, ibid. 551. ἱφθίμων, Il. ε, 749. μένος εἰσαγαρόντες, fluviis immittendis, Il. μ, 18.
 Ποιέονται, Od. ω, 7. ποτῶνται, Il. β, 462.
 Ποτῆ, volatu, Od. ε, 537.
 Ποτητὰ, volucres, Od. μ, 62.
 Ποτῆτος, Il. λ, 779. σ, 506. etc. ποτῆτα, Od. σ, 406.
 Ποτὶ, insuper, Il. κ, 108. ζ, 596.
 Ποτιδίγραμος, Il. κ, 125. τ, 234. etc.
 Ποτιδίρεται, Il. π, 10. Od. ε, 518.
 Ποτιδίροισι, Od. ι, 234. 249.
 Ποτικέκλιται, Od. ζ, 508.
 Ποτίνισσεται, Il. ι, 581.
 Ποτιπτεπνύται λιμένες πτέραι, imminentes portui, Od. ν, 98. vid. not.
 Ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ, Od. β, 77. vid. not.
 Ποτιτερπείτω, Il. ο, 401.
 Ποτιφωνήεις γένοιτο, vocem humanam acciperes, Od. ι, 456.
 Πότμος δολοίς, B. 50. πότμον ἀδεύκεια, Od. κ, 245. ἀνέκεια, Il. δ, 59. etc.
 Ποτινάγκητον, in Cœcit. 6. v. not.
 Ποτὸν ἄκρητον, Od. β, 341. θεῖον, ibid. ποτῶ, Il. ω, 470. etc. ποτῶ, Il. λ, 629.
 Ποτῶνται, Il. β, 462.
 Πυλῶδότηραν, *epilh.* terræ, Il. γ, 265. λ, 618. etc.
 Πυλῶστος, Od. ε, 432.
 Πραμνείη, Il. λ, 658. Od. κ, 235.
 Πραπίδουσι εἰδυίησι, Il. α, 608. ἰδυίησι, Il. σ, 580. 482.
 Πρασιαὶ κοσμηταί, areolæ hortenses, Od. η, 127.
 Πρασίη, areola hortensis, Od. ω, 246.
 Πράσσει με τόκας, exigit, B. 184.
 Πρασσοφάγος, B. 229.
 Πρίμων ἄνθρακίη, H. in Merc. 238.
 Πρίσβα θιά, Il. ε, 721. 9, 583. etc.
 Πρίσβα θεῶν, in Ven. 52.
 Πρεσβήϊα τιμῆν, in Vest. et Merc. 5.
 Πρεσβήϊον, præmium, Il. 9, 289.
 Πρίσβιν κατὰ, H. in Merc. 450.
 Πρεσβίεκη, *epilh.* terræ, in Terr. 2. vid. not.
 Πρεσβυγενής, Il. λ, 249.
 Πρεσβύτερος, Il. λ, 786. πρεσβύτατος γενεῆ, Il. ζ, 24. πρεσβυτάτη, Il. φ, 143. etc.
 Πρηκτῆρα ἔργων, Il. ι, 443. πρηκτῆρες, Od. 9, 162.
 Πρηγής, Il. ε, 58. ζ, 45. etc. πρηγὲς καταβαλέειν, Il. β, 414. πρηγὲς λαζοῖατο γαῖαν, Il. β, 418. πρηγείς, Il. λ, 179.
 Πρῆξις ἢ τις γόοιο πείλεται, nullus effectus, nulla vis, Il. ω, 524. Od. κ, 202. κατὰ πρῆξιν, negotii caussa, Od. γ, 72. ι, 253.
 Πρῆσι αἶμα ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας, Il. π, 550. πρῆσαι θύετρα πυρὸς, combure, Il. β, 415. πρῆσαντες ἐν — πυρὶ, Il. η, 432.
 Πρῆσις ἢ τι, nil proficit, Il. λ, 551. πρῆσσην δόδο, faciat iter, Od. γ, 476. πρῆσσωμεν ἰδοῖς, Il. ω, 264. iter ingrediamur, Od. ο, 47. 219. πρῆσσοντι κίλευθον pergebant, Il. ζ, 282. ψ, 501. πρῆσσοντες ἄλα, navigantes, Od. ι, 491. πρῆξις ἢ τι, Il. ω, 550. πρῆξις ἢ τίς τι ἔργον, nil proficit, Od. τ, 524. πρῆξις ἢ τι δυνήσεται, Il. α, 562. πρῆξαντα νείσθαι, re confecta e voto, Od. γ, 60.
 Πρηῖ, in Mart. 10.
 Πρίατο, Od. α, 340. ζ, 115. etc.
 Πρίν, cum indic. Il. α, 29. ι, 584. etc. cum opt. Il. δ, 114. τ, 209. etc. cum conjunct. Il. σ, 135. 190. etc. absolute, Il. α, 97. β, 112. etc. πρὶν ἄρα σι καταλέχθαι, Od. ο, 595.
 Πριεῖς ἐλέφαντες, Od. σ, 195. τ, 564.
 Πρὸ, adverb. Il. α, 70. ν, 607. etc. ἀγγίλος ἦι πρὸ Ἀχαιῶν, Achæorum caussa, nomine legatus, Il. κ, 286.
 Πριάγειν δῶρα, afferant, H. in Apoll. 272.
 Προαλεί χώρῳ, declivi, Il. φ, 262.
 Προβάλλουσιν Βορέη Νότος φέρεσθαι, Od. ε, 331. προβαλόντες ἔριδα, conserentes pug-

- nam, Il. λ, 529. *προβαλεῖμην* σὺ νοή-
ματι, superem prudentia, Il. τ, 218. *προ-
βάλοντο ἑλοχύτας*, Il. α, 458. β, 421.
Θειλία, Il. ψ, 255.
- Πρόβασιν*, Od. β, 75. vid. not.
- Πρόβασ'*, Il. ξ, 124. ψ, 550.
- Προβέβηκας ἅπάντων*, superas, Il. ζ, 125.
ψ, 890. *προβέβηκε ἄστρα*, Il. κ, 252. vid.
not. *προβέβηκε κράτει*, potentissimus est,
Il. π, 54.
- Προβέβηλα Κλυταιμνήστρης*, præfero, Il. α,
115.
- Προβιβῶν*, H. in Merc. 149. *προβιβῶντος*,
Il. π, 609. *προβιβῶντι*, Il. ν, 807. *προ-
βιβῶντα*, Od. σ, 554. *προβιβᾶς*, Il. ν, 18.
158.
- Προβλήτι*, *erith. scopuli*, Il. β, 396. *προ-
βλήτες*, Od. ε, 405. κ, 89.
- Προβλάσκην*, Od. φ, 239. *προβλάσκειν*,
Od. τ, 25.
- Προβοῶντες*, clamantes, proclamautes, Il. μ,
277.
- Προγενέστερος*, Il. β, 555. ι, 161. etc.
- Προγένοντο τάχα*, progrediebantur, Il. σ,
525. *Θεῶς*, in Bacch. s. latr. 7.
- Πρόγονοι*, Od. ι, 221.
- Προδαίς*, si ante cognoverit, Od. δ, 596.
- Προδοῦσι ἐν*, insidiis, Il. δ, 107.
- Προδόμεν*, Il. ι, 469. ω, 673. etc.
- Προείργει πάντας ὀδύνειν*, cohibuit ne, Il. λ,
568.
- Προέηκα ὀϊστᾶς*, misi, Il. θ, 297. *καλήμε-
ναι*, misi vocatum, Il. κ, 125. *προέηκε*,
misit, Il. δ, 598. etc. *ἔπος*, emittere fe-
cit, Od. ξ, 466. cf. *πρόεις* et *προήησι*.
- Προελὼν σίσυ ἄπο*, particulam panis decer-
pens etc. Od. ρ, 457.
- Προεῖσσανμιν*, Od. ν, 279.
- Προεῖρυσσιν ἄλλαδς νῆας*, deduxero, Il. ι, 358.
προεῖρυσσεν νῆα ἄλλαδς, Il. α, 508. *προεῖρυσ-
σασμιν ἡπιυρόνδε*, subduximus, Od. ι, 73.
προεῖρυσσαν εἰς ὄρμον, Il. α, 435. *προεῖρυσαν
εἰς ὄρμον*, Od. σ, 496.
- Πρόες θεῶν*, condona Deo, aor. 2. *imperat.*
Il. α, 127. *ἄνα*, Il. π, 58. *κῦδος*, ibid.
241. *προέτω σέ περ*, mittat te saltem, Il.
λ, 795. *πρόεσαν*, misere, Od. δ, 681.
θ, 399. etc. *πρόεμεν πυθίσθαι*, mittere
sciscitatum, Od. κ, 155. *conf. προέηκα*,
et *προήησι*.
- Πρόεχ'* ἀκτῇ, eminebat, Od. μ, 11.
- Προήκεια ἑρισμᾶ*, longos remos, Od. μ,
205.
- Προδίδειν ὀνειδία μυθήσασθαι*, Il. α, 291.
v. not. *προδίδει*, Il. κ, 362. *προδίδεσκει*, Il.
χ, 459. Od. λ, 514.
- Προδύλουνα*, radicitus, Il. ι, 537.
- Προδελύμην*, Il. ν, 150. *προδελύμενος*, Il. κ,
15.
- Προδορῶν*, Il. ξ, 563. ρ, 522.
- Προδυμίσθι*, Il. β, 588.
- Προθύρῳ ἐκδόσμητα*, H. in Merc. 384.
- Πρόθυρον*, Il. τ, 212. etc. *προθύροις*, Od. α,
103. *προθύροισι*, Il. λ, 776. etc.
- Προΐαλλει*, misit, Il. λ, 3. Od. ξ, 18.
- Προΐαψεν*, idem, Il. α, 3. vid. not. *προΐ-
άψει*, Il. ξ, 487. *προΐάψειν*, Il. ε, 190. λ,
55.
- Προΐδωσιν*, videant, Il. ρ, 756. *προΐδων*,
prævidens, Il. χ, 275. Od. δ, 396. *ἐξὺ
μάλα*, acute cernens in longinquum,
Od. ε, 595. *προΐδόντες τὰ*, cum viderent,
Il. σ, 527.
- Προΐησι ἐς πόντον*, demittit, sc. hamum,
Od. μ, 255. *προΐησι βέλος*, Il. λ, 270.
προΐην πυθίσθαι, misi sciscitatum, Od.
κ, 100. *προΐεις*, misisti, Od. ω, 331. *προ-
ίει*, mittit, demittit, Il. α, 326. 336. etc.
vid. not. et ad α, 5. *προΐησα ἀγγελίας*,
Od. β, 92. ν, 581.
- Προϊκός*, Od. ν, 15. ρ, 415.
- Προϊκτῆς ἀναιδής*, Od. ρ, 449. *Θαρσάλεις*,
ibid.
- Πρόκαις*, Od. ρ, 295. *προκάδων*, H. in Ven.
71.
- Προκαλίζονταν*, in terra sedem capientium,
Il. β, 463.
- Προκαλέεμενος*, H. in Merc. 241. *προκα-
λείσεται*, Il. η, 39. *προκαλίσσατο*, χάρι-
μῃ, Il. η, 218. 285. *προκαλίσσαι μαχί-
σασθαι*, Il. γ, 432. η, 50.
- Προκαλίζω*, Od. σ, 20. *προκαλίζετο*, Il. γ,
19. δ, 389. etc.
- Προκειμένη ὀνίαστα*, de appositis cibis, Il. ι,
91. 221. etc.
- Πρόκλυτ' ἔπεια*, dudum audita, Il. υ, 204.
- Προκρόσσας νῆας ἔρυσαν*, subductas statue-
rant scalarum modo, Il. ξ, 55.
- Προκυλίνδεται*, Il. ξ, 18.
- Προλελεγμένοι*, delecti, Il. ν, 689.
- Προλιπεῖν*, Od. ν, 331. *προλιπών*, Od. γ,
314. ο, 11. *προλιπόντες*, Il. ρ, 275. *προ-
λέλοιπεν ἐπ' ἄγχυ σε μήτις*, deseruit, Od.
β, 279.
- Προμάχισθαι*, Il. λ, 217. ρ, 358.
- Προμάχίζει*, Il. γ, 16. υ, 376.
- Προμνηγῆναι*, occupare concubitum, Il. ι,
452.
- Προμνησῖναι*, Od. ρ, 250. *προμνησῖναι*, Od.
λ, 252.
- Πρόμολον ἐς θῶκον*, progressi sunt, Od. σ,
467. *πρόμολ' ὦδι*, adesdum, Il. σ, 392.
πρόμολαν, Il. φ, 38. Od. δ, 22. *πρόμο-
λῶσα*, Il. σ, 382. Od. ω, 587.
- Πρόμην ἀριστῆα*, Il. γ, 44.
- Προνόησαν*, Il. σ, 526. *προνοῆσαι*, Od. ε, 564.
- Πρόπαν ἤμαρ*, Il. α, 601. *προπάσας νῆας*,
Il. β, 493.
- Προπαροῖδε*, absolute, Il. λ, 735. σ, 260.
etc.

- Προπεσόντες, incumbentes remis, Od. ι, 49. μ, 194.
 Προπέφονται, conspectae sunt, Il. ζ, 532.
 Προποδίζων ὑπασπιδία, Il. ν, 158. 806.
 Προπρηνίς, Il. γ, 218. προπρηνίϊ, Od. χ, 98. προπρηνία, Il. ω, 18.
 Προπροκυλινδόμενος Διός, supplex Jovi, Il. χ, 221. Od. ρ, 525.
 Προρέει, Il. χ, 151. προρέεσι, Il. μ, 19. προρέειν, Il. φ, 366.
 Προρρίζος, Il. ζ, 415. προρρίζοι, Il. λ, 157.
 Προς Διός εἰσι ξένοι, Od. ζ, 57.
 Προς, absolute, insuper, una, Il. ν, 678.
 χ, 59. Od. ζ, 415.
 Προσαΐζας, accedens, s. accurrens, Od. χ, 357. 342. 365.
 Προσάλυφεν ἐκάστω φάρμακον, Od. κ, 392.
 Προσαμύνει, vi repellere tentat, Il. ε, 159. προσαμύνομεν χ' ἡμεῖς, Il. β, 258. προσαμύναι, opem ferre, Il. π, 509.
 Προσαρρήστα, Il. ο, 725.
 Προσαυδάτω, Od. ο, 459. προσαυδήτην, Il. λ, 156. χ, 90.
 Προσέβαλλεν νέον ἀρέερας ἥλιος, Il. η, 421. Od. τ, 433.
 Προσέβη ἀταρπὸν, Od. ζ, 1. προσέβαν κνημῆς, Il. ψ, 117. ὄρος, ascenderunt, Od. τ, 431. προσβίās λάξ, Il. ε, 620. π, 865. προσεβήσατο ἥως Ὀλυμπον, Il. β, 48. Γάργαρον ἄκρον, Il. ζ, 292.
 Προσεδέχετο, Od. υ, 385.
 Προσεκίετο, Il. σ, 379.
 Προσεκλίει, Od. φ, 138. 165.
 Προσελκετο, Od. μ, 54.
 Προσενώπια, Il. θ, 435. ν, 261.
 Προσεπίλαντο νῆσιν, appulit, Od. ν, 95.
 Προσέπλαξε γενεῖσι, attigit, Od. λ, 582. προσπλάζον μιν κῆμα, Il. μ, 285.
 Προσερεύγεται, Il. ο, 621.
 Προσεσιγχεῖ, Od. υ, 73.
 Προσίδωνται, viderint, Od. ν, 155.
 Προσκηδέος, hospitii, exprimens necessitudinem ex hospitio, Od. φ, 55.
 Προσπελάσας, Od. ι, 285.
 Προσπτύξατο μύθῳ, Od. δ, 647. προσπτύξομαι αὐτὸν, alloquar, Od. γ, 22. θ, 478. τί μιν, Od. ρ, 509.
 Πρόσσωθεν ἐλαύνων, Il. ψ, 553.
 Προσήσας, Il. δ, 156.
 Προσφάσθαι, Od. ψ, 106.
 Πρόσφατος νεκός, de cadavere, quod non mutavit putredo, Il. ω, 757.
 Προσφύϊ' ἐξ αὐτῆς, aptum ex ea, connexum ei, Od. τ, 58.
 Προσφύει, Od. μ, 453. προσφύσσα, Il. ω, 215.
 Προσώπων χαρίεν, Il. σ, 24. προσώπων ἰμερτῶν, in Ven. tert. 2.
 Προσώπασσι βλοσυροῖσι, Il. η, 212.
 Προταμών, Il. ι, 485. Od. ψ, 196. προταμοῖμην δῖλκα, Od. σ, 374.
 Προτεπύχθαι ἱάσομεν τὰ, Il. π, 60. σ, 112. τ, 65.
 Προτι, insuper, Il. κ, 108. π, 86. ubi al. ποτὶ.
 Προτιάπτω κῦδος τῷδε Ἀχιλῆϊ, tribuo, Il. ω, 110.
 Προτιβάλλαι, Il. ε, 879.
 Προτιελεῖν ποτὶ νῆας, ad naves retro cogere, Il. κ, 347.
 Προτιέπει, Il. χ, 329.
 Προτιμυθίσασθαι, Od. λ, 142.
 Προτιόσσομαι, Il. χ, 556. προτιόσσο, Od. η, 31. φ, 365. προτιόσσετο, Od. ζ, 219.
 Πρότμησιν κατὰ, ad umbilicum, Il. λ, 424.
 Προτόνοιον, Il. α, 454. Od. β, 425. προτόνης, Od. μ, 409.
 Προτρέποντο ἐπὶ νηῶν, de fugientibus, Il. ε, 700. ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἐρανίδεν προτραποῖμην, Od. μ, 381. προτραπῆται, Od. λ, 18. προτραπίσθαι ἄχῃ, indulgere dolore, Il. ζ, 556.
 Προτραπῆν φοβόντο, Il. τ, 504.
 Πρῶπεμψε εἰς ἄϊδα, misit, ut προίηκε, προῖαψε, ubi vid. Il. θ, 567. μεῖ ἵπποισι, etc. deduxit me suis equis. Od. ρ, 117. πρῶπεμψα, præmisi, ibid. 54. ω, 359.
 Πρῶτυψέ οἱ δαίμν' ἔμνος ἀνὰ ῥίνας, acriter spirabat naribus, Od. ω, 318. πρῶτυψαν, irruerunt, Il. ν, 136. ο, 506. ρ, 262.
 Πρῶφαινον, Od. μ, 494. πρῶφαινε, Od. ι, 145. πρῶφαινο, Od. ι, 145. ν, 169.
 Πρῶχσιν ἐναντία ἀλλήλοισι, irruunt invicem, Od. κ, 90. πρῶχοντι πύργῳ, alta, Il. χ, 97. πρῶχέσῃ ἀκτῇ, Od. ω, 82. πρῶχοντα, præcedentem, Il. ψ, 325. 455. πρῶχέσας ἡόνους, eminentes, Od. ζ, 158. πρῶχοντο ἐνέα ταύρους, præbebant, Od. γ, 8.
 Προφανίσσα, Il. θ, 378. προφανέντε, Il. ρ, 487. ω, 532.
 Πρόφασιν ἐνῆν, inl. κατὰ, Il. τ, 262. verbo, specie, ibid. 302.
 Πρόφρεε, exprobra, Il. γ, 64. ἔμνος, utero viribus, Il. κ, 479. προφίροισι δινείδα σφιν, Il. β, 251. προφίρῃσι μάσκα, adfert pabulum, Il. ι, 325. προφίρομεν νέκυν Ἀχιλῆϊ, afferamus cadaver, Il. ρ, 121. προφίρων πολλὸν ἀπὸ, remanens procul, Il. σ, 669. 679. προφίρεσσα, abripiens, Il. ζ, 346. Od. υ, 64. προφίρεσαι ἔριδα, certatim, certantes inter se studio et labore, Od. ζ, 92. προφίρονται ἔριδα, adferunt, Il. γ, 7. προφίρεται ἔριδα τινί, Od. θ, 210.
 Προφώσδε, Il. π, 188.
 Πρόφρασσα, Il. κ, 290. φ, 500. (ubi edd.

- vell. male πρόσφρασα*) Od. κ, 506.
Προφρονέως, Il. ε, 810. 816. etc.
Προφυγῆν, fugere, Il. λ, 540. *προφύγης*,
 Il. ξ, 81. *προφύγοισα*, effugas, Od. χ,
 325. *προφυγών*, Od. λ, 106.
Προφύλαχθῃ, H. in Apoll. 538.
Πρόχην, Il. ι, 566. φ, 460. Od. ξ, 69.
Προχῶν, Od. λ, 241. υ, 65. *προχῶς*, Od.
 ε, 455.
Πρόχος, Od. σ, 596. *προχῶν καλῇ*, Od. α,
 156. *πρόχον*, Il. ω, 504.
Προχυτῆσιν, H. in Apoll. 585.
Πρυλῆς, pedites, Il. λ, 49. μ, 77. *πρυ-
 λῶν*, Il. ο, 517. *πρυλῆσι* μετὰ, Il. φ,
 90.
Πρυμνήσια, Il. α, 476. Od. ι, 178. 562.
 etc.
Πρυμνός, Il. ε, 539. μ, 446. etc. *πρυμνότα-
 ταν*, Od. ρ, 465.
Πρυμνωρεῖν Ἰδης, Il. ξ, 507.
Πρυτανεύειν μίγα ἀθανάτοισιν, imperare,
 H. in Apoll. 68.
Πρωθήβη, H. in Apoll. 450. *πρωθήβην*, Od.
 α, 451. *πρωθήβαι*, Od. ρ, 263. *πρωθή-
 βαί*, Il. ρ, 518.
Πρώτῳ, nudius tertius, Il. β, 505.
Πρώϊον, Il. ο, 470.
Πρῶν ὕληις, agger, Il. ρ, 747. *πρώονες*, Il.
 ρ, 555. *πρώονας ἄκρας*, Il. μ, 282.
Πρωτογόνων, Il. δ, 102. 120.
Πρωτοπαγῇ, Il. ω, 267. *πρωτοπαγῆς*, Il. ε,
 194.
Πρωτόπλοον, Od. ρ, 55.
Πρωτοτόκος, Il. ρ, 5.
Πταμῆν, Il. ε, 282. *πτάτο*, Il. ψ, 880.
Πτελεῖν εὐφύα, Il. φ, 242.
Πτέρυγας, Il. χ, 597.
Πτερυγύφων, B. 222.
Πτεροστρώκτης, B. 29.
Πτεροφάγον, B. 224.
Πτερόεντες δῖοι, Il. ε, 171. π, 773. *πτε-
 ροῖντα ἔπεια*, Il. α, 201. β, 7. etc.
Πτερόν, Od. η, 26. *πτερά πυκινά*, Od. ε,
 55. *πυκνὰ*, Il. λ, 454.
Πτερόγεςσι ξανθήσιν, in Diosc. 15.
Πτῆξ, Il. ξ, 40. vid. not.
Πτῆται νιφῶς, Il. ο, 170.
Πτολεμίζω, Il. φ, 463. *πτολεμίζειν*, Il. τ,
 206. *πτολεμίζομαι*, Il. β, 528.
Πτολεμιστῇ κορυθαῖκῃ, Il. χ, 152.
Πτολίεθρον αἰπεινόν, H. ο, 257. *αἰπὺν*, Il. β,
 538. *ἀλυσίφανον*, H. in Apoll. 410. *ἐπῆ-
 ρατον*, Il. σ, 512. *ἐπῆτιμενον*, Il. β, 501.
ἐυναϊόμενον, Il. α, 164. *ἐφαλον*, Il. β, 584.
ἱερὸν, Od. α, 2.
Πτολίπορθιον, Od. ι, 504. 530.
Πτολίπορθος, Il. β, 278. ε, 333. etc.
Πτόλις ἐυρύαγυια, Od. ο, 385. *πτόλει*, Il.
 ρ, 152.
Πτόρεθον, Od. ζ, 128.
Πτύγμ', Il. ε, 515.

- Πτυκτῶ πινακί*, Il. ζ, 169.
Πτύξασα, Od. α, 459. ζ, 111. 252.
Πτύοντα αἶμα, Il. ψ, 697.
Πτύοφιν πλατέος, Il. υ, 588.
Πτύχι ἐλύμποι, Il. υ, 22. *πτύχες σάκιος*
πέντε, laminæ, Il. σ, 481. *πτύχας*, sc.
ἀσπίδος, Il. η, 247. *Ὀλύμπας*, Il. λ, 77.
ἡνεοῖσσας, montis, sc. Od. τ, 452.
Πτώξ πῶδας ταχύς, Il. ρ, 676. *πτῶκα*, Il.
 χ, 510.
Πτωκαζέμεν, Il. δ, 572.
Πτώσσειν, Il. ε, 654. Od. σ, 562. etc.
Πτώχασιν, in Naut. 2. vid. not.
Πτωχεύω ἀνὰ δῆμον, Od. τ, 75. *πτωχεύη*,
cum accus. Od. ρ, 11. *πτωχεύειν*, *cum*
accus. mendicando petere, Od. ρ, 19.
πτωχεύειν κατὰ ἄνδρα, Od. σ, 2. *πτωχεύ-
 σαν*, Od. ο, 508.
Πτωχὸς πανδήμιος, Od. σ, 1. *πτωχῶ* λυ-
 γαλίῳ, Od. π, 273. *πτωχὸν ἀνιερὸν*, Od.
 ρ, 220. *πτωχὸς κακοίμονας*, Od. σ,
 41.
Πυγμαχίης ἀλεγεινῆς, Il. ψ, 655.
Πυγμαχίῳ ἀμύμονες, Od. ρ, 246.
Πυγμαῖ, Il. ψ, 669.
Πυγῶσιον βόθρον, Od. κ, 517.
Πύελον, Od. τ, 555.
Πυθίσθαι ἐσομένοισι, Il. β, 119. *πυθίσθαι*
πυθίσθαι, misit sciscitatum, Il. λ, 648.
πυθίσθαι ἐκ — Il. κ, 508. 520. 595.
πυθίσθην, senserunt, de equis, Il. ρ,
 427. *πύθῃσθαι* ξένοις, audiat de hos-
 pite, Od. ρ, 12. *πυθόμεν* ὁρμαίνοντα εἰ.
 Od. δ, 732. *Ὀδυσῆος*, de Ulysse audiui,
 Od. ξ, 521. *πυθόατο τὰς σφῶν*, audi-
 ant hac de vobis, Il. α, 257. *κίεε μά-
 λιστα*, illi obediant maxime, Il. κ, 57.
 vid. not.
Πύθεται, putrescit, Il. λ, 595. Od. α, 161.
πύθει, putresce, H. in Apoll. 565. *πυ-
 θομένων ἀνδρῶν*, putrefactorum, Od. μ,
 46.
Πυθμῆν, Il. σ, 375. *πυθμῆνες*, Il. λ, 654.
Πύκα ἔτρεφι, Il. ε, 70. *φρονέοντων*, Il. ι,
 550. *βάλλετο*, crebro, ibid. 584. *ἀρα-
 ρυῖας πύκας*, Il. μ, 454. *ποιητοῖο*, Od.
 σ, 208. φ, 64.
Πυκάζειν σφέας αὐτὰς, occultarent, Od.
 μ, 275. *πυκάς φρένας ἄχος* "Εκτορα, Il.
 ρ, 124. 516. *κάρη*, textit, de galea, Il. κ,
 271. *πυκάσαι γένος λάχνη*, obducere,
 Od. λ, 519. *πυκάσας νέκυν*, cadaver ves-
 tibundum inducere, Il. ω, 581. *πυκάσασα νε-
 φέλη*, Il. ρ, 551.
Πυκιμήδεος γράϊνης, diligentis, sedulae, Od.
 α, 438.
Πυκινὸς θώρηξ, densus, firmus, Il. ο, 529.
πυκινὴ ἄτη, gravis, Il. ω, 480. *πυκινὸν*
δόλον, callidam fraudem, Il. ζ, 187. *νέ-
 φος*, densam nubem, Il. ρ, 595. *λίχος*,
 molle, Il. ι, 617. *ἄχος*, Il. π, 599. *δῶ*,

- Π. τ, 555. ἔπος, prudens, Π. ω, 75. γόος, ο, 461. λόχον, insidias periculosos, ibid. 779. πυκινὸν ἀχέων, adv. assidue, Od. λ, 88. πυκινῶ θαλάμοιο, bene structi, Od. ψ, 229. πυκινῆς βελῆς, Π. ι, 76. ὕλης, Π. σ, 520. πυκινὴν ἀσπίδα, Π. ν, 804. ἐφειτμὴν, praeceptum prudens, Π. σ, 216. πυκινῶσι λίθοισι, Π. π, 212. πυκινὰς θύρας, firmas, Π. ξ, 167. φρένας, ibid. 294. πυκινὰ μῆδεα, Π. ω, 282.
- Πυκινόφρονα, H. in Merc. 555.
- Πυκινῶς, Π. ι, 471. σ, 512. etc.
- Πυκνὴν χλαῖναν, Od. ξ, 521. πυκνῆσι λιθάδεσσιν, Od. ξ, 36. πυκνὰ μῆδεα, callida, Π. γ, 202. 208. καρήματα, multa, Π. λ, 118. βαλόντες πτερὰ, assidue, ibid. 454. πυκνὰ μάλα τενάζων, adv. Π. σ, 518.
- Πύλαι αὐτόμαται, Π. ι, 749. ὑψηλαί, Π. σ, 275. πύλας οἰκλίδας, Π. μ, 454. εὖ ἀρραυίας, Π. η, 539.
- Πυλάρατος Ἀἰῖδος, Π. ρ, 367. Ἀἰῖδος, Π. ν, 415.
- Πυλαυρὶς ἀγκαλιεῖται, Π. φ, 530. ἱερὸς, Π. ω, 681. τραπιζήας, Π. χ, 69.
- Πύλωνα, Π. μ, 187.
- Πύματα, adv. ultimum, Od. δ, 685. υ, 15.
- Πυμάτοις ἐν, inter extremos, Π. λ, 65.
- Πύξ, Π. γ, 237. φ, 621. etc.
- Πύξνον ζυγόν, e buxo, Π. ω, 269.
- Πύρ ἀττήλον, Π. β, 455. αἰθόμενον, Π. π, 293. ἀκαματον, Π. ε, 4. δῆϊον, Π. ι, 547.
- Σισπιδαῖς, Π. μ, 177. etc. ὀλοὸν, Π. ν, 629. πυρὶ κηλίδῃ, Π. ο, 744. κηλίδῃ, Π. ρ, 217. λαμπεσιτώντι, Π. α, 104. μαλίστῃ, Π. υ, 516. φαινή, Π. ι, 215. φλεγέσθοντι, Π. ρ, 558.
- Πυρὰ, plur. Π. ρ, 509. 550. etc.
- Πυράργην, Π. σ, 477. ἐνποίητον, Od. γ, 454.
- Πυρῇ, Π. ψ, 192.
- Πυρὴς ἀλεγεινῆς, Π. δ, 99. πυρὴ ὑπάτη, Π. ψ, 165. πυρὴν ἐκατόμποδον, Π. ψ, 164.
- Πυραὶ νεκρῶν θαμναί, Π. σ, 52.
- Πυραίχμης, Π. β, 848. πυραίχμην, Π. π, 287.
- Πυραυγία, in Mart. 6.
- Πυρηγδὸν, Π. μ, 45. ν, 152.
- Πύργος ὑψηλός, Od. ξ, 262. πύργῳ πρῶτοντι, Π. χ, 97. πύργων δόρατα, Π. μ, 56.
- ἑὺδμήτων, Π. μ, 154. Σειδμήτων, Π. ρ, 519. ἔχματα, Π. μ, 260. κρόσσας, Π. μ, 258.
- Πύργωσαν, Od. λ, 265.
- Πυρετὸν, Π. χ, 51.
- Πυρηφόρον, Od. γ, 495.
- Πυρηκία, Od. ι, 287.
- Πυρκαυστος, Π. ν, 564.
- Πυρφλεγίδων, Od. κ, 513.
- Πυρκαῖη, Π. ψ, 228. πυρκαῖῃς, Π. η, 428.
- πυρκαῖῃ, Π. ψ, 225. 237.
- Πύρρον, Od. ο, 511. ρ, 12. πύρρον, Od. ρ, 362.
- Πυρὸν μελιηδέα, Π. κ, 569. μελίφρονα, Π. ρ, 188. πυροί, Od. δ, 904. ι, 110.
- Πυρῶν, Π. λ, 69. πυρὸς, Od. τ, 112.
- Πυροφόροι, Π. ξ, 123.
- Πυροπόλόντας, Od. κ, 30.
- Πυρσοὶ ἐπὶ πτοίμοι, Π. σ, 211.
- Πῦσι, putrefecit, H. in Apoll. 574. πύσει, ibid. 369. conf. πύθεται.
- Πωλεῖται δεῦρο, hic versatur, Od. δ, 584.
- πωλεῖσθαι εἰς ἀγορὴν, veniebat, Π. α, 490.
- εἰς πόλεμον, Π. ι, 788. ἐπὶ, cum accus. versabatur, habitabat, Od. λ, 259.
- πωλεύμην, Od. χ, 352. πωλεύμενοι, Od. β, 55. ρ, 534. πωλήσονται εἰς εὐνὴν ἰβο, H. in Apoll. 329. πωλήσας εἰς πόλεμον, Π. ι, 550.
- Πῶλος νεοδμῆς, H. in Apoll. 251. πῶλοι
- ζαφλεγείς, in Mart. 7. πῶλοισιν ἀταλῆσι, Π. υ, 222. πῶλος αἰγλήεντας, in Lun. 9. ἱεραύχινος, ibid.
- Πώμασιν, Od. β, 353.
- Πῶς νῦν, Od. σ, 222. vid. not.
- Πωτῶνται, in Terr. 4. πωτῶντα, Π. μ, 287.
- Πῶ μίγ᾽ οἶῶν, Π. λ, 695. τῶσα καλὰ, Od. μ, 129. ω, 112. πῶσι μήλων, Od. δ, 413.

P

- Π'ΑΒΑΩι περιμήκει, Od. κ, 293. καλῆν, Od. ω, 2. περικαλλία, H. in Merc. 526.
- ῥάβδοισι διηκεῖσιν, Π. μ, 297.
- ῥαδινὴν μάσθλην, agilem, vel sonoram, Π. ω, 583.
- ῥαθάμιγγες, Π. λ, 536. υ, 501.
- ῥαῖσι, perdat, Od. ε, 221. ῥαῖση, Od. ψ, 255. ῥαῖσαι, Od. ν, 151. ῥαίσμηναι, Od. ρ, 569. ν, 177. ῥαίστα, Od. ι, 459. ῥαίσμην, Od. ζ, 326.
- ῥαῖσῃρα κρατερὸν, Π. σ, 477.
- ῥάκος κακόν, Od. ν, 434. ἐκ ῥακίων, Od. σ, 73. χ, 1. ῥάκισιν, Od. σ, 66. χ, 488. ῥακίσσι, Od. τ, 507.
- ῥάπτεις Τηλεμάχῳ θάνατον, Od. π, 422. ῥάπτειν κακὰ, ibid. 423. ῥάψαι κακὰ, Π. σ, 367.
- ῥαπτῶν χιτῶνα, Od. ω, 226. ῥαπτὰς κημίδας, ibid. 228.
- ῥάσσατε δάμα, Od. ν, 150. α ῥάξειν pro
- φαίνιν, v. not.
- ῥαφαί, Od. χ, 186.
- ῥαφάνας, B. 53.
- ῥάχιν τεταλυνίαν ἀλοιφῇ, Π. ι, 208.
- ῥέα, Π. ε, 304. ρ, 179. ρέα, Π. β, 475. γ, 581. etc.
- ῥείθερα αἰπὰ, Π. ρ, 369. φ, 9. ἀλεγινὰ,

- Il. ρ, 749. δεινὰ, Od. λ, 156. ἱερατινὰ,
Il. ρ, 218. καλὰ, ibid. 238. 244.
ῥέζω σε κακόν, Od. σ, 15. ῥέξεις περι—αἰσύν-
λα, nimis improbe facis, Il. ρ, 214. ῥί-
ξει, Od. χ, 158. ῥέξτε κακὰ, Od. β, 75.
ῥέξουσιν, Od. ε, 102. ῥέξοι, Il. ψ, 494. ῥέ-
ξιν, Il. ρ, 217. ψ, 259. etc. ῥέζων, Il. ε,
403. ῥέξουσ', Od. ψ, 206. ῥέζουσιν, Il. ε,
374. ῥέξον, Od. γ, 5. ῥέξουσιν, Il. ρ,
250. Od. χ, 46. 209. ῥέζω, Il. κ, 294.
ω, 370. ῥέξει, Il. ζ, 62. ῥέξομεν, Il. η,
355. ῥέξουσιν, Il. σ, 102. 120. ῥέξομαι, Il.
τ, 90. ῥέξουσιν, Od. δ, 203. 649. ῥέξουσιν,
Od. π, 581. ῥέξαι, Il. α, 444. β, 802.
ῥέξας, Il. η, 147. ῥέξαντι, Il. α, 586.
ῥέξαντα, Il. σ, 455. ῥέξαντες, Il. κ, 525.
ῥέξαντας, ibid. 282. ῥέχθην δὲ τε νήπιος
ἔγνω, Il. ρ, 32. ῥέχθεις, Il. ι, 250.
ῥεῖων, Il. π, 856. χ, 68, 562.
ῥεῖς, Il. ζ, 203.
ῥεῖδρουσι μαλακοῖσιν, in Pan. 9.
ῥέπει αἵμιμον ἤμαρ, Il. ρ, 72. χ, 212.
ῥεστυμένα, Od. ζ, 59.
ῥηγμῖνα βαδείαν, Od. μ, 214.
ῥηγνύσι, Il. ρ, 751. ῥήγνυσκιν, Il. η, 141.
ῥήξαι, perrumpere, sc. hostes, Il. λ,
558. τείχος, Il. μ, 198. ῥήξας θύρας,
Il. ι, 472. ῥήξαντες βίη εἰσελθεῖν, Il. μ,
341. ῥήξω χροά, Il. ρ, 676. ῥήξαντο φά-
λαγγας, Il. λ, 90. ῥήξασθαι διὰ — ἐπάλ-
ξεις, Il. μ, 508. ῥήξάμενος Δαναῶν εἰχράς,
Il. ν, 680. ῥήξάμενοι τείχος, Il. μ, 90.
ῥήγνυντο φάλαγγας, Il. ν, 718. ῥήγνυσ-
θαι τείχος, Il. μ, 257. ῥήγνυμενον κύμα,
Il. δ, 425.
ῥήγος, Il. ι, 657. Od. ν, 73. ῥήγει σιγαλό-
ντι, Od. ν, 118. ῥήγεια σιγαλόεντα, Od.
ζ, 58. ῥήγισσι, Od. υ, 141.
ῥήϊση, Od. δ, 565.
ῥήϊτες, Il. σ, 258. ω, 243. ῥήϊτατ', Od.
τ, 577. φ, 75.
ῥηκτὸς χαλκῷ, Il. ν, 323.
ῥηξήνορος, Od. δ, 5. ῥηξήνορι, Il. ν, 524.
ῥηξήνορα, Il. η, 228.
ῥηξήνοριν, Od. ζ, 217.
ῥητῆρα μύθων, oratorem, Il. ι, 445.
ῥήτην ποιησόμεθα, sponsionem faciemus,
Od. ζ, 593.
ῥητῷ ἐπὶ μισθῷ, Il. φ, 445.
ῥηϊδανῆς, Il. τ, 325.
ῥήγησι, Il. ε, 596. λ, 345. etc. ῥήγησιν,
Il. ε, 551.
ῥήγιον, Il. α, 525. 563. ῥήγισα, Il. ε, 875.
ῥήγος καὶ κάματος, Od. ε, 472.
ῥηγοῦμεν, frigore afflictum iri, Od. ζ,
481.
ῥίξης ἐκ, Od. ψ, 195. v. not. ῥίξαν πικρὴν,
Il. λ, 845. ῥίξαι, oculorum, Od. ι, 590.
ῥίξῃσιν διηνεκίσσ', Il. μ, 158. ἐκ ῥίξων,
Il. φ, 243.
ῥικνὸς πόδας, H. in Apoll. 517.
ῥίμφα, Il. ζ, 511. ρ, 54. etc.
ῥῖνα, Il. ε, 291. Od. σ, 445. ῥῖνας, Il. π,
549. 503.
ῥινῷ ποιητὴν κύνῃ, Il. κ, 262. ῥινῷ ἰβδομά-
τῃ, sc. ἐν scuto, Il. η, 248. ῥινὸν βοῶς, Il.
κ, 155. λύκοις, ibid. 354. ῥινοὶ χειρῶν,
cutis, Od. ε, 435. μ, 46. conf. Il. ε,
308. pelles animalium, ibid. 395. ῥινοῖ-
σιν πυνὴν ἄσπις, multiplices obducta co-
rio, Il. ν, 804.
ῥῖον, Il. ρ, 25. ῥῖον ὑλῆεντι, Od. ι, 191.
ῥίπεισι οἰσύνῃσιν, Od. ε, 256.
ῥίπῃ αἰγυρινῆς, Il. π, 589. ῥίπῃς λαῶς, Il.
μ, 462. ὑπαὶ Διὸς, fulminis jactu, Il.
ζ, 414. βορέας, Il. ο, 171. πυρὸς, Il. φ,
12. ῥίπῃ ἀνδρὸς ἐνός, impetu et vi, Il. ρ,
555.
ῥίπτᾶςισκιν, H. in Merc. 279. ῥίπτᾶζων,
Il. ζ, 257.
ῥίπτασκιν, Il. α, 23. ῥίπτασκει, Il. ψ, 827.
Od. ρ, 374.
ῥῖος ἄσπετος, Il. σ, 402. ῥῖοι, Il. φ, 263.
306. etc. ῥῖον ἱερὸν Ἀλφειοῖο, Il. λ, 725.
τερικαλλέει, Od. ζ, 85.
ῥῶαν ὤκεανοῖο, Il. γ, 5. ῥῶῃ καλῇσι, Il.
π, 229. ῥῶας συμβάλλειν, de fluviiis duo-
bus, Il. ε, 774.
ῥῶάνης λεπτῆς, subtermine, B. 182.
ῥῶανὸν, epith. fluminis, Il. σ, 576.
ῥῶδοῦκτυλος ἦώς, Il. α, 477. etc.
ῥῶδοῖντι ἐλαίῃ, Il. ψ, 186.
ῥῶδοπηχυν ἦω, in Sol. 6.
ῥῶδιον, Od. ε, 412.
ῥῶαι, Od. ν, 115. λ, 588.
ῥῶιδήσειεν, Od. μ, 106.
ῥῶιῃσιν, Il. κ, 502.
ῥῶιζω, Od. ζ, 515. ῥῶιζον, Il. σ, 561.
ῥῶπαλον, Od. ρ, 195. αἶν ἄναγνις, Od. λ,
574. παρχαλέσκον, ibid. χλωρὸν, Od. ι,
519.
ῥῶχθαι, Od. ε, 402. μ, 60.
ῥυδὸν, abunde, Od. ο, 425.
ῥύη αἶμα, Od. γ, 455.
ῥυμὸς, Il. ψ, 393. ἀργύρεος, Il. ε, 729.
ῥυμῷ ὑψέτω, Il. ω, 271.
ῥύμαι σῦς, de pastore, Od. ζ, 107. ῥύμαι
σε, Il. ο, 257. ῥύσαι κάρη, de galea,
Il. κ, 259. ῥυατὸν, ibid. 417. ῥύονται
πολλέισθα, Il. ι, 396. ῥύοιτο ἐντὸς ἔχων,
Il. μ, 8. ῥύοισθε ὑπ' Ἀχαιῶν, defende-
retis contra Achæos, Il. ρ, 224. ῥύετ',
defendebat, Il. π, 799. ῥύατ', serva-
bant, Il. σ, 515. Od. ρ, 201. ῥυσάμην,
ἐνθεν, Il. ο, 29. ῥύσατ', detinuit, Od.
ψ, 44. ῥυσάσθην χροά, Il. ζ, 406. ῥύσαι
ὑπ' ἐκ κακῷ, Od. μ, 107. ῥύσθαι, defen-
dere a morte, Il. ο, 141.
ῥύσια, Il. λ, 673.
ῥύσκες, defendebas, Il. ω, 730.
ῥυσάζεισκειν, traxit, raptavit, Il. ω, 755.

ῥυτᾶζοντας γυναικας, raptantes, Od. π, 109. υ, 319.
 ῥυσακτύος ἀλιγεινῆς, Od. σ, 225.
 ῥυτῆρα, Od. ρ, 187. 225. ῥυτῆρσι, Il. π, 745. ῥυτῆρας οἰσῶν, sagittarios, Od. σ, 261.
 ῥυτοῖσι λάεσσι, saxis grandibus, Od. ζ, 267. ξ, 10.
 ῥωγαλίον, Il. β, 417. ῥωγαλίην, Od. ν, 458. ρ, 198. ῥωγαλία, Od. ν, 455. ξ, 545.
 ῥῶγας, scalas, Od. χ, 145.
 ῥῶντο νύχμαι, incedebant, Il. σ, 411. 417. υ, 37. cf. ἐρώσαντο.
 ῥῶπας, Od. κ, 166. δασείας, Od. ξ, 49. χλωράς, Od. π, 47.
 ῥωπήια πυκνά, Il. ν, 199. ψ, 212.
 ῥωχμὸς, Il. ψ, 420.

Σ

ΣΑΙΨΝΟΝ, Od. κ, 219. σαίνωσ', Od. κ, 217. σαίνοντας, Od. π, 6.
 Σάκος αἶλον, Il. η, 219. γέρον, Od. χ, 184. δαιδάλειον, Il. χ, 515. δεινόν, Il. η, 244. ἐπαβόσιον, ibid. 219. ἐνὺν, Il. ν, 552. καλόν, Il. χ, 515. δλίγον, Il. ξ, 376. παναίολον, Il. ν, 552. ποικίλον, Il. κ, 149. εἰβαρὲν, Il. γ, 355. τετραθέλυμον, Il. ο, 479. τετυγμένον, Il. ξ, 9. σάκεις πύκα ποιητοῖο, Il. σ, 607. σάκει, Il. ν, 565. σάκισιν χαλκήρεσιν, Il. ρ, 268. σάκισσι, Od. ξ, 477. σάκισσι, Il. ρ, 354.
 Σακίσπαλος, Il. ε, 126.
 Σάλπιγγιν, Il. φ, 588.
 Σάνδαλα κῆφα, H. in Merc. 85.
 Σανίδες ὑψηλῆς, Od. φ, 51. σανίδες ἀραρυταί, Od. χ, 128. εὐξέσσι, Il. σ, 275. κληῖσαι, Od. β, 344. σανίδεσσι εὐξέσσης, Od. φ, 157. σανίδας κολλητάς, Il. ι, 579.
 Σάω, in Cer. 5. v. not. σάω, imperat. Od. ν, 250. ρ, 595. σάω, imperf. servabat, Il. π, 365.
 Σαοφροσύνησι, Od. ψ, 50.
 Σαύφρων, Od. δ, 158. σαύφρονα, Il. φ, 462.
 Σαπείη, Il. τ, 27.
 Σάτινα, in Ven. 13.
 Σαῦλα βαίνου, tarde, H. in Merc. 28.
 Σαυωτῆρας, Il. κ, 155.
 Σαῶσα, Od. κ, 286. σαῶσεις, Il. α, 85. σαῶσει, Il. ι, 78. σαῶσεν, Il. ε, 224. σαῶσμεν, Il. ε, 469. τ, 408. σαῶσθε, Il. ν, 47. σαῶσμεν, Il. ι, 250. σαῶσμέναι, Il. ν, 96. σάωσι, Il. ε, 25. Od. δ, 288. σάωσατε, Il. ο, 427. σάωσαν, Il. φ, 611. σάωσον, Il. λ, 827. σαῶσαις, Il. ρ, 149. σαῶσιαν, Il. μ, 125. σαῶσης, Il. ρ, 144. σαῶση, ibid. 692. σαῶσαι, Il. φ, 274.

ω, 55. σαωθήτω, Il. ρ, 228. σαωθήναι, Il. ο, 503. conf. σάω.
 Σαώτερος, Il. α, 52.
 Σβίσσαι, Il. π, 621.
 Σέβας θυμὸν ἐκίσθω, pudor, Il. σ, 178. μ' ἔχει, Od. γ, 123. etc.
 Σεβάσσατο, Il. ζ, 167. 417.
 Σέβεισθε, Il. δ, 240.
 Σείον, Od. γ, 486. σείτο, Il. ν, 805. σείομενα ἀπὸ χειρῶν, Il. ν, 155. σείσατο, se commovit, Il. ρ, 199.
 Σειρὴν πλεκτὴν, Od. χ, 175. 192. σειρὰς εὐπλεκτάς, Il. ψ, 115.
 Σειρήνοιον, Od. μ, 52. 167. Σειρήνων ἀδινάων, Od. ψ, 326. θισπειάων, Od. μ, 158.
 Σείλας, Il. ο, 600. σίλαϊ μεγάλας, Il. ρ, 759. σίλα πυρὸς θάλαπρον, Od. φ, 246.
 Σιλήνη ἄνασσα, in Lun. 17. εὐπλόκαμος, ibid. 9. εἰς λευκώλενε, ibid. λαμπρὰ, in Mid. 5. πρόφρον, in Lun. 17.
 Σίλινον ἐλιόθρεπτον, Il. β, 776. σιλίνους, B. 54.
 Σίλλοι, Il. π, 254.
 Σέλματος ἄκρον, in Bacch. 47.
 Σίσσηπτε, Il. β, 155. σήπεται, Il. ω, 414.
 Σίῦα, Il. υ, 189. σιῦας, Il. ο, 681. σιῦς, Il. ζ, 155. λ, 294. σιῦαν, Od. ζ, 89. σιῦνται, Il. λ, 415. σιῦσθαι, in Mart. 12. σιῦατ', Il. ζ, 505. η, 208. σιῦνται, Il. γ, 26. σιῦατο, Il. υ, 148. σιῦάμενος, Il. χ, 22.
 Σήκασθιν κατ' Ἴλιον, inclusi fuissent, Il. 9, 151.
 Σηκοῖρον, Od. ρ, 224.
 Σηκῶ, Od. ι, 519. σηκὸς κατηγορία, Il. σ, 589.
 Σῆμα ἀριφραδὲς, Il. ψ, 526. Od. λ, 125. δέιλον, Il. κ, 466. περιφραδὲς, Od. ψ, 75. σήματα ἔμπειδα, Od. τ, 250. ἐναίσιμα, Il. β, 353. ἐνδίζω, Il. ι, 256. παρὰσις, Il. δ, 581.
 Σημαίνει φυλάκεσσι, praest. Il. κ, 58. σήμαιν', impera, Il. α, 296. σήμαινε, imperabat, Od. χ, 450. σημαίνειν παῖσι, Il. α, 289. etc. σημαίνω, Od. μ, 26. σήμηνε, Il. ψ, 558. 757.
 Σημάντορι ἐπιτεταμένω, Od. ρ, 21. σημάντορος, Od. τ, 514. σημάντορας, Il. δ, 451.
 Σθεναρή, Il. ι, 501.
 Σθίνος ἐπιεικτὸν, Il. 9, 52. ἐσθλὸν, Il. ψ, 280. ἢ ἀλαπιδόν, Il. ε, 785. σθίνος περὶόμενος, Il. ο, 559. σθίνει, Il. ν, 678. σθινεί, Il. 9, 557.
 Σιάλοιο ἀπαλοτεριφίος, Il. φ, 365. σιόλοισιν ἐννέωροισιν, Od. κ, 590.
 Σίγα, Il. ξ, 90. Od. ξ, 495. etc.
 Σιγαλόεντα, Il. ε, 226. 528. etc.
 Σιγῇ, quiete, sine alterius injuria, Od. σ, 141.

- Σιδηρός πολύκμητος, supellex ænea, II. ζ, 48, κ, 597. σιδηρον αἶθωνα, Od. α, 184. ἰέντα, II. ψ, 850. πολὺν, II. ι, 566.
- Σίζ, stridebat, Od. ι, 594.
- Σίνεται μέγα ἄνδρας, II. ω, 45. σίνοντο, Od. μ, 144. σίνηαι, Od. λ, 111, μ, 159. σινέσκοντο, Od. ζ, 6.
- Σίντης λείων, II. υ, 165. σίντην, II. λ, 481. σίνεται — λύκοι, II. π, 555.
- Σιτέσκοντο, Od. ω, 208.
- Σίτοιο γλυκεροῖο, H. in Apoll. 461. μελίφρονος, Od. ω, 488.
- Σιτομέγος, B. 244. σιτοφάγῃ, Od. ι, 191.
- Σιφλώσει, contumelia afficiat, II. ζ, 242.
- Σιωπῇ, adverb. tacite, Od. ο, 462.
- Σκάζων, II. λ, 810. σκάζοντέ, II. τ, 47. σκάζεσθαι, II. ω, 154.
- Σκαῖον ῥιον, Od. γ, 295.
- Σκαίρεσιν, Od. κ, 412. σκαίροντες, II. σ, 572.
- Σκαλμοὶ, in Bacch. s. latron. 42.
- Σκαφίδες, Od. ι, 223.
- Σκίδασι, II. υ, 341. σκίδασον, II. τ, 171.
- Σκίδασιν, Od. α, 116, υ, 225.
- Σκίλος περυσνόν, II. π, 514.
- Σκέπαρνον ἐύζων, Od. ε, 237.
- Σκέπας, Od. ε, 445. ζ, 210.
- Σκεπώσι, Od. ν, 99.
- Σκίπτει, circumspice, II. ρ, 652. σκίπτειτο ὠϊῶν ῥοῖζον, speculabatur, II. π, 561. σκεψάμενος, prospiciens, Od. μ, 247.
- Σκήλη, siccet, II. ψ, 191.
- Σκηπανία, II. ν, 59, ω, 247.
- Σκηπτόμενος, Od. ρ, 358. σκηπτόμενον, Od. ρ, 205. vid. not.
- Σκηπτῆχος βασιλεὺς, II. α, 279.
- Σκῆπτρον ἄφθιτον, II. β, 46. θυμαρὶς, Od. ρ, 199. πατρώϊον, II. β, 46. παχὺ, II. σ, 416. χρύσειον, Od. λ, 91. ψιλόν, Od. ν, 437.
- Σκηρίπτεισθ', Od. ρ, 196. σκηρίπτόμενος, Od. λ, 594.
- Σκιάση, II. ρ, 232.
- Σκιδναται, II. λ, 308. σκιδνασ', II. π, 575. σκιδνασθ', Od. β, 252. σκιδνασθαι, Od. α, 274.
- Σκιάωντο, de tenebris nocturnis, Od. β, 588. γ, 487.
- Σκιρτώσιν, B. 174. σκιρτῶν, II. υ, 226, 228. σκιρτῆσαι, B. 60.
- Σκολιάς θέμισας, II. π, 387.
- Σκολόπεσσι, II. σ, 177. etc.
- Σκόπελοι, Od. μ, 75. σκοπέλοιςιν ἄηροισιν, Od. μ, 239.
- Σκοπιάζειν, II. κ, 40. σκοπιάζων, II. ζ, 58.
- Σκοπὴν παιπαλοέσσαν, Od. κ, 97. σκοπιαί, II. θ, 553. τ, 299.
- Σκοπὸς ἄλιος, II. κ, 524.
- Σκότιον, II. ζ, 24.
- Σκοτομήνιος, Od. ζ, 457.
- Σκότος τυγερὸς, II. ε, 47.
- Σκυδμαινέμεν, II. ω, 592.
- Σκύξεν, Od. ψ, 209. σκύξισθαι, II. ω, 113. σκυζομένη, II. δ, 23.
- Σκυλάκεισσι ἀμαλῆσι, Od. υ, 14.
- Σκύμνος, II. σ, 519.
- Σκυτοτόμων, II. η, 221.
- Σκύφος, Od. ζ, 112.
- Σκώληξ, II. ν, 654.
- Σκῶλος πυρίκαυτος, II. ν, 564.
- Σκῶπις, Od. ε, 66.
- Σμαραγεῖ, II. β, 210. 463. σμαραγήσῃ, II. φ, 199.
- Σμειθαλὸς δράκων, II. β, 509. φάνη αὐτῇσι, Od. ζ, 157. ἀρτῆρ, Od. λ, 608. σμειθαλή κεφαλῇ, de Sylla, Od. μ, 91. σμειθαλίην αἰγίδα, II. φ, 401. σμειθαλίον δίδρακην, adv. II. χ, 95. κονάβησαν, II. π, 277. σμειθαλία ἰάχων, II. ε, 302. πτυπῶν, II. η, 479.
- Σμειδνῇ, II. ε, 742. σμειδνὸν, II. ο, 687. 732.
- Σμήχουτο, male edilur pro σμύχουτο, II. χ, 411.
- Σμικρῆσι ὀρνίθεσσι, pullis, II. ρ, 757.
- Σμύξαι κατὰ — πυρὶ νῆας, incendat, II. ι, 649. v. not. σμύχουτο, II. χ, 411. vid. not.
- Σμῶδιζ αἵματόεσσα, II. β, 267. σμῶδιγγες πυκναί, II. ψ, 706.
- Σόος, Od. τ, 300. σόη, II. ο, 497. σόη, II. ι, 424. σόα, II. ω, 382. Od. ν, 564.
- Σοῖο, pro σο, Od. ο, 510.
- Σόλον αὐτοχθῶνον, II. ψ, 826. 839. 844.
- Σορός, II. ψ, 8.
- Σοφίης πασης εὖ εἰδῆ, de arte fabrilī, II. ο, 412.
- Σώσι, II. ι, 395.
- Σπαργανιώτα, fasciate, H. in Merc. 301.
- Σπάργανον, H. in Merc. 151. σπάργανα, ibid. 268.
- Σπάρεαν ἐν φάρεϊ λευκῇ, fasciaverunt, H. in Apoll. 121.
- Σπᾶσεν χεῖρα ἐκ χειρὸς Ἀντινόοιο, suam manum traxit, etc. Od. β, 521. σπασάμην ῥῶπας, avulsi, Od. κ, 166. σπάσατο ἐκ χειρὸς, extorsit manibus, II. λ, 240. σπάσασθε φάσγανα, Od. χ, 74. σπασσάμενος ἄρ, Od. κ, 439.
- Σπείθ μοι, sequere, II. κ, 285.
- Σπείος γλαφυρόν, Od. ε, 194. σπείος γλαφυροῖο, Od. ε, 68. 226. κοίλοιο, Od. μ, 95. σπείων ἐροέντων, H. in Ven. 264.
- Σπείρον, velum, Od. ε, 518. σπείρος ἄτερ, sine veste (funebri ἱνταφίς) Od. β, 102. τ, 147. ω, 156. σπείρα, vela naviū, Od. ζ, 269. κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλῶν, pannos laceros, Od. δ, 245. σπείρων εἴ-λυμα, Od. ζ, 179.
- Σπίνδων, II. λ, 774. σπένδισκε, II. π, 227.

- σπένδισκον, Od. η, 158. σπείσομεν, Od. η, 165. 181. σπείσασκε, Od. θ, 89. σπείσαν, Od. γ, 542. 595. σπείσων, Il. ω, 287. σπείσης, Il. ζ, 259. σπείσαι, Od. γ, 47. H. in Apoll. 497.
- Σπείος ἀργύρεον, Il. σ, 50. δάφνησι κατηρεφές, Od. ι, 182. ἡεροειδής, Od. μ, 80. σπείσι γλαφυροῖσι, Od. α, 15.
- Σπέρμα πυρὸς σάων, Od. ε, 490.
- Σπέρχοιν ὁπότε ἄλλαι, ingrulerent, Od. γ, 285. σπέρχωνιν ἄλλαι, ὑπ' ἀνέμων, Il. ν, 534. σπέρχοιατ', festinent, cum in-finit. Il. τ, 517. ὁπότε ἐρετροῖς, acriter remigarent, Od. ν, 22. σπέρχόμενος, cum verbo, statim, Il. λ, 110. ψ, 870. ω, 522. Od. ο, 60. σπέρχομένη νῆς, acta remis, Od. ν, 115. σπέρχομένοιο γέροντος, urgente, Il. ω, 248. σπέρχόμενος, cum in-finit. Od. ι, 101.
- Σπείσθαι, sequi, Od. ζ, 524.
- Σπειύδων, Il. θ, 191. ψ, 414. σπειυόμεν, Od. ω, 523. σπειυόντισσιν, Il. ρ, 745. σπειύσομεν δειροί, Il. ρ, 121. σπειύσει, Od. ι, 250. 510. σπειύσεται, Il. ω, 255. σπειύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, Il. ο, 402.
- Σπῆι γλαφυροῖ, Il. σ, 402. ω, 83. etc. σπήισσι, Od. ι. 400. κ, 404.
- Σπιλάδες, Od. ε, 405. σπιλάδεσσι, Od. ε, 401.
- Σπινθαρίδες, H. in Apoll. 442.
- Σπινθῆρες, Il. δ, 77.
- Σπλάγχνα, Il. β, 426. Od. υ, 252. etc.
- Σπόνγῳσι πολυτρήτοισι, Od. α, 111. χ, 459.
- Σποδῇ μελαίνῃ, Od. ε, 488.
- Σποδῆ, Od. ι, 575.
- Σπονδαὶ ἄκρητοι, Il. β, 541. δ, 159.
- Σπονδυλίαν, Il. υ, 485.
- Σπυδαῖον, H. in Merc. 532.
- Σπυδῇ, ægre, Il. ε, 895. ψ, 57. etc. vix tandem, Il. λ, 561. acriter, Il. ν, 687.
- Σταδίη μάχη, Il. η, 240. ν, 514. etc.
- Σταδμην ἐπὶ, Od. ε, 245. ρ, 541.
- Σταδμῷ διοπόλῳ, Il. τ, 77. σταδμὸν ποιμήνιον, Il. β, 470. σταδμοὶ ἀργύρεσι, Od. η, 89. σταδμοῖν, Od. ζ, 19.
- Στάξει, Il. τ, 59. στάξον, ibid. 548.
- Στάσκε, Il. σ, 160. στάσκει, Il. γ, 217.
- Σταμίνεσσι θαμίσι, trabibus, Od. ε, 252.
- Σταυτὸς ἵππος, Il. ζ, 506. ο, 265.
- Σταυροῖσι πυκνοῖσι, Il. ω, 453. σταυρὸς πυκινός, Od. ζ, 11.
- Σταφυλαὶ παντοῖαι, Od. ω, 542.
- Σταχύεσσιν, Il. ψ, 598.
- Στίατος, Od. φ, 178. 182.
- Στείβον, Il. υ, 499. Od. ζ, 92. στίβοντες, Il. λ, 554.
- Στείλα νῆας, instruxi, Od. ζ, 248. στείλαν ἱρία, complicuerunt, Od. γ, 11. ἀγγελίην ἐπὶ, Il. δ, 584. στείλαντο ἱρία, Il. α, 435. cf. στείλω.
- Στελεῖν, foraminis, Od. φ, 422.
- Στελεῖν περικαλλεῖς, manubrium, Od. ε, 236.
- Στείνοντο, Il. ζ, 54. Od. ι, 219. σείνοιντο, Od. σ, 585.
- Στείνος, Il. μ, 66. ψ, 419. σείνει αἰνοτάτῃ, Il. θ, 476. σείνῃ, Il. ο, 426. σείναι θυμῷ, curas, H. in Apoll. 553.
- Στεινωπὸς, Il. ψ, 427. etc.
- Στείραν βῶν, Od. κ, 522. λ, 50.
- Στείρη, carinæ, Il. α, 482.
- Στείρησι, Od. λ, 17. σείχην, Il. λ, 551.
- Στείλω νῆα, instruam, Od. β, 287. σέλλοντα ἐτάρες, instruentem ad pugnandum, Il. δ, 294. conf. στείλα. σέλλισθαι κατὰ στρατὸν, accingimini, Il. ψ, 285.
- Στέμμα θεῶν, Il. α, 14. 28. 275. στέμματα, B. 179.
- Στεναχίζω, Od. α, 245. etc.
- Στεναχῆσαι, Il. σ, 124. sic. edd. vett. hæc ed. σοναχῆσαι.
- Στενάχω, Il. ω, 639. στενάχουσι μεγάληα, Il. π, 591. στενάχουχ', Il. τ, 152. στενάχοντο, Il. ν, 558. ζ, 452. etc.
- Στίνει, Il. υ, 169.
- Στερεῖσαι, privare, Od. ν, 262.
- Στερεῖας, Il. ι, 506. κ, 265. etc.
- Στερεωτέρη, Od. ψ, 105.
- Στέρνον Ποσειδάωνι ἥκελος, Il. β, 479. εἰσωνῶν, Il. ν, 290. στέρνουσι, Il. ν, 282. ψ, 365.
- Στεροπῇ, Il. λ, 66. etc.
- Στεροπηνεῖται, Il. π, 293.
- Στεῦτα, Il. γ, 83. ι, 241. etc. σέῦτο, Il. β, 597. σ, 191. etc.
- Στέφανος ἀνδρὸς παῖδες, Curial. 1.
- Στεφάνης ὑψάλλε, Il. η, 12. στεφάνην εὐτυχτον, in Ven. sec. 1. χαλλκίην, Il. κ, 50. στεφάνης καλῆς, Il. σ, 597.
- Στίφει μορφὴν ἔπεισι, tegit eloquentia, sc. deformitatem, Od. θ, 170.
- Στήθος μεταμάζιον, Il. ε, 19. στήθια ἰμέρβενται, Il. γ, 597. λαχθήντα, Il. σ, 415. στήθεσιν ἀπαλοῖσιν, H. in Ven. 90. λαοίοισι, Il. α, 189. στήθεσφι, Il. λ, 574. μ, 151. etc.
- Στήρεῖ ἐν νέφεσιν, in nubibus posuit, de iride, Il. λ, 28. στήρεῖαι ποσὶν ἔμπεδον, firmiter stare, Od. μ, 454. στήρεσθαι πίδεσθαι ἐκ εἵχης, idem, Il. φ, 242. στήρικτο, H. in Merc. 11.
- Στήσα νεᾶς εἰς, Od. δ, 582. νῆας, Od. ζ, 258. ἐν, Od. ρ, 427. σῆσεν, collocavit in acie, Il. δ, 298. σῆσαν ἵππους, consistere jusserunt, Il. ω, 350. σῆσον λαὸν, Il. ζ, 435. σῆσωσ' ἄποινα, numerent, Il. χ, 550. σῆσαι ἀμφὶ πυρὶ τρίποδα, Il. σ, 544. χ, 443. etc. σῆσας δέκα τάλαντα, Il. τ, 247. ω, 232. σῆσασα μύλην, cohobuit, Od. υ, 111. σῆσαντες ἔριν ἐν ὕμνῳ, Od. π, 292. τ, 11. σῆν, Il. λ, 745. σήτην,

- Il. α, 352. γ, 344. *στίομεν*, stemus in acie, non cedentes, Il. α, 297. *στίομεν*, Il. λ, 348. *σάν*. Il. ι, 193. etc. *σαίη*, Od. α, 256. *σαίησαν*, Il. ρ, 753. *σῆς*, H. in Apoll. 220. 246. *σῆς*, Il. ρ, 30. *σῆη*, Il. ε, 598. *σείωμεν*, Il. χ, 231. *σῆσειν* φουλόβας, Od. λ, 315. *σῆσμαι* ἀντην, contra stabo, Il. σ, 308. *cum genit.* Il. υ, 90. *σῆσόμεθ' ἀν' πύργας*, stabimus, Il. σ, 278. *σῆσιος* ἐν πολέμῳ, staturum in acie, Il. ρ, 254. *σῆσισθαι περὶ γένεατα*, facere ut supplices fiant, Il. λ, 608. *σῆσαντο κοητήρας*, Od. β, 431. *σῆσονται ἀγῶνα*, H. in Apoll. 150. *σῆσασθαι ἀντ' ἐμοῖο*, coram me consistere, Il. φ, 482. *σῆσαμιν ἱστὸν*, telam instituit, Od. β, 94. etc. *σῆσάμενοι*, consistentes, Il. σ, 553.
- Στιβαρόν*, Il. γ, 335. ε, 746. etc. *σιβαρώτερον*, Od. ρ, 187.
- Στιβαρώς*, Il. μ, 454.
- Στίβη κακῇ*, Od. ε, 467. *ὑπνοῖν*, Od. ρ, 25.
- Στίβος*, H. in Merc. 353. *σίβον*, ibid. 352.
- Στίλβων ἱμασιν*, Il. γ, 392. *κάλλι*, Il. γ, 392.
- Στιλπναί*, Il. ξ, 351.
- Στίχης κρατερῆαι*, Il. δ, 90. *ἐκ ἀλαπαδναί*, Il. δ, 350. *συκναί*, Il. γ, 61.
- Στόμα ἀργαλέον*, Od. χ, 137. *μακρόν*, Il. ξ, 56. *μέγα πολέμοιο*, Il. κ, 8. *σομάτων ἱερίωντων*, in Lun. 20. *σομάτισσιν*, B. 290.
- Στόμαχον*, fauces, guttur, Il. τ, 266. cf. Il. ρ, 47. *σομάχης*, idem, Il. γ, 292.
- Στοναχή*, Il. ω, 512. *στοναχάς*, Il. β, 59. 356. etc.
- Στοναχῆσαι*, Il. σ, 124. *στοναχῆσται*, H. in Ven. 253.
- Στοναχίζω*, Od. ι, 13. *στοναχίζετο*, Il. β, 784. η, 95.
- Στονόεντα*, Il. ρ, 159. etc. *στονέισσα*, Il. ω, 721.
- Στόνος ἀκῆς*, Il. φ, 20. *ἀργαλέος*, Il. τ, 214.
- Στόρεσαν ὀϊμνια*, Od. δ, 301. *στόρεσον*, Od. ψ, 171. 177. *στόρεσαι λήχος*, Il. ι, 617. etc. *στόρεας ἀνδρακῆν*, Il. ι, 215.
- Στρατῆν*, Il. β, 606.
- Στρατὸς ἱερός*, Od. ω, 81. *στρατὲ ἀεικίλια*, Il. ζ, 84. *στρατὸν εὐρὺν*, Il. α, 229. *παλὺν*, Il. ρ, 472. *στρατῶν*, Il. κ, 347.
- Στραβλοί*, *erilh.* cancerum, B. 286.
- Στραπτὴ γλῶσσ' ἀνδρώπων*, agilis, Il. υ, 248. *στραπτοῖο χιτῶνος*, conserti annulis, Il. ι, 113. *στραπτοὶ καὶ θείοι αὐτοὶ*, Il. ι, 493. *στραπταὶ ἰσθλῶν φρένες*, Il. α, 203. *στραπτοῖσι χιτῶσιν ἐπὶ*, Il. φ, 31.
- Στερεύσθαι*, lente consumi vel perire, Il. α, 512. Od. μ, 351.
- Στερίφειν* θένειν ὅσσι, Il. π, 792.
- Στρέψασκον*, Il. σ, 546. *στρέφεις*, Il. α, 645'. *στρέφθιντε*, Il. ε, 575.
- Στρέμβον*, Il. ξ, 413.
- Στροβόλο νιοσσοί*, Il. β, 311. *τίκνα*, Il. β, 326.
- Στροφάλιγγι*, Il. φ, 503. *κονίης*, Il. π, 775.
- Στροφαλίζετε*, Od. σ, 514.
- Στρέφος*, Od. ν, 458. ρ, 193. σ, 108. *στρέφει χεῖρές*, H. in Apoll. 128.
- Στροφῶσιν*, Od. η, 103. *στροφῶσα*, Od. ρ, 97. *στροφῶτο*, Il. ν, 557. *στροφῶσθ'*, *infin.* Il. υ, 422. *στροφῶσθαι*, Il. ι, 459.
- Στυγέει*, Il. ρ, 370. *στυγέει*, Il. η, 112. α, 167. *συγῆη*, Il. α, 186. *συγῆσι*, Il. ρ, 515.
- Στυγερός*, Il. ε, 47. ν, 672. etc.
- Στυγερός*, Il. π, 723.
- Στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας τέφ*, *terribilem redderem vim* etc. Od. λ, 501.
- Συφελίζετε ξείνο*, Od. σ, 415. υ, 324. *συφελίζω*, vexare, affligere, Il. φ, 580. *συφελίζομεν*, Od. π, 108. υ, 318. *συφίλιξέ μιν μισαῶντα*, cohibuit, Il. η, 261. μ, 405. *verberavit me*, Il. φ, 512. *συφελίζῃ νέφεα ζέφυρος*, agat, Il. λ, 305. *συφελίζαι ἐξ ἰδίων*, excutere, Il. α, 581.
- Συβόσια*, Il. λ, 678. Od. ξ, 101.
- Συβώτης ἰσθλός*, Od. α, 555. *ὄρχαμος ἀνδρῶν*, Od. ζ, 22. 121. *συβώτιω*, Od. ξ, 459. *συβῶτα*, Od. ξ, 55. etc.
- Συγκύρυσται*, Il. ψ, 435.
- Σύγχει μὴ μοι θυμὸν*, Il. ι, 608. ν, 808. *σύγχειας πολὺν κάματον καὶ ἰζῆν Ἀργείων*, magnam molestiam creasti Argivis, Il. α, 566. *συγγυέαι*, deprimere, Od. ρ, 159. *σύγχυτο ἥνια*, Il. π, 471.
- Συκῆ*, Od. ω, 245. *συκαὶ γλυκεραὶ*, Od. η, 116.
- Συκίας*, Od. ω, 540.
- Σύκον*, Od. η, 121.
- Σύλα πῶμα φασίτης*, detraxit, Il. δ, 116. *συλήσας τεύχια*, Il. η, 78. 82. ν, 641. *συλήσει*, Il. δ, 466. *συλήτην*, Il. ν, 202. *συλήσωσι*, Il. α, 428. *συλήτω*, Il. χ, 258. *συλήσει*, Il. ζ, 71.
- Συλεύειν*, Il. ω, 436.
- Συλλέξομαι*, Od. β, 292. *συλλέξατο*, Il. σ, 415.
- Συμβάλλετον ὕδωρ ποταμοὶ*, Il. δ, 453. *ἤχ' ἰοῦς σιμόεις ἢδ' Ἰκάμανδρος*, Il. ε, 774. *συνέβαλον πόλεμον*, Il. μ, 181. *σύμβαλον μάχισθαι*, Il. τ, 565. *αὐτὰς, commiserunt*, Il. υ, 55. *συμβλήσει αὐτῶ, occurreris*, Il. υ, 335. *συμβλήμινος*, obvius, Od. α, 440.
- Συμμάρψαι*, Il. κ, 467.
- Συμμητιάσθαι*, Il. κ, 197.
- Συμμισγεται*, *de flumine cum dat. confluit*, Il. β, 753.
- Συμπλατάγησι*, Il. ψ, 102.

- Συμφερόμεσθαι μάχη, Il. λ, 755.
 Συμφερετή ἀρετὴ πῖλιν ἀνδρῶν, etc. Il. ν, 237. v. not.
 Συμφερόμενοι, Il. β, 372.
 Συμφεράσσομαι οἱ βουλὰς, conferam consilia, Il. ι, 574. συμφεράσασθαι οἱ βουλὰς, Il. α, 537. 540.
 Συμφῶνες, H. in Merc. 51.
 Συναγείρων, Od. δ, 90. συναγίρεται ἵππας, Il. ο, 680. vid. not. εὖ συναγυράμενοι, magno numero coeūtes, h. l. conuivendi causa, Il. ω, 802.
 Συναγὼν ὄρεα, Il. γ, 269. ὁσμίνην, Il. ζ, 448.
 Συναγρόμενοι, Il. λ, 686.
 Συναίητο, collegit, Il. ρ, 502.
 Συναντίσθην, Il. η, 22. συναντόμενος, Od. ο, 537. ρ, 165. συναντήτην, Od. π, 333. συναντήσονται, Il. ρ, 134.
 Σύν — ἀράξῃ, Il. ψ, 673. σύν — ἄραξι, Il. μ, 384.
 Συναρωγὶ θίμιτος, in Mart. 4.
 Συνδύο, H. in Ven. 74.
 Συνεργαζον ὅσον ἄραι, intervallo promontiorum, Il. ζ, 56.
 Συνεκλόνειον ὄϊσι, sc. αὐτὰς, conturbabant, Il. ν, 722.
 Συνέλασσε ἐν ὀλίγῃ, H. in Merc. 240. συνέλασσαν ληῖδα, Il. λ, 676.
 Σύνειλεν ὀφρὺς λίθος, detersit, Il. π, 740. συνέλων χλαῖναν καὶ κόας, involvens se lanæ etc. Od. υ, 95.
 Συνέμιχθ' ἐν σφί χεῖρες, Il. ψ, 687.
 Συνεοχμῶ ἐν — κειφαλῇς τε καὶ αὐχένοις, Il. ζ, 465.
 Συνέπηξεν, Il. ε, 902.
 Συνέριθος, Od. ζ, 32.
 Συνέρρηκται, Od. θ, 137.
 Σύν — ἐρχομένην, Il. κ, 224.
 Συνέσσευ, H. in Merc. 94.
 Συνεχῆς, dactylus, Il. μ, 26. v. not. Od. ι, 74.
 Συνέχειν ποσὶν, Il. ο, 564. 475. σύν — ἔχεισαν ὄρεα, Il. δ, 269.
 Σύνεχον ὀχῆας, Il. δ, 133. υ, 415.
 Συνήθειαν μαλακῆσιν, H. in Merc. 482.
 Συνημοσύνας, compositiones, pacta, Il. χ, 261. conf. συνώμεσθαι.
 Συνήντετο, Il. ρ, 34. Od. δ, 567. etc.
 Συνήρος, Od. θ, 99.
 Σύνθετο, paciscere, sponde, Il. α, 76. attende, Il. ζ, 334. Συμῶ, Od. ο, 27. σύνθετο Συμῶ τὴν βουλὴν, percepit, Il. η, 44. φρεσὶ σύνθετο ἀοιδῶν, audiendo percepit, Od. α, 528. ὅπα, Od. υ, 92.
 Συνθέσεται ἡμῖν βουλῇ, succedet, Od. υ, 245. vid. not.
 Συνίτην, Il. ζ, 120. π, 476. etc.
 Συνιστάμεναι πολέμονδ' ἐν, congregiēmur pugnando, Il. θ, 400.
 Συνιστάμεναι, Il. δ, 332.
 Συνοχωκότε, Il. β, 218. vid. not.
 Σύν — παράξῃ δαίτα, Il. α, 579.
 Σύντρεψι, Od. ι, 429.
 Συνώμεσθαι, ἀμφὶ γάμῳ, vel colloquamur et agamus, vel paciscamur de nuptiis, Il. ν, 581. vid. not. ex συνημοσύνας.
 Σύνριγγος, Il. τ, 387. συνρίγγων, Il. κ, 13. σύνριγγι, Il. σ, 526.
 Σὺς μέγας, Od. δ, 457. σὺς λιθιοτήρης, Od. σ, 29. σὺς κάπρη, Il. λ, 293. σύν ἀκάμαντα, Il. π, 823. χλύνην, Il. ι, 535. σὺς ἀργιόδοτες, Od. λ, 412. ἀγρότιροι, ibid. 610. Φαλίθοντες ἄλαιοι, Il. ι, 463. χαμαιυνάδες, Od. κ, 243. σὺν αὐλιζομένων, Od. ζ, 412. σὺς κάπρησιν, Il. ι, 783. σὺσσειν ἀγρομένοισι, Od. ζ, 25.
 Σὺτο αἷμα, prorupit sanguis, Il. ρ, 167.
 Συφεῖν, Od. κ, 389. συφεῖνδ' ἐν, ibid. 320. συφεῖσιν, ibid. 238. συφεῖς, Od. ζ, 13. 75.
 Συφορβῆς, Od. ρ, 548. etc.
 Σφάξσει, Od. α, 92. σφάξ' ὄϊν, Il. ω, 622. σφάξεν, Od. γ, 454. σφαζόμενοι βόες, Il. ψ, 51.
 Σφαίρη ἔπαιζον, Od. ζ, 100. vid. not. ἀν' ἰσθὺν περὶεσαντο, Od. θ, 577. σφαίραν ἔριψ' ἐν, Od. ζ, 115. καλὴν, Od. θ, 372.
 Σφαίρηδ' ἐν ἑλκόμενος, Il. ν, 204.
 Σφαραγύντο, Od. ι, 390. 440.
 Σφειδανὸν κελύων, vehementer, Il. λ, 165. π, 572.
 Σφέλας, Od. σ, 393. σφέλα πολλὰ, Od. ρ, 231.
 Σφῆκσειν ἐν ὀδῷ, Il. π, 259.
 Σφῆλεν ἱ βέλος αὐτὸν, Od. ρ, 464.
 Σφῆ, Il. α, 554. σφῆς, Il. π, 18. σφῆ, Il. λ, 90. σφῆ, Od. ρ, 431. σφείων, Il. δ, 535. ι, 626. σφοῖς, Il. σ, 231. σφῆσιν ἄτασθαλίῃσιν, Od. α, 34. σφῆς, β, 237. σφῆς, Il. δ, 302.
 Σφωδρῶς, Od. μ, 124.
 Σφωτῆρον ἔπος, jussa vestra, Il. α, 216.
 Σφιδίης πολυδίσμου, Od. ι, 35. 358. σφιδίην εὐρείην, Od. ι, 163. 251.
 Σφιδέθ' οἱ ἦεν ὀλεθροῖς, Il. π, 800. 807. etc.
 Σφιδεῖ χεῖρα ἐπὶ κόπῃ, etc. Il. α, 219. οἱ arcuit ab ipso, Il. λ, 96. Εἰλυθῖας, idem, Il. π, 119. ὅσος γόοιο, Od. δ, 758. νόον τόνδ' ἐν Συμῶ, Od. ζ, 490. ἐν φρεσὶ, memor fuit, Od. σ, 325. σφιδέθ' ἐπ' ἀγκῶνος κειφαλήν, Od. ζ, 494. νύκτα, retinuit, Od. ψ, 245. σφιδέθ' ἐπὶ σάκκῃ, tenebant, Il. δ, 113. σκῆπτρα, Il. η, 277. etc. σφιδέτω φόρηγγα, Od. θ, 557. σφιδέτω, Il. ψ, 466.
 Σχίμεν ἵππους, colibere a cursu, Il. θ, 254. σχώμεν σθένος ἀνδρός, Il. ρ, 309. σχῶν κειφαλήν ἀγχί, Od. α, 157. σχήσω ἀμυνόμεναι, Il. ρ, 182. πόλεμον, Il. ω.

670. σχήσομεν ἔντοςθεν μεγάρων, Od. χ, 172. σχήσεισθε ποτὶ, Il. ν, 650. σχήσεισθαι μάχης, cessaturum pugnare, Il. ι, 651. μένεις, Il. ρ, 503. σχίεσθαι, Il. η, 248. ἀγλαὸν ὕδωρ, Il. φ, 345. σχίεσθαι, cohibe te, Il. φ, 379. σχίεσθε, abstinete, Il. χ, 416. Od. β, 70. χοῖατ' αὐτῆς, cessant a pugna, Il. β, 98. χῶνται, abstineant, Od. ν, 151. σχίσθαι, Od. δ, 422. σχίμενος πορεύει, sc. clypeum, Il. μ, 298.
 Σχίετλας ἔργα, Od. ξ, 85.
 Σχίζης, Od. γ, 459. σχίζουσιν ἀφύλλοισιν, Il. β, 425.
 Σχοῖνι ἰξίῃ, B. 252. σχοῖνον, Il. β, 497.
 Σῶει, Od. δ, 110. σώσσκον, Il. ρ, 565. σώοντες, Od. ι, 450.
 Σῶμα ἄδαπτον, Od. λ, 54. ἀκλαυτον, ib. 55. σώματα δρατὰ, Il. ψ, 169.
 Σῶς τοι ὄλεθρος, certa perniciēs, Il. ν, 775. Od. ε, 505. χ, 28.
 Σωτῆρας ἀνδρῶπων νεῶν τε, in Diosc. 6.

T

Τ'Α'ΘΗ δρόμος ἵπποισι, Il. ψ, 375. ταθείς κείτο, de morbo, Il. ν, 655.
 Τάκι, Il. ω, 119.
 Ταλαεργοί, Od. δ, 636. φ, 23.
 Τάλαιτον χρυσοῖο, Od. ρ, 395. τάλαντα ἱερὰ, Il. π, 658. χρύσεα, Il. ρ, 69.
 Ταλαπείριος, Od. η, ταλαπείριοι, Od. τ, 379.
 Ταλαπινθία, Od. ε, 222.
 Τάλαρον ἀργύρεον, Od. δ, 125. ὑπόκυκλον, ibid. 131. ταλάροισι πλεκτοῖς, Il. σ, 568.
 Ταλασίφρονα, Il. δ, 423.
 Ταλάσσης, Il. ν, 829. ταλάσση, Il. ο, 164.
 Ταλαύρινον πολεμιστήν, Il. ι, 289. μοί ἐσι πολεμίζουσιν, Il. μ, 239. etc.
 Τελαφρονα, Il. ν, 300.
 Τάμεν διὰ — Il. ρ, 618. ὑπὸ — Il. ε, 74. τάμωμεν ὄρεα, Il. γ, 94. ταμείν, Il. ν, 501. ταμίσθαι ἄροσιν πεδίοιο, Il. ι, 576. τάμηνται ὄρεα, Il. γ, 252.
 Ταμσίχροα, Il. δ, 511. ψ, 811. ταμσίχροα, Il. ν, 340.
 Ταμίη αἰδοίη, Od. α, 139. ταμίην ἀμφίπολον, Il. ω, 502.
 Ταμῖς πολέμοιο, *epith.* Jovis, Il. δ, 84.
 Τάμνεις γλώσσας, Od. γ, 301. τάμνετο δῆρα, ligna sibi caed. Od. ε, 243.
 Ταναήκῃ χαλαρῇ, Il. η, 77. ψ, 118.
 Ταναοῖο αἰγανέης, praelongi jaculī, Il. π, 589.
 Ταναῦπδα, H. in Merc. 252.
 Τανηλεγίος θανάτοιο, Il. ρ, 70. χ, 210. etc.
 Τανύγλωσσοι, Od. ε, 66.

Τανυγλώχινας, Il. ρ, 297.
 Τανύηκεις, *epith.* gladii, Il. ξ, 385. Od. κ, 459. etc. τανύηκσιν, Od. χ, 445. τανυήκεις, Il. π, 768.
 Τανύσσι, Il. ρ, 391. τανύοντο, Il. ι, 464. π, 375.
 Τανύπεπλος, Il. γ, 228. Od. δ, 305.
 Τανυστίεργη, Il. τ, 350. τανυστίεργισσι, Il. μ, 237.
 Τανυσίπτεροι, Od. ε, 65. χ, 468.
 Τάνυσσαν, ἀτάνυμι, Il. ν, 359. ξ, 389. τανύσσειν ἐπὶ γαίῃ, caederet, Od. σ, 91. τανύσσαι, Od. ε, 546. φ, 171. τανυσσάμενος, Il. δ, 112. ι, 298. τάνυται, Il. ρ, 395. τάνυσθεν ἔντῃς, Il. π, 475. τανυσθεὶς κείτο, Il. π, 485.
 Τανύφλοιοι, Il. π, 767.
 Τανύφυλλος, Od. ν, 102. 346.
 Τάπης φαεινός, Il. κ, 156. ταπήτων ἔλων, Il. π, 324. τάπησι πορφυρέοισιν, Il. ι, 200.
 Ταρβαλίον, H. in Merc. 165.
 Ταρβεῖ, Il. κ, 46. ν, 285. φ, 575. τάρβει, pavebat, Il. δ, 388. φ, 288. τάρβεσκον, H. in Ven. 252.
 Τάρβος, Il. ω, 152. 181.
 Ταρβοσύνη, Od. σ, 341.
 Τάρπησαν ὀρόντες, satis spectarunt, s. satiatī adspectu erant, Il. ω, 633. Od. γ, 70. τάρπημεν, Il. λ, 779. ταρπώμεθα, Il. ω, 636. Od. δ, 295. ταρπῆναι, Od. ψ, 212. ταρπήμεναι, Il. ω, 5. cf. τάρφθαι.
 Ταρσοί, Od. ι, 219.
 Τάρταρος, Il. ρ, 481. τάρταρον ἠερόεντα, Il. ρ, 15.
 Τάρφθῃ γόοιο, Od. τ, 213. 251. τάρφθεν — σίτῃ, Od. ζ, 99. cf. τάρπ.
 Ταρφέα, *adv.* frequenter, Il. μ, 47. ν, 718.
 Ταρφέες, Il. λ, 587.
 Τάρφουσιν ὕλης, Il. ε, 555. ο, 606.
 Ταρφεῖαι, Il. τ, 357. 359. ταρφεῖα, Il. μ, 158.
 Ταρχύσσοι, Il. π, 674. ταρχύσσοι, Il. η, 85.
 Ταυρίην, Il. κ, 258. ν, 161.
 Ταῦρος, Il. ω, 405. Ταῦρος λασιαύχινος, H. in Merc. 244. ταῦρον αἴδωσα, Il. π, 487. ἐρύγηλον, Il. σ, 580. ταῦρον ζατρεφίω, Il. η, 223. ταῦρος κικριμένως, Od. ν, 181. παρμείλινας, Od. γ, 6. 8.
 Ταφῆιον, Od. β, 99. τ, 144.
 Τάφον μινοςκία, Il. ψ, 29.
 Τάφρον βαθείαν, Il. η, 341. ἐνρίαν, ib. ὀρεκτῆν, Il. ρ, 179.
 Ταφῶν ἀνόρεσιν, Il. ι, 193. λ, 776. εἴ, Il. π, 806. cf. τίθηπα.
 Ταχέισσι, Il. ρ, 359. υ, 189. etc.
 Τάχος, Il. ψ, 406. τάχει, Il. ψ, 515.
 Ταχύπαλοι, Il. ρ, 161. ψ, 6.

- Ταχυτῆτος, Il. ψ, 740. ταχυτῆτα, Od. ρ, 315.
 Τίγεις πύκα ποιητοῖο, diatke, Od. π, 415.
 Τεθαλυῖα, Od. ζ, 293. τεθαλυῖα, Od. λ, 414.
 Τεθῆλοι, in Mid. 2. τεθῆλως, Od. μ, 105. τεθῆλυα, Ires. 4. τεθῆλει, Od. ε, 69.
 Τέθηπα, Od. ζ, 168. τέθηπεν θυμός, stupet. Od. ψ, 105. τεθῆπότης, Il. φ, 29.
 Τεθαίνει, Il. σ, 89. τεθνάμειν, Il. ο, 497. ρ, 405. etc. τεθνάμειναι, Il. ω, 225. τεθῆσαι, Il. η, 528. etc. τεθνείως, Il. ρ, 161. τεθνεῖωσι, Od. κ, 494. τεθνεῖωσι, Od. τ, 361. τεθνεῖωτα, Il. ζ, 464. π, 858. τεθνεῖστος, Il. ν, 659. Od. ω, 56. τεθνεῖστα, Il. τ, 300. ω, 20. τεθνήστος, Il. ρ, 435. Od. ο, 25. τεθνήστα, Il. ρ, 401. τεθνήστας, Od. ψ, 84.
 Τεθυμέναν, *epith.* unguenti, Il. ζ, 172.
 Τείρεα, Il. σ, 485. τείρεσιν ἑπταπώροις, in Mart. 7. vid. not.
 Τείρει, Il. δ, 315. ν, 251. τείρεσι, Il. ζ, 255. τείρε, Il. π, 510. φ, 51. τείρετο, Il. ε, 552. 797. τείροντο, Il. ρ, 376. τείρεισθαι, Il. ζ, 587. τεϊρόμενος, Od. ε, 524. ι, 441. etc.
 Τειχισπλήτα, Il. ε, 31. 455.
 Τειχίσσαν, Il. β, 559. 646.
 Τειχίον αὐλῆς μίγα, Od. π, 165.
 Τεῖχος αἰπὺν, Il. ζ, 527. ἀμφίχυτον, Il. υ, 145. ἄρειον, Il. δ, 407. ἄρρηκτον, Od. κ, 3. ἐπιδρομον. Il. ζ, 454. ἰδμῆτον, Il. μ, 36. 137. χαλκεον, Od. κ, 4. χθαμαλώτατον, Il. ν, 685. τείχεσιν, Il. η, 135. τείχια ἀβέληχρ', Il. ρ, 177. ἀλίπλοα, Il. μ, 26. κλυτὰ, Il. φ, 295.
 Τείως, Od. δ, 91. ο, 127.
 Τέκι, partum edidit, Il. α, 36. β, 313. 327. etc. τέκομιν, genuimus, *de ulroque parente*, Il. χ, 485. τέκωσι τοκῆες, Od. ρ, 554. τέκειν, Il. ω, 608. τέκη, Od. τ, 266. τέξεις, Od. λ, 248. τέκετο, suscepit e femina, Il. β, 741. ὕπθ, *cum genit.* concepit e viro, *ibid.* 742. etc. τεκόμισθα, genuimus, Il. χ, 55. τεκίσθαι, Il. χ, 481. Od. δ, 387. etc. τέξεσθαι, Il. τ, 99. τεκίσθαι, H. in Ven. 127.
 Τέκος, Il. α, 202. γ, 162. etc. τέκειος, Il. ω, 467. τέκει, Il. ω, 36. Od. δ, 175. τεκίαν, Il. γ, 301. τέκεισι, Il. ε, 555. ν, 176.
 Τεκμαίρεται κατὰ φρονέαν, ostendit animum inimicum, Il. η, 70. τεκμήρατο ὁδόν, indicavit, monstravit esse eundam, Od. κ, 563.
 Τεκμαρ μέγιστον, Il. α, 526.
 Τέκνον ἀγακλές, Il. φ, 379. τέκνον, *vocat.* φίλ, Il. χ, 84. Od. β, 363. etc. τέκνα ἀγλαὰ, Il. β, 871. ἐικυδία, Od. λ, 650. κάλλιμα, in Sol. 5. νήπια, Il. β, 156. περικαλλία, H. in Merc. 323. τέκλεικλυτὰ, Il. τ, 400. τέκνα σμερδαῖοι, Il. β, 517. 526.
 Τεκτῆνατο νῆας, Il. ε, 62. τεκτῆναιτο μῆτιν, Il. κ, 19.
 Τέκτων κροαζός, Il. δ, 110.
 Τελαμών ἀργύρεος, Il. λ, 38. χρύσεος, Od. λ, 609. τελαμώνι εὐπμήτη, Il. ψ, 825. τελαμώνι, Il. ζ, 404. τελαμώνων ἀργυρέων, Il. σ, 598.
 Τελέθει, Il. η, 282. 293. τελέθουσι, Il. ι, 441. etc. τελέθωσιν, in Sol. 12. τελέθουσι, Od. ρ, 486.
 Τελέσει, Od. ζ, 254. τέλειςσιν μοι ὑπόχεσιν, Od. κ, 483. τελέεσται, Od. ζ, 160. τ, 305. 561. conf. ἐτέλ.
 Τέλειον σύμβολον, H. in Merc. 525. τελείων αἰγῶν, Il. α, 66. ω, 54. τελείοτατον πετιτῶν, Il. ρ, 247. ω, 315.
 Τελεσφόρον ἱεναυτὸν, Il. τ, 32. Od. δ, 86. etc. Τελιστὴ μονοήμερος, B. 294.
 Τελευτήσσεισθαι, Il. ν, 100. Od. ρ, 510. τελευτηθῆναι, Il. ο, 74. Od. β, 171.
 Τελήεντων, H. in Merc. 541. τεληέσσας, Il. α, 315. β, 506. etc.
 Τέλος, Il. β, 22. etc. ὃ τέλος τι, nullam rem. Od. ι, 5. vid. not. θανάτοις, mors, Il. γ, 309. etc. φυλάκων, cohors, Il. κ, 56. κακόν, Od. ω, 123. πολέμου ἐν χερσὶ, ἐπίων δὲ ἐν βελῇ, summa belli, summa eloquentia, Il. π, 650. vid. not. τελέεσιν ἐν, per cohortes, Il. η, 380.
 Τέλοςδε, Il. ι, 411.
 Τέλουν ἀρώρης, Il. ν, 707.
 Τέμενος δήμετος, Il. β, 696. ἔσοχον, Il. ζ, 194. καλὸν φυλακῆς καὶ ἀρώρης, Il. ζ, 194. πεντηκοντόγυιοι, Il. ι, 575. περικαλλίς, Il. ι, 574.
 Τένοντι, Il. δ, 521. ε, 507. τένοντες, Il. υ, 478. τένοντας, Il. π, 587. αὐχενίης, Od. γ, 450.
 Τέο ἐπιμέμφει, Il. β, 225. μέχρῃς, quoad, Il. ω, 128.
 Τέρας ἄγρον, H. in Apoll. 502. τεράων ἰδίῃ θυμῷ, Il. μ, 229.
 Τερατοπὸν ἰδίσθαι, in Pan. 36.
 Τέροι δάκρυ, Il. γ, 142. π, 11. τέρενα χερά, Il. δ, 257. φύλλα, Il. ν, 180.
 Τερέτρα, Od. ψ, 198. τέρετρα, Od. ε, 246.
 Τερμίσσα ἄσπας, Il. π, 805. τερμίστα χιτῶνα, Od. τ, 242.
 Τερπικέρανος, *epith.* Jovis, Il. ρ, 2. μ, 252.
 Τερπώλην, Od. σ, 37.
 Τέρεσται, Od. η, 124. τέρσοντο, Od. ε, 152. *τερσῆναι*, Od. ζ, 98.
 Τέρσην, Il. π, 529. *τερσῆναι*, *ibid.* 519.
 Τερψιμβρόστη, H. in Apoll. 411.
 Τισσαράβοιοι, Il. ψ, 705.
 Τεταγών, Il. α, 591. ο, 23.
 Τίταλτο ἐπὶ — Od. λ, 523.
 Τιτανύσθαι, Od. ι, 116. τιτάνυσθαι, Il. κ, 156. Od. δ, 135.

Τιτάρετο, Il. ω, 513. τιταρπόμεθα, Od. λ, 211. τιταρπόμεσθα, Il. ψ, 10. 98. τιταρπόμενος, Od. α, 310.
 Τίταται ἐπὶ — Od. λ, 19. τιτάσθην, Il. δ, 536. ζ, 40. τίταται, Il. γ, 572. τέταντο ἐν κνήσιν, prostrati sunt, Il. δ, 544.
 Τίτλις, Il. σ, 74. τιτλίσθαι, Il. α, 204. τίτλις, Il. η, 465. τ, 242.
 Τετεύχαστον ἄλγεια, parabant, Il. ν, 546. τετευχώς, Od. μ, 425. τετεύχεται, Il. ν, 22. ζ, 55. τετεύχματο, Il. σ, 574. τετευχῆσθαι, armari, Od. χ, 104. τετεύχεται ὀλιβρος, caedes patrabitur, Il. μ, 545. σῆμα οἱ, Il. φ, 522. ἄλγεια, ibid. 585.
 Τετιηότι θυμῷ, tristi, Il. λ, 554. ρ, 664. τετιηότες, Il. ι, 15. 50. τετιησθον, dual. maesti estis, Il. ρ, 447. τετιημένος, Il. λ, 555. etc. τετιημέναι, Il. ρ, 437.
 Τετιμένος, Il. ω, 553. Od. ν, 28. τετιμένον, Il. υ, 426. Od. ρ, 472.
 Τετιμηται, Od. η, 69. τετιμήμεσθα, Il. μ, 510. τετιμῆσθαι, Il. ι, 58. 604. etc.
 Τετλάμην, inf. Od. γ, 209. ζ, 190. τετλάμηναι, Od. ν, 507. τετλάδι, Il. α, 586. ι, 582. τετλάτω, Od. π, 275. τετλαῖν, Il. ι, 375. τετληνῖα, Od. υ, 25. τετληότη, Od. δ, 447. 459. τετληότες, Il. ε, 875.
 Τέτμην, reperit, Il. ζ, 574. Od. ε, 58. τέτμης, Od. ο, 15.
 Τετράγυς, Od. η, 115. τετράγυνον, Od. σ, 573.
 Τετράδι, H. in Merc. 19.
 Τετράκυκλον ἀπῆνν, Il. ω, 524. τετράκυκλοι ἀμαζαι, Od. ι, 242.
 Τετράροιο, Od. ν, 81.
 Τετραπλῆ, Il. α, 128.
 Τετραπτο, Il. ζ, 405. Od. δ, 260.
 Τίτσαφ', nutritus est, Il. φ, 279. vid. not. τετραφεν, nutriti sunt, Il. ψ, 548. τετράφθω, Il. μ, 275. τετράφαθ', nutriti sunt, Il. κ, 189.
 Τετραχθῶς, Il. γ, 563. Od. ι, 71.
 Τίτρηνα, Od. ψ, 198. τίτρηνη, Il. χ, 596.
 Τετρήχει, Il. β, 95. τετρηχῖα, Il. η, 546.
 Τετρίγει, Il. ψ, 714. τετρηγῖα, Il. ψ, 101. τετρηγῖαι, Od. ω, 51. τετρηγῶτας, Il. β, 514. α τρίζω.
 Τίτρεφιν, Od. ψ, 237.
 Τίττα, Il. δ, 412.
 Τεττίγισσιν, Il. γ, 151.
 Τετύμην, Od. ζ, 234. τετυγμένες, Od. υ, 566. τετυμένον, Il. ζ, 245. etc. τετυγμένα, Il. χ, 511. etc.
 Τετυκέν δειπνον, Od. ο, 77. 94. τετυκόμεθα, Od. μ, 285. ζ, 408. τετυκίσθαι, Od. φ, 428. τετύκοντο δαῖτα, Il. α, 467. β, 450. etc. τίτυξαι, Il. π, 622. τίτυκται, Il. γ, 101. δ, 84. etc. τίτυκτο, Il. ζ, 7. λ, 77. etc. τετύχθω, Od. β, 556. φ, 251. τετύχθαι, Il. ο, 110. Od. α, 391.
 Τετυμμένω ἐγχείρῃ, Il. ν, 782.

Τετυχηκῶς πιδίσι, Il. ρ, 748.
 Τεῦ, Il. τ, 262. ψ, 551. etc.
 Τεύχει ἄλγεια, Il. α, 110. τεύχοιμι παλῖωξιν, Il. ο, 70. τεύχην δαίδαλα πάντα ἐπίστατο, Il. ε, 61. τεύχων κάμει, elaboravit, Il. β, 101. η, 220. τεύχουσαι ἄλφιστα, Od. υ, 108. τεύχει ἐλώρια, Il. α, 4. πομπήν, Od. κ, 18. βοήν διὰ ἄστος, ibid. 118. τεύξεις πόλεμον, bellum (iuter eos) movebis, Od. ω, 475. τεύξεσι γάμον, Od. α, 277. β, 196. τεύξει σάκος, Il. σ, 608. εἰματα, Od. η, 255. δόλον, Od. ρ, 276. τεύξαν φάος, dedere salutem, Il. φ, 558. οἶτον θείῳ, Od. ρ, 579. τεύξεις ἄλλως ἐδὲ θεῷ, Od. ρ, 177. vid. not. τεύξειν ἀγῶσιν μιν, Od. ν, 191. θάνατον, interficiant, Od. υ, 11. τεύξασα φόνον πόσει, Od. λ, 429. τεύξῃ πομπῆς, potieris, Od. τ, 314. τεύξασθαι σοι φόνον ἐξ ἐμῶν, Il. ε, 655. προβιβῶντας, assecuturum, i. e. percussurum hasta, Il. π, 609. δόρπον, Il. τ, 208. τεύξασθαι νηὸν, condere sibi, H. in Apoll. 76. 221.
 Τεύχεα αἶθλα, Il. ε, 294. ἄμβροτα, Il. ρ, 194. ἀρήια, Il. ζ, 381. κλυτὰ, Il. ρ, 125. μαρμαίροντα, Il. σ, 616. παμφανώνοντα, Il. ε, 294. πλώρια, Il. κ, 459. περικαλλίαι, Il. ζ, 521. ποικίλα, Il. γ, 527. χαλκήρεα, Il. ο, 544. τεύχη, Il. η, 207. χ, 522. θροίσκελα, in Pallad. 15. τευχῶν ἐλγμένων, Od. λ, 555. τεύχουσιν, Il. γ, 29. δ, 419. etc. τεύχεσσι, Il. ψ, 151. Od. α, 495.
 Τίφρη, Il. σ, 25. ψ, 251.
 Τεχνήνιτις, Od. ρ, 297.
 Τεχνήνιτώς, Od. ε, 270.
 Τέχην δολήν, Od. δ, 529. κακοδαίμονα, in Camin. 21. παντοῖαν, Od. ζ, 234. τέχναις καινοτέροις, B. 115.
 Τεχνῆσαι ἰσθόν, telam elaborare, Od. η, 110. τεχνήσομαι ταῦτα, machinabor, Il. ψ, 415. τεχνήσατο εὔ τὰ καὶ τὰ, Od. ε, 259. τεχνήσαιο, Od. λ, 612. τεχνησάμενος, ibid.
 Τίψ, pro τέσσι, Il. π, 227.
 Τίψ, Il. ζ, 219. Od. β, 114. τιῶ, dual. Il. ε, 250. 257. τιῶν, Il. ω, 387.
 Τίως, Il. τ, 189. υ, 42. etc.
 Τῆ, verbum dantis, Od. ε, 346. etc.
 Τῆθα, ostrea, Il. π, 747.
 Τῆκε μηδὲ τι θυμὸν, ne excrucia animum, Od. τ, 264. τῆκετο ὀδυσσέως, de dolore, Od. ρ, 522. χρεῶς, de lacrimante, Od. τ, 204. τῆκομένος δρῶν, tabefactus morbo diuturno, Od. ε, 396. τηκομένης, de nive, Od. τ, 207.
 Τηκίδον συγερῆ, Od. λ, 200.
 Τηλαυγῆς, in Sol. 15. τηλαυγία, in Lun. 8.
 Τηλεδαπὸς, Od. ο, 224. τηλεδαπῶν, Il. φ, 454. χ, 45.
 Τηλεθάων ἄνδρσι, in Bacch. s. latr. 41. τη-

- λεθάνον ἕρονος, Il. ς, 55. τηλεθάοντας, Il. χ, 425.
- Τηλεθάωσα, Il. ζ, 148. τηλεθάωσαι, Od. η, 116. λ, 589.
- Τηλεκλειτοῖο, Il. ζ, 321. τηλέκλειτον, Od. λ, 307.
- Τηλεκλητοί, Il. ζ, 111.
- Τηλεκλυτός, Od. α, 30. τηλεκλυτὰ, Il. τ, 400.
- Τηλεφανής, Od. ω, 83.
- Τηλίκος ἔκτι ἔσσι, cum infinit. Od. α, 297.
- Τηλόδιν, Il. α, 270. β, 849. etc. τηλόδι, Il. α, 30. π, 233. etc. τηλόσι, Il. δ, 455. χ, 407. etc.
- Τηλοτάτη, Od. η, 322.
- Τηλῆ, Il. ε, 479. λ, 711. etc.
- Τηλυγέτος, Il. ι, 143. 285. τηλυγέτης, Il. ε, 153. τηλυγίτην, Il. γ, 175.
- Τηύσιον ἔπος, H. in Apoll. 540. τηυσίην ὁδὸν ἔλθης, Od. γ, 316. α, 13.
- Τιθαίβωσσαν μίλισσαι, mel reponunt, Od. ν, 106.
- Τιθῆσι κακὸν πολέεσσι, Il. π, 262. τίθησθαι ἀνύπνης, Od. ι, 404. φιλότητα, amicitiam conciliabis, Od. ω, 475. τιθεῖν ἐν χερσὶ θυγατέρα, tradidit, Il. α, 441. νόον ἐν σήθεσσι ἐσθλὸν, dat prudentiam, Il. ν, 732. ἐν δαίδαλα πολλὰ, intexit, Il. ζ, 179. φάος, Il. ν, 95. ἄεθλον, Il. ψ, 656. παρὰ — τίθει δαῖτα, Il. ι, 90. τιθήμεναι ὄρεα, sepelire, Il. ψ, 83. τύμβον, condere, ibid. 247. τιθήμενον ἀμφ' ἄμοισι ἔντα, Il. κ, 34. τιθήμεσθαι ἐν — ἴσθι, Od. λ, 3. τίθισθαι ἐλέγχχια ταῦτα, facitis, Od. φ, 532. τίθενται δαῖτα, convivantur, Od. ς, 269. ἐπὶ — πᾶσι, Od. ς, 554. τίθισθ' ὄνομα, imperat. Od. τ, 406. τίθιντο δαῖτα, Il. η, 475. δόρπον, Il. ι, 88.
- Τιθήνης ἐυζώνοιο, Il. ζ, 467. τιθήνας, Il. ζ, 132.
- Τίλλε, Il. χ, 406. τίλλεσθην, Il. ω, 711. τίλλοντο, Od. κ, 567.
- Τιμαόχος, in Ven. 31.
- Τιμήεις, Od. ν, 129. τιμήεσσα, Od. σ, 160. τιμῆεν, Od. α, 312. τιμῆντα χερσὸν, Il. σ, 475. τιμηέτερος, Od. α, 293. τιμηέσασιν, Od. δ, 614. α, 114.
- Τιμῆς βασιλῆϊδος, Il. ζ, 193. τιμὴν πεισβήϊδα, in Vest. 3. τιμὴν τίνειν — mulctam, Il. γ, 289.
- Τιμησαντό μιν περὶ κῆρι, Od. τ, 280. ψ, 339. τιμήσασθαι νόϊω, Il. χ, 235. vid. not.
- Τίμιος, Od. κ, 38.
- Τίνασσι, Il. ν, 163. τινάσων, Il. μ, 298. τινάξῃ, Od. ε, 368. διὰ — ibid. 365. τινάσσειται, Od. ζ, 43. τινάσσειτο, Il. ο, 609. τινάξασθην, Od. β, 151. τίναχθην, 3 pers. pl. Il. π, 548.
- Τίνειν τιμὴν, multam solvere, Il. γ, 289. τίνων θωήν, idem, Od. β, 193. ζυάγρια, Il. σ, 407.
- Τίνυνσθον, Il. γ, 279. τίνυνται, Il. τ, 260. τινύμενος, Od. ω, 325.
- Τίνυται, Od. ν, 214.
- Τί νυ, quare, H. in Ven. 178.
- Τίσις ἔσσιται Ἀτρεΐδης, Od. α, 40. τάχα εἴη, β, 76. τίσιν ἐδδισσας ὀπίσσω, Il. χ, 19.
- Τιταίνει τόξα, H. in Apoll. 4. τιταίνετον ἄροτρον, Il. ν, 704. ὅττι τάχιστα, de equis, ψ, 403. τιταίνων ἄρμα, Il. β, 390. τόξα, Il. ς, 266. τιτήνας περὶ — Il. ν, 534. τιταίνετο τόξα ἐπὶ, cum accus. Il. λ, 370. τιτανόμενος ἵππος, Il. χ, 23. ψ, 518.
- Τιτανοκτόνον, B. 273.
- Τιτύσκετο, Il. ν, 23. 159. etc. ἴππω ὑπ' ὄχεσφι, Il. ς, 41. τιτυσκόμενος, Il. λ, 350. ν, 560. etc.
- Τίτρε', quamobrem, Il. δ, 245. ς, 447. etc.
- Τῶν, Il. δ, 257. ι, 378. τίσει, Od. ν, 129. ζ, 84. τίον, imperf. Il. ε, 536. σ, 81. etc. ς, 161. editur τίον, τίσει ἴσον Ὀρέση, Il. ι, 284. τίσετε λάβων, Il. λ, 142. τίσσει ἀμοιβήν, pœnas dabunt, Od. μ, 582. τίσόν μιν, honorem ejus vindica, Il. α, 508. τίσειαν ἐμὰ δάκρυα, luant lacrimas meas, Il. α, 42. τίσωσιν υἱὸν, honorem præstent filio, Il. α, 510. τίσει δὴ ἱσάρευ, ulciscere, Od. μ, 378. τοίμην, Il. ς, 540. ν, 827. τίσεσθαι Ἀλῆξανδρον κακότητος, Il. γ, 366. τίσατό σε, Od. ι, 479. τισαίμην σε, ulcisceret te, Il. χ, 20. τίσαιτο σφίτας, Od. ν, 213. τισαίμειδα λάβων, Il. τ, 208. τισαίατο λάβων θεοί, Od. ν, 169. τίσασθαι Ἑλένης ὀμμήματα, Il. β, 356.
- Τλῆ, Il. ε, 385. 392. τλῆμιν, Il. ε, 383. τλήτω, Od. λ, 549. τλῆτες, Il. β, 299. τλαίην, Od. β, 219. τλαίην, Il. ς, 490. τλήσμαι, Il. λ, 317. τ, 308.
- Τλημοσύνας, H. in Apoll. 191.
- Τλήμονα θυμὸν ἔχων, Il. ε, 670. τλήμονες, Il. φ, 430.
- Τλητὸν θυμὸν ἀνθρώποισιν θῖσαν μοῖραι, qui tolerare possit, Il. ω, 49.
- Τμῆδην, Il. η, 262.
- Τμῆζας ἀπὸ — Il. λ, 146. τμάγειν, dispersi sunt, Il. π, 374.
- Τοῖη οἱ ἐπ' ἱρροδο, Il. δ, 390. ν. not. Ἱδὶ σιγῇ τοῖον, ib. η, 30. ν. not. τοῖον ὑπέκφερον ἱσποι, adeo, etc. Od. γ, 496. τοῖον μάλα μείδῃσι, Od. υ, 502. ν. not.
- Τοῖνδε τοσόνδε, Il. β, 120.
- Τοῖςδεσι, Od. φ, 93. τοῖςδεσσι, Il. κ, 462. Od. κ, 268.
- Τοίχω ἐυδμήτη, Od. χ, 126. τοῖχον ἐυδμητοῖ, Od. υ, 302. τοῖχοι ἐπ' ἱράδαται, ibid.

354. τοίχας, *iustitias*, Od. χ, 24. vid. not.
- Τοκᾶδες, Od. ξ, 16.
- Τοκῆς, Od. 9, 512. τοκήων ἐκ μακάρων ἔσσι, Il. ω, 377. ὅθεν γλύκειον, Od. ι, 34. τοκίων, Il. α, 660. τοκεῦσιν φίλοις, Il. δ, 477. τοκήας δειλὺς, Il. ψ, 223. κεινὸς, Il. ρ, 28.
- Τόκος δὲ αἱ, ubi ejus natales, Od. α, 175. τόκοιο δὲ ποῖν ἰδυῖα, Il. ρ, 5. τόκοι τε γένεινται, Il. η, 128.
- Τόκος με πρόσσει, *usuras*, B. 184.
- Τολμήεις, Od. ρ, 284. τολμήεντι, Il. κ, 205.
- Τολμων, Il. μ, 51.
- Τολυπεύα, Od. τ, 137. τολυπεύειν, Il. ξ, 86. τολύπεισα, Od. ω, 95. τολύπεισε, Il. ω, 7. Od. α, 258.
- Τομὴν λείλοπεν, *de loco, ubi sectio facta est*, Il. α, 235.
- Τόμος, *pars resecta, frustum*, B. 57.
- Τοῦζάει, Od. χ, 27. τοῦζαζοίμεθ', Od. 9, 220. τοῦζαζοῖατο, Od. 9, 218. τοῦζάεισθαι, *ibid.* 228. τοῦζάσσαιτο, Od. χ, 78. 134. τοῦζάσσειται, *ibid.* 72.
- Τοῦζέειν, Il. ψ, 865.
- Τοῦζιτῆσι, Il. ψ, 859.
- Τόξον ἀνερῶλιον, Il. φ, 474. γυμνὸν, Od. λ, 606. εὐξον, Il. ν, 594. κυκλοτερές, Il. δ, 124. παλίντονον, Il. ο, 445. Od. φ, 11. 59. τόξον κρατερῷ, Il. 9, 279. τόξα ἀγκύλα, Il. ε, 209. εὐκαμπία, in Dian. 12. καμπύλα, Il. γ, 17. παγχρύσεια, in Dian. 17. φαίδιμα, H. in Apoll. 4. τόξων εὖ ἰδοῖται, Il. β, 720.
- Τοῦξοσύνη, Il. ν, 314.
- Τοῦξοτα, Il. λ, 585.
- Τοῦξοφόρῳ, Il. φ, 485.
- Τόπος, H. in Apoll. 116.
- Τορήσας, H. in Merc. 119.
- Τορνώσεται, Od. ι, 249. τορνώσαντο, Il. ψ, 255.
- Τόσον, *adhæret, τῷ λίην, aut est ἀνακλύθεον, ut sequatur ἄλλὰ, pro ὅσον*, Od. ο, 405.
- Τοσσαῖ, Il. φ, 268. χ, 197. τόσσαχ', Od. λ, 585.
- Τράπεζα ξενίη, Od. ξ, 158. τράπεζαν καλὴν, Od. 9, 69. ξιστήν, Od. α, 138. τράπεζαι εὐξίσται, Od. α, 532. τραπέζας ἀργυρίας, Od. κ, 354. πληθύνσας, Od. λ, 418.
- Τραπέζης κύνες, Il. ψ, 175. τραπέζης, Il. χ, 69.
- Τράπην πάλιν ὄσσι, Il. φ, 415. τραπέσιμεν εὐνθίντι φιλόσῃτι, *vel ἔν φίλοτ.* Il. γ, 441. ξ, 314. τράποντο ἐπὶ ἔργα ἀμφίπολοι, Il. γ, 422. τράσσονται ἐπὶ ἔργα λαοί, Il. ψ, 53. τραπέσθαι ἀπὸ νόσφι, Od. κ, 528.
- Τραπέυστι, *calcant, de uvis*, Od. η, 125.
- Τράφ', Il. β, 661. vid. not. τραφίμεν, Il. η, 199. σ, 436. τράφη, Il. γ, 201. λ,
222. τράφειν, *pers. 3. plur. aor. 2. pass.* Il. α, 251. 266. Od. δ, 725. ξ, 201.
- Τραφεῖην, Il. ξ, 308. Od. υ, 98.
- Τράχχλον, B. 82.
- Τρεῖ, Il. λ, 553. ρ, 665. τρεῖτ' ἄσπιτον, Il. ρ, 332. τρεῖν, Il. ε, 256. τρεῖ, Il. φ, 288. τρεῖσι, Il. ο, 589. χ, 145. τρεῖσαι, Il. ρ, 603. τρεῖσαν, Od. ξ, 138. τρεῖσαι, Il. ν, 515. τρεσσάντων, Il. ξ, 522.
- Τρέμε, Il. ν, 18. ἀμφὶ — Il. φ, 507. τρέμεν ὑπὸ — Od. λ, 526.
- Τρέπεν ὄσσι, Il. ν, 37. τρέψαν με, in *fugam verterunt*, Il. 9, 451. τρεψάμενοι εἰς ὀρχηστὴν, Od. α, 422. σ, 304. τρεφθῆναι, Od. ο, 80. τρεφθέντι, in *Camin.* 7.
- Τρήρῳα, Il. χ, 140. τρήρωνες, Od. μ, 65. τρήρωσι, Il. ε, 778. πιλείασι, H. in Apoll. 114.
- Τρητοῖο λίθοιο, Od. ν, 77. τρητοῖσι λίχισσι, Od. α, 440. vid. not. etc.
- Τριβίμεναι, Il. υ, 496. τρίψας ἐν ὀφθαλμοῖς, Od. ι, 333. τρίβεισθι, Il. ψ, 735.
- Τρίβας, H. in Merc. 447.
- Τρίγληνα, Il. ξ, 183.
- Τριγλώχινι, Il. ε, 395. λ, 507.
- Τρίψσαι, Od. ω, 5. 7.
- Τρίλιπτος, Il. 9, 488.
- Τριπίτηλον, H. in Merc. 527.
- Τρίπλακα, Il. σ, 480.
- Τριπόλῃ, Od. ι, 127. τρίπολον, Il. σ, 542.
- Τρίπος, Il. χ, 164. τρίποδος ποιητοῖο, Il. ψ, 718. τρίποδα δυοδενκάβοιον, Il. ψ, 702. δύο καὶ εἰκοσίμετρον, Il. ψ, 264. ἱμνωριβήτην, Il. ψ, 702. λαετροχόον, Il. σ, 346. τισσαράβοιον, Il. ψ, 702. ὠτώνεντα, *ibid.* 264. 513. τρίποδες κηπητοί, Il. ι, 407. τριπόδων ἰοιτίμων, H. in Apoll. 443. εὐχάλλων, Od. ο, 84. τρίποδας αἰθῶνας, Il. ω, 235. ἀπύρας, Il. ι, 122. περικαλλίας, Od. ν, 217.
- Τρίπτυχος, Il. λ, 355.
- Τρισκοπάντος, B. 55.
- Τρισοιχεῖ, Il. κ, 475.
- Τρισοιχοί, Od. μ, 91.
- Τριτογενῆ, in *Pallad.* 4.
- Τρίχα νυκτὸς ἔην, Od. ξ, 485.
- Τριχάϊκες, *trifariam divisi*, Od. τ, 177.
- Τρίχες ἄκραι, Il. ψ, 519. ἑρᾶται, *ibid.* 520. πρῶται, Il. 9, 83. τρίχας ξανθὰς, Od. ν, 599. πολιάς, Il. χ, 77.
- Τριχῶδ', Il. β, 668. γ, 565.
- Τρομίει, Od. σ, 79. τρομίσθαι, Od. π, 446. τρομοῖαστο, Il. κ, 492.
- Τρόμος αἰνός, Il. η, 215. λ, 117. κρατερὸς, Il. ξ, 137. τρώπιον ἄψ ὄχια, Il. σ, 224.
- Τροπάσθαι φέβονδι, Il. ο, 666. *editur vulgo, v. not. Clark. τρωπᾶσθαι.*
- Τροπαὶ ἡλίαιο, Od. ο, 405.
- Τρόπαιον μυοκτόνον, B. 158.

Τρέπις, Od. ι, 130. μ, 421. τρέπιν, Od. η, 252. 422.
 Τρεπτοῖς ὀρεμαπίνουσι, Od. δ, 782. 9, 55. sunt segmenta coriacea in scalmis, quibus inseruntur remi; cum remigant.
 Τρόπῃ, Il. δ, 290.
 Τρόφι κύμα, magnum. Il. λ, 507.
 Τρεφόντα κύματα, idem, Il. α, 621. Od. γ, 290.
 Τροφός, Od. ρ, 51. χ, 419. etc.
 Τροχὸν ἄρουντο, Il. σ, 600.
 Τρύγην οἶσιν, H. in Apoll. 55.
 Τρυγηφόρος, ferax uvarum, H. in Apoll. 529.
 Τρυγώσιν, Od. η, 124. τρυγώσιν, Il. σ, 566.
 Τρύζετε, obstrepatis, Il. ι, 511.
 Τρυπάνη, Od. ι, 585.
 Τρυπῶ, idem, Od. ι, 584.
 Τρυφάλεια αὐλῶτις, Il. η, 530. ἰππηρίς, Il. τ, 582. φαινή, Il. κ, 76. τρυφάλεια, Il. μ, 22. τρυφαλείῳ, ib. 359.
 Τρύφος, frustum, Od. δ, 508.
 Τρύχουσι, Od. α, 248. π, 125. τρύξονται ἰ αὐτὸν, sumtui sibi futurum, Od. ρ, 588.
 Τρυχώμεθα, Od. κ, 177. τρυχώμενοι, Od. α, 288. β, 15.
 Τρώειν, de bestiis, Od. ζ, 90. B. 54.
 Τρώγλην, B. 52. τρώγλας, B. 185.
 Τρωγλοδύοντα, B. 52.
 Τρωγλοδύτης, B. 205.
 Τρώει σε οἶνος, officit tibi, Od. ρ, 295.
 Τρώκται, Od. ζ, 289. τρώκται, Od. α, 415.
 Τρωξάτης, B. 108. 247.
 Τρωπῶτα, de lusciniā inter canendum se versante, Od. τ, 521. τρωπάσκετο φιύγειν, Il. λ, 567. τρωπῶντο πρὸς πόλιν, fugiebant, Od. ω, 555. τρωπᾶσθαι φύβονδε, Il. α, 666. τρωπᾶσθαι πάλιν, pro impter. revertere, Il. π, 95. v. not.
 Τρώσει, B. 212. τρώσης, Il. ψ, 541. τρώσκει, Od. π, 295. τρώσσειν, attritum iri, Il. μ, 66. τρωθῆ, B. 195.
 Τρωτὸς χερὼς, vulnerabilis, Il. ρ, 568.
 Τρώων, currebant, Od. ζ, 319. τρώωνσι ῥίμῃ, Il. χ, 165.
 Τρύγανί μοι μάλα πάντα, Od. ζ, 251.
 Τυκτὴν καλὸν, Il. ε, 851. v. not. τυκτὴν κρήνην, cisternam, Od. ρ, 206. τυκτᾶ δαπίδω, pavimento, Od. δ, 627. ρ, 169. τυκτῆσι βίβασσι, scutis, Il. μ, 105.
 Τύμβη ἀνδροκμήτη, Il. λ, 371. πολυκλήτης, in Mid. 5. τύμβον ἀμύμονα, Od. α, 80. ἱππικῆ, Il. ψ, 245. εὐρύ, Il. ψ, 245.
 Τυμβοχόης, Il. ρ, 325.
 Τυμπάνω, in Matr. Deor. 3.
 Τύν, Il. ε, 482. ζ, 262. etc.
 Τυπῆσι χαλκῶν, ictibus hastæ, Il. ι, 887.

Τύπτον ἄλλα ἐρετμοῖς, Od. δ, 580. τυπίνης, (hasta vel gladio) feriaris, Il. η, 288.
 Τύρανη ἀντιβίσι, in Mart. 5.
 Τυτθός, Od. α, 580. τυτθῶ, Il. α, 354. ζ, 222. etc. τυτθῶ. Od. μ, 174. 388.
 Τυβλόν, Il. ζ, 159.
 Τύχη ψαυάθω, inciderat forte in arenam, Il. ε, 587. μοι πολλὰ, feliciter evenerant, Il. λ, 685. τύχης πομπῆς, Od. ζ, 290. τύχη ὅς κε, Il. θ, 450. μηρίνδοις, sagitta tetigerat, Il. ψ, 857. τύχοιμι αἶψι, si possim ferire, Il. ε, 279. η, 245. Od. χ, 7. τύχοις μὴ σύγῃ κείῳ, ne illuc venias, Od. μ, 106. τυχῶν, ut τυχήσας, Il. ε, 98. 582. 858. etc. τύχῃσι ἐρχομένη κῆς, Od. ζ, 354. τ, 291. τυχήσας, exprimit ictus modum et locum, ὑπὸ εἰροῖα, Il. δ, 106. κατὰ κληῖδα, Il. ε, 579.
 Τῷ, igitur, Il. δ, 410. ε, 128. etc. tum, hac de causa, Od. α, 284. pro αὐτῷ, Il. α, 250. β, 351. ε, 210. etc.
 Τῶς δὲ σ' ἀπειχθήσω, ὥς etc. Il. γ, 415. τῶς μὲν ἔην μαλακός, Od. τ, 254.

Υ

ΥΑΚΙΝΘΕΩΝ, Od. ζ, 251. ψ, 158.
 Υάκινθος ἐνθάδε θαλίῳν, in Pan. 25. ὑάκινθον, Il. ζ, 548.
 Υας ἀργυρόντας, Od. θ, 60.
 Υββάλλειν, interloqui, Il. τ, 80.
 Υβρίζεις, Od. σ, 580. ὑβρίζων, Od. ρ, 245. ὑβρίζοντες, Il. λ, 694. etc.
 Υβρίεις, Il. α, 214. ὑβριν ἀτάσθαλον, Od. π, 86. θυμαλγία, Od. ψ, 64. ὑπέβριον, Od. α, 568.
 Υβρίσαι, Od. ζ, 120. ι, 175. ὑβρίσαν, H. in Apoll. 278. ὑβρίσῃσι, Il. η, 655.
 Υγιῆς νῦν μῦθος, utilis hoc tempore, Il. θ, 524.
 Υγρὸς πῶθος, acer amor, in Pan. 35. ὑγρὸν θάλα, Il. ε, 903. ἔλαιον, Il. ψ, 281. ὑγρὴν, pro mari, Il. ζ, 308. α, 341. Od. α, 97. ὑγρὴν πελὴν, Il. κ, 27. Od. δ, 709. ὑγρὰ κίλισθα, cursus maritimus, Il. α, 512. Od. γ, 71. etc.
 Υδατοτροφίαν, Od. ρ, 208.
 Υδρευόμεν, aquam petenti, sc. ad usus aliorum, Od. α, 105. ὑδρεύονται πολῖται, sibi, Od. η, 151.
 Υδελκοὶ λιμῶντες, irrigua prata, Od. ι, 155.
 Υδρηναμένη, lota, Od. δ, 750. 759. ρ, 48. 58.
 Υδρομεδέση, B. 19.
 Υδρὺν ἐλὲφρονος, Il. β, 725.

- Ἰδρόχαρις, B. 224.
- Ἰδωρ ἀγγλῶν, II. β, 307. ἀκήρατον, II. ω, 303. ἀλλῖν, II. φ, 420. ἀλμυρὸν, Od. δ, 511. ἀμβρόσιον, in Hosp. 4. δνοφερὸν, II. ι, 15. καλλιῖρρον, II. β, 752. λαβρότατον, II. π, 388. μέλαν, II. β, 825. ὄβριμον, II. δ, 455. ὄμβριμον, H. in Merc. 516. τηλεθάον, II. ρ, 54. ὕγρον, Od. δ, 458. χυμείριον, II. ψ, 420. ὕδατος γλυκεροῖς, Od. μ, 306. ὕδατι καλῶ, H. in Apoll. 120. λυγρῶ, II. ψ, 282. λιαρῶ, II. λ, 829. μελιηδίῃ, B. 11. ὕδατ' ἀνείδοντα, Od. ν, 109. ὕδασι πορφύρισιν, B. 75.
- Ἰε, pluit, II. μ, 25. Od. ξ, 457.
- Ἰεῖς ἀργυρόντες, II. ψ, 32. θαλίθοντες ἀλοιφῇ, ibid. ὕσσειν ἀνακτορέησιν, Od. σ, 396.
- Ἰετὸν, II. μ, 155.
- Ἰέος, II. ω, 122. Od. γ, 489. etc. νιέϊ, II. γ, 174. σ, 455. etc. νιέϊ, II. σ, 144. φ, 54. etc. νία καρτερέθυμον, II. ν, 550. νιέες ἀμύμονες, II. λ, 691. ἡβώνοντες, II. ω, 604. νίσων, Od. ω, 222. νιάσι διοτρεφίσσι, II. ι, 463. κυθαλίμοισιν, Od. ξ, 206. νιάς, II. β, 695. etc. νιέϊς, II. ι, 464. etc.
- Ἰίος, II. ν, 522. ξ, 9. etc. ὅτ' ἀκυμόρα, II. σ, 458. ὅτ', II. β, 20. 791. etc. ὅτ', accus. II. ν, 185. νία φίλον, Od. δ, 765. etc. νίς, II. β, 679. 822. etc. νίς δυσώθυμοι. II. ζ, 255. νιάς ἀρίστus, II. ω, 255. 495.
- Ἰίος ἀγγαῶς, II. β, 756. 826. ἀμύμων, II. π, 197. Φαίδιμος, II. ζ, 144. νίς κυθαλίμοι, Od. χ, 258. ὅτ' ἀριδείκτον, Od. λ, 559. ἰὺν, II. ρ, 303. τερατωπὸν ἰδίσθαι, in Pan. 36. νίς Διοίς ἱππικῆλ', Od. ω, 36.
- Ἰίωνος, II. ι, 631. Od. ω, 514.
- Ἰλαγγμὸν, II. φ, 575.
- Ἰλάει ἄνδρα, allatrat, Od. υ, 15. ὀλάεντι, Od. π, 9. ὀλαον, cum accus. Od. π, 5. ὀλάοντο, latrabant, ibid. 162.
- Ἰλαχόμωροι, Od. ξ, 29. π, 4.
- Ἰλάκντι οἱ ἔνδον κραδίη, Od. υ, 15. 16. ὀλάκνεν, II. σ, 586.
- Ἰλη ἀροστᾶτη, II. ξ, 285. βαθίᾳ, II. υ, 491. δάσκιος, II. σ, 273. παντοίη, Od. ν, 247. τηλεθώσας, Od. ι, 63. ὕλης ἀζαλῆς, Od. ι, 234. νεοθηλῆος, H. in Merc. 32. πυκνῆς, II. σ, 320. ὕλη ἀξόλα, II. λ, 155. ὕλην ἄσπιτον, II. β, 455. φ, 127. ω, 784. βαθίην, II. π, 766. δάσκιον, Od. ι, 470. μενοεικία, II. ψ, 139.
- Ἰλοτόμοι, II. ψ, 123. ὀλοτόμας, II. ψ, 114.
- Ἰμή, vestra, II. ν, 815. ὕμην, II. ι, 489. ὕμᾱ, Od. α, 375. β, 140.
- Ἰμίων, II. δ, 548. κ, 195.
- Ἰμνέσι, in Dian. 19. ὕμνῶσιν, H. in Apoll. 190. in Pan. 27. ὕμνῶσιν, celebrare, in Sol. 1.
- Ἰμνον αὐιδῆς ἀκύναν, modum cantus, Od. ρ, 429. αἰδεσιν, carmen, H. in Apoll. 101. etc.
- Ἰπαιδεῖδοικεν, H. in Merc. 165.
- Ἰπαιθα, II. σ, 520. σ, 421. etc.
- Ἰπαῖ ἴδισε, II. γ, 217.
- Ἰπαῖξ, II. φ, 126. hanc edit. ὑπαλύξαι, vid. not. ὑπαῖξας, II. β, 510.
- Ἰπακῆς, audit, Od. κ, 83. ὑπάκυσσε, audivit, Od. ξ, 385. ὑπακῆσαι ἐνδοθεν, intus respondere vocanti, ostendere auditam esse vocem, Od. δ, 285.
- Ἰπαλειυάμενος, Od. ο, 275.
- Ἰπαλύξ, II. φ, 126. ὑπάλυξας, II. λ, 451. ὑπάλυξ, Od. ι, 430. ὑπαλύξαι, II. μ, 527.
- Ἰπάλῳξ, II. χ, 270. ὑπάλυξιν, Od. ψ, 287.
- Ἰπαντιάσας, II. ζ, 17.
- Ἰπαρ, Od. τ, 547. υ, 90.
- Ἰπαρέξ, inceptit prior, Od. ω, 285.
- Ἰπασπίδια, II. ν, 158. 807. π, 609.
- Ἰπατος θῆων, II. τ, 258. ὕπατον, II. ι, 756. ρ, 22. μήτωρα μάχης, II. ρ, 559. ὕπατε κρίοντων, II. ρ, 51.
- Ἰπίασι, II. ι, 204.
- Ἰπίδδισαν, II. α, 406.
- Ἰπιδδισαν, II. ι, 521.
- Ἰπίδῃρο πρόφρων, excepisti, Od. ξ, 54. ὑπιδέξατο κῆλπω διδύοτα, II. ζ, 156. σ, 398. ὑπιδέκτο πρόφρων, II. ι, 476.
- Ἰπίδραμς καὶ λάβε γέναν, sc. percussurum, ne feriret, II. φ, 68. Od. κ, 525.
- Ἰπίδου γόος πῶσι, Od. κ, 398.
- Ἰπιδύσετο θάμνων, exiit, Od. ζ, 127. vid. not.
- Ἰπεριεράμνη, II. π, 555. υ, 476.
- Ἰπεριήσσοντο λόχοι, clam armabantur, II. σ, 513.
- Ἰπείξεμαί σοι πᾶν ἔργον, parebo in omnibus, II. α, 294. ὑπείξεαι Διοίσι, Od. μ, 117. cf. ὑπέικε.
- Ἰπίρ, cum accus. II. ψ, 227. ω, 13.
- Ἰπιρίβαλον θυρῶ, vici hastæ mittendæ arte, II. ψ, 657.
- Ἰπίριχε χεῖρας, extendit, II. ι, 435. ὑπείριχεν ἄμης, extabat humeris, II. γ, 210. ὑπείριχον ἡφαίστιο, igni imponebant assanda, II. β, 426.
- Ἰπίροχον, II. ζ, 208. λ, 555.
- Ἰπ' ἐκ βελίων ἔλκε, II. δ, 465. ἐρύσαντες, II. σ, 232. ἄφροιο δισιν, II. ι, 854. θανάτοιο φέρονται, II. σ, 628. θανάτε ἀγάγωμεν, II. υ, 300. κακῶ ῥύσαιτο, Od. μ, 107. φεύξεσθαι, II. ν, 89. τρώων αἰέρας νεκρὸν, II. ρ, 589.
- Ἰπεκλίνθη, Od. ι, 463.

- Ἰππεκπροΐλυσαν ἀπάνης, solverunt, Od. ζ, 88.
- Ἰππεκπροΐει πᾶσας, præcurrit omnibus, Il. ι, 502. ὑππεκπροΐων, Od. θ, 125. ὑππεκπροΐοντα, Il. φ, 604.
- Ἰππεκπροΐει ὕδωρ, profluit, Od. ζ, 87.
- Ἰππεκπροφύγοιμι, effugere possim, Od. μ, 113. υ, 43. ὑππεκπροφυγών, Il. υ, 147. φ, 44.
- Ἰππεκρύφθη, Il. ο, 626.
- Ἰππεκφερων ἵπποι, currebant equi, Od. γ, 496. cf. ὑπεξίφρ.
- Ἰππεκφυγε κῆρα, effugit, Il. π, 687. ὑππεκφύγοιμεν κακότητα, Od. γ, 175. ι, 489. ὑππεκφύγειν, Il. θ, 243.
- Ἰππίλοι μίλαθρον, subeat, succedat tectis, Od. σ, 149. vid. not.
- Ἰππίλυσε μίνος τῶν, fregit, Il. ζ, 27. γυῖα, dejecit feram, de venatore, Il. ο, 581. fecit ut corrueret, ψ, 726. ὑπελύσας δισμῶν, fecisti ne vinciretur, Il. α, 401. ὑππίλυντο γυῖα, mortuus est, Il. π, 541.
- Ἰππίμεινε με, pugnam mecum inierit, Il. ς, 25. inepte versio: me expectavit.
- Ἰππεμνάσθαι, Od. χ, 38.
- Ἰππεμνήμυκε πάντα, semper demittit vultum, Il. χ, 491.
- Ἰπ' ἐξ ἱρίβους, Od. λ, 37.
- Ἰππεξαγάγοι, Od. σ, 146.
- Ἰππεξάλλασθαι, vitare, Il. ο, 180.
- Ἰππεξανδύς λάβρη ἁλός, clam exiit mari, Il. ν, 352.
- Ἰππεξσάσων, servavit, Il. ψ, 292.
- Ἰππεξίφειν, Il. ε, 318. θ, 268. ν, ὑπέκφ.
- Ἰππεξίφυγε, Il. θ, 369. ὑππεξίφυγον αὐτὴν, evasere salvi, Od. λ, 382.
- Ἰππερ, post λίσσομαι, pro per. Od. ο, 261.
- Ἰππερ αἶσαν, Il. γ, 59. ὑππερ θέν, invito Deo, Il. ς, 327. μύρον, Il. φ, 517. Od. α, 54. 55. ὄρκια, Il. γ, 299. ὑππερ ὄρκια δηλήσασθαι, contra fœdus, violando fœdera, Il. δ, 67. 72. 256. 271.
- Ἰππεράει ἀίλλη, gravi procellæ, Il. λ, 297.
- Ἰππεράλτω, Il. υ, 527. ὑπεράλμενον, Il. ε, 158.
- Ἰππερας, Od. ε, 260. v. not.
- Ἰππερβαίνειν τείχος, Il. μ, 468. ὑππερβη ὕδον, limen transit, Od. θ, 80. π, 41. ὑπερβήνη καὶ ἀμάρετη, Il. ι, 497.
- Ἰππερβαλε σήματα, ultra metas jaculatus est, Il. ψ, 845. 847. ὑπερβαλεῖν ἄκρον, montis, Od. λ, 596.
- Ἰππερβασίης ἀλεγινῆς, Od. γ, 206. ὑπερβασίη, Il. γ, 107. ὑπερβασίην, Od. ν, 193. ὑπερβασίαι, Il. ψ, 589. ὑπερβασίας, Od. χ, 168.
- Ἰππερβιον, neutr. adverb. supra modum, Il. ς, 19. Od. μ, 579. etc.
- Ἰππερβιος θυμὸς, insolens, Il. σ, 262. Od. ο, 212. ὑππερβιον ὕβριν, Od. α, 368. δ, 521.
- Ἰππερδέα, invictum a timore, fortem, Il. ς, 550.
- Ἰππερῆσσι ποδοῖν, subtraxit, Il. φ, 271.
- Ἰππερῆσχε χεῖρα ἔειν, Il. ι, 420. ὑππερῆσχοι χεῖρα, Od. ζ, 184. ὑππερῆσχη, Il. δ, 249. cf. ὑππερῆσχε.
- Ἰππερῆσχε γαῖης ἥελιος, Il. λ, 754. ἐμείω χεῖρα, Il. ω, 374.
- Ἰππερηνορόντες, Od. β, 266. ὑπερηνορόντας, Od. δ, 766.
- Ἰππερήσει, traducet (navi,) Od. θ, 198.
- Ἰππερηφανίοντες, Il. λ, 695.
- Ἰππερδορον, Il. ι, 472. π, 580. ὑπερδορέειν τάφρον, Il. μ, 53. ὑπερδορόνται τάφρον, Il. θ, 179.
- Ἰππερδυμος, Il. ε, 376. ζ, 250. etc. ὑπερδυμοι, Il. ζ, 111. ι, 235. etc.
- Ἰππερθύριον, lapis (vel trabs) transversus supra postes, Od. η, 90.
- Ἰππερικταίνοντο πῶδες, gestiebant, Od. ψ, 5.
- Ἰππερκατέβησαν τείχος, pro ὑπερέβ. Il. ν, 50. 87.
- Ἰππερκύνδαντας, gloriosos, Il. δ, 66. 71.
- Ἰππερκύψει, inspexerit, iu Camin. 22.
- Ἰππερμένει, Il. β, 116. 403. ὑπερμενεία, ibid. 350. θ, 470.
- Ἰππερμενέων, Il. θ, 256. ς, 362. ὑπερμενέοντες, Od. τ, 62.
- Ἰππερμωρα, Il. β, 155.
- Ἰππερσώλῃσι, Il. α, 205.
- Ἰππερσώλισταιτο μιν, ei insultarit, Od. ς, 268.
- Ἰππερσολαν, insolens, Il. ο, 185. ς, 170.
- Ἰππερσπατο, Il. ν, 408. χ, 275. Od. θ, 192. χ, 280.
- Ἰππερράγη, Il. θ, 554. π, 300.
- Ἰππερτερίη, Od. ζ, 70. v. not.
- Ἰππερτερος, Il. λ, 785. ὑππερτατος, Il. μ, 581. ψ, 451.
- Ἰππερφάλος, Il. ο, 94. ψ, 611. ὑπερφάλοι, Il. γ, 106. ν, 621.
- Ἰππερφιάλως νευμύση, graviter, Il. ν, 293. ἀνιάζει, vehementer, Il. σ, 500. ἢ μίγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη, pro παραδόξως Od. δ, 663. π, 346.
- Ἰππερῶ, plur. Il. π, 184. Od. α, 362. etc.
- Ἰππερῶνη, palatum, Il. χ, 495.
- Ἰππερῶνησαν ἵπποι, Il. θ, 122. 514. ο, 452.
- Ἰππερῶν, Il. β, 514. ὑππερῶν σιγαλόνητα, Od. σ, 205. etc. ὑππερῶν, Od. α, 528.
- Ἰππεσην καὶ κατένευσα, Il. δ, 267. ὑππεση, promisit, Il. ι, 515. λ, 244. ὑππεσημεν μῦθον ἔλιον, Il. ε, 715. ὅσσ', Il. τ, 195. ὑππεσαν ὑπόσχεσιν, promissum fecerunt, Il. β, 286.
- Ἰππεσνάχιζε, Il. β, 781.
- Ἰππεσπεφε ἵππης, Il. ε, 581.
- Ἰππεσχέθαι χεῖρα, porrexit, Il. η, 188.
- Ἰπποσχάν θηλίας ἵππους, submitte mari-bus ad coitum, Il. ε, 269. ὑππεσχιο καὶ

- κατένευσας, Il. ο, 374. υ, 84. ὑπόσχετο καὶ κατένευσεν, Il. β, 112. γ, 19. 263. etc. ὑπόσχεο, Il. α, 514. ὑπόσχωμαι, Il. χ, 114. ὑπόσχηται, Il. κ, 39. ὑπόσχωνται, Il. χ, 350. ὑποσχίσθαι, Il. ζ, 93. 115.
- ῥπίτρεσσας, Il. ρ, 587. ὑπίτρεσαν, Il. ο, 636. ρ, 275.
- ῥπίφηνει, protraxit, Od. ρ, 409.
- ῥπίφηνει βοείας, substravit, Il. λ, 842. Od. ζ, 49.
- ῥπῆλυσι γυῖα τρώμος, Il. η, 215. υ, 44. θάμνης, Od. ε, 476. ὑπᾶλθετε δῶμα, Od. μ, 21.
- ῥπῆνικάν με πῶδες, subduxere, Il. ε, 885.
- ῥπηνήτη, Il. ω, 348. Od. κ, 279.
- ῥπιοή σίβη, Od. ρ, 25.
- ῥπῆριπτε γαῖα, Il. ψ, 691.
- ῥπίσχομαι, Od. ρ, 347. ὑπίσχηται, Il. ψ, 209. Od. β, 91. ν, 380.
- ῥπνος ἀμβρόσιος, Il. β, 19. λυσιμελής, Od. υ, 56. μελιηδής, Od. τ, 551. μελίφρων, Il. β, 34. νήδυμος, Il. β, 2. πανδαμάτωρ, Il. ω, 4. πολὺς, Od. ο, 593. ὕπνω κασιγνήτη θανάτοιο, Il. ζ, 231. μαλακῶ, Il. κ, 2. νηλεῖ, Od. μ, 372. ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάσιν, Il. π, 672. 682. ὕπνον ἀπείρουα, Od. η, 286. ἀπήμενα, Il. ζ, 164. γλυκύν, Od. β, 395. ἥδυμον, H. in Merc. 241.
- ῥπνώοντα, Il. ω, 544. Od. ε, 48. ω, 4.
- ῥπὸ, pro ὕψει, H. in Merc. 275.
- ῥπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους, Il. ε, 731. ζυγῷ ἔλυσαν ἵππους, Od. δ, 39. ζυγῶφι λύν ἵππους, Il. ω, 576.
- ῥπὸβλήθην ἡμείβετο, Il. μ, 292. ἐσκέψατο, H. in Merc. 415.
- ῥπὸβρυχα, Od. ε, 319.
- ῥπὸβρυχίν, in Diosc. 12. ὑποβρυχίας, H. in Merc. 116.
- ῥπὸγνάμψαι ἐρμῆν ψυχῆς, reprimere, in Mart. 13.
- ῥπὸγυνώσης, debiles, Il. ζ, 265.
- ῥπὸδάμνασαι, Od. γ, 214. π, 95.
- ῥπὸδέγγυμος βίας ἀνδρῶν, perpressus, Od. ν, 510. π, 189.
- ῥππὸδιδρομε βήσσα, sc. monti, H. in Ap. 284.
- ῥπὸδεῖσατε, Od. β, 66. ὑποδείσας, Il. χ, 282. ὑποδείσας, Od. ι, 377. π, 425. ὑποδείσασα, Od. κ, 296. ὑπποδείσαντες, Il. μ, 413. etc.
- ῥπὸδεξίη, apparatus et copiae ad excipiendos hospites, Il. ι, 73.
- ῥπὸδέξομαι ἢκ αὐτίς, non recepturus sum redeuntem, Il. σ, 59. 440. οἶκῳ, Od. π, 70. ὑποδέχθαι, opponitur, ἀνῆλθαι, Il. η, 93.
- ῥπὸδμηθεῖσα, in Diosc. 4.
- ῥπὸδμῶς Περσιδάανος, satellites, minister, Od. δ, 586.
- ῥπὸδρα ἰδᾶν, Il. α, 148. β, 245. etc.
- ῥπὸδοησῆρες, ministri, Od. ο, 529.
- ῥπὸδωῶνιν, ministrant, Od. ο, 532.
- ῥπὸεκε, Il. λ, 204. ὑπόεικον, Il. π, 505. ὑποείκιν, Il. υ, 266. ὑποείξει, Il. ο, 227. ὑποείζω, Il. ο, 211. ὑποείζομεν ἀλλήλοισι, Il. δ, 62. ὑποείζομαι, Il. ψ, 602.
- ῥπὸζεύζω, Od. ο, 81.
- ῥπὸθεις μοι, doce me, Od. ο, 509. ὑποθίσθαι, monere, Il. λ, 787. ὑποθήσσομαι, Od. α, 279. β, 194. ὑποθήσειςαι, Od. δ, 165. ὑποθήσεται, Od. γ, 27.
- ῥπὸθημοςύνῃσιν, Il. ο, 412. Od. π, 233.
- ῥπὸ — κεικάδοντο, Il. δ, 497. ο, 574.
- ῥπὸκινύσαντος ξειφύς, sc. κύμα, concitante, Il. δ, 425.
- ῥπὸκλονέισθαι, conturbari, de exercitu, Il. φ, 556.
- ῥπὸκλοπίοιτο ζωῆς, vivus evaderet, (quasi, se suffurando morti), Od. χ, 382.
- ῥπὸκρέμαται πέτρῃ, H. in Apoll. 284. v. not.
- ῥπὸκρίνονται, respondent, Il. η, 407. Od. β, 111. ὑπόκριναί μοι τὸν ὄνειρον, interpretare, Od. τ, 553. ὑποκρίναιτο, Od. ο, 170. ὑποκρίνασθαι ὄνειρον, Od. τ, 555.
- ῥπὸκυκλὸν θάλακρον, rotundum, Od. δ, 151.
- ῥπὸκυτσάμεναι, Il. υ, 225. ὑποκυτσαμένην, Il. ζ, 26. Od. λ, 255.
- ῥπὸλαμπομιμένων, Il. σ, 492. etc.
- ῥπὸλείψομαι αὐτῷ, hic restabo, manebo, Od. ρ, 276. 282. τ, 44.
- ῥπὸλευκαίνονται, albicant, i. e. replentur paleis albertibus, Il. ε, 502.
- ῥπὸλίζονες, minores, Il. σ, 519.
- ῥπὸμνησιν, Od. α, 321. ὑπομνήσασα, Od. ο, 3.
- ῥπὸπιπτηῶτες πιστάλοις, sedentes sub foliis, de avibus, Il. β, 312.
- ῥπὸπικράζουσι, nigrescunt, Od. η, 126.
- ῥπὸρήνηον, agnum lactantem, de ove, Il. κ, 216.
- ῥπὸσιέουσιν ἱμαντι, circumagunt loro, Od. ι, 385.
- ῥπὸσταῖνη, Il. ι, 445. ὑποστήτω, Il. ι, 160. ὑποστάς, Il. φ, 457. Od. γ, 99. conj. ὑπείνη.
- ῥπὸσαχύοιτο ἀνδρὶ βοῶν γίνος, succrescat, Od. υ, 212.
- ῥπὸσφορίσαι, Od. υ, 159.
- ῥπὸσχεῖς, Il. β, 349. etc.
- ῥπὸσχεσίησι, Il. ν, 369.
- ῥπὸσταροθήσαντες, cum accus. timentes, Il. ρ, 553.
- ῥπὸταρταρὸς θιᾶς, inferos, Il. ζ, 279.
- ῥπὸτρέσαι, Il. η, 217.
- ῥπὸτρομέουσιν, Il. χ, 241. ὑποτρομέισκον, Il. υ, 28.
- ῥπὸτροπος, Il. ζ, 367. Od. υ, 532. ὑπότερποι, Il. ζ, 501. Od. χ, 35. ὑπότερποι, H. in Apoll. 476.

- *Τυρανίων κλέος, gloria maxima, Il. κ, 212.
Od. ι, 264. ὑπερανίων πιτεηνῶν, Il. ρ, 675.
*Τυφοῦγεν, cum accus. effugere, Il. χ, 200.
*Τυφῆται, Il. π, 235.
*Τυφθάς πρὶν περόνησε μέσον, occupavit transfigere, Il. η, 144. ὑποφθάμενος κτείνεν, occupavit interficere, jam interfecit, Od. δ, 547. ὑποφθαμένη φάτο μῦθον, Od. ο, 171.
*Τυχεῖριος, Od. ο, 447.
*Τυπτις ἐν κοίῃσι κάππισιν, Il. π, 289.
*Τυωλίον, H. in Merc. 507. vid. not.
*Τύπια, Il. μ, 463.
*Τυρείας, Il. υ, 218.
*Τύρορι, Od. ω, 62. vid. not.
*Τυρώφιοι, Il. ι, 636.
*Τυμνὴ ἀργαλὴν, Il. ρ, 545. κρατερήν, Il. ρ, 545. πολυδάκρυς, Il. ρ, 544. ὑμνῖναι, Od. λ, 611.
*Τυμνί, Il. β, 865. ρ, 56.
*Τυατα, adverb. Il. α, 252. β, 242. etc.
*Τυατήσι, Il. ο, 634.
*Τυερος γένει, Il. γ, 215.
*Τυαίνε δέλον πυκινόν, Il. ζ, 187. ἰδόν, Il. γ, 125. ὕφαινον μῆδεα, Il. γ, 212. ὕφαινεσκον ἰδόν, Od. τ, 149. ὕφαινεσκε ἰδόν, Od. β, 104. ὕφαινε μῆτιν, Il. η, 524. ὕφηνας ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν, Od. δ, 739.
*Τφαντά, Od. ν, 218. ὕφαντήν, Od. ν, 136.
*Τφάσματα, Od. γ, 274.
*Τφίντες προτόνοισι ἰστών, Il. α, 434. H. in Apoll. 504.
*Τφορβὸς διός, Od. ζ, 48. θείος, Od. π, 1.
*Τφώωσι, Od. η, 105.
*Τψαγόρην, Od. α, 585. ὕψαγόρη, Od. β, 85. 503. ρ, 406.
*Τψερεφῆς δῶ, Il. τ, 553. Od. η, 85. etc.
*Τψηρεφῆς, Od. δ, 15. 46. ὕψηρεφῆς, Il. ι, 578. ὕψηρεφῆα, Od. δ, 757.
*Τψυχῆες ἴπποι, Il. ι, 772.
*Τψιβρεμέτης, Il. α, 554. μ, 68. etc.
*Τψίζυγος, Il. δ, 166. η, 69.
*Τψικάρηνιοι, H. in Ven. 265.
*Τψικέρων ἔλαφον, Od. κ, 158.
*Τψικόμοιο, ἐπιθ. arboris, Od. μ, 557. ζ, 528. ὕψικόμοις, Il. ψ, 118.
*Τψικρήμοιοι, in Nept. 5.
*Τψικμίδοντας, in Naut. 3.
*Τψιμέλαθρον, H. in Merc. 105. 134.
*Τψιπετήεις, Il. χ, 388. Od. ω, 557.
*Τψιπέτηλον, Il. ν, 457. ὕψιπέτηλα, Od. λ, 587.
*Τψιπέτης, Il. ν, 822. Od. υ, 245.
*Τψιρεφῆς, Il. ε, 213. Od. ν, 5.
*Τψόδον, Il. λ, 553. μ, 385. etc. ὕψοσι, Il. λ, 507. σ, 211. etc.
*Τψόροφον, Il. γ, 425. ω, 192.
*Τψῆ, adverb. ἐπὶ ψαμάδαις, Il. α, 486.

κόρη ἔχει, Il. ζ, 509. ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς, Il. ν, 12. ἐν νοτίῳ ὠρμισαν νῆα, Od. δ, 785. v. not. ρ, 55.

*Τψώσας, B. 80.

Φ

ΦΑΑ'ΝΘΗ ἐπὶ — Il. ρ, 650. φάανθιν, Il. α, 200.

Φαάντατος ἀστὴρ, Od. ν, 95.

Φαγῖναι κατὰ — ζῶν, Od. π, 429. φαγῖμιν, Od. κ, 586. ο, 577.

Φάει, illuxit, Od. ζ, 502.

Φάια καλὰ, oculi, Od. π, 15. ρ, 59. τ, 417.

Φαίδασα, Od. μ, 132. φαίδονδ', Od. ψ, 246.

Φάειναι, Od. μ, 585. φαίνουσιν, Od. σ, 507.

Φαισίμβροτος, Il. ω, 385. φαισιμβρότου, Od. κ, 158.

Φαιδιμόνιτις, Il. ν, 686.

Φαίνοπος, Il. ι, 152. ρ, 512. φαίνοπι, Il. ρ, 585.

Φάλαγγες ἐπασσύνεται, Il. δ, 427. καρτεραί, Il. ν, 126. πυκιναί, Il. δ, 281.

Φυλαγγηδόν, Il. ο, 560.

Φάλαρ' εὐποίησ', Il. π, 106.

Φαληρίωιντα, Il. ν, 799.

Φάλλον, Il. ζ, 9. π, 358. κόρυδος, Il. γ, 362. δ, 459. φάλοισι λαμπροῖσι, Il. ν, 132. π, 216.

Φάν, pers. 3 pl. Il. ζ, 108. Od. β, 357. etc. φαίμεν, Il. β, 8. ω, 222. φᾶς, Il. ι, 35. φᾶς, dic. Od. π, 168. σ, 170. φάσθω, Od. υ, 100. φάσδε, Od. κ, 562. φάμην, Od. ν, 131. φάσδαι, ἐπὶ φη. Il. α, 187. ι, 100. Od. ι, 504.

Φάνεσκε, Od. λ, 586. μ, 241. 242. φάνει, Od. σ, 67. φανίσκω, Od. ν, 194. φανήσκη, Il. η, 7. φάνημι, Od. ι, 466. φάνηθι, Il. σ, 198. φανήτω, Od. υ, 101. φανήμεναι, Il. ι, 240. φανέντα, Il. γ, 51.

Φάος τίθει, dat. victoriam, Il. υ, 95. φᾶος τεύχεον, Od. π, 25. παρέξω αὐτοῖς, lucem præstabo, sc. candeliscurandis, Od. σ, 316. ἀσπασόν, Il. ν, 35. ὄζυτατον, Il. ζ, 543. περικαλλῖς, Od. τ, 54. φάει ἐν, Il. ρ, 647. Od. ρ, 429. cf. φῶος.

Φαρίτην ἰοδόκος, Od. φ, 11. φαρίτην ἀμφηρεφῆα, Il. α, 45. ἰῶν ἱμπλήην, Od. χ, 2.

Φάρμακον ἀνδροφόνον, Od. α, 261. ἰσθλόν, Od. κ, 287. 292. ἐλόμενον, Od. κ, 394.

Φάρμακα, ἀήματα, Il. ο, 394. ἰσθλὰ, Od. δ, 250. θυμοφθόρα, Od. β, 529.

ἦπια, Il. δ, 218. κακὰ, Od. κ, 215. λυγρὰ, Od. δ, 250. μίμνιγμιν, ibid. μητιό-

- εἶτα, Od. δ, 227. ὀδυήφασα, Il. ε, 401. 900.
- Φαρμάσσων, Od. ι, 595.
- Φᾶρος, Od. β, 97. ζ, 214 etc.
- Φάσσανον ἀκαχμέον ἀμφοτέρωθεν, Od. ζ, 79. ἀμφηκίς, Il. κ, 256. ἀρυσόηλον, Il. ψ, 807. φάσσανα κοπήεντα, Il. α, 713. μελάνδρα, ibid.
- Φάσκι, Od. λ, 305. φάσχ', Od. δ, 191.
- Φάτις, Od. ψ, 562. φάτιν κακὴν, B. 157.
- Φάττη ἐυξίστη, Il. ω, 280. ἰσπίτη, Il. κ, 568.
- Φέβωμαι, Il. α, 404. φεβώμεθα, Il. ε, 232. φέβεσθαι, ibid. 225. Ζ, 107. φέβοντο, Il. λ, 121. α, 545. 422.
- Φεδῶ, Il. η, 409.
- Φειδωλὴ, Il. χ, 244.
- Φέραςσι, in Mart. 2.
- Φέρβει, in Terr. 2. φέρβεται, ibid. 4.
- Φέρι εἰ γῶνα, Il. ζ, 511. φόνον ὀρύττεσιν, ne-cat, Il. ρ, 757. πυρετόν, Il. χ, 31. ἀγ-γίλῃν, Od. α, 485. κλέος, Od. β, 217. ἄρρα, Od. δ, 229. μελίσματα, Od. κ, 217. tolerat, Od. σ, 134. φέρι, imperat. ἰθὺς χαλκὸν, irruē gladio, Il. υ, 108. δίφρον, Od. τ, 97. τόξα, Od. ρ, 368. φέ-ρι χερσὶν ἔδωκε, Il. ι, 171. φέριν ἐπίηρα πατρὶ, Il. α, 578. ἔρα ἐπὶ Τρωσὶν, Il. π, 518. θάνατον, Il. π, 454. φέρον ἄποινα, deferens, Il. α, 15. χέριν, gratificans, Il. ε, 211. πάντα Ἀγαμέμνονι δόσκον, (abun-dat.) Il. ι, 351. Od. ρ, 29. abundat pa-riter. φέρεσκιν, Od. ι, 429. φέρεσκον, Od. κ, 108. φέρι, imperf. δῶρον Ἀθήνη, Il. ζ, 295. μῦθον μελίσχον Καδμείοισι, mitia renunciavit, de legato, Il. κ, 288. λᾶαν, immisit, Il. μ, 453. πρόσω φέρε κύμα, Od. ι, 542. πῆμα, Od. μ, 251. φέρεται ἰθὺς μένει, ruit, Il. υ, 172. φέρονται ὑπ' ἐκ θα-νάτοιο, Il. α, 628. φερόμενη κλέος, conse-quer, Il. ν, 486. σ, 508. conf. Il. ν, 486. φέροισ δῶρα, accipias, Il. δ, 97. φέρεται ἔναρα, arma spolia auferat, Il. χ, 245. φερώμεθα ἄεθλον, Il. ψ, 415. πῖνα, Od. β, 410. φερέσθω τὰ πρῶτα, Il. ψ, 538. κλισίηνδε, sibi auferat domum, ibid. 856. φερέσθων ξυνήϊα, communia accipiant, Il. ψ, 809. φέρεσθαι πόλεμόνδε τιύχαι, arma ad usum belli, Il. λ, 797. ἥκε φέρεσθαι, jaculatus est, Il. ρ, 120. ὀπάσασμαι φέρεσθαι, dabo dono, Il. ψ, 151. οἰσόνδε, Il. ω, 581. κάλλιπ' ἀνέμοιοι φέρεσθαι, Od. ε, 545. πρόσηκε πόδα, di-misit e manibus, Od. τ, 468. φερόμενη, pass. ferebat, cadendo, Il. α, 592. Od. η, 255.
- Φερίσβιος, H. in Apoll. 341.
- Φερίτρω, Il. σ, 256.
- Φέρισι, Il. ζ, 123. α, 247. etc. φέριστοι, Il. ψ, 409.
- Φέριτερος, Il. α, 186. 281. φερτέρη, Il. ρ, 488. φέρτατος, Il. α, 581. β, 769.
- Φευγέμεν, Il. κ, 147. Φευγέμεναι, ibid. 559. Φεύγσσκεν ὑπ', Il. ρ, 461. Φεύξασθαι ὑπ' ἐκ κακῶ, Il. ν, 89.
- Φήγινος, Il. ε, 838.
- Φηγῶ περικαλλίει, Il. ε, 695. ὑψηλῇ, Il. η, 60.
- Φηλητὰ, Merc. 445. φηληται, ib. 67. etc.
- Φηλητεύειν, ib. 159. vid. not.
- Φημί, puto, Od. σ, 144. φησὶ, putat, ib. 151. φῆς, Il. ε, 475. Od. ζ, 117. φῆσ-θα, Il. ρ, 186. φῆς, Il. δ, 351. ζ, 265. etc. φῆη, Od. λ, 127. ψ, 275.
- Φῆμις χαλεπὴ, Od. ζ, 239. φῆμιν πύθοιτο, Il. κ, 207. δήμοιο, concionem populi, Od. α, 467. ἀδευκία, Od. ζ, 273. τ, 527.
- Φήνεις, Od. μ, 554. φήνωσι, Od. α, 26.
- Φήνη εἰδομένη, aquilæ, Od. γ, 572.
- Φηρσὶν ὀρεσκαίοισι, Il. α, 268. φῆρας λαχρή-εντας, Il. β, 745.
- Φθάνει πᾶσαν ἐπ' αἶαν, vagatur, Il. ι, 502. τὸν ἄγοντα, præcurrit, Il. ρ, 262. φθὰν κοσμηθέντες, Il. λ, 51. φθαίη ἐπευξά-μενος βαλεῖν, Il. κ, 368. ἀλῆσα, prius capta esset, Il. ν, 815. φθῆ σὲ τίλος θανάτοιο, Il. λ, 451. μιν Τηλέμαχος βαλὼν, Od. χ, 91. φθῆη τυπεῖς ὀλέσσαι, Il. π, 861. φθῆσιν ὀρεξάμενος χροά, prior vulneret corpus, Il. ψ, 805. φθάμενος ἔβαλε, Il. ε, 119. ν, 587. etc.
- Φθίρεσσι μῆλα, perire sinunt, Od. ρ, 246. φθίρεσθ', pereatis, Il. ρ, 128.
- Φθίσσεται, quædam edd. sed hæc ed. φθίσ-σαι.
- Φθίστ' νύξ, abeat, Od. λ, 329.
- Φθίσσται οἱ νύκτες ὀξυραὶ, Od. λ, 181. ν, 558. φθινέτω μὴ τοι αἰὼν, Od. ε, 161. φθίνοντος μηνός, Od. ζ, 162. τ, 507. φθίσει, Il. ζ, 407. χ, 61. φθίσειν, Il. π, 461. φθίσαν, Od. υ, 67. φθίσωμεν, Od. π, 569. φθίσαι, Od. δ, 741. π, 428.
- Φθίσται, Il. υ, 173. φθιμέσθα, Il. ζ, 87. φθίσονται, Il. λ, 820. φθίσεσθαι, Il. τ, 529. Od. ν, 584. φθίσθαι, Il. ι, 246. ν, 667.
- Φθινύθω, Od. σ, 205. φθινύθει, Od. π, 145. φθινύθειν, Il. β, 346. φθινύσεκε, Il. α, 491.
- Φθογγῆς, Il. π, 508. φθογγῇ, Il. β, 791. ν, 216.
- Φθόγγον βαρύν, Od. ι, 257.
- Φιάλη ἀμφίβητος, lebes, Il. ψ, 616. χρυ-σεῖη, capulus, Il. ψ, 245. φιάλην ἀπύ-ρωτον, Il. ψ, 270.
- Φίλα, adverb. Il. δ, 219. μ, 251. etc.
- Φίλαι με, imperf. (α φίλομαι) Il. κ, 280. ε, 117. ν. not.
- Φίλεον ἐκ θυμῶ, Il. ε, 545. φιλέσκει, Il. γ, 388. φιλοῖη, Od. δ, 692. φιλέον, aman-ter tractans, Od. ω, 271. φιλοῦντας, Od.

- γ, 221. φιλήμηναι, Il. χ, 265. φιλέσ-
 σε παρ' αὐτῇ, apud ipsam diversabami-
 ni, Il. ν, 627. φιλεῦνται, in Mus. 5.
 φίληθαι ἐκ Διός, Il. β, 668. φιλήσεται
 παρ' ἡμῖν, Od. α, 125. οἶα κ' ἔχωμεν,
 tractabere pro facultatibus nostris be-
 nigne, Od. α, 281.
- Φιληρέτοις, Od. ε, 386. ρ, 96. etc.
 Φιλίαν ξείνων, Od. τ, 551. ω, 267.
 Φιλοκίρομαι, Od. χ, 287.
 Φιλοκῆδεα, H. in Merc. 478.
 Φιλόκροτον, in Pan. 2.
 Φιλοκτεανώτατι, Il. α, 122.
 Φιλοκυδῖος, H. in Merc. 375.
 Φιλολήϊος, H. in Merc. 535.
 Φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη, Il. γ, 424. δ, 10.
 etc.
- Φιλόξῃνοι, Od. ζ, 121. ρ, 576.
 Φιλοπαίγμονος ἀρχηθμοῖα, Od. ψ, 134.
 Φιλοπτολίμοιοι, Il. π, 65. 835.
 Φίλος, vocal. Il. δ, 189. ι, 597. etc. φ, 106.
 etc.
- Φιλότης, amor, Il. ξ, 216. τε καὶ εὐνῇ, Il.
 ο, 52. φιλότητες ἑρατεινῆς, Od. ψ, 500.
 φιλότῃ κρυπταδῆι, Il. ζ, 161.
 Φιλοφροένων, Od. π, 17.
 Φιλοφροσύνη, Il. ι, 256.
 Φιλοψευδῆς, Il. μ, 164.
 Φίλιτρος, Il. ν, 334. φίλιτροι, Il. λ, 162.
 φίλτατε πάντων, Il. ω, 748. 762.
 Φίλις ὁρώτι, libenter, Il. δ, 547.
 Φιτρῶν, Il. μ, 29. φιτρῆς, Il. ψ, 123.
 Φλίβα, Il. ν, 546.
 Φλεγίγῃ, Il. ρ, 738. φλεγιθόιατο, Il. ψ,
 197.
 Φλέγει πῦρ, Il. φ, 15. φλέγεται πυρὶ, ib.
 565.
 Φλέγμα κακὸν, incendium, Il. φ, 537.
 Φλησι, Od. ρ, 221.
 Φλιός, Il. α, 237.
 Φλίψεται ὤμους, atteret, Od. ρ, 221.
 Φλοίσβε, Il. ε, 322. κ, 416. φλοίσβοιο, Il.
 ε, 469. υ, 577.
 Φλόξ ἀσβῆση, Il. π, 125. δεινῇ, Il. ρ, 155.
 φλογὶ ἵκελος ἀλκῇ, Il. σ, 154. φλόγα
 παμφανένωσαν, Il. σ, 206.
 Φλόγια ὄχρα, fulgida, Il. ε, 745. ρ, 589.
 Φοβέειν, pro imper. terreto, Il. ο, 250. φο-
 βέεσθαι, Il. π, 507. φοβέμενος, Il. ρ, 5,
 149. φοβέτο, Il. ζ, 41. λ, 172. φόβη-
 θεν, Od. π, 165.
 Φόβος κρυόεντος, Il. ι, 2. φόβοιο ἀργαλῆς, Il.
 ρ, 667. δυσκελᾶς, Il. σ, 356. κρυεοῖο,
 Il. ν, 48. ἰλοοῖο, Il. λ, 71. φόβον θισπέ-
 σιον, Il. ρ, 118. φόβονδε μὴ τραπᾶσθαι, Il.
 ο, 666. v. not. ρ, 579.
 Φοινίεντα δράκοντα, Il. μ, 202. 220.
 Φοίνικι, de purpura, Il. δ, 141. ζ, 219. η,
 305. etc.
 Φοίνικι, de palma, H. in Apoll. 117.
- Φοινικέεσσαν, Il. κ, 153. Od. ξ, 500. φοι-
 κέσσαι αἵματι, Il. ψ, 717.
 Φοινικοπαρῆς, Od. λ, 123. ψ, 271.
 Φοίνιζ ἦν, rufus erat, Il. ψ, 454.
 Φοῖνον αἷμα, Od. σ, 96.
 Φοῖνον αἷματι, rubrum, Il. π, 159.
 Φοιτίζεσκε, itabat, in Bacch. sec. 8.
 Φοῖταν, Il. β, 779. Od. κ, 119. φοιτήτην,
 Il. μ, 266.
 Φολκός, Il. β, 217.
 Φονῆος σῆο μεγαθύμην, Il. σ, 355.
 Φονῆσιν ἀργαλῆσι, Il. κ, 521.
 Φόνον αἵματος, Il. π, 162. αἰπὺν, Od. δ,
 845. π, 579. ἐκ φόνου, procul a loco, ubi
 caedes fit, Od. χ, 576.
 Φοξὸς κεφαλῇ, Il. β, 219.
 Φορβῆς, Il. ε, 202. λ, 561.
 Φόρει κῦμά με, Od. ζ, 171. φόρεον νέκυας,
 Od. χ, 448. φορέσκει ἐν (θάρηκα) Il. ν,
 572. 598. ἀσπίδα, ibid. 407. φοροῖν, Od.
 ι, 520. φορῆναι, Il. β, 107. η, 149. φορή-
 μιναι, Il. ο, 510.
 Φόρμιγγος περικαλλῆος, Il. α, 605. φόρμιγ-
 γι δαυδαλῇ, Il. ι, 187. καλῇ, ibid. φόρ-
 μιγγα γλαφυρῇ, Od. χ, 340. λιγυῖαν,
 Od. ρ, 67.
 Φορμίζων, Od. α, 155. δ, 18. ρ, 266.
 Φορτίδος, Od. ι, 525. εὐρεῖς, Od. ε, 250.
 Φόρτα, Od. ρ, 165. φόρτον, Od. ξ, 296.
 Φορύετο, fœdabatur, Od. χ, 21.
 Φορύζας, fœdans, Od. σ, 535.
 Φόως ἐτάροισιν ἔθηκε, salutem attulit, Il.
 ζ, 6. vid. not. γίνεαι, Il. ρ, 282. λ,
 769. etc. φώσδε, Il. β, 509. π, 188. cf.
 φάος.
- Φραδῖος νόε, prudentis, Il. ω, 554.
 Φραδμοσύνη, H. in Apoll. 99.
 Φραδμων ἀνήρ, Il. π, 658.
 Φράζειαι, consultas, Il. α, 554. φράζει καὶ
 χάζει, Il. ε, 440. ὅπως ἔται τὰδε ἔργα,
 Il. ξ, 5. φράζει, cogita, cura ut, Il. ι,
 251. π, 257. φραζέσθω, Il. ε, 411. φρά-
 ζέσθω, Il. ι, 115. φραζέσθην, Od. υ, 375.
 φραζόμεθα βελάς, Od. λ, 509. φραζο-
 μένη, moliens, Od. α, 126. φραζέσκετο,
 H. in Apoll. 546. φράσσεται, cognosceat,
 Od. ψ, 114. φράσσομαι, Od. ε, 188.
 π, 238. φράσσεται ὥς κε νήται, reditum
 sibi parabit, Od. α, 205. φράσσεται ὀφ-
 θαλμοῖσιν, Od. ω, 216. φρασάμην, vidi,
 observavi, Od. ψ, 75. φράσσαιο ἡοῖον,
 destinabat, Il. ψ, 126. vidit. ibid. 455.
 φράσσαντο, reputarunt, Od. ω, 590.
 φράσαι, vide, Il. ρ, 158.
 Φράζει, Od. ε, 256. φράζαντες, Il. μ, 265.
 ν, 150. φράζαντο, Il. ο, 566. φραζάμενοι,
 B. 165. φραχθέντες, Il. ρ, 268.
 Φρείατα μακροῦ, Il. ρ, 197.
 Φρέην Διός, Il. κ, 45. φρένα βαθεῖαν, Il.
 σ, 125. φρένες ἔμπροσθεν, Il. ζ, 352. Od.
 κ, 495. ἐναίσιοι, Il. ω, 40. ἐσθλῶν ἀκισ-

ταί, Il. η, 115. *φρεσσι*, Il. ο, 203. *ἐοί*
ἐν δὲ ἡβαιοί, Il. ξ, 141. *φρεσὶ* λευγαλί-
 ησι, Il. ι, 119. *ὀλοῇσι*, Il. α, 342. *πιυκα-*
καλίμησι, Il. ξ, 165. *φρένας αἰσίμη*, Od.
 ψ, 14. *ἀμφιγινγηδῶς*, H. in Apoll. 275.
ἀμφιμελαίνας, Il. ρ, 499. *ἄφρονι*, Il. δ,
 104. *ἐκπεπαταγμένος*, excors, Od. σ,
 326. *ἐσθλὰς*, Il. ρ, 470. *ἥλῃ*, Il. ο, 128.
ἥλῃ, Od. β, 243. *μεγάλας*, Il. ι, 184.
μελαίνας, Il. ρ, 85. v. not. *πυκνὰς*, Il.
 ξ, 294.
Φρήτην, Il. β, 363. *φρήτηφιν*, ib. *φρήτας*,
 ib. 362.
Φριξ, Il. η, 65. *φρικὸς*, Il. ψ, 692. *φρικὴ*
μελαίνῃ, Od. δ, 402. *φριχ'* *μέλαιναν*, Il.
 φ, 126.
Φροσιν ὠτον, horret, Il. ν, 473. *φρίσκειν*
ἄρῃραι, sc. segetibus s. aristis, Il. ψ, 599.
φρίζας *εὐλοφίην*, horrens jubis, Od. τ,
 446.
Φροσὶν ἀγαθὰ, Od. α, 43. *κακὰ*, Il. ι, 70.
ὀλοὰ, Il. π, 701. *φίλα*, Il. δ, 219.
Φρόνιν, prudentiam, Od. γ, 244. δ, 258.
Φροντίζει δὴν, Il. ρ, 40.
Φρυχθήναι, in Camin. 4.
Φυ εἰ ἐν χειρὶ, Il. ζ, 253. 406. etc.
Φύγαδ' *ἐτραπιν ἴππους*, Il. ρ, 157. 257.
 etc.
Φύγεν ἔπος ἔρκος ἰδόντων, Il. δ, 350. *ἐκ*
χειρὸν, Il. θ, 137. *ἐκ θανάτοιο*, Il. υ, 350.
effugit perniciem, Od. μ, 66. *φύγισκε*,
 Od. ρ, 316. *φύγησι*, Il. η, 118. 173. etc.
φύγειν, Il. ν, 436. ξ, 80. *φυγεῖν θάνατον*,
 Il. β, 401.
Φυγοπατόλεμος, Od. ξ, 213.
Φύει φύλλα ὑλῃ, act. Il. ζ, 148. *φύει γενεήν*,
pass. ibid. 149. *ζεφυροῖη φύει*, facit ut nas-
 cantur, Od. ι, 119. *φύει ποίην χθῶν*, Il.
 ζ, 347. *φύσει*, Il. α, 235.
Φύζα *ἑσπεσίη*, Il. ι, 2. *φύβει* *κρυέντος*
ἐταίρη, ibid. *φύζαν ἀνάλκιδα*, Il. ο, 62.
κακὴν, Od. ξ, 269.
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν, Il. ν, 102.
Φυὴν ἔκακός, Od. ρ, 154. *ἐ χειρώων*, Il. α,
 115.
Φυκίεντι, Il. ψ, 693.
Φυκός, Il. ι, 7.
Φυκτὰ, Il. π, 128. Od. ρ, 299.
Φυλ' ἀνδράπων ἀθίστατα, H. in Apoll.
 298. *δύςζηλοι εἰμὲν ἐστὶ χθονὶ*, Od. η,
 307. *κλυτὰ*, H. in Apoll. 273. *φύλα*
ἄγρια, Il. τ, 30. *μυρία*, Il. ρ, 220.
Φυλάδον, Il. β, 668.
Φυλάττεισιν ἀγορμῆνοισι, Il. κ, 180.
Φυλακὴ ἔμπεδος, Il. ρ, 521.
Φυλακτῆρες, Il. ι, 66. 80.
Φύλλα τείρεα, Il. ν, 180.
Φύλοσις αἰνῇ, Il. δ, 82. *φυλόπιδος κρατε-*
ρῆς, Il. σ, 242. *κρυερῆς*, in Mart. 15.
φυλόπιδας, Od. λ, 313. *φύλοπιν ἀργαλί-*
ην, Il. λ, 278.

Φύξην, fugacem, Il. ρ, 143.
Φύξιμον θῆμι φάτο εἶναι, Od. ε, 359.
Φύξιν βυλεύουσι, Il. κ, 311. *μὴ δὴ μοι ἐμβάλ-*
λειο θυμῷ, ibid. 447.
Φύρσας, fœdabo, Od. σ, 21.
Φῦσαι, folles, Il. σ, 470. *φύσας*, ibid. 372.
 409. etc.
Φυσίζοος αἶα, Il. γ, 243. φ, 65.
Φύσιν, Od. κ, 303.
Φυσίοντας ἴππους, Il. δ, 227. π, 506.
Φυσῶντες *λιγέως*, de ventis, Il. ψ, 218.
Φυτὰ μυρία, H. in Apoll. 55. *φυτῶν ὄρχα-*
τοι, Il. ξ, 123.
Φυταλῆς, Il. ζ, 195. μ, 314.
Φυτεύει φόνον καὶ κῆρα, cum dat. Od. β,
 165. *φυτεύει φυτὸν*, Od. ι, 108. *φυτεύσω*
φόνον, etc. Od. ρ, 82. *φυτεύσαι κακὸν πᾶ-*
σι, Il. ο, 134.
Φῶκαι μέλαινας, H. in Ap. 77. *ἐπέοδες*, Od.
 δ, 404. *φωκάων ἀλιοτροφέων*, ibid. 442.
φῶκας ζατρεφέας, ibid. 450.
Φωνὴ ἀριζήλη, Il. σ, 219. 221. *ἄρρηκτος*, Il.
 β, 490. *ἄσπετος*, H. in Ven. 238. *ἐρατὴ*,
 H. in Merc. 425. *φαλὶρὴ*, Il. ρ, 696.
 ψ, 397. *φωνὴ βροτῆρ*, Od. τ, 545. *λεπτα-*
λήν, Il. σ, 571. *φωνὴν ἀτιροῖα*, Il. ν, 45.
ηηλῆα, H. in Merc. 385. *ημερτέα*, ibid.
 315. *πολυχήρα*, Od. τ, 521. *φωνὰς*, H.
 in Apoll. 162.
Φωριαμῶν, Il. ω, 228. *φωρικμοῖσιν*, Od. α,
 104.
Φῶς, H. in Merc. 402.
Φῶς ἀλλότριος, Il. ε, 214. *ισόθεος*, Il. β,
 565. *φωτὶ ἀδάρμοι*, Il. ε, 634. *αἰδρεῖ*,
 Il. γ, 219. *κραταιῷ*, H. in Merc. 377.
παλαιῷ, Il. ξ, 136. *φῶτα δαήμονα*, Il. ψ,
 671. *καλὸν*, Od. ι, 513. *μίγαν*, ibid. *φω-*
τῶν ἡμιθίων, in Lun. 18. *φῶτας ἀρηιφά-*
τας, Il. τ, 51.

X

X' Il. β, 238. γ, 53. etc.
Χάδος, Il. λ, 462. *χαδῆιν*, Il. ξ, 54.
χάξω, Il. ε, 440. *χάξωτο*, Il. λ, 539.
χάξοντο, Il. λ, 504. *χαζώμεθ'*, Il. ε,
 249. *χαζώμεσθα*, ibid. 34. *χάσσονται*
ὑπ' ἑγχέως, hastam meam fugient, Il. ν,
 153. *χάσσαιτ'* *ὀπίσσω*, ibid. 193. *χάσσαι-*
σαι, Il. μ, 172.
Χαίρετον, Il. ι, 197. *χαῖρον*, Od. τ, 463.
χαίρεσκεν, Il. σ, 259. Od. μ, 380. *χαι-*
ρήσειν, Il. ν, 363.
Χαίτη θαλερὴ, Il. ρ, 439. *χαίτην ξανθὴν*, Il.
 ψ, 141. *χαίται ἀμβρόσιαι*, Il. α, 529.
κυνάιναι, Il. χ, 401. *χαιτῶν*, Il. ρ, 457.
Χάλαζα ψυχρὴ, Il. ο, 170. *χάλαζας ἀδίσ-*
φατον, Il. κ, 6.

- Χαλάσας, in Dian. 12.
 Χαλείπαινε, Il. ζ, 256. χαλιεπήνη, Il. π, 586.
 τ, 183. χαλιεπῆναι, Il. σ, 108.
 Χαλῆπτει, Od. δ, 423.
 Χαλινός, Il. τ, 595.
 Χαλιφρονιόντα, Od. ψ, 13.
 Χαλιφροσύναι, Od. τ, 510.
 Χαλίφρων, Od. δ, 571. τ, 550.
 Χαλκιοθωρήκων, Il. δ, 448.
 Χαλκισφρώνων, Il. ε, 785.
 Χάλκειον, Il. σ, 400.
 Χαλκεύς, Il. μ, 295. ο, 509. etc. χαλκήεις,
 Il. δ, 187.
 Χαλκῶνα, officinam ferrariam, Od. θ, 273.
 Χαλκήϊον δόμον, officinam fabrorum ferrar.
 Od. σ, 527. χαλκήϊα ὄπλα, instrumenta
 fabrorum, Od. γ, 453.
 Χαλκήριος, Il. ο, 555. χαλκήρεϊ, Il. γ, 316.
 δ, 469. χαλκήρεσιν, Il. ρ, 268. σ, 554.
 Χαλκοβαρεῖς, Il. ο, 465. Od. φ, 425.
 Χαλκογυλῶχμος, Il. χ, 225.
 Χαλκοκνήμιδες, Il. η, 41.
 Χαλκοκορυβῆ, Il. ε, 699. ζ, 598.
 Χαλκοπαρῆς, Il. μ, 185. ρ, 294.
 Χαλκόποδ' ἵππων, Il. θ, 41. ν, 25.
 Χαλκοτύπας ὠτειλάς, Il. τ, 25.
 Χαλκὺν εἰσπείσεις, armis pulcris, Il. β, 457.
 χαλκῷ αἴθουσι, Il. δ, 495. ἥνοσι, Il. π, 408.
 νόροσι, Il. η, 206. σμυρδαλίῃ, Il. μ, 465.
 τανακίῃ, Il. η, 77. ψ, 118. χαλκὸν
 κατ' ἀκρότατον, sc. scuti, Il. η, 246.
 ὠτειρία, Il. σ, 474. ἐρυθρόν, Il. ι, 565.
 εὐήνορα, Od. ν, 19. νόροπα, Il. β, 578.
 ταμσιόχρεα, Il. δ, 511. ψυχρὸν ἔλε ὀδῶ-
 σι, quod fixum erat in ore mortiferum,
 Il. ε, 75.
 Χαλκόφι, Il. λ, 551.
 Χαλκοχίτωνες, Il. λ, 693. χαλκοχιτώνων,
 Il. α, 571. β, 47. etc.
 Χαμάδης, Il. γ, 500. etc. Od. τ, 599. legi-
 tur etiam, χαμάδι. χαμᾶζει, Il. γ, 29. δ,
 419. etc.
 Χαμαιγενεάν, H. in Ven. 108.
 Χαμαιευνάδες, Od. κ, 245. ζ, 15.
 Χαμαιεῦναι, Il. π, 255.
 Χάνθαιεν, Il. ψ, 742.
 Χανθόν, Od. φ, 294.
 Χάνοι εὐρεῖα χθῶν μοι, Il. δ, 182. etc. χανών,
 hiantē ore, Il. π, 550. υ, 168.
 Χαράδρης κοίλη, Il. δ, 454. χαράδραι, Il. π, 590.
 Χάρη, Il. ε, 682. ν, 609. χαρεῖν, Il. ζ, 481.
 χαρέντες, Il. κ, 541.
 Χαριδῶτα, in Merc. sec. 2.
 Χαρίεν, Il. π, 798. σ, 24. etc. χαρίεντα,
 Il. ε, 905. θ, 204. etc. χαρίεστρον, Od. ι,
 5. χαρίζατος, Il. ζ, 90. 271. χαριεστάτη
 ἦσθι, Od. κ, 279.
 Χαρίζο μὴ ψευδίσαι μοι, imperat. Od. ζ,
 587. δῶρα, imperf. Od. ω, 282. χαρίζε-
 τό τοι ἱερά ῥίξων, Od. α, 61. χαρίζομένη
 παρσόντων, e praesentibus et pro facultati-
 bus, Od. δ, 56. χαρίσατο τοι ἄποινα τῶν,
 ex quibus donet, Il. ζ, 49. κ, 580. χα-
 ρίσασθαι, cum genit. ἕνα προκοῖς, Od. ν,
 15. ἀλλοτριῶν, de alieno donare, Od. ρ,
 452.
 Χάριν θειασπείσῃν, Od. β, 12. μενοεικέα, Il. ψ,
 650. χάρισι εἰλβαν, Od. ζ, 257.
 Χάριν, adverb. ἔκτορος, Il. ο, 744.
 Χάρεμα μίγ' ἀνθρώποισι, in Æscul. 4. χάρε-
 ματα, Od. ζ, 185.
 Χάρμης, Il. δ, 222. 509. ε, 608. etc. χάρμη
 γηθόσυνοι, Il. ν, 82.
 Χαρμοφῆρον, H. in Merc. 127.
 Χαροποι, Od. λ, 610.
 Χατίενσιν indic. Od. ο, 575. χατίενσα, Od.
 β, 249. χατίοντι, Il. ο, 599. χατίενσιν,
 partic. Od. ν, 280.
 Χατίζεις, Il. β, 225. χατίζει, Il. σ, 592.
 χατίζων, Il. ρ, 221. Od. θ, 156.
 Χείρ, Il. χ, 95. 95. vid. not. et χεῖσται.
 Χείρ ἀμρὶ—Od. ρ, 278. καρπὸν δίνδρια, Od.
 λ, 587. χαμᾶδι, Il. ψ, 220.
 Χείμα, Od. λ, 189. ζ, 487. χείματα, Od. η,
 118.
 Χειμάρρους ποταμός, Il. ν, 158. χειμάρρη,
 Il. ε, 88. χείμαρροι ποταμοὶ, Il. δ, 452.
 χειμάρρους, Il. λ, 495.
 Χειμέριον ὕδωρ, Il. ψ, 420. χειμέριαι ἄλλαι,
 Il. β, 294. χειμερίῃσιν νηφάδεσσιν, Il. γ,
 222. vid. V. Lect.
 Χειμῶν ἐκπαγλός, Od. ζ, 522. χειμῶντος δυ-
 σπαλπέος, Il. ρ, 549.
 Χείρονος ἐκ πατρὸς υἱὸς ἀμείνων, Il. ο, 641.
 χείροني χεῖρια δόσκειν, Il. ζ, 582.
 Χείρος νεστέας, Il. ν, 559. θοῆς, Il. μ, 506.
 χεῖρ καταπρηγεῖ, Il. π, 792. μεγάλη, Il.
 ο, 619. παχείη σπλειοτέρη, Od. λ, 358.
 χεῖρα βαρεῖαν, Il. α, 219. ε, 81. φίλην,
 Od. φ, 455. χεῖρες ἐλαφραί, Il. ψ, 627.
 χεῖρων θρασυϊάνων, Il. λ, 552. 570. χεῖρεσσιν
 ἀθανάτησιν, Il. π, 704. χεῖρεσσι κατα-
 πρήνεσσι, Od. τ, 467. χεῖρας ἀάπτεις, Il.
 α, 567. ἀνδροφόνες, Il. σ, 517. ἀπαλὰς,
 Od. φ, 150. ἀτρίπτεις, Od. φ, 150. δι-
 νῆς, Il. ω, 478. εἰσπαρᾶς, Od. ε, 454. φί-
 λας, Il. η, 150.
 Χειρητίνοντες, B. 288.
 Χειρότερος, Il. υ, 456. χειροτέρεσσιν, Il. ο,
 515.
 Χελιδόν, Od. φ, 411. χ, 240.
 Χέλυν ἑρατινήν, H. in Merc. 155.
 Χελώνης ὀρεσκόριοι, H. in Merc. 42.
 Χέμεν χοῶς νεκύεσσιν, Od. λ, 26. χεῖσθαι
 χοὴν νεκύεσσιν, Od. κ, 518. χέοντο βίλας,
 mittebant, Il. ο, 590.
 Χέσεται, capiet, Od. σ, 17. v. not.
 Χέραδος, Il. φ, 319. vid. not.

οὐ Χείρεον τι, non mala res est, Od. ε, 176.
 χείρεια χείροινι δόσκειν, Il. ζ, 382.
 Χείρειαν, Il. α, 114. χείρεια νικᾷ, Il. α, 576.
 χερσίων, Od. ζ, 176.
 Χερσιότερος, Il. μ, 270. χερσιότερον, Il. β, 248.
 Χέρη, Il. α, 80. χέρηα, Od. σ, 228. χέρηες, Od. α, 523.
 Χερὶ, Il. θ, 289. υ, 182. ω, 101. χέρα εἰς θῆκε, in Pan. 40.
 Χερμαδὶρ ὀκρύνοντι, Il. δ, 518. χερμαδία μιγάλα, Il. π, 774. χερμαδίεσσιν ἄνδρα χθίσαι, Od. κ, 121.
 Χερσηπίς γυνὴ ἀλκίδης, Il. μ, 433.
 Χέρνιβα, Od. α, 136. γ, 440. etc.
 Χέρνιβον, Il. ω, 504.
 Χερνίφαντο, Il. α, 449.
 Χέρσον, Il. ζ, 394. Od. ζ, 95. χέρσονδε, Il. φ, 238.
 Χεύς ἀμφί, Od. η, 15. ἐπὶ, Od. γ, 280. χεύειν ἀπὸ — Od. χ, 20. ἐν — Od. β, 580. κατὰ — Il. ε, 619. περὶ — Od. θ, 282. ὑπὸ — Od. π, 47. χεύαμεν σύμβον, Od. ω, 81. χεύει σῆμα, Od. λ, 75. χεύουσι, Od. β, 354. χεύουσι σῆμα, Od. α, 291. χεύατο κακκίφαλῆς, in caput suum, Il. σ, 24. Od. ω, 516. conf. χέεμεν.
 Χέυμα κασιπτερόν ἀμφιδεδίνηται, cum dat. de ora clypei, Il. ψ, 561.
 Χηλὲ καλῆς, δαιδαλέης, Il. π, 221. χηλὸν ἐριπρεπὲς, Od. θ, 424. περικαλλέα, ibid. 458. πυκινὴν, Od. ν, 68. χηλοὶ, Od. φ, 51.
 Χῆνα ἀργῆν, Od. α, 161. ἤμερον, ibid. πέλωρον, ibid. χηνῶν βοσκομενῶν, Il. ο, 692.
 Χηραμὸν, Il. φ, 495.
 Χήρατο, gavisus est, Il. ζ, 270.
 Χηρεύει, Od. ι, 124.
 Χῆρη σὺ ἔσομαι, Il. ζ, 408. χῆρην γυναῖκα, Il. ζ, 452.
 Χήρασας γυναῖκα, Il. ε, 36. χῆρως ἀγνυῖας, Il. ε, 642.
 Χηρωσαί, propinqui, Il. ε, 158. v. not.
 Χήτει, Il. τ, 324. χήτει, Il. ζ, 463. Od. π, 35.
 Χθαμαλὴ, Od. κ, 196. χθαμαλαί, Od. λ, 193. χθαμαλώτερον, Od. μ, 101. χθαμαλώτατον, Il. ν, 683.
 Χθῆς, H. in Merc. 273.
 Χθιζὸς, Il. α, 424. τ, 141. etc. χθιζά, adv. pro χθῆς.
 Χθὼν εὐρεῖα, Il. δ, 182. κελαινὴ, Il. π, 384. χθονὸς εὐρουδείης, Il. π, 635. χθονὶ βασιανέει, H. in Ap. 363. χθονά διαν, Il. ω, 532. παλυνότιον, Il. γ, 265.
 Χίμαιρα δυσάνυμος, H. in Apoll. 368. χίμαιραν ἀμμαιμακίτην, Il. ζ, 179.
 Χίονος θαμνισαὶ νηφάδες, Il. μ, 278. λευκότεροι, Il. κ, 437. χίον ψυχρῇ, Il. χ, 152.
 Χιτῶνος εὐκλῶσοιο, H. in Apoll. 203. σρεπ-

τοῖο, Il. ε, 113. χιτῶνι νεκταρίῳ, Il. σ, 25. χιτῶνα ἀνιέλιον, Od. α, 226. δίπλακα, Od. τ, 242. εὐνητον, Il. ω, 580. παλὴν, Od. τ, 242. καλὸν, Il. β, 42. Od. θ, 441. λάϊνον, Il. γ, 57. μαλακὸν, Il. β, 42. νηγάτειον, ibid. ῥαπτὸν, Od. ω, 226. ῥυπάνοντα, Od. ν, 434. ῥωγαλῖα, ibid. σιγαλόεντα, Od. ο, 60. τερμωέντα, Od. τ, 242. χάλκειον, Il. ν, 439. χιτῶνες ἐπιμοιβοί, Od. ζ, 513. χιτῶσι σρεπτοῖσι, Il. φ, 31.
 Χλαῖναν ἀλεξάνεμον, Od. ζ, 529. καλὴν, Od. θ, 455. μάλα πυκνὴν, Od. ζ, 529. μεγάλην, Od. ζ, 520. ἔλην, Od. τ, 225. πορφυρὴν, Od. δ, 115. 154. πυκνὴν, Od. ζ, 520. φοινικόεσσαν, Il. κ, 133. χλαῖνάων ἀνεμοσκεπῶν, Il. π, 224. χλαῖνησιν μαλακῆς, H. in Ven. 159. χλαῖνας ἀπλοῦδας, Il. α, 230. Od. ω, 275.
 Χλωερῶν, B. 161.
 Χλάνην σὺν, Il. ι, 535.
 Χλωρηῖς ἀηδὼν, Od. τ, 518.
 Χλωρὸς ὑπαὶ δέας, Il. κ, 376. recens, de ligno, Od. ι, 379. χλωρὸν δέας, Il. η, 479. Od. χ, 42. μέλι, Il. λ, 630. ῥόπαλον, Od. ι, 319. χλωρὸς ῥώπας, Od. π, 47.
 Χνόν, Od. ζ, 226.
 Χόανοισιν, Il. σ, 470.
 Χοῆν, Od. η, 518. χοῦς, Od. λ, 26. vid. χέεμεν.
 Χοίνικος, Od. τ, 28.
 Χοίρε χοίρεα, Od. ζ, 81.
 Χοίρων, Od. ζ, 73.
 Χολάδες, Il. δ, 526. φ, 181.
 Χόλος ἄγριος, Il. δ, 25. αἰνὸς, Il. χ, 94. ἀνήκεστος, Il. ο, 217. ἀργαλῖος, Il. σ, 119. δερμὺς, ibid. 522. ἐπιζάφελος, Il. ε, 521. κακὸς, Il. π, 206. μεθήμενος, Il. β, 241. χόλοιο χαλεποῖο, Od. φ, 377. χόλον κραδίη οἰδάνεται, Il. ι, 642. χόλον αἰτύν, Il. ο, 223. δεινὸν, Od. γ, 145. θυμαλγία, Il. δ, 513.
 Χολώσης, Od. σ, 20. χολώσμεν, Il. α, 78. χολῶμαι, Il. θ, 407. χολῶται, ibid. 421. χολώσαστο, Od. ζ, 147. χολώσεται, Il. ζ, 310. χολώθη, Il. δ, 494. χολώθῃς, Il. ι, 33.
 Χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν, Il. δ, 241. ο, 210.
 Χορδὴν τάνυσσε, Od. φ, 407. χορδῇσι λιπαρῇσι, B. 220.
 Χοροῖδεσι Νύμφαις, in Pan. 3.
 Χοροτύπει, saltator, H. in Merc. 31.
 Χοροτυπίησιν ἄριστοι, saltationibus, Il. ω, 261.
 Χορὸν εὖειν, de loco, Od. θ, 264. ἱμεροῦντα, Il. σ, 603. καλὸν μυσσὼν καὶ χαρίτων, in Dian. sec. 15. χορόνδε, Il. γ, 393. χοροὶ καλοὶ νυμφίων, Od. μ, 518.
 Χόρεται, Il. λ, 773. χόρεταισι, Il. ω, 640.
 Χοραιομῆν, Il. α, 242. 589. χοραῖσμε, Il. η, 144. χοραῖσμησι, Il. λ, 587. χοραῖσμεσσιν,

- II. α, 566. *χραιομήσει*, II. υ, 296. *χραιο-*
μησήμεν, II. φ, 516.
Χρεμίτιζον, II. μ, 51.
Χρεός, pecunia debita ex promisso, Od. 9,
 555. *κατὰ χρ.* Od. λ, 478. vid. not.
χρεῖος ὠφεῖλετ', pecunia mutuo data vel
 accepta, vel alia de caussa debita, II. λ,
 685. ἔδ' ὀλίγον, ἔτι νέον, Od. γ, 567. *χθι-*
ζόν, II. ν, 746.
Χρεῶ μάλα βυλῆς ἐσθλῆς, cum accus. pers.
 II. ι, 75. ἦ τι μάλα *χρεῶν*, ib. 197. ἔτι
 με ταύτης τιμῆς, ib. 604. τίπτει σε *χρεῶν*,
 II. κ, 85. τί σε ἱμεῖο, II. λ, 605. με τί-
 νειν, debeo solvere, II. σ, 406.
Χρεῶν ἰκάνεσθαι ἔκ ἐτ' ἀνεκτός, II. κ, 118.
μάλα μεγάλην, II. κ, 172. *χρεῖοι ἀναγ-*
καίη, II. 9, 57.
Χρεῖον οἱ, εἰ vaticinans, Od. 9, 79. *χρεῶν*,
 oracula edens. H. in Apoll. 253. 295.
χρήσω, H. in Apoll. 152. *χρησόμενος*,
 consultus Orac. Od. 9, 81. ψ, 325.
χρησόμενοι, H. in Apoll. 552. 292. *χρη-*
σομένοι, ψυχῇ, cum dat. pers. consulto-
 ros, Od. κ, 492. 565.
Χρησάμενη, mutuo sumendo, B. 185.
Χρεῶν, necesse est, Od. α, 201.
Χρητίζεις, Od. ε, 558. *χρητίζων*, Od. ε, 121.
χρητίζοντι, Od. λ, 339. *χρητίζοντα*, II. λ,
 854.
Χρητήριον, H. in Apoll. 81. 214. 248. etc.
Χρητὸν, B. 59.
Χρεῖν ἐλαίῳ, II. ψ, 186. *χοῖται*, Od. τ, 520.
χρίσθαι, Od. α, 262. *χριστάμεναι*, Od.
 ζ, 96. sed vid. not. et Add. *χρίσσομαι*,
 Od. ζ, 220. sed vid. not.
Χροὸς ἀνδρομέαις, II. ε, 571. *ἱμερέντος*, II. ζ,
 170. *χροῖα*, de cute, II. λ, 457. de cor-
 pore, II. μ, 427. ἀκρότατον, II. δ, 159.
κάλλιμον, Od. λ, 528. *καλὸν*, II. ε, 554.
λειρήνεντα, II. ν, 850. *λευκὸν*, II. λ, 572.
τίρενα, II. δ, 257.
Χροῖη, II. ζ, 164.
Χρόμαδος δεινὸς γενέων, crepitus, II. ψ, 688.
 vid. not.
Χρόνιον ἐλθόντα, post longum tempus rever-
 sum, Od. ε, 112.
Χρόνον δηρὸν, II. ζ, 206. ὀλίγον, II. τ, 157.
Χρυσάμπικας, II. ε, 358. 565.
Χρυσάρα, H. in Apoll. 123.
Χρυσάρεν, II. ι, 509. *χρυσάροον*, II. ο, 256.
Χρύσειον, neutr. II. ι, 750. *χρύσειοι*, II. δ,
 135.
Χρυσοπέπληξ, in Mart. 1.
Χρυσὴ Ἀφροδίτη, II. χ, 470. *χρυσῆ*, II. ε,
 425.
Χρυσηλάκατος, II. υ, 70. *χρυσηλακάτω*, II.
 τ, 185. *χρυσηλακάτω*, Od. δ, 122.
Χρυσὴν, II. ι, 427.
Χρυσήνεις, aureas habenas habens, II. ζ,
 205. Od. 9, 285.
Χρυσόζυγον, in Sol. 15.
- Χρυσόθρονος*, II. α, 611. ι, 529. etc.
Χρυσοπλόκαμος, H. in Apoll. 205.
Χρυσόπτερον, II. 9, 598. λ, 185.
Χρυσόρραπις, Od. κ, 277. 551.
Χρυσὸς νητὸς, Od. β, 558. *πολυδαίδαλος*, Od.
 ν, 11. *χρυσὸς εὐεργέος*, Od. ι, 202. α, 275.
χρυσοῖο ἐριτίμοιο, II. ι, 126. 268. *τιμήν-*
τος, Od. 9, 595.
Χρυσοσίφανον, in Ven. sec. 1.
Χρυσόχοον, Od. γ, 425.
Χρώς, cutis, corpus et color corporis, II.
 δ, 510. ε, 755. α, 414. etc. *ἀγαθὸς ἔ* *τρέ-*
πεται, de colore, II. ν, 284. *ἱμπεδος*, II.
 τ, 55. 59. *κακὸς τρέπεται* ἄλλουδεις ἄλλη,
 II. ν, 279. *τρωτός*, de corpore, II. φ,
 568.
Χυδίσκη, Od. τ, 590. *χύτο*, II. ν, 544. π,
 414. etc. *χύτο κάδδ*, II. υ, 282. *σὺν* —
 II. ω, 558. *χύντο* ἐκ — II. δ, 526. φ, 181.
χυμένη, II. τ, 284. Od. 9, 527.
Χύσις πολλή, Od. ι, 485. τ, 445.
Χυτῆ, II. ζ, 464. *χυτῆν*, II. ψ, 256. Od.
 γ, 258.
Χυτλάσαιοτο, Od. ζ, 80.
Χύτρας, B. 41.
Χώεται αἰνῶς, II. ν, 29. *χώεο*, Od. ε, 215.
χώετο, II. φ, 506. *χώσειται*, II. α, 80.
χώσατο, II. ι, 449. ζ, 266.
Χωλεύων, II. σ, 411. 417. etc.
Χωλὸς ἔτιρον πόδα, II. β, 217.
Χώρη πολλή, II. ψ, 521. *χώρης ὀλίγην μοῖ-*
ραν, II. π, 68. ἐκ *χώρης*, e sede, s. situ
 suo, vid. not. *χώρη ὀλίγη*, II. ε, 394.
Χωρήσσει νεκρὸς, cedent cadaver, vel relin-
 quent, II. π, 629. *χώρησεν*, cum genit.
 cessit loco, II. μ, 406. *χωρήσειεν ἔδ' ἄν*
Ἀχιλλῆι, II. ν, 524. *χωρήσαντα* Ἑκτορι,
 II. ε, 101. *χωρήσαντες ἀπὸ ὑσμίνης*, e
 praelio, II. σ, 244.
Χῶρος ἀπῆμων, H. in Apoll. 244. *κατά-*
κρημος, B. 153. ὀλίγος, II. κ, 161. *χώ-*
ρη ἀτρεπῆ, Od. η, 279. *διαμετρήσα*, II.
 γ, 544. *λευρῆ*, Od. η, 125. *οἰοπόλῳ*, II.
 ν, 475. *πρῆσις*, Od. α, 426. κ, 211.
περιφρονεῖν, H. in Ven. 100. *προαλεῖ*,
 II. φ, 262. *χώρον ἀτρεπία*, Od. λ, 93.
ἱπιτερπία, H. in Apoll. 413. *ἱρατόν*, H.
 in Apoll. 580. *ἔρημον*, II. κ, 520. *ὀλή-*
νεντα, Od. ζ, 2. *ψαμαθώδεια*, H. in Merc.
 75.

Ψ

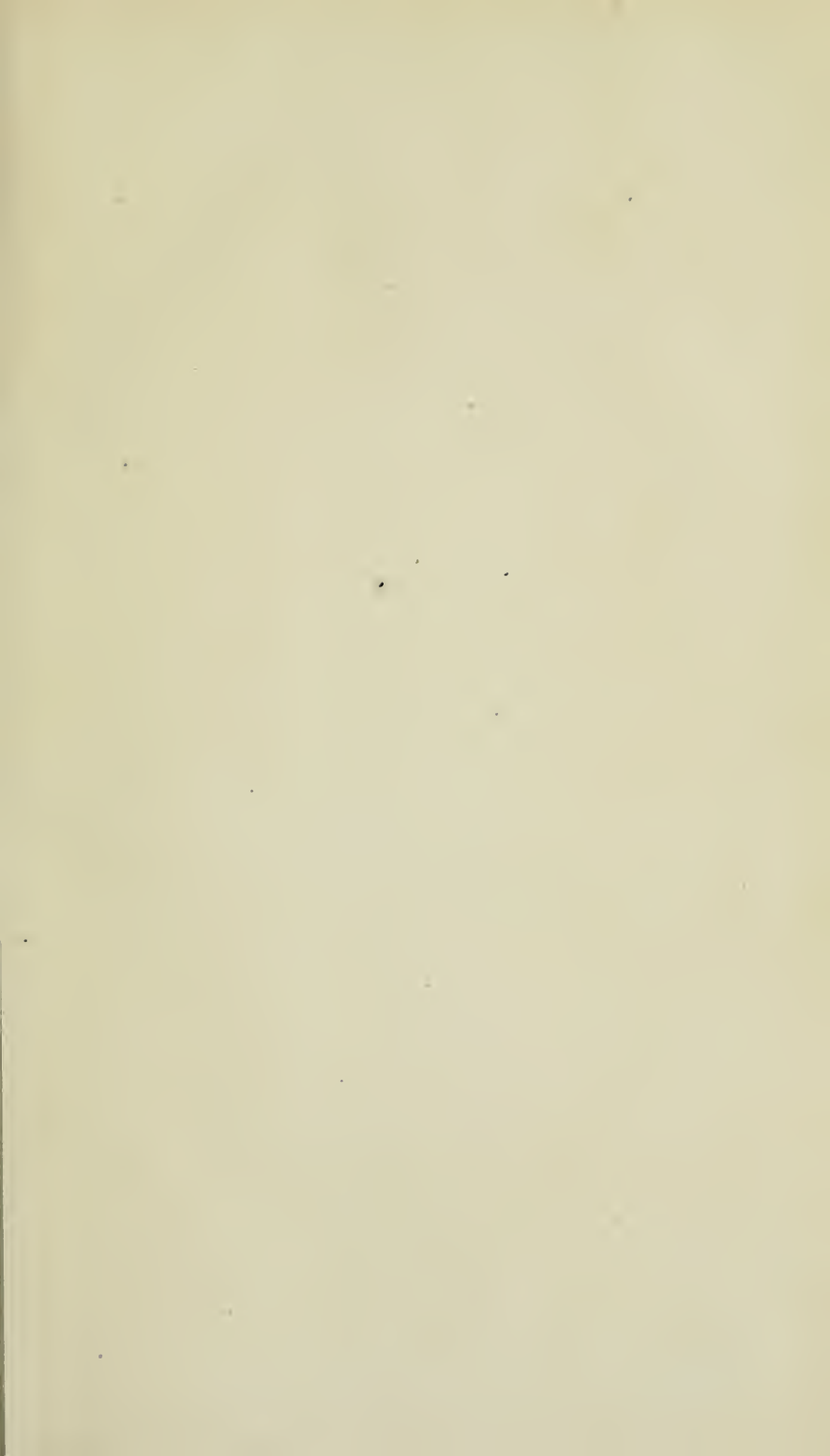
ΨΑΛΙΔΟΣΤΟΜΟΙ, epith. cancrorum, B.
 286.

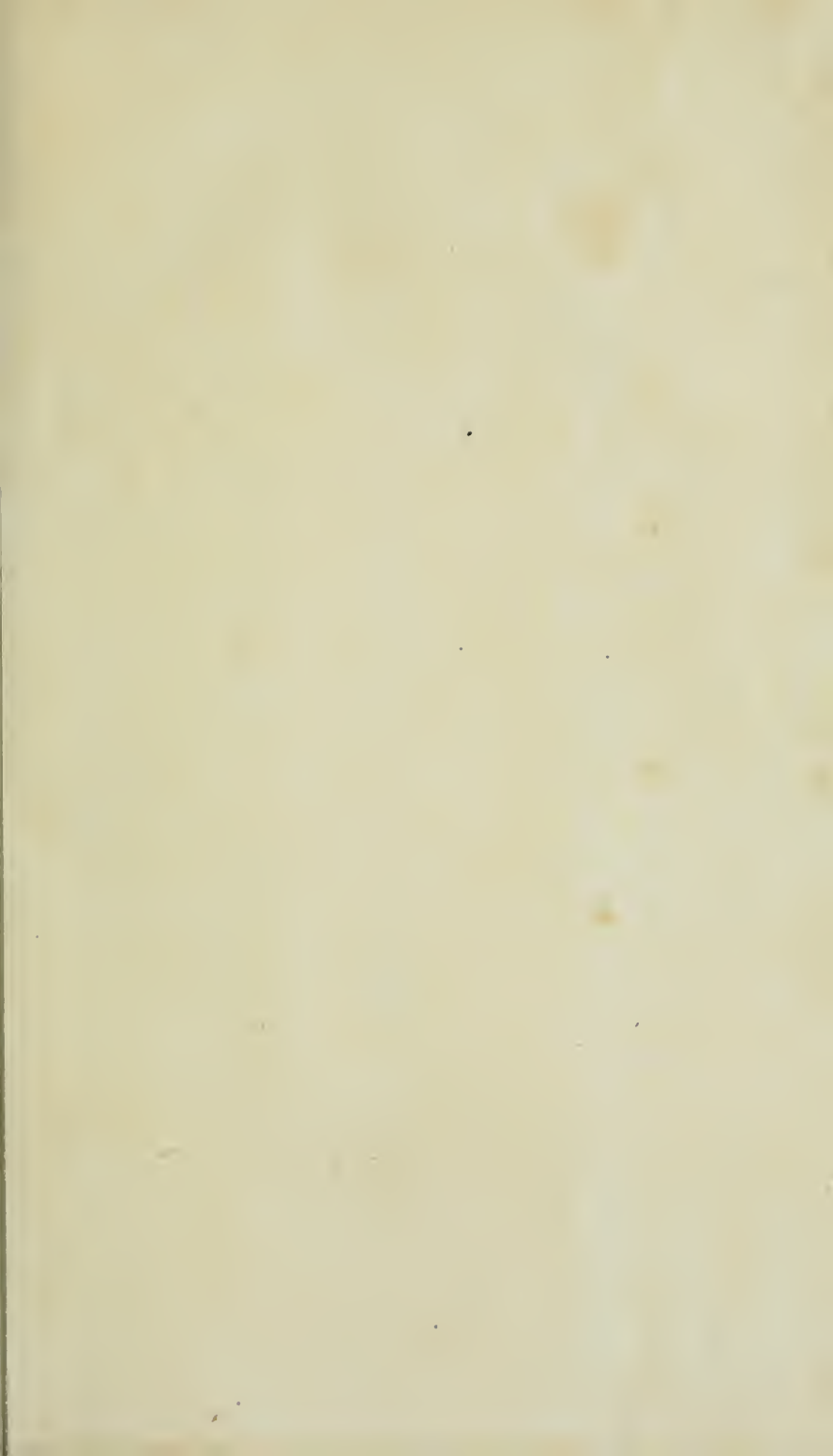
Ψαμάθαιο βαθείης, II. ε, 587. *ψαμάθοις*, II.
 α, 466. ὀλήσει, Od. γ, 58.

Ψαμαθώδεια, H. in Merc. 75. 547.

- Ψάμμου κυανέη, *de arena marina*, Od. μ, 243.
- Ψαράν νέφος, Il. ρ, 755.
- Ψαύουσιν, Il. ψ, 519. ψαῦον, Il. ν, 152.
- Ψαφαρόπριχα, in Pan. 32. v. not.
- Ψεδὴν λάχνην, *rara*, Il. β, 219.
- Ψευδάγγελος, Il. α, 159.
- Ψεῦδε' *pro* ψεύδει, Il. δ, 404. ψεύδεσθαι μαψιδίως, Od. ξ, 565. ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἔρως, Il. κ, 554. ψευδάμεινοι ὄρκια πιστὰ, Il. η, 552.
- Ψεῦδος, Il. β, 81. 349. etc. ψεύδεσσι μὴ τί μοι χαρίζο, Od. ξ, 587. ψεύδεα ἀρτυνόντας, Od. λ, 565. βυλεύσας, Od. ξ, 296. ἔτυμοισιν ὁμοίω, Od. τ, 205. ψεύδῃ, in *Camin.* 7.
- Ψεῦδος, *adverb.* falso, Il. ι, 115.
- Ψεύσαι, Il. ω, 261.
- Ψευτήσεις, Il. τ, 107.
- Ψηλαφῶν χειρὶ, Od. ι, 416.
- Ψῆρας, Il. π, 585.
- Ψηφίδες, Il. φ, 260.
- Ψιάδας αἵματούσας, Il. π, 459.
- Ψιλὴν ἄροσιν, *agrum modo arandum*, i. e. *non consitum arboribus aut vitibus*, Il. ι, 576. νῆα, Od. μ, 421. ψιλὸν δέμας, Od. ν, 437.
- Ψολόντι, *epith.* fulminis, Od. ψ, 550. ψολόντα, Od. ω, 558.
- Ψόφ' ἄτερο, H. in Merc. 285.
- Ψύξασα ἥκα μάλα, *leniter adspirando*, Il. υ, 440.
- Ψύχεος, Od. κ, 555.
- Ψυχῇ, *anima*, ἐκ ῥιείων σπαμίνῃ, Il. π, 856. ἐκ σώματος ἔπτη, B. 207. ἡὺτ' ὄνειρος ἀποπταμίνῃ πιπτόηται, Od. λ, 221. λείπει φῶς ἡλείοι, H. in Ven. 275. μελίων ἔξῃπτη, B. 210. ψυχῆς ὀκιστος δλειςθρος, *vita*, Il. ψ, 325. περὶ ψυχῆς "Ἐκτορος, Il. χ, 161. ψυχαὶ εἰδῶλα καμόντων, Il. ψ, 72. Od. α, 14. νεκρῶν καταστεινιάστων, Od. κ, 550. ψυχέων, Od. χ, 245. ψυχὰς ἰφθίμους, Il. α, 5.
- Ψυχρὸν χαλκόν, Il. ε, 75. *vid.* χαλκόν.
- Ψυμοὶ ἀνδρόμοι, Od. ι, 374.
- Ω
- Ω, *pro* ὦ, Il. ε, 71. ζ, 170. etc.
- Ωιδεε χρεῖα πάντα, *tumebat*, Od. ε, 455.
- Ωιδῆς, H. in *Apoll.* 20. in *Lun.* 2.
- Ωιδῆνας πικροῦς, Il. λ, 271.
- Ωιδῆαν ὀδύνῃσι, *de Cyclope*, Od. ι, 415. ὀδύνσαν, Il. λ, 269.
- Ωιδύροντο, Il. ω, 166.
- Ωδύσσαο οἱ, Od. α, 62. ὀδύσατο, Il. σ, 292.
- Ωιδεῖ, Od. γ, 295. ὦιδε, Il. φ, 241. ὠέσκει, Od. λ, 595. ὦσα, Od. ι, 488. ὠσαν, Il. δ, 555. εἰ, 626. Ω, 336. etc. ὠσασκεῖ, Od. λ, 598. ὠσαιμεν, Il. π, 45. ὠση Il. ν, 158. ὠσαι, Il. κ, 688. ὠσατο, Il. ζ, 62. ὠσάμεθ', Il. ρ, 295. ὠσαντο, Il. π, 592. ὠσαιτο, Il. π, 655. ὠσαισθι, Il. λ, 802. ὠσασθαι, Il. μ, 420. ο, 418.
- Ωῖετο, Od. κ, 248. υ, 349. ὠϊσθην, Od. π, 475. ὠϊσθην, Od. δ, 455.
- Ωῖξαι, Od. κ, 446. Od. γ, 592. ὠῖξαν, Od. ψ, 370. ω, 500.
- Ωῖγνυντο, *aperiebantur*, Il. β, 809. Ω, 58.
- Ωκειανοῖο ἀκαλαρῖρίταο, Il. η, 422. ἀφορρόν, Il. σ, 599. βαθυρῖρίταο, Il. φ, 195. βαθυρρόν, Il. η, 422. ῥόδων, Il. γ, 5. ὠπειανὸν θῶαν γίνεσιν, Il. ξ, 201. 302.
- Ωκειάων, Il. δ, 500. η, 15. ὠκείης, Od. ζ, 104. ὠκείῃσιν, Od. η, 54.
- Ωκει, Od. ι, 200. ὤκειον, Il. ζ, 116. ὤκεισεν, Il. β, 668.
- Ωκνεον, Il. υ, 155.
- Ωικτεῖρες, Il. λ, 813. π, 5. ψ, 534.
- Ωκυάλως νῆψ, Il. μ, 182. ο, 472. ὠκυάλε, Il. ο, 705.
- Ωκυμόρος, Il. α, 417. σ, 95. ὠκυμορῶτατος, Il. α, 505.
- Ωκυπίτα, Il. ρ, 242. ν, 24.
- Ωκύποδες, Il. ε, 296. Ω, 123. etc.
- Ωκύποροι, Od. ε, 176. ὠκυπόροισι, Od. ζ, 230.
- Ωκύπτερος, Il. ν, 62.
- Ωκυρόα, Il. ε, 598. η, 133.
- Ωκύτατον, Od. ρ, 531.
- Ωλένη ἐπ', H. in Merc. 588.
- Ωλεο ἀπ' αἰῶνος, Il. α, 725. ὠλετό μοι νόσος, Il. ι, 415. κλέος, *ibid.* 415.
- Ωλεσίκαρτοι, Od. κ, 510.
- Ωλκα, *sulcum*, Il. ν, 707. διηνεκία, Od. σ, 374.
- Ωμ', Il. χ, 547. ὠμὰ, Il. ψ, 21.
- Ωμάρταξ ἐσθλὸς χειρὶ, *fricabat*, H. in Merc. 561.
- Ωμήρησε, Od. π, 468.
- Ωμητῆς, Il. ω, 207. ὠμηται, Il. λ, 454. χ, 67. ὠμητῆσιν, Il. ω, 82.
- Ωμίλειον ὥστε ζῶσι βροτοί, Il. σ, 559. ὠμίλησα, Il. α, 261.
- Ωμογέροντα, Il. ψ, 791. *vid.* not.
- Ωμοθίτταν, Il. α, 461. *vid.* schol. β, 424. etc. ὠμοθιτέτο, Od. ξ, 427.
- Ωμοργνυντο, Od. λ, 526.
- Ωμόσσαμεν, Il. υ, 315.
- Ωμοφάγοι, Il. λ, 479. π, 157. ὠμοφάγοισι, Il. ο, 592.
- Ωμοφαιδίμα, Od. λ, 127. ὠμα κυρτὰ, Il. β, 217. ὠμοῖν, Il. ε, 622. Ω, 194. etc. ὠμοὶ εὐρέες, Od. σ, 67. ὠμοὶς ἰφθίμοισι, Il. σ, 204. σιβαροῖς, Od. ζ, 528.

- Ωμιωζει, Od. ι, 595. ὤμωζαν, Il. ψ, 12.
 *Ων, πτο ἰών, Il. δ, 506. ε, 528. etc.
 Ωνησας, ἥ ἔπει κοραδίην Διὸς, ἥε καὶ ἔργῳ,
 gratum dixisti Jovi, aut fecisti, Il. α, 595. ὤνησέν με πολλὰ, Od. ξ, 67. ὤνησαν μέγα τὸν, multis bonis afficiunt, Il. ι, 505.
 *Ωνητῇ, serva, Od. ξ, 202.
 *Ωνόμασας, Od. ω, 538.
 *Ωνον. ἄξιον ἔδωκεν, pecunia, qua emitur, Od. ο, 587. 428. ἄσπετον ἔλοιτο, magno vendat, Od. ξ, 297. ὀδαίον ἐπείγεται, emtionem, ο, 444. τιμῆς ἀρέσθαι, magno vendere, in Camin. 4.
 *Ωνοσάμην φρένας σου, non probo mentem, tuum consilium, Il. ζ, 95. ρ, 173.
 *Ωνατό με, maledixit mihi, Il. ρ, 25.
 *Ωνοχόει, Il. α, 598. Od. ο, 141.
 *Ωξει, aperuit, Il. ω, 473. conf. ὠΐξει.
 *Ωπα, Il. γ, 158. ι, 573. etc.
 *Ωπαζον, Od. ψ, 210. ὤπασα, Il. ν, 416. ὤπασαν, Il. ζ, 157. Od. ν, 121.
 *Ωπίζετο, curabat, Il. σ, 216. Od. ξ, 283.
 *Ωπλίσσει, Il. λ, 640. ὠπλίστατο, Od. β, 20. ὠπλίσσατο, Od. ι, 291. 344. κ, 116.
 *Ωπτα, assabat, H. in Merc. 121. ὠπτων, Od. γ, 33. 463. ὠπτησι, Il. ι, 215. ὠπτησαν, Il. α, 466. β, 429. etc.
 *Ωπυι, duxit uxorem, Il. ν, 429. σ, 383.
 Ωπωπας, Od. δ, 323.
 *Ωρη δόρποιο, Od. ξ, 407. ὦρη ἔαρος, Il. ζ, 148. ὦρη εὐδεν, Od. λ, 572. ὦρη κοίτοιο ἠέδος, Od. τ, 510. ὦρη μὲν πολλῶν μύθων ὦρη δὲ καὶ ὕπνου, Od. λ, 578. ὦρη, pro tempore verno, Il. β, 468. Od. ι, 51. ὦρη ἱαρινῇ, Il. β, 471. π, 643. etc. ὦρην γάμω, Od. ο, 126. ὦραι εὐφρονης, H. in Apoll. 194. πολυγηδεῖς, Il. φ, 450. χρουσάμπυκας, in Ven. II. 12. ὦραι ἐπὶ ἡλυθον, Od. ξ, 294. ὠράων, in Bacch. II. 13.
 *Ωρεῖς οἶσι τάχος, dedit, Il. ψ, 406. δέπας, præbuit, Il. ω, 102. ὠρέξατο ἔγχρῃ, hasta petiit, vulnerandi caussa, Il. ε, 851. χερσὶ, manibus petiit, amplexus caussa, Il. ψ, 99.
 *Ωρεσσι, uxoribus, Il. ε, 486.
 *Ωρετο, imperf. coortus est, Il. μ, 279. ξ, 397. ὠρῆσαι, infin. perf. pass. consurgere, ad bellandum, cooriri, Il. θ, 474. ὠρετο ἄν — Od. θ, 3. δὲ ἐκ προθύρου, Il. ο, 124. ὑφ' ἱμερος γόοιο, Od. π, 215.
 *Ωρθωσι, erexit lapsum, Il. ψ, 695.
 *Ωρια πάντα, Od. ι, 131.
 *Ωρίζεσκον φιλότητι, consueverant, H. in Merc. 58. vid. not.
 *Ωρινη, Il. τ, 272. ὠρίνετο, Il. ι, 591. Od. σ, 74. ὠρίσθη, Il. π, 509.
 *Ωριστοι, Il. λ, 288. ν, 154. etc.
 *Ωρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, Il. α, 193. λ, 411. etc. ὠρμαινε φρεσίν, Od. σ, 344. ὠρμηνεν, Il. φ, 137. ὠρμηναν, Od. β, 157.
 *Ωρμυσει ἐς πόλιν, incitavit, Il. ζ, 538. ὠρμυσαν, Od. γ, 11. δ, 785. ὠρμᾶτο, Il. ε, 855. φ, 572. ὠρμήσθη, Il. ν, 182. 188. ὠρμηθήτην, Il. ρ, 530. ὠρμήσθησαν, Il. κ, 559. ν, 496.
 *Ωρυνει, Od. φ, 100. ὠρυνει, imperf. Il. γ, 13. η, 20. etc. ὠρυντο, Il. γ, 349. ε, 15. 17. etc. ὠρυντο ἐπὶ — Il. ψ, 689. 759. ὠρυντο, Il. ψ, 151. Od. β, 597.
 *Ωρορει μῖνος, incitatur vis, Il. ν, 78. Od. θ, 559. etc. ὠρόρει νεῖκος, Il. σ, 498.
 *Ωρσι νῆσον, Il. α, 10. incitavit ad pugnandum, α, 459. 515. etc. ὠρσεν ἐν — φόβον, immisit, Il. θ, 335. ἐπὶ — Il. ι, 535. Od. μ, 513. cf. ὠρετο.
 *Ωρχείσθην, Od. θ, 378. ὠρχεῖντ', Il. σ, 594.
 *Ως, ut, Il. π, 271. ψ, 559. 361. etc. cum conjunct. Il. α, 32. 558. etc. cum infinit. H. in Apoll. 550. utinam, Il. γ, 173. 428. etc. ubi latini acc. cum infinit. οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἤπια δῆνεα εἶδε, Il. δ, 360. etc.
 *Ως δὴ, quasi scilicet, Il. α, 110. quia, ib. 182. itaque, Il. ι, 444. postquam, cum, Il. α, 512. 600. etc. adeo, Il. ο, 698. π, 217. ω, 22. Od. ο, 537. quam vero, in jurando et optando, Il. ν, 828. ξ, 328. quomodo, it. quantopere, Il. β, 3. 409. etc. ὥς ὅτ', quoad, donec, Od. ρ, 358. vid. not. ὥς, sicut, ὥς ἔσται πῆρ, Il. α, 211. 276. etc. ὥς, cum accus. pro πρός, vel εἰς, Od. ρ, 218. v. not. Od. ψ, 311.
 *Ωτειλὴν ἔταμνεν, Il. ξ, 518. ρ, 86. ὠτειλέων, Od. ω, 188. ὠτειλὰς χαλκοτύπυς, Il. τ, 25.
 *Ωτρύνεσκον, Il. ω, 24. 109.
 *Ωτῶντα, Il. ψ, 264. 513.
 *Ωφελει, Il. ψ, 546.
 *Ωφελον εἶναι ἀκοιτις, Il. ζ, 550. ὠφελεις, præcedente αἴθρῃ, seq. infinit. Il. ξ, 84. ὠφελει, debuit, cum infinit. Il. ρ, 686. σ, 19. χ, 481.
 *Ωιχιο, Od. π, 24. ὠιχιο κῆλα θειοῖο ἀνὰ στρατὸν, Il. α, 53. πάλιν, abiit, ib. 380.
 *Ωιχίσσαν, ingemiscebant, Il. α, 570. ο, 101. etc.
 *Ωιχίσσαντα, Od. λ, 528.
 *Ωιχρος, pallor. Il. γ, 35. adj. ὠχρόν, B. 80.

LGr
H766E

Homer

18300

Opera omnia; ed. by Ernesti. Vol.5.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

